

القرآن الكريم

Selefin Menheci Işığında

KUR'ÂN MEÂLİ

KİTAP VE SÖHNET

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

ALLAH'IN İSMİYLE, RAHMÂN, RAHÎM

SELEFİN MENHECİ IŞIĞINDA KUR'ÂN MEÂLİ

KELİMELERİN ASLINA ÂZAMÎ UYGUN

TÜRKÇE MEÂL

VE

SELEFÎ ALİMLERDEN BEYÂNÂT

EBU UMEYR BİN MEHMED ET-TURKÎ EL-OSMÂNÎ

KİTAB VE SÜNNETE DAVET NEŞRİYYAT

1441

**SELEFİN MENHECİ İŞİĞINDA
KUR'ÂN MEÂLİ**

KELİMELERİN ASLINA ÂZAMÎ UYGUN TÜRKÇE MEÂL

VE

SELEFÎ ALİMLERDEN BEYÂNÂT

[İLK NEŞİR: 1435 H./2014 M., GÜNCELLEME: 27 ZİLHİCCE 1441 H./17 AĞUSTOS 2020 M.]

hazırlayan

Ebu Umeyr¹ bin Mehmed et-Turkî el-Osmânî

tashîh

Ebu Turâb bin AbdurRahmân es-Sivasî

kapak tasarım

Ebu Huzeyfe Muhammed Akif

irtibât

kitabvesunnet@gmail.com

¹ "Umeyr'in Babası" mânâsında. Sünnet'e muhabbetimizden dolayı bizler künye kullanmaktayız. Çünkü kişinin oğlunun veya kızının ismi ile künyelenmesi Sünnet'tendir. Kedileri sevdiğinden dolayı Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in bir sahâbesine: 'Ebu Hureyre' künyesini vermesi gibi, muhtelif hayvân veya eşyâ isimleri ile de künyelenmek kezâ Sünnet'tendir.

YAYIN HAKKI

**-HERHANGİ BİR DEĞİŞİKLİK YAPMAMAK ŞARTIYLA-
İSLAM ÜMMETİNE VAKİFTİR, DİLEYEN ÇOĞALTABİLİR
-PROFESYONEL BASKI İÇİN BİZİMLE İRTİBATA GEÇİNİZ-**

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

NEDEN SELEFİN¹ MENHECİ IŞIĞINDA BİR KUR'ÂN MEÂLİ?

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir. Salât-u selâm, Nebîmiz Muhammed (صلى الله عليه)'in ve âlinin ve ashâbının ve Dîn Günü'ne kadar onlara ihsân ile tâbi olanların üzerine olsun.

Daha önce neşrettiğimiz 'Tevhîd Ve Hâlis Selefî Akidenin Beyânı' isimli eserin tercümesini hazırlarken, çalışmada geçen ayetler için muhtelif mevcut meâllere baktığımız halde, mesela İsim ve Sıfat Tevhidi'ne tealluk eden ayetlerin sürekli tahrif edildiğine şahid olduk.

Örnek olarak '[الاستواء/istivâ]' kelimesi ya 'hükümran oldu' ya da 'kuruldu' veya 'istilâ etti' gibi safsatalarla² tercüme edilip, Selef Akidesi hâric her türlü fâsid akidenin Kur'ân meâllerine dâhil edildiğini gördük.

Oysa ki '[الاستواء/istivâ]' hakkında şöyle nakledilmiştir:

Yezîd b. Hârûn (رحمه الله)'a suâl edildi ki:

"Cehmiyye kimdir?"

Dedi ki:

"[أَنَّ الرَّحْمَنَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى]'³ (âyetini) umûmun kalbinde yer ettiği şeklin hilâfına olduğunu iddia eden kimse cehmîdir." [Senedi ceyyidtir]

¹ [سلف/Selef] kelimesinin târifi:

a) Lügatte '[سلف/Selef]': Selef, takdîm ettiğin/senden önce geçen/senden önce gelen her şey seleftir. Bu fiil: '[سلف/يسلف-sulufu-sulûfen]' şeklinde gelir. İbni Fâris der ki: "[س, ل, ف/Sin, Lam, Fâ]' önce gelmek, geçmek anlamlarına delâlet eden bir köktür. Buna göre de 'Selef', eskiden yaşayanlardır. Süllâf kavim: Önceden yaşamış kavim demektir."

b) İstilâhta '[سلف/Selef]': Onlar Sahâbe (رضي الله عنهم), onlara ihsân ile tâbi olanlar, Sahâbe (رضي الله عنهم)'un anlayışı üzere Kur'ân ve Sünnet'e sarılanlardır. O halde İslâm ümmetinin Selef'i, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in sahâbeleridir. Âlimler, Selef sözcüğünün istilâhını ilimde, akîdede, ibâdetde, amelde ve dâvette, Resûl (صلى الله عليه وسلم) ve Ashâb'ının menheci üzere olanlara ıtlak ederler. Kim böyle olursa, işte o, "Selefî Menhec" üzere olandır.

Özetle; '[سلف/Selef]' kavramının zamansal olarak delâlet ettiği şey Sahâbe (رضي الله عنهم), Tabiîn ve Tebe-i Tabiîn olmak üzere faziletli asırlardır. Bu kelimenin kavramsal olarak delâlet ettiği şey ile ise ilimde, akîdede, ibâdetde, amelde ve dâvette, zaman olarak sonradan gelseler bile, onlara tâbi olanlardır. [Hammud bin Câbir bin Mubârek el-Hârisî, Bid'atların Tenkidinde ve Bid'at Ehlini Dâvette Selef Menheci, 3.-4. sayfalar]

² İstivâ hakkında: "KUR'ÂN VE DİĞER KİTÂBLAR TEVHÎD İÇİN İNZÂL EDİLMİŞTİR" babında "İsim ve Sıfat Tevhidi" bölümüne bakınız.

Hâfız Zehebî (رحمه الله) bu sözü naklettikten sonra demiştir ki:

"'Umûmun kalbinde yer ettiği' ifâdesinde geçen 'umûm' kelimesi ile murâd olunan, ümmetin cumhûru ve ilim ehlidir. Bu âyete dâir onların kalblerinde yer eden şey, hitâbın delâlet ettiğidir. Onlar, istivâ edenin misli gibi bir şey olmadığına yakîn ederler. Onların selîm fitratlarında ve doğru zihinlerinde yer eden budur. Eğer bunun gerisinde bir mânâsı olsaydı, onlar onu söylerler, bunu ihmâl etmezlerdi. Eğer onlardan biri '[الاستواء/istivâ]'yı te'vîl etseydi, onu nakletmeyi yoğun bir biçimde arzu ederlerdi. Ve eğer nakledilseydi meşhûr olurdu."⁴

Meâllerdeki fâsid tercümeler hakkında örnekleri çoğaltabiliriz:

Mesela İslâm öncesi şamanizm dininin ilâhı olan 'tanrı (aslı tengrıdır)⁵ kelimesinin 'ilâh' kelimesinin tercümesinde kullanılması, hatta ve hatta eski meâllerde Allah (سبحانه وتعالى) isminin yerine kullanılması gibi bir çok tahrifatı zikredebilirim.

Önceki misâller kadar ağır olmasada Resûl veya Nebî kelimelerinin sürekli 'Peygâmb(er)' diye tercüme edildiğini gösterebiliriz. Bu kelimenin aslı farsça: '[پیامبر/Payâmbar]' kelimelerinden oluşmuş olup, dilimize '[پیغامبر/Peygâmb(er)]' olarak girmiştir. '[پیام/Payâm]' Haber demektir. '[بر/Bar]' kelimesi ise getiren demektir, yani haber getiren.

Allah (سبحانه وتعالى) ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم) ne buyurmuşsa biz o kelimeleri kullanmaya çalışırız, yoksa Ehli Sünnet düşmanlığında ön safta olan farisi şianın⁶ diline hiç mi hiç ihtiyacımız yoktur.⁷ Tabiki "namaz" veya "oruç (aslı: ruzi)" gibi kelimelerde

³ Tâhâ Sûresi, 5. âyet

⁴ Ebu Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ahmed ez-Zehebî, Muhtasaru'l-Uluvv li'l-Aliyyi'l-Azîm; tahkîk: Muhammed Nâsiruddîn el-Elbânî, 167. sayfa (182.)

⁵ Kezâ "Hüda", "Yezdan" veya "Çalap" gibi isimler de aynı kategoride cahiliyye ilâhlarına aittir. Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (رحمه الله) ve bir grup alim şöyle demiştir: "Kim O (سبحانه وتعالى)'yı kendisinin isimlendirmedeği bir isimle veya Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in isimlendirmedeği bir isimle anarsa O'nun isimleri konusunda hakktan sapmış ve doğru yoldan uzaklaşmış olur."

Devamla şöyle demişlerdir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın isimleri tevfiğidir. O (سبحانه وتعالى), ancak kendisinin ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in bildirdiği isimlerle isimlendirilebilir." [Saîd ibn Alî ibn Vehf el-Kahtânî, Şerhu Esmâillâhi'l-Hüsna fî Dav'i'l-Kitâbi ve's-Sünneti]

⁶ Kur'ân'ın, müslümanlar tarafından tahrif edildiğine ve Sahabelerin (رضي الله عنهم) bir kaçı müstesnâ mürted kafirler olduğuna şîâ inanmaktadır. Takiyye icâbı durum ve ortam gereği bazen bu inançlarını gizlemekte ve bazen açık açık ilan etmektedirler. Bu herhangi bir iddia olmayıp şianın kendi kaynaklarında geçmektedir.

⁷ 'Efendimiz' (yani 'Peygamber Efendimiz' şeklindeki) ifâdeyi de hiç mi hiç kullanmayacağız Allah'ın izniyle, çünkü bu kelime rumcadan gelmektedir. Bir kafir çıksa: 'Sizin Rehberiniz için bile kendi literatürünüzden bir kelimeniz yok galiba bizim sözcüklerimizi kullandığınıza göre!' dese ne cevap verirsin? Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) kâfirlerin her çeşitine sürekli muhâlefet etmiştir. Hatta bu konu hususunda Şeyhulİslam İbn Teymiyye 'Sırât-ı Mustakîm' isimli meşhur eserini kaleme almıştır. Binâenaleyh Nebîmiz (صلى الله عليه وسلم) için 'Efendimiz' kelimesinin kullanmaya muhâlefet ediyoruz. Allah (سبحانه وتعالى), Nebîmiz (صلى الله عليه وسلم)'i ancak 'Resûlullah', 'Resûl' veya 'Nebî' kelimeleri ile anmıştır.

farsçadan dilimize geçmiştir. "İslâm Dili" dışı kelimelerden %100 sakınmak mümkün olmadığından, bazılarını kullanmak mecburiyetindeyiz, lâkin ictinâb edebildiğimizden de ictinâb etmenin faydalı olacağını düşünüyorum.

Tüm bunları gözönünde bulundurarak Türkçe Selefî Sâlihîn Menheci'ne uygun bir meâl olmadığı için 'Kitab Ve Sünnete Davet Neşriyyat' ekibi olarak bu eksiği giderme adına kolları sıvadık.

Meâlimizi hazırlarken her kelimeyi ne eksik ne de fazla olarak tercüme ettik. Mesela 'Rahmân ve Rahîm olan Allah'ın adıyla' diye tercüme etmedik, çünkü Besmele'nin aslında ne 've' kelimesi ne de 'olan' kelimesi mevcut. Veya örnek olarak bunun zıddını da verebilirim, mesela âyetlerde bir çok kez 've' kelimesi geçmektedir ve bu çoğu kez virgül olarak tercüme edilmektedir.

Yani olmayan bir kelime ilâve edilmekte ve olan bir kelime de çıkarılmaktadır ve bu mantık, mütercimler tarafından diğer kelimeler için de uygulanmaktadır.

Her kelimeyi tercüme ederken piyasadaki mütercimlerin bir manada yaptığı gibi: 'Biz bu kelimeyi Türkçe'ye nasıl uyarlarız?' yerine: 'Bu kelimeyi, Müslümanların en hayırlısı olan ilk üç nesil; Sahabe, Tabiin ve Tebe Tabiin ve onlara ihsânda uyanlar nasıl anlamış ve hayatına uygulamış?' metodunu uyguladık.

Yukarıdaki misâlde olduğu gibi, 'adıyla' yerine Kur'ân'ın aslında geçtiği gibi 'ismiyle' veya 'namazı kılma' yerine 'namazı ikâme etme' veya 'indirdik' yerine 'inzâl ettik' diye tercüme ettik ve bunu da İslâm Dili'ni ihyâ etmek için böyle yaptık.

Allah (سبحانه وتعالى)'nın izniyle neredeyse 6 seneye yakın bir vakit üzerinde çalıştıktan sonra meâlimiz tamamlanmış bulunmaktadır. Meâlimizi, açıklama sadedinde -gerek Sünnet'ten, gerek alimlerin beyânâtlarından- bilgilere muttalî oldukça eklemeler yapıp inşaAllah yeniden neşredeceğiz.

Ebu Umeyr bin Mehmed et-Türkî el-Osmânî

SELEFİN MENHECİ IŞIĞINDA KUR'ÂN MEÂLİ

Ümmetimizin kalkınmasını ve halklarımızın mutlu olmasını istiyorsak, Selefin tuttuğu menheci menhec edinelim ve onların yürüdüğü yolda yürüyelim. Şüphesiz ki onlar, tarîkin en sağlamı ve yolun en hidâyetlisi üzere olmuşlardır.¹⁰

---

¹⁰ Bknz.: Yayınlarımızdan "Selefi Menhec Kurtuluşun Yoludur"

KUR'ÂN VE DİĞER KİTÂBLAR TEVHÎD İÇİN İNZÂL EDİLMİŞTİR¹¹

Tevhîd, lügatte "vahhade-yuvahhidu" fiilinin masdarı olarak gelmekte olup; anlamı: "bir şeyi tek kılmak" şeklindedir. Tevhîd, nefîy ve isbat olmadan tahakkuk etmez:

(a) hükmün, tevhîd olunanın gayrından nefyedilmesi

(b) tevhîd olunan lehine isbat edilmesi.

İlim ehlinin zikrettiğine göre, tevhîdin nevîleri üçtür:

1. Rubûbiyet Tevhîdi
2. Ulûhiyet Tevhîdi
3. İsim ve Sıfat Tevhîdi

Alimler bu tasnîfi, tefekkür yoluyla, tetkik yoluyla, âyet ve hadislere bakmak sûreti ile bilmişlerdir. Yine ehl-i ilim, tevhîdin, bu sayılan üç nevîn dışına çıkmadığını görerek tevhîd türlerini üç kısma ayırmışlardır:

1. Nevî: Rubûbiyet Tevhîdi: "O, Allah (سبحانه وتعالى)'nın yaratma, mülk ve tedbîr ile birlenmesidir." Bu lafzın tafsîli;

İlk olarak: Allah (سبحانه وتعالى)'nın, "yaratma" (fiili) ile birlenmesi: Tek Allah (سبحانه وتعالى) Hâlık'tır, O'ndan başka yaratıcı yoktur. Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Var mı Allah'ın gayrında, sizi semâ ve Arz'dan rızıklandıran (herhangi) bir hâlik? O'ndan başka ilâh yoktur."**¹² Yine Allah (سبحانه وتعالى), kafirlerin ilâhlarının bâtılığını beyan ederek şöyle buyurmuştur: **"Halk eden, halk etmeyen gibi midir? Tezekkür etmez misiniz?"**¹³ Tek Allah (سبحانه وتعالى) yaratıcıdır; her şeyi O yaratmış ve takdîr etmiştir. O (سبحانه وتعالى)'nın yaratması, mef'ûllerinden vâki olan şeyleri de; ve aynı şekilde, yarattıklarının mef'ûllerinden vaki olan şeyleri de şâmilidir. Bunun için, 'Allah (سبحانه وتعالى)'nın, kulların fiillerinin yaratıcısı' olduğuna îmân etmek, kadere îmân etmenin tamâmındandır. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Ve Allah halk etti sizi ve amellerinizi."**¹⁴ Bu âyetin bir vechesi şudur ki, kulun fiili, kulun sıfatlarındandır. Ve kul, Allah tarafından yaratılmıştır. Bir şeyin yaratıcısı, o şeyin sıfatlarının da yaratıcısıdır.

¹¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله)'a: "Tevhîdin tarifi ve türleri nedir?" diye suâl edilen bir sorunun cevâbıdır. Tarafımızdan ihtisar edilmiştir. Bloğumuzda tam metni: "Tevhid Ve Kısımları" ismiyle neşredilmiştir.

¹² Fâtır Sûresi, 3. âyet

¹³ Nahl Sûresi, 17. âyet

¹⁴ Saffat Sûresi, 96. âyet

Bu âyetin diğer bir vechesi ise şöyledir ki, kulun fiili, hedefli irâde ve tam bir kudret ile hasıl olmaktadır; kulun irade ve kudretinin ikisi de Allah (عز وجل) tarafından yaratılmıştır. Tam sebebin yaratıcısı, müsebbibin de yaratıcısıdır.

İkincisi: Allah (سبحانه وتعالى)'nın "mülk" ile birlenmesi: Mâlik olan tek Allah'tır. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Tebârektir O (Allah) ki mülk O'nun elindedir. Ve O, her şey üzerine kâdirdir."**¹⁵ Allah (سبحانه وتعالى) yine şöyle buyurmaktadır: **"De ki: 'Eğer biliyorsanız, her şeyin melekûtu elinde olan, her şeyi koruyan ve kendisi korunmaya (ihtiyacı olmaya)n kimdir?'"**¹⁶ Mutlak umûmî şâmil mülkün mâliki tek Allah (سبحانه وتعالى)'dır. Mülkün Allah (عز وجل)'nin gayrına nisbeti ise, izafî bir nisbettir. Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"...veya anahtarlarına malik olduğunuzdan ..."**¹⁷ ve **"Zevcelerine veya sağ ellerinin mâlik olduklarına hâric."**¹⁸ şeklindeki âyetleri ile Kendi gayrı için Mülk'ü isbat etmiştir. Yine Allah'ın gayrısı için mülkün isbat edildiğine delâlet eden başka nasslar da vardır. Fakat mahlûkatın mülkü, Allah (عز وجل)'nin mülkü gibi değildir. Mahlûkatın mülkü, sınırlı bir mülktür; mukayyed bir mülktür; kapsamlı olmayan bir mülktür.

Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Ve Allah'ın sizin için kaim kıldığı mallarınızı sefihlere vermeyin. Ve onları ondan rızıklandırın ve onları giydirin ve onlara mârûf söz söyleyin."**¹⁹ Bu âyet, insanın mülkünün kısır ve mukayyed bir mülk olduğuna delîl teşkil etmektedir. Allah (سبحانه وتعالى)'nın mülkü ise, mahlûkatın mülkü gibi değildir. O (سبحانه وتعالى)'nın mülkü, umûmî şâmil bir mülktür; mülkü mutlakır. Allah (سبحانه وتعالى), mülkünde dilediğini yapar; yaptığından suâl olunmaz ama mahlûkat suâle tâbidir.

Üçüncüsü: Tedbîr. Allah (عز وجل), tedbîrde tektir. O (عز وجل): **"Dikkat edin, halk etme ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi Allah mübarektir."**²⁰ âyetinde buyurduğu üzere mahlûkatı idare eder, semâvat ve Arz'ı tedbîr eder. Bu tedbîr, şâmil bir tedbîr olup Allah'ın dînunda kimse bu tedbîre müdahale de edemez, muâriz da olamaz. Bazı mahlûkata verilen tedbîr ise dar, sınırlı ve mutlak olmayan mukayyed bir tedbîrdir. Örneğin insanın mallarını, çocuklarını, hizmetçilerini vesaire tedbîr etmesi gibi. İşte böylece, "Rubûbiyet Tevhîdi: Allah'ın yaratma, mülk ve tedbîr ile birlenmesidir" şeklindeki kavlimizin sıhhatinin doğruluğu zahir olmuştur.

¹⁵ Mülk Sûresi, 1. âyet

¹⁶ Mü'minûn Sûresi, 88. âyet

¹⁷ Nûr Sûresi, 61. âyet

¹⁸ Mü'minûn Sûresi, 6. âyet

¹⁹ Nisâ Sûresi, 5. âyet

²⁰ A'râf Sûresi, 54. âyet

2. Nevî: Ulûhiyet Tevhîdi: "O, Allah (سبحانه وتعالى)'nın ibâdet ile birlenmesidir." Bu tevhîde binâen insan, Allah ile beraber herhangi bir kimseyi ittihaz edinip de o kimseye ibâdet etmez; Allah'a ibâdet ettiği gibi başka hiçbir kimseye/şeye ibâdet etmez.

Tevhîdin bu nevî, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in kendileri ile kıtâl ettiği; kanlarını, mallarını, toprak ve yurtlarını mübah kıldığı; kadınlarını ve zürriyetlerini esir aldığı müşriklerin dalâlete düştüğü türdür. Resuller, ulûhiyet tevhîdi ile ba's edilmiş; kitâblar, ulûhiyet tevhîdi ve ikisiyle -rubûbiyet tevhîdi ve isim ve sıfat tevhîdiyle- beraber inzâl olunmuştur. Lâkin Resuller, kavimleri ile en çok bu nevî tevhîd -ulûhiyet tevhîdi- üzere mücadele etmişlerdir. Şöyle ki ulûhiyet tevhîdine binâen insan ibâdeti hiçbir şekilde Allah (سبحانه وتعالى)'nın gayrına -ne mukarreb bir meleğe, ne irsâl olunmuş bir resûle, ne sâlih bir velîye, ve ne de yaratılmışlardan herhangi birine- sarf etmez. Çünkü ibâdet, ancak Allah (عز وجل) için yapılırsa sahîh olur. Ulûhiyet tevhîdini ihlâl eden kimse, -rubûbiyet tevhîdi ile isim ve sıfat tevhîdini ikrâr etse bile- müşriktir, kâfirdir. Şayet bir adam, Allah (سبحانه وتعالى)'nın yaratıcı olduğuna, mâlik olduğuna, tüm işleri idare edici olduğuna, O (سبحانه وتعالى)'nın hak ettiği isim ve sıfatların sahibi olduğuna îmân etse ama Allah ile beraber başkasına ibâdet etse; o kimsenin rubûbiyet tevhîdini ve isim ve sıfat tevhîdini ikrâr etmesi kendisine bir fayda sağlamaz.

Farzedelim ki adamın biri, rubûbiyet tevhîdini de isim ve sıfat tevhîdini de kâmilten ikrâr etse ama kalkıp bir kabre gitse ve kabirde yatana ibâdet etse veya Allah'a yakınlaşmak için o kabirde yatan mevtâyâ kurban adasa; şüphesiz ki bu adam müşriktir, kâfirdir, ebedî Ateş'tedir. Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Muhakkak ki, kim Allah'a şirk koşarsa, gerçekten Allah ona cenneti harâm etmiştir ve onun varacağı yer Ateş'tir. Ve ensardan zâlimler için (kimse) yoktur."**²¹ Allah (عز وجل)'nin Kitâbı'nı okuyan herkes bilir ki, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in kendileri ile kıtâl ettiği; kanlarını ve mallarını helal kıldığı; kadınlarını ve zürriyetlerini esir aldığı; topraklarını ganîmet olarak aldığı müşrikler, şüpheyi düşmeksizin tek Allah (سبحانه وتعالى)'nın yaratan Rab olduğunu ikrâr ediyorlardı. Ama onlar, Allah ile beraber gayrına ibâdet ettiler de bu nedenle kanları ve malları mübah kılınan müşrikler hâline geldiler.

3. Nevî: İsim ve Sıfat Tevhîdi: "O, Allah (سبحانه وتعالى)'nın, Kitâb'ında veya Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in lisânı üzere Kendisini tesmiye ettiği isimlerle ve Kendisini vafsettiği sıfatlarla ifrâdıdır [birleşmesidir]. Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'nın isbât ettiği husûsları, tahriften gayrı ve ta'tilsiz [inkâr etmeksizin] ve tekyîften gayrı [keyfiyetlendirmeden] ve temsîlsiz [mahlûkata benzetmeksizin] isbât etmek sûreti ile olur." Şüphe yok ki, Allah'ın Kendisini tesmiye ettiği isimlere ve Kendisini vafsettiği sıfatlara, mecaz vechi üzere değil de hakikat vechi üzere îmân etmek gerekmektedir. Fakat bu îmân, tekyîfsiz ve temsîlsiz olmalıdır. Tevhîdin bu nevî, bu ümmetten, İslâm'a mensup olan ehl-i kiblede bazı taifelerin çeşitli vecihler üzere dalâlete düştüğü türdür:

²¹ Mâide Sûresi, 72. âyet

Bu taifelerden kimisi, nefiy ve tenzîh hususlarında, İslam'dan çıkaracak derecede aşırı gitmiş; bazıları orta seviye (dalâlette) kalmış; bazıları da Ehl-i Sünnet'e yaklaşmıştır (ama dalâlet dairesinden çıkamamışlardır). Fakat tevhîd'in bu türünde selefin menheci: "Allah'ın, Kendi Nefsini isimlendirdiği isimlerle ve Kendi Nefsini vafettiği sıfatlarla hakikat vechi üzere, 'tahrifsiz, ta'tilsiz, tekyîfsiz ve temsîlsiz' bir biçimde isimlendirilmesi ve sıfatlandırılmasıdır."

Örneğin; Allah (سبحانه وتعالى), Kendisini 'el-Hayyu'l-Kayyûm' ile tesmiye etmiştir. Bize vacip olan, "el-Hayyu'l-Kayyûm"un Allah (سبحانه وتعالى)'nın isimlerinden bir isim olduğuna îmân etmektir. Yine bize vacip olan, bu ismin içerdiği sıfata da îmân etmektir ki o vasıf da yok olmaya maruz kalmayan ve kendisine yokluğun erişemediği "kâmil hayat"tır.

Yine örneğin Allah (سبحانه وتعالى) kendi Nefsini "semî" ile tesmiye etmiştir. Bize düşen, "semî"nin Allah (سبحانه وتعالى)'nın isimlerinden bir isim olduğuna, sem'in/işitmenin de O'nun sıfatlarından bir sıfat olduğuna ve O'nun 'işitiyor' olduğuna îmân etmektir. Çünkü "işitmek", semî isminin ve "sem'/işitme(k)" sıfatının iktizâ ettiği hükümdür. Şüphesiz ki işitmesiz bir semî/işitici veya işitileni idrâk etmeksizin işitmek gibi bir durum, muhal bir şeydir. Diğer isimleri de bu misaller üzerine mukayese et!

Başka bir misâl: Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Ve yahûdiler dediler ki: 'Allah'ın eli bağlıdır.' Onların elleri bağlandı ve dediklerinden dolayı lânetlendiler. Bilakis O'nun iki eli açıktır, dilediği gibi infâk eder."**²² Bu âyette Allah (سبحانه وتعالى): **"Bilakis O'nun iki eli açıktır..."** buyurmakta ve Kendisi için "البسط/bast" ile vafedilmiş **"iki el"**i isbât etmektedir. "البس/bast", geniş bağış/lütuf anlamına gelmektedir. Bize vacip olan: Allah (سبحانه وتعالى)'nın, bağış ve nimetler ile bast olunmuş/yayılmış iki elinin olduğuna îmân etmektir. Fakat bize vacip olan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın bu iki eline keyfiyet biçen kalbî bir tasavvura kalkışmamak, tekyîf içeren lisânî bir kelâma yer vermemek ve bu iki eli mahlûkâtın ellerine temsîl etmemektir/benzetmemektir. Çünkü Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Hiçbir şey, O'nun misli gibi değildir. Ve o Semi'dir, Basir'dir."**²³ Allah (سبحانه وتعالى) yine şöyle buyurmaktadır: **"De ki: Rabbim ancak fuşşiyâtı, onlardan zahir olanı ve batın olanı ve günahı ve haktan gayri bağlılığı ve hakkında bir sultân"**²⁴ **inzâl etmediğini Allah'a şerîk koşmayı ve bilmediğinizi Allah hakkında söylemenizi harâm kılmıştır."**²⁵ Allah (سبحانه وتعالى), başka bir âyette ise şöyle buyurmaktadır: **"Ve senin için hakkında ilim olmayan (şeyin) ardına düşme. Muhakkak ki kulak ve göz ve kalb hepsi ondan mes'ûl olacaktır."**²⁶ Kim Allah (سبحانه وتعالى)'nın bu iki elini mahlûkâtın ellerine temsîl ederse [benzetirse], şüphesiz ki o kimse,

²² Maide Sûresi, 64. âyet

²³ Şûrâ Sûresi, 11. âyet

²⁴ delîl, bürhân, kanıt

²⁵ A'râf Sûresi, 33. âyet

²⁶ İsrâ Sûresi, 36. âyet

Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Hiçbir şey, O'nun misli gibi değildir."**²⁷ şeklindeki kavlini yalanlanmış ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"Artık Allah için meseller darb etmeyin."**²⁸ kavlinde geçen emrine âsi gelmiş olur. Yine birisi çıkıp da Allah (سبحانه وتعالى)'nın iki eline keyfiyet biçer ve derse ki *"Allah'ın iki eli, [herhangi bir şekilde] muayyen bir keyfiyet üzeredir"*, şüphesiz ki o kimse, ilmetmediği bir şeyi Allah (عز وجل) aleyhine söylemiş ve hakkında bilgisinin olmadığı şeyin ardına düşmüş demektir.

Sıfatlar hakkında ikinci bir örnek verelim: Örneğimiz, Allah (سبحانه وتعالى)'nın 'Arş'ının üzerine istivâ etmesi' husûsu hakkında olacaktır. Şüphesiz ki Allah (سبحانه وتعالى), Kitâb'ının yedi yerinde, hepsinde de **"istivâ buyurdu"** ve **"Arş'ın üzerine"** lafızlarını kavlederek kendi Nefsi için **"Arş'ın üzerine istivâ buyurdu."** ifâdesini isbât etmiştir. Arab lügatında "istivâ" kelimesine döndüğümüz zaman, bu kelimenin mânâsının, ancak "irtifâ" ve "yükselmek" anlamlarını iktizâ eden "alâ" fiili olduğunu görmekteyiz.

Bu durumda, Allah (سبحانه وتعالى)'nın Tâhâ Sûresinde **"Rahmân, Arş'ın üzerine istivâ buyurdu."**²⁹ şeklinde buyurduğu âyet-i kerîmenin ve bu meyandaki diğer âyât-ı kerîmenin mânâsı şöyle olur ki: Şüphesiz ki Allah (عز وجل), Arş'ının üzerine, hâs bir uluvv ile yükselmiştir. Fakat bu uluvv, tüm ekvânın üstüne olan umûmî uluvvun gayrıdır. Bu uluvv, Allah (سبحانه وتعالى) için hakikat vechi üzere sabittir. O (عز وجل), Arş'ının üzerine, Kendisine yaraşır bir hâlde uluvv etmiştir. Fakat O (عز وجل)'nin uluvvu, insanın yatağın üstüne çıkması gibi değildir; insanın hayvanların üstüne binmesi gibi değildir; insanın gemiye çıkıp binmesi gibi değildir. Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Ve O ki, bütün çiftleri halk etmiştir. Ve sizin için bineceğiniz gemi ve davarlar var etmiştir. Sırtları üzerine istivâ"**³⁰ **etmeniz için. Sonra üzerine istivâ ettiğinizde Rabbinizin nimetini zikredin ve şöyle deyin: 'Subhândır O ki, bize bunları musahhar etti. Ve (yoksa) biz ona güç yetirenler olmazdık. Ve muhakkak ki biz, Rabbimize döneceğiz."**³¹ Mahlûkun bir şeyin üstüne istivâ etmesi, Allah (سبحانه وتعالى)'nın Arş'ının üzerine istivâ etmesine benzetilemez. Çünkü Allah'ın misli gibi hiçbir şey yoktur.

"Arş'ın üzerine istivâ buyurdu." kelâmının mânâsı: "Arş'ın üstüne hükümrân oldu şeklindedir" diyenler, büyük bir hatâyâ düşmektedirler. Çünkü bu, kelâmı yerinden tahrif etmek; sahâbe (رضي الله عنهم)'un ve ihsân ile sahâbilere tâbî olanların, üzerinde icmâ ettiği husûsa muhalefet etmek; ve hiçbir müminin Allah (عز وجل) hakkında ağzına alamayacağı bâtil hükümleri dayatmaktır.

Şüphesiz ki Kur'ân-ı Kerîm, Arab lügatı ile nâzil olmuştur. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى), bu husûsa atfen şöyle buyurmaktadır: **"Muhakkak ki Biz onu Arabça Kur'ân kıldık."**

²⁷ Şûrâ Sûresi, 11. âyet

²⁸ Nahl Sûresi, 74. âyet

²⁹ Tâhâ Sûresi, 5. âyet

³⁰ burada mânâ şöyledir: kurulmanız/yerleşmeniz

³¹ Zuhuruf Sûresi, 12.-14. âyetler

Umulur ki siz akledersiniz."³² Arab lügatında "istevâ alâ kezâ (şunun üstüne istivâ etti)" sîgasının muktezâsı: "uluvv/yükselme" ve "istikrâr/karar kılma"dır. Bilakis "uluvv ve istikrâr" anlamı, "istevâ alâ kezâ" sîgasının lafzına mutâbık olan mânâdır. **"Arş'ın üzerine istivâ buyurdu."** kelâmının manâsı: yani "Arş'ının üzerine, celâl ve azametine lâayık olan hâs bir uluvv ile yükselmiştir" demektir. Eğer "İstivâ" kelimesi, "istîlâ/hükümrân olmak" şeklinde tefsîr edilirse, kelâm mevzîlerinden tahrîf edilmiş olur. Çünkü "istivâ" kelimesini "istîlâ" şeklinde tefsir etmek, Kur'ân lügatının "uluvv/yükselmek" şeklinde delâlet ettiği mânâyı nefyetmek ve başka bir bâtil mânâyı isbât etmektir.

Sonra şu da var ki, şübhesiz ki selef ve onlara ihsân ile tâbi olanlar, bu mânâ üzere icmâ hâlinedirler. Çünkü "istivâ" kelimesinin tefsîri husûsunda, seleften ve tâbiînden, bu mânâyâ (yani 'uluvv' mânâsına) muhalif tek bir harf bile gelmemiştir. Lafız Kur'ân'da ve Sünnet'te geldiği ve seleften de bu lafzın zâhirine muhalif tefsîri vârid olmadığı zaman, aslanan şudur ki selef, lafzı zâhiri üzere bâki bırakmış ve lafzın delâlet ettiği mânâyâ itikad etmişlerdir.

Birisi çıkıp da: "Seleften, kendilerinin 'istivâ' kelimesini 'alâ/yükseldi (fiili)' ile tefsir etmiş olduklarına dair sarîh bir lafız vârid olmuş mudur?" diye suâl ederse;

Deriz ki: Evet. Bu (tefsir), seleften vârid olmuştur. Böyle bir tefsir, onlardan sarîh bir biçimde vârid olmasa bile; Kur'ân-ı Kerîm'de ve Sünnet-i Nebeviyede geçen lafzın delâlet ettiği husûsun aslı, Arab lügatının iktizâ ettiği mânâ üzerine bâkidir ve selefın "istivâ" kelimesini isbâtı, bu mânâ üzere olur.

"İstivâ" kelimesini "istîlâ/hükümrân olmak" şeklinde tefsîr edenleri ilzâm eden bâtil netîceler ise şunlardır:

Birincisi: Böyle bâtil bir tefsîre göre, semâlar ve Arz yaratılmazdan önce Arş'ın Allahu (سبحانه وتعالى)'nın mülkü olmaması gerekirdi. Çünkü Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: **"Muhakkak Rabbiniz Allah, semâları ve arzı altı günde halk etti, sonra Arş'ın üzerine istivâ etti. Gündüzü onu sürâtle talep eden gece ile örter. Ve güneş ve ay ve yıldızlar O'nun emrine musahhardır. Dikkat edin, halk etme ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi Allah mübârektir."**³³ Bu durumda, bu bâtil tefsîre göre Allah (سبحانه وتعالى)'nın 'semâların ve Arz'ın yaratılışından önce' ve 'semâların ve Arz'ın yaratılışı esnâsında' Arş'a hâkim olmaması gerekirdi.

İkincisi: Kavlimize göre, "istivâ" kelimesinin "hükümrân oldu" şeklinde tefsîr edilmesi, "Allah Arz'ın üzerine istivâ etti" gibi veya "Allah, mahlûkâtından herhangi bir şeyin üstüne istivâ etti" gibi anlamlara yol açar ki, bu da şeksiz şübhesiz bâtil bir mânâ olup Allah (عز وجل)'ye yaraşır değildir.

³² Zuhurf Sûresi, 3. âyet

³³ A'râf Sûresi, 54. âyet

Üçüncüsü: Böyle bir tefsir, kelâmın mevzîlerinden tahrîf edilmesidir.

Dördüncüsü: Böyle bir tefsir, Selefî Sâlih'in icmâsına muhâlefet etmektir.

Velhâsıl kelâm, tevhîdin bu nevînde (isim ve sıfat tevhîdinde) bize vacip olan, Allah'ın kendi Nefsi için isbat ettiğı hususları ve Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'ın Allah için isbât buyurmuş olduğı hususları, hakikat vechi üzere, 'tahrîfsiz, ta'tîlsiz, tekyîfsiz ve temsîlsiz' isbât etmemizdir.

SELEFİN MENHECİ IŞIĞINDA
KUR'ÂN MEÂLİ

KELİMELERİN ASLINA AZAMİ UYGUN

TÜRKÇE MEÂL
VE
SELEFİ ALİMLERDEN BEYÂNÂT

1. FÂTIHA SÛRESİ (7 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm.(1)

Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.(2)

Rahmân'dır, Rahîm'dir.(3)

Dîn Günü'nün Mâlik'idir.(4)

Yalnız Sana ibâdet ederiz ve yalnız Senden istiâne dileriz.(5)³⁴

Bizi Sırât-ı Mustakîm'e³⁵ hidâyet buyur.(6)

O üzerlerine nîmetlendirdiklerinin Sırât'ına, üzerlerine gazab edilenlerin değil ve ne (de) dalâlete düşenlerin.(7)³⁶ [Âmin]³⁷

³⁴ 'إِيَّاكَ نَعْبُدُ' [İstiâne dileriz]' Yani: Yardım dileriz. Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle der: "'[إِيَّاكَ نَعْبُدُ]' Burada ibâdetin Allah'a hâlis kılınması ve O'ndan istiâne/yardım dilenmesi ve mü'minlerin Allah (سبحانه وتعالى)'dan başkasına ibâdet etmedikleri ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan başkasından istiâne/yardım dilemedikleri husûsu vardır. Öyleyse kim, Allah (سبحانه وتعالى)'dan başka mahlûkâtta birine duâ eder veya onlardan -kabir ehlinde veya başkalarından- istiâne/yardım dilerse, O (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ' [Yalnız Sana ibâdet ederiz ve yalnız Senden istiâne dileriz]' kavlinin gereğini yerine getirmemiştir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Câmiu'r-Resâil, 2. cilt, 56. sayfa]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "Kul: 'إِيَّاكَ نَعْبُدُ' [Yalnız Sana ibâdet ederiz]'i iki azîm asıl olmadan gerçekleştirmiş olmaz. Birincisi: Resûl (صلى الله عليه وسلم)'e ittibâ etmek. Ve ikincisi: İbâdet edilen (Rabb'e) karşı ihlâslı olmak." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 104. sayfa]

³⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الصِّرَاطِ/سِرَاط]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمِ/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطِ/سِرَاط]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Selef, 'صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ' [Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. 'صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ' [Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطِ/سِرَاط]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلى الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

³⁶ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "Yahûdilerin üzerine gazab edilmiştir ve nasârâ (da) dalâlete düşmüştür." [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sünen-i Tirmizî (2954.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sünen-i Tirmizî'de hadis için: 'Sahîhtir' demiştir.]

³⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Fâtiha'yı kıraat edenin 'âmin' demesi müstehâbtır ve mânâsı: 'Allah'ım icâbet et' demektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Fâtiha Sûresi tefsîrinde]

İmâm Buhârî (رحمه الله) der ki: "Atâ dedi ki: 'Âmin' bir duâdır. İbn Zubeyr (رضي الله عنهما) ve arkasındakiler (namazda Fâtiha'dan sonra): 'Âmin' derdi, hatta (Âmin sesinden) mescid inlerdi." [Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu's-Salât, 'İmâmın 'Âmin'i Açıkta Söylemesi Bâbı'nda (111. bâb)]

İmâm Tirmizî (رحمه الله) Sünen'inde, 248. hadîsin açıklamasında şöyle der: "Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbından ve onlardan sonrakilerden müteaddit ilim ehlinin kavli şudur: Erkeklerin (namazda Fâtiha'dan sonra) 'Âmin' derken seslerini yükseltmeleri ve onu gizlimeyecekleri görüşündedirler. Şâfiî, Ahmed ve İshâk bunlardandır."

2. BAKARA SÛRESİ (286 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm.(1)³⁸

İşte Kitâb,³⁹ onda kuşku yoktur. Muttakîler için bir hidâyettir.(2)⁴⁰

Onlar ki, gayba îmân ederler⁴¹ ve namazı ikâme ederler ve onları rızıklandırırdıklarımızdan infâk ederler.(3)

Ve onlar ki, sana inzâl edilene ve senden önce inzâl edilene îmân ederler. Ve Âhiret'e onlar yakîn ederler.(4)⁴²

İşte onlar Rabblarından bir hidâyet üzeredirler.⁴³ Ve işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(5)⁴⁴

³⁸ Bu âyet Âl-i İmrân Sûresi'nin 1. âyeti, Ankebût Sûresi'nin 1. âyeti, Rûm Sûresi'nin 1. âyeti, Lukmân Sûresi'nin 1. âyeti ve Secde Sûresi'nin 1. âyeti ile aynıdır.

"Hurûf-u Mukattaa/Kesik Harfler" denilen bu harfler hakkında İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "Şa'bî ve bir cemaat şöyle demişlerdir: "[Elif, Lâm, Mîm]" ve sûre başlarındaki sair hece harfleri, Allah (سبحانه وتعالى)'nın, ilmi ile tahsîs buyurduğu müteşâbihtendir ve bu harfler Kur'ân-ı Kerîm'in sırrıdır. Biz, onların zâhirine îmân eder; onların içerisindeki ilmi ise Allah (سبحانه وتعالى)'ya havâle ederiz. Bu harflerin zikredilmesindeki fâide, onlara îmân edilmesini talep etmektir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 58. sayfa]

³⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[Kitâb]" O, Kur'an'dır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 42. sayfa]

⁴⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[Muttakîler için bir hidâyettir]' Onlar ki, şirkten vikâye edenlerdir/sakınanlardır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 1. cilt, 120. sayfa]

⁴¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[Onlar ki, gayba îmân ederler]" kavli hakkında demiştir ki: "Cennet'e ve Ateş'e ve öldükten sonra ba's edilmeye ve Kıyâmet Günü'ne îmân etmektir. Ve bunların tümü gaybtır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 99. sayfa]

⁴² İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[Onlar ki, sana inzâl edilene îmân ederler]" Yani: Kur'an'a. "[ve senden önce inzâl edilene]" (Tahrîf edilmemiş) Tevrât'a ve İncil'e ve Enbiyâ (عليهم الصلاة والسلام)'a inzâl edilen sair kitâblara. "[Ve Âhiret'e]" Yani: Âhiret diyârına. "[onlar yakîn ederler]" Yani: (Âhiret'in) gerçekleşeceği konusunda yakîn içindedirler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 63. sayfa]

⁴³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[bir hidâyet üzeredirler]" Yani Allah (سبحانه وتعالى)'dan bir nûr ve beyân ve basîret üzeredirler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Bakara Sûresi, 5. âyetin tefsîrinde]

⁴⁴ Lukmân Sûresi'nin 5. âyeti ile aynıdır

Muhakkak ki o küfredenler,⁴⁵ üzerlerine müsâvîdir, ha onları inzâr ettin veya onları inzâr etmedin, îmân etmezler.(6)

Allah,⁴⁶ onların kalbleri üzerine ve kulakları üzerine mühür vurmuştur.⁴⁷ Ve gözlerinin üzerinde bir perde vardır. Ve onlar için azîm bir azâb vardır.(7)

Ve insânlardan kimi der ki: 'Biz Allah'a ve Âhîret Günü'ne îmân ettik.' Ve onlar mü'min değillerdir.(8)

Allah'ı ve o îmân edenleri aldatmak isterler. Ve onlar nefislerinden başkasını aldatamazlar ve şuurunda değillerdir.(9)

Kalblerinde bir maraz vardır⁴⁸ da Allah marazlarını ziyâde etmiştir. Ve onlar için tekzîb etmiş olmaları sebebiyle elîm bir azâb vardır.(10)

Ve onlara: 'Arz'da fesâd çıkarmayın.' denildiğinde,⁴⁹ derler ki: 'Biz ancak ıslâh edicileriz.'(11)

Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, onlardır fesâdçılar. Ve lâkin şuurunda değillerdir.(12)

⁴⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا/Muhakkak ki o küfredenler]' Yani hakkı örtenler ve onu gizleyenler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle der: "'[الله/Allah]' Rabb (تبارك وتعالى)'nın özel ismidir. Denir ki: Muhakkak ki o, ism-i â'zamdır/en âzîm isimdir. Çünkü bu isim diğer tüm sıfatların vasıflarını içinde barındırmaktadır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Fatiha Suresi, 1. âyetin tefsirinde]

⁴⁷ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) dedi ki: "Bu hükmün, kâfirlerin hepsini kapsamadığı mâlûmdur. Bilakis, resûllere îmân eden ve onları tasdik edenlerin ekserîsi önceden kâfir idiler. Bu da, onların kalblerinin ve işitmelerinin mühürlenmediğine delâlet eder. Hâl böyleyken bu âyetler, kâfirlerden bâzı kavimlere has bir durumdur. Allah (سبحانه وتعالى) bununla onlara, onlar daha dünyâda iken âcilen cezâ vermiştir. Nitekim Allah, onların bâzılarını maymuna ve domuza tebdîl ederek, bâzılarını ise gözlerini âmâ ederek cezâlandırmıştır. Allah (سبحانه وتعالى), onlardan kimisinin de kalbini âmâ etmiştir. Allah (سبحانه وتعالى) onları bazen, dâima sürüp giden bir cezâ vermek sûretiyle dalâlet ile cezâlandırmış; bazen de kulunu bir vakte kadar cezâlandırmış, sonra onu afvetmiş ve hidâyete erdirmiştir. O (جلاله جل) yine azâb ile de aynı bu şekilde cezâlandırır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Şifâu'l-Alîl fi Mesâilî'l-Kadâ ve'l-Kader, 91.-92. sayfalar]

⁴⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ/Kalblerinde bir maraz vardır]' Şekk ve nifak. Ve marazın/hastalığın aslı zayıflıktır. Ve dünyada 'şekk' hastalık olarak isimlendirilir, çünkü hastalığın bedeni zayıflatığı gibi dîni zayıflatır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 64. sayfa]

⁴⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ/Ve onlara: 'Arz'da fesâd çıkarmayın.' denildiğinde]" Yani şirk koşmayın (denildiğinde)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 123. sayfa]

Ve onlara: 'İnsanların îmân ettikleri gibi îmân edin.' denildiğinde, derler ki: 'Sefihlerin îmân ettiği gibi mi îmân edelim?'⁵⁰ Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, onlardır sefiher. Ve lâkin ilmetmezler.(13)

Ve o îmân edenlerle karşılaştıklarında derler ki: 'Biz îmân ettik.' Ve şeytânlarına halvet ettiklerinde, derler ki: 'Muhakkak ki biz sizinleyiz, biz ancak istihzâ edicileriz.'(14)

Allah onlar ile istihzâ eder ve tuğyânları içinde bocalayıp dururlarken onlara bir müddet verir.(15)

İşte onlar, hidâyete karşılık dalâleti o satın alanlardır. Fakat ticâretleri kâr etmemiştir ve hidâyet bulanlar olamamışlardır.(16)

Onların misâli, o ateş yakanın misâli gibidir. Derken çevresindekileri aydınlattığında, Allah onların nûrunu giderir ve onları zulmetler içinde bırakır, göremezler.(17)⁵¹

Sağırdırlar, dilsizdirler, âmâdırlar. Böylece onlar rücû etmezler.(18)⁵²

Yahut semâdan boşanan bir yağmur gibidir, içinde zulmetler ve gök gürültüsü ve şimşek vardır. Yıldırımlardan ölüm korkusuyla, parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Ve Allah, kâfirleri ihâta etmiştir.(19)

Neredeyse şimşek gözlerini kapıverecek. Her ne zaman onları aydınlatınca onda yürürler. Ve zulmet üzerlerine çökünce dikilip kalırlar. Ve eğer Allah dileseydi,

⁵⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurur ki: 'وَإِذَا قِيلَ/Ve onlara denildiğinde]' Münâfıklara (denildiğinde). 'آمَنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ/İnsânların îmân ettikleri gibi îmân edin]' Yani insânların Allah'a ve meleklerine ve kitâblarına ve resûllerine ve öldükten sonra ba's edilmeye ve Cennet'e ve ateşe ve bunun dışında mü'minlere haber verilenlere îmân ettikleri gibi (îmân edin). Emirleri yerine getirme ve yasaklarını terketme konusunda Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin. 'قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ/derler ki: 'Sefihlerin îmân ettiği gibi mi îmân edelim?]' Allah'ın lâneti (münâfıkların) üzerlerine olsun, bununla Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbını kastediyorlardı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 14. âyetin tefsîrinde]

⁵¹ İmâm Suyûtî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الذِّیْ [Onların misâli, o ateş yakanın misâli gibidir.]' Bu Allah'ın münâfık için verdiği misâldir. O münâfık 'لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ/Lâ ilâhe illAllah'ı söyler, onunla müslümanları nikâhlar, onunla müslümanlara vâris olur, müslümanlarla birlikte savaşır ve böylece kanını ve malını koruma altına almış olur. Derken ölüm ânında tüm bunların kalbinde bir aslı ve amelinde bir hakikatı olmayınca, bu (kelime) münâfıktan çekip alınır. (Bu munâfık,) dünyâda Allah'ın hakkına ve O'na itaat etmeye karşı âmâ ve hakka karşı sağır olduğu ve böylece onu görmediği gibi, (Âhirette de) karanlıklar içerisine âmâ olarak terkedilir." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, ed-Durru'l-Mensûr fi't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Bakara Sûresi, 17. âyetin tefsîrinde]

⁵² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'صُمُّ بَعْمُ عُمَى/Sağırdırlar, dilsizdirler, âmâdırlar]' Hidâyete sağırdırlar, böylece işitmezler. Ona dilsizdirler, böylece hakkında konuşmazlar. Ona kördürler, böylece onu görmezler. 'فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ/Böylece onlar rücû etmezler]' Yani: Nifâklarından tevbe etmezler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 125. sayfa]

elbette işitmelerini ve görmelerini giderirdi. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine Kadîr'dir.(20)

Ey insânlar! O sizi ve o sizden öncekileri halk eden Rabbinize⁵³ ibâdet edin.⁵⁴ Umulur ki siz takvâ edersiniz.(21)

O ki, Arz'ı sizin için bir döşek ve semâyı binâ kıldı. Ve semâdan bir su inzâl etti de onunla semerelerden sizin için bir rızık ihrâc etti. O halde Allah için eşler kılmayın. Ve siz ilmediyorsunuz.(22)⁵⁵

Ve eğer kulumuza inzâl ettiğimizden kuşkuda iseniz, o zaman onun mislinden bir sûre getirin ve Allah'ın dûnundan⁵⁶ şâhidlerinizi dâvet edin, eğer sâdıklar iseniz.(23)

Fakat fiil edemezseniz ve asla fiil edemeyeceksiniz,⁵⁷ öyleyse o yakıtı insanlar ve taşlar olan, kâfirler için hazırlanmış ateşten vikâye edin.(24)

Ve o îmân eden ve sâlih ameller işleyenlere, onlar için altlarından nehirler cereyân eden Cennetler olduğunu tebşîr et. Her ne zaman onlardaki semerelerden bir rızıkla rızıklandırıldıklarında derler ki: 'Bu daha önce o rızıklandığımızdır.' Ve (bu) onlara benzer olarak verilmiştir. Ve onlar için orada tâhir olan zevceler vardır.⁵⁸ Ve onlar orada muhalledlerdir.(25)

Muhakkak ki Allah, bir sivrisineği ve onun fevkinde bulunanı darb-ı mesel etmekten istihyâ etmez. İmdi o îmân edenlere gelince, artık onun Rabblerinden bir hakk

⁵³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'[الرب/Rabb]' O, mâlik ve tasarrufta bulunan demektir. Ve lügatta seyyid/efendi ve ıslâh etmek için tasarrufta bulunan kimse için ıtlak edilir. Ve bütün bunlar Allah Teâlâ hakkında sahihtir. Ve '[الرب/Rabb]' Allah'tan başkası için kullanılamaz, bilakis izâfet edilir. (Mesela) evin sahibi için 'Rabbu'd-Dâr' denilir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Fatiha Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

⁵⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ/Ey insânlar! Rabbinize ibâdet edin]' Yani: O'na bir şeyi şîrk koşmayın." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 127. sayfa]

⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ/Ve siz ilmediyorsunuz.]' kavli hakkında demiştir ki: "Yani: Allah'ın sizi halk ettiğini, semâları ve Arz'ı da halk ettiğini ilmediyor, sonra O'na eşler kılıyorsunuz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 1. cilt, 370. sayfa]

⁵⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ دُونِ اللَّهِ/Allah'ın dûnundan]' Yani: Allah'tan başkasından. [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtiha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 82. sayfa]

⁵⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا/Fakat fiil edemezseniz ve asla fiil edemeyeceksiniz]' Yani buna kudretiniz yetmeyecek ve ona takât getiremeyeceksiniz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 1. cilt, 379. sayfa]

⁵⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَلَهُمْ فِيهَا زُجَاجٌ وَلَهُمْ فِيهَا زُجَاجٌ/Ve onlar için orada mutahhar zevceler vardır.]" Günâh ve ezâdan (tâhir olan zevceler vardır)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 1. cilt, 396. sayfa]

olduğunu ilmederler. Ve o kâfirlere gelince, artık derler ki: 'Allah bu misâl ile ne murâd etmiştir?' Onunla çoğunu dalâlete düşürür ve onunla çoğuna hidâyet eder. Ve onunla fâsıklardan başkasını dalâlete düşürmez.(26)⁵⁹

Onlar ki, Allah'ın ahdini, mîsâkının ardından bozarlar. Ve Allah'ın birleştirilmesini emrettiğini keserler. Ve Arz'da fesâd çıkarırlar. İşte onlar, onlardır husrâna uğrayanlar.(27)

Allah'a nasıl küfrediyorsunuz? Ve siz ölü idiniz de size hayât verdi. Sonra sizi öldürecek, sonra size hayât verecek, sonra O'na rücû ettirileceksiniz.(28)⁶⁰

O, O ki, Arz'dakileri cemîân sizin için halk etti. Sonra semâya istivâ etti de onları yedi semâ halinde tesviye etti. Ve O, her şeyi ilmedendir.(29)⁶¹

Ve hani Rabbin meleklere buyurmuştu ki: 'Muhakkak ki Ben, Arz'da bir halîfe kılacağım.' Dediler ki: 'Orada fesâd çıkaracak ve kanlar dökecek kimse mi kılacaksın? Ve biz, hamd ile Seni tesbîh ediyoruz ve Seni takdîs ediyoruz.' Buyurdu ki: 'Muhakkak ki Ben, sizin ilmetmediklerinizi ilmederim.'(30)

Ve Âdem'e isimlerin hepsini tâlim etti, sonra onları meleklere arz etti ve buyurdu ki: 'Bunları isimleri ile Bana bildirin, eğer sâdıklar iseniz.'(31)

Dediler ki: 'Seni tesbîh ederiz. Senin bize tâlim ettiklerinden başka bizim ilmimiz yoktur. Muhakkak ki Sen, Sensin Alîm, Hakîm.'(32)⁶²

⁵⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ]' Ve onunla fâsıklardan başkasını dalâlete düşürmez.' Yani: müşrikleri." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 130. sayfa]

⁶⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'كَيفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ/Allah'a nasıl küfrediyorsunuz?]' Bunu teâccüb ederek söylemiştir. 'Deliller göründükten ve burhânlar açıklandıktan sonra nasıl Allah'a küfrediyorsunuz?' Sonra delili zikretmiş ve şöyle buyurmuştur: 'وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا/Ve siz ölü idiniz]' İşte bu delildir. Yani: Babalarımızın sulbünde/belinde nutfeler idiniz. '[فَأَحْيَاكُمْ/de size hayât verdi]' Yani sizi halketti. '[ثُمَّ يُمِيتُكُمْ/Sonra sizi öldürecek]' Eceliniz nihâyete erdiğinde. '[ثُمَّ يُحْيِيكُمْ/sonra size hayât verecek]' Ba's için. '[ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ/sonra O'na rücû ettirileceksiniz]' Dönüşünüz Allah'adır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 62. sayfa]

⁶¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ/semâya istiva etti]', yani: 'semâya yöneldi' anlamına gelmektedir. '[الِاسْتِوَاءِ/İstivâ]' kelimesi burada, kasdetmek ve yönelmek mânâlarını ihtivâ etmektedir. Çünkü bu kelime '[إِلَى/ilâ]' harfî cerri ile müteaddî/geçişli kılınmıştır. '[فَسَوَّيْنَهُمْ/Onları tesviye etti]' ise onları (semâları), yedi semâ halinde halk etti demektir. '[السَّمَاءِ/Semâ]' kelimesi burada cins isimdir. '[عَزَّ وَجَلَّ/Ve O, her şeyi ilmedendir.]' Yani: 'O (عز وجل)'nin ilmi, halk ettiği herşeyi kuşatmıştır.' demektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 29. âyetin tefsirinde]

Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْعَلِيمُ/Alîm]' Geniş ve her şeyi ihâta eden/kuşatan ilim sâhibi. O, hem cümleten hem de tafsîlî olarak, hem kendi fiillerini hem de mahlukâtının fiillerini ilmedendir.

Buyurdu ki: 'Ey Âdem! Onlara isimleriyle onları bildir. Bunun üzerine (Âdem) onlara isimleriyle onları bildirdiğinde, buyurdu ki: 'Ben size demedim mi: Muhakkak ki Ben, semâların ve Arz'ın gaybını ilmederim. Ve açığa vurduğunuzu ve gizlemekte olduğunuzu ilmederim.'(33)

Ve hani meleklerle: 'Âdem'e secde edin.' buyurmuştuk da secde etmişlerdi, iblîs müstesnâ. Diretti ve kibirlendi ve kâfirlerden oldu.(34)

Ve buyurduk ki: 'Ey Âdem! Sen ve zevcen Cennete yerleşin. Ve ondan dilediğiniz yerden bol bol yeyin ve şu ağaca yaklaşmayın, sonra zâlimlerden olursunuz.'(35)

Fakat şeytân onları oradan kaydırды, böylece ikisini içinde oldukları (Cennet diyârı)ndan ihrâc etti. Ve buyurduk ki: 'Bazınız bazısına düşman olarak inin ve sizin için Arz'da bir süreye kadar bir karâr yeri ve bir metâ vardır.(36)

Derken, Âdem Rabbinden kelimeler telakkî etti. Bunun üzerine tevbesini kabul etti. Muhakkak ki O, O'dur Tevvâb, Rahîm.(37)⁶³

Buyurduk ki: 'Oradan cemân inin. Artık Benden size bir hidâyet gelir de kim Benim hidâyetime tâbi olursa, o takdirde üzerlerine bir korku yoktur ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.'(38)

Ve o küfredenler ve âyetlerimizi tekzîb edenler, işte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(39)⁶⁴

Ey İsrâîl oğulları! Sizi nimetlendirdiğim o nimetimi zikredin ve ahdimi îfâ edin, Ben (de) size olan ahdimi îfâ edeyim. Ve yalnız Benden artık korkun.(40)

Ve sizin beraberinizdekini tasdik edici olarak inzâl ettiğimize îmân edin.⁶⁵ Ve ona küfredenlerin evveli olmayın. Ve âyetlerimi az bir değere satmayın. Ve yalnız Bana artık takvâ edin.(41)

Ve '[الحَكِيم]/Hakîm]' Yani hikmet ve hüküm sâhibi. Nitekim '[الحَكِيم]/Hakîm]' hüküm ve hikmetten türemiştir. Bu iki isim, Allah (عز وجل)'nin isimlerindendir: '[الْعَلِيم]/Alîm]' ve '[الحَكِيم]/Hakîm]' [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Fâtiha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 120.-121. sayfalar]

⁶³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (الله رحمه) şöyle demiştir: "Ve '[تَوَّاب]/Tevvâb]' tevbe etme fiilinin mübalağalı sîgasıdır. Bu ise tevbe edenlerin çokluğu ve aynı şekilde Allah'ın tevbeleri kabul edişinin çokluğundandır. Bundan dolayı Allah (سبحانه وتعالى) kendi nefsinin '[تَوَّاب]/Tevvâb]' olarak isimlendirmiştir. '[الرَّحِيم]/Rahîm]' Yani kullarından dilediğine vâsıl olan geniş rahmet sahibi." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Fâtiha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 134. sayfa]

⁶⁴ İmâm Beğavî (الله رحمه) demiştir ki: "'[وَالَّذِينَ كَفَرُوا]/Ve o küfredenler]' Yani inkâr edenler. '[وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا]/ve âyetlerimizi tekzîb edenler]' Kur'ân'ı (tekzîb edenler). '[أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ]/işte onlar ateş ashâbıdır]' Kıyâmet Günü. '[هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ]/onlar orada muhalledlerdir]' Onlar oradan çıkamazlar ve orada ölmezler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 86. sayfa]

Ve hakkı bâtil ile giydirmeyin ve hakkı gizlemeyin. Ve siz ilmediyorsunuz.(42)

Ve namazı ikâme edin ve zekâtı verin.⁶⁵ Ve rükû edenlerle beraber rükû edin.(43)

Siz, insanlara iyiliği emrediyorsunuz ve nefislerinizi unutuyor musunuz? Ve siz Kitâb'ı tilâvet ediyorsunuz.⁶⁷ Daha akletmiyor musunuz?(44)

Ve sabır ve namaz ile (Allah'tan) istiâne dileyin.⁶⁸ Ve muhakkak ki o huşû sâhiblerinden başkasına elbette büyük (bir yük)tür.(45)⁶⁹

Onlar ki Rabblerine mülâki olacaklarını ve O'na rücû edeceklerini zannederler.(46)⁷⁰

⁶⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "[وَأَمِنُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ/Ve inzâl ettiğimize îmân edin]' Yani Kur'ân'a. '[نُصَدِّقُ لِمَا مَعَكُمْ/sizin beraberinizdeki tasdik edici olarak]' Yani beraberinizdeki Tevrât'a muvâfık olana. (Ve Tevrât'ın içindeki) tevhîdde, nübüvvet, haberlerde ve Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in vasfedilmesi husûsunda (Kur'ân'a îmân edin)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 87. sayfa]

⁶⁶ İmâm Âcurrî (رحمه الله) şöyle der: "Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in sünnetlerine muâzır olan bu kimseye denir ki: 'Ey câhil! Allah (سبحانه وتعالى) buyurmuştur ki: '[وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ/Ve namazı ikâme edin ve zekâtı verin.]' Sabah namazının iki rekat, öğle namazının dört rekat, ikindi namazının dört rekat, akşam namazının üç rekat ve yatsı namazının dört rekat olduğunu Allah (سبحانه وتعالى)'nın Kitâbının neresinde buluyorsun? Namazın hükümlerini, vakitlerini, onu geçerlikılan ve onu bozan hususları sadece Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in sünnetlerinde bulabiliyorsun, değil mi? Zekât da böyledir. İkiyüz dirhem zekâtının beş dirhem, yirmi dinarın zekâtının yarım dinar, kırk koyunun zekâtının bir koyun, beş devenin zekâtının bir koyun olduğunu Allah (سبحانه وتعالى)'nın Kitâbının neresinde buluyorsun? Zekâtın tüm hükümlerini Allah (سبحانه وتعالى)'nın Kitâbında mı buluyorsun? Aynı şekilde, Allah (سبحانه وتعالى)'nın Kitâbında farz kılması olduğu tüm farzlar hakkındaki hüküm ancak Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in sünnetleri ile bilinebilir.' Müslüman âlimlerin kavli budur. Bundan başkasını söyleyen kimse, İslâm milletinden çıkmış ve mülhidlerin milletine girmiştir. Hidâyetten sonra dalâlete düşmekten Allah'a istiâze ederiz/sığınırız." [Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî, Kitâbu's-Şeriâ, 411.-412. sayfalar]

⁶⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ/Ve siz Kitâb'ı tilâvet ediyorsunuz.]" Tevrât'ı (tilâvet ediyorsunuz)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 73. sayfa]

⁶⁸ İmâm Hâkim (رحمه الله), Zeyd bin Alî bin Huseyn (رحمه الله)'tan babasının şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya -ve o bir seferde idi- bir oğlunun vefât ettiği haber verildi. Bunu üzerine dedi ki: '[إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ]' Muhakkak ki biz Allah'ımız ve muhakkak ki O'na rücû edicileriz.'" [Bakara Sûresi, 156. âyet] Sonra (bineğinden) indi ve iki (rekât) kıldı, sonra dedi ki: 'Allah'ın emrettiğini fiil ettik.' Ve şu âyeti tilâvet etti: '[وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ/Ve sabır ve namaz ile (Allah'tan) istiâne dileyin.]'" [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, Müstedrek (2/269.-270.); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ/Ve sabır ve namaz ile istiâne edin.]' İstiâne yardım talebidir. Ve sabra gelince, çoğunluk sabrın, nefsi, mâsiyete karşı hapsedmek olduğu görüşündedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 74. sayfa]

⁶⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[وَأَنَّهَا لَكَبِيرَةٌ/Ve muhakkak ki o elbette büyük (bir yük)tür]' Yani: Namaz. '[أَلَا عَلَى الْخَاشِعِينَ]' Huşû kalbteki sâbit korkudur." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 1. cilt, 127. sayfa]

⁷⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "[يُظَنُّونَ/Zannederler]' Yani: Yakîn içindedirler. Nitekim zann bazen şekk manasında bazen de yakîn manasında olur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-

Ey İsrâîl oğulları! Sizi nimetlendirdiğim o nimetimi ve sizi âlemlerin üzerine tafdîl ettiğimi zikredin.(47)⁷¹

Ve bir nefsin bir nefis için bir şey ödeyemeyeceği günden vikâye edin. Ve ondan bir şefaât kabul edilmez. Ve ondan bedel alınmaz. Ve onlara nusret edilmez.(48)

Ve hani sizi Firavun ailesinden necâta erdirmiştik. Sizi azâbın en kötüsüne uğratiyorlardı. Oğullarınızı boğazlıyorlar ve kadınlarınızı hayâtta bırakıyorlardı. Ve bunda Rabbinizden azîm bir belâ⁷² vardı.(49)

Ve hani sizin için denizi yarmıştık da sizi necâta erdirmiştik. Ve Firavun ailesini gark etmiştik. Ve siz nazar edi(p duru)yordunuz.(50)

Ve hani Mûsâ ile kırk gece vaadleşmiştik. Sonra onun ardından buzağayı (ilâh) itti haz ettiniz. Ve siz zâlimlersiniz.(51)

Sonra bunun ardından sizden afvettik. Umulur ki siz şükredersiniz.(52)

Ve hani Mûsâ'ya Kitâb'ı ve Furkân'ı vermiştik.⁷³ Umulur ki siz hidâyet bulursunuz.(53)

Ve hani Mûsâ kavmine demişti ki: 'Ey kavmim! Muhakkak ki siz buzağayı (ilâh) itti haz etmekle nefislerinize zulmettiniz. O halde Bâri'nize⁷⁴ tevbe edin de nefislerinizi katledin. Bu sizin için Bâri'niz indinde hayırlıdır. Bunun üzerine tevbelerinizi kabul etti. Muhakkak ki O, O'dur Tevvâb, Rahîm.'(54)

Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 75. sayfa]

⁷¹ 122. âyet ile aynıdır

⁷² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "'[بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ]/Rabbinizden azîm bir belâ' Yani: (Rabbinizden) azîm bir sına." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 250. sayfa]

⁷³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْكِتَابُ]/Kitâb' Yani Tevrât. '[الْفُرْقَانُ]/Furkân' Bu ise hakk ile bâtili, hidâyet ile dalâleti ayırandır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Bakara Suresi, 53. âyetin tefsîrinde]

⁷⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "'[بَارِئٌ/Bâri' Mahlûkatına îtinâ gösteren hâlık. Buna göre Allah (عز وجل) sanki şöyle buyurmuştur: 'Nasıl olur da size îtinâ gösteren Hâlık'ınızı bırakıp da bir buzağayı ilâh itti haz edirsiniz?' Bu ise İlyâs (عليه السلام)'ın kavmine dönük şu kavline benzer: '[أَتَدْعُونَ اللَّهَ رَبِّكُمْ وَرَبَّ الْأَوَّلِينَ/Ve hâlıkların en güzelini bırakarak Ba'l'e mi duâ ediyorsunuz?]', '[أَتَدْعُونَ اللَّهَ رَبِّكُمْ وَرَبَّ الْأَوَّلِينَ]/Allah sizin Rabbinizdir ve evvelki babalarınızın (da) Rabbidir'" [Sâffât Suresi, 125.-126. âyet] [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 186. sayfa]

Ve hani demiştiniz ki: 'Ey Mûsâ, Allah'ı cehren⁷⁵ görmedikçe sana îmân etmeyeceğiz.' Bunun üzerine yıldırım sizi yakalamıştı. Ve siz nazar edi(p duru)yordunuz.(55)

Sonra ölümünüzün ardından sizi ba's ettik. Umulur ki siz şükredersiniz.(56)

Ve bulutu üzerinize gölge yaptık. Ve üzerinize kudret helvası ve bildircin inzâl ettik. 'Size rızık olarak verdiğimiz tayyibâtta yiyin!' Bize zulmetmediler ve lâkin nefislerine zulmeder oldular.(57)

Ve hani demiştik ki: 'Şu karyeye dâhil olun, böylece ondan dilediğiniz yerde bol bol yiyin. Ve kapıdan secde ederek dâhil olun ve deyin ki: 'Hitta.'⁷⁶ (Biz de) sizin için hatalarınızı mağfîret edelim. Ve muhsinlere ziyâde edeceğiz.(58)

Derken o zulmedenler, sözü o kendilerine söylenilenden başkasına tebdîl ettiler. Bunun üzerine o zulmedenler üzerine, fâsıklık etmiş olmalarından dolayı semâdan bir azâb⁷⁷ inzâl ettik.(59)

Ve hani Mûsâ, kavmi için su istemişti. O zaman buyurduk ki: 'Âsân ile taş darb et.' Böylece ondan oniki pınar fışkırdı. Her boy kendi meşrebini⁷⁸ ilmetmişti. Allah'ın rızıkından yiyin ve için. Ve Arz'da fesâd çıkararak taşkınlık yapmayın.(60)

Ve hani demiştiniz: 'Ey Mûsâ! Biz bir (çeşit) taam üzerine sabredemeyiz. Artık bizim için Rabbine duâ et, Arz'ın bitirdiği bakliyat ve hıyar ve sarımsak ve mercimek ve soğanından bizim için ihrâc etsin.' (Mûsâ) demişti ki: 'O, o ednâ olan ile o, o hayırlı olanı tebdîl mi ediyorsunuz? Mısır'a inin, artık muhakkak ki sizin için istediğiniz (orada) var.' Onların üzerlerine zillet ve miskinlik darb edildi ve Allah'tan bir gazâba uğradılar. Bu, onların Allah'ın âyetlerine küfrettiklerinden ve nebîlerini haksızlıkla katlettiklerinden idi. Bu, isyân etmelerinden ve haddi aşmış olduklarından dolaydır.(61)

Muhakkak ki, o îmân edenler ve o yahûdi ve nasara ve sabiiler, kim Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân eder ve sâlih amel işlerse, artık onlar için Rabbleri indinde ecirleri vardır.⁷⁹ Ve onların üzerine bir korku yoktur ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.(62)

⁷⁵ açıkça, apaçık

⁷⁶ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[حِطَّةٌ/Hitta]' Mânâsı: Hatalarımızın (yükünü) bizden azalt." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 1. cilt, 143. sayfa]

⁷⁷ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, der ki: "'[رِجْأٌ/Bir ricz]' Bir azâb." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 84. sayfa]

⁷⁸ su içilecek yer(ler)ini

⁷⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ]/artık onlar için ecirleri vardır]' Yani: Kim

Ve hani misâkınızı almış ve Tûr'u fevkinize kaldırmıştık. Size verdiğimiz kuvvetle tutun⁸⁰ ve onda olanı zikredin. Umulur ki siz takvâ edersiniz.(63)

Sonra onun ardından yüz çevirdiniz. Fakat üzerinize Allahın fazlı ve rahmeti olmasaydı, elbette hüsrâna düşenlerden olurdunuz.(64)

Ve andolsun ki, içinizden cumartesi (günü)nde o haddi aşanları ilmediyordunuz. O vakit onlara buyurduk ki: 'Aşağılık maymunlar olun.'(65)

Böylece onu önündekilere ve ardından geleceklere ibret⁸¹ ve muttakîlere bir mev'ize⁸² kıldık.(66)

Ve hani Mûsâ kavmine demişti ki: 'Muhakkak ki Allah, size bir inek boğazlamanızı emrediyor.' Dediler ki: 'Bizi eğlence mi ittihaz ediyorsun?' (Mûsâ) dedi ki: 'Cahillerden olmaktan Allah'a istiâze ederim.'(67)

Dediler ki: 'Bizim için Rabbine duâ et, nedir o bize beyân etsin.' Dedi ki: 'Muhakkak ki O buyuruyor ki: 'Muhakkak ki o bir inektir ki, ne yaşlıdır ve ne körpedir, bunların arası orta (yaşta bir sığır)dır.' Artık emrolunamı fiil edin.(68)

Dediler ki: 'Bizim için Rabbine duâ et, onun rengi nedir, bize beyân etsin.' Dedi ki: 'Muhakkak ki O buyuruyor ki: 'Muhakkak ki o sarı bir inektir. Onun rengi parlak sarıdır. Nazar edenlere sürûr verir.'(69)

Dediler ki: 'Bizim için Rabbine duâ et, nedir o bize beyân etsin. Muhakkak ki bizce inekler birbirine benziyor. Ve muhakkak ki biz -inşâAllah- elbette hidâyet buluruz.'(70)

Dedi ki: 'Muhakkak ki O buyurur ki: 'Muhakkak ki o arazi sürüp zillate uğramamış ve ekin sulamamış bir inektir. (Kusurlardan) sâlimdir, onda alaca yoktur.' Dediler ki: 'Şimdi hak ile geldin.' Böylece onu kestiler. Ve neredeyse fiil edemeyeceklerdi.(71)

Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'e îmân edip, onun Şeriat'ı ile amel ederse (onlar için ecirleri vardır)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 147. sayfa]

⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Ebî Âliye (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "[خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ/Size verdiğimiz kuvvetle tutun]' Yani: Allah'a itaat ile (tutun)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 2. cilt, 160.-161. sayfalar]

⁸¹ Bu açıklama İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "[نَكَالًا/nekelen]' Yani: İbret." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 148. sayfa]

⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ/Ve muttakîlere bir mev'ize]' Ve muttakîlere, onunla vaaz/öğüt almaları ve ibret almaları ve tezekkür etmeleri için bir tezkire/hatırlatma." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 2. cilt, 180. sayfa]

Ve hani siz bir nefsi katletmiştiniz de onun hakkında çekişmiştiniz. Ve Allah gizlemekte olduğunuzu (meydana) ihrâc edicidir.(72)

Bunun üzerine buyurduk ki: 'Onun bazı (parça)sını (maktule) darb edin.' İşte böyle Allah mevtâyâ hayât verir ve size âyetlerini gösterir. Umulur ki siz akledersiniz.(73)

Sonra bunun ardından kalblerinizi kasvet bürüdü, artık o (kalbleriniz) taş gibidir yahut daha şiddetli kasvetlidir. Ve muhakkak ki taşlardan öylesi var ki, ondan nehirler fışkırır. Ve muhakkak ki onlardan öylesi var ki, yarılr da ondan su ihrâc eder. Ve muhakkak ki onlardan öylesi var ki, Allah'ın haşyetinden (dağdan yuvarlanıp) aşağı inerler. Ve Allah amel ettiklerinizden gâfil değildir.(74)

Artık size îmân edeceklerini mi umuyorsunuz? Ve onlardan bir fırka, Allah'ın kelâmını dinlerler, sonra onu, akıllarının almasının ardından tahrif ederlerdi. Ve (halbuki) onlar ilmediyorler.(75)

Ve onlar, o îmân edenlere mülâki olduklarında, derler ki: 'Îmân ettik.' Ve onların bazısı bazısına halvet edince, derler ki: 'Allah'ın size açtığını Rabbinizin indinde onunla hüccet getirmeleri için mi onlara tahdis ediyorsunuz? Daha akletmiyor musunuz?'(76)⁸³

Ve onlar, Allah'ın sır olarak tuttuklarını ve ilân ettiklerini ilmettiğini ilmetmiyorlar mı?(77)

Ve onların içinde ümmîler vardır, kuruntular dışında Kitâb'ı ilmetmezler.⁸⁴ Ve onlar başka değil, sadece zannederler.(78)

O halde, veyl olsun onlara ki, kitâbı elleriyle yazarlar,⁸⁵ sonra onu az bir değere satmak için derler ki: 'Bu Allah'ın indindendir.' Artık veyl olsun onlara, elleriyle yazdıklarından dolayı. Ve veyl olsun onlara kesbettiklerinden dolayı!(79)

⁸³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani: Onun bir Nebî olduğunu ikrâr ediyorsunuz. Ve siz ona tâbî olma hususunda O (سبحانه وتعالى)'nın sizden misâk aldığını mutlaka biliyorsunuz. Ve O (سبحانه وتعالى), onun bizim beklediğimiz ve Kitâb'ımızda (haberlerini) bulduğumuz Nebî olduğunu onlara haber veriyor. Onu inkâr edin ve ikrâr etmeyin." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 76. âyetin tefsîrinde]

⁸⁴ Şeyhulİslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي]' Ve onların içinde ümmîler vardır, kuruntular dışında Kitâb'ı ilmetmezler.' Yani Kitâb'ı ancak tilâvet olarak biliyorlardı, mânâsını fehmetmiyorlardı. Ve bu aynı zamanda önceden okuma yazmayı iyi bilmeyenleri de kapsar. Ve (bunlar) ancak kuruntuları ilim olarak duyar." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 17. cilt, 235. sayfa]

⁸⁵ İmâm Buhârî (رحمه الله), sahîh bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِي]' O halde, veyl olsun onlara ki, Kitâb'ı elleriyle yazarlar" Kitâb ehli hakkında inzâl edilmiştir." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Halku Ef'âli'l-İbâd, 124. sayfa]

Ve dediler ki: 'Sayılı günler dışında ateş bize temâs etmeyecektir.' De ki: 'Allah indinde bir ahid mi ittihaz ettiniz? Böyleyse Allah asla ahidine muhalefet etmez! Yoksa Allah'ın üzerine ilmetmediğinizi mi söylüyorsunuz?'(80)

Hayır, kim bir kötülük kesbeder ve hatası onu ihâta ederse,⁸⁶ o takdirde işte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(81)

Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, işte onlar Cennet ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(82)

Ve hani İsrâîl oğullarından mîsâk almıştık: 'Allah'tan başkasına ibâdet etmeyeceksiniz. Ve vâlideyne ve karâbet sahibine⁸⁷ ve yetimlere ve miskinlere ihsân edeceksiniz ve insanlara güzellik söyleyeceksiniz. Ve namazı ikâme edeceksiniz ve zekâtı vereceksiniz.' Sonra yüz çevirdiniz, sizden azınız hâric. Ve siz îrâz edersiniz.(83)

Ve hani sizden mîsâk almıştık: 'Kanlarınızı dökmeyeceksiniz ve nefislerinizi diyârlarınızdan ihrâc etmeyeceksiniz.' Sonra ikrâr etmiştiniz. Ve siz şahid olmuştunuz.(84)

Sonra sizler şunlarsınız ki, nefislerinizi katlediyor ve sizden bir fırkayı diyârlarından ihrâc ediyorsunuz. Onların aleyhinde günâh ve adâvet ile yardımlaşıyorsunuz. Ve size esîr olarak geldiklerinde onlarla fidyeleşirsiniz ve onları ihrâc etmek, o sizin üzerinize harâmdır. Şimdi siz Kitâb'ın bazısına îmân ediyorsunuz ve bazısına küfür mü ediyorsunuz? Artık sizden böyle fiil edenin cezası dünyâ hayâtında ancak rezilliktir. Ve Kıyâmet Günü'nde en şiddetli azâba uğratılırlar. Ve Allah amel ettiklerinizden gâfil değildir.(85)

İşte onlar, Âhiret'i dünyâ hayâtına o satanlardır. Artık onlardan azâb hafifletilmez ve onlara nusret edilmez.(86)

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik ve onun ardından peşpeşe resûller gönderdik. Ve Meryem oğlu İsâ'ya beyyineler verdik ve onu Ruh'u'l-Kudûs ile teyid ettik. Ama her ne zaman size bir resûl nefislerinizin hevâsına uymayanlarla gelince, kibirlenip de (o resûllerden) bir fırkayı tekzîb edip ve bir fırkayı katletmediniz mi?(87)

⁸⁶ AbdurRezzâk (رحمه الله), Ma'mer (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'بلى من كسب سيئة و أحاطت به خطيئته'/Hayır, kim bir kötülük kesbeder ve hatası onu ihâta ederse]' kavli hakkında demiştir ki: "'[السينة/seyyie]' şirktir. Ve '[الخطيئة/hata]' Kebâirdir/büyük günahlardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 185. sayfa]

⁸⁷ yakınlık sahibine, akrabaya

Ve dediler ki: 'Kalblerimiz kılıfıdır.' Bilakis, Allah onlara küfürleri sebebiyle lânet etmiştir. Artık ne kadar az îmân ederler.(88)

Ve onlara Allah indinden beraberlerindeki tasdîk eden bir Kitâb geldiğinde⁸⁸ -ve onlar daha önce o küfredenler üzerine⁸⁹ fetih istiyor idiler- işte bildikleri onlara gelince, ona küfrettiler. Artık Allah'ın lâneti kâfirler üzerinedir.(89)

Onunla nefislerini sattıkları ne kötüdür ki, Allah'ın kullarından dilediği üzerine fazlından inzâl etmesine bâğîlik ederek Allah'ın inzâl ettiğine küfretmeleri. Böylece gazab üzerine gazaba uğradılar. Ve kâfirler için alçaltıcı bir azâb vardır.(90)

Ve onlara denildiğinde: 'Allah'ın inzâl ettiğine îmân edin.' Derler ki: 'Üzerimize inzâl edilene îmân ederiz.'⁹⁰ Ve onun arkasındakine küfredeler. Ve o hakktır, onların beraberlerindeki tasdîk edicidir. De ki: 'O halde niçin daha önce Allah'ın enbiyâsını katlediyordunuz, eğer mü'minler iseniz?'(91)

Ve andolsun ki, Mûsâ size beyyineler ile geldi. Sonra onun ardından buzağıyı (ilâh) ittihaz ettiniz. Ve sizler zâlimlersiniz.(92)

Ve hani mîsâkınızı almıştık ve Tûr'u fevkinize kaldırmıştık. Size verdiğimiz kuvvetle alın ve dinleyin. Dediler ki: 'Dinledik ve isyân ettik'. Ve onların küfürleri sebebiyle kalblerine buzağı (sevgisi) içirildi. De ki: 'Ne kötüdür îmânınızın emrettiği, eğer mü'minler iseniz.'(93)

De ki: 'Eğer Allah indindeki Âhiret diyârı insânların dûnundan hâlisaten sizin için ise, o halde ölümü temennî edin, eğer sâdıklar iseniz?'(94)

Ve elleriyle takdîm ettiklerinden dolayı, onu ebeden asla temennî edemezler. Ve Allah zâlimleri ilmedendir.(95)

Ve elbette onları insânların hayâta en hırslısı bulacaksın. Ve o şirk koşanlardan birileri arzu eder ki bin sene ömür verilsin. Ve ona ömür verilmesi, onu azâbtan uzaklaştıracak değildir. Ve Allah, onların amel ettiklerini görücüdür.(96)

⁸⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ/Ve onlara Allah indinden bir Kitâb geldiğinde]' Yani: Kur'ân (geldiğinde). '[مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ/beraberlerindeki tasdîk eden]' Tevrât ve İncil'i (tasdîk eden)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 107. sayfa]

⁸⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'وَالَّذِينَ كَفَرُوا/o küfredenler üzerine]' Arab müşrikler üzerine." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 120. sayfa]

⁹⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَالَّذِينَ كَفَرُوا/Ve onlara denildiğinde: 'Allah'ın inzâl ettiğine îmân edin.' Kur'ân'dan (inzâl ettiğine îmân edin). '[قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا/Derler ki: 'Üzerimize inzâl edilene îmân ederiz.]]' Tevrât'tan üzerimize inzâl edilen bize kâfidir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 109. sayfa]

De ki: 'Kim Cibrîl'e düşman ise, çünkü muhakkak ki o -Allah'ın izniyle- onu kalbinin üzerine inzâl edendir. Onların önlerindeki tasdîk edendir.'⁹¹ Ve mü'minlere bir hidâyet ve bir bûşrâdır.'(97)

Kim Allah'a ve O'nun meleklerine ve O'nun resûllerine ve Cibrîl'e ve Mîkâil'e düşman olursa, o takdirde muhakkak ki Allah, kâfirlere düşmandır.(98)

Ve andolsun ki, sana beyyin âyetler inzâl ettik. Ve onlara fâsıklardan başkası küfretmez.(99)⁹²

Ve her ne zaman onlar bir ahid ile muâhede yapmış olsalar, onlardan bir fırka onu bozmadı mı? Bilakis, onların ekserîsi îmân etmezler.(100)

Ve onlara Allah indinden beraberlerindeki tasdîk edici bir resûl gelince, kitâb verilenlerden bir fırka, ilmetmiyorlarmış gibi Allah'ın Kitâbı'nı sırtlarının arkasına attılar.(101)

Ve onlar Süleymân'ın mülkü üzerine şeytânların tilâvet ettiğine tâbî oldular. Ve Süleymân küfretmedi ve lâkin şeytânlar küfrettiler. İnsanlara sihri ve Babil'de iki melek üzerine, Hârut ve Mârut'a inzâl edileni tâlim ediyorlardı. Ve onlar bir kimseye şöyle demedikçe tâlim etmezlerdi: 'Biz ancak bir fitneyiz, o halde kâfir olmayın.' Böylece onlardan kişi ile zevcinin arasını tefrîk edecek şeyler tâlim ediyorlardı. Ve onlar, Allah'ın izni olmadıkça kimseye zarar verebilir değillerdi. Ve onlar kendilerine zarar vereni tâlim ederler ve kendilerine menfaati olanı değil. Ve andolsun ki, onlar elbette onu satın alanın onun için Âhîret'te bir nasibi olmayacağını ilmetmişlerdir. Ve elbette onunla nefislerini sattıkları şey ne kötü, eğer ilmetmiş olsalardı.(102)

Ve eğer onlar îmân etseler ve takvâ etselerdi, elbette Allah indinden bir sevâb daha hayırlı olacaktı. Eğer ilmetmiş olsalardı.(103)

Ey o îmân edenler! 'Râinâ' demeyin ve deyin ki: 'Unzurnâ'⁹³ ve dinleyin. Ve kâfirler için elîm bir azâb vardır.(104)

⁹¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'فَقُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ/De ki: 'Kim Cibrîl'e düşman ise, çünkü muhakkak ki o -Allah'ın izniyle- onu kalbinin üzerine inzâl edendir.]" Yani: Kur'an'ı inzâl edendir. 'مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ/Onların önlerindeki tasdîk edendir.]" Allah (عز وجل)'nin kitâblarından (önlerindeki tasdîk edendir.]" [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 1. cilt, 162. sayfa]

⁹² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ/Ve andolsun ki, sana beyyin âyetler inzâl ettik.]" Yani: Kur'ân ve âyetlerini (inzâl ettik). 'الْفَاسِقُونَ/fâsıklar]' Yani: kâfirler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 113. sayfa]

⁹³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'لَا تَقُولُوا [Râinâ' demeyin]' Şöyle demeyin: Bizi dinle be bizde seni dinleyelim. 'وَقُولُوا انظُرْنَا/ve deyin ki:

Kitâb ehlerinden ve ne (de) müşriklerden o küfredenler, sizin üzerinize Rabbinizden bir hayır inzâl edilmesini arzu etmezler. Ve Allah, dilediğine rahmetini tahsîs eder. Ve Allah, azîm fazl sahibidir.(105)

Biz bir âyetten neyi nesheder veya unutturursak ondan daha hayırlısını getiririz veya onun mislini. Allah'ın her şey üzerine kâdir olduğunu ilmetmez misin?(106)

Semâların ve Arz'ın mülkünün Allah'ın olduğunu ilmetmez misin? Ve sizin için Allah'ın dûnundan bir velî yoktur ve ne (de) bir nasîr.(107)

Yoksa siz Resûl'unuza bundan önce Mûsâ'ya suâl edildiği gibi suâl etmeyi mi murâd ediyorsunuz? Ve kim küfrü îmâna tebdîl ederse, artık düz yoldan dalâlete düşmüştür.(108)

Kitâb ehlerinden çoğu, hakk kendilerine tebeyyün ettikten sonra, nefislerinin indindeki hasedten, îmânınızdan sonra sizi küffâra döndürmeyi arzu ederler.⁹⁴ Öyleyse Allah'ın emri gelinceye kadar afvedin ve hoşgörün. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine Kadîr'dir.(109)

Ve namazı ikâme edin ve zekâtı verin. Ve hayırdan nefisleriniz için ne takdîm ederseniz Allah indinde onu bulursunuz. Muhakkak ki Allah ettiğiniz amelleri görendir.(110)

Ve dediler ki: 'Yahûdi veya nasârâ olandan başkası asla Cennet'e giremez.' Bu onların kuruntularıdır. De ki: 'Burhânınızı getirin, eğer sâdıklar iseniz.(111)

Bilakis, kim vechini -ve o muhsin olduğu halde- Allah'a teslîm ederse, artık onun ecri Rabbi indindedir. Ve onların üzerine bir korku yoktur ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.(112)

Ve yahûdiler dediler ki: 'Nasârâ bir şey üzerinde değildir.' Ve nasârâ dedi ki: 'Yahûdiler bir şey üzerinde değildir.' Ve onlar Kitâb'ı tilâvet ediyorlar.⁹⁵ Bunun gibi ilmetmeyenler (de) onların söylediklerinin mislini söylemişlerdi. Artık Allah Kıyâmet

---

'Unzurnâ']' Anlamamızı sağla, bize beyân et ey Muhammed!" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 2. cilt, 460. ve 467. sayfalar]

⁹⁴ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "Öyle ki kuşkusuz onlar, ancak kendilerine hakîkatî tebeyyün ettikten sonra bu hususta diğerlerine hased etmişlerdir. Çünkü, ellerinde bulunanın ondan daha hayırlı olduğunu sanarken, kendilerine göre bâtil olan bir şeye hased etmeleri muhâldir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 1. cilt, 132. sayfa]

⁹⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ]' Ve onlar Kitâb'ı tilâvet ediyorlar.]" Yani: Tevrât'ı ve İncîl'i." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 171. sayfa]

Günü kendisinde ihtilâf etmiş oldukları hususlarda, aralarında hüküm verecektir.(113)

Ve kim Allah'ın mescidlerinde O'nun isminin zikredilmesini meneden ve onların harâbı için sa'y edenden daha zâlimdir? İşte onlar, onlar için oralara dâhil olma olamaz, korkanlar olarak haric. Onlar için dünyada rezillik ve Âhiret'te azîm bir azâb vardır.(114)

Ve Allah'ındır doğu ve batı. O halde nereye dönerseniz artık Allah'ın Vechi oradadır.⁹⁶ Muhakkak ki Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.(115)⁹⁷

Ve dediler ki: 'Allah veled ittihaz etti.' O, subhândır.⁹⁸ Bilakis, semâlar ve Arz'dakiler O'nundur. Hepsi O'na kânitlerdir.(116)⁹⁹

Semâların ve Arz'ın mübdiidir.¹⁰⁰ Ve bir emri kazâ edince¹⁰¹ o vakit ancak ona: 'Ol!' buyurur. Böylece olur.(117)

⁹⁶ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "'وَيَنْفَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ/Ve Rabbinin Vechi bâkidir. Celâl ve ikrâm sahibidir.'" [Rahmân Sûresi, 27. âyet] kavlinde Kendisini celâl ve ikrâm ile vasıflandırmıştır. Ve Kendisinden helâki nefyetmiştir. Allah, halk ettikleri içerisinde üzerlerine helâk hükmü verilenleri helâk etmiştir. Çünkü Allah onları bâkilik için değil de fânîlik için halk etmiştir. Rabbiniz, Kendisinden bir şeyin helâk olmasından münezzehdir. Çünkü bâki olmak O'nun zâtının sıfatlarındandır. Ve buyurdu ki: 'كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ/O'nun Vechi dışında her şey helâk olacaktır.'" [Kasas Sûresi, 88. âyet] Ve Nebîsi (صلى الله عليه وسلم)'e şöyle buyurmuştur: 'وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ /Ve sabah ve akşam O'nun Vechi'ni murâd ederek Rabblerine o duâ edenlerle beraber nefsinin sabırlı tut.' [Kehf Sûresi, 28. âyet] Yine şöyle buyurmuştur: 'وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا /Ve Allah'ındır doğu ve batı. O halde nereye dönerseniz, artık Allah'ın Vechi oradadır.'" [Bakara Sûresi, 115. âyet] Allah, Nefsi/Kendisi için, celâl ve ikrâm ile vafettiği bir Vecih isbât etmiş ve Vechi için bekâ hükmünü vermiş ve ondan helâki nefyetmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 24.-25 sayfa]

Şeyh AbdulAzîz bin AbdUllah bin Bâz (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Bu âyet isim ve sıfat âyetlerindendir. Tıpkı şu âyetdeki gibi Allah (سبحانه وتعالى)'nın bir 'Vechi' olduğunu isbât eder: 'وَيَنْفَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ/Celâl ve ikrâm sâhibi Rabbinin Vechi bâkidir.'" [Rahmân Suresi, 27. âyet] Vâcib olan Allah'ın ona lâıyk bir Vechi olduğunu isbât etmektir." [AbdulAzîz bin AbdUllah bin Bâz, Silsiletu Kitâbi'd-Dâveti, 11, Fetvâları, 5/3]

⁹⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ /Muhakkak ki Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.'" kavlindeki '[واسع/Vâsi]': Yani ihâta etmesi/kuşatması ve sıfatları geniş olan demektir. Aynı şekilde O ilminde, kudretinde, iştisminde, görmesinde ve bundan gayrı sıfatlarında da geniştir. Ve '[علیم/Alîm]': Yani her şeyi ihâta eden/kuşatan ilim sâhibi." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 14. sayfa]

⁹⁸ münezzehdir, uzaktır

⁹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'كُلُّ لَهْ /Hepsi O'na kânitlerdir.'" İtaat edenlerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 222. sayfa]

¹⁰⁰ İbn Ebî Hâtim (رحمه الله) ceyyid bir sened ile Ebû'l-Âliye (رحمه الله)'tan şöyle tahrîc etmiştir: "'بَدِيعَ السَّمَوَاتِ /Semâların ve Arz'ın mübdiidir.'" Yani: Mahlûkâtını (hiç yoktan) icâd edip yaratmış, bunda da O'na hiç kimse şerîk/ortak olmamıştır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 222. sayfa]

¹⁰¹ hükmedince, karar verince

Ve o ilmetmeyenler dedi ki: 'Allah bize kelâm etmeli veya bize bir âyet gelmeli değil miydi?' Bunun gibi o onlardan öncekiler onların söylediklerinin mislini dedi. Onların kalbleri (birbirine) teşebbüh etti.¹⁰² Biz âyetleri yakîn edecek bir kavim için beyân ettik.(118)

Muhakkak ki Biz seni hakk ile irsâl ettik, tebşîr edici ve inzâr edici olarak. Ve sen Cahîm¹⁰³ ashâbından mesûl değilsin.(119)

Ve sen onların milletine tâbî oluncaya kadar yahûdiler ve nasârâ senden asla razı olmazlar.¹⁰⁴ De ki: 'Muhakkak ki Allah'ın hidâyeti, odur hidâyet.' Ve elbette o sana gelen ilimden sonra, eğer onların hevâlarına tâbî olursan Allah'tan senin için bir velî yoktur ve ne (de) bir nasîr.(120)¹⁰⁵

O kendilerine Kitâb verdiklerimiz, tilâvetinin hakkı ile onun tilâvetini yaparlar. İşte onlar ona îmân ederler. Ve kim ona küfrederse, o takdirde işte onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(121)

Ey İsrâîl oğulları! Sizi nimetlendirdiğim o nimetimi ve sizi âlemlerin üzerine tafdîl ettiğimi zikredin.(122)¹⁰⁶

Ve bir nefsin bir nefis için bir şey ödeyemeyeceği günden vikâye edin. Ve ondan bir bedel kabul edilmez. Ve ona şefaât menfaat vermez. Ve onlara nusret edilmez.(123)

Ve hani İbrâhîm'i Rabbi kelimelerle ibtilâ etmişti.¹⁰⁷ Bunun üzerine onları tamamlamıştı. Buyurdu ki: 'Muhakkak ki Ben, seni insanlara imâm kılacağım.' Dedi ki: 'Ve zürriyetimden (de).' Buyurdu ki: 'Ahdim zâlimlere nâil olamaz.'(124)

¹⁰² benzedi

¹⁰³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve: '[الْجَحِيم]/el-Cahîm' Yani azîm ateş. Yine onun Ateş, Saîr, Cehennem, Cahîm gibi başka birçok ismi vardır. Bu çokluğun sebebi (her kelimenin) sıfâtının farklılığından dolayıdır, yoksa aslında hepsi aynı mânâyâ gelir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 28. sayfa]

¹⁰⁴ Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Yahûdiler onların milletine tâbî olmadıkça senden râzı olmazlar. Aynı şekilde Hristiyanlar da onların milletine tâbî olmadıkça senden râzı olmazlar." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 19. Cilt, 107.- 108. sayfalar]

¹⁰⁵ Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın, Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'i göndermiş olduğu ilimden sonra; ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın, kulları için beyan etmiş olduğu hidayetden sonra insanların hevâlarına tâbî olan kimseler, bu âyette geçen kimseler mesâbesine düşerler. Bunun için Selef, Kitâb ve Sünnet'e muhâlif olan bid'at ve tefrika ehlini, 'hevâ ehli' olarak tesmiye ediyordu. Çünkü bid'at ehli, Allah (سبحانه وتعالى)'dan bir hidâyet olmaksızın, işlerine geleni kabul etmekte ve hevâlarına binâen kendilerine hoş gelmeyen şeyleri de reddetmektedirler." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 4. cilt, 189.-190. sayfalar]

¹⁰⁶ 47. âyet ile aynıdır

¹⁰⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[إِبْتِلَى]/ibtîlâ etmişti' Yani: sınamıştı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 134. sayfa]

Ve hani Beyt'i¹⁰⁸ insanlar için mesâbe¹⁰⁹ ve emîn kılmıştık. Ve İbrâhîm'in makamından bir musallâ ittihâz edin. Ve İbrâhîm ve İsmâîl'e: 'Tavâf edenler ve âkifler,¹¹⁰ rûku-secdede edenler için beytimi tathir edin.' diye ahid verdik.(125)

Ve hani İbrâhîm demişti ki: 'Rabbim, bu beldeyi emîn kıl. Ve onun ehlini -kim onlardan Allah'a ve ahiret gününe îmân etmişse- semerelerinden rızıklandır.' Buyurdu ki: 'Ve kim küfrederse onu biraz metâlandırırım. Sonra onu ateşin azâbına muztar bırakırım. Ve (o) ne kötü varış yeridir!(126)

Ve hani İbrâhîm ve İsmâîl, Beyt'in kâidelerini yükseltiyordu. 'Rabbimiz! Bizden kabul buyur! Muhakkak ki Sen, Semî'sin, Alîm'sin.'(127)¹¹¹

'Rabbimiz, bizi Sana teslim olanlar ve zürriyetimizden (de) Sana teslim olan bir ümmet kıl. Ve bize menâsikimizi göster ve tevbemizi kabul et. Muhakkak ki Sen Tevvâb, Rahîm'sin.'(128)

'Rabbimiz, içlerinden onlardan bir resûl ba's et. Onların üzerlerine âyetlerini tilâvet etsin ve onlara Kitâb'ı ve Hikmet'i¹¹² tâlim etsin ve onları tezkiye etsin. Muhakkak ki Sen, Sensin Azîz, Hakîm.(129)¹¹³

Ve nefsinı sefih yapandan başka kim İbrâhîm milletinden yüz çevirir? Ve andolsun ki Biz onu dünyada seçtik. Ve muhakkak ki o, Âhiret'te elbette sâlihlerdendir.(130)

¹⁰⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[الْبَيْتُ/Beyt'i]' Yani: Kâbe'yi." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 146. sayfa]

¹⁰⁹ toplanma yeri. Müfessirlerden 'dönüş yeri' veya 'sevak yeri' diyenler de vardır.

¹¹⁰ Âkif(ler): Kişinin kendisini hakk veya bâtıl olan ibâdetle hasretmesi ve onda devamlı ve ısrarlı olması.

¹¹¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّمِيعُ/Semî]' Allah'ın işitme sıfatına ve olan her sesi işittiğine delâlet eder. Bu âyetin faydalarından biri de Allah (عز وجل)'nin işitme sıfatını isbât etmesidir. Ve '[الْعَلِيمُ/Alîm]' Yani ilim sâhibi. Bu âyetin faydalarından bir diğeri de Allah (تبارك وتعالى)'nın ilim sıfatını isbât etmesidir. İster genel, ister tafsîlî, ister mevcut veya mevcut olmayan, ister mümkün ve vâcib, ister imkansız olsun (hepsini ilmeder). Bil ki, kim Allah'ın ilmini inkâr ederse o kâfirdir. Bu ister O'nun kendi fiilleriyle, ister mahlûkâtının fiilleriyle alakâlı olsun, sonuç aynıdır. Öyleyse bu kimse: 'Şüphesiz Allah, kulunun ne fiilettiğini ilmetmez.' dese kâfir olur. Aynı şekilde: 'Şüphesiz Allah kendi nefsinin ne fiilettiğini ilmetmez.' diyen de kâfir olur. Bu nedenle Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat 'Şüphesiz Allah Teâlâ kulların fiillerini ilmetmez.' diyen kaderîlerin aşırılarını tekfîr etmiştir. Buna binâen; Allah'ın, kullarının fiillerini ilmetmesini inkar eden kimsenin kâfir olduğunda bir şüphe yoktur." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 59.-61 sayfalar]

¹¹² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[الْحِكْمَةُ/Hikmet'i]' Yani: Sünnet'i." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 242. sayfa]

¹¹³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْعَزِيزُ/Azîz]' Yani izzet sâhibi. Ve 'izzet' ise kahır ve gâlibiyet manâsındadır. Nitekim O (سبحانه وتعالى) kuvvet ve gâlibiyet sâhibidir. O'na hiçbir şey gâlib gelemmez ve hiçbir şey O'nu âciz bırakamaz. Ve '[الْحَكِيمُ/Hakîm]' Yani hüküm ve hikmet sâhibi." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 66. sayfa]

Hani Rabbi ona: 'Teslim ol!' buyurmuştu. Dedi ki: 'Âlemlerin Rabbine teslim oldum.'(131)

Ve bununla İbrâhîm oğullarına vasiyet etti ve Yâkûb (da dedi ki): 'Ey oğullarım, muhakkak ki Allah dîni sizin için seçti. Artık siz, Müslümanlar olmadan ölmeyin.'(132)

Yoksa siz şâhidler miydiniz ölüm Yâkûb'a hazır olduğunda? Hani oğullarına demişti ki: 'Benim ardımdan neye ibâdet edeceksiniz?' Dediler ki: 'Senin ilâhına ve babaların İbrâhîm ve İsmâîl ve İshâk'ın ilâhına ibâdet edeceğiz. Tek ilâha. Ve biz O'na teslim olanlarız.'(133)

Onlar bir ümmetti geçti. Onların kesbettikleri onlar içindir ve sizin kesbettikleriniz sizin içindir. Ve onların amel etmiş olduklarından suâl edilmezsiniz.(134)¹¹⁴

Ve dediler ki: 'Yahûdi veya Nasârâ olun hidâyet bulun.' De ki: 'Bilakis, hanîf olan İbrâhîm milletine (tâbiyiz) ve o, müşriklerden olmadı.'(135)

Deyin ki: 'Biz Allah'a îmân ettik ve bize inzâl edilene ve İbrâhîm'e inzâl edilene ve İsmâîl'e ve İshâk'a ve Yâkûb'a ve torunlarına ve Mûsâ'ya verilene ve İsâ'ya ve nebîlere Rabblerinden verilene. Onların arasından birini tefrîk etmeyiz. Ve biz O'na teslim olanlarız.'(136)

İmdi şâyet onlar sizin îmân ettiğinizin misli îmân ederlerse, o takdirde hidâyet bulmuş olurlar¹¹⁵ ve yüz çevirirlerse, o vakit ancak bir şikâk içindedirler.¹¹⁶ O halde Allah onlara karşı sana kifâyet edecektir ve O, Semî'dir, Alîm'dir.(137)

Allah'ın boyası.¹¹⁷ Ve Allah'tan daha güzel boyası olan kim? Ve biz O'na ibâdet edenleriz.(138)

¹¹⁴ 141. âyet ile aynıdır

¹¹⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فإن امنوا بمثل ما امنتم به فقد اهتدوا]/Artık şâyet onlar sizin îmân ettiğinizin misli îmân ederlerse, o takdirde hidâyet bulmuş olurlar]' Hitâb, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e ve onun ümmetinedir. Mânâsı: 'O hâlde eğer onlar sizin îmânınız gibi îmân ederlerse ve sizin gibi tasdik ederlerse, o zaman hidâyet bulurlar.' [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, 2. cilt, 142. sayfa]

¹¹⁶ İbn Ebi Hâtim (رحمه الله) ceyyid bir sened ile Ebi Âliye (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: "'[في شِقَاقٍ/bir şikâk içindedirler]' Yani: Ayrılık içindedirler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîr es-Sahîh, 1. cilt, 247. sayfa]

¹¹⁷ AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile, Ma'mer (رحمه الله)'tan, o da Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[صبغة الله/Allah'ın boyası.]' hakkında demiştir ki: "Allah'ın dîni." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 247. sayfa]

De ki: 'Allah hakkında bizimle hüccetleşiyor musunuz? Ve O, bizim Rabbimizdir ve sizin Rabbinizdir. Ve bizim amellerimiz bizim için ve sizin amelleriniz sizin içindir. Ve biz O'na muhlisleriz.'(139)

Yoksa diyor musunuz ki: 'Muhakkak ki İbrâhîm ve İsmâîl ve İshâk ve Yâkûb ve torunları yahûdi veya nasârâ idiler.' De ki: 'Siz mi daha iyi ilmediyorsunuz, yoksa Allah mı?' Ve kim, indinde Allah'tan (gelen) bir şâhidliği gizleyenden daha zâlimdir? Ve Allah amel ettiklerinizden gafil değildir.(140)

Onlar bir ümmetti geçti. Onların kesbettikleri onlar içindir ve sizin kesbettikleriniz sizin içindir. Ve onların amel etmiş olduklarından suâl edilmezsiniz.(141)¹¹⁸

İnsanlardan sefihler diyeceklerdir ki: 'Onları o üzerinde oldukları kiblelerinden çeviren nedir?' De ki: 'Doğu ve batı Allah'ındır. Kimi dilerse Sırât-ı Mustakîm'e¹¹⁹ hidâyet eder.'(142)

Ve işte böyle insânlar üzerine şâhidler olmanız için sizi vasat bir ümmet kıldık.¹²⁰ Ve Resûl (de) üzerinize şâhid olsun. Ve o üzerinde olduğunu kible kılmadık, ancak Resûl'e kimlerin tâbi olacaklarını, topukları üzerine geri dönenlerden ilmetmemiz için (kıldık). Ve (bu) Allah'ın o üzerlerine hidâyet ettiklerinden başkasına elbette büyük (yük)tür. Ve Allah, îmânınızı zâyî edecek olan değildir. Muhakkak ki Allah insanlara elbette Rauf'tur,¹²¹ Rahîm'dir.(143)

Vechini semâda çevirip durduğunu görüyoruz. Şimdi elbette seni razı olacağın kibleye döndüreceğiz. Hemen vechini Mescidi'l-Harâm yönüne döndür. Ve nerede olursanız, artık vecihlerinizi onun yönüne döndürün. Ve muhakkak ki, o Kitâb verilenler onun Rabblerinden bir hakk olduğunu elbette ilmederler. Ve Allah onların amellerinden gâfil değildir.(144)

¹¹⁸ 134. âyet ile aynıdır

¹¹⁹ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle der: "Selef, '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطُ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

¹²⁰ İmâm İbn Hibbân (رحمه الله), Ebu Saîd (رضي الله عنه)'tan, Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا/Ve işte böyle sizi vasat bir ümmet kıldık.' kavli hakkında şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "Adâleti gözeten (bir ümmet kıldık)." [Nûreddîn el-Heysemî, Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân (1719.) Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Mevâridü'z-Zamân'da (1436.) hadis için: "Sahîhtir" demiştir.]

¹²¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "'[رَوْفٌ/Raûf]' Alimler şöyle demiştir: Şüphesiz 'rafet' rahmetin en şiddetlisidir. Öyleyse o hâs bir rahmettir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtiha ve Bakara Sûresi Tefsiri, 2. cilt, 114. sayfa]

Ve eğer sen o Kitâb verilenlere her âyeti getirsen, senin kıblene tâbi olmazlar. Ve sen (de) onların kıblelerine tâbi olacak değilsin. Ve onların bazısı bazısının kıblesine tâbi olmazlar. Ve eğer onların hevâlarına tâbi olursan, sana gelen ilmin ardından, muhakkak ki sen o zaman, elbette zâlimlerdensin.(145)

O kendilerine Kitâb verdiklerimiz, oğullarını bildikleri gibi onu bilirler.¹²² Ve muhakkak ki onlardan bir fırka, elbette hakkı gizlerler ve onlar ilmetmektedirler.(146)

Hakk Rabbindendir. Öyleyse sakın kuşkulananlardan olma.(147)

Ve herkes için bir veche vardır, o ona döner.¹²³ Artık hayrâtta müsâbaka edin. Nerede olursanız Allah sizi cem'ân getirir. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine kadîrdir.(148)

Ve nereden hurûc edersen, artık vechini Mescidi'l-Harâm yönüne döndür. Ve muhakkak ki o Rabbinden elbette bir hakktır. Ve Allah amellerinizden gâfil değildir.(149)

Ve nereden huruc edersen artık vechini Mescidi'l-Harâm yönüne döndür. Ve nerede olursanız vecihlerizi o halde onun yönüne döndürün. İnsanların üzerinize bir hücceti olmaması için, onlardan o zulmedenler haric. Öyleyse onlardan haşyet duymayın ve benden haşyet duyun. Ve (tâ ki) üzerinize nimetimi tamamlamam için. Ve umulur ki siz hidâyet bulursunuz.(150)

İçinizde sizden bir Resûl irsâl ettiğimiz gibi. Size âyetlerimizi tilâvet ediyor ve sizi tezkiye ediyor ve size Kitâb ve Hikmet'i tâlim ediyor¹²⁴ ve ilmetmiyor olduklarınızı size tâlim ediyor.(151)

Öyleyse Beni zikredin, sizi zikredeyim ve Bana şükredin ve Bana küfretmeyin.(152)

¹²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى), Kitâb ehli âlimlerinin, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in onlara getirdiğinin doğruluğunu, onlardan birinin evlâdını bildiği gibi bildiklerini haber vermektedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 146. âyetin tefsirinde]

¹²³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Vehb (رحمه الله)'ın İbn Zeyd (رحمه الله)'tan şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَلِكُلٍّ وَجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيَهَا]/Ve herkes için bir veche vardır, o ona döner.]" Yahûdilerin bir kıblesi vardır ve hristiyanların bir kıblesi vardır ve sizin de bir kıbleniz vardır." Ve İbn Vehb (رحمه الله) demiştir ki: "('Sizin' ile) müslümanları murâd eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 3. cilt, 192. sayfa]

¹²⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ]/İçinizde sizden bir Resûl irsâl ettiğimiz gibi. Size âyetlerimizi tilâvet ediyor ve sizi tezkiye ediyor.]" Sizi şirkten arındırıyor. "[وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ]/ve size Kitâb ve Hikmet'i tâlim ediyor.]" Kitâb: Kur'ân'dır. Ve Hikmet: Sünnet'tir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 188. sayfa]

Ey o îmân edenler! Sabır ve namaz ile (Allah'tan) istiâne dileyin. Muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir.(153)

Ve Allah yolunda katledilenler için mevtâlar demeyin. Bilakis, onlar hayattadırlar. Ve lâkin siz şuurunda değilsiniz.(154)

Ve elbette sizi korku ve açlıktan bir şey ile ve mal ve nefis ve semereden noksanlaştırmayla ibtîla edeceğiz.¹²⁵ Ve sabredenleri tebşîr et.(155)

Onlar ki kendilerine bir musîbet isâbet ettiğinde derler ki: 'Muhakkak ki biz Allah'ınız ve muhakkak ki O'na rücû edicileriz.'(156)¹²⁶

İşte onlar, üzerlerine Rabblerinden salâvât¹²⁷ ve rahmet vardır. Ve işte onlar, onlardır hidâyet bulanlar .(157)

Muhakkak ki Safa ve Merve, Allah'ın işâretlerindendir. Böylece kim Beyt'i hacceder veya umre yaparsa, artık ikisini tavâf ederse üzerine bir günah yoktur. Ve kim bir hayrı tatavvûan yaparsa,¹²⁸ o takdirde muhakkak ki Allah Şâkir'dir, Alîm'dir.(158)¹²⁹

Muhakkak ki, beyyinelerden inzâl ettiğimizi ve Kitâb'ta insanlara beyân etmemizin ardından hidâyeti o gizleyenler, işte onlara, Allah lânet eder ve lânet ediciler lânet eder.(159)

¹²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) dedi ki: "'وَلَتُبْلَوْنَكُمْ/Ve elbette sizi ibtîla edeceğiz.' Ve elbette sizi sınavacağız." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 3. cilt, 220. sayfa]

¹²⁶ İmâm Hâkim (رحمه الله), Zeyd bin Alî bin Huseyn (رحمه الله)'tan babasının şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya -ve o bir seferde idi- bir oğlunun vefât ettiği haber verildi. Bunu üzerine dedi ki: 'إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ/Muhakkak ki biz Allah'ınız ve muhakkak ki O'na rücû edicileriz.'" Sonra (bineğinden) indi ve iki (rekât) kıldı, sonra dedi ki: 'Allah'ın emrettiğini fiil ettik.' Ve şu âyeti tilâvet etti: 'وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ/Ve sabır ve namaz ile (Allah'tan) istiâne dileyin.'" [Bakara Sûresi, 45. âyet] [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (2/269.-270.); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

¹²⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ/İşte onlar, üzerlerine Rabblerinden salâvât vardır.' Yani mağfiret vardır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 190. sayfa]

¹²⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا/Ve kim bir hayrı tatavvûan yaparsa' Yani (kim) taatte hayrı ziyâdeleştirirse." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Fâtiha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 185. sayfa]

¹²⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ/O takdirde muhakkak ki Allah Şâkir'dir' kavlinin manâsı, yani Allah şükreder. Ve O (سبحانه وتعالى) Şâkir'dir ve Şekûr'dur. Allah (سبحانه وتعالى)'nın şükürü ise amel edene amelinden daha çok karşılık vermesidir. Nitekim bir hasenenin karşılığı on emsâlden yedi yüz kata ve daha çok katlara kadardır. Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'أَلِيمٌ/Alîm'dir' kavli ise 'ilim sâhibi' manâsına gelir. O (سبحانه وتعالى)'nın ilmi her şeyi ihâta etmiştir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Fâtiha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 185. sayfa]

O tevbe edenler ve ıslâh olanlar ve beyân edenler müstesnâ. O takdirde işte onların tevbelerini kabul ederim. Ve Benim, Tevvâb, Rahîm.(160)

Muhakkak ki, o küfredenler ve ölenler -ve onlar küffârdır- işte onlar, onların üzerinedir Allah'ın ve meleklerin ve cemiân insânların lâneti.(161)

Orada muhalledlerdir. Onlardan azâb hafifletilmez ve onlara süre verilmez.(162)¹³⁰

Ve sizin ilâhınız bir ilâhtır. O'ndan başka ilâh yoktur. O, Rahmân'dır, Rahîm'dir.(163)¹³¹

Muhakkak ki semâların ve Arz'ın halk edilişinde ve gece ve gündüzün birbiri ardınca gelmesinde ve insânların menfaati için o denizde cereyân eden gemilerde ve Allah'ın semâdan sudan inzâl edip de onunla Arz'a ölümünün ardından hayât vermesinde ve onda her debelenenden yaymasında ve rüzgârları çevirmesinde ve semâ ve Arz arasında bulutları musahhar etmesinde, akleden bir kavim için elbette âyetler vardır.(164)

Ve insanlardan kimi Allah'ın dûnundan denkler ittihaz ederler, onlara Allah'a muhabbet eder gibi muhabbet ederler. Ve o îmân edenlerin Allah'a muhabbetleri daha şiddetlidir. Ve o zulmedenler azâbı görecekleri zaman bütün kuvvetin Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azâbının şiddetli olduğunu görselerdi.(165)¹³²

O vakit o tâbi olunanlar o tâbi olanlardan teberri ederler. Ve azâbı görmüşlerdir ve onlarla (aralarındaki) esbâb kesilmiştir.(166)

Ve o tâbi olanlar derler ki: 'Bizim için bir kere (daha dünyâyâ dönüş) olsaydı da bizden teberrü ettikleri gibi onlardan teberrü etseydik.' İşte böyle Allah, onlara amellerini üzerlerinde hasretler olduğu halde gösterir. Ve onlar ateşten ihrâc edilecek değillerdir.(167)

¹³⁰ Âl-i İmrân Sûresi'nin 88. âyetiyle aynıdır. Son kısım için İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ/ve onlara süre verilmez.]" Yani: Onlara azâb tehir edilmez." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 192. sayfa]

¹³¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الرَّحْمَنُ]' 'الرَّحِيمُ/Rahmân'dır, Rahîm'dir' kavlindeki bu iki isim Allah'ın isimlerindendir. Bu ikisinden biri -yani '[الرَّحْمَنُ/Rahmân]'- O'nun rahmetinin genişliğine delâlet eder. İkincisi ise -yani '[الرَّحِيمُ/Rahîm]'- rahmetin (kullarına) ulaştığına delâlet eder." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtiha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 207. sayfa]

¹³² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allahu (تعالى) bununla, müşriklerin dünyâdaki hâlini, ve Allah'a denk koşmaları ve Allah ile beraber onlara ibâdet etmeleri ve Allah'ı sever gibi onları sevmeleri nedeniyle Âhîret diyârında onlara ne olacağını zikretmektedir. Ve O Allah'tır, O'ndan başka ilâh yoktur. Ve O'nun zıddı yoktur; O'nun dengi yoktur ve O'nunla beraber bir şerîk (de) yoktur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Sûresi, 165. âyetin tefsîrinde]

Ey insanlar! Arz'da helâl tayyib olanlarından yiyin. Ve şeytânın adımlarına tâbi olmayın.¹³³ Muhakkak ki o, sizin için mübîn bir düşmandır.(168)

Size ancak kötülüğü ve fuhşıyyâtı ve Allah'ın üzerine ilmetmediğinizi söylemenizi emreder.(169)

Ve onlara: 'Allah'ın inzâl ettiğine tâbi olun.' denildiğinde, derler ki: 'Bilakis! Biz babalarımızı üzerinde bulduğumuza tâbi oluruz.' Ve eğer onların babaları bir şeyi akletmemiş ve hidâyet bulamamış olsalarda mı?(170)

Ve o kâfirlerin meseli çağırma ve bağırmadan başkasını işitmeyene o haykıran meseli gibidir. Sağırdırlar, dilsizdirler, kördürler. Artık onlar akletmezler.(171)

Ey o îmân edenler! Sizi rızıklandırdığımızın tayyib olanlarından yiyin. Ve Allah'a şükredin, eğer ancak O'na ibâdet edenler iseniz.(172)

O size ancak meyteyi ve kanı ve hınzır etini ve Allah'tan gayrısı için boğazlanana üzerinize harâm kılmıştır. Fakat kim muztar kalırsa, bâğî olmadan ve haddi aşmadan (yerse) artık onun üzerine günah yoktur. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(173)

Muhakkak ki, Allah'ın Kitâb'tan inzâl ettiğini o gizleyenler ve onu az bir pahaya satanlar, işte onların yedikleri, karınlarında Ateş'ten başkası değildir. Ve Kıyâmet Günü, Allah onlarla kelâm etmeyecek ve onları tezkiye etmeyecektir. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(174)

İşte onlar, dalâleti hidâyete ve azâbı mağfirete o satın alanlardır. Artık ne sabırlıdırlar ateşe karşı.(175)

Bu, Allah'ın Kitâb'ı hakk ile inzâl etmesindendir. Ve muhakkak ki, Kitâb'ta o ihtilâf edenler, elbette derin bir şikâk¹³⁴ içindedirler.(176)

İyilik, vecihlerinizi doğu ve batı tarafına çevirmeniz değildir. Ve lâkin iyilik, Allah'a ve Âhiret Günü'ne ve meleklerle ve Kitâb'a ve nebîlere îmân eden ve muhabbet ettiği maldan karâbet sahiblerine ve yetîmlere ve miskînlere ve yolda kalmışa ve isteyenlere

¹³³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا'" [Ey insanlar! Arz'da helâl tayyib olanlarından yiyin.] Yani: Üzerinize harâm edilenlerden yemeyin ve infâk etmeyin. '[وَلَا تَتَّبِعُوا] وَلَا تَتَّبِعُوا' [Ve şeytânın adımlarına tâbi olmayın.] Yani: Size emrettiklerine (tâbi olmayın)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 194. sayfa]

¹³⁴ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) demiştir ki: "'[شِقَاقٍ/Şikâk]' Bazılarının bazılarına düşmanlık etmesidir." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 102. sayfa (tek cilt olarak basım)]

ve gözetimdekilere¹³⁵ veren ve namazı ikâme eden ve zekâtı veren ve ahidleştiklerinde ahidlerini îfâ edenlerin ve sıkıntı ve darlık ve savaşın kızıştığı zamanlarda sabredenlerin (iyiliğidir). İşte onlar o sâdıklardır. Ve işte onlar, onlardır muttakîler.(177)¹³⁶

Ey o îmân edenler! Katledilenler hakkında üzerinize kısâs yazılmıştır. Hüre hür ve köleye köle ve kadına kadın. Fakat kime kardeşinden bir şey affedilirse, artık mârûfa ittibâ etmeli ve ona (diyeti) güzelliikle edâ etmelidir. Bu, Rabbinizden hafifletme ve rahmettir. Artık kim bunun ardından saldırırsa, o zaman ona elîm bir azâb vardır.(178)

Ve sizin için kısâsta hayât vardır ey akıl sâhibleri. Umulur ki siz takvâ edersiniz.(179)

Sizden birine ölüm hazır olduğunda eğer bir hayır bırakacaksa vâlideyn ve akrabaya mârûf ile vasiyyet etmek üzerinize yazıldı. Muttakîler üzerine bir hakktır.(180)

Artık kim onu işittikten sonra onu tebdîl ederse, o takdirde onun günahı ancak o onu tebdîl edenlerin üzerinedir. Muhakkak ki Allah Semî'dir, Alîm'dir.(181)

İmdi kim vasiyyet edenin hata etmesinden veya günaha girmesinden korkar da aralarını ıslâh ederse, artık üzerine bir günah yoktur. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(182)

Ey o îmân edenler! Üzerinize oruç yazıldı, o sizden öncekilerin üzerine yazıldığı gibi. Umulur ki siz takvâ edersiniz.(183)

(Oruç) sayılı günlerdir. Artık sizden kim marazlanır veya sefer üzerinde olursa, o takdirde diğer günlerden sayısınca (tutar). Ve ona o tâkat getirenler¹³⁷ üzerine bir

¹³⁵ İslâm hukuku metinlerinde bu sözcük: "Başkasının gözetimi altında olan, kendisini gözetken kimsenin emrinden çıkamayan, hürriyeti kısıtlı" anlamına geliyor. Bu anlamı da kısaca diğer meâllerde: "Köle/esir" şeklinde vermeye çalışıyorlar. Ayrıca bu kelimenin lügavî olarak: "Rakabe/boyun" kelimesi ile de ilişkisi var: "Boyunduruk altında, esaret altında olan kimse." [tashih eden]

¹³⁶ İmâm Ebu Bekir el-Hallâl (رحمه الله), sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ebu Zerr (رضي الله عنه), Allah Resûlu (صلي الله عليه وسلم)'e îmân hakkında suâl etmiş, bunun üzerine ona şu âyeti sonuna kadar kıraat buyurmuştur: 'لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وُجُوهَكُمْ'/İyilik, vecihlerinizi çevirmeniz değildir'" [Ebu Bekir Ahmed bin Muhammed bin Hârûn bin Yezîd el-Hallâl, es-Sunne, 4. cilt, 76. sayfa (1197.)]

¹³⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَعَلَىٰ ذَٰلِكُمْ تَقِفُونَ]' Ve ona o tâkat getirenler üzerine' Yani; ona güç yetirenler üzerine. İlim ehlinin bazıları da şöyle demiştir: '[وَعَلَىٰ ذَٰلِكُمْ تَقِفُونَ]' Yani güç gelenler üzerine, yani zor gelenler üzerine. (Öyle bir) takat (seviyesine) ulaşır ki, artık onlara zor gelir. Başkaları da şöyle demiştir: Ayette hazf (söylenmemiş, takdîr edilen kelime) vardır, takdîri de şudur: Fidyeye takat getiremeyenlerin üzerine. Bu görüşlerin ikisi de zayıf olup, ikincisi daha zayıftır. Nitekim bu kavle göre müsbetin menfî ile tefsîri gerekir ki bir şeyin kendisinin zıddıyla tefsîr edilmesi doğru olmaz. İlk kavle gelince, bir vecihle (doğrudur): Lâkin Sahîhain'da Seleme ibnu'l-Ekvâ'dan sâbit olan hadis zayıflığına delâlet eder: 'Oruç ilk farz kılındığı

miskin taamı fidye vardır. Artık kim tatavvuân bir hayır yaparsa, işte o kendisi için daha hayırlıdır. Ve oruç tutmanız, sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.(184)

Ramazân ayı, o ki, Kur'ân onda inzâl edilmiştir, insânlar için bir hidâyettir.¹³⁸ Ve hüdâ ve furkândan beyyinelerdir.¹³⁹ Öyleyse sizden kim (bu) aya şâhid olursa, artık onda oruç tutsun. Ve kim marazlı olursa veya sefer üzerine olursa, artık adedince diğer günlerden (tutsun). Allah size kolaylık murâd eder ve size zorluk murâd etmez. Ve (bu) adedi tekmîl etmeniz içindir. Ve size hidâyet ettiği üzerine Allah'ı tekbir etmeniz içindir. Ve umulur ki siz şükredersiniz.(185)

Ve kullarım sana Benden suâl ettiklerinde, işte muhakkak ki Ben yakınım. Bana duâ ettiğinde, duâ edenin duâsına icâbet ederim. O halde Bana icâbet etsinler. Ve Bana îmân etsinler. Umulur ki onlar irşâd olurlar.(186)

Oruç gecesi kadınlarınıza yaklaşmak sizin için helâl edildi. Onlar sizin için bir elbise ve siz onlar için bir elbisesinizdir. Allah nefislerinize ihânet etmekte olduğunuzu ilmetti de tevbenizi kabul etti ve sizden afv buyurdu. Artık şimdi onlara mübâşerette bulunun. Ve Allah'ın sizler için yazdığını isteyiniz. Ve sizler için fecrin beyaz ipliği siyah ipliğinden tebeyyün edinceye kadar yiye ve için. Sonra geceye kadar orucu tamamlayın. Ve siz mescidlerde itikâfa çekildiğinizde onlara mübâşerette bulunmayın. Bunlar Allah'ın hudûtudur, artık onlara yaklaşmayın. İşte Allah âyetlerini insanlara böyle beyân eder. Umulur ki onlar takvâ ederler.(187)

Ve birbirinizin mallarınızı aranızda bâtil ile yemeyin. Ve insânların mallarından bir kısmını günâh ile yemek için onları hâkimlere (rüşvet olarak) sarkıtmayın. Ve siz ilmediyorsunuz.(188)

---

zamanlar insân oruç tutmak ve tutmamak arasında muhayyerdi. Şu âyet: 'شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ [الْقُرْآنُ/Ramazân ayı, o ki, Kur'ân onda inzâl edilmiştir]' nâzil olana kadar da fidye verirdi. [Buhârî (Câmiu's-Sahîh'de, Kitâbu't-Tefsîr, 4507.) ve Muslim (Musnedu's-Sahîh'te, Kitâbu's-Sıyâm, 149., 1145., 2685.) tahrîc etmiştir] Kezâ âyetin zâhiri de (birinci kavlin) zayıflığına delâlet eder. Çünkü âyetin sonunda: 'وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ]' Ve oruç tutmanız, sizin için daha hayırlıdır' buyurur. Bu ise onların oruca güç yetirebildiklerini ve (bu âyetin) güç yetirenleri muhâtab aldığını gösterir. Böylece âyetin zâhiri Seleme hadîsine mutâbık olur. Bu da râcîh kavldir ki: '[يُطِيقُونَهُ/ona tâkat getirenler]'dan kasıd: 'Ona güç yetirenler'dir.' [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 321.-322. sayfa]

¹³⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[هُدًى لِلنَّاسِ/İnsânlar için bir hidâyettir]' Bu, Kur'ân için bir medhtir/övmedir, o ki, Allah onu inzâl etmiştir, kullarından ona îmân eden ve onu tasdik eden ve ona tâbi olanların kalbleri için bir hidâyettir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Sûresi, 185. âyetin tefsîrinde]

¹³⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ/Ve hüdâ ve furkândan beyyinelerdir.]" Yani: Helâl ve harâmdan açık seçik delâletlerdir. '[الْفُرْقَانِ/Furkân]' Hakk ve bâtilin arasını tefrik edendir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 183. sayfa]

Sana, hilâllerden suâl ediyorlar. De ki: 'Onlar insânlar ve hac için vakit ölçüleridir.' Ve iyilik, evlere arkalarından girmeniz değildir. Ve lâkin iyilik takvâ edeninkidir. Ve evlere kapılarından gelin. Ve Allah'a takvâ edin. Umulur ki siz felâh bulursunuz.(189)

Ve Allah yolunda o sizinle kîtâl edenlerle kîtâl edin. Ve aşırı gitmeyin. Muhakkak ki Allah aşırı gidenlere muhabbet etmez.(190)

Ve onları nerede yakalarsanız katledin. Ve sizi ihrâc ettikleri yerden siz (de) onları ihrâc edin.¹⁴⁰ Ve fitne kîtâldan daha şiddetlidir. Ve Mescidi'l-Harâm indinde onlar orada sizinle kîtâl etmedikçe onlarla kîtâl etmeyin. Fakat sizinle kîtâl ederlerse, o vakit onları katledin. Kâfirlerin cezâsı böyledir.(191)

Fakat nihâyet verirlerse,¹⁴¹ o takdirde muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(192)

Ve onlarla fitne olmayıncaya¹⁴² ve Dîn Allah için oluncaya kadar kîtâl edin. Fakat nihâyet verirlerse, artık zâlimlerden başkasına düşmanlık yoktur.(193)

Harâm ay, harâm aya ve hürmetler (biribirine) kısastır. O halde kim üzerinize saldırırsa, artık size saldırdığının misliyle ona saldırın. Ve Allah'a takvâ edin. Ve Allah'ın muttakîler ile beraber olduğunu ilmedin.(194)

Ve Allah yolunda infâk edin. Ve ellerinizle (kendinizi) tehlikeye atmayın. Ve ihsânda bulunun. Muhakkak ki Allah muhsinlere muhabbet eder.(195)

Ve Hacc'ı ve Umre'yi Allah için tamamlayın. Fakat mahsûrsanız, o halde kurbandan kolay geleni (gönderirsiniz). Ve kurban mahalline ulaşınca kadar başlarınızı traş etmeyin. Artık içinizden kim marazlı olursa veya başından onda bir eziyet bulunursa, o takdirde (ona) oruç veya sadaka veya kurbandan fidye vardır. Artık emîn olduğunuzda, o halde kim Hacc'a kadar Umre'den metâlanırsa, o takdirde kolayına gelen kurbandan (kesmesi gerekir). Fakat kim (kurban) bulamazsa artık Hacc'ta üç gün ve döndüğünüzde yedi (gün) oruç tutar. Bunlar kâmil on (gün)dür.

¹⁴⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَأَخْرَجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوهُمْ]/Ve sizi ihrâc ettikleri yerden siz (de) onları ihrâc edin.]" Yani: Mekke'den." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 205. sayfa]

¹⁴¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَإِنْ أَتَيْتُمْ/Fakat nihâyet verirlerse]" Yani: Fakat (şirke nihâyet/son verip) müslüman olurlarsa." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 193. sayfa]

¹⁴² İmâm Taberî hasen bir sened ile Âli ibn Talha'dan, o da İbn Abbâs'tan: "'[وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ]/Ve onlarla fitne olmayıncaya kadar kîtâl edin]" kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Şirk (olmayıncaya kadar kîtâl edin)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 301. sayfa]

Bu, ehli Mescidi'l-Harâm'da hazır olmayanlar içindir. Ve Allah'a takvâ edin. Ve Allah'ın ikâbının şiddetli olduğunu ilmedin.(196)

Hac mâlûm aylardır. O halde kim onlarda Hacc'ı farz ederse, artık Hacc'ta (kadına) yaklaşma yoktur ve fâsıklık yoktur ve cedelleşme yoktur. Ve hayırdan ne fiil işlerseniz, Allah onu ilmeder. Ve azık edinin, artık muhakkak ki azığın en hayırlısı takvâdır. Ve Ben'den takvâ edin, ey akıl sahipleri!(197)

Rabbinizden bir fazl aramanızda üzerinize bir günah yoktur. Nihâyet Arafat'tan akın ettiğinizde artık Meşâri'l-Harâm¹⁴³ indinde Allah'ı zikredin. Ve O'nu, size hidâyet ettiği gibi zikredin. Ve doğrusu ondan önce, elbette dalâlete düşenlerden idiniz.(198)

Sonra insânların akın ettiği yerden akın edin. Ve Allah'tan mağfiret dileyin. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(199)

Nihâyet menâsikinizi kazâ ettiğinizde,¹⁴⁴ babalarınızı zikrettiğiniz gibi veya daha şiddetli bir zikirle artık Allah'ı zikredin. İmdi insanlardan kimi der ki: 'Rabbimiz bize dünyâda ver.' Ve onun Âhiret'te bir payı yoktur.(200)

Ve onlardan kimi der ki: 'Rabbimiz! Bize dünyâda hasene ver ve Âhiret'te hasene ver ve bizi Ateş'in azâbından vikâye et.'(201)

İşte onlar, onlar içindir kesbettiklerinden bir nasîb. Ve Allah, serî hesâbı görendir.(202)

Ve sayılı günlerde Allah'ı zikredin. İmdi kim iki gün içinde (Mina'dan dönmek için) acele ederse artık onun üzerine bir günah yoktur. Ve kim tehir ederse artık onun üzerine (de) bir günah yoktur. (Bu) takvâ eden içindir. Ve Allah'a takvâ edin. Ve O'na haşr edileceğinizi ilmedin.(203)

Ve insanlardan kiminin dünyâ hayatında sözü senin hoşuna gider ve Allah'ı kalbinde olana şahid tutar ve o hasımların en yamanıdır.(204)

Ve dönüp gittiğinde Arz'da orada fesâd çıkarmak ve ekin ve nesli helâk etmek için sa'y eder. Ve Allah fesâda muhabbet etmez.(205)

¹⁴³ İmâm Taberî ve İbn Ebî Hâtim sahih bir isnâd ile İbn Umer'den tahrîc etmişlerdir, demiştir ki: "[المشعر الخرام/Meşâri'l-Harâm]' Müzdelife'nin tümüdür." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 314. sayfa]

¹⁴⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَإِذَا قُضِيْتُمْ مَنَاسِكُكُمْ/Nihâyet menâsikinizi kazâ ettiğinizde]' Yani: Menâsiki (Hac ibâdetlerini) bitirdiğinizde." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 203. sayfa]

Ve ona: 'Allah'a takvâ et.' denildiğinde, izzet onu günah ile tutar.¹⁴⁵ Artık ona Cehennem yeter. Ve elbette (o) ne kötü yataktır!(206)

Ve insanlardan kimi Allah'ın rızâsını isteyerek nefsinı satar. Ve Allah kullarına rauftur.(207)¹⁴⁶

Ey o îmân edenler! Topluca Silm'e dâhil olun. Ve şeytânın adımlarına tâbi olmayın.¹⁴⁷ Muhakkak ki o, sizin için mübîn bir düşmandır.(208)

İmdi size beyyinelerin gelmesinin ardından eğer kayarsanız, artık Allah'ın Azîz, Hakîm olduğunu ilmedin.(209)

Onlar, ancak buluttan gölgeler içinde Allâh'ın ve meleklerin gelmesini ve işin kazâ edilmesini mi bekliyorlar?¹⁴⁸ Ve işler Allah'a rücû ettirilecektir.(210)

İsrâîl oğullarına suâl et, onlara nice beyyin âyetlerden verdik. Ve kim Allah'ın nimetini ona gelmesinin ardından tebdîl ederse, o takdirde mukakkak ki Allah'ın ikâbı şiddetlidir.(211)

O küfredenler için dünyâ hayatı ziynetlendirildi. Ve onlar o îmân edenleri maskaralığa alırlar. Ve o takvâ edenler, Kıyâmet Günü onların fevkindedirler. Ve Allah, kimi dilerse onu hesâbsız rızıklandırır.(212)

İnsânlar bir ümmet idi. Bunun üzerine Allah tebşîr edici inzâr edici nebîler ba's etti. Ve onlarla beraber hakk ile Kitâb'ı inzâl etti, insânların aralarında ihtilâf ettiklerinde hükmetmeleri için. Kendilerine beyyineler gelmesini ardından, aralarındaki bağıyden dolayı onda ihtilâf edenler o (Kitâb) verilenlerden başkası

¹⁴⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَذْنَتْهُ الْعِزَّةُ]' 'Ve ona: 'Allah'a takvâ et.' denildiğinde, izzet onu günah ile tutar.]" Yani: Bu fâcîre fiillerinden ve sözlerinden dolayı vaaz edilip de: 'Allah'tan takvâ et, söz ve fiillerinden vazgeç ve hakka rücû et!' denildiğinde, o imtinâ eder ve dayatır. Ve işlediği günahın kendisini kaplaması sebebiyle onu hamîyyet ve günahla gazap alır. [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Bakara Suresi, 206. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ]' 'Ve Allah kullarına rauftur.]" Yani onlara karşı çok merhametlidir. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 209. sayfa]

¹⁴⁷ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: "[ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ]' 'Ey o îmân edenler! Topluca Silm'e dâhil olun.]" Dedi ki: Cemîân İslâm'a dâhil olun. "[ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ]' 'Ve şeytânın adımlarına tâbi olmayın.]" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 320. sayfa]

¹⁴⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَقُضِيَ الْأَمْرُ]' 've işin kazâ edilmesi]' Yani: Azâb vâcib oldu ve hesâb tamamlandı. Ve bu, Allah'ın faslı, Kıyâmet Günü'nde mahlûkatın arasında hakk ile kazâsıdır/hüküm vermesidir. [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 241. sayfa]

değildir. Böylece Allah o îmân edenleri, Hakk'tan ihtilâf ettiklerinde izniyle hidâyet etti. Ve Allah, dilediğini Sırât-ı Mustakîm'e¹⁴⁹ hidâyet eder.(213)

Yoksa siz, Cennet'e -ve sizden önce o gelip geçenlerin meseli size gelmeden- dâhil olacağınızı mı hesâb ettiniz? Onlara yoksulluk ve darlık temâs etti ve Resûl ve berâberindeki o îmân edenler: 'Allah'ın nusreti ne zaman!' diyesiye kadar sarsıldılar. Dikkat edin! Muhakkak ki Allah'ın nusreti yakındır.(214)

Sana ne infâk edeceklerini suâl ediyorlar. De ki: 'Hayırdan infâk edeceğiniz, artık vâlideyn ve akraba ve yetimler ve miskînler ve yolda kalmışlar içindir. Ve hayırdan ne fiil ederseniz, o takdirde muhakkak ki Allah onu ilmeder.'(215)

Kıtâl üzerinize yazıldı. Ve o sizin için kerîhtir. Ve ola ki bir şeyi kerîh görürsünüz ve o sizin için hayırdır. Ve ola ki bir şeye muhabbet edersiniz ve o sizin için şerrdir. Ve Allah ilmeder ve siz ilmedemezsiniz.(216)¹⁵⁰

Sana harâm aydan, onda kıtâlden suâl ediyorlar. De ki: 'Onda kıtâl büyük (bir günâhtır). Ve Allah yolundan alıkoymak ve O'na küfretmek¹⁵¹ ve Mescidi'l-Harâm('a girmelerine engel olmak) ve ehlini oradan ihrâc etmek, Allah indinde daha büyük (bir günah)tır. Ve fitne katletmekten daha büyüktür.' Ve onlar eğer güç yetirebilseler, sizi Dîninizden döndürünceye kadar sizinle kıtâl etmekten vazgeçmeyeceklerdir. Ve sizden kim Dîninden irtidât edip de -ve o kâfir olarak- ölürse, artık dünyâ ve Âhiret'te amelleri boşa gidenler işte onlardır. Ve işte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(217)

¹⁴⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط]/Sırât' Yoldur. '[المستقيم]/Mustakîm' (ise) '[الصراط]/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ]/Sırât-ı Mustakîm' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ]/Sırât-ı Mustakîm' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطُ]/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

¹⁵⁰ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "'[وَعَسَى أَنْ تَحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ]/Ve ola ki bir şeye muhabbet edersiniz ve o sizin için şerrdir. Ve Allah ilmeder ve siz ilmedemezsiniz.'" Bu âyette, hikmetler, sırlar ve kul için çeşitli dersler vardır. Şüphesiz ki kul, hoş olmayan bir şeyin sevilen bir şeyle birlikte gelebileceğini ve sevilen bir şeyin de nâhoş bir şey ile birlikte gelebileceğini bilirse, sevinçli bir olayın içinde herhangi bir zarar bulunmadığından emîn olmaz; zararlı bir olayın içinden de herhangi bir sevinç çıkmasından ümidini kesmez. Çünkü kul, neticeleri bilemez. Şüphesiz ki Allah bu hususlarda, kulun bilmediği şeyleri ilmeder." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, el-Fevâid, 87. sayfa]

¹⁵¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَكُفِّرْ بِهِ]/ve O'na küfretmek]' Yani: Sizin Allah'a küfrünüz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 216. sayfa]

Muhakkak ki o î mân edenler ve o hicret edenler ve Allah yolunda cihâd edenler, işte onlar Allah'ın rahmetini umarlar. Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(218)

Sana içki ve kumardan suâl ederler. De ki: 'Onlarda büyük günah ve insânlar için menfaatler vardır. Ve günâhları menfaatlerinden daha büyüktür. Ve sana ne infâk edeceklerini suâl ediyorlar. De ki: 'Artanı.'¹⁵² İşte Allah, âyetleri sizin için böyle beyân eder. Umulur ki siz tefekkür edersiniz.(219)

Dünyâ ve Âhiret hakkında. Ve sana yetimlerden suâl ediyorlar. De ki: 'Onları ıslâh etmek hayırlıdır.' Ve eğer onlar ile ihtilât ederseniz onlar kardeşlerinizdirler.' Ve Allah, fesâd çıkarana ıslâh edenden (ayırt etmeyi) ilmeder. Ve Allah dileseydi sizi elbette zora sokardı. Muhakkak ki Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.(220)

Ve müşrikeleri î mân edinceye kadar nikâhlamayın. Ve elbette mü'min bir cariye, bir müşrikeden daha hayırlıdır. Vele ki hoşunuza gitse. Ve müşrikleri î mân edinceye kadar nikâhlamayın. Ve elbette bir mü'min köle, bir müşrikten hayırlıdır. Vele ki hoşunuza gitse. İşte onlar Ateş'e dâvet ederler. Ve Allah, izniyle Cennet'e ve mağfirete dâvet eder. Ve insanlara âyetlerini beyân eder. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(221)

Ve sana hayız halinden suâl ediyorlar. De ki: 'O bir ezâdır.' Artık hayız halinde kadınlara uzak olun. Ve onlara tâhir olana kadar yaklaşmayın. Artık tâhir olduklarında, o zaman onlara Allah'ın size emrettiği yerden gidin. Muhakkak ki Allah tevbe edenlere muhabbet eder ve mütetahhirlere¹⁵³ muhabbet eder.(222)¹⁵⁴

Kadınlarınız sizin için bir harstır.¹⁵⁵ Artık harsınıza dilediğiniz gibi gelin. Ve nefisleriniz için (sâlih amel) takdîm edin. Ve Allah'a takvâ edin ve O'na mülâki olacağınızı ilmedin. Ve mü'minleri tebşîr et.(223)

Ve Allah'ı, iyilik yapmanız ve takvâ etmeniz ve insanların arasını ıslâh etmenize yeminlerinize engel kılmayın. Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.(224)

Allah sizleri yeminlerinizdeki lağviyyâtan dolayı muâheze etmez. Ve lâkin sizleri kalblerinizin kesbettiği ile muâheze eder. Ve Allah Gafûr'dur, Halîm'dir.(225)

¹⁵² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْعَفْوُ]/Artanı]' Kolay olan, artan ve çıkartılması kalbe meşakkat vermeyen." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, 3. cilt, 61. sayfa]

¹⁵³ temizlenenlere

¹⁵⁴ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) Şa'bî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Günahtan tevbe eden kimse, hiç günâhı olmayan kimse gibidir." Sonra: "[يُحِبُّ الْقَوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ]/Muhakkak ki Allah tevbe edenlere muhabbet eder ve mütetahhirlere muhabbet eder.'" (âyetini) kıraat etmiştir. [Sahîh bir eserdir. Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühd (278.)]

¹⁵⁵ ekin/tohum ekilecek yer, tarla

Kadınlarına o yaklaşmamağa yemin edenler için dört ay beklemek vardır. Fakat dönerlerse, artık muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(226)

Ve eğer talâka azmederlerse, artık muhakkak ki Allah Semî'dir, Alîm'dir.(227)

Ve mutallakalar kendi nefisleri için üç adet dönemi beklerler. Ve eğer onlar Allah'a ve Âhîret Günü'ne îmân etmişlerse Allah'ın rahimlerinde halk ettiğini gizlemeleri onlara helâl olmaz. Ve onların kocaları eğer ıslâh murâd ederlerse bu (bekleme zamanı) içinde geri almaya ehaktırlar. Ve onların lehine, mârûf ile o aleyhlerinin misli (hakklar) vardır.¹⁵⁶ Ve erkekler için onlar üzerinde bir derece vardır. Ve Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.(228)

Talâk iki keredir, artık mârûf ile tutmak veya ihsân ile salmaktır. Ve onlara verdiklerinizden bir şey almanız size helâl değildir. Ancak Allah'ın hudûdunu ikâme edemeyeceklerinden korkarlarsa müstesnâ. Fakat Allah'ın hudûdunu ikâme edemeyeceklerinden korkarsanız, artık ikisinin üzerine günah yoktur (kadının) hakkından vazgeçmesinde. Bunlar Allah'ın hudûtudur. O hâlde bunları aşmayın. Ve kim Allah'ın hudûtlarını aşarsa, o takdirde işte onlar, onlardır zâlimler.(229)

Böylece ona talâk verirse, artık bunun ardından başka bir zevc ile nikâhlanmadıkça ona helâl olmaz. Fakat (bu kocası da) ona talâk verirse, o takdirde rücû etmelerinde - Allah'ın hudûdunu ikâme edeceklerini zannederlerse- onlara bir günah yoktur. Ve bunlar Allah'ın hudûtlarıdır, ilmeden bir kavim için onları beyân ediyor.(230)

Ve kadınlara talâk verdiğinizde, artık onlar (bekleme) sürelerini bitirdiklerinde, o zaman onları mârûf ile tutun¹⁵⁷ veya onları mârûf ile salıverin. Ve haddi aşmak için zararlarına onları tutmayın. Ve kim böyle fiil ederse, o takdirde nefesine zulmetmiştir. Ve Allah'ın âyetlerini eğlence ittihaz etmeyin. Ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini ve size onunla vaaz etmek için inzâl ettiği Kitâb'ı ve Hikmet'i zikredin. Ve Allah'a takvâ edin¹⁵⁸ ve O'nun her şeye Âlîm olduğunu ilmedin.(231)

¹⁵⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَهُنَّ/Ve onların lehine]' Yani, kadınların kocaları üzerinde kendi aleyhlerine yükümlülükleri olduğu gibi, lehlerine de mârûf (hakkları) vardır. İbni Abbâs (bu âyetin) manası hakkında demiştir ki: "Muhakkak ki ben, hanımımın benim için zînetlenmeyi sevdiği gibi, hanımım için ziynetlenmeyi severim. Çünkü Allah (سبحانه وتعالى): '[وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ]' (Sevdiğini ve sevildiğini) buyurmuştur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 267.-268. sayfalar. İbn Abbâs'ın sözünü İbn Ebi Hâtim sahih bir sened ile tahrir etmiştir.]

¹⁵⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: " '[وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ]' o zaman onları mârûf ile tutun]' Yani insanların 'tayyib ve güzel aile hayatı' olarak bildiği ile." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 3. cilt, 108. sayfa]

¹⁵⁸ İbn Ebî Hâtem (رحمه الله) hasen bir sened ile Mukâtil bin Hayyân (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ]' Hikmet'in manası: Helâl ve

Ve kadınlara talâk verdiğinizde, artık onlar (bekleme) sürelerini bitirdiklerinde, o zaman aralarında mârûf ile rızâlaştıklarında onlara zevceleriyle nikâhlanmalarına engel olmayın. İşte sizden Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân etmiş olanlara onunla vaaz edilmektedir. Bu sizin için daha tezkiye edici ve daha tâhirdir. Ve Allah ilmeder ve siz ilmetmezsiniz.(232)

Ve vâlideler, emzirmeyi tamamlamayı murâd edenler için evlâdlarını iki kâmil sene emzirirler. Onların rızkı ve giyeceği mârûf ile evlâd kendisinin olanadır. Bir nefis güç yetireceğinin dışında mükellef tutulmaz. Valide evlâdıyla ve evlâd kendisinin olan evlâdıyla zarara uğratılmasın. Ve vâris üzerine bunun mislidir. Fakat aralarında rızâ ve müşâvere ile (çocuğu) süttten kesmek murâd ederlerse, o takdirde ikisinin üzerine bir günah yoktur. Ve eğer siz evlâdınızı (başkasına) emzirtmek murâd ederseniz, artık vereceğinizi mârûf ile teslim ettiğinizde sizin üzerinize bir günah yoktur. Ve Allah'a takvâ edin. Ve Allah'ın amel ettiklerinizi gördüğünü ilmedin.(233)¹⁵⁹

Ve sizden o vefât edenlerin geride bıraktıkları zevceler nefisleriyle dört ay ve on (gün iddet) beklerler. Böylece sürelerini bitirince mârûf ile nefislerinde fiil edeceklerinde, artık sizin üzerinize bir günah yoktur. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(234)

Ve kadınlara, evlenme isteğinizi arz etmenizde veya nefsinizde saklamanızda üzerinize bir günah yoktur. Allah onları zikredeceğinizi ilmeder. Ve lâkin onlarla sırrî vaadleşmeyin, mârûf bir kavil söylemeniz başka. Ve nikâh akdine -yazılmış süreye ulaşınca kadar- azmetmeyin. Ve Allah'ın nefislerinizdekini ilmettiğini ilmedin. Artık O'ndan hazer edin.¹⁶⁰ Ve Allah'ın Gafûr,¹⁶¹ Halîm¹⁶² olduğunu ilmedin.(235)

---

harâm ve Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in Sünnet kıldıklarıdır. '[وَإِنَّمَا بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ]' size onunla vaaz etmek için. **Ve Allah'a takvâ edin.**] Emirlerinde ve nehiylerinde (size onunla vaaz etmek için)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 348. sayfa]

¹⁵⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "[بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا/amel ettiklerinizi gördüğünü]" kavlinde Allah (سبحانه وتعالى)'nın görmesinin ve amel ettiklerimizi ilmetmesinin isbâtı vardır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 3. cilt, 153. sayfa]

¹⁶⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[فَاذْكُرُوهُ/Artık O'ndan hazer edin]" Yani: Artık Allah'tan korkun." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 283. sayfa]

¹⁶¹ Ebu İshâk ez-Zeccâc (رحمه الله) şöyle demiştir: "[غَفُورٌ/Gafûr]" mübâlağa yapısındandır. Öyleyse Allah (عز وجل) çok mağfiret edicidir. Çünkü O bunu kulları için defalarca, ta ki bu sayılamayacak hale gelene kadar yapar. İşte bu sıfat bu nedenden dolayı mübâlağa yapısında gelmiştir. Bu ise fiilin yapıldığı şey ile alakalıdır. Nitekim tesettür ancak setredilen ve örtülen bir şeyin mevcûdiyetiyle vukû bulur. Bu, zattaki mübâlağanın vasıflarından olmayıp ancak fiildeki mübâlağanın vasıflarındandır." [Ebu İshâk İbrâhim bin Sırrî bin Sehl ez-Zeccâc, Allah'ın İsimlerinin İştikâkı, 93. sayfa]

¹⁶² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Hattâbî demiştir ki: '[حَلِيمٌ/Halîm]': Bağışlayan, acele etmeyen mânâsına gelir. Kendisini ne gazab, ne câhilin cehâleti, ne de âsinin isyânı tahrik eder. Kendisinde acziyet barındıran bağışlayıcı kimse ise 'Halîm' ismini hak etmez. Halîm kimse ancak ve ancak kudret ile bağışlayandır, cezalandırmada acele etmeyendir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-

Eğer kadınlara temâs etmeden veya onlara bir mehir belirlemeden talâk verirsiniz üzerinize bir günah yoktur. Ve onları metâlandırın. Geniş (elli) olan üzerine kudretine göre ve (eli) dar olan üzerine kudretine göre. Mârûf ile metâ muhsinler üzerinde bir hakktır.(236)

Ve eğer onlara temâs etmeden önce talâk verirsiniz ve onlara mehir belirlemişseniz, artık belirlediğiniz mehrin yarısı onlarındır. (Kadının) afvı veya o nikâh akdi elinde olanın haric. Ve sizin afvetmeniz takvâya daha yakındır. Ve aranızda fazlı unutmayın. Muhakkak ki Allah, amel ettiklerinizi görendir.(237)

Namazlara ve orta namazı üzerine muhâfızlık edin.¹⁶³ Ve Allah için kânitler olarak¹⁶⁴ kıyâm durun.(238)

Fakat korkarsanız, o takdirde yaya olarak veya binek üzerinde (namazınızı ikâme edin). Artık emin olduğunuzda, o zaman ilmetmiyor olduklarınızı sizi tâlim ettiği gibi Allah'ı zikredin.(239)

Ve sizden o vefat edenler ve zevcelerini geride bırakanlar, zevceleri için senesine kadar ihrac edilmeksizin metâ vasiyyet etsinler. Fakat huruc ederlerse, artık - nefislerinde mârûftan fiil ettiklerinde- sizin üzerinize bir günah yoktur. Ve Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.(240)

Mutallakalar¹⁶⁵ için mârûf ile bir metâ vardır (ki bu), muttakîler üzerine bir hakktır.(241)

İşte Allah, âyetlerini sizin için böyle beyân eder. Umulur ki siz akledersiniz.(242)

Görmedin mi -ve onlar binlerce olduğu halde- diyarlarından o hurûc edenleri? Ölümden hazer ediyorlardı. Bunun üzerine Allah onlara buyurdu ki: 'Ölün!' Sonra onları ihyâ etti. Muhakkak ki Allah insanlar üzerine elbette fazl sahibidir. Ve lâkin insanların ekserîsi şükretmezler.(243)

Ve Allah yolunda kîtâl edin. Ve Allah'ın Semî, Alîm olduğunu ilmedin.(244)

Esnâ fî şerhi Esmâillahi'l-Hüsnâ, 1. cilt, 94. sayfa]

¹⁶³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allahu (تعالى), vakitlerinde namazların üzerine muhâfızlık edilmesini ve hudûtlarının muhâfazasını ve vakitlerinde edâ edilmesini emrediyor." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Sûresi, 238. âyetin tefsîrinde]

¹⁶⁴ İbn Ebi Hâtim hasen bir sened ile Âli ibn Talha'dan, İbn Abbâs'ın, Allah (تبارك وتعالى): '[فَانْتَبِهْ]/kânitler olarak]' kavli hakkında şöyle dediğini tahric etmiştir: "İtaat edenler olarak." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 247. sayfa]

¹⁶⁵ talak edilmiş/boşanılmış kadınlar

Kimdir o kimse ki, Allah'a borç verir, güzel bir borç? Artık onun için onu katlar, kat kat çoğaltır. Ve Allah daraltır ve genişletir. Ve O'na rücû ettirileceksiniz.(245)

Mûsâ'nın ardından İsrâîl oğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Hani kendi nebîlerine demişlerdi ki: 'Bize bir melik ba's et, Allah yolunda kıtâl edelim.' Dedi ki: 'Ya üzerinize kıtâl yazıldığında, kıtâl etmeyecek olursanız?' Dediler ki: 'Ve bize ne var Allah yolunda neden kıtâl etmeyelim? Ve diyârımızdan ihrâc edildik ve oğullarımızdan (uzaklaştırıldık). Bunun üzerine onların üzerlerine kıtâl yazılınca, onlardan birazı müstesna yüz çevirdiler. Ve Allah zâlimleri ilmedendir.(246)

Ve nebîleri onlara dedi: 'Muhakkak ki Allah size Tâlût'u melik olarak ba's etti.' Dediler ki: 'Onun melikliği bizim üzerimize nasıl olur ve biz melikliğe ondan ehakkız ve ona maldan genişlik verilmemiştir.' Dedi ki: 'Muhakkak ki Allah onu üzerinize seçti ve ona ilim ve cisimde gücünü ziyâde etti. Ve Allah mülkünü dilediğine verir. Ve Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.'(247)¹⁶⁶

Ve nebîleri onlara dedi ki: 'Muhakkak ki onun melikliğinin âyeti tabutun size gelmesidir. Onun içinde Rabbinizden sekînet ve Mûsâ ailesinin ve Hârûn ailesinin metrukâtından¹⁶⁷ bakiyye¹⁶⁸ vardır. Onu melekler taşır.' Muhakkak ki bunda, elbette sizin için bir âyet vardır, eğer mü'minler iseniz.(248)

Böylece Tâlût ordu ile ayrılınca dedi ki: 'Muhakkak ki Allah sizi bir nehir ile ibtilâ edecektir.'¹⁶⁹ İmdi kim ondan içerse, artık benden değildir ve kim ondan tatmazsa, o takdirde muhakkak ki o bendendir, eliyle bir avuç avuçlayan müstesnâ.' Fakat onlardan azı haric ondan içtiler. Derken o ve o beraberindeki îmân edenler onu geçince (geride kalanlar) dediler ki: 'Bizim bugün Câlût ve ordusuna tâkatımız yok.' Allah'a mülâki olacaklarını o zannedenler dediler ki: 'Nice az bir topluluk, çok bir topluluğa Allah'ın izniyle gâlib gelmiştir. Ve Allah sabredenlerle beraberdir.'(249)

Ve Câlût ve onun ordusuna bâriz olduklarında, dediler ki: 'Rabbimiz, üzerimize sabır yağdır ve ayaklarımızı sâbit kıl ve kâfirler kavmi üzerine bize nusret ver.'(250)

¹⁶⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "Allah'ın: 'وَاللَّهُ وَاسِعٌ/Ve Allah Vâsi'dir' kavlinin mânâsı, yani bütün sıfatlarında genişlik sâhibi. İlminde geniştir, fazlında, kereminde, kudretinde, kuvvetinde, her şeyi ihâta etmesinde ve tüm sıfat ve fiillerinde geniştir.

Ve '[عَلِيمٌ/Alîm]', yani her şeyin ilminin sâhibi. Mülkü veya Allah (سبحانه وتعالى)'nın dilediğine bahşettiği diğer faziletleri kimin hak ettiğini ilmetmek de '[عَلِيمٌ/Alîm]' ismine taalluk etmektedir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 3. cilt, 214. sayfa]

¹⁶⁷ geriye bıraktığından

¹⁶⁸ arta kalanlar

¹⁶⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ/dedi ki: 'Muhakkak ki Allah sizi bir nehir ile ibtilâ edecektir.]]' Mânâsı: Muhakkak ki Allah bu nehir ile sizi imtihan edecektir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 252. sayfa]

Derken Allah'ın izniyle onları hezîmete uğrattılar. Ve Dâvud, Câlût'u katletti. Ve Allah ona mülk ve hikmet verdi ve ona dilediğini tâlim etti. Ve eğer Allah'ın insânların bazısını bazısı ile defetmesi olmasaydı elbette Arz fesâda uğrardı. Ve lâkin Allah, âlemler üzerine fazl sâhibidir.(251)

İşte bunlar Allah'ın âyetleridir. Onları üzerine hakk ile tilâvet ediyoruz. Ve muhakkak ki sen elbette mürselîndensin.(252)¹⁷⁰

İşte bu resûller. Onların bazısını bazısı üzerine tafdîl ettik. Onlardan kimi ile Allah kelâm etmiş ve onlardan bazısının derecelerini yükseltmiştir. Ve Meryem oğlu Îsâ'ya beyyineler verdik ve onu Ruhul-Kudüs ile teyid ettik. Ve eğer Allah dileyseydi, o onların ardındakiler, onlara beyyineler gelmesinin ardından birbirlerini katledemezlerdi. Ve lâkin ihtilâf ettiler. Artık onlardan kimi î mân etti ve onlardan kimi küfretti. Ve eğer Allah dileyseydi birbirlerini katledemezlerdi. Ve lâkin Allah murâd ettiğini fiil eder.(253)

Ey o î mân edenler! İçinde ne bir alışverişin ve ne bir dostluğun ve ne (de) bir şefaatin olmadığı bir gün gelmeden önce sizi rızıklandırdıklarımızdan infâk edin. Ve kâfirler onlar zâlimlerdir.(254)

Allah, O'ndan başka ilâh yoktur. Hayy'dır, Kayyûm'dur.¹⁷¹ O'nu bir uyuklama tutmaz ve ne (de) bir uyku. Semâlardakiler ve Arz'dakiler O'nundur. Kimdir o kimse ki, izni olmadan indinde şefaât edebilir? Önlerindeki ve arkalarındaki ilmeder. Dilediğinden başka O'nun ilminden bir şey ihâta edemezler. O'nun kürsüsü semâları ve Arz'ı kaplamıştır. Onları muhâfaza etmek O'na ağır gelmez. Ve O Aliyy'dir, Azîm'dir.(255)¹⁷²

¹⁷⁰ resûllerdensin, gönderilmiş (elçi)lerdensin

¹⁷¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (الله رحمه) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'الْحَيُّ الْقَيُّومُ/Hayy'dır, Kayyûm'dur' kavlindeki bu iki isim O (سبحانه وتعالى)'nın isimlerindendir. Ve bu iki isim Allah'ın sıfat ve fiillerindeki kemâli cem' eder. 'الْحَيُّ/el-Hayy' Varlık-yokluk bakımından O (سبحانه وتعالى) ezeli ve ebedîdir, hayy olmaya devam etmiştir ve edecektir. Kemâllik-noksanlık bakımından ise O (سبحانه وتعالى) tüm kemâl sıfatlarıyla kâmilidir: ilmi kâmilidir, kudreti kâmilidir, işitmesi, görmesi ve sair kemâl sıfatları kâmilidir. 'الْقَيُّوم/el-Kayyûm' isminin aslı 'kıyâm'dan gelir. Bu mübâlağa sîgasıdır. Böylelikle O kendi nefsi üzerinde kâimdir, mahlukâtından hiç kimseye ihtiyaç duymaz. Kendinden gayrısının üzerinde de kâimdir, böylelikle herkes O'na muhtaçtır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 3. cilt, 251. sayfa]

¹⁷² "Âyet-el-Kursî" denilen Bakara Suresi'nin 255. ayeti hakkında sahih hadisler gelmiştir: Ebu Umâme (رضي الله عنه)'ın şöyle dediği rivayet edilmiştir: Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki: "Kim ki her namazın akabinde Âyet-el-Kursî'yi okursa, onun Cennet'e girmesine ölümden başka bir şey engel olamaz." Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: "Kim bunu her namazın arkasından okursa Cennet'e girmesiyle arasında ancak ölümü kahr." [Şeyh el-Elbânî bu hadisi Sahîhi'l-Câmi' (6464) isimli eserinde tashîh etmiştir.]

Nebî (صلى الله عليه وسلم) yine şöyle buyurmuştur: "Yatağına uzanınca bunu okuyanın üzerinde Allah tarafından sabaha kadar koruyucu bir melek bulunur ve şeytânı ona yaklaştırmaz." [Buhârî]

Dinde ikrâh yoktur. Doğruluk, sapıklıktan tebeyyün edilmiştir. Artık kim tâğûta¹⁷³ küfrederse ve Allah'a îmân ederse, böylece sapasağlam bir kulpa temessük etmiştir. Onun için kopma yoktur. Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.(256)¹⁷⁴

Allah, o îmân edenlerin velîsidir. Onları zulmetlerden nûra ihrâc eder. Ve o küfredenlerin, onların evliyâsı tâğuttur. Onları Nûr'dan zulmetlere ihrâc eder. İşte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(257)¹⁷⁵

Allah ona mülk verdi diye Rabbi hakkında İbrâhîm ile o hüccetleşeni görmedin mi? Hani İbrâhîm demişti ki: 'Rabbim, O ki, hayât verir ve öldürür.' Demişti ki: 'Ben (de) hayat ve memât veririm.' İbrâhîm demişti ki: 'O takdirde muhakkak ki Allah güneşi doğudan getirir, o halde sen (de) onu batıdan getir.' Artık o küfreden şaşırıp kalmıştı. Ve Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(258)

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "Bana Şeyhulİslam [İbn Teymiyye]'nin şöyle dediği ulaştı: 'Unutma ve benzeri bir durum olmadıkça her namazın peşinden bunu (yapmayı) terketmedim.'" [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, el-Vâbil'us-Sayyib, 229. sayfa]

¹⁷³ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Tâğût; kendisine ibâdet edilme, tâbi olma ve itaat edilme konusunda haddi aşan kuldur. Böylece tâğût; Allah ve Resûlu'nun (getirdiğinin) gayrıyla hükmeden, Allah dışında kendisine ibâdet edilen, Allah'ın basîreti dışında tâbi olunan, Allah'a taat olduğunu bilmeksizin kendilerine itaat edilen her kavimdir. İşte bunlar âlemlerin tâğûtlarıdır. İnsanların bu konudaki ahvâlî hakkında ayrıntılarıyla düşünürsen ekseriyyetinin Allah'a ibâdeti terkedip tâğûta ibâdettiklerini görürsün. Aynı şekilde Allah'a ve Resûlu'ne muhâkeme olmayı bırakıp tâğûta muhakeme olmayı isterler ve Allah'a ve Resûlu'ne itaat ve ittibâ yerine tâğûta itaat ve ittibâ ederler." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, İlâmu'l-Muvakkûn an Rabbi'l-Âlemîn, 1. cilt, 50. sayfa]

¹⁷⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) buyuruyor ki: '[إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ]/Dinde ikrâh yoktur.]' Yani: 'Kimseyi İslâm dînine girmek için zorlamayın.' Çünkü İslâm açık ve bellidir. Burhanları ve delilleri hiç kimseyi ona girmeye zorlanmasına ihtiyaç bırakmayacak kadar açıktır. Bilakis Allah kimi İslâm'a hidâyet eder, göğsünü ve basiretinin nurunu ona açarsa, o kişi İslâm'a bilinçli olarak dâhil olur. Allah'ın kalblerini körelttiği, gözlerini ve kulaklarını mühürlediği kimselerin bu dîne zorla ve cebren girmesinin bir faydası olmaz."

Devamla İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki: '[فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ]/Artık kim tâğûta küfrederse ve Allah'a îmân ederse, böylece sapasağlam bir kulpa temessük etmiştir. Onun kopması yoktur. Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.]' Yani kim (Allah'a) denklerden ve putlardan ve şeytânın Allah'ın dînundan ibâdet edilenlere ibâdete çağırdığı her şeyden kendini sıyrır, Allah'ı birler, artık yalnız O'na ibâdet eder ve O'ndan başka hiç bir ilâh olmadığına şehâdet ederse: '[فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا]/böylece sapasağlam bir kulpa temessük etmiştir. Onun kopması yoktur. Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.]' Yani işini doğrultmuş, en ideal yol ve Sırât-ı Mustakîm üzere olmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 256. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) rızâsına ittibâ edenleri selâmet yollarına hidâyet edeceğini haber vermektedir. Böylece, îmân eden kullarını, küfür ve şekk ve kuşku zulmetlerinden apaçık, belirgin, aşıkâr, kolay ve aydın olan hakkın nuruna çıkaracaktır. Ve kâfirlerin dostları ise şeytândır. Şeytân, onların içinde bulundukları cehâleti ve dalâleti kendilerine ziynetlendirir. Ve onları hakk yoldan çıkarıp küfür ve iftira yoluna meylettirir. '[إِنَّهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ]/İşte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.]' Ve Allah (سبحانه وتعالى) bu yüzden: '[النُّور]/Nûr' kelimesini tekil olarak ve '[الظُّلُمَاتِ]/zulmetler' kelimesini de çoğul getirmiştir. Çünkü hakk tektir. Küfrün ise birçok cinsi olup hepsi de bâtıldır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 256. âyetin tefsirinde]

Veya altı üstüne gelmiş bir karyeye uğramış o kimse gibisini (görmedin mi)? Dedi ki: 'Allah, bunu ölümünün ardından nasıl ihyâ edecek?' Bunun üzerine Allah onu yüz yıl öldürdü. Sonra onu ba's etti. Buyurdu ki: 'Ne kadar kaldın?' Dedi ki: 'Bir gün veya bir günün bazıı kaldım.' Buyurdu ki: 'Bilakis yüz yıl kaldın, imdi taamina ve içeceğine nazar et, bozulmamış. Ve merkebine nazar et. Ve (böyle yapmamız) seni insanlara âyet kılmamız içindir. Ve kemiklere nazar et, onları nasıl bir araya getiriyoruz, sonra onlara et giydiriyoruz. Böylece ona (hakk) tebeyyün edince, dedi ki: 'Allah'ın her şey üzerine kâdir olduğunu ilmediyorum.'(259)

Ve hani İbrâhîm demişti ki: 'Rabbim! Bana mevtâyı nasıl ihyâ ettiğini göster.' Buyurdu ki: 'Yoksa îmân etmedin mi?' Dedi ki: 'Bilakis. Ve lâkin kalbimin tatmini için.'¹⁷⁶ Buyurdu ki: 'Öyleyse kuşlardan dördünü tut da onları kendine alıştır. Sonra her dağın üzerine onlardan bir cüz bırak. Sonra onları dâvet et. Sana sa'y ederek gelirler. Ve Allah'ın Azîz, Hakîm olduğunu ilmet.'(260)

Allah yolunda mallarını o infâk edenlerin meseli, yedi sümbül bitirmiş habbe gibidir. Her sümbülde yüz habbe vardır. Ve Allah dilediğine kat kat artırır. Ve Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.(261)

Mallarımı Allah yolunda o infâk edenler, sonra infâk ettiklerinin peşinden minnet etmeyenler ve ezâ vermeyenler, onlar için ecirleri Rablerinin indindedir. Ve onların üzerine bir korku yoktur ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.(262)

Mârûf bir kavil ve bir mağfiret, eziyyete tâbi olan bir sadakadan hayırlıdır. Ve Allah Ganîyy'dir,¹⁷⁷ Halîm'dir.(263)

Ey o îmân edenler! Sadakalarınızı minnet ve ezâ etmekle iptal etmeyin, malını insanlara riya için o infâk eden gibi. Ve (o) Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân etmemiştir. İşte onun meseli, üzerinde toprak olan kayanın meseli gibidir. Böylece ona sağnak bir yağmur isâbet edince artık onu yapıya bırakır. Onlar kesb ettiklerinden bir şeye kâdir olamazlar. Ve Allah, kâfirler kavmine hidâyet etmez.(264)

¹⁷⁶ İmâm Ebu Bekir el-Hallâl (رحمه الله) hasen bir sened ile Said bin Cubeyr (رحمه الله)'ın, Allah (سبحانه)'nın kavli: 'وَلَكِنْ لِيُطْمَنِّ قَلْبِي/Ve lâkin kalbimin tatmini için]' hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "(Bu) îmânın ziyâdeleşmesidir." [Ebu Bekir Ahmed bin Muhammed bin Hârun bin Yezîd el-Hallâl, Es-Sunne, 4.-5. cilt, 40. sayfa (1123.)]

¹⁷⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah'ın: 'وَاللَّهُ غَنِيٌّ/Ve Allah Ganîyy'dir]' kavli, yani gayrından (Ganîyy'dir). Nitekim O (سبحانه وتعالى) hiç kimseye ihtiyaç duymaz. Semâlarda ve Arz'da kim varsa hepsi Allah (سبحانه وتعالى)'ya muhtaçtır. O, zâtıyla tüm mahlukâtından Ganiyy'dir. Böylelikle mutlak ginâ/zenginlik her yönüyle O'nundur." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri, 3. cilt, 316. sayfa]

Ve Allah'ın rızâsını kazanmak arzusuyla ve nefislerinden tesbit için,¹⁷⁸ mallarını o infâk edenlerin meseli, yüksekçe bir yerdeki güzel bir bahçenin meseli gibidir, sağnak yağmur isâbet edince artık ürününü iki kat verir. Fakat sağnak yağmur isâbet etmese de bir çisenti vardır. Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr'dir.(265)

Biriniz arzu eder mi ki, hurmalık ve üzümlüklerden bir bahçesi olsun, altından nehirler cereyân etsin, içinde ona her semerâttan bulunsun ve ona yaşlılık isâbet etsin ve onun zayıf bir zürriyeti olsun. Derken oraya içinde ateş bulunan bir kasırga isâbet etsin de yanıversin. İşte Allah, âyetleri sizin için böyle beyân eder. Umulur ki siz tefekkür edersiniz.(266)

Ey o îmân edenler! Kesbettiklerinizin tayyibâtından ve Arz'dan sizin için ihrac ettiklerimizden infâk edin. Ve ondan habîsi ve onda göz yummadan alıcısı olmayacağınızı infâk etmeye kalkışmayın. Ve Allah'ın Ganî, Hamîd olduğunu ilmedin.(267)

Şeytân size fakirlik vaad ediyor ve size fuhşiyâyâtı emrediyor. Ve Allah size kendisinden mağfîret ve fazl vaad ediyor. Ve Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.(268)

Hikmeti kime dilerse verir.¹⁷⁹ Ve kime hikmet verilirse, artık ona çokça hayır verilmiştir. Ve bunu akıl sahiblerinden başkası tezekkür etmez.(269)

Ve nafakadan ne infâk ederseniz veya nezîrden¹⁸⁰ ne nezrederseniz, artık muhakkak ki Allah onu ilmeder. Ve zâlimler için ensâr yoktur.(270)

Eğer sadakaları açıktan verirsiniz, işte o ne iyidir. Ve eğer onları gizlerseniz ve onları fukaraya verirsiniz artık o sizin için hayırdır. Ve sizden günahlarınızı keffâretler. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(271)

Onları hidâyete erdirmek senin üzerine değildir. Ve lâkin Allah kime dilerse hidâyet eder. Ve hayırdan ne infâk ederseniz, artık sizin nefisleriniz içindir. Ve siz Allah'ın Vechi'ni arzu etmenin dışında infâk etmezsiniz. Ve hayırdan ne infâk ederseniz size ifâ edilir. Ve size zulmedilmeyecektir.(272)

¹⁷⁸ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahih bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'وَتَثْبِيْتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ/ve nefislerinden tesbit için]' kavli hakkında demiştir ki: "Kendilerine güvenmek için." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 374. sayfa]

¹⁷⁹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ/Hikmeti kime dilerse verir.]' kavli hakkında demiştir ki: "(Söz ve fiilde) isâbeti dilediğine verir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 378. sayfa]

¹⁸⁰ adaktan

O fukaraya ki, Allah yolunda kendilerini hasretmişlerdir. Arz'da darb etmeye güç yetiremezler. İffetlerinden, câhil onları zengin hesâb eder. Onları simâlarından tanırın.¹⁸¹ İnsânlardan yüzüzlük ederek istemezler. Ve hayırdan ne infâk ederseniz, artık muhakkak ki Allah onu bilir.(273)

Onlar ki, mallarını gece ve gündüz, sırî ve alenî infâk ederler, artık onların ecirleri Rableri indindedir. Ve onların üzerine bir korku yoktur ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.(274)

O ribâ yiyenler kalkamazlar, ancak şeytânın temâs edip o çarptığı (kimse) gibi kalkarlar.¹⁸² Bu onların: 'Alış-veriş ancak ribânın mislidir.' demelerindendir. Ve Allah alış-verişi helâl ve ribâyı harâm kılmıştır. O halde kime Rabbinden bir mev'ize gelir de nihâyet verirse, artık geçmiş olan onundur. Ve onun işi Allah'adır. Ve kim avdet ederse, o takdirde işte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(275)

Allah ribâyı eksiltir ve sadakaları artırır. Ve Allah tüm günahkâr kâfirlere muhabbet etmez.(276)

Muhakkak ki, o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler ve namazı ikâme edenler ve zekâtı verenler, onlar için Rabpleri indinde ecirleri vardır. Ve onların üzerine bir korku yoktur ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.(277)

Ey o îmân edenler! Allah'a takvâ edin. Ve ribâdan bâkiyyeyi bırakın, eğer mü'minler iseniz.(278)

Buna rağmen (böyle) fiil etmezseniz, o halde Allah ve Resûlu'nden harb olunacağını bilin. Ve eğer tevbe ederseniz, artık mallarınızın başları sizindir. Ne zulüm edersiniz ve ne zulme uğrarsınız.(279)

Ve eğer (borçlu) zorluk sahibi olmuşsa, artık bir kolaylığa kadar süre verin. Ve tasadduk etmeniz sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.(280)

Ve bir günden vikâye edin, onda Allah'a rücû ettireleceksiniz. Sonra her nefse kesbettiği ifâ edilir. Ve onlar zulme uğratılmazlar.(281)

¹⁸¹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ]/Onları simâlarından tanırın." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 383. sayfa]

¹⁸² Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)'nın: "[الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ]"/O ribâ yiyenler kalkamazlar, ancak şeytânın temâs edip o çarptığı (kimse) gibi kalkarlar." kavli hakkında demiştir ki: "(Bu) Kıyâmet Günü (vukû bulur), çünkü onlar dünyâda ribâyı yemişlerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 383. sayfa]

Ey o îmân edenler! Belirli bir süreye kadar bir borç ile borçlandığınızda artık onu yazın. Ve aranızda bir kâtib adaletle yazsın. Ve kâtib, Allah'ın ona tâlim ettiği gibi yazmaktan kaçınmasın. O halde yazsın. O üzerinde hakk olan (borçlu) imlâl etsin¹⁸³ ve Rabbi Allah'a takvâ etsin ve ondan hiç bir şeyi eksiltmesin. Buna rağmen o üzerinde hakk olan, sefih veya zayıf veya kendisi imlâl ettirmeye güç yetiremiyorsa, o takdirde velîsi adâletle imlâl ettirsin. Ve adamlarınızdan iki şâhidi şahid tutun. Fakat iki adam olmazsa, artık râzı olacağınız şâhidlerden bir adam ve iki kadın (olsun). İkisinden biri yanlırsa, o zaman ikisinden biri diğerine tezkir eder. Ve şâhidler dâvet edildiklerinde kaçınmasınlar. Ve küçük veya büyük, süresine kadar onu yazmaktan üşenmeyin. Bu, Allah indinde adâletli ve şâhidlik için en sağlam ve kuşku etmemeniz için ednâdır. Aranızda hazır olan devredeceğiniz bir ticâret olması müstesnâ, o takdirde onu yazmamanızda sizin üzerinize bir günah yoktur. Ve alışveriş yaptığınızda şâhid tutun. Ve ne kâtibe ve ne şâhide bir zarar verilmesin. Ve eğer (bunu) fiil ederseniz, o takdirde muhakkak ki o sizin için bir fiskeştir. Ve Allah'a takvâ edin. Ve Allah sizi tâlim ediyor. Ve Allah, her şeyi ilmedendir.(282)

Ve eğer sefer üzerinde iseniz, bir kâtib bulamazsanız, o takdirde rehinler makbûzdur. Fakat bazınız bazısından emîn olursa, bu durumda o kendisine emniyet olunan, emâneti edâ etsin. Ve Rabbi Allah'a takvâ etsin. Ve şâhidliği gizlemeyin. Ve kim onu gizlerse, artık muhakkak ki o, kalbi günahkâr (olan)dır. Ve Allah amel ettiklerinize Alîm'dir.(283)

Semâdakiler ve Arz'dakiler Allah'ındır. Ve eğer nefislerinizdekini açıklasanız veya onu gizleseniz Allah sizi onunla muhâsebe edecektir. Artık dilediğini mağfiret eder ve dilediğine azâb eder. Ve Allah her şey üzerine kadîrdır.(284)

Resûl, Rabbinden kendisine inzâl edilene îmân etti ve mü'minler (de). Hepsi Allah'a ve meleklerine ve kitâblarına ve resûllerine îmân ettiler. 'Resûllerinden birinin arasını tefrîk etmeyiz.' Ve dediler ki: 'İşittik ve itaat ettik. Rabbimiz! Mağfiretini (dileriz) ve dönüş Sanadır.'(285)

Allah bir nefsi gücünün yeteyeceğinin dışında mükellef tutmaz. Kesbettiği lehinedir ve kesbettiği aleyhinedir.¹⁸⁴ 'Rabbimiz! Bizi muâheze etme eğer unutursak veya hata edersek. Rabbimiz! Ve bize, o bizden öncekilere yüklediğin gibi ağır yük yükleme. Rabbimiz! Ve bize, tâkatımızın kendisine yetmeyeceğini yükleme. Ve bizden afv

¹⁸³ yazdırsın, dikte ettirsin

¹⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَهَا مَا أَكْتَسَبَتْ/Kesbettiği lehinedir]' Yani hayırdan (kazandığı lehinedir). '[وَعَلَيْهَا مَا أَكْتَسَبَتْ/ve kesbettiği aleyhinedir]' Yani şerrden (kazandığı aleyhinedir). Veya: Kötülükten (kazandığı aleyhinedir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 395. sayfa]

buyur ve bizi mağfiret et ve bize merhamet et. Sen bizim Mevlâmızsın. Artık kâfirler kavmi üzerine bize nusret ver.'(286)¹⁸⁵

¹⁸⁵ "Amenesresûlu" olarak isimlendirilen Bakara Suresi'nin son iki ayeti hakkında sahih hadisler gelmiştir: Ebû Mes'ûd el-Ensârî (رضي الله عنه)'tan, dedi ki: Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: "[من قرأ Kim geceleyin Bakara Sûresi'nin son iki âyetini kıraat ederse, ona yeterlidir.]" [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (2881.); Şeyh Elbânî (رحمه الله) Sahihu Sünen-i Tirmizî'de hadis için: 'Sahihtir' demiştir.]

Numân bin Beşîr'den, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den, şöyle buyurmuştur: "[إن الله كتب كتابا قبل أن يخلق السماوات Muhakkak ki Allah semâları ve Arz'ı halk etmeden iki bin yıl önce bir Kitâb yazdı da o Kitâb'tan iki âyet inzâl ederek Bakara Sûresi'ni o iki âyet ile mühürledi. (Bu âyetler) bir evde üç gün süreyle kıraat edilmezse, o takdirde şeytân ona (yani eve) yaklaşır.]" [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (2882.); Şeyh Elbânî (رحمه الله) Sahihu Sünen-i Tirmizî'de hadis için: 'Sahihtir' demiştir.]

İbni Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) demiştir ki: Ali bin Ebî Talib (رضي الله عنه) demiştir ki: "Bakara Sûresi'nin son âyetlerini okumadan önce uyuyan hiç kimsenin akıllı olduğunu görmezdim/düşünmezdim." [Ebu Bekr ibn Ebî Davud "Şerîatu'l-Kârî" isimli eserde Buhârî ve Müslim'in şartına göre sahîh bir isnâdla tahrîc etmiştir.]

"Amenesresûlu" olarak bilinen Bakara Suresi'nin bu son iki âyetini yatsı namazından sonra imâmın ve cemaattan birini sesli bir şekilde adet halinde gelmiştir. Halbuki hadiste ne yatsı namazı sonrası geçmekte ne de imâmın veya cemaattan birini sesli okuması geçmektedir. [Hazırlayan]

3. ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ (200 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm.(1)¹⁸⁶

Allah, O'ndan başka ilâh yoktur. Hayy'dır, Kayyûm'dur.(2)

Kitâb'ı üzerine hakk ile inzâl etmiştir, önündekileri tasdîk edicidir. Ve Tevrât'ı ve İncîl'i inzâl etmiştir.(3)

Önceden, insanlara hidâyet olarak. Ve Furkân'ı (da) inzâl etmiştir.¹⁸⁷ Muhakkak ki, Allah'ın âyetlerine o küfredenler, onlar için şiddetli bir azâb vardır. Ve Allah Azîz'dir, intikâm sahibidir.(4)

Muhakkak ki Allah'a, Arz'da bir şey gizli değildir ve ne (de) semâda.(5)

O, O ki, rahîmlerde nasıl dilerse sizi tasvîr eder. O'ndan başka ilâh yoktur. Azîz'dir, Hakîm'dir.(6)

O, O ki, senin üzerine Kitâb'ı inzâl edendir, onun bazı âyetleri muhkemdir ki, bunlar Kitâb'ın anasıdır. Ve diğerleri müteşâbihdir. İmdi o kalblerinde eğrilik olanlara gelince, fitne çıkarmak ve onu te'vîl etmek için ondaki müteşâbih âyetlere tâbi olurlar. Ve onun te'vîlini Allah'tan başkası ilmedemez. Ve ilimde derinleşenler derler ki: 'Biz ona îmân ettik, hepsi Rabbimizin indindendir.'¹⁸⁸ Ve akıl sâhiblerinden başkası tezekkür etmez.(7)

¹⁸⁶ Bu âyet Bakara Sûresi'nin 1. âyeti, Ankebût Sûresi'nin 1. âyeti, Rûm Sûresi'nin 1. âyeti, Lukmân Sûresi'nin 1. âyeti ve Secde Sûresi'nin 1. âyetiyle aynıdır.

¹⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahric etmiştir, demiştir ki: "[وَأَنْزَلَ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ] O, Kur'ân'dır. Onu Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e inzâl etmiş, onunla hakk ile bâtilin arasını ayırmıştır. Onun içinde helâlini helal kılmış, harâmını harâm kılmıştır. Onda Şerîatı'nın kurallarını koymuş, hudûtlarını belirlemiş, farzlarını farz kılmış ve beyânını açıklamıştır. Taatini emretmiş ve masiyetinden nehyetmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 397. sayfa]

¹⁸⁸ Amr AbdulMunîm Selîm şöyle demiştir: "(Heva ve bid'at ehlinin nassları anlama ve nasslardan delil çıkarma yöntemi) şu ilke üzere binâ olunmuştur: Şer'î nasslara -özellikle de müteşâbih olanlara- sahâbenin anlayışından ve Selef'in amelinden uzak bir biçimde ittibâ etmek; bunları hevâ ile, rey ile ve fikirlerini, itikâdlarını, hevâlarını teyid eden şeyler ile ele almaktır. Nebî (صلى الله عليه وسلم), bu bid'atçı menhecin tehlikesine karşı bizi uyarmıştır. Nitekim mü'minlerin annesi Aîşe (رضي الله عنها) hadisinde geçtiği üzere Nebî (صلى الله عليه وسلم) (yukarıdaki) âyeti tilâvet etmiştir: '[هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ] O, O ki, senin üzerine Kitâb'ı inzâl edendir, onun bazı âyetleri muhkemdir ki, bunlar Kitâb'ın anasıdır. Ve diğerleri müteşâbihdir. İmdi o kalblerinde eğrilik olanlara gelince, böylece fitne çıkarmak ve onu te'vîl etmek için ondaki müteşâbih âyetlere tâbi olurlar. Ve onun te'vîlini Allah'tan başkası ilmedemez.' Ve (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki: 'Ey Aîşe, bunda mücâdele edenleri -ki onlar Allahu (تعالى)'nın kasdettiği kimselerdir- gördüğünüz zaman, onlardan sakınız.'" [Bunu, Buhârî (3/110), Müslim (2053), Ebu Davûd (4598), Tirmizî (993) ve İbni Mâce (47) tahrîc etmişlerdir.]

Onlar ki: 'Rabbimiz, muhakkak ki biz îmân ettik, artık bizim günahlarımızı mağfiret et. Ve bizi Ateş'in azâbından vikâye et.' derler.(16)

Sabredenler ve sâdıklar ve kânitler¹⁹¹ ve infâk edenler ve seherlerde istiğfâr edenler.(17)

Allah, O'ndan başka ilâh olmadığına şâhidlik eder. Ve melekler ve adâlet ile kâim ilim sahibleri (de). O'ndan başka ilâh yoktur. Azîz'dir, Hakîm'dir.(18)

Muhakkak ki Allah indinde dîn, İslâm'dır.¹⁹² Ve o Kitâb verilenler ihtilaf etmediler, ancak onlara ilmin gelmesinin ardından, aralarındaki bağîyden dolayı. Ve kim Allah'ın âyetlerine küfrederse, o takdirde muhakkak ki Allah, serî hesâbı görendir.(19)

O halde seninle hüccetleşirlerse, artık de ki: 'Vechimi Allah'a teslîm ettim ve bana tâbi olanlar.' Ve o Kitâb verilenlere ve ümmîlere de ki: 'Teslîm oldunuz mu?' Bunun üzerine teslîm oldularsa, o takdirde hidâyet bulmuşlardır. Ve eğer yüz çevirirlerse, o zaman senin üzerine ancak tebliğ etmektir. Ve Allah kullarına Basîr'dir.(20)

Muhakkak ki, Allah'ın âyetlerine o küfredenler ve nebîleri haksızlıkla katledenler ve insanlardan adâlet ile o emredenleri katledenler, artık onları elîm azâb ile tebşîr et.(21)

İşte onlar, amelleri dünyâ ve Âhiret'te o boşa gitmiş olanlardır. Ve onlar için nusret ediciler yoktur.(22)

Görmedin mi o kendilerine Kitâb'tan bir nâsip verilenleri? Aralarında hükmetmesi için Allah'ın Kitâbı'na dâvet olunuyorlar, sonra onlardan bir fırka yüz çeviriyor. Ve onlar îrâz edenlerdir.(23)

¹⁹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَالصَّادِقِينَ/ve sâdıklar]' Onlar öyle bir kavimdir ki, ağızları tasdik etmiş, kalbleri ve dilleri istikâmetli olmuştur. Gizlide ve açıkta sâdik olmuşlardır. '[وَالصَّابِرِينَ/Sabredenler]' Onlar öyle bir kavimdir ki, Allah'a itaat üzere sabretmişler, O'nun harâmlarından (uzak kalmak sûretiyle de) sabretmişlerdir. '[وَالْقَانِتِينَ/ve kânitler]' Onlar Allah'a itaat eden kimselerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 403. sayfa]

¹⁹² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve Allah (سبحانه وتعالى): '[إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ]/Muhakkak ki Allah indinde dîn, İslâm'dır.]" kavliyle şunu haber veriyor: O (سبحانه وتعالى)'nın indinde İslâm'la eşit hiçbir dîn yoktur ki, bir kimseden onu kabul etsin. Ve İslâm, Allah'ın son olarak (gönderdiği) Muhammed (صلی الله عليه وسلم)'e kadar her dönemde ba's ettiği resûllere ittiba etmektir. Böylece Muhammed (صلی الله عليه وسلم)'in yönü hâricinde Allah'a giden diğer tüm yollar kapatılmıştır. Artık Muhammed (صلی الله عليه وسلم)'in ba's edilmesinin ardından kim Muhammed (صلی الله عليه وسلم)'in Şerîat'ından başka bir dîn ile Allah'a kavuşursa, o takdirde ondan kabul edilmeyecektir. Allah (سبحانه وتعالى)'nın âyette buyurduğu gibi: '[وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ] ' [Âl-i İmrân Suresi, 85. âyet] Ve bu âyette katında makbul dînin yalnızca İslâm olduğunu bildirmektedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Âl-i İmrân Suresi, 19. âyetin tefsirinde]

Bu, onların: 'Sayılı günler dışında ateş bize asla temâs etmeyecektir.' demelerindendir. Ve onları, dînlerinde iftirâ etmiş oldukları aldatmıştır.(24)

Artık nasıldır, onda kuşku olmayan bir gün için onları cem ettiğimizde? Ve her nefse kesbettiği îfâ olunur. Ve onlar zulme uğratılmazlar.(25)

De ki: 'Mülkün Mâlik'i Allah'ım! Mülkü dilediğine verirsin. Ve mülkü dilediğinden çeker alırsın. Ve dilediğini azîz edersin ve dilediğini zelîl edersin. Hayır elindedir.¹⁹³ Muhakkak ki Sen, her şey üzerine kadîrsin.'(26)

Geceyi gündüz içine sokarsın ve gündüzü gece içine sokarsın. Ve diriye meyyitten ihrac edersin ve meyyiti diriden ihrac edersin. Ve dilediğini hesâbsız rızıklandırırısın.(27)

Mü'minler, mü'minlerin dûnunda kâfirleri evliyâ ittihaz etmesin. Ve kim böyle fiil ederse artık Allah'tan (nusrete dair) bir şey içinde değildir. Onlardan korunmanız için sakınmanız müstesnâ. Ve Allah sizi nefsinden tahzîr eder.¹⁹⁴ Ve dönüş Allah'adır.(28)

De ki: 'Sadırlarınızdakini gizleseniz veya onu açığa vursanız Allah onu ilmeder. Ve semâlardakini ve Arz'dakini ilmeder. Ve Allah her şey üzerine kadîrdir.'(29)

Her nefis hayırdan amel ettiğini hazır bulduğu gün ve kötülükten amel ettiğini, onların arasıyla ve kendi arasında uzak bir mesafe olmasını arzu edecektir. Ve Allah sizi Nefsinden tahzîr eder. Ve Allah kullarına Rauf'tur.(30)¹⁹⁵

¹⁹³ İmâm Tirmizî (رحمه الله) der ki: "Allah (عز وجل), Kitâbı'nın çeşitli yerlerinde: '[اليد/El]' ve '[السمع/İşitme]' ve '[البصر/Görme]' (sıfatlarını) zikretmiştir. Cehmiyye ise bu âyetleri te'vîl etti ve ilim ehlinin tefsirinden gayrı bir tefsir ile tefsir ettiler. Ve dediler ki: 'Allah, Âdem'i eliyle halk etmedi. Elin buradaki mânâsı kuvvettir.' Ve İshâk bin İbrâhîm demiştir ki: Teşbih/benzetme ancak şu şekilde denirse olur: 'El gibi el veya elin misli el. Yahut işitme gibi işitme veya işitme misli işitme.' Fakat: 'İşitme gibi işitme veya işitme misli işitme.' denirse işte bu teşbihtir/benzetmedir. Ve eğer bir kimse Allah (سبحانه وتعالى)'nın buyurduğu gibi: '[اليد/El]' ve '[السمع/İşitme]' ve '[البصر/Görme]' derse ve keyfiyyetini demezse ve: 'Misli işitme ve işitme gibi.' demezse, o zaman bu teşbih olmaz. Ve o, Allah (سبحانه وتعالى)'nın Kitâb'ında buyurduğu gibidir: '[لَيْسَ] O'nun misli gibi bir şey yoktur.]'" [Ebu İsâ Muhammed ibn İsâ ibn Sevre et-Tirmizî, Sünen-i Tirmizî, 662. hadîsin şerhinde]

¹⁹⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ]' Ve Allah sizi nefsinden tahzîr eder.] Yani: Kendisinden sizi korkutuyor." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 309. sayfa]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), mü'minleri bırakıp da kâfirleri velîler edinenlerden berî olmuş ve O böyle kimseleri en şiddetli tahzîr ile uyarmıştır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Ahkâmu Ehli'z-Zimme, 1. cilt, 489.-490. sayfalar]

¹⁹⁵ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "Rabbimiz, Nefsinin, halk ettiklerinin nefsi gibi olmasından münezzehtir. O, nefsi olmayan bir yokluk olmaktan da azîzdir. Allah (جل ذكره), Nebîsi Muhammed (صلی الله وَاِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ) Ve âyetlerimize o îmânenenler sana geldiklerinde, artık de ki: 'Selâm üzerinize olsun! Rabbiniz Nefsi üzerine rahmeti yazdı]' Rabbimiz bize ilmettirmiştir ki O'nun, üzerine rahmeti yazdığı bir Nefsi vardır." Devamla İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "Allah (جل ذكره), kelîmi Mûsâ'ya buyurdu ki: '[وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي]'"

De ki: 'Eğer Allah'a muhabbet ediyor iseniz, o halde bana tâbi olun, Allah (da) size muhabbet etsin ve sizin için günahlarınızı mağfiret etsin. Ve Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(31)¹⁹⁶

De ki: 'Allah'a ve Resûl'e itaat edin.' Fakat yüz çevirirlerse,¹⁹⁷ o takdirde muhakkak ki Allah, kâfirlere muhabbet etmez.(32)¹⁹⁸

Muhakkak ki Allah, Âdem'i ve Nûh'u ve İbrâhîm ailesini ve İmrân ailesini âlemler üzerine seçti.(33)

Bazısı bazısından bir zürriyyet olarak.¹⁹⁹ Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.(34)

Hani İmrân'ın hanımı demişti ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben batınımdakini Sana hizmet etmek üzere nezrettim. Artık benden kabul et. Muhakkak ki Sen, Sensin Semî, Alîm.'(35)

İçerik: 'Sonra bir kader üzerine geldin, ey Mûsâ! Ve Ben, seni Nefsime seçtim.'][Tâhâ Sûresi, 40.-41. âyetler] Böylece Allah, Kendisinin, O'na kelîmî Mûsâ (عليه السلام)'ı seçtiği bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. Ve (جل وعلا) şöyle buyurmuştur: [وَيُخَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ/Ve Allah, sizi Nefsinden tahzîr eder. Ve Allah, kullarına Rauf'tur.][Âl-i İmrân, 30. âyet] Yine Allah, bu âyette (de) Kendisinin bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. Rûhullah Meryem oğlu Îsâ, Rabbine hitâb ederek şöyle demiştir: '[تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ/Sen benim nefsimdekini ilmedersin ve ben Senin Nefsindeki ilmedemem. Muhakkak ki Sen, Sensin gaybleri ilmeden.][Mâide Sûresi, 116. âyet] Böylelikle Rûhullah Meryem oğlu Îsâ (da), mâbûdunun bir Nefsi olduğunu bildirmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 11.-12. sayfalar]

¹⁹⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Bu âyet-i kerîmenin hükmüne göre, Allah (سبحانه وتعالى)'ya muhabbet ettiğini iddia ettiği halde Muhammedî yolda olmayan kişi tüm söz ve fiillerinde Muhammedî Şeriât'a ve Nebevî dîne tâbi olmadıkça yalancıdır. Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'den Sahih(ler)de sabit olduğu gibi, buyurdu ki: 'Kim, emrimiz üzere olmayan bir amel işlerse, artık o (amel) reddolunmuştur.' [Buhari ve Muslim tahrir etmiştir] Bunun içindir ki Allah (سبحانه وتعالى): '[فَإِنْ تَوَلَّوْا/De ki: 'Eğer Allah'a muhabbet ediyor iseniz, o halde bana tâbi olun, Allah (da) size muhabbet etsin]' buyurmuştur. Yani: Sizin taleb ettiğiniz ona muhabbet duymanızın da fevkinde, Allah'ın size muhabbet etmesi hâsıl olsun. Ve O (سبحانه وتعالى)'nın size muhabbet duyması ilkinden daha azîmdir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Âl-i İmrân Sûresi, 31. âyetin tefsîrinde]

¹⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَإِنْ تَوَلَّوْا/De ki: 'Allah'a ve Resûl'e itaat edin.' Fakat yüz çevirirlerse,]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Yani küffâr Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den yüz çevirir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 410. sayfa]

¹⁹⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) havas ve avam herkese emrederek buyuruyor ki: '[فَإِنْ تَوَلَّوْا/De ki: 'Allah'a ve Resûl'e itaat edin.' Fakat yüz çevirirlerse,]' Yani emirlerine muhalefet ederlerse. '[يُحِبُّ الْكَافِرِينَ/o takdirde muhakkak ki Allah, kâfirlere muhabbet etmez.]' Bu, onun yoluna muhâlefet etmenin küfür olduğuna delâlet eder. Ve bu vasıfta olan kimseye Allah (سبحانه وتعالى), her ne kadar kendini Allah'a muhabbet duyuyor ve O'na yakınlıyor iddia ve zann etse de resûllerin sonuncusu, cinler ve insanlar âlemine Allah'ın elçisi, ümmî Nebî, Resûl'e tâbi oluncaya kadar muhabbet duymayacaktır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Âl-i İmrân Suresi, 32. âyetin tefsîrinde]

¹⁹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[بَازٍ مِنْ بَازٍ/Bazısı bazısından bir zürriyyet olarak.]' kavli hakkında demiştir ki: "Niyette, amelde, ihlâs ve Tevhîd'te (bir zürriyyet)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 412. sayfa]

Derken (hamlini) vaz' edince,²⁰⁰ dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki onu kız vaz' ettim.' Ve Allah ne vaz' ettiğini ilmediyordu. Ve erkek kız gibi değildir. 'Ve muhakkak ki ona Meryem ismini verdim. Ve muhakkak ki onu ve zürriyetini recmedilmiş şeytândan sana sığdırırım.'(36)

Bunun üzerine Rabbi onu güzel bir kabul ile kabul etti. Ve onu bir güzel nebât olarak yetiştirdi. Ve Zekerıyyâ'yı ona kefil²⁰¹ kıldı. Zekerıyyâ her ne zaman onun üzerine mihrâba dâhil olsa indinde bir rızık bulurdu. Dedi ki: 'Ey Meryem! Bu sana nereden?' Dedi ki: 'Bu Allah indindendir. Muhakkak ki Allah, dilediğini hesâbsız rızıklandırır.'(37)

İşte orada Zekerıyyâ Rabbine duâ etti. Dedi ki: 'Rabbim bana ledûnnundan temiz bir zürriyet hibe et. Muhakkak ki Sen duâları işitensin.'(38)

Bunun üzerine melekler ona -ve o, mihrâbta kâim olarak namaz kılıyordu-: 'Allah sana Yahyâ'yı tebşîr ediyor. Allah'tan bir kelimeyi tasdik edici ve seyyid ve nefesine hâkim ve sâlihlerden bir nebî!' diye nidâ ettiler.(39)

Dedi ki: 'Rabbim! Benim nasıl oğlum olur? Ve bana ihtiyarlık ulaştı ve hanımım kırsırdır.' Buyurdu ki: 'Öyledir, Allah dilediği fiil eder.'(40)

Dedi ki: 'Rabbim, benim için bir âyet²⁰² kıl.' Buyurdu ki: 'Senin âyetin, insanlar ile işâretleşme dışında üç gün kelâm edememendir. Ve Rabbini çok zikret. Ve akşam ve sabahta tesbîh et.'(41)

Ve hani melekler demişti: 'Ey Meryem! Muhakkak ki Allah seni seçti. Ve seni tathir etti. Ve seni âlemlerin kadınları üzerine seçti.'(42)

'Ey Meryem, Rabbine kânit ol²⁰³ ve secde et ve rükû edenlerle beraber rükû et.'(43)

Bu, gayb haberlerindendir. Onu sana vahyediyoruz. Ve Meryem'e onların hangisi kefil olacak (diye) kalemlerini ilkâ ederlerken sen onların ledûnnunda değildin.²⁰⁴ Ve onlar hasımlaşılarken (de) sen onların ledûnnunda değildin.(44)

---

²⁰⁰ "koydu, yerleştirdi." Yani çocuğunu dünyâya getirdi. Allah (سبحانه وتعالى) burda bu kelimeyi kullanmıştır, üstelik üç kez arka arkaya. Bir çok meâlde bu kelime yerine hiç de hoş olmayan: "doğurdu" kelimesi kullanılmıştır. [Hazırlayan]

²⁰¹ bakımına görevli, ondan mes'ul

²⁰² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً /Dedi ki: 'Rabbim, benim için bir âyet kıl.]' Yani bir alâmet." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 317. sayfa]

²⁰³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَقْنِي لِرَبِّكِ /kânit ol]' kavli hakkında demiştir ki: "Rabbine itaat et." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 416. sayfa]

²⁰⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ /Ve sen onların ledûnnunda değildin.]' Yani: Sen onların yanında değildin, yani Zekerıyyâ ve kavminin

Hani melekler demişti ki: 'Ey Meryem! Muhakkak ki Allah seni O'ndan bir kelime ile tebşîr ediyor. Onun ismi Meryem oğlu Mesîh Îsâ'dır. Dünyâ ve Âhiret'te vecîh²⁰⁵ ve mukarreb olanlardandır.'(45)²⁰⁶

Ve insanlarla beşikte ve yetişkin iken kelâm eder. Ve sâlihlerdendir.(46)

Dedi ki: 'Rabbim! Benim -ve bana bir beşer temâs etmemiş iken- nasıl çocuğum olur?' Buyurdu ki: 'Öyledir, Allah dilediğini halk eder. Bir emri kazâ edince,²⁰⁷ o vakit ancak ona: 'Ol!' buyurur. Böylece olur.(47)

Ve ona Kitâb'ı ve Hikmet'i²⁰⁸ ve Tevrât'ı ve İncîl'i tâlim eder.(48)

Ve İsrâîl oğullarına bir resûl olarak (diyecek ki): 'Ben size Rabbinizden bir âyetle geldim. Ben size çamurdan bir kuş şekli gibi halk ederim de içine nefhederim. O zaman Allah'ın izniyle kuş olur. Ve doğuştan âma olanı ve abraşı iyileştiririm ve mevtâyı ihyâ ederim Allah'ın izniyle. Ve yediklerinizi ve evlerinizde biriktirdiklerinizi size bildiririm. Muhakkak ki bunda sizin için elbette bir âyet vardır, eğer mü'minler iseniz.'(49)

'Ve Tevrât'tan önümdekini tasdîk edici olarak ve sizin üzerinize o harâm edilenin bazısını size helâl kılmak için (gönderildim). Ve Rabbinizden bir âyet ile size geldim. Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(50)

'Muhakkak ki Allah, benim Rabbim ve sizin Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibâdet edin, bu Sırât-ı Mustakîm'dir.'(51)²⁰⁹

---

yanında (değildin)." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Âl-i İmrân Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 262. sayfa]

²⁰⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) diyor ki: "'[وَجِيهًا/vecîh]' Yani: Şerefli, yüksek dereceli, şöhet ve kadrü kıymet sahibi." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 38. sayfa]

²⁰⁶ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ/ve mukarreb olanlardandır.]" Kıyâmet Günü Allah'ın indinde (yakın olanlardandır)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 289. sayfa]

²⁰⁷ hükmettiğinde, karar verdiğinde

²⁰⁸ İbn Batta el-Ukberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın: '[الْحِكْمَةُ/Hikmet]' kavli hakkında: "Sünnet'tir." dediğini tahrîc etmiştir. [İbn Batta el-Ukberî, el-İbâne an Şerîati'l-Fırkatî'n-Nâciyye, 1. cilt, 344.-345. sayfalar (217.)]

²⁰⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصِّرَاطُ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيم]/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطُ/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيم]/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيم]/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطُ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

Bunun üzerine İsâ onlardan küfrü hissedince, dedi ki: 'Kim benim Allah'a ensâрім?' Havârîler dediler ki: 'Biz Allah'ın ensârimız. Allah'a îmân ettik. Ve bizim müslümanlar olduğumuza şâhid ol.'(52)²¹⁰

'Rabbimiz! İnzâl ettiğine îmân ettik ve Resûl'e tâbi olduk, böylece bizi şâhidlerle beraber yaz.'(53)

Ve onlar tuzak kurdular ve Allah (da) tuzak kurdu. Ve Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.(54)

Hani Allah buyurmuştu ki: 'Ey İsâ! Muhakkak ki Ben seni vefat ettireceğim. Ve seni Bana yükselteceğim. Ve seni o küfredenlerden tathir edeceğim. Ve o sana tâbi olanları Kıyâmet Günü'ne kadar o küfredenlerin fevkinde kılacağım.²¹¹ Sonra merciiniz Banadır. Artık aranızda, kendisinde ihtilâfta olduğunuzun hükmünü vereceğim.'(55)²¹²

Fakat o küfredenlere gelince, artık onlara şiddetli bir azâb ile dünyâ ve Âhiret'te azâb edeceğim. Ve onlar için nusret ediciler yoktur.(56)

Ve o îmân eden ve sâlih ameller işleyenlere gelince, onlara ecirlerini îfâ edecektir. Ve Allah zâlimlere²¹³ muhabbet etmez.(57)

İşte bu sana tilâvet ettiğimiz, âyetlerden ve Zikri'l-Hakîm'dendir.(58)²¹⁴
Muhakkak ki Allah indinde İsâ'nın meseli Âdem'in meseli gibidir. Onu topraktan halk etti. Sonra ona: 'Ol!' buyurdu. Böylece oldu.(59)

²¹⁰ Câbir bin Abdİllah (رضي الله عنه)'tan, demiştir ki: "Nebî (صلى الله عليه وسلم): 'Muhakkak ki her nebî için bir havârî (yani yardımcısı ve samimi dostu) vardır. Ve muhakkak ki benim havârîm Zubeyr bin Avvâm'dır.' buyurmuştur." [Buharî ve Muslim tahrir etmiştir]

İmâm Buharî (رحمه الله) Sahih'inde, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini nakletmiştir: "O (yani Zubeyr), Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in havârîsidir."

²¹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فُوقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ]' kavli hakkında demiştir ki: "Onlar, fitratında, milletinde ve sünnetinde ona tâbi olan İslâm ehlidir. Onlar Kıyâmet Günü'ne kadar kendilerine düşmanlık edenlere karşı zâhir olmaya devam edeceklerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 420. sayfa]

²¹² Şeyh AbdulAziz bin Baz (رحمه الله) demiştir ki: "Kitâb ve Sünnet'teki deliller İsâ bin Meryem (عليه السلام)'ın Allah'ın kulu ve Resûlu olduğunu göstermektedir. Şerefli bedeni ve ruhu ile semâya yükseltilmiştir. Ölmemiş, katledilmemiş ve çarmıha gerilmemiştir. Ve o, âhir zamanda (dünyâya) nüzûl edecek, deccâli katledecek, haçı kırarak, domuzu öldürecek ve cizyeyi getirecektir. Ancak İslâm'ı (dîn olarak) kabul edecektir. İsâ (عليه السلام)'ın bu nüzûlünün Kıyâmet'in alâmetlerinden olduğu sâbit olmuştur." [Bknz.: AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz'ın resmi websitesi: /article/54]

²¹³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[الظَّالِمِينَ/zâlimlere]' Yani müşriklere." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 291. sayfa]

²¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) ve İbn Ebi Hâtim hasen senedleriyle İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan tahrir etmişlerdir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَالذِّكْرُ الْحَكِيمُ]' kavli hakkında demiştir ki: "'[الذِّكْرُ/Zikr]' Kur'ân. '[الْحَكِيمُ/el-Hakîm]' Hikmetinde kâmil olan." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 420. sayfa]

Hakk Rabbindendir. O halde kuşkulananlardan olma.(60)

Artık kim onun hakkında seninle hüccetleşirse,²¹⁵ sana gelen ilmin ardından, o halde de ki: 'Gelin, oğullarımızı ve oğullarınızı ve kadınlarımızı ve kadınlarınızı ve nefislerimizi ve nefislerinizi dâvet edelim. Sonra mubâhele edelim²¹⁶ de Allah'ın lânetini yalancılar üzerine kılalım.'(61)

Muhakkak ki bu, elbette o hakk kıssadır. Ve Allah'tan başka bir ilâh yoktur. Ve muhakkak ki Allah, elbette O Azîz'dir, Hakîm'dir.(62)

Fakat yüz çevirirlerse, o takdirde muhakkak ki Allah fesâd çıkaranları ilmedendir.(63)

De ki: 'Ey Kitâb ehli! Bizim aramızda ve sizin aranızda müsâvî bir kelimeye gelin: Allah'tan başkasına ibâdet etmeyelim ve O'na hiçbir şeyi şirk koşmayalım ve bazımız bazısını Allah'ın dûnunda rabbler ittihaz etmesin.' Ve eğer yüz çevirirlerse, o vakit deyin ki: 'Bizim müslüman olduğumuza şâhid olun.'(64)

Ey Kitâb ehli! İbrâhîm hakkında niçin hüccetleşiyorsunuz? Ve Tevrât ve İncîl inzâl edilmemiştir, ancak onun ardından. Daha akletmiyor musunuz?(65)

İşte siz böylesiniz! Hakkında ilminiz olan hususta hüccetleştiniz. Fakat hakkında ilminiz olmayan hususta niçin hüccetleşiyorsunuz? Ve Allah ilmeder ve siz ilmetmezsiniz.(66)

İbrahim yahûdi değildi ve ne (de) nasrânî. Ve lâkin hanîf²¹⁷ bir müslümandı. Ve müşriklerden olmamıştı.(67)

Muhakkak ki insanların İbrâhîm'e evlâsı ona o tâbi olanlar ve bu Nebî ve îmân edenlerdir. Ve Allah mü'minlerin velîsidir.(68)

Kitâb ehlerinden bir tâife arzu etti ki sizi dalâlete düşürsünler. Ve onlar nefislerinden başkasını dalâlete düşüremezler. Ve şuurunda değildirler.(69)

Ey Kitâb ehli! Niçin Allah'ın âyetlerine küfrediyorsunuz? Ve siz şâhidlik etmektesiniz.(70)

Ey Kitâb ehli! Niçin hakkı bâtıl ile giydiriyorsunuz ve hakkı gizliyorsunuz? Ve siz

²¹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَمَنْ حَاكَمَكَ فِيهِ'/Artık kim onun hakkında seninle hüccetleşirse]' Yani: (Artık kim) hakk konusunda seninle mücâdele ederse." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîrû'l-Kur'ân, 1. cilt, 327. sayfa]

²¹⁶ '[مُبَاهَلَةً/mubâhele edelim]' Yani karşılıklı lânetleşelim

²¹⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve '[الْحَنِيفُ/hanîf]': Bütün dînleri bırakıp mustakîm/dosdoğru dîne meyilli olan kimsedir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 51. sayfa]

ilmediyorsunuz.(71)

Ve Kitâb ehlinden bir tâife dedi ki: 'O mü'minlerin üzerine o inzâl edilene gündüzün vechi'²¹⁸ îmân edin ve âhîrinde küfredin, umulur ki onlar rücû ederler.'(72)

(Dediler ki:) 'Ve sizin dîninize tâbi olandan başkasına îmân etmeyin.' De ki: 'Muhakkak ki hidâyet, Allah'ın hidâyetidir. Size verilenin mislinin, birine verilmesidir. Veya Rabbinizin indinde sizinle hüccetleşmeleridir.' De ki: 'Muhakkak ki fazl Allah'ın elindedir. Onu dilediğine verir. Ve Allah, Vâsi'dir, Alîm'dir.'(73)

Rahmetini dilediğine has kılar. Ve Allah, azîm fazl sâhibidir.(74)

Ve Kitâb ehlinden kimi ona kantarla emânet etsen onu sana iâde eder. Ve onlardan kimi ona dînârla emânet etsen, onun üzerinde kıyâma devam etmedikçe onu sana iâde etmez. Bu onların: 'Bizim aleyhimize ümmîlerde bir yol yoktur!' demelerindendir.²¹⁹ Ve Allah'ın üzerine yalan söylerler. Ve onlar ilmetmektedirler.(75)

Hayır! Kim ahdini îfâ eder ve takvâ ederse, o takdirde muhakkak ki Allah muttakîlere muhabbet eder.(76)

Muhakkak ki, Allah'ın ahdini ve yeminlerini az bir değere o satanlar, işte onlar için Âhîret'te bir pay yoktur. Ve Allah onlarla kelâm etmeyecek ve Kıyâmet Günü onlara nazar etmeyecek ve onları tezkiye etmeyecektir. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(77)

Ve muhakkak ki onlardan elbette bir fırka Kitâb ile dillerini eğer бүkerler onu Kitâb'tan hesâb etmeniz için. Ve o Kitâb'tan değildir. Ve derler ki: 'O, Allah indindendir.' Ve o, Allah indinden değildir. Ve onlar Allah'ın üzerine yalan söylerler. Ve onlar ilmetmektedirler.(78)

Bir beşer için, Allah ona Kitâb ve hüküm ve nübüvvet vermesi ve sonra onun insânlara: 'Allah'ın dûnundan bana kul olun.' demesi mümkün değildir. Ve lâkin sizin tâlim etmekte olduğunuz ve sizin tederîs etmekte olduğunuz Kitâb (gereğince der ki): 'Rabbânîler olun.'(79)

Ve size melekleri ve nebîleri rabbler ittihaz etmenizi emretmez. Siz müslüman olmanızın ardından size küfür ile emreder mi?(80)

---

²¹⁸ '[وَجْهَ النَّهَارِ/gündüzün vechi]' Yani gündüzün başlangıcı, evveli

²¹⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[الْأَمِينِ سَبِيلٌ]/Bu onların: 'Bizim aleyhimize ümmîlerde bir yol yoktur!' demelerindendir.'" Yahûdiler şöyle demişlerdir: 'Arabların mallarını almakta bize bir sıkıntı yoktur.' Yani sanki ümmîlerin mallarını -ki onlar Arablardır, Muhammed (صلی الله علیه وسلم) ve ashâbıdır- kendilerine helâl kılmışlardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 333. sayfa]

Ve hani Allah nebîlerden mîsâk almıştı: 'Size Kitâb ve Hikmet verdikten sonra beraberinizdekini tasdîk eden bir Resûl geldiğinde, elbette ona îmân edeceksiniz ve elbette ona nusret edeceksiniz.' Buyurdu ki: 'İkrâr ettiniz ve bunun üzerine ağır (ahdimi) aldınız mı?' Dediler ki: 'İkrâr ettik.' Buyurdu ki: 'Öyleyse şâhid olun ve Ben (de) sizinle beraber şâhidlerdenim.'(81)

O halde bundan sonra kim yüz çevirirse, o takdirde işte onlar, onlardır fâsıklar.(82)

Artık Allah'ın dîninin gayrısını mı arzuluyorlar? Ve semâlarda ve Arz'da kim varsa itaatle ve kerhen²²⁰ O'na teslim olmuştur. Ve O'na rücû edileceklerdir.(83)

De ki: 'Allah'a ve üzerimize inzâl edilene ve İbrâhîm üzerine inzâl edilene ve İsmâîl'e ve İshâk'a ve Yâkûb'a ve Esbât'a²²¹ ve Mûsâ'ya ve İsa'ya ve nebîlere Rabblerinden verilene îmân ettik. Onlardan birinin arasını tefrîk etmeyiz. Ve biz O'na teslim olanlarız.'(84)

Ve kim İslâm'dan gayrı bir dîn ararsa, artık ondan asla kabûl edilmez. Ve o Âhiret'te hüsrâna uğrayanlardandır.(85)

Îmân etmelerinin ardından küfreden bir kavme -ve Resûl'un hakk olduğuna şâhidlik etmişler ve kendilerine beyyine gelmiş iken- Allah nasıl hidâyet eder? Ve Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(86)

İşte onların cezâsı, Allah'ın lânetinin onların üzerine olmasıdır ve meleklerin ve cemîân insânların.(87)

Orada muhalledlerdir. Onlardan azâb hafifletilmez ve onlara süre verilmez.(88)²²²

Bunun ardından o tevbe edenler ve ıslâh olanlar müstesnâ. O takdirde muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(89)²²³

Muhakkak ki, îmân etmelerinin ardından o küfredenler,²²⁴ sonra küfürlerini ziyâde edenler, onların tevbeleri asla kabul edilmeyecektir. Ve işte onlar, onlardır dalâlete düşenler.(90)

²²⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[طَوْعًا وَكَرْهًا/itaatle ve kerhen]' Mü'min itaatle/isteyerek secde eder ve kâfir ise kerhen/kerih görerek secde eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 6. cilt, 566. sayfa]

²²¹ Yâkûb (عليهم السلام)'ın oğullarının soyundan olan oniki kabileye verilen isim

²²² Bakara Suresi'nin 162. âyetiyle aynıdır. Son kısım için İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ/Ve onlara süre verilmez.]" Yani: Onlara azâb tehir (edilmez)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 201. sayfa]

²²³ Nûr Sûresi'nin 5. âyetiyle aynıdır

²²⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ]/Muhakkak ki, îmân etmelerinin ardından o küfredenler]' Yani: İmân etmelerinin ardından İslâm'dan irtidâd edenler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 339. sayfa]

Muhakkak ki, o küfredenler ve ölenler -ve onlar küffârdır- artık onların birinden, velev ki Arz dolusu altın fidye verse, asla kabul edilmeyecektir. İşte onlar, onlar içindir elîm bir azâb. Ve onlar için nusret ediciler yoktur.(91)

Muhabbet ettiklerinizden infâk edinceye kadar iyiliğe asla nâil olamazsınız. Ve bir şeyden ne infak ederseniz, o takdirde muhakkak ki Allah onu ilmeder.(92)

Tevrât inzâl edilmeden önce, İsrâîl'in nefsi üzerine harâm kıldıkları müstesna, İsrâîl oğullarına taamın hepsi helâl idi. De ki: 'O halde Tevrât'ı getirin de onu tilâvet edin, eğer sâdıklar iseniz.'(93)

Artık kim bunun ardından Allah'ın üzerine yalan iftirâ ederse, o takdirde işte onlar, onlardır zâlimler.(94)

De ki: 'SadakAllah.'²²⁵ Öyleyse hanîf İbrâhîm milletine tâbi olun. Ve (o) müşriklerden olmamıştır.(95)

Muhakkak ki insanlar için evvel kurulan ev elbette o Bekke'dekidir.²²⁶ Mübârektir ve âlemler için hidâyettir.(96)

Onda beyyin âyetler, İbrâhîm'in makamı vardır. Ve kim oraya dâhil olursa emîn olur. Ve kimin onun yoluna gücü yeterse²²⁷ Allah için Beyt'i hacetmesi insanlar üzerinedir. Ve kim küfrederse, o takdirde muhakkak ki Allah, âlemlerden müstağnîdir.(97)

De ki: 'Ey Kitâb ehli! Niçin Allah'ın âyetlerine küfrediyorsunuz? Ve Allah amel ettikleriniz üzerine şâhidtir.'(98)

²²⁵ Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (رحمه الله) demiştir ki: "Çoğu insan, Kur'ân-ı Kerîm okumayı bitirirken: 'SadakAllahu'l-Azîm' demeyi alışkanlık hâline getirmiştir ama bunun aslı yoktur ve böyle bir şeyi alışkanlık edinmek uygun değildir; aksine bu, şer'î kaide açısından bid'at kabilindendir. Eğer kıraat akabinde: 'SadakAllahu'l-Azîm' diyen kimse bunun Sünnet olduğuna inanıyorsa, o kimsenin bu fiili terk etmesi ve delîl mevcut olmadığı için de bunu alışkanlık edinmemesi gerekir. Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'صدق الله/Allah doğrudur söylemiştir]' şeklindeki kavli, bu hususta değildir.

Bu âyetin anlamı ancak şudur ki Allah (عز وجل), Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e, Allah'ın Tevrât'ta ve diğer büyük kitâblarında beyan ettiği şeyler husûsunda doğru söylediğini; Allah'ın, Kitâb-ı Azîmi Kur'ân'da kullarına beyan ettiği hususlarda sadık olduğunu onlara açıklamasını emretmiştir. Fakat bu, Kur'ân okuduktan sonra veya âyet okuduktan sonra, veya bir sûre okuduktan sonra 'sadakAllahu'l-Azîm' demenin müstehab olduğuna delîl değildir." [Bknz.: Yayınlarımızdan "Kur'ân Okuduktan Sonra 'SadakAllahu'l-azîm' Demenin Hükümü"]

²²⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[Bekke]': Beyt'in yeridir ve '[Mekke]': beldenin sâir bölümleridir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Âl-i İmran Suresi'nin 96. ayetinin tefsirinde]

²²⁷ İmâm Hâkim (رحمه الله), Enes (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini rivâyet etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e, Allah (عز وجل)'nin: 'استطاع إليه سبيلا/Ve kimin onun yoluna gücü yeterse]' kavli hakkında suâl edildi ve şöyle denildi: 'Sebîl/Yol nedir?' Buyurdu ki: 'Azık ve binektir.'" [Ebu Abdİllah Muhammed bin Abdİllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (442.); Hâkim hadîsin Müslim'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiştir]

De ki: 'Ey Kitâb ehli! Niçin îmân edenleri Allah'ın yolundan -eğriliğini arzulayarak alıkoyuyorsunuz? Ve siz şâhidlersiniz. Ve Allah amellerinizden gâfil değildir.(99)

Ey o îmân edenler! Eğer o Kitâb verilenlerden bir fırkaya itaat ederseniz, îmân etmenizin ardından sizi kâfirlere döndürürler.(100)

Ve nasıl küfredersiniz? Ve sizin üzerinize Allah'ın âyetleri tilâvet ediliyor ve içinizde O'nun Resûlu var. Ve kim Allah'a sarılırsa, artık Sırât-ı Mustakîm'e²²⁸ hidâyet edilmiştir.(101)

Ey o îmân edenler! Allah'a hakk takvâ ile takvâ edin ve siz Müslümanlar olmanın dışında ölmeyin.(102)

Ve Allah'ın ipine cemîân îtisam edin. Ve fırkalaşmayın²²⁹ ve Allah'ın üzerinizdeki nimetini tezekkür edin. Siz birbirinize düşmanlar idiniz de kalblerinizi birleştirdi. Böylece O'nun nimeti sayesinde kardeşler olmuştunuz. Ve siz, bir ateş çukurunun kenarında idiniz de oradan sizi kurtarmıştı. İşte Allah, âyetlerini sizin için böyle beyân eder. Umulur ki siz hidâyet bulursunuz.(103)

Ve sizden, hayra dâvet eden ve mârûfu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet olsun. Ve işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(104)²³⁰

Ve kendilerine beyyineler gelmesinin ardından o fırkalaşan ve ihtilâf edenler gibi olmayın. Ve işte onlar, onlar içindir azîm bir azâb.(105)

²²⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط]/Sırât' Yoldur. '[المستقيم]/Mustakîm' (ise) '[الصراط]/Sırât'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيم]/Sırât-ı Mustakîm' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيم]/Sırât-ı Mustakîm' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطُ]/Sırât' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİlâh Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

²²⁹ Şeyhulİslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), mü'minlerin hepsine, O'nun ipine topluca i'tisâm etmelerini/sarılmalarını ve tefrikaya düşmemelerini emretmiştir. Buradaki: '[خِطْل]/ip' kelimesi, Allah'ın Kitâbı, Allah'ın dîni, İslâm, ihlâs, Allah'ın emri, Allah'ın ahdi, Allah'a itaat ve cemaat olarak tefsîr edilmiştir. Bu mânâların hepsi, sahabe ve dîn gününe kadar ihsân ile onlara ittibâ eden tâbiünden nakledilmiştir ve hepsi de sahîhtir. Şüphesiz ki Kur'ân, İslâm dîni ile emretmektedir. Bu da Allah ahdi, Allah emri ve Allah'a itaattir. Allah ipine topluca i'tisâm etmek ise ancak Cemaat dâhilinde olabilir." [Ebu'l-Abbâs Ahmed ibn AbdulHalîm ibn Teymiyye, Minhâcu's-Sunne en-Nebeviyye, 5. cilt, 133.-134. sayfalar]

²³⁰ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) bu ayette felâhı onlara has kılmıştır, kendileri dışındakilere değil, sadece hayra dâvet eden, mârûfu emreden ve münkerden nehyedenlere felâhı mahsus kılmıştır. Hayra dâvet edenler ise, onlar, falan ve filanın görüşüne değil, Kitâb'a ve Sünnet'e dâvet edenlerdir." [İbn Kayyim el-Cevziyye, İlâmu'l-Muvakkîn an Rabbi'l-Âlemîn, 2. cilt, 224. sayfa]

Vecihlerin beyazlaşacağı ve vecihlerin kararacağı gün. Bunun üzerine o vecihleri kararanlara gelince (denir ki): 'Îmân etmenizin ardından küfür mü ettiniz? O halde küfretmiş olmanızdan dolayı tadın azâbı.'(106)

Ve o vecihleri beyazlaşanlara gelince, artık Allah'ın rahmeti içerisindeyler, onlar orada muhalledlerdir.(107)

Bunlar Allah'ın âyetleridir. Onları senin üzerine hakk olarak tilâvet ediyoruz. Ve Allah, alemlere zulmetmeyi murâd etmez.(108)

Ve semâlardakiler ve Arz'dakiler Allah'ındır. Ve işler Allah'a rücû ettirilir.(109)

Siz, insanlar için ihrâc edilmiş en hayırlı ümmet oldunuz.²³¹ Mârûfu emredersiniz ve münkerden nehyedersiniz ve Allah'a îmân edersiniz. Ve eğer Kitâb ehli îmân etseydi, elbette onlar için hayır olurdu. Onlardan îmân edenler vardır ve onların ekserîsi fâsıklardır.(110)

Onlar size ezâdan başka asla bir zarar veremezler. Ve eğer sizinle kıtal ederlerse size arkalarını dönerler. Sonra nusret edilmezler.(111)

Onlar nerede bulunsalar üzerlerine zillet darb edilmiştir. Allah'tan bir ipe ve insanlardan bir ipe (tutunanlar) müstesnâ.²³² Onlar Allah'tan bir gazaba uğradılar ve onların üzerine bir miskinlik darb edildi. Bu, onların Allah'ın âyetlerine küfrettiklerinden ve enbiyâyı haksızlıkla katlettiklerinden idi. Bu, isyân etmelerinden ve haddi aşmış olduklarından dolayıdır.(112)

Müsâvî değildirler, Kitâb ehlinden kâim bir ümmet vardır, gece saatlerinde Allah'ın âyetlerini tilâvet ederler ve onlar secde ederler.(113)

Allah'a ve Âhîret Günü'ne îmân ederler. Ve mârûfu emrederler ve münkerden nehyederler ve hayırlarda yarışır. Ve işte onlar sâlihlerdendirler.(114)

Ve hayırdan ne fiil ederlerse, artık asla küfrâna uğramıyacaklardır.²³³ Ve Allah muttakîleri ilmedendir.(115)

²³¹ İmâm İbn Ebî Âsım (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ]" "Siz, insanlar için ihrâc edilmiş en hayırlı ümmet oldunuz." Onlar ki, Muhammed (صلی الله علیه وسلم) ile beraber Medîne'ye hicret edenlerdir." [Ebu Bekr Ahmed bin Amr ibn Ebî Âsım, Kitâbu's-Sunne (1521.); İsnâdî sahîhtir. Ricâli, Buhârî ve Müslim ricâlidir.]

²³² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الدَّلَّةَ أَيُّنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلِ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ]" "Onlar nerede bulunsalar üzerlerine zillet darb edilmiştir. Allah'tan bir ipe ve insanlardan bir ipe (tutunanlar) müstesnâ." kavli hakkında demiştir ki: "Allah'tan bir ahid ve insanlardan bir ahid müstesnâ." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 452. sayfa]

²³³ (amellerine karşı) nankörlüğe uğramıyacaklardır

Muhakkak ki, o küfredenler, ne malları ve ne (de) evlâdları Allah'a karşı bir şeye onlara asla fayda vermez. Ve işte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(116)

Bu dünyâ hayatında infâk ettiklerinin meseli, bir rüzgâr meseli gibidir, onda (kavurucu) bir soğukluk vardır. Nefislerine zulmeden bir kavmin harsına²³⁴ isâbet etmiştir. Artık onu helak etmiştir. Ve Allah onlara zulmetmedi ve lâkin onlar nefislerine zulmediyorlar.(117)

Ey o îmân edenler! Dûnunuzdan²³⁵ sırdaş ittihaz etmeyin. Onlar size fenalık etmekten geri durmazlar. Size sıkıntı vereni arzu ederler. Buğzları ağızlarından ortaya çıkmıştır. Ve sadırlarının gizlediği daha büyüktür. Sizin için âyetleri beyân ettik, eğer siz akleden iseniz.(118)

İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlara muhabbet edersiniz ve onlar size muhabbet etmez. Ve Kitâb'ın tümüne îmân edersiniz. Ve onlar size mülâki olduklarında derler ki: 'Îmân ettik.' Ve halvet olduklarında size gayzlarından parmaklarının uçlarını ısırlırlar. De ki: 'Gayzınızla ölün!' Muhakkak ki Allah, sadırların özüne Âlîm'dir.(119)

Size bir iyilik temâs ederse onları üzer. Ve size bir kötülük isâbet ederse onunla ferahlanırlar. Ve eğer sabreder ve takvâ ederseniz, onların tuzağı size bir şey ile zarar veremez. Muhakkak ki Allah onların amel ettiklerini ihâta etmiştir.(120)

Ve ehinden erkenden ayrıldığında mü'minleri kıtal için uygun yerlere yerleştiriyordun. Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.(121)

Hani sizden iki tâife çözülmeye yüz tutmuştu. Ve Allah onların velîsiydi. Ve Allah üzere o halde mü'minler tevekkül etsinler.(122)

Ve andolsun ki, Allah size Bedir'de -ve siz daha az olduğunuz halde-²³⁶ nusret etti. Artık Allah'a takvâ edin, umulur ki siz şükredersiniz.(123)

Hani sen mü'minlere diyordun ki: 'Rabbinizin, inzâl edilmiş üç bin melâike ile size imdâd etmesi size kifâyet etmez mi?'(124)

²³⁴ ekinine

²³⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مِنْ دُونِكُمْ/Dûnunuzdan]' Yani: Müslümanların gayrından." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 314. sayfa]

Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ دُونِكُمْ/Dûnunuzdan]' Yani: Sizin gayrınızdan." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Âl-i İmrûn Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 96. sayfa]

²³⁶ Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir. Şöyle demiştir: "'[إِذْلَةٍ/ezilletun]': Zelîl (sözcüğünün) çoğuludur. Ve bununla aded azlığını murâd etmiştir. Çünkü onlar 313 kişi idiler. Nihâyet adedleri az olmasına rağmen Allah onlara nusret etti." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 98. sayfa]

Bilâkis, eğer siz sabreder ve takvâ eder ve onlar size bu cihetlerinden²³⁷ gelirlerse, Rabbiniz size beşbin nişanlı melâike ile imdâd edecektir.(125)

Ve Allah onu -sizin için bir büşrâ ve kalblerinizin onunla tatmin olması için haric-yapmamıştır. Ve Allah'ın indinden başka nusret yoktur, Azîz'dir, Hakîm'dir.(126)

O küfredenlerden bir tarafı kesmesi veya onları perişan etmesi için. Böylece umutsuz olarak dönsünler.(127)

Senin için emirden bir şey yoktur. Ya onların tevbesini kabul eder veya onlara azâb eder. Artık muhakkak ki onlar zâlimlerdir.(128)

Ve semâlardakiler ve Arz'dakiler Allah'ındır. Dilediğini mağfiret eder ve dilediğine azâb eder. Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(129)

Ey o îmân edenler! Kat kat ribâ yemeyin. Allah'a takvâ edin, umulur ki siz felâh bulursunuz.(130)

Ve kâfirler için o hazırlanmış ateşten vikâye edin.(131)

Ve Allah'a ve Resûl'e itaat edin, umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.(132)²³⁸

Ve Rabbinizden bir mağfirete ve genişliği semâlar ve Arz (kadar) olan, muttakîler için hazırlanmış Cennet'e koşun.(133)

Onlar ki, bollukta ve darlıkta infâk ederler ve gayzlarını yutarlar ve insanları afvederler. Ve Allah muhsinlere muhabbet eder.(134)

Ve onlar ki, fuhşıyyât fiil ettiklerinde veya nefislerine zulmettiklerinde Allah'ı zikrederler. Hemen günahları için istiğfâr ederler. Ve Allah'tan başka kim günahları mağfiret eder? Ve onlar, fiil ettikleri üzerine -ve onlar ilmederlerken- ısrar etmezler.(135)

İşte onlar, onların karşılığı, Rabblerinden bir mağfiret ve altlarından nehirler cereyân eden Cennetlerdir. Orada muhalledlerdir. Ve amel edenlerin ecri ne güzeldir.(136)

²³⁷ Bu açıklama İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) a aittir. Der ki: "[فَوْرِهِمْ هَذَا/Bu fevrlerinden]' Bu cihetlerinden." [Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, 1. cilt, 316. sayfa]

²³⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki: 'وَاطِيعُوا اللَّهَ/Ve Allah'a itaat edin]' Yani Allah (سبحانه وتعالى) a farzlarda itaat edin. '[وَالرَّسُولَ/ve Resûle]' Sünnetlerde (Resûl'e itaat edin). '[لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ/umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz]' Yani: Tâ ki Allah size rahmet etsin." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Âl-i İmran Suresi'nin 132. ayetinin tefsirinde]

Sizden önce sünnetler gelip geçmiştir.²³⁹ Artık Arz'da seyr edin de tekzîb edenlerin âkibeti nasıl oldu nazar edin.(137)

Bu, insanlar için bir beyândır. Ve muttakîler için bir hidâyet ve bir mev'izedir.(138)

Ve gevşemeyin ve hüzünlenmeyin. Ve siz üstünsünüz, eğer mü'minler iseniz.(139)²⁴⁰

Eğer size bir yara temâs etmişse, öylece o kavme (de) onun misli yara temâs etmiştir. Ve o günleri Biz insanlar arasında döndürürüz. Ve (bu) Allah'ın o îmân edenleri ilmetmesi ve sizden şâhidler ittihaz etmesi içindir. Ve Allah zâlimlere muhabbet etmez.(140)

Ve (bu) Allah'ın o îmân edenleri arındırması ve kâfirleri yok etmesi içindir.(141)

Yoksa siz Cennet'e dâhil olacağımızı mı hesap ediyorsunuz? Ve Allah'ın o sizden cihâd edenleri ilmetmeden ve sabredenleri ilmetmeden?(142)

Ve andolsun ki, siz ölüme mülâki olmadan önce onu temennî ediyordunuz. İşte onu gördünüz ve siz nazar edi(p duru)yordunuz.(143)

Ve Muhammed bir Resûl'den başkası değildir. Ondan önce de resûller gelip geçmiştir. Şimdi ölürse veya katledilirse ökçelerinizin üzerine geriye mi döneceksiniz?²⁴¹ Ve kim ökçesi üzerine geriye dönerse, o takdirde Allah'a asla bir şey zarar veremez. Ve Allah, şükredenlerin karşılıklarını verecektir.(144)

Ve Allah izin vermedikçe bir nefis için ölme mümkün değildir. Belirli bir süreye göre yazılmıştır. Ve kim dünyâ sevâbını murâd ederse, ona ondan veririz. Ve kim Âhîret sevâbını murâd ederse, ona (da) ondan veririz. Ve şükredenlerin karşılıklarını vereceğiz.(145)

²³⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[سُنَنٌ/Sünnetler]' Sünnet: Hayırda ve şerrde tâbi olunan yoldur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 360. sayfa]

Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ/Sizden önce sünnetler gelip geçmiştir.]' kavli hakkında demiştir ki: Küffâr ve mü'minler ve hayır ve şerr içerisinde." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 464. sayfa]

²⁴⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَا تَهِنُوا/Ve gevşemeyin]' Yani zayıflık göstermeyin." '[وَلَا تَحْزَنُوا/ve hüzünlenmeyin. Ve siz üstünsünüz, eğer mü'minler iseniz.]' Yani âkıbet ve nusret sizin içindir ey mü'minler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Âl-i İmrân Sûresi, 139. âyetin tefsirinde]

²⁴¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَعْقَابُكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ/ökçelerinizin üzerine geriye mi döneceksiniz?]' Mânâsı: İmân etmenizin ardından küffâr olarak mı irtidâd edeceksiniz?" [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Âl-i İmrân Suresi'nin 144. âyetinin tefsirinde]

Ve nebîlerden nicesi ile beraberlerinde birçok rabbaniler²⁴² kıtâl etti de Allah yolunda kendilerine isâbet edenlerden gevşemediler ve zaafa düşmediler ve boyun eğmediler. Ve Allah sabredenlere muhabbet eder.(146)

Ve onların söyledikleri şöyle demekten başka olmamıştır: 'Rabbimiz! Bizim günahlarımızı ve işimizdeki israfımızı mağfiret et ve ayaklarımızı sâbit kıl. Ve kâfirler kavmi üzerine bize nusret ver.'(147)

Böylece Allah onlara dünyânın sevâbını ve Âhiret sevâbının güzelliğini verdi. Ve Allah muhsinlere muhabbet eder.(148)

Ey o îmân edenler! Eğer o küfredenlere itaat ederseniz sizi topuklarınız üzerine çevirirler de hüsrana uğrayanlara dönersiniz.(149)

Bilakis! Mevlânız Allah'tır. Ve O, nusret verenlerin en hayırlısıdır.(150)

O küfredenlerin kalblerine korku ilkâ edeceğiz, hakkında bir sultân inzâl etmediğini Allah'a şirk koştuklarından dolayı.²⁴³ Ve onların me'vâları ateştir. Ve ne kötüdür zâlimlerin kalacağı yer.(151)

Ve andolsun ki, Allah size olan vaadine sâdık kaldı, hani O'nun izniyle onları hissediyordunuz. Nihâyet muhabbet ettiğinizi size göstermesinin ardından siz yılgınlık gösterdiniz ve (verilen) emirde nizâ ettiniz ve isyan ettiniz. Sizden kimi dünyâyı murâd ediyordu ve sizden kimi Âhiret'i murâd ediyordu. Sonra sizi ibtilâ etmek için sizi onlardan çevirdi. Ve andolsun ki sizden afvetti. Ve Allah mü'minler üzerine fazl sahibidir.(152)

Hani siz yukarı doğru kaçışıyordunuz ve birine dönüp bakmıyordunuz. Ve Resûl sizleri arkanızdan dâvet ediyordu. Böylece sizi gamdan gama uğrattı ki, elinizden gidene hüüzlenmeyesiniz ve ne (de) isâbet edene. Ve amel ettiklerinize Allah Habîr'dir.(153)

Sonra gamın ardından üzerinize bir emniyet inzâl etti. İçinizden bir tâifeyi uyuklama sarıyordu. Ve bir tâife (de) nefislerinin kaygısına düşmüştü. Allah hakkında haksız cahiliyye zanıyla zanda bulunuyorlardı. Diyorlardı ki: 'Bize bu emirden bir şey var mı?' De ki: 'Muhakkak ki emrin tümü Allah'ındır.' Onlar sana açıklamadıklarını kendi nefislerinde gizliyorlar. Derler ki: 'Eğer bizim için bu emirden bir şey olsaydı burada katledilmezdik.' De ki: 'Eğer sizler evlerinizde olsaydınız, o üzerlerine

²⁴² İmâm Taberî hasen sened ile Âli ibn Talha'dan, o da İbn Abbas'tan şöyle dediğini tahrir etmiştir: "[قَاتِلَ مَعَهُ رِبِّيُونَ كَثِيرٌ/beraberlerinde birçok rabbaniler kıtâl etti]' Topluluklar (kıtâl etti)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 467. sayfa]

²⁴³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَمْ يَنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا]/hakkında bir sultân inzâl etmediğini Allah'a şirk koştuklarından dolayı.' Yani, üzerinde oldukları şirk (hâli) hakkında bir hüccet." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 319. sayfa]

katledilmeleri yazılanlar ölüp yatacakları yerlere elbette bâriz olurdu. Ve Allah, sadırlarınızdakini ibtilâ etmesi ve kalblerinizdekini arındırması için (böyle yapmıştır). Ve Allah, sadırların özüne Âlîm'dir.(154)

Muhakkak ki, iki topluluğun karşılaştığı gün sizden o yüz çevirenler, şeytân ancak kesbettiklerinden bazısından dolayı onları kaydırmak istemişti. Ve andolsun ki Allah onlardan afvetti. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Halîm'dir.(155)

Ey o îmân edenler! O küfredenler ve kardeşleri için Arz'da darb ettiklerinde²⁴⁴ veya gazvede olduklarında: 'Bizim indimizde olsalardı ölmezlerdi ve ne (de) katledilirlerdi.' diyenler gibi olmayın. Allah, bunu kalblerinde bir hasret olarak kılmıştır. Ve Allah hayât verir ve öldürür. Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr'dir.(156)

Ve eğer Allah yolunda katledilir veya ölürseniz, elbette Allah'tan bir mağfîret ve rahmet, onların topladıklarından daha hayırlıdır.(157)

Ve eğer ölmeniz veya katledilseniz, elbette Allah'a haşr edileceksiniz.(158)

İmdi Allah'tan bir rahmet ile onlara yumuşak davrandın. Ve eğer kaba ve galiz kalbli olsaydın onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. O halde sen onları afvet ve onlar için istiğfârda bulun ve onlar ile emirde müşavere et. Artık azmettiğinde, o zaman Allah üzere tevekkül et. Muhakkak ki Allah, tevekkül edenlere muhabbet eder.(159)

Eğer Allah size nusret verirse, o vakit size gâlib gelecek yoktur. Ve eğer sizi yardımsız bırakırsa, o takdirde kimdir o kimse ki, onun ardından size nusret eder? Ve Allah üzere o halde mü'minler tevekkül etsinler.(160)

Ve bir nebî için (emânete) hıyânet etmesi olmaz. Ve kim hıyânet ederse, Kıyâmet Günü hıyânet ettiğiyle gelir. Sonra her nefse kesbettiği îfâ edilir. Ve onlar zulme uğratılmazlar.(161)

Artık Allah'ın rızâsına tâbi olan kimse, Allah'tan hışma uğramış ve me'vâsı Cehennem olan kimse gibi midir? Ve (o) ne kötü varış yeridir!(162)

Onların Allah indinde dereceleri vardır. Ve Allah onların amel ettiklerini görücüdür.(163)

Andolsun ki Allah, mü'minler üzerine minnette bulunmuştur, içlerinde nefislerinden bir Resûl ba's ettiğinde. Üzerlerine O'nun âyetlerini tilâvet ediyor ve onları tezekkî

²⁴⁴ İbn Ebi Hâtim (رحمه الله), Süddi (رحمه الله)'tan hasen sened ile Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ/ Arz'da darb ettiklerinde]' kavli hakkında şöyle dediğini tahric etmiştir: "Bu, ticârettir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 474. sayfa]

ediyor. Ve onlara Kitâb'ı tâlim ediyor ve Hikmet'i.²⁴⁵ Ve oysa bundan önce, elbette mübîn bir dalâlet içinde idiler.(164)

Ve iki mislini isâbet ettirdiğiniz bir musibet size isâbet ettiğinde mi: 'Bu nereden?' dediniz. De ki: 'O nefislerinizin indindendir.' Muhakkak ki Allah, her şey üzerine kadîrdir.(165)

Ve iki topluluğun karşılaştığı gün size isâbet eden de Allah'ın izniyle idi ve mü'minleri ilmetmesi içindi.(166)

Ve o münâfıklık²⁴⁶ edenleri ilmetmesi içindi. Ve onlara denildi ki: 'Gelin, Allah yolunda kıtâl edin veya müdâfaada bulunun.' Dediler ki: 'Biz kıtâlî ilmetseydik elbette size tâbi olurduk.' Onlar o gün, îmândan çok küfre daha yakındılar. Ağızlarıyla kalblerinde olmayanı söylüyorlar. Ve Allah gizlediklerini ilmedendir.(167)

Onlar ki, kardeşleri için -ve oturup kaldıkları hâlde- dediler ki: 'Bize itaat etselerdi katledilmezlerdi.' De ki: 'Öyleyse nefislerinizden ölümü savın, eğer sâdıklar iseniz.'(168)

Ve Allah yolunda o katledilenleri mevtâlar hesâb etme. Bilakis hayattalardır, Rabbleri indinde rızıklandırılmaktadırlar.(169)²⁴⁷

Allah'ın fazlından kendilerine verdiklerinden ferahlanırlar. Ve arkalarından kendilerine o ilhak etmemiş olanlara, üzerlerine bir korku olmayacağını ve hüzünlenmeyeceklerini tebşîr ederler.(170)

Ve Allah'tan bir nimet ve bir fazlı ve Allah'ın mü'minlerin ecrini zâyi etmeyeceğini tebşîr ederler.(171)

Onlar ki, kendilerine yara isâbet etmesinin ardından Allah'a ve Resûlu'ne icâbet ettiler. Onlardan o ihsân edenler ve takvâ edenler için azîm bir ecir vardır.(172)

²⁴⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ/Ve onlara Kitâb'ı tâlim ediyor]' Kur'ân'ı. 'وَالْحِكْمَةَ/ve Hikmet'i]' Sünnet'i." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 332. sayfa]

²⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Nifâk, hayrı açığa çıkarmak ve şerri gizlemektir. Ve bu çeşit çeşittir. İtikâdî (nifâk): Bu, sahibini muhalleden Ateş'te bırakır. Ve amelî (nifâk): Bu, en büyük günahlardandır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Bakara Suresi, 9. âyetin tefsirinde]

²⁴⁷ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Şu âyet Hamza ve ashâbı hakkında inzâl edilmiştir: 'وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ/Ve Allah yolunda o katledilenleri mevtâlar hesâb etme. Bilakis hayattalardır, Rabbleri indinde rızıklandırılmaktadırlar.]" [Ebu Abdİllah Muhammed bin Abdİllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, Müstedrek (2/3494); Hâkim eserin Buhârî ve Muslim'i şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

Onlar ki, insanlar onlara: 'Muhakkak ki, insanlar sizin için toplandılar, o halde onlardan haşyet edin.' dediler de (bu söz) onların îmânını ziyâde etti.²⁴⁸ Ve dediler ki: 'Allah bize yeter ve (O) ne güzel vekîldir.'(173)

Bunun üzerine onlara bir kötülük temâs etmeden Allah'tan bir nîmet ve bir fazl ile geri döndüler ve Allah'ın rızâsına tâbi oldular. Ve Allah azîm bir fazl sahibidir.(174)

İşte o şeytân sizi ancak velîleriyle korkutur.²⁴⁹ Öyleyse onlardan korkmayın ve Benden korkun, eğer mü'minler iseniz.(175)

Ve o küfürde koşanlar seni hüznlendirmesin. Muhakkak ki onlar Allah'a asla bir şey ile zarar veremezler. Allah onlar için Âhiret'te bir pay kılmamayı murâd ediyor. Ve onlar için azîm bir azâb vardır.(176)

Muhakkak ki, îmâna karşılık o küfrü satın alanlar, Allah'a asla bir şey ile zarar veremezler. Ve onlar için azîm bir azâb vardır.(177)

Ve o küfredenler, onlar için mühlet vermemizi onların nefisleri için bir hayır hesab etmesinler. Onlar için mühlet vermemiz ancak günahlarını ziyadeleştirmek içindir. Ve onlar için alçaltıcı bir azâb vardır.(178)

Allah, habîsi temizden temyiz edene kadar mü'minleri sizin üzerinde bulunduğunuz (hâl) üzere bırakacak değildir. Ve Allah sizi gayba muttalî kılacak değildir. Ve lâkin Allah, resûllerden dilediğini seçer. O halde Allah'a ve resûllerine îmân edin. Ve eğer îmân eder ve takvâ ederseniz, o takdirde sizin için azîm bir ecir vardır.(179)

Ve Allah'ın, fazlından kendilerine verdiklerine o cimrilik edenler, onun kendileri lehine bir hayır olduğunu hesab etmesinler. Bilakis o, onlar için bir şerrdir. Cimrilik ettikleri şey, Kıyâmet Günü boyunlarına dolanacaktır. Ve semâların ve Arz'ın mîrâsı Allah'ındır. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(180)

Andolsun ki, o: 'Muhakkak ki Allah fakîrdir ve bizler zenginiz.' diyenlerin sözünü Allah işitmiştir.²⁵⁰ Dediklerini ve enbiyâyı haksızlıkla katletmelerini yazacağız. Ve diyeceğiz ki: 'Tadın yakıcı azâbı.'(181)

²⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "Ve îmân husûsundaki kavle gelince: İman söz ve amel midir? Ziyâde ve noksan olur mu yoksa (onda) ziyâde ve noksan olma hâli yok mudur? Şüphesiz ki bu konuda doğru kavi, şöyle diyenlerin kavidir: 'İman, söz ve ameldir; ziyâde ve noksan olur.' Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbından bir cemaatten bu şekilde gelmiştir. Mazideki din ve fazîlet ehli, bu (kavi) üzere olmuştur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Sarîh'us-Sunneh, 47. sayfa]

²⁴⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ"/İşte o şeytân sizi ancak velîleriyle korkutur.' Yani, müşrik velîleriyle sizi korkutuyor." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 337. sayfa]

²⁵⁰ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "'لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ"/Andolsun ki, o: 'Muhakkak ki Allah fakîrdir ve bizler zenginiz.' diyenlerin sözünü Allah işitmiştir.' Hâlık, Bâri' Rabbimiz bize O'nun, Allah üzerine yalan söyleyen ve Allah'ın fakîr olduğunu zanneden kimsenin sözünü

Bu, ellerinizin takdîm ettiği ve Allah'ın kullara zulmedici olmaması yüzündendir.(182)

Onlar ki: 'Muhakkak ki Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirinceye kadar bir Resûl'e îmân etmememizi ahdedti.' dediler. De ki: 'Benden önce beyyineler ile ve o söyledikleriniz ile resûller gelmişti. O halde onları neden katlettiniz, eğer sâdıklar iseniz?'(183)

İmdi seni tekzîb ederlerse, gerçekten senden önce beyyineler ve zubur ve münîr Kitâb²⁵¹ ile gelen resûller (de) tekzîb edilmişti.(184)

Her nefis ölümü tadacaktır. Ve ancak Kıyâmet Günü ecirleriniz îfâ olunacaktır. Artık kim ateşten uzaklaştırılır ve Cennet'e dâhil edilirse, gerçekten başarıya ulaşmıştır. Ve dünyâ hayâtı aldatıcı bir metâdan başka değildir.(185)

Elbette mallarınız ve nefislerinizde ibtilâ edileceksiniz. Ve elbette sizden önce o Kitâb verilenlerden ve şirk koşanlardan birçok ezâyı işiteceksiniz. Ve eğer sabrederseniz ve takvâ ederseniz, o takdirde muhakkak ki bu azmedilecek işlerdendir.(186)

Ve hani Allah kendilerine o Kitâb verilenlerden şöyle misâk almıştı: 'Onu elbette insanlara beyân edeceksiniz ve onu gizlemeyeceksiniz.' Fakat onlar onu sırtlarının arkasına attılar ve onu az bir değere sattılar. Artık yaptıkları alış veriş ne kötüdür!(187)

Hesâb etme ki o ettikleriyle ferahlanan ve fiil etmedikleriyle övülmeye muhabbet edenler -artık hesâb etme ki-²⁵² onlar azâbtan kurtulacaklar. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(188)

Ve Allah'ındır semâların ve Arz'ın mülkü. Ve Allah, her şey üzerine kadîrdır.(189)

Muhakkak ki semâların ve Arz'ın halk edilmesinde ve gece ve gündüzün birbiri ardınca gelişinde, elbette akıl sahibleri için âyetler vardır.(190)

Onlar ki, kıyamdayken ve otururken ve yanları üzerindeyken Allah'ı zikrederler. Ve semâların ve Arz'ın halk edilişinde tefekkür ederler. (Derler ki:) 'Rabbimiz! Bunu bâtıl olarak halk etmedin. Sübhânsın, artık bizi Ateş'in azâbından vikâye et.'(191)

---

işittiğini bildirmiştir. Allah, onların bu kavlini tekzîb etmekte, bunu onlara îade etmekte; ve O'nun ganiyy/zengin, onların ise fakirler olduklarını haber vermektedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 107. sayfa]

²⁵¹ İmam İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الزُّبُرُ/zubur]' Ve bunlar, Resûllere indirilen sahifeler gibi semâdan alınmış olan kitâblardır. '[وَالْكِتَابُ الْمُنِيرُ]' ve münîr kitâb' Yani: Vazıh, açık." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Âl-i İmran Suresi, 184. âyetin tefsirinde]

²⁵² Âyette de: '[لَا تَحْسَبَنَّ]' /hesâb etme]' lafzı iki defa kullanılmıştır. [tashih eden]

Rabbimiz! Sen kimi Ateş'e dâhil edersen, gerçekten onu rezil etmişsindir. Ve zâlimler için nusret ediciler yoktur.(192)

'Rabbimiz! Muhakkak ki biz, 'Rabbimize îmân edin.' diye îmâna nidâ eden bir münâdi işittik. Bunun üzerine îmân ettik. Rabbimiz! Artık günahlarımızı bize mağfiret et. Ve kötülüklerimizi bizden keffâretle. Ve bizi iyilerle beraber vefât ettir.'(193)

'Rabbimiz! Ve resûllerine vaad ettiklerini bize ver. Ve Kıyâmet Günü bizi rezil etme. Muhakkak ki Sen, vaadine muhâlefet etmezsin.'(194)

Bunun üzerine Rabbleri onlara icâbet etti ki: 'Ben, sizden erkek veya kadından, bir amel edenin amelini zâyî etmem. Bazınız bazısındanadır. İmdi o hicret edenler ve diyârlarından ihrâc edilenler ve Benim yolumda eziyyet görenler ve kîtâl edenler ve katledilenler, elbette onlardan kötülüklerini keffâretleyeceğim. Ve elbette onları altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil edeceğim, Allah'ın indinden bir sevâb olarak. Ve Allah, sevâbın en güzeli O'nun indindedir.'(195)

O küfredenlerin beldeler içinde dönüp dolaşmaları seni aldatmasın.(196)

Az bir metâdır, sonra onların me'vâsı Cehennem'dir. Ve (o) ne kötü bir döşektir.(197)

Lâkin Rabblere o takvâ edenler, onlar için altlarından nehirler cereyân eden Cennetler vardır, orada muhalledlerdir. Allah indinden bir konaklama yeri olarak. Ve Allah'ın indindeki iyiler için daha hayırlıdır.(198)

Ve muhakkak ki Kitâb ehlinden, Allah'a ve size inzâl edilene ve kendilerine inzâl edene elbette îmân edenler vardır. Allah'a huşû duyarlar, Allah'ın âyetlerini az bir değere satmazlar. İşte onlar, onlar içindir Rabbleri indinde ecirler. Muhakkak ki Allah, serî hesâbı görendir.(199)

Ey o îmân edenler! Sabredin ve sabırda yarışın ve ribât yapın ve Allah'a takvâ edin, umulur ki siz felâh bulursunuz.(200)²⁵³

---

²⁵³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu, ibâdet mekânına devam ve sebât etmedir. Ve denilmiştir ki: Namazın ardından namazı beklemektir." Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'Harbte düşmana karşı durup (nöbet beklemek)' ve 'diyâr-ı İslâm hudûtundaki gedikleri muhâfaza ederek, düşmanların Müslüman beldelere girmesine mâni olmak' cihetindeki mânâların murâd olunduğu da söylenmiştir ki, bu anlama teşvik zımnında hadisler vârid olmuş ve bu fiilin ne denli sevâb olduğu zikredilmiştir." Ve bu sure için son söz olarak şöyle der: "Âl-i İmrân Suresi'nin tefsîri nihâyete ermiştir. Ve Allah'adır hamd ve minnet. O'ndan Kitâb ve Sünnet üzere ölüm dileriz. Âmin." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Âl-i İmrân Suresi, 200. âyetin tefsîrinde]

4. NİSÂ SÛRESİ (176 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey insânlar! Rabbinize takvâ edin. O ki, sizi bir nefisten halk etti ve ondan zevcesini halk etti ve ikisinden bir çok erkekler ve kadınlar yaydı. Ve Allah'a takvâ edin. O ki, Kendisiyle birbirinizden istekte bulunursunuz. Ve akrabalık (bağlarını koparmaktan sakının). Muhakkak ki Allah, üzerinizde gözetleyici olandır.(1)

Ve yetimlere mallarını verin. Ve temizi habîs ile tebdîl etmeyin. Ve onların mallarını mallarınıza (katarak) yemeyin. Muhakkak ki o, büyük bir suçtur.(2)

Ve eğer yetimlerde adâletli olamayacağınızdan korkarsanız, o halde sizin için temiz olan kadınlardan ikişer ve üçer ve dörder nikâhlayın. Ve eğer adâletli davranmayacağınızdan korkarsanız o zaman bir (tane nikâhlayın) veya sağ ellerinizin mâlik olduğu (câriyeler ile yetinin). Bu, adâletten sapmamanıza daha ednâdır.(3)

Ve kadınlara sadukâlarını²⁵⁴ gönül hoşluğu ile verin. Fakat nefislerinden ondan bir şeyi sizin için bağışarlarsa o vakit onu âfiyetle, rahatça yiyin.(4)

Ve Allah'ın o sizin için kaim kıldığı mallarınızı²⁵⁵ sefihlere vermeyin. Ve onları ondan rızıklandırın ve onları giydirin ve onlara mârûf söz söyleyin.(5)

Ve yetimleri nikâha bâliğ olana kadar deneyin. O vakit kendilerinden bir rüşd hissettiğinizde, artık onlara mallarını verin ve onları büyüyecekler diye israf ederek ve aceleye getirerek yemeyin. Ve zengin olan artık iffetli olsun ve fakir olan da mârûf ile yesin. Artık mallarını onlara verdiğinizde, o zaman üzerlerinde şahid bulundurun. Ve hesap görücü olarak Allah kâfidir.(6)

Vâlideynin ve akrabaların (mîrâs olarak) bıraktıklarından erkekler için bir nasîb vardır. Ve vâlideynin ve akrabaların (mîrâs olarak) bıraktıklarından kadınlar için bir nasîb vardır. Onun az veya çoğundan farz kılınmış bir nasîb vardır.(7)

Ve (mîrâs) taksîm edilirken akrabalar ve yetimler ve miskînler hazır bulunurlarsa, artık ondan onları rızıklandırın ve onlara mârûf söz söyleyin.(8)

Ve haşyet etsinler onlar ki, arkalarından zayıf zürriyet bırakacak olsalardı, onların üzerine endişe edeceklerdi. O halde Allah'a takvâ etsinler ve doğru söz söylesinler.(9)

---

²⁵⁴ mehirlerini

²⁵⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[اللهُ الَّذِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا]/Allah'ın o sizin için kaim kıldığı mallarınızı]' Yani geçiminiz ve dîninizin salâhı için." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nisâ Sûresi'nin 5. âyetinin tefsirinde]

Muhakkak ki, yetimlerin mallarını zulmen o yiyenler, karınlarına ancak bir ateş yerler. Ve onlar bir çılgın aleve yaslanacaklardır.(10)

Allah size evlâdlarınızda tavsiye ediyor ki: Erkek için, iki kadının payının misli. Fakat kadın (evlâdlar), ikinin fevkinde ise, o halde terekenin üçte ikisi onlara ve bir kız ise, o zaman ona yarısıdır. Ve ebeveyni için ikisinden her birine (mevtânın) terekesinden altıda bir eğer çocuğu varsa, fakat çocuğu yoksa ve ebeveyni ona varis oluyorsa, o zaman annesi için üçte bir vardır. Fakat ölenin kardeşleri varsa, o halde altıda biri annesi içindir. (Bu paylaşırma mevtânın) yapacağı vasiyyetin veya borcunun ardındandır. Babalarınız ve oğullarınız hangisi sizin için menfaatçe daha yakındır bilemezsiniz. (Tüm bunlar) Allah'tan bir farzdır. Muhakkak ki Allah Alîm, Hakîm olandır.(11)

Ve zevcelerinizin çocukları yoksa terekelerinin yarısı sizin içindir. Fakat onların çocukları varsa, sizin için terekelerinin dörtte biri vardır. (Bu paylaşırma, ölen zevcelerinizin) yapmış oldukları vasiyyetin veya borcun ardındandır. Ve onlar için terekenizin dörtte biri vardır, eğer sizin çocuğunuz yoksa. Fakat sizin çocuğunuz varsa, o takdirde onlar için terekenizden sekizde biri vardır, yapmış olduğunuz vasiyyetin veya borcun ardından. Ve eğer kendisine varis olunan bir erkek veya bir kadının evlâdı ve babası olmaz ve bir erkek veya bir kız kardeşi bulunuyorsa, o takdirde onlardan herbirine altıda bir vardır. Fakat bundan daha çok iseler, o halde üçte birinde müsterektirler. (Bu taksim varislere) zarar vermeksizin, yapılan vasiyyetin veya borcun ardındandır. (Bunlar size) Allah'tan bir vasiyyettir. Ve Allah Alîm'dir, Halîm'dir.(12)

İşte bunlar Allah'ın hudûtlarıdır. Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse, onu altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil eder, orada muhalledlerdir. Ve işte bu, azîm başarıdır.(13)

Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne isyân eder ve O'nun hudûtunu aşarsa, onu ateşe dâhil eder. Orada muhalledtir. Ve onun için alçaltıcı bir azâb vardır.(14)

Ve kadınlarınızdan o fuhuş yapanların aleyhlerine artık içinizden dört şâhid getirin. Böylece şehâdet ederlerse, o halde onları ölüm alıp götürünceye veya Allah onlar için bir yol kılincaya kadar evlerde tutun.(15)

Ve o sizden onu işleyenlerin ikisine eziyyet edin. Fakat tevbe eder ve ıslâh olurlarsa, artık onlardan îrâz edin. Muhakkak ki Allah, Tevvâb,²⁵⁶ Rahîm olandır.(16)

²⁵⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "'[تَوَّابٌ/Tevvâb]' Yani: Kullarından dilediğini tevbe etmeye hazır kılandır. Ve '[تَوَّابٌ/Tevvâb]'dır, yani tevbe kabul edendir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Nisâ Suresi Tefsiri, 1. cilt, 132. sayfa]

O halde onlardan faydalandıysanız, artık onlara bir farz olan ücretlerini verin. Ve farzın ardından rızâlaştığınız hakkında üzerinize bir günah yoktur. Muhakkak ki Allah, Alîm, Hakîm olandır.(24)

Ve sizden kim hür mü'mineleri nikâhlayacak bir bolluğa güç yetiremezse, o halde sağ ellerinizin mâlik olduğu mü'min cariyelerinizden (alsın). Ve Allah îmânınızı ilmedendir. Bazınız bazısından. O halde onları, ehillerinin izniyle nikâhlayın. Ve onlara mârûf ile -iffetli yaşamaları, zinadan kaçınmaları ve gizli dost ittihaz etmemeleri (şartıyla)- ücretlerini verin. Fakat evlendiklerinde, buna rağmen bir fuhuş ile gelirlerse, artık onlar üzerine hür kadınlar üzerine olan azâbtan yarısıdır. Bu, sizden sıkıntıya düşmekten haşyet eden içindir. Ve sabretmeniz sizin için daha hayırlıdır. Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(25)

Allah, size beyân etmeyi ve sizi, o sizden öncekilerin sünnetlerine hidâyet etmeyi ve tevbenizi kabul etmeyi murâd ediyor. Ve Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.(26)

Ve Allah tevbenizi kabul etmeyi murâd ediyor. Ve o şehvetlere tâbi olanlar azîm bir meyil ile meyletmenizi murâd ederler.(27)

Allah sizden hafifletmeyi murâd eder. Ve insân zayıf halk edilmiştir.(28)

Ey o îmân edenler! Mallarınızı aranızda bâtil ile yemeyin, sizden (karşılıklı) rızâ ile bir ticâret olması müstesnâ. Ve nefislerinizi katletmeyin. Muhakkak ki Allah, sizin için Rahîm olandır.(29)

Ve kim düşmanlık ve zulüm ile bunu fiil ederse, o takdirde onu ateşe yaslayacağız. Ve bu, Allah'ın üzerine kolay olandır.(30)

Eğer siz kendisinden nehyedildiğiniz kebâirden ictinâb ederseniz, sizden kötülüklerinizi keffâretleriz.²⁵⁹ Ve sizi kerîm bir müdhale dâhil ederiz.(31)²⁶⁰

²⁵⁹ İmâm Hâkim (رحمه الله), Ebu Hureyre ve Ebu Saîd el-Hudrî (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) minber üzerinde bize hutbe îrad etti. Bunu müteâkiben üç defa: 'Nefsîm elinde olana yemin olsun.' buyurdu. Sonra sükût etti. Bunun üzerine bizden her birimiz, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in yemîninden dolayı hazîn bir şekilde yüzümüzü kapatıp ağlamaya başladık. Sonra buyurdu ki: 'Beş (vakit) namazı kılan ve Ramazan orucunu tutan ve yedi kebâirden/büyük günahattan ictinâb eden bir kul yoktur ki Kıyâmet Günü Cennetin kapıları ona ardına kadar açılacak olmasın.' Sonra: 'اِنْ تَجْتَبُوا كِبَائِرَ مَا تَنْهَوْنَ عَنْهُ نَكْفُرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ'/Eğer siz kendisinden nehyedildiğiniz kebâirden ictinâb ederseniz, sizden kötülüklerinizi keffâretleriz.' (âyetini) kıraat etti." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (2978.); Hâkim hadîsin Buhârî ve Muslim'in şartlarına göre sahîh olduğunu ve bunu tahrîc etmediklerini belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.] İmâm Kurtubî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) bu sûrede kebâirden/büyük günâhlardan nehyettiği anda, onlardan ictinâb etmeye karşılık küçük günâhları hafifleteceğini vaad etmektedir. Bu ise günâhların büyükleri ve küçükleri olduğuna delâlet eder. Te'vîl ehli/tefsîrciler cemaati ve fâkihler cemaati bu görüştedirler." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nisa Suresi'nin 31. âyetinin tefsîrinde]

²⁶⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'وَنُدْخِلُكُمْ مُدْخَلًا كَرِيمًا'/Ve sizi kerîm bir müdhale dâhil ederiz.]"

Ve Allah'ın kendisiyle bazınızı bazısı üzerine tafdîl ettiğini temennî etmeyin. Erkekler için kesbettiklerinden bir nâsib vardır ve kadınlar için kesbettiklerinden bir nâsib vardır. Ve Allah'tan fazlını isteyin. Muhakkak ki Allah, her şeye Alîm olmandır.(32)

Ve hepsi için ebeveynin ve akrabasının ve o yeminlerinizi akdettiklerinizin terekelerinden mevâli²⁶¹ kıldık. O halde onlara nâsiblerini verin. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine Şehîd²⁶² olmandır.(33)

Erkekler, kadınların üzerinde kâimdirler,²⁶³ Allah'ın, onların bazısını bazısı üzerine tafdîl ettiğinden dolayı ve mallarından infâk ettiklerinden dolayı. İmdi sâliha (kadın)lar kânîtâtırlar.²⁶⁴ Allah'ın muhâfaza etmesi sebebiyle gaybı muhafaza ederler.²⁶⁵ Ve nüşûz²⁶⁶ etmesinden o korktuklarınıza, artık onlara vaaz edin ve onları yataklarında yalnız bırakın ve onları darb edin. Fakat size itaat ederlerse, artık onların aleyhine bir yol aramayın. Muhakkak ki Allah, Âliyy, Kebîr olmandır.(34)²⁶⁷

Ve eğer ikisinin arasında şikâktan²⁶⁸ korkarsanız, o halde onun ehlinden²⁶⁹ bir hakem ve onun ehlinden²⁷⁰ bir hakem gönderin. Eğer ıslâhı murâd ederlerse, ikisinin arasında Allah muvaffak eder. Muhakkak ki Allah, Alîm'dir, Habîr'dir.(35)

Yani: Cennet'e." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 364. sayfa]

²⁶¹ mîrâsçılar

²⁶² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدًا/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttâlî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

²⁶³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ/erkekler kadınların üzerinde kâimdirler.]' Yani: Onların te'dîbi üzerinde yetkilidirler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 207. sayfa]

²⁶⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ/İmdi sâliha (kadın)lar kânîtâtırlar.]' Yani: İtaat eden kadınlar. Ve şöyle de denilmiştir: Namaz kılan kadınlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 423. sayfa]

²⁶⁵ İbn Ebi Hâtim, Alî ibn Ebi Talha'dan -hasen bir sened ile- Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[حَافِظَاتٌ لِلْغَيْبِ بِمَا اللَّهُ/Allah'ın muhafaza etmesi sebebiyle gaybı muhâfaza ederler.]' hakkında İbn Abbâs'ın şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Kadınlar böyle olurlarsa, onlarla sulh içerisinde olunuz!" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 43. sayfa]

²⁶⁶ kadının kocasına asi olması, isyan etmesi veya buğz etmesi

²⁶⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (عز وجل) buyurdu ki: '[إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا/İmdi Allah Âliyy, Kebîr olmandır.]' Yani: O halde ilmedin! Sizin kadınlar üzerine olan uluvvunuzdan daha âlîsi/âlâsı vardır. Bu da Allah (عز وجل)'nin uluvvu ve kibriyâsıdır. Öyleyse kadınlara büyüklük taslamayın, onlara karşı kibirlenmeyin. Çünkü sizin üzerinizde, sizden daha yüksek ve daha büyük olan vardır ki O, Allah (عز وجل)'dir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 294. sayfa]

²⁶⁸ aralarının açılmasından

²⁶⁹ erkeğin ailesinden

²⁷⁰ kadının ailesinden

Ve Allah'a ibâdet edin ve O'na bir şeyi şerîk koşmayın. Ve vâlideyne ve karâbet sahibine ve yetimlere ve miskînlere ve yakınlık sâhibi komşuya ve uzak komşuya ve yanınızdaki arkadaşla ve yolda kalmışa ve sağ ellerinizin mâlik olduğuna ihsân edin. Muhakkak ki Allah kurumlu, müftehir olana muhabbet etmez.(36)

Onlar ki, cimrilik ederler ve insanlara cimriliği emrederler ve Allah'ın onlara fazlından verdiğini gizlerler. Ve Biz, kâfirler için alçaltıcı bir azâb hazırladık.(37)

Ve onlar ki, mallarını insanlara riyâ için infâk eder ve Allah'a îmân etmezler ve ne (de) Âhiret Günü'ne. Ve şeytân kime karîn²⁷¹ olursa, artık ne kötü bir karîndir.(38)

Ve ne olurdu onlara, eğer Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân etseler ve Allah'ın onları rızıklandırdıklarından infâk etselerdi? Ve Allah onları ilmeden olandır.(39)

Muhakkak ki Allah zerre miskâli zulmetmez ve eğer bir hasene olsa onu kat kat artırır. Ve ledûnnundan²⁷² azîm bir ecir verir.(40)

Artık nasıldır (onların hali) her ümmetten bir şâhid getireceğimiz ve seni de onların üzerine şâhid olarak getireceğimiz zaman.(41)

O gün o küfredenler ve Resûl'e isyân edenler Arz'ın kendileri ile tesviye olunmasını arzu ederler. Ve Allah'tan bir hadîs²⁷³ gizleyemezler.(42)

Ey o îmân edenler! Siz sarhoş iken dediğinizi ilmetmedikçe ve -yolcu olmanız müstesna- cünüb iken gusûl etmedikçe namaza yaklaşmayın. Ve eğer marazlı veya bir sefer üzerinde iseniz veya sizden biriniz ayakyolundan gelirse veya kadınlara dokunub da bir su bulamazsanız, o zaman temiz bir toprağa teyemmüm edin, artık vecihlerinize ve ellerinize meshedin. Muhakkak ki Allah Afuvv,²⁷⁴ Gafûr olandır.(43)

O Kitâb'tan bir nasîb verilmişleri görmedin mi? Onlar dalâleti satın alıyorlar ve sizin yoldan dalâlete düşmenizi murâd ediyorlar.(44)

Ve Allah, sizin düşmanlarınızı ilmeder. Ve velî olarak Allah kâfidir. Ve nasîr olarak Allah kâfidir.(45)

O yahûdilerden kelimeleri mevzilerinden tahrif edenler vardır. Ve dillerini eğip bükerek ve dinde ta'n ederek derler ki: 'İşittik ve isyan ettik ve işit, işitmez olası ve

²⁷¹ arkadaş, yoldaş

²⁷² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ لَدُنْهُ/ledûnnundan]' Yani: İndinden." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsîri, 1. cilt, 331. sayfa]

²⁷³ söz

²⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[عَفْوًا]/Afuvv'" Muhakkak ki Allah kullarının günahlarına karşı Afuvv/Affedici olmaya devam etmektedir. O'na şirk koşmadıkları sürece onlardan çoğuna ceza vermeyi terketmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 4. cilt, 74. sayfa]

râinâ.²⁷⁵ Ve eğer onlar: 'İşittik ve itaat ettik ve işit ve bize nazar et.' deselerdi, elbette onlar için daha hayırlı ve daha doğru olurdu. Ve lâkin Allah küfürlerinden dolayı onları lânetlemiştir. Artık azı müstesna î mân etmezler.(46)

Ey o Kitâb verilenler! Sizin beraberinizdekini tasdik edici olarak inzâl ettiğimize î mân edin. Biz yüzleri silip de arkalarına çevirmemizden veya Cumartesi ashâbına lânet ettiğimiz gibi onlara lânet etmemizden önce. Ve Allah'ın emri fiil edilmiş olandır.(47)

Muhakkak ki Allah, kendisine şirk koşulmasını mağfiret etmez. Ve bunun dînundakileri kim için dilerse mağfiret eder. Ve kim Allah'a şirk koşarsa, gerçekten azîm bir günahla iftirâ etmiştir.(48)

O nefislerini tezkiye edenleri görmedin mi? Bilakis Allah dilediğini tezkiye eder ve bir fetîl zulmedilmezler.(49)²⁷⁶

Nazar et, Allah'ın üzerine nasıl yalan iftirâ ediyorlar. Ve (bu), mübîn bir günah olarak kâfidir.(50)

O Kitâb'tan bir nasîb verilmişleri görmedin mi? Onlar cibt ve tâğûta²⁷⁷ î mân ediyorlar. Ve o küfredenlere dediler ki: 'Bunlar o î mân edenlerden yolca daha hidâyettedirler.'(51)

İşte onlar Allah'ın o lânet ettikleridir. Ve Allah kime lânet ederse, artık ona asla bir nusret edici bulamazsın.(52)

Yoksa onlar için Mülk'ten bir nasîb mi var? Fakat öyle olsaydı onlar insanlara bir nekîr²⁷⁸ (bile) vermezlerdi.(53)

²⁷⁵ bizi gözet

²⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَتِيلًا/Fetîlen]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Çekirdek yarıldığı zaman ortaya çıkan şeydir: Çekirdeğin karnında olan şeydir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 65. sayfa]

²⁷⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "[الْجِبْت/Cibt]": Dinde fâidesi olmayan her şeydir. Sihir, kehanet, tark (yere çizgiler çizmek suretiyle yapılan bir çeşit sihir), 'ıyâfe (kuşları kovmak, onları isimlerine, niteliklerine ve geçtikleri yerlere göre uğurlu veya uğursuz saymak mânâlarına gelir) ve benzeri şeylerin hepsi şüphesiz cibt dâhilindedir.

'[الطَّاغُوت/Tâğût]'a gelince: İnsana tuğyân ettiren her şey tâğûtuttur. Allah (سبحانه وتعالى), şöyle buyurmuştur: 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الطَّاغُوتُ/Ve o küfredenlerin, onların evliyâsı tâğûtuttur.' [Bakara Suresi, 257. âyet] Buna binâen, küfrün önderleri ve küfrün dâvetçileri tâğûtulardır. Ve şeytân tağuttur. Bunun için Umer (رضي الله عنه) şöyle demiştir: 'Cibt, sihiridir; ve tâğût, şeytândır.' Yani: şüphesiz ki sihir, cibtin türlerinden bir türdür; ve şeytân da tâğûtun türlerinden bir türdür. Tâğûtun genel tarifî ise, İbni Kayyim (رحمه الله)'ın zikrettiği gibidir: 'Kulun, ona sebep haddini aştığı her mabud veya tâbi olunan ya da itaat mercîsi, tâğûtuttur.'" [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 408. sayfa]

²⁷⁸ İmâm Taberî hasen sened ile Âli ibn Talha'dan, o da İbn Abbas'tan şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[الْكَفَر/Nekîr]' Çekirdek üzerindeki noktadır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 66.

Yoksa onlar, Allah'ın fazlından insanlara verdiklerine mi hased ediyorlar? Gerçekten Biz İbrâhîm ailesine Kîtâb ve Hikmet²⁷⁹ verdik ve onlara azîm bir mülk verdik.(54)

Böylece onlardan kimi ona îmân etmiştir ve kimi ondan alıkoymaktadır. Ve çılgın alevli Cehennem kâfidir.(55)

Muhakkak ki âyetlerimize o küfredenleri ateşe yaslayacağız. Her ne zaman cildleri pişse, azâbı tatmaları için onları başka cildler ile tebdîl edeceğiz. Muhakkak ki Allah Azîz, Hakîm olandır.(56)

Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onları altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil edeceğiz, orada ebeden muhalledlerdir. Onlar için orada tâhir olan zevceler vardır. Ve onları gölgelendirecek bir gölgeye dâhil edeceğiz.(57)

Muhakkak ki Allah, emânetleri ehline iâde etmenizi ve insânlar arasında hükmettiğinizde adâletle hükmetmenizi emrediyor. Muhakkak ki Allah, onunla size ne güzel vaaz ediyor. Ve muhakkak ki Allah, Semî, Basîr olandır.(58)

Ey o îmân edenler! Allah'a itaat edin ve Resûl'e itaat edin ve sizden olan emir sâhiblerine.²⁸⁰ O halde bir şeyde nizâ ederseniz, artık onu Allah'a ve Resûlu'ne döndürün, eğer siz Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân ediyor iseniz. Bu daha hayırlıdır ve tevîlin en güzelidir.(59)²⁸¹

sayfa]

²⁷⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[الْكِتَاب]/Kitâb]' O, onların üzerine inzâl edilen Kitâb'tır. '[الحِكْمَةُ]/Hikmet]' Denilmiştir ki: O, Nübüvvet'tir. Ve (yine) denilmiştir ki: O, Sünnet'tir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 437. sayfa]

²⁸⁰ İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın talebelerinden ve tâbiînin önde gelenlerinden Atâ ibn Ebî Rebâh (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ]/Allah'a itaat edin ve Resûle itaat edin]' kavli hakkında demiştir ki: "Allah'a ve Resûlu'ne itaat, Kitâb ve Sünnet'e ittibâdır. '[وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ]/ve sizden olan emir sâhiblerine]' (hakkında da) şöyle demiştir: İlim ve fıkıh sâhiblerine." [Hasen bir eserdir. Hafız İbn AbdilBerr 'Câmi'ul-Beyânî'l-İlm ve Fadlihi'de (963.) nakletmiştir.]

²⁸¹ Yine Atâ ibn Ebî Rebâh (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ]/O halde bir şeyde nizâ ederseniz, artık onu Allah'a ve Resûlu'ne döndürün]' kavli hakkında şöyle demiştir: Allah'a (döndürmek): Allah'ın Kitâb'ına (döndürmektir). Ve Resûlu'ne (döndürmek): Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in Sünnet'ine (döndürmektir). [Hasen bir eserdir. Hafız İbn AbdilBerr 'Câmi'ul-Beyânî'l-İlm ve Fadlihi'de (960.) nakletmiştir]

Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Müslüman âlimlerin, üzerinde ittifak ettikleri asıl şudur: Müslümanların, hakkında nizâ ettikleri hususları Allah (سبحانه وتعالى)'ya ve Resûl (صلی الله عليه وسلم)'e döndürmeleri vâcibtir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 33. cilt, 32. sayfa]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "Selef ve halef, Allah'a döndürmenin O (جلاله جل)'nun Kitâb'ına döndürme olduğu ve Resûlu'ne döndürmenin ise hayatında kendisine ve vefatından sonra O (صلی الله عليه وسلم)'in Sünnet'ine döndürme olduğu üzerinde ittifak etmiştir." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Er-Risâletu't-Tebûkiyye, 47. sayfa]

Sana inzâl edilene ve senden önce inzâl edilene îmân ettiklerini o iddia edenleri görmedin mi? Tâğûta muhâkeme olmak murâd ediyorlar.²⁸² Ve onlar ona küfretmekle emrolunmuşlardı. Ve şeytân onları uzak bir dalâlet ile dalâlete düşürmek murâd ediyor.(60)

Ve onlara: 'Allah'ın inzâl ettiğine ve Resûl'e gelin' denildiğinde, münâfıkların senden uzaklaştıkça uzaklaştıklarını görürsün.(61)

Artık ellerinin takdim ettikleri yüzünden onlara bir musibet isâbet ettiğinde (halleri) nasıl olur? Sonra sana gelirler, Allah'a yemin ederler (ve derler ki): 'Biz ancak ihsan²⁸³ ve tevfik²⁸⁴ murâd ettik.'(62)

İşte onlar, Allah'ın kalblerindeki ilmettiği kimselerdir. O halde onlardan îrâz et ve onlara vaaz et ve onlar için nefislerine belîğ söz söyle.(63)

Ve resûllerden -Allah'ın izniyle kendisine itaat edilmesi dışında- irsâl etmedik. Ve eğer onlar, nefislerine zulmettiklerinde sana gelip de Allah'tan mağfîret dileselerdi ve Resûl (de) onlar için istiğfâr etseydi, elbette Allah'ı Tevvâb, Rahîm bulurlardı.(64)

Fakat hayır! Rabbine andolsun, aralarında çekiştiklerinde seni hakem yapıp, sonra kazâ ettiğinden dolayı²⁸⁵ nefislerinde bir sıkıntı bulmadan tam bir teslîmiyyet ile teslîm olmadıkça îmân etmiş olmazlar.(65)²⁸⁶

Ve eğer onların üzerine nefislerinizi katledin veya diyârınızdan hurûc edin diye yazsaydık, onlardan azı müstesnâ onu fiil etmezlerdi. Ve eğer onlar kendilerine vaaz edileni fiil etselerdi, elbette onlar için hayırlı ve daha şiddetli sebat verici olurdu.(66)

Ve o zaman elbette onlara ledûnnumuzdan²⁸⁷ azîm bir ecir verirdik.(67)

²⁸² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'nın Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e ve evvelki nebîlere inzâl ettiklerine îmân ettiğini iddia eden, ama husûmetler faslında Allah'ın Kitâb'ı ve Resûl'un Sünnet'i gayrına muhakeme olan kimseler aleyhine Allah (عز وجل)'nin bir inkârıdır." İbn Kesîr (رحمه الله) devamla '[الطَّاعُونَ/tâğûtu]' hakkında çeşitli görüş ve rivayetleri zikrettikten sonra demiştir ki: "Ve âyet tüm bunlardan daha umûmîdir. Bu itibarla âyet, muhakkak ki o Kitâb ve Sünnet'i terkederek bunların dışındaki bâtilleri hakem kabul eden herkesi zemmetmektedir. Ve burada [الطَّاعُونَ/tâğûtu]'tan murâd budur. Allah (سبحانه وتعالى): '[يُرِيدُونَ أَنْ يُتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاعُونَ]' Tağûta muhâkeme olmak murâd ediyorlar" buyurmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nisa Suresi, 60. âyetin tefsirinde]

²⁸³ iyilik etmek

²⁸⁴ ara bulmak

²⁸⁵ verdiğinden hükümden dolayı

²⁸⁶ Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Müslümanların ittifâkı ile malumdur ki, insanlar arasında, dinlerine ve dünyalarına, dinlerinin asıl ve fûrûsuna taalluk eden meselelerde zuhûr eden her hususta Resûl (صلى الله عليه وسلم)'in hakem tâyin edilmesi vaciptir. Nebî (صلى الله عليه وسلم), bir şey ile hükmettiği zaman, onların hiçbirisi de nefsinde bir sıkıntı hissetmemeli ve hakkıyla teslîmiyyet göstermelidir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 7. cilt 37.-38. sayfalar]

²⁸⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "O (عز وجل)'nin '[لَدُنَّا/ledûnnumuzdan]'

Ve elbette onları Sırât-ı Mustakîm'e²⁸⁸ hidâyet ederdik.(68)

Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse, o takdirde işte onlar, Allah'ın o kendilerine nimet verdiği nebîler ve sıddıklar ve şuhedâ ve sâlihlerle beraberdirler. Ve işte onlar ne güzel refiktirler.(69)

Bu fazl, Allah'tandır. Ve ilmeden olarak Allah kâfidir.(70)

Ey o îmân edenler! Tedbirinizi alın da bölük bölük neferlik edin veya cemîan neferlik edin.(71)

Ve muhakkak ki sizden elbette ağır davrananlar vardır. Fakat size bir musîbet isâbet ederse, der ki: 'Allah bana nimet verdi, o zaman onlarla beraber hazır bulunmadım.'(72)

Ve eğer size Allah'tan bir fazl isâbet ettiğinde -aramızda ve onun arasında sevgi olmamış gibi- elbette der ki: 'Keşke ben onlarla beraber olsaydım da azîm bir başarıyla başarıya ulaşıyaydım.'(73)

Öyleyse o dünyâ hayatım Âhiret'e satanlar Allah yolunda kıtal etsinler. Ve kim Allah yolunda kıtal eder de katledilir veya gâlib gelirse, o takdirde ona azîm bir ecir vereceğiz.(74)

Ve sizin için ne var, Allah yolunda ve erkeklerden ve kadınlardan ve çocuklardan müstazaflar (için) kıtâl etmiyorsunuz? Onlar ki şöyle derler: 'Rabbimiz! Bizi, ehli zâlim bu karyeden ihrâc et ve bizim için ledûnnundan bir velî kıl ve bizim için ledûnnundan bir nasîr kıl!'(75)

O îmân edenler Allah yolunda kıtal ederler. Ve o küfredenler tâğût yolunda kıtal ederler. O halde şeytânın velîleri ile kıtal edin. Muhakkak ki şeytânın hilesi zayıf olandır.(76)²⁸⁹

O kendilerine: '(Kıtalden) ellerinizi çekin ve namazı ikâme edin ve zekâtı verin.' denilenleri görmedin mi? Şimdi üzerlerine kıtal yazılınca, o zaman onlardan bir fırka

---

kavli, yani indimizden (manâsına gelmektedir)." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Nisâ Sûresi Tefsîri, 1. cilt, 494. sayfa]

²⁸⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط]/Sırât' Yoldur. '[المستقيم]/Mustakîm' (ise) '[الصراط]/Sırât'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

²⁸⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurur ki: '[الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا] O îmân edenler Allah yolunda kıtal ederler. Ve o küfredenler tâğût yolunda kıtal ederler.' Yani mü'minler, Allah'a itaat ve O'nun rızâsı için kıtâl ederler. Ve kâfirler, şeytâna itaat için kıtâl ederler. Sonra Allah (سبحانه وتعالى) mü'minleri, O'nun düşmanlarına karşı kıtâle teşvik ederek: '[فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ] O halde şeytânın velîleri ile kıtal edin. Muhakkak ki şeytânın hilesi zayıf olandır.' buyurur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nisâ Suresi, 76. âyetin tefsirinde]

Allah'tan haşyet duyar gibi insanlardan haşyet duyar veya daha şiddetli bir haşyet. Ve derler ki: 'Rabbimiz! Niçin üzerimize kıtalı yazdın? Yakın bir zamana bize tehir etsen olmaz mıydı?' De ki: 'Dünya metâsı azdır. Ve Ahiret takvâ edenler için daha hayırlıdır. Ve size bir fetîl²⁹⁰ kadar zulmedilmez.'(77)

Nerede olursanız ölüm sizi idrak edecektir, velev ki müşeyyed²⁹¹ burclar içinde olsanız. Ve onlara bir iyilik isâbet ederse, derler ki: 'Bu, Allah indindendir.' Ve onlara bir kötülük isâbet ederse, derler ki: 'Bu, senin indindendir.' De ki: 'Hepsi Allah indindendir.'²⁹² Böyleyken bu kavme ne oluyor, neredeyse bir hadîsi²⁹³ fıkhetmiyorlar?(78)

Sana iyilikten isâbet eden, artık (o) Allah'tandır. Ve sana kötülükten isâbet eden, artık (o da) nefsindendir. Ve seni insanlar için bir Resûl irsâl ettik. Ve Şehîd²⁹⁴ olarak Allah kâfidir.(79)

Kim Resûl'e itaat ederse, böylece Allah'a itaat etmiştir.²⁹⁵ Ve kim yüz çevirirse, o takdirde seni onların üzerine muhâfız irsâl etmedik.(80)

Ve derler ki: 'İtaat ettik.' Fakat senin yanından ayrıldıklarında, onlardan bir taife senin o söylediklerinin gayrısını geceleyin kurarlar. Ve Allah geceleyin kurduklarını yazmıştır. Artık onlardan îrâz et. Ve Allah üzere tevekkül et. Ve vekîl olarak Allah kâfidir.(81)

Hâlâ onlar Kur'ân'ı tedebbür etmiyorlar mı? Ve eğer Allah'ın gayrının indinden olsaydı, elbette onda birçok ihtilâf bulurlardı.(82)

Ve onlara emniyet veya korkudan bir emir geldiğinde, onu yayarlar. Ve eğer onu Resûle ve onlardan olan ulu'l-emre götürselerdi, elbette onlardan o istinbat edenler

²⁹⁰ '[فَتِيل/fetîl]' kelimesi için 49. âyete bakınız

²⁹¹ tahkim edilmiş, sağlamlaştırılmış

²⁹² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'كُلُّ مَنْ عِنْدَ اللَّهِ/De ki: 'Hepsi Allah indindendir.' kavli hakkında demiştir ki: "Nimetler ve musîbetler (hepsi Allah indindendir)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 8. cilt, 559. sayfa]

²⁹³ sözü

²⁹⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: 'شَهِيدًا/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttâlî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

²⁹⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى), kulu ve Resûlu Muhammed (صلى الله عليه وسلم) hakkında haber veriyor ki: Kim ona itaat ederse, Allah'a itaat etmiştir ve kim ona isyân ederse, Allah'a isyân etmiştir. Bunun sebebi ancak şundan dolayıdır: 'وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ * إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ/Ve o hevâdan nutuk etmez. O, kendisine vahyedilen bir vahiyden başkası değildir.' [Necm Sûresi, 3.-4. âyetler] [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nisâ Sûresi, 80. âyetin tefsirinde]

onu ilmederlerdi. Ve eğer üzerinizde Allah'ın fazlı ve O'nun rahmeti olmasaydı, elbette azınız haric şeytâna tâbi olurdunuz.(83)

Artık Allah yolunda kîtâl et. Sen nefsinden başkasından mükellef değilsin. Ve mü'minleri teşvîk et. Ola ki Allah o küfredenlerin gücünü kırar. Ve Allah'ın gücü daha şiddetlidir ve cezası (da) daha şiddetlidir.(84)

Kim güzel bir şefaât ile şefaatta bulunursa onun için ondan bir nâsib vardır. Ve kim kötü bir şefaât ile şefaatta bulunursa onun için ondan bir pay vardır. Ve Allah, her şey üzerine Mukât²⁹⁶ olandır.(85)

Ve bir selâm ile selâmlandığınızda, artık ondan daha güzeli ile selâmlayın veya ona (aynıyla) karşılık verin. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine Hasîb²⁹⁷ olandır.(86)

Allah, O'ndan başka ilâh yoktur. Elbette sizi Kıyâmet Günü'ne cem edecektir, onda kuşku yoktur. Ve hadîsçe,²⁹⁸ Allah'tan daha sâdık kimdir?(87)²⁹⁹

O halde sizin için ne var münâfıklar hakkında iki bölük oldunuz?³⁰⁰ Ve Allah, kesbettiklerinden dolayı onları baş aşağı etmiştir. Allah'ın dalâlete düşürdüğüne hidâyet etmek mi murâd ediyorsunuz? Ve Allah, kimi dalâlete düşürürse, artık sen onun için asla bir yol bulamazsın.(88)

Onlar, küfrettikleri gibi sizin (de) küfretmenizi arzu ettiler, böylece müsâvî olasınız. O halde onlar Allah yolunda hicret edinceye kadar onlardan velî ittihaz etmeyin. Fakat yüz çevirirlerse, o takdirde onları yakalalayın ve bulduğunuz yerde onları katledin. Ve onlardan bir velî ittihaz etmeyin ve ne (de) bir nasîr.(89)

²⁹⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: '[مُقَاتٌ/Mukât]' kavlinin mânâsı ya muktedir ya da koruyandır. Bazıları şöyle demiştir: '[مُقَاتٌ/Mukât]' Yani: Koruyan.' Ve bazıları da şöyle demiştir: '[مُقَاتٌ/Mukât]' Mânâsı: Muktedir.' İki tarafın da kelâmı sahihtir. Nitekim bu kelime Arab dilinde iki mânâda da gelmiş olup, ikisinin arasında bir çelişki yoktur." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsîri, 2. cilt, 28. sayfa]

²⁹⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) yine der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا/Muhakkak ki Allah her şey üzerine Hasîb olandır.]' kavli, yani herkesi hesâba çekecektir. Allah, her şeyin Hasîbi'dir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsiri, 2. cilt, 40. sayfa]

²⁹⁸ sözce, söz bakımından

²⁹⁹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَمَنْ أَصْدَقُ/Ona kuşku yoktur]' Onda şekk yoktur. '[وَمَنْ أَصْدَقُ/Ona kuşku yoktur]' Yani: O'ndan daha sâdık biri yoktur." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 1. cilt, 393. sayfa]

³⁰⁰ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Zeyd bin Sâbit (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Uhud günü Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbından (bir kısmı) rücû etmişlerdi. O vakit insânlar onlar hakkında iki fırka oldular, onlardan bir fırka dedi ki: 'Onları katledin!' Ve bir fırka dedi ki: 'Hayır!' Bunun üzerine bu âyet inzâl edildi: '[وَمَنْ أَصْدَقُ/Ona kuşku yoktur]' O halde sizin için ne var münâfıklar hakkında iki bölük oldunuz?]' Ve buyurdu ki: 'Muhakkak ki o (Medîne), temizdir.' Ve şöyle buyurdu: 'Muhakkak ki o (Medîne), ateşin demirin kirini attığı gibi kiri atar.'" [Ebu Îsâ Muhammed bin Îsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3028.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Sahîhtir' demiştir]

Sizin aranızda ve onların aralarında misâk bulunan bir kavme o vâsıl olanlar veya sizinle kıtâl etmeye ya da kavimleriyle kıtâl etmeye sadırları daralıp size gelenler müstesnâ. Ve eğer Allah dileseydi, elbette onları üzerinize musallat ederdi de sizinle kıtal ederlerdi. O halde şayet onlar sizden uzak durur, artık sizinle kıtal etmezler ve size barış teklif ederlerse, o zaman Allah sizin için onların aleyhinde bir yol kılmamıştır.(90)

Başkalarını bulacaksınız, onlar sizden emin olmayı ve kavimlerinden emin olmayı murâd ederler. Her ne zaman fitneye döndürülseler onun içine başaşağı atılırlar. Artık onlar sizden çekinmezler ve size barış teklif etmezler ve ellerini (kıtaldan) çekmezlerse, artık onları nerede bulursanız yakalayın ve katledin. Ve işte siz, sizin için onların aleyhine mübîn bir sultân kıldık.(91)³⁰¹

Ve bir mü'minin bir mü'mini katletmesi olamaz, hatâen müstesnâ. Ve kim bir mü'mini hatâen katlederse mü'min bir rakabeyi³⁰² hürriyetine kavuşturması ve onun ehline teslîm edilecek bir diyet vermesi gerekir. Meğer ki (maktulun ailesi) tasadduk etsinler. Fakat (maktul) size düşman bir kavimden olursa ve o mü'min (ise) o zaman mü'min bir rakabeyi hürriyetine kavuşturması gerekir. Ve eğer sizin aranızda ve onların aralarında misâk bulunan bir kavimden ise, o vakit onun ehline teslim edilecek bir diyet vermesi ve mü'min bir rakabeyi hürriyetine kavuşturması gerekir. Artık kim bunları bulamazsa o halde ardarda iki ay oruç tutsun. (Bu,) Allah'tan bir tevbedir. Ve Allah Âlîm, Hakîm olandır.(92)

Ve kim bir mü'mini kasden katlederse, artık onun cezası Cehennem'dir, orada muhalledtir. Ve Allah onun üzerine gazab etmiş ve ona lânet etmiş ve onun için azîm bir azâb hazırlamıştır.(93)

Ey o îmân edenler! Allah yolunda darb ettiğinizde³⁰³ artık tebeyyün edin.³⁰⁴ Ve size selâm ilkâ edene, dünyâ hayâtının arzettiğini arzulayarak: 'Sen mü'min değilsin.' demeyin. Artık Allah indinde çok ganimetler vardır. Daha önce siz (de) böyle idiniz de Allah sizin üzerinize minnette bulundu. Öyleyse iyice araştırın. Muhakkak ki Allah, amel ettiklerinizden Habîr olandır.(94)

Mü'minlerden oturanlar -zarar sahiblerinden gayrı-³⁰⁵ ve Allah yolunda malları ve nefisleri ile cihad edenler müsâvî değildir. Allah, malları ve nefisleri ile cihad edenleri

³⁰¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: " 'جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا' /Ve işte siz, sizin için onların aleyhine mübîn bir sultân kıldık.] ' Yani katletme ve kıtal hususunda apaçık, zâhir bir hüccet verdik." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 262. sayfa]

³⁰² gözetim altında olan erkek veya kadın köle

³⁰³ savaşa çıktığınızda

³⁰⁴ iyice araştırın

³⁰⁵ Zarar sâhibleri: Özürlü sâhibleridir. İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Buhârî dedi ki: 'Berâ'dan, dedi ki: 'Mü'minlerden oturanlar...' inzâl edildiğinde Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم) Zeyd'i çağırdı ve o da yazdı.

oturanlar üzerine derece itibariyle tafdîl etmiştir. Ve Allah hepsine en güzelini vaad etmiştir. Ve cihad edenleri oturanlar üzerine azîm bir ecirle tafdîl etmiştir.(95)

O'ndan dereceler ve mağfîret ve rahmet vardır. Ve Allah Gafûr, Rahîm olandır.(96)

Muhakkak ki o nefislerine zulmedenleri melekler vefât ettirirken, derler ki: 'Nerede idiniz?' Derler ki: 'Arz'da müstazaflar idik.' (Melekler) derler ki: 'Allah'ın Arz'ı geniş değil miydi? Öyleyse onda hicret etseydiniz.' Artık işte onların me'vâları Cehennem'dir ve (o) ne kötü bir dönüş yeridir.(97)

Bir çareye gücü yetmeyen ve (hicret için) yola hidâyet bulamayan erkek ve kadın ve çocuklardan müstazaflar müstesnâ.(98)

Artık işte ola ki Allah onlardan afveder. Ve Allah, Afuvv, Gafûr olandır.(99)

Ve kim Allah yolunda hicret ederse Arz'da barınacak çok yer, genişlik bulur. Ve kim Allah ve Resûlu'ne hicret için evinden çıkar, sonra onu ölüm idrâk ederse, gerçekten onun eciri Allah üzere vâkidir. Ve Allah, Gafûr, Rahîm olandır.(100)

Ve Arz'da darb ettiğinizde³⁰⁶ o küfredenlerin sizi fitnelemesinden korkarsanız o takdirde namazdan kısaltmanızda üzerinize bir günâh yoktur. Muhakkak ki kâfirler, sizin için mübîn düşman olmuşlardır.(101)

Ve sen içlerinde olup da onlara namazı ikâme ettirdiğinde, artık onlardan bir taife seninle beraber (namazı) ikâme etsin. Ve silâhlarını yanlarına alsınlar. Böylece secdeye vardıklarında o zaman arkalarınızda olsunlar. Ve namaz kılmayan diğer taife gelsin de seninle namaz kılsın. Ve tedbîrlerini ve silahlarını alsınlar. O küfredenler silâhlarınızdan ve metânızdan gaflet etmenizi arzu ederler, böylece sizin üzerinize bir meyil ile meyletsinler.³⁰⁷ Ve eğer size yağmurdan bir ezâ olursa veya marazlı olursanız silâhlarınızı bırakmanızda üzerinize bir günâh yoktur. Ve tedbîrinizi alın. Muhakkak ki Allah kafirler için alçaltıcı bir azâb hazırlamıştır.(102)

Öyleyse namazı kazâ ettiğinizde,³⁰⁸ artık Allah'ı kıyamdayken ve otururken ve yanlarınız üzerindeyken zikredin. Fakat emniyete kavuştuğunuzda, artık namazı (tam) ikâme edin. Muhakkak ki namaz, mü'minler üzerine vakitleri belirlinmiş olarak yazılmıştır.(103)

İbn Ümm Mektûm gelerek zararından (yani amâliğından) şikâyet ettiğinde, Allah (ayetin): **'-zarar sahiblerinden gayrı'-** (kısımını) inzâl buyurdu." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Nisâ Sûresi, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, 95. âyetin tefsîrinde]

³⁰⁶ sefere veya gazveye çıktığınızda

³⁰⁷ ani bir saldırıyla baskın yapsınlar

³⁰⁸ tamamladığınızda, bitirdiğinizde

Ve kavmi aramakta gevşeklik göstermeyin. Eğer elemileniyor iseniz, artık muhakkak ki onlar (da) sizin elemlendiğiniz gibi elemileniyorlar. Ve siz Allah'tan onların ümit etmediklerini ümit ediyorsunuz. Ve Allah Alîm, Hakîm olandır.(104)

Muhakkak ki Biz sana Kitâb'ı hakk ile inzâl ettik, insanlar arasında Allah'ın sana gösterdiği ile hükmetmen için. Ve hâinler için savunucu olma.(105)

Ve Allah'a istiğfâr et. Muhakkak ki Allah, Gafûr, Rahîm olandır.(106)

Ve o nefislerine hâinlik edenler için mücâdele etme.³⁰⁹ Muhakkak ki Allah, hâin günahkâr olanlara muhabbet etmez.(107)

İnsanlardan gizlerler ve Allah'tan gizlemezler. Ve O, razı olmayacağı sözlerden geceleyin plan kurarlarken onlarla beraberdir. Ve Allah onların amellerini ihâta etmiş olandır.(108)

İşte siz böylesiniz. Siz onlar için dünyâ hayatında mücâdele ettiniz. Fakat kim Allah'a karşı Kıyâmet Günü onlar için mücâdele edecek? Veya kim onların üzerine vekîl olacak?(109)

Ve kim kötü bir amel işler veya nefisine zulmeder, sonra Allah'a istiğfâr ederse, Allah'ı Gafûr, Rahîm bulur.(110)

Ve kim bir günah kesbederse, artık ancak onu nefsi aleyhine kesbeder. Ve Allah Alîm, Hakîm olandır.(111)

Ve kim bir hata veya günah kesbeder, sonra onu bir suçsuzun üzerine atarsa, gerçekten bir buhtan ve mübîn bir günah yüklenmiştir.(112)

Ve eğer Allah'ın fazl ve O'nun rahmeti senin üzerine olmasaydı, elbette onlardan bir tâife seni dalâlete düşürmeye himmet edecekti. Ve onlar nefislerinden başkasını dalâlete düşüremezler ve sana bir şeyle zarar veremezler. Ve Allah senin üzerine Kitâb'ı ve Hikmet'i inzâl etmiştir.³¹⁰ Ve senin ilmetmemiş olduğunu sana tâlim etmiştir.³¹¹ Ve Allah'ın fazl senin üzerine azîm olmuştur.(113)

³⁰⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ/ Ve o nefislerine hâinlik edenler için mücâdele etme." Yani: O nefislerine ihanet edenlerle hüccetleşme/tartışma." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nisâ Sûresi'nin 107. âyetinin tefsîrinde]

³¹⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ/ Ve Allah senin üzerine Kitâb'ı ve Hikmet'i inzâl etmiştir." Denildi ki: 'Bundan murâd: 'Ve Allah senin üzerine Hikmet ile Kitâb'ı inzâl etmiştir.' Ve (yine) denildi ki: "[الْكِتَابَ/Kitâb]' ile murâd edilen Kur'ân'dır. Ve: '[الْحِكْمَةَ/Hikmet]' Sünnet'tir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 477. sayfa]

³¹¹ İmâm Suyûtî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ [وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ] Ve Allah senin üzerine Kitâb'ı ve Hikmet'i inzâl etmiştir. Ve senin ilmetmemiş olduğunu sana tâlim etmiştir." Ona dünyânın ve Âhiret'in beyânını tâlim etti. Mahlûkâtı

Onların fısıldaşmalarının ekserîsinde bir hayır yoktur, sadaka vermeyi veya bir mârûfu veya insanların arasını ıslâh etmeyi emreden müstesnâ. Ve kim Allah'ın rızâsını arzulayarak bunu fiil ederse, o takdirde ona azîm bir ecir vereceğiz.(114)

Ve kim kendisine hidâyet tebeyyün etmesinin ardından Resûl'e şikâk ederse³¹² ve mü'minlerin yolunun gayrısına tâbi olursa, onu döndüğü(yö)ne döndürürüz ve onu Cehennem'e yaslarız. Ve (o) ne kötü bir dönüş yeridir.(115)³¹³

Muhakkak ki Allah, Kendisine şirk koşulmasını mağfiret etmez ve bunun dînundakini dilediği kimse için mağfiret eder. Ve kim Allah'a şirk koşarsa, gerçekten derin bir dalâletle dalâlete düşmüştür.(116)

Onlar -O'nun dînundan- dişilerden³¹⁴ başkasına duâ etmiyorlar. Ve onlar azgın şeytândan başkasına duâ etmiyorlar.(117)

Allah ona lânet etmiştir. Ve (şeytân) dedi ki: 'Elbette ben senin kullarından belirli bir nasîb ittihaz edeceğim.'(118)

Ve elbette onları dalâlete düşüreceğim ve elbette onları kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim de davarların kulaklarını yaracaklar. Ve elbette onlara emredeceğim de elbette Allah'ın halk ettiğini tağyîr edecekler.³¹⁵ Ve kim Allah'ın dînundan şeytâmı velî ittihaz ederse, gerçekten mübîn bir hüsrân ile hüsrâna düşmüştür.(119)

Onlara vaadte bulunur ve onları kuruntulara düşürür. Ve şeytân onlara bir aldatmadan başka vaad etmez.(120)

İşte onların me'vâsı Cehennem'dir. Ve ondan kaçacak bir yer bulamıyacaklardır.(121)

---

aleyhine hüccet olması için helâlini ve harâmını beyân etti." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, ed-Durru'l-Mensûr fi't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Nisâ Sûresi, 113. âyetin tefsîrinde]

³¹² İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[يُشَاقِقُ/şikâk ederse]' Yani: muhâlefet ederse." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 1. cilt, 287. sayfa]

³¹³ İmâm Âcurrî (رحمه الله) bid'atçıya hitâben şöyle demiştir: "Çünkü sen, Kur'ân'ı ve Sünnet'i ve sahâbe (رضي الله عنهم)'un sözlerini ve müslümanların alimlerinin sözlerini reddettin ve mü'minlerin yolundan gayrına ittibâ ettin ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın şöyle buyurduğu: '[وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۚ وَسَاءَتْ مَصِيرًا]' Ve kim kendisine hidâyet tebeyyün etmesinin ardından Resûl'e şikâk ederse ve mü'minlerin yolunun gayrısına tâbi olursa, onu döndüğü(yö)ne döndürürüz ve onu Cehennem'e yaslarız. Ve (o) ne kötü bir dönüş yeridir.' kimselerden oldun." [Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî, Kitâbu's-Şeriâ, 980. sayfa]

³¹⁴ Mekke müşrikleri Lât, Uzzâ ve Menât gibi putlarını dişiler diye isimlendirirlerdi.

³¹⁵ İmâm Suyûtî (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile İbrâhîm en-Nehaî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[فَلْيُغَيِّرَنَّ خَلْقَ اللَّهِ/de elbette Allah'ın halk ettiğini tağyîr edecekler]' Allah'ın dînini (tağyîr edecekler/değiştirecekler)." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, Durru'l-Mensûr fi't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Nisâ Sûresi, 119. âyetin tefsîrinde]

Ve o îmân edenler ve sâlih amellet işleyenler, onları altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil edeceğiz, orada ebeden muhalledlerdir. Allah'ın vaadi hakkıdır. Ve Allah'tan daha sâdık sözlü kimdir?(122)

Sizin kuruntularınızla değildir ve Kitâb ehlinin kuruntularıyla (da) değildir. Kim bir kötü amel işlerse, onunla cezalandırılır. Ve kendisi için Allah'ın dûnundan bir velî bulamaz ve ne (de) bir nâsir.(123)

Ve erkek veya kadından kim -ve o mü'min olduğu halde- sâlih amellerden işlerse, artık işte onlar Cennet'e dâhil olurlar ve onlara bir nekîr zulmedilmez.(124)

Ve kim dînen ondan daha güzeldir, (o ki) Allah'a yüzünü teslîm etmiştir ve o muhsindir ve hanîf İbrâhîm milletine tâbi olmuştur. Ve Allah İbrâhîm'i halîl ittihaz etmiştir.(125)

Ve semâlardakiler ve Arz'dakiler Allah'ındır. Ve Allah her şeyi ihâta etmiş olandır.(126)

Ve senden kadınlar hakkında fetvâ istiyorlar. De ki: 'Onlar hakkında fetvâyı size Allah veriyor. Ve Kitâb'ta, o onlara (verilmesi) yazılanı vermediğiniz ve nikâhlamaya râğbet ettiğiniz yetim kızlara ve çocuklardan müstazaflara ve yetimlere âdaleti ikâmet etmeniz hakkında sizin üzerinize tilâvet olunan âyetler vardır. Ve hayırdan ne fiil ederseniz, artık muhakkak ki Allah onu ilmeden olandır.(127)

Ve eğer bir kadın kocasının kötü davranmasından veya îrâz etmesinden korkuyorsa, o takdirde bir sulh ile aralarını ıslâh etmelerinde onlar üzerine bir günâh yoktur. Ve sulh hayırdır. Ve nefisler kıskançlığa hazırlanmıştır. Ve eğer ihsân eder ve takvâ ederseniz, artık muhakkak ki Allah, amel ettiklerinizden Habîr olandır.(128)

Ve kadınlar arasında âdil olmaya asla güç yetiremezsiniz, velev ki hırs gösterseniz. Artık büsbütün meyl ile temayül etmeyin de onları muallâkta gibi bırakmayın. Ve eğer ıslâh eder ve takvâ ederseniz, artık muhakkak ki Allah Gafûr, Rahîm olandır.(129)

Ve eğer ayrılırlarsa, Allah genişliği ile hepsini müstağni kılar. Ve Allah Vâsi, Hakîm olandır.(130)

Ve semâlardakiler ve Arz'dakiler Allah'ındır. Ve andolsun ki, o sizden önce Kitâb verilenlere ve size Allah'a takvâ edin diye tavsiye ettik. Ve eğer küfrederseniz, artık

muhakkak ki semâlardakiler ve Arz'dakiler Allah'ındır. Ve Allah Ganiyy,³¹⁶ Hâmid³¹⁷ olandır.(131)

Ve semâlardakiler ve Arz'dakiler Allah'ındır. Ve vekîl olarak Allah kâfidir.(132)

Eğer dilerse, ey insanlar, sizi giderir ve başkalarını getirir. Ve Allah buna kadîr olandır.(133)

Kim dünyâ sevâbını murâd ediyor olursa, artık dünyânın ve Âhiret'in sevâbı Allah'ın indindedir. Ve Allah Semî, Basîr olandır.(134)

Ey o îmân edenler! Adâletle kâimler, Allah için şâhidler olun, velev ki nefislerinizin veya vâlideyniniz ve akrabalarınızın aleyhine olsa, zengin veya fakîr de olsalar. Çünkü Allah onlara daha yakındır. Öyleyse adâleti yerine getirmede hevâya tâbi olmayın. Ve eğer çarpıtırsanız veya îrâz ederseniz, artık muhakkak ki Allah, amel ettiklerinizden Habîr olandır.(135)

Ey o îmân edenler! Allah'a ve Resûlu'ne ve o Resûlu üzerine inzâl ettiği Kitâb'a ve o daha önce inzâl ettiği Kitâb'a îmân edin. Ve kim Allah'a ve meleklerine ve kitâblarına resûllerini ve Âhiret Günü'ne küfrederse, gerçekten derin bir dalâletle dalâlete düşmüştür.(136)

Muhakkak ki o îmân edip, sonra küfredenler, sonra îmân edip, sonra küfredenler, sonra (da) küfürlerini ziyâdeleştirenler, Allah'ın onları mağfiret etmesi mümkün değildir ve ne (de) onları yola hidâyet etmesi.(137)

Münâfıkları, onlar için elîm bir azâbın olduğunu tebşîr et.(138)

Mü'minlerin dûnundan kâfirleri o velî ittihaz edenler, onların indinde izzet mi arıyorlar?³¹⁸ Oysa muhakkak ki izzet cemîân Allah'ındır.(139)

Ve Kitâb'ta sizin üzerinize: 'Allah'ın âyetlerine küfredildiğini ve onlarla istihzâ edildiğini işittiğinizde, artık onda başka bir söze dalıncaya kadar onlarla beraber oturmayın. Muhakkak ki siz o zaman onların misli olursunuz.' diye inzâl etmiştir.

---

³¹⁶ İbnu'l-Esîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "O, O ki hiçbir şeyde hiç kimseye ihtiyaç duymayandır, herkes O'na muhtaçtır. Bu mutlak '[القنى/el-Ganiyy]' olan Allah'tır." [Lisânu'l-Arab, 5/3308, 3309]

³¹⁷ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demektedir: "O hamdin tümüyle kendisine ait olandır. O'na olan hamdin kemâli ise isimlerinde, fiillerinde ve sıfatlarında kendisine ne şerr, ne kötülük ne de noksanlığın nisbet edilmemesini vâcib kılar." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Şifâu'l-Alîl fi Mesâilî'-Kadâ ve'l-Kader, 2. cilt, 511. sayfa]

³¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu, münâfıkların sıfatındandır. Allah, Nebî'sine buyuruyor ki: 'Ey Muhammed! Benim dînim husûsunda küfür ve ilhâd ehlini velî edinen münâfıkları müjdele!' Yani mü'minlerin dûnundan onları dost ve mütefik edinenleri. Yani mü'minlerin hâricinde." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fi Tefsîri'l-Kur'ân, 4. cilt, 327. sayfa]

Muhakkak ki Allah, cemîân münâfıkları ve kâfirleri Cehennem'de cem edecektir.(140)

Onlar ki sizi gözetliyorlar. Fakat Allah'tan size bir fetih olursa, derler ki: 'Biz sizinle beraber değil miydik?' Ve eğer kâfirlere bir nasîb olursa, derler ki: 'Size üzerinize üstünlük sağlamadık mı ve mü'minlerden size (gelecek kötülüğü) men eder olmadık mı?' Artık Allah, Kıyâmet Günü aranızda hükmedecektir. Ve Allah, asla kâfirler için mü'minler aleyhine bir yol kılmayacaktır.(141)

Muhakkak ki münâfıklar Allah'a hile yap(maya çalış)ırlar. Ve O, onlara hile yapar. Ve onlar, namaza kıyam ettiklerinde tembel tembel kıyam ederler, insanlara riyâ yaparlar. Ve Allah'ı -az müstesna- zikretmezler.(142)

Bunların arasında bocalayıp dururlar. Ne bunlara ve ne (de) bunlara. Ve kimi Allah dalâlete düşürürse, artık asla sen onun için bir yol bulamazsın.(143)

Ey o îmân edenler! Mü'minlerin dûnundan³¹⁹ kâfirleri velî ittihaz etmeyin. Kendi aleyhinize Allah için mübîn bir sultan kılmayı mı murâd ediyorsunuz?(144)³²⁰

Muhakkak ki munâfıklar, Ateş'in en aşağı tabakasındadırlar. Ve asla onlar için bir nasîr bulamazsın.(145)

O tevbe edenler ve ıslâh olanlar ve Allah'a îtisam edenler ve dinlerini Allah için hâlis kılanlar müstesna. Artık işte onlar mü'minlerle beraberdirler. Ve Allah, mü'minlere azîm bir ecir verecektir.(146)

Allah sizin azâbınızla ne fiil etsin, eğer şükreder ve îmân ederseniz? Ve Allah Şâkir, Alîm olandır.(147)³²¹

Allah, sözün çirkininin açıklanmasına muhabbet etmez, zulme uğrayanlar başka. Ve Allah Semî, Basîr olandır.(148)

Eğer bir hayrı açıklar veya onu gizlerseniz veya kötülükten afvederseniz, artık muhakkak ki Allâh Afuvv, Kadîr³²² olandır.(149)

³¹⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ /Mü'minlerin dûnundan]' Yani: Onlardan başkasından." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisa Suresi Tefsiri, 2. cilt, 373. sayfa]

³²⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) mü'min kullarını, mü'minlerin dûnundan kâfirleri dost ittihaz etmekten, yani onlarla sohbette bulunmak ve arkadaş olmaktan, onlara nasîhat etmek ve onlara sevgi beslemede ısrâr etmekten ve mü'minlerin gizli hâllerini onlara ifşâ etmekten nehyediyor." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nisa Suresi, 144. âyetin tefsirinde]

³²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَأَمْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا' /Allah sizin azâbınızla ne fiil etsin, eğer şükreder ve îmân ederseniz? Ve Allah Şâkir, Alîm olandır.]' kavli hakkında demiştir ki: Muhakkak ki Allah ne şükredene ne de mü'mine azâb eder." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 129. sayfa]

Muhakkak ki Allah ve Resûlu'ne o küfredenler ve Allah ve Resûlu'nun arasını tefrîk etmeyi murâd edenler ve: 'Bazısına î mân ederiz ve bazısına küfrederiz.' diyenler ve bunların arasında bir yol ittihaz etmeyi murâd edenler;(150)

İşte onlar, onlardır hakîkaten kâfirler. Ve kâfirler için alçaltıcı bir azâb hazırladık.(151)

Ve Allah'a ve Resûllerine o î mân edenler ve onlardan birini tefrîk etmeyenler, işte onlara ecirleri verilecektir. Ve Allah Gafûr, Rahîm olandır.(152)

Kitâb ehli, senden üzerlerine semâdan bir Kitâb inzâl etmeni istiyorlar. Gerçekten Mûsâ'dan, bundan daha büyüğünü istemişler de: 'Allah'ı bize cehren göster.' demişlerdi. Böylece zulümlerinden dolayı onları yıldırım yakalamıştı. Sonra onlara beyyineler gelmesinin ardından buzağıyı (ilâh) ittihaz ettiler. Nihâyet bundan afvettik ve Mûsâ'ya mübîn bir sultân verdik.(153)³²³

Ve misâkları sebebiyle Tur'u onların fevklerine kaldırdık. Ve onlara dedik ki: 'Bu kapıdan secde ederek dâhil olun.' Ve onlara dedik ki: 'Cumartesi gününde haddi aşmayın.' Ve onlardan ğaliz bir misâk aldık.(154)

Artık misâklarını nakzetsmeleri³²⁴ ve Allah'ın âyetlerine küfretmeleri ve Enbiyâyı haksız katletmeleri ve: 'Kalblerimiz kılıflı' demeleri sebebiyledir. Bilakis Allah, küfürlerinden dolayı (kalblerinin) üzerini mühürlemiştir. Artık azı müstesna î mân etmezler.(155)

Ve küfretmeleri ve Meryem aleyhinde azîm bir bühtân söylemeleri sebebiyle.(156)

Ve onların: 'Muhakkak ki biz, Allah'ın Resûlu Meryem oğlu Mesîh Îsâ'yı katlettik.' demeleri. Ve onu katletmediler ve onu asmadılar. Ve lâkin onlara (biri Îsâ'ya) benzetildi. Ve muhakkak ki, onda o ihtilâf edenler, elbette ondan şekk içindedirler. Onlar için ona dair zanna tâbi olmaktan başka bir ilim yoktur. Ve onu yakînen katletmediler.(157)

Bilakis Allah onu Kendisine kaldırmıştır. Ve Allah Azîz, Hakîm olandır.(158)

Ve Kitâb ehlinden ölmeden önce, elbette ona î mân etmeyecek yoktur. Ve Kıyâmet Günü onların aleyhine şâhid olacaktır.(159)

³²² İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Kudretinde hiç kimsenin O'nun misli gibi olmadığı '[القدير/el-Kadîr]'." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Savâiku'l-Mursele, 4/1338]

³²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَآتَيْنَا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا" ve Mûsâ'ya mübîn bir sultân verdik]' Mucizelerden beyyin bir hüccet (verdik)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 498. sayfa]

³²⁴ bozmaları

Artık o yahûdilerin zulümleri ve çoğunu Allah yolundan alıkoymaları sebebiyle, onlara helâl kılınmış tayyibâtı üzerlerine harâm kıldık.(160)

Ve ribâ -ve ondan nehyedildikleri halde- almaları ve insanların mallarını bâtil ile yemeleri. Ve onlardan kâfirlere elîm bir azâb hazırladık.(161)

Lâkin onlardan ilimde derinleşenler ve mü'minler, sana inzâl edilene ve sende önce inzâl edilene îmân ederler. Ve namazı ikâme edenler ve zekâtı verenler ve Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân edenler, işte onlara azîm bir ecir vereceğiz.(162)

Muhakkak ki Biz sana vahyettik, Nûh'a ve onun ardındaki nebîlere vahyettiğimiz gibi. Ve İbrâhîm ve İsmâîl ve İshâk ve Yâkûb ve Esbât³²⁵ ve İsâ ve Eyyûb ve Yûnus ve Hârûn ve Süleymân'a (da) vahyettik. Ve Dâvud'a Zebûr'u verdik.(163)

Ve daha önce sana kıssa ettiğimiz resûlleri ve sana kıssa etmediğimiz resûlleri (gönderdik). Ve Allah Mûsâ'ya teklîmen³²⁶ kelâm buyurmuştur.(164)

Resûllerden sonra, insanların, Allah üzere bir hüccetleri olmaması için mübeşşir³²⁷ ve münzir³²⁸ resûller (gönderdik). Ve Allah Azîz, Hakim olandır.(165)

Lâkin Allah sana inzâl ettiğini, onu Kendi ilmi ile inzâl ettiğine şâhidlik eder.³²⁹ Ve melekler (de) şâhidlik ederler. Ve Şehîd³³⁰ olarak Allah kâfidir.(166)

³²⁵ Ya'kub (عليهم السلام)'ın oğullarının soyundan olan 12 kabileye verilen isim.

³²⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) âyet hakkında der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَكَلَّمَ اللَّهُ'/'[وَكَلَّمَ اللَّهُ/Allah kelâm buyurmuştur]' kavli; 'وَكَلَّمَ اللَّهُ/Allah kelâm buyurmuştur]' kavlindeki '[وَكَلَّمَ اللَّهُ/Allah]' kelimesi, fâil; '[مُوسَى/Mûsâ]' kelimesi mefûlun bih; '[وَكَلَّمَ/teklîmen]' kelimesi ise öncesindeki fiilin mânâsını tekid eden bir masdardır. 'Kelleme' fiilinin masdarı 'teklîmun/teklîmen' şeklinde gelir. Âyette Mûsâ'nın zikredilmesinin tehir edilmesi ancak, onun husûsiyetlerinin zikredilmesi sebebiyledir ki o da kelâmdır. Nitekim Dâvud'un zikredilmesinin -Dâvud, Süleymân'ın babası olduğu halde- Süleymân'dan sonraya tehir edilmesi de, Allah (سبحانه وتعالى)'nın Dâvud'a verdiği Zebûr'a vurgu yapmak içindir. Nebîlerin zikredilişindeki tertîb/sıralama, siyaktan tebeyyün ettiği kadarı ile lafzî veya belağata dair sebeplerden ötürü olmaktadır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisa Sûresi Tefsiri, 2. cilt, 480. sayfa]

³²⁷ tebşîr edici, müjdeleyici

³²⁸ inzâr edici, uyarıcı

³²⁹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "Allah (جل وعلا) muhkem tenzîlinde buyurdu ki: 'لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ'/'[لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ/Lâkin Allah sana inzâl ettiğini, onu Kendi ilmi ile inzâl ettiğine şâhidlik eder.]' [Nisâ Sûresi, 166. âyet] Ve (عز وجل) şöyle buyurdu: 'فَالَّذِينَ يُسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ'/'[فَالَّذِينَ يُسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ/Bunun üzerine eğer size icâbet etmezlerse, o takdirde (Kur'ân'ın) Allah'ın ilmi ile inzâl edildiğini ilmedin]' [Hûd Sûresi, 14. âyet] Allah bize, şübhesiz ki Kur'ân'ı ilmi ile inzâl ettiğini bildirmektedir. Ve O (ثأوه جل) bize, bir dışının ancak O'nun ilmi ile hâmile kalıp vaz' edebileceğini haber vermektedir. Allah (جل وعلا), Kur'ân'ı ilmi ile inzâl ettiğini, dışilerin ancak O'nun ilmi ile hâmile kalıp çocuk vaz' edebileceklerini bize haber vererek, ilmi Nefsine izâfe etmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 22. sayfa]

³³⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدًا/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttâlî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsiri, 2. cilt, 283. sayfa]

Muhakkak ki o küfredenler ve Allah yolundan alıkoyanlar, derin bir dalâletle dalâlete düşmüşlerdir.(167)

Muhakkak ki o küfredenler ve zulmedenler, Allah'ın onları mağfiret etmesi mümkün değildir ve ne (de) onları yola hidâyet etmesi.(168)

Cehennem yolu müstesnâ, orada ebeden muhalledlerdir. Ve bu, Allah üzere kolay olandır.(169)

Ey insanlar! Resûl size, Rabbinizden hakk ile gelmiştir. Artık sizin için bir hayır olarak îmân edin. Ve eğer küfrederseniz, artık muhakkak ki semâlar ve Arz'dakiler Allah'ındır. Ve Allah, Alîm, Hakîm olandır.(170)

Ey Kitâb ehli! Dîninizde aşırılık yapmayın. Ve Allah'ın üzerine hakktan başkasını söylemeyin. Meryem oğlu Mesîh Îsâ, ancak Allah Resûlu ve Meryem'e ilkâ ettiği kelimesi ve O'ndan bir ruhtur. Öyleyse Allah'a ve O'nun resûllerine îmân edin. Ve: '(Allah) üçtür.' demeyin. Sizin için bir hayır olarak nihâyet verin. Allah ancak tek ilâhtır, O subhândır,³³¹ Kendisi için bir çocuğun olmasından. O'nundur semâdakiler ve Arz'dakiler. Ve vekîl olarak Allah kâfidir.(171)

Mesîh, Allah için kul olmaktan asla çekinmez ve ne (de) mukarreb melekler. Ve kim O'nun ibâdetinden çekinir ve kibirlenirse, artık onları cemîân Kendine haşr edecektir.(172)

Fakat o îmân edenlere ve sâlih ameller işleyenlere gelince, artık onlara ecirleri ifâ edilecek ve onlara fazlından ziyâde edecektir. Ve o çekinenlere ve kibirlenenlere gelince, artık onlara elîm bir azâb ile azâb edecektir. Ve onlar kendileri için Allah'ın dînundan bir velî bulamayacaklardır ve ne (de) bir nusret edici.(173)³³²

Ey insânlar! Rabbinizden size bir burhân gelmiştir. Ve size mübîn bir nûr inzâl ettik.(174)³³³

İmdi Allah'a o îmân edenlere ve ona sarılanlara³³⁴ gelince, artık onları Kendisinden bir rahmet içine ve fazla dâhil edecek ve onları Kendisine, Sırât-ı Mustakîm'e hidâyet edecektir.(175)

³³¹ münezzehtir, uzaktır

³³² İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَلَا يَجِدُونَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا'[Ve onlar kendileri için Allah'ın dînundan bir velî bulamayacaklardır ve ne (de) bir nusret edici.]' (Allah'a) ibâdetten hoşlanmayıp kibirlenenler, Allah onlara elem verici azâbıyla azâb ettiği vakit, Allah'tan gayrı onları azâbından necât ettiren ve kurtaran bir velî bulamazlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 9. cilt, 427. sayfa]

³³³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ/Rabbinizden bir burhân]' Rabbinizden bir beyyine. 'وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا'[Ve size mübîn bir nûr inzâl ettik.]' Ve o, bu Kur'ân'dır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 141. sayfa]

Senden fetvâ istiyorlar. De ki: 'Allah, size kelâle³³⁵ hakkında şöyle fetvâ veriyor: Çocuğu olmayan biri helâk olur³³⁶ ve onun kız kardeşi bulunursa, artık terekesinin yarısı onundur. Ve o ona (kızkardeşine) vâris olur, eğer onun çocuğu yoksa. Fakat (kız kardeşler) iki iseler, o zaman (erkek kardeşin) terekesinden üçte ikisi onlarındır. Ve eğer onlar erkek ve kızkardeşler olurlarsa, o takdirde (bir) erkeğe, iki kızın payının misli vardır. Allah, dalâlete düşersiniz diye size beyân ediyor. Ve Allah, her şeyi ilmedendir.(176)

---

³³⁴ İmâm Suyûtî (رحمه الله) hasen bir sened ile İbn Cureyc (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "[وَاعْتَصِمُوا بِهِ/ve ona sarılanlara]' Kur'ân'a (sarılanlara)." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, Durru'l-Mensûr fi't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Nisâ Sûresi, 175. âyetin tefsîrinde]

³³⁵ babasız ve çocuksuz olan kimse

³³⁶ ölür

5. MÂİDE SÛRESİ (120 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey o îmân edenler! Akitleri ifâ edin. Sizin için behîme³³⁷ hayvanları helâl kılınmıştır. Avlanmayı helâl saymaksızın -ve siz ihramlı iken- sizin üzerinize tilâvet edilecekler müstesnâ. Muhakkak ki Allah, murâd ettiğini hükmeder.(1)

Ey o îmân edenler! Ne Allah'ın şîârlarına ve ne harâm aya ve ne kurbanlığa ve ne gerdanlıklarına ve Rabblerinden fazlını ve rızâsını arayarak Beyt-i Harâm'a gelenlere (hürmetsizliği) helâl addetmeyin. Ve ihramdan çıktığınızda artık avlanabilirsiniz. Ve sizi Mescidi'l-Harâm'dan alıkoydular diye bir kavme karşı beslediğiniz kin, size haddi aşma cürmü işletmesin. Ve iyilik ve takvâ üzere yardımlaşın ve günah ve adâvet üzere yardımlaşmayın. Ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah'ın ikâbı şiddetlidir.(2)

Üzerinize meyte ve kan ve hınzır eti ve kendisi Allah'tan gayrısı için boğazlanan ve boğulmuş ve vurulmuş ve yüksekten düşerek ölmüş ve boynuzlanarak ölmüş ve yırtıcı hayvan yemiş (olup da daha ölmeden) kestiğiniz müstesna ve dikili taş üzerine kesilmiş olan ve fal oklarıyla kismet aramanız harâm kılındı. İşte bunlar fısktır. Bugün o küfredenler Dîn'inizden yeise kapıldılar. Öyleyse onlardan haşyet duymayın Benden haşyet duyun. Bugün sizin için dîninizi kemâle erdirdim ve üzerinize nimetimi tamamladım ve sizin için dîn olarak İslâm'a razı oldum.³³⁸ Artık kim şiddetli açlık durumunda zorda kalırsa, günaha meyletmeksizin (harâm etlerden yerse) artık muhakkak ki Allah Gafûr'dır, Rahîm'dir.(3)

³³⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) 'nın kavli: 'بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ]' Sizin için behîme davarları helâl kılınmıştır' Onlar deve, sığır ve koyundur." Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "İbn Cerîr: 'Arabların indinde [behîme ile kastedilenler] bunlardır.' demiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Maide Suresi, 1. âyetin tefsirinde]

³³⁸ Şeyh Şankıtî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) bu âyet-i kerîmede, bizim için Dînimizi kemâle erdirdiğini ve Dînin asla nâkıs kılınamayacağını ve bu Dînin asla bir ziyâdeye muhtâc olmadığını açıkça belirtmiştir. İşte bunun için de Allah (سبحانه وتعالى), nebîleri (عليهم السلام) bizim Nebîmiz (صلى الله عليه وسلم) ile sonlandırmıştır.

Allah (سبحانه وتعالى) yine bu âyet-i kerîmede, bizim için Dîn olarak İslâm'dan râzı olduğunu, İslâm'a asla gazab etmeyeceğini beyan etmiş ve bu nedenle de İslâm dışında hiçbir dîni hiçbir kimseden kabûl etmeyeceğini tasrîh etmiştir. Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur: 'وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ' [Âl-i İmrân Sûresi, 85. âyet] 'Muhakkak ki Allah indinde dîn, İslâm'dır.' [Âl-i İmrân Sûresi, 19. âyet] Dînin ikmâlinde ve tüm hükümlerinin beyânında, iki cihânın bütün nimetleri mevcuttur. Bunun için Allah (سبحانه وتعالى), 'وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ' [Muhammed el-Emîn eş-Şankıtî, İslam Mükemmel Bir Dîndir, 3.-4. sayfalar]

Sana, onlar için nelerin helâl kılındığını suâl ediyorlar. De ki: 'Sizin için tayyibât ve Allah'ın size tâlim ettiğinden onlara tâlim etmiş olduğunuz muallim yırtıcı avcı hayvanlar (tarafından tutulanlar) helâl kılındı. Artık onların sizin için tuttuklarından yiyin ve üzerine Allah ismini zikredin. Ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah, serî hesâbı görendir.(4)

Bugün sizin için tayyibât helâl kılındı. Ve o Kitâb verilenlerin taâmı sizin için helâldir ve sizin taâmınız onlar için helâldir. Mü'minelerden muhsanât³³⁹ olanlar ve sizden önce o Kitâb verilenlerden olan muhsanât, siz onların ücretlerini verince, iffetlerinizi koruyarak ve zinâ etmeksizin ve gizli dost ittihaz etmeksizin (size helâldir). Ve kim îmâna küfredirse, gerçekten onun ameli boşa gider ve o Âhiret'te hüsrâna uğrayanlardandır.(5)

Ey o îmân edenler! Namaza kıyâm ettiğinizde artık vecihlerinizi ve dirseklerinize kadar ellerinizi yıkayın ve başlarınıza meshedin ve ayaklarınızı iki topuğa kadar (yıkayın).³⁴⁰ Ve eğer cünüb olduysanız, o takdirde tahâretlenin.³⁴¹ Ve eğer marazlı

³³⁹ iffetli ve hür

³⁴⁰ Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "(Bu âyetin) iki meşhur kıraat vardır: Nasb/fetha [yani 'erculekum' şeklinde] ve hafd/kesre [yani 'erculikum' şeklinde] Bu kelime, 'erculekum' şeklinde nasb/fetha üzere okunduğu zaman, 'yüz' ve 'ellere' atfedilmiş olmaktadır. Bu durumda âyetin anlamı, **'...yüzlerinizi, ellerinizi ve topuklara kadar ayaklarınızı yıkayın; başlarınıza meshedin...'** şeklinde olmaktadır. Bu kelime, 'erculikum' şeklinde hafd/kesre üzere okunduğu zaman da, âyetin anlamı bazılarının sandığı gibi 'ayaklarınıza meshediniz' şeklinde olmamaktadır. Selef'ten bu âyeti okuyan kimseler, buradaki emrin yıkamaya râci olduğunu söylemişlerdir. Şüphesiz ki Sünnet, Kur'ân'ın tefsîridir. Sünnet, Kur'ân'a delâlet eder ve Kur'ân'ı tabir eder. Sünnet, ayakların yıkanması cihetinde gelmiştir. Sabit Sünnet, Allah Kitâb'ına muhalefet etmez; bilakis ona muvafık olur ve onu tasdik eder. Lâkin Sünnet, Kur'ân'ı fehmetme husûsunda yeterli olmayanlar için âyetleri tefsîr ve beyân eder. Şüphesiz ki Kur'ân'da, pek çok insanın fark edemediği ince detaylar vardır. Ayrıca Kur'ân'da, mücmel olarak zikredilen, Sünnet tarafından tefsîr ve beyân edilen yerler vardır. Eğer ayaklar çıplak ise, yıkanması vaciptir. Ama eğer ayaklar huff/çorap içerisinde ise, onun hükmü, Sünnet'in beyan ettiği şekildedir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, el-Fetâvâ'l-Kübrâ, 2. cilt, 273. sayfa (tarafımızdan kısaltılmıştır)]

İmâm Şevkânî (رحمه الله) ise (tefsirci) Ebu Bekr İbnu'l-Arabî'nin (رحمه الله) şöyle dediğini nakleder: "Ümmet, ayakların yıkanmasının vacip olduğu noktasında ittifak etmiştir." Devamla İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle der: "Sünnet-i mutahharada, Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in fiilinden ve kavlinden varid olan sahih hadîslere göre, (çıplak) ayakların ancak yıkanacağı hükmü sabit olmuştur. Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in şöyle buyurduğu sabittir: **'Ateşten ötürü vay o topukların hâline!'** [Buhari, İlim Kitâbı (60, 96); Buhari, Abdest Kitâbı (163); Müslim, Taharet Kitâbı (241/26, 27); Nesai, 1/78), İbni Mace, Taharet Kitâbı (455); Ahmed, 2/193, 205, 211; Dârimi, 1/179; Mâlik, Taharet Kitâbı (5) Mâlik hâric bu musanniflerin hepsi de hadîsi, AbdUllah bin Amr'dan rivayet etmişlerdir. Mâlik ise bu hadîsi, AbdurRahmân bin Ebî Bekr'den rivayet etmiştir.] İşte bu hadis, ayakları yıkamanın vâcib olduğunu, onları meshetmenin ise geçersiz olduğunu ifade etmektedir. Şayet 'mesh' geçerli olsa idi, Nebî (صلی الله علیه وسلم): **'Ateşten ötürü vay o topukların hâline!'** buyurmazdı. Müslim'in Sahîh'inde ve diğer eserlerde sabit olduğuna göre adamın biri abdest almış ama ayağını tırnak bölgesine kadar yıkamadan bırakmıştır. Bunun üzerine Nebî (صلی الله علیه وسلم) o adama: **'Dön ve abdestini güzelce al!'** (Müslim, Taharet Kitâbında (31/243) Umer bin Hattab'dan; Beyhakî, 1/70; Dârakutnî, 'Abdestin Fazîleti ve Abdest Alırken Ayağın Tamâmını Yıkama Hakkında Rivayet Edilenler Babi'nda rivayet etmişlerdir. Beyhakî ve Dârakutnî de bu hadîsi Umer bin Hattab ve Enes bin Malik'ten îrad etmişlerdir.] buyurmuştur. Çoraplar üzerine mesh husûsu ise, mütevatir hadislerle sabittir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 2. Cilt, 26.-27. sayfalar (tarafımızdan kısaltılmıştır)]

veya sefer üzerinde veya sizden biri abdest bozmaktan gelir veya kadınlara dokunur da su bulamaz iseniz, o zaman temiz bir toprak ile teyemmüm edin de ondan vecihlerinize ve ellerinize meshedin. Allah sizin üzerinize güçlük kılmayı murâd etmez. Ve lâkin sizi tathir etmeyi ve üzerinize nîmetini tamamlamayı murâd eder, umulur ki siz şükredersiniz.(6)

Ve Allah'ın, üzerinizdeki nimetini zikredin ve onunla o sizi bağladığı misâkınızı. O vakit demiştiniz: 'İşittik ve itaat ettik.' Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah, sadırların özüne Âlîm'dir.(7)

Ey o îmân edenler! Allah için kâîmler, adâletle şâhidler olun. Ve bir kavme olan kininiz, sizi adaletsizliğe sevk etmesin. Âdil olun. O, takvâya daha yakındır. Ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah, amel ettiklerinizden haberdardır.(8)

Allah, o îmân edenlere ve sâlih ameller işleyenlere vaad etmiştir, onlar için mağfiret ve azîm bir ecir vardır.(9)

Ve o küfredenler ve âyetlerimizi tekzîb edenler, işte onlar Cahîm ashâbıdır.(10)³⁴²

Ey o îmân edenler! Allah'ın üzerinizdeki nimetini zikredin. Hani bir kavim size el uzatmaya yeltenmişti de (Allah) onların ellerini sizden çekmişti. Ve Allah'a takvâ edin. Ve Allah üzere o halde mü'minler tevekkül etsinler.(11)

Ve andolsun ki Allah, İsrâîl oğullarından misâk almıştı. Ve onlardan oniki nakîb³⁴³ ba's ettik. Ve Allah buyurdu ki: 'Muhakkak ki Ben sizinle beraberim. Eğer namazı ikâme eder ve zekâtı verir ve resûllerime îmân ederseniz ve onlara kuvvetle yardım ederseniz ve Allah'a güzel bir ödünç ile ödünç verirsiniz, elbette sizden kötülüklerinizi keffâretlerim. Ve elbette sizi altından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil ederim. O halde sizden kim bunun ardından küfrederse, artık düz yoldan dalâlete düşmüştür.'(12)

İşte misâklarını nakzetmeleri³⁴⁴ sebebiyle onları lânetledik ve kalblerini kasvetli³⁴⁵ kıldık. Onlar kelimeleri mevzilerinden tahrif ederler. Ve onlar tezkîr olunduklarından pay(ların)ı unuttular. Ve onlardan bir hainliğe muttalî olursun, onlardan azı müstesnâ. Böyleyken sen onlardan afvet ve aldırma. Muhakkak ki Allah, muhsinlere muhabbet eder.(13)

³⁴¹ Buradaki 'فَاطَهُرُوا/o takdirde tahâretlenin]', 'gusül/boy abdesti almak' anlamını içeriyor. [tashih eden]

³⁴² 86. âyet ile aynıdır

³⁴³ bir kavmin reisi, başkanı, lideri

³⁴⁴ bozmaları

³⁴⁵ sert, katı, kaskatı, zâlim, acımasız...[tashih eden]

Ve o: 'Muhakkak ki biz nasarâyız.' diyenlerden mîsaklarını almıştık. Fakat onlar tezkir olunduklarından pay(ların)ı unuttular. Artık Kıyâmet Günü'ne kadar aralarına adâvet ve buğz saldık.³⁴⁶ Ve Allah onlara yapmakta olduklarını bildirecektir.(14)

Ey Kitâb ehli, Resûl'umuz size gelmiştir.³⁴⁷ Kitâb'tan gizlemekte olduğunuzun çoğunu sizin için beyân ediyor, çoğundan afvediyor. Size Allah'tan bir Nûr ve mübîn bir Kitâb gelmiştir.(15)³⁴⁸

Allah, rızâsına tâbi olanları onunla selâmet yollarına hidâyet eder ve onları izniyle zulmetlerden Nûr'a ihrâc eder ve onları Sırât-ı Mustakîm'e³⁴⁹ hidâyet eder.(16)

Andolsun ki, o: 'Muhakkak ki Allah, o Meryem oğlu Mesîh'tir.' diyenler küfretmişlerdir. De ki: 'O halde kim Allah'tan bir şeye mâliktir, eğer Meryem oğlu Mesîh'i ve onun annesini ve Arz'da bulunanları cemiân helâk etmeyi murâd etse?' Allah'ındır semâların ve Arz'ın ve aralarındakilerin mülkü. Dilediğini halk eder. Ve Allah her şey üzerine kadîrdir.(17)

Ve yahûdiler ve nasârâ dediler ki: 'Biz Allah'ın oğullarıyız ve habîbleriyiz'. De ki: 'Öyleyse neden sizi günahlarınızla azâblandırıyor? Bilakis siz O'nun halk ettiklerinden bir beşersiniz. Ve dilediğine mağfîret eder ve dilediğini azâblandırır. Ve Allah'ındır semâların ve Arz'ın ve aralarındakilerin mülkü. Ve dönüş O'nadır.(18)

Ey Kitâb ehli! Resûlumuz size gelmiştir. Resûllerden fetret üzerine: 'Bize ne bir tebşîr edici geldi ve ne (de) bir inzâr edici.' dersiniz diye sizin için beyân ediyor. Gerçekten size bir tebşîr edici ve bir inzâr edici gelmiştir. Allah, her şey üzerine kadîrdir.(19)

³⁴⁶ İbrâhîm en-Nehâî (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَأَعْرِضْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ]/Artık aralarına adâvet ve buğz saldık]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Dîn'de husûmet ve cidâl (aralarına saldık)." [Sahih bir eserdir. Hafız İbn AbdilBerr 'Câmi'ul-Beyâni'l-İlm ve Fadlihi'de (1249.) tahrir etmiştir]

³⁴⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا Ey Kitâb ehli, Resûlumuz size gelmiştir.]' kavli hakkında demiştir ki: "O, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'dir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 168. sayfa]

³⁴⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[بِرَءِئِمْ/بِرَءِئِمْ] Denildi ki: 'O, İslâm'dır.' '[وَكِتَابٌ مُبِينٌ] ve mübîn bir Kitâb]' O, Kur'ân'dır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 23. sayfa]

³⁴⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصِّرَاطُ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمُ/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطُ/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[الصِّرَاطُ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلى الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

Ve hani Mûsâ, kavmine demişti ki: 'Ey kavmim! Allah'ın, üzerinizdeki nimetini zikredin. Hani içinizden enbiyâ kılmış ve sizi melîkler kılmış ve âlemlerden birine vermediğini size vermişti.'(20)

'Ey kavmim! Allah'ın sizin için yazdığı Arzı Mukaddes'e dâhil olun ve arkanız üzere dönmeyin. O takdirde hüsrâna uğrayanlara dönersiniz.'(21)

Dediler ki: 'Ey Mûsâ! Muhakkak ki orada cebbâr bir kavim var. Ve muhakkak ki biz onlar oradan huruc etmedikçe, oraya asla dâhil olmayız. Fakat onlar oradan huruc ederlerse, o zaman muhakkak ki biz dâhil oluruz.'(22)

Korkanlardan, Allah'ın o üzerlerine nîmet verdiği iki adam dedi ki: 'Onların üzerine kapıdan dâhil olun. Böylece ona dâhil olduğunuzda, o vakit muhakkak ki siz gâliblersiniz. Ve Allah üzere artık tevekkül edin, eğer mü'minler iseniz.'(23)

Dediler ki: 'Ey Mûsâ! Muhakkak ki biz, onlar orada bulundukça ebeden, asla oraya dâhil olmayacağız. Artık sen ve Rabbin gidin de onlarla kıtal edin. Muhakkak ki biz burada oturucularız.'(24)

(Mûsâ) dedi ki: 'Ey Rabbim! Muhakkak ki ben nefsim ve kardeşimden başkasına mâlik olamam. Artık bizim aramızı ve fâsık kavmin arasını tefrîk et.'(25)

(Allah) buyurdu ki: 'Artık muhakkak ki orası, onlar üzerine kırk sene harâm kılınmıştır. Arz'da şaşkın şaşkın dolaşacaklardır. O halde fâsık kavme üzülme.'(26)

Ve onlar üzerine Âdem'in iki oğlunun haberini hakkıyla tilâvet et. Hani ikisi de birer kurbân sunmuşlardı da onlardan birisinden kabul edilmiş ve diğerinden kabûl edilmemişti. Dedi ki: 'Elbette seni katledeceğim.' (Diğeri) dedi ki: 'Allah ancak muttakîlerden kabûl eder.'(27)

'Eğer beni katletmek için bana elini uzatırsan, ben seni katletmek için elimi sana uzatmam. Muhakkak ki ben, âlemlerin Rabbi Allah'tan korkarım.'(28)

'Muhakkak ki ben, benim günahımı ve senin günahını yüklenmeni murâd ediyorum, böylelikle ateş ashâbından olasın. Ve zâlimlerin cezâsı işte budur.'(29)

Derken nefsi ona kardeşini katletmeyi kolay gösterdi de onu katletti, böylece hüsrâna uğrayanlardan oldu.(30)

Bunun üzerine Allah, ona kardeşinin cesedini nasıl örteceğini göstermek için Arz'ı eşeleyeyen bir karga ba's etti. Dedi ki: 'Bana veyl olsun! Şu karga misli olup da kardeşimin cesedini örtmekten âciz miyim ben?' Böylece nedâmet duyanlardan oldu.(31)

İşte bundan dolayı, İsrâil oğullarına üzerine yazdık ki, kim bir nefsi, bir nefis (mukâbili) veya Arz'da bir fesâdı olmaksızın katlederse, o takdirde sanki cemîân insanları katletmiştir. Ve kim onu ihyâ ederse, o takdirde sanki cemîân insanları ihyâ etmiştir. Ve andolsun ki, onlara resûllerimiz beyyineler ile geldiler, sonra muhakkak ki onlardan çoğu bunun ardından Arz'da elbette müsrifler oldular.(32)

Allah'a ve Resûlu'ne o harb edenlerin ve Arz'da fesâda sa'y edenlerin³⁵⁰ cezâsı, ancak katledilmeleri veya asılmaları veya ellerinin ve ayaklarının hilâftan³⁵¹ kesilmesi veya Arz'dan nefyedilmeleridir. Bu, onlar için dünyâdaki cezâdır. Ve Âhiret'te onlar için azîm bir azâb vardır.(33)

Onların üzerine kâdir olmanızdan önce o tevbe edenleri müstesnâ. Artık Allah'ın Gafûr, Rahîm olduğunu ilmedin.(34)

Ey o îmân edenler! Allah'a takvâ edin ve O'na vesîle arayın³⁵² ve O'nun yolunda cihâd edin, umulur ki siz felâh bulursunuz.(35)

Muhakkak ki o küfredenler, eğer Arz'dakiler cemîân ve onunla beraber onun bir misli daha onların olsa, Kıyâmet Günü'nün azâbından (kurtulmak) için onu fidye verseler, onlardan kabul edilmez. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(36)

³⁵⁰ koşanların

³⁵¹ çaprazdan

³⁵² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى), mü'min kullarına, O'na karşı takvâ sahibi olmalarını emrederek kavil buyurmaktadır. Takvâ, itaat ile mukârin olunca bundan murâd: 'harâmlardan kaçınmak ve nehiyleri terk etmek' olur. Nitekim âyetin devamında: 'وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ/ve O'na vesîle arayın' buyuruluyor. Süfyân es-Sevrî der ki: 'Talha, Ata'dan, o da İbn Abbâs'tan nakletti ki: 'Buradaki 'الْوَسِيلَةَ/vesîle' kelimesi, 'kurbet/yakınlık' anlamına gelmektedir.' Ve kezâ Mücâhid ve Ebu Vâil ve Hasan ve Katâde ve AbdUllah ibn Kesîr ve Süddî ve İbn Zeyd de böyle demişlerdir. Katâde de şöyle demiştir: 'Yani O'na itaat ederek ve O'nun razı olacağı amelleri işleyerek O'na yaklaşın demektir.' İşte mezkûr imâmın kavli budur. Müfessirler arasında da bu hususta bir ihtilâf yoktur. 'الْوَسِيلَةَ/Vesîle', kendisi ile maksûdun husûlüne vâsıl olunan şeydir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Maide Suresi, 35. âyetin tefsirinde]

Görüldüğü gibi 'الْوَسِيلَةَ/vesîle' kelimesini Selef ve onları takib edenler: "Sâlih amel" olarak açıklamışlardır. Günümüzde bid'atçı sufi tarikatçıların/tasavvufçuların iddialarına göre: "'الْوَسِيلَةَ/vesîle' bi sözde şeyhe bağlanıp ona mürid olmaktır, rabıtabdır, (Sünnet'te vârid olmayan) zikir adı verilen ayinlerdir, şiş batırmaktır, (hind yogileri gibi) dönmektir!" ifadeleri seni haktan saptırmasın! Bu guruh, ümmetin hayrını düşünmemekte, insanları kendine köleleştirip alın terlerini sömürmektedir. Buna ilaveten âyetin devamındaki: 'وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ/ve O'nun yolunda cihâd edin' kısmını tarikatçı/tasavvufçu sufiler geçmişte ve günümüzde görmezden gelmiş, Allah yolunda cihâdta hiç bir adım atmamışlardır. Mesela sufilerin piri Gazâlî, yaşadığı çağda haçlılar Kudüs'ü bastığında تنها köşelerde ayinler peşine düşmüş ve bunun ismine de 'ilahi aşk' demiş, bu işgale karşı bırakın kılıç kuşanmayı, kitâblarında bu konu hakkında bir harf bile sarf etmemiştir. Zıttını iddia eden, buna Gazâlî'nin kitâblarından delil getirmek zorundadır. Buna mukâbil Selef ve Ehli Sünnet'in bayraktarlarından, İmâm İbn Kesîr (رحمه الله)'ın hocası Şeyhullâslam İbn Teymiyye (رحمه الله), bizzat Moğol keferesine karşı kılıç sallamış ve Allah (عز وجل) müslümanları zafere ulaştırmıştır. Bid'atçı sufiler ile Ehli Hakk'ın farkı buradadır. [Konu hakkında daha teferruat için yayınlarımızdan: "Tasavvufçulardan Gazalî Ve Selefilerden İbn Teymiyye Arasındaki Fark" isimli derlememize bakabilinir. Hazırlayan]

Onlar Ateş'ten hurûc etmeyi murâd ederler. Ve onlar ondan hurûc edecek değildirler. Ve onlar için sürekli bir azâb vardır.(37)

Ve erkek hırsızın ve kadın hırsızın, Allah'tan bir cezâ olarak kesbettiklerinden dolayı artık ellerini kesin. Ve Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.(38)

Fakat kim zulmünün ardından tevbe ederse ve ıslâh olursa, artık muhakkak ki Allah onun tevbesini kabul eder. Muhakkak ki Allah Gafûr, Rahîm'dir.(39)

Semâların ve Arz'ın mülkünün Allah'ın olduğunu ilmetmedin mi? Dilediğine azâb eder ve dilediğini mağfiret eder. Ve Allah her şey üzerine kadîrdir.(40)

Ve kalbleri îmân etmediği halde, o ağızlarıyla: 'Îmân ettik.' diyenlerden ve o yahûdilerden küfür içinde o yarış edenler seni hüznlendirmesin. Tekzîb etmek için dinlerler, sana gelmeyen diğer bir kavim için dinlerler. Kelimeleri mevzilerinin ardından tahrif ederler. Derler ki: 'Eğer size bu verilirse, o zaman alın ve eğer o size verilmezse o halde hazer edin.' Ve Allah kimin fitnesini murâd ederse,³⁵³ artık asla sen onun için Allah'tan bir şeye mâlik olamazsın. İşte onlar Allah'ın kalblerini tathir etmeyi o murâd etmedikleridir. Onlar için dünyâda bir rezillik ve onlar için Âhiret'te azîm bir azâb vardır.(41)

Yalanı dinlerler, yasak olanı yerler. Fakat sana gelirlerse, o takdirde aralarında hükmet veya onlardan îraz et. Ve eğer onlardan îraz edersen, artık sana asla bir şey ile zarar veremezler. Ve eğer hükmedersen, o takdirde aralarında adâletle hükmet. Muhakkak ki Allah âdil davrananlara muhabbet eder.(42)

Ve seni nasıl hakem yapıyorlar? Ve onların indinde, içinde Allah'ın hükmü olan Tevrât vardır. Sonra bunun ardından yüz çevirirler ve işte onlar mü'minler değildirler.(43)

Muhakkak ki Biz, Tevrât'ı inzâl ettik, içinde bir hidâyet ve bir nûr vardır. O teslim olmuş nebîler onunla o yahûdilere hüküm verirlerdi. Ve rabbanîler ve ahbarlar Allah'ın Kitâb'ından muhafaza edilen ile hükmederlerdi. Ve onlar, onun üzerine şâhidler oldular. Öyleyse insanlardan haşyet duymayın ve Benden haşyet duyun. Ve Benim âyetlerimi az bir değere satmayın. Ve kim Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmetmezse, o takdirde işte onlar, onlardır kâfirler.(44)³⁵⁴

³⁵³ İbn Ebi Hâtim hasen bir sened ile, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ [وَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ] /Ve Allah kimin fitnesini murâd ederse]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: 'Allah kimin dalâletini murâd ederse.'" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 181. sayfa]

³⁵⁴ İbni Abbâs (رضي الله عنهما), Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ' /Ve kim Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmetmezse, o takdirde işte onlar, onlardır kâfirler.]' [Maide Suresi, 44. âyet] kavli hakkında şöyle demiştir: "(Bu) onların kendisine gittikleri küfür değildir." [Hâkim, Müstedrek'te (2/342); Beyhakî, Kebîr'de (8/20); İbn Ebi Hâtim, Tefsîrinde (4/1143) ve İbn Nasr el-Mervezî, Tâzîmu

Ve onların üzerine onda yazdık ki: 'Cana can ve göze göz ve buruna burun ve kulağa kulak ve dişe diş ve yaralamalar kısas edilir.' Fakat kim onu tasadduk ederse, artık o kendisi için bir keffârettir. Ve kim Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmetmezse, o takdirde işte onlar, onlardır zâlimler.(45)

Ve onların eserleri üzerine Meryem oğlu Îsâ'yı gönderdik, önündeki Tevrât'ı tasdîkleyicidir. Ve ona İncîl'i verdik, içinde bir hidâyet ve bir nûr vardır. Ve önündeki Tevrât'ı tasdîkleyicidir. Ve muttakîler için bir hidâyet ve bir mev'izedir.(46)

Ve İncîl ehli Allah'ın onun içinde inzâl ettiğiyle hükmetsin. Ve kim Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmetmezse, o takdirde işte onlar, onlardır fâsıklar.(47)

Ve sana Kitâb'ı hakk olarak inzâl ettik, Kitâb'tan önündekileri tasdîkleyici ve üzerine muheymin³⁵⁵ olarak. Artık aralarında Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmet. Ve hakktan sana gelenden (sonra) onların hevâlarına tâbi olma. Sizden hepiniz için bir şerîat ve bir minhâc³⁵⁶ kıldık.³⁵⁷ Ve eğer Allah dileseydi, elbette sizi bir ümmet

---

Kadru's-Salât'da (569) tahrir etmişlerdir. Hâkim ve el-Elbanî (es-Sahiha, 6/113) isnâdının sahih olduğunu söylemişlerdir]

Tâvûs şöyle demiştir: "İbni Abbâs (رضي الله عنهما)'ya, (bu) âyet hakkında soruldu. Bunun üzerine dedi ki: O, bununla kâfir olur. Ve (lâkin) Allah'a ve meleklerine ve kitâblarına ve resûllerine küfreden gibi değildir." [AbdurRezzâk (1/191), İbn Cerîr et-Taberî (8/465) ve İbn Ebî Hâtem (4/1143) tefsîrlerinde tahrir etmişlerdir. Şeyh el-Elbânî (es-Sahiha, 6/113): 'Sahih isnâd ile.' demiştir.]

Süfyân, İbn Cüreyc'den ve o da Ata'dan, şöyle dediğini (nakletmiştir): "Küfrün altında bir küfür ve zulmün altında bir zulüm ve fâsıklığın altında bir fâsıklık vardır." [AbdurRezzâk (1/191), İbn Cerîr et-Taberî (8/464-465) ve İbn Ebî Hâtem (4/1149) tefsîrlerinde tahrir etmişlerdir. Şeyh el-Elbânî (es-Sahiha, 6/114): 'İsnâdı sahihtir.' demiştir.]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) bu rivayetleri naklettikten sonra demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) Ehli Sünnet'i ideal bir yola ve dengeli bir görüşe ulaştırmıştır. Dinler arasında İslam nasıl ise mezhebler arasında da vasat görüşlü olarak yine Ehli Sünnet'i kılmıştır. İşte buradaki, küfrün altında bir küfür, nifakın altında bir nifak, şirkin altında bir şirk, fâsıklığın altında bir fâsıklık ve zulmün altında bir zulümdür."

[Ebî Abdillâh Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Kitâbu's-Salât ve Hukmu Târikiha, 83. ve 93. sayfalar]

Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bir insan ne zaman ki üzerinde harâm oluşu icma edilmiş bir hükmü helâl görürse ya da üzerinde helâl oluşu icma edilmiş bir hükmü harâm görürse veya üzerinde icma edilmiş Şeriat (kanunların)ı değiştirecek olursa fakihlerin ittifakına göre mürted olan bir kafir olur. İşte bu her iki kavilden birisi üzerine şu ayeti kerime nazil olmaktadır: 'وَمَنْ لَّمْ يَخُفْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ' [Ve kim Allah'ın inzâl ettiğiyle hükmetmezse, o takdirde işte onlar, onlardır kâfirler.]' Yani Allah'ın indirdiklerinin dışındaki hükümleri helâl saymış demektir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'ul-Fetâvâ, 3. cilt, 267.-268. sayfalar]

³⁵⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمُهَيِّمْنَا' [ve üzerine muheymin olarak.] Yani: Kitâb'tan önünde olan üzerine." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Maide Sûresi Tefsîri, 470. sayfa]

³⁵⁶ '[Minhâc/Minhâc]': "Apaçık yol" demektir. [İbni Fâris, Mu'cemu Mekâyisi'l-Lugat, "Nehc" maddesi, 5/361; İbni Manzûr, Lisânu-l Arab, 2/383]

³⁵⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'لَكُمْ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شَرْعًا وَمِنْهَاجًا' [Sizden hepiniz için bir şerîat ve bir minhâc kıldık.] Evvelkilerin şerîatlerine bağlanmamak gerektiğine delâlet eder. 'الشريعة و الشريعة' [Şir'at ve şeriat]: Kendisi vesilesiyle necâta ulaşılan zâhir yoldur. Ve sözlükte 'الشريعة/şerîat': O kendisiyle suya ulaşılan yoldur. Ve 'الشريعة/Şerîat': Allah (سبحانه وتعالى)'nın, kulları için

yapardı ve lâkin size verdiklerinde sizi ibtilâ etmek için (bir ümmet yapmadı). O halde hayrâtta müsâbaka edin. Cemîân merciiniz Allah'adır. Artık hakkında ihtilâfta olduğunuzu size bildirecektir.(48)

Ve: 'Aralarında Allah'ın inzâl ettiği ile hükmet ve onların hevâlarına tâbi olma. Ve onlardan hazer et ki Allah'ın sana inzâl ettiğinin bazısından seni fitneye düşürmesinler.' diye (inzâl ettik). Fakat yüz çevirirlerse, artık ilmet ki Allah, onları bazı günâhlarından dolayı musîbete uğratmayı murâd ediyor. Ve muhakkak ki insanların ekserîsi, elbette fâsıklardır.(49)

Yoksa câhiliyye hükmünü mü arıyorlar?³⁵⁸ Ve yakîn eden bir kavim için Allah'tan daha güzel hüküm veren kimdir?(50)

Ey o îmân edenler! Yahûdi ve nasârâyı velîler ittihaz etmeyin. Onların bazıları bazısının velîleridir. Ve sizden kim onları velî edinirse, artık muhakkak ki o onlardandır. Muhakkak ki Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(51)

İmdi o kalblerinde maraz olanları onların içinde koştuklarını görürsün, derler ki: 'Bize bir felâketin isâbet etmesinden haşyet duyuyoruz.' Artık ola ki Allah, indinden bir fetih veya bir emir getirir de nefislerinde gizledikleri üzerine nâdim olurlar.(52)

Ve o îmân edenler derler ki: 'Muhakkak ki kesinlikle sizinle beraber olduklarına olanca yeminleriyle Allah'a o kasem edenler şunlar mı?' Onların amelleri boşa gitmiştir. Böylece hüsrâna uğrayanlar olmuşlardır.(53)

Ey o îmân edenler! Sizden kim Dîn'inden irtidât ederse, o zaman Allah, muhabbet ettiği ve onların O'na muhabbet ettiği bir kavim getirir. Mü'minler üzerine zelildirler,³⁵⁹ kâfirler üzerine izzetlidirler. Allah yolunda cihâd ederler. Ve levmedenin levminden korkmazlar. İşte bu Allah'ın fazlıdır, onu dilediğine verir. Ve Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.(54)

Sizin velîniz ancak Allah ve O'nun Resûlu ve o îmân edenlerdir, onlar ki namazı ikâme ederler ve zekâtı verirler ve onlar rükû edicidirler.(55)

Ve kim Allah'ı ve O'nun Resûlu'nu ve o îmân edenleri velî ittihaz ederse, o takdirde muhakkak ki Allah'ın hizbi, onlardır gâlibler.(56)

---

teşrî buyurduğu hükümlerdir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Maide Suresi'nin 48. âyetinin tefsirinde]

³⁵⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل) buyurdu ki: 'أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَنْفَعُونَ/Yoksa câhiliyye hükmünü mü arıyorlar?]' Ve o, Allah'ın Kitâb'ına ve O'nun hükmüne muhâlif olandır." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 32. sayfa]

³⁵⁹ alçak gönüllü, boynu bükük, mütevazî

Ey o îmân edenler! Sizden önce o Kitâb verilenlerden dininizi eğlence ve oyuncak o ittihaz edenleri ve küffârı velîler ittihaz etmeyin. Ve Allah'a takvâ edin, eğer mü'minler iseniz.(57)

Ve namaza nidâ ettiğinizde onu istihzâ ve oyuncak ittihaz ederler. Bu, onların akletmeyen bir kavim olmalarındandır.(58)

De ki: 'Ey Kitâb ehli! Bizden hoşlanmamanız, yalnızca bizim Allah'a ve bize inzâl edilene ve daha önce inzâl edilene îmân ettiğimizden ve sizin ekserîyyetinizin fâsıklar olmasından mıdır?'(59)

De ki: 'Allah indinde cezâca bundan daha şerrlisini size bildireyim mi? Allah lânet ettiği ve üzerine gazablandığı ve onlardan maymunlar ve hınzırlar ve tâğûta ibâdet edenler³⁶⁰ kıldığı kimseler, işte onlar mekânen daha şerrli ve düz yoldan daha çok dalâlete düşenlerdir.'(60)

Ve size geldiklerinde derler ki: 'Îmân ettik.' Ve (yanınıza) küfür ile dâhil olmuşlar ve onlar onunla hurûc etmişlerdir. Ve Allah onların gizlemekte olduklarını ilmedendir.(61)

Ve onların çoğunun, günah ve adâvet ve yasak olanı yemede yarıştıklarını görürsün. Amel etmiş oldukları elbette ne kötüdür!(62)

Rabbanîler ve ahbâr onları günah olan kavillerinden ve yasak olanı yemekten nehyetmeli değil miydi? Yapmış oldukları elbette ne kötüdür!(63)

Ve yahûdiler dediler ki: 'Allah'ın eli bağlıdır.' Onların elleri bağlandı ve dediklerinden dolayı lânetlendiler. Bilakis O'nun iki eli açıktır,³⁶¹ dilediği gibi infâk eder. Ve elbette, sana Rabbinden inzâl edilen, onlardan çoğunun tuğyânını ve

³⁶⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَعَبَدَ الطَّاغُوتَ/ve tâğûta ibâdet edenler]' Yani: Onlardan tâğûta ibâdet edenler kılmaştır. Yani: Onlara güzel gösterdiği şeylerde şeytâna itaat ederler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 75. sayfa]

³⁶¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "Bu âyette Allah (سبحانه وتعالى): 'Bilakis O'nun iki eli açıktır]' buyurmakta ve Kendisi için '[البس/bast]' ile vasfedilmiş '[بِإِذْنِهِ/iki eli]' isbât etmektedir. '[البسط/Bast]' Geniş bağış/lütuf anlamındadır. Bize vâcib olan: Allah (سبحانه وتعالى)'nın, bağış ve nimetler ile bast olunmuş/yayılmış iki elinin olduğuna îmân etmektir. Fakat bize vacip olan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın bu iki eline keyfiyet biçen kalbî bir tasavvura kalkışmamak, tekyîf içeren lisânî bir kelâma yer vermemek ve bu iki eli maahlûkâtın ellerine temsîl etmemektir/benzetmemektir. Çünkü Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ/O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.]' [Şura Suresi, 11. âyet] Kim Allah (سبحانه وتعالى)'nın bu iki elini maahlûkâtın ellerine temsîl ederse/benzetirse, şüphesiz ki o kimse, Allah (سبحانه وتعالى)'nın '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ/O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.]' şeklindeki kavlini yalanlanmış ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ/Artık Allah için meseller darb etmeyin.]' [Nahl Suresi, 74. âyet] kavlinde geçen emrine âsi gelmiş olur. Yine birisi çıkıp da Allah (سبحانه وتعالى)'nın iki eline keyfiyet biçer ve derse ki 'Allah'ın iki eli, [herhangi bir şekilde] muayyen bir keyfiyet üzeredir', şüphesiz ki o kimse, ilmetmediği bir şeyi Allah (عز وجل) aleyhine söylemiş ve hakkında bilgisinin olmadığı şeyin ardına düşmüş demektir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Tevhîd ve Şehâdeteynin Mânâsı, 13.-14. sayfalar]

küfrünü ziyâde edecektir. Ve onların arasına Kıyâmet Günü'ne kadar adâvet ve buğz ilkâ ettik. Her ne zaman harb için bir ateş yaksalar onu Allah söndürür. Ve onlar Arz'da fesâda sa'y ederler. Ve Allah, fesâd çıkaranlara muhabbet etmez.(64)

Ve eğer Kitâb ehli îmân etseler ve takvâ etselerdi, elbette onların günahlarını keffâretler ve elbette onları Naîm Cennetlerine dâhil ederdik.(65)

Ve eğer onlar Tevrât'ı ve İncîl'i ve onlara Rabblerinden inzâl edileni ikâme etselerdi,³⁶² elbette fevklerinden ve ayaklarının altından (bol rızık) yiyeceklerdi. Onlardan muktesid bir ümmet vardır.³⁶³ Ve onlardan çoğunun amel ettiği ne kötüdür!(66)

Ey Resûl! Rabbinden sana inzâl edileni tebliğ et ve eğer (bunu) fiil etmezsen, o zaman O'nun risâletini tebliğ etmiş olmazsın. Ve Allah seni insanlardan koruyacaktır. Muhakkak ki Allah, kâfirler kavmine hidâyet etmez.(67)

De ki: 'Ey Kitâb ehli! Tevrât'ı ve İncîl'i ve size Rabbinizden inzâl edileni ikâme edinceye kadar bir şey üzerinde değilsiniz.' Ve elbette, sana Rabbinden inzâl edilen, onlardan çoğunun tuğyânını ve küfrünü ziyâde edecektir. O halde kâfirler kavmi üzerine müteessir olma.(68)

Muhakkak ki o îmân edenler ve o yahûdiler ve sâbiîler ve nasârâ, kim Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân eder ve sâlih amel işler, o takdirde üzerlerine bir korku yoktur ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.(69)

Andolsun ki, İsrâîl oğullarının mîsâkını aldık ve onlara resûller irsâl ettik. Her ne zaman bir resûl onlara nefislerinin hevâsına uymayanı getirdiyse, onlardan bir fırkayı tekzîb ettiler ve bir fırkayı katlettiler.(70)

Ve hesâb ettiler ki bir fitne olmayacaktır. Artık onlar âmâ ve sağır kesildiler. Sonra Allah üzerlerine tevbelerini kabul etti, sonra onlardan çoğu (yine) âma ve sağır kesildiler. Ve Allah, onların amel ettiklerini görücüdür.(71)

Andolsun ki, o: 'Muhakkak ki Allah, O Meryem oğlu Mesîh'tir.' diyenler küfretmişlerdir. Ve Mesîh şöyle demişti: 'Ey İsrâîl oğulları! Benim Rabhim ve sizin Rabbiniz Allah'a ibâdet edin. Muhakkak ki, kim Allah'a şirk koşarsa, gerçekten

³⁶² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ]/Ve eğer onlar Tevrât'ı ve İncîl'i ikâme etselerdi]' Yani: O ikisinin hükümlerini ve hadlerini ikâme etseler/uygulasalar ve o ikisinin içindikilerle amel etselerdi." [Ebu Muhammed el-Hüseyin ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 78. sayfa]

³⁶³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ'/Onlardan muktesid bir ümmet vardır.'" Yani: Tâbi olan. Yani: Kitâb ehlinden Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e ve onun getirdiklerine îmân edenler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 37. sayfa]

Allah ona Cenneti harâm etmiştir ve onun me'vâsı Ateş'tir. Ve zâlimler için ensâr yoktur.'(72)

Andolsun ki, o: 'Muhakkak ki Allah, üçün üçüncüsüdür.' diyenler küfretmişlerdir. Ve bir ilâhtan başka ilâh yoktur. Ve eğer dediklerine nihâyet vermezlerse, elbette onlardan o küfredenlere elîm bir azâb temâs edecektir.(73)

Hâlâ mı Allah'a tevbe etmezler ve O'ndan mağfîret dilemezler? Ve Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(74)

Meryem oğlu Mesîh, bir resûlden başkası değildir. Ondan önce resûller gelip geçmiştir. Ve onun annesi bir siddîkadır. İkisi (de) taam yerler idi.³⁶⁴ Nazar et, onlara âyetlerimizi nasıl beyân ediyoruz. Sonra nazar et, onlar nasıl çeviriliyorlar.(75)

De ki: 'Allah'ın dûnundan, sizin için bir zarara ve ne (de) bir menfaata mâlik olmayanlara mı ibâdet ediyorsunuz? Ve Allah, O, Semî'dir, Alîm'dir.'(76)

De ki: 'Ey Kitâb ehli! Dîninizde hakksız aşırı gitmeyin. Ve daha önce dalâlete düşmüş ve çoğunu dalâlete düşürmüş ve düz yoldan dalâlete düşmüş kavmin hevâlarına tâbi olmayın.'(77)

İsrâîl oğullarından o küfredenler, Dâvud ve Meryem oğlu Îsâ'nın lisânı üzere lânetlenmişlerdir. Bu, onların isyân etmeleri ve haddi aşmış olmaları sebebiyledir.(78)

Fiil ettikleri münkerden nehyetmiyor idiler. Fiil etmiş oldukları elbette ne kötüdür.(79)

Onlardan çoğunun, o küfredenleri velî edindiklerini görürsün. Elbette onlar için nefislerinin takdîm ettikleri ne kötüdür ki Allah onlara kızmıştır ve onlar azâbın içinde muhalledlerdir.(80)

Ve eğer onlar Allah'a ve Nebî'ye ve ona inzâl edilene îmân etmiş olsalardı, onları velîler ittihaz etmezlerdi. Ve lâkin onlardan çoğu fâsıklardır.(81)

Elbette, o îmân edenlere adâvetçe insanların en şiddetlisini yahûdiler ve o şirk koşanlar bulacaksın. Ve elbette onların o îmân edenlere sevgice en yakınlarını o: 'Muhakkak ki biz nasârâyız.' diyenleri bulacaksın. Bu, onlardan keşîşlerin ve râhiblerin bulunmasından ve onların kibirlenmemelerindendir.(82)

³⁶⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَأُمُّهُ صَبِيَّةٌ/Ve onun annesi bir siddîkadır.]" Yani: Çok sadakâtli. Ve denildi ki: (Meryem'in) '[صَبِيَّةٌ/siddîka]' nâmı ile isimlendirilmesi, Allah'ın ayetlerini tasdîk etmesi sebebiyledir. Allah (عز وجل)'nin buyurduğu gibi: '[وَصَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا/Ve o, Rabbinin kelimelerini tasdîk etti]' [Tahrîm Suresi, 12. âyet]' '[كَانَا يَأْكُلَانِ الطَّعَامَ/İkisi (de) taam yerler idi.]" Yani: Onlar da sâir âdemoğulları gibi taam ve gıda ile yaşarlardı. Öyleyse taam yemeden kâim olamayan kimse nasıl ilâh olabilir?" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 83. sayfa]

Ve Resûl'e inzâl edileni dinlediklerinde, hakkı tanıdıklarından dolayı onların gözlerinin yaştan dolup taşıdığını görürsün. Derler ki: 'Ey Rabbimiz! İmân ettik, artık bizi şâhidlerle beraber yaz.'(83)³⁶⁵

'Ve bizim için ne var, Allah'a ve bize hakktan gelene îmân etmiyoruz? Ve biz, Rabbimizin bizi sâlihler kavmi ile beraber (Cennet'e) dâhil etmesini umuyoruz.'(84)

Böylelikle Allah, onlara söylediklerinden dolayı altlarından nehirler cereyân eden Cennetleri sevâb olarak verdi, orada muhalledlerdir. Ve bu, muhsinlerin karşılığıdır.(85)

Ve o küfredenler ve âyetlerimizi tekzîb edenler, işte onlar Cahîm ashâbıdır.(86)³⁶⁶

Ey o îmân edenler! Allah'ın sizin için helâl ettiği tayyibâtı harâm etmeyin ve haddi aşmayın. Muhakkak ki Allah, haddi aşanlara muhabbet etmez.(87)³⁶⁷

Ve Allah'ın sizi helâl tayyib rızıklandırıldığından yiye. Ve O sizin Kendisine îmân ettiğiniz Allah'a takvâ edin.(88)

Allah sizi yeminlerinizdeki lağv ile muâhaze etmez. Ve lâkin sizi akdettiğiniz yeminler ile muâhaze eder. Artık onun keffâreti ehlinize yedirdiğinizin vasatından on miskini doyurmak veya giydirmek veya bir rakabeyi hürriyetine kavuşturaktır.³⁶⁸ Fakat kim (bu imkanı) bulamazsa, artık üç gün oruç tutar. İşte bu, yemin ettiğinizde

³⁶⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "İbn Ebî Hâtim ve İbn Merdûye ve Hâkim, İbn Abbâs (رضي الله عنه)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ/artık bizi şâhidlerle beraber yaz' kavli hakkında şöyle dediğini rivâyet etmişlerdir: 'Yani: Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ve ümmetiyle (beraber yaz). Onlar şâhidlerdir. Nebîleri (صلى الله عليه وسلم)'in tebliğ ettiğine ve resûllerin de tebliğ ettiğine şehâdet etmişlerdir.' Ve Hâkim: 'İsnâdı sahîhtir.' [Zehebî muvâfakat etmiştir] demiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mâide Sûresi, 83. âyetin tefsîrinde]

³⁶⁶ 10. âyet ile aynıdır

³⁶⁷ İmâm Şâtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ /Ey o îmân edenler! Allah'ın sizin için helâl ettiği tayyibâtı harâm etmeyin ve haddi aşmayın. Muhakkak ki Allah, haddi aşanlara muhabbet etmez.'" Âyet, evvelâ helâlî harâm etmekten nehyetmiş, sonra bunun haddi aşma olduğunu ve Allah'ın haddi aşanları muhabbet etmeyeceğini bildirmiştir." [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtubî, el-İ'tisâm, 55. sayfa]

³⁶⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Şüphesiz ki lağv yemin; kişinin kelâm ederken, herhangi bir kasıt olmaksızın 'hayır vAllahi, evet vAllahi' demesidir." Devamla şöyle demiştir: "Sahîh olan şu ki, lağv yemin; Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلَكِنْ يُوَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمْ/Ve lâkin sizi akdettiğiniz yeminler ile muâhaze eder.'" diye buyurmuş olduğu kavlinden istidlâl edildiği üzere; 'kasıtsız yapılmış olan yemindir'. Yani âyet, 'tasarladığınız ve kasdettiğiniz yeminden ötürü muâhaze olursunuz' anlamını ihtivâ etmektedir. Allah (سبحانه وتعالى): 'فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ/Artık onun keffâreti ehlinize yedirdiğinizin vasatından on miskini doyurmak' buyurmuştur. Bu da, ihtiyâc sâhibi fakirlerden ve kendilerine yetesilik imkânâ sâhib olmayan kimselerden on yoksulu doyurmaktır. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'أَوْ كِسْوَتُهُمْ/veya giydirmek'; Şafiî (رحمه الله): 'On kişiden her birine, giyim ile tesmiye olunan cinsten herhangi bir şey; bir gömlek, bir şalvar, bir izar veya bir sarık ya da bir peçe vesaire vermiş olsa, bu yeterlidir.' demiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Maide Sûresi, 89. âyetin tefsîrinde]

yeminlerinizin keffâretidir. Ve yeminlerinizi muhâfaza edin. İşte Allah, âyetlerini sizin için böyle beyân eder. Umulur ki siz şükredersiniz.(89)

Ey o îmân edenler! İçki ve kumar ve dikili taşlar ve fal okları ancak şeytânın amelinden bir pisliktir. Artık ondan ictinâb edin, umulur ki siz felâh bulursunuz.(90)

İçki ve kumarda şeytân ancak aranızda adâvet ve buğz salmayı ve sizi Allah'ı zikretmekten ve namazdan alıkoymayı murâd eder. O halde siz son veriyorsunuz değil mi?(91)

Ve Allah'a itaat edin ve Resûl'e itaat edin. Ve hazer edin. Fakat yüz çevirirseniz, artık ilmedin ki Resûlumuzun üzerine olan mübîn bir tebliğdir.(92)

O îmân edenlerin ve sâlih ameller işleyenlerin (harâm edilmeden önce) tattıklarında üzerlerine bir günâh yoktur,³⁶⁹ eğer takvâ edip ve îmân eder ve sâlih ameller işler, sonra takvâ eder ve îmân eder, sonra takvâ eder ve ihsân ederlerse. Ve Allah, muhsinlere muhabbet eder.(93)

Ey o îmân edenler! Allah elbette sizi kendi ellerinizin ve mızraklarınızın erişebileceği avdan birşey ile ibtilâ edecektir, Allah'ın -kim O'ndan gıyabında korkuyor- ilmetmesi için. Artık bundan sonra haddi aşarsa, o takdirde onun için elîm bir azâb vardır.(94)

Ey o îmân edenler! Avı -ve siz ihramlıyken- katletmeyin. Ve sizden kim onu kasten katlederse, artık cezası davardan katlettiğinin mislidir. Kâbeye ulaşmış bir kurbanlık olarak (buna) sizden iki adâlet sahibi hükmeder veya keffâreten miskinleri yedirmek veya bunun muâdili olarak oruç tutmaktır. (Bu yaptığı) işinin vebâlini tatması içindir. Allah seleftekini afvetmiştir. Ve kim avdet ederse, o takdirde Allah ondan intikâm alır. Ve Allah, Azîz'dir, intikâm sahibidir.(95)

Sizin için ve yolcular için deniz avı ve onun yenilmesi size metâ olarak helâl edildi. Ve sizin üzerinize ihramda olduğunuz müddetçe kara avı harâm edilmiştir. Ve O'na haşr edileceğiniz Allah'a takvâ edin!(96)

Allah Kâbe'yi, Beytu'l-Harâm'ı insânlar için kıyâm kıldı. Ve Şehru'l-Harâm'ı ve kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları (da).³⁷⁰ Bu, Allah'ın semâlardakini ve Arz'dakini ilmettiğini ve Allah'ın her şeye Âlîm olduğunu ilmetmeniz içindir.(97)

³⁶⁹ İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله), İkrime (رحمه الله)'tan İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İçki harâm edildiğinde, dediler ki: 'Ey Allah'ın Resûlu! İçki içen halde ölen ashâbımız (ın durumu nedir)?' Bunun üzerine Allah (عز وجل) şöyle inzâl buyurdu: '[لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ] [Ebu Abdillâh Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdîsu'l-Muhtâre, 12. cilt, 45. sayfa (42.)]

³⁷⁰ İmâm Taberî hasen sened ile Âli ibn Talha'dan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه) 'جعل الله الكعبة النبوة الحرام قياما للناس والشهر الحرام والهدى والقلائد]'nin: 'Allah Kâbe'yi, Beytu'l-Harâm'ı

Allah'ın, ikâbı şiddetli olduğunu ve Allah'ın Gafûr, Rahîm olduğunu ilmedin.(98)

Resûl'un üzerine tebliğden başka yoktur. Ve Allah açıkladığınızı ve gizlediğinizi ilmeder.(99)

De ki: 'Habîs ve tayyib müsâvî değildir. Velew ki, habîsin çokluğuna teâccüb etsen. Artık Allah'a takvâ edin ey akıl sahibleri, umulur ki siz felâh bulursunuz.'(100)

Ey o îmân edenler! Sizin için açıklandığında sizi müteessir edecek şeylerden suâl etmeyin. Ve eğer siz Kur'ân inzâl edilirken suâl ederseniz, sizin için açıklanır. Allah onlardan afvetmiştir. Ve Allah, Gafûr'dur, Halîm'dir.(101)

Sizden önce bir kavim onları suâl etti. Sonra onlar sebebiyle kâfirler oldular.(102)

Allah, ne Bahîre ve ne Sâibe ve ne Vasîle ve ne Hâm'dan (hiçbirini meşru) kılmamıştır.³⁷¹ Ve lâkin o küfredenler Allah üzere yalan iftirâ ediyorlar. Ve onların ekseriyeti akletmezler.(103)

Ve onlara denildiğinde: 'Allah'ın inzâl ettiğine ve Resûl'e gelin.' Derler ki: 'Babalarımızı üzerinde bulduğumuz bize yeter.' Ve babaları birşey ilmetmiyor ve hidâyet bulamamış olsalar da mı?(104)

---

insanlar için kıyâm kıldı. Ve Şehru'l-Harâm'ı ve kurbanı ve boyunlardaki gerdanlıkları (da).]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Yani dinleri için kıyâm ve haccları için nişâneler (kıldı)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 214. sayfa]

³⁷¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) bu kelimeleri açıklama sadedinde şöyle demiştir: '[بحيرة/Bahîre]' kavli: Bahîre, sâibe, vasîle ve hâm sözcükleri, Arablar nezdinde muhtelif ıstılahları hâiz olan isimlerdir. Hülâsası şu ki: Bunların bazıları, ilâhlarına hâs kıldıkları; bazıları ise yenilmesini, binilmesini, tüylerinden, yünlerinden ve kıllarından faydalanılmasını harâm kıldıkları hayvanlardır. Onlar kendi aralarında, bir hayvanın ne zaman bahîre sayılabileceği husûsunda ihtilâf halindedirler. Lâkin onlara göre bahîrenin alâmeti, o hayvanın (dişi devenin) kulaklarının derin bir biçimde yarılmasıdır. Bahîre sözcüğü, "bahr/deniz" kelimesinden alınmıştır. Bahr/Deniz, geniştir. Fakat bahîrenin kulaklarını ne zaman yarmaktaydılar? Onların bu hususta da bir ıstılahı mevcut idi. İşte hayvan şöyle şöyle doğurursa, böyle böyle doğurursa gibi... Burada mühim olan, bunların muhtelif ıstılahlar olmasıdır.

'[سائبة/Sâibe]' kavli: Sâibe, sâib hâlde terk edilmiş, yani saliverilmiş hâlde bırakılan hayvandır (dişi devedir). Bu dişi deve de ne zaman saliverilip sâibe kılınmakta idi? Onların nezdinde, bu hususta da muhtelif olan bir ıstılah mevcut idi. Fakat netice itibarı ile dişi bir deveyi sâibe olarak addetmekte ve onun sütünü, ona binilmesini ve ondan faydalanılmasını harâm kılmakta idiler.

'[وصيلة/Vasîle]' kavli: Vasîle, genç dişi develerle ilgili bir kavram idi. Bir deve, ilk olarak dişi bir deve doğurursa, ardından yine dişi bir deve doğurursa, yani bir dişi deve, peşpeşe iki batın doğurursa ve bu doğumların ikisi de dişi olursa bu durumda, 'dişi, dişiye vâsıl oldu' şeklinde addedilmekte ve o, harâm kılınmakta ya da ilâhlara sunulmakta idi.

'[حام/Hâm]' kavli: Hâm, sırtı himâye olunmuş (harâm sayılmış) olup üzerine binilmeyen hayvan -yani deve- demektir. Bir devenin ne zaman "hâm" olarak kabul edileceği husûsunda ise ihtilâf etmekte idiler. Bazıları demiştir ki: "Neslinden on batın doğan devedir". Bazıları ise bunun hilâfına bir şeyler söylemişlerdir. Burada önemli olan bunların, en'âm (yani deve, sığır, koyun gibi hayvan) çiftlerinin vasıfları olması, bu hayvanların ne zaman harâm kılınacak ve ne zaman putlara sunulacak olmasıdır. [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Maide Sûresi Tefsîri, 450.-451. sayfalar]

Ey o îmân edenler! Nefisleriniz(in mesuliyeti) üzerinizdir. Eğer hidâyet üzere olursanız, dalâlete düşen size bir zarar veremez. Cemîân merciiniz Allah'adır. Böylece amel etmiş olduklarınızı size bildirecektir.(105)

Ey o îmân edenler! Birinize ölüm hazır olduğunda, vasiyet esnasında aranızda şâhidlik (edecekler) sizden iki adalet sahibi veya Arz'da darb ettiniz de ölüm musibeti isabet ettiyse, sizin dışınızdan başka iki (kişi)dir. Eğer kuşkulanırsanız, onları namazın ardından alıkoyarsınız da Allah'a şöyle kase ederler: 'Bir değere onu satmayacağız, velev ki, karâbet sahibi³⁷² olsun. Ve Allah'ın şehâdetini gizlemeyiz. Muhakkak ki biz o zaman elbette günahkarlardan oluruz.'(106)

Fakat ikisi aleyhinde bir günahı hakkettikleri anlaşılırsa, o vakit ikisinin makamını o üzerlerine hakk terettüb edenlerden daha evlâ başka ikisi ikâme eder de Allah'a şöyle kase ederler: 'Elbette bizim şâhidliğimiz o ikisinin şâhidliğinden ehaktır ve biz haddi aşmadık. Muhakkak ki biz, o zaman elbette zâlimlerdenizdir.'(107)

İşte bu, şehâdeti vechi üzere (yerine) getirmelerine ednâdır veya yeminlerinden sonra yeminlerin reddedilmesinden korkmalarına. Ve Allah'a takvâ edin ve dinleyin. Ve Allah, fâsıklar kavmine hidâyet etmez.(108)

Allah'ın resûlleri cem edip de: 'Size ne cevâb verildi?' buyuracağı gün, diyecekler ki: 'Bizim bir ilmimiz yoktur. Muhakkak ki Sen, Sensin gaybleri ilmeden.'(109)

Hani Allah buyurmuştu ki: 'Ey Meryem oğlu Îsâ! Senin ve vâlidenin üzerindeki nimetimi zikret. Hani seni Ruh'ul-Kudüs ile teyid etmiştim. Beşikte ve yetişkin iken insanlarla kelâm ediyordun. Ve hani sana Kitâb'ı ve Hikmet'i ve Tevrât'ı ve İncîl'i tâlim etmiştim. Ve Benim iznimle çamurdan kuş heyeti gibi (birşey) halk ediyordun da içine nefh ediyordun, böylece iznimle kuş oluyordu. Ve doğuştan körü ve abraşı iznimle iyileştiriordun. Ve hani iznimle mevtâyı ihrâc ediyordun.³⁷³ Ve hani İsrâîl oğullarını sende savmışım. Hani, sen onlara beyyineler ile geldiğinde, o zaman onlardan o küfredenler: 'Bu, mübîn bir sihirden başkası değildir.' demişlerdi.'(110)

Ve hani havârilere: 'Bana ve Resûlume îmân edin.' diye vahyetmiştim. Dediler ki: 'Îmân ettik ve müslümanlar olduğumuza Sen şâhid ol.'(111)

Hani havârilere demişlerdi ki: 'Ey Meryem oğlu Îsâ! Rabbinin bize semâdan bir sofrâ inzâl etmeye gücü yeter mi?' (Îsâ) dedi ki: 'Allah'a takvâ edin, eğer mü'minler iseniz.'(112)

³⁷² yani akraba

³⁷³ Şeyh Şankitî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَى بِأَذْنِي/ Ve hani iznimle mevtâyı ihrâc ediyordun.'" Bunun manâsı, yani onları kabirlerinden Allah'ın dilemesi ve kudreti ile ihrâc etmesidir/çıkarmasıdır." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 2. cilt, 211. sayfa]

Dediler ki: 'Murâd ediyoruz ki ondan yiyelim ve kalblerimiz mutmain olsun ve senin bize doğru söylediğini ilmedelim ve biz onun üzerine şâhidlerden olalım.'(113)

Meryem oğlu Îsâ dedi ki: 'Allahım, Rabbimiz! Üzerimize semâdan bir sofrâ inzâl et. Bizim evvelimiz ve âhirimiz için bir bayram ve Senden bir âyet olsun. Ve bizi rızıklandır. Ve Sen rızıklandıranların en hayırlısısın.'(114)

Allah buyurdu ki: 'Muhakkak ki Ben onu sizin üzerinize inzâl edeceğim. Fakat ondan sonra sizden kim küfrederse, artık muhakkak ki Ben onu âlemlerden (hiç) birini azâblandırmayacağım bir azâb ile azâblandıracağım.'(115)

Ve Allah: 'Ey Meryem oğlu Îsâ, sen mi insanlara: 'Beni ve annemi, Allah'ın dûnundan iki ilâh ittihaz edin.' dedin?' dediğinde, (Îsâ) dedi ki: 'Subhânsın, benim için hakk olmayan birşeyi söylemem mümkün değildir. Eğer onu söylemiş olsam, mutlaka Sen onu ilmederdin, Sen benim nefsimdekini ilmedersin ve ben Senin Nefsindekini ilmedemem. Muhakkak ki Sen, Sensin gaybleri ilmeden.'(116)³⁷⁴

Ben onlara: 'Benim ve sizin Rabbiniz olan Allah'a ibâdet edin.' diye Senin bana emrettiğinden başkasını söylemedim. Ve ben onların içinde bulunduğum müddetçe üzerlerine şâhid olmuşum, fakat Sen beni vefât ettirince, üzerlerine Rakîb Sen oldun.³⁷⁵ Ve Sen, her şey üzerine Şehîd'sin.(117)³⁷⁶

Eğer onlara azâb edersen, artık muhakkak ki onlar senin kullarıdır. Ve eğer onlara mağfîret edersen, artık muhakkak ki Sen, Sensin Azîz, Hakîm.(118)

³⁷⁴ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "Rabbimiz, Nefsinin, halk ettiklerinin nefsi gibi olmasından münezzehtir. O, nefsi olmayan bir yokluk olmaktan da azîzdir. Allah (ذکره جل), Nebîsi Muhammed (صلی الله وَاِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ) 'e şöyle buyurmuştur: 'Selâm üzerinize olsun! Rabbiniz Nefsi üzerine rahmeti yazdı]' Rabbiniz bize ilmettirmiştir ki O'nun, üzerine rahmeti yazdığı bir Nefsi vardır." Devamla İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "Allah (ذکره جل), kelîmi Mûsâ'ya buyurdu ki: 'وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي *ثُمَّ '[Tâhâ Sûresi, 40.-41. âyetler] Böylece Allah, Kendisinin, O'na kelîmi Mûsâ (عليه السلام)'ı seçtiği bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. Ve (جل وعلا) şöyle buyurmuştur: 'وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ/Ve Allah, sizi Nefsinden tahzîr eder. Ve Allah, kullarına Rauf'tur.' [Âl-i İmrân, 30. âyet] Yine Allah, bu âyette (de) Kendisinin bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. Rûhullah Meryem oğlu Îsâ, Rabbine hitâb ederek şöyle demiştir: 'تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ/Sen benim nefsimdekini ilmedersin ve ben Senin Nefsindekini ilmedemem. Muhakkak ki Sen, Sensin gaybleri ilmeden.' [Mâide Sûresi, 116. âyet] Böylelikle Rûhullah Meryem oğlu Îsâ (da), mâbûdunun bir Nefsi olduğunu bildirmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 11.-12. sayfalar]

³⁷⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'كَُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ/üzerlerine Rakîb Sen oldun.] Yani, onların amellerini muhâfaza eden, onlara şâhid olan ve onları ilmeden murâkib/gözetleyen." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Mâide Sûresi Tefsîri, 550. sayfa]

³⁷⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) yine der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدًا/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttalî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

Allah buyurdu ki: 'Bu, sâdıklara sadâkatlarının menfaat vereceği gündür. Onlar için altlarından nehirler cereyân eden Cennetler vardır, orada ebeden muhalledlerdir. Allah onlardan râzıdır ve onlar O'ndan râzıdır. İşte bu, azîm başarıdır.'(119)

Allah'ındır semâların ve Arz'ın ve onların içindekilerin mülkü. Ve O, her şey üzerine Kadîr'dir.(120)

6. EN'ÂM SÛRESİ (165 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hamd Allah içindir. O ki, semâları ve Arz'ı halk etti. Ve zulmetleri ve nûru var etti. Sonra o küfredenler (başkalarını) Rabblerine muâdil tutarlar.(1)

O, O ki, sizi çamurdan halk etti. Sonra bir ecel kazâ etti. Ve O'nun indinde müsemmâ bir ecel vardır.³⁷⁷ Sonra siz kuşulanıyorsunuz.(2)

Ve O, semâlarda ve Arz'da Allah'tır. Sırrınızı ve cehrinizi ilmetmiştir. Ve kesbedeceğinizi (de) ilmeder.(3)

Ve onlara Rabblerinin âyetlerinden bir âyet gelmemiştir ki ondan îrâz etmiş olmasınlar.(4)³⁷⁸

Gerçekten onlara hakk gelince tekzîb ettiler. Fakat onlara ne ile istihzâ eder olduklarının haberleri gelecektir.(5)

Görmediler mi, onlardan önce nice kuşakları helâk ettik? Arz'da size vermediğimiz mükneti onlara müknet verdik. Ve onların üzerine semâdan bol bol yağmur irsâl ettik. Ve altlarından nehirler cereyân eder kıldık. Böyleyken günahları sebebiyle onları helâk ettik. Ve onların ardından başka kuşaklar inşâ ettik.(6)

Ve eğer üzerine Kitâb'ı kırtâs içinde inzâl etseydik de elleriyle ona dokunsalardı, elbette o küfredenler derlerdi ki: 'Bu, mübîn bir sihirden başkası değildir.'(7)

Ve dediler ki: 'Onun üzerine bir melek inzâl edilmeli değil miydi?' Ve eğer bir melek inzâl etseydik, elbette iş kazâ edilirdi. Sonra onlara mühlet verilmezdi.(8)³⁷⁹

Ve eğer onu bir melek kılsaydık, elbette onu bir adam kılardık ve elbette örttüklerini üzerlerine örterdik.(9)³⁸⁰

---

³⁷⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, şöyle dediğini tahrir etmiştir: "'ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا/Sonra bir ecel kazâ etti.'" Yani, ölümün eceli. '[وَأَجَلٌ مُّسَمًّى/Ve müsemmâ bir ecel vardır]' Müsemmâ bir ecel ise, saatin eceli ve Allah indinde vakfedir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 225. sayfa]

³⁷⁸ Yâsîn Sûresi'nin 46. âyetiyle aynıdır

³⁷⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكًا لَّفُضِيَ الْأَمْرُ/Ve eğer bir melek inzâl etseydik, elbette iş kazâ edilirdi.'" Yani: Elbette azâb vâcib ve iş bitmiş olurdu. Ve bu Allah'ın, kâfirler için bir Sünnetidir. Ne zaman bir âyet isteseler, buna binâen üzerlerine bir âyet inzâl edilse ama sonra buna îmân etmeseler, azâb ile yok edilirler. '[ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ/Sonra onlara mühlet verilmezdi.]' Yani: Onlara (azâb) ertelenmez ve mühlet verilmezdi." [Ebu Muhammed el-Hüseyin ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 129. sayfa]

³⁸⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا]'

Ve andolsun ki, senden önce resûller ile istihzâ edildi. Fakat onlardan o maskaralığa alanları istihzâ etmiş oldukları kuşatıverdi.(10)³⁸¹

De ki: 'Arz'da seyr edin, sonra tekzîb edenlerin âkibeti nasıl oldu nazar edin.'(11)

De ki: 'Semâlar ve Arz'dakiler kimindir?' De ki: 'Allah'ındır. Nefsi üzerine³⁸² rahmeti yazmıştır. Elbette sizi Kıyâmet Günü'ne cem edecektir. Onda kuşku yoktur.' Nefislerini o hüsrâna uğratanlar, artık onlar îmân etmezler.(12)

Ve O'nundur gece ve gündüzde sâkin olan. Ve O, Semî'dir, Alîm'dir.(13)

De ki: 'Allah'tan gayrısını mı veli ittihaz edeyim? Semâları ve Arz'ı yaratmıştır. Ve O yedirir ve (lâkin) yedirilmez. De ki: 'Muhakkak ki bana teslim olanların evveli olmam emredildi. Ve sakın müşriklerden olma (buyuruldu).'(14)

De ki: 'Muhakkak ki ben, eğer Rabbime isyân edersem, azîm bir günün azâbından korkarım.'(15)³⁸³

Kim ondan o gün çevrilirse, gerçekten (Allah) ona merhamet etmiştir. Ve işte bu, mübîn başarıdır.(16)

Ve eğer Allah sana bir zarar temâs ettirirse, artık onu, O'ndan başka açacak yoktur. Ve eğer sana bir hayır temâs ettirirse, işte O, her şey üzerine kadîrdir.(17)

Ve O, kullarının fevkinde Kâhîr'dir.³⁸⁴ Ve O, Hakîm'dir, Habîr'dir.(18)

De ki: 'Hangi şey şehâdeten daha büyüktür?' De ki: 'Allah aramda ve aranızda şâhidtir. Ve bu Kur'ân bana, onunla sizi ve kime ulaşırsa inzâr etmem için vahyedildi. Muhakkak ki siz, hakîkaten Allah ile beraber başka ilâhlar olduğuna

---

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ/Ve eğer onu bir melek kılsaydık, elbette onu bir adam kılardık ve elbette örttüklerini üzerlerine örterdik.] Yani: Eğer beşer resûl ile beraber bir melek inzâl etseydik, yani eğer beşere melek bir resûl ba's etseydik, elbette konuşmasının anlaşılması, ondan faydalanılması için o melek, bir adam (şeklinde) olurdu. Ve eğer böyle olsaydı onlar, beşerden birinin risâletini kabulde nasıl kendi kendilerine şüpheye düşmüşlerse, durum onlara yine karışık ve şüpheli gelirdi." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, En'âm Suresi, 9. âyetin tefsirinde]

³⁸¹ Enbiyâ Suresi'nin 41. âyetiyle aynıdır

³⁸² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: 'عَلَى نَفْسِهِ/Nefsi üzerine]' Yani: Zâtı üzerine. Allah'ın nefsi sıfatı değildir, bilakis zâtıdır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, En'âm Suresi Tefsîri, 12. sayfa]

³⁸³ Zümer Suresi'nin 13. âyetiyle aynıdır

³⁸⁴ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Hâlıkımızın kendi nefsinin şöyle vasıflandığı: 'وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ/Ve O, kullarının fevkinde Kâhîr'dir.]" kavlini duymadınız mı? Yoksa O'nun ilmi ihâta etmez mi? Muhakkak ki Allah -cinn olsun, insân olsun, melekler olsun- tüm kullarının fevkindedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 256. sayfa]

Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) ise şöyle der: "'وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ/Ve O, kullarının fevkinde Kâhîr'dir.]" Kahr, sultân/hükümlerlik, yani sulta ile birlikte gâlibiyet. Nitekim mutlak gâlibin sultası olmayabilir de. Lâkin Allah (عز وجل)'nin kahrı tam bir sulta ile gâlibiyettir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, En'âm Sûresi Tefsîri, 18. sayfa]

şâhidlik mi ediyorsunuz?' De ki: 'Ben şâhidlik etmem.' De ki: 'O, ancak tek ilâhtır. Ve muhakkak ki ben, sizin şirk koştuklarınızdan berîyim.'(19)

O kendilerine Kitâb verdiklerimiz, oğullarını bildikleri gibi onu bilirler.³⁸⁵ O nefislerini hüsrâna uğratanlar, artık onlar îmân etmezler.(20)

Ve kim Allah'ın üzerine yalan iftirâ edenden veya O'nun âyetlerini tekzîb edenden daha zâlimdir? Muhakkak ki o zâlimler felâh bulmazlar.(21)

Ve onları cemîân haşr edeceğimiz gün, sonra o şirk koşanlara diyeceğiz ki: 'Nerede o iddia etmiş olduğunuz şürekânız?'(22)³⁸⁶

Sonra onların şöyle demelerinden başka bir fitneleri olmayacak: 'Vallahi Rabbimiz, biz müşrikler olmadık.'(23)

Nazar et, nasıl nefisleri üzerine yalan söylediler. Ve iftirâ eder oldukları onlardan sapmıştır.(24)

Ve onlardan kimi seni dinler. Ve onların kalbleri üzerine -onu fikhederler diye- perdeler kılırsınız ve kulaklarının içine (de) bir ağırlık. Ve eğer her âyeti görseler (bile) ona îmân etmezler. Nihâyet sana geldiklerinde, seninle mücâdele ederler. O küfredenler derler ki: 'Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.'(25)³⁸⁷

Ve onlar ondan nehyederler ve ondan uzaklaşırlar. Ve onlar nefislerinden başkasını helâk etmezler ve şuurunda değildirler.(26)

Ve ateşin üzerine durdurulduklarında, artık şöyle dediklerini görseydin: 'Keşke döndürülseydik ve Rabbimizin âyetlerini tekzîb etmeseydik ve mü'minlerden olsaydık.'(27)

Bilâkis, daha önce gizlemekte oldukları onlara göründü. Ve eğer geri çevrilseler, elbette kendisinden nehyedildiklerine avdet ederlerdi. Ve muhakkak ki onlar elbette yalancılardır.(28)

³⁸⁵ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahih bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın kavli: 'الدِّينَ اتَّيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَغْرُقُونَهُ كَمَا يَغْرُقُونَ آبْنَاءَهُمْ]' O kendilerine Kitâb verdiklerimiz, oğullarını bildikleri gibi onu bilirler.' hakkında demiştir ki: "Nasâra ve yahûdiler kitâblarında, oğullarını bildikleri gibi Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'i bilirler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 231. sayfa]

³⁸⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'شُرَكَاءُكُمْ/şürekânız]' Yani: Allah (عز وجل)'ye kendilerini şirk koştuklarınız." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, En'âm Sûresi Tefsîri, 18. sayfa]

³⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِنْ هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ]' Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu, evvelkilerin hadîslerinden/sözlerinden başkası değildir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 232. sayfa]

Ve dediler ki: 'Bu dünyâ hayatımızdan başkası yoktur. Ve biz, ba's edilecekler (de) değiliz.'(29)

Ve onları Rabblerinin karşısında durdurulduklarında görseydin, (Allah) buyuracak ki: 'Bu, hakk değil mi?' Derler ki: 'Bilakis, Rabbimize yemin olsun.' Buyuracak ki: 'Öyleyse küfretmiş olduğunuzdan dolayı tadın azâbı.'(30)

Allah'a mülâki olmayı o tekzîb edenler hüsrâna uğramışlardır. Nihâyet Saat³⁸⁸ ansızın onlara geldiğinde derler ki: 'Orada yaptığımız kusurlardan dolayı yazıklar olsun bize!' Ve onlar yüklerini sırtları üzerinde taşırlar. Dikkat edin, yüklendikleri ne kötüdür!(31)

Ve dünyâ hayatı oyun ve eğlenceden başkası değildir. Ve elbette Âhiret diyârı o takvâ edenler için daha hayırlıdır. Daha akletmiyor musunuz?(32)

İlmediyoruz ki, o söyledikleri seni elbette hüznlendiriyor. Fakat muhakkak ki onlar seni tekzîb etmiyorlar ve lâkin zâlimler Allah'ın âyetlerini inkâr ediyorlar.(33)

Ve andolsun ki, senden önce resûller tekzîb edilmişlerdir. Ama tekzîb edilmelerine ve eziyyet görmelerine karşı sabretmişlerdir. Nihâyet onlara nusretimiz gelmiştir. Ve Allah'ın kelimelerini tebdîl edecek yoktur. Ve andolsun ki, mürsellerin haberlerinden sana gelmiştir.(34)

Ve eğer onların îrâz etmeleri senin üzerine büyük geliyorsa, artık gücün Arz'a bir geçit veya semâya bir merdiven aramaya yetiyorsa, o halde onlara bir âyet getir. Ve eğer Allah dileseydi, elbette onları hidâyet üzere cem ederdi. Öyleyse sakın câhillerden olma!(35)

Ancak o işitenler icâbet eder. Ve mevtâyı, Allah onları ba's eder.³⁸⁹ Sonra O'na rücû ettirilirlen.(36)

Ve dediler ki: 'Onun üzerine Rabbinden bir âyet inzâl edilmeli değil miydi?' De ki: 'Muhakkak ki Allah, âyet inzâl etmeye kâdirdir.' Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(37)

Ve Arz'da bir debelenen ve ne (de) iki kanadıyla uçan bir kuş yoktur ki, sizin emsâliniz ümmetler olmasın. Kitâb'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık. Sonra Rabblerine haşr edilceklerdir.(38)

³⁸⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

³⁸⁹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: "'[إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ] [وَالْمَوْتَى]' Ve mevtâyı]' Allah (سبحانه وتعالى) mevtâlarla, yani küffârla birlikte onları ba's ettiği zaman." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 236. sayfa]

Ve âyetlerimizi o tekzîb edenler zulmetler içinde sağırlar ve dilsizlerdir. Allah kimi dilerse onu dalâlete düşürür ve kimi dilerse onu Sırat-ı Mustakîm³⁹⁰ üzerinde kılar.(39)

De ki: 'Kendinizi gördünüz mü? Eğer size Allah'ın azâbı gelse veya size Saat³⁹¹ gelse Allah'tan gayrısına mı duâ edersiniz? Eğer sâdıklar iseniz (söyleyin).'(40)

Bilakis, yalnız O'na duâ edersiniz. Artık dilerse O'na (kaldırılması için) duâ ettiğinizi giderir ve şirk koştuklarınızı unutursunuz.(41)

Ve andolsun ki, senden önce ümmetlere irsâl ettik, böylece onları zorluk ve darlık ile yakaladık. Umulur ki onlar yalvarırlar.(42)

Artık azâbımız onlara geldiğinde yalvarmalı değiller miydi? Ve lâkin onların kalbleri kasvetlendi ve şeytân onlara amel etmiş olduklarını ziynetlendirdi.(43)

Derken onlar kendilerine zikredileni unuttuklarında, üzerlerine her şeyin kapılarını onlara açtık. Nihâyet onlara verilenler ile ferahlandıklarında, onları ansızın yakaladık da o zaman onlar ümitlerini yitirenler oldular.(44)

Böylece o zulmeden kavmin arkası kesildi. Ve hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.(45)

De ki: 'Gördünüz mü, eğer Allah, işitmenizi ve gözlerinizi alsa ve kalblerinizin üzerini mühürlese, Allah'tan gayrı onu size getirecek ilâh kim? Nazar et, nasıl âyetleri tasrîf ediyoruz. Sonra onlar yüz çeviriyorlar.(46)

De ki: 'Gördün mü kendinizi, eğer Allah'ın azâbı sizlere ansızın veya cehreten gelse, zâlimler kavminden başkası mı helâk edilir?'(47)

Ve mürselleri, mübeşşirler ve münzirler olmak dışında irsâl etmeyiz.³⁹² O halde kim îmân eder ve ıslâh olursa, o takdirde üzerlerine bir korku yoktur ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.(48)

³⁹⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط/Sırat]' Yoldur. '[المستقيم/Mustakîm]' (ise) '[الصراط/Sırat]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيم/Sırat-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيم/Sırat-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاط/Sırat]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

³⁹¹ 31. âyete bknz.

³⁹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ/ve mürselleri, mübeşşirler olmak dışında irsâl etmeyiz.'" Yani: Cennet ile (müjdelerler). '[وَمُنْذِرِينَ/ve münzirler]' Ateş'ten (inzâr ederler/uyarırlar)." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2.

Ve âyetlerimizi o tekzîb edenler, fâsıklık etmiş olmalarından dolayı onlara azâb temâs edecektir.(49)

De ki: 'Ben size: 'Allah'ın hazineleri benim indimdedir.' demiyorum. Ve ben gaybı ilmetmem. Ve ben size: 'Muhakkak ki ben bir meleğim.' (de) demiyorum. Ben, bana vahyedilenden başkasına tâbi olmam.'³⁹³ De ki: 'Âmâ ve gören müsâvî olur mu?'³⁹⁴ Daha tefekkür etmiyor musunuz?'(50)

Ve Rabblerine haşr edileceklerinden o korkanları onunla inzâr et.³⁹⁵ O'nun dûnundan onlar için bir velî yoktur ve ne (de) bir şefaathî. Umulur ki onlar takvâ ederler.(51)

Ve Rabblerine -sabah ve akşam O'nun Vechini³⁹⁶ murâd ederek- o duâ edenleri kovma. Onların hesâbından senin üzerine bir şey yoktur. Ve senin hesâbından onların üzerine bir şey yoktur. Öyleyse onları kovarsan, o takdirde zâlimlerden olursun.(52)

Ve işte böyle: 'Bunlar mıdır Allah'ın üzerlerine minnette bulunduğu aramızdan?' demeleri için onların bazısını bazısı ile fitneye uğrattık. Allah, şükredenleri en ilmeden değil midir?(53)

Ve âyetlerimize o îmân edenler sana geldiklerinde artık de ki: 'Selâm üzerinize olsun! Rabbiniz Nefsi üzerine rahmeti yazmıştır',³⁹⁷ şöyle ki: Kim sizden cehâlet ile bir

---

cilt, 69. sayfa]

³⁹³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ]/Ben, bana vahyedilenden başkasına tâbi olmam]' Yani: Ondan bir karış çıkacak değilim ve ne de ondan daha az." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, En'am Suresi, 50. âyetin tefsîrinde]

³⁹⁴ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ'/'De ki: 'Âmâ ve gören müsâvî olur mu?]' kavli hakkında demiştir ki: "Dalâlete düşen ve hidâyette olan (müsâvî olur mu?)" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 241. sayfa]

³⁹⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[وَأَنْذِرْ بِهِ]/Ve onunla inzâr et]' Yani: Kur'ân ile (inzâr et)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 7. cilt, 70. sayfa]

³⁹⁶ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "İmdi bizim ve Hicaz, Tihâme, Yemen, Irak, Şam ve Mısır ehli tüm ulemâmızın mezhebi şudur: Allah'ın nefsi hakkında isbât ettiğini biz (de) isbât ederiz. Bunu dillerimizle ikrâr ederiz ve bunu kalblerimizle tasdîk ederiz. Hâlık'ımızın Vechi'ni mahlûkâtından birinin vechine teşbîh etmeyiz/benzetmeyiz. Rabbimiz mahlûkâtına teşbîhten azîzdir ve ta'tilcilerin (Allah'ın sıfatlarını inkâr edicilerin) kavillerinden yücedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtı Sıfâtî'r-Rabb, 26. sayfa]

Şeyh Muhammed Emîn Şankıtî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: '[الوجه]/Vecih]' mahlûkâtın sıfatlarına benzerlikten tam anlamıyla tenzîh edilerek îmân edilmesi gereken sıfatlardandır." [Muhammed Emîn Şankıtî, Edvâu'l-Beyân, 6. cilt, 505. sayfa]

³⁹⁷ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "Rabbimiz, Nefsinin, halk ettiklerinin nefsi gibi olmasından münezzehtir. O, nefsi olmayan bir yokluk olmaktan da azîzdir. Allah (ذِكْرُهُ جَلَّ), Nebîsi Muhammed (صَلَّى اللَّهُ) 'e şöyle buyurmuştur: 'وَأِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ'/'De ki: 'Selâm üzerinize olsun! Rabbiniz Nefsi üzerine rahmeti yazdı]' Rabbimiz bize ilmettirmiştir ki O'nun, üzerine rahmeti yazdığı bir Nefsi vardır."

kötülük amel eder, sonra ardından tevbe eder ve ıslâh olursa, o takdirde şübhesiz ki O Gafûr'dur, Rahîm'dir.(54)

Ve işte böyle âyetleri tafsîl ediyoruz ve mücrimlerin yolu seçilsin diye.(55)

De ki: 'Muhakkak ki ben, Allah'ın dûnundan o duâ ettiklerinize ibâdet etmekten nehyedildim.'³⁹⁸ De ki: 'Ben sizin hevâlarınıza tâbi olmam, o zaman dalâlete düşmüş olurum ve ben hidâyet bulanlardan olmam.'⁽⁵⁶⁾

De ki: 'Muhakkak ki ben, Rabbimden bir beyyine üzereyim. Ve siz onu tekzîb ettiniz. Sizin kendisine acele ettiğiniz (azâb) indimde değildir. Hüküm Allah'tan başkasının değildir. (O,) hakkı kıssa eder. Ve O, fasledenlerin en hayırlısıdır.'⁽⁵⁷⁾

De ki: 'Eğer kendisine acele ettiğiniz benim indimde olsaydı, benim aramla ve sizin aranızda iş elbette kazâ edilmiş olurdu.'³⁹⁹ Ve Allah zâlimleri en ilmedendir.'⁽⁵⁸⁾

Ve gaybın anahtarları O'nun indindedir. Onları O'ndan başkası ilmedemez. Ve kara ve denizdekini ilmeder. Ve O'nun ilmi dışında bir yaprak düşmez. Ve Arz'ın zulmetleri içinde bir habbe yoktur ve ne bir yaş ve ne (de) bir kuru mübîn bir Kitâb'ta olmasın.(59)

Ve O, O ki, geceleyin sizi vefat ettirir ve gündüz ne kazandığınızı ilmeder. Sonra sizi onun içinde müsemmâ bir ecel kazâ edilmesi için⁴⁰⁰ ba's eder. Sonra merciiniz O'nadır. Sonra amel etmiş olduklarınızı size bildirecektir.(60)

Devamla İbn Huzeyme şöyle der: "Allah (جل ذكره), kelîmi Mûsâ'ya buyurdu ki: '[وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي*ثُمَّ جِئْتُ عَلَىٰ /قَدَرٍ يَا مُوسَىٰ/Sonra bir kader üzerine geldin, ey Mûsâ! Ve Ben, seni Nefsime seçtim.]' [Tâhâ Sûresi, 40.-41. âyetler] Böylece Allah, Kendisinin, O'na kelîmi Mûsâ (عليه السلام)'ı seçtiği bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. Ve (جل وعلا) şöyle buyurmuştur: [وَيُخَذَّرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ/Ve Allah, sizi Nefsinden tahzîr eder. Ve Allah, kullarına Rauf'tur.]' [Âl-i İmrân, 30. âyet] Yine Allah, bu âyette (de) Kendisinin bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. RûhUllah Meryem oğlu İsâ, Rabbine hitâb ederek şöyle demiştir: '[تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا /أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ/Sen benim nefsimdekini ilmedersin ve ben Senin Nefsindekini ilmedemem. Muhakkak ki Sen, Sensin gaybleri ilmeden.]' [Mâide Sûresi, 116. âyet] Böylelikle RûhUllah Meryem oğlu İsâ (da), mâbûdunun bir Nefsi olduğunu bildirmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sifâtî'r-Rabb, 11.-12. sayfalar]

³⁹⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ /De ki: 'Muhakkak ki ben, Allah'ın dûnundan o duâ ettiklerinize ibâdet etmekten nehyedildim.]' Bu, şirkten nehiydir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 23. sayfa]

³⁹⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[لِقَضَى الْأَمْرِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ/benim aramla ve sizin aranızda iş elbette kazâ edilmiş olurdu.]' Yani: Saat(-i Kıyâmet), böylelikle size azâb ile gelirdim." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 73. sayfa]

⁴⁰⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[لِقَضَى أَجَلٍ مُّسَمًّى/müsemmâ bir ecel kazâ edilmesi için]' Yani ölüme kadar geçen yaşam eceli/süresi. Allah (عز وجل)'nin burada murâd buyurduğu, ömrün tümüyle tamamlanmasıdır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 151. sayfa]

Ve O, kullarının fevkinde Kâhîr'dir.⁴⁰¹ Ve üzerinize hafazayı irsâl eder.⁴⁰² Nihâyet sizden birinize ölüm gelince resûllerimiz⁴⁰³ onu vefât ettirirler ve onlar kusur etmezler.(61)

Sonra hak Mevlâ'ları Allah'a döndürülürler. Dikkat edin! Hüküm O'nundur. Ve O, hesâb görenlerin en sürâtlisidir.(62)

De ki: 'Kim sizi kara ve deniz zulmetlerinden necât buyurur?' Siz O'na yalvararak ve gizlice şöyle duâ edersiniz: 'Eğer bizi bundan necât buyurursan, elbette bizler şükredenlerden oluruz.'(63)

De ki: 'Allah sizi ondan ve her sıkıntıdan necât buyurur. Sonra siz şirk koşarsınız.'(64)

De ki: 'O, sizin üzerinize fevkinizden veya ayaklarınızın altından bir azâb ba's etmeye veya sizi bölük bölük karıştırmaya⁴⁰⁴ ve bazınıza bazısının hıncını tattırmaya kâdirdir.' Nazar et, âyetlerimizi nasıl tasrîf ediyoruz, umulur ki onlar fıkhederler.(65)

Ve kavmin onu tekzîb etti ve o hakktır. De ki: 'Ben üzerinize bir vekîl değilim.'(66)

Her haberin kararlaştırılmış bir zamanı vardır ve siz yakında ilmedeceksiniz.(67)

Ve âyetlerimizde (münâsebetizliğe) o dalanları gördüğünde, artık ondan başka bir söze dalıncaya kadar onlardan îrâz et. Ve eğer şeytân sana unutturursa, artık zikrânın ardından zâlim kavim ile beraber oturma.(68)⁴⁰⁵

⁴⁰¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ/Ve O, kullarının fevkinde Kâhîr'dir.]" Onları ölüm ile ve emrinden dilediği ile kahretti." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 74. sayfa]

İmâm Lâlekâî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (عز وجل) şöyle buyurmuştur: '[إِنَّهُ يَصْنَعُ الْكَلِمَ الطَّيِّبَ وَالْعَمَلَ] [Fâtır Suresi, 10. âyet] Ve (yine) şöyle buyurmuştur: '[وَأَمَّا مَنْ أَمَنَّ مِنَ فِي السَّمَاءِ أَنْ يَخْسِفَ بِكُمُ الْأَرْضُ] [Mülk Suresi, 16. âyet] Ve (yine) şöyle buyurmuştur: '[وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً] [En'âm Suresi, 61. âyet] Böylelikle bu âyetler, Allah (سبحانه وتعالى)'nın semâda olduğuna ve ilminin Arz'ında ve semâsında her mekâmı ihâta ettiğine delâlet ederler." [Ebu'l-Kâsım HibetUllah bin Hasen bin Mansûr el-Lâlekâî, Şerhu Usûli İ'tikâdi Ehli's-Sünne, 1. cilt, 319. sayfa]

⁴⁰² İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً/Ve üzerinize hafazayı irsâl eder.] Yani Âdem oğullarının amellerini muhâfaza eden melekler. Ve bu (kelime) hâfızın çoğuludur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 263. sayfa]

⁴⁰³ Şeyh AbdurRahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "[رُسُلَنَا/Resûllerimiz] Yani: Ruhları kabzetmekle görevli melekler." [AbdurRahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru's-Sa'dî, 288. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁴⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[أَوْ بَلْبَلِكُمْ شَيْعًا/bölük bölük karıştırmaya] Yani, gruplar ile, muhtelif hevâlar ile." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 247. sayfa]

⁴⁰⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ/artık zikrânın ardından

Ve o takvâ edenlerin üzerine onların hesâbından bir şey yoktur. Ve lâkin (bu) bir zikrâdır, umulur ki onlar takvâ ederler.(69)

Ve dînlerini oyun ve eğlence o ittihaz edenleri ve dünyâ hayâtı kendilerini aldatmış olanları bırak. Ve onunla zikret ki bir nefis kendi kesbettikleriyle helâke sürüklenmesin. Allah'ın dûnundan ona bir velî yoktur ve ne (de) bir şefaatçı. Ve her fidyeyi fide olarak verse, ondan alınmaz. İşte onlar kesbettiklerinden yüzünden o helâke sürüklenenlerdir. Küfretmiş olmaları sebebiyle onlar için kaynar sudan bir içecek ve elîm bir azâb vardır.(70)

De ki: 'Allah'ın bize hidâyet etmesinin ardından, Allah'ın dûnundan bize ne menfaati olacak ve bize ne zarar verebileceklere mi duâ edelim ve topuklarımızın üzerine dönelim, Arz'da şaşkınca dolaşırken şeytânların kendisini ayarttığı kimse gibi? Onun: 'Gel bize!' (diyerek) onu hidâyete dâvet eden ashâbı vardı. De ki: 'Muhakkak ki Allah'ın hidâyeti, odur hidâyet. Ve biz alemlerin Rabbine teslim olmakla emrolunduk.'(71)

Ve namazı ikâme edin ve O'na takvâ edin diye (de emrolunduk). Ve O, O ki, O'na haşr edileceksiniz.(72)

Ve O, O ki, semâları ve Arz'ı hakk ile halk etti. Ve O'nun: 'Ol!' buyurduğu gün, böylece olur. O'nun kavli hakktır. Ve Sûr'a nefhedildiği gün mülk O'nundur. Gaybı ve müşâhede edileni ilmedendir. Ve O Hakîm'dir, Habîr'dir.(73)

Ve hani İbrâhîm babası Âzer'e demişti ki: 'Sen putları ilâhlar mı ittihaz ediyorsun? Muhakkak ki ben seni ve kavmini mübîn bir dalâlet içinde görüyorum.'(74)

Ve işte böyle İbrâhîm'e semâların ve Arz'ın melekûtunu⁴⁰⁶ gösteriyorduk. Ve yakîn sahiblerinden olması için.(75)

Derken gece üzerine büründüğünde, bir yıldız gördü. Dedi ki: 'Bu benim Rabbim!' Fakat batınca dedi ki: 'Ben batanlara muhabbet etmem.'(76)⁴⁰⁷

---

zâlim kavim ile beraber oturma.] Yani unutarak onlarla oturduğün vakit, tezekkür etmenin/hatırlamanın ardından artık onların yanından kalk." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 154. sayfa]

⁴⁰⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[مَلَكُوتٌ/Melekût]" Yani: Mülk. Sıfatta mübâlağa için '[و/وav]' ve '[ت/te]' ziyâde edilmiştir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, En'am Suresi'nin 75. âyetinin tefsîrinde]

⁴⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahric etmiştir: "[فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ] Derken gece üzerine büründüğünde, bir yıldız gördü. Dedi ki: 'Bu benim Rabbim!' Fakat batınca dedi ki: 'Ben batanlara muhabbet etmem.'" O, Rabbinin zevâl bulmayan dâim olduğunu ilmetti." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 11. cilt, 480. sayfa]

Sonra Ay'ı doğarken görünce dedi ki: 'Bu benim Rabbim!' Fakat batınca dedi ki: 'Eğer Rabbim bana hidâyet etmeseydi, elbette dalâlete düşenler kavminden olurum.'(77)

Nihâyet güneşi doğarken görünce dedi ki: 'Bu benim Rabbim, bu en büyük!' Fakat batınca dedi ki: Ey kavmim! Muhakkak ki ben sizin şirk koştuklarınızdan berîyim.'(78)

Muhakkak ki ben hanîf olarak⁴⁰⁸ vechimi semâları ve Arz'ı o yaratana çevirdim. Ve ben müşriklerden değilim.(79)

Ve kavmi onunla hüccetleştiler.⁴⁰⁹ Dedi ki: 'Allah hakkında ve bana hidâyet etmişken benimle hüccetleşiyor musunuz? Ve ben, O'na şirk koştuklarınızdan korkmam. Ancak Rabbimin bir şey dilemesi başka. Rabbim ilmen herşeyi kapsamıştır. Daha tezekkür etmiyor musuz?'(80)

Ve nasıl sizin şirk koştuklarınızdan korkarım? Ve siz hakkında üzerinize bir sultân⁴¹⁰ inzâl etmediklerini Allah'a şirk koştuktan korkmuyorsunuz! Öyleyse emîn olmaya iki fırkadan hangisi ehaktır, eğer siz ilmediyor iseniz?(81)⁴¹¹

O îmân edenler ve îmânlarına zulüm karıştırmayanlar,⁴¹² işte onlar, onlar içindir emniyet. Ve onlardır hidâyet bulanlar.(82)

Ve işte o, İbrâhîm'e kavminin üzerine verdiğimiz hüccetimizdir. Dilediğimizin derecelerini yükseltiriz. Muhakkak ki Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir.(83)

⁴⁰⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[hanîf olarak]' Dîn üzere sâbit, bütünüyle ona meyilli olan." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 120. sayfa]

⁴⁰⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) diyor ki: "Allah (سبحانه وتعالى), halîli İbrâhîm'in kavminin tevhid hususunda onlara getirdiği ile mücâdele ettiklerini haber vermiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, En'am Suresi, 80. âyetin tefsirinde]

⁴¹⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[سُلْطَانًا/sultân]' Yani: Hüccet." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 82. sayfa]

⁴¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا]' 'Öyleyse emîn olmaya bu iki fırkadan hangisi ehaktır, eğer siz ilmeden iseniz?]' Yani: Muvahhid veya müşrik (mi emîn olmaya ehaktır?)" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 121. sayfa]

⁴¹² İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ]' O îmân edenler ve îmânlarına zulüm karıştırmayanlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 164. sayfa]

Ve Biz ona İshâk ve Yâkûb'u hibe ettik. Hepsine hidâyet ettik. Ve bundan önce Nûh ve zürriyetinden Dâvud ve Süleymân ve Eyyûb ve Yûsuf ve Mûsâ ve Hârûn'a hidâyet ettik. Ve muhsinlere işte böyle karşılık veririz.(84)

Ve Zekerıyyâ ve Yahyâ ve İsâ ve İlyâs, hepsi sâlihlerdendir.(85)

Ve İsmâîl ve Elyeseâ ve Yûnus ve Lût. Ve hepsini âlemler üzerine tafdîl ettik.(86)

Ve babalarından ve zürriyetlerinden ve kardeşlerinden (bazılarına da). Ve onları seçtik ve onları Sırat-ı Mustakîm'e⁴¹³ hidâyet ettik.(87)

İşte bu, Allah'ın hidâyeti, onunla kullarından dilediğine hidâyet eder. Ve eğer onlar şirk koşsalardı, elbette amel etmiş oldukları kendilerinden boşa giderdi.(88)

İşte onlar, o kendilerine Kitâb ve hüküm ve nübüvvet verdiklerimizdir. Fakat şunlar ona küfrederlerse, artık ona kâfir olmayan bir kavmi onlara vekil kılmışsındır.(89)

İşte onlar Allah'ın o hidâyet ettikleridir. O halde onların hidâyetine iktidâ et.⁴¹⁴ De ki: 'Sizden onun üzerine bir ücret istemiyorum. O âlemler için bir zikrâdan⁴¹⁵ başka değildir.(90)

Ve: 'Allah beşer üzerine bir şey inzâl etmedi.' dediklerinde Allah'ın kadrini hakkıyla takdîr etmediler. De ki: 'Mûsâ'nın bir nûr ve insanlar için bir hidâyet olarak o getirdiği Kitâb'ı kim inzâl etmiştir? Onu parça parça kırtas yapıp ortaya çıkarıyor ve çoğunu gizliyorsunuz. Ve sizin ve ne (de) babalarınızın ilmetmediği size tâlim edilmiştir.' De ki: 'Allah.' Sonra onları daldıklarında bırak oynasınlar.(91)

Ve bu Kitâb, onu inzâl ettik, mübarektir, o önündekileri tasdik edicidir ve Ümmü'l-Kurâ'yı ve çevresindekileri inzâr etmen için (inzâl edilmiştir). Ve Âhiret'e o îmân edenler ona îmân ederler. Ve onlar namazları üzerine muhafızdırlar.(92)

Ve kim Allah üzere yalan iftirâ edenden veya: 'Bana vahyedildi.' -ve ona bir şey vahyedilmemiştir- diyenden ve: 'Allah'ın inzâl ettiğinin mislini ben inzâl edeceğim.' diyenden daha zâlimdir? Ve zâlimleri ölüm dalgaları içinde⁴¹⁶ ve onlara melekler

---

⁴¹³ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط/Sırat]' Yoldur. '[المستقيم/Mustakîm]' (ise) '[الصراط/Sırat]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtıha Suresi, 6. âyetin tefsirinde]

⁴¹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَيَهْدِيهِمْ أَفْئِدَةً/O halde onların hidâyetine iktidâ et.]' Yani: Uy ve tâbi ol. Ve (bu) Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e bir emir ise, o zaman ümmeti onun teşrî ettiğinde ve emrettiklerinde O (صلى الله عليه وسلم)'e tâbidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'il-Azîm, En'am Suresi, 90. âyetin tefsirinde]

⁴¹⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[ذِكْرًا/zikrâ]' Yani: Tezkire/hatırlatma ve vaaz." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 166. sayfa]

⁴¹⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ/ölüm dalgaları içinde]' Yani ölümün şiddetleri içinde." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 127. sayfa]

ellerini uzatarak: 'Nefislerinizi ihrâc edin.' (dediklerinde) görseydin. Bugün Allah'ın üzerine hakktan gayrısını söylemiş olduğunuzdan ve O'nun ayetlerinden müstekbir olmanızdan dolayı aşağılayıcı bir azâb ile cezâlandırılacaksınız.(93)

Ve andolsun ki, sizi evvel defa halk ettiğimiz gibi ferdler olarak bize geleceksiniz. Ve size verdiklerimizi sırtlarınızın arkasına bırakmışsınızdır. Ve sizinle beraber şefaathçilerinizi göremiyoruz, onlar ki, içinizde onların (Allah'a) şerîkler olduğunu iddia ediyordunuz. Andolsun ki, aranız kesilmiştir ve iddia ettikleriniz sizden ayrılmışlardır.(94)

Muhakkak ki Allah, taneyi ve çekirdeği yarandır. Diriyi meyyitten ihrâc eder. Ve diriden meyyiti ihrâc edendir. İşte Allah budur! Öyleyken nasıl çevriliyorsunuz?(95)

Sabahı yar(ıp çıkar)andır. Geceyi bir sükûnet zamanı ve güneş ve ayı bir hesâb ölçüsü kılmıştır. İşte o, Azîz'in, Alîm'in takdîridir.(96)

Ve O, O ki, sizin için yıldızları kara ve denizin karanlıklarında yol bulmanız için yaratandır. İlmeden bir kavim için âyetleri tafsîl ettik.(97)

Ve O, O ki, sizi bir nefisten inşâ edendir. Artık bir karâr yeri ve bir emânet bırakılma yeri vardır. Fıkheden bir kavim için âyetleri tafsîl ettik.(98)

Ve O, O ki, semâdan su inzâl edendir. Böylece onunla her şeyin nebâtını ihrâc ettik, derken ondan bir yeşillik ihrâc ettik. Ondandır birbiri üzerine binmiş hubûbat ve hurma ağacından, onun tomurcuğundan sarkıtılmış salkımlar ve üzüm bahçeleri ve zeytin ve nar -birbirine benzeyen ve birbirine benzemeyen- ihrâc ettik. Semerelerine nazar edin, semere verdiklerinde ve olgunlaşmasında. Muhakkak ki bunlarda, îmân eden bir kavim için elbette âyetler vardır.(99)

Ve Allah'a cinleri -ve onları halk ettiği halde- şerîk kıldılar. Ve ilimsizce O'na oğullar ve kızlar uydurdular. O, onların vasıflandırmalarından subhândır⁴¹⁷ ve teâlâdır.(100)⁴¹⁸

Semâların ve Arz'ın Bedîi'dir.⁴¹⁹ O'nun bir çocuğu nasıl olur? Ve O'nun bir eşi yoktur. Ve her şeyi halk etmiştir. Ve O, her şeyi ilmedendir.(101)

İşte Rabbiniz Allah budur. O'ndan başka ilâh yoktur. O, her şeyi halk edendir. Öyleyse O'na ibâdet edin. Ve O, her şey üzerine vekîldir.(102)

⁴¹⁷ münezzehtir, uzaktır

⁴¹⁸ müteâlîdir, yücedir

⁴¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ/Semâların ve Arz'ın Bedîi'dir.]" Yani: Hiç olmamalarının ardından onları icâd eden, tahdîs eden, mûcid." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 11. cilt, 11. sayfa]

Gözler O'nu idrâk etmez. Ve O, gözleri idrâk eder. Ve O, Latîf'tir, Habîr'dir.(103)⁴²⁰

Rabbinizden size basîretler gelmiştir.⁴²¹ O halde kim görürse, artık nefsinin lehinedir. Ve kim âmâ olursa, artık aleyhinedir. Ve ben, üzerinizde muhâfız değilim.(104)

Ve işte âyetleri böyle tasrîf ediyoruz. Ve: 'Sen ders almışsın.' desinler diye.⁴²² Ve onu ilmeden bir kavme beyân etmemiz için.(105)

Rabbinden sana vahyedilene tâbi ol. O'ndan başka ilâh yoktur. Ve müşriklerden îrâz et.(106)

Ve eğer Allah dileseydi onlar şirk koşmazlardı. Ve seni onların üzerinde bir muhâfız kılmadık ve sen onların üzerinde bir vekil değilsin.(107)

Ve Allah'ın dûnundan o duâ ettiklerine sebbetmeyin,⁴²³ sonra onlar ilimsizce haddi aşarak Allah'a sebbederler. İşte böyle her ümmete amellerini ziynetlendirdik. Sonra mercileri Rabblarinedir. O vakit amel etmiş olduklarını onlara bildirecektir.(108)

Ve Allah'a olanca yeminleriyle kase ederler, eğer onlara bir âyet gelirse elbette ona îmân edecekler. De ki: 'Âyetler ancak Allah indindedir.' Ve o (âyet) geldiğinde onların îmân etmeyeceklerinin siz şuurunda değilsiniz.(109)

Ve onların gönüllerini ve gözlerini ona evvelce îmân etmedikleri gibi çeviririz. Ve onları tuğyânları içinde bırakırız, bocalar dururlar.(110)

Ve eğer Biz onlara melekleri inzâl etsek ve onlar ile mevtâ kelâm etse ve her şeyi onların karşlarına haşr etsek -Allah'ın dilediği müstesna- onlar îmân edecek değillerdir. Ve lâkin onların ekseriyyeti câhillik ederler.(111)

⁴²⁰ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "'[اللطيف/el-Latîf]' O ki, yaratışı ve hikmeti, anlayışların onu idrak etmekten aciz kalacağı derecede hoş ve zarîf olandır." Ve Allah'ın: '[الخبير/el-Habîr]' ismi hakkında da şöyle demiştir: "O'nun ilminin durumu öyle nihâyetsiz bir hâldedir ki, ilmi her şeyin bâtını, gizliliklerini ve zâhirini ihâta etmiştir. Böyleyken zihinlerin ve sadırların gizlediği nasıl olur da Latîf ve Habîr'e gizli kalır?" [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Savâiku'l-Mursele, 2/492]

⁴²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَقَدْ جَاءَكُمْ بِصَانِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ]/Rabbinizden size basîretler gelmiştir.' kavli hakkında demiştir ki: "Yani beyyineler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 263. sayfa] İmâm Beğavî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: '[فَقَدْ جَاءَكُمْ بِصَانِرٍ مِنْ رَبِّكُمْ]/Rabbinizden size basîretler gelmiştir.' Yani, kendisiyle dalâletten hidâyeti ve bâtıldan hakkı ayırıp/görüp idrâk ettiğiniz beyyin/apaçık hüccetler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 263. sayfa]

⁴²² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَلْيَقُولُوا دَرَسْتَ]/Ve: 'Sen ders almışsın.' desinler diye.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: Şöyle dediler: 'Kıraat etmişsin ve ta'lim etmişsin' (desinler diye). Bunu diyen ise Kureys'tir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 264. sayfa]

⁴²³ sövmeyin

Ve işte böyle her nebî için insân ve cin şeytânlarını düşman kıldık. Onların bazıları bazısına, aldatmak için yaldızlı sözler vahyederler. Ve eğer Rabbin dileyseydi, onu fiil edemezlerdi. Artık onları bırak ve iftira ettiklerini.(112)

Ve Âhiret'e o îmân etmeyenlerin gönülleri ona meyl etmesi için ve ondan râzı olmaları için ve işlediklerini işlemeleri için (böyle yaparlar).(113)

Artık, Allah'tan gayrı bir hakem mi arayacağım? Ve O, O ki, size mufasssalen Kitâb'ı inzâl etmiştir. Ve o kendilerine Kitâb verdiklerimiz ilmeder ki, o Rabbinden hakk ile inzâl edilmiştir. Öyleyse sakın kuşkulananlardan olma.(114)

Ve Rabbinin kelimesi doğruluk bakımından ve adâlet bakımından tamamlanmıştır. O'nun kelimelerini tebdîl edecek yoktur. Ve O, Semî'dir, Alîm'dir.(115)

Ve eğer Arz'dakilerin ekserîsine itaat edersen seni Allah yolundan dalâlete düşürürler. Onlar zandan başkasına tâbi olmazlar ve onlar yalan uydurandan başkası değildirler.(116)

Muhakkak ki Rabbin, O'nun yolundan dalâlete düşenleri O en iyi ilmedendir. Ve O, hidâyet bulanları (da) en iyi ilmedendir.(117)

O halde üzerine Allah'ın ismi zikredilenlerden yiyin, eğer O'nun âyetlerine mü'minler iseniz.(118)

Ve sizin için ne var, üzerine Allah'ın ismi zikredilmiş olanı yemiyorsunuz? Ve üzerinize harâm olanlar sizin için tafsîl edilmiştir, ona mecbur kalmanız müstesnâ. Ve muhakkak ki birçokları ilimsizce hevâlarıyla elbette dalâlete düşürürler. Muhakkak ki Rabbin, O, haddi aşanları en iyi ilmedendir.(119)

Ve günahın zâhirini ve bâtını bırakın. Muhakkak ki o günah kesbedenler, yapmakta oldukları sebebiyle cezalandırılacaklardır.(120)

Ve üzerine Allah'ın ismi zikredilmeyenlerden yemeyin.⁴²⁴ Ve muhakkak ki o elbette fısktır. Ve muhakkak ki şeytânlar sizinle mücâdele etmeleri için evliyâlarına elbette vahyederler. Ve eğer onlara itaat ederseniz, muhakkak ki siz elbette müşriklersinizdir.(121)

⁴²⁴ İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله) sahîh bir sened İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Müşrikler müslümanlara hased etmişler ve şöyle demişlerdir: '(Bu) durum nedir? Öyle ki siz - Allah'ın emrini arzu ettiğiniz halde- Allah'ın katlettiğini yemiyor, fakat kendi katlettiğinizi yiyorsunuz.' Bunun üzerine Allah: 'وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذَكَّرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ]' (âyetini) inzâl etti." [Ebu Abdillâh Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdîsu'l-Muhtâre, 13. cilt, 31. sayfa (38.)]

Ve ölü olup da kendisini dirilttiğimiz ve onun için insanlar içinde onunla yürüyeceği bir nûr kıldığımız kimse, zulmetler içinde oralardan huruc edememiş kimse misâli gibi midir? İşte kafirlere, amel etmiş oldukları böyle ziynetlendirilmiştir.(122)

Ve işte böyle, her karyede, büyüklerini -orada tuzak kurmaları için- oranın mücrimleri kıldık. Ve onlar, nefislerinden başkasına tuzak kurmuyorlar. Ve onlar şuurunda değillerdir.(123)

Ve onlara bir âyet geldiğinde derler ki: 'Allah'ın resûllerine verilenin misli bizlere verilinceye kadar biz asla îmân etmeyiz.' Allah risâletini nerede kılacağını en iyi ilmedendir. O mücrimlere, kurmakta oldukları tuzaklar sebebiyle Allah indinde bir küçüklük ve şiddetli bir azâb isâbet edecektir.(124)

Artık Allah kimi hidâyete erdirmeyi murâd ederse, onun sadrını İslâm için şerh eder.⁴²⁵ Ve kimi dalâlete düşürmeyi murâd ederse, onun sadrını daraltıp sıkıntılı kılar, sanki semâda yükseliyor gibi. İşte Allah, o îmân etmeyenler üzerine böyle rics kılar.(125)⁴²⁶

Ve bu, Rabbinin Sırât'ıdır, mustakîmdir. Tezekkür eden bir kavim için âyetleri tafsîl ettik.(126)⁴²⁷

Onlar için Rabbleri indinde selâmet diyârı vardır. Ve O, amel etmekte olduklarından dolayı onların velîsidir.(127)

Ve onları cemîân haşr edeceği gün (buyuracaktır ki): 'Ey cin topluluğu! İnsânlardan çoğunu (saptırdınız).' Ve onların insânlardan velîleri derler ki: 'Rabbimiz! Bazımız bazısından metâlandık. Ve o bizim için ecel buyurduğun ecele ulaştık.' Buyurur ki: 'Sizin durağınız Ateş'tir. Allah'ın meşîeti müstesnâ, orada muhalledler(siniz).' Muhakkak ki Rabbin Hakîm'dir, Alîm'dir. (128)

Ve işte böyle zâlimlerin bazısını bazısına, kesbetmiş olduklarından dolayı velî ederiz.(129)

'Ey cin ve insân topluluğu! Sizin üzerinize âyetlerimi kıssa eden ve bu gününüze mülâki olmanızdan sizi inzâr eden sizden resûller gelmedi mi?' Derler ki:

⁴²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'tan şöyle dediğini tahrir etmiştir: "[يُشْرَحُ/شرح onun sadrını İslâm için şerh eder]" (kavline) gelince: Böylece onun sadrını/göğsünü İslâm için genişletir. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 271. sayfa]

⁴²⁶ İmâm Taberî hasen bir sened ile Âli ibn Talha'dan, o da İbn Abbas'tan tahrir etmiştir: "[رِيسَ الرَّجْسِ/Rics]' Demiştir ki: Şeytân." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 272. sayfa]

⁴²⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا/Ve bu, Rabbinin Sırât'ıdır, mustakîmdir.]" Yani: Rabbinin dînidir, mustakîmdir/dosdoğrudur. "[قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ/âyetleri tafsîl ettik]" Yani: Onları beyân ettik. [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 97. sayfa]

'Nefislerimiz aleyhine şâhidlik ederiz.' Ve dünyâ hayâtı onları aldattı ve nefisleri aleyhine kâfir olduklarına şâhidlik ettiler.(130)

İşte bu, Rabbinin karyeleri zulüm ile -ve ehli gâfil iken- helâk edici olmadığından dolaydır.(131)

Ve herkes için, amellerinden dolayı dereceler vardır. Ve Rabbin onların amellerinden gâfil değildir.(132)

Ve Rabbin Ganîyy'dir, rahmet sahibidir. Sizi başka bir kavmin zürriyetinden inşâ ettiği gibi, dilerse sizi giderir ve ardınızdan dilediğini yerinize getirir.(133)

Muhakkak ki size vaad edilen elbette gelecektir. Ve siz âciz bırakıcılar değilsiniz.(134)⁴²⁸

De ki: 'Ey kavmim! Mekânınız üzere amel edin.'⁴²⁹ Muhakkak ki ben amel ediyorum. Artık yakında diyârın âkibeti kimin olacaktır ilmedeceksiniz. Muhakkak ki zâlimler, felâh bulmazlar.(135)

Ve Allah için, yarattığı ekin ve davarlardan bir nasîb kıldılar da zanlarınca dediler ki: 'Bu Allah içindir ve bu şerîklerimiz içindir.' O takdirde şerîkleri için olan, artık Allah'a vâsıl olmaz. Ve Allah için olan, artık o, şerîklerine ulaşır. Ne kötü hüküm veriyorlar!(136)

Ve işte böyle müşriklerden çoğuna, onları mahvetmek için ve dînlerini aleyhlerine karıştırmak için evlâdlarını katletmeyi, onların şerîkleri ziynetlendirdiler. Ve eğer Rabbin dileseydi, onu fiil edemezlerdi. Artık onları bırak ve iftirâ ettiklerini.(137)

Ve zanlarınca dediler ki: 'Bu davarlar ve ekinler yasaktır. Onları bizim dilediklerimizden başkası yiyemez. Ve (bazı) davarların sırtları harâm edilmiştir. Ve (boğazlarken bazı) davarların üzerine -O'na iftira ederek- Allah'ın ismini zikretmezler. (Allah) onları iftirâ etmekte olduklarından dolayı cezâlandıracaktır.(138)

Ve dediler ki: 'Şu davarların karınlarındaki, erkeklerimize hâlistir ve zevcelerimize harâmdır.' Ve eğer ölü olursa, o vakit onlar onda şerîktirler.⁴³⁰ (Allah bu)

⁴²⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ/Ve siz âciz bırakıcılar değilsiniz.'" Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'yı siz âciz bırakamazsınız. Bilakis, O sizi îade etmeye kâdirdir. Ve siz, parça parça toprak ve kemikler haline gelseniz dahi. Ve O, kâdirdir, hiçbir şey O'nu âciz bırakamaz." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, En'am Suresi, 134. âyetin tefsirinde]

⁴²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'يَا قَوْمِ اغْمِلُوا عَلَى مَكَاتِكُمْ/Ey kavmim! Mekânınız üzere amel edin.' hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Yani: Kendi tarafınız üzere." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 274. sayfa]

⁴³⁰ ortaktırlar

vasıflandırmalarının cezâsını onlara verecektir. Muhakkak ki O, Hakîm'dir, Alîm'dir.(139)

Sefihlikle evlâdlarını ilimsizce o katledenler ve Allah'ın onlara verdiği rızkı -Allah üzere iftirâ ederek- harâm edenler hüsrâna uğramışlardır. Onlar dalâlete düşmüşler ve hidâyet bulanlar olamamışlardır.(140)

Ve O, O ki, çardaklı ve çardaksız bahçeleri ve yemişleri muhtelif hurmalıkları ve ekinleri ve birbirine benzeyen ve birbirine benzemeyen zeytini ve narı inşâ edendir. Semerelerinden, semere verdiklerinde yiyin. Ve hasat günü hakkını verin⁴³¹ ve israf etmeyin. Muhakkak ki O, israf edenlere muhabbet etmez.(141)

Ve davarlardan hamalları ve (yünlerinden) döşek (yapılanları da O yaratmıştır). Allah'ın sizi rızıklandırdıklarından yiyin ve şeytânın adımlarına tâbi olmayın. Muhakkak ki o, sizin için mübîn bir düşmandır.(142)

(Allah) sekiz eş (yarattı). Koyundan iki ve keçiden iki. De ki: 'İki erkeği mi harâm etti, yoksa iki dişi mi? Veya iki dişinin rahîmlerinin kapsadığını mı? Bana ilim ile bildirin, eğer sâdıklar iseniz.(143)

Ve deveden iki ve sığırdan iki. De ki: 'İki erkeği mi harâm etti, yoksa iki dişi mi? Veya iki dişinin rahîmlerinin kapsadığını mı? Yoksa Allah bununla size tavsiye ettiğinde şahidler mi oldunuz? Öyleyse insanları ilimsizce dalâlete düşürmek için Allah'ın üzerine yalan iftirâ edenden kim daha zâlimdir? Muhakkak ki Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(144)

De ki: 'Bana vahyedilende taamın taam eden üzerine, meyte olan veya akıtılmış kan ve domuz eti -ki o muhakkak ricstir- veya Allah'tan gayrına kesilmiş bir fisk dışında, harâm edilmiş bulamıyorum. Artık kim mecbur kalırsa, bâğîlik etmeden ve haddi aşmadan (yiyebilir). Ve muhakkak ki Rabbin, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(145)

Ve o yahûdiler üzerine her tırnaklıyı harâm ettik ve onlar üzerine sığır ve koyun iç yağları (da) harâm ettik. Sırtlarının veya bağırsaklarının taşıdığı veya kemiğe karışan müstesna. İşte böyle bâğîlikleri sebibiyle onları cezalandırdık. Ve muhakkak ki Biz, elbette sâdıklarız.(146)

⁴³¹ Bu âyet öşür hakkındadır. İmâm Şâfîi (رحمه الله) şöyle demiştir: "İki zat (yani Ebu Hanîfe ve İbrahim Nehaî), Allah (عز وجل)'nin: 'وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ/Ve hasat günü hakkını verin]' kavlinde şöyle bir te'vîl bulmuşlardır: 'Âyet az veya çok belli bir mikdâr bildirmemiştir.' Ve (lâkin) Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in kavil buyurduğu: 'فِيمَا سَقَى بِالسَّمَاءِ الْعَشْرَ وَفِيمَا سَقَى بِالدَّالِيَةِ نِصْفَ الْعَشْرِ/Semâ (yani nehirler ve yağmur suyu) ile sulanan arazide öşür (1/10), hayvanlar vâsıtası ile sulanan arazide ise yarım öşür (1/20) vardır.]' [Buhârî tahrîc etmiştir] bir hadîste (belli bir mikdârın tâyin edildiğine) vâsıl olunmuştur." [Muhammed bin İdrîs eş-Şâfîi, el-Umm, 3. cilt, 213. sayfa]

Bunun üzerine seni tekzîb ederlerse, artık de ki: 'Rabbiniz geniş bir rahmet sahibidir. Ve O'nun azâbı, mücrimler kavminden geri çevrilmez.'(147)

O şirk koşanlar diyecekler ki: 'Eğer Allah dileyseydi, biz ve babalarımız şirk koşmazdık ve bir şeyi harâm kılmazdık. İşte onlardan o öncekiler böyle tekzîb ettiler, nihâyet azâbımızı tattılar. De ki: 'İndinizde ilimden var mı? O takdirde onu bize ihrâc edin. Siz zandan başkasına tâbi olmuyorsunuz. Ve siz saçmalayanlardan başka değilsiniz.'(148)

De ki: 'Öyleyse Hücetu'l-Bâliğa⁴³² Allah'ındır. O halde dileyseydi elbette hepinizi hidâyete erdirirdi.'(149)

De ki: 'Haydi, Allah bunu harâm kıldı diye o şehâdet edecek olan şâhidlerinizi getirin.' Fakat şâhidlik ederlerse, sen onlar ile beraber şâhidlik etme. Ve âyetlerimizi o tekzîb edenlerin ve Âhiret'e o îmân etmeyenlerin hevâlarına tâbi olma. Ve onlar (başkalarını) Rabblarına muâdil tutarlar.(150)

De ki: 'Gelin, Rabbinizin sizin üzerinize harâm kıldıklarını tilâvet edeyim: O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın ve vâlideyne ihsân edin ve evlâdlarınızı yoksulluktan dolayı katletmeyin. Biz sizi ve onları rızıklandırırız. Ve fuhşîyyâta -ondan zâhir ve bâtın olana- yaklaşmayın. Allah'ın o harâm kıldığı bir nefsi hakk ile olmadıkça katletmeyin. İşte bunlarla size tavsiye etti, umulur ki siz akledersiniz.'(151)

Ve yetîmin malına, şiddetliliğine ulaşınca kadar -o ki, o en güzel olan ile hâric- yaklaşmayın. Ve ölçeği ve tartıyı adâlet ile îfâ edin. Bir nefsi gücünün yeteceğinin dışında mükellef tutmayız. Ve konuştuğunuzda âdil olun, velev ki, karâbet sahibi olsun. Ve Allah'ın ahdini îfâ edin. İşte bunlarla size tavsiye etti, umulur ki siz tezekkür edersiniz.(152)

Ve bu Sırât-ı Mustakîm'imdir.⁴³³ Bu itibarla ona tâbi olun ve (başka) yollara tâbi olmayın. O takdirde sizi O'nun yolundan ayırırlar.⁴³⁴ Bununla size tavsiye etti, umulur ki siz takvâ edersiniz.(153)

⁴³² İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[فَلْيُحْجِزْهُ الْبَالِغَةُ]' De ki: 'Öyleyse Hücetu'l-Bâliğa Allah'ındır.'" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 202. sayfa]

⁴³³ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصِّرَاطُ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمُ/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطُ/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]
İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطُ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلى الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

⁴³⁴ İmâm Hâkim (رحمه الله), AbdUllah ibn Mes'ud (رضي الله عنه)'in şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah

Sonra Biz Mûsâ'ya, o ihsân edenlerin üzerine (nimetimizi) tamamlamak ve her şeyi tafsîl etmek ve bir hidâyet ve bir rahmet olmak için Kitâb'ı verdik. Umulur ki onlar Rabblarına mülâki olmaya î mân ederler.(154)

Ve bu, inzâl ettiğimiz mübârek bir Kitâb'tır. Öyleyse ona tâbi olun⁴³⁵ ve takvâ edin, umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.(155)

'Kitâb ancak bizden önce iki tâîfeye inzâl edilmiştir ve biz onların tedrîsâtından elbette gâfil olanlardık.' dersiniz diye.(156)

Veya: 'Eğer bizim üzerimize Kitâb inzâl edilseydi, elbette biz onlardan daha çok hidâyette olurduk.' dersiniz (diye). Gerçekten Rabbinizden size beyyine ve hidâyet ve rahmet gelmiştir. O halde Allah'ın âyetlerini tekzîb eden ve ondan yüz çevirenden daha zâlim kimdir? Âyetlerimizden o yüz çevirenleri yüz çevirmiş olduklarından dolayı azâbın en kötüsü ile cezâlandıracağız.(157)

Onlar ancak kendilerine meleklerin gelmesini veya Rabbinin gelmesini veya Rabbinin bazı âyetlerinin gelmesini mi bekliyorlar?⁴³⁶ Rabbinin bazı âyetleri geleceği gün, daha önce î mân etmemiş veya î mânında bir hayır kesbetmemiş olan bir nefse î mânının bir menfaati olmaz. De ki: 'Siz bekleyin, muhakkak ki biz (de) bekleyenleriz.(158)

Muhakkak ki dinlerini o tefrikaya düşürenler ve bölük bölük olanlar, sen hiçbir şeyde onlardan değilsin. Onların işi ancak Allah'adır, sonra onlara ne fiil işler olduklarını bildirecektir.(159)

Kim bir hasene ile gelirse, artık kendisi için onun on misli vardır. Ve kim bir kötülük ile gelirse, artık onun mislinden başkasıyla cezâlandırılmaz. Ve onlar zulme uğratılmazlar.(160)⁴³⁷

Resûlu (صلی الله علیه وسلم) eliyle yere bir çizgi çizerek şöyle buyurdu: 'Bu Allah'ın dosdoğru yoludur.' Bu çizginin sağına ve soluna çizgi çizip: 'وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ' / Ve bu Mustakîm Sırât'ımdır. Bu itibarla ona tâbi olun ve (başka) yollara tâbi olmayın. O takdirde sizi O'nun yolundan ayırırlar.' âyetini okudular." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn; Hâkim hadîsin sahîh olduğunu, Buhârî ve Müslim tahrîc etmediklerini belirtmiştir."]

⁴³⁵ İmâm Taberî hasen bir sened ile Katâde'den tahrîc etmiştir, "'وَهَذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ' / Ve bu, inzâl ettiğimiz mübârek bir Kitâb'tır." kavli hakkında demiştir ki: 'Bu Allah'ın Muhammed (عليهم السلام)'a inzâl ettiği Kur'ân'dır.' '[فَاتَّبِعُوهُ] / Öyleyse ona tâbi olun' kavli hakkında da: 'Helâline tâbi olun ve harâmını harâm kılın.' demiştir. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 287. sayfa]

⁴³⁶ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'لَا أَنْ [أَوْ يَأْتِي رَبِّكَ] / ancak kendilerine meleklerin gelmesini]' Ölüm ile (gelmesini). '[أَوْ يَأْتِي رَبِّكَ] / veya Rabbinin gelmesini]' Kıyâmet Günü (gelmesini). '[سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى] / veya Rabbinin bazı âyetlerinin gelmesini]' (Bu,) güneşin batıdan veya Allah (تعالى)'nın meşîet eylediği bir cihetten doğmasını mûcib kılan bir âyettir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 289. sayfa]

⁴³⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى)'nın kavli: 'مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ أَمْثَالِهَا' [

De ki: 'Muhakkak ki Rabbim beni Sırât-ı Mustakîm'e,⁴³⁸ dimdik ayakta duran bir Dîn'e, hanîf olan İbrâhîm milletine hidâyet etti. Ve o müşriklerden olmadı.'(161)

De ki: 'Muhakkak ki namazım ve kurbanım ve hayâtım ve ölümüm âlemlerin Rabbi Allah içindir.'(162)

'O'nun bir şerîki yoktur. Ve bununla emrolundum ve ben Müslümanların evveliyim.'(163)⁴³⁹

De ki: 'Allah'tan gayrı -ve O, her şeyin Rabbi iken- bir Rabb mı arayayım? Ve her nefis kendi aleyhinden başkasını kesbetmez. Ve bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez.'⁴⁴⁰ Sonra merciiniz Rabbinizedir. Artık hakkında ihtilâfta olduğunuzu size bildirecektir.(164)

Ve O, O ki, sizi Arz'ın halîfeleri kılandır. Ve bazınızı bazısının fevkine derecelerle yükseltti, size verdiklerinde sizi ibtilâ etmek için. Muhakkak ki Rabbin, ikâbı serî olandır. Ve muhakkak ki O, elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.(165)

وَأَنَا أَوَّلُ [أَوَّلُ] وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ/Kim bir hasene ile gelirse, artık kendisi için onun on misli vardır. Ve kim bir kötülük ile gelirse, artık onun mislinden başkasıyla cezâlandırılmaz. Ve onlar zulme uğratılmazlar.] Bu Allah (سبحانه وتعالى)'nın fazlındandır, haseneye on misli ile karşılık verirken, kötülüğe misliyle (karşılık verir)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 160.-161. sayfalar]

⁴³⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط]/Sırât]' Yoldur. '[المستقيم]/Mustakîm]' (ise) '[الصراط]/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

⁴³⁹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَنَا أَوَّلُ] ve ben Müslümanların evveliyim]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Bu ümmetten müslümanların evveli." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 294. sayfa]

⁴⁴⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ أَبْغَى رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ]/De ki: 'Allah'tan gayrı -ve O, her şeyin Rabbi iken- bir Rabb mı arayayım?]' Ve bu, müşrikler Nebî (صلی الله علیه وسلم)'i babalarının ibâdet ettiklerine ibâdet etmeye dâvet ettiklerinde Allah (سبحانه وتعالى)'dan onlara bir cevâbtır. '[وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَى]/Ve bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez.' '[الوزر]/Yük' Günahdır. Kimse kimsenin günahını taşımaz." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 110. sayfa]

7. A'RÂF SÛRESİ (206 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm, Sâd.(1)

(Bu,) sana inzâl edilen bir Kitâb'tır. Öyleyse onunla inzâr etmen için ondan sadrında bir sıkıntı olmasın. Ve mü'minler için bir zikrâdır.(2)⁴⁴¹

Rabbinizden size inzâl edilene tâbi olun⁴⁴² ve O'nun dûnundan velîlere tâbi olmayın.⁴⁴³ Tezekkür ettiğiniz azdır.(3)

Ve karyelerden nicesini helâk ettik de cezâmız gece uyurlarken veya onlar kaylûle ederlerken gelmişti.(4)

Böylece azâbımız onlara geldiğinde, onların çağırışları: 'Muhakkak ki biz, zâlimler olmuştuk.' demekten başka olmamıştır.(5)

Sonra elbette kendilerine o irsâl edilenlere suâl edeceğiz ve elbette mürsellere (de) suâl edeceğiz.(6)⁴⁴⁴

Ve elbette onlara bir ilimle kıssa edeceğiz.⁴⁴⁵ Ve Biz (onlardan) gâibler olmadık.(7)⁴⁴⁶

⁴⁴¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وذكرى للمؤمنين/Ve mü'minler için bir zikrâdır.]" Yani: Onlar için bir öğüttür." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 2. cilt, 263. sayfa]

⁴⁴² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ/Rabbinizden size inzâl edilene tâbi olun]" Yani: Kur'ân'a. Ve şöyle de denilmiştir: Allah'ın emriyle Kur'ân ve Sünnet'e. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur: "[وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ/Ve Resûl size ne veriyse artık onu alın]" [Haşr Suresi, 7. âyet] Nitekim Sünnet, inzâl edilmiş olmasa dahî, bu âyetin hükmü mûcibince, inzâl edilmiş mesâbesindedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 164. sayfa]

⁴⁴³ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ/Ve O'nun dûnundan velîlere tâbi olmayın]" Yani: O'ndan gayrısını, Allah'a isyânda itaat ederek velîler ittihâz etmeyin." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 213. sayfa]

⁴⁴⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) Kıyâmet Günü ümmetlere, risâleti ile irsâl ettiği resûllere itaat edip etmediklerini suâl eder. Resullere de aynı şekilde, bu risâletleri tebliğ edip etmediklerini suâl eder." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, A'raf Suresi, 7. âyetin tefsirinde]

⁴⁴⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[فَلَنَقُصَّنَّ عَنْهُمْ بَعْلَمَ/Ve elbette onlara bir ilimle kıssa edeceğiz.]" Yani: Bir basîret ve ilim ile, onlara işledikleri amelleri haber vereceğiz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 165. sayfa]

⁴⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ/Ve Biz (onlardan) gâibler olmadık]" Yani: O (سبحانه وتعالى) Kıyâmet Günü kullarına, az olsun çok olsun, celîl/önemli olsun hakîr/önemsiz olsun söylediklerini ve amel eylediklerini haber verecektir. Çünkü O (سبحانه وتعالى) her şey üzerine şâhîddir ve hiçbir şey O'na gâib/gizli değildir. Ve O (سبحانه وتعالى), hiçbir şeyden gâfil değildir. Bilakis O (سبحانه وتعالى), gözlerin hainliğini ve sadırların gizlediklerini ilmedendir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, A'raf Suresi, 7. âyetin tefsirinde]

Ve o gün tartı hakktır. Artık kimin mîzânları ağır gelirse, o takdirde işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(8)

Ve kimin mîzânları hafif gelirse, o takdirde işte onlar âyetlerimize zulmetmiş olmaları sebebiyle nefislerini o hüsrâna uğratanlardır.(9)

Ve andolsun ki, sizi Arz'da temkîn ettik. Ve sizin için orada geçimlikler kıldık. Ne az şükrediyorsunuz.(10)

Ve andolsun ki, sizi halk ettik. Sonra size sûret verdik. Sonra meleklerle buyurduk ki: 'Âdem'e secde edin.' Bunun üzerine secde ettiler, iblîs müstesnâ. Secde edenlerden olmadı.(11)

Buyurdu ki: 'Sana emrettiğimde, seni secde etmekten ne men etti?' Dedi ki: 'Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten halk ettin ve onu çamurdan halk ettin.'(12)

Buyurdu ki: 'Öyleyse oradan in. Artık senin orada kibirlenmen olmaz. O halde çık! Muhakkak ki sen küçük düşenlerdensin.'(13)

Dedi ki: 'Bana ba's edilecekleri güne kadar süre ver.'(14)

Buyurdu ki: 'Muhakkak ki sen, süre verilenlerdensin.'(15)

Dedi ki: 'Öyleyse beni iğvâ ettiğin için,⁴⁴⁷ elbette onlar için Senin Sırât-ı Mustakîm'ine⁴⁴⁸ oturacağım.'(16)

'Sonra elbette onlara önlerinden ve arkalarından ve sağlarından ve sollarından geleceğim. Ve onların ekserîsini şükrediciler bulmayacaksın.'(17)

Buyurdu ki: 'Çık oradan zemmedilmiş ve kovulmuş olarak. Elbette onlardan sana kim tâbi olursa, kesinlikle Cehennem'i topluca sizden dolduracağım.'(18)

'Ve ey Âdem! Sen ve zevcen Cennete yerleşin de dilediğiniz yerden yeyin ve şu ağaca yaklaşmayın, sonra zâlimlerden olursunuz.'(19)

⁴⁴⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فِيمَا أَغْوَيْتَنِي/Öyleyse beni iğvâ ettiğin için' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Beni dalâlete düşürdüğün (için)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 467. sayfa]

⁴⁴⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصِّرَاطُ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمُ/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطُ/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde] İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[الصِّرَاطُ الْمُسْتَقِيمُ/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[الصِّرَاطُ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

Bunun üzerine şeytân onlardan gizlenmiş olan sevâtlarını açığa çıkarmak için⁴⁴⁹ onlara vesvese verdi. Ve dedi ki: 'Rabbimiz bu ağaçtan sizi nehyetmedi, ancak iki melek olursunuz veya muhalledlerden olursunuz diye (nehyetti).'

(20)

Ve onlara kâsem etti: 'Muhakkak ki ben sizin için elbette nasîhat edicilerdenim.'

(21)

Böylece onları aldatarak (mevkilerinden) düşürdü. Derken ağacı tattıklarında, onlara sevâtları göründü ve üzerlerini Cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Ve Rabbleri onlara şöyle nidâ etti: 'Sizi bu ağaçtan nehyetmedim mi? Ve size: 'Muhakkak ki şeytân, sizin için mübîn bir düşmandır.' demedim mi?'

(22)

Dediler ki: 'Rabbimiz! Biz nefislerimize zulmettik. Ve eğer bize mağfiret etmez ve merhamet buyurmazsan, elbette biz hüsrâna uğrayanlardan oluruz.'

(23)

Buyurdu ki: 'Bazınız bazısına düşman olmak için ve sizin için Arz'da bir zamana kadar bir karar yeri ve bir metâ vardır.'

(24)

Buyurdu ki: 'Orada yaşayacaksınız ve orada öleceksiniz ve oradan ihrâc edileceksiniz.'

(25)

Ey Âdem oğulları! Üzerinize sevâtlarınızı örtecek elbiseyi ve süsü inzâl ettik. Ve takvâ elbisesi,⁴⁵⁰ bu daha hayırlıdır. Bu, Allah'ın âyetlerindendir. Umulur ki onlar tezekkür ederler.'

(26)

Ey Âdem oğulları! Sevâtlarını onlara göstermek için, onlardan elbiselerini soyarak ebeveyninizi Cennet'ten ihrâc ettiği gibi, şeytân sizi fitneye düşürmesin. Muhakkak ki o ve kabîlesi⁴⁵¹ sizi, sizin onları göremeyeceğiniz yerden görürler. Muhakkak ki Biz, şeytânları o îmân etmeyenler için velîler kıldık.'

(27)

Ve fâhiş bir fiil ettiklerinde derler ki: 'Biz babalarımızı onun üzerinde bulduk ve Allah onunla bize emretmiştir.' De ki: 'Muhakkak ki Allah, fuhşîyyât ile emretmez. Allah üzere ilmetmediğinizi mi söylüyorsunuz?'

(28)

De ki: 'Rabbim adâleti emretmiştir. Ve her mescid indinde vecihlerinizi (O'na) doğrultun. Ve Dîn'i O'na has kılarak O'na duâ edin. Sizi ilkin yarattığı gibi, (yine O'na) avdet edeceksiniz.'

(29)

⁴⁴⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[لِيُذَيِّ لُهُمَا مَا وَرَى عَنْهُمَا مِنْ سَوَاتِمِهِمَا]/onlardan gizlenmiş olan sevâtlarını açığa çıkarmak için]' Yani örtünen ve kendilerinden gizlenen avret mahallerini onlara izhâr etmiştir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 219. sayfa]

⁴⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "[وَلِبَاسٌ وَتَقْوَى/Ve takvâ elbisesi]' O, îmândır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 308. sayfa]

⁴⁵¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[كَبِيلُهُ/kabîlesi]' Yani askerleri." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 176. sayfa]

Bir fırkaya hidâyet etti ve bir fırkanın üzerlerine dalâlet hakk oldu. Muhakkak ki onlar, Allah'ın dûnundan şeytânları velîler ittihaz ettiler. Ve hesâb ediyorlar ki onlar hidâyet bulmuşlardır.(30)

Ey Âdem oğulları! Her mescid indinde ziynetinizi alın.⁴⁵² Ve yiyin ve için ve isrâf etmeyin. Muhakkak ki O, israf edenlere muhabbet etmez.(31)

De ki: 'Allah'ın, kulları için çıkardığı ziyneti ve rızıktan temiz olanı kim harâm etmiş?' De ki: 'Onlar, dünyâ hayatında o îmân edenler içindir. Kıyâmet Günü hâlis olarak (yalnız mü'minlerindir).' İşte âyetleri, ilmeden bir kavim için böyle tafsîl ediyoruz.(32)

De ki: 'Rabbim ancak fuhşiyâtı, onlardan zâhir olanı ve bâtın olanı ve günahı ve haksızlıkla bağı ve hakkında bir sultân inzâl etmediğini Allah'a şirk koşmayı⁴⁵³ ve ilmetmediğinizi Allah'ın üzerine söylemenizi harâm etmiştir.'(33)

Ve her ümmet için bir ecel vardır.⁴⁵⁴ Artık ecelleri geldiğinde, ne bir saat tehir edebilirler ve ne (de) takdîm edebilirler.(34)

Ey Âdem oğulları! Eğer size, sizden resûller gelir, üzerinize âyetlerimi kıssa eder de kim takvâ eder ve islâh olursa, o takdirde üzerlerine bir korku yoktur ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.(35)

Ve âyetlerimizi o tekzîb edenler ve onlara kibirlenenler, işte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(36)

Öyleyse Allah'ın üzerine yalan iftirâ edenden veya O'nun ayetlerini tekzîb edenden kim daha zâlimdir? İşte onlar Kitâb'tan nasiblerine nâil olurlar. Nihâyet resûllerimiz⁴⁵⁵ onları vefât ettirmek için geldiklerinde derler ki: 'Allah'ın dûnundan duâ etmiş olduklarınız nerede?' Derler ki: 'Bizden sap(ıp uzaklaş)tılar.' Ve onlar nefisleri aleyhine, kendilerinin kâfirler olduklarına şâhidlik edeceklerdir.(37)

⁴⁵² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Beyt'i (müşrikler) çıplak olarak tavâf ederlerdi. Bunun üzerine Allah (سبحانه وتعالى) onlara, elbiselerini giymelerini ve (tavâf ederken) çıplak olmamalarını emretti." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîr es-Sahîh, 2. cilt, 382. sayfa]

⁴⁵³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ/ve haksızlıkla bağı]' Yani zulmü. '[وَأَنْ سُلْطَانًا/bir sultân]' Yani:) Hüccet. Yani: Allah'ın dûnundan ibâdet ettikleri putları (Allah'a şirk koşmayı harâm etmiştir)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 120. sayfa]

⁴⁵⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ/Ve her ümmet için bir ecel vardır.]" Yani: Ömür süresi vardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 179. sayfa]

⁴⁵⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'رُسُلُنَا/resûllerimiz]' Yani: Melekler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 121. sayfa]

Buyurur ki: 'Sizden önce gelip geçmiş cin ve insandan ümmetlerin içinde ateşe dâhil olun!' Her ne zaman bir ümmet dâhil oldukça kardeşine lânet eder. Nihâyet cemîân birbiri ardınca orada toplanınca, sonrakiler evvelkiler için derler ki: 'Rabbimiz şunlar bizi dalâlete düşürdü, artık onlara Ateş'ten iki kat azâb ver.' Buyurur ki: 'Hepsi için iki kat (azâb) ve lâkin ilmetmiyorsunuz.'(38)

Ve evvelkiler sonrakilere derler ki: 'Artık sizin, bizim üzerimizde bir fazlınız olmamıştır. O halde kesbetmiş olduklarınızdan dolayı tadın azâbı.'(39)

Muhakkak ki âyetlerimizi o tekzîb edenler ve onlara kibirlenenler, onlar için semâların kapıları açılmaz ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar Cennet'e dâhil olmazlar.⁴⁵⁶ Ve işte mücrimleri böyle cezâlandırırız.(40)

Onlar için Cehennem'den bir döşek ve fevklerinde örtüler var. Ve işte zâlimleri böyle cezâlandırırız.(41)

Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler -bir nefsi gücünün yeteceğinin dışında mükellef tutmayız- işte onlar Cennet ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(42)

Ve onların sadırlarında kinden ne varsa hepsini söküp attık. Onların altlarından nehirler cereyân eder ve derler ki: 'Hamd Allah içindir. O ki, bizi buna hidâyet etti. Ve eğer Allah bize hidâyet etmeseydi, biz hidâyet bulmuş olamazdık. Andolsun ki, Rabbimizin resûlleri hakk ile geldiler. Ve onlara: 'İşte amel etmiş olduklarınızdan dolayı kendisine mîrâsçı edildiğiniz Cennet budur.' diye nidâ edilir.(43)

Ve Cennet ashâbı Ateş ashâbına: 'Biz Rabbimizin bize vaad ettiğini hakk bulduk. Artık siz (de) Rabbinizin vaad ettiğini hakk buldunuz mu?' diye nidâ ederler. Derler ki: 'Evet.' Bunun üzerine aralarında bir seslenici: 'Allah'ın lâneti zâlimler üzerinedir.' diye seslenir.(44)

Onlar ki Allah yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterler ve onlar Âhiret'e kâfirlerdir.(45)

Ve onların arasında bir hicâb vardır.⁴⁵⁷ Ve A'râf⁴⁵⁸ üzerinde adamlar vardır, (Cennet'lik ve Cehennem'liklerin) simâlarıyla hepsini tanırlar. Cennet ashâbına:

⁴⁵⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ/ve deve iğne deliğinden geçinceye kadar Cennet'e dâhil olmazlar.'" Yani: Deve, iğnenin deliğinden geçene kadar. Âyette geçen: '[الْخِيَاطُ/hıyât]' kelimesi, 'iğne' anlamına gelmektedir. Burada murâd olunan şudur ki onlar, ebediyyen Cennet'e giremeyeceklerdir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 229. sayfa]

⁴⁵⁷ Şeyh Şankitî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ]/Ve ikisi arasında bir hicâb vardır.'" kavli: Allah (سبحانه وتعالى) bu âyet-i kerîmede, Kıyâmet günü, Cennet ehli ve Ateş ehli arasında bir hicâbın/engelin olduğunu zikretmiştir." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 2. cilt, 354. sayfa]

⁴⁵⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الْأَعْرَافُ/A'râf]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Cennet ve Ateş

'Selâmun aleykum.' diye nidâ ederler. Ona -ve onlar ümit ettikleri halde- dâhil olmamışlardır.(46)

Ve onların gözleri ateş ashâbı tarafına çevrildiğinde derler ki: 'Rabbimiz! Bizi zâlimler kavmi ile beraber kılma.'(47)

Ve A'râf ashâbı kendilerini simâlarıyla tanıdıkları adamlara nidâ ederek derler ki: 'Topladığınız size bir yarar sağlamamıştır ve ne (de) kibirlenmiş olmanız.'(48)⁴⁵⁹

'Bunlar mı, Allah'ın kendilerini rahmetine nâil etmeyeceğine o kasem ettikleriniz?' Dâhil olun Cennet'e, üzerinize bir korku yoktur ve siz hüzünlenmeyeceksiniz.(49)

Ve ateş ashâbı, Cennet ashâbına: 'Üzerimize sudan veya Allah'ın sizi rızıklandırdıklarından akıtın.' diye nidâ ederler. Derler ki: 'Muhakkak ki Allah, onları kâfirler üzerine harâm etmiştir.'(50)

Onlar ki dînlerini eğlence ve oyun ittihaz ettiler ve dünyâ hayâtı onları aldattı. Artık onları bugün unutturuz, bu günlerine mülâki olacaklarını unuttukları ve âyetlerimizi inkâr ettikleri gibi.(51)

Ve andolsun ki, onlara bir Kitâb getirdik. Bir ilim üzere onu tafsîl ettik. Îmân eden bir kavim için bir hidâyet ve bir rahmettir.(52)

Ancak onun tevîline mi nazar ediyorlar? Onun tevîli geldiği gün, önceden onu o unutanlar derler ki: 'Rabbimizin resûlleri hakk ile gelmiştir. Şimdi bizim için şefaathçılar var mı? O halde bize şefaath etsinler. Veya (dünyâyâ geri) döndürülsek de o amel etmiş olduklarımızdan başkasını amel etsek.' Onlar nefislerini hüsrâna uğrattılar. Ve iftirâ eder oldukları onlardan sap(ıp uzaklaş)mıştır.(53)

Muhakkak ki Rabbiniz Allah, O ki, semâları ve Arz'ı altı günde halk etmiştir, sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.⁴⁶⁰ Geceyi, durmadan onu kovalayan gündüze örter.

---

arasında bir sur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 321. sayfa]

⁴⁵⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رَجُلًا/Ve A'râf ashâbı adamlara nidâ ederek]' Arz ehlinin (adamlara nidâ ederek). '[يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ]/kendilerini simâlarıyla tanıdıkları]' Ateş ehlinin simâları(yla tanıdıkları). '[قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ/Topladığınız size bir yarar sağlamamıştır]' Topladığınız mallar ve dünyâda sayıca çoğalmanız (size bir yarar sağlamamıştır). '[وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ/ve ne (de) kibirlenenler olmanız]' Ve kendisiyle o kibirlenmiş olduğunuz kibirlenmeniz (de size bir yarar sağlamamıştır)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 12. cilt, 467. sayfa]

⁴⁶⁰ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Öyle ki biz, Allah (عز وجل)'nin haberine îmân ederiz. Hâlık'ımız Arş'ının üzerine istivâ buyurmuştur. Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyiz. Ve -mu'attıla ve cehmiyyenin dediği gibi- bize söylenenden başka bir kavil söylemeyiz. Mu'attıla ve cehmiyye şöyle der: 'O, Arş üzerine istivâ değil istivlâ etmiştir.' Böylelikle onlara söylenenden başka bir kavle tebdîl etmişlerdir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 233. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[سُورَةُ الْعَرْشِ/ Sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.]' kavli hakkında, insanlar pek çok söz söylemişlerdir." Sonra İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle devam eder: "Bu konuda Mâlik ve Evzâî ve Sevrî ve Leys ibn Sa'd ve Şafî ve Ahmed ve İshâk ibn Râhûye ve eski ve yeni diğer Müslüman imâmlardan Selefî Sâlih'in mezhebine sülûk edilmelidir/girilmelidir. Ve bu

Ve güneş ve ay ve yıldızlar O'nun emrine musahhardır. Dikkat edin, halk etme ve emir O'nundur. Âlemlerin Rabbi Allah tebârekedir.(54)

Rabbimize yalvararak ve gizlice duâ edin. Muhakkak ki O, haddi aşanlara muhabbet etmez.(55)

Ve ıslâhının ardından Arz'da ifsâd etmeyin. Ve O'na korkarak ve ümit ederek duâ edin. Muhakkak ki Allah'ın rahmeti muhsinlere yakındır.(56)

Ve O, O ki rüzgârları rahmetinin önünde bir büşrâ olarak irsâl edendir. Nihâyet rüzgârlar ağır bulutları yüklendiklerinde, onları ölü bir belde için sevk ederiz. Böylece onunla su inzâl ederiz de onunla her semereden çıkarırız. İşte mevtâyı böyle çıkaracağız. Umulur ki siz tezekkür edersiniz.(57)

Ve tayyib belde, onun nebâtı Rabbinin izniyle hurûc eder. Ve o habîsten, faydasız bitkiden başkası hurûc etmez.⁴⁶¹ İşte şükreden bir kavim için âyetleri böyle tasrîf ediyoruz.(58)

Andolsun ki, Nûh'u kavmine irsâl ettik de dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Muhakkak ki ben, sizin üzerinize azîm bir günün azâbından korkuyorum.(59)

Kavminden ileri gelenleri dedi ki: 'Muhakkak ki biz, seni mübîn bir dalâlet içinde gerçekten görüyoruz.'(60)

---

yol, bu âyeti tekyîf ve teşbîh ve tâ'tîl etmeden, geldiği gibi kabul etmektir. Teşbîhçilerin zihinlerine hemen geliveren zahir mânâ; Allah (سبحانه وتعالى)'dan nefyolunmuştur. Muhakkak ki Allah; mahlukâtından hiçbir şey O'na benzemez. 'O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.' [Şura Sûresi, 11. âyet] Bilakis durum; imâmın -[Buhârî'nin hocası] Nuaym bin Hammâd el-Huzâî onlardandır- dediği gibidir: 'Kim Allah'ı mahlukatına teşbîh ederse kâfir olur. Kim Allah'ın kendisiyle nefsinin vafettiklerini inkar ederse kâfir olur. Allah'ın nefsinin vafettiği ve Resûlu'nun (vafettiklerinde) teşbih yoktur.' [İmâm Zehebî, 'el-Uluvv'da sahîh bir isnâd ile zikretmiştir. Şeyh el-Elbânî de bunu 'Muhtasar el-Uluvv'da (184. sayfa) tashîh etmiştir.]

Kim Allah (سبحانه وتعالى) için sarîh âyetlerde ve sahîh haberlerde vârid olan şeyleri Allah (سبحانه وتعالى)'nın Celâl'ine layık vecih üzere isbât eder ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan noksanlıkları nefyederse; işte o, hidâyet yoluna sulûk etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, A'raf Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

⁴⁶¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَجَسًا]' (سبحانه وتعالى)'nın: 'Ve tayyib belde, onun nebâtı Rabbinin izniyle hurûc eder. Ve o habîsten, faydasız bitkiden başkası hurûc etmez.' kavli hakkında şöyle dediğini tahric etmiştir: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'nın mü'minler için buyurduğu bir darb-ı meseldir. Şunu buyurmaktadır ki mü'min tayyibtir/temizdir ve onun ameli de tayyibtir/temizdir. Temiz/tayyib bir beldenin mahsûlünün de tayyib/temiz olması gibi. Sonra Allah (سبحانه وتعالى), kafirin darb-ı meselini, içerisinden fâideli mahsûlün hurûc etmediği/çıkmadığı tuzlu ve çorak bir belde sûretinde beyân etmiştir. Kafir habîstir/pistir, ve onun ameli de habîstir/pistir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 382. sayfa]

Dedi ki: 'Ey kavmim! Bende bir dalâlet yoktur. Ve lâkin ben, âlemlerin Rabbinden bir resûlum.'(61)

'Size Rabbimin risâletlerini⁴⁶² tebliğ ediyorum ve size nasîhat ediyorum. Ve Allah'tan, sizin ilmetmediklerinizi ilmediyorum.'(62)

'Ve sizden bir adam üzerine Rabbinizden sizi inzâr etmesi için ve takvâ etmeniz için bir zikir geldiğine teâccüb mü ediyorsunuz? Ve umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.'(63)

Derken onu tekzîb ettiler, bunun üzerine onu ve o onunla beraber gemide olanları necât buyurduk. Ve âyetlerimizi o tekzîb edenleri gark ettik. Muhakkak ki onlar âmâ bir kavim olmuşlardı.(64)

Ve Âd'a kardeşleri Hûd'u (gönderdik), dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Daha takvâ etmiyor musunuz?'(65)

Onun kavminden o küfredenlerin ileri gelenleri dedi ki: 'Muhakkak ki biz, gerçekten seni bir sefihlik içinde görüyoruz. Ve muhakkak ki biz, gerçekten seni yalancılardan zannediyoruz.'(66)

Dedi ki: 'Ey kavmim! Bende bir sefihlik yoktur. Ve lâkin ben âlemlerin Rabbinden bir resûlum.'(67)

'Size Rabbimin risâletlerini tebliğ ediyorum ve ben sizin için emîn bir nasîhatçıyım.'(68)

'Ve sizden bir adam üzerine Rabbinizden sizi inzâr etmesi için bir zikir geldiğine teâccüb mü ediyorsunuz? Ve tezekkür edin, hani Nûh kavminin ardından sizi halîfeler kılmıştı ve hilkatte gücünüzü ziyâde etmişti. O halde Allah'ın nimetlerini⁴⁶³ tezekkür edin. Umulur ki siz felâh bulursunuz.'(69)

Dediler ki: 'Sen bize, tek Allah'a ibâdet etmemiz ve babalarımızın ibâdet eder olduklarını bırakmamız⁴⁶⁴ için mi geldin? O zaman bize vaad ettiğini getir, eğer sâdıklardan isen.'(70)

⁴⁶² İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[رسالات]/risâletlerini': Allah (سبحانه وتعالى)'nın, resûllere vahyetmek sûreti ile onları kavimlerine irsâl ettiği şeyler." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 481. sayfa]

⁴⁶³ Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الاء/âlâAllahi]' kavli hakkında demiştir ki: "Yani: Allah'ın nimetleri." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 329. sayfa]

⁴⁶⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَنَذَرُ مَا كَانَ يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا"/ve babalarımızın ibâdet eder

(Hûd) dedi ki: 'Üzerinize Rabbinizden bir rics⁴⁶⁵ ve gazab vâkî olmuştur. Sizin ve babalarınızın isimlendirdiği isimlerde benimle mücadele mi ediyorsunuz? Allah haklarında bir sultân⁴⁶⁶ inzâl etmemiştir. Öyleyse bekleyin. Muhakkak ki ben (de) sizinle beraber bekleyenlerdenim.'(71)

Bunun üzerine onu ve o beraberindekileri Bizden bir rahmet ile necât buyurduk. Ve âyetlerimizi o tekzîb edenlerin ve îmân etmemiş olanların kökünü kestik.(72)

Ve Semûd'a kardeşleri Sâlih'i (irsâl ettik), dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Size Rabbinizden bir beyyine gelmiştir. Bu Allah'ın dışı devesi sizin için bir âyettir. Artık onu bırakın, Allah'ın Arz'ında yesin ve ona kötülük ile temâs etmeyin, sonra sizi elîm bir azâb yakalar.(73)

Ve tezekkür edin, hani Âd'ın ardından sizi halîfeler kılmıştı ve sizi Arz'da yerleştirmişti. O'nun ovalarından köşkler ittihaz ediyordunuz ve dağlardan evler yontuyordunuz. Artık Allah'ın nimetlerini zikredin. Ve Arz'da fesâd çıkararak taşkınlık etmeyin.(74)

Kavminden ileri gelenlerin o kibirlenenleri, o zayıf düşürülmüşlere, onlardan îmân edenlere dedi(ler) ki: 'Sâlih'in Rabbinden bir mürsel olduğunu ilmediyor musunuz?' Dediler ki: 'Muhakkak ki biz, onunla irsâl edilene îmân edenleriz.'(75)

O kibirlenenler dediler ki: 'Muhakkak ki biz, sizin o îmân ettiğinize kâfirleriz.'(76)

Nihâyet dışı deveyi kestiler ve Rabblerinin emrine karşı geldiler. Ve dediler ki: 'Ey Sâlih! Bizi tehdit ettiğini bize getir, eğer mürsellerden isen.'(77)

Derken onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da diyârlarında çökekalmışlar olarak sabahladılar.(78)⁴⁶⁷

Böylece (Sâlih) onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: 'Ey kavmim! Andolsun ki, ben size Rabbinin risâletini tebliğ ettim ve sizin için nasîhatta bulundum. Ve lâkin siz nasîhat edenlere muhabbet etmiyorsunuz.'(79)

---

olduklarını bırakmamız]' Yani putları." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 193. sayfa]

⁴⁶⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbas (رضي الله عنهما)'dan, şöyle dediğini tahrir etmiştir: "'[رِجْسٌ/Rics]': Öfke." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîr es-Sahîh, 2. cilt, 329. sayfa]

⁴⁶⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[سُلْطَانٌ/Sultân]': Hücet ve burhân." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 243. sayfa]

⁴⁶⁷ 91. ayet ile aynıdır

Ve Lût'u (da irsâl ettik). Hani kavmine demişti ki: 'Ve sizden önce âlemlerden kimsenin yapmadığı fuhşiyâtı mı getiriyorsunuz?'(80)

**Muhakkak ki siz, kadınlarınızın dûnundan şehvet ile erkeklere geliyorsunuz.⁴⁶⁸
Bilakis siz müsrif bir kavimsiniz.(81)⁴⁶⁹**

Ve kavminin şöyle demekten başka cevabı olmadı: 'Çıkarın onları karyenizden. Muhakkak ki onlar tatahhur⁴⁷⁰ eden insanlardır.'(82)⁴⁷¹

Bunun üzerine onu ve ehlini necât buyurduk, ancak hanımı geride kalanlardan oldu.(83)

Ve üzerlerine bir (azâb) yağmuru yağdırdık. Artık nazar et mücrimlerin âkibeti nasıl oldu.(84)

Ve Medyen'e kardeşleri Şuâyb'ı (irsâl ettik). Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Rabbinizden size bir beyyine gelmiştir. Artık ölçüyü ve mizâmı îfâ edin. Ve insanların eşyâsını eksiltmeyin. Ve Arz'da, onun islâhının ardından fesâd çıkarmayın. Bunlar sizin için daha hayırlıdır, eğer mü'minler iseniz.'(85)

Ve O'na îmân edenleri tehdit ederek ve Allah'ın yolundan alıkoyarak ve eğriliğini arzulayarak her sırâta oturmayın.⁴⁷² Ve tezekkür edin, hani siz az idiniz de sizi çoğalttı. Ve nazar edin, fesâd çıkaranların âkibeti nasıl oldu.(86)

Ve eğer sizden bir tâife, kendisiyle o irsâl edildiğime îmân etmiş ve bir tâife îmân etmemiş ise, artık Allah aramızda hükmedinceye kadar sabredin. Ve O, hâkimlerin en hayırlısıdır.(87)

---

⁴⁶⁸ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "'[اَنْتُمْ لَتَأْتُونَ الرَّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ]/Muhakkak ki siz, kadınlarınızın dûnundan şehvet ile erkeklere geliyorsunuz]' Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'nın sizler için halk etmiş olduğu kadınları nasıl bırakıyorsunuz?" [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 333. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁴⁶⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ]/Bilakis siz müsrif bir kavimsiniz.]" Siz helâlden harâma gittiniz." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 255. sayfa]

⁴⁷⁰ çokça, fazla temizlenen

⁴⁷¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[اِنَّهُمْ اَنَاسٌ يَّتَطَهَّرُونَ]/Muhakkak ki onlar tatahhur eden insanlardır.]" kavli hakkında demiştir ki: "Ayıpları olmadığı hâlde onları ayıpladılar; zemmedilecek durumda olmadıkları hâlde onları zemmettiler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 334. sayfa]

⁴⁷² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ]/Ve her sırâta oturmayın]' (Yani her) yola. '[تَوْعِدُونَ]/tehdit ederek]' Katletme ile korkutarak." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 132. sayfa]

(Şuâyb'ın) kavminden ileri gelenlerin o kibirlenenleri dediler ki: 'Seni ve seninle beraber o îmân edenleri elbette karyemizden ihrâc edeceğiz ey Şuâyb! Veya mutlaka bizim milletimize avdet edeceksiniz.' Dedi ki: 'Velev ki kerih görenler olsak ta mı?'(88)

Eğer Allah bizi ondan necât buyurmasının ardından sizin milletinize avdet edersek, Allah'ın üzerine yalanı iftirâ etmiş oluruz. Ve bizim için ona avdet etmek olamaz. Rabbimiz Allah dilerse müstesnâ. Rabbimiz her şeyi ilmen kuşatmıştır. Biz Allah üzerine tevekkül ettik. Rabbimiz! Bizim aramızla kavmimizin arasında hakk ile hükmet.⁴⁷³ Ve Sen, hüküm verenlerin en hayırlısı.(89)

Ve (Şuâyb'ın) kavminden o küfredenlerin ileri gelenleri dediler ki: 'Eğer Şuâyb'a tâbi olursanız, muhakkak ki siz o zaman elbette hüsrâna uğrayanlarsınız.'(90)

Derken onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da diyârlarında çökekalmışlar olarak sabahladılar.(91)⁴⁷⁴

Şuâyb'ı o tekzîb edenler sanki orada yaşamamışlardı. Şuâyb'ı o tekzîb edenler, hüsrâna uğrayanlar onlar olmuşlardır. (92)

Bunun üzerine (Şuâyb) onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: 'Ey kavmim! Andolsun ki, ben size Rabbimin risâletlerini tebliğ ettim ve size nasîhatta bulundum. Öyleyse ben, kâfirler kavmine nasıl acırım.(93)

Ve bir karyeye bir nebî irsâl etmedik ki onun ehlini sıkıntı ve darlık ile yakalamayalım. Umulur ki onlar yalvarırlar.(94)

Sonra kötülüğün yerini haseneye tebdîl ettik. Nihâyet çoğaldılar ve dediler ki: 'Babalarımıza darlık ve genişlik temâs etmiştir.' Bunun üzerine onları ansızın -ve onlar şuurunda değillerken- yakaladık.(95)

Ve eğer karyelerin ehli îmân edip ve takvâ etselerdi, elbette onların üzerine semâdan ve Arz'dan bereketler açardık. Ve lâkin tekzîb ettiler de onları kesbetmiş olduklarından dolayı yakaladık.(96)

O halde karyelerin ehli, geceleyin ve onlar uyurlarken azâbımızın⁴⁷⁵ onlara gelmeyeceğinden emin midirler?(97)

⁴⁷³ Bu açıklama İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله)'a aittir. Der ki: "'[افتح]/Feth et'" Yani: Hüküm ver." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 133. sayfa]

⁴⁷⁴ 78. ayet ile aynıdır

⁴⁷⁵ Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir. Şöyle demiştir: "'[بأسنا]/Be'simizin'" Azâbımızın." [Ebu

Ve karyelerin ehli, kuşluk vakti ve onlar oynarlarken azâbımızın onlara gelmeyeceğinden emin midirler?(98)

Artık onlar Allah'ın tuzağından emin midirler? Fakat hüsrâna uğrayan kavimden başkası Allah'ın tuzağından emin olamaz.(99)

Ve onun ehlinin ardından Arz'a o vâris olanlara hidâyet olmadı mı⁴⁷⁶ ki, eğer dileseydik günahlarından dolayı musîbetlere uğrattırdık ve kalblerinin üzerini mühürlerdik de onlar işitemezlerdi.(100)

İşte karyeler! Onların haberlerinden sana kıssa ediyoruz. Ve andolsun ki, resûlleri onlara beyyineler ile geldiler de onlar önceden tekzîb ettiklerinden dolayı îmân eder olmadılar. İşte Allah kâfirlerin kalblerinin üzerini böyle mühürler.(101)

Ve onların ekseriyyeti için bir ahid bulmadık ve onların ekseriyyetini elbette fâsıklar bulduk.(102)

Sonra onların ardından âyetlerimiz ile Mûsâ'yı Firavun'a ve onun ileri gelenlerine ba's ettik de onlara zulmettiler.⁴⁷⁷ Artık fesâd çıkaranların âkibeti nasıl oldu nazar et.(103)

Ve Mûsâ dedi ki: 'Ey Firavun! Muhakkak ki ben alemlerin Rabbinden bir resûlum.'(104)

'Allah'ın üzerine hakktan başkasını söylememek üzerime borçtur. Size Rabbinizden bir beyyine ile geldim. Artık İsrâîl oğullarını benimle beraber irsâl et.'(105)

(Firavun) dedi ki: 'Eğer sen bir âyet getirdiysen, imdi onu getir, eğer sâdıklardan isen.'(106)

Bunun üzerine esasını ilkâ etti. O zaman o mübîn bir yılan.(107)⁴⁷⁸

Ve elini çıkardı. O zaman o nazar edenler için bembeyaz.(108)⁴⁷⁹

Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 260. sayfa]

⁴⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'أَوَلَمْ يَهْدِ/Ve hidâyet olmadı mı]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Ve dileseydik günahlarından dolayı onları musîbetlere uğratacağımızı onlara beyân etmedik mi?" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 337. sayfa]

⁴⁷⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "[فَطَّلَمُوا بِهِمَا/de onlara zulmettiler]' Yani: Allah indinden olduğunu inkar ettiler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 135. sayfa]

⁴⁷⁸ Şuarâ Sûresi'nin 32. âyetiyle aynıdır

Firavun kavminden ileri gelenler dediler ki: 'Muhakkak ki bu, elbette alîm bir sihirbazdır.'(109)

'Sizi arzınızdan ihrâc etmek murâd ediyor.' (Firavun dedi ki:) **'O halde ne emredersiniz?'**(110)⁴⁸⁰

Dediler ki: 'Onu ve kardeşini alıkoy ve şehirlere toplayıcılar irsâl et.'(111)

'Bütün alîm sihirbazları'⁴⁸¹ **sana getirsinler.'**(112)

Ve sihirbazlar Firavun'a geldiler. Dediler ki: 'Muhakkak ki bize, elbette bir ücret vardır, eğer biz gâlibler olursak (değil mi?)'(113)

(Firavun) **dedi ki: 'Evet. Ve muhakkak ki siz (o zaman) elbette yakınlardansınız.'**(114)

Dediler ki: 'Ey Mûsâ! Ya sen ilkâ et, ya biz olalım ilkâ edenler.'(115)

(Mûsâ) **dedi ki: 'Siz ilkâ edin.' Bunun üzerine onlar ilkâ edince, insanların gözlerini sihirlediler ve onlara korku saldılar ve azîm bir sihir getirdiler.**(116)

Ve Mûsâ'ya: 'Âsâmı ilkâ et.' diye vahyettik. İşte o zaman o, onların uydurduklarını yutuverdi.(117)

Böylece hakk vâkî oldu ve amel etmiş oldukları batıl oldu.(118)

Artık orada mağlûb oldular ve küçük düşmüşlere çevrildiler.(119)

Ve sihirbazlar secde ediciler olarak atıl(arak yere kapan)dılar.(120)

(Sihirbazlar) **dediler ki: 'Âlemlerin Rabbine îmân ettik.'**(121)⁴⁸²

'Mûsâ ve Hârûn'un Rabbine.'(122)⁴⁸³

---

⁴⁷⁹ Şuarâ Sûresi'nin 33. âyetiyle aynıdır

⁴⁸⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَمَآذَا تُفْعَلُونَ/O halde ne emredersiniz?]' Yani Firavun dedi ki: '[فَمَآذَا تُفْعَلُونَ/O halde ne emredersiniz?]' Ve: 'Bu, ileri gelenlerin söylediklerindendir.' (de) denilmiştir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, A'raf Suresi, 110. âyetin tefsirinde]

⁴⁸¹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ/Bütün alîm sihirbazları]' Yani: Sihirde mahâretli ve sanatında çok bilgili olan bütün sihirbazları." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 730. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁴⁸² Şuarâ Sûresi'nin 47. âyetiyle aynıdır

⁴⁸³ Şuarâ Sûresi'nin 48. âyetiyle aynıdır

Firavun dedi ki: 'Ben size izin vermeden önce îmân etmişsiniz! Muhakkak ki bu, elbette bir tuzaktır, oradan ehlini ihrâc etmek için şehirde onu kurduğunuz. Öyleyse yakında ilmedeceksiniz.'(123)

'Elbette ellerinizi ve ayaklarınızı hilâftan⁴⁸⁴ keseceğim, sonra elbette sizi cümleten asacağım.'(124)

(Sihirbazlar) dediler ki: 'Muhakkak ki biz, Rabbimize dönücüleriz.'(125)

'Ve sen, bize geldiğinde Rabbimizin âyetlerine îmân ettiğimizden başka bir sebeple bizden intikam almıyorsun. Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır ve bizleri müslüman olarak vefât ettir.'(126)

Ve Firavun'un kavminden ileri gelenler dediler ki: 'Sen Mûsâ'yı ve kavmini Arz'da fesâd çıkarmaları⁴⁸⁵ ve seni ve ilâhlarını bırakmaları için mi bırakacaksın?' (Firavun) dedi ki: 'Biz onların oğullarını katledeceğiz ve kadınlarını hayatta bırakacağız ve muhakkak ki biz onların fevkinde kahredicileriz.'(127)

Mûsâ kavmine dedi ki: 'Allah'tan istiâne dileyin ve sabredin.'⁴⁸⁶ Muhakkak ki Arz Allah'ındır. Kullarından dilediğini ona vâris eder. Ve âkibet muttakîler içindir.'(128)⁴⁸⁷

Dediler ki: 'Sen bize gelmeden önce ve bize gelmenin ardından bize ezâ edildi.' (Mûsâ) dedi ki: 'Ola ki Rabbiniz düşmanınızı helâk eder ve sizi Arz'da halîfe yapar da nasıl amel edeceğinize nazar eder.'(129)

Ve andolsun ki, Firavun ailesini senelerce -ve semerelerden noksanlaştırarak- tuttuk. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(130)

Fakat onlara bir hasene geldiğinde derler ki: 'Bu bizim içindir.' Ve onlara bir kötülük isâbet edince, Mûsâ ve beraberindekilerin uğursuzluğuna verirlerdi. Dikkat

⁴⁸⁴ çaprazdan

⁴⁸⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَتَدْرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ]/Mûsâ'yı ve kavmini Arz'da fesâd çıkarmaları için mi bırakacaksın?]' Bu fesâdtan murâd: Firavun'un emrine muhâlefettir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 42. sayfa]

⁴⁸⁶ İmâm Tâkiyuddîn el-Hilâlî (رحمه الله) der ki: "'[اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا]/Allah'tan istiâne dileyin ve sabredin.]" Düşmanlarınıza karşı sadece Allah (سبحانه وتعالى)'dan istiâne/yardım dileyin. Allah (عز وجل)'nin nusreti gelinceye dek de o düşmanlardan sâdir olup da size isâbet eden eziyetlere sabredin. İstiâne ve sabır ile, Allah (عز وجل)'nin, 'size nusret edeceğine ve düşmanınızı helâk edeceğine' dâir vaadine nâil olacaksınız." [Muhammed Tâkiyuddîn el-Hilâlî, Sebîlu'r-Reşâd Fî Hedyi Hayri'l-İbâd, 1. cilt, 406. sayfa]

⁴⁸⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ]/Ve âkibet muttakîler içindir.]" (Bundan) murâd: Cennet'tir." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 127. sayfa]

edin! Onların uğursuzluğu ancak Allah indindedir. Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(131)

Ve dediler ki: 'Kendisiyle bizi sihirlemek için âyet olarak her ne getirirsen getir, yine sana îmân edecek değiliz.'(132)

Artık onların üzerlerine mufassal âyetler olarak tufân ve çekirgeler ve böcekler ve kurbağalar ve kan irsâl ettik, fakat kibirlendiler ve mücrim bir kavim oldular.(133)

Ve üzerlerine azâb vâkî olduğunda, dediler ki: 'Ey Mûsâ! Bizim için, indindeki ahid sebebiyle Rabbine duâ et, eğer bizden azâbı⁴⁸⁸ kaldırırsan, elbette sana îmân edeceğiz ve seninle beraber İsrâîl oğullarını irsâl edeceğiz.'(134)

Nihâyet onların erişebilecekleri bir süreye kadar azâbı kaldırıncı, o zaman onlar (ahidlerini) bozdular.(135)

Bunun üzerine onlardan intikam aldık. Böylece onları derin denizde⁴⁸⁹ gark ettik, onların âyetlerimizi tekzîb etmeleri ve onlardan gâfil olmaları sebebiyle.(136)

Ve o zayıf düşürülmüş olan kavmi, o içini bereketlendirdiğimiz Arz'ın doğularına ve onun batılarına vâris yaptık. Ve Rabbinin güzel kelimesi İsrâîl oğulları üzerine sabrettiklerinden dolayı tamamlandı.⁴⁹⁰ Ve Firavun ve onun kavminin yapmakta olduklarını ve yükseltmekte olduklarını dumûra uğrattık.(137)

Ve İsrâîl oğullarını denizden geçirdik. Derken putlarına âkif olan⁴⁹¹ bir kavim üzerine (rast)geldiler. Dediler ki: 'Ey Mûsâ! Bizim için onların ilâhları gibi bir ilâh kıl.' Dedi ki: 'Muhakkak ki siz, câhillik eden bir kavimsiniz.'(138)

Muhakkak ki bunların içinde bulundukları yok olacaktır. Ve amel etmiş oldukları bâtıldır.(139)

⁴⁸⁸ Bu açıklama İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله)'a aittir, şöyle demiştir: "'[الرِّجْزُ/riczi]' Yani: azâbı." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 129. sayfa]

⁴⁸⁹ '[الْبَيْتُ/derin deniz]' olarak meâllendirdiğimiz bu kelime tuzlu ve derin sulara, tatlı büyük nehirlerle de karşılık olarak kullanılır. Bu kelimenin "derinliği bilinmeyen deniz" mânâsına geldiği veya bazılarına göre "deniz dalgaları" için kullanıldığı söylenmiştir. En doğrusunu Allah ilmeder. [Hazırlayan]

⁴⁹⁰ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "'[وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ بِمَا صَبَرُوا]/Ve Rabbinin güzel kelimesi İsrâîl oğulları üzerine sabrettiklerinden dolayı tamamlandı.'" Allah bu âyette, O (عَلَا) 'nın, kendisiyle tekellüm ettiği bir kelime(si)nin olduğunu bildirmiştir. [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 335. sayfa]

⁴⁹¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يَعْبُدُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ]/putlarına âkif olan'" Allah'ın dînundan onlara ibâdet ediyorlardı." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 273. sayfa]

Dedi ki: 'Size Allah'tan gayrı bir ilâh mı arayayım? Ve O, sizi âlemlerin üzerine tafdîl etmiştir.'(140)

Ve hani sizi Firavun ailesinden necât buyurmuştuk. Size azâbın en kötüsünü yüklüyorlardı. Oğullarınızı katlediyorlar ve kadınlarınızı hayatta bırakıyorlardı. Ve bunda Rabbinizden azîm bir belâ vardı.(141)⁴⁹²

Ve Mûsâ ile otuz gece vaadleştik ve onu bir on ile tamamladık. Böylece Rabbinin belirlediği vakit kırk geceye tamamlandı. Ve Mûsâ kardeşi Hârûn'a dedi ki: 'Sen kavmimin içinde benim halîfem ol ve ıslâh et ve fesâd çıkaranların yoluna tâbi olma.'(142)

Ve Mûsâ mîkâtımıza gelip ve Rabbi ona kelâm edince, dedi ki: 'Rabbim, bana (kendini) göster, sana nazar edeyim.' Buyurdu ki: 'Beni asla göremezsın ve lâkin dağa nazar et, artık eğer o mekânında karar kılabilirse o takdirde beni görebilirsin. Derken Rabbi dağa tecellî edince onu paramparça kıldı ve Mûsâ bayılıp düştü. Nihâyet ayılınca, dedi ki: 'Subhânsın, sana tevbe ettim ve ben mü'minlerin evveliyim.'(143)

(Allah) buyurdu ki: 'Ey Mûsâ! Muhakkak ki Ben, risâletlerim ve kelâmım ile insanlar üzerine seni seçtim. Artık sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol.'(144)

Ve onun için levhâlarda her şeyden bir mev'ize ve her şeyin tafsîlini yazdık. Artık onu kuvvet ile al ve kavmine emret, onu en güzeliyle alsınlar. Size fâsıkların diyarını göstereceğim.(145)

Arz'da haksızlıkla o kibirlenenleri âyetlerimden uzaklaştıracam.⁴⁹³ Ve onlar her âyeti görseler, ona îmân etmezler. Ve rüşd yolunu görseler onu yol ittihaz etmezler. Ve sapıklık yolunu görseler onu yol ittihaz ederler. Bu, onların âyetlerimizi tekzîb etmelerinden ve onlardan gâfil olmalarındandır.(146)

Ve âyetlerimizi ve Âhiret'e mülâki olmayı o tekzîb edenlerin amelleri boşa gitmiştir. Onlar amel etmiş olduklarından başkasıyla mı cezâlandırılırlar?(147)

⁴⁹² Ebu's-Şeyh el-İsfehânî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Muhammed bin Yûsuf el-Firyâbi (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (عز وجل)'nin: 'سَاصْرِفْ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ' / Arz'da haksızlıkla o kibirlenenleri âyetlerimden uzaklaştıracam.]' kavli hakkında demiştir ki: "Onların kalblerini, emrim hakkında tefekkür etmekten men' edeceğim." [Ebu Muhammed AbdUllah bin Muhammed bin Câfer el-İsfehânî, Kitâbu'l-Azame, 1. cilt, 225. sayfa (11..)]

⁴⁹³ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكَ عَظِيمٌ] / Rabbinizden azîm bir belâ vardı' Yani: 'Büyük bir nimet ve bol bir ikrâm. Veyahut da onlardan sudûr edip de size isâbet eden o azâbta Rabbiniz tarafından sizin üzerinize arz olunan azâmetli bir imtihan vardır.' Mûsâ bunları anlatıp da onlara vaaz verince bu işten vazgeçtiler." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsiru's-Sa'dî, 342. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve Musa kavmi onun ardından süs eşyalarından, böğürmesi olan bir buzağı heykelini (ilâh) ittihâz ettiler. Onun kendileriyle kelâm etmediğini ve onları yola hidâyet etmediğini görmediler mi? Onu (ilâh) ittihâz ettiler ve zâlim oldular.(148)

Ve (pişmanlık) ellerine düşürölüp ve dalâlete düşmüş olduklarını görünce, dediler ki: 'Eğer Rabbimiz bize merhamet etmez ve bizi mağfîret buyurmazsa, elbette hüsrâna uğrayanlardan oluruz.'(149)

Ve Mûsâ kavmine gazablı, esefli rücu edince dedi ki: 'Benim ardımdan ne kötü halef oldunuz! Rabbinizin emrine acele mi ettiniz?' Ve levhâları ilkâ etti ve kardeşini başından tuttu, onu kendisine çekti. (Hârûn) dedi ki: 'Anamın oğlu, muhakkak ki kavim beni zayıf gördüler. Ve neredeyse beni katlediyorlardı. Artık benimle düşmanları sevindirme ve beni zâlimler kavmiyle beraber kılma.'(150)

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbim! Beni ve kardeşimi mağfîret et. Ve bizi rahmetine dâhil et. Ve Sen, merhamet edenlerin en merhametlisisin.'(151)

Muhakkak ki buzağıyı o (ilâh) ittihâz edenler, Rabblerinden bir gazaba ve dünyâ hayatında bir zillate nâil olacaklardır. Ve işte iftiracıları böyle cezâlandırırız.(152)

Ve o kötülükleri amel ettikten sonra onun ardından tevbe edip ve îmân edenler, muhakkak ki Rabbin onun ardından, elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.(153)

Ve Mûsâ'dan gazab sükût edince, levhâları aldı. Ve onun nüshasında Rabblerinden o korkanlar için bir hidâyet ve bir rahmet vardı.(154)

Ve Mûsa, kavminden yetmiş erkeği mikâtımız için seçti. Onları bir sarsıntı alınca, dedi ki: 'Rabbim! Eğer dileyseydin onları ve beni bundan önce helâk ederdin. bizden sefihlerin fiil ettiklerinden dolayı bizi helâk mı edeceksin? Bu senin bir fitnenden başkası değildir,⁴⁹⁴ onunla dilediğini dalâlete düşürürsün ve dilediğine hidâyet edersin. Sen bizim velîmizsin, artık bize mağfîret buyur ve bize merhamet et ve Sen mağfîret edenlerin en hayırlısıdır.'(155)

Ve bizim için bu dünyâda ve Âhiret'te bir hasene yaz. Muhakkak ki biz Sana hidâyetlendik.⁴⁹⁵ (Allah) buyurdu ki: 'Azâbım, onu dilediğime isâbet ettiririm. Ve

⁴⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِن هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ'/'Bu senin bir fitnenden başkası değildir' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu senin azâbından başkası değildir, onu dilediğine isâbet ettirirsin ve onu dilediğinden uzaklaştırırsın." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 352. sayfa]

⁴⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'إِنَّا هَذَا الْيَوْمَ/Muhakkak ki biz Sana hidâyetlendik.'" Yani: Sana tevbe ettik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 220. sayfa]

rahmetim her şeyi kuşatmıştır. Böylece onu, o takvâ edenler ve zekâtlarını verenler için yazacağım. Ve onlar ki, onlardır âyetlerimize îmân edenler.'(156)

Onlar ki, indlerindeki Tevrât ve İncîl'de yazılı olarak o buldukları Resûl'e, ümmî Nebî'ye tâbi olurlar.⁴⁹⁶ Onlar mârûfu emreder ve onları münkerden nehyeder ve onlara tayyibâtı helâl eder ve onların üzerine habîs (şey)leri harâm eder.⁴⁹⁷ Ve ağırlıklarını ve o üzerlerinde olan zincirleri onlardan kaldırır.⁴⁹⁸ Artık ona o îmân edenler ve ona saygı duyanlar ve ona nusret edenler ve onunla beraber o inzâl edilen Nûr'a tâbi olanlar, işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(157)

De ki: 'Ey insanlar! Muhakkak ki ben, cemîân size Allah'ın bir Resûlu'yum. O ki, semâların ve Arz'ın mülkü O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. Hayât verir ve öldürür. O halde Allah'a ve ümmî Nebî olan Resûlu'ne îmân edin,⁴⁹⁹ o ki, Allah'a ve O'nun kelimelerine îmân eder. Ve ona tâbi olun, umulur ki siz hidâyet bulursunuz.'(158)⁵⁰⁰

Ve Mûsa'nın kavminden bir ümmet, hakk ile hidâyet ederler⁵⁰¹ ve onunla adalet yaparlar.(159)

Ve onları oniki Esbât'a,⁵⁰² ümmetlere ayırdık. Ve kavmi ondan su istediğinde, Mûsâ'ya: 'Asân ile taşa vur!' diye vahyettik. Böylece ondan oniki pınar fışkırdı. Her

⁴⁹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: 'Onlar ki, Resûl'e, ümmî Nebî'ye tâbi olurlar.' [Bu, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'dir.] [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 354. sayfa]

⁴⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ/ve onların üzerine habîs (şey)leri harâm eder.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Ve bunlar, domuz eti ve faiz ve Allah'ın harâm kıldığı ama onların kendi kendilerine helâl kıldıkları yiyeceklerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 355. sayfa]

⁴⁹⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ/Ve ağırlıklarını onlardan kaldırır' Yüklerini. Ve bunlar üzerlerine harâm edilmiş olanlardır. 'وَالْأَغْلَالُ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ/ve o üzerlerinde olan zincirleri]' Yani onları sert zincirlere mahkûm eden şeyler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 146. sayfa]

⁴⁹⁹ Şeyhulİslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle der: "Allah (عز وجل)'nin: 'فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ/O halde Allah'a ve ümmî Nebî olan Resûlu'ne îmân edin' kavlinde Nebî (صلى الله عليه وسلم): 'Hıfzında olanı kıraat edemez' açısından ümmî değil, yazamama ve kitâblarda olanı okuyamama açısından ümmîdir. Nitekim o (صلى الله عليه وسلم), Kur'ân'ı en güzel şekilde hıfzetmiştir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdîlHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 17. cilt, 235. sayfa]

⁵⁰⁰ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'وَاتَّبِعُوا لَكُمْ تَهْدُونَ/Ve ona tâbi olun, umulur ki siz hidâyet bulursunuz]' Dînî ve dünyevî maslahatlarınızda (ona tâbi olun). Nitekim ona tâbi olmadığınız vakit uzak bir dalâlete düşersiniz." [Abdurrahmân ibn Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru's-Sa'dî, 346. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵⁰¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَهْدُونَ بِالحَقِّ/hakk ile hidâyet ederler]' Yani: Hakka irşâd ve dâvet ederler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 290. sayfa]

⁵⁰² Yâkûb (عليهم السلام)'ın oğullarının soyundan olan oniki kabileyeye verilen isim

boy kendi meşrebini ilmetti. Ve onların üzerine bulutu gölge yaptık. Ve onların üzerine kudret helvası ve bıldırcın inzâl ettik. (Buyurduk ki:) 'Size rızık olarak verdiğimiz tayyibâtan yiyin!' Ve Bize zulmetmediler ve lâkin nefislerine zulmeder oldular.(160)

Ve hani onlara denilmişti ki: 'Şu karyede sâkin olun ve ondan dilediğiniz yerde yiyin ve deyin ki: 'Hitta.'⁵⁰³ Ve kapısından secde ederek dâhil olun, sizin için hatalarınızı mağfiret edelim. Muhsinlere ziyâde edeceğiz.'(161)

Fakat onlardan o zulmedenler, sözü onlara o söylenenden gayrısı ile tebdîl ettiler. Artık onların üzerlerine zulmeder olduklarından dolayı semâdan bir azâb⁵⁰⁴ irsâl ettik.(162)

Ve onlara o denizin hazırında olan karyeden suâl et. Hani onlar cumartesinde haddi aşıyorlardı. O vakit onlara cumartesi gününde balıklar akın akın gelirlerdi. Ve cumartesi günü olmadığında onlara gelmezlerdi. İşte fâsıklık etmiş olmalarından dolayı onları böyle ibtilâ ederiz.(163)⁵⁰⁵

Ve hani onlardan bir ümmet demişti ki: 'Allah'ın onları helâk edeceği veya şiddetli bir azâb ile azâblandıracağı bir kavme neden vaaz ediyorsunuz?' Dediler ki: 'Rabbimize bir mâzeret için. Ve umulur ki onlar takvâ ederler.'(164)

Artık onlar kendilerine zikredileni unuttunca, kötülükten o nehyedenleri necât buyurduk ve o zulmedenleri fâsıklık etmiş olmalarından dolayı çetin bir azâb ile yakaladık.(165)

Böylece kendisinden nehyedildiklerinde haddi aşınca, onlara buyurduk ki: 'Aşağılık maymunlar olun!'(166)

Ve hani Rabbin, elbette Kıyâmet Günü'ne kadar onların üzerine onlara kötü azâbı tattıracak kimseleri ba's edeceğini bildirmişti.⁵⁰⁶ Muhakkak ki Rabbin, elbette ikâbı serî olandır. Ve muhakkak ki O, elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.(167)

---

⁵⁰³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[حِطَّة/Hitta]' Mânâsı: Hatalarımızı(n yükünü) bizden azalt." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 1. cilt, 143. sayfa]

⁵⁰⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ/semâdan bir ricz]' Yani semâdan bir azâb." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 225. sayfa]

⁵⁰⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ/İşte onları böyle ibtilâ ederiz]' Yani: onları sıniyorduk." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 225. sayfa]

⁵⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ'[Ve hani Rabbin, elbette

Ve onları Arz'da ümmetlere ayırdık. Onlardan sâlihler vardır ve onlardan bunun dînunda olanlar vardır. Ve onları haseneler ve kötülükler ile ibtilâ ettik. Umulur ki onlar rücû ederler.(168)⁵⁰⁷

Derken, onların ardından yerlerine Kitâb'a varis olan halefler geçtiler. Şu ednâ (olan dünyâ)nın arazını⁵⁰⁸ alıyorlardı ve diyorlardı ki: 'Bize mağfiret edilecek.'⁵⁰⁹ Ve eğer onlara onun misli bir araz gelirse, onu (da) alırlar. Allah'ın üzerine hakktan başkasını söylememeleri üzere onlardan Kitâb mîsâkı alınmamış mıydı?⁵¹⁰ Ve onun içindekini tadrîs etmişlerdi. Ve Âhiret diyârı o takvâ edenler için daha hayırlıdır. Daha akletmiyor musunuz?(169)

Ve Kitâb'a o temessük edenler⁵¹¹ ve namazı ikâme edenler, muhakkak ki Biz ıslâh olanların ecrini zâyî etmeyiz.(170)

Ve hani dağı sanki bir gölgelik gibi onların fevklerine kaldırmıştık ve zannettiler ki o onlara vâki olacak.⁵¹² (Onlara buyurduk ki:) 'Size verdiğimiz kuvvetle alın ve onun içindekileri tezekkür edin. Umulur ki siz takvâ edersiniz.'(171)

Kıyâmet Günü'ne kadar onların üzerine onlara kötü azâbı tattıracak kimseleri ba's edeceğini bildirmişti.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Bu, cizyedir. Ve onlara kötü azâbı o tattıracak olanlar Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ve Kıyâmet Günü'ne kadar onun ümmetidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 359. sayfa]

⁵⁰⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ/Ve onları Arz'da ayırdık.]' Yani: Onları fırkalara böldük. '[وَمِنْهُمْ الصَّالِحُونَ/Onlardan sâlihler vardır]' Yani: Mü'minler. '[وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ/ve onlardan bunun dînunda olanlar vardır]' Yani: Küffâr olanlar. '[وَبَلَوْنَاهُمْ/ve onları ibtilâ ettik]' Onları denedik. '[بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ/haseneler ve kötülükler]' Yani: Sıkıntı ve rahatlık ile. '[لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ/Umulur ki onlar rücû ederler.]' İmâna (onlar rücû ederler)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 364. sayfa]

⁵⁰⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'[عَرَضَ/Araz]' Dünyâ metâsı." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 291. sayfa]

⁵⁰⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) şâhih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَرْضِ/Şu ednâ (olan dünyâ)nın arazını alıyorlardı]' hakkında demiştir ki: "Şu dünya hayatında karşılırlarına çıkan herhangi bir şeyi, eğer işlerine geliyorsa, helâl-harâm demeden hemen alıyorlardı. Bir de üstelik mağfiret bekliyorlardı. Onlar, yarın aynısı olsa yine aynı şekilde davranırlardı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 278. sayfa]

⁵¹⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ/Allah üzerine hakktan başkasını söylemeyeceklerine dair onlardan Kitâb mîsâkı alınmamış mıydı?]' Yani: Onlardan, Allah üzerine bâtil söylemeyeceklerine dair Tevrât'ta ahid alınmıştı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 228. sayfa]

⁵¹¹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَالَّذِينَ يُسْكِنُونَ بِالْكِتَابِ/Ve Kitâb'a o temessük edenler]' Yani: İlmen ve amelen o Kitâb'a temessük edenler/sarılanlar içinde, bilinmesi ilimlerin en şereflisi olan hüküm ve haberlere dair ne varsa ilmedenler." [Abdurrahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmî'l-Mennân, 349. Sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵¹² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَوَظَّنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ/ve zannettiler ki o onlara vâki olacak.]' Yani kesin olarak bildiler. Burada 'zann' kelimesi 'yakîn/kesin bilgi' anlamındadır. Şöyle de denilmiştir: 'Onun kendilerine vâki olacağı, zannlarına galip gelmiştir.'" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 229. sayfa]

Ve hani Rabbin Âdem oğullarından, sırtlarından zürriyetlerini almıştı. Ve onları nefisleri üzerine şâhid tutmuştu. (Buyurdu ki:) 'Ben sizin Rabbiniz değil miyim?' Dediler ki: 'Evet, şâhidiz.' Kıyâmet Günü: 'Muhakkak ki biz bundan gâfiller idik.' dersiniz diye.⁵¹³(172)

Veya: 'Bizden önce ancak babalarımız şirk koşmuşlardı ve biz onların ardından bir zürriyet olduk. Şimdi batılcıların fiillerinden dolayı mı bizi helâk edeceksin?' dersiniz (diye).(173)

Ve işte âyetleri böyle tafsîl ederiz. Ve umulur ki onlar rücû ederler.(174)

Ve onların üzerine, o kendisine âyetlerimizi verdiğimizizin haberini tilâvet et. Fakat o onlardan sıyrıldı. Böylece şeytân onu (kendine) tâbi etti de iğvâ edenlerden oldu.(175)

Ve eğer dileseydik, elbette onu onlarla yükseltirdik. Ve lâkin o Arz'a saplandı ve hevâsına tâbi oldu. Artık onun meseli, köpeğin meseli gibidir, eğer üzerine varsan dilini sarkıtıp solur veya terketsen (yine) dilini sarkıtıp solur. İşte bu, o âyetlerimizi tekzîb eden kavmin meselidir. Öyleyse sen kıssaları kıs et. Umulur ki onlar tefekkür ederler.(176)

O âyetlerimizi tekzîb eden kavmin meseli ne kötüdür. Ve onlar nefislerine zulmeder oldular.(177)

Allah kime hidâyet ederse, artık o hidâyet bulmuştur. Ve kimi dalâlete düşürürse, o takdirde işte onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(178)

Ve andolsun ki, cinler ve insanlardan bir çoğunu Cehennem için var ettik. Onların kalbleri vardır, onunla fehmetmezler. Ve onların gözleri vardır, onlar ile görmezler. Ve onların kulakları vardır, onlar ile işitmezler. İşte onlar hayvanlar gibidir, bilakis onlar daha dalâlettedir. İşte onlar, onlardır gâfiller.(179)

Ve en güzel isimler Allah'ındır. Artık O'na onlarla duâ edin. Ve O'nun isimlerinde o ilhâd edenleri bırakın.⁵¹⁴ Onlar amel etmekte olduklarının cezâsını göreceklardır.(180)

⁵¹³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى) haber vermektedir ki O, Âdemoğullarının zürriyetini onların sulblerinden, 'Allah'ın onların Rabbi ve melîki olduğu, O'ndan başka ilah olmadığı' hakîkatine onları nefisleri üzere şâhid tutarak çıkarmıştır. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى) onları bu fitrat üzere yaratmış ve cibilliyetlerini/tabiatlarını bunun üzerine takdîr etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, A'raf Suresi, 172. âyetin tefsirinde]

⁵¹⁴ İmâm Suyûtî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[أَسْمَائِهِ] O'nun isimlerinde' Âyetlerinde. '[يُحَدِّثُونَ]/ilhâd edenleri]' şirk koşanları (bırakın)."[Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, Durru'l-Mensûr fi't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, A'raf Sûresi, 180. âyetin

Ve halk ettiklerimizden bir ümmet Hakk ile hidâyet ederler ve onunla adâleti uygularlar.(181)

Ve âyetlerimizi o tekzîb edenleri, ilmetmedikleri yerden derece derece (helâke) yaklaştıracamız.(182)

Ve onlar için mühlet veririm. Muhakkak ki tuzağım metîndir.(183)⁵¹⁵

Ve arkadaşlarında bir cinnet bulunmadığını tefekkür etmediler mi? O, mübîn bir nezîrden başkası değildir.(184)

Ve semâların ve Arz'ın melekûtuna ve Allah'ın halk ettiği bir şeye ve ecellerinin yaklaşmış olabileceğine nazar etmediler mi? Artık bunun ardından hangi söze î mân edecekler?(185)⁵¹⁶

Allah kimi dalâlete düşürürse, artık ona hidâyet edecek yoktur ve onları tuğyânları içinde bırakır, bocalayıp dururlar.(186)

Sana Saat'ten⁵¹⁷ suâl ediyorlar, ne zaman demir atacağını.⁵¹⁸ De ki: 'Onun ilmi ancak Rabbimin indindedir.' Onun vaktini O'ndan başkası tecelli ettiremez. O, semâlar ve Arz'da ağırdır, ansızın size geliştten başkası değildir. Senden suâl ederler, sanki sen ondan haberdarmışsın gibi. De ki: 'Onun ilmi ancak Allah indindedir.' Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.(187)

De ki: 'Allah dilemedikçe nefsim için bir menfaata mâlik değilim ve ne (de) bir zarara. Ve eğer gaybı ilmeder olsaydım, elbette hayrı çoğaltırdım ve bana bir kötülük temâs etmezdi. Ben î mân eden bir kavim için bir beşîr⁵¹⁹ ve bir nezîrden⁵²⁰ başkası değilim.'(188)

tefsîrinde]

⁵¹⁵ Kalem Sûresi'nin 45. âyetiyle aynıdır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[إِنْ كَذِبَى / Muhakkak ki tuzağım metîndir.] Yani: Şiddetlidir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 236. sayfa]

⁵¹⁶ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَبَأَى حَدِيثٍ / Artık bunun ardından hangi söze]' Kur'ân'ın ardından. '[يُؤْمِنُونَ / İ mân edecekler]' Tasdik edecekler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 364. sayfa]

⁵¹⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "[السَّاعَةِ / Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

⁵¹⁸ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[يَسْأَلُونَكَ / Sana suâl ediyorlar]' Yani: Seni yalanlayanlar, Sana karşı inâd edenler soruyorlar. '[عَنِ السَّاعَةِ إِيَّانَ مُرْسِيهَا / Saat'in ne zaman demir atacağını]' Saat'in hangi vakit geleceğini, mahlûkatı ne zaman saracağını suâl ediyorlar." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 353. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵¹⁹ tebşîr edici/müjdeleyici

⁵²⁰ inzâr edici/uyarıcı

O, O ki, sizi bir nefisten halk etti ve kendisi ile sükûnet bulması için ondan zevcesini kıldı. Nihâyet onu sarınca, hafif bir yük yüklendi de (bir müddet) onunla gidip geldi. Derken ağırlaşınca, Rabbleri Allah'a duâ ettiler: 'Eğer bize bir sâlih (evlâd) verirsen, elbette biz şükredenlerden oluruz.'(189)

Fakat onlara bir sâlih (evlâd) verince, kendilerine verdiğinde O'na şerîkler kıldılar. Oysa Allah, onların şerîk koştuklarından teâlâdır.(190)⁵²¹

Bir şey halk edemeyenleri mi -ve onlar halk edilmişlerdir- şerîk koşuyorsunuz?(191)

Ve onlar için bir nusret vermeye güç yetiremezler ve ne (de) nefislerine bir nusret verebilirler.(192)

Ve eğer onları hidâyete dâvet etseniz size tâbi olmazlar. Onları dâvet etseniz veya siz sussanız, sizin üzerinize müsâvîdir.(193)

Muhakkak ki Allah'ın dûnundan duâ ettikleriniz sizin emsâliniz kullardır. Öyleyse duâ edin onlara da size icâbet etsinler, eğer sâdıklar iseniz.(194)

Onlar için ayaklar mı var, onlarla yürüyecek veya onlar için eller mi var, onlarla tutacak veya onlar için gözler mi var, onlarla görecek veya onlar için kulaklar mı var, onlarla işitecek? De ki: 'Çağırın şerîklerinizi, sonra bana tuzak kurun da beni bekletmeyin.'(195)

Muhakkak ki benim velîm Allah'tır. O ki, Kitâb'ı inzâl etmiştir. Ve O, sâlihlere velîlik eder.(196)

Ve O'nun dûnundan o duâ ettikleriniz, size nusret vermeye güç yetiremezler ve ne (de) nefislerine bir nusret verebilirler.(197)

Ve eğer onları hidâyete dâvet etseniz işitmezler. Ve sen, onların sana nazar ettiklerini görürsün ve (oysa) onlar görmezler.(198)

Sen afvı al ve mârûf ile emret ve câhillerden îrâz et.(199)⁵²²

Ve eğer şeytândan bir dürtme seni dürtirse, o takdirde Allah'a istiâze et.⁵²³
Muhakkak ki O, Semî'dir, Alîm'dir.(200)

⁵²¹ müteâlîdir, yücedir

⁵²² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "[خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ] 'Bu, Allah (سبحانه) 'nın Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e emrettiği ve delâlet buyurduğu ahlâktır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 373. sayfa]

Muhakkak ki o takvâ sahipleri, kendilerine şeytândan bir kuruntu dokunduğunda tezekkür ederler. Böylece o vakit onlar (gerçeği) görürler.(201)

Ve kardeşleri⁵²⁴ onları azgınlığın içine çekerler, sonra bırakmazlar.(202)⁵²⁵

Ve onlara bir âyet getirmediğinde, derler ki: 'Onu derleyip toptasaydın ya!' De ki: 'Ben ancak Rabbimden bana vahyedilene tâbi olurum. Bu, Rabbinizden basîretlerdir⁵²⁶ ve îmân eden bir kavim için hidâyet ve rahmettir.'(203)

Ve Kur'ân kıraat edildiğinde, hemen onu dinleyin ve susun. Umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.(204)

Ve Rabbini nefsinde yalvararak ve korkarak ve kavilden cehrin dûnunda⁵²⁷ olarak sabahları ve akşamları zikret ve gâfillerden olma.(205)⁵²⁸

Muhakkak ki Rabbinin o indindekiler O'na ibâdet etmekten kibirlenmezler ve O'nu tesbih ederler ve O'na secde ederler.(206)⁵²⁹

⁵²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ/o takdirde Allah'a istiâze et.]' Yani: Allah'a sığın." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 243. sayfa]

⁵²⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[وَإِخْوَانُهُمْ/Ve kardeşleri]' Yani müşriklerin şeytân kardeşleri." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 162. sayfa]

⁵²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْعَيِّ ثُمَّ لَا يُفْصِرُونَ/Ve kardeşleri onları azgınlığın içine çekerler, sonra bırakmazlar.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "İnsanlar amel etmekte oldukları kötülüklerden geri durmaz ve ne (de) şeytânlar onları alıkoyar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 376. sayfa]

⁵²⁶ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ/Rabbinizden basîretlerdir]' Onları kabul edenler, bunlar vâsıtasıyla basîrete nail olurlar; Şöyle de denilmiştir: 'Basîretler: 'Hüccetler, burhanlar/deliller' anlamına gelmektedir.' Zeccac: 'Basîretler, 'tarikler/yollar' mânâsına gelmektedir.' demiştir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 730. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵²⁷ yüksek olmayan, yüksekın altında bir kaville/sesle

⁵²⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ/ve gâfillerden olma]' Allah'tan ve O'nun dîninden (gaflete düşenlerden olma!)" [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 163. sayfa]

⁵²⁹ Secde âyetlerinin ilkidir. İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Ve bu, icmâ ile tilâvet edene ve dinleyene secde etmesinin teşrî kılındığı Kur'ân'da ilk secde (âyeti)dir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, A'raf Suresi, 206. âyetin tefsîrinde]

8. ENFÂL SÛRESİ (75 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Sana enfâlden suâl ediyorlar.⁵³⁰ De ki: 'Enfâl, Allah ve Resûlu'nundur. O halde Allah'a takvâ edin ve aranızı ıslâh edin. Ve Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin, eğer mü'minler iseniz.(1)⁵³¹

Mü'minler ancak onlardır ki, Allah zikredilince kalbleri ürperir.⁵³² Ve O'nun âyetleri onlara tilâvet edilince, îmânlarını ziyâdeleştirir⁵³³ ve Rabblerine tevekkül ederler.(2)

Onlar ki namazı ikâme ederler ve onları rızıklandırdıklarımızdan infâk ederler.(3)

İşte onlar, onlardır hakkıyla mü'minler. Onlar için Rabbleri indinde dereceler ve mağfiret ve kerîm bir rızık vardır.(4)

(Onların bu durumu) Rabbinin seni evinden hakk ile ihrâc ettiği gibidir. Ve muhakkak ki mü'minlerden bir fırka (savaşı) elbette kerih görüyor idi.(5)

Tebeyyün etmesinin ardından⁵³⁴ seninle hakta mücâdele ediyorlardı. Sanki onlar - ve onlar nazar etmekteydiler- ölüme sevk ediliyorlardı.(6)

⁵³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[Enfâl/الأنفال]' Ganîmetler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 382. sayfa]

⁵³¹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ/Ve Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin, eğer mü'minler iseniz.'" Şüphesiz ki îmân, Allah'a ve Resûlu'ne itaate dâvet eder. Nitekim Allah'a ve Resûlu'ne itaat etmeyen kimse, mü'min değildir. Allah'a ve Resûlu'ne itaati noksan olan kişinin bu hâlinin sebebi, îmânının noksan olmasıdır." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 357. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵³² İmâm Şâtıbî (رحمه الله) demiştir ki: "'أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ/Mü'minler ancak onlardır ki, Allah zikredilince kalbleri ürperir.'" Öyle ki kuşkusuz 'ürperme' kelimesi, öğüt sebebiyle kalpte hâsıl olan etkilenme ve yumuşamadır. Artık bundan dolayı derinin titrediğini ve gözlerin yaşardığını görürsün. Yumuşama, insânın bâtinî olan kalbe girdiği vakit, Allah'ın şehâdeti ile, insânın zâhiri olan deriye de girer. Bu durumda insânın tüm vücûdu etkilenir. Bu, hareket etmeyi ve rahatsız olmayı değil de sükûneti, bağırıp çağırmayı değil de sükûtu beraberinde getirir. İşte bu, öncü Selefin hâlidir." [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtıbî, el-İ'tisâm, 2. cilt, 116. sayfa]

⁵³³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Buhârî (رحمه الله) ve diğer imâmlar, bu ve benzeri âyetlerden: 'Îmânın ziyâdeleştiği ve kalblerde fazlalaştığı' delilini çıkarmışlardır. Ümmetin cumhûrunun mezhebi de budur. Üstelik Şafîî, Ahmed bin Hanbel ve Ebu Ubeyd (رحمهم الله) gibileri ve onların yanısıra pek çok imâm, bu hususta icmâ olduğunu nakletmişlerdir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Enfâl Suresi, 2. âyetin tefsîrinde]

⁵³⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'يَعْدُ مَا تَبَيَّنَ/Tebeyyün etmesinin ardından'" Mânâsı: Onun, kendilerine vermiş olduğu vaadteki sıdkı/doğruluğu bir kez daha ayan beyan ortaya çıktıktan sonra, vaadinde onları tasdik etmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 249. sayfa]

Ve hani Allah size iki tâifeden birinin muhakkak sizin olduğunu vaad ediyordu. Ve siz güçsüz olanın sizin olmasını arzu ediyordunuz. Ve Allah kelimeleriyle hakkı hakk göstermek ve kâfirlerin arkasını kesmek murâd ediyordu.(7)

(Bu) hakkı hakk ve bâtlı bâtlı olarak göstermesi içindir. Velez ki mücrimler kerih görse.(8)

Hani Rabbinize istiğase⁵³⁵ ediyordunuz da size icâbet etmişti. (Buyurmuştu ki:) 'Muhakkak ki Ben, ardı ardına bin melâike ile size imdâd edeceğim.'(9)

Ve Allah onu kılmamıştır, ancak bir büsrâ ve onunla kalblerinizin tatmin olması için. Ve Allah'ın indinden başka nusret yoktur. Muhakkak ki Allah, Azîz'dir, Hakîm'dir.(10)

Hani Kendisinden bir emniyyet olarak sizi bir uyuklama sarıyordu.⁵³⁶ Ve sizi onunla tathir etmek için ve sizden şeytânın riczini gidermek ve kalblerinizi bağlamak ve onunla ayaklarınızı sabit kılmak için üzerinize semâdan su inzâl ediyordu.(11)⁵³⁷

Hani Rabbin meleklerle: 'Ben sizinle beraberim. Artık o îmân edenlere sebât verin. Ben o küfredenlerin kalblerine dehşet ilkâ edeceğim. O halde boyunlarının fevkine darbedin. Ve onların bütün parmaklarına darb edin.' diye vahyediyordu.(12)

Bu, onların Allah'a ve Resûlu'ne şikâk etmelerindendir. Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne şikâk ederse, o takdirde muhakkak ki Allah'ın ikâbı şiddetlidir.(13)⁵³⁸

İşte bu sizin için, artık tadın onu. Ve kâfirler için Ateş azâbı vardır.(14)

Ey o îmân edenler! O küfredenlere toplu olarak mülâki olduğunuzda, artık onlara arkalarınızı dönmeyin.(15)

⁵³⁵ yardım ve destek istemek

⁵³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile AbdUllah ibn Mes'ûd (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Kitâlde uyuklama, Allah (عز وجل)'den bir emniyyettir. Ve namazda uyuklama ise şeytândandır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 388. sayfa]

⁵³⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[وَيَذِيبُ عَنْكُمْ رِجْزَ الشَّيْطَانِ]/ve sizden şeytânın riczini gidermek]' Yani: şeytânın vesvesesini (gidermek için). '[وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ]/ve kalblerinizi bağlamak için]' Yani: Korkuyu izâle ederek kalblerinizi güçlendirmek ve sebatkâr kılmak için. '[وَيُثَبِّتُ بِهِ الْأَقْدَامَ]/ve onunla ayaklarınızı sabit kılmak]' Yani yağmurla ıslanan kum üzerinde ayaklarınızı sâbit kılmak." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 236. sayfa]

⁵³⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ]/Allah'a ve Resûlu'ne şikâk etmeleri]' kavlinin mânâsı şudur: Yani Allah ve Resûlu'nun emrinden ayrıldılar, onlara isyân ettiler ve şeytâna itaat ettiler. Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ]/Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne şikâk ederse]' kavlinin mânâsı ise, yani kim Allah'ın emrine ve Resûlu'nun emrine muhâlefet eder ve onların (yani Allah ve Resûlu'nun) taatından ayrılırsa, '[فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ]/o takdirde muhakkak ki Allah'ın ikâbı şiddetlidir]' âyeti o kimse hakkındadır. Allah o kimsenin cezâsını dünyâda, Hakk düşmanlarından intikâm aldığı gibi intikâm alarak; Âhiret'te ise Cehennem ateşinde muhalled kılarak şiddetlendirir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 13. cilt, 433. sayfa]

Ve kim o gün onlara -kıtal için bir tarafa çekilme veya (diğer) bir bölükte mevki alma dışında- arkasını dönerse, gerçekten Allah'tan bir gazaba uğramıştır ve onun me'vâsi⁵³⁹ Cehennem'dir. Ve (o) ne kötü varış yeridir!(16)

İmdi siz onları katletmediniz ve lâkin Allah onları katletti. Ve attığın zaman sen atmadın ve lâkin Allah attı. Ve mü'minleri kendinden güzel bir belâ ile ibtilâ etmek için (bunu yapmıştır).⁵⁴⁰ Muhakkak ki Allah, Semi'dir, Alîm'dir.(17)

İşte bu sizin için. Ve Allah kâfirlerin tuzaklarını zayıflatıcıdır.(18)

Eğer fetih istiyorsanız, işte size fetih gelmiştir. Ve eğer nihâyet verirsiniz, artık o sizin için hayırlıdır. Ve eğer avdet ederseniz Biz (de) avdet ederiz. Ve topluluğunuz -velev ki çok olsa- bir şey size fayda vermez. Ve Allah, mü'minler ile beraberdir.(19)

Ey o îmân edenler! Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin ve ondan yüz çevirmeyin⁵⁴¹ ve siz işitiyorsunuz.(20)⁵⁴²

Ve o: 'İşittik.' diyenler gibi olmayın. Ve onlar işitmezler.(21)⁵⁴³

Muhakkak ki Allah indinde debelenenlerin⁵⁴⁴ en şerrlisi, o akletmeyen sağırlar ve dilsizlerdir.(22)

Ve eğer Allah onlarda bir hayır ilmetseydi, elbette onlara işittirirdi. Ve eğer onlara işittirecek olsaydı, elbette onlar yüz çevirirlerdi. Ve onlar îrâz edenlerdir.(23)

Ey o îmân edenler! Sizi, size hayat verecek olana⁵⁴⁵ dâvet ettiklerinde Allah'a ve Resûlu'ne icâbet edin. Ve Allah'ın kişi ve onun kalbi arasına girdiğini ve sizin O'na haşr edileceğinizi ilmedin.(24)⁵⁴⁶

⁵³⁹ sığınacak yer, yurt

⁵⁴⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا]/Ve mü'minleri kendinden güzel bir belâ ile ibtilâ etmek için (bunu yapmıştır).]' Burada: '[بَلَاءٌ/Belâ]' Nimettir. Ve mânâ: Mü'minleri güzel bir nimet ile nimetlendirmesi için (bunu yapmıştır).'" [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 531. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵⁴¹ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ey Allah'ı ve Resûlu'nu tasdik edenler, '[أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ]/Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin]' size emrettiklerinde ve nehyettiklerinde (itaat edin). '[وَلَا تَوَلُّوا عَنَّهُ]/ve ondan yüz çevirmeyin]' Yani: Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e sırtınızı dönmeyin." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsiri'l-Kur'ân, 13. cilt, 457. sayfa]

⁵⁴² İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَأَنْتُمْ تَسْمَعُونَ]/ve siz işitiyorsunuz]' Kur'ân'ı ve vaazını." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 243. sayfa]

⁵⁴³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) diyor ki: "'[وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ]/Ve o: 'İşittik.' diyenler gibi olmayın. Ve onlar işitmezler.' Onlar müşrikler, veya münâfıklar, veya yahûdiler ya da bu sayılanların tümüdür. Muhakkak ki onlar fehmetmeksizin ve amel etmeksizin kulakları ile işitirler. Bu itibarla onlar, asla işitmemiş kimse gibidirler. Çünkü işittikleri şeyler onlara bir fayda vermemiştir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 533. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵⁴⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) dedi ki: "'[الدَّوَابَّ]/debelenenler]' Halk edilenler/yaratılanlar." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 163. sayfa]

Ve sizden hâsseten o zulmedenlere isâbet etmeyen fitneden vikâye edin.⁵⁴⁷ Ve ilmedin ki Allah'ın ikâbı şiddetlidir.(25)

Ve tezekkür edin, hani siz Arz'da müstazaf bir azınlıktınız. İnsanların sizi kapıp götürmesinden korkuyordunuz. Derken sizi barındırdı ve nusretiyle sizi teyid etti. Ve tayyibâtta sizi rızıklandırdı. Umulur ki siz şükredersiniz.(26)

Ey o îmân edenler! Allah'a ve Resûl'e hâinlik etmeyin. Ve emânetlerinize hâinlik etmeyin. Ve siz ilmediyorsunuz.(27)

Ve mallarınız ve evlâdlarınızın bir fitne olduğunu ve Allah indinde azîm bir ecrin bulunduğunu ilmedin.(28)

Ey o îmân edenler! Eğer Allah'a takvâ ederseniz, sizin için bir furkân kılar ve sizden kötülüklerinizi keffâretler ve size mağfiret eder. Ve Allah azîm fazl sahibidir.(29)

Ve hani o küfredenler, seni sâbitlemeleri⁵⁴⁸ veya seni katletmeleri veya seni ihrâc etmeleri için sana tuzak kuruyorlardı. Ve onlar tuzak kurarlar ve Allah (da) tuzak kurar. Ve Allah tuzak kuranların en hayırlısıdır.(30)

Ve onlar üzerine âyetlerimiz tilâvet edildiğinde dediler ki: 'İştittik, eğer dilersek, elbette bunun mislini biz (de) söyleriz. Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.'⁵⁴⁹(31)

⁵⁴⁵ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle der: "Şüphesiz ki fâideli bir hayat ancak Allah (سبحانه وتعالى)'ya ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e icâbet etmek sûreti ile hâsıl olur. Kendisi için bu icâbet hâsıl olmayan kişinin hayatı yoktur. Böyle bir kimsenin olsa olsa ancak en rezil hayvanatla müşterek hayvanca bir hayatı olabilir. Temiz ve hakîkî hayat, zâhiren ve bâtinen Allah (سبحانه وتعالى)'ya ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e icâbet eden kimsenin hayatıdır. Böyle kimseler, ölseler bile hayat sahibidirler. Onların gayrı ise, bedenlen yaşıyor olsalar bile aslen ölüdürler. Bunun için, insanların hayat bakımından en kâmil olanı, Resûl (صلى الله عليه وسلم)'in dâvetine en kâmil icâbet eden kimsedir. Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in dâvet buyurduğu her şeyde hayat vardır. Dâvetin bir cüz'ünü kaçıran kimse, hayatın da bir cüz'ünü kaçırmış demektir. Bir kimse, Nebî'ye icâbet ettiği nisbette hayat sahibidir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, el-Fevâid, 87. sayfa]

⁵⁴⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ" **Ve Allah'ın kişi ve onun kalbi arasına girdiğini ilmedin]**' kavli hakkında şöyle dediğini tahric etmiştir: "(Allah) mü'min ile küfür arasına girer ve kâfir ile îmân arasına girer." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 394. sayfa]

⁵⁴⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "وَاقْتُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً" **Ve sizden hâsseten o zulmedenlere isâbet etmeyen fitneden vikâye edin.]** Mânâsı: Zâlimlere ve zâlim olmayanlara isâbet eden azâbtan vikâye edin/sakının." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 258. sayfa]

⁵⁴⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "لِيُثْبِتُوا/ **seni sâbitlemeleri]**' Yani: Seni hapsedmeleri." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 175. sayfa]

⁵⁴⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ" **'Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.]**' Yani: Evvelkilerin yalanları(ndan başkası değildir)." Devamlı şöyle der: "Ve bunlar yazılıdır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 261. sayfa]

Ve hani demişlerdi ki: 'Allah'ım, eğer bu, senin indinden o hakk olansa, o takdirde üzerimize semâdan taş yağdır veya bize elîm bir azâb getir.'(32)

Ve Allah onlara -ve sen onların içindeyken- azâb eder olmadı. Ve Allah onlara -ve onlar istiğfâr ederlerken- azâb edici olmayacaktır.(33)

Ve Allah'ın onlara azâb etmemesi için onlar için ne var? Ve onlar Mescidi'l-Harâm'dan alıkoyuyorlar. Ve onlar onun evliyâsı değildir. Onun evliyâsı muttakîlerden başkası değildir. Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(34)

Ve onların Beyt'in indindeki namazları ıslık çalmaktan ve el çırpılmaktan başka olmadı. Artık küfretmiş olduğunuzdan dolayı tadın azâbı.(35)

Muhakkak ki o küfredenler, mallarını Allah yolundan alıkoymak için infâk ederler ve onları (yine) infâk edeceklerdir. Sonra onların üzerine hasret olacaktır, sonra mağlub olacaklardır. Ve o küfredenler Cehennem'e haşr edileceklerdir.(36)

(Bu,) Allah'ın habîs olanı tayyibten temyiz etmesi ve habîsin bazısını bazısının üzerine kılması içindir. Böylece onu cemîân yığar da onu Cehennem'in içinde kılar. İşte onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(37)

O küfredenlere de ki: 'Eğer nihâyet verirlerse, selefte⁵⁵⁰ olan mağfiret olunur ve eğer avdet ederlerse, gerçekten evvelkilerin sünneti devam etmiş olacaktır.'(38)⁵⁵¹

Ve onlarla fitne olmayıncaya ve dîn külliyyen Allah için oluncaya kadar kıtâl edin.⁵⁵² O halde eğer nihâyet verirlerse,⁵⁵³ artık muhakkak ki Allah amel ettiklerini görücüdür.(39)

⁵⁵⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[selefte olan]' Yani: İslâm'dan önce geçmişte kalan günahları." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 3. cilt, 356. sayfa]

⁵⁵¹ İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurur ki: 'قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا' O küfredenlere de ki: 'Eğer nihâyet verirlerse'"] Yani onlar, içerisinde bulundukları küfür ve düşmanlık ve inada (nihâyet verirlerse) ve İslâm'a dâhil olur ve itâata ve (Allah'a) yönelirlerse, onların selefte/geçmişte - yani küfürlerinden ve günahlarından ve hatalarından- olanlar mağfiret olunur." Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَإِنْ يَغُودُوا/ve eğer avdet ederlerse]' kavli: Yani içerisinde bulundukları hâl üzere (devam ederlerse) 'فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ/gerçekten evvelkilerin sünneti devam etmiş olacaktır]' Yani gerçekten evvelkilerdeki sünnet devam etmiş olacaktır. Şöyle ki eğer onlar yalan söyler ve inatları üzere devam ederlerse, onlara azâb ve cezâlandırma ile mukâbele ederiz." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Enfal Suresi, 38. âyetin tefsirinde]

⁵⁵² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ/Ve onlarla fitne olmayıncaya kadar kıtâl edin]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Yani şirk olmayıncaya kadar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 401. sayfa]

⁵⁵³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَيَكُونُ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ/ve dîn külliyyen Allah için oluncaya kadar]' Yani: İslâm. 'فَإِنْ أَنْتَهُوا/O halde eğer nihâyet verirlerse]' Küfürlerine (nihâyet verirlerse)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 177. sayfa]

Ve eğer yüz çevirirlerse, artık ilmedin ki Allah sizin Mevlâ'nızdır. Ne güzel Mevlâ ve ne güzel Nasîr.(40)

Ve ilmedin ki, ganîmet olarak aldığınız bir şeyden, artık muhakkak ki beşte biri Allah için ve Resûl'u için ve karâbet sahipleri için ve yetîmler ve miskînler ve yolda kalmışlar (içindir), eğer siz Allah'a ve furkân günü,⁵⁵⁴ iki topluluğun karşılaştığı gün,⁵⁵⁵ kulumuz üzerine inzâl ettiğimize îmân etmiş iseniz. Ve Allah, her şey üzerine kadîrdir.(41)

Hani siz yakın vâdîde idiniz ve onlar uzak vâdîdeydiler. Ve kervan sizden aşağıdaydı. Ve eğer vaadleşmiş olsaydınız, elbette mîâdınızda⁵⁵⁶ ihtilâf ederdiniz. Ve lâkin Allah, fiil edilmiş olan bir işi kazâ etmek için, helâk olan beyyineden helâk olması ve hayatta kalacak olan beyyineden hayât bulması için (böyle yaptı). Ve muhakkak ki Allah, elbette Semî'dir, Âlîm'dir.(42)

Hani Allah onları sana uykunda az gösteriyordu. Ve eğer onları sana çok gösterseydi, elbette gevşerdiniz ve elbette iş hakkında nizâ ederdiniz. Ve lâkin Allah selâmete erdirdi. Muhakkak ki O, sadırların özüne Âlîm'dir.(43)

Ve hani karşı karşıya geldiğinizde onları size gözlerinizde az gösteriyordu ve sizleri onların gözlerinde azaltıyordu. Allah fiil edilmiş olan bir işi kazâ etmek için (böyle yaptı). Ve işler Allah'a rücû ettirilir.(44)

Ey o îmân edenler! Bir topluluğa mülâki olduğunuzda, artık sebât edin ve Allah'ı çok zikredin. Umulur ki siz felâh bulursunuz.(45)

Ve Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin ve nizâlaşmayın.⁵⁵⁷ O takdirde gevşersiniz ve rüzgârınız gider. Ve sabredin, muhakkak ki Allah, sabredenlerle beraberdir.(46)

Ve çalım satarak ve insanlara riyâ yaparak diyârlarından o huruc edenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar gibi olmayın. Ve Allah amel ettiklerini ihâta edicidir.(47)

⁵⁵⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[يَوْمَ الْفُرْقَانِ/furkân günü]' Bedir günü. Allah (سبحانه) onda hakk ve bâtılın arasını tefrîk etmiştir/ayırmıştır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 267. sayfa]

⁵⁵⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[يَوْمَ التَّقَى الْجَمْعَانِ/iki topluluğun karşılaştığı gün]' Mü'minler topluluğu ve müşrikler topluluğu." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 163. sayfa]

⁵⁵⁶ buluşma vakti/yeri

⁵⁵⁷ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ/Ve Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin]' Yani Allah (سبحانه)'ya ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in emrettiği ve nehyettiği tüm hususlarda Onlara (yani Allah (سبحانه)'ya ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e) itaat edin. Bu genel bir hükümdür. Burada husûsen zikredilen kelime de te'kîd vardır: '[وَلَا تَنَازَعُوا/ve nizâlaşmayın]' Yani görüşlerin ihtilâfı ile nizâlaşmayın/tartışmayın veya emredildiğiniz hususlarda nizâyâ düşmeyin." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 8. Cüz, 3011. sayfa]

Ve hani şeytân onlara amellerini ziynetlendirmiş ve demişti ki: 'Bugün insanlardan size gâlib gelecek yoktur. Ve muhakkak ki ben size komşuyum.'⁵⁵⁸ Fakat iki topluluk birbirini görünce, iki topuğunun üzerine arkasına döndü ve dedi ki: 'Muhakkak ki ben sizden berîyim. Muhakkak ki ben sizin görmediklerinizi görüyorum. Muhakkak ki ben Allah'tan korkarım. Ve Allah'ın ikâbı şiddetlidir.'(48)

Hani münâfıklar ve kalblerinde o maraz olanlar diyorlardı ki: 'Bunları dînleri aldatmış.' Ve kim Allah üzere tevekkül ederse, artık mukakkak ki Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.(49)

Ve melekler, o küfredenlerin yüzlerine ve arkalarına darb ederek ve: 'Ve tadın yangın azâbını!' (diyerek) vefât ettirirken bir görseydin.(50)

İşte bu, ellerinizin takdîm ettiği yüzünden ve Allah'ın kullarına zulmedici olmadığındandır.(51)

(Bunların durumu) Firavun ailesi ve onlardan o öncekilerin durumu gibidir. Onlar Allah'ın âyetlerine küfretmişlerdi de Allah günahları sebebiyle onları yakalamıştı. Muhakkak ki Allah Kaviyy'dir, ikâbı şiddetlidir.(52)

Bu, Allah'ın bir kavim üzerine nimetlendirdiği nimetini, nefislerindeki değiştirmedikçe, değiştirmeyeceğinden ve Allah'ın Semî, Alîm olmasındandır.(53)

(Bunların durumu) Firavun ailesi ve onlardan o öncekilerin durumu gibidir. Onlar Rabblarının âyetlerini tekzîb ettiler de onları günahları sebebiyle helâk ettik ve Firavun ailesini gark ettik. Ve hepsi zâlimler olmuşlardı.(54)

Muhakkak ki Allah indinde debelenenlerin en şerrlisi o küfredenlerdir. Artık onlar îmân etmezler.(55)

Onlar ki kendilerinden ahid almışındır, sonra her defasında ahidlerini bozarlar. Ve onlar takvâ edenler değildir.(56)

O halde onları harbte yakalarsan, artık onlarla arkalarındakilerini ürküt. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(57)

Ve bir kavmin hiyânetinden korkarsan, artık onlara (ahdi bozduğunu) aynı şekilde onlara bildir. Muhakkak ki Allah, hâinlere muhabbet etmez.(58)

⁵⁵⁸ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'وإني جار لكم]' Ve muhakkak ki ben size komşuyum]' Burda '[الجار/Komşu]'nun mânâsı: Komşunun komşudan def' ettiği gibi, arkadaşından türlü çeşit zarârı def' eden kimsedir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 544. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve küfredenler öne geçtiklerini⁵⁵⁹ hesâb etmesinler. Muhakkak ki onlar âciz bırakamazlar.(59)⁵⁶⁰

Ve onlar için gücünüzün yettiği kadar kuvvetten ve bağlanıp-beslenen atlardan hazırlayın. Onlarla Allah'ın düşmanını ve sizin düşmanınızı ve onların dûnundan diğerlerini korkutursunuz. Ve siz onları ilmedemezsiniz, Allah onları ilmeder. Ve Allah yolunda her ne infâk edersiniz, size ifâ edilir ve size zulmedilmez.(60)

Ve eğer onlar barışa yanaşırlarsa, artık sen (de) ona yanaş. Ve Allah üzere tevekkül et. Muhakkak ki O, O'dur Semî, Alîm.(61)

Ve eğer sana hile yapmayı murâd ederlerse, o takdirde muhakkak ki Allah sana yeter. O, O ki, seni nusretiyle ve mü'minlerle teyid etmiştir.(62)

Ve onların kalblerinin arasını telif etmiştir. Eğer Arz'dakileri cemîân infâk etseydin, onların kalblerinin arasını telif edemezdin. Ve lâkin Allah onların arasını telif etti. Muhakkak ki O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(63)

Ey Nebî! Sana ve mü'minlerden sana tâbi olanlara Allah yeter.(64)⁵⁶¹

Ey Nebî! Mü'minleri kıtâle teşvik et. Sizden sabreden yirmi (kişi) olursa, iki yüz (kişiy)e gâlib gelirler. Ve sizden yüz (kişi) olursa, o küfredenlerden bin (kişiy)e gâlib gelirler. Çünkü onlar fıkhetmeyen bir kavimdir.(65)

Şimdi Allah sizden hafifletti ve ilmetti ki, içinizde bir zaaf var. O halde sizden sabreden yüz (kişi) olursa, ikiyüz (kişiy)e gâlib gelirler ve sizden bin (kişi) olursa, ikibin (kişiy)e gâlib gelirler, Allah'ın izniyle. Ve Allah sabredenler ile beraberdir.(66)

Bir nebî için Arz'da ağır basıncaya kadar onun esirleri olamaz. Siz dünyâ arazını murâd ediyorsunuz.⁵⁶² Ve Allah Âhiret'i murâd ediyor. Ve Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.(67)

---

⁵⁵⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[Sıbqâ/öne geçtiklerini]' Yani: Bize gâlib geldiklerini" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'n, 2. cilt, 236. sayfa]

⁵⁶⁰ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[انهم لا يعجزون]/Muhakkak ki onlar âciz bırakamazlar.'" Yani: "Şüphesiz ki onlar Allah (سبحانه وتعالى)'yı âciz bırakamazlar. Allah (سبحانه وتعالى) onları gözetlemektedir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 369. Sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵⁶¹ Şeyhu'l-İslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Kim Sünnet'e ittibâ ederse, Allah ona yeter. Allah (سبحانه) şöyle buyurmuştur: '[يا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ]' Ey Nebî! Sana ve mü'minlerden sana tâbi olanlara Allah yeter." Her kim ki Resûl'e ittibâ ederse, şüphesiz ki Allah ona yeter; yani Allah onun kifâyet edicisi, hidâyet edicisi ve yardımcısı olur. Yani Allah'ın kifâyeti ve hidâyeti ona yeter ve Allah onun yardımcısı ve rızık vericisidir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 28. cilt, 34. sayfa]

⁵⁶² İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[سيز الدنيا/Siz dünyâ

Eğer Allah'tan bir yazı geçmiş olmasaydı, elbette size aldığınızdan dolayı azîm bir azâb temâs ederdi.(68)

Artık ganimet olarak aldıklarınızdan helâl-tayyib olarak yiyin ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(69)

Ey Nebî! Esirlerden ellerininizde olanlara de ki: 'Eğer Allah sizin kalblerinizde bir hayır ilmederse, sizden alınandan daha hayırlısını size verir ve size mağfîret eder. Ve Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.'(70)

Ve sana hiyânet etmek murâd ederlerse, gerçekten daha önce Allah'a (da) hiyânet ettiler de onlara karşı (sana) imkân verdi. Ve Allah, Âlîm'dir, Hakîm'dir.(71)

Muhakkak ki o îmân edenler ve hicret edenler ve malları ve nefisleri ile Allah yolunda cihâd edenler ve onları o barındıran ve nusret edenler, işte onlar, onların bazısı bazısının velîleridir. Ve o îmân edenler ve hicret etmeyenler, hicret edene kadar, onların velâyetinden size bir şey yoktur. Ve dînde sizden nusret isterlerse, artık nusret etmek üzerinizdir, ancak sizin aranızda ve onların arasında mîsâk bulunan bir kavim aleyhine değil. Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr'dir.(72)

Ve o küfredenler, onların bazısı bazısının velîleridir. Eğer onu fiil etmezseniz, Arz'da bir fitne ve büyük bir fesâd olur.(73)⁵⁶³

Ve o îmân edenler ve hicret edenler ve Allah yolunda cihâd edenler ve (muhâcirleri) barındıranlar ve nusret edenler, işte onlar, onlardır hakkıyla mü'minler. Onlar için bir mağfîret ve kerîm bir rızık vardır.(74)

Ve bunun ardından o îmân edenler ve hicret edenler ve sizinle beraber cihâd edenler, artık işte onlar sizdendir. Ve rahîm sâhibleri,⁵⁶⁴ Allah'ın Kitâb'ında, onların bazısı bazısına evlâdır. Muhakkak ki Allah, her şeye Âlîm'dir.(75)

---

arazımı murâd ediyorsunuz.]' Yani dünyânın zevâl bulan/geçici olan metâsını murâd ediyorsunuz." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 8. Cüz, 3038. sayfa]

⁵⁶³ İmâm Hâkim (رحمه الله), Usâme ibn Zeyd (رضي الله عنه)'tan, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "'İki millet ehli birbirine vâris olamaz. Ve müslüman kâfire ve kâfir müslümana vâris olamaz.' Sonra: 'وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ'/Eğer onu fiil etmezseniz, Arz'da bir fitne ve büyük bir fesâd olur.]" (âyetini) kıraat etti." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, Müstedrek (2979.); Hâkim hadîsin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

İmâm Taberî (رحمه الله) ise hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رضي الله عنهما)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ'/Eğer onu fiil etmezseniz" Yani mîrâsta size emir buyurduğunu almazsanız. 'تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ'/Arz'da bir fitne ve büyük bir fesâd olur]" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 424. sayfa]

⁵⁶⁴ karâbet sahipleri, akrabalar

9. TEVBE SÛRESİ (129 âyettir)⁵⁶⁵

Allah ve Resûlu'nden, müşriklerden o ahidleştiklerinize bir berâettir.(1)⁵⁶⁶

Artık Arz'da dört ay seyâhat edin ve Allah'ı âciz bırakamayacağınızı ve Allah'ın kafirleri rüsvey edeceğini ilmedin.(2)

Ve Allah ve Resûlu'nden Hacc-ı Ekber günü insânlara bir bildiridir ki, Allah ve Resûlu müşriklerden berîdir. O halde tevbe ederseniz, artık o sizin için hayırlıdır. Ve yüz çevirirseniz, o takdirde Allah'ı âciz bırakamayacağınız ilmedin. Ve o küfredenleri elîm bir azâb ile tebşîr et.(3)

Müşriklerden kendileriyle o ahidleştikleriniz, sonra (ahidlerinde) size bir şey noksanlık etmemiş ve sizin aleyhinize bir kimseye yardım etmemiş olanlar müstesnâ. Artık onların müddetlerine kadar ahidlerini tamamlayın. Muhakkak ki Allah, muttakîlere muhabbet eder.(4)

O halde harâm aylar çıkınca, artık o müşrikleri nerede bulursanız katledin ve onları yakalayın ve onları muhasara edin ve onlar için her gözetleme yerine oturun. Fakat tevbe ederler ve namazı ikâme ederler⁵⁶⁷ ve zekâtı verirlerse, o takdirde yollarını tahliye edin. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(5)

Ve eğer müşriklerden biri senden emân dilerse, Allah'ın kelâmını işitinceye kadar ona emân ver. Sonra onu emîn olduğu yere ulaştır. Bu, onların ilmetmeyen bir kavim olmalarındandır.(6)

⁵⁶⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve sadece (bu sûrenin) evvelinde Besmele çekilmez. Çünkü sahâbeler, ana mushafta (bu sûrenin) evveline Besmele'yi yazmamışlar ve bu hususta mü'minlerin emîri Osmân bin Affân (رضي الله عنه)'a iktidâ etmişlerdir/uymuşlardır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tevbe Suresi'nin başında]

⁵⁶⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[بِرَّاءَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ]/Allah ve Resûlu'nden berâettir'" Müfessirler şöyle demişlerdir: 'Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم), Tebuk'e çıktığı vakit, münâfıklar ortaya türlü çeşit iftirâ ve yalan salıyor; müşrikler ise, kendileri ile Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) arasında daha önceden yapılmış olan ahidleri bozuyorlardı. Bunun üzerine Allah (عز وجل), müşriklerle yapılan ahidlerin feshedilmesini emir buyurmuştur. Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَإِنَّمَا تَخَافُونَ مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةٍ]/Ve bir kavmin hiyânetinden korkarsan]' [Enfal Sûresi, 58. âyet] şeklindeki kavli, bu husûsa işaret buyurmaktadır.'

Zeccâc şöyle demiştir: "[بِرَّاءَةٍ/Berâetun]" kelimesi; yani 'Müşrikler şayet ahidlerini bozarlarsa, Allah ve Resûlu onlara ahidler vermekten ve bu ahidlere bağlı kalmaktan berîdir' anlamına gelmektedir.'

'[الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]/müşriklerden o ahidleştikleriniz]' kavlindeki hitâb, her ne kadar onlarla ahidleşen ve akitleşen zât Nebî (صلى الله عليه وسلم) olsa da, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbına da şâmindir. Çünkü Nebî, müşriklerle bu ahidleri yapmış ve ashâbı da buna râzı olmuştur. Bu nedenle, sahâbîler de sanki bu ahid ve akitleri kendileri yapmış gibidirler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 8. sayfa]

⁵⁶⁷ İmâm Muhammed bin Nasr el-Mervezî (رحمه الله) der ki: "'[فَإِنْ تَابُوا]/Fakat tevbe ederlerse'" Putları ve onlara ibâdet etmeyi bırakırlarsa." Devamla (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah'a ibâdetde ihlâsın ardından ismen nass kılınan ilk farz namazdır." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Nasr bin Yahyâ el-Mervezî, Ta'zîmu Kadri's-Salât, 86.-87. sayfalar]

Müşrikler için, Allah indinde ve Resûlu indinde nasıl bir ahid olabilir? Mescidi'l-Harâm indinde o ahidleştikleriniz müstesnâ. Bu itibarla onlar size istikâmetli oldukça, siz (de) onlara istikâmetli olun. Muhakkak ki Allah, muttakîlere muhabbet eder.(7)

Nasıl? Ve eğer üzerinize üstün gelirlerse, sizin hakkınızda akrabalığı gözetmezler ve ne (de) zimmeti.⁵⁶⁸ Onlar sizi ağızlarıyla râzı ediyor ve kalbleri karşı koyuyor. Ve onların ekserîsi fâsıklardır.(8)

Allah'ın âyetlerini az bir değere sattılar da insanları O'nun yolundan alıkoydular. Muhakkak ki onların amel eder oldukları ne kötüdür.(9)

Bir mü'min hakkında akrabalığı gözetmezler ve ne (de) zimmeti. Ve işte onlar, onlardır haddi aşanlar.(10)

Fakat tevbe ederler ve namazı ikâme ederler ve zekâtı verirlerse, artık dinde kardeşlerinizdirler.⁵⁶⁹ Ve âyetlerimizi ilmeden bir kavim için tafsîl ederiz.(11)

Ve eğer ahidlerinin ardından yeminlerini bozarlar ve dîninizde ta'n ederlerse, artık küfrün imâmlarıyla kıtâl edin.⁵⁷⁰ Muhakkak ki onların yeminleri yoktur. Umulur ki onlar nihâyet verirler.(12)

⁵⁶⁸ Bu iki kelime hakkındaki açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, şöyle dediğini tahrir etmiştir: "[الإل/illen]' Yani: Akrabalık. Ve: '[الذمة/zimmeten]' Ahidleşmedir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 431. Sayfa]

⁵⁶⁹ İmâm Evzaî (رحمه الله) demiştir ki: "Dîn, o tasdîktir. Ve o, îmân ve ameldir. Bu itibarla Allah (عز وجل) Dîn'i söz ve amel olarak vasıflandırmış ve şöyle buyurmuştur: '[فَأَنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَأَخْوَانَكُمْ فِي]' Fakat tevbe ederler ve namazı ikâme ederler ve zekâtı verirlerse, artık dinde kardeşlerinizdirler.' [Tevbe Suresi, 11. âyet] Ve şirkten tevbe etmek îmandır. Ve namaz ve zekât ise ameldir." [İmâm Lâlekâî, Şerhu Usûli İ'tikâdi Ehli's-Sünne'de (2. cilt, 753. Sayfa) ve Ebu Bekir Ahmed bin Muhammed bin Hârûn bin Yezîd el-Hallâl, Kitâbu's-Sunne'de (1.-3. cilt, 586. sayfa (1025.) tahrîr etmişlerdir. İsnâdî sahîhtir.]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Dinde kardeş olmaları namazı ikâme etme fiilleriyle bağlantılı olmuştur. Şayet kılmazlarsa mü'minlerin kardeşleri değildirler. Yine Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[إِنَّمَا] Mü'minler ancak kardeşlerdir.' [Hucurat Suresi, 10. âyet] âyeti ile de mü'min olamamaktadırlar." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Kitâbu's-Salât ve Hukmu Târikuhâ, 59. sayfa]

⁵⁷⁰ önderleriyle, liderleriyle, elebaşlarıyla. İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَقَاتِلُوا] Artık küfrün imâmlarıyla kıtâl edin]' kavlinde geçen '[أَيُّمَّة/eimme]' kelimesi, 'imâm' kelimesinin cemîsidir/çoğuludur. Bazı âlimlerin kavline göre '[أَيُّمَّة الكُفْر/küfrün imâmları]' ifadesi ile murâd olunan kimseler, Ebu Cehil gibi, Utbe, Şeybe ve Ümeyye bin Halef gibi Kureyş liderleridir. Ama bu, uzak bir anlamdır. Şüphesiz ki bu âyet, Berâe/Tevbe sûresinde yer almaktadır. Bu âyet nâzil olduğu ve insanlar üzerine kıraat edildiği vakit, Allahu (تعالى) Kureyşin müşrik liderlerinin kökünü kazıdı ve geride sadece Müslüman Kureyşliler veya Müslümanlarla barışık Kureyşliler kalmıştı. '[فَقَاتِلُوا أَيْمَّة الكُفْر/artık küfrün imâmlarıyla kıtâl edin]' kavli ile murâd olunan mânânın şöyle olması muhtemeldir: Yani, antlaşmaları bozmaya cüret eden, dîne ta'nda bulunan bir kimse, küfürde asıl ve önder olur. Böyle bir kimse, bu vecih üzere küfrün imâmlarından biri olarak addedilir. '[أَيُّمَّة الكُفْر/küfrün imâmları]' ifadesi ile kasdolunan

Yeminlerini bozan bir kavimle kıtâl etmeyecek misiniz? Ve Resûlu ihrâc etmeye himmet ettiler ve sizinle (kıtâle) evvel defa onlar başladılar. Onlardan haşyet mi duyuyorsunuz? O halde Allah'tır, O'ndan haşyet duymaya en müstehakk olan, eğer mü'minler iseniz.(13)

Onlarla kıtâl edin, Allah onlara sizin ellerinizle azâb etsin ve onları rezil etsin ve onlar üzerine size nusret versin ve mü'minler kavminin sadırlarına şifa versin.(14)

Ve onların kalblerinin öfkesini gidersin. Ve Allah dilediğinin tevbesini kabul eder. Ve Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.(15)

Yoksa siz -ve Allah'ın sizden o cihâd edenleri ve Allah'ın ve ne Resûlu'nun ve ne mü'minlerin dûnundan sırdaş ittihaz etmeyenleri ilmetmeden- terk edileceğinizi mi hesâb ettiniz? Ve amel ettiklerinize Allah Habîr'dir.(16)

Müşrikler için, nefisleri üzerine küfre şâhid oldukları hâlde, Allah'ın mescidlerini îmar etmeleri olamaz. İşte onların amelleri boşa gitmiştir ve onlar ateşte muhalledlerdir.(17)

Allah'ın mescidlerini, ancak Allah'a ve Âhiret Günü'ne îman eden ve namazı ikâme eden ve zekâtı veren ve Allah'tan başkasından haşyet duymayanlar îmar eder. Artık ola ki işte onlar hidâyet bulanlardan olurlar.(18)

Siz hacılara su dağıtmayı ve Mescidi'l-Harâm'ın îmarını, Allah'a ve Âhiret Günü'ne îman eden ve Allah yolunda cihâd eden gibi mi kılıyorsunuz? (Bunlar,) Allah indinde müsâvî değildir. Ve Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(19)

O îman edenler ve hicret edenler ve Allah yolunda malları ve nefisleriyle cihâd edenler, Allah indinde dereceleri en azîmdir. Ve işte onlar, onlardır başarıya ulaşanlar.(20)

Rabbleri onları Kendinden bir rahmet ve rızâ ve cennetler ile tebşîr eder. Orada onlar için mukîm⁵⁷¹ nîmetler vardır.(21)

Onlar orada ebeden muhalledlerdir. Muhakkak ki Allah'ın indinde azîm bir ecir vardır.(22)

---

kimselerin yine, küfürde önde giden ve küfre reislik eden kimseler olmaları da muhtemeldir. Küfrün imâmları ile savaşmak, onlara tâbi olanlar ile de savaşmak demektir ve şüphesiz ki onların dokunulmazlığı yoktur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tevbe Suresi, 12. âyetin tefsirinde]

⁵⁷¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[مُكِيمٌ/Mukîm]" Daimî olan ve hiç ayrılmayan." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 236. sayfa]

Ey o î mân edenler! Babalarınızı ve kardeşlerinizi velîler ittihaz etmeyin, eğer î mân üzerine küfre muhabbet ediyorlarsa. Ve sizden kim onları velî edinirse, o halde işte onlar, onlardır zâlimler.(23)

De ki: 'Eğer babalarınız ve oğullarınız ve kardeşleriniz ve zevceleriniz ve aşîretiniz ve kazandığınız mallar ve kesâda uğramasından haşyet duyduğunuz bir ticâret ve râzı olduğunuz meskenler, size Allah ve Resûlu ve O'nun yolunda cihâdtan daha muhabbetli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar gözleyin. Ve Allah, fâsıklar kavmine hidâyet etmez.'(24)

Andolsun ki, Allah size birçok yerlerde ve Huneyn gününde nusret vermiştir.⁵⁷² Hani çokluğunuz size böbürlendirmişti de size bir şey fayda etmemişti. Ve Arz genişliğine rağmen sizin üzerinize dar gelmişti. Sonra arkanızı dönüp yüz çevirdiniz.(25)

Sonra Allah, Resûlu'nun üzerine ve mü'minlerin üzerine sekînetini inzâl etti. Ve görmediğiniz ordular inzâl etti ve o küfredenleri azâblandırdı. Ve budur kâfirlerin cezâsı.(26)

Sonra Allah, bunun ardından dilediğinin tevbesini kabul eder. Ve Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(27)

Ey o î mân edenler, müşrikler ancak necistir. Öyleyse bu yıllarının ardından Mescidi'l-Harâm'a yaklaşmasınlar. Ve eğer yoksulluktan korkarsanız, o takdirde Allah dilerse sizi fazlından zenginleştirecektir. Muhakkak ki Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.(28)

O Kitâb verilenlerden, Allah'a o î mân etmeyen ve ne (de) Âhiret Günü'ne ve Allah'ın ve Resûlu'nun harâm ettiğini harâm saymayan ve hakk Dîn'i dîn edinmeyenlerle, elleriyle cizye verinceye ve onlar küçük düşenler oluncaya kadar kıtâl edin.(29)

Ve yahûdiler dediler ki: 'Üzeyr, Allah'ın oğludur.' Ve nasârâ dedi ki: 'Mesih, Allah'ın oğludur.' Bu, onların ağızlarıyla söyledikleridir. Daha önceden o küfredenlerin sözlerine benzetiyorlar. Allah onları katletsin. Nasıl çevriliyorlar?(30)

Onlar ahabârlarını ve ruhbânlarını⁵⁷³ ve Meryem oğlu Mesîh'i Allah'ın dînundan rabbler ittihaz ettiler.⁵⁷⁴ Ve bir ilâhtan başkasına ibâdet etmekle

⁵⁷² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ'/Andolsun ki, Allah size birçok vatanda nusret vermiştir' Yani: Allah'ın, Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e ve mü'minlere nusret verdiği Bedir günü ve o (diğer) günler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 199. sayfa]

⁵⁷³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[الأخبار/Ahbâr]' kelimesi '[حبر/hıbr]' kelimesinin çoğulu olup 'güzel kavleden, konuşan kimse' anlamına gelmektedir. '[الرهبان/Ruhbân]' kelimesi ise '[راهب/râhib]' sözcüğünün çoğulu olup '[راهبة/rahbe]' kökünden gelmektedir. Ruhbân nasrânilerin âlimleri ve ahabâr yahûdilerin âlimleridir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 567. sayfa (tek cilt olarak basım)]

emrolunmamışlardır. O'ndan başka ilâh yoktur. O, onların koştukları şirkten sübhândır.(31)

Murâd ediyorlar ki Allah'ın nûrunu ağızlarıyla söndürsünler.⁵⁷⁵ Ve Allah nûrunu tamamlamaktan başkasını istemiyor. Velew ki kâfirler kerih görse.(32)

O, O ki, Resûlu'nu hidâyet ve hakk Dîn ile, bütün dînlerin üzerine çıkarmak için irsâl edendir. Velew ki müşrikler kerih görse.(33)⁵⁷⁶

Ey o îmân edenler! Muhakkak ki ahabâr ve ruhbândan çoğu, elbette insanların mallarını bâtil ile yerler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar. Ve altın ve gümüşü o biriktirenler ve onları Allah yolunda infâk etmeyenler, artık onlara elîm bir azâbı tebşîr et.(34)

(Bunların) üzerlerinin Cehennem ateşinde kızdırılacağı gün, artık onların alınları ve böğürleri ve sırtları onlarla dağlanacak. 'Bu, nefisleriniz için biriktirdiğinizdir. Öyleyse tadın, biriktirmiş olduklarınızı.'(35)

Muhakkak ki, semâları ve Arz'ı halk ettiği gün, Allah'ın Kitâb'ında Allah'ın indinde ayların adeti on iki aydır. Onlardan dördü harâmdır. İşte dosdoğru Dîn budur. Artık onlarda nefislerinize zulmetmeyin. Ve müşrikler ile topluca kîtâl edin, sizinle topluca kîtâl ettikleri gibi. Ve ilmedin ki, Allah muttakîler ile beraberdir.(36)

(Harâm ayları) ertelemek ancak küfürde ziyâdedir. Onunla o küfredenler dalâlete düşürülürler. Onu bir yıl helâl sayarlar ve onu bir yıl harâm sayarlar, Allah'ın harâm ettiği adede uygun getirmek için. Böylece Allah'ın harâm ettiğini helâl kabul

⁵⁷⁴ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Adiyy bin Hatîm (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Boynumda gümüşten bir haç olduğu halde Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in yanına gelmişim. Buyurdular ki: 'Ey Adiyy bu putu üzerinden at!' Kendileri de Berâe [Tevbe] Sûresi'nden kıraat etmekteydiler: '[تَخَذُوا أَخْبَارَهُمْ]' Onlar ahbarlarımı ve ruhbânlarımı Allah'ın dînunda rabbler ittihaz ettiler.'" Buyurdular ki: 'Gerçi onlara ibâdet etmiyorlardı. Ve lâkin onlar bir şeyi helâl kıldılar mı onu helâl kabul ediyorlardı ve onlar bir şeyi harâm kıldılar mı onu harâm kabul ediyorlardı.'" [Ebu Îsâ Muhammed bin Îsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3095.); Şeyh el-Elbânî hadîs için 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de: 'Hasendir' demiştir]

⁵⁷⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'مُرَادٌ يَدْعُونَ أَنْ يَنْقُضُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ'/'Murâd ediyorlar ki Allah'ın nûrunu ağızlarıyla söndürsünler.' kavli hakkında demiştir ki: "Murâd ediyorlar ki kelâmlarıyla İslâm'ı söndürsünler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 443. sayfa]

⁵⁷⁶ Saff Sûresi'nin 9. âyetiyle aynıdır. Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) bu âyeti zikrettikten sonra demiştir ki: "Bize bu âyet, tüm dînlerin üzerine hükmü, üstünlüğü ve egemenliği ile geleceğin İslâm'ın olacağını müjdelemektedir. O halde Müslümanların, Rabbleri (عز وجل)'ye dönmek, Rabblerinin Kitâb'ını uygulamak, Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in Sünneti'ne tâbi olmak, (Allah'ın) harâmılarından sakınmak, O'nu râzı edecek şeylerde birleşmek suretiyle, kendilerini buna hazırlamaları gerekir. Şüphesiz ki bu hâkimiyetin gerçekleşmesi için Müslümanların mânevî, maddî ve silâh gücü olarak güçlerine geri dönmeleri gerekir ki küfür kuvvetlerine gâlib gelebilsinler." [Muhammed Nâsiruddîn el-Elbânî, Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha, 1. cilt, 31.-32. sayfalar (ihtisâr edilmiştir)]

ederler. Onlar için kötü amelleri ziynetlendirildi. Ve Allah kâfirler kavmine hidâyet etmez.(37)

Ey o îmân edenler! Sizin için ne var ki, size: 'Allah yolunda neferlik edin.' denildiğinde, Arz'a çakılıp kaldınız? Âhiret'ten dünyâ hayatına mı râzı oldunuz? Fakat dünyâ hayatının metâsı, Âhiret'te azdan başka değildir.(38)

Eğer neferlik etmeseniz, sizi elîm bir azâb ile azâblandırır ve yerinize sizden başka bir kavim getirir. Ve O'na bir şeyle zarar veremezsiniz. Ve Allah her şey üzerine kadîrdir.(39)

Eğer siz ona nusret etmezseniz, gerçekten Allah ona nusret etmiştir. Hani o küfredenler onu ihrâc etmişlerdi, ikinin ikincisi olarak. Hani ikisi mağaradaydılar, hani o arkadaşına diyordu ki: 'Hüzünlenme, muhakkak ki Allah bizimledir.' Böylece Allah onun üzerine sekînetini inzâl etti ve onu sizin kendilerini görmediğiniz askerlerle teyid etti. Ve o küfredenlerin kelimesini en alçak kıldı. Ve Allah'ın kelimesi, o en yücedir. Ve Allah Azîz'dir, Hakîm'dir.(40)

Hafif ve ağır olarak neferlik edin. Ve mallarınız ve nefisleriniz ile Allah yolunda cihâd edin. Bu, sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.(41)

Eğer yakın bir araz ve kolay bir sefer olsaydı,⁵⁷⁷ elbette sana tâbi olurlardı. Ve lâkin meşakkatli yol üzerlerine uzak geldi. Ve Allah'a yemin edeceklerdir ki: 'Eğer gücümüz yetseydi, elbette sizinle beraber hurûc ederdik.' Nefislerini helâka ediyorlar. Ve Allah ilmeder, muhakkak ki onlar elbette yalancılardır.(42)

Allah senden afvetsin. O sâdıklar sana tebeyyün edene ve yalancıları ilmedene kadar, neden onlar için izin verdin?(43)

Allah'a ve Âhiret Günü'ne o îmân edenler, malları ve nefisleri ile cihâd etmeye senden izin istemezler. Ve Allah muttakîleri ilmedendir.(44)

Senden ancak Allah'a ve Âhiret Günü'ne o îmân etmeyenler ve kalbleri kuşkuya düşenler izin isterler. Artık onlar kuşkuları içinde tereddüt etmektedirler.(45)

Ve eğer hurûc etmeyi murâd etselerdi, elbette onun için bir hazırlık hazırlarlardı. Ve lâkin Allah onların (savaşa) ba's edilmelerini kerih gördü de onları geri bıraktı. Ve: 'Oturanlar ile beraber oturun!' denildi.(46)

⁵⁷⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا]/Eğer yakın bir araz olsaydı]' Yani: Yakın bir ganîmet." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 207. sayfa]

Eğer sizin içinizde (savaşa) hurûc etselerdi, size bozgunculuktan başka bir ziyâdeleri olmazdı. Ve elbette sizi fitneye düşürmek arzusuyla aranızda sokulurlardı. Ve içinizde onları dinleyenler vardır. Ve Allah, zâlimleri ilmedendir.(47)

Andolsun ki, önceden fitne çıkarmayı arzulamışlardı ve sana (karşı) işler çevirmişlerdi. Nihâyet -ve onlar kerih gördükleri halde- Hakk geldi ve Allah'ın emri üstünlük sağladı.(48)

Ve onlardan kimi der ki: 'Bana izin ver ve beni fitneye düşürme.' Dikkat edin, onlar fitnenin içine düşmüşlerdir. Ve muhakkak ki Cehennem, elbette kâfirleri ihâta edicidir.(49)

Eğer sana bir hasene isâbet ederse onlar üzülürler. Ve eğer bir musîbet isâbet ederse, derler ki: 'Biz önceden işimizi almıştık.'⁵⁷⁸ Ve yüz çevirirler ve onlar ferahlanırlar.(50)

De ki: 'Bize, Allah'ın bizim için yazdığından başkası isâbet etmez. O bizim Mevlâ'mızdır. Ve Allah üzere o halde mü'minler tevekkül etsinler.'(51)

De ki: 'Siz bizim için iki güzelliğin birinden başkasını mı bekliyorsunuz? Ve biz, sizin için Allah'ın, O'nun indinden veya bizim ellerimizle bir azâbı isâbet ettirmesini bekliyoruz. Artık bekleyin. Muhakkak ki biz (de) sizinle beraber bekleyenleriz.'(52)

De ki: 'Gönüllü veya kerhen infâk edin, sizden asla kabul edilmeyecek. Muhakkak ki siz bir fâsıklar kavmi oldunuz.'(53)

Ve onlardan infâk ettiklerinin kabul edilmesine mâni olan, ancak onların Allah'a ve Resûlu'ne küfretmiş olmalarıdır. Ve namaza -ve onlar tembeller olarak haric-gelmezler. Ve infâk -ve onlar kerih görerek hâric- etmezler.(54)

Artık onların malları seni teâccübe düşürmesin ve ne (de) evlâdları. Allah, ancak onları bununla dünyâ hayatında azâb etmeyi ve nefislerinin -ve onlar kâfir oldukları halde- çıkmasını murâd ediyor.(55)

Ve Allah'a yemin ederler, muhakkak ki onlar elbette sizlerdendir (diye). Ve onlar sizden değildirler. Ve lâkin onlar korkak bir kavimdir.(56)⁵⁷⁹

⁵⁷⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ]/Biz önceden işimizi almıştık]' Yani: 'Biz, kendimiz için tedbîr almış; bu hususta kararlı davranmış ve savaşa/kıtâle çıkmamıştık' anlamına gelmektedir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tevbe Suresi, 50. âyetin tefsirinde]

⁵⁷⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْهُمْ لَمَنْكُمْ]/Ve Allah'a yemin ederler, muhakkak ki onlar elbette sizlerdendir (diye).]' Yani: Sizin dîniniz üzeredirler (diye). '[وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرُقُونَ]/Ve onlar sizden değildirler. Ve lâkin onlar korkak bir kavimdir.]' Onlar, üzere bulundukları hâlin ortaya çıkmasından korkarlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 59. sayfa]

Eğer bir melce veya mağaralar veya girilecek bir delik bulsalar, elbette -ve onlar koşarak- ona (doğru) yüz çevirirlerdi.(57)

Ve onlardan kimi sadakalar hakkında sana dil uzatır. İmdi kendilerine ondan verilirse râzı olurlar. Ve eğer ondan verilmezse, o zaman onlar kızarlar.(58)

Ve eğer onlar Allah ve Resûlu'nun onlara verdiği râzı olsalardı ve deselerdi ki: 'Allah bize yeter. Allah ve Resûlu fazlından bize verecektir. Muhakkak ki, biz Allah'a râğbet edicileriz.'(59)

Sadakalar ancak fakirler ve miskinler ve onun üzerine âmil olanlar⁵⁸⁰ ve müellefe-i kulûb⁵⁸¹ ve gözetimdekiler⁵⁸² ve borçlular ve Allah yolundakiler ve yolda kalmışlar için Allah'tan bir farîzadır. Ve Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.(60)

Ve onlardan o kimseler ki Nebî'ye ezâ ederler ve derler ki: 'O bir kulaktır.' De ki: 'O sizin için bir hayır kulağıdır. Allah'a î mân eder ve mü'minlere (de) î mân eder.'⁵⁸³ Ve sizden o î mân edenler için bir rahmettir. Ve onlar ki, Allah'ın Resûlu'ne ezâ ederler, onlar için elîm bir azâb vardır.(61)

Sizi râzı etmek için, sizin için Allah'a yemin ederler. Ve Allah ve Resûlu'nu râzı etmeleri ehaktır, eğer mü'minler iseler.(62)

İlmetmiyorlar mı ki, kim Allah'a ve Resûlu'ne karşı hudûtu aşarsa, artık onun için, içinde muhalled olacağı Cehennem ateşinin olduğunu? İşte bu, azîm bir aşağılanmadır.(63)

Münâfıklar, onlara kalblerinde olanı bildirecek bir sûrenin üzerlerine inzâl edilmesinden hazer ederler.⁵⁸⁴ De ki: 'Siz istihzâ edin. Muhakkak ki Allah, sizin hazer ettiğinizi ihrâc edicidir.'(64)

⁵⁸⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا/ve onun üzerine âmil olanlar]' Yani: Bu işte çalışanlar, emek harcayanlar ve imâmın bu iş için vekalet vererek zekât toplamak üzere gönderdiği tahsildarlar" [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tevbe Suresi, 86. âyetin tefsirinde]

⁵⁸¹ Yani zekat verilerek kalbleri İslâm'a ısındırılacak olanlar

⁵⁸² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) dedi ki: "'وَفِي الرَّقَابِ/ve gözetimdekiler]' Yani: Her köle." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 213. sayfa]

⁵⁸³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrir etmiştir: "'وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُفٍّ/ve onlardan o kimseler ki Nebî'ye ezâ ederler ve derler ki: 'O bir kulaktır.]]' Yani O, herkesi dinler. '[يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ/Allah'a î mân eder ve mü'minlere (de) î mân eder.]' Yani: Allah'a î mân eder ve mü'minleri tasdik eder" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 469. sayfa]

⁵⁸⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'يَخَذَرُ الْمُنَافِقُونَ/Münâfıklar hazer ederler]' Yani: Münâfıklar haşyet duyarlar/korkarlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 68. sayfa]

Ve eğer onlara suâl etsen, elbette derler ki: 'Biz ancak (lâfa) dalmıştık ve şakalaşıyorduk.' De ki: 'Siz Allah ile ve O'nun âyetleri ile ve O'nun Resûlu ile mi istihzâ etmekte idiniz?'(65)

Özür dilemeyin, siz îmân etmenizin ardından küfrettiniz. Eğer sizden bir tâifeden affedersek, bir tâifeye mücrimler olmaları sebebiyle azâb edeceğiz.(66)

Münâfıklar ve münâfıkalar,⁵⁸⁵ onların bazısı bazısından. Munker ile emrederler ve mârûftan nehyederler. Ve ellerini kabzederler.⁵⁸⁶ Onlar Allah'ı unuttular, artık (Allah da) onları unuttu.⁵⁸⁷ Muhakkak ki münâfıklar, onlardır fâsıklar.(67)

Allah, münâfıklara ve münâfıkalara ve küffâra Cehennem ateşini vaad etti, içinde muhalledlerdir. O, onlara yeter. Ve Allah onlara lânet etmiştir. Ve onlar için mukîm⁵⁸⁸ bir azâb vardır.(68)

Sizden o öncekiler gibi, onlar sizden kuvvetçe daha şiddetli ve malları ve evlâdları daha çok idi. Böylece onlar paylarına düşenden metâlandılar. Artık siz (de) paylarınıza düşenden metâlandınız, sizden o öncekilerin metâlandığı gibi. Ve siz (de) o dalanlar gibi daldınız. İşte onların dünyâ ve Âhiret'te amelleri boşa gitmiştir. Ve işte onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(69)

Onlara, o onlardan öncekilerin, Nûh kavmi ve Âd ve Semûd ve İbrâhîm kavmi ve Medyen ashâbı ve Mu'tefikât'ın⁵⁸⁹ bildirileri gelmedi mi? Resûlleri onlara beyyineler ile gelmişti. Böylece Allah onlara zulmeder olmadı ve lâkin onlar nefislerine zulmeder oldular.(70)

Ve mü'minler ve mü'mineler, onların bazısı bazısının velîleridir. Mârûfu emrederler ve munkerden nehyederler. Ve namazı ikâme ederler ve zekâtı verirler. Ve Allah'a ve O'nun Resûlu'ne itaat ederler.⁵⁹⁰ İşte onlara Allah rahmet edecektir. Muhakkak ki Allah, Azîz'dir, Hakîm'dir.(71)

⁵⁸⁵ münâfık kadınlar

⁵⁸⁶ (sımsıkı) yumarlar

⁵⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[مُنْفِقَاتٍ/Onlar Allah'ı unuttular, artık (Allah da) onları unuttu.]' kavli hakkında demiştir ki: "Onlar hayrı unuttular; şerri unutmadılar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 471. sayfa]

⁵⁸⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[مُكِيمٍ/mukîm]' Yani: Dâimî/sürekli." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 326. sayfa]

⁵⁸⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[مُؤْتَفِكَاتٍ/Mu'tefikât]' kelimesi hakkında denilmiştir ki: 'Bu kelime ile 'Lût kavmi' murâd olunmaktadır. Çünkü onların toprağı/yurdu, tersyüz olmuş ve onların başına geçmişti.' Katâde'nin kavli böyledir. Yine, 'Dünya başlarına yıkıldı' denildiği gibi; '[مُؤْتَفِكَاتٍ/Mu'tefikât]' kelimesi de, helâk edilen herkesi içerir' şeklinde de söylenmiştir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tevbe Suresi'nin 70. ayetinin tefsirinde]

⁵⁹⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيُطِيعُونَ اللَّهَ/Ve Allah'a itaat ederler]' Farzlarda (Allah'a itaat ederler). '[وَيُطِيعُونَ اللَّهَ/Ve O'nun Resûlu'ne]' Onlar için Sünnet kıldıklarında

Allah, mü'minlere ve mü'minelere Cennetler vaad etti, altlarından nehirler cereyân eder, orada muhalledlerdir. Ve Adn Cennetlerinde tayyib meskenler. Ve Allah'tan bir rızâ en büyüktür.⁵⁹¹ İşte bu, odur azîm başarı.(72)

Ey Nebî! Küffâr ve münâfıklarla cihâd et ve üzerlerine katı ol. Ve onların me'vâsı Cehennem'dir. Ve (o) ne kötü varış yeridir!(73)⁵⁹²

Söylemediklerine Allah'a yemin ediyorlar. Ve andolsun ki, onlar küfür kelimesini söylemişlerdir. Ve İslâm'larından sonra küfretmişlerdir. Ve başaramadıklarına yeltenmişlerdir. Ve onlar intikâm almaya kalkmadılar, ancak Allah ve Resûlu fazlından onları zengin kılmış olmalarından (intikâma kalkıştılar). Artık tevbe ederlerse, onlar için hayırlı olur. Ve eğer yüz çevirirlerse, Allah onları dünyâ ve Ahîret'te elîm bir azâb ile azâblandırır. Ve onlar için Arz'da bir velî yoktur ve ne (de) bir nasîr.(74)

Ve onlardan kimi Allah'a ahdedti ki: 'Eğer fazlından bize verirse, elbette sadaka vereceğiz ve elbette sâlihlerden olacağız.'(75)

Fakat (Allah) fazlından onlara verince, onda cimrilik ettiler ve yüz çevirdiler. Ve onlar îrâz edenlerdir.(76)

Bunun üzerine O'na mülâki olacakları güne kadar, Allah'a vaad ettiklerine muhâlefet ettiklerinden dolayı ve tekzîb etmiş olduklarından dolayı onların kalblerine bir nifâk soktu.(77)

Allah'ın, onların sırlarını ve fısıltılarını ilmettiğini ve Allah'ın gaybleri çok iyi ilmeden olduğunu ilmetmediler mi?(78)

Sadakalarda mü'minlerden tatavvuda bulunanları ve güçlerinin yettiğinden başkasını o bulamayanları o çekiştirenler ve onları maskaralığa alanlar, Allah onları maskaraya çevirmiştir. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(79)

Onlar için istiğfâr et veya onlar için istiğfâr etme. Eğer onlar için yetmiş defa istiğfâr etsen de Allah onlara mağfîret etmeyecektir. Bu, onların Allah'a ve Resûlu'ne küfretmelerindendir. Ve Allah, fâsıklar kavmine hidâyet etmez.(80)

Allah Resûlu'nun hilâfına arkada kalanlar oturmalarıyla ferahlandılar. Ve Allah yolunda malları ve canları ile cihâd etmeyi kerih gördüler. Ve dediler ki: 'Sıcakta

---

(Resûl'e itaat ederler)." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tevbe Suresi'nin 71. ayetinin tefsirinde]

⁵⁹¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ/Ve Allah'tan bir rızâ en büyüktür.'" Yani: Allah'ın onlardan razı olması, bundan daha büyüktür." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 60. sayfa]

⁵⁹² Tahrîm Sûresi'nin 9. âyetiyle aynıdır

neferlik etmeyin.' De ki: 'Cehennem ateşi daha şiddetli sıcaktır.' Eğer fıkhetmiş olsalardı!(81)

Artık kesbetmiş olduklarının karşılığı olarak az gülsünler ve çok ağlasınlar.(82)

Öyleyse Allah seni onlardan bir tâifeye rücû ettirir de onlar hurûc etmek için senden izin isterlerse, o zaman de ki: 'Benimle beraber asla huruc etmeyin, ebeden. Ve asla benimle beraber düşmanla kıtâl etmeyin. Muhakkak ki siz evvel defa oturmaya razı oldunuz. Artık geride kalanlarla beraber oturun.'(83)

Ve onlardan birinin üzerine ölünce namaz kılma, ebeden. Ve kabri üzerinde kıyâm etme.⁵⁹³ Muhakkak ki onlar Allah'a ve Resûlu'ne küfretmişler, sonra -ve onlar fâsıklar iken- ölmüşlerdir.(84)⁵⁹⁴

Ve onların malları ve evlâdları seni imrendirmesin. Allah, bunlarla ancak onları dünyâda azâblandırmayı ve nefislerinin -ve onlar kâfirler iken- çıkmasını murâd ediyor.(85)

Ve: 'Allah'a îmân edin ve Resûlu ile beraber cihâd edin.' diye bir sûre inzâl edildiğinde, onlardan servet sahibi olanlar, senden izin istediler ve dediler ki: 'Bizi bırak, oturanlarla beraber olalım.'(86)

Geride kalanlarla beraber olmaya râzı oldular. Ve onların kalblerinin üzerine mühür vurulmuştur. Artık onlar fıkhetmezler.(87)

Lâkin Resûl ve onun beraberindeki o îmân edenler, malları ve canları ile cihâd ettiler. Ve işte onlar, onlar içindir hayırlar. Ve işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(88)

Allah, onlar için altlarından nehirler cereyân eden Cennetler hazırlamıştır, orada muhalledlerdir. İşte bu, azîm başarıdır.(89)

Ve ârâbîlerden⁵⁹⁵ onlara izin verilmesi için özür beyân edenler geldiler. Ve Allah'a ve Resûlu'ne o yalan söyleyenler oturdular. Onlardan o küfredenlere elîm bir azâb isâbet edecektir.(90)

⁵⁹³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ/Ve kabri üzerinde kıyâm etme.'" Ve (kabri) üzerinde durma ve defnini üstlenme." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 82. sayfa]

⁵⁹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تعالى), Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e münâfıklardan berî olmasını, onlardan birisi ölürse (cenâze namazını) kılmamasını ve kabrinde durarak ona istiğfâr edip duâ etmemesini emretmiştir. Çünkü onlar Allah'a ve Resûlu'ne küfretmiş ve bu hal üzere ölmüşlerdir. Bu ise nifâkı bilinen herkes için genel bir hükümdür." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Tevbe Sûresi, 84. âyetin tefsîrinde]

⁵⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الأعراب]/ârâbiler'" Onlar bâdiyede/çölde iskân eden bedevî Arablardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 337. sayfa]

Zayıflar üzerine ve ne hastalar üzerine ve ne (de) infâk edeceklerini o bulamayanlar üzerine bir sorumluluk yoktur, eğer Allah ve Resûlu için nasihat ederlerse. Muhsinlerin aleyhine bir yol yoktur. Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(91)

Ve onları bindirmen için sana o gelenlerin üzerine (de bir sorumluluk) yoktur. Dedin ki: 'Sizi üzerine bindirecek bulamam.' İnfâk edecek bulamadıklarından geri döndüler ve hüzünden gözleri gözyaşından doldu.(92)

Ancak yol, senden o izin isteyenlerin -ve onlar zengindir- aleyhinedir. Ve onlar geride kalanlarla beraber olmaya râzı oldular. Ve Allah, onların kalblerinin üzerini mühürlemiştir. Artık onlar ilmetmezler.(93)

Onlara rücû ettiğinizde, size özür beyân ederler. De ki: 'Özür beyân etmeyin. Size asla îmân etmeyiz.'⁵⁹⁶ Allah haberlerinizi bize bildirmiştir. Ve Allah ve Resûlu amellerinizi görecektir. Sonra gaybı ve müşâhede edileni ilmedene döndürüleceksiniz. Böylece amet etmiş olduklarınızı size bildirecektir.'(94)

Onlara döndüğünüzde size, onlardan îrâz etmeniz için Allah'a yemin edeceklerdir. Artık onlardan îrâz edin. Muhakkak ki onlar ricistir⁵⁹⁷ ve me'vâları Cehennem'dir, kesbetmiş olduklarının bir cezâsı olarak.(95)

Onlardan râzı olmanız için size yemin ederler. Fakat onlardan razı olursanız, artık muhakkak ki Allah fâsıklar kavminden razı olmaz.(96)

Ârâbîler küfürce ve nifakça daha şiddetli ve Allah'ın Resûlu üzerine inzâl ettiğinin hudûtunu ilmetmemeye daha yatkındırlar. Ve Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.(97)

Ve ârâbilerden kimi, infâk ettiğini bir ziyan ittihaz eder. Ve sizin için (kötü) devirleri⁵⁹⁸ bekler. Kötü devir, onların üzerinedir. Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.(98)

Ve ârâbilerden kimi, Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân eder ve infâk ettiğini Allah indinde yakınlaşmaya ve Resûl'un duâlarını almaya (vesîle) ittihaz eder. Dikkat edin! Muhakkak onlar kendileri için bir yakınlaşmadır. Allah onları rahmetinin içine dâhil edecektir. Muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(99)

⁵⁹⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ/Size asla îmân etmeyiz]' Sizi asla tasdik etmeyeceğiz." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 85. sayfa]

⁵⁹⁷ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[لَهُمْ رِجْسٌ]/Muhakkak ki onlar ricistir'" Yani onlar kirli, pis kimselerdir. Onlarla vakit kaybetmeye değmez. Kınama ve cezalandırma onlara fayda vermez." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teyşîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 398. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁵⁹⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Âyette geçen '[الدَّوَابِّ]/devâir' kelimesi, 'dâire' kelimesinin cemîsidir/çoğuludur. Dâire, nîmetten belâya inkılâb olan/dönen hâl demektir. Yani onlar, kötü niyet ve pis kalb ile infâk ederek cehâlete yatırım yaparlar." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tevbe Suresi, 98. âyetin tefsirinde]

Ve Muhâcirler ve Ensâr'dan öne geçenlerin evvelkileri ve onlara ihsân ile o tâbi olanlar,⁵⁹⁹ Allah onlardan râzıdır ve onlar O'ndan râzıdır. Ve onlar için, altlarından nehirler cereyân eden Cennetler hazırlamıştır. İçlerinde ebeden muhalledlerdir. İşte bu, azîm başarıdır.(100)

Ve çevrenizdeki ârâbilerden münâfıklar vardır. Ve Medîne ehlinde nifâk üzerine direnenler var. Sen onları ilmetmezsin. Biz onları ilmederiz. Onları iki defa azâblandıracağız. Sonra azîm bir azâba döndürüleceklerdir.(101)

Ve diğerleri günahlarını itiraf ettiler. Onlar sâlih bir ameli ve diğer bir kötüyü karıştırdılar. Ola ki Allah üzerlerine tevbelerini kabul eder. Muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(102)

Onların mallarından bir sadaka al. Bununla onları tathîr ve onları tezkiye edersin. Ve onlar üzerine salât et,⁶⁰⁰ muhakkak ki senin salâtın onlar için sükûnettir.⁶⁰¹ Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.(103)

Allah'ın, O'nun kullarından tevbeyi kabul ettiğini ve sadakaları aldığını ve Allah'ın, O'nun Tevvâb, Rahîm olduğunu ilmetmediler mi?(104)

Ve de ki: 'Amel edin. Artık Allah ve Resûlu ve mü'minler amellerinizi görecektir.'⁶⁰² Ve gaybı ve müşâhede edileni ilmedene döndürüleceksiniz. Böylece amel etmiş olduklarınızı size bildirecektir.'(105)

⁵⁹⁹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "'[السَّابِقُونَ/öne geçenler]' Onlar, îmân, hicret, cihâd ve Allah'ın dînini ikâme etme hususlarında bu ümmetin öne geçenleridir." '[وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ/ve onlara ihsân ile o tâbi olanlar]' İtikâda, kavillerde ve amellerde (onlara ihsân ile tâbi olanlar). Bunlar, zemmedilmekten berî olan ve kendileri için medhin en büyüğünün hâsıl olduğu kişilerdir. Allah'ın en faziletli ikramları da onlar içindir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 400. sayfa (tek cilt olarak basım)]

İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ/ve onlara ihsân ile o tâbi olanlar]' Muhâcirlerin ve Ensârın en ileri ve önde gelenlerine tâbi olanlar. Onlar, Muhâcir ve Ensârdan sonra gelen Sahâbeler ile onlardan sonra Kıyâmet'e kadar gelecek olanlardır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 595. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Şeyh Muhammed Nâsıruddîn el-Elbânî (رحمه الله) ise bu âyet hakkında şöyle demiştir: "Şüphesiz ki bu âyet-i kerîme, dâvetin tanımlanması için her müslümanın kendisinden yola çıkması gereken esastır." [Muhammed Nâsıruddîn el-Elbânî, Selefi Dâvet Usûlü, 12. sayfa]

⁶⁰⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَصَلِّ عَلَيْهِمْ/Ve onlar üzerine salât et]' Ve onlar için duâ et." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 345. sayfa]

⁶⁰¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ]/muhakkak ki senin salâtın onlar için sükûnettir]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Onlar için rahmettir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 485. sayfa]

⁶⁰² İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "'[اغْمَلُوا فَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ]/Ve de ki: 'Amel edin. Artık Allah ve Resûlu ve mü'minler amellerinizi görecektir.]] Ve Allah'ın, bu âyette amellerini zikrettiklerinin amellerini görmesi, Allah Resûlu'nün ve mü'minlerin görmesi gibi değildir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 108.-109. sayfalar]

Ve diğerleri Allah'ın emrine bırakılmışlardır.⁶⁰³ Ya onlara azâb eder veya üzerlerine tevbelerini kabul eder. Ve Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.(106)

Ve onlar ki zarar vermek ve küfretmek ve mü'minler arasına tefrika sokmak ve daha önce Allah ve Resûlu ile harbedeni gözetlemek için mescid ittihaz ederler. Ve elbette: 'Biz iyilikten başkasını murâd etmiyoruz.' (diye) yemin ederler. Ve Allah şahidlik eder ki, muhakkak ki onlar elbette yalancılardır.(107)

Onun içinde ebeden kıyâm etme.⁶⁰⁴ Evvel günden takvâ üzerine tesis edilen mescid, onun içinde kıyâm etmene elbette daha ehaktır. Onun içinde tâhir olmaya muhabbet eden adamlar vardır. Ve Allah tâhir olanlara muhabbet eder.(108)

O halde binâsını Allah'tan takvâ ve rızâ üzerine tesis eden kimse mi hayırlıdır, yoksa binâsını yıkılmakta bulunan bir uçurumun kenarına tesis edip de onunla beraber Cehennem ateşi içine yuvarlanan kimse mi? Ve Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(109)

Onların o kurdukları binâ -kalbleri parçalanmadıkça- kalblerinde bir kuşku⁶⁰⁵ olarak zâil olmayacaktır. Ve Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.(110)

Muhakkak ki Allah, mü'minlerden nefislerini ve mallarını -Cennet onlar için olmak üzere- satın almıştır.⁶⁰⁶ Onlar Allah yolunda kılâl ederler. Böylece katlederler ve katledilirler. Tevrât ve İncîl ve Kur'ân'da O'nun üzerine hakk bir vaadtir. Ve kim ahdini Allah'tan daha iyi ifâ edicidir? O halde O'nunla yapmış olduğunuz o alışverişiniz ile istibşâr edin.⁶⁰⁷ Ve işte bu, azîm başarı odur.(111)

⁶⁰³ 118. âyetin dipnotuna bakınız

⁶⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا/Ve onlar ki zarar vermek için mescid ittihaz ederler]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Onlar Ensardan bir grup insandı. Bu kişiler bir mescid binâ ettiler. Ebu Âmir onlara dedi ki: 'Mescidinizi yapın! Gücünüz yettiği kadar da kuvvet ve silah toplayın. Muhakkak ki ben, rumların meliki Kayser'e gideceğim. Rum diyarından bir ordu getirip Muhammed'i ve ashâbını buradan çıkaracağım.' Mescidlerini inşâ edip tamamlayınca Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e gelerek dediler ki: 'Mescidimizin inşâsını tamamladık. Senin orada namaz kılmanı ve bize bereket duâsı eylemeni arzu ediyoruz.' Bunun üzerine Allah (سبحانه وتعالى): 'Onun içinde ebeden kıyâm etme.]' (âyetini) inzâl etti." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 486. sayfa]

⁶⁰⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrir etmiştir: "'[kuşku/رَيْبًا]' Şekk/şüphe. '[kalbleri parçalanmadıkça]' Yani: Ölüm." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 488. sayfa]

⁶⁰⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[اِنَّ اللّٰهَ اشْتَرٰى مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ اَنْفُسَهُمْ] /Allah, mü'minlerden nefislerini ve mallarını -Cennet onlar için olmak üzere- satın almıştır.]" kavli şu mânâyâ gelmektedir: Şüphesiz ki Allah (سبحانه وتعالى), Müslümanlara, malları ve canları ile Allah yolunda cihâd etmelerini emretmiştir. Allah (عز وجل) buna sevap olarak onlara Cenneti vaad etmiş ve bunu alış-veriş konumunda addetmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 350. sayfa]

⁶⁰⁷ müjdelenin, sevinin

Tevbe edenler, ibâdet edenler, hamd edenler, seyâhat edenler,⁶⁰⁸ rükû edenler, secde edenler, mârûfu emredenler ve münkerden nehyedenler ve Allah'ın hudûtlarını muhâfaza edenler. Ve mü'minleri tebşîr et.(112)

Nebî'ye ve o îmân edenlere, onların Cahîm ashâbı oldukları kendilerine tebeyyün etmesinin ardından, müşrikler için -velev ki karâbet sahibleri olsalar- istiğfâr etmeleri olmaz.(113)⁶⁰⁹

Ve İbrâhîm'in babası için istiğfâr etmesi, ona vaad ettiği vaad dışında değildi. Fakat kendisine onun bir Allah düşmanı olduğu tebeyyün edince, ondan teberrî etti.⁶¹⁰ Muhakkak ki İbrâhîm, elbette çok içli, halîmdi.(114)⁶¹¹

Allah bir kavme hidâyet etmesinin ardından, onlara takvâ edeceklerini beyân etmedikçe, onları dalâlete düşürecek değildir. Muhakkak ki Allah, her şeye Âlîm'dir.(115)

Muhakkak ki semâların ve Arz'ın mülkü Allah'ındır. Hayat verir ve öldürür. Ve sizin için Allah'ın dûnundan bir velî yoktur ve ne (de) nasîr.(116)

Andolsun ki Allah, Nebî ve muhâcirlerin ve ensârın üzerine tevbelerini kabul etmiştir, onlar ki zorluk saatinde ona tâbî olmuşlardır. Bunun ardından onlardan bir fırkanın kalbleri kaymaya yüz tuttuktan sonra üzerlerine tevbelerini kabul etmiştir. Muhakkak ki O, onlara Rauf'tur, Rahîm'dir.(117)

⁶⁰⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve amellerin en fazîletlisi oruçtur. Ve o, yemek ve içmek ve cima' gibi lezzetleri terketmektir. Ve burada 'seyâhat' ile murâd olunan işte budur. Ve (الله تعالى) bundan dolayı: [السَّائِحُونَ/seyâhat edenler]' buyurmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîm, Tevbe Suresi, 112. âyetin tefsirinde]

⁶⁰⁹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ]"/müşrikler için istiğfâr etmeleri olmaz]' Yani: Allah'a küfreden ve O (عز وجل)'nin yanısıra gayrına ibâdet eden kimseler için istiğfâr etmeleri olmaz. '[أَنْهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ]' /onların Cahîm ashâbı oldukları kendilerine tebeyyün etmesinin ardından, -velev ki karâbet sahibleri olsalar] Şüphesiz ki bu halde onlar için istiğfâr dilemek, fayda vermeyen bir hatadır; Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e ve mü'minlere yaraşmayan bir fiildir. Çünkü onlar şîrk üzere ölmüş iseler, veya onların şîrk üzere öldükleri biliniyor ise; muhakkak ki onlar aleyhine azâb kelimesi hakk olmuş ve onlar üzerine ateşte ebedî kalış vâcib olmuştur. Şefaâtçilerin şefaati de, istiğfâr dileyenlerin istiğfârı da onlara fayda vermeyecektir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 405. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁶¹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ]' /Ve İbrâhîm'in babası için istiğfâr etmesi, ona vaad ettiği vaad dışında değildi. Fakat kendisine onun bir Allah düşmanı olduğu tebeyyün edince, ondan teberrî etti.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Yani, babası sağ olduğu sürece onun için istiğfâr diledi. Ama babası ölünce onun için istiğfâr dilemekten vazgeçti." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 491. sayfa]

⁶¹¹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[لَاَوَاقٍ]/çok içli]' Yani: Tüm işlerde Allah (سبحانه وتعالى)'ya çok rücû eden; zikri, duâyı, istiğfârı ve Rabbine inâbe etmeyi/yönelmeyi çokça yapandır. '[حَلِيمٌ/halîm]' Yani: Halka karşı merhamet sahibidir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 405. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve o geri kalan üçünün üzerine (de tevbelerini kabul etti).⁶¹² Nihâyet Arz üzerlerine bütün genişliğiyle dar gelmişti ve nefislerinin üzerlerine (de) dar gelmişti. Ve Allah'tan, O'na (sığınmaktan) başka bir melcenin⁶¹³ olmadığını anladılar. Sonra tevbekâr olmaları için üzerlerine tevbelerini kabul etti. Muhakkak ki Allah, O Tevvâb'tır, Rahîm'dir.(118)

Ey o îmân edenler! Allah'a takvâ edin ve sâdıklar⁶¹⁴ ile beraber olun.(119)

Medîne ehli ve onların çevresinde bulunan ârâbilerin Allah Resûlu'nden geri kalmaları ve onun nefsinden (önce) kendi nefislerine rağbet etmeleri olamaz. Böyledir, çünkü onlara Allah yolunda bir susuzluk isâbet etmez ve ne bir yorgunluk ve ne (de) bir açlık ve küffârî gayzlandırarak⁶¹⁵ bir yere ayak basmazlar ve düşmana karşı bir başarıya nâil olmazlar ki, karşılığında, onlar için sâlih bir amel yazılmasın. Muhakkak ki Allah, muhsinlerin ecrini zâyî etmez.(120)

Ve küçük ve ne (de) büyük bir nafaka infâk etmezler ve bir vâdiyi katetmezler ki, onlar için, Allah'ın amel etmiş olduklarından daha güzeliyle onlara karşılık vermesi için yazılmış olmasın.(121)

⁶¹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَعَلَى الثَّلَاثَةِ/Ve üçünün üzerine]' Yani: Tebûk gazvesinden o geri kalanların tevbesini kabul etti. Ve onlar ilk âyette, Allah (عز وجل)'nin '[وَالْآخَرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرِ اللَّهِ/Ve diğerleri Allah'ın emrine bırakılmışlardır.]' [Tevbe Suresi, 106. âyet] şeklindeki kavlinde Allah'ın emrine bırakılan kimselerdir. Ve onlar: Kâ'b ibn Mâlik ve Hilâl ibn Umeyye ve Murâre ibn Rebî (رضي الله عنهم)'dur." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 236. sayfa]

⁶¹³ sığınak

⁶¹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ/Ey o îmân edenler! Allah'a takvâ edin ve sâdıklar ile beraber olun.]' Yani: Sâdık/doğru olun ve sâdıklığa yapışın ve (sâdıklık) ehliyle beraber olun. Ve helâk olmaktan necât bulun. Ve işlerinizde bir ferâhlık ve çıkış yolu kılsın." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tevbe Suresi, 119. âyetin tefsirinde]

Bid'atçı tasavvufçu/tarikatçı çevreler bu âyeti, sâdık addettikleri sahte şeyhleri uğruna istismar edip şöyle derler: "Allah, sâdıklardan olan şeyhimizle beraber olmanızı emrediyor. Ona mürîd olmazsanız helâk olursunuz." Aslında bunların istediği, milletin doğru yolu bulup mutlu olması değil; bilakis insanları korkutup, kendilerine bağlayıp, onların mallarından istifade etmektir. Kaldı ki bu mezkur şeyhler kesinlikle sâdıklardan/doğrulardan değildirler. Şayet onlar sâdık/doğru olsalardı, insanlara İslâm'ın doğru anlayışı olan Selefî Menhec'i öğretirlerdi. Vakıa ise zıddındır. Yani bırakın Selefî Menhec'i tâlim etmeyi, kendi aralarında rekabet ettikleri halde, tüm sufi taifeleri birleşip, hatta kelamcı taifesinden -paradoksal bir biçimde sufiler ile adeta yağcılık seviyesinde dost olan- çömezleri de yanlarına alarak, Selef'in yolunda olanlara karşı savaş açmaktadırlar. Bu da bu şeyhlerin veya şeyh bilinenlerin sâdıklardan/doğrulardan olmadığına ve bid'atçılardan olduklarına en büyük delildir. [Hazırlayan]

⁶¹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[يَغْضَبُ الْكُفَّارَ/küffârî gayzlandırarak]' Yani onları gazablandıracak/öfkeliendirecek." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 236. sayfa]

Ve mü'minlerin toptan neferlik etmeleri olmaz. O halde onlardan her fırkadan bir tâife Dîn'de tefakkuh etmek için ve rücû ettiklerinde kavimlerini inzâr etmek için neferlik etmeseler olmaz mı?⁶¹⁶ Umulur ki onlar hazer ederler.(122)⁶¹⁷

Ey o î mân edenler! Küffârdan o yakınınızda olanlarla kıtâl edin. Ve onlar sizde bir sertlik bulsunlar. Ve Allah'ın muttakîler ile beraber olduğunu ilmedin.(123)

Ve bir sûre inzâl edildiğinde, bunun üzerine onlardan kimi der ki: 'Bu, hanginizin î mânını ziyâdeleştirdi?' Fakat î mân edenlere gelince, artık (inzâl edilen sûre) onların î mânlarını ziyâdeleştirmiştir.⁶¹⁸ Ve onlar birbirlerini tebşîr ederler.(124)

Ve kalblerinde o maraz olanlara gelince, artık ricslerine rics⁶¹⁹ ziyâde etmiştir, böylece -ve onlar kâfirler iken- ölmüşlerdir.(125)

Ve görmüyorlar mı ki, onlar her yıl bir defa veya iki defa fitneye uğratılırlar, sonra tevbe etmezler. Ve onlar tezekkür etmezler.(126)

⁶¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً/Ve mü'minlerin toptan neferlik etmeleri olmaz.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Mü'minlerin cemîân neferlik etmeleri ve Nebî (صلى الله عليه وسلم)'i yalnız bırakmaları olmaz. 'أَفَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ/O halde onlardan her fırkadan bir tâife neferlik etmeseler olmaz mı?]' Yani bir topluluk, yani seriyyeler. Onun izni olmadan seriyyeye çıkmazlar. Onlar seriyyede iken Kur'ân âyetleri nâzil oluyordu. Seriyyeye çıkmayıp da orada kalanlar bu âyetleri Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den öğreniyorlardı. Sefere çıkmamış olanlar, seriyyeden dönenlere şöyle diyorlardı: 'Şüphesiz ki Allah, siz burada yok iken, Nebî'niz üzerine Kur'ân âyetleri inzâl etti ve biz o âyetleri öğrendik.' Seriyye ehli de oturup, kendileri orada değil iken, Nebîleri (صلى الله عليه وسلم)'e Allah (سبحانه وتعالى)'nın inzâl ettiği âyetleri öğreniyorlardı. Sonra başka seriyyeler gönderiliyordu. Allah (عز وجل)'nin 'يَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ/Dîn'de tefakkuh etmek için]' kavli şuna işaret etmektedir: Onlar, Allah'ın, Nebî'si (صلى الله عليه وسلم)'e inzâl ettiği âyetleri öğreniyorlardı. Sefere çıkmayanlar, seriyyeler döndüğü zaman, öğrenmiş olduklarını onlara da öğretsinler ki böylece onlar da hazer etsinler/sakınsınlar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 501.-502. sayfalar]

⁶¹⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ/Umulur ki onlar hazer ederler.]" (Umulur ki onlar) muhâlif amel etmezler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 111. sayfa]

⁶¹⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurur: 'وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ/Ve bir sûre inzâl edildiğinde]' Bunun üzerine münâfıklardan: 'أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيْمَانًا/kimi der ki: 'Bu, hanginizin î mânını ziyâdeleştirdi?]' Yani: Bazısı bazısına der ki: 'Bu sûre hanginizin î mânını ziyâdeleştirdi/artırdı?' Allah (سبحانه وتعالى) buyurur ki: 'فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَزَادَتْهُمْ إِيْمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ/Fakat î mân edenlere gelince, artık (inzâl edilen sure) onların î mânlarını ziyâdeleştirmiştir. Ve onlar birbirlerini tebşîr ederler.]' Ve bu âyet, î mânın ziyadeleşeceğine ve noksanlaşabileceğine delâlet eden delillerin en büyüklerinden biridir. Selef ve halefîn âlimlerinin ekserîsinin mezhebi odur. Birçoklarından bu husus üzerine icmâ bile nakledilmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Tevbe Suresi, 124. âyetin tefsirinde]

⁶¹⁹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ/ricslerine rics]' Yani: Pislik. Onlar küfür, fâsid itikad ve içlerinde gizlediklerinin gayrını izhâr etmekten dolayı rics/pislik üzeredirler. Onlar bu rics hâli üzere sâbit kalmış, kâfir ve münâfıklar olarak ölünceye dek de bu duruma devam etmişlerdir. Burada 'مَرَضٌ/maraz]' kelimesi ile murâd olunan, şekk ve nifâktır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 607. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve bir sûre inzâl edildiğinde, onlardan bazıları bazısına nazar eder. 'Sizi birisi görüyor mu?' (diyerek) dönüp giderler. Allah, onların fıkhetmeyen bir kavim olmalarından dolayı onların kalblerini döndürmüştür.(127)

Andolsun ki, size nefislerinizden azîz bir Resûl gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona ağır gelir,⁶²⁰ üzerinize hırslıdır,⁶²¹ mü'minlere rauftur, merhametlidir.(128)

Fakat yüz çevirirlerse, artık de ki: 'Allah bana yeter.'⁶²² O'ndan başka ilâh yoktur. Ben O'na tevekkül ettim. Ve O, azîm Arş'ın Rabbidir.'(129)

---

⁶²⁰ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله), '[عزيزٌ عليه/ona ağır gelir]' olarak meâllendirdiğimiz kelimeler hakkında şöyle demiştir: "'[عزيزٌ عليه ما عنكم]/Sıkıntıya düşmeniz ona ağır gelir' Yani: Size meşakkat ve sıkıntı veren durumlar ona da sıkıntı ve meşakkat verir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 409. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁶²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "'[حريصٌ/üzerinize hırslıdır]' Dalâlete düşenlere Allah'ın hidâyet bahşetmesi husûsunda hırslıdır/çok isteklidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 505. sayfa]

⁶²² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[فإن تولّوا فقل حسبي الله]/Fakat yüz çevirirlerse, artık de ki: 'Allah bana yeter.']" kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Yani: Küffâr, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'den yüz çevirirlerse." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 2. cilt, 505. sayfa]

10. YÛNUS SÛRESİ (109 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar, hakîm Kitâb'ın âyetleridir.(1)⁶²³

Onlardan bir adama: 'İnsanları inzâr et ve o îmân edenlere, Rabbleri indinde onlar için bir sıdk kademesi⁶²⁴ olduğunu tebşîr et.' diye vahyetmemiz, insanlar için teâccüb edilecek bir şey mi oldu? Kâfirler dediler ki: 'Muhakkak ki bu, elbette mübîn bir sihirbazdır!'(2)

Muhakkak ki Rabbiniz Allah'tır, O ki, semâları ve Arz'ı altı günde halk etmiştir, sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.⁶²⁵ Emri tedbîr eder. Şefaât edici yoktur, ancak O'nun izninin ardından. İşte Rabbiniz Allah budur. Artık O'na ibâdet edin. Daha tezekkür etmiyor musunuz?(3)

Cemîân merciiniz O'nadır. Allah'ın vaadi hakkıdır. Muhakkak ki O, mahlûkatı bidâyeten var eder, sonra onu iâde eder,⁶²⁶ o îmân edenlere ve sâlih ameller

⁶²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْكِتَابُ/Kitâb]' O, Kur'ân'dır. '[الْحَكِيمُ/hakîm]' O, muhkemdir. Bazıları ise: 'Kavli üzere hakîmdir. Kur'ân, '[الْحَكِيمُ/hakîm]' olarak tesmiye olunmuştur çünkü o, hikmet ile konuşan mesâbesindedir.' demişlerdir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 364. sayfa]

⁶²⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[قَدَّمَ قَدَّمَ قَدَّمَ] Sıdk kademesi]' Hayır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 27. sayfa]

⁶²⁵ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Öyle ki biz, Allah (عز وجل)'nin haberine îmân ederiz. Hâlık'ımız Arş'ının üzerine istivâ buyurmuştur. Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyiz. Ve -mu'attıla ve cehmiyyenin dediği gibi- bize söylenenden başka bir kavil söylemeyiz. Mu'attıla ve cehmiyye şöyle der: 'O, Arş üzerine istivâ değil istivlâ etmiştir.' Böylelikle onlara söylenenden başka bir kavle tebdîl etmişlerdir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtı'r-Rabb, 233. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise -daha önce geçtiği üzere- şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى سِدْرٍ مَّجِيدٍ]' [A'raf sûresi, 54. âyet] kavli hakkında, insanlar pek çok söz söylemişlerdir." Sonra İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle devam eder: "Bu konuda Mâlik ve Evzaî ve Sevrî ve Leys ibn Sa'd ve Şafî ve Ahmed ve İshâk ibn Râhûye ve eski ve yeni diğer Müslüman imâmlardan Selefi Sâlih'in mezhebine sülûk edilmelidir/girilmelidir. Ve bu yol, bu âyeti tekyîf ve teşbîh ve tâ'til etmeden, geldiği gibi kabul etmektir. Teşbîhçilerin zihinlerine hemen geliveren zahir mânâ; Allah (سبحانه وتعالى)'dan nefyolunmuştur. Muhakkak ki Allah; mahlukâtından hiçbir şey O'na benzemez. '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ]' [Şura Sûresi, 11. âyet] Bilakis durum; imâmların -[Buhârî'nin hocası] Nuaym bin Hammâd el-Huzâî onlardandır- dediği gibidir: 'Kim Allah'ı mahlukatına teşbîh ederse kâfir olur. Kim Allah'ın kendisiyle nefsi vasfettiklerini inkar ederse kâfir olur. Allah'ın nefsi vasfettiği ve Resûlu'nun (vasfettiklerinde) teşbih yoktur.' [İmâm Zehebî, 'el-Uluvv'da sahîh bir isnâd ile zikretmiştir. Şeyh el-Elbânî de bunu 'Muhtasar el-Uluvv'da (184. sayfa) tashîh etmiştir.] Kim Allah (سبحانه وتعالى) için sarîh âyetlerde ve sahîh haberlerde vârid olan şeyleri Allah (سبحانه وتعالى)'nın Celâl'ine layık vecih üzere isbât eder ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan noksanlıkları nefyederse; işte o, hidâyet yoluna sülûk etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, A'raf Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

⁶²⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَبْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ]' mahlukâtı bidâyeten var eder, sonra onu iâde eder]' kavli hakkında demiştir ki: "Ona

işleyenlere adâletle karşılık vermek için. Ve o küfredenler için, küfretmiş olduklarından dolayı kaynar sudan bir meşrûbât ve elîm bir azâb vardır.(4)

O, O ki, güneşi bir ziyâ ve ayı bir nûr kılmıştır. Ve senelerin adedini ve hesâbı iletmeniz için ona menziller takdîr etmiştir. Allah, bunları (boş yere) halk etmemiştir, ancak hakk ile. O, ilmeden bir kavim için ayetlerini tafsîl etmektedir.(5)

Muhakkak ki gece ile gündüzün ihtilâfında⁶²⁷ ve Allah'ın semâlarda ve Arz'da halk ettiklerinde, takvâ eden bir kavim için elbette âyetler vardır.(6)

Muhakkak ki Bize o mülâki olacaklarını ummayanlar ve dünyâ hayâtına râzı olup ve onunla mutmâin olanlar ve onlar ki, onlardır âyetlerimizden gâfiller;(7)

İşte onların me'vâları kesbetmiş olduklarından dolayı ateştir.(8)

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, Rabbleri onlara îmânları sebebiyle hidâyet eder, Naîm cennetlerinde altlarından nehirler cereyân eder.(9)

Orada onların duâları: 'Subhânsın⁶²⁸ Allah'ım!' Ve orada onların tahiyyatları⁶²⁹ selâmdır ve onların duâlarının âhiri: 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.' diyedir.(10)

Ve eğer Allah, hayrı acele isteyen insanlara şerri acele verseydi,⁶³⁰ elbette onlara ecelleri kazâ edilirdi.⁶³¹ Artık Bize mülâki olmayı o ummayanları, tuğyânları içinde bırakırız, bocalar dururlar.(11)

Ve insana bir zarar temâs ettiğinde, yan üstü yatarken veya otururken veya kıyamdayken Bize duâ eder. Fakat ondan zararını kaldırıncâ, ona temâs etmiş bir zarar için Bize asla duâ etmemiş gibi geçer gider. İşte müsriflere amel etmiş oldukları böyle ziynetlendirilmiştir.(12)

---

hayat verir, sonra onu öldürür." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 4. sayfa]

⁶²⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[اِخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ]/Muhakkak ki gece ile gündüzün ihtilâfında]' Yani: Müteâkiben gelmelerinde. Biri gelince diğeri gitmekte; biri gittiğinde ise diğeri gelmekte; ve bunda herhangi bir gecikme/aksama vukû bulmamaktadır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûnus Suresi, 6. âyetin tefsirinde]

⁶²⁸ "Seni tesbih ve tenzîh ederiz."

⁶²⁹ selamlaşmaları

⁶³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَوْ يُعْجِلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ]/Ve eğer Allah, hayrı acele isteyen insanlara şerri acele verseydi]' hakkında demiştir ki: "Bu, adamın, nefsi ve malı üzerinde, icâbet olunması kerih olan şeyi isteyerek duâ etmesidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 7. sayfa]

⁶³¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[إِلَيْهِمْ أَجْلُهُمْ]/elbette onlara ecelleri kazâ edilirdi.]] Böylece topluca helâk edilirler ve ölürlerdî." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 369. sayfa]

Ve andolsun ki, sizden önceki kuşakları, zulmettikleri zaman⁶³² helâk ettik. Ve onlara resûlleri beyyineler ile gelmişlerdi. Ve onlar îmân eder olmadılar. İşte mücrimler kavmini böyle cezâlandırırız.(13)

Sonra onların ardından sizi Arz'da halîfeler kıldık, nasıl amel edeceğinize nazar etmemiz için.(14)⁶³³

Ve üzerlerine âyetlerimiz beyyineler olarak tilâvet edildiğinde, Bize mülâki olmayı o ummayanlar dediler ki: 'Bundan başka bize bir Kur'ân getir veya onu tebdîl et.' De ki: 'Onu nefsimin tarafından tebdîl etmem benim için olamaz. Ben, bana vahyedilenden başkasına tâbi olmam.⁶³⁴ Muhakkak ki ben, eğer Rabbime isyân edersem, azîm günün azâbından korkarım.'(15)

De ki: 'Eğer Allah dileseydi, ben sizin üzerinize onu tilâvet edemezdim ve onu size bildirmezdi. Gerçekten ben sizin içinizde bundan önce bir ömür sürmüştüm. Daha akletmiyor musunuz?'(16)

Öyleyse Allah'ın üzerine yalan iftirâ edenden veya O'nun âyetlerini tekzîb edenden kim daha zâlimdir? Muhakkak ki o mücrimler felâh bulmazlar.(17)

Ve onlar Allah'ın dûnundan, ne zarar verebilecek ve ne (de) fayda verebilecek olanlara ibâdet ederler ve derler ki: 'Bunlar, Allah indinde bizim şefaathçılarımızdır.' De ki: Allah'a semâlarda ve ne (de) Arz'da ilmetmediğini mi Allah'a bildiriyorsunuz? Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.(18)⁶³⁵

Ve insanlar tek ümmetten başka değil idi.⁶³⁶ Sonra ihtilâf ettiler. Ve eğer Rabbin tarafından geçmiş bir kelime olmasaydı, onların aralarında ihtilâf ettikleri hakkında elbette kazâ edilirdi.(19)

⁶³² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لَمَّا ظَلَمُوا/zulmettikleri zaman]' şirk koştukları (zaman)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 124. sayfa]

⁶³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[لَتَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ/nasıl amel edeceğinize nazar etmemiz için.]" Ve mânâsı: Sizi imtihan etmesi ve nasıl amel edeceğinize nazar etmesi içindir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 370. sayfa]

⁶³⁴ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَإِذَا تَتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٌ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا إِنَّتِ بِفَرَاغٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلَهُ فَمَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبَدِّلَهُ مِنْ تَلْقَايَ نَفْسِي إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ/Ve onların üzerine beyyin âyetlerimiz tilâvet edildiğinde, Bize mülâki olmayı o ummayanlar dediler ki: 'Bunun gayrı bize bir Kur'ân getir veya onu tebdîl et.' De ki: 'Onu nefsimin tarafından tebdîl etmem benim için olamaz. Ben, bana vahyedilenden başkasına tâbi olmam.]" Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in Sünnetlerinin hepsinin vahiy ile Sünnet kılınmış olduğuna delildir. Sünnet, sikâ râvilerin rivayeti ile sahih bir sûrette nakledilmişse, ona tâbi olmak gerekir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 4. cilt, 376. sayfa]

⁶³⁵ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[سُبْحَانَكَ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ/Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.]" Onların Kendisine şirk koştuklarından nezih ve yücedir." [Abdurrahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 858. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁶³⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى), bu şirkin insanlar içerisinde sonradan icad

Ve derler ki: 'Onun üzerine Rabbinden bir âyet inzâl edilmeli değil miydi?' O halde de ki: 'Gayb ancak Allah'ındır. Artık bekleyin, muhakkak ki ben (de) sizinle beraber bekleyenlerdenim.'(20)

Ve kendilerine temâs eden bir darlığın ardından insanlara bir rahmet tattırdığımızda, hemen onların âyetlerimiz hakkında bir tuzakları vardır.⁶³⁷ De ki: 'Allah'ın tuzağı daha sürâtlidir.' Muhakkak ki resûllerimiz kurduğunuz tuzakları yazıyorlar.(21)⁶³⁸

O, O ki, kara ve denizde sizi seyr ettirendir. Hattâ gemiler içinde olduğunuzda ve onlarla tayyib bir rüzgâr ile cereyân ettiğinde ve onunla ferahlandıklarında, ona çılgınca bir rüzgâr gelir ve her mekândan dalgalar onlara gelir ve zannederler ki onlarla ihâta edilmişlerdir. Dîni O'na hâlis kılarak Allah'a duâ ederler: 'Eğer bizi bundan necât buyurursan, elbette şükredenlerden olacağız.'(22)

Fakat onları necât buyurunca, hemen onlar Arz'da haksızlıkla bâğîlik yaparlar. Ey insanlar! Sizin bâğîliğiniz, dünyâ hayatının bir metâsı olarak ancak nefislerinizin aleyhinedir. Sonra merciiniz bizedir. Böylece amel etmiş olduklarınızı size bildiririz.(23)

Dünyâ hayatının meseli, ancak semâdan onu inzâl ettiğimiz bir su gibidir. Böylece onunla insanların ve davarların yedikleri Arz'ın nebâtı birbirine karışır. Nihâyet Arz süsünü alıp ve ziynetlenip ve ehli onun üzerine kâdirler olduklarını zannettiklerinde, gece veya gündüz ona emrimiz gelir de onu hasat edilmiş kılarız ki dün yerinde yokmuş gibi gibi olur. İşte tefekkür eden bir kavim için âyetleri böyle tafsîl ederiz.(24)

Ve Allah Dâru's-Selâm'a dâvet eder⁶³⁹ ve dilediğini Sırât-ı Mustakîm'e⁶⁴⁰ hidâyet eder.(25)

---

edilmiş, asılsız bir sûrette ortaya konulmuş olduğunu haber buyurmaktadır. Şüphesiz ki insanların tümü tek bir dîn üzere idiler ki o da İslâm'dır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûnus Suresi, 19. âyetin tefsirinde]

⁶³⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا/onların âyetlerimiz hakkında bir tuzakları vardır]' kavli hakkında demiştir ki: "İstihzâ ve tekzîb." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 11. sayfa]

⁶³⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'إِنْ رُسُلَنَا/Muhakkak ki resûllerimiz]' Yani: Hafaza (melekleri). 'يَكْتُبُونَ مَا تَمْرُقُونَ/kurduğunuz tuzakları yazıyorlar]' Yani müşriklerin (kurduğu tuzakları)." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 249. sayfa]

⁶³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى دَارِ السَّلَامِ/Ve Allah Dâru's-Selâm'a dâvet eder]' kavli hakkında demiştir: "'[الله/Allah]' O, es-Selâm'dır ve '[دار/Dâr]'ı Cennet'tir. " [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 13. sayfa]

⁶⁴⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط/Sırât]' Yoldur. '[المستقيم/Mustakîm]' (ise) '[الصراط/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Suresi, 6. âyetin tefsirinde]

O güzellik yapanlara , daha güzeli ve ziyâde vardır.⁶⁴¹ Ve vecihlerine karalık ve zillet bulaşmaz. İşte onlar Cennet ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(26)

Ve o kötülük kesbedenlerin cezası kötülüğün misliyledir. Ve onları bir zillet kaplayacaktır. Onlara Allah'tan koruyacak yoktur. Onların yüzleri geceden karanlık bir parçaya bürünmüş gibidir. İşte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(27)

Ve onları cemîân haşr edeceğimiz gün, sonra o şirk koşanlara deriz ki: 'Siz ve şerîkleriniz mekânınıza!' Artık onların aralarını ayırmışsızdır. Ve şerîkleri derler ki: 'Siz bize ibâdet ediyor değil idiniz.'(28)

İmdi, sizin ibâdetinizden elbette gâfil olduğumuza Şehîd⁶⁴² olarak Allah, bizim aramızda ve sizin aranızda kâfidir.(29)

İşte orada her nefis selefte olan⁶⁴³ ile ibtilâ edilir.⁶⁴⁴ Ve Hakk Mevlâ'ları Allah'a döndürülürler.⁶⁴⁵ Ve iftirâ eder oldukları onlardan sapmıştır.(30)

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, 'صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. 'صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o 'صِرَاطُ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

⁶⁴¹ Şeyh Muhammed Nasıruddîn el-Elbânî (رحمه الله) demiştir ki: "'لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ/O güzellik yapanlara , daha güzeli]' yani: Cennet. 'وَزِيَادَةٌ/ve ziyâde]' Yani: Âhirette Allah'ı görmek vardır." Hadis Sahîh-i Müslim'de sahih senedi ile şöylece gelmiştir: Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم) buyurdu ki: 'Onlar için günele daha güzeli (vardır)...', buyurdu ki: 'Cennet (vardır)', '...ve ziyâde (vardır).', Allah'ı görmektir.'

Mu'tezile ve aynı şekilde şia (rû'yeti) inkâr etmiştir. Onlar akîdede mu'teziledir; şia akîdede mu'teziledir." Devamla Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) şöyle der: "Onların Kur'ân'ı te'vîl etmeleri, kendilerini Resûl (صلی الله عليه وسلم)'den gelen sahih hadisleri inkârı sürüklemiştir ve böylece Fırka-i Naciyye'den olmaktan çıkmışlardır. 'Benim ve ashâbımın üzerinde olduğu üzere olandır.' [Hasendir. Bknz.: Sahihu Sünen-i Tirmizî, 2641. hadis]

Resûl, mü'minlerin Rabblerini göreceklere imân üzere idi. Çünkü bu, Sahîhayn'da, içlerinde Ebu Said el-Hudrî'nin, Enes bin Malik'in bulunduğu Resûl (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbından bir topluluğun, Sahîhayn dışında da Ebu Bekir es-Sıddık ve diğerlerinden (nakledilen) hadislerde gelmiştir.

Nebî (صلی الله عليه وسلم) buyurmuştur ki: 'Şüphesiz ki siz, dolunay gecesi ayı nasıl zahmet çekmeden görüyorsanız, Kıyâmet Günü de Rabbinizi öylece göreceksiniz.' [Bunu Buhari (554) ve Müslim (182, 183 ve 633) tahrir etmişlerdir.] [Şeyh Muhammed Nasıruddîn el-Elbânî, Dâvetimiz, "Selefi Dâvet Menheci Hakkında 40 Nebevî Hadîs" isimli çalışmanın içinde. Te'lif: Saîd es-Selefi, 366.-367. sayfalar]

⁶⁴² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدًا/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttâlî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

⁶⁴³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'مَا أَسْلَفْتُ/selefte olan ile]' Yani: önceden takdîm etmiş oldukları ile." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 381. sayfa]

⁶⁴⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "'هَٰذَاكَ تَبْلُوا/İşte orada her nefis selefte olan ile ibtilâ edilir.]" Sınadır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 3. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 16. sayfa]

De ki: 'Semâ ve Arz'dan sizi kim rızıklandırıyor? Yahut kulak ve gözlerinize mâlik olan kim? Ve kim meyyittten diriye ihrâc eder ve diriden meyyiti ihrâc eder? Ve emri kim tedbîr eder?' O vakit diyeceklerdir ki: 'Allah.' Artık de ki: 'Daha takvâ etmiyor musunuz?'(31)

O halde işte hakk Rabbiniz Allah budur. Artık hakkın ardından dalâletten başka ne vardır? Öyleyse nasıl çevriliyorsunuz?(32)

İşte Rabbinin kelimesi o fâsıklar üzerine böyle hakk olmuştur ki onlar îmân etmezler.(33)

De ki: 'Sizin şerîklerinizden mahlûkâtı bidâyetten var eden, sonra onu iâde eden var mı?' De ki: 'Allah, mahlûkâtı bidâyetten var eder, sonra onu iâde eder. Öyleyken nasıl çevriliyorsunuz?'(34)

De ki: 'Sizin şerîklerinizden hakka hidâyet eden var mı?' De ki: 'Allah hakka hidâyet eder. Artık hakka hidâyet eden mi tâbi olmaya ehaktır, yahut hidâyet edilmedikçe hidâyet bulamayan mı? Artık sizin için ne var? Nasıl hüküm veriyorsunuz?'(35)

Ve onların ekserîsi zandan başkasına tâbi olmaz. Muhakkak ki zan, hakka karşı bir şey yarar sağlamaz.⁶⁴⁶ Muhakkak ki Allah, fiil ettiklerine Alîm'dir.(36)

Ve bu Kur'ân, Allah'ın dûnundan (başkası tarafından) iftirâ edilmiş olamaz. Ve lâkin o önündekinin tasdîki ve Kitâb'ın tafsîlidir. Onda bir kuşku yoktur. Âlemlerin Rabbindendir.(37)⁶⁴⁷

⁶⁴⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلِيَهُمْ الْحَقُّ'" /Ve hakk Mevlâ'ları Allah'a döndürülürler.] Rabbleri Hakk'tır. Ve '[الْحَقُّ/el-Hakk]' Allah (عز وجل)'nin isimlerinden bir isimdir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 255. sayfa]

⁶⁴⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا' /Ve onların ekserîsi zandan başkasına tâbi olmaz.] Zan: Şekk/şüphe ve yakîn arasındaki haldir. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا' /Muhakkak ki zan, hakka karşı bir şey yarar sağlamaz.] Mânâsı: Muhakkak ki zan, hiçbir sûrette hakkın yerini tutamaz. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 383. sayfa]

⁶⁴⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Bu, Kur'ân'ın i'câzının ve beşerin onun ne bir mislini ve ne onun misli on âyeti ve ne de sûrelerinden birinin misli bir sûreyi getirmeye güç yetiremediğinin bir beyânıdır. Çünkü o; fesâhati ve belâğati ve vecizliği ve tatlılığı ve dünyâ ve Âhirete fayda verecek zengin mânâları içermesi sebebiyle ancak zâtında ve sıfatlarında ve fiillerinde ve kavillerinde hiç bir şeyin kendisine benzemeyeceği Allah indinden olabilir. O'nun kelâmı mahlûkâtın kelâmına benzemez. Ve bunun için Allah (سبحانه وتعالى): '[وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يَفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ]' /Ve bu Kur'ân Allah'ın dûnundan (başkası tarafından) iftirâ edilmiş olamaz.] buyurmuştur. Yani bu Kur'ân'ın bir misli ancak ve ancak yine Allah indinden olabilir. Ve bu beşer kelâmına benzemez. '[وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ]' /Ve lâkin o önündekinin tasdiki] Yani daha önceki kitâbları tasdik eder, onlar üzerine hakimdir ve onlarda meydana gelen tahrif, te'vîl ve değiştirmeleri beyân eder. '[وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ]' /ve Kitâb'ın tafsîlidir. Onda bir kuşku yoktur. Âlemlerin Rabbindendir.] Yani hükümleri, helâl ve harâmları şifa verici ve kâfi bir şekilde ve hak üzere beyân eder. Hiç şüphe yok ki o, âlemlerin Rabbi Allah'tan inzâl edilmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûnus Sûresi, 37. âyetin tefsirinde]

Yoksa, onu iftirâ etti mi diyorlar? De ki: 'Öyleyse onun misli bir sûre ile gelin ve Allah'ın dûnundan gücünüzün yettiklerini dâvet edin, eğer sâdıklar iseniz.'(38)

Bilakis, onlar ilmini ihâta edemediklerini ve onlara henüz te'vîli gelmeyi tekzîb ettiler. Bunun gibi onlardan o öncekiler (de) tekzîb ettiler. Artık nazar et zâlimlerin âkibeti nasıl oldu.(39)

Ve onlardan kimi ona îmân eder⁶⁴⁸ ve onlardan kimi ona îmân etmez. Ve Rabbin, fesâd çıkaranları en iyi ilmedendir.(40)

Ve eğer onlar seni tekzîb ederlerse, o vakit de ki: 'Benim amelim benim içindir ve sizin ameliniz sizin içindir. Siz benim amelimden berîsiniz ve ben sizin amelinizden berîyim.'(41)

Ve onlardan seni dinleyenler vardır. Fakat sağırlara -ve eğer akletmiyorlarsa- sen mi işittireceksin?(42)

Ve onlardan sana nazar edenler vardır. Fakat âmâlara -ve eğer görmüyorlarsa- sen mi göstereceksin?(43)

Muhakkak ki Allah, insanlara bir şey ile zulmetmez. Ve lâkin insanlar nefislerine zulmederler.(44)

Ve gündüzden bir saatten başka kalmamışlar gibi onları haşr edeceği gün, aralarında tanışacaklardır. Allah'a mülâki olmayı o tekzîb edenler hüsrâna uğramışlardır. Ve onlar muhtedîler⁶⁴⁹ olmamışlardır.(45)

Ve eğer onlara o vaad ettiğimizin bazısını sana göstersek veya seni vefât ettirsek de onların merciileri Bizedir. Sonra Allah fiil ettikleri üzerine şâhidtir.(46)

Ve her ümmet için bir resûl vardır. Artık onlara resûlleri geldiğinde, aralarında adalet ile kazâ edilir ve onlar zulme uğratılmazlar.(47)

Ve derler ki: 'Bu vaad ne zaman, eğer sâdıklar iseniz?'(48)⁶⁵⁰

De ki: 'Ben nefsim için Allah'ın dilediğinden başka bir menfaata ve ne (de) bir zarara mâlikim değilim. Her ümmet için bir ecel vardır. Ecelleri geldiğinde, artık ne bir saat tehîr edebilirler ve ne (de) takdîm edebilirler.'(49)⁶⁵¹

⁶⁴⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ/kimi ona îmân eder]' Yani: ...kimi Kur'ân'a îmân eder." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 134. sayfa]

⁶⁴⁹ hidâyet bulanlar, hidâyete erenler

⁶⁵⁰ Bu âyet Enbiyâ Suresi'nin 38. âyeti, Neml Suresi'nin 71. âyeti, Sebe Suresi'nin 29. âyeti, Yâsîn Suresi'nin 48. âyeti ve Mülk Suresi'nin 25. âyeti ile aynıdır.

⁶⁵¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً]/Her ümmet için bir ecel vardır. Ecelleri geldiğinde, artık ne bir saat tehîr edebilirler]' Allah'ın azâbından (tehîr edemezler)

De ki: 'Gördünüz mü, eğer size onun azâbı geceleyin veya gündüzün gelirse, mücrimler ondan neyi acele ediyorlar?'(50)

'(Bu azâb) vukû bulduktan sonra -şimdi mi- ona îmân ettiniz? Ve siz onu acele istiyor idiniz.'(51)

Sonra o zulmedenlere şöyle denilir: 'Muhalled olan azâbı tadın! Kesbetmiş olduklarınızdan başkasıyla mı cezâlandırılıyorsunuz?'(52)

Ve senden haber istiyorlar: 'O hakk mıdır?' De ki: 'Evet, Rabbime andolsun ki, muhakkak ki o elbette hakktır. Ve siz âciz bırakıcılar değilsiniz.'(53)

Ve eğer Arz'ın içindekiler zulmeden her nefsin olsaydı, onu elbette fedâ ederdi. Ve azâbı gördüklerinde nedâmetlerini gizlerler. Ve aralarında adalet ile kazâ olunur ve onlar zulme uğratılmazlar.(54)

Dikkat edin! Muhakkak ki semâlar ve Arz'dakiler Allah'ındır. Dikkat edin! Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakktır. Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(55)

O, hayat verir ve öldürür. Ve O'na rücû ettirileceksiniz.(56)

Ey insanlar! Size Rabbinizden bir mev'ize ve sadırlardakine bir şifâ ve mü'minler için bir hidâyet ve rahmet gelmiştir.(57)⁶⁵²

De ki: 'Allah'ın fazlı ile ve rahmeti ile.' Öyleyse bununla artık ferahlansınlar. O, onların cem ettiklerinden daha hayırlıdır.(58)

De ki: 'Allah'ın sizin için rızıktan inzâl ettiğini gördünüz mü? Böylelikle siz ondan harâm ve helâl kıldınız.' De ki: 'Allah mı sizin için izin verdi, yoksa siz Allah'ın üzerine iftirâ mı ediyorsunuz?(59)

Ve Allah'ın üzerine yalanı o iftirâ edenlerin Kıyâmet Günü zanları nedir? Muhakkak ki Allah, elbette insanlara fazl sahibidir ve lâkin onların ekserîsi şükretmezler.(60)

Ve sen bir işte olmazsın ve ondan, Kur'ân'dan tilâvet etmezsin ve sizler bir amelden amel etmezsiniz ki, Biz sizin üzerinize ona daldığınızda şahid olmayalım. Ve

---

onlara indiği vakit. 'يَسْتَفْذِمُونَ]'[ve ne (de) takdîm edebilirler]' Ecellerinden önceki azâbı (takdîm edemezler)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 261. sayfa]

⁶⁵² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى), kerîm Resûlu'ne inzâl etmiş olduğu azîm Kur'ân ile halk ettiklerine nîmet bahşederek şöyle buyurur: '[يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ]' [Ey insanlar! Size Rabbinizden bir mev'ize gelmiştir]' Yani fuhşîyyâtta sakındıran bir mev'ize/öğüt gelmiştir. '[وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ]' [ve sadırlardakine bir şifâ]' Yani sadırlardaki/göğüslerdeki sekk ve şüphelere bir şifâ. O, sadırlardaki kir ve pisliği izâle edicidir, bir hidâyet ve rahmettir. Yani Allah (سبحانه وتعالى)'dan hidâyet ve rahmet onunla hâsıl olur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûnus Suresi, 57. âyetin tefsirinde]

Rabbinden Arz'da ve ne (de) semâda zerre miskâlinden gizli kalmaz. Ve bundan daha küçük ve ne (de) daha büyük yoktur ki, mübîn bir Kitâb'ta olmasın.(61)

Dikkat edin! Muhakkak ki Allah'ın evliyâsı, üzerlerine bir korku yoktur ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.(62)⁶⁵³

Onlar ki, îmân etmişlerdir ve takvâ eder olmuşlardır.(63)

Onlar için dünyâ hayâtında ve Âhîret'te büşrâ vardır. Allah'ın kelimeleri için tebdîl yoktur. İşte bu, azîm başarı odur.(64)

Ve onların sözleri seni hüzünlendirmesin. Muhakkak ki cemîân izzet Allah'ındır. O Semî'dir, Alîm'dir.(65)

Dikkat edin! Muhakkak ki semâlarda kim var ve Arz'da kim var Allah'ındır. Ve Allah'ın dûnundan o duâ edenler şerîklere tâbi olmazlar. Onlar zandan başkasına tâbi olmuyorlar ve onlar yalandan başkasını söylemiyorlar.(66)

O, O ki, içinde sükûnet bulmanız için geceyi ve aydınlatıcı olarak gündüzü sizin için kılmıştır. Muhakkak ki bunda, işiten bir kavim için elbette âyetler vardır.(67)

Dediler ki: 'Allah bir evlâd ittihaz etti.' O subhândır,⁶⁵⁴ O Ganiyy'dir. Semâlardakiler ve Arz'dakiler O'nundur. İndinizde buna bir sultân yoktur.⁶⁵⁵ Allah'ın üzerine ilmetmediğinizi mi söylüyorsunuz?(68)

⁶⁵³ Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'tan, demiştir ki: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: 'Muhakkak ki Allah'ın kullarından öyle kullar vardır ki kendileri nebî değildirler ama nebîler ve şehîdler onlara gıpta eder.' Denildi ki: Onlar kimdir? Umulur ki biz onlara muhabbet ederiz.' Buyurdu ki: 'Onlar, aralarında akarabalık ve neseb bağı olmadığı hâlde Allah'ın nûru ile birbirlerine muhabbet eden bir kavimdir. Ve yüzleri nûrdur. Nûrdan minberler üzerindedirler. İnsanların korkacağı zaman onlar korkmayacaklar ve insanların hüzünleneceği zaman onlar hüzünlenmeyeceklerdir.' Sonra: '[لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ /Dikkat edin! Muhakkak ki Allah'ın evliyâsı, üzerlerine bir korku yoktur ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.]' (âyetini) kıraat buyurdu." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (4/170.); Hâkim hadîsin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) haber veriyor ki O'nun velîleri, Rabblarının onları tanımladığı gibi îmân eden ve takvâ sahibi olan kullardır. Takvâlı olan herkes Allah'ın velîsidir. '[لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ /Ve onlar hüzünlenmeyeceklerdir.]' Dünyâda arkalarında bıraktıklarına (hüzünlenmeyeceklerdir)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûnus Suresi, 62. âyetin tefsirinde]

Görüldüğü üzere Allah (سبحانه وتعالى)'nın evliyâsının/dostlarının tanımlaması budur. Yoksa günümüzde etrafına bir kaç çömez toplayıp, onlara şöyle dedirtmek değildir: 'Falanca evliyâdır, tüm dünyâ için görevlidir, yağın yağmur bile onun yüzü suyu hürmetinedir.' Bu şeytânın evliyâları, gerçek Allah dostları olan Selef alimleri gibi heybesinde bir kuru ekmek ile diyâr-diyâr dolaşıp Allah'ın dinine dâvet etmezler, bilakis sapık bir dîn anlayışlarıyla kitâb-dergi veya ticâret ve benzeri şeyler ile müslümanların parasını sömürürler ve lüks bir hayat içinde yaşarlar ve her fırsatta Allah'ın yolundan yazılı veya görsel yolla alıkoyarlar, çünkü gerçek dîn ortaya çıkınca kendilerinin dolandırıcılığının ortaya çıkacağını gayet iyi bilirler. [Hazırlayan]

⁶⁵⁴ münezzehtir, uzaktır

De ki: 'Muhakkak ki Allah'ın üzerine o yalan iftirâ edenler felâh bulmazlar.'(69)

Dünyâda (onlar için) bir metâ vardır. Sonra merciileri Bizedir. Sonra küfreder olmalarından dolayı onlara şiddetli azâbı tattıracağız.(70)

Ve üzerlerine Nûh'un haberini tilâvet et. Hani kavmine demişti ki: 'Ey kavmim! Eğer benim makâmım ve Allah'ın âyetleriyle tezkîr etmem sizin üzerinize büyüyorsa, artık Allah üzere tevekkül ettim, o halde işinizi ve şerîklerinizi cem' edin. Sonra üzerinize işiniz gam olmasın. Sonra bana kazâ edin ve beklemeyin.'(71)⁶⁵⁶

'Artık yüz çevirirseniz, zâten sizden bir ücret istemedim. Benim ecrim Allah'tan başkası üzerine değildir. Ve bana müslümanlardan olmam emredildi.'(72)

Bunun üzerine onu tekzîb ettiler de onu ve gemide beraberindekileri necât buyurduk ve onları halîfeler kıldık. Ve âyetlerimizi o tekzîb edenleri gark ettik. Artık nazar et, inzâr olunanların âkibeti nasıl oldu.(73)

Sonra, onun ardından kavimlerine resûller ba's ettik, derken onlara beyyineler ile geldiler. Böylece onlar önceden tekzîb ettiklerine îmân eder olmadılar. İşte haddi aşanların kalblerinin üzerini böyle mühürleriz.(74)

Sonra onların ardından Mûsa ve Hârûn'u, Firavun ve ileri gelenlerine âyetlerimiz ile ba's ettik. Fakat onlar kibirlendiler ve mücrim bir kavim oldular.(75)

Nihâyet onlara indimizden hakk geldiğinde, dediler ki: 'Muhakkak ki bu, elbette mübîn bir sihirdir.'(76)

Mûsâ dedi ki: 'Size hakk gelince (böyle) mi diyorsunuz? Bu bir sihir midir? Ve sihirbazlar felâh bulmazlar.'(77)

Dediler ki: 'Babalarımızı üzerinde bulduğumuzdan⁶⁵⁷ çevirmek ve Arz'da kibriyâ ikinizin olması için mi bize geldiniz?'⁶⁵⁸ Ve biz ikinize îmân etmiyoruz.'(78)

⁶⁵⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا/İndinizde buna bir sultân yoktur.'" Yani: (İndinizde) buna bir hüccet yoktur. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 395. sayfa]

⁶⁵⁶ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غُمَّةً/Sonra üzerinize işiniz gam olmasın.'" Yani: Hiçbir şey gizli kapaklı kalmasın, her şey açıkça olsun. 'ثُمَّ أَفْضُوا إِلَيَّ/Sonra bana kazâ edin' Yani: Elinizden geleni yapın, tüm gayretinizi sarf edin. '[وَلَا تَنْظُرُونَ]/ve beklemeyin.' Bir an bile (beklemeyin). Yani: Şüphesiz ki siz buna güç yetiremezsiniz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 120. sayfa]

⁶⁵⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) yine der ki: "'عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا/Babalarımızı üzerinde bulduğumuzdan]' kavli ile şunu demek istiyorlardı: Şüphesiz ki biz onları putlara ibâdet ederken bulduk. Bizler de onların dîni üzereyiz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 269. sayfa]

⁶⁵⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَتَكُونُ لَكُمْ الْكِبْرِيَاءُ/ve kibriyâ ikinizin olması]' Yani azâmet ve hükümdarlık ve saltanatın Arz'da (ikinizin olması için mi geldiniz?) Burada Arz kelimesi ile 'Mısır' toprağı

Ve Firavun dedi ki: 'Alîm sihirbazların küllünü bana getirin.'(79)

Bunun üzerine sihirbazlar gelince (Mûsâ) onlara dedi ki: 'Siz ilkâ edeceğinizi ilkâ edin.'(80)

Böylece onlar ilkâ edince (Mûsâ) dedi ki: 'Sizin getirdiğiniz sihirdir. Muhakkak ki Allah onu iptal edecektir. Muhakkak ki Allah, fesâd çıkaranların amelini ıslâh etmez.'(81)

Ve Allah hakkı kelimeleriyle gerçekleştirecektir, velev ki mücrimler kerih görseler.(82)

Artık Mûsâ'ya, Firavun ve ileri gelenlerinin fitneye uğratmaları korkusu üzerine kavminden bir zürriyetten başkası î mân etmedi.⁶⁵⁹ Ve muhakkak ki Firavun Arz'da üstündü. Ve muhakkak ki o, elbette müsriflerdendi.(83)

Ve Mûsâ dedi ki: 'Ey kavmim, eğer siz Allah'a î mân etmiş iseniz, artık O'na tevekkül edin, eğer Müslümanlar iseniz.'(84)

Bunun üzerine dediler ki: 'Allah üzere biz tevekkül ettik. Rabbimiz! Bizi zâlimler kavmi için bir fitne kılma.'(85)⁶⁶⁰

'Ve rahmetin ile bizi kâfirler kavminden necât buyur.'(86)

Ve Mûsâ ve kardeşine: 'Mısır'da kavminiz için evler hazırlayın ve evlerinizi kible kılın ve namazı ikâme edin. Ve mü'minleri tebşîr et.' diye vahyettik.(87)

Ve Mûsâ dedi ki: 'Rabbimiz! Muhakkak ki sen, Firavun ve onun ileri gelenlerine dünya hayatında ziynet ve mallar verdin. Rabbimiz! Senin yolundan dalâlete düşürmeleri için. Rabbimiz! Onların mallarını silip-süpür ve onların kalblerinin üzerini şiddetlendir. Artık elîm azâbı görünceye kadar onlar î mân etmezler.'(88)⁶⁶¹

---

murâd olunmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Yûnus Suresi, 78. âyetin tefsirinde]

⁶⁵⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَمَا أَمَّنْ لِمُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ]' Artık Mûsâ'ya kavminden bir zürriyetten başkası î mân etmedi." Mânâsı: Artık Mûsâ'ya kavminden bir azınlıktan başkası î mân etmedi." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 399. sayfa]

⁶⁶⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ]' Rabbimiz! Bizi zâlimler kavmi için bir fitne kılma." Yani: Bizi onlara mağlûb etme! Bizi onların eliyle helâk etme! Eğer mağlûb olursak onlar, bizim hakk üzere olmadığımız zannına kapılırlar ki bu da onların tuğyânını artırır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 146. sayfa]

⁶⁶¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'dan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ve Mûsâ Firavun'a gitmeden önce dedi ki: '[وَإِشْدُدْ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ]' ve onların kalblerinin üzerini şiddetlendir. Artık elîm azâbı görünceye kadar onlar î mân etmezler." Bunun üzerine Allah ona icâbet etti, Firavun ile î mân arasına girdi. Nihâyet Firavun suya gark oldu ve î mân ona fayda vermedi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 31. sayfa]

(Allah) buyurdu ki: 'İkinizin duâsına icâbet edilmiştir. O halde istikâmetli olun. Ve o ilmetmeyenlerin yoluna tâbi olmayın.'(89)

Ve İsrâîl oğullarına denizi geçirdik. Derken Firavun ve askerleri bâğîlik ile ve adâvet ile⁶⁶² onlara tâbi oldular.⁶⁶³ Nihâyet gark, ona idrâk edince, dedi ki: 'Ben İsrâîl oğullarının o îmân ettiğinden başka ilâh olmadığına îmân ettim ve ben Müslümanlardanım.'(90)

Şimdi mi? Ve sen daha önce isyân etmiştin ve fesâd çıkaranların olmuştun.(91)

Artık bugün senin bedenini necât buyuracağız, halefindekilere bir âyet olman için. Ve muhakkak ki, insanlardan ekserîsi âyetlerimizden elbette gâfildirler.(92)⁶⁶⁴

Ve andolsun ki, İsrâîl oğullarını güzel bir yurda yerleştirdik. Ve onları tayyibâtan rızıklandırdık. Fakat onlara ilim gelinceye kadar ihtilâfa düşmediler. Muhakkak ki Rabbin, Kıyâmet Günü kendisinde ihtilâf etmiş oldukları hususlarda, aralarında kazâ edecektir.(93)

Şimdi sana inzâl ettiğimizden şekk içindeysen, o zaman senden önce Kitâb'ı o kıraat edenlere suâl et. Andolsun ki, sana Rabbinden hakk gelmiştir. Öyleyse sakın kuşkulananlardan olma.(94)

Ve sakın Allah'ın âyetlerini o tekzîb edenlerden olma. O takdirde hüsrâna uğramışlardan olursun.(95)

Muhakkak ki Rabbinin kelimesi o aleyhlerine hakk olanlar îmân etmezler.(96)

Velev ki onlara elîm azâbı görünceye kadar bütün âyetler gelse.(97)

Keşke bir karye îmân etmiş olsaydı da îmânı ona bir menfaat verseydi! Ancak Yûnus'un kavmi îmân edince, onlardan dünyâ hayatında rüsvaylık azâbını kaldırdık ve onları belli bir zamana kadar metâlandırdık.(98)

Ve eğer Rabbin dileyseydi, elbette Arz'dakilerin cemîân hepsi îmân ederdi. O halde insanları mü'min oluncaya kadar sen mi ikrâh edeceksin?(99)

⁶⁶² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[بَغْيًا وَعَدُوًّا/bâğîlik ile ve adâvet ile]' kavli: Zulmederek ve haddi aşarak." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 402. sayfa]

⁶⁶³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَاتَّبَعَهُمْ/onlara tâbi oldular]' Onlara yetiştiler ve kavuştular." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 148. sayfa]

⁶⁶⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[آيَةً/âyet]' Böylece bilinir ki sen, Allah (عز وجل)'nin helâk ettiği ve suya gark ettiği zelîl/hakîr bir kulsun." [وَإِنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَافِلُونَ/Ve muhakkak ki, insanlardan ekserîsi âyetlerimizden elbette gâfildirler]' Yani: Âyetlerimiz üzerinde tefekkür etmeyen ve âyetlerimize nazar etmeyen müşrikler gaflet içerisinde dirler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 272. sayfa]

Ve bir nefis için -Allah'ın izni dışında- îmân etmesi mümkün değildir. Ve ricsi⁶⁶⁵ o akletmeyenlerin üzerlerine kılar.(100)

De ki: 'Semâlar ve Arz'da ne var nazar edin.' Ve îmân etmeyen bir kavme âyetler ve inzârlar yarar sağlamaz.(101)

O halde, onlardan önce o gelip geçen günlerinin mislinden başkasını mı bekliyorlar? De ki: 'Öyleyse bekleyin, muhakkak ki ben (de) sizinle beraber bekleyenlerdenim.'(102)

Sonra resûllerimizi ve o îmân edenleri necât buyururuz. İşte böyle mü'minleri necât buyurmak üzerimize bir hakkıdır.(103)

De ki: 'Ey insânlar, eğer benim Dîn'imden şekk içinde iseniz, artık ben, Allah'ın dûnundan o ibâdet ettiklerinize ibâdet etmem. Ve lâkin sizi o vefât ettirecek olan Allah'a ibâdet ederim. Ve ben, mü'minlerden olmakla emrolundum.'(104)

Ve: 'Vechini hanîf olarak Dîn'e ikâme et ve sakın müşriklerden olma.' diye (emrolundum).(105)⁶⁶⁶

Ve Allah'ın dûnundan sana menfaat sağlamayan ve sana zarar vermeyene duâ etme. Fakat (böyle) fiil edersen, o takdirde muhakkak ki sen o zaman zâlimlerdensin.(106)

Ve eğer Allah sana bir zarar temâs ettirirse, artık O'ndan başka onu bir açacak yoktur. Ve eğer sana bir hayır murâd ederse, artık O'nun fazlını reddedecek yoktur. Onu kullarından dilediğine nasîb eder. Ve O, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(107)

De ki: 'Ey insanlar! Size Rabbinizden hakk gelmiştir. Artık kim hidâyet bulursa, o takdirde ancak nefsi için hidâyet bulmuştur. Ve kim dalâlete düşerse, o takdirde ancak kendi aleyhine dalâlete düşmüştür. Ve ben sizin üzerinize bir vekil değilim.'(108)⁶⁶⁷

Ve sana vahyedilene tâbi ol ve Allah hükmedinceye kadar sabret. Ve O, hâkimlerin en hayırlısıdır.(109)

⁶⁶⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَيَجْعَلُ الرَّجْسَ]/Ve ricsi kılar]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Öfkeyi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 36. sayfa]

⁶⁶⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَنْ أَقِمَّ وَجْهَكَ لِلدِّينِ]' Mânâsı: Allah için, muhlis olarak dîn üzere müstakîm olmakla emrolundum." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 408. sayfa]

⁶⁶⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ]/Ve ben sizin üzerinize bir vekil değilim.'" Üzerinize kefil değilim, amellerinizi muhâfaza etmekle mükellef değilim." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 155. sayfa]

11. HÛD SÛRESİ (123 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Râ. Bir Kitâb. Âyetleri ihkâm edilmiş, sonra Hakîm, Habîr ledûnnundan⁶⁶⁸ tafsîl edilmiştir;(1)⁶⁶⁹

Allah'tan başkasına ibâdet etmeyeziniz diye.⁶⁷⁰ 'Muhakkak ki ben, sizin için O'ndan bir nezîr ve beşîrim.'⁽²⁾⁶⁷¹

'Ve Rabbinizden mağfiret dileyin ve sonra O'na tevbe edin ki sizi bir müsemmâ ecele kadar güzel bir metâ ile metâlandırırsın ve her fazl sahibine fazlını versin. Ve eğer yüz çevirirseniz, artık muhakkak ki ben sizin üzerinize büyük bir günün azâbından korkarım.'⁽³⁾

Allah'adır merciiniz. Ve O, her şey üzerine Kadîr'dir.⁽⁴⁾

Dikkat edin! Muhakkak ki onlar O'ndan gizlenmek için sadırlarını büküyorlar. Dikkat edin! Onlar elbiselerine büründükleri zaman, sır olarak tuttuklarını ve îlân ettiklerini O ilmeder. Muhakkak ki O, sadırların özüne Âlîm'dir.⁽⁵⁾

Ve Arz'da rızkı Allah'ın üzerine olmayan bir debelenen yoktur. Ve onun karâr yerini ve emanet bırakıldığı yeri ilmeder. Hepsi mübîn bir Kitâb'tadır.⁽⁶⁾

Ve O, O ki, semâları ve Arz'ı altı günde halk eden ve Arş'ı suyun üzerinde olandır, sizi, hanginizin daha güzel amel edeceğini ibtilâ etmek için. Ve eğer sen dersin ki: 'Muhakkak ki siz, ölümün ardından ba's edileceksiniz.' Elbette o küfredenler: 'Bu, mübîn bir sihirden başkası değildir.' derler.⁽⁷⁾

⁶⁶⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[Hakîm, Habîr ledûnnundan]' Yani: Hakîm, Habîr indinden." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 411. sayfa]

⁶⁶⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahric etmiştir: "'[الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ /Elif, Lâm, Râ. Bir Kitâb. Âyetleri ihkâm edilmiş, sonra Hakîm, Habîr ledûnnundan tafsîl edilmiştir.]' Allah, âyetlerini bâtıldan berî edip muhkem kılmış, sonra onları ilmi ile tafsîl etmiş, helâlini ve harâmını ve tâatini ve mâsiyetini beyân etmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 39. sayfa]

⁶⁷⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ]/Allah'tan başkasına ibâdet etmeyeziniz diye.'" Yani: Bu muhkem ve tafsîl edilmiş Kur'ân, tek ve şerîki olmayan Allah'a ibâdet için inzâl edilmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hud Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

⁶⁷¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ /'Muhakkak ki ben sizin için O'ndan bir nezîr ve beşîrim.]" Mânâsı: Âsilere inzâr edici/uyarıcı ve itaat edenlere tebşîr ediciyim/müjdeleyicim." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 411. sayfa]

Ve eğer onlardan azâbı sayılı bir ümmete kadar tehir etsek,⁶⁷² elbette: 'Onu habseden nedir?' derler.⁶⁷³ Dikkat edin! (Azâb) onlara geleceği gün onlardan çevrilecek değildir. Ve istihzâ etmekte oldukları onları kuşatacaktır.(8)

Ve eğer insana Bizden bir rahmet tattırır, sonra onu ondan çekip alırsak, muhakkak ki o, elbette yeise düşer, çok küfrândadır.(9)⁶⁷⁴

Ve eğer ona temâs eden bir zararın ardından ona bir nimet tattırırsak, elbette der ki: 'Kötülükler benden gitti.' Muhakkak ki o, elbette ferahlanır, iftihâr eder.(10)⁶⁷⁵

O sabredenler ve sâlih amel işleyenler müstesnâ. İşte onlar, onlar içindir mağfiret ve büyük bir ecir.(11)

Şimdi belki sen, sana vahyedilenin bazısını terkedeceksin. Ve: 'Ona bir hazine inzâl edilseydi veya onunla birlikte bir melek gelseydi.' diye demelerinden dolayı sadrın daralacak. Sen ancak bir nezîrsin. Ve Allah her şey üzerine vekîldir.(12)

Yoksa, onu iftirâ etti mi diyorlar? De ki: 'O halde onun misli iftirâ olarak on sure getirin ve Allah'ın dûnundan gücünüzün yettiklerini dâvet edin, eğer sâdıklar iseniz.(13)

Bunun üzerine eğer size icâbet etmezlerse, o takdirde (Kur'ân'ın) Allah'ın ilmi ile inzâl edildiğini ve O'ndan başka ilâh olmadığını ilmedin.⁶⁷⁶ Artık siz Müslümanlar

⁶⁷² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلَيْنُ [لَيَقُولَنَّ مَا يَحْسِبُهُ/elbette: 'Onu habseden nedir?' derler.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahric etmiştir: "Mahdûd/Sınırlı bir ecele kadar" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 44. sayfa]

⁶⁷³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَيْنُ [لَيَقُولَنَّ مَا يَحْسِبُهُ/elbette: 'Onu habseden nedir?' derler.]' Mânâsı: Elbette o küfredenler derler ki: 'Hangi şey onu habseder?' Yani: Azâbı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 415. sayfa]

⁶⁷⁴ Ebu'l-Muzafferes-Sem'ânî (رحمه الله) yine şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنَّهُ لَيَبُوسُ [لَيَقُولَنَّ مَا يَحْسِبُهُ/elbette yeise düşer, çok küfrândadır.]' Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'nın rahmetinden ümidini çokça keser; Allah'ın nimetine karşı çok küfrânda bulunur/nankörlük eder." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 416. sayfa]

⁶⁷⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'إِنَّهُ لَيَفْرَحُ فَخُورٌ/Muhakkak ki o, elbette ferahlanır, iftihâr eder.]" Şerlidir, şımarıktır. Ferahlanmak/Sevinmek: Arzu duyulana nail olmak sûreti ile kalpte hissedilen bir lezzettir. Fahr/İftihar ise: pek çok menkıbe anlatarak insanlara karşı büyüklük taslamaktır, gurura kapılmaktır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 164. sayfa]

⁶⁷⁶ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "Allah (جل وعلا) muhkem tenzîlinde buyurdu ki: 'لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا [لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا] Lâkin Allah sana inzâl ettiğini, onu Kendi ilmi ile inzâl ettiğine şahidlik eder.' [Nisâ Sûresi, 166. âyet] Ve (عز وجل) şöyle buyurdu: 'فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ/Bunun üzerine eğer size icâbet etmezlerse, o takdirde (Kur'ân'ın) Allah'ın ilmi ile inzâl edildiğini ilmedin]' [Hûd Sûresi, 14. âyet] Allah bize, şübhesiz ki Kur'ân'ı ilmi ile inzâl ettiğini bildirmektedir. Ve O (ثَاوَهُ جَل) bize, bir dışının ancak O'nun ilmi ile hâmile kalıp vaz' edebileceğini haber vermektedir. Allah (جل وعلا), Kur'ân'ı ilmi ile inzâl ettiğini, dışilerin ancak O'nun ilmi ile hâmile kalıp çocuk vaz' edebileceklerini bize haber vererek, ilmi Nefsine izâfe etmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtı

mısınız?(14)⁶⁷⁷

Kim dünyâ hayatını ve ziynetini murâd eder ise, orada onlara amellerini ifâ ederiz ve onlar orada eksikliğe uğratılmazlar.(15)

İşte onlar, onlar ki, kendileri için Ahîret'te ateşten başkası yoktur. Ve orada yaptıkları boşa gitmiştir. Ve amel etmiş oldukları bâtıldır.(16)

Böylece Rabbinden bir beyyine üzere olan⁶⁷⁸ ve ondan bir şâhid izleyen⁶⁷⁹ ve ondan önce bir imâm ve bir rahmet olarak Mûsâ'nın Kitâb'ı bulunan kimse (gibi) midir? İşte onlar ona îmân ederler. Ve hiziblerden kim ona küfrederse,⁶⁸⁰ artık onun varacağı yer ateştir. Öyleyse ondan bir kuşku içinde olma. Muhakkak ki o, Rabbinden bir hakktır. Ve lâkin insanların ekserîsi îmân etmezler.(17)

Ve kim Allah'ın üzerine yalan iftirâ edenden daha zâlimdir? İşte onlar Rabblerine arzedilecekler ve şâhidler diyeceklerdir ki: 'Bunlar Rabbleri üzerine o yalan söyleyenlerdir.' Dikkat edin! Allah'ın lâneti zâlimler üzerinedir.(18)

Onlar ki Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterler ve onlar Ahîret'e kâfirlerdir onlar.(19)

İşte onlar, Arz'da âciz bırakıcılar olmamışlardır. Ve onlar için Allah'ın dûnundan evliyâ olmamıştır. Onlar için azâb kat kat artırılacaktır. Onlar işitmeye güç yetirir olmamışlardı ve görenler (de) olmamışlardı.(20)

İşte onlar, nefislerini o hüsrâna uğratanlardır. Ve iftirâ eder oldukları onlardan

---

Sıfâtî'r-Rabb, 22. sayfa]

⁶⁷⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ]/Artık siz Müslümanlar mısınız?]" Burada istifhâm/soru lafzı gelmiştir. Bunun mânâsı emirdir. Yani: Müslüman olunuz!" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 165. sayfa]

⁶⁷⁸ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle der: "[أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ]/Böylece Rabbinden bir beyyine üzere olan]" (Allah), sadece dünyâyı taleb eden kimse ile Âhîret'i taleb eden kimse arasında büyük bir fark ve derin bir ayrım bulunduğunu beyân etmektedir. Mânâ şöyledir: Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e ittibâ ve Allah'a îmân etmede Rabbinden bir beyyine üzerine olan kimse, dünyâ hayatını ve ziynetini murâd eden diğeri gibi olur mu?" [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 651. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁶⁷⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَيَتْلُوهُ شَاهِدٌ] ve ondan bir şâhid izleyen]" Berâberinde, Allah'tan (görevli) muhâfız bir melek vardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 46. sayfa]

⁶⁸⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[كِتَابُ مُوسَى]/Mûsâ'nın Kitâb'ı]" Bundan murâd Tevrât'tır. '[إِمَامًا وَرَحْمَةً]/bir imâm ve bir rahmet olarak]' Yani: Tevrât, kendisine tâbi olan için bir imâm ve bir rahmet olmuştur. Ve o Kur'ân'ı tasdik edicidir, Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e şâhidtir. '[أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ]/İşte onlar ona îmân ederler.' Bazıları demiştir ki: Bundan murâd muhâcîrler ve ensârdır. Ve bazıları (da) şöyle demiştir: Bundan murâd Kitâb ehlinde müslüman olanlardır. '[وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ]/Ve kim ona küfrederse]' Yani: Resûl'e (küfrederse). '[مِنْ الْأَحْزَابِ]/hiziblerden]' Onlar, Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e karşı hizibler oluşturdular. Yani, kendi kabîlelerinden, Kureyş ve diğ. kabîlelerden bölükler teşkil edip Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e karşı birlik oldular." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 419. sayfa]

sapmıştır.(21)⁶⁸¹

Şübhesiz onlar Ahîret'te, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(22)

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler ve Rabblerine gönülden boyun eğenler, işte onlar Cennet ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(23)

İki fırkanın meseli âmâ ve sağır ile gören ve duyan gibidir. İkisi meselce müsâvî olurlar mı? Daha tezekkür etmiyor musunuz?(24)

Ve andolsun ki, Nûh'u kavmine irsâl ettik. (Dedi ki:) 'Ey Kavmim, ben sizin için mübîn bir nezîrim.'(25)

'Allah'tan başkasına ibâdet etmeyin diye. Muhakkak ki ben, sizin üzerinize elîm bir günün azâbından korkuyorum.'(26)

Bunun üzerine kavminden o küfredenlerin ileri gelenleri dediler ki: 'Seni bizim mislimiz bir beşerden başkası olarak görmüyoruz.'⁶⁸² Ve sana tâbi olanları görmüyoruz, ancak onlar ki, onlar ilk bakışta en rezillerimizdir. Ve sizin için üzerimizde bir fazlınızı (da) görmüyoruz. Bilakis sizin yalancılar olduğunuzu zannediyoruz.'(27)

(Nûh) dedi ki: 'Ey kavmim! Gördünüz mü, eğer ben Rabbinden bir beyyine üzere oldu isem ve bana indinden bir rahmet vermiş de sizin üzerinize gizli kalmışsa, -ve siz onu kerih gördüğünüz hâlde- biz sizi ona zorlayacak mıyız?'(28)

'Ve ey kavmim, buna karşı ben sizden bir mal istemiyorum. Benim ecrim Allah'tan başkası üzerine değildir. Ve ben o îmân edenleri tard edecek değilim.'⁶⁸³ Muhakkak ki onlar Rabblerine mülâki olacaklardır. Ve lâkin ben sizi câhillik eden bir kavim olarak görüyorum.'(29)

'Ve ey kavmim! Allah'a karşı bana kim nusret eder, eğer onları tard edersem? Daha

⁶⁸¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا] /Ve iftirâ eder oldukları onlardan sapmıştır.]" Yani: Meleklerin ve putların şefaateceklerine dair besledikleri zanları boşa çıkmıştır. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 422. sayfa]

⁶⁸² İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مَا تَرَى إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا] /Seni bizim mislimiz bir beşerden başkası olarak görmüyoruz]' Yani: Bizim mislimiz bir insân (olarak görüyoruz). Senin bizim üzerimize bir fazîletin yoktur." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 649. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁶⁸³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا] /Ve ben o îmân edenleri tard edecek değilim.]" Bu âyetle onların, mezkûr nebîden, mü'minleri tard etmesini/kovmasını talep ettiklerine dâir bir delîl vardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 425. sayfa]

tezekkür etmiyor musunuz?'(30)⁶⁸⁴

'Ve ben size: 'Allah'ın hazîneleri benim indimdedir.' demiyorum ve gaybı ilmetmiyorum. Ve: 'Muhakkak ki ben bir meleğim.' demiyorum. Ve o sizin gözlerinizin horladıklarına: 'Allah onlara asla bir hayır vermeyecektir.' demiyorum. Allah onların nefislerindeki daha iyi ilmedendir. Muhakkak ki ben (böyle dersem), elbette o zaman zâlimlerdenimdir.'(31)

Dediler ki: 'Ey Nûh, bizimle cedelleştin de cedelimizi çoğalttın. O takdirde bize vaad ettiğini getir, eğer sâdıklardan isen.'(32)

(Nûh) dedi ki: 'Onu size ancak Allah getirir, eğer dilerse. Ve siz âciz bırakıcılar değilsiniz.(33)

Ve size nasîhat etmeyi murâd ettiğimde, benim nasîhatim size bir menfaat vermez, eğer Allah sizi iğvâ etmeyi⁶⁸⁵ irâde etmiş ise. O, sizin Rabbinizdir ve O'na rücû ettireleceksiniz.(34)

Yoksa, onu iftirâ etti mi diyorlar? De ki: 'Eğer onu ben iftirâ etmişsem, artık cürmüm benim üzerimedir. Ve ben, sizin cürümlerinizden berîyim.'(35)

Ve Nûh'a vahyedildi ki: 'Kavminden îmân etmiş olanlardan başkası asla îmân etmeyecektir. O halde, onların fiil etmiş olduklarından dolayı yeise düşme.'(36)

'Ve gözlerimiz(in önünde) ve vahyimiz ile gemiyi yap.⁶⁸⁶ Ve o zulmedenler hakkında Bana hitâb etme. Muhakkak ki onlar gark edileceklerdir.'(37)

Ve gemiyi yapıyordu ve kavminden ileri gelenler her ne zaman yanından geçseler onu

⁶⁸⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'تَذَكَّرُونَ/tezekkür etmiyor musunuz?]' Vaaz (dinlemiyor/öğüt almıyor musunuz?)" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 172. sayfa]

⁶⁸⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Müfessirlerin çoğuna göre: '[يُغْوِيكُمْ/sizi iğvâ etmeyi]' ifadesi, 'sizi dalâlete düşürmeyi' anlamına gelmektedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 426. sayfa]

⁶⁸⁶ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَاصْنَعِ [وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا/Ve gözlerimiz(in önünde) ve vahyimiz ile]' Allahu (تعالى)'nın gözleri(nin önünde) ve vahyi ile." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 2. cilt, 304. sayfa]

İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (عز وجل), Nebîsi Nûh (عليه صلوات الله عليه)'e şöyle buyurmuştur: '[وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا/Ve gözlerimiz(in önünde) ve vahyimiz ile gemiyi yap.]' [Hûd Sûresi, 37. âyet] Ve O (عز وجل) buyurmuştur ki: '[تَجَرَى بِأَعْيُنِنَا/Gözlerimiz(in önün)de cereyân eder.]' [Kamer Sûresi, 14. âyet] Ve O (عز وجل), Mûsâ'yı zikrederken şöyle buyurmuştur: '[وَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا/ve üzerine Benden bir muhabbet ilkâ ettim. Ve gözüm üzere yetiştirilmen için.]' [Tâhâ Sûresi, 39. âyet] Ve buyurdu ki: '[وَأَصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا/Ve Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü muhakkak ki sen gözlerimiz(in önün)desin.]' [Tûr Sûresi, 48. âyet] Şu halde her mü'minin üzerine Hâlık ve Bâri'nin Nefsi için isbât ettiği 'Gözü' isbât etmek, vâcibtir. Ve gayrı mü'min ise: Allah'ın muhkem tenzîlinde (Kendisi için) isbât ettiğini Allah (تبارك وتعالى)'dan nefyeden kimsedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 96.-97. sayfalar]

maskaralığa alıyorlardı. Dedi ki: 'Eğer bizi maskaralığa alırsanız, artık muhakkak ki, biz (de) sizin maskaralığa aldığınız gibi sizi maskaralığa alacağız.'(38)

Artık yakında ilmedeceksiniz kendisini rezil eden azâb kime gelecek ve üzerine mukîm azâb inecek.(39)⁶⁸⁷

Nihâyet emrimiz gelip ve tennûr feverân edince,⁶⁸⁸ buyurduk ki: 'Her çiftten ikişer tane ve -aleyhine söz geçmiş olanlar müstesnâ- ehlini ve î mân etmiş olanları yükle.'⁶⁸⁹ Ve azı dışında onunla beraber î mân etmemişti.(40)⁶⁹⁰

Ve (Nûh) dedi ki: 'Binin içine. Allah'ın ismiyledir onun cereyân etmesi ve durması. Muhakkak ki Rabbim, elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.'(41)

Ve o (gemi) onlarla dağlar gibi dalgalar içinde cereyân ediyordu. Ve Nûh oğluna -ve (o) ayrı bir yere çekilmiş idi- nidâ etti: 'Ey oğlum, bizimle bin ve kâfirler ile beraber olma!'(42)

(Oğlu) dedi ki: 'Beni sudan koruyacak bir dağa sığınacağım.' (Nûh) dedi ki: 'Bugün Allah'ın emrinden -kime rahmet etmişse müstesnâ- koruyacak yoktur.' Ve ikisinin arasına dalga girdi, böylece gark olanlardan oldu.(43)

Ve denildi ki: 'Ey Arz! Suyunu yut ve ey semâ (suyunu) tut.' Ve su çekildi ve emir kazâ edildi. Ve (gemi) Cûdi üzerine istivâ etti.⁶⁹¹ Ve denildi ki: 'Zâlimler kavmi için uzaklık olsun!'(44)⁶⁹²

⁶⁸⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ/ve üzerine mukîm azâb inecek]' Mânâsı: Dâimi azâbın onun üzerine nâzil olacağını ifade etmektedir ki bu azâb, suya gark olmaktır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 428. sayfa]

⁶⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'وَيَجْلُ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ/ve tennûr feverân edince]' kavli hakkında demiştir ki: "Su bir âyet olarak oradan fışkırmıştır. Ehli ile ve gemide kendisiyle birlikte bulunanlarla ona binmesi için." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 3. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 53. sayfa]

⁶⁸⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَأَهْلُكَ/ve ehlini]' Mânâsı: Ve ehlini yükle. 'أَلَا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ/aleyhine söz geçmiş olanlar müstesnâ]' Yani: Oğlu ve hanımı. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَنْ أَمَّنْ/ve î mân etmiş olanları]' Mânâsı: Ve î mân etmiş olanları taşı!" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 131. sayfa]

⁶⁹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَمَا أَمَّنْ مَعَهُ إِلَّا قَلِيلٌ/Ve azı dışında onunla beraber î mân etmemişti.' Aralarında 1000 seneden 50 yıl eksik (yani 950 yıl) gibi uzun bir süre kalmasına, kâim olmasına rağmen çok az bir kısım ona î mân etmişti." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hud Suresi, 40. âyetin tefsirinde]

⁶⁹¹ yerleşti, kararlaştı

⁶⁹² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ/ Ve denildi ki: 'Zâlimler kavmi için uzaklık olsun!]' Yani: Onlar için helâk, hüsrân ve Allah'ın rahmetinden uzaklık olsun! Şüphesiz ki onlar tümüyle helâk olmuş ve onlara ait tek bir kalıntı dahî kalmamıştır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hud Suresi, 44. âyetin tefsirinde]

Ve Nûh Rabbine nidâ etti de dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki oğlum ehlimdendir ve muhakkak ki Senin vaadin hakktır ve Sen hâkimlerin en iyi hükmedenisin.'(45)

(Allah) buyurdu ki: 'Ey Nûh! Muhakkak ki o senin ehlinde değildir. Muhakkak ki o gayrı sâlih bir ameldir. O halde hakkında senin için ilmin olmayanı Benden isteme. Muhakkak ki Ben, sana câhillerden olmamanı vaaz ederim.'(46)

(Nûh) dedi ki: 'Ey Rabbim! Muhakkak ki ben, hakkında ilmim olmayanı Senden istemekten Sana istiâze ederim. Ve eğer benim için mağfiret etmez ve bana merhamet etmezsen, ben hüsrâna düşenlerden olurum.'(47)

Denildi ki: 'Ey Nûh! Bizden bir selâm ve senin üzerine ve seninle beraber olan ümmetler üzerine bereketler ile (gemiden) in. Ve ümmetleri metâlandıracağız. Sonra Bizden onlara elîm azâb temâs edecek.'(48)

Bunlar gayb haberlerindendir, sana onları vahy ediyoruz. Bundan önce onları sen ilmetmiyor idin ve ne (de) kavmin.⁶⁹³ O halde sabret, muhakkak ki âkibet muttakîler içindir.(49)

Ve Âd'a kardeşleri Hûd'u (irsâl ettik). Dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Siz iftirâ edenlerden başkası değilsiniz.'(50)

'Ey kavmim, onun üzerine sizden bir ecir istemiyorum. Benim ecrim, o beni yaratandan başkası üzerine değildir.⁶⁹⁴ Daha akletmiyor musunuz?'(51)

'Ey kavmim, Rabbinize istiğfâr edin, sonra O'na tevbe edin, üzerinize semâyı bol bol irsâl etsin ve kuvvetinize kuvvet ziyâde etsin. Ve mücrimler olarak yüz çevirmeyin.'(52)

Dediler ki: 'Ey Hûd, bize bir beyyine ile gelmedin. Ve biz senin sözünden ilâhlarımızı terk ediciler değiliz. Ve biz sana îmân ediciler (de) değiliz.'(53)⁶⁹⁵

⁶⁹³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا/Bunlar gayb haberlerindendir, sana onları vahy ediyoruz. Bundan önce onları sen ilmetmiyor idin ve ne (de) kavmin.]' kavli hakkında demiştir ki: "Bu vahiy Kur'ân'dır. Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in de kavminin de, Nuh (عليه السلام) ve kavminin ne yaptığına dair bir ilimleri yoktu. Eğer Allah (عز وجل) Kitâb'ında o (صلى الله عليه وسلم)'e bunu beyân etmemiş olsaydı, o (صلى الله عليه وسلم) ve ashâbı bu hususta bir mâlûmât sahibi olmayacaklardı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 56. sayfa]

⁶⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِنْ أَجْرِي إِلَّا عَلَى الَّذِي فَطَرَنِي/Benim ecrim, o beni yaratandan başkası üzerine değildir.]' kavli hakkında demiştir ki: "Yani: Beni halk edenden (başkası üzerine değildir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 57. sayfa]

⁶⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'قَالُوا يَا هُوْدُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ/Dediler ki: 'Ey Hûd, bize bir beyyine ile gelmedin.]' Yani: Açık bir hüccet ile. 'وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي آلِهَتِنَا /Ve biz senin sözünden ilâhlarımızı terk ediciler değiliz.]' Yani: Sözün sebebiyle. 'وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ/Ve biz sana îmân ediciler (de) değiliz.]' Yani: Tasdîk ediciler (değiliz)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr

'Biz: 'Bazı ilâhlarımız seni kötü çarpmıştır.' (demekten) başka (bir söz) söylemeyiz.' (Hûd) dedi ki: 'Muhakkak ki ben Allah'ı şâhid tutuyorum ve siz (de) şâhid olun ki, ben sizin şirk koştuklarınızdan berîyim.'(54)

O'nun dînunda (ki ilâhlarda)n. Artık bana cemîân tuzak kurun, sonra bekletmeyin.(55)

Muhakkak ki ben, benim Rabbim ve sizin Rabbiniz Allah üzere tevekkül ettim. Debelenenden yoktur ki, O, onun perçeminden tutmuş olmasın. Muhakkak ki Rabbim Sırât-ı Mustakîm⁶⁹⁶ üzeredir.(56)

'Artık yüz çevirirseniz, gerçekten ben kendisiyle irsâl edildiğimi size tebliğ ettim. Ve Rabbim sizin gayrınız bir kavmi halîfe yapar. Ve siz O'na bir şey ile zarar veremezsiniz. Muhakkak ki Rabbim her şey üzerine Hafîz'dır.'(57)⁶⁹⁷

Ve emrimiz gelince, Hûd'u ve onun beraberinde o îmân edenleri Bizden bir rahmet ile necât buyurduk. Ve onları ağır bir azâbdan (da) necât buyurduk.(58)

Ve işte bu Âd (kavmi). Rabblarının âyetlerini inkâr ettiler ve resûllerine isyân ettiler ve inâdçı her cebbârın emrine tâbi oldular.(59)⁶⁹⁸

Ve bu dünyâda ve Kıyâmet Günü bir lânete tâbi tutuldular. Dikkat edin! Muhakkak ki Âd, Rabblarına küfrettiler. Dikkat edin! Hûd kavmi Âd için bir uzaklık olsun.(60)

Ve Semûd'a kardeşleri Sâlih'i (gönderdik), dedi ki: 'Ey kavmim, Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. O sizi Arz'dan inşâ etmiştir ve sizi orada mamûr kılmıştır.⁶⁹⁹ Öyleyse O'na istiğfâr edin, sonra O'na tevbe edin. Muhakkak ki Rabbim Karîb'tir,⁷⁰⁰ Mucîb'tir.'(61)⁷⁰¹

---

bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 435. sayfa]

⁶⁹⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط/Sırât]' Yoldur. '[المستقيم/Mustakîm]' (ise) '[الصراط/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

⁶⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَنْ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيزٌ]/Muhakkak ki Rabbim her şey üzerine Hafîz'dır' Yani: Muhakkak ki Rabbim tüm mahlukâtı üzerinde hıfz ve ilim sâhibidir. Ve O bana bir kötülükle ulaşmanızdan beni muhâfaza edendir/koruyandır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 15. cilt, 365. sayfa]

⁶⁹⁸ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَاتَّبِعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ]/ve inâdçı her cebbârın emrine tâbi oldular' Yani: Küfür üzere birbirlerine tâbi oldular. Anîd ise: Hidâyete karşı inâdlaşan ve ondan ictinâb eden kimsedir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 296. sayfa]

⁶⁹⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'[هُوَ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ]/O sizi Arz'dan inşâ etmiştir' Yani: Sizi ibtidâen/ilk önce ondan halk etmiş, babanız Âdem'i de ondan halk etmiştir. [وَاسْتَغْمَرَكُمْ فِيهَا]/ve sizi orada mamur kılmıştır' Yani: Sizi (Arz'ı) imâr edenler kılmıştır. Siz, Arz'ı ma'mûr eder ve orada ürünler yetiştirirsiniz." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hud Suresi, 61. âyetin tefsirinde]

⁷⁰⁰ Şeyh AbdurRahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "'[القريب/Karîb]' O (سبحانه وتعالى)'nın isimlerindendir.

Dediler ki: 'Ey Sâlih, bundan önce içimizde ümit beslenen biri idin. Babalarımızın ibâdet ettiklerine bizi ibâdet etmekten mi nehyediyorsun? Ve muhakkak ki biz, elbette bizi dâvet ettiğinden kuşkulu bir şekk içindeyiz.(62)

(Sâlih) dedi ki: 'Ey kavmim! Gördünüz mü, eğer ben Rabbimden bir beyyine üzerinde isem ve bana kendinden bir rahmet vermişse, o halde O'na isyân edersem bana Allah'tan kim nusret eder? Öyleyse sizin bana hasardan gayrı ziyâdeniz olmaz.(63)

'Ve ey kavmim, işte bu Allah'ın dişi devesidir, sizin için bir âyettir.⁷⁰² Artık onu bırakın, Allah'ın Arz'ında yesin ve ona kötülük ile temâs etmeyin. O takdirde sizi yakın bir azâb alır.'(64)

Derken onu boğazladılar. Bunun üzerine dedi ki: 'Diyârınızda üç gün metâlanın. İşte bu, tekzîb edilmeyen bir vaadtir.'(65)

Nihâyet emrimiz gelince, Bizden bir rahmet ile Sâlih'i ve onun beraberindeki o îmân edenleri ve o günün rezilliğinden necât buyurduk. Muhakkak ki Rabbin, O Kaviyy'dir,⁷⁰³ Azîz'dir.(66)

Ve o zulmedenleri sayha aldı⁷⁰⁴ da diyârlarında çökekalınışlar olarak sabahladılar.(67)

Sanki orada yaşamamışlardı. Dikkat edin! Muhakkak ki Semûd, Rabblerine küfrettiler. Dikkat edin! Semûd'a uzaklık olsun.(68)

Ve O'nun yakınlığı iki türlüdür:

1. Umumi yakınlık. Ve O (سبحانه وتعالى)'nın ilmi her şeyi tümüyle ihâta etmiştir. Ve O (سبحانه وتعالى) insana, şah damarından daha yakındır. Ve bunun mânâsı umumi beraberliktir.

2. Hususi yakınlık: Kendisine duâ ve ibâdet ve muhabbet edenlere olan yakınlığı. Ve bu, muhabbeti ve nusreti, hareket ve sükûnda desteği ve duâ edenlere icâbeti ve kendisine ibâdet edenlere kabul ve sevâbı gerektiren bir yakınlıktır." [AbdurRahmân ibn Nâsır es-Sa'dî, Hakku'l-Vazıhu'l-Mübîn, 64. sayfa]

⁷⁰¹ İbn Manzûr (رحمه الله) demiştir ki: "'[المجيب/el-Mucîb]' Allah (سبحانه وتعالى)'nın isimlerindendir. Ve O, duâya ve istemeye, kabul etme ve verme ile mukâbele eder." [Ebu'l-Fadl Muhammed ibn Mukerrem ibn Alî ibn Manzûr, Lisânu'l-Arab, 1. Cilt, 616. sayfa]

⁷⁰² İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[نُكْمٌ/sizin için bir âyettir]' Yani, nübüvvetimin sıdkına/doğruluğuna delâlet eden bir mucizedir." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 9. Cüz, 3462. sayfa]

⁷⁰³ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah '[القوى/el-Kaviyy]'dir. Kuvvet O'nundur, kuvvetinde O'nun misli hiçbir şey yoktur." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, es-Savâiku'l-Mürsele ale'l-Cehmiyye ve'l-Muattıla, 3. cilt, 1020. sayfa]

⁷⁰⁴ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ]' Ve o zulmedenleri sayha aldı' Yani: Dişi deveyi kesmelerini takip eden dördüncü gün onları sayha/korkunç ses alıverdi. Onlara sayha edildi de ölüp gittiler." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 664. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve andolsun ki, resûllerimiz İbrâhîm'e büsrâ ile geldiler.⁷⁰⁵ Dediler ki: 'Selâm.' (İbrâhîm de) **dedi ki: 'Selâm.'** Bunun üzerine kızartılmış bir buzağı getirmekte gecikmedi.(69)

Fakat ellerinin ona uzanmadığını görünce, onları kerih gördü ve onlardan dolayı içinde bir korku duydu. Dediler ki: 'Korkma, muhakkak ki biz Lût kavmine irsâl edildik.'(70)

Ve hanımı kâim idi, bunun üzerine güldü. Artık onu İshâk ve İshâk'ın arkasından Yâkûb ile tebşîr ettik.(71)

Dedi ki: 'Veyl olsun bana! Ben vilâdet edecek miyim?'⁷⁰⁶ Ve ben yaşlı bir kadını ve bu eşim bir şeytir.⁷⁰⁷ Muhakkak ki bu elbette acâib bir şeydir.'(72)

(Melekler) **dediler ki: 'Allah'ın emrinden mi teâccüb ediyorsun? Allah'ın rahmeti ve bereketleri üzerinizdir ev ehli. Muhakkak ki O, Hamîd'tir, Mecîd'tir.'**(73)⁷⁰⁸

Böylece İbrâhîm'den korku gidince ve ona büsrâ gelince, Lût kavmi hakkında Bizimle mücâdele etmeye başladı.(74)⁷⁰⁹

Muhakkak ki İbrâhîm, elbette halîmdir, içlidir, münîbdir.(75)⁷¹⁰

(Melekler dediler ki:) **'Ey İbrâhîm bundan îrâz et! Muhakkak ki o, Rabbinin emri gelmiştir. Ve muhakkak ki onlar, onlara reddolunamaz bir azâb gelecektir.'**(76)

⁷⁰⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ/Ve andolsun ki, resûllerimiz İbrâhîm'e büsrâ ile geldiler.'" Resûllerden murâd meleklerdir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 60. sayfa]

⁷⁰⁶ 'Ben bir çocuk dünyâya getirecek miyim?' mânâsında. Tüm meâller hep bir ağızdan: 'Ben doğuracak mıyım?' diye meâllendirmişlerdir. Günümüzde bile bir kadının ulu orta bir cemaat içinde: 'Ben doğuracak mıyım?' diyeceğini düşünmüyorum. Helel hele azîm bir resûlün hanımının böyle bir cümleyi melekler topluluğu karşısında bu şekilde söylemeyeceğini tahmin ediyorum. En doğrusunu Allah ilmeder. [Hazırlayan]

⁷⁰⁷ Yani yaşlı, ihtiyar mânâsında. Yûsuf Suresi'nin 78. âyetine bkz. [Derleyen]

⁷⁰⁸ Şeyh AbdurRahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَنَّهُ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ]/Muhakkak ki O Hamîd'tir, Mecîd'tir.'" Yani: Sıfatları hamîd olandır. Çünkü O azze ve cellenin sıfatları kemâl sıfatlarıdır. O, fiilleri hamîd olandır. Çünkü O (عز وجل)'nin fiilleri ihsandır, cömertliktir, iyiliktir, hikmettir, adâlettir, hakkaniyettir. Ve '[مَجِيدٌ/Mecîd]' Mecd: Sıfatların azâmeti ve vüs'atidir/genişliğidir. Kemâl sıfatları O (عز وجل)'nindir. En kâmil, en tamam, en şümüllü her kemâl sıfatı O (عز وجل)'nindir." [AbdurRahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 444. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷⁰⁹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[بِزِمْلَةٍ/Bizimle mücâdele etmeye başladı]' kavli hakkında demiştir ki: "Bizimle hasımlaşmaya/tartışmaya başladı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 62. sayfa]

⁷¹⁰ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَنَّهُ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ]/Muhakkak ki İbrâhîm, elbette halîmdir.'" Yani: Kötülük edenden acele intikâm alan birisi değildir. '[أَنَّهُ حَمِيدٌ مُّجِيدٌ]' Çok hisli birisidir. '[مُنِيبٌ/münîb]' Yani, Allah (سبحانه وتعالى)'nın sevdiği ve razı olduğu her hususta O'na rücû edendir. İbrâhîm (عليه السلام)'ın mezkûr güzel sıfatlarını saymaktan kasıt, mücâdeleye sevk eden unsurun beyânıdır ki o, kalb inceliği ve çok merhametli olmaktır." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 9. Cüz, 3468. sayfa]

Ve resûllerimiz Lût'a gelince, onların sebebiyle üzüldü ve onların yüzünden göğsü daraldı ve dedi ki: 'Bu, çetin bir gündür.'(77)

Ve kavmi koşarak ona geldiler ve bundan önce (de bu) kötülükleri amel eder olmuşlardı. Dedi ki: 'Ey kavmim! İşte onlar benim kızlarımdır, onlar sizin için en tâhirdirler. Artık Allah'a takvâ edin ve beni konuklarım hakkında rezil etmeyin. Sizden raşîd bir adam yok mu?'(78)

Dediler ki: 'Andolsun ki, sen bizim için senin kızlarında bir hakk olmadığını ilmediyorsun. Ve muhakkak ki sen, elbette ne murâd ettiğimizi ilmediyorsun.'(79)

(Lût) dedi ki: 'Benim için size karşı bir kuvvetim olsaydı veya şiddetli bir rükne dayanabilseydim.'(80)⁷¹¹

Dediler ki: 'Ey Lût, muhakkak ki biz Rabbinin resûlleriyiz. Onlar sana asla ulaşamayacaklar. Artık gecenin bir kıtasında⁷¹² ehlin ile yola çık. Ve sizden biri (ardına) iltifat etmesin. Hanımın müstesnâ! Muhakkak ki o, onlara isâbet eden ona isâbet edecektir. Muhakkak ki onlara vaad edilen zaman sabahtır.⁷¹³ Sabah yakın değil mi?'(81)

Artık emrimiz gelince, (oranın) üstünü altı kıldık ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş, istif edilmiş taşlar yağdırdık.(82)

Rabbinin indinde işâretlenmiştir. Ve onlar zâlimlerden uzak değillerdir.(83)

Ve Medyen'e kardeşleri Şuayb'ı (irsâl ettik). Dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Ve ölçüyü ve mîzânı noksanlaştırmayın. Muhakkak ki ben sizi hayır içinde görüyorum.⁷¹⁴ Ve muhakkak ki ben sizin üzerinize, ihâta eden bir günün azâbından korkuyorum.(84)

⁷¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قَالَ لَوْ أَنِّي لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ أَوْى] (Lût) dedi ki: 'Benim için size karşı bir kuvvetim olsaydı veya şiddetli bir rükne dayanabilseydim.' Kuvvet burada 'bedensel kuvvet' veya 'tâbilerle elde edilen kuvvet' anlamındadır. Ve 'Gecenin bir kısmında/diliminde' [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 64. sayfa]

⁷¹² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَقْطَعُ مِنَ اللَّيْلِ]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Gecenin bir kısmında/diliminde" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 64. sayfa]

⁷¹³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "[إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ] Muhakkak ki onlara vaad edilen zaman sabahtır.'" Bu cümle, yaklaşan emrin o geceye ne kadar da yakın olduğunu ifâde etmekte ve geri dönüp bakmayı nehyetmektedir. Mânâsı şudur: Muhakkak ki onlara vaad edilen azâbın vakti, hemen o gecenin bitiminde gelecek olan sabahtır." [Muhammed bin Âlî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 668. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنِّي أَرَىٰكُمْ بِخَيْرٍ] Muhakkak ki ben sizi hayır içinde görüyorum.'" hakkında demiştir ki: "Yani dünyâ (malı)nın hayrı ve ziyneti." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 66. sayfa]

'Ve ey kavmim! Ölçüyü ve tartıyı adalet ile ifâ edin. Ve insânların eşyâlarını eksiltmeyin ve Arz'da fesâd çıkararak taşkınlık etmeyin.'(85)

'Allah'ın bakiyyeti sizin için daha hayırlıdır, eğer mü'minler iseniz.⁷¹⁵ Ve ben, sizin üzerinize bir muhâfız değilim.'(86)

Dediler ki: 'Ey Şuayb! Babalarımızın ibâdet ettiklerini terketmemizi veya mallarımızda dilediğimizi fiil etmemizi sana namazın mı emrediyor? Muhakkak ki sen, elbette sen halîm ve raşîdsin.'(87)⁷¹⁶

(Şuayb) dedi ki: 'Ey kavmim! Gördünüz mü, eğer ben Rabbimden bir beyyine üzerinde isem ve beni Kendinden güzel bir rızık ile rızıklandırmışsa? Ve ben sizi kendinden nehyettiklerimde muhâlefet etmeyi murâd etmiyorum.⁷¹⁷ Ben gücümün yettiği kadar ıslâhtan başkasını murâd etmiyorum. Ve ben muvaffâk olamam, ancak Allah ile. O'na tevekkül ettim ve O'na inâbe ettim.'(88)

'Ve ey kavmim! Bana olan şikâkınız size cürüm işletmesin⁷¹⁸ ki Nûh kavmine veya Hûd kavmine veya Sâlih kavmine isâbet edenin misli size isâbet etmesin. Ve Lût kavmi sizden uzak değildir.'(89)

'Ve Rabbinize istiğfâr edin, sonra O'na tevbe edin. Muhakkak ki Rabbim Rahîm'dir, Vedûd'tur.'(90)⁷¹⁹

Dediler ki: 'Ey Şuayb, söylediklerinden çoğunu fıkhetmiyoruz ve muhakkak ki biz, elbette seni içimizde zayıf görüyoruz. Ve eğer aşîretin⁷²⁰ olmasaydı elbette seni recmederdik. Ve sen bizim üzerimize azîz değilsin.'(91)

⁷¹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[بَقِيَّتُ اللَّهِ خَيْرٌ] Allah'ın bakiyyeti sizin için daha hayırlıdır, eğer mü'minler iseniz.'" Rabbinizden nâil olduğunuz ihsân sizin için daha hayırlıdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 66. sayfa]

⁷¹⁶ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَنْتَ الْخَلِيمُ الرَّشِيدُ]/Muhakkak ki sen, elbette sen halîm ve raşîdsin.'" Yani: Sen, kavminin içinde hilm ve rüşd ile vasıflanmışsın. Onlar şunu demek istiyorlar: 'Emrettiğin şey, senin durumunla ve âşina olunan hâlinle mutabık değildir.'" [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 9. Cüz, 3478. sayfa]

⁷¹⁷ İmâm Şâtıbî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْهَيْكُمْ عَنْهُ]/Ve ben sizi kendinden nehyettiklerimde muhâlefet etmeyi murâd etmiyorum.'" Böylelikle âyet beyân etmiştir ki, kavlin/sözün fiile muhâlefet etmesi, kavlin yalan olduğunu gösterir." [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtıbî, el-Muvâfakât, 5. cilt, 269. sayfa]

⁷¹⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي]/Bana olan şikâkınız size cürüm işletmesin' Mânâsı: Bana olan şikâkınız size günâh kesbettirmesin ve sizi cürüm yüklenmeye teşvîk etmesin. Şikâkınız yani: 'fiilen bana muhâlif olmanız' demektir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 452. sayfa]

⁷¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle diyor: "'[وَدُّودٌ]/Vedûd'" Yani: Kendisine yönelen ve tevbe edene karşı muhabbet sâhibidir. O (سبحانه وتعالى), o kimseyi sever ve muhabbet eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 12. cilt, 64. sayfa]

⁷²⁰ Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir, der ki: "'[رَهْطُكَ]/Rahtın'" Aşîretin. O, kavminin himâyesinde idi." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 197. sayfa]

(Şuayb) dedi ki: 'Ey kavmim! Benim aşîretim sizin üzerinize Allah'tan daha mı azîzdir? Ve O'nu arkanıza atılmış (bir şey) ittihaz ettiniz. Muhakkak ki Rabbim amel ettiklerinizi ihâta etmiştir.(92)

Ve ey kavmim, mekânetiniz üzere amel edin,⁷²¹ muhakkak ki ben (de) amel edenim. Onu rezil eden azâbın kime geleceğini ve kimin o yalancı olduğunu yakında ilmedeceksiniz. Ve gözetin, muhakkak ki ben (de) sizinle beraber gözetleyiciyim.(93)

Ve emrimiz gelince, Şuayb ve onunla beraber o îmân edenleri Bizden bir rahmet ile necât buyurduk. Ve o zulmedenleri bir sayha aldı da diyârlarında çökekalmışlar olarak sabahladılar.(94)

Sanki orada yaşamamışlardı. Dikkat edin! Medyen'e uzaklık olsun, Semûd uzaklaştığı gibi.(95)

Ve andolsun ki, Mûsâ'yı âyetlerimiz ve mübîn bir sultân⁷²² ile irsâl ettik.(96)⁷²³

Firavun ve onun ileri gelenlerine. Fakat onlar Firavun'un emrine tâbi oldular. Ve Firavun'un emri reşîd değildi.(97)⁷²⁴

Kıyâmet Günü, kavmine mukaddem olacak, böylece onları ateşe götürecektir.⁷²⁵ Ve vardıkları yer ne kötü bir yerdir!(98)

Burada ve Kıyâmet Günü bir lânete tâbi tutuldular. Ne kötü bir destektir onlara verilen destek.(99)

İşte bu, karyelerin haberlerindendir. Onları senin üzerine kıssa ediyoruz. Onlardan kâim olan var ve hasad edilmiş olan var.(100)⁷²⁶

⁷²¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيَا قَوْمِ اَعْمَلُوا عَلَىٰ] ve ey kavmim, mekânetiniz üzere amel edin]' İmkânınız ve konumunuz üzere amel edin!" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 454. sayfa]

⁷²² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ] ve mübîn bir sultân]' Yani: Beyyin/apaçık hüccet." Ve Kur'ân'da zikredilen tüm '[وَسُلْطَانٍ/sultân]' kelimeleri 'hüccet' anlamına gelmektedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 455. sayfa]

⁷²³ Mü'min (Gafir) Suresi'nin 23. âyetiyle aynıdır

⁷²⁴ İmâm Kâsımî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَمَا أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ] Ve Firavun'un emri reşîd değildi.'" Yani mürşid/irşâd edici değildi; veya rüşd sahibi değildi. Bilakis o ancak gayy/azgınlık ve dalâlet (sahibi) idi." [Cemâleddîn el-Kâsımî, Mehâsinu't-Te'vîl, 9. Cüz, 3483. sayfa]

⁷²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَقْدُمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ] Kıyâmet Günü, kavmine mukaddem olacak]' kavli hakkında demiştir ki: "Firavun, Kıyâmet Günü kavmine mukaddem olacak, onların önünde bulunacak, nihâyet onlarla birlikte ateşe yuvarlanacaktır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 68. sayfa]

⁷²⁶ Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "'[مِنْهَا] Onlardan kâim olan var]' Mekânı görülen var. '[وَحَصِيدٍ] ve hasad edilmiş olan var]' Eseri/izi görülmeyen var." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 68. sayfa]

Ve onlara zulmetmedik ve lâkin onlar nefislerine zulmettiler. Böylece Rabbinin emri geldiğinde, Allah'ın dûnundan o duâ ettikleri ilâhları onlara bir şey sağlamadı. Ve onlara kayıptan gayrısını ziyâde etmediler.(101)

Ve işte Rabbinin yakalaması böyledir, karyeleri -ve onlar zulmetmektedirler- yakaladığında.⁷²⁷ Muhakkak ki O'nun yakalaması elîmdir, şiddetlidir.(102)

Muhakkak ki bunda, Âhîret azâbından korkanlar için elbette bir âyet vardır. Bu, insanların onun için cem edileceği bir gündür. Ve bu, şâhidlik edilen bir gündür.(103)⁷²⁸

Ve onu tehir etmeyiz, sayılı bir ecel için müstesnâ.(104)

Gün gelince, O'nun izni olmadan bir nefis tekellüm edemez. Artık onlardan şakî olanlar var ve saîd olanlar var.(105)⁷²⁹

İmdi o şakî olanlara gelince, artık onlar ateştedirler. Onlar için orada şiddetli bir ses var ve zayıf bir ses var.(106)⁷³⁰

Orada muhalledlerdir, semâlar ve Arz devam ettikçe,⁷³¹ Rabbinin dilemesi müstesnâ. Muhakkak ki Rabbin, murâd ettiğini fiil edendir.(107)

⁷²⁷ İbn Mâce (رحمه الله), Ebu Mûsâ el-Eş'arî (رضي الله عنه)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'ın şöyle buyurdu: **"Muhakkak ki Allah, zâlîme mühlet verir. Sonra onu yakalayınca, (artık) onu salıvermez."** Sonra: **"وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ/Ve işte Rabbinin yakalaması böyledir, karyeleri -ve onlar zulmetmektedirler- yakaladığında."** [Hûd Sûresi, 102. âyet] (âyetini) kırâat etti." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Yezid bin Mâce el-Kazvînî, Sünen-i İbn Mâce (4090.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sünen-i İbn Mâce'de hadis için: "Sahîhtir" demiştir.]

⁷²⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: **"أَنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً/Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır"** Elbette bir ibret vardır. **"ذَلِكَ يَوْمٌ مَّجْمُوعٌ لَّهُ النَّاسُ/Bu, insanların onun için cem edileceği bir gündür."** Yani Kıyâmet Günü. **"وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ/Ve bu, şâhidlik edilen bir gündür."** Yani: Ona semâ ve Arz ehli şâhidlik eder." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 199. sayfa]

⁷²⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: **"أَفْمَنْهُمْ شَقِيٌّ وَسَعِيدٌ/Artık onlardan şakî olanlar var ve saîd olanlar var."** Şekâvet: Belâ/İmtihan sebeplerinin kuvvetli olmasıdır. Saadet ise: Nimet sebeplerinin kuvvetli olmasıdır. Bu âyetin mânâsı Ehl-i Sünnet indinde şöyledir: Onların içerisinde önceden şekâvet işlemiş olan şakîler, ve önceden saadet işlemiş olan saîdler vardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 179. sayfa]

⁷³⁰ Bu açıklamalar İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **"لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَشَهِيقٌ/Onlar için orada zefir var ve şehîk var"** kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: **"[زَفِيرٌ/Zefir]"** Şiddetli bir ses. **"[شَهِيقٌ/Şehîk]"** Zayıf bir ses" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 70. sayfa]

⁷³¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: **"[خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ/Orada muhalledlerdir, semâlar ve Arz devam ettikçe]"** İbn Cerîr (رحمه الله) demiştir ki: 'Bir şeyi ebedî olarak devamlılık ile nitelemek istedikleri zaman: 'Bu, semâlar ve Arz devam ettiği sürece dâim olacaktır.' demek Arabların âdetinden idi. Aynı zamanda Arabların şöyle bir tâbirleri daha vardı: 'Gece ve gündüz peşpeşe geldiği sürece o bâki kalacaktır.' Onlar bu ifade ile: 'Ebedîyen kalacaktır' demek istiyorlardı. Allah (سبحانه وتعالى) onlara, aralarında mârûf olan lisân ile hitâb etmiş ve şöyle buyurmuştur: **"[خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ/Orada muhalledlerdir, semâlar ve Arz devam ettikçe]"** [İbn Cerîr'in sözü burada bitti]

Ve o saîd olanlara gelince, artık Cennet'tedir(ler), orada muhalledlerdir, semâlar ve Arz devam ettikçe, Rabbinin dilemesi müstesnâ. Kesintisiz bir vergidir.(108)⁷³²

Öyleyse bunların ibâdet ettiklerinden kuşku içinde olma. Onlar -daha önceden babalarının ibâdet ettiği gibi hâric- ibâdet etmezler. Ve muhakkak ki Biz, elbette onlara nasîblerini noksansız îfâ edeceğiz.(109)

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik de onda ihtilâf edildi. Ve Rabbinden bir kelime geçmemiş olsaydı, elbette aralarında kazâ edilirdi. Ve muhakkak ki onlar, elbette ondan kuşkulu bir şekk içindedirler.(110)⁷³³

Ve muhakkak ki her birine amellerini Rabbin elbette îfâ edecektir. Muhakkak ki O, amel ettiklerinize Habîr'dir.(111)

Artık emrolunduğın gibi istikâmetli ol ve beraberindeki tevbe edenler (de). Ve tuğyân etmeyin.⁷³⁴ Muhakkak ki O, amel ettiklerinize Basîr'dir.(112)

Ve o zulmedenlere rûkûn etmeyin.⁷³⁵ Yoksa size ateş temâs eder. Ve sizin için Allah'ın dûnundan evliyâ yoktur. Sonra size nusret edilmez.(113)

Ve namazı, gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerde ikâme et.⁷³⁶

Derim ki: '[ذَامَتِ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ/Semâlar ve Arz devam ettikçe]' kavli ile murâd olunan şey muhtemelen bugünkü semâlar ve Arz değil de onların cinsidir. Çünkü muhakkak ki Âhiret âleminde tebdîl olunmuş/değiştirilmiş semâlar ve Arz olacaktır. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur: '[يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ/Arz'ın başka bir Arz'a tebdîl edildiği gün.]' [İbrâhîm Sûresi, 48. âyet]." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hûd Sûresi, 107. âyetin tefsîrinde]

⁷³² Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "[عِزٌّ مُجْتَوِيٌّ/Kesintisiz bir vergidir.]" Yani: Allah'ın onlara bahşettiği mukîm/kalıcı nimetler ve yüksek lezzet şüphesiz ki dâimîdir, süreklidir, ve herhangi bir vakitte kesilmeyecektir. Kerîm Allah'tan fazlını dileriz." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 450. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷³³ Fussilet Suresi'nin 45. ayetiyle aynıdır

⁷³⁴ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَاسْتَنْقِمْ كَمَا أَمِرْتُ]/Artık emrolunduğun gibi istikâmetli ol ['İslâm üzere ol. '[وَمَنْ تَابَ مَعَكَ]/ve beraberindeki tevbe edenler (de). ']' Yani: Mü'minler, onlar ki şirkten tevbe etmişlerdir. '[وَلَا تَطْغَوْا]/Ve tuğyân etmeyin.]' ki İslâm'dan rücû etmeyesiniz/dönmeyesiniz!"] [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 312. sayfa]

735 meyletmeyin, yönelmeyin, dayanmayın

736 İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ]' 'Ve namazı, gündüzün iki tarafında ve geceden gündüze yakın saatlerde ikâme et. Muhakkak ki haseneler, kötülükleri giderir.]" kavli, beş vakit namazın hatâları sildiğine delâlet etmektedir. Nitekim Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: **'Beş vakit namazın misâli, sizden birinin evinin önünde akan ve onun içinde her gün beş defa yıkandığı bir nehir gibidir. Böyle birinde hiç kirden bir iz kalır mı?'** [Buhârî ve İmâm Ahmed tahrir etmiştir] **'[وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ/gündüzün iki tarafında]'** Sabah ve ikindi (namazları). **'[وَزُلْفًا مِنْ]'**ve geceden gündüze yakın saatlerde]' Akşam ve yatsı (namazları). Ve bu mevzuda sonra şöyle buyurmuştur: **'[أَقِمِ الصَّلَاةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ النَّيْلِ]'** **Güneşin kaymasından gecenin kararmasına kadar namazı ikâme et'** Ve bu öğlen (namazı)dır. **'[إِلَى غَسَقِ النَّيْلِ]'** **gecenin kararmasına kadar'** İkinci, akşam ve yatsı namazları bu kavlin medlûlüne dâhil olmuştur. Sonra buyurur ki: **'[وَالْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا]'** **ve fecrin Kur'ân'ı(nı da). Muhakkak ki fecrin Kur'ân'ı müşâhede olunandır.]"** [İsrâ Sûresi, 78. âyet] İşte bunlar beş (vakit) namazın Kur'ân'da zikridir." [Ebu

Muhakkak ki haseneler, kötülükleri giderir.⁷³⁷ Bu, zikredenler için bir zikrâdır.(114)⁷³⁸

Ve sabret. Çünkü muhakkak ki Allah, muhsinlerin ecrini zâyi etmez.(115)

O halde sizden önceki asırlardan bakiyye sâhibleri,⁷³⁹ Arz'da fesâdtan -onlardan necât buyurduklarımızdan azı müstesnâ- nehyeden olsalardı! Ve o zulmedenler, içinde bulundukları refâha ittibâ ettiler ve mücrimler oldular.(116)

Ve senin Rabbin karyeleri -ve onun ehli ıslâh ediciler iken- bir zulüm ile helâk eder olmadı.(117)

Ve eğer Rabbin dileseydi, elbette insânları bir ümmet kılardı. Ve ihtilâf edenler zâil olmayacaklardır.(118)

Rabbinin merhamet ettiği kimseler müstesnâ.⁷⁴⁰ Ve bunun için onları halk etti. Ve Rabbinin kelimesi tamam olmuştur: 'Elbette Cehennem'i tümüyle cinler ve insânlardan dolduracağım.'(119)

Ve kendisiyle senin gönlünü tesbit edeceğimiz resûllerin haberlerinden hepsini senin üzerine kıssa ediyoruz.⁷⁴¹ Ve bunda sana hakk gelmiştir ve mü'minlere bir mev'ize ve

---

Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 1. cilt, 606. sayfa]

⁷³⁷ İmâm İbn Ebi Şeybe (رحمه الله), AbdUllah ibn Mes'ud (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bir adam Nebî (صلی الله عليه وسلم)'e geldi ve dedi ki: 'Ben Medîne kenarında bir kadını elledim, ama ona ilişki kurmaksızın temâs ettim. İşte ben buyum. Şimdi benim hakkımda dilediğini kazâ et!' Bunun üzerine Ömer ona dedi ki: 'Andolsun ki, Allah seni örterdi, eğer sen kendini örtmüş olsan!' Ve Nebî (عليه السلام) bir şey cevâb vermedi. Böylece adam kalktı ve gitti. Derken Nebî arkasından bir adam göndererek onu çağırdı ve onun üzerine şu âyeti tilâvet etti: 'وَاقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْخَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ' [Ve namazı, gündüzün iki tarafında ve gecenin gündüze yakın saatlerde ikâme et. Muhakkak ki haseneler, kötülükleri giderir.] Bunun üzerine kavimden bir adam dedi ki: 'Bu ona mı mahsûs, ey Allah'ın Resûlü?' Buyurdu ki: 'Bilakis, insânların umûmu içindir.'" [Ebu Bekr Abdİllah ibn Muhammed ibn Ebi Şeybe, Müsnedu İbn Ebi Şeybe, 1. cilt, 131. Sayfa (173.)]

⁷³⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلْكَافِرِينَ'/Bu, zikredenler için bir zikrâdır.]" Yani: Bu, öğüt alanlar için bir öğüttür." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 466. sayfa]

⁷³⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'أُولَؤُلَا بِقِيَّةٍ'/Bakiyye sâhibleri]" Yani taat ve dîn ve akıl ve basîret ashâbı." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hud Suresi, 116. âyetin tefsirinde]

⁷⁴⁰ Şeyhulİslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) diyor ki: "Allah (سبحانه وتعالى), cemaat ve itilâfı/uzlaşmayı emretmiş, fırkalaşma ve ihtilâftan nehyetmiş, rahmet ehlinin ihtilâf etmediklerini haber vermiş ve şöyle buyurmuştur: 'وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ' [Ve ihtilâf edenler zâil olmayacaklardır. Rabbinin merhamet ettiği kimseler müstesnâ!]" [Hud Suresi, 118.-119. âyetler] Bunun için, Resûl (صلی الله عليه وسلم)'e en çok tâbi olan insanlar, Sünnet'e müntesib tâifelerin hepsi içerisinde, ihtilâfa en az düşen kimselerdir. Sünnet'e yakın olan herkes, mut'ezile ve râfıza gibi Sünnet'ten uzak olan kimselerden daha az ihtilâflı olur. Mut'ezilîlerin ve rafizîlerin en ihtilâflı taifeler olduklarını görürsün. Felsefecilerin ihtilâfı ise sayılabilecek gibi değildir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 9. cilt, 230. sayfa]

⁷⁴¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَكُلًّا نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الرُّسُلِ مَا نُنَبِّئُ بِهِ فُؤَادَكَ' [Ve kendisiyle

bir zikrâ.(120)⁷⁴²

Ve o îmân etmeyenlere de ki: 'Mekânetiniz üzere amellerinizi edin, muhakkak ki biz (de) amel ediyoruz.'⁽¹²¹⁾⁷⁴³

'Ve bekleyin, muhakkak ki biz (de) bekleyeceğiz.'⁽¹²²⁾

Ve semâlar ve Arz'ın gaybı Allah'ındır. Ve bütün işler O'na rücû ettirilir. Öyleyse O'na ibâdet et ve O'na tevekkül et. Ve Rabbin amel ettiklerinizden gâfil değildir.(123)

---

senin gönlünü tesbit edeceğimiz resûllerin haberlerinden hepsini senin üzerine kıssa ediyoruz.]' Mânâsı: Gönlünü onlarla sâbit kılmak için, resûllerin haberlerinden ihtiyaç duyduğun her şeyi sana kıssa ediyoruz/anlatıyoruz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 469. sayfa]

⁷⁴² İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle der: "'وَمَوْعِظَةً وَذِكْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ]'ve mü'minlere bir mev'ize ve bir zikrâ.]' Yani ümmetleri helâk eden şeylere karşı tedbîr almaları için bir ibret; dîn edinmeleri vacib olan sırâtı hatırlatmak; onu yol ve sîret edinmektir." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 9. Cüz, 3500. sayfa]

⁷⁴³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ اَعْمَلُوا عَلَىٰ] مَكَاتِكُمْ اِنَّا عَامِلُونَ]' Ve o îmân etmeyenlere de ki: 'Mekânetiniz üzere amellerinizi edin, muhakkak ki biz (de) amel ediyoruz.]' Âyetin mânâsı: O, daha önce beyân ettiğimiz üzerine tehdît ve vaîdtir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 2. cilt, 469. sayfa]

12. YÛSUF SÛRESİ (111 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Râ. Bunlar, mübîn⁷⁴⁴ Kitâb'ın âyetleridir.(1)⁷⁴⁵

Muhakkak ki Biz, onu Arabça bir Kur'ân olarak inzâl ettik. Umulur ki siz akledersiniz.(2)⁷⁴⁶

Biz sana bu Kur'ân'ı vahyetmemiz ile sana kıssaların en güzelini kıssa edeceğiz. Ve oysa ondan önce sen elbette gâfillerden idin.(3)

Hani Yûsuf, babasına demişti ki: 'Ey Babacığım! Muhakkak ki ben, onbir yıldız ve güneş ve ayı gördüm. Onları bana secde ediyorlar gördüm.(4)

(Babası) dedi ki: 'Ey oğulcuğum, rüyânı kardeşlerine kıssa etme, o zaman senin için bir tuzak hazırlarlar. Muhakkak ki şeytân insan için mübîn bir düşmandır.'(5)⁷⁴⁷

Ve işte böyle Rabbin seni seçecek ve hâdiselerin tevîlini sana tâlim edecek⁷⁴⁸ ve senin üzerine ve Yâkûb ailesi üzerine nimetini tamamlayacak, onu daha önce babaların İbrâhîm ve İshâk üzerine tamamladığı gibi. Muhakkak ki Rabbin Alîm'dir, Hakîm'dir.(6)

Andolsun ki, Yûsuf ve kardeşlerinde suâl edenler için âyetler vardır.(7)

⁷⁴⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[المُبِين]/mübîn' Mânâsı: Helâlı ve harâmını beyân eder." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 6. sayfa]

⁷⁴⁵ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِلَافُ الْكِتَابِ]/Elif, Lâm, Râ. Bunlar, Kitâb'ın âyetleridir.' Yani: Bu Kur'ân'ın âyetleri." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîz, 2. cilt, 315. sayfa]

⁷⁴⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'[فَرَعْنَا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ]/onu Arabî bir Kur'ân olarak. Umulur ki siz akledersiniz.]" Yani: Mânâlarını ilmetmeniz ve içindekileri fehmetmeniz/anlamanız için onu sizin dilinizde inzâl ettik." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 211. sayfa]

⁷⁴⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُبِينٌ]/Muhakkak ki şeytân insan için mübîn bir düşmandır.]" Ve mânâsı: Şüphesiz ki şeytân, bunu onlara süslü gösterir ve düşmanlığından -kadîm/eski düşmanlığından- dolayı onları buna teşvik eder." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 8. sayfa]

⁷⁴⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ]/ve hâdiselerin tevîlini sana tâlim edecek.'" Burada murâd olunan rüyâ tâbiridir. Bu, te'vîl olarak tesmiye olunmuştur. Çünkü o, uykusunda gördüğü şey üzere durumunu te'vîl etmektedir/yorumlamaktadır. Te'vîl, durumun âkibetine dâir yorum getirmektir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 214. sayfa]

Hani (kardeşleri) demişlerdi ki: 'Elbette Yûsuf ve kardeşi babamıza bizden daha muhabbetlilerdir. Ve biz bir topluluğuz.'⁷⁴⁹ Muhakkak ki babamız, elbette mübîn bir dalâlet içindedir.'(8)

'Yûsuf'u katledin veya onu bir yere atın, babanızın teveccühü size kalsın. Ve ondan sonra sâlih bir kavim olursunuz.'(9)

Onlardan bir söyleyici dedi ki: 'Yûsuf'u katletmeyin ve onu bir kuyunun dibine ilkâ edin, bazı kervanlar onu alsın, eğer fâiller iseniz!'(10)

(Babalarına) dediler ki: 'Ey babamız! Sana ne oluyor, Yûsuf hakkında bizden emîn olmuyorsun? Ve muhakkak ki biz, onun için nasîhat edicileriz.'(11)

'Yarın onu bizimle irsâl et, gezsin ve oynasın. Ve muhakkak ki biz onu elbette muhâfaza edicileriz.'(12)

(Babaları) dedi ki: 'Muhakkak ki ben, onunla gitmenize elbette hüzünlenirim. Ve korkarım ki -ve siz ondan gâfil olduğunuzda- kurt onu yer.'(13)

Dediler ki: 'Eğer kurt -ve biz bir topluluk iken- onu yerse, muhakkak ki biz o zaman elbette hüsrâna uğrayanlar oluruz.'(14)

Nihâyet vaktâ ki onunla gittiler ve onu kuyunun dibine bırakmaya icmâ ettiler. Ve ona vahyettik ki: 'Elbette sen onlara bu işlerini -ve onlar şuurunda değillerken- haber vereceksin.'(15)⁷⁵⁰

Ve akşamleyin ağlayarak babalarına geldiler.'(16)

Dediler ki: 'Ey babamız! Muhakkak ki biz müsâbaka etmek için gitmiş ve Yûsuf'u metâmızın indinde bırakmıştık. Fakat kurt onu yemiş. Ve sen bize îmân edeci değilsin,'⁷⁵¹ velev ki sâdıklar olsak.'(17)

⁷⁴⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'أَحَبُّ إِلَيَّ أَبِينَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَةٌ'[babamıza bizden daha muhabbetlilerdir. Ve biz bir topluluğuz.]" Yani: Biz bir cemaat/topluluk olduğumuz hâlde. Bu iki kardeş, nasıl olur da bir cemaatten daha muhabbetli/sevgili addedilebilir?" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 8. âyetin tefsirinde]

⁷⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "'وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ'[Ve ona vahyettik ki: 'Elbette sen onlara bu işlerini haber vereceksin. Ve onlar şuurunda değillerdir.]" hakkında demiştir ki: "Allah, derin bir kuyu içerisine atılmış olan Yûsuf'a, kendisine yapmış oldukları şeyi onlara haber vereceğini vahyetmiştir. Ve onlar ise bu vahyin şuurunda değildiler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 81. Sayfa]

⁷⁵¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا'[Ve sen bize îmân edeci değilsin]" Yani: Sen bizi tasdik edecek değilsin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 15. sayfa]

Ve gömleğinin üzerinde yalancı bir kan ile geldiler. Dedi ki: 'Bilakis nefisleriniz sizi bir işe sürüklemiş. Artık (bana gereken) güzel bir sabırdır. Ve vasf ettikleriniz üzerine istiâne dilenilecek Allah'tır.(18)⁷⁵²

Ve bir kervan geldi ve sucularını irsâl ettiler. Böylece kovasını (kuyuya) saldı. Dedi ki: 'Ey Büşrâ! Bu bir oğlandır.' Ve onu bir ticâret malı olarak sakladılar. Ve Allah amel ettiklerini ilmedendir.(19)

Ve onu ucuz bir fiyata, sayılı dirheme sattılar. Ve onlar onun hakkında değer vermeyenlerden oldular.(20)

Ve Mısır'dan onu o satın alan, hanımına dedi ki: 'Ona kalacağı yerinde ikrâm et. Belki bize menfaat eder veya onu evlâd ittihaz ederiz.' Ve işte böylece Yûsuf'u Arz'da -ve ona hâdiselerin tevîlinden tâlim etmemiz için- temkîn ettik.⁷⁵³ Ve Allah, emrinin üzerine gâlibtir ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.(21)

Ve şiddetliliğine ulaştığında,⁷⁵⁴ ona hüküm ve ilim verdik. Ve muhsinlere işte böyle karşılık veririz.(22)

Ve o evinde olan (kadın) onun nefsinden murâd almak istedi ve kapıları sımsıkı kilitledi. Ve dedi ki: 'Haydi gel!' (Yûsuf) dedi ki: 'MaâzAllah, muhakkak ki o rabbimdir, kalacağım yeri güzel tutmuştur.'⁷⁵⁵ Muhakkak ki o, zâlimler felâh bulmazlar.(23)

Ve andolsun ki, (kadın) onu arzulamıştı ve (Yûsuf da) onu arzulamıştı, eğer Rabbinin burhânını görmüş olmasaydı. İşte böyle, kötülüğü ve fuhşıyyâtı ondan uzaklaştırmak için (burhânımızı gösterdik). Muhakkak ki o, muhlis kullarımızdandı.(24)

⁷⁵² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir: "'[وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ/Ve vasf ettikleriniz üzerine istiâne dilenilecek Allah'tır.]" Yani: Yalanlarınıza karşı (istiâne/yardım dilenilecek Allah'tır)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 81. sayfa]

⁷⁵³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[وَكَذَلِكَ مَكَانًا لِيُوسُفَ فِي الْأَرْضِ/Ve işte böylece Yûsuf'u Arz'da temkîn ettik]" Yani: Onu Mısır toprağında temkîn ettik/yerleştirdik. Yani onu katledilmekten kurtarmak ve derin kuyudan çıkarmak sûreti ile Yûsuf'u Arz'da temkîn ettik ve onu hazînelerin üzerine sorumlu kıldık." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 226. sayfa]

⁷⁵⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَمَّا بَلَغَ/Ve ulaştığında]" Yani: Yûsuf (عليه السلام). 'Şiddetliliğine]' Yani: Akli kemâle ulaştığında ve hilkatı/yaratılışı tamamlandığında." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 22. âyetin tefsirinde]

⁷⁵⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[مَاعِزُ اللَّهِ/MaâzAllah]" Yani: Allah'a istiâze ederim/sığınırım." Devamla İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[أَنَا رَبِّي/muhakkak ki o rabbimdir]" Burada o: 'Zevcin Kıtîr benim efendimdir.' demeyi murâd etmektedir. '[أَحْسَنَ مَثْوًى/kalacağım yeri güzel tutmuştur]' Yani: O benim menzilimi keremli tutmuştur. Müfessirlerin çoğunun kavli bu cihettedir.

Şöyle de denilmiştir: '[أَنَا رَبِّي/muhakkak ki o, rabbimdir]' kavlinde geçen '[ه/hu]' zamîri Allah (سبحانه) ya râcidir. Bundan murâd olunan şudur: Şüphesiz ki Allah (سبحانه وتعالى) benim rabbimdir ve O, kalacağım yeri güzel tutmuştur. Yani Allah (سبحانه وتعالى) bana yurt vermiş ve O bana derin kuyu belâsından/sınavından kurtulmayı nasip etmiştir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 228. sayfa]

Ve kapıya koşuştular ve (kadın) onun gömleğini arkadan yırttı. Ve seyyidine kapının yanında rastladılar. (Kadın) dedi ki: 'Ehline bir kötülük murâd edenin cezâsı, zindana atılmak veya elîm bir azâbtan başka nedir?'(25)

(Yûsuf) dedi ki: 'O nefsimden murâd almak istedi.' Ve (kadının) ehlinden bir şâhid söyle şâhidlik etti: 'Eğer gömleği önden yırtılmış ise o takdirde (kadın) doğru söylemiştir ve o yalancılardandır.'(26)

'Ve eğer gömleği arkadan yırtılmış ise o vakit (kadın) yalan söylemiştir. Ve o sâdıklardandır.'(27)

Bunun üzerine onun gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce, dedi ki: 'Muhakkak ki o sizin hilenizdendir. Muhakkak ki sizin hileniz azîmdir.'(28)

'Yûsuf! Sen bundan îrâz et. Ve sen (ey kadın) istiğfâr et! Muhakkak ki sen hatâ edenlerden oldun.'(29)

Ve şehirdeki kadınlar dediler ki: 'Azîzin hanımı gencin nefsinden murâd almak istemiş. Muhabbet kalbinin zarına işlemiş. Muhakkak ki biz, elbette onu mübîn bir dalâlette görüyoruz.'(30)

O vakit (kadın) onların dedikodularını işitince, onlara (dâvetçi) irsâl etti ve onlar için yaslanılacak yer hazırladı ve onlardan her birine bir bıçak verdi ve (Yûsuf'a) dedi ki: 'Onların karşılına çık!' Böylece (kadınlar) onu görünce, onu büyüttüler ve ellerini kestiler ve dediler ki: 'Allah için hâşa,⁷⁵⁶ bu bir beşer değildir. Bu, kerîm bir melekten başkası değildir.'(31)

(Kadın) dedi ki: 'İşte bu, beni hakkında o levmettiğinizdir. Ve andolsun ki, ben onun nefsinden murâd almak istedim de o sakındı. Ve eğer benim ona emrettiğimi fiil etmezse, elbette zindana atılacak ve elbette küçük düşürülenlerden olacaktır.'(32)⁷⁵⁷

(Yûsuf) dedi ki: 'Rabbim! Zindan bana, beni kendisine dâvet ettiklerinden daha muhabbetlidir. Ve eğer benden onların hilelerini uzaklaştırmazsan, onlara eğilim gösterir ve câhillerden olurum.'(33)

Böylece Rabbi ona icâbet buyurdu da ondan onların tuzaklarını uzaklaştırdı. Muhakkak ki O, O'dur Semî, Alîm.(34)

⁷⁵⁶ Âdem ibn İyâs (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[خاش لله/Allah için hâşa]" kavli hakkında demiştir ki: "Allah'a istiâze ederiz/sığımız." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 275. sayfa]

⁷⁵⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلْيَكُونًا مِنَ الصَّاغِرِينَ/ve elbette küçük düşürülenlerden olacaktır]" Yani: zeliflerden (olacaktır)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 324. sayfa]

Sonra âyetleri görmelerinin ardından, mutlaka bir süreye kadar onu zindana atmak onlara uygun geldi.⁷⁵⁸(35)

Ve onunla beraber zindana iki genç dâhil oldu. İkisinden biri dedi ki: 'Muhakkak ki ben (rüyâmda) şarâb sıktığımı gördüm.' Ve diğeri dedi ki: 'Muhakkak ki ben (rüyâmda) başımın fevkinde bir ekmek taşıdığımı gördüm, ondan kuşlar yiyor. Bize bunun tevîlini bildir. Muhakkak ki biz, seni muhsinlerden görüyoruz.'⁽³⁶⁾

(Yûsuf) dedi ki: 'Onunla rızıklandırıldığınız yemek size gelmez ki, ben o size gelmeden onun tevîlini size bildirmiş olmayayım. Bu Rabbimin bana tâlim ettiğindendir. Muhakkak ki ben, Allah'a î mân etmeyen bir kavmin milletini terkettim. Ve onlar Âhiret'e (de) kâfirlerdir onlar.'⁽³⁷⁾

'Ve ben babalarım İbrâhîm ve İshâk ve Yâkûb'un milletine ittibâ ettim. Bizim için Allah'a bir şey şirk koşmamız olamaz. Bu, Allah'ın bizim üzerimize fazlındandır ve insanların üzerine. Ve lâkin insanların ekserîsi şükretmezler.'⁽³⁸⁾

'Ey benim zindan arkadaşlarım! Müteferrik rabbler mi hayırlıdır, yoksa Vâhid,⁷⁵⁹ Kakhâr⁷⁶⁰ Allah mı?'⁽³⁹⁾⁷⁶¹

'O'nun dûnundan ibâdet ettikleriniz, ancak sizin ve babalarımızın tesmiye ettiği isimlerdir. Allah, onlar hakkında bir sultân inzâl etmemiştir.⁷⁶² Hüküm Allah'tan

⁷⁵⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ]' Sonra onlara uygun geldi' Yani: Onlara zâhir oldu. 'أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا آيَاتِنَا' âyetleri görmelerinin ardından]' Bu âyetler, gömleğin yırtılması, gencin sözü, kadınların bıçaklarla ellerini keşmeleri ve onun cemâlinde bir nebzeyi temâşâ etmeleri netîcesinde akıllarının gitmesidir. 'لَيْسَ جُنَّةٌ حَتَّى حِينَ]' mutlaka bir süreye kadar onu zindana atmak]' kavli, yani: 'Bir müddete kadar onu habsetmek' mânâsına gelmektedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 29. sayfa]

⁷⁵⁹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الواحد الأحد/el-Vâhid, el-Ehad]' O (سبحانه وتعالى), O ki kemâlâtın tümüyle tevhîd edilendir. Kemâlin, celâlin, cemâlin, hamdin, hikmetin, rahmetin ve başka kemâl sıfatların tümünde tektir. Bu itibarla bu sıfatlarda O'nun ne eşi ne benzeri ve ne de dengi vardır. Bu asla mümkün değildir. Bu itibarla O (سبحانه وتعالى) hayâtında, kayyumiyetinde, ilminde, kudretinde, azametinde, celâlinde, cemâlinde, hamdinde, hikmetinde, rahmetinde ve bundan gayrı sıfatlarında el-Ehad'tır, tektir. O bu sıfatlardan her sıfatta kemâlin had safhasıyla vâfedilmiştir. Böyleyken kula düşen, Allah'ın mutlak kemâlini itiraf ederek, aklıyla, kavliyle ve ameliyle O (عز وجل)'yi tevhîd etmesi, vahdâniyyetinde ve ibâdet çeşitlerinde O'nu tek kılmasıdır." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 5. cilt, 486. sayfa]

⁷⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[القاهر/el-Kâhîr]' Yaratıklarını kudretine boyun eğdiren ve onları Kendisine ibâdet ettiren, onlar üzerinde yücelik sahibi olandır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 7. cilt, 103. sayfa]

⁷⁶¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[أَرْبَابٌ مُتَفَرِّقُونَ]/Müteferrik rabbler mi]' Yani: Allah'ın dûnundan o ibâdet ettiğiniz küçük ve büyük ve orta (boy) putlar.' [خَيْرٌ أَمْ اللَّهُ]' hayırlıdır, yoksa Allah mı?]' Yani: Şüphesiz, Allah onlardan hayırlıdır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 326. sayfa]

⁷⁶² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[أَلَا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ]/ancak sizin ve babalarımızın tesmiye ettiği isimlerdir]' Yani: Bu putlar, mânâdan yoksun mücerred isimlerdir. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ]' Allah, onlar hakkında bir sultân inzâl etmemiştir.' Yani: Bir Hücet inzâl etmemiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî,

başkasının değildir. O'ndan başkasına ibâdet etmemenizi emretmiştir.⁷⁶³ Bu, kayyım Dîn'dir. Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.'⁽⁴⁰⁾⁷⁶⁴

'Ey zindan arkadaşlarım! (Rüyâlarınıza) gelince, biriniz böylece rabbine içki sunacak⁷⁶⁵ ve diğerine gelince, böylece asılacak da kuşlar başından yiyecektir. O hakkında fetvâ istediğiniz emir kazâ edilmiştir.'⁽⁴¹⁾

Ve ikisinden necâta ereceğini o zannettiğine dedi ki: 'Beni rabbinin indinde zikret.'⁷⁶⁶ Fakat rabbisine zikretmeyi ona şeytân unutturdu, bu yüzden birkaç sene zindanda kaldı.⁽⁴²⁾

Ve melik dedi ki: 'Muhakkak ki ben, (rüyâmda) yedi semîz inek görüyorum, onları yedi arık (inek) yiyor ve yedi yeşil sümbül⁷⁶⁷ ve diğerleri kuru. Ey ileri gelenler! Rüyâm hakkında bana fetvâ verin, eğer rüyâ tâbir ediyor iseniz.'⁽⁴³⁾

Dediler ki: 'Karmakarışık düşler. Ve biz düşlerin tâbirini ilmedenler değiliz.'⁽⁴⁴⁾

Ve o ikisinden necâta eren, nice zaman sonra hatırladı. 'Ben size onun tâbirini bildiririm, öyleyse beni (zindana) irsâl edin.' dedi.⁽⁴⁵⁾

'Yûsuf, ey sıddık!⁷⁶⁸ Bize: 'Yedi semîz inek, onları yedi arık (inek) yiyor ve yedi yeşil sümbül ve diğerleri kuru.' hakkında fetvâ ver. Umarım ki insanlara (senin tâbirin ile) rücû ederim. Umulur ki onlar ilmederler.'⁽⁴⁶⁾

Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 32. sayfa]

⁷⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) çeyrid bir sened ile Ebu Âliye (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنْ الْخُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ/Hüküm Allah'tan başkasının değildir. O'ndan başkasına ibâdet etmemenizi emretmiştir.' hakkında demiştir ki: "Dînin esası şerîki/ortağı olmayan tek Allah'a ihlâs üzerinedir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 88. sayfa]

⁷⁶⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[بُذِلَ/Bu]' Yani: Allah'ın azâmetinin kemâline delâlet eden 'Tevhîd'. Öyle ki O'ndan gayrı, O'na müşâreket/ortaklık edemez. '[الدِّينُ الْفَيْمُ]/kayyım Dîn'dir' Yani: Hakk, müstakîm/dosdoğru, sâbit Dîn'dir. '[لَا يَعْلَمُونَ]/Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.' Yani: Cehâletlerinden dolayı ilmetmezler. İşte bunun için onların çoğu müşrik olmuştur." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 9. Cüz, 3542. sayfa]

⁷⁶⁵ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[فَيَسْقَى رَبَّهُ خَمْرًا]/böylece rabbine içki sunacak' Yani: Hizmet etmekte olduğu efendisine içki sunacak ve bu da onun hapisten çıkmasını gerektirecektir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 460. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷⁶⁶ Âdem ibn Ebu İyâs (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَذْكُرْنِي/Beni rabbinin indinde zikret.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Bu sözü, zindan arkadaşlarından, kurtulacak olana söylemiştir. Yûsuf (عليه السلام) şöyle diyordu: 'Beni melikin indinde zikret/an!'" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 88. sayfa]

⁷⁶⁷ başak

⁷⁶⁸ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[يُوسُفُ أَيُّهَا الصَّادِقُ]/Yûsuf, ey sıddık!'" Yani: Sözlerinde ve fiillerinde sadâkati çok olan!" [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 461. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Dedi ki: 'Yedi sene âdetiniz üzere zirâat yapın. Artık hasat ettiğinizi -yiyeceğinizden biraz müstesnâ- böylece sümbülünde bırakın.'(47)

'Sonra bunun ardından yedi şiddetli (sene) gelecek. Onlar için takdîm ettiğinizi -saklıyacağınızdan biraz hâric- yerler.'(48)

'Sonra bunun ardından bir yıl gelecektir, insanlar onda bol yağmura kavuşturulacak ve onda (mahsülleri) sıkacaklar.'(49)

Ve melik dedi ki: 'Onu bana getirin.' Bunun üzerine irsâl edilen ona gelince, (Yûsuf) dedi ki: 'Rabbine rücû et'⁷⁶⁹ de ellerini o kesen kadınların hâli neydi ona suâl et.⁷⁷⁰ Muhakkak ki Rabbim, onların tuzaklarına ilmedendir.'(50)

(Melik) dedi ki: 'Yûsuf'un nefsinden murâd almak istediğinizde, sizin durumunuz neydi?' (Kadınlar) dediler ki: 'Allah için hâşa, biz onun aleyhinde bir kötülük ilmetmiyoruz.' Azîz'in hanımı dedi ki: 'Şimdi hakk ortaya çıktı. Ben onun nefsinden murâd almak istedim. Ve muhakkak ki o sâdıklardandır.'(51)

(Yûsuf dedi ki:) **'Bu, benim ona gıyâbında ihânet etmediğimi ve Allah'ın hâinlerin tuzaklarını hidâyete erdirmeyeceğini ilmetmesi içindir.'**(52)

'Ve ben nefsimi temize çıkarmam. Muhakkak ki nefis elbette kötülüğü emredendir, Rabbimin merhamet ettiği müstesnâ. Muhakkak ki Rabbim Gafûr'dur, Rahîm'dir.'(53)

Ve melik dedi ki: 'Onu bana getirin, onu nefsim tahsîs edeyim.'⁷⁷¹ Bunun üzerine onunla kelâm edince, dedi ki: 'Muhakkak sen bugün indimizde⁷⁷² temkîn sâhibi,⁷⁷³ emînsin.'(54)

Dedi ki: 'Beni Arz'ın hazineleri üzerine kıl.'⁷⁷⁴ Muhakkak ki ben muhâfaza edenim, ilmedenim.'(55)⁷⁷⁵

---

⁷⁶⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[رُجِعْ إِلَى رَبِّكَ]/Rabbine rücû et]' Yani: Seyyidin/efendin melike." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 248. sayfa]

⁷⁷⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **'[رُجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسَيْئَلُهُ مَا بِآلِ النَّسْوَةِ]/Rabbine rücû et de kadınların durumu neydi ona suâl et'** kavli hakkında demiştir ki: "Allah'ın Nebîsi (عليه السلام), kendisi için bir masumiyet delîli tebeyyün edinceye dek zindandan çıkmak istememiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 91. sayfa]

⁷⁷¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: **'[وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ]/Ve melik dedi ki: 'Onu bana getirin, onu nefsim tahsîs edeyim.'**' Mânâsı: Onu kendime hâs/özel kılayım. Benim hâricimde kimse onu kendine tahsîs etmesin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 40. sayfa]

⁷⁷² Bu açıklama Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) aittir, der ki: **'[لَدَيْنَا]/ledeynâ'** Yani: indimizde." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teyisîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 463. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷⁷³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: **'[مَكِينٌ]/temkîn sâhibi'** Mânâsı: Konum ve emânet/güvenilirlik sâhibi." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 701. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve işte böylece Arz'da Yûsuf'u temkîn ettik.⁷⁷⁶ Orada dilediği yerde oturabiliyordu. Rahmetimizi dilediğimize nasîb ederiz. Ve muhsinlerin ecrini zâyî etmeyiz.(56)

Ve elbette Âhiret ecridir, o îmân edenler ve takvâ eder olanlar için daha hayırlıdır.(57)

Ve Yûsuf'un kardeşleri geldiler ve üzerine dâhil oldular.⁷⁷⁷ O zaman onları tanıdı. Ve onlar onu tanıyamadılar.(58)⁷⁷⁸

Ve onların techizâtlarını techîz edince,⁷⁷⁹ dedi ki: 'Bana sizin babanızdan olan kardeşinizi getirin. Ölçeği îfâ ettiğimi görmüyor musunuz? Ve ben misafir ağırlayanların en hayırlısıyım.'(59)

'İmdi eğer onu bana getirmezseniz, artık indimde sizin için bir ölçek yoktur. Ve bana yaklaşmayın.'(60)

Dediler ki: 'Onu babasından murâd edeceğiz. Ve muhakkak ki biz, elbette (bunu) fiil ederiz.'(61)

Ve (emrindeki) gençlere dedi ki: 'Onların sermayelerini, yükleri içine koyun. Umulur ki onlar ehlerine döndüklerinde onu anlarlar, umulur ki onlar rücû ederler.'(62)

⁷⁷⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli 'اجْعَلْنِي عَلَى خَزَائِنِ الْأَرْضِ/Beni Arz'ın hazineleri üzerine kıl.'" Burada Arz, Mısır toprağıdır. Hazîneler ise gıda ve mallardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 40. sayfa]

⁷⁷⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنِّي خَفِيفٌ عَلَيْهِمْ/Muhakkak ki ben muhâfaza edenim, ilmedenim.' hakkında demiştir ki: İdâreme verilen şeyi muhâfaza edenim, onun emrini (ilmedenim)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 91. Sayfa]

⁷⁷⁶ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ/Ve işte böylece Yûsuf'u temkîn ettik]' Yani: İşte böyle acib/ilginç temkîni Arz'da Yûsuf'a verdik. Yani: Onun için bir mekân kıldık." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 701. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷⁷⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "'وَجَاءَ إِخْوَةُ يُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَيْهِمْ/Ve Yûsuf'un kardeşleri geldiler ve üzerine dâhil oldular.'" Yani: Onlara kıtlık isâbet ettiğinde, azık almak için Mısır'a geldiler. Bu ise Kur'ân'ın mucîzevî ihtisârındandır/kısaltmalarındandır. [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Yûsuf Sûresi, 58. âyetin tefsirinde]

⁷⁷⁸ Bu açıklama İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) aittir, demiştir ki: "'لَهُ مُنْكَرُونَ/lehû munkirûn'" Yani: Onu tanıyamadılar. Çünkü kendileri ondan, o daha küçük bir çocuk iken ayrılmışlar ve onu bir kervana satmışlardı. Onlar kervanın onu nereye götürdüğünü de bilmiyorlardı. Ayrıca onun birgün böyle bir mevkîye geleceği akıllarının ucundan bile geçmiyordu. Bunun için onu tanıyamadılar. Ama o, onları tanıdı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 58. âyetin tefsirinde]

⁷⁷⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ/Ve onların techizâtlarını techîz edince]' [الجهاز/Cehâz], bir beldeden diğerine nakledilen çok kıymetli metâ/eşya demektir. [التجهيز/Techîz]' kelimesinin mânâsı ise burada şu şekildedir: Şüphesiz ki o, onların yiyecek ihtiyacını giderdi, malzemeyi onlara teslim etti ve onların beldelerine dönüşlerini kolaylaştırdı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 43. sayfa]

Böylece babalarına rücû ettiklerinde, dediler ki: 'Ey babamız! Ölçek bizden men' edildi. Artık kardeşimizi bizimle irsâl et, ölçek alalım. Ve muhakkak ki biz, onun için elbette muhâfaza edicileriz.'(63)

(Yâkub) dedi ki: 'Onun hakkında sizden emîn olabilir miyim? Ancak bundan önce onun kardeşi hakkında sizden emin olduğum gibi.'⁷⁸⁰ İmdi Allah'tır en hayırlı muhâfaza edici ve O merhamet edenlerin en merhametlisidir.'(64)

Ve metâlarını açtıklarında, sermayelerini kendilerine geri verilmiş buldular. Dediler ki: 'Ey Babamız, ne isteriz? İşte sermayemiz bize geri verilmiş ve (onunla yine) ehlimize yiyecek getiririz ve kardeşimizi muhâfaza ederiz ve bir deve yükü ziyâde ederiz. Bu (getirdiğimiz), az bir ölçektir.'(65)

(Yâkûb) dedi ki: 'İhâta edilmeniz müstesnâ,⁷⁸¹ onu bana mutlaka getireceğinize Allah'tan bir mîsâk verinceye kadar onu sizinle asla irsâl etmem.' Böylelikle ona mîsâklarını verince, dedi ki: 'Allah, söylediklerimiz üzerine vekîldir.'(66)

Ve dedi ki: 'Ey oğullarım! Bir kapıdan dâhil olmayın ve müteferrik⁷⁸² kapılardan dâhil olun.'⁷⁸³ Ve Allah'tan bir şeyi sizden savamam. Hüküm Allah'tan başkasının değildir.'⁷⁸⁴ O'na tevekkül ettim. Ve O'na artık tevekkül edenler tevekkül etsinler.'(67)

Ve babalarının onlara emrettiği yerden dâhil olduklarında, (bu,) -Yâkûb'un nefsindeki hâceti açığa çıkarması dışında- Allah'tan bir şeyi onlardan savaan olmadı. Ve muhakkak ki o, ona tâlim ettiğimiz için ilim sahibiydi ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.(68)

⁷⁸⁰ Şeyh AbdurRahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[Dedi ki:]' Yâkûb (عليه السلام) onlara dedi ki: '[أَمْنُكُمْ هُنَّ أَمْنُكُمْ] / Onun hakkında sizden emîn olabilir miyim, ancak bundan önce onun kardeşi hakkında sizden emin olduğum gibi.' Yani: Vaktiyle Yûsuf'u koruyacağınıza dair daha kuvvetli bir söz vermiştiniz. Ama buna rağmen, mezkûr sağlam akdinize/sözünüze vefâ göstermediniz. Artık bundan gayrı sizin bu kardeşinize sahib çıkacağınıza ve onu koruyacağınıza güvenemem. Ben ancak Allah (سبحانه وتعالى)'ya güvenirim." [AbdurRahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsiru's-Sa'dî, 464. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷⁸¹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِلَّا أَنْ يُخَاطَبَ بِكُمْ' / İhâta edilmeniz müstesnâ' hakkında demiştir ki: "Tâkat/Güç yetiremeyecek derecede mağlup edilmeniz müstesnâ" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 92. sayfa]

⁷⁸² farklı, ayrı ayrı

⁷⁸³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَادْخُلُوا مِنْ أَبْوَابٍ مُتَفَرِّقَةٍ' / ve müteferrik kapılardan dâhil olun' hakkında demiştir ki: Onlar sûret ve güzellik ile gelmişlerdi. Bu nedenle, onlar hakkında insanların nefislerinden korkmuştu." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 93. Sayfa]

⁷⁸⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[Hüküm Allah'tan başkasının değildir.]' Yani: Emir ve kazâ etme/hüküm verme (ancak) Allah'ındır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Yûsuf Suresi, 67. âyetin tefsirinde]

Ve Yûsuf'un yanına dâhil olduklarında, kardeşini kendine çekip dedi ki: 'Muhakkak ki ben senin kardeşinim, artık amel etmiş olduklarından dolayı yeise düşme.'(69)

Böylece onların techizâtlarını techiz edince, su kabını kardeşinin yükü içine koydu. Sonra bir duyurucu duyurdu: 'Ey kabile, muhakkak ki siz, elbette hırsızlarsınız.'(70)

Ve onlara dönerek: 'Ne yitirdiniz?' dediler.(71)

Dediler ki: 'Melikin su kabını yitirdik. Ve kim onu getirirse bir deve yükü vardır. Ve ben ona kefilim.'(72)⁷⁸⁵

Dediler ki: 'TAllahi,⁷⁸⁶ elbette ilmediyorsunuz ki Arz'da fesâd çıkarmak için gelmedik ve hırsızlar (da) olmadık.'(73)

Dediler ki: 'Öyleyse onun cezâsı nedir, eğer yalancılar iseniz?'(74)

Dediler ki: 'Onun cezâsı, kimin yükünde bulunursa, o takdirde o onun cezâsıdır. İşte zâlimleri böyle cezâlandırırız.'(75)

Bunun üzerine (Yûsuf), kardeşinin yükünden önce onların yüklerinden başladı. Sonra onu kardeşinin yükünden çıkardı. İşte Yûsuf için böyle bir tedbîr yaptık.⁷⁸⁷ Melikin dîninde kardeşini al(ıkoy)ması olmazdı,⁷⁸⁸ Allah'ın dilemesi müstesnâ. Dilediğimizi derecelerle yükseltiriz. Ve her ilim sahibinin fevkinde bir alîm vardır.(76)⁷⁸⁹

⁷⁸⁵ Bu açıklama İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) 'a aittir, der ki: "'[زَعِيمٌ/Zeîm]' Kefîl." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 334. sayfa]

⁷⁸⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[تَاللّٰهِ/TAllahi]' Yani: VAllahi. Bu kelime, yemin ederken baştaki '[و/vâv]' harfinin '[ت/tâ]' harfî ile tebdîl olunmasıyla/değiştirilmesiyle mahsûs kılınmıştır. Allah (سبحانه وتعالى)'nın sâir isimlerinde, yemin ederken baştaki '[و/vâv]' harfinin '[ت/tâ]' harfî ile tebdîl olunması husûsu yoktur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 261. sayfa]

⁷⁸⁷ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurur ki: 'إِشْتَرَيْنَا يَٰيُوسُفَ/İşte Yûsuf için böyle bir tedbîr yaptık.' Yani: Bu tedbîri onun için kolaylaştırdık. İşbu tedbîr vasıtası ile o, kınanmış olmayan bir duruma vâsıl olmuştur." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 466. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁷⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله) 'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: "'مَا كَانَ لِأَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ/Melikin dîninde kardeşini al(ıkoy)ması olmazdı]' kavli hakkında demiştir ki: "Bu ancak, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın tedbîren kurduğu bir fiildir. Yûsuf (عليه السلام) bu fiili, sebep/mâzeret olarak ileri sürmüştür." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 95. sayfa]

⁷⁸⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله) 'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın kavli: 'وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ/Ve her ilim sahibinin fevkinde bir alîm vardır.' hakkında demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) 'nın fevkinde ilim yoktur. (İlim,) O'ndan gelmiş ve âlimler (o ilmi) öğrenmişlerdir. Ve (ilim yine) O'na avdet edecektir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 16. cilt, 193. sayfa]

Dediler ki: 'Eğer çalmışsa, bundan önce onun bir kardeşi de çalmıştı. O vakit Yûsuf onu nefsinde gizledi ve onu onlara açıklamadı. Dedi ki: 'Siz şerrli bir konumdasınız ve Allah sizin vasfettiğinizi çok iyi ilmedendir.'⁷⁹⁰(77)

Dediler ki: 'Ey azîz! Muhakkak ki onun büyük bir şeyh⁷⁹¹ babası vardır. Bu itibarla onun yerine birimizi al. Muhakkak ki biz seni muhsinlerden görüyoruz.'⁽⁷⁸⁾

Dedi ki: 'Metâmızı indinde bulduğumuzdan başkasını almaktan Allah'a istiâze ederiz. Muhakkak ki biz, o zaman elbette zâlimleriz.'⁽⁷⁹⁾

Artık ondan yeise düşünce, aralarında konuşmak üzere çekildiler. Büyükleri dedi ki: 'Babanızın üzerinize Allah'tan mîsak aldığını ve bundan önce Yûsuf hakkında ifrata gittiğinizi ilmetmiyor musunuz? Artık babam bana izin verinceye veya Allah, hakkımda hükmedinceye kadar (bu) Arz'dan asla ayrılmayacağım. Ve O, hâkimlerin en hayırlısıdır.'⁽⁸⁰⁾

'Siz babamıza rücû edin de: 'Ey babamız! Muhakkak ki oğlun hırsızlık etti ve biz ilmettiğimizden başkasına şâhidlik etmedik. Ve gaybın muhâfızları (da) değil idik.'⁷⁹²deyin.'⁽⁸¹⁾

'Ve o içinde olduğumuz karyeye ve o içlerinde döndüğümüz kervana suâl et. Ve muhakkak ki biz, elbette sâdıklarız.'⁽⁸²⁾

(Yâkûb) dedi ki: 'Bilakis, nefisleriniz sizi bir işe sürüklemiştir. Artık (bana düşen) güzel bir sabırdır. Belki Allah onları bana cemân getirecektir. Muhakkak ki O, O'dur Alîm, Hakîm.'⁽⁸³⁾

⁷⁹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir: "'[فَأَسْرَهَا يُوسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يَأْتِ بِهَا لَهَا] O vakit Yûsuf onu nefsinde gizledi ve onu onlara açıklamadı.'" Onun, nefsinde gizlediği ise şu kavlidir: '[أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ]' / Siz şerrli bir konumdasınız ve Allah sizin vasfettiğinizi çok iyi ilmedendir.]" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 95. sayfa]

⁷⁹¹ Yani yaşlı, ihtiyar mânâsında. Müslümanlar yaşlılarına veya âlimlerine veya bazen genç olduğu hâlde ilimliyse hocalara, öğretmenlere hürmeten: '[شَيْخ]' derler. Bir tarikatın başına geçip avânelerine, milleti kandırmaları için uçar-kaçar hikayeleri anlattıran veya yazdıran sahtekâr şeyhlerin İslâm'da bir karşılığı yoktur. Bu sözde şeyhler ancak yaşlı olmaları hasebiyle şeyhtirler, yoksa İslâmî ilimlere hocalık veya öğretmenlik yapma cihetiyle değil, çünkü öğretileri tamamen bâtil üzere kuruludur. Bazen kendileri veya bazen hempaları vasıtasıyla Kur'ân, Sünnet ve Selefî Sâlihînin menhecine uymayan saçma sapan hikayelerle dolu basılı vb. şeylerin müridler tarafından satın alınmasının mecbur olduğu tâlimâtını verirler. Amaç ancak hizmet adı altında mensublarının veya sempatizanlarının paraları ile ceplerini doldurmak - bazen gizli, bazen açıktan- lüks bir hayat sürmektir. Bizim dinimiz tertemizdir, böyle ihanet çetelerine ihtiyacımız yoktur. İhanet kelimesini bilinçli kullanıyoruz, çünkü bunlar hakkı bilinçli bir şekilde gizlemekte ve insanları soymaktadırlar. Oysa 'Selef' insanlardan hizmetinin karşılığında bir ücret talep etmemiştir. Allah (سبحانه وتعالى) samimi kullarını Selef'in menheci üzere Kitâb'ından ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in Sünnet'inden ayırmasın. Âmin. [Derleyen]

⁷⁹² Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ]' / Ve gaybın muhâfızları (da) değil idik.]" kavli hakkında demiştir ki: "Onun çalınacağını hissetmemiştik/düşünmemiştik." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 96. sayfa]

Ve onlardan yüz çevirdi ve dedi ki: 'Ey Yûsuf'un üzerindeki esefim!'⁷⁹³ Ve hüzünden gözleri beyazladı, artık o üzüntüsünü içinde saklıyordu.(84)⁷⁹⁴

Dediler ki: 'TAllahi,⁷⁹⁵ Yûsuf'u zikredip duruyorsun. Nihâyet kederinden eriyen olacaksın veya helâk olanlardan olacaksın.'(85)

(Yâkûb) dedi ki: 'Ben tasamı ve hüznümü ancak Allah'a şikâyet ederim ve ben Allah'tan sizin ilmetmediğinizi ilmediyorum.'(86)

'Ey oğullarım! Gidin de Yûsuf ve kardeşinden bir tahassüste⁷⁹⁶ bulunun. Ve Allah'ın revhinden yeise düşmeyin.⁷⁹⁷ Muhakkak ki o, kâfirler kavminden başkası Allah'ın revhinden yeise düşmez.'(87)

Bunun üzerine (Mısır'a gidip) Yûsuf'un yanına dâhil olduklarında, dediler ki: 'Ey azîz! Bize ve ehlimize darlık temâs etti. Ve değersiz bir sermaye ile geldik.'⁷⁹⁸ Artık bize ölçüyü ifâ et ve bize tasaddukta bulun. Muhakkak ki Allah, sadaka verenlere karşılığını verir.'(88)

(Yûsuf) dedi ki: 'Sizler câhiller iken, Yûsuf ve kardeşine ne fiil işlediğinizi ilmettiniz mi?'(89)

(Kardeşleri) dediler ki: 'Doğrusu sen misin? Elbette sen Yûsuf'sun.' Dedi ki: 'Ben Yûsuf'um ve bu kardeşim. Allah üzerimize minnette bulunmuştur. Muhakkak ki kim takvâ eder ve sabrederse, artık muhakkak ki Allah muhsinlerin ecrini zâyi etmez.'(90)

(Kardeşleri) dediler ki: 'TAllahi, andolsun ki Allah seni bizim üzerimize üstün kılmıştır. Ve biz, elbette hatâ edenlerden olmuştuk.'(91)

⁷⁹³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يَا أَيُّهَا يُونُسُ/ Ey Yûsuf'un üzerindeki esefim!]' hakkında demiştir ki: "Yani: (Yûsuf için) hüznü." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 96. sayfa]

⁷⁹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'فَهُوَ/artık o üzüntüsünü içinde saklıyordu' Yani: O sükût ediyor ve durumunu bir mahlûka şikâyet etmiyordu." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 84. âyetin tefsirinde]

⁷⁹⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'قَالُوا تَأَلَّهْ/Dediler ki: 'TAllahi]' Bu bir kasemdir/yemindir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 337. sayfa]

⁷⁹⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Ve '[التَّحَسُّسُ/ tahassüs]' hayır için söylenir ve '[التَّجَسُّسُ/ tecessüs]' ise şerr hakkında kullanılır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 87. âyetin tefsirinde]

⁷⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَا تَأْيِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ/Ve Allah'ın revhinden yeise düşmeyin.]' hakkında demiştir ki: "Yani: Allah'ın rahmetinden (yeise düşmeyin/ümit kesmeyin)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 97. sayfa]

⁷⁹⁸ İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrir etmiştir: "'وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ مُرْجِيَةٍ/Ve değersiz bir sermaye ile geldik.'" Eski bir çuval, birkaç mızrak, ip ve az bir şey (ile geldik)." [Ebu Abdîllah Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdîsu'l-Muhtâre, 11. cilt, 120.-121. sayfalar (113.)]

(Yûsuf) dedi ki: 'Bugün sizin üzerinize bir kınama yoktur. Allah sizi mağfiret etsin. Ve O, merhametlilerin en merhametlisidir.'(92)

'Bu gömleğimle gidin de onu babamın yüzünün üzerine ilkâ edin, görür hâle gelsin. Ve cemîân ehlinizle bana gelin.'(93)

Ve kervan (Mısır'dan) ayrılınca, babaları dedi ki: 'Muhakkak ki ben, hakîkaten Yûsuf'un kokusunu buluyorum,⁷⁹⁹ eğer bana bunak demezseniz.'(94)

Dediler ki: 'TAllahi, muhakkak ki sen elbette eski dalâletinin içindesin.'(95)⁸⁰⁰

Nihâyet beşîr⁸⁰¹ gelip de onu yüzünün üzerine ilkâ edince, hemen görür hâle döndü. Dedi ki: 'Size demedim mi, muhakkak ki ben Allah'tan sizin ilmetmediğinizi ilmediyorum.'(96)

Dediler ki: 'Ey babamız! Bizim için günahlarımıza istiğfâr et, muhakkak ki biz hatâ edenler olduk.'(97)

Dedi ki: 'Sizin için Rabbime istiğfâr edeceğim. Muhakkak ki O, O'dur Gafûr, Rahîm.'(98)

Böylece (Mısır'a gidip) Yûsuf'un yanına dâhil olduklarında, ebeveynini kendine çekti ve dedi ki: 'İnşâAllah Mısır'a dâhil olun, emîn olarak.'(99)

Ve ebeveynini arşın⁸⁰² üzerine kaldırdı ve onun için secdeye kapandılar.⁸⁰³ Ve dedi ki: 'Ey babacığım! Bu, bundan önceki rüyâmın tevîlidir. Rabbim onu hakk kıldı. Ve beni

⁷⁹⁹ İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[يُوسُفُ] /Muhakkak ki ben, hakîkaten Yûsuf'un kokusunu buluyorum'" Yaklaşık olarak Basra ile Kûfe arası bir mesâfeden onun kokusunu bulmuştur." [Ebu Abdillâh Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdîsu'l-Muhtâre, 11. cilt, 122.-123. sayfalar (126.)]

⁸⁰⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلَالِكَ الْقَدِيمِ] /Dediler ki: 'TAllahi, muhakkak ki sen elbette eski dalâletinin içindesin.'" Yani: Ehlinde onun huzûrunda bulunanlar dediler ki: 'Sen, ey Yâkûb, Yûsuf'u aşırı sevmenden dolayı, eskiden üzerinde bulunduğun doğru düşünme yolundan uzaklaşmış bir hâldesin. Yûsuf'u unutmuyor ve onu hiç aklından çıkarmıyorsun.'" [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 713. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸⁰¹ tebşîr edici, müjdeci

⁸⁰² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[الْعَرْشُ/arş]': Melikin serîri/tahtı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 66. sayfa]

⁸⁰³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "[وَعَرُّوْا لَهُ سَجْدًا] /ve onun için secdeye kapandılar]' hakkında demiştir ki: "Bu, sizden öncekiler arasında bir selâmlaşma şekli idi. Onlar birbirlerini böyle selâmlıyorlardı. Allah, bu ümmete selâmı bahşetmiştir, Cennet ehlinin tahıyyesi/selâmlaşması. Bu, Allah (تبارك وتعالى)'nın, onlar daha bu dünyâda iken kendilerine sunduğu bir ikram ve O (سبحانه وتعالى)'dan bir nimettir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 98. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Bu, onların şeriatlerinde câri idi. Onlar kendilerinden daha büyük bir kimseye selâm verirken ona secde ediyorlardı. Bu, Âdem (عليه السلام)'dan İsâ (عليه السلام)'ın şeriatine kadar câiz olarak gelemişti. Ama böyle bir secde, bu ümmete harâm kılınmıştır. Bu ümmetin şeriatinde secde, Cenâb-ı Rabb (سبحانه وتعالى)'ya mahsûs kılınmıştır. Katâde ve diğerlerinin sözünün içeriği

zindandan ihrâc ettiğinde bana ihsân etti ve sizi bâdiyeden getirdi, benim aramı ve kardeşlerimin arasını şeytânın bozmasının ardından. Muhakkak ki Rabbim dilediğine Latîf'tir.⁸⁰⁴ Muhakkak ki O, O'dur Alîm, Hakîm.(100)

'Rabbim! Bana mülkten verdin ve bana hâdiselerin tevîlini tâlim ettin.⁸⁰⁵ Semâlar ve Arz'ı yaratan! Sen, dünyâ ve Âhiret'te benim velîmsin. Beni Müslüman olarak vefât ettir ve beni sâilihler ilhâk buyur.'(101)

İşte bu, gayb haberlerindendir. Onu sana vahy ediyoruz. Ve sen, işlerinde icmâ ettiklerinde -ve onlar tuzak kurarken- onların indinde⁸⁰⁶ değil idin.(102)

Ve insânların ekserîsi -velev ki hırs slansan- mü'minler değildir.(103)⁸⁰⁷

Ve sen onun üzerine onlardan bir ücret istemiyorsun. O, âlemler için bir zikirden başkası değildir.(104)⁸⁰⁸

Ve semâlar ve Arz'da âyetten nicesi vardır ki üzerinden geçerler. Ve onlar, onlardan îrâz ederler.(105)

Ve onların ekserîsi -ve onlar müşrik olmaksızın- Allah'a îmân etmezler.(106)⁸⁰⁹

---

budur. Buradan maksat şudur: Şüphesiz ki bu secde, onların şeriatinde câiz idi. Bunun için ona secde etmişlerdi." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 100. âyetin tefsirinde]

⁸⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'رَبِّی لَطِیفٌ لِّمَا يَشَاءُ/ Muhakkak ki Rabbim dilediğine Latîf'tir.' hakkında demiştir ki: "Yûsuf'a lutfetmiş, durumu onun lehine çevirmiş; onu hapisten çıkarmış, ehlini bâdiyeden/çölden getirtmiş, şeytânın vesvesesini ve kardeşleri aleyhine kıskırtmasını onun gönlünden söküp çıkarmıştır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 99. sayfa]

⁸⁰⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَعَلَّمْتَنِي مِنْ تَأْوِيلِ/ ve bana sözlerin tevîlini tâlim ettin]' Yani rüya ilmini tâlim ettin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 68. sayfa]

⁸⁰⁶ Bu açıklama İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'لَدَيْهِمْ/ Ledeyhim]' Onların indinde." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 340. sayfa]

⁸⁰⁷ İmâm Şâtîbî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah'ın halk ettikleri hakkındaki Sünneti böyledir. Muhakkak ki hakk ehli, bâtil ehli yanında azdır. Çünkü Allahu (تعالى) buyurmuştur ki: 'وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ/ Ve insânların ekserîsi -velev ki hırs slansan- mü'minler değildir.' Ve O (تعالى) (yine) şöyle buyurmuştur: 'وَقَلِيلٌ مِنَ عِبَادِيَ الشَّكُورُ/ Ve kullarımdan şükredenler azdır.' [Sebe Sûresi, 13. âyet]" [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtîbî, el-İ'tisâm, 1. cilt, 12. sayfa]

⁸⁰⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'O, değildir.' O, yani Kur'ân değildir 'ذِكْرٌ/ zikirden başkası]' Öğüt ve hatırlatma(dan başkası)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 197. sayfa]

⁸⁰⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ/ Ve onların ekserîsi Allah'a îmân etmezler]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Onların îmâna ait hâlleri, kendilerine 'Semâyı kim halk etti/yarattı ve Arz'ı kim halk etti ve dağları kim halk etti?' diye sorulduğu zaman, müşrik oldukları hâlde bu sorulara 'Allah'tır!' diye cevap vermeleridir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 99. sayfa]

Artık Allah'ın azâbından onlara bir kuşatmanın gelmeyeceğinden veya Saat'in⁸¹⁰ onlara ansızın gelmesinden -ve onlar şuurunda değillerken- emin mi oldular?(107)

De ki: 'Bu, benim yolumdur. Basîret üzere Allah'a dâvet ederim,⁸¹¹ ben ve bana tâbi olanlar. Ve ben Allah'ı tesbih ederim ve ben müşriklerden değilim.'(108)

Ve senden önce, şehirler ehlinden kendilerine vahyettiğimiz adamlardan başkasını irsâl etmedik. O halde Arz'da seyr edip, böylece onlardan o öncekilerin âkibetinin nasıl olduğuna nazar etmediler mi? Ve elbette Âhiret diyârı, o takvâ edenler için daha hayırlıdır. Daha akletmiyor musunuz?(109)

Nihâyet resûller yeise düştükleri ve tekzîb edileceklerini zannettiklerinde, onlara nusretimiz geldi de dilediklerimiz necâta erdirildi. Ve azâbımız,⁸¹² mücrim kavimden reddolunmaz.(110)

Andolsun ki, onların kıssalarında akıl sahipleri için bir ibret vardır. (Kur'ân) iftirâ edilmiş bir söz değildir.⁸¹³ Ve lâkin o önündekinin tasdîki ve her şeyin tafsîlidir.⁸¹⁴ Ve îmân eden bir kavim için hidâyet ve rahmettir.(111)⁸¹⁵

⁸¹⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

⁸¹¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Yani bu, o (صلى الله عليه وسلم)'in Allah'a bir basîret, yakîn, aklî ve şer'î bir burhân üzere dâvet ettiği yöntemi, yolu ve Sünnet'idir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 108. âyetin tefsirinde]

Şeyh Hammud el-Hârisî, İbn Kesîr'in bu sözünü naklettikten sonra şöyle demiştir: "Sahabe (bunu) direkt olarak Resûl (صلى الله عليه وسلم)'den almıştır. Onların fehmi onları en doğru olana ülfet etmiştir. Fazîlet, makam ve anlayış cihetinden onlardan sonra Tabiîn (رحمهم الله) gelmektedir. İşte Sahabe ve Tabiînden oluşan bu topluluk, mü'minler içinde Nebî'lerine en çok tâbi olan Selef'tir. Selef'in menheci, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in menhecine en muvafık olan menhecdir.

Bunun için, tüm ibâdet ve dâvet meselelerinde bu menhecin en derin noktalarını incelemek ve bu menheci ilim, ibâdet ve dâvette doğruya muvafık olmayı umarak tatlı ve serin bir su şeklinde müslümanlara sunmak, araştırmacılar üzerine vaciptir. Şüphesiz ki bu ümmetin âhiri ancak bu ümmetin evvelinin salâh bulduğu ile salâh bulabilir.

Şöyle ki akîdesinde, ibâdetlerinde, muamelatında, teamüllerinde, edebinde ve ahlakında İslâm'ın menheci kesinlikle apaçıktır. Çünkü bu menhec, Kitâb, Sünnet ve Sahabe (رضي الله عنهم)'un fehminden alınmış bir menhectir. Şüphesiz ki bu menhecin apaçık oluşu, onun vahiy nuru ile aydınlanmasının ve aynı zamanda, nakille çelişmeyecek şekilde ve aklın nakle tâbi olması şartıyla, Allah'ın akla ve fikre bahşettiği hakkın verilmesinin neticesidir. [Hammud bin Câbir bin Mubârek el-Hârisî, Bid'atların Tenkidinde ve Bid'at Ehlini Dâvette Selef Menheci, 1. sayfa]

⁸¹² Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا]' Ve be'simiz reddolunmaz' Yani: Azâbımız." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, . sayfa]

⁸¹³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[مَا كَانَ حَدِيثًا] (Kur'ân) iftirâ edilmiş bir söz değildir.'" Yalan/uydurma (bir söz değildir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 102. sayfa]

⁸¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَكِنْ تَصَدِّقُ] (Furkân, öncesindeki kitâbların tasdîkidir. Ve onlara şahidlik eder." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 102. sayfa]

13. RA'D SÜRESİ (43 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm, Râ. İşte bunlar Kitâb'ın âyetleridir.⁸¹⁶ Ve Rabbinden sana o inzâl edilen, hakktır. Ve lâkin insanların ekserîsi îmân etmezler.(1)

Allah, O ki, semâları direksiz olarak yükseltmiştir, onları görüyorsunuz. Sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.⁸¹⁷ Ve güneş ve ayı musahhar etmiştir. Hepsi müsemmâ bir ecel için⁸¹⁸ cereyân ediyor.⁸¹⁹ Emri tedbîr ediyor, âyetleri tafsîl ediyor, umulur ki siz Rabbinize mülâki olmayı yakîn edersiniz.(2)

⁸¹⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ]/Ve îmân eden bir kavim için hidâyet ve rahmettir.]" Kalbleri onunla azgınlıktan rüşde, dalâletten doğruluğa hidâyet bulur. Onunla, bu dünya hayâtında ve Meâd/Âhiret Günü'nde kulların Rabbinden rahmet ümit ederler. Azîm Allah'tan bizleri de dünyâ ve Âhiret'te onlardan eylemesini niyaz ederiz. O gün ıslıl ıslıl yüzleri ağaranlar kazanır, yüzleri kararanlar ise kötü alışverişi ile dönerler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 111. âyetin tefsirinde]

⁸¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "[وَالَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ]/Ve Rabbinden sana o inzâl edilen, hakktır.]" hakkında demiştir ki: "Yani: Bu Kur'ân." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 103. sayfa]

⁸¹⁷ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Öyle ki biz, Allah (عز وجل)'nin haberine îmân ederiz. Hâlık'ımız Arş'ın üzerine istivâ buyurmuştur. Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyiz. Ve -mu'attıla ve cehmiyyenin dediği gibi- bize söylenenden başka bir kavil söylemeyiz. Mu'attıla ve cehmiyye şöyle der: 'O, Arş üzerine istivâ değil istivlâ etmiştir.' Böylelikle onlara söylenenden başka bir kavle tebdîl etmişlerdir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 233. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise -daha önce geçtiği üzere- şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى سِدْرٍ مَّجِيدٍ]' Sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.]" [A'raf sûresi, 54. âyet] kavli hakkında, insanlar pek çok söz söylemişlerdir." Sonra İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle devam eder: "Bu konuda Mâlik ve Evzaî ve Sevrî ve Leys ibn Sa'd ve Şafîi ve Ahmed ve İshâk ibn Râhûye ve eski ve yeni diğer Müslüman imâmlardan Selefî Sâlih'in mezhebine sülûk edilmelidir/girilmelidir. Ve bu yol, bu âyeti tekyîf ve teşbîh ve tâ'tîl etmeden, geldiği gibi kabul etmektir. Teşbîhçilerin zihinlerine hemen geliveren zahir mânâ; Allah (سبحانه وتعالى)'dan nefyolunmuştur. Muhakkak ki Allah; mahlukâtından hiçbir şey O'na benzemez. '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ]' O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.]" [Şura Sûresi, 11. âyet] Bilakis durum; imâmların -[Buhârî'nin hocası] Nuaym bin Hammâd el-Huzâî onlardandır- dediği gibidir: 'Kim Allah'ı mahlukatına teşbîh ederse kâfir olur. Kim Allah'ın kendisiyle nefsinin vasfettiklerini inkar ederse kâfir olur. Allah'ın nefsinin vasfettiği ve Resûlu'nun (vasfettiklerinde) teşbih yoktur.' [İmâm Zehebî, 'el-Uluvv'da sahîh bir isnâd ile zikretmiştir. Şeyh el-Elbânî de bunu 'Muhtasar el-Uluvv'da (184. sayfa) tashîh etmiştir.]

Kim Allah (سبحانه وتعالى) için sarîh âyetlerde ve sahîh haberlerde vârid olan şeyleri Allah (سبحانه وتعالى)'nın Celâl'ine layık vecih üzere isbât eder ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan noksanlıkları nefyederse; işte o, hidâyet yoluna sülûk etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, A'raf Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

⁸¹⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[لَا جِلَّ مُسْمًى]/müsemmâ bir ecel için]" Yani: Mâlûm/bilinen bir vakte kadar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 293. sayfa]

⁸¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى]/Ve güneş ve ayı musahhar etti. Hepsi müsemmâ bir ecel için cereyân ediyor.]" kavli hakkında demiştir ki: "Dünyâ, yani dünyânın fenâ bulması." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 104. sayfa]

Ve O, O ki, Arz'ı uzatmıştır ve orada sâbit dağlar ve nehirler kılmıştır. Ve orada her semereden ikişer çift kılmıştır. Geceyi gündüze bürüyor. Muhakkak ki bunda, tefekkür eden bir kavim için elbette âyetler vardır.(3)

Ve Arz'da mütecâvir kıtâlar vardır. Ve üzüm bağları ve ekinler ve çatalı ve çatalsız hurmalıklar vardır, hepsi bir su ile sulanır. Ve yemişlerinde bazısını bazısı üzerine tafdîl ediyoruz. Muhakkak ki bunda, akleden bir kavim için âyetler vardır.(4)

Ve eğer teâccüb edeceksen, o halde dediklerine teâccüb et: 'Biz toprak olduğumuzda mı? Muhakkak ki biz mi, gerçekten yeni bir hilkat içinde olacağız?' İşte onlar, Rabblerine o küfredenlerdir. Ve işte onlar, boyunlarında halkalar bulunanlardır. Ve işte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(5)

Ve senden iyilikten önce kötülüğü acele isterler. Ve onlardan önce emsâller⁸²⁰ gelip geçmiştir. Ve muhakkak ki Rabbin, insanlara zulümleri üzerine elbette mağfîret sâhibidir. Ve muhakkak ki Rabbinin ikâbı, elbette şiddetlidir.(6)

Ve o küfredenler derler ki: 'Onun üzerine Rabbinden bir âyet inzâl edilmeli değil miydi?' Sen ancak bir inzâr edicisin. Ve her kavim için bir hidâyet edici vardır.(7)⁸²¹

Allah her dışının ne yüklendiğini ve rahîmlerin neyi eksilttiğini ve neyi ziyâde ettiğini ilmeder.⁸²² Ve her şey O'nun indinde bir mikdâr iledir.(8)

Gaybı ve müşâhede edileni ilmedendir. Kebîr'dir, Muteâli'dir.(9)⁸²³

Sizden, sözü gizleyen ve onu açığa vuran ve o geceleyin saklanan ve gündüzün ortaya çıkan (O'na) müsâvîdir.(10)

Onun için önünden ve arkasından takip edenler vardır, onu Allah'ın emriyle muhâfaza ederler.⁸²⁴ Muhakkak ki Allah bir kavimdekini değiştirmez,

⁸²⁰ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله) a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[المثلاث/mesulât]' Emsâller." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 3. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 107. sayfa]

⁸²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَيَقُولُ الَّذِينَ] 'Onun üzerine Rabbinden bir âyet inzâl edilmeli değil miydi?'" Bu, Arab müşriklerinin sözüdür. Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki: "'[إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ] 'Sen ancak bir inzâr edicisin. Ve her kavim için bir hidâyet edici vardır.'" Her kavim için, onları Allah'a dâvet eden bir dâvetçi vardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 107. sayfa]

⁸²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى) ilminin mükemmelliğini haber vermektedir. Şöyle ki hiçbir şey O'na gizli kalmaz. Ve O, hâmile olan her dişi canlının taşıdığını ihâta eder." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ra'd Suresi, 8. âyetin tefsirinde]

⁸²³ İmâm Taberî (رحمه الله) diyor ki: "'[الْكَبِيرُ/el-Kebîr]' O ki, her şey O'nun dînundadır. '[المُتَعَالِ/el-Muteâli]' Kudretiyle her şey üzerine âlî/yüce olandır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 16. cilt, 366. sayfa]

⁸²⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ]' onu Allah'ın emriyle muhâfaza ederler]" kavli hakkında şöyle

nefislerindeki değiştirmediğiçe.⁸²⁵ Ve Allah bir kavim için kötülük murâd ederse, artık onu reddedecek yoktur. Ve onlar için O'nun dûnundan bir velî yoktur.(11)

O, O ki, korku ve ümit vermek için şimşegi size gösterir ve ağır bulutları inşa eder.(12)

Gök gürültüsü hamd ile ve melekler O'nun korkusundan tesbîh ederler. Ve yıldırımlar irsâl eder de onları dilediğine isâbet ettirir. Ve onlar Allah hakkında mücâdele ederler. Ve O, mihâli şiddetli olandır.(13)⁸²⁶

Hakk dâvet O'nundur.⁸²⁷ Ve O'nun dûnundan o duâ ettikleri,⁸²⁸ kendileri için bir şeyle icâbet etmezler. (Onlar) ancak, ağzına ulaşması için suya karşı iki avucunu açan gibidir. Ve o ona ulaşacak değildir. Ve kâfirlerin duâsı dalâlet içinde olmaktan başkası değildir.(14)

Ve semâlarda ve Arz'da kim varsa itaatle ve kerhen Allah'a secde eder.⁸²⁹ Ve gölgeleri sabah ve akşam.(15)⁸³⁰

---

dediğini tahrîc etmiştir: "Allah'ın izni ile. Takip edenler, Allah'ın emrinden olup onlar meleklerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 111. sayfa]

⁸²⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ]/Muhakkak ki Allah bir kavimdeki değiştirmez' Mânâsı: Bir kavimdeki nimetten hiçbir şeyi değiştirmez. '[حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ]/nefislerindeki değiştirmediğiçe' Mâsiyet ile (değiştirmediğiçe)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 82. sayfa]

İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ]/Muhakkak ki Allah bir kavimdeki değiştirmez, nefislerindeki değiştirmediğiçe.' Mânâsı: Muhakkak ki Allah, bir kavme bir resûl gönderir ve onlar da o resûlu tekzîb ederlerse, Allah onları helâk eder." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 120. sayfa]

Ve Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ]/Muhakkak ki Allah bir kavimdeki değiştirmez' Nimet, ihsan ve maîşet genişliğini değiştirmez. '[حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ]/nefislerindeki değiştirmediğiçe' İmândan küfre ve tâatten mâsiyete veya Allah'ın nimetlerine şükretmekten o nimetlerle şırmamaya/taşkınlık yapmaya intikâl ederlerse, bunun takdirde Allah, nimetleri onlardan çekip alır. Aynı şekilde kullar, nefislerindeki mâsiyeti değiştirir ve Allah'a itaate intikâl ederlerse; Allah da bu durumda onların içinde bulunduğu meşakkati hayra, sürûra/sevince, hoşnutluk ve rahmete dönüştürür." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmî'l-Mennân, 479. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸²⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[وَهُوَ شَدِيدٌ]/Ve O, mihâli şiddetli olandır' Yani: Kuvveti ve sinaması." Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah, O'na karşı tuğyân eden, isyân eden ve küfründe mütemâdi olan kimseyi cezâlandırma husûsunda sinaması şiddetli olandır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 16. cilt, 394. sayfa]

⁸²⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ]/Hakk dâvet O'nundur.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah'tan başka ilâh olmadığına şehâdet etmektir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 113. sayfa]

⁸²⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ]/Ve O'nun dûnundan o duâ ettikleri' Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'nın dûnundan ibâdet ettikleri putlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 205. sayfa]

⁸²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın:

De ki: 'Semâların ve Arz'ın Rabbi kimdir?' De ki: 'Allah.' De ki: 'Artık onun dûnundan nefisleri için ne bir menfaata ve ne bir zarara mâlik olmayan evliyâyı mı (ilâh) ittihaz ettiniz?'⁸³¹ De ki: 'Âmâ ve gören müsâvî olur mu? Veya zulmetler ve nûr⁸³² müsâvî olur mu?' Yoksa Allah'a, O'nun halk etmesi gibi halk eden şerîkler kıldılar, böylece onlara müteşâbih mi oldu?⁸³³ De ki: 'Allah her şeyin Hâlık'ıdır. Ve O Vâhid'tir, Kahhâr'dır.'(16)

Semâdan su inzâl etti de vâdiler mikdârlarınca sel oldu. O vakit sel üste çıkan köpüğü yüklendi. Ve bir süs eşyası veya bir metâ yapmak isteğiyle ateşin üzerinde erittiğinizden onun misli bir köpük vardır. İşte Allah hakkı ve bâtılı böyle darb eder. İmdi köpüğe gelince, artık atılır gider. Ve insanlara menfaati olana gelince, böylece Arz'da kalır. İşte Allah böyle misâller darb eder.(17)

Rabblarına o icâbet edenler için en güzeli vardır.⁸³⁴ Ve O'na o icâbet etmeyenler, Arz'da olanın hepsi ve onunla beraber bir misli onların olsa, elbette onu fidye olarak verirlerdi. İşte onlar, onlar içindir kötü bir hesâb. Ve me'vâları Cehennem'dir ve (o) ne kötü bir döşektir.(18)

O halde Rabbinden sana inzâl edilenin hakk olduğunu ilmeden kimse, o âmâ kimse gibi midir? Ancak akıl sâhibleri tezekkür ederler.(19)

Onlar ki, Allah'ın ahdini îfâ ederler ve mîsâkı nakzetmezler.(20)⁸³⁵

'وَاللَّهُ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا]' kavli hakkında demiştir ki: "İmdi mü'mine gelince, bu durumda isteyerek secde eder. Ve kâfire gelince, bu durumda istemeyerek secde eder." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 113. sayfa]

⁸³⁰ Secde âyetidir

⁸³¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ]' De ki: 'Artık onun dûnundan evliyâyı mı (ilâh) ittihaz ettiniz?]' Mânâsı: Siz, Allah'ın sizin halk ettiği, semâların ve Arz'ın Hâlı' olduğunu ikrâr etmenize rağmen, O (سبحانه وتعالى)'nın dûnundan velîler, yani putlar ittihaz ettiniz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 86. sayfa]

⁸³² İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[الْأَعْمَى]' 'Âmâ ve gören]'e gelince: Kâfir ve mü'mindir. Ve '[الظُّلُمَاتِ وَالنُّورِ]' 'zulmetler ve nûr]'a gelince: Dalâlet ve hidâyettir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 114. sayfa]

⁸³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ]' Yoksa Allah'a şerîkler (mi) kıldılar]' Yani: Allah'a şerîkler/ortaklar mı kıldılar ki onlar 'O'nun halk etmesi gibi halk eden, böylece onlara müteşâbih mi oldu?]' Yani: Allah'ın halk ettiklerine benzeyen şeyler mi halk ettiler? Âyetin mânâsı: Onların da bildiği üzere, putlar kesinlikle Allah'ın halk ettiği gibi halk edemezler; bu nedenle de Allah'a ibâdet edildiği gibi putlara ibâdet edilmesi yakışık almaz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 87. sayfa]

⁸³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[لَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ]' Rabblarına o icâbet edenler için en güzeli vardır.]' kavli hakkında demiştir ki: "Ve o (en güzeli), Cennet'tir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 115. sayfa]

⁸³⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْفُضُونَ الْمِيثَاقَ]' Onlar ki, Allah'ın ahdini îfâ ederler ve mîsâkı nakzetmezler.]' Onlar münâfıklar gibi değillerdir. Çünkü bir münâfık, ahdedtiği zaman sözüne riâyet etmez; hasımlaştığı zaman fâcirce davranır; konuştuğunda yalan söyler; kendisine bir

Ve onlar ki, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiğini ulaştırırlar⁸³⁶ ve Rabblerinden haşyet duyarlar ve kötü hesâbtan korkarlar.(21)

Ve onlar ki, Rabblerinin vechini arzulayarak sabrederler ve namazı ikâme ederler. Ve onları rızıklandırıdıklarımızdan sırран ve alenen infâk ederler⁸³⁷ ve kötülüğü iyilik ile savarlar. İşte onlar, onlar içindir diyârın âkibeti.(22)⁸³⁸

Adn cennetleri, oraya dâhil olurlar. Ve babaları ve zevceleri ve zürriyetlerinden sâlih olanlar (da). Ve melekler onların üzerlerine her kapıdan dâhil olurlar.(23)

Selâm sizin üzerinizdir, sabrettiğinizden dolayı. Artık ne güzeldir diyârın âkibeti!(24)

Ve onlar ki, mîsâklerinin ardından Allah'ın ahdini nakzederler ve Allah'ın ulaştırılmasını emrettiğini keserler ve Arz'da fesâd çıkarırlar. İşte onlar, onlar içindir lânet. Ve diyârın kötüsü (de) onlar içindir.(25)

Allah, rızkı dilediğine genişletir ve takdîr eder. Ve onlar dünyâ hayâtı ile ferahlanmaktadırlar. Ve dünyâ hayâtı, Âhiret'te bir metâdan başkası değildir.(26)

Ve o küfredenler derler ki: 'Onun üzerine Rabbinden bir âyet inzâl edilmeli değil miydi?' De ki: 'Muhakkak ki Allah, dilediğini dalâlete düşürür ve yöneleni Kendisine hidâyet eder.'(27)⁸³⁹

Onlar ki îmân etmişlerdir ve kalbleri Allah'ın zikri ile mutmain olmuştur.⁸⁴⁰ Dikkat edin! Kalbler, Allah'ın zikri ile mutmain olur.(28)

---

emânet verildiğinde ihânet eder." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ra'd Suresi, 20. âyetin tefsirinde]

⁸³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ' / **onlar ki, Allah'ın ulaştırılmasını emrettiğini ulaştırırlar**' Ve onlar ki, Allah (سبحانه وتعالى)'nın yapılmasını emir buyurduğu sıla-i rahmi îfâ ederler ve onu kesmezler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 16. cilt, 420. sayfa]

⁸³⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ' / **ve namazı ikâme ederler**]' Yani: Beş (vakit) namazı. '[وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً' / **onları rızıklandırıdıklarımızdan sırран ve alenen infâk ederler**]' Zekâtı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 115. sayfa]

⁸³⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنَّهُمْ عَنِ الدَّارِ' / **İşte onlar, onlar içindir diyârın âkibeti.**]' Yani: Cennet. Ve mânâsı: Onların âkibeti, sevâb yurdudur (yani Cennet)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 90. sayfa]

⁸³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أَنْابَ]' / **ve yöneleni Kendisine hidâyet eder**]' kavli hakkında demiştir ki: "Yani: Tevbe edip Allah'a yöneleni" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 118. sayfa]

⁸⁴⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ' / **ve kalbleri Allah'ın zikri ile mutmain olmuştur.**]' âyet-i kerîmesi şu anlama gelmektedir: Yani onların kalbleri, lisanları ile Allah (سبحانه وتعالى)'yı zikrederek, Kur'ân tilâveti ile, tesbîh '[سبحان الله/SubhanAllah]', tahmîd '[الحمد لله/Elhamdulillah]', tekbîr

O îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, tubâ onlar içindir⁸⁴¹ ve varılacak güzel bir yer.(29)

İşte böylece seni bir ümmete -onlardan önce ümmetler gelip geçmiştir⁸⁴² sana o vahyettiğimizi onların üzerine tilâvet etmen için irsâl ettik. Ve onlar Rahmân'a küfredenler. De ki: 'O benim Rabbimdir. O'ndan başka ilâh yoktur. O'na tevekkül ettim ve O'nadır tevben.'(30)

Ve eğer kendisiyle dağların yürütüldüğü veya kendisiyle Arz'ın parçalanacağı veya kendisiyle mevtâların kelâm ettirildiği bir Kur'ân olsaydı. Bilakis emir cemîân Allah'ındır. Hâlâ o îmân edenler (küfredenlerden) yeise düşmediler mi ki, Allah dileseydi insanları cemîân elbette hidâyet ederdi. Ve o küfredenlere yaptıklarından dolayı felâketin isâbet etmesi veya diyârlarından yakına inmesi Allah'ın vaadi gelinceye kadar zâil olmaz.⁸⁴³ Muhakkak ki Allah, vaadine muhâlefet etmez.(31)

Ve andolsun ki, senden önceki resûllerle istihzâ edildi, bunun üzerine o küfredenlere mühlet verdim, sonra onları yakaladım. O vakit ikâbım nasıl oldu?(32)

Öyleyse her nefsin kesbettiği üzerinde kâim olan O kimdir? Ve onlar Allah'a şerîkler kıldılar. De ki: 'Onları isimlendirin. Yoksa siz O'na Arz'da ilmetmediği mi bildireceksiniz ya da kavlin zâhirini mi?'⁸⁴⁴ Bilakis o küfredenlere tuzakları ziynetli gösterilmiştir. Ve onlar yoldan alıkonuldular. Ve Allah, kimi dalâlete düşürürse, artık onun için bir hidâyet edici yoktur.(33)

Onlar için dünyâ hayatında bir azâb vardır. Ve Âhiret azâbı elbette daha meşakkatlidir. Ve onlar için Allah'tan bir vikâye edici yoktur.(34)⁸⁴⁵

'[الله أكبر/Allahu Ekber]' ve tevhid '[لا إله إلا الله/Lâ ilâhe illAllah]' ile veya bunları gayrından dinlemek sûreti ile sükûnet bulur ve ünsiyet duyar." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 730. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸⁴¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: İbn Abbâs (رضي الله عنه), Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[طوبى لهم/Tubâ onlar içindir]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Sevinç ve göz aydınlığı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 118. sayfa]

⁸⁴² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا]' 'onlardan önce ümmetler gelip geçmiştir' Yani: Onlardan önce ümmetler gelip mâzi olmuştur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 93. sayfa]

⁸⁴³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: "[وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ] 've o küfredenlere yaptıklarından dolayı felâketin isâbet etmesi zâil olmaz' Yani: Onların kötü amelleri amel etmesinden dolayı. Ve '[أَوْ تَحُلُّ قَرِيبًا مِنْ دَارِهِمْ/veya diyârlarından yakına inmesi]' kavli: Senin, ey Muhammed, (onların diyârlarından yakınına inmen). '[حَتَّى يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ/Allah'ın vaadi gelinceye kadar]' Ve Allah'ın vaadi, Mekke'nin fethidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 119. sayfa]

⁸⁴⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[أَمْ يَظَاهِرُونَ/ya da zâhirini mi]' Yani: Zâhirine mi bağlanıyorsunuz? '[مِنْ الْقَوْلِ/kavlin]' Kavlin işitilenine mi? Ve o hakîkate bâtıldır, onun aslı yoktur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 321. sayfa]

⁸⁴⁵ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ/Ve onlar için Allah'tan bir vikâye

Muttakîlere o vaad edilen Cennet'in misâli, onun altından nehirler cereyân eder, yemişleri ve gölgeleri dâimidir. İşte bu, o takvâ edenlerin âkibetidir. Ve kâfirlerin âkibeti Ateş'tir.(35)

Ve o kendilerine Kitâb verdiklerimiz sana inzâl edilen ile ferahlanırlar. Ve hiziblerden kimi (inzâl edilenin) bazısını inkâr eder. De ki: 'Ben ancak Allah'a ibâdet etmek ve O'na şirk koşturmakla emrolundum. O'na duâ ederim ve O'nadır varışım.'(36)

Ve işte böylece onu Arabça bir hüküm olarak inzâl ettik. Ve eğer sana ilimden gelmesinin ardından onların hevâlarına ittibâ edersen, senin için Allah'a karşı bir velî ve bir vikâye edici yoktur.(37)⁸⁴⁶

Ve andolsun ki, senden önce resûller irsâl ettik ve onlar için zevceler ve bir zürriyet kıldık. Ve bir resûl için Allah'ın izni müstesnâ bir âyet ile gelmesi olamaz. Her ecel için bir kitâb vardır.(38)⁸⁴⁷

Allah dilediğini imhâ eder ve sâbit bırakır.⁸⁴⁸ Ve ana Kitâb O'nun indindedir.(39)⁸⁴⁹

Ve eğer onlara o vaad ettiğimizin bazısını sana göstersek veya seni vefât ettirsek, o takdirde senin üzerine ancak tebliğdir. Ve hesâb Üzerimizedir.(40)

Ve Bizim Arz'a gelip onu etrafından noksanlaştırdığımızı görmediler mi? Ve Allah hükmeder ve O'nun hükmünü tâkib edici yoktur.⁸⁵⁰ Ve O, serî hesâbı görendir.(41)⁸⁵¹

---

edici yoktur.] Onları Allah'ın azâbından kurtaracak bir vikâye edici/koruyucu yoktur. Bu itibarla azâbını onlara tevcih edince ona mâni olacak yoktur." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 484. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸⁴⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'يَعْدُ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ/sana ilimden gelmesinin ardından]' Yani: Kur'an'dan. '[مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ/senin için Allah'a karşı bir velî ve bir vikâye edici yoktur]' Yani: Bir nusret edici ve muhâfaza edici (yoktur)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 98. sayfa]

⁸⁴⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ/Her ecel için bir kitâb vardır.' kavli hakkında demiştir ki: "Âdemoğullarının ecelleri bir kitâbtadır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 16. cilt, 487. sayfa]

⁸⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ/Allah dilediğini imhâ eder ve sâbit bırakır.' kavli hakkında demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) senenin Kadir Gecesinde her şeyi tertîp eder. Allah o gece, ecel, rızık ve miktarlardan dilediğini siler. Sadece şekâveti/bedbahlık ve saâdeti silmez çünkü bu ikisi şüphesiz sâbittir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 16. cilt, 479. sayfa]

⁸⁴⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ/Ve ana Kitâb O'nun indindedir.' kavli: "Yani Kitâb'ın cümlesi ve aslı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 125. sayfa]

⁸⁵⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقَّبَ لِحُكْمِهِ/Ve Allah hükmeder ve O'nun hükmünü tâkib edici yoktur.] O'nun yargısını geri çevirecek yoktur. Ve O'nun hükmünü geçersiz kılacak yoktur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 197. sayfa]

Ve onlardan o öncekiler (de) tuzak kurmuşlardı. Fakat tuzaklar cemîân Allah'ındır. Her nefsin ne kesbettiğini ilmeder. Ve küffâr ilmedecektir, diyârın âkibeti kimin içindir.(42)⁸⁵²

Ve o küfredenler derler ki: 'Sen bir mürsel değilsin.'⁸⁵³ **De ki: 'Benim aramda ve sizin aranızda Şehîd'**⁸⁵⁴ **olarak Allah kifâyet eder ve indinde Kitâb ilmi olan.'**(43)⁸⁵⁵

⁸⁵¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ/Ve O, serî hesâbı görendir.]" Yani: Azâbı. Resûllerini tekzîb edenlerden bir kavme azâb etmeyi murâd edince, onlara azâbı göz açıp kapamaktan daha hızlıdır. Bununla müşrikleri korkutmaktadır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 360. sayfa]

⁸⁵² İmâm Beğavî (رحمه الله) diyor ki: "[وَسَيَعْلَمُ الْكُفَّارُ لِمَنْ عُقْبَى الدَّارِ/Ve küffâr ilmedecektir, diyârın âkibeti kimin içindir.]" Yani: Küffâr, ateşe dâhil olunca/girince, mü'minler de Cennet'e dâhil olunca, kâfirler Âhiret yurdunun âkibetinin kimin için olduğunu ilmedeceklerdir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 328. sayfa]

⁸⁵³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[لَسْتُ مُرْسَلًا/'Sen bir mürsel değilsin.]" Yani: Allah, seni irsâl etmemiştir/göndermemiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ra'd Suresi, 43. âyetin tefsirinde]

⁸⁵⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدًا/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttâlî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

⁸⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتُ مُرْسَلًا]' 'Sen bir mürsel değilsin.' kavli hakkında demiştir ki: Kureyş müşrikleri (böyle) derdi. '[وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ]' 'De ki: 'Benim aramda ve sizin aranızda şâhid olarak Allah kifâyet eder ve indinde kitâb ilmi olan.' ' Kitâb ehlinde bazı insanlar hakka şehâdet ediyor, onu ikrâr ediyor ve Muhammed'in Allah'ın resûlu olduğunu ilmediyorlardı. Tahdîs edildiği/anlatıldığı gibi, AbdUllah bin Selâm (رضي الله عنه) da onlardan idi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 126. sayfa]

14. İBRÂHÎM SURESİ (52 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Râ. (Bu) bir Kitâb'tır, onu sana inzâl ettik. Rabblerinizi izniyle insanları zulmetlerden nûra, Azîz, Hamîd'in Sırât'ına ihrâc etmen için.⁽¹⁾⁸⁵⁶

Allah, O ki, semâlardakiler ve Arz'dakiler O'nundur. Veyl olsun kâfirlere şiddetli azâbtan.⁽²⁾

Onlar ki, dünyâ hayâtını, Âhiret üzerine tercih ederler ve Allah'ın yolundan alıkoyarlar ve onu eğriltmek isterler. İşte onlar uzak bir dalâlet içindedirler.⁽³⁾

Ve onlara beyân etmesi için kavminin dilinden başkasıyla bir resûl irsâl etmedik. Bu itibarla Allah dilediğini dalâlete düşürür ve dilediğine hidâyet eder. Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.⁽⁴⁾

Ve andolsun ki, Mûsâ'yı âyetlerimiz ile irsâl ettik:⁸⁵⁷ 'Kavmini zulumâtta nûra ihrâc et ve onlara Allah'ın günlerini tezkîr et.'⁸⁵⁸ diye. Muhakkak ki bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için elbette âyetler vardır.⁽⁵⁾

Ve hani Mûsa kavmine demişti ki: 'Allah'ın üzerinizdeki nimetini zikredin. Hani sizi Firavun ailesinden necât buyurmuştu. Size azâbın en kötüsünü yüklüyorlardı. Oğullarınızı boğazlıyorlardı ve kadınlarınızı hayatta bırakıyorlardı. Ve bunda Rabbinizden azîm bir belâ vardı.'⁽⁶⁾⁸⁵⁹

⁸⁵⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'Kitâb'ın bir Kitâb'tır, onu sana inzâl ettik.' Mânâsı: Bu bir Kitâb'tır, onu sana inzâl ettik. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'İnsanları zulmetlerden nûra ihrâc etmen için.' Mânâsı: Dalâletten hidâyete ve küfürden imâna ve gayydan/azgınlıktan rüşde. Ve (şöyle de) denilmiştir: Bid'attan Sünnet'e. Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'Rabblerinizi izniyle.' Yani: Rabblerinizi emriyle. Ve (şöyle de) denilmiştir: Rabblerinizi ilmiyle. 'Azîz, Hamîd'in Sırât'ına]' Sırât: O, Dîn'dir. Ve Azîz, Hamîd: O, Allah (سبحانه وتعالى)'dır. Ve Azîz'in mânâsı: Gâlib'tir. Ve Hamîd'in mânâsı: O, fiillerinde hamde müstehakk olandır. Çünkü O, ya lütûf edici veyahut da âdildir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 102. sayfa]

⁸⁵⁷ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'Ve andolsun ki, Mûsâ'yı âyetlerimiz ile irsâl ettik]' kavli hakkında demiştir ki: "Beyyineler ile." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 128. sayfa]

⁸⁵⁸ İmâm Hâkim (رحمه الله), Ubeyy bin Ka'b (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'den işittim: 'Mûsâ (عليه السلام) kavmi arasında onlara 'Allah'ın günlerini' tezkîr ediyordu. Ve Allah'ın günleri O'nun nimetleri ve O'nun belâlarıdır/sınamalarıdır.' buyurdu." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (4/1850); Hadîs sahîhtir]

⁸⁵⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[Ve bunda Rabbinizden azîm bir belâ vardı.]" Denilmiştir ki: Şüphesiz ki belâ, mihnettir/sıkıntıdır." Devamla şöyle demiştir: "Ayrıca denilmiştir ki onun mânâsı: Allah (سبحانه وتعالى)'dan gelen azîm bir sınavdır/denemedir." [Ebu'l-Muzaffer

Ve hani Rabbiniz şöyle duyurmuştu: 'Eğer şükrederseniz, elbette size ziyâde ederim.'⁸⁶⁰ Ve eğer küfrederseniz, muhakkak ki azâbım elbette şiddetlidir.'(7)

Ve Mûsâ dedi ki: 'Eğer siz ve Arz'dakiler cemîân küfretseniz, artık muhakkak ki Allah elbette Ganî'dir, Hamîd'tir.'(8)

Size, o sizden önceki Nuh kavminin ve Âd ve Semûd ve o onların ardındakilerin haberi gelmedi mi? Allah'tan başkası onları ilmedemez. Resûlleri onlara beyyineler ile geldiler, bunun üzerine onlar ellerini ağızlarına götürdüler⁸⁶¹ ve dediler ki: 'Muhakkak ki biz, sizinle irsâl edilene küfrediyoruz. Ve muhakkak biz, bizi dâvet ettiğinizden elbette kuşku veren bir şekk içindeyiz.'(9)

Resûlleri demişti ki: 'Semâlar ve Arz'ı yaratan Allah hakkında şekk mi var? Günahlarınızdan sizi mağfîret etmek ve sizi müsemmâ bir ecele kadar tehir etmek⁸⁶² için sizi dâvet ediyor.' Dediler ki: 'Siz mislimiz bir beşerden başkası değilsiniz.'⁸⁶³ Bizi babalarımızın ibâdet eder olduklarından alıkoymayı murâd ediyorsunuz. O halde bize mübîn bir sultân ile gelin.'(10)⁸⁶⁴

Resûlleri onlara dedi ki: 'Biz misliniz bir beşerden başkası değiliz. Ve lâkin Allah kullarından dilediğinin üzerine minnette bulunur. Ve bizim size -Allah'ın izni müstesnâ- bir sultân ile gelmemiz olamaz. Ve Allah üzere o halde mü'minler tevekkül etsinler.'(11)

'Ve bizim için ne var, yollarımızı bize hidâyet etmişken Allah üzere tevekkül etmeyelim? Ve biz, elbette bize ettiğiniz ezâyâ sabredeceğiz. Ve Allah'a o halde tevekkül edenler tevekkül etsinler.'(12)

Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 105. sayfa]

⁸⁶⁰ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile Fudayl ibn İyâz (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'عَظَمْتُكُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ/Eğer şükrederseniz, elbette size ziyâde ederim.' hakkında demiştir ki: "Bana olan itaatınızı (ziyâde ederim)." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 6. cilt, 7. sayfa (1178.)]

⁸⁶¹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَفْوَاهِهِمْ/bunun üzerine onlar ellerini ağızlarına götürdüler]' Onlar, resûllerin getirdiklerini reddettiler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 129. sayfa]

⁸⁶² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَيُؤَخِّرَكُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى/ve sizi müsemmâ bir ecele kadar tehir etmek]' Ecellerinizin tam olarak biteceği zamana kadar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 107. sayfa]

⁸⁶³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[قَالُوا إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا]/Dediler ki: 'Siz mislimiz bir beşerden başkası değilsiniz.'" Yani: Size vahyedilmiyor." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 364. sayfa]

⁸⁶⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَاتُونَا بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ]/O halde bize mübîn bir sultân ile gelin.'" Dâvânızın sahîh olduğuna dâir mübîn bir hüccet ile gelin." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 339. sayfa]

Ve o küfredenler resûllerine dediler ki: 'Elbette sizi arzımızdan ihrâc ederiz veya mutlaka milletimize avdet edersiniz.'⁸⁶⁵ Bunun üzerine Rabbleri onlara vahyetti ki: 'Elbette zâlimleri helâk edeceğiz.'(13)

Ve elbette onların ardından Arz'a sizi iskân edeceğiz.'⁸⁶⁶ Bu, makâmımdan korkan ve vaadimden korkan içindir.(14)

Ve (resûller) fetih istediler ve her cebbâr⁸⁶⁷ inâdçı⁸⁶⁸ perişan oldu.(15)

Onun arkasından Cehennem vardır ve irinli sudan içirilecektir.(16)

Onu yutmaya çalışacak ve onu boğazından geçiremeyecek. Ve ölüm her mekândan ona gelir ve o ölecek değildir. Ve arkasından galîz bir azâb vardır.(17)⁸⁶⁹

Rabblere o küfredenlerin meseli, amelleri fırtınalı bir günde rüzgârın şiddetle savurduğu bir kül gibidir. Kesbettiklerinden bir şey üzerine kâdir olamazlar. İşte bu, o derin dalâlettir.(18)

Allah'ın, semâları ve Arz'ı hakk ile halk ettiğini görmedin mi? Eğer dilerse sizi giderir ve yeni bir halk getirir.(19)

Ve bu, Allah üzere azîz değildir.(20)⁸⁷⁰

---

⁸⁶⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا' veya mutlaka milletimize avdet edersiniz]' Onlar bu kavilleri ile şunu kastediyorlardı: 'Ya (dâvânızdan) vazgeçersiniz ya da eninde sonunda bizim dînimize geri dönersiniz.'" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 339. sayfa]

⁸⁶⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın fiili şöyle olmuştur: Şüphesiz ki O, Resûlu'nu gâlib kılmış ve ona nusret vermiştir. Onun Mekke'den çıkması sebebi ile ona Allah yolunda kıtâl eden ensâr, yardımcılar ve ordular kılmıştır. Allah, Nebîsini dâima cesâretlendirmiş, tâ ki onu bağrından çıkarıp atmış olan Mekke'yi Nebî'ye fethedilmiş buyurmuş, onu orada temkîn etmiş ve ona düşmanlık edenlerin burunlarını yere sürtmüştür. Allah (سبحانه وتعالى) Arz'ın sâirini de ona açmış, tâ ki insanlar fevc fevc Allah'ın dînine girmişlerdir. En kısa zamanda, yeryüzünün doğu ve batı diyârlarında Allah'ın kelimesi ve dîni, sâir dînler üzerine üstün gelmiştir. Ve bundan dolayı Allah (سبحانه وتعالى)'nın şöyle buyurmuştur: 'وَلَنَسْكُنَنَّكَمُ الْأَرْضَ مِنْ بَدِهِمْ فَاوْخَى إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ]' Bunun üzerine Rabbleri onlara vahyetti ki: 'Elbette zâlimleri helâk edeceğiz. Ve elbette onların ardından Arz'a sizi iskân edeceğiz.]" [İbrâhîm Suresi, 13.-14. âyetler]. [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, İbrâhîm Suresi, 13.-14. âyetlerin tefsirinde]

⁸⁶⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demektedir: "'جَبَّارٌ/Cebbâr]' Mütekebbir/büyüklenen." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 365. sayfa]

⁸⁶⁸ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir isnad ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَاسْتَفْتَحُوا/Ve fetih istediler]' Resûllerin tümü. Yani: onlar, kavimlerine karşı zafer talep etmişlerdir. 'inâdçı]' Hakka karşı inâd edip ona engel olan kavimlerine karşı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 378. sayfa]

⁸⁶⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ غَلِيظٌ/Ve arkasından galîz bir azâb vardır.]" Yani: Şiddetli (bir azâb vardır). Ve galîz azâb, bu muhalleden Ateş'te olmaktır. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 110. sayfa]

⁸⁷⁰ Fâtır Suresi'nin 17. âyetiyle aynıdır. İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "Yani (Allah için) imkânsız

Ve cemîân Allah'a bârizdirler.⁸⁷¹ O vakit zayıflar o kibirlenenlere derler ki: 'Muhakkak ki biz, size tâbî olmuştuk. Artık siz Allah'ın azâbından bir şeyi bizden savabilir misiniz?' Derler ki: 'Allah bize hidâyet etseydi, elbette size hidâyet ederdik. Sızlansak veya sabretsek üzerimize müsâvîdir. Bizim için sığınacak bir yer yoktur.(21)

Ve iş kazâ edilince, şeytân der ki:⁸⁷² 'Muhakkak ki Allah size hakk vaadi vaad etti. Ve ben (de) size vaad ettim, bunun üzerine size yalancı çıktım. Ve benim için sizin üzerinizde -sizi dâvet edip, böylelikle bana icâbet etmeniz müstesnâ- bir sultân olmadı.⁸⁷³ O halde beni levmetmeyin ve nefsinizi levmedin. Ve ben sizi kurtarıcı değilim ve siz beni kurtarıcı değilsiniz. Muhakkak ki ben bundan önce beni şerîk koşmanıza küfrettim. Muhakkak ki zâlimler, onlar için elîm bir azâb vardır.(22)

Ve o îmân edenler ve sâlih amelde bulunanlar, altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil edilirler, orada Rabblerinin izni ile muhalledlerdir. Orada tahıyyeleri Selâm'dır.(23)⁸⁷⁴

Görmedin mi, Allah nasıl darb-ı mesel etti? Güzel bir kelime, aslı sâbit ve dalı semâda güzel bir ağaç gibidir.(24)⁸⁷⁵

Meyvesini Rabbinin izniyle her zaman verir. Ve Allah, ins

nar için darb-ı meseller eder. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(25)

---

değildir. Çünkü O (سبحانه وتعالى), her şey üzerine Kâdir'dir. Ve şüphesiz ki Allahu (تعالى), sevâbı umulmaya ve ikâbından korkulmaya hakk sahibi olandır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 744. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸⁷¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَبَرَزُوا لِلَّهِ جَمِيعًا/Ve cemîân Allah'a bârizdirler.' Yani: Allah'a, cemîân kabirlerinden çıkacaklardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 111. sayfa]

⁸⁷² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: 'وَقَالَ الشَّيْطَانُ/Ve şeytân der ki]' Yani iblîs. 'لَمَّا قُضِيَ/İş kazâ edilince]' Yani: İş tamâm olunca, Cennet ehli Cennet'e ve ateş ehli ateşe girince." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 345. sayfa]

⁸⁷³ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ/Ve benim için sizin üzerinizde bir sultân olmadı.' Yani: Teyîd üzere bir hüccet (olmadı)." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 492. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸⁷⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَتَجِئُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ/Orada tahıyyeleri Selâm'dır.' Orada selâmı verenin kim olduğu husûsunda üç kavil vardır. Bu kavillerden biri: 'Selâmı veren, Allah (سبحانه وتعالى)'dır.' şeklindedir. Diğer kavil ise selâmı verenlerin melekler olduğunu söylemektedir. Üçüncü kavle göre ise onlar birbirlerine selâm vermektedirler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 113. Sayfa]

⁸⁷⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'dan İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'كَلِمَةٌ طَيِّبَةٌ/Güzel bir kelime]' Lâ ilâhe illAllah'a şehâdet etmektir. '[كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ/güzel bir ağaç gibidir]' Ve bu, mü'mindir. '[أَصْلُهَا ثَابِتٌ/aslı sâbit]' Lâ ilâhe illAllah, mü'minin kalbinde sâbittir. '[وَفُرْعَاهَا فِي السَّمَاءِ/ve dalı semâda]' Mü'minin ameli onunla semâya yükseltilir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 135. sayfa]

Ve habîs bir kelimenin meseli habîs bir ağaç gibidir. Arz'ın fevkinden koparılmış, onun için bir karâr yoktur.(26)⁸⁷⁶

Allah, o îmân edenleri dünyâ hayatında ve Âhiret'te sâbit kavil ile sâbitleştirir.⁸⁷⁷ Ve zâlimleri dalâlete düşürür. Ve Allah dilediğini fil eder.(27)

Allah'ın nimetini küfre o tebdîl edenlere ve kavimlerini helâk diyârına sürükleyenlere bakmaz mısın?(28)

Cehennem, ona yaslanırlar ve (o) ne kötü karargâhtır.(29)

Ve Allah'a eşler kıldılar, O'nun yolundan dalâlete düşürmek için. De ki: 'Metâlanın, artık muhakkak ki dönüşünüz ateşedir.'(30)

O îmân eden kullarıma de ki: 'Namazı ikâme etsinler ve kendisinde ne bir alış-verişin ve ne bir dostluğun olmadığı bir gün gelmeden önce onları rızıklandırdıklarımızdan sırran ve alenen infâk etsinler.'(31)⁸⁷⁸

⁸⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'dan İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ/Ve habîs bir kelimenin meseli]' Ve bu, şirktir. 'كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ/habîs bir ağaç gibidir]' Yani: Kâfir. 'اجْتَنَّتْ مِنَ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ]' Arz'ın fevkinden koparılmış, onun için bir karâr yoktur.]' Şirkin, kâfirin tutunabileceği ne bir aslı ne de bir burhânı vardır. Allah (سبحانه وتعالى), şirk ile işlenmiş hiçbir ameli kabul etmez." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîr es-Sahîh, 3. cilt, 136. sayfa]

⁸⁷⁷ Berâ ibn Âzib (رضي الله عنه) demiştir ki: Nebî (صلى الله عليه وسلم) buyurmuştur ki: "يُنَبِّتُ اللَّهُ الدِّينَ أَمْنًا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ/Allah, o îmân edenleri sâbit kavil ile sâbitleştirir.]" kabir azâbı hakkında inzâl edilmiştir. Böylece ona şöyle denilecek: 'Rabbim kim?' Bunun üzerine diyecektir ki: 'Rabbim Allah'tır ve Nebîm Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'dir. 'İşte Allah (عز وجل)'nin: 'يُنَبِّتُ اللَّهُ الدِّينَ أَمْنًا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ/Allah, o îmân edenleri dünyâ hayatında ve Âhiret'te sâbit kavil ile sâbitleştirir.]" kavli budur.]" [Sahîh bir hadistir. İmâm Muslim, Sahîh'inde (Cennet Kitâbı ve Sıfatı, Nimetleri ve Ehli, 2871a) tahrîc etmiştir.]

İmâm Âcurrî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Berâ ibn Âzib'ten, '[يُنَبِّتُ اللَّهُ الدِّينَ أَمْنًا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ/Allah, o îmân edenleri dünyâ hayatında ve Âhiret'te sâbit kavil ile tesbît eder.]" (âyeti hakkında): 'Kabir azâbı hakkında inzâl edilmiştir.' demiştir.]" [Sahîh bir eserdir. Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî, Kitâbu's-Şeriâ'da (1272. sayfa, 839.) ve İmâm Muslim, Sahîh'inde (Cennet Kitâbı ve Sıfatı, Nimetleri ve Ehli, 2871b) tahrîc etmiştir.]

⁸⁷⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) kullarına kendisine taat ile ibâdet etmeyi ve mahlûkâta ihsân etmeyi ve namazı ikâme etmeyi -ki bu tek ve şerîki olmayan Allah'a ibâdetdir-, Allah'ın kendilerine rızıklandırdıklarından infâkta bulunmak suretiyle zekâtlarını edâ etmeyi ve akrabalara harcamada bulunmayı ve yabancılara ihsân etmeyi emretmiştir. Ve burada namazların ikâmesinden murâd; vakitlerini, hudûtlarını, rükûunu, secdesini ve huşûunu muhâfaza etmektir. Ve Allah (سبحانه وتعالى) rızık olarak verdiklerinden sırran, yani gizliden ve aleni, yani açıktan infâkı emretmiştir. Kullar nefislerini kurtarmak için bunlara koşmalıdır. '[بِرَ الْيَوْمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ/bir gün gelmeden önce]' Ve bu Kıyâmet Günü'dür. '[لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ إِلَّا ذِكْرُ اللَّهِ/ve kendisinde ne bir alış-verişin ve ne bir dostluğun olmadığı]' Yani: Nefsinin salıverilmesine karşılık olarak hiç kimseden bir fidye kabul edilmeyecektir. Allah (سبحانه وتعالى)'nın buyurduğu gibi: 'فَالْيَوْمَ لَا يُوَفِّدُكُمْ فِدْيَةً وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا/Artık bugün sizden bir fidye alınmaz ve ne (de) o küfredenlerden.]" [Hadîd Suresi, 15. âyet] Ve: '[لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ إِلَّا ذِكْرُ اللَّهِ/ve ne bir dostluğun]' kavli hakkında İbn Cerîr: 'Denildi ki orada hiç bir dostun dostluğu yoktur. İkâbı hakk eden kimse, bir dostun dostluğu yardımı ile bağışlanmayacaktır. Bilakis orada, adâlet vardır!' demiştir.]" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, İbrâhîm Suresi, 31. âyetin tefsirinde]

Allah, O ki, semâları ve Arz'ı halk etmiştir ve semâdan su inzâl etmiştir. Böylece onunla semerelerden sizin için rızık ihrâc etmiştir. O'nun emriyle denizde cereyân etmesi için size gemileri musahhar etmiştir. Ve size nehirleri (de) musahhar etmiştir.(32)

Ve sizin için âdetleri üzere⁸⁷⁹ cereyân eden ay ve güneşi musahhar etmiştir. Ve sizin için geceyi ve gündüzü (de) musahhar etmiştir.(33)

Ve O'ndan istediğinizin hepsinden size vermiştir. Ve eğer Allah'ın nimetini saysanız, onu ihsâ edemezsiniz. Muhakkak ki insan, elbette çok zâlimdir, çok küfrânda bulunandır.(34)⁸⁸⁰

Ve hani İbrâhîm demişti ki: 'Rabbim! Bu beldeyi emîn kıl⁸⁸¹ ve beni ve oğullarımı putlara ibâdet etmekten ictinâb ettir.'(35)⁸⁸²

'Rabbim! Muhakkak ki onlar insanlardan çoğunu dalâlete düşürdüler. İmdi kim bana tâbi olursa, artık muhakkak ki o bendendir. Ve kim bana isyân ederse, artık muhakkak ki Sen Gafûr'sun, Rahîm'sin.'(36)

'Rabbimiz! Muhakkak ki ben, zürriyetimden bir ziraat sahibi olmayan bir vâdiye Senin harâm evinin indine iskân ettim. Rabbimiz! Namazı ikâme etmeleri için. Artık insanların gönüllerini onlara meyleder kıl ve onları semerelerden rızıklandır. Umulur ki onlar şükrederler.'(37)

⁸⁷⁹ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[دَائِبِينَ/dâibeyni]' Mânâsı: Şüphesiz ki o ikisi (ay ve güneş), gevşeklik göstermez ve duraklamaz. Arapçada bir şeyin 'de'eb' etmesi, o şeyin bir âdet üzere cereyân etmesi demektir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 118. sayfa]

⁸⁸⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "[كَفَّارٌ/çok küfrânda bulunandır] Yani insan, Allah'ın ona bahşetmiş olduğu nimetlere karşı şiddetle nankörlük eder; bu nimetleri vermiş olmasından dolayı Allah (سبحانه وتعالى)'ya lââyık-ı vechile ve üzerine vâcib olduğu sûrette şükretmez de, bilakis bu nimetleri inkâr eder." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 749. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸⁸¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) bu makamda, müşrik Arapların aleyhine hüccet getirerek şu hususları zikretmektedir: Şüphesiz ki Beled-i Harâm Mekke, ilk olarak, şerîki olmayan tek Allah'a ibâdet üzere kurulmuştur. Orası, İbrâhîm sebebi ile îmar edilmiş, Allah'tan gayrına ibâdet edenlerden berî olmak için ehil bir mekân kılınmıştır. Bu itibarla buyurmuştur ki: 'رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ أَمِنًا/Rabbim! Bu beldeyi emîn kıl' Ve Allah ona (bu duâsında) icâbet etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, İbrâhîm Suresi, 35. âyetin tefsirinde]

⁸⁸² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَاجْتَنِبْهُ وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ/ve beni ve oğullarımı putlara ibâdet etmekten ictinâb ettir]' Mânâsı: Beni ve oğullarımı, putlara ibâdet etmekten uzak eyle!" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 119. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki: 'وَاجْتَنِبْهُ وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ/ve beni ve oğullarımı putlara ibâdet etmekten ictinâb ettir]' Her bir dâvetçiye yakışan, kendi nefsi için, ana-babası ve zürriyeti için duâ etmektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, İbrâhîm Suresi, 35. âyetin tefsirinde]

'Rabbimiz! Muhakkak ki Sen, gizlediğimizi ve îlan ettiğimizi ilmedersin. Ve Allah üzere Arz'da ve semâlarda bir şey gizli değildir.'(38)

'Hamd Allah içindir. O ki, ihtiyarlık üzere bana İsmâîl'i ve İshâk'ı hibe etti. Muhakkak ki Rabbim, elbette duâyı işitendir.'(39)

'Rabbim! Beni namazı ikâme eden kıl ve zürriyetimden (de). Rabbimiz! Duâmı kabûl buyur.'(40)

'Rabbimiz! Bana ve vâlideynime⁸⁸³ ve mü'minlere hesâbın kâim olduğu gün⁸⁸⁴ mağfiret buyur.'(41)

Ve Allah'ı, zâlimlerin amel ettiklerinden gâfil hesâb etme!⁸⁸⁵ Ancak onları, gözlerin onda donup kalacağı bir güne tehir ediyor.(42)

(O gün) başlarını dikerek koşarlar ve bakışları kendilerine dönmez. Ve gönülleri bomboştur.(43)

Ve insanları kendilerine azâbın geleceği gün (ile) inzâr et. O vakit o zulmedenler diyeceklerdir ki: 'Rabbimiz! Bizleri yakın bir ecele tehir buyur, senin dâvetine icâbet edelim ve resûllere tâbi olalım.' (Onlara denir ki:) 'Ve bundan önce sizin için zevâl olmadığına kase etmemiş miydiniz?'(44)

Ve nefislerine o zulmedenlerin meskenlerinde meskûn oldunuz ve onlara nasıl fiil buyurduğumuz size tebeyyün etti. Ve size darb-ı meseller ettik.(45)⁸⁸⁶

Ve onlar tuzaklarını kurmuşlardır. Ve onların tuzakları Allah indindedir. Ve onların tuzaklarından, ondan dağlar zâil olacak değildir.(46)

⁸⁸³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Bu, babasından uzaklaşmasından önce idi. Babasının Allah (عز وجل)'ye olan adâveti/düşmanlığı tebeyyün edince artık ondan berî oldu." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, İbrâhîm Suresi, 41. âyetin tefsirinde]

⁸⁸⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَوْمَ يَفُومُ الْحِسَابُ'/hesâbın kâim olduğu gün" Yani insanların hesâb için ayağa kalkacağı gün." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, İbrâhîm Suresi, 41. âyetin tefsirinde]

⁸⁸⁵ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir seneğ ile Sufyân ibn Uyeyne (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ'/Ve Allah'ı, zâlimlerin amel ettiklerinden gâfil hesâb etme!]' hakkında demiştir ki: "Mü'minler için teselli ve kâfir için vâidtir/korkutmadır." Ona denildi ki: "Bunu kim dedi ey Ebâ Muhammed?" Dedi ki: "İlim ehli." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 6. cüz, 17. sayfa (1190)]

⁸⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir seneğ ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَسَكُنْتُمْ فِيْهَا وَمَسَاكِينُ الظَّالِمِينَ/ve nefislerine o zulmedenlerin meskenlerinde meskûn oldunuz]' İnsanlar, Nûh kavminin, Âd ve Semûd kavminin ve bunlar arasında geçen pek çok asırda helâk edilmiş ümmetlerin meskenlerinde meskûn oldular. 'وَتَبَيَّنَ لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمْ الْأَمْثَالَ/ve onlara nasıl fiil buyurduğumuz size tebeyyün etti. Ve size darb-ı meseller ettik.]' Şüphesiz ki Allah, resûllerini göndermiş kitâblarını inzâl etmiş, size darb-ı meseller etmiştir. Ancak bir sağır bunu duymaz ve ancak hüsrâna uğrayan bir kimse onda sorun çıkarır. Allah'ın emrini akledin artık!" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 129. sayfa]

Öyleyse Allah'ın resûllerine olan vaadine muhâlefet edeceğini hesâb etme. Muhakkak ki Allah Azîz'dir, intikâm sâhibidir.(47)

Arz'ın başka bir Arz'a tebdîl edildiği gün.⁸⁸⁷ Ve Vâhid, Kâhâr Allah'a bârizdirler.(48)

Ve o gün mücrimleri bukağılarda vurulmuş görürsün.(49)

Onların gömlekleri⁸⁸⁸ katrândandır⁸⁸⁹ ve vecihlerini ateş bürür.(50)

(Bu,) Allah'ın her nefsi kesbettiği ile cezâlandırması içindir. Muhakkak ki Allah, serî hesâbı görendir.(51)

Bu, insanlar için bir tebliğdir. Ve onunla inzâr edilmeleri için. Ve ilmetmeleri için ki ancak O tek ilâhtır. Ve akıl sahiblerinin tezekkür etmesi için.(52)

---

⁸⁸⁷ İmâm İshâk ibn Râhûye (رحمه الله) sahîh bir sened ile Âişe (رضي الله عنهما)'dan tahrîc etmiştir, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e, Allah (عز وجل)'nin: 'يَوْمَ تَبْدَلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ/Arz'ın başka bir Arz'a tebdîl edildiği gün.]' kavli hakkında suâl ederek demiştir ki: "İnsânlar o gün nerededir?" Bunun üzerine şöyle buyurmuştur: "Sırât üzerinde." [İshâk ibn Râhûye Ebu Yâkûb İshâk ibn İbrâhîm ibn Mahled el-Mervezî, Müsnedu İshâk ibn Râhûye, 3. Cilt, 802. sayfa (1438.)]

⁸⁸⁸ Bu açıklama İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[سَرَائِلُهُمْ/serâbiluhum]' Yani: Onların gömlekleri." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 378. sayfa]

⁸⁸⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[سَرَائِلُهُمْ مِنْ قَطْرَانٍ/Onların gömlekleri katrândandır]' Yani: Onların üzerlerine o giyecekleri elbiseleri katrândandır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, İbrâhîm Suresi, 50. âyetin tefsirinde]

15. HİCR SÛRESİ (99 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Râ. İşte bunlar Kitâb'ın ve mübîn Kur'ân'ın⁸⁹⁰ âyetleridir.(1)

O küfredenler bir vakit gelir ki Müslüman olmayı arzu ederler.(2)⁸⁹¹

Bırak onları, yesinler ve metâlansınlar ve onları emelleri oyalasın. Artık yakında ilmedeceklerdir.(3)

Ve bir karyeyi -ve onun mâlûm bir kitâbı olmaksızın- helâk etmedik.(4)

Bir ümmet, ecelini geçemez ve tehîr edemez.(5)⁸⁹²

Ve dediler ki: 'Ey o üzerine Zikir inzâl edilen! Muhakkak ki sen elbette bir mecnûnsun!'(6)

'Bize melekleri getirmeli değil miydin, eğer sâdıklardan isen?'(7)

Hakk dışında melekleri inzâl etmeyiz.⁸⁹³ Ve o zaman süre verilenler olmazlar.(8)

Muhakkak ki Biz, Zikr'i Biz inzâl ettik. Ve muhakkak ki Biz, onu elbette muhâfaza edenleriz.(9)⁸⁹⁴

⁸⁹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَفَرَّانٍ/ve mübîn Kur'ân'ın]" Allah'a yemin olsun ki Kur'ân'ın hidâyeti, rüşdü ve hayrı tebeyyün etmiştir/apaçık olmuştur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 146. sayfa]

⁸⁹¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Âyet, onların içinde bulundukları küfürden dolayı nedâmet duyacaklarını: 'Dünyâ diyârında keşke Müslümanlarla birlikte olsaydık.' diye temennîde bulunacaklarını haber vermektedir. Yine denilmiştir ki: 'Bundan murâd olunan şudur ki her kâfir, ölüm ânı geldiğine: 'Keşke mü'min olsaydım.' diye arzu edecektir.' Diğer bir kavle göre ise bu, Kıyâmet Günü ile ilgili bir haberdır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hicr Suresi, 2. âyetin tefsîrinde]

⁸⁹² Mu'minûn Suresi'nin 43. âyeti ile aynıdır

⁸⁹³ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: "[وَمَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ]" /Hakk dışında melekleri inzâl etmeyiz.]' kavli hakkında demiştir ki: "(Ancak) risâlet ve azâb ile irsâl ederiz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 1. cilt, 378. sayfa]

⁸⁹⁴ Şeyhu'lİslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى), inzâl ettiğini bu ümmet için muhâfaza buyurmuştur. Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur: '[وَمَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ]' /Muhakkak ki Biz, Zikr'i Biz inzâl ettik. Ve muhakkak ki Biz, onu elbette muhâfaza edenleriz.]" Kur'ân'ın tefsîrinde veya hadîsin nakli ya da tefsîrinde bir hata yapılsa, şüphesiz ki Allah (سبحانه وتعالى), ümmet içerisinde bunu beyân edecek, hatâ yapmanın hatâsına ve yalan söyleyenin yalanına dair delîli zikredecek kimseler ikâme eder. Şüphesiz ki bu ümmet, dalâlet üzere ictimâ etmez. Bu ümmet içerisinde, Kıyâmet'e kadar hakk üzere zâhir bir tâife hep olacaktır. Çünkü bu ümmet, ümmetlerin âhîridir, onların Nebîsi (صلى الله عليه وسلم)'den sonra nebî gelmeyecektir, onların Kitâb'ından sonra kitâb gelmeyecektir. Daha önceki ümmetler tebdîl ve tağyîr yaptıkları zaman, Allah (سبحانه وتعالى) onlara beyânda emir ve nehiyde bulunacak bir nebî gönderiyordu. Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'den sonra ise bir nebî yoktur. Allah (سبحانه وتعالى), inzâl buyurduğu zikir

Ve andolsun ki, senden önce evvelki topluluklara (da resûller) irsâl ettik.(10)

Ve onlara bir resûl gelmedi ki, onunla istihzâ etmiş olmasınlar.(11)

İşte böylece onu mücrimlerin kalblerine sülûk ettiririz.(12)⁸⁹⁵

Onlar ona îmân etmezler. Ve evvelkilerin sünneti gelip geçmiştir.(13)

Ve eğer onların üzerine semâdan bir kapı açsak da oradan sürekli yükselseler.(14)

Elbette diyeceklerdir ki: 'Gözlerimiz ancak sarhoş edilmiştir,⁸⁹⁶ bilakis biz sihirlenmiş bir kavimiz.'(15)

Ve andolsun ki, semâda burclar kıldık ve nazar edenler için onu ziynetlendirdik.(16)

Ve onu recmedilmiş her bir şeytândan muhâfaza ettik.(17)

Kulak hırsızlığı eden müstesna. Artık ona bir ateş parçası tâbi olur.(18)⁸⁹⁷

Ve Arz'ı yaydık ve ona sâbit dağlar ilkâ ettik ve orada ölçülmüş her şeyden⁸⁹⁸ bitirdik.(19)

Ve orada sizin için ve sizin kendisine rızık vericiler olmadıklarınıza⁸⁹⁹ mâişetler⁹⁰⁰ kıldık.(20)

---

muhâfaza edeceğini garanti etmiştir. Şüphesiz ki bu ümmet, dalâlet üzere ictimâ etmez. Bilakis Allah (سبحانه و تعالی), her asırda bu ümmet için, onlar ile dînini muhâfaza edeceği, onlar ile sapkınların tahrîfini, dalâlete düşürenlerin haksızlığını ve cahillerin tevîlini bertaraf edeceği, ilim ve Kur'ân ehline mensub kimseleri ikâme eder." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Cevâbu's-Sahîh Limen Beddele Dîne'l-Mesîh, 3. cilt, 38.-39. sayfalar]

⁸⁹⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[كَذَٰلِكَ نَسْخُلُكُمْ/İşte böylece onu sülûk ettiririz]' Yani: Küfrü, tekzîbi ve resûllerle istihzâ etmeyi evvelki milletlerin kalblerine sülûk ettirdiğimiz gibi. '[كَذَٰلِكَ نَسْخُلُكُمْ/İşte böylece onu sülûk ettiririz]' Onu dâhil ederiz/sokarız." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 370. sayfa]

⁸⁹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه و تعالی)'nın: '[سُكِّرَتْ أَبْصَارُنَا/Gözlerimiz sarhoş edilmiştir]' kavli hakkında demiştir ki: "(Gözlerimize) sedd çekilmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 150. sayfa]

İmâm Kurtubî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Yani: Sarhoşu aklını örten şey bürüyüp kapladığı gibi, onları da gözlerini örten şey bürüyüp kaplamıştır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hicr Suresi, 15. âyetin tefsirinde]

⁸⁹⁷ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[فَاتَّبَعَهُ/Artık ona tâbi olur]': Ona tâbi olur, ona kavuşur veya ona yetişir. Ve: '[بِرِ شِهَابٍ/bir ateş parçası]' Yıldız veya tutuşturulmuş parlak ateştir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 758. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁸⁹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه و تعالی)'nın: '[وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ/ölçülmüş her şeyden]' kavli hakkında demiştir ki: "Bir kader ile takdîr olunmuş (her şeyden)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 17. cilt, 80. sayfa]

⁸⁹⁹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه و تعالی)'nın: '[وَمَنْ لَّسْتُمْ لَهُ بِرَازِقِينَ/ve sizin kendisine rızık vericiler olmadıklarınıza]' kavli hakkında demiştir ki: "Debelenenler ve davarlar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 152. sayfa]

⁹⁰⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) diyor ki: "'[مَعَايِش/mâişetler]' Yani: Allah'ın orada onlar için çıkardıkları ve

Ve hazineleri indimizde olmayan bir şey yoktur. Ve onu mâlûm bir mikdâr dışında inzâl etmeyiz.(21)

Ve aşılâyıcı rüzgârlar irsâl ettik. Böylece semâdan su inzâl ettik de sizi onunla suladık. Ve siz onun için hazinedar değilsiniz.(22)

Ve muhakkak ki Biz, elbette Biz hayat veririz ve öldürürüz. Ve Biz vârisleriz.(23)

Ve andolsun ki, sizden müstakdimleri ilmederiz. Ve andolsun ki, müstehirleri (de) ilmederiz.(24)⁹⁰¹

Ve muhakkak ki senin Rabbin, O onları haşr edecektir. Muhakkak ki O, Hakîm'dir, Alîm'dir.(25)

Ve andolsun ki, insanı kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan halk ettik.(26)

Ve cânn,⁹⁰² onu daha önce semûm ateşinden halk ettik.(27)⁹⁰³

Ve hani Rabbin meleklere buyurmuştu ki: 'Muhakkak ki Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan bir beşer halk edeceğim.'(28)

O halde onu tesviye ettiğim ve ruhumdan onun içine nefhettiğimde, artık secde ediciler olarak onun için (yere) kapanın.(29)⁹⁰⁴

Bunun üzerine melekler secde ettiler, onların hepsi topluca.(30)⁹⁰⁵

İblîs müstesnâ, secde edenlerle beraber olmaktan (kaçınarak) diretti.(31)

(Allah) buyurdu ki: 'Ey İblîs! Senin için ne var ki, secde edenler ile beraber olmuyorsun?'(32)

(İblîs) dedi ki: 'Ben, kuru bir çamurdan, şekillenmiş bir balçıktan halk ettiğin bir beşere secde edici olmam.'(33)

Âdem oğullarının îmal ettiklerindendir." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 382. sayfa]

⁹⁰¹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[المُسْتَقْدِمِينَ/ sizden müstakdimleri]: Evvelki kuşaklardır. Ve '[المُسْتَخْرِينَ/ müstehirleri]: Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ümmetidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 154. sayfa]

⁹⁰² İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "Müfessirlerin cumhûrunun indinde '[الْجَانِّ/ cânn]' cinlerin babasıdır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 761. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁹⁰³ İmâm Hâkim (رحمه الله), AbdUllah ibn Mes'ûd (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu semûm/yakıcı rüzgâr, cânnın kendisinden o halk edildiği semûmun yetmiş cüzünden bir cüzdür." Sonra: '[وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السَّمُومِ/ Ve cânn, onu daha önce semûm ateşinden halk ettik.]' (âyetini) kıraat etti. [Ebu Abdİllah Muhammed bin Abdİllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (2/474); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

⁹⁰⁴ Sâd Suresi'nin 72. âyeti ile aynıdır

⁹⁰⁵ Sâd Suresi'nin 73. âyeti ile aynıdır

(Allah) buyurdu ki: 'Öyleyse oradan hurûc et. Artık muhakkak ki sen recmedilmişsin.(34)⁹⁰⁶

Ve muhakkak ki, Dîn Günü'ne⁹⁰⁷ kadar lânet üzerinedir.(35)

(İblîs) dedi ki: 'Rabbim! O halde bana ba's edilecekleri güne kadar süre ver.'(36)⁹⁰⁸

(Allah) buyurdu ki: 'Artık muhakkak ki sen, süre verilenlerdensin;'(37)⁹⁰⁹

Mâlûm vaktin gününe kadar.(38)⁹¹⁰

(İblîs) dedi ki: 'Rabbim, beni iğvâ ettiğinden dolayı, elbette onlar için Arz'da ziynetlendirme yapacağım ve elbette onların hepsini iğvâ edeceğim.'(39)⁹¹¹

'Onlardan muhlis kulların müstesnâ.'(40)⁹¹²

(Allah) buyurdu ki: 'Bu, Bana (varan) mustakîm bir Sırât'tır.'(41)⁹¹³

Muhakkak ki kullarım üzerinde senin bir sultânın yoktur,⁹¹⁴ gâvîlerden⁹¹⁵ sana tâbi olanlar müstesnâ.(42)

⁹⁰⁶ Sâd Suresi'nin 77. âyeti ile aynıdır. İmam Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَاتَكَ رَجِيمٌ/Artık muhakkak ki sen recmedilmişsin.]' Yani sen, her hayır ve ikrâmdan kovulmuş bir hâldesin. Şüphesiz ki kovulan kimse, taş ile recm olunur; veya şeytân, alevler ile recm olunur. Bu, şeytânın kapıldığı şüpheye verilecek cevâbı ihtivâ eden bir tehdittir. Muhakkak ki, kıyâs yolunu tutarak nass ile çelişen kimse, racîmdir, mel'ûndur." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 10. Cüz, 3756. sayfa]

⁹⁰⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[يَوْمَ الدِّينِ/Dîn Günü]' Hesâb (Günü). Yani: Kıyâmet Günü." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 385. sayfa]

⁹⁰⁸ Sâd Suresi'nin 79. âyeti ile aynıdır

⁹⁰⁹ Sâd Suresi'nin 80. âyeti ile aynıdır

⁹¹⁰ Sâd Suresi'nin 81. âyeti ile aynıdır

⁹¹¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي/Rabbim, beni iğvâ ettiğinden dolayı]' Beni dalâlete düşürdüğünden (dolayı). Ve şöyle de denilmiştir: Beni rahmetinden mahrum bıraktığından (dolayı). '[لَا زَيْنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ/elbette onlar için Arz'da ziynetlendirme yapacağım]' Dünyâ sevgisini ve Sana isyân etmeyi (ziynetlendireceğim). '[وَلَا أُغْوِيَهُمْ/ve elbette onları iğvâ edeceğim]' Yani: Elbette onları dalâlete düşüreceğim." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 381. sayfa]

⁹¹² Sâd Sûresi'nin 83. âyeti ile aynıdır. İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "[أَلَا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ/Onlardan muhlis kulların müstesnâ.]' Muvahhidler (müstesnâ)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 385. sayfa]

⁹¹³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ/Bu, Bana (varan) mustakîm bir Sırât'tır.]' kavli hakkında demiştir ki: "Hakk, Allah'a rücû eder ve O'nun yoluna varır. (Bu yol) bir şeye doğru sapma göstermez." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 158. sayfa]

⁹¹⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ/Muhakkak ki kullarım üzerinde senin bir sultânın yoktur]' Yani: Allah'ın hidâyet ettiğini dalâlete düşürmeye gücün yetmez." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 385. sayfa]

⁹¹⁵ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[مِنَ الْغَاوِينَ/gâvîlerden]' Ve '[الْغَاوِي/ghâvî]' Hakkı bilen ve terk eden kişidir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-

Ve muhakkak ki Cehennem, elbette onlara cemîân vaadilen yerdir.(43)

Onun yedi kapısı vardır. Her bir kapı için onlardan taksîm edilmiş bir cüz vardır.(44)

Muhakkak ki muttakîler, Cennetler ve pınarlar içindedir.(45)⁹¹⁶

Dâhil olun oraya selâm ile, emînler olarak.(46)

Ve onların sadırlarındaki kini söküp attık. Kardeşler olarak serîrler üzerinde karşı karşıyadırlar.(47)

Orada onlara yorgunluk temâs etmez. Ve onlar oradan ihrâc edilenler olmazlar.(48)

Kullarıma bildir ki Ben, Ben Gafûr'um, Rahîm'im.(49)

Ve azâbımın, onun elîm bir azâb olduğunu.(50)

Ve onlara İbrâhîm'in konuklarından haber ver.(51)

Hani onun yanına dâhil olmuşlardı da demişlerdi ki: 'Selâm.' (İbrâhîm de) dedi ki: 'Muhakkak ki biz sizden endişe edicileriz.'(52)

Dediler ki: 'Endişe etme! Muhakkak ki biz seni alîm bir oğul ile tebşîr ediyoruz.'(53)

Dedi ki: 'Bana yaşlılık temâs etmişken mi beni tebşîr ediyorsunuz? O halde beni ne ile tebşîr ediyorsunuz?'(54)

Dediler ki: 'Seni hakk ile tebşîr ediyoruz. Artık sen ümidini kesenlerden olma.'(55)

Dedi ki: 'Ve Rabbinin rahmetinden dalâlete düşenlerden başka kim ümit keser?'(56)

Dedi ki: 'Öyleyse göreviniz nedir, ey mürseller?'(57)⁹¹⁷

Dediler ki: 'Muhakkak ki biz, mücrimler kavmine irsâl edildik.'(58)⁹¹⁸

'Lût ailesi müstesnâ. Muhakkak ki biz, elbette onları cemîân necâta erdireceğiz.'(59)

'Onun hanımı hâric. Takdîr ettik, muhakkak ki o, elbette kalacaklardandır.'(60)⁹¹⁹

Mennân, 500. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁹¹⁶ Zâriyât Sûresi'nin 15. âyeti ile aynıdır

⁹¹⁷ Zâriyât Sûresi'nin 31. âyeti ile aynıdır

⁹¹⁸ Zâriyât Sûresi'nin 32. âyeti ile aynıdır

⁹¹⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[تَكْدِيرًا/takdîr ettik]' Yani: Hükmettik. '[أَنْهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ]/muhakkak ki o, elbette kalacaklardandır.' Yani: Azâbta geri kalanlardandır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 144. sayfa]

Bunun üzerine Lût ailesine mürseller geldiklerinde,(61)

(Lût) dedi ki: 'Muhakkak ki siz, münker bir kavimsiniz.'(62)⁹²⁰

Dediler ki: 'Bilakis, sana onların kendisinde kuşku eder oldukları ile geldik.'(63)

'Ve sana hakkı getirdik. Ve muhakkak ki biz sâdıklarız.'(64)

Artık gecenin bir kıtâsında ehlin ile yola çık.⁹²¹ Ve onların arkalarına tâbi ol. Ve sizden biri iltifât etmesin.⁹²² Ve emredildiğiniz yere geçin gidin.(65)

Ve ona bu emri, sabahladıklarında onların arkaları kesilmiş olacak diye kazâ ettik.(66)⁹²³

Ve şehir ehli birbirlerini tebşîr ederek geldiler.(67)

(Lût) dedi ki: 'Muhakkak ki bunlar benim konuklarımdır. Artık beni utandırmayın.'(68)

'Ve Allah'a takvâ edin ve beni rezil etmeyin.'(69)

Dediler ki: 'Ve biz seni elâlemden nehyetmedik mi?'(70)

(Lût) dedi ki: 'İşte bunlar kızlarım, eğer fâiller iseniz.'(71)

Ömrüne andolsun ki,⁹²⁴ muhakkak ki onlar elbette sarhoşlukları içinde bocalıyorlardı.(72)

---

⁹²⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[انْكُمْ قَوْمٌ مُنْكَرُونَ]/Muhakkak ki siz münker bir kavimsiniz.'" Yani: Ben sizi tanımıyorum." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 386. sayfa]

⁹²¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَاسْرَ بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ الْيَلِّ]/Artık gecenin bir kıtâsında ehlin ile yola çık.'" Yani: Gecenin bir kısmında." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 388. sayfa]

⁹²² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَاتَّبِعْ أَذْيَارَهُمْ]/Ve onların arkalarına tâbi ol.'" Ona ehlinin arkasında olmasını, yürüdükleri zaman arkalarından peşlerini takip etmesini emretti."

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَا يُلْتَفَتُ مِنْكُمْ أَحَدٌ]/Ve sizden biri (ardına) iltifât etmesin.'" Hiç kimse ardına iltifât etmesin ve dönmesin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 164. sayfa]

⁹²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَلِكَ الْأَمْرَ]/Ve ona bu emri kazâ ettik]' Mânâsı: Muhakkak ki biz, Lût kavmi hakkında buyurduğumuz emri hükme bağladık ve kesinleştirdik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 145. sayfa]

⁹²⁴ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) demiştir ki: "Selef'e ve halefe mensup müfessirlerin çoğu -bizâtihî Selef bu hususta herhangi bir anlaşmazlık içinde değildir-, Allah (سبحانه وتعالى)'nın bu âyette geçen '[وَأَنْذَرْنَاكَ]Ömrüne andolsun ki' kavlinin, Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in hayatı üzerine Allah'tan gelen bir kase olduğunu belirtmiştir. Rabb (عز وجل)'nin Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in hayatına yemin etmesi, onun en büyük faziletlerindendir. Bu, başka hiç kimseye nasip olmayan bir meziyettir."

Derken işrâk vaktine girdiklerinde onları bir sayha aldı.(73)⁹²⁵

Böylece (oranın) üstünü altı kıldık ve üzerlerine balçıktan pişirilmiş taşlar yağdırdık.(74)

Muhakkak ki bunda, elbette mütevessimler için âyetler vardır.(75)⁹²⁶

Muhakkak ki o, elbette mukîm bir yoldadır.(76)⁹²⁷

Muhakkak ki bunda, elbette mü'minler için bir âyet vardır.(77)⁹²⁸

Ve gerçekten⁹²⁹ Eyke ashâbı⁹³⁰ (da) elbette zâlimler idi.(78)

Artık onlardan (da) intikâm aldık. Ve muhakkak ki ikisi, elbette mübîn bir imâmdadır.(79)⁹³¹

Zemahşerî ise bu fikirde değildir. Ona göre burada edilen yemin, Lût (عليه السلام)'ın hayatı üzerinedir ve bu kavil, meleklerin kavлиндendir. Zemahşerî der ki: 'O, bir kavli murâd etmek üzere yapılan bir yemindir. Yani melekler, Lût (عليه السلام)'a: 'لَعْنُوكُمْ/Ömrüne andolsun ki' demişlerdir.'

Lafızda, kasemin kimin hayatı üzerine yapıldığına dair bir delil yoktur. Ama lafzın zâhiri ve siyâkı, ta'til ve itizâl ehlinin değil de, ancak Selef'in fehminin daha güzel olduğuna delâlet emektedir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Aksâmu'l-Kur'ân, 272.-273. sayfalar]

⁹²⁵ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَاَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ مَشْرِقِينَ]/Derken işrak vaktine girdiklerinde onları bir sayha aldı.' Yani: Güneşin işrâk ettiği/aydınlatmaya başladığı vakte girdiklerinde. İşrâk vakti onların üzerine inen ukûbet, en şiddetli idi." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 502. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁹²⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'مُحَاكِكًا لِّبَنِي إِسْرَافِيلَ/İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'مُحَاكِكًا لِّبَنِي إِسْرَافِيلَ/Muhakkak ki bunda, elbette mütevessimler için âyetler vardır.]' kavli hakkında demiştir ki: "Fîrâset sahibleri için."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın ise şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nazar edenler/bakanlar için."

İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) ise Katâde (رحمه الله)'ın sahîh bir sened ile şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İbret alanlar için." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 165. sayfa. En doğrusunu Allah ilmeder.]

⁹²⁷ İmâm Kâsimî (رحمه الله) demiştir ki: "'[لَيْسَ بِمُكِيمٍ/elbette mukîm bir yoldadır.] Yani o, insanların üzerinde yürüdüğü, henüz bozulmamış/silinmemiş sâbit bir yoldur. Ve onlar, bu eserleri müşâhede ederler." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 10. Cüz, 3763. sayfa]

⁹²⁸ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ/elbette bir âyet vardır]' Onlarla istidlâl edilen âlâmetler vardır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 668. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁹²⁹ 'Gerçekten' diye meâllendirdiğimiz: 'إِن/İN' sözcüğü hakkında Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Mânâ ehli demiştir ki: 'إِن/İN' (kelimesi) te'kîd içindir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 147. sayfa]

⁹³⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'[أَصْحَابُ الْآيَةِ/Eyke ashâbı]' Onlar Şuayb (عليه السلام)'ın kavmidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Hicr Suresi, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, 78. âyetin tefsirinde]

⁹³¹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[لَيَامِمٌ مُّبِينٌ/elbette mübîn bir imâmdadır.] Vâzih/Açık bir yoldadır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 166. sayfa]

İmâm Kâsimî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[لَيَامِمٌ مُّبِينٌ/elbette mübîn bir imâmdadır.]' Yani onlar, açık bir yol üzerindedirler. Onlar, Lût kavmine yakın idiler. Onlar, zaman itibarı ile Lût kavminden sonra idiler ama mekân itibarı ile karşı karşıya idiler. Zaten Şuayb (عليه السلام) da kavmini uyarırken bu sebebe binâen: 'وَمَا

Ve andolsun ki, Hicr ashâbı (da) mürselleri tekzîb etmişlerdir.(80)⁹³²

Ve onlara âyetlerimizi vermiştik de ondan îrâz edenler olmuşlardı.(81)

Ve dağlardan emîn evler yontar olmuşlardı.(82)

Derken sabahladıklarında onları bir sayha aldı.(83)

Artık kesbetmiş oldukları onlara bir yarar vermedi.(84)

Ve semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri hakkın dışında halk etmedik. Ve muhakkak ki Saat,⁹³³ elbette gelecektir. O halde (onlara) güzel davranışlarla davran.(85)⁹³⁴

Muhakkak ki Rabbin, O Hallâk'tır, Alîm'dir.(86)⁹³⁵

Ve andolsun ki sana ikililerden yediyi ve azîm Kur'ân'ı verdik.(87)⁹³⁶

Onlardan çiftler hâlinde⁹³⁷ metâlandırdığımıza iki gözünü uzatma. Ve onlara karşı hüznlenme. Ve mü'minler için kanadını indir.(88)

Ve de ki: 'Muhakkak ki ben, ben mübîn bir nezîrim.'(89)

Taksîm edicilerin üzerlerine inzâl ettiğimiz gibi.(90)⁹³⁸

بَعِيدٍ قَوْمٌ لَوْ طُفُّ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ/Ve Lût kavmi sizden uzak değildir.]' [Hud Suresi, 89. âyet] demişti." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 10. Cüz, 3766. sayfa]

⁹³² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَصْحَابُ الْجُبْرِ]/Hicr ashâbı)' Onlar, nebîleri Sâlih (عليه السلام)'ı tekzîb eden Semûd kavmidir. Bir resûlu tekzîb eden, tüm resûlleri tekzîb etmiştir. Bunun için onlar zikrolunurken 'resûlleri tekzîb ettiler' ifadesi itlâk olunmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hicr Suresi, 80. âyetin tefsirinde]

⁹³³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةِ]/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

⁹³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَاصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ]/O halde (onlara) güzel davranışlarla davran.]' kavli hakkında demiştir ki: "Bu hüküm daha sonra sizden nesh olunmuştur. Bunu müteâkiben Allah, onlar Allah'tan başka ilâh olmadığına ve Muhammed'in O'nun kulu ve resûlu olduğuna şehâdet edene kadar kendileriyle kıtâl edilmesine ve bunun gayrının onlardan kabul edilmemesine dâir zikrini emretti." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 168. sayfa]

⁹³⁵ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ]/Muhakkak ki Rabbin, O Hallâk'tır, Alîm'dir.]' Yani: Tüm mahlûkâtın Hâlık'ıdır, onların ahvâlini, içlerinden kimin sâlih kimin şerli olduğunu ilmedendir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 768. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁹³⁶ Ashâb'tan Ebu Saîd ibn Muallâ (رضي الله عنه) demiştir ki: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir. O, '[سَبْعًا مِنْ الْمُثَنَّى]/ikililerden yedi]' dir [yani Fâtîha suresi] ve o bana verilen o azîm Kur'ân'dır.'" [Sahîhtir. Buhârî (Kitâbu't-Tefsîr, 4703.) ve diğerleri tahrîc etmiştir.]

⁹³⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[أَزْوَاجًا]/Çiftler hâlinde]' Sınıflar hâlinde." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 392. sayfa]

⁹³⁸ İbn Abbâs (رضي الله عنهما), Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[كَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى الْمُقَسِّمِينَ]/Taksîm edicilerin üzerlerine inzâl ettiğimiz gibi.]' kavli hakkında demiştir ki: "Bazına îmân ettiler ve bazına küfrettiler, yahûdi ve

Onlar ki, Kur'ân'ı parça parça kıldılar.(91)⁹³⁹

İmdi Rabbine andolsun ki, elbette onlara suâl edeceğiz, ecmaîn.(92)

Amel etmiş olduklarından.(93)

Artık sana emrolunanı açıkça söyle⁹⁴⁰ ve müşriklerden îrâz et.(94)

Muhakkak ki Biz, istihzâ edicilere (karşı) sana kâfiyiz.(95)

Onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilâh kılarlar. Artık yakında ilmedeceklerdir.(96)

Ve andolsun ki, onların söylediklerinden dolayı sadrının daraldığını ilmediyoruz.(97)

O halde Rabbini hamd ile tesbîh et ve secde edenlerden ol.(98)

Ve sana yakîn gelinceye kadar Rabbine ibâdet et.(99)⁹⁴¹

---

nasârâ." [Sahîhtir. Buhârî (Kitâbu't-Tefsîr, 4706.) tahrîc etmiştir.]

⁹³⁹ İbn Abbâs (رضي الله عنهما), Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ]/Onlar ki, Kur'ân'ı parça parça kıldılar.' kavli hakkında demiştir ki: "Onlar Kitâb ehlidir, (Kur'ân'ı) cüz cüz böldüler, böylelikle bazısına îmân ettiler ve bazısına küfrettiler." [Sahîhtir. Buhârî (Kitâbu't-Tefsîr, 4705.) tahrîc etmiştir.]

⁹⁴⁰ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir isnâd ile tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَاصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ]/Artık sana emrolunanı açıkça söyle' kavli hakkında demiştir ki: "Namazda Kur'ân'ı cehren oku!" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 41. sayfa]

⁹⁴¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Buhârî (رحمه الله) der ki (4706.): 'Sâlim (رحمه الله): '[الْيَقِينَ]/Yakîn' Ölümdür.' demiştir." [Sahîhtir. Buhârî (Kitâbu't-Tefsîr/Hicr Suresi tefsirinin sonunda) tahrîc etmiştir.] Bu Sâlim, o [Umer ibn Hattab'ın torunu] Sâlim bin AbdUllah bin Umer'dir (رضي الله عنهم)." İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) devamla şöyle der: "Ve yakînden murâdın, mârifet olduğunu ileri süren mülhidlerin de hatalı olduklarına bununla delil getirilir. Ve onların indinde, bir kimse mârifete ulaştığında; ondan teklîf sâkit olur. Ve bu küfür ve dalâlet ve cehâlettir. Çünkü enbiyâ (عليهم السلام) ve onların ashâbı; insanlar içinde Allah (سبحانه وتعالى)'yı en iyi ilmeden ve Allah'ın hukûkunu ve sıfâtlarını ve O'nun müstehakk olduğu tâzîmi en iyi ilmedenlerdi. Ve bununla birlikte onlar insanların en çok ibâdet edenleri ve vefâtlarına kadar hayırlara en fazla devam edenleri idiler. Ve burada yakînden murâd, kadîmen dediğimiz gibi ancak ölüm olabilir. Ve hamd ve minnet Allah'adır. Ve hidâyet için Allah'a hamdederiz. Ve O'ndan istiâne/yardım diler ve O'na tevekkül ederiz. Ve hallerin en mükemmeli ve güzeli üzere bizi vefât ettirmesi O'ndan istenilir. Ve muhakkak ki O, Cevâd ve Kerîm'dir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hicr Suresi, 99. âyetin tefsirinde]

16. NAHL SÛRESİ (128 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Allah'ın emri gelmiştir, o halde onda acele etmeyin.⁹⁴² Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.(1)⁹⁴³

'Benden başka ilâh yoktur. Öyleyse bana takvâ edin.' diye inzâr etmeleri için⁹⁴⁴ kullarından dilediği üzerine melekleri emrinden rûh ile inzâl eder.(2)

Semâları ve Arz'ı hakk ile halk etmiştir. Teâlâdır onların şirk koştuklarından.(3)

İnsânı bir nutfeden⁹⁴⁵ halk etmiştir, bir de bakarsın o, mübîn bir hasımdır.(4)⁹⁴⁶

Ve davarları (da) halk etmiştir. Sizin için onlarda ısınma ve menfaatler vardır ve onlardan yersiniz.(5)

Ve sizin için onlarda bir güzellik vardır, akşamleyin getirdiğiniz ve sabahleyin salıverdiğinizde.(6)

Ve sizin ağırlıklarınızı -nefislerinizin meşakkatı dışında varacak olamayacağınız- beldelere taşırlar. Muhakkak ki Rabbiniz, elbette Rauf'tur, Rahîm'dir.(7)

Ve atları ve katırları ve eşekleri binmeniz ve ziynet için (halk etti). Ve ilmetmediğiniz neler halk eder.(8)

---

⁹⁴² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَتَى أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ]/Allah'ın emri gelmiştir, o halde onda acele etmeyin.'" Yani: Şüphesiz ki azâb gelmiştir, yakındır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 395. sayfa]

⁹⁴³ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ]/Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.'" Onların Kendisine şirk koştuklarından nezih ve yücedir." [Abdurrahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 858. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁹⁴⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "'[أَنْ أُنْذِرُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاتَّقُونْ]/Benden başka ilâh yoktur. Öyleyse bana takvâ edin.' diye inzâr etmeleri için]" hakkında demiştir ki: "Allah, resûlleri ancak Allah'ın tek olarak tevhîd edilmesi ve O'nun emrine itaat edilmesi ve O'nun gazabından sakınılması için göndermiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 173. sayfa]

⁹⁴⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[نُطْفَةٍ]/Nutfe'" Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ]/Nutfe' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ]/Nutfe' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Sûresi, 5. âyetin tefsirinde]

⁹⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "(Allah,) insân cinsinin halk edilişinin nutfeden olduğuna dikkat çekmiştir. Yani güçsüz, zayıf bir şeyden olduğuna. Ama o insân, bağımsızlaşıp büyüyünce, Rabbi (تعالى) ile çekişmeye başlar, O'nu tekzîb eder ve O'nun resûllerine karşı harb eder. Halbuki insân ancak kul olmak için halk edilmiştir, hâsım olmak için değil." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nahl Suresi, 4. âyetin tefsirinde]

Ve yolu doğrultmak Allah'ın üzerinedir. Ve ondan eğrisi (de) vardır.⁹⁴⁷ Ve eğer dileseydi, elbette sizi cümleten hidâyete erdirirdi.(9)

O, O ki, semâdan sizin için su inzâl edendir. İçecek ondandır ve içinde otlattığınız ağaçlar (da) ondandır.(10)

Onunla sizin için ekin ve zeytin ve hurma ağaçları ve üzümler ve bütün semerelerden yetiştirir. Muhakkak ki bunda, elbette tefekkür eden bir kavim için bir âyet vardır.(11)⁹⁴⁸

Ve sizin için geceyi ve gündüzü ve güneşi ve ayı musahhar etmiştir. Ve yıldızlar (da) onun emri ile musahhardırlar. Muhakkak ki bunda, elbette akleden bir kavim için âyetler vardır.(12)

Ve sizin için Arz'da yarattıklarını (da size musahhar etmiştir), renkleri muhtelifdir. Muhakkak ki bunda, elbette tezekkür eden bir kavim için âyetler vardır.(13)

Ve O, O ki, ondan taze et yemeniz ve ondan giyeceğiniz bir süs eşyası ihrâc etmeniz için denizi musahhar etmiştir. Ve gemilerin onda yara yara gittiğini görürsün. Ve (bunlar) O'nun fazlından aramanız içindir. Ve umulur ki siz şükredersiniz.(14)

Ve Arz'da sizi sarsar diye sâbit dağlar ilkâ etti. Ve nehirler ve yollar (da). Umulur ki siz hidâyet bulursunuz.(15)⁹⁴⁹

Ve alâmetler. Ve onlar yıldız ile ihtidâ ederler.(16)⁹⁵⁰

⁹⁴⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ/Ve yolu doğrultmak Allah'ın üzerinedir.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Beyân etmek (Allah'ın üzerinedir)."

Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın ise şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ/Ve yolu doğrultmak Allah'ın üzerinedir.]' Hakk yol Allah üzerinedir."

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'tan şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَمِنْهَا جَائِرٌ/Ve ondan eğrisi (de) vardır.]' Muhtelif hevâlar."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَمِنْهَا جَائِرٌ/Ve ondan eğrisi (de) vardır.]' "Yani: Yoldan (eğrisi de vardır), şeytânın yolundan." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 175. sayfa]

⁹⁴⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَمِنْهَا جَائِرٌ/Ve ondan eğrisi (de) vardır.]' Muhakkak ki bunda, elbette tefekkür eden bir kavim için bir âyet vardır.' Yani: Allah'tan başka ilâh olmadığına delâlet ve hüccet vardır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nahl Suresi, 11. âyetin tefsirinde]

⁹⁴⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "[وَمِنْهَا جَائِرٌ/Ve ondan eğrisi (de) vardır.]' Yani beldelerden nereye yönelirseniz, böylelikle sapmazsınız ve yolunuzu şaşırmasınız." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi, 15. âyetin tefsirinde]

⁹⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمِنْهَا جَائِرٌ/Ve alâmetler. Ve onlar yıldız ile ihtidâ ederler.]' hakkında demiştir ki: "Alâmetler: Yıldızlardır. Ve şüphesiz ki Allah (تبارك وتعالى) bu yıldızları ancak üç haslet için halk etmiştir: Onları semâ için bir ziynet kılmıştır. Onları kendileri ile yön bulunur kılmıştır. Ve onları şeytânlar için taşlanmalar kılmıştır. Kim ki bundan başka bir sanıya kapılırsa o, re'yini kaybetmiş, kanaatinde hatâ etmiş,

Öyleyse halk eden, halk etmeyen gibi midir? Daha tezekkür etmiyor musunuz?(17)

Ve eğer Allah'ın nîmetini saysanız onu ihsâ edemezsiniz.⁹⁵¹ Muhakkak ki Allah, elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.(18)

Ve Allah, sır olarak tuttuğunuzu ve îlân ettiğinizi ilmeder.(19)

Ve Allah'ın d nundan o du  ettikleri bir Şey halk edemezler. Ve onlar halk edilmektedir.(20)

Mevtâdırlar, hayâtta değildirler. Ve ne zaman ba's edileceklerinin şuurunda değildirler.(21)

Sizin ilâhınız tek ilâhtır. Böyleyken o Âhiret'e îmân etmeyenlerin kalbleri inkâr edicidir. Ve onlar müstekbirlerdir.(22)

Allah'ın, sır olarak tuttuklarını ve îlân ettiklerini ilmettiğinde şübhe yoktur. Muhakkak ki O, müstekbirlere muhabbet etmez.(23)

Ve onlara: 'Rabbiniz ne inzâl etti?' denilince: 'Evvelkilerin masalları.' derler.(24)⁹⁵²

Kıyâmet Günü kâmilten kendi yüklerini ve ilimsizce o dalâlete düşürdüklerinin yüklerinden taşımaları için. Dikkat edin! Yüklendikleri ne kötüdür!(25)

Onlardan o öncekiler (de) tuzak kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah onların binalarına temellerinden geldi. Böylece fevklerinden tavan üzerlerine çöktü. Ve azâb onlara şuurunda olmadıkları yerden geldi.(26)⁹⁵³

Sonra Kıyâmet Günü onları rezîl edecek ve buyuracak ki: 'Uğurlarında o şikâk etmiş olduğunuz şerîklerim nerede?'⁹⁵⁴ **O ilim verilenler derler ki: 'Muhakkak ki bugün, aşağılanma ve kötülük kâfirlerin üzerinedir.'**(27)

nasîbini zâyi etmiş ve hakkında ilminin bulunmadığı bir şeyi yüklenmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 178. sayfa]

⁹⁵¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا/ **Ve eğer Allah'ın nimetini saysanız onu ihsâ edemezsiniz.**]' Yani: Onu saymaya tâkatınız yetmez. Ve şöyle (de) denilmiştir: Onun şükürünü edâ etmeye tâkatınız yetmez." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 164. sayfa]

⁹⁵² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'قَالُوا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ'/'Evvelkilerin masalları.' derler.]" Yani: Evvelkilerin yalanları." Devamla şöyle demiştir: "Evvelkilerin kıssaları (da) denilmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 166. sayfa]

⁹⁵³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قَدْ مَكَرَ الدِّينَ] Onlardan o öncekiler (de) tuzak kurmuşlardı. Bunun üzerine Allah onları binalarına temellerinden geldi.' Evet vAllahi, Allah'ın emri onlara aslından gelmişti. '[فَخَرَّ عَلَيْهِمْ] Böylece fevklerinden tavan üzerlerine çöktü.' Tavan: Evlerin en üst kısmıdır. Ve evleri onların başlarına yıkıldı. Nihâyet Allah onları helâk etti ve onları yerle bir etti. '[وَأَتَتْهُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ] Ve azâb onlara şuurunda olmadıkları yerden geldi.]" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 180. sayfa]

Melekler o nefislerine zulmedenleri vefât ettirirken, o vakit teslimiyet gösterirler: **'Biz bir kötülük amel eder olmadık.'** (derler. Melekler de der ki:) **'Evet, muhakkak ki Allah amel etmiş olduklarınızı çok iyi ilmedendir.'**(28)⁹⁵⁵

'O halde Cehennem'in kapılarına dâhil olun, içinde muhalledler olarak. Bu itibarla mütekebbirlerin kalacağı yer elbette ne kötüdür!'(29)

Ve o takvâ edenlere denildi ki: **'Rabbiniz ne inzâl etmiştir?'** Dediler ki: **'Hayrı.'** Bu dünyâda o ihsân edenler için hasene vardır. Ve elbette Âhiret diyârı daha hayırlıdır. Ve elbette muttakîlerin diyârı ne güzeldir.(30)

Adn cennetleri, onlara dâhil olurlar, altlarından nehirler cereyân eder. Onlar için orada istedikleri vardır. Allah muttakîlerin karşılığını işte böyle verir.(31)

Onlar ki, melekler onları tayyib olarak vefât ettirirler.⁹⁵⁶ Derler ki: **'Selâm üzerinize olsun. Cennet'e dâhil olun, amel etmiş olduklarınızdan dolayı.'**(32)

Meleklerin kendilerine gelmesinden veya Rabbinin emrinin gelmesinden başkasını mı bekliyorlar? İşte onlardan o öncekiler (de) böyle fiil ettiler. Ve Allah onlara zulmetmedi ve lâkin onlar nefislerine zulmeder oldular.(33)⁹⁵⁷

Böylece amel ettiklerinin kötülükleri onlara isâbet etmiş ve kendisiyle istihzâ etmekte oldukları onları kuşatmıştır.(34)

Ve o şirk koşanlar dediler ki: **'Allah dileseydi, O'nun dûnundan bir şeye ibâdet etmezdik. Biz ve ne (de) babalarımız. Ve O'nun dûnundan bir şeyi harâm etmezdik.'**

⁹⁵⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيَقُولُ آتَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنتُمْ]' Uğurlarında o şikâk etmiş olduğunuz şerîklerim nerede?]' Uğurlarında mü'minlere düşmanlık ettiğiniz (şerîklerim nerede)?" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 168. sayfa]

⁹⁵⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: " '[ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ]' nefislerine zulmedenleri' Yani: Onlar, kendilerini helâk mahallerine götürerek nefislerine zulmetmişlerdir. '[فَالْقُوا السَّلَامَ/o vakit teslimiyet gösterirler]' Yani: Teslîm olurlar. Yani: Allah'ın rubûbiyetini ikrâr ederler ve ölüm anında boyun eğerler. Ve derler ki: '[مَا كُنَّا]' Biz bir kötülük amel eder olmadık.' Yani: Şirkten (amel eder olmadık). Bunun üzerinde melekler onlara derler ki: '[بِإِلَهِكُمْ/Bilakis]' siz kötülük ameller işliyordunuz, '[بِمَا كُنتُمْ]' Allah onlara der ki: '[وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ/muhakkak ki Allah amel etmiş olduklarınızı çok iyi ilmedendir]'." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi, 28. âyetin tefsirinde]

⁹⁵⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[الَّذِينَ تَتَوَفَّيْهُمْ الْمَلَائِكَةُ]' Onlar ki, melekler onları tayyib olarak vefât ettirirler.' Yani: 'Şirkten temizlenmiş pâk olarak.' Yine denilmiştir ki onun mânâsı şöyledir: 'Onların vefâtı temiz ve kolay olur.'" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 170. sayfa]

⁹⁵⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: '[هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ]' Meleklerin kendilerine gelmesinden başkasını mı bekliyorlar?]' Ruhlarını kabzetmek için (gelmelerini). '[أَوْ يَأْتِي أَمْرٌ رَبِّكَ/veya Rabbinin emrinin gelmesinden]' Yani: Kıyâmet Günü. Şöyle de denilmiştir: 'Azâb' '[الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ]' İşte onlardan o öncekiler (de) böyle fiil ettiler.' Yani: Küfrettiler. '[وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ/Ve Allah onlara zulmetmedi]' Onlara azâb etmesi ile '[وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ/ve lâkin onlar nefislerine zulmeder oldular]'." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 18. sayfa]

İşte onlardan o öncekiler (de) böyle fiil ettiler. O halde resûller üzerine mübîn bir tebliğden başka ne vardır?(35)

Ve andolsun ki, her ümmette: 'Allah'a ibâdet edin ve tâğûttan ictinâb edin.' diye bir resûl ba's ettik. Artık onlardan kimine Allah hidâyet etti ve onlardan kiminin üzerine dalâlet hakk oldu.⁹⁵⁸ O halde Arz'da seyr edin de tekzîb edenlerin âkibeti nasıl oldu nazar edin.'(36)

Sen onların hidâyeti için hırsılsan (da), artık muhakkak ki Allah dalâlete düşürdüğüne hidâyet etmez. Ve onlar için nusret ediciler yoktur.(37)

Ve olanca yeminleriyle Allah'a kasem ettiler: 'Allah mevtâ olanı ba's etmez!' Bilakis, O'nun üzerine hakk bir vaadtir. Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.(38)⁹⁵⁹

⁹⁵⁸ Şeyh Muhammed Emin Şankitî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لقد بعثنا في كل أمة رسولا] / Ve andolsun ki, her ümmette: 'Allah'a ibâdet edin ve tâğûttan ictinâb edin.' diye bir resûl ba's ettik. Allah (جل وعلا), bu âyet-i kerîmede, her ümmete, Allah'a tek olarak ibâdet etmeyi ve Allah'ın gayrına ibâdet etmekten ictinâb etmeyi tebliğ için bir resûl gönderdiğini zikretmektedir. İşte bu: '[لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ] / Lâ ilâhe illAllah'ın mânâsıdır. Çünkü Kelime-i Tevhîd, nefiy ve isbâtta terkîb olunmuştur. Nefiy kısmı, tüm ibâdet çeşitlerinde, Allah (سبحانه وتعالى)'dan başka tüm mabudların terk edilmesidir. İsbât kısmı ise, Allah (جل وعلا)'nın, tüm ibâdet türlerinde, resûllerinin (عليهم صلوات الله و) Allah'ın salavât ve selâmı üzerlerine olsun) lisânları üzere teşrî buyurmuş olduğu vecih üzere ihlâs ile birlenmesidir."

Devamla Şeyh Şankitî (رحمه الله) şöyle der: "Bil ki, Allah'ın dînunda ibâdet edilen her şey tâğûttur. 'Allah'a ibâdet etmek' ancak, Allah'tan başkasına ibâdet etmekten ictinâb etmek şartı ile fâide verir. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى): '[فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى] / Artık kim tâğûta küfredirse ve Allah'a îmân ederse, böylece sapasağlam bir kulpa temessük etmiştir.' [Bakara Suresi, 256. âyet] buyurmuştur. Allah (عز وجل) yine şöyle buyurmuştur: '[وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ] / Ve onların ekserîsi -ve onlar müşrik olmaksızın- Allah'a îmân etmezler.' [Yûsuf Suresi, 106. âyet] Bu mânâ üzere başka âyetler de vardır.

Allah (سبحانه وتعالى)'nın '[فَمَنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ] / Artık onlardan kimine Allah hidâyet etti ve onlardan kiminin üzerine dalâlet hakk oldu.' kavli ise; Allah (جل وعلا), bu âyet-i kerîmede, kendilerine resullerin tevhîd ile gönderildiği ümmetler içerisinde hem saâdlerin ve hem de şakîlerin mevcut olduğunu zikretmektedir. Onlardan saâd olan kimseleri Allah (سبحانه وتعالى), resûllerin getirdiklerine ittibâ etmeye hidâyet eder; onlardan şakî olan kimseler üzerine ise kitâb öne geçer de onlar, resûllerin getirdiklerini inkâr ederler.

Allah (سبحانه وتعالى)'nın '[وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ] / onlardan kiminin üzerine dalâlet hakk oldu' kavline gelince, yani bu: 'Allah'ın ilminde, o kişilerin şekâvete dönecekleri geçtiği için onların üzerine dalâlet vâcib olmuş ve onlar dalâleti vazîfe edinmişlerdir' anlamına gelmektedir. '[الضَّلَالَةُ] / Dalâlet' kelimesi ile murâd olunan mânâ ise, 'İslam'ın yolundan (sapıp) küfre gitmektir.' şeklindedir." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 3. cilt, 325.-327. sayfalar]

⁹⁵⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى), müşriklerden haber vererek buyuruyor ki: Şüphesiz ki onlar yemin ettiler, '[وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ] / Ve olanca yeminleriyle Allah'a kasem ettiler' Yani, yeminde cehd ettiler ve 'Allah'ın ölen bir kimseyi ba's etmeyeceğine/diriltmeyeceğine' dair yeminlerini, '[لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ] / Allah mevtâ olanı ba's etmez!' diyerek katı tuttular. Yani diriltilmeyi çok uzak bir şey olarak gördüler. Kendilerine bunu haber veren resûlleri bu hususta tekzîb ettiler. Bu konu hakkında çelişik istikâmette yemin ettiler. Allah (سبحانه وتعالى) da onları tekzîb ederek ve onları reddederek '[بَلَكِيس] / Bilakis' buyurdu. '[وَعَدَا عَلَيْهِ حَقًّا] / O'nun üzerine hakk bir vaadtir.' Yani onda bir şüphe yoktur. '[وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ] / Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.' Böylece câhilliklerinden dolayı resûllere muhâlefet ederler ve küfre düşerler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr

Hakkında o ihtilâf ettiklerini onlara beyân etmesi için ve o küfredenlerin, onların yalancılar olduğunu ilmetmeleri içindir.(39)

Bir şey için kavlimiz, onu murâd ettiğimizde ancak ona: 'Ol!' buyurmamızdır. Böylece olur.(40)

Ve zulmedilmelerinin ardından Allah uğrunda o hicret edenler, elbette onları dünyâda güzelce yerleştireceğiz. Ve elbette Âhiret ecri en büyüktür, eğer ilmetmiş olsalardı.(41)

Onlar ki, sabrederler ve Rabblerine tevekkül ederler.(42)⁹⁶⁰

Ve senden önce, kendilerine vahyettiğimiz adamlardan başkasını irsâl etmedik.⁹⁶¹ O halde Zikir ehline suâl edin, eğer siz ilmetmeyen iseniz.(43)⁹⁶²

Beyyineler ve zubar ile (o resûlleri gönderdik).⁹⁶³ Ve sana Zikr'i, insânlara kendilerine nâzil edileni beyân etmen için inzâl ettik.⁹⁶⁴ Ve umulur ki onlar tefekkür ederler.(44)

---

ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nahl Suresi, 38. âyetin tefsirinde]

⁹⁶⁰ Ankebut Suresi'nin 59. âyeti ile aynıdır

⁹⁶¹ Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle der: "(Allah) haber vermiştir ki O, ancak kendilerine vahyettiği adamları irsâl etmiş; onlara melekleri de kadınları da irsâl etmemiştir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Cevâbu's-Sahîh Limen Beddele Dîne'l-Mesîh, 6. cilt, 382.-383. sayfalar]

⁹⁶² İmâm Tâkiyyuddîn el-Hilâlî (رحمه الله) demiştir ki: "Âlimler, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ]' kavli ile şu hücceti çıkarmışlardır: Dînin usûlüne ve fîrû'una dâir bir şey bilmeyen kimsenin üzerine, Kur'ân ehline suâl etmek vâcibtir. Kur'ân ehli ise ancak hadîs ehli olur." Devamla şöyle demiştir: "Resûl (صلی الله علیه وسلم)'in mîrâsı, Kur'ân ve Sünnet'e münhasırdır. Fıkıh da Kur'ân ve Sünnet'in anlaşılmasına münhasırdır." [Muhammed Tâkiyyuddîn el-Hilâlî, Sebîlu'r-Reşâd Fî Hedyi Hayri'l-İbâd, 3. cilt, 246. sayfa]

⁹⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "'[الْبَيِّنَات]/Beyyineler]' Âyetler. '[الزُّبُر]/Ve zubar]' Kitâblardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 17. cilt, 211. sayfa]

⁹⁶⁴ İmâm Muhammed bin Nasr el-Mervezî (رحمه الله) der ki: "(Âlimler) Sünnet'in; Allah'ın Kitâb'ında mücmel bir şekilde farz kıldıklarının tefsîri olduğunda birleşmişlerdir. Bunun üzerine onu tefsîr etmemişler, tefsîrini ve beyânını Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'e bırakmışlardır. Allah (عز وجل): '[وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ]' Ve sana Zikr'i, insanlara kendilerine nâzil edileni beyân etmen için inzâl ettik.' buyurmuştur." [Ebu Abdillâh Muhammed bin Nasr bin Yahyâ el-Mervezî, Kitâbu's-Sunne, 262. sayfa]

İmâm Âcurrî (رحمه الله) Sünnet inkarcısına hitâben demiştir ki: "Ey câhil! Şüphesiz ki Allah, farzlarını topluca inzâl etmiştir. Ve Nebîsi (صلی الله علیه وسلم)'e kendilerine inzâl edileni insanlara beyân etmesini emretmiştir. Allah (عز وجل): '[وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ]' Ve sana Zikr'i, insanlara kendilerine nâzil edileni beyân etmen için inzâl ettik.' buyurmuştur." [Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî, Kitâbu's-Şeriâ, 410. sayfa]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) ise şöyle der: "'[وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ]' Ve sana Zikr'i, insanlara kendilerine nâzil edileni beyân etmen için inzâl ettik.' Resûl (صلی الله علیه وسلم), vahyin beyân edicisi idi. İlim ehli: 'Kuşkusuz ki Kitâb'ın beyânı Sünnet'tedir.' demiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 174. sayfa]

İmâm Beğavî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ]' Ve sana Zikr'i, insanlara kendilerine nâzil edileni beyân etmen için inzâl ettik.' 'Zikir' kelimesi ile vahyi murâd etmektedir. Nebî (صلی الله علیه وسلم), vahyin beyân edicisi idi. Ve Kitâbın beyân edilmesi Sünnet'ten taleb edilir." [Ebu

Artık kötülük için o tuzak kuranlar, Allah'ın onları Arz'a geçirmesinden veya azâbın onlara şuurunda olmadıkları yerden gelmesinden emîn midirler?(45)

Veya onlar dönüp dolaşırlarken onları alıvermesinden (emîn midirler)? Ve onlar âciz bırakıcılar değildirler.(46)

Veya onları korku üzere iken alıvermesinden (emîn midirler)? Öyleyse muhakkak ki Rabbin, elbette Raûf'tur, Rahîm'dir.(47)

Ve Allah'ın halk ettiği şeylere bakmıyorlar mı? Onların gölgeleri Allah'a secde ederek sağa ve sola dönmektedir. Ve onlar boyun eğmişlerdir.(48)⁹⁶⁵

Ve debelenenlerden semâlardakiler ve Arz'dakiler ve melekler Allah'a secde ederler. Ve onlar kibirlenmezler.(49)⁹⁶⁶

Fevklerinden Rabblerinden korkarlar ve emrolunduklarını fiil ederler.(50)⁹⁶⁷

Ve Allah buyurmuştur ki: 'İki ilâh ittihâz etmeyin. O, ancak tek ilâhtır. Artık yalnız Benden korkun.'(51)

Ve semâlar ve Arz'dakiler O'nundur. Ve Dîn sürekli O'nundur. Böyleyken Allah'ın gayrısından mı vikâye ediyorsunuz?(52)⁹⁶⁸

Ve nimetten size ne varsa, böylece Allah'tandır. Sonra size bir zarar temâs ettiğinde, hemen O'na yalvarırsınız.(53)

Sonra sizden zararı kaldırdığında, o vakit sizden bir fırka Rabblerine şirk koşarlar.(54)

Kendilerine verdiğimiz küfrânda bulunmaları için. Öyleyse metâlanın, fakat yakında ilmedeceksiniz!(55)⁹⁶⁹

Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 21. sayfa]

⁹⁶⁵ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَهُمْ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ]' Ve onlar boyun eğmişlerdir.' Yani: Küçülmüş olanlar (olarak)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 186. sayfa]

⁹⁶⁶ Secde âyetidir

⁹⁶⁷ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "[يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ]' Fevklerinden Rabblerinden korkarlar ve emrolunduklarını fiil ederler.' Celîl (جل وعلا) bize bu âyette, Rabbinizin, meleklerin, semâlarda ve Arz'da olan her canlının fevkinde olduğunu bildirmiştir. Aynı şekilde meleklerin kendilerinin fevkinde olan Rabblerinden korktuklarını birdirmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtı Sıfâtı'r-Rabb, 256. sayfa]

İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ]' Fevklerinden Rabblerinden korkarlar ve emrolunduklarını fiil ederler.' kavli, Allah (جلاله)'un bizâtihi Arş'ın üzerinde, semâda olduğuna delildir. Ve Arz'da, ancak herşeyi ihâta eden ilmi vardır." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketul-Kur'ân, 2. cilt, 68. sayfa]

⁹⁶⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَفَعَيِّرَ اللَّهُ تَتَقُونَ]' Böyleyken Allah'ın gayrısından mı vikâye ediyorsunuz?' Yani: (Allah'ın gayrısından mı) korkuyorsunuz?" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 178. sayfa]

Ve kendilerini rızıklandırırdıklarımızdan, ilmetmediklerine bir nasîb kılıyorlar. TAllahi!⁹⁷⁰ Elbette iftirâ eder olduklarınızdan suâl edileceksiniz.(56)⁹⁷¹

Ve kızları Allah'a kırlarlar -subhândır-⁹⁷² ve kendileri için iştâh duyduklarını.(57)

Ve onlardan biri bir kız ile tebşîr edildiğinde -ve o öfkeli- vechi simsiyah kesilir.(58)

Kendisiyle tebşîr edildiğinin kötülüğünden kavminden gizlenir. Onu aşağılanma üzere yanında mı tutacak, yoksa toprağa mı gömecek? Dikkat edin, verdikleri hüküm ne kötüdür!(59)

Âhiret'e o îmân etmeyenler için kötü mesel vardır.⁹⁷³ Ve en âlâ mesel Allah içindir.⁹⁷⁴ Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(60)

Ve eğer Allah insanları zulümleriyle⁹⁷⁵ muâheze etseydi, onun üzerinde bir debelenen bırakmazdı.⁹⁷⁶ Ve lâkin onları müsemma bir ecele tehir ediyor.⁹⁷⁷ Artık ecelleri geldiğinde, ne bir saat tehîr edebilirler ve ne (de) takdîm edebilirler.(61)

⁹⁶⁹ Rum Suresi'nin 34. âyeti ile aynıdır

⁹⁷⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل) buyurdu ki: '[تَاللّٰهِ/TAllahi!]' (Bu,) Allah'ın Nefsi ile ettiği bir kasedir/yemindir." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 406. sayfa]

⁹⁷¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın '[وَيَجْعَلُونَ لِمَا لَا يَحْكُمُونَ نَصِيبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ]/Ve kendilerini rızıklandırırdıklarımızdan ilmetmediklerine bir nasîb kılıyorlar]' şeklindeki kavlinde onların câhilliklerinin bir başka çeşidi zikredilmektedir: Ve onlar, zarar veya fayda verip vermediğini bilmedikleri şeylere -ki bunlar putlardır- yakınlaşmak için mallarından bir pay ayırmaktadırlar." Devamla İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Sonra Allah (عز وجل), haber kipinden hitâb kipine rücû ederek buyurur ki: '[تَاللّٰهِ لَأُنَسِّبَنَّ/TAllahi, elbette suâl edileceksiniz.]' Ve bu suâl edilme azarlanmadır. '[عَمَّا كُنْتُمْ تَفْتَرُونَ]/iftirâ eder olduklarınızdan]' Yani 'size bunları Allah'ın emrettiği' şeklinde uydurduğunuz yalanlardan suâl olunacaksınız." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi, 56. âyetin tefsirinde]

⁹⁷² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيَجْعَلُونَ لِّلْآيَاتِ]/Ve kızları Allah'a kırlarlar]' Bu onların: 'Şüphesiz ki melekler, Allah'ın kızlarıdır.' şeklindeki sözlerinin mânâsıdır. Ve: '[سُبْحَانَهُ/subhândır]' kavli, Allah'ın onların kavlinde tenzîhinin beyânıdır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 179. sayfa]

⁹⁷³ Şeyhulİslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لِّلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ]/Âhiret'e o îmân etmeyenler için kötü mesel vardır.]" Kim ki: 'Muhakkak ki O, melekleri doğurmuştur.' derse, veya 'Muhakkak ki O, akılları veya nefisleri doğurmuştur.' derse, şüphesiz ki o kimse, Âhirete îmân etmiyordur. Bundan ötürü onun için kötü mesel vardır." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Der'u Te'ârûzi'l-Akl ve'n-Nakl, 7. cilt, 388. sayfa]

⁹⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَاللّٰهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَى]/Ve en âlâ mesel Allah içindir.]" hakkında demiştir ki: "İhlâs ve Tevhîd (Allah içindir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 189. sayfa]

⁹⁷⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يُظْلِمُهُمْ/zulümleriyle]' Yani: Küfürleriyle." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 181. sayfa]

⁹⁷⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مَا تَرَكَ عَلَيْهَا]/onun üzerinde bırakmazdı]' Yani: Arz'ın üzerinde." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 26. sayfa]

Ve onlar kerih gördüklerini Allah'a kılıyorlar. Ve en güzelin onlar için olduğu yalamını dilleri vasfediyor.⁹⁷⁸ Şüphe yoktur onlar için ateşin olduğunda ve onların (orada) terkolunacaklarında.(62)⁹⁷⁹

TAllahi! Andolsun ki senden önceki ümmetlere (resûller) irsâl ettik de şeytân onlara amellerini ziynetlendirdi. Artık o, bugün onların velîsidir⁹⁸⁰ ve onlar için elîm bir azâb vardır.(63)

Ve senin üzerine Kitâb'ı o hakkında o ihtilâf ettiklerini beyân etmen için ve îmân eden bir kavim için bir hidâyet ve bir rahmet (olması) dışında inzâl etmedik.(64)⁹⁸¹

Ve Allah semâdan bir su inzâl etti de onunla Arz'a ölümünün ardından hayat verdi. Muhakkak ki bunda, işiten bir kavim için elbette bir âyet vardır.(65)

Ve muhakkak ki sizin için davarlarda, elbette bir ibret vardır. Size, onların batınlarındaki fışkı ve kan arasındandan, içenlere içimi kolay olan hâlis bir süt içiririz.(66)

⁹⁷⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), zulmetmelerine rağmen halk ettiklerine olan hilmini haber veriyor. Şüphesiz ki O, şayet onları kesbettiklerinden dolayı muâhaze etseydi, yeryüzü üstünde hiçbir debelenen/canlı bırakmazdı. Yani O, Âdem oğullarının helâk edilmesine tâbi olarak yeryüzünün tüm debelenenlerini helâk ederdi. Fakat Rabb (جلاله جل) hilim sahibidir, (onların günahlarını) örter ve bekler. '[أَجَلٍ مُّسَمًّى]/müsemmâ bir ecele]' Yani: Onlara cezâ verme husûsunda acele etmez. Çünkü onlara bunu yapsaydı, hiçbirini bırakmazdı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Nahl Suresi, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, 61. âyetin tefsirinde]

⁹⁷⁸ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه) 'nın: '[وَتَصِفُ أَلْسِنَتُهُمُ الْكَذِبَ أَنَّ لَهُمُ الْحُسْنَى]/Ve en güzelin onlar için olduğu yalamını dilleri vasf ediyor.]' kavli hakkında demiştir ki: "Kureyş: 'Oğullar bizim içindir ve kızlar Allah'ındır.' diyordu." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 190. sayfa]

⁹⁷⁹ Bu açıklama Saîd ibn Cubeyr (رحمه الله)'a aittir. İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile Saîd ibn Cubeyr (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ]/Ve ennehum mufretûn]' hakkında demiştir ki: "Ateşte terkolunacaklardır." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 6. cilt, 57. sayfa (1225.)]

Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله) ise Mucâhid (رحمه الله)'ın sahîh bir sened ile şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَأَنَّهُمْ مُّفْرَطُونَ]/Ve ennehum mufretûn]' Ateşte unutulucaklardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 190. sayfa]

⁹⁸⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْلِكَ/TAllahi! Andolsun ki senden önceki ümmetlere (resûller) irsâl ettik]' VAllahi! Andolsun ki senden önceki ümmetlere (resûller) irsâl ettik. '[لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالُهُمْ]/de şeytân onlara amellerini ziynetlendirdi]' Yani: Küfürlerini ve inkârlarını (ziynetlendirdi). '[فَهُوَ وَلِيُّهُمُ الْيَوْمَ]/Artık o, bugün onların velîsidir]' şeytân'ı onların velîsi olarak isimlendirdi, çünkü onlar şeytâna itaat ediyorlardı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 183. sayfa]

⁹⁸¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), Resûlu'ne buyurur ki: 'Muhakkak ki O (سبحانه وتعالى), ancak sana bu Kitâb'ı hakkında o ihtilâf ettiklerini insanlara beyân etmen için inzâl etmiştir. Bu itibarla Kur'ân, hakkında nizâlaştıkları her şeyde insanlar arasında fasledicidir/ayırddedicidir.' '[وَهْدًى]/ve hidâyet]' Yani: Kalbler için. '[وَرَحْمَةً]/ve rahmet]' Yani: Ona sarılanlar için." [Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Nahl Suresi, 64. âyetin tefsirinde]

Ve hurma ağaçlarının semerelerinden ve üzümlerden içki ve güzel bir rızık ittihâz edersiniz.⁹⁸² Muhakkak ki bunda, akleden bir kavim için elbette bir âyet vardır.(67)

Ve Rabbin, bal arısına: 'Dağlardan ve ağaçlardan ve kurmakta oldukları çardaklardan evler ittihâz et.' diye vahyetti.(68)

Sonra semerelerin hepsinden ye de Rabbinin yollarına boyun eğerek⁹⁸³ sülûk et.' Onların batınlarından renkleri muhtelif bir şerbet hurûc eder, onda insanlar için bir şifâ vardır. Muhakkak ki bunda, elbette tefekkür eden bir kavim için bir âyet vardır.(69)

Ve Allah sizi halk etmiştir, sonra vefât ettirecektir. Ve sizden, ilmin ardından bir şeyi ilmetmesin diye ömrünün en rezîl çağına döndürülenler vardır. Muhakkak ki Allah Alîm'dir, Kadîr'dir.(70)

Ve Allah bâzınızı bâzınıza rızıkta tafdîl etmiştir. Böylece o tafdîl edilenler, ellerinin mâlik olduklarına rızıklarını vermezler,⁹⁸⁴ oysa onlar onda müsâvîdirler. O halde onlar Allah'ın nimetini mi inkâr ediyorlar?(71)

Ve Allah size nefislerinizden zevceler kılmıştır.⁹⁸⁵ Ve zevcelerinizden sizin için oğullar ve torunlar kılmış ve sizi tayyibâtta rızıklandırmıştır.⁹⁸⁶ Öyleyken bâtıla îmân ediyorlar ve onlar Allah'ın nimetine küfür mü ediyorlar?(72)

Ve Allah'ın dûnundan, onlar için semâlar ve Arz'dan bir rızık olarak bir şeye mâlik olmayan ve (buna) gücü yetmeyenlere ibâdet ediyorlar.(73)

⁹⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا/bir müskir ve güzel bir rızık ittihâz edersiniz]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[الحسن الرزق]/güzel rızık]' Semerelerinden helâl olan şeyler. Ve: '[السكر]/içki]' Semerelerinden (sarhoşuk veren) harâm olan şeyler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 191. sayfa]

⁹⁸³ Bu açıklama İmâm Kurtubî (رحمه الله)'a aittir, şöyle demiştir: "'[ذُلًّا]' (kelimesi), 'inkıyâd eden/boyun eğen' demektir. Yani: 'İtaat eden ve musahhar edilmiş olarak' demektir." Devâmla İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Yani arı, boyun eğerek itaat eder ve arkadaşlarının gittiği yere gider." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi'nin 69. âyetinin tefsirinde]

⁹⁸⁴ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'ın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَمَا لِلدَّيْنِ]' 'فَمَا لِلدَّيْنِ]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Mal ve çocuk husûsunda tafdîl edilen bu kimse, kölesini malına ve zevcesine ortak etmez. Kendin için istemediğin böyle bir şeyi Allah (سبحانه وتعالى) için istedin ve Allah'a mülkünde ve halk etmesinde şerîk/ortak kıldın." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 193. sayfa]

⁹⁸⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا]' 'Allah size nefislerinizden zevceler kılmıştır.' hakkında Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ve Allah, Âdem'i halk etti, sonra ondan zevcesini halk etti, sonra sizin için oğullar ve torunlar kıldı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 193. sayfa]

⁹⁸⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ]' 've sizi tayyibâtta rızıklandırmıştır]' Yani: Helâl nimetlerden (rızıklandırmıştır)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 188. sayfa]

Artık Allah için meseller darb etmeyin. Muhakkak ki Allah ilmeder ve siz ilmetmezsiniz.(74)⁹⁸⁷

Allah, bir şey üzerine kudreti yetmeyen köle bir kulu ve Bizden güzel bir rızık ile rızıklandırdığımız, böylece o ondan sırran ve cehren infâk edeni darb-ı mesel eder. (Bunlar) müsâvî olurlar mı? Hamd Allah içindir. Bilakis, onların ekserîsi ilmetmezler.(75)

Ve Allah, iki adamı (da) darb-ı mesel eder: İkisinden biri dilsizdir ve bir şeye kudreti yetmez ve sahibi üzerine bir yükür, onu nereye tevcih etse bir hayır getirmez. O ve adâlet ile emreden ve Sırât-ı Mustakîm⁹⁸⁸ üzere olan müsâvî olur mu?(76)

Ve semâların ve Arz'ın gaybı Allah'ındır. Ve Saat'in⁹⁸⁹ emri bir göz kırpması veya o daha yakın (olan)dan başkası değildir. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine kadîrdır.(77)

Ve Allah, sizi annelerinizin batınlarından ihrâc etmiştir. Siz bir şey ilmetmiyordunuz. Ve sizlere kulaklar ve gözler ve gönüller kılmıştır. Umulur ki siz şükredersiniz.(78)

Semânın boşluğunda musahhar edilmiş kuşlara bakmıyorlar mı? Onları Allah'tan başkası tutmaz. Muhakkak ki bunda, elbette îmân eden bir kavim için âyetler vardır.(79)

Ve Allah sizin için evlerinizden sükûnet yeri kılmıştır. Ve davarların derilerinden göç gününüzde ve ikâmet gününüzde sizler için hafif olan evler kılmıştır. Ve bir süreye kadar yünleri ve tüyleri ve kıllarından bir ev eşyası ve bir metâ (kılmıştır).(80)

⁹⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَيَعْبُدُونَ مِنْ] وَدُونَ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ/Allah'ın dînundan, onlar için semâlar ve Arz'dan bir rızık olarak bir şeye mâlik olmayan ve (buna) gücü yetmeyenlere ibâdet ediyorlar.]" Allah'ın dînundan ibâdet edilen bu putlar, kendilerine ibâdet edenlere ne rızık vermeye, ne zarar vermeye, ne fayda vermeye, ne hayat vermeye ve ne de dirilmeye kâdirdir. '[فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ/Artık Allah için meseller darb etmeyin.]" kavline gelince: Şüphesiz ki O Ahad'tır, Samed'tir' doğurmamıştır ve doğurulmamıştır. Ve O'na bir denk olmamıştır. '[إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ/Muhakkak ki Allah ilmeder ve siz ilmetmezsiniz.]" Ey insanlar, Allah sizin misâl getirdiğiniz ve darb ettiğiniz mesellerin hatâsını ve doğrusunu ve sâir şeylerin de hangisinin doğru, hangisinin hatâlı olduğunu ilmeder.. Siz bunların hangisinin doğru, hangisinin hatâlı olduğunu ilmetmezsiniz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 17. cilt, 260. sayfa]

⁹⁸⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "[الصِّرَاطُ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمُ/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطُ/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطُ الْمُسْتَقِيمِ/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطُ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

⁹⁸⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

Ve Allah halk ettiklerinden sizin için gölgeler kılmıştır. Ve sizin için dağlardan barınaklar kılmıştır. Ve sizin için harâretten vikâye eden⁹⁹⁰ elbiseler ve kötü durumunuzdan vikâye eden elbiseler⁹⁹¹ kılmıştır. İşte nîmetini sizin üzerinize böylece tamamlar, umulur ki siz teslîm olursunuz.(81)

Fakat yüz çevirirlerse, artık senin üzerine ancak mubîn teblîğdir.(82)

Allah'ın nîmetini tanırlar, sonra onu inkâr ederler. Ve onların ekserîsi kâfirlerdir.(83)

Ve her ümmetten bir şâhid ba's edeceğimiz gün. Sonra o küfredenlere izin verilmez ve onlardan (Allah'ı) hoşnut etmeleri istenmez.(84)⁹⁹²

Ve o zulmedenler azâbı gördüklerinde, artık onlardan hafifletilmez ve onlara süre verilmez.(85)⁹⁹³

Ve o şirk koşanlar şerîklerini gördüklerinde diyecekler ki: 'Rabbimiz, bunlar senin dînundan o duâ etmiş olduğumuz şerîklerimizdir.' Bunun üzerine onlara (şu) kavli ilkâ ederler: 'Muhakkak ki siz, elbette yalancılarsınız.'(86)

Ve o gün Allah'a teslîmiyeti ilkâ ederler.⁹⁹⁴ Ve iftirâ eder oldukları onlardan sapmıştır.(87)⁹⁹⁵

⁹⁹⁰ koruyan

⁹⁹¹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[تَقِيكُمْ الْحَرَّ]/harâretten vikâye eder]' ifâdesinin mânâsı, 'harâretin zararını sizden def' eder' demektir. Allah (سبحانه وتعالى), bu âyet-i kerîmede, özel olarak 'sıcak' kelimesinden bahsetmiş ama 'soğuk' kelimesini zikretmemiştir. Allah (عز وجل), 'sıcak' ve 'soğuk' şeklindeki iki zıt kavramdan sadece birini zikretmekle iktifâ etmiş, diğerinden bahsetmemiştir. Çünkü sıcaktan koruyan şey, soğuktan da koruyacaktır. Özel olarak 'sıcak' kavramının zikredilmiş olmasının vechi ise, o toplumun içinde yaşadığı ülkenin çok sıcak olması ve 'sıcaktan korunma'nın onlar için 'soğuktan korunmak'tan daha büyük bir ehemmiyet arzemesidir. '[وَسَرَابِيلٌ تَقِيكُم بِأَسْكُمْ]/ve kötü durumunuzdan vikâye eden elbiseler]' ifadesinde ise, kendisi ile yaralanmaktan, darp edilmekten ve ok isâbet etmesinden korundukları zırh ve kalkanlardan bahsedilmektedir. Mânâ şudur ki bu elbiseler, harbte birbirlerine isâbet eden sıkıntıya karşı onları sağlam kılar." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 796. sayfa (tek cilt olarak basım)]

⁹⁹² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ]/ve onlardan (Allah'ı) hoşnut etmeleri istenmez]' Yani, onlardan (Allah'ı) râzı etmeleri istenmez ve onlar, Rabblerini râzı etmekle mükellef tutulmayacaklardır. Çünkü Âhiret, mükellefiyetlerin olacağı bir diyâr değildir. Onların dünyâyâ rücû edip tevbe etmelerine de izin verilmeyecektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi'nin 84. âyetinin tefsîrinde]

⁹⁹³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَأِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ]/Ve o zulmedenler azâbı gördüklerinde]' Yani: İçine dâhil olduklarında. Yani müşrikler. '[فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ]/artık onlardan hafifletilmez]' Azâb (hafifletilmez). '[وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ]/ve onlara süre verilmez.]] Allah'tan kendilerine tehir etmesini ve tevbe edebilmeleri için onları dünyâyâ döndürmesini istediler, fakat (Allah) onlara tehir etmedi." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 414. sayfa]

⁹⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَلْقُوا إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ]/ Ve o gün Allah'a teslîmiyeti ilkâ ederler.]] hakkında Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "O gün zelîl

O küfredenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar, ifsâd eder olduklarından dolayı, onlara azâbın fevkinde bir azâbı ziyâdeleştiririz.(88)

Ve her ümmette nefislerinden onların üzerine bir şâhid getirdiğimiz gün. Ve seni onlar üzerinde bir şâhid olarak getiririz. Ve senin üzerine Kitâb'ı inzâl ettik. Her şey için bir tibyân⁹⁹⁶ ve müslümanlar için bir hidâyet ve bir rahmet ve bir büsrâdır.(89)

Muhakkak ki Allah, adâlet ve ihsânı ve karâbet⁹⁹⁷ sahiblerine vermeyi emrediyor. Ve fuhşîyyâtta ve münkerden ve bâğîlikten nehyediyor. Size vaaz ediyor, umulur ki siz tezekkür edersiniz.(90)⁹⁹⁸

Ve ahidleştiğinizde Allah'ın ahdini ifâ edin. Ve yeminlerinizi bozmayın, onu pekiştirmenizin ve Allah'ı üzerinize vekîl kılmanızın ardından. Muhakkak ki Allah fiil ettiklerinizi ilmeder.(91)

Ve ipliğini kuvvetle bükmesinin ardından çözüp bozan (kadın) gibi olmayın. Bir ümmet bir ümmetten daha çoktur diye yeminlerinizi aranızda bir hile ittihaz edersiniz.⁹⁹⁹ Allah, bununla sizi ancak ibtilâ eder. Ve elbette Kıyâmet Günü ihtilâfta olduğunuz şeyleri size beyân edecektir.(92)¹⁰⁰⁰

olur ve teslimiyet gösterirler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 197. sayfa]

⁹⁹⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ]/Ve iftirâ eder oldukları onlardan sapmıştır]' Yani şeytânın kendilerine ziynetlendirdiği ve ilâhlarından umdukları şefaati zâil olacaktır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi'nin 87. âyetinin tefsirinde]

⁹⁹⁶ İmâm Kâsimî (رحمه الله) der ki: "'[تِبْيَانًا]/Tibyân]' Yani geçmişin hayır ihtivâ eden faydalı her ilmi, gelecek olanın ilmi, helâl ve harâmların tümü, insanların Dînleri, dünyâları, geçimleri ve Âhiret'leri husûsunda muhtaç oldukları her şey tibyân edilmiştir/hakkıyla ve eksiksiz beyân edilmiştir." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 10. Cüz, 3849. sayfa]

⁹⁹⁷ akrabalar, yakınlar

⁹⁹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[مُحَافَاةُ اللَّهِ بِأَمْرِ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ]/Muhakkak ki Allah, adâlet ve ihsân emrediyor]' '[لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ/Lâ ilahe illallah]'a şehâdet etmektir. '[وَالْإِحْسَانِ]/ve ihsân]' Emrettiği ve nehyettiği hususlarda, sıkıntıda ve genişlikte, câna hoş gelmeyen ve hoş gelen şeylerde Allah için, O (جلالته جل)'na itaat üzere sabretmektir. İşte bu, O'nun farzlarını edâ etmektir. Ve: '[وَأَيُّ ذِي الْقُرْبَىٰ]/ve karâbet sahiblerine vermeyi]' kavli: Rahîmler/hısımlar. '[وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ]/Ve fuhşîyyâtta nehyediyor]' Zinâ(dan nehyediyor). '[وَالْبَغْيِ]/ve bâğîlikten]' Kibir ve zulümden. '[يُعِظُكُمْ]/Size vaaz ediyor]' Size tavsiye ediyor. '[وَلَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ]/umulur ki siz tezekkür edersiniz]'. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 200. sayfa]

⁹⁹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَا تَكُونُوا] وَكَانَتْ نَقَضَتْ غَزْلَهَا مِنْ بَدِّ قُوَّةٍ أَنْكَارًا/Ve ipliğini kuvvetle bükmesinin ardından çözüp bozan (kadın) gibi olmayın.]' Şayet bir kadının, ipliğini kuvvetle bükükten sonra çözüp bozduğunu işitseydiniz şöyle derdiniz: 'Ne ahmak kadın!' İşte bu, ahdini bozan kimseler için Allah (سبحانه وتعالى)'nın darb etmiş olduğu bir meseldir. '[يَمِينَكُمْ تَذَكَّرُونَ]/yeminlerinizi aranızda bir hile ittihaz edersiniz]' Aranızda bir hıyânet ve zulüm ittihaz edersiniz. '[أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ]/Bir ümmet bir ümmetten daha çoktur diye]' Bir kavim bir kavimden daha izzetli ve daha çok diye." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 202. sayfa]

¹⁰⁰⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[إِنَّمَا يَبْتَلِيكُمْ اللَّهُ بِهِ]/Allah, bununla sizi ancak ibtilâ eder.]' Yani sizi sınar. '[وَلْيَبَيِّنَنَّ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ]/Ve elbette Kıyâmet Günü ihtilâfta olduğunuz şeyleri

Ve eğer Allah dileseydi, elbette sizi tek ümmet kıları. Ve lâkin dilediğini dalâlete düşürür ve dilediğine hidâyet buyurur. Ve elbette amel etmekte olduklarınızdan suâl olunacaksınız.(93)¹⁰⁰¹

Ve yeminlerinizi aramızda hile¹⁰⁰² ittihâz etmeyin. Bu itibarla sübûtunun ardından ayak kayar ve Allah'ın yolundan alıkoymanız sebebiyle kötülüğü tadarsınız. Ve sizin için azîm bir azâb vardır.(94)¹⁰⁰³

Ve Allah'ın ahdini az bir değere satmayın. Ancak Allah'ın indindeki, o sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.(95)

Sizin indinizdeki tükenir. Ve Allah'ın indindeki bâkidir. Ve elbette o sabredenlerin ecirlerini, amel etmekte olduklarının en güzeli ile karşılığını vereceğiz.(96)

Kim, erkek veya kadından -ve o mü'min olduğu halde- sâlih amel işlerse, artık elbette ona güzel bir hayat yaşatırız. Ve elbette onlara ecirlerini amel etmekte olduklarının en güzeli ile vereceğiz.(97)¹⁰⁰⁴

İmdi Kur'ân'ı kıraat ettiğinde, artık recmedilmiş şeytândan Allah'a istiâze et.(98)¹⁰⁰⁵

---

size beyân edecektir.] Küfür ve îmândan (ihtilâfta olduğunuz şeyleri size beyân edecektir/açıklayacaktır)." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 2. cilt, 417. sayfa]

¹⁰⁰¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلْتَسِبْكُمْ عَنْ كُنتُمْ تَعْمَلُونَ/Ve elbette amel etmekte olduklarınızdan suâl olunacaksınız.'" Yani: Kıyâmet Günü. Mânânın hakîkati şudur ki Allah (سبحانه وتعالى) şunu murâd etmektedir: 'Şüphesiz ki Ben, dalâlet verme ve hidâyet vermeye dâir eylediğim fiillerden suâl olunmam. Siz ise hayır ve şerre dâir işlediğiniz amellerden suâl olunursunuz.'" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 198. sayfa]

¹⁰⁰² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'دَخَلَا بَيْنَكُمْ/aramızda hile]' hakkında demiştir ki: "Aranızda hıyânet." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 203. sayfa]

¹⁰⁰³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلْتَدْرِكُوا السُّوءَ/kötülüğü tadarsınız]' Azâb ile. 'بِمَا صَدَقْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ/ve Allah'ın yolundan alıkoymanız sebebiyle]' Yani: Ahdi bozmanız sûretiyle insanlar üzerine ahdi bozma yolunu kolaylaştırdınız. 'وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ/Ve sizin için azîm bir azâb vardır.]" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 199. sayfa]

¹⁰⁰⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'dan sâlih amel işleyenlere bir vaadtir. Ve bu, Âdem oğullarından kadın veya erkekten Allah'ın Kitâb'ına ve Nebîsi (صلى الله عليه وسلم)'in Sünnet'ine uygun ve kalbi Allah'a ve Resûlu'ne îmân etmiş halde işlediği ameldir. Ve bu amel, Allah (سبحانه وتعالى)'nın onu işleyenlere dünyâda temiz bir hayat yaşatması ve Âhiret diyârında işledikleri amellerden daha güzeli ile onlara karşılık vermesi için, Allah indinden emrolunmuş, meşrû kılınmış bir ameldir. Ve temiz bir hayat, hangi cihetten olursa olsun rahatın her türlüünü içerir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Nahl Suresi, 97. âyetin tefsîrinde]

¹⁰⁰⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle der: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'dan Nebîsi (صلى الله عليه وسلم)'in lisânı üzere kullarına emridir. Onlar Kur'ân kıraat etmeyi murâd ettiklerinde, recmedilmiş şeytândan Allah'a istiâze etmekle/sığınmakla emrolunmuşlardır. Ve bu emir, vâcib değil mendûbtur. Ebu Ca'fer İbn Cerîr ve imâmlardan diğerleri bunda icmâ olduğunu nakletmektedirler." Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve kıraatın başında istiâze etmekteki mânâ, okuyucunun kırâatine şeytânın müdâhale etmemesi, onu karıştırmaması, onu tedebbür/düşünme ve tefekkürden alıkoymamasıdır. Bunun için cumhûrun mezhebi,

Muhakkak ki o, onun o îmân edenler üzerine ve Rabblerine tevvekkül edenlere bir sultânı yoktur.(99)

Ancak onun sultânı -onlar ki onu velî edinirler ve onlar ki, onlar onunla (Allah'a) şirk koşarlar- üzerinedir.(100)¹⁰⁰⁶

Ve bir âyetin mekânını bir âyet ile tebdîl ettiğimizde -ve Allah ne tenzîl ettiğini çok iyi ilmeder- derler ki: 'Sen ancak bir iftirâcısın.' Bilakis, onların ekserîsi ilmetmezler.(101)

De ki: 'Rûhu'l-Kudüs o îmân edenleri sâbitleştirmek ve müslümanlara bir hidâyet ve bir büsrâ olmak için onu Rabbinden hakk ile tenzîl etmiştir.(102)

Ve andolsun ki, onların: 'Ona bir beşer tâlim ediyor.' dediklerini ilmediyoruz. O ilhâd ettiklerinin lisânı A'cemî'dir¹⁰⁰⁷ ve bu, mübîn Arabça bir lisândır.(103)¹⁰⁰⁸

Muhakkak ki Allah'ın âyetlerine o îmân etmeyenler, Allah onlara hidâyet etmez. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(104)

Yalanı, ancak Allah'ın âyetlerine o îmân etmeyenler iftirâ ederler. Ve işte onlar, onlardır yalancılar.(105)

İkrâh edilen ve kalbi îmân ile mutmain olan müstesnâ, îmânının ardından Allah'a küfrederek ve lâkin küfre sadrını açarsa, artık onların üzerine Allah'tan bir gazab vardır ve onlar için azîm bir azâb vardır.(106)¹⁰⁰⁹

---

istiâzenin ancak tilâvetten önce edilmesi cihetindedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Nahl Suresi, 98. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَنَا سُلْطَانُهُ] 'Ancak onun sultânı -onlar ki onu velî edinirler- üzerinedir.'" Ona o itaat edenler ve ona ibâdet edenler (üzerinedir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 205. sayfa]

¹⁰⁰⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[لِسَانُ الَّذِي يُلْحَدُونَ إِلَيْهِ/O ilhâd ettiklerinin]' Yani o meylettikleri ve kendisine işaret ettikleri kişinin lisânı. '[أَعْجَمِي/A'cemî]' Arab çöllerinde/köylerinde konaklamış olsa bile, Arabça lisânı fasih olmayan kimsedir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 45. sayfa]

¹⁰⁰⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى), müşriklerin söylemiş oldukları yalan, iftirâ ve bühâtandan haber vererek buyuruyor ki onlar: 'Şüphesiz ki bize okumakta olduğu Kur'ân'ı Muhammed'e ancak bir beşer öğretiyor.' diyorlar ve bir Kureyş boyunun kölesi olarak aralarında bulunan A'cemî (Arap olmayan) bir adama işaret ediyorlardı. O A'cemî, Safâ tepesi yanında satış yapan bir satıcı idi. Belki de Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم), onun yanına oturuyor ve onunla bazı şeyler konuşuyordu. O adamın dili A'cem lisânı idi ve o, Arapça bilmiyordu. Veyahut da o adam, sorularına ancak elinden geldiği kadar cevap verebilecek derecede az bir miktar lisan biliyordu. Bunun için Allah (سبحانه وتعالى), onların bu iftirâlarını reddederek şöyle buyurmuştur: '[لِسَانُ الَّذِي يُلْحَدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَمِي وَهَذَا لِسَانُ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ]/O ilhâd ettiklerinin lisânı A'cemî'dir ve bu mübîn Arabça bir lisândır.'" Yani: Kur'ân. Yani: Fesâhatı, belâğatı ve önceden irsâl edilen nebîlere tenzîl edilen tüm kitâbların mânâlarından daha kâmil olan tam şümüllü mânâları ile bu Kur'ân'ı getiren bir kimse nasıl olur da bunu bir beşerden öğrenir, nasıl olur da bunu A'cemî (Arap olmayan) bir adamdan öğrenir? Zerrek kadar akıllı olan biri böyle bir şeyi söylemez." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Nahl Suresi, 103. âyetin tefsirinde]

Bu, onların dünyâ hayâtına Âhîret üzerine muhabbet etmelerinden ve Allah'ın kâfirler kavmini hidâyet etmemesindendir.(107)

İşte onlar, onlar ki, Allah kalblerinin ve kulaklarının ve gözlerinin üzerini mühürlemiştir. Ve işte onlar, onlardır gâfiller.(108)

Şübhe yok ki Âhîret'te onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(109)

Sonra muhakkak ki Rabbin, fitneye uğratıldıklarının ardından o hicret edenlere, sonra cihâd edenlere ve sabredenlere, muhakkak ki Rabbin onun ardından elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.(110)

Her nefsin nefsiyle mücâdele ederek geleceği gün. Ve her nefse amel ettiği ifâ edilir ve onlar zulme uğratılmazlar.(111)

Ve Allah îmân etmiş olan, mutmain bir karyeyi darb-ı mesel eder. Ona her mekândan onun rızkı bol bol gelirdi. Bunun üzerine Allah'ın nimetlerine küfrettiler. O vakit Allah onlara yapmış oldukları sebebiyle açlık ve korku elbisesini tattırdı.(112)

Ve andolsun ki, onlara kendilerinden bir resûl geldi de onu tekzîb ettiler, böylece azâb onları -ve onlar zulmederlerken- yakaladı.(113)

Öyleyse Allah'ın sizi -helâl, temiz- rızıklandırdığından yiyin. Ve Allah'ın nimetine şükredin, eğer siz yalnız O'na ibâdet ediyor iseniz.(114)

Üzerinize ancak meyte olanı ve kanı ve domuz etini ve Allah'tan gayrısına kesileni harâm etmiştir. Artık kim muztar kalırsa, bâğî olmadan ve haddi aşmadan (yiyebilir).¹⁰¹⁰ Ve muhakkak ki Rabbin Gafûr'dur, Rahîm'dir.(115)

Ve Allah'ın üzerine yalan iftirâ etmek için dillerinizin yalan vasfetmesiyle: 'Şu helâldir ve şu harâmdır.' demeyin. Muhakkak ki Allah'ın üzerine yalanı iftirâ edenler iflâh olmazlar.(116)¹⁰¹¹

¹⁰⁰⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'dan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), îmân ettikten sonra küfre düşen kimsenin üzerine Allah'tan bir gazap ve onun için büyük bir azâb olduğunu haber vermiştir. İkrâh olunan, bu sûretle düşmanından kurtulmak için lisânı küfür lafzını telaffuz eden ama îmân dolu kalbiyle buna muhâlefet eden kimseye gelince, onun aleyhine bir sıkıntı yoktur. Çünkü Allah (سبحانه وتعالى), kulları ancak, kalblerin onayladığı şeyler ile muâhaze eder." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 206. sayfa]

¹⁰¹⁰ Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَنَّمَا] 'Üzerinize ancak meyte olanı ve kanı harâm etmiştir.' Şüphesiz ki İslâm, Allah'ın her bir kötülükten tathîr ettiği bir dîndir. Ey Âdem oğlu! Allah senin için orada, bunlardan bir şeye muztar/mecebûr kaldığında bir genişlik kılmıştır. 'فَمِنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ'/Artık kim muztar kalırsa, bâğî olmadan ve haddi aşmadan (yiyebilir).]' Yemesinde bâğî/haddi aşan olmadan, helâl bir alternatif bulduğu anda yemeyi bırakarak helâli harâm noktasına taşmadan." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 208. sayfa]

Az bir metâdır. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(117)¹⁰¹²

Ve daha önce sana kıssa ettiklerimizi o yahûdiler üzerine harâm etmiştik. Ve onlara zulmetmedik ve lâkin onlar nefislerine zulmeder oldular.(118)

Sonra muhakkak ki Rabbin, o cehâlet ile kötü amel işleyenlere, sonra bunun ardından tevbe edenlere ve ıslâh olanlara muhakkak ki Rabbin, onun ardından elbette Gafûr'dur, Rahîm'dir.(119)

Muhakkak ki İbrâhîm bir ümmet idi. Allah'a hanîf olarak¹⁰¹³ kunut ederdi.¹⁰¹⁴ Ve müşriklerden olmamıştı.(120)

O'nun nimetlerine şükredendi. Ve onu seçmiş ve Sırât-ı Mustakîm'e¹⁰¹⁵ hidâyet etmişti.(121)

Ve ona dünyâda bir iyilik verdik. Ve muhakkak ki o, Âhirette elbette sâlihlerdendir.(122)

Sonra sana: 'Hanîf olarak İbrâhîm'in milletine tâbi ol ve o müşriklerden olmadı.' diye vahyettik.(123)

Cumartesi ancak onda o ihtilâf edenler üzerine (farz) kılındı. Ve muhakkak ki Rabbin, elbette Kıyâmet Günü kendisinde ihtilâf etmiş oldukları hususlarda, aralarında hüküm verecektir.(124)

¹⁰¹¹ İmâm Şâtıbî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Hakkında açıkça bir nas bulunmayan herhangi bir mesele için: 'Bu helâldir!' veya 'Bu harâmdır!' demek, Selef'in öncülerinin âdeti değildi. Onlar, Allah (سبحانه وتعالى)'nın şu kavlinde korkarak böyle demekten sakınırlardı: '[وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَقْتُلُوا عَلَى] ' Ve Allah üzerine yalan iftirâ etmek için dillerinizin yalan vasfetmesiyle: 'Şu helâldir ve şu harâmdır.' demeyin. Muhakkak ki Allah'a yalanı iftirâ edenler iflâh olmazlar.]'" [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtîbî, el-İ'tisâm, 55. sayfa]

¹⁰¹² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَتَاعَ قَلِيلٍ وَلَهُمْ عَذَابٌ]' Az bir metâdır. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.'" Yani: Onların dünyadaki yaşantısı az bir metâdır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 131. sayfa]

¹⁰¹³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[Hanîf/Hanîf olarak]' İslâm dîni üzere istikâmetli bir Müslüman olarak. Ve şöyle de denilmiştir: İhlâs sâhibi olarak." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 50. sayfa]

¹⁰¹⁴ Allah Reşûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbından AbdUllah ibn Mes'ud (رضي الله عنه) Allah (سبحانه) kavli hakkında şöyle demiştir: '[مُحَكِّمٌ كَيْفَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ]' Muhakkak ki İbrâhîm bir ümmet idi. Allah'a kunut ederdi]' kavli hakkında şöyle demiştir: '[الْأَمَّةُ/Ümmet]' Hayrı tâlim eden. Ve '[الْقَانِتُ/kunut eden]' İtaat eden." [Sahih bir eserdir. Hafız İbn AbdilBerr (رحمه الله) 'Câmi'ul-Beyânî'l-İlm ve Fadlihi'de (500.) nakletmiştir. Kezâ Ebu Nuaym 'Hilye'de; Taberânî 'Kebîr'de ve Hâkim 'Müstedrek'te tahrir etmişlerdir. Hâkim demiştir ki: 'Şeyhaynin (yani Buhâri ve Müslim) şartına göre sahihtir.' Ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

¹⁰¹⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصِّرَاطُ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمُ/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطُ/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Suresi, 6. âyetin tefsirinde]

Rabbinin yoluna, hikmet ve güzel vaaz ile dâvet et. Ve onlarla -o ki, o en güzel olan ile- mücâdele et.¹⁰¹⁶ Muhakkak ki Rabbin, O, yolundan dalâlete düşenleri en iyi ilmedendir. Ve O, hidâyet bulanları (da) en iyi ilmedendir.(125)

Ve eğer ikâb edecekseniz,¹⁰¹⁷ o halde kendisiyle ikâb edildiğinizin misliyle ikâb edin.¹⁰¹⁸ Ve eğer sabrederseniz, elbette o, sabredenler için daha hayırlıdır.(126)

Ve sabret! Ve sabrın, ancak Allah iledir. Ve onlar üzerine hüznlenme. Ve kurdukları tuzaklarından sıkıntıda olma.(127)

Muhakkak ki Allah, o takvâ edenlerle beraberdir. Ve onlar ki, onlardır ihsân edenler.(128)¹⁰¹⁹

¹⁰¹⁶ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ/Rabbinin yoluna dâvet et]' Rabbinin dînine. 'وَجَادِلْهُمْ بِأَتَى هِيَ أَحْسَنُ/Ve onlarla -o ki, o en güzel olan ile- mücâdele et.]" [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 2. cilt, 423. sayfa]

¹⁰¹⁷ cezâlandıracaksınız

¹⁰¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَإِنْ عَاقَبْتُمْ/ve eğer ikâb edecekseniz, o halde kendisiyle ikâb edildiğinizin misliyle ikâb edin.]" Haddi aşmayın!" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 11. sayfa]

¹⁰¹⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "Ve: 'وَالَّذِينَ اتَّقَوْا/o takvâ edenlerle]'nin mânâsı: Yani harâmları terkedenlerle. '[وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ/ve onlar ki, onlardır ihsân edenler.]" Yani: Tâatleri fiil edenler. Allah bunları muhâfaza eder, himâye eder, onlara nusret verir, onları destekler, onları düşmanları ve muhâlifler üzerine muzaffer eyler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nahl Suresi, 128. âyetin tefsirinde]

17. İSRÂ SÛRESİ (111 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Subhândır O ki, geceleyin kulunu -ona âyetlerimizden göstermemiz için- Mescidi'l-Harâm'dan o çevresini bereketlendirdiğimiz Mescidi'l-Aksâ'ya götürmüştür.¹⁰²⁰ Muhakkak ki O, O'dur Semî, Basîr.(1)¹⁰²¹

Ve Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik¹⁰²² ve onu İsrâîl oğulları için bir hidâyet kıldık, Benim dînumdan bir vekîl ittihâz etmeyin diye.(2)¹⁰²³

Nûh ile beraber taşıdıklarımızın zürriyeti. Muhakkak ki o çok şükreden bir kul idi.(3)

Ve Kitâb'ta İsrâîl oğullarına kazâ ettik ki: 'Elbette Arz'da iki defa fesad çıkaracaksınız ve elbette büyük bir kibirle kibirleneceksiniz.'(4)¹⁰²⁴

Artık ikisinden evvelinin vadesi geldiğinde, üzerinize şiddetli güç sahibi kullarımızı ba's ettik de diyârların arasına kadar sokuldular.¹⁰²⁵ Ve (bu) fiil edilmiş bir vaad idi.(5)¹⁰²⁶

¹⁰²⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ/Subhân'dır O ki, kulunu götürmüştür]' Subhân: Allah'ın her bir kötülükten tenzîh edilmesidir. Onun hakîkati, Allah'ın mübâlağa vasfı ile ta'zîmi ve O'nun tüm noksanlardan berî olmak ile vasfedilmesidir." Devamla şöyle demiştir: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَسْرَى بِعَبْدِهِ/kulunu götürmüştür]' Birini gece yürüyüşüne çıkaran kimse hakkında Arapçada: 'Onu isrâ etti.' denilir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 212.-213.. sayfa]

İmâm Kâsimî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Bu âyet, İsrâ'nın sübûtuna delâlet etmektedir. İsrâ, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in bir gece Beytu'l-Makdis'e götürülmesidir." Devamla İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Selef'in ve Müslümanların çoğunluğunun mezhebi, İsrâ'nın ceseden ve uyanıklık halinde vukû bulduğudur ve hakk olan budur." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 10. Cüz, 3887-3889. sayfalar]

¹⁰²¹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "O ki, O, nefsinı vafsettiği gibidir: Semî'dir, Basîr'dir. Ve kimin mâbûdu semî/işiten, basîr/gören değil ise, o takdirde o, Semî/işiten, Basîr/Gören Allah'a küfretmiştir. Hâlık, Bârî'den gayrısına ibâdet etmektedir. O ki, O, Semî'dir, Basîr'dir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 106. sayfa]

¹⁰²² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ/ve elbette Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik]' Yani: Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik. Ve o, Tevrât'tır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 217. sayfa]

¹⁰²³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[إِتَّحِذُوا/ittihâz etmeyin diyel]' İttihâz etmemeniz için. '[مِنْ بَنِي بَنِي/Benim dînumdan bir vekîl]' Yani: Velî. O'nun dînundan ne bir yardımcı ve ne de bir mâ'bûd (ittihâz etsinler). Çünkü Allah (سبحانه وتعالى) irsâl ettiği her nebînin üzerine, tek O'na ibâdet etmelerini ve O'na şîrk koşmamalarını inzâl etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, İsrâ Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

¹⁰²⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَتَكُنَّ/ve elbette kibirleneceksiniz]' Yani: Elbette büyüklenmeye kapılacak, bağyedecek ve kibire düşeceksiniz. '[وَلَتَكُنَّ/ve elbette kibirleneceksiniz]' ' Yani: Azîm bir kibirle." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 218. sayfa]

Sonra onların üzerine sizi tekrar döndürdük. Ve size mallar ve oğullar ile imdâd ettik. Ve sizi nefer olarak daha çok kıldık.(6)

Eğer ihsân ederseniz nefsiniz için ihsân edersiniz. Ve eğer kötülük ederseniz artık (o da) onun içindir. Böylece diğerinin vâdesi gelince, yüzlerinizi kara etmeleri için ve daha evvel dâhil oldukları gibi mescide dâhil olmaları için ve ele geçirdiklerini mahvetmeleri için (düşmanlarınızı gönderdik).(7)

Ola ki Rabbiniz size merhamet eder. Ve eğer (fesadçılığa) avdet ederseniz, Biz (de) avdet ederiz. Ve Cehennem'i kâfirler için bir hisâr kıldık.(8)

Muhakkak ki bu Kur'ân hidâyet eder, ona ki, o en doğrudur.¹⁰²⁷ Ve o sâlih amel işleyen mü'minlere, onlar için büyük bir ecir olduğunu tebşîr eder.(9)

Ve Âhîret'e o îmân etmeyenlere, onlar için elîm bir azâb hazırladığımızı (tebşîr eder).(10)

Ve insan şerre duâ eder hayra duâsı (gibi). Ve insan çok aceleci olmuştur.(11)

Ve geceyi ve gündüzü iki âyet kıldık. Bu itibarla gece âyetini mahvettik¹⁰²⁸ ve gündüz âyetini Rabbinizden bir fazl aramanız ve senelerin adedini ve hesâbı ilmetmeniz için aydınlatıcı kıldık. Ve her şeyi tafsîlâtıyla tafsîl ettik.(12)¹⁰²⁹

Ve her insanın kuşunu boynuna onu doladık.¹⁰³⁰ Ve Kıyâmet Günü onun için bir kitâb ihrâc ederiz, ona neşredilmiş olarak mülâki olur.(13)

¹⁰²⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَئِهِمَا/Artık ikisinden evvelinin vadesi geldiğinde]' Yani: İki ifsâdın ilkinin vâdesi geldiğinde '[بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَنَا أُولَى]' 'Yani: Halk ettiklerimiz içerisinde şiddetli be's sahibi bir orduyu üzerinize musallat ettik. '[بِأَسَى/Be's]'': 'Kuvvet, donanım ve şiddetli bir sulta' anlamına gelmektedir. '[فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ]/de diyârların aralarına sokuldular]' Yani: Sizin yurdunuza mâlik oldular, evlerinizin içlerine girdiler. Yani: Yurdunuzun ortasına kadar girdiler ve hiç kimseden korkmaksızın giderek-gelerek tasarrufta bulundular." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, İsrâ Sûresi, 5. âyetin tefsîrinde]

¹⁰²⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'وَعْدًا مَفْعُولًا'/Ve (bu) fiil edilmiş bir vaad idi.]' Yani: Dönüşü olmayan, yerine gelmiş bir hüküm idi." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, İsrâ Sûresi, 5. âyetin tefsîrinde]

¹⁰²⁷ İmâm Şâtıbî (رحمه الله) şöyle der: "'هَذَا الْقُرْآنُ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمٌ'/Muhakkak ki bu Kur'ân hidâyet eder, ona ki, o en doğrudur.]' Yani: Müstakîm/dosdoğru yola. Ve şayet ondaki tüm mânâlar kâmil olmasaydı, bu mânânın hakîkaten ona itlâk edilmesi sahîh olmazdı." [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtubî, el-Muvâfakât, 4. cilt, 184. sayfa]

¹⁰²⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'مَحْوًا'/mahvettik]' Mânâsı: Sildik." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, İsrâ Suresi, 12. âyetin tefsirinde]

¹⁰²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَصَلِّنَاهُ تَفْصِيلًا]/tafsîlâtıyla tafsîl ettik]' hakkında demiştir ki: "Yani onu mübîn bir sûrette beyân ettik." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 229. sayfa]

¹⁰³⁰ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ]/Ve her insanın kuşunu boynuna onu doladık.]' kavli hakkında

Kitâbını kıraat et! Bugün üzerine hesâb edici olarak nefsin kâfidir.(14)

Kim hidâyet bulmuşsa, artık ancak nefsi için hidâyet bulmuştur. Ve kim dalâlete düşmüşse, artık ancak kendi aleyhine dalâlete düşmüştür. Ve bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez.¹⁰³¹ Ve bir resûl ba's edinceye kadar azâb ediciler olmadık.(15)¹⁰³²

Ve bir karyeyi helâk etmeyi murâd ettiğimizde onun mütreflerine emrederiz, artık orada fâsıklık yaparlar, böylece kavil aleyhlerine hakk olur, bunun üzerine orayı tedmîr ederek dumûra uğratarız.(16)¹⁰³³

Ve Nûh'tan sonra nice kuşakları helâk ettik. Ve kullarının günahlarına Rabbinin Habîr, Basîr olması kâfidir.(17)

Kim âcileyi murâd ediyor ise, irâde ettiğimize orada dilediğimizi onun için acele olarak veririz. Sonra ona Cehennem'i kılarız. Zemmedilmiş, kovulmuş olarak ona yaslanır.(18)¹⁰³⁴

Ve kim Âhiret'i murâd ve onun için -ve o mü'min olduğu halde- sa'y ile sa'y ederse, o takdirde işte onların sa'yları meşkûr¹⁰³⁵ olur.(19)

---

demiştir ki: "Yani amelini (boynuna onu doladık)." [Ebu Sufyân Vekî bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühd (370..)]

¹⁰³¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَا تَزِرْ وَزِرَّتْ وَزَرَ أُخْرَى/Ve bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez.]" Yani: Kimse kimsenin günah yükünü üstlenmez. Hiç kimse, bir başkasının günâhından dolayı muâhaze edilmez." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 82. sayfa]

¹⁰³² İmâm Şâtıbî (رحمه الله) der ki: "Bu, inzâr gelmeden önce muâheze edilmeyeceğine dâirdir. Allahu (تعالى)'nın: 'وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّى نَبْعَثَ رَسُولًا/Ve bir resûl ba's edinceye kadar azâb ediciler olmadık.]" şeklindeki kavli ile Nefsinden verdiği haber buna delâlet etmektedir. O'nun halk ettikleri hakkındaki âdeti: 'Ancak resûllerin irsâl edilmesinin ardından edilen muhâlefet cezâlandırılır.' biçiminde câri olmuştur." [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtıbî, el-Muvâfakât, 4. cilt, 200. sayfa]

¹⁰³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'مُتْرَفِيهَا/onun mütreflerine]' Yani: Nîmet içinde yaşayanlarına." Devamla şöyle demiştir: "'[فَفَسَقُوا فِيهَا/artık orada fâsıklık yaparlar]' Yani: Orada isyân ederler. '[فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ/böylece kavil aleyhlerine hakk olur]' Yani: Aleyhlerine azâb vacîb olur." '[فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا/bunun üzerine orayı tedmîr ederek dumûra uğratarız]' Yani: Onları mutlak sûrette helâk ederiz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 228. sayfa]

¹⁰³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ/Kim âcileyi murâd ediyor ise, irâde ettiğimize orada dilediğimizi onun için acele olarak veririz.]" Buyuruyor ki: Kimin arzusu, hüznü, talebi ve niyeti dünyâ olursa, Allah (سبحانه وتعالى) o kimse için orada, o kulun dilediği şeyi âcilen verir, sonra onu Cehennem'e muztarr/mecbur bırakır. '[ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَذْخُورًا/Sonra ona Cehennem'i kılarız. Zemmedilmiş, kovulmuş olarak ona yaslanır.]" Allah'ın nîmeti husûsunda zemmedilmiş, Allah'ın gazâbı içerisinde kovulmuş olarak." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 237. sayfa]

¹⁰³⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَى لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا/Ve kim âhireti murad ederse ve onun için -ve o mü'min olduğu halde- sa'y ile sa'y ederse, o takdirde işte onların sa'yları meşkûr olur.]" hakkında demiştir ki: "Allah onların hasenelerini ödüllendirir ve onların kötülüklerini affeder." [Hikmet bin

Hepsine, Rabbinin bağışından bunlara ve bunlara imdâd ederiz. Ve Rabbinin bağışı (kimseye) yasaklanmış değildir.(20)

Nazar et, onların bazısını bazısı üzerine nasıl tafdîl ettik. Ve elbette Âhiret, dereceler bakımından daha büyüktür ve faziletçe daha büyüktür.(21)¹⁰³⁶

Allah ile beraber başka bir ilâh kılma! O vakit zemmedilmiş, tek başına bırakılmış olarak oturursun.(22)

Ve Rabbin, O'ndan başkasına ibâdet etmemenizi ve vâlideyne ihsânda bulunmanızı¹⁰³⁷ kazâ etti.¹⁰³⁸ Eğer o ikisinden biri veya her ikisi, indinde ihtiyarlığa ulaşırlarsa, artık onlara: 'Öf!' (bile) deme¹⁰³⁹ ve onları azarlama ve onlara kerîm söz söyle.(23)¹⁰⁴⁰

Ve onlara merhametten alçak gönüllülük kanadını indir.¹⁰⁴¹ Ve de ki: 'Rabbim, beni küçükken yetiştirdikleri gibi onlara merhamet et.'(24)

Rabbiniz nefislerinizdekini daha iyi ilmeder. Eğer sâlihler olursanız, o takdirde muhakkak ki O, çok tevbe edenler için Gafûr olandır.(25)

Ve karâbet sâhibine¹⁰⁴² ve miskîne ve yolda kalmışa hakkını ver ve saçıp savurma.(26)

Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 238. sayfa]

¹⁰³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَنْظُرْ كَيْفَ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ] / Nazar et, bazılarını bazısı üzerine nasıl tafdîl ettik.' Yani: Dünyâda. '[وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ] / Ve elbette Âhiret, dereceler bakımından daha büyüktür ve faziletçe daha büyüktür.' Şüphesiz ki mü'minler için Cennette menziller vardır. Ve şüphesiz ki onlar için amellerine göre faziletler vardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 238. sayfa]

¹⁰³⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا] / ve vâlideyne ihsânda bulunmanızı]' Yani valideyne güzel davranmayı, onlara iyilik etmeyi ve şefkat göstermeyi emretmiştir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 85. sayfa]

¹⁰³⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَقَضَىٰ رَبِّيْكَ] / Ve Rabbin kazâ etti]' Mânâsı: Ve Rabbin emretti." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 231. sayfa]

¹⁰³⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "[فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفْ] / artık onlara 'öf' (bile) deme]' Yani onlara, içerisinde en küçük bir sitem geçen hiçbir şey söyleme!" [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, İsrâ Suresi, 23. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁴⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَقُلْ لَهُمَا] / ve onlara kerîm söz söyle]' Yani yumuşak hoş söz söyle!" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 230. sayfa]

¹⁰⁴¹ Urve (رحمه الله)'tan, şöyle demiştir: "[وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ] / Ve ikisine merhametten alçak gönüllülük kanadını indir.]' O ikisinin sevdiği bir şeyden onları mahrum etme!" [Ebu Abdİllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Edebu'l-Mufred (9.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Edebu'l-Mufred'te demiştir ki: 'İsnâdı sahihtir.' (7.)]

¹⁰⁴² İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَأَتِ ذَا الْقُرْبَىٰ حَقَّهُ] / Ve karâbet sâhibine hakkını ver]' Bununla insanın akrabaları murâd edilmiştir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 89. sayfa]

Muhakkak ki savurganlar şeytânların kardeşleri olmuşlardır. Ve şeytân Rabbine küfrânda bulunandır.(27)

Ve eğer Rabbinden umduğun bir rahmeti aramak için onlardan îrâz edersen, o vakit onlara yumuşak bir söz söyle.(28)¹⁰⁴³

Ve elini boynuna bağlanmış kılma¹⁰⁴⁴ ve onu külliyyen açıp saçma. Sonra levmedilmiş, hasret içinde oturursun.(29)

Muhakkak ki Rabbin rızkı dilediğine genişletir ve takdîr eder. Muhakkak ki O, kullarına Habîr, Basîr olandır.(30)

Ve yoksulluktan haşyet duyarak evlâdlarınızı katletmeyin. Biz onları ve sizi rızıklandırırız. Muhakkak ki onların katli büyük bir hatadır.(31)^{1045,1046}

Ve zinâyâ yaklaşmayın. Muhakkak ki o bir fuhşıyyâttır ve kötü bir yoldur.(32)¹⁰⁴⁷

Ve Allah'ın o harâm kıldığı bir nefsi katletmeyin, hakk ile müstesnâ. Ve kim mazlûmen katledilirse, o halde Biz onun velîsi için bir yetki kılmışızdır. O halde katletmede isrâf etmesin.¹⁰⁴⁸ Muhakkak ki o, mansûr olandır.(33)¹⁰⁴⁹

¹⁰⁴³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani: Akrebâların ve kendilerine bir şeyler vermeyi sana emrettiğimiz kimseler senden istediklerinde, şâyet yanında bir şey yoksa ve onlara verecek bir nafaka bulunmadığı için veremeyecek olursan: '[فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا]/o vakit onlara yumuşak bir söz söyle.' Yani: onlara kolaylık verici ve yumuşak bir vaad ver: 'Allah'ın rızkı geldiği zaman inşâAllah size ulaştıracağız.' Allah (سبحانه وتعالى)'nın '[فَقُلْ لَهُمْ قَوْلًا مِّسُورًا]/o vakit onlara yumuşak bir söz söyle.' kavli, 'vaad et/söz ver' anlamında tefsîr edilmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, İsrâ Suresi, 28. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁴⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) der ki: "'[وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ]/Ve elini boynuna bağlanmış kılma' Yani elini, az önce bahsi geçen [26. âyet] hakk sahibi akrabalara, miskînlere ve yolda kalmışlara infâk etmekten ve bağışta bulunmaktan çekmeyesin. Şayet infâk ve ihsândan yüz çevirirsen, elini boynuna dolamış, almaya ve vermeye muktedir olmayan bir kimse menzilesine düşmüş olursun." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 3923. sayfa]

¹⁰⁴⁵ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)' aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[خَطَا]/hiten' Yani: Hatâdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 246. sayfa]

¹⁰⁴⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَا تَقْتُلُوا] Ve yoksulluktan haşyet duyarak evlâdlarınızı katletmeyin.' Yani: Yoksulluk korkusu çekerek. Câhiliyye ehli, yoksulluk korkusu ile çocuklarını öldürüyorlardı. Allah bu hususta onlara öğüt verdi ve onlara, hem kendi rızıklarının hem de çocuklarının rızkının Allah üzerine olduğunu haber verdi. Buna binâen şöyle buyurdu: '[نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطَاً كَبِيرًا]/Biz onları ve sizi rızıklandırırız. Muhakkak ki onların katli büyük bir hatadır.'" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 246. sayfa]

¹⁰⁴⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) kullarını zinâdan, ona yaklaşmaktan, onun vâsıta ve sebeplerine bulaşmaktan nehyederek şöyle buyuruyor: '[وَلَا تَقْرَبُوا الزَّوْجَ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً]/ Ve zinâyâ yaklaşmayın. Muhakkak ki o bir fuhşıyyâttır' Yani: Azîm bir günahıdır. '[وَسَاءَ سَبِيلًا]/ve kötü bir yoldur' Yani ne kötü bir bir yol ve gidişâttır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, İsrâ Suresi, 32. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁴⁸ İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'[وَلَا يُسْرِفَ فِي الْقَتْلِ]/ O halde katletmede isrâf etmesin' Velî, katili katletmede aşırı gitmesin. Müsle yapmasın (burnunu, kulaklarını ve diğer

Ve şiddetliliğine ulaşınca¹⁰⁵⁰ kadar yetimin malına -o ki, o en güzel olan ile hâric-yaklaşmayın. Ve ahdi ifâ edin. Muhakkak ki ahid, mes'ûl olandır.(34)¹⁰⁵¹

Ve ölçtüğünüzde ölçüyü ifâ edin. Ve doğru terazi ile tartın. Bu daha hayırlı ve sonuç bakımından daha güzeldir.(35)

Ve senin için hakkında ilim olmayanın peşine düşme. Muhakkak ki kulak ve göz ve gönül külliyyen bunlar ondan mes'ûl olacaktır.(36)

Ve Arz'da böbürlenerek yürüme. Muhakkak ki sen Arz'ı asla yaramazsın ve dağlara boyca asla erişemezsin.(37)

Bütün bunların kötü olanları Rabbinin indinde mekrûhtur.(38)

Bunlar Rabbinin sana hikmetten vahyettiğidir. Ve Allah ile beraber başka bir ilâh kılma, sonra levmedilmiş ve kovulmuş olarak Cehennem'e ilkâ edilirsin.(39)

Şimdi Rabbiniz oğulları size seçti ve (Kendisine) meleklerden dişileri mi ittihâz etti? Muhakkak ki siz hakîkten azîm bir söz söylüyorsunuz.(40)

Ve andolsun ki, bu Kur'ân'da tezekkür etmeleri için tasrîf ettik.¹⁰⁵² Ve (bu) onların nefretinden başkasını ziyâde etmemiştir.(41)

De ki: 'Eğer dedikleri gibi onunla beraber ilâhlar olsaydı, o zaman Arş'ın sahibine elbette bir yol ararlardı.'¹⁰⁵³(42)

---

organlarını kesmesin) veya katil olmayana kısas uygulamasın." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, İsrâ Suresi, 33. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁴⁹ İmam Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli 'إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا'/Muhakkak ki o mansûr olandır]' Yani, Allah'ın ona, kendisi lehine kısası vacip eyleyerek nusret/yardım etmiş olması, maktûlün velîsi için yeterlidir. Artık o velî, buna herhangi bir ilâvede bulunmasın." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 3926. sayfa]

¹⁰⁵⁰ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'يَتْلُغْ شِدَّتِلِيلِيْغِيْنِْنِ/şiddetliliğine ulaşınca)' Yani: Yetîm bülüğ çağına ulaşınca, akıl bâliğ ve reşîd oluncaya kadar. O, bülüğ çağına ulaşınca artık velîye ihtiyâcı kalmaz, kendi kendisinin velîsi olur ve malı ona iâde edilir. [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru's-Sa'dî, 532. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁰⁵¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) dedi ki: "'وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ/Ve ahdi ifâ edin.]" Yani: Hakka muvâfık olan hususlarda üzerinde ahitleştiklerinizi ifâ edin. 'إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا'/Muhakkak ki ahid, mes'ûl olandır.]" Ahdi yapanlar ondan mes'ûldurler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 21. sayfa]

¹⁰⁵² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve Allah (عز وجل)'nin kavli: 'هَذَا الْقُرْآنُ فِيْهِ وَتَقْدَرُ صَرْفًا فِيْ هَذَا الْقُرْآنِ/Ve andolsun ki bu Kur'ân'da tasrîf ettik]' Yani bu Kur'ân'da zikredilen ibretleri, hikmetleri, meselleri, hükümleri, hüccetleri ve bilgilendirmeyi tasrîf ettik/açıkladık." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 95. sayfa]

¹⁰⁵³ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَإِذَا لَابْتَغُوا إِلَى ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا'/o zaman Arş'ın sahibine elbette bir yol ararlardı]' kavli hakkında demiştir ki: "Durum onların dediği gibi olmasa da, Arş'ın sâhibine yaklaşmak için bir yol ararlardı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 253. sayfa]

Subhânehu ve teâlâ onların söylediklerinden.¹⁰⁵⁴ Uludur, büyüktür.(43)

Yedi semâ ve Arz ve onların içindekiler O'nu tesbîh ederler. Ve bir şey yoktur ki, O'nu hamd ile tesbîh etmesin. Ve lâkin siz onların tesbîhini fıkhetmezsiniz. Muhakkak ki O Halîm, Gafûr olandır.(44)

Ve Kur'ân'ı kıraat ettiğinde, senin arana ve Âhiret'e o îmân etmeyenler arasına gizli bir hicâb kılarız.(45)

Ve onların kalbleri üzerine onu fıkhetmemeleri için perdeler kılarız ve kulaklarının içine bir ağırlık. Ve Rabbinin birliğini Kur'ân'da zikrettiğinde nefretle arkalarına dönerler.(46)

Biz, onların seni dinlediklerinde ne dinlediklerini ve onlar gizli konuştuklarında, zâlimlerin: 'Siz sihirlenmiş bir adamdan başkasına tâbi olmuyorsunuz.' dediklerini çok iyi ilmediyoruz.(47)

Nazar et, sana nasıl darb-ı mesel ettiler de dalâlete düştüler. Artık bir yola güç yetiremezler.(48)

Ve dediler ki: 'Kemik olduğumuz ve toz haline geldiğimizde mi, muhakkak ki biz hakîkaten yeni bir hilkatle ba's mı edileceğiz?'(49)

De ki: 'Taş olun veya demir.'(50)

'Veya sadırlarınızda büyütülenden bir mahlûk.' O vakit diyeceklerdir ki: 'Bizi kim îade edecek?' De ki: 'Sizi o evvel defa yaratan!' Bunun üzerine başlarını sana sallayacaklar ve diyecekler ki: 'Ne zaman o?' De ki: 'Ola ki olması yakındır.'(51)

Sizi dâvet edeceği gün, hemen O'na hamd ile icâbet edersiniz ve az (zaman)dan başka kalmadığınızı zannedersiniz.(52)

Ve kullarıma de ki, o ki, o en güzeli söylesinler. Muhakkak ki şeytân, onların arasını bozar. Muhakkak ki şeytân, insan için mubîn bir düşman olandır.(53)

Rabbimiz sizi daha iyi ilmeder. Dilerse size rahmet eder veya dilerse size azâb eder. Ve seni onların üzerine bir vekîl irsâl etmedik.(54)

Ve Rabbin semâlar ve Arz'dakini daha iyi ilmeder. Ve andolsun ki, nebîlerin bazısını bazısı üzerine tafdîl ettik. Ve Dâvud'a Zebûr'u verdik.(55)¹⁰⁵⁵

¹⁰⁵⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) demiştir ki: "'[سُبْحَانَهُ/Subhânehû]' kelimesinin mânâsı, yani 'Allah (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ/ve teâlâ onların söylediklerinden]' ifadesinin anlamı ise, yani böyle bir şeyden tam mânâsı ile yücedir şeklindedir. O (عز وجل)'nin en yüce makamı, bunun gibi iftirâ ve bühtanlardan kesinlikle berîdir." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 3932. sayfa]

De ki: 'O'nun d nundan o iddia ettiklerinize du  edin. İmdi onlar sizden darlığı kaldırmaya mâlik değildirler ve ne (de) değiştirmeye.'(56)

İşte onların o duâ ettikleri, Rablerine -hangisi daha yakın (olacak diye)- vesile ararlar. Ve O'nun rahmetini umarlar ve O'nun azâbından korkarlar.¹⁰⁵⁶ Muhakkak ki Rabbinin azâbı hazer olunandır.(57)¹⁰⁵⁷

Ve bir karye yoktur ki, Biz onu Kıyâmet Günü'nden önce helâk etmiş veya şiddetli bir azâb ile azâb etmiş olmayalım. Bu, Kitâb'ta satır satır yazılmış olandır.(58)

Ve Bizi âyetler irsâl etmekten -evvelkilerin onları tekzîb etmesi dışında- men' eden yoktur. Ve Semûd'a dişi deveyi görünür (bir âyet) olarak verdik de onlar onunla zulmettiler. Ve âyetleri korkutma dışında irsâl etmeyiz.(59)

Ve hani sana demiştik ki: 'Muhakkak ki Rabbin, insânları ihâta etmiştir.'¹⁰⁵⁸ **Ve sana o gösterdiğimiz rüyâyı ve Kur'ân'da lânetlenmiş ağacı insânlar için bir fitne olması dışında kılmadık.**¹⁰⁵⁹ **Ve Biz onları korkutuyoruz. Fakat (bu), onlarda büyük bir tuğyândan başkasını ziyâde etmiyor.**(60)

¹⁰⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Allah, İbrâhim'i halîl/dost edinmiş, Mûsâ ile kelâm etmiştir. Ve Allah, İsâ'yı Âdem'in misâli gibi kılmış, onu topraktan yaratmış, sonra ona şöyle buyurmuştur: '**O!**' Bunu müteâkiben o oluvermiştir. Ve o da, Allah'ın kulu ve resûludur, Allah'ın kelimesinden ve rûhundandır. Allah, Süleymân'a, kendisinden sonra hiç kimseye bahşedilmeyen bir mülk vermiştir. O (عز وجل) Dâvud'a Zebûr'u vermiştir. Bize tahdîs olunduğu üzere Zebûr, Allah'ın ona tâlim etmiş olduğu bir duâdır, hamdetme ve şânını övmedir. Zebûr'un içerisinde helâl, harâm, farzlar ve hadler zikredilmemiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 13. cilt, 433. sayfa]

¹⁰⁵⁶ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve mânâsı şudur: Allah'ın dûnunda ibâdet ettiğiniz melekler, nebîler ve sâlihler de Rabblerine yaklaşmak isterler, O (عز وجل)'den korkarlar ve O'na recâ eylerler. O hâlde siz nasıl ki Allah'ın kulları iseniz, onlar da öylece Allah'ın kullarıdır. Öyleyse niçin, hem siz hem de onlar Allah'ın kulları olduğunuz hâlde, Allah'ın dûnundakilere ibâdet ediyorsunuz?" [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Tarîku'l-Hicreteyn ve Bâbu's-Saadeteyn, 262.-263. sayfalar]

¹⁰⁵⁷ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[مُحَذَّوِرًا] **Muhakkak ki Rabbinin azâbı hazer olunandır.]**' Yani: O'nun azâbından şiddetle sakınmak ve o azâbın sebeplerinden korunmak gerekir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 536. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁰⁵⁸ İmam Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: 'وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ]' **Ve hani sana demiştik: 'Muhakkak ki Rabbin insanları ihâta etmiştir.'**]" Yani: İnsanlar, O (سبحانه وتعالى)'nın kabzasındadır, O'nun meşîeti dışına çıkmaya kudretleri yoktur. Bu itibarla O (عز وجل), senin muhâfızındır ve seni onlara karşı koruyandır. O hâlde onlardan korkma ve Allah'ın sana emir buyurmuş olduğu risâletin tebliği vazîfesini icrâ et!" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 102. sayfa]

1059 İmâm Buhârî (رحمه الله) İbn Abbâs'ın (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَمَا جَعَلْنَا الرُّعْيَا] "Ve sana o gösterdiğimiz rüyâyı ve Kur'an'da lânetlenmiş ağacı insanlar için bir fitne olması dışında yapmadık" O, Allah Resûlu (صلى الله عليه وعلى آله وسلم)'e İsrâ gecesi gözle gösterilmiş olan rüyâdır. 'والشجرة الملعونة في القرآن/ve Kur'an'da lânetlenmiş ağaç' (Bu,) zakkum ağacıdır." [Ebu Abdİllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4726.)]

Ve hani meleklerle: 'Âdem'e secde edin.' buyurmuştuk da onlar secde etmişlerdi, iblîs müstesnâ. Dedi ki: 'Ben çamurdan halk ettiğine secde eder miyim?'(61)

Dedi ki: 'Şu benim üzerime o mükerrem kıldığını görüyor musun? Eğer beni Kıyâmet Günü'ne kadar tehir edersen, azı hâriç onun zürriyetini elbette kendime bağlayacağım!'(62)

(Allah) buyurdu ki: 'Git! Artık onlardan kim sana tâbi olursa, o halde muhakkak ki Cehennem sizin cezânızdır, tam bir cezâ olarak!'(63)

'Ve onlardan gücünün yettiğinin ayağını sesinle yerinden oynat. Ve atlıların ve yayalarınla üzerlerine yürü. Ve malları ve evlâdlarında onlara şerîk ol, onlara vaad et!' Ve şeytân, onlara aldatmadan başkasını vaad etmez.(64)

Muhakkak ki kullarım, onlar üzerinde senin bir sultânın yoktur. Ve vekîl olarak Rabbin kâfidir.(65)¹⁰⁶⁰

Rabbimiz, O ki, O'nun fazlından aramanız için sizin için denizde gemileri yürütendir. Muhakkak ki O, sizin için çok merhametli olandır.(66)

Ve size denizde bir darlık temâs ettiğinde O'ndan başka kime duâ ediyorsanız kaybolur. Fakat sizi karaya necât buyurunca îrâz edersiniz. Ve insân küfrânda bulunandır.(67)

O halde kara cânibi¹⁰⁶¹ sizi yere geçirmesinden veyâ üzerinize taşlı bir kasırga irsâl etmesinden emin mi oldunuz? Sonra sizin için bir vekîl bulamazsınız.(68)

Yahut sizi oraya bir defa daha îade etmesinden, derken üzerinize rüzgârdan bir kasırga irsâl etmesinden, böylece küfretmeniz sebebiyle sizi gark etmesinden emin mi oldunuz? Sonra aleyhimize sizin için onun öcünü alacak¹⁰⁶² bulamazsınız.(69)

Ve andolsun ki, Âdem oğullarına ikrâm ettik. Ve onları karada ve denizde taşıdık. Ve onları tayyibâtta rızıklandırdık. Ve onları tafdîl ederek halk ettiklerimizin çoğu üzerine fazîletlendirdik.(70)¹⁰⁶³

¹⁰⁶⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ/Muhakkak ki kullarım, onlar üzerinde senin bir sultânın yoktur]' Allah (سبحانه وتعالى), mü'min kullarını desteklediğini, onları muhâfaza ettiğini ve kendilerini recmedilmiş/taşlanmış şeytândan koruduğunu haber vermektedir. Bunun için Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur: '[وَكُفَىٰ بِرَبِّكَ وَكِيلًا/Ve vekîl olarak Rabbin kâfidir.]' Yani: Muhâfaza edici, destekleyici ve nusret verici olarak." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, İsrâ Suresi, 65. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁶¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[جَانِبُ الْبَرِّ/kara cânibi]' Yani: Karadan taraf." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 261. sayfa]

¹⁰⁶² Bu açıklama yine Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[تَبِيْعًا/Tebîân]' Yani: Öç alacak. O, öç talep eden kimsedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 262. sayfa]

Bütün insanları imâmları ile dâvet edeceğimiz gün.¹⁰⁶⁴ Artık kime kitâbı sağından verilirse, o vakit işte onlar kitâblarını kıraat ederler ve bir fetîl zulmedilmezler.(71)¹⁰⁶⁵

Ve kim burada âmâ olursa, artık o Âhiret'te (de) âmâdır ve yolca daha dalâlettedir.(72)¹⁰⁶⁶

Ve onlar neredeyse, sana o vahyettiğimizden gayrısını Aleyhimize iftirâ etmen için hakîkaten seni fitneye düşüreceklerdi. Ve o zaman seni elbette halîl ittihâz edeceklerdi.(73)¹⁰⁶⁷

Ve eğer sana sebât vermiş olmasaydık, elbette onlara az kalsın az bir şey meyledecektin.(74)¹⁰⁶⁸

O zaman elbette sana hayatın kat kat ve memâtın kat kat tattırırdık.¹⁰⁶⁹ Sonra kendin için, Aleyhimize bir nasîr bulamazdın.(75)

Ve neredeyse hakîkaten seni Arz'dan sıkıştıracaklardı, seni oradan ihrâc etmeleri için. Ve o zaman senin ardından -azın dışında- kalamayacaklar.(76)

¹⁰⁶³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), Âdem oğluna nasıl şeref bahsettiğini, onları en güzel ve en kâmil sûretler üzere halk ederek kendilerine nasıl ikrâm ettiğini haber veriyor." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, İsrâ Suresi, 70. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁶⁴ Şeyh Muhammed Emin Şankitî (رحمه الله) der ki: "Seleften bazıları: 'Ve bu Ashâbu'l-Hadîs için en büyük şereftir, çünkü onların imâmı Nebî (صلی الله عليه وسلم)'dir." demiştir." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 3. Cilt, 729. sayfa]

¹⁰⁶⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَمَنْ أَوَىٰ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ] Artık kime kitâbı sağından verilirse, o vakit işte onlar kitâblarını kıraat ederler]' Ve '[وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا] ve bir fetîl zulmedilmezler]' Yani: Onların hakkından fetîl kadar bile eksiltilmez. Ve '[الْفَتِيلُ/fetîl]': Çekirdeğin içinde bulunan şeydir. Ve (yine) denilmiştir ki: '[الْفَتِيلُ/fetîl]': Parmaklar arasında eğrilip bükülen şeydir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 264. sayfa]

¹⁰⁶⁶ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ] Ve kim burada âmâ olursa, artık o Âhiret'te (de) âmâdır]' Dünyâda, Allah'ın ona semâların, Arz'ın, dağlar ve yıldızların halk edilişi gibi âyetlerini göstermesine karşı âmâdır/kördür. '[فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ] artık o Âhiret'te (de) âmâdır]' Görmediği gaybî Âhirette de '[أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ] âmâdır ve yolca daha dalâlettedir]' [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 2. Cilt, 382.-383. sayfalar]

¹⁰⁶⁷ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَأِذَا لَاتَخَذُوكَ خَلِيلًا] Ve o zaman seni elbette halîl ittihâz edeceklerdi]' Yani şayet onların istediğini yaparsan, elbette seni halîl/dost edinecekler ve insanlara, senin onların küfrünü onayladığını ve onların şirkine razı olduğunu belirteceklerdir." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 3955. sayfa]

¹⁰⁶⁸ Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله) aittir, demiştir ki: "'[تَرَكَنُ] terkenü]' Yani: Meyledecektin." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 112. sayfa]

¹⁰⁶⁹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[إِذَا لَاتَذُقْنَاكَ ضِعْفَ الْحَيَاةِ وَضِعْفَ الْمَمَاتِ] O zaman elbette sana hayatın kat kat ve memâtın kat kat tattırırdık.]' Dünyâ azâbı ve Âhiret azâbı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 276. sayfa]

Senden önce irsâl ettiğimiz resûllerimiz hakkında bir Sünnet'tir.¹⁰⁷⁰ **Ve Sünnet'imiz için bir tahvîl**¹⁰⁷¹ **bulamazsın.(77)**

Güneşin kaymasından gecenin kararmasına kadar namazı ikâme et ve fecrin Kur'ân'ı(nı da). **Muhakkak ki fecrin Kur'ân'ı şâhid olunandır.(78)**¹⁰⁷²

Ve geceden, artık sana nâfile olarak onunla teheccüd et. Ola ki Rabbin seni Makâmem Mahmûd'a ba's eder.(79)¹⁰⁷³

Ve de ki: 'Rabbim! Dâhil olacağım yere beni sıdk ile dâhil et. Ve hurûc edeceğim yerden (de) beni sıdk ile hurûc ettir. Ve bana ledûnnundan¹⁰⁷⁴ **nasîr bir sultân kıl.'(80)**¹⁰⁷⁵

Ve de ki: 'Hakk geldi ve bâtıl yok oldu.¹⁰⁷⁶ **Muhakkak ki bâtıl yok olucudur.'(81)**¹⁰⁷⁷

¹⁰⁷⁰ İmam Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: 'أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا/Senden önce irsâl ettiğimiz resûllerimiz hakkında bir Sünnet'tir.' Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'nın resûller hakkındaki Sünnet'i, ümmetleri o resûlleri tekzîb ettiğinde, nebîleri aralarında bulunduğu müddetçe onlara azâb etmemek; ama nebîleri onların arasından ayrılınca o ümmetlere azâb etmek şeklindedir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 113. sayfa]

¹⁰⁷¹ değış(tir)me

¹⁰⁷² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'أَقِمِ الصَّلَاةَ/namazı ikâme et]' Yani: Beş (vakit) namazı. '[لِذُلُوكِ الشَّمْسِ/Güneşin kaymasından]' Yani: Göğün ortasında zevâl vaktine ermesinden. Yani: Öğlen ve ikinci namazı. '[الْيَسَقِ الْيَلِ/gecenin kararmasına kadar]' Yani: Gecenin koyulaşmasına ve kararmasına kadar. Akşam namazı, gecenin belirmesi vaktindedir. Yatsı namazı ise, gecenin koyulaşması vaktindedir. Gecenin karanlığı, şafak kaybolduğu zamandır. '[وَقُرْآنَ الْفَجْرِ/ve fecrin Kur'ân'ı(nı da)]' Ve bu sabah manazıdır. '[إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا/Muhakkak ki fecrin Kur'ân'ı şâhid olunandır.]' Gece melekleri ve gündüz melekleri ona şâhidlik ederler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîz, 3. cilt, 34. sayfa]

¹⁰⁷³ İmâm Buhârî (رحمه الله), İbn Umer (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İnsânlar Kıyâmet Günü'nde diz çökmüş olarak geçerler. Her ümmet nebîsine tâbi olur. Derler ki: 'Ey falan, şefaât et! Ey falan şefaât et!' Nihâyet şefaât Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'de son bulur. İşte bu, Allah'ın onu Makâm-ı Mahmûd'a ba's edeceği/göndereceği gündür." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4718.)]

¹⁰⁷⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'مِنْ لَدُنْكَ/Ledunnundan]' İndinden." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîz, 3. cilt, 36. sayfa]

¹⁰⁷⁵ İmam Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'نَصِيرًا/Nasîr]' Zikredilenlere karşı bana nusret/yardım edecek. '[سُلْطَانًا/Sultân]' Yani: Hüccet." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 3975. sayfa]

¹⁰⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ/ve de ki: 'Hakk geldi]' Kur'ân (geldi). '[وَزَهَقَ الْبَاطِلُ/ ve bâtıl yok oldu]' Bâtıl helâk oldu. Ve o şeytândır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 281. sayfa]

Şeyh Şankitî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[الْحَقُّ/Hakk]' Bu, İslâm Dîni'nin azîm Kur'ân'ı ve Nebevî Sünnet'idir. Ve âyette murâd olunan '[الْبَاطِلُ/bâtıl]' ise, Allah'a şîrk koşmak ve İslâm Dîni'ne muhâlif mâsiyetlerdir." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 3. cilt, 735. sayfa]

¹⁰⁷⁷ İmâm Buhârî (رحمه الله) AbdUllah ibn Mes'ûd (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nebî (صلى الله عليه وسلم) Mekke'ye girdi. Ve Beyt'in çevresinde 360 put vardı. [Resûl (صلى الله عليه وسلم)] elinde bir değnekle onları devirmeye başladı. Ve diyordu ki: '[وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا/ve de ki: 'Hakk geldi ve bâtıl yok oldu. Muhakkak ki bâtıl yok olucudur.]'" [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4720.)]

Ve Kur'ân'dan -ki o, mü'minler için bir şifâ ve bir rahmettir- inzâl ediyoruz. Ve (bu) zâlimlerin hüsrânından başkasını ziyâde etmez.(82)¹⁰⁷⁸

Ve insânın üzerine nimetlendirdiğimizde, îrâz eder ve cânibi ile uzaklaşır.¹⁰⁷⁹ Ve ona şerr temâs ettiğinde yeise düşen olur.(83)¹⁰⁸⁰

De ki: 'Herkes yapısı üzerine amel eder.'¹⁰⁸¹ O halde Rabbiniz, kim o yolca daha hidâyette olanı en iyi ilmedendir.'(84)

Ve sana rûhtan suâl ediyorlar.¹⁰⁸² De ki: 'Rûh, Rabbimin emrindendir ve size az bir ilimden başkası verilmemiştir.'(85)

Ve eğer dilersek, elbette sana o vahyettiğimizi gideririz. Sonra kendine, onunla Aleyhimize bir vekîl bulamazsın.(86)

Rabbinden bir rahmet müstesnâ. Muhakkak ki O'nun senin üzerine fazlî büyük olmuştur.(87)

De ki: 'Eğer insânlar ve cinler bu Kur'ân'ın bir mislini getirmek üzere ictimâ etseler, onun mislini getiremezler. Vele ki, onların bazıları bazısına zahîr¹⁰⁸³ olsun!'(88)

¹⁰⁷⁸ AbdUllah ibn Mübârek (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu Kur'ân meclisine oturan her kişi, oradan ancak ya bir ziyâde ile ya da bir noksan ile kalkar. Allah'ın kazâ olunmuş hükmü şöyledir: 'وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا' / mü'minler için bir şifâ ve rahmettir. Ve (bu) zâlimlerin hüsrânından başkasını ziyâde etmez.'" [AbdUllah ibn Mübârek, Kitâbu'z-Zühd (788.)]

¹⁰⁷⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَنَآ بِجَانِبِهِ/ve cânibi ile uzaklaşır' Yani: Nefsini Bizden uzaklaştırdı. Yani 'duâ ederek Allah'a yaklaşmayı' terk etti." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 123. sayfa]

¹⁰⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَإِذَا مَسَّ الشَّرُّ كَانَ يُؤْسًا' / Ve ona şerr temâs ettiğinde yeise düşen olur.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ümitsizliği düşen (olur)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 282. sayfa]

¹⁰⁸¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَقُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ' / De ki: 'Herkes yapısı üzerine amel eder.' kavli hakkında demiştir ki: "Bireysel olarak tabîatı üzere (amel eder)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 283. sayfa]

Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın ise Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَقُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ' / De ki: 'Herkes yapısı üzerine amel eder.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Niyyeti üzerine (amel eder)." [Sahîh bir eserdir. Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühd (350.)]

¹⁰⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ' / Ve sana rûhtan suâl ediyorlar.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'الرُّوحُ/Rûh': Melektir."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın ise Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ' / Ve sana rûhtan suâl ediyorlar.' hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "O, Cebraîl'dir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 283. sayfa]

¹⁰⁸³ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'ظَاهِرٌ/zahîr' Yani: Destekçi ve yardımcı" [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, İsrâ Suresi, 88. âyetin tefsirinde]

Ve andolsun ki Biz bu Kur'ân'da insânlar için her meselden tasrîf ettik.¹⁰⁸⁴ Öyleyken insânların ekserîsi ancak küfürde direttiler.(89)

Ve dediler ki: 'Bizim için Arz'dan bir pınar fişkirtana kadar sana asla îmân etmeyeceğiz.'(90)

'Veya senin için hurmalar ve üzümlerden bir bahçe olsun da aralarından nehirler fişkirtasın.'(91)

'Veya iddiâ ettiğin gibi semâyı parça parça üzerimize düşüresin veya Allah'ı ve melekleri karşımıza getiresin.'(92)

'Veya senin altından bir evin olsun veya semâyâ çıkasın. Ve çıktığına, üzerimize kendisini kıraat edeceğimiz bir kitâb inzâl edene kadar asla îmân etmeyeceğiz.' De ki: 'Rabbim subhândır.¹⁰⁸⁵ Ben ancak resûl olan bir beşer değil miyim?'(93)

Ve insanları hidâyet geldiğinde îmân etmekten meneden: 'Allah bir beşeri mi resûl olarak irsâl etti?' demelerinden başkası değildir.(94)

De ki: 'Eğer Arz'da mutmain halde yürüyen melekler olsaydı, elbette semâdan onların üzerine resûl bir melek inzâl ederdik.'(95)

De ki: 'Benim aramda ve sizin aranızda Şehîd¹⁰⁸⁶ olarak Allah kâfîdir. Muhakkak ki O, kullarına Habîr, Basîr olandır.'(96)

Ve Allah kime hidâyet ederse, artık o hidâyet bulmuştur. Ve kimi dalâlete düşürürse, artık onlar için O'nun dûnundan asla velîler bulamazsın.¹⁰⁸⁷ Ve Kıyâmet Günü onları vecihleri üzerine âmâlar ve sağırlar ve dilsizler olarak haşr edeceğiz. Me'vâları Cehennem'dir. Her ne zaman (ateş) dinerse, onlara çılgın alevi ziyâdeleştirebiliriz.(97)

Bu, onların âyetlerimize küfretmeleri ve: 'Kemik olduğumuz ve toz haline geldiğimizde mi, muhakkak ki biz hakîkaten yeni bir hilkatle ba's mı edileceğiz?' demelerinden dolayı onların cezâsıdır.(98)

¹⁰⁸⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[هَذَا الْقُرْآنُ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ]/Ve andolsun ki, bu Kur'ân'da insânlar için her meselden tasrîf ettik.'" Hükümler, vaad, vaîd/uyarı ve diğerleri." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 128. sayfa]

¹⁰⁸⁵ münezzehdir, uzaktır

¹⁰⁸⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدًا/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttâlî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

¹⁰⁸⁷ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ]/artık onlar için O'nun dûnundan asla velîler bulamazsın'" Yani onlara yol gösterecek ve onları O (سبحانه وتعالى)'nın kahrından muhâfaza edecek ensâr/yardımcılar bulamazsın." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 9. Cüz, 4002. sayfa]

Ve onlar, semâları ve Arz'ı o halk eden Allah'ın, onların mislini halk etmeye kâdir olduğunu görmediler mi? Ve onlar için onda kuşku olmayan bir ecel kılmıştır. Öyleyken zâlimler ancak küfürde direttiler.(99)

De ki: 'Eğer siz Rabbimin rahmet hazînelerine mâlik olsaydınız, o zaman infâk haşyetiyle¹⁰⁸⁸ elbette (elinizde) tutardınız. Ve insan çok cimri olandır.(100)

Ve andolsun ki Mûsâ'ya dokuz beyyin âyet¹⁰⁸⁹ verdik.¹⁰⁹⁰ O halde İsrâîl oğullarına suâl et: Hani onlara gelmişti de Firavun ona demişti ki: 'Muhakkak ki ben, hakîkaten sihirlendiğini zannediyorum ey Mûsâ!'(101)

Dedi ki: 'Andolsun ki, bunları hüccet¹⁰⁹¹ olarak semâlar ve Arz'ın Rabbinden başkasının inzâl etmediğini ilmediyorsun. Ve muhakkak ki ben, hakîkaten ey Firavun, seni helâk olmuş¹⁰⁹² zannediyorum.'(102)

Derken onları Arz'dan sürmeyi murâd etti. Bunun üzerine onu ve beraberindekileri cemîân gark ettik.(103)

Ve onun ardından İsrâîl oğullarına buyurduk ki: 'Arz'da sâkin olun. Artık Âhiret vaadi geldiğinde cemîân¹⁰⁹³ sizi getireceğiz.'(104)

Ve onu hakk ile inzâl ettik ve hakk ile nâzil oldu. Ve seni mübeşşir ve nezîr olman dışında irsâl etmedik.(105)

Ve Kur'ân, onu insanlar üzerine dura dura kıraat etmen için onu tefrîk ettik. Ve onu tenzîlen inzâl ettik.(106)¹⁰⁹⁴

¹⁰⁸⁸ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[حَشْيَةُ الْإِنْفَاقِ/infâk haşyetiyle]' kavli hakkında demiştir ki: "Geçim korkusuyla." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 290. sayfa]

¹⁰⁸⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Şâ'bi (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَيَاتٍ بِبَيِّنَاتٍ/dokuz beyyin âyet]' hakkında demiştir ki: "Tûfân ve çekirge ve güve ve kurbağalar ve kan ve seneler ve semerelerden noksanlaşma ve asâsı ve eli." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 291. sayfa]

¹⁰⁹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), beyyin/apaçık dokuz âyet ile Mûsâ (عليه السلام)'ı ba's ettiğini haber veriyor. Bunlar, Mûsâ'nın nübüvvetinin sıhhatine ve kendisini Firavun'a irsâl eden hakkında verdiği haberlerde sıdkına dâir kat'î delillerdir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, İsrâ Suresi, 101. âyetin tefsirinde]

¹⁰⁹¹ Bu açıklama İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "[بَصَائِر/Basâîra]' Yani: Hüccetler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 42. sayfa]

¹⁰⁹² Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir, şöyle demiştir: "[مَشْبُورًا/Meshbûran]' Helâk olmuş." [Senedi sahîhtir. Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 292. sayfa]

¹⁰⁹³ Bu açıklama yine Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'a şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[لَفِيفًا/lefifen]' Yani: Cemîân/topluca." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 292. sayfa]

¹⁰⁹⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَقَرَأْنَا فَرَقَاتَهُ/Ve Kur'ân, onu tefrîk ettik]' Yani onu parça parça, bölüm bölüm inzâl ettik." Devamla şöyle der: "[لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ/insanlar üzerine dura dura onu

De ki: 'Ona îmân edin veya îmân etmeyin. Muhakkak ki ondan önce o ilim verilenler, kendilerine tilâvet edildiğinde, yüzleri (üzeri)ne¹⁰⁹⁵ secdeye kapanırlar.'(107)¹⁰⁹⁶

Ve derler ki: 'Rabbimiz subhândır.'¹⁰⁹⁷ **Eğer Rabbimiz vaad etti ise, elbette mef'ûldur.'**(108)¹⁰⁹⁸

Ve ağlayarak çeneleri üstüne (secdeye) kapanırlar. Ve (bu) onların huşûlarını ziyâdeleştirir.(109)

De ki: 'Allah'a duâ edin veya Rahmân'a duâ edin. Hangisiyle duâ ederseniz, nihâyet en güzel isimler O'nundur.' **Ve namazında cehretme ve onu gizleme. Ve bunun arasında bir yolu ara.**(110)¹⁰⁹⁹

Ve de ki: 'Hamd Allah içindir. O ki, bir veled ittihaz etmemiştir. Ve O'nun için mülkte bir şerîk olmamıştır. Ve zelillikten (dolayı) bir velîsi olmadı.'¹¹⁰⁰ **Ve O'nu tekbîr ettikçe tekbîr et.**(111)

---

kıraat etmen için] Yani yavaş yavaş, acele etmeden ve dikkatlice. Şüphesiz ki böyle kıraat etmek, hıfz etmek için daha kolay, fehmetmek için daha elverişlidir. '**وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا/Ve tenzîlen onu inzâl ettik**' Yani indimizden hâllere ve maslahatlara göre (onu inzâl ettik)." [Cemâleddîn el-Kasımî, Mehâsinu't-Te'vîl, 10. Cüz, 4008.-4009. sayfalar]

¹⁰⁹⁵ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '**لِلْأَذْقَانِ/li'l-ezkâni**' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Yüzleri (üzeri)ne." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 294. sayfa]

¹⁰⁹⁶ Secde âyetidir

¹⁰⁹⁷ münezzehtir, uzaktır

¹⁰⁹⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'**لَمَفْعُولًا/elbette mef'ûldur**]' Yani: Olmuştur, vukû bulmuştur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 136. sayfa]

¹⁰⁹⁹ İmâm Buhârî (رحمه الله) İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'**وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا وَلا تُخَافُ/Ve namazında cehretme ve onu gizleme.**]' Bu âyet, Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم) Mekke'de gizlenirken inzâl edilmiştir. Ashâbına namaz kıldırıldığında sesini Kur'ân ile yükseltti. Müşrikler bunu işitince Kur'ân'a, onu inzâl edene ve onun getirdiklerine sövdüler. Bunun üzerine Allah (سبحانه وتعالى), Nebîsi (صلی الله عليه وسلم)'e şöyle buyurdu: '**وَلَا تُجْهَرُ بِصَلَاتِكَ/Ve namazında cehretme**' Yani kıraatını cehretme/yükseltme. Aksi takdirde müşrikler bunu işitir ve Kur'ân'a söverler. '**وَلَا تُخَافُ بِهِ/ve onu gizleme**]' Ashâbından gizleme. Eğer gizlersen, onu işittiremezsin. '**وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا/Ve bunun arasında bir yolu ara.**]" [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4722.)]

¹¹⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '**وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذُّلِّ/Ve zelillikten (dolayı) bir velîsi olmadı**]' kavli hakkında demiştir ki: "Hiç kimse ile antlaşma yapmamıştır. Hiç kimsenin yardımını da arzulamaz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 17. cilt, 590. sayfa]

18. KEHF SÛRESİ (110 âyettir)¹¹⁰¹

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hamd Allah içindir. O ki, kulunun üzerine Kitâb'ı inzâl etmiştir. Ve onun için bir eğrilik kılmamıştır.(1)

Dosdoğru olarak. Ledûnnunden¹¹⁰² şiddetli bir azâb ile inzâr etmesi ve o sâlih amel eden mü'minlere güzel bir ecrin olduğunu tebşîr etmesi için.(2)

Orada ebeden kalıcılardır.(3)

Ve: 'Allah veled itti haz etti.' o diyenleri (de) inzâr etsin.(4)

Onların onun hakkında bir ilmi yoktur¹¹⁰³ ve ne (de) babalarının. Ne büyük bir kelime ağızlarından hurûc ediyor! Onlar yalandan başkasını söylemezler.(5)

Ve ola ki sen, bu hadîse îmân etmiyorlar diye, esef ile eserleri üzerine nefsinin tüketeceksin.(6)¹¹⁰⁴

Muhakkak ki Biz, Arz üzerinde ne varsa -(insanların) hangisinin daha güzel amel yaptığını ibtilâ edelim diye- ona bir ziynet kıldık.(7)¹¹⁰⁵

Ve muhakkak ki Biz, elbette onun üzerindeki kuru bir toprak kılıcıyız.(8)

Yoksa Ashâb-ı Kehf ve Rakîm'in, âyetlerimizden bir acîbe olduğunu mu hesâb ettin?(9)¹¹⁰⁶

¹¹⁰¹ İmâm Muslim (رحمه الله) Ebû'd-Derdâ (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nebî (صلی الله عليه) (وسلم) 'Kim Kehf Suresi'nin evvelinden on âyet ezberlerse, deccâldan korunmuş olur.' buyurmuştur." [Ebu'l-Huseyn Muslim bin Haccâc el-Kuşeyrî en-Nişâbü'rî, Câmiu's-Sahîh, Salat'ul-Mus'afirîn (809.)]

¹¹⁰² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فِيمَا وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا/Ve onun için bir eğrilik kılmadı. Dosdoğru olarak.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Kitâb'ı adâlet üzere, dosdoğru olarak inzâl etti ve onun için bir karışıklık kılmadı."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'لَدُنْهُ/Ledunnundan]' hakkında demiştir ki: "Yani: İndinden." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 297. sayfa]

¹¹⁰³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ/Onların onun hakkında bir ilmi yoktur]' Yani: Bu iftirâ ettikleri ve uydurdukları kavle dâir onların bir ilmi yoktur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 5. âyetin tefsirinde]

¹¹⁰⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'فَلْعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ/Ve ola ki sen nefsinin tüketeceksin]' Yani: Nefsini/kendini katledeceksin. '[أَثَارِهِمْ/eserleri üzerine]' Yani: Onların ardından. '[لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِذَا]' Yani: Kur'ân'a. '[أَسَفًا/esef ile]' Onlara hüznlenerek." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 48. sayfa]

¹¹⁰⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى), dünyâyı zevâl bulan bir ziynetle süslenmiş fânî bir diyâr kıldığını, onu istikrâr diyârı değil de ancak bir imtihan diyârı kıldığını haber vermiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 7. âyetin tefsirinde]

Hani delikanlılar bir mağaraya sığındılar da dediler ki: 'Rabbimiz! Bize ledûnnundan bir rahmet ver ve bizim için işimizde bir başarı hazırla.'(10)

Bunun üzerine nice seneler mağarada kulaklarının üzerine darb ettik.(11)¹¹⁰⁷

Sonra iki hizipten hangisinin bekledikleri müddeti ihsâ ettiklerini ilmetmemiz için onları ba's ettik.(12)¹¹⁰⁸

Biz senin üzerine onların haberini hakk ile kıssa ediyoruz. Muhakkak ki onlar Rabblarına î mân etmiş gençlerdi. Ve onların hidâyetlerini ziyâdeleştirmiştik.(13)¹¹⁰⁹

Ve onların kalblerini bağlamıştık.¹¹¹⁰ Hani kıyâm etmişlerdi de demişlerdi ki: 'Rabbimiz, semâların ve Arz'ın Rabbidir. O'nun dûnundan bir ilâha duâ etmeyiz. Andolsun ki, o zaman yalan söylemiş oluruz.'(14)¹¹¹¹

'Bunlar O'nun dûnundan ilâhlar ittihaz etmiş kavmimizdir. Onların üzerine beyyin bir sultân getirmeli değil mi idiler?'¹¹¹² Öyleyse Allah'ın üzerine yalan iftirâ edenden kim daha zâlimdir?'(15)

¹¹⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ وَالرَّحِيمَ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا/Yoksa Ashâb-ı Kehf ve Rakîm'in, âyetlerimizden bir acîbe olduğunu mu hesâb ettin?' hakkında demiştir ki: "Bundan daha acâyib âyetlerimiz olmuştur." Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Dahhâk (رحمه الله)'ın şöyle dediği tahrîc edilmiştir: "'[الْكَهْف]/Kehf' kelimesine gelince o, vâdî mağarasıdır. '[الرَّقِيم]/Rakîm' ise vâdînin ismidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 298. sayfa]

¹¹⁰⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani: Mağaraya dâhil olduklarında üzerlerine uyku ilkâ ettik, böylece senelerce uyudular." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 11. âyetin tefsirinde]

¹¹⁰⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Ve âyetin zâhiri şöyledir ki, iki hizipten birisi, onlar mağarada az bir süre kaldıklarını zanneden delikanlılardır. İkinci hizip ise, delikanlıların onların zamanında ba's edildikleri şehir ehlidir. Şehir halkı da delikanlıların durumu ile ilgili olarak bir târîh hesâbı yapmıştı. Ve bu kavil müfessirlerden cumhûrundur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Kehf Suresi, 12. âyetin tefsirinde]

¹¹⁰⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) onların delikanlılar -ve onlar gençler idiler olduklarını zikretmektedir. Onlar, hakkı daha kabûl edici; bâtılın dîninde isyân eden ve umut arayan yaşlılardan yolca daha hidâyetlilerdir. Bunun için, Allah (سبحانه وتعالى)'nın ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in dâvetine icâbet edenlerin ekserîsi gençler olmuştur. Kureyş'in yaşlılarına ve umûmuna gelince onlar, dînleri üzere kalmışlardır. Onların ancak az bir kısmı Müslüman olmuştur."

Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَرَبَّنَا هُمْ هَٰؤُلَاءِ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ] Ve onların hidâyetlerini ziyâdeleştirdik.'" Buhârî ve diğerleri gibi pek çok imâm, bu ve emsâl âyetleri istidlâl ederek, î mânın ziyâdeleştigi ve fazlalaştığına ve î mânın ziyâdeleştigi ve noksanlaştığına zâhib olmuşlardır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 13. âyetin tefsirinde]

¹¹¹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَرَبَّنَا هُمْ هَٰؤُلَاءِ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ/Ve onların kalblerini bağlamıştık.' hakkında demiştir ki: "Î mân ile (bağlamıştık)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 299. sayfa]

¹¹¹¹ Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[شَاطِطٍ]/şataten' hakkında demiştir ki: "Yalandır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 299. sayfa]

¹¹¹² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'لَوْ لَا يَأْتُونَ عَلَيْهِمْ بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ/Onların üzerine beyyin bir sultân

'Ve siz onlardan ve Allah'tan başka ibâdet ettiklerinden ayrıldığınız zaman, artık bir mağaraya çekilin, Rabbiniz sizin için rahmetinden neşretsin ve sizin için işinizden bir kolaylık hazırlasın.'(16)

Ve güneşi doğduğunda onların mağaralarından sağ tarafa kaydığını görürsün ve battığında onları sol tarafa makaslar ve onlar oranın geniş bir yerindeydiler. Bu, Allah'ın âyetlerindendir. Allah kime hidâyet ederse, artık o hidâyet bulmuştur ve kimi dalâlete düşürürse, artık onun için asla bir mürşid bir velî bulamazsın.(17)¹¹¹³

Ve onları uyanık hesâb edersin ve onlar uykudadır. Ve onları sağa ve sola çeviriyorduk ve köpekleri girişte iki kolunu uzatmıştı. Eğer üzerlerine muttalî olsaydın, elbette onlardan yüz çevirip firâr ederdin ve elbette onlardan korku ile dolardın.(18)

Ve onları, aralarında suâl etmeleri için işte böyle ba's ettik. Onlardan bir sözcü dedi ki: 'Ne kadar kaldınız?' Dediler ki: 'Bir gün veya bir günün bazı.' Dediler ki: 'Rabbiniz ne kadar kaldığınızı daha iyi ilmeder. Artık birinizi bu gümüş paranız ile şehre ba's edin de nazar etsin hangisinin taamı daha temiz, böylece ondan size bir rızık getirsin ve (insânlara) latîf davransın ve şuur ettirmesin sizi birine.'(19)

'Muhakkak ki onlar, eğer üzerinize zâhir olurlarsa sizi recmederler veya sizi milletlerine iâde ederler. Ve asla iflâh olmazdınız o zaman ebeden.'(20)¹¹¹⁴

Ve işte Allah'ın vaaadinin hakk olduğunu ve Saat'in,¹¹¹⁵ onda kuşku olmadığını ilmetmeleri için böyle onları buldurduk. Hani onlar aralarında onların işini nizâ ediyorlardı. Bunun üzerine dediler ki: 'Onların üzerine bir binâ kurun. Rabpleri

---

getirmeli değil mi idiler?]' Yani: Böyle yapmalı değil mi idiler? Yoksa kapıldıkları şeyin apaçık sahîh bir delîl olduğunu düşünerek, o şeyin sıhhatinden emin mi oldular?]' [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 15. âyetin tefsirinde]

¹¹¹³ Şeyh Şankitî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدًا" /Allah kime hidâyet ederse, artık o hidâyet bulmuştur ve kimi dalâlete düşürürse, artık onun için asla bir mürşid bir velî bulamazsın.]]' Allah (جل وعلا) bu ayet-i kerimede şöyle beyân etmiştir: Muhakkak ki hidâyet ve dalâlet tek O'nun elindedir. Kime hidâyet etmiş ise artık onu kimse dalâlete düşüremez ve kimi dalâlete düşürmüş ise artık kimse ona hidâyet edemez." [Muhammed Emîn Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 4. cilt, 53. sayfa]

¹¹¹⁴ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'أَنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ" /eğer üzerinize zâhir olurlarsa]' Yani: Şehir halkı size muttalî olur ve yerinizi öğrenir(se). 'يَرْجُمُوكُمْ' /sizi recmederler]' Onlar sizi recm ile katlederler ki bu katletme, katletme şekillerinin en kötüsüdür. Recmetmek sûreti ile insanları katletmek, o kavmin bir âdeti idi. Bunun için âyette, katletme şekillerinden biri olan 'recm', husûsî olarak zikredilmiştir. '[أَوْ يُعَذِّبُكُمْ فِي] /veya sizi milletlerine iâde ederler]' Yani: Allah'ın size hidâyet etmeden önce üzerinde olduğunuz millete. '[أَوْ] /o zaman]' edâtında şartın mânâsı vardır. Yani, 'Eğer onların dinine rücû ederseniz, artık asla iflâh olmazdınız o zaman ebeden. Ne dünyâda ve ne de Âhîret'te.' [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 853. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹¹¹⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'السَّاعَةِ" /Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

onları daha iyi ilmeder.' Onların emri üzerine o galebe etmiş olanlar dediler ki: 'Onların üzerine bir mescid ittihaz edeceğiz.'(21)

Diyeceklerdir ki: 'Üçtür, dördüncüleri köpekleridir.' Ve derler ki: 'Beştir, altıncıları köpekleridir.' (Bu) gaybı recmetmektir.¹¹¹⁶ Ve derler ki: 'Yedidirler ve sekizincileri köpekleridir.' De ki: 'Rabbim adetlerini daha iyi ilmeder. Onları az (insan)dan başkası ilmetmez. Artık onlar hakkında zâhir bir tartışma dışında tartışmaya girme. Ve onlar hakkında bir fetvâ isteme onlardan birinden.'(22)¹¹¹⁷

Ve bir şey için: 'Muhakkak ki ben bunu yarın fiil edeceğim.' deme.(23)

'Allah'ın dilemesi müstesnâ.' (de). Ve unuttuğunda Rabbini zikret ve de ki: 'Ola ki Rabbim, beni bundan daha yakın doğruya hidâyet eder.'(24)

Ve mağaralarında üç yüz yıl kaldılar ve dokuz ziyâde ettiler.(25)

De ki: 'Allah onların ne kadar kaldıklarını daha iyi ilmeder.' Semâların ve Arz'ın gaybı O'nundur. O ne güzel görür ve ne güzel işitir!¹¹¹⁸ Onlar için, O'nun dûnundan başka bir velî yoktur. Ve hükmünde birini şerîk etmez.(26)

Ve Rabbinin Kitâb'ından sana vahyedileni tilâvet et. O'nun kelimelerini tebdîl edecek yoktur. Ve O'nun dûnundan asla bir sığınak bulamazsın.(27)

Ve sabah ve akşam O'nun Vechi'ni¹¹¹⁹ murâd ederek Rabblarına o duâ edenlerle beraber nefsi sabırlı tut. Ve dünyâ hayâtının ziynetini murâd ederek gözlerini onlardan ayırma. Ve kalbini zikrimizden gâfil ettiğimize itaat etme. Ve (o) hevâsına ittibâ etmiş ve işi ifrât olmuştur.(28)

¹¹¹⁶ İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "'رَجْمًا بِالْغَيْبِ' (Bu) gaybı recm etmektir]' Yani o, zan ile konuşmak ve yakınsız varsayımdır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 854. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹¹¹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا' / 'Ve onlar hakkında bir fetvâ isteme onlardan birinden.' hakkında demiştir ki: "Kitâb ehlinden (bir fetvâ isteme)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 302. sayfa]

¹¹¹⁸ İmâm Kâsimî (رحمه الله) demiştir ki: "'ابْصُرْ بِهِ وَأَسْمِعْ' / 'O ne güzel görür ve ne güzel işitir!]' Yani tüm mevcudâtı ne kadar hakkıyla görür ve tüm işitilecekleri ne kadar güzel işitir! Hiçbir şey ona gizli kalmaz ve hiçbir şey onun görmesini ve duymasını örtemez." [Cemâleddîn el-Kasımî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4048. sayfa]

¹¹¹⁹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "İmdi bizim ve Hicaz, Tihâme, Yemen, Irak, Şam ve Mısır ehli tüm ulemâmızın mezhebi şudur: Allah'ın nefsi hakkında isbât ettiğini biz (de) isbât ederiz. Bunu dillerimizle ikrâr ederiz ve bunu kalblerimizle tasdîk ederiz. Hâlık'ımızın Vechi'ni mahlûkâtından birinin vechine teşbîh etmeyiz/benzetmeyiz. Rabbimiz mahlûkâtına teşbîhten azîzdır ve ta'tilcilerin (Allah'ın sıfatlarını inkâr edicilerin) kavillerinden yücedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 26. sayfa]

Şeyh Muhammed Emîn Şankıtî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: '[الوجه/Vecih]' mahlûkâtın sıfatlarına benzerlikten tam anlamıyla tenzîh edilerek îmân edilmesi gereken sıfatlardandır." [Muhammed Emîn Şankıtî, Edvâu'l-Beyân, 6. cilt, 505. sayfa]

Ve de ki: 'Hakk Rabbinizdendir. O halde dileyen artık îmân etsin ve dileyen artık küfretsın.' Muhakkak ki Biz zâlimler için bir ateş hazırladık. Onun duvarları onları ihâta etmiştir. Ve eğer yardım isterlerse, erimiş katran gibi yüzleri kavuran bir su ile yardım edilirler. Ne kötü bir meşrûbâtır ve ne kötü bir kalma yeridir.(29)

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, muhakkak ki Biz, elbette güzel amel işleyenin ecrini zâyi etmeyiz.(30)

İşte onlar, onlar içindir altlarından nehirler cereyân eden Adn cennetleri. Orada altından bilezikler ile süslenecekler. Ve ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler. Orada tahtlar üzerine dayanmışlardır. Ne güzel bir sevâbtır ve ne güzel bir kalma yeridir.(31)

Ve onlar için iki adamı darb-ı mesel et. Onlardan birine iki üzüm bahçesi kıldık. Ve çevrelerini hurma ağaçlarıyla donattık ve ikisinin arasında bir ekinlik kıldık.(32)

Her iki bahçe meyvelerini verdi ve ondan bir şey zulmetmedi.¹¹²⁰ Ve ikisinin arasından bir nehir fışkırttık.(33)

Ve onun (başka) semereleri¹¹²¹ oldu. Derken arkadaşına -ve onunla muhâvere ediyordu-¹¹²² ediyordu- dedi ki: 'Benim senden daha çok malım var ve nefer bakımından senden daha izzetliyim.'(34)¹¹²³

Ve bahçesine dâhil oldu. Ve o nefesine zulmediyordu. Dedi ki: 'Yok olacağını zannetmiyorum bunun, ebeden.'(35)

'Ve ben Saat'in¹¹²⁴ kâim olacağını zannetmiyorum. Ve eğer Rabbime döndürülürsem, elbette ondan daha hayırlı bir sonuç bulurum.'(36)

Arkadaşı ona -ve (o da) onunla muhâvere ederek- dedi ki: 'Seni o topraktan, sonra bir nutfeden¹¹²⁵ halk edip, sonra seni bir adam olarak tesviye edene küfür mü ediyorsun?'(37)¹¹²⁶

¹¹²⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle der: "'وَلَمْ تَظْلَمْ مِنْهُ شَيْئًا'/ve ondan bir şey zulmetmedi]' Yani: Meyvelerinden bir şey noksan bırakmadı." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 859. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹¹²¹ İmâm Kâsimî (رحمه الله) der ki: "'[ثَمَرٌ/semereleri]' Yani o iki bahçenin haricinde başka malı da vardı." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4057. sayfa]

¹¹²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Yani onunla mücâdele ediyor ve hasımlaşıyor ve ona karşı iftihar ediyor ve liderlik taşıyordu." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 34. âyetin tefsirinde]

¹¹²³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَأَعَزُّ نَفَرًا'/ve nefer bakımından senden daha izzetliyim]' Yani: Adamlar ve yardımcıları bakımından (senden daha izzetliyim)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 62. sayfa]

¹¹²⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

'Lâkin O Allah benim Rabbimdir ve birini Rabbime şirk koşmam.'(38)¹¹²⁷

'Ve bahçene dâhil olduğunda: 'MâşâAllah! Allah'tan başka kuvvet yoktur.' deseydin olmaz mıydı, eğer beni malca ve evlâdça daha az görüyorsan?'(39)

'Bu itibarla ola ki Rabbim bana senin bahçenden daha hayırlısını verir. Ve semâdan onun üzerine bir azâb¹¹²⁸ irsâl eder de yalçın bir toprak kesilir.'(40)

'Veya onun suyu çekilir de onu talep etmeye asla güç yetiremezsin.'(41)

Ve onun semereleri ihâta edildi. Böylece orada infâk ettiklerine avuçlarını ovuşturuyordu. Ve o (bahçenin) çardakları üzerine çökmüştü ve diyordu ki: 'Keşke Rabbime birini şirk koşmasaydım.'(42)

Ve onun için Allah'ın dûnundan nusret edecek bir topluluğu olmadı. Ve nusret edilen (de) olmadı.(43)

İşte burada velâyet, hakk olan Allah'ındır.¹¹²⁹ O sevâbca daha hayırlıdır. Ve âkibetce (de) daha hayırlıdır.(44)

Ve onlara dünyâ hayâtını darb-ı mesel et. Bir su gibi, onu semâdan inzâl ederiz, derken Arz'ın nebâtı onunla birbirine karışır, böylece rüzgârların savurduğu bir çöp kırıntısı olur. Ve Allah her şey üzerine muktedir olandır.(45)

¹¹²⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[نُطْفَةٍ/Nutfe]' Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Süresi, 5. âyetin tefsirinde]

¹¹²⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allahu (تعالى), o şahsın mü'min arkadaşının, ona vaaz vererek, Allah'a karşı içinde bulunduğu küfür ve gururdan dolayı onu azarlayarak kendisine verdiği cevâbı haber veriyor: 'أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّيَكَ رَجُلًا'/'Seni o topraktan, sonra bir nutfeden halk edip, sonra seni bir adam olarak tesviye edene küfür mü ediyorsun?']" Bu, onu halk eden ve insanı halk etmeye çamurdan başlayan Rabbine karşı isyâna düşmesinden ötürü o kâfiri inkâr etmeye ve onun tavrının ne kadar büyük bir gaflet olduğuna dâir ikrârdır. O insan, Âdem'dir. Sonra onun neslini, önemsiz bir sudan müteşekkil çamurdan kılmıştır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 37. âyetin tefsirinde]

¹¹²⁷ Şeyh Muhammed Emin Şankitî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى): '[لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي]' (سبحانه وتعالى): '[Lâkin O Allah benim Rabbimdir ve birini Rabbime şirk koşmam.]' şeklindeki âyet-i kerîmesinde, bu mü'min zâtın, kâfir arkadaşına şöyle dediğini beyân etmektedir: 'Sen kâfirsın! Fakat ben, kâfir değilim! Bilakis ben, ibâdetimi beni yaratan Rabbime hâlis kılmaktayım. Yani çünkü benim Rabbim, benim O'na ibâdet etmemi hakk etmektedir. Çünkü yaratılmış olanlar, aynı benim muhtaç olduğum gibi, kendilerini yaratan bir Hâlık'a muhtaçtırlar. Yaratılmış olan, aynen benim mükellef olduğum gibi, Hâlık'ına ibâdet etmekle mükelleftir.'" [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 4. Cilt, 134. sayfa]

¹¹²⁸ Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[حُسْبَانًا/Husbânen]' Azâb." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 307. sayfa]

¹¹²⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[هَٰذَاكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ]'/'İşte burada velâyet, hakk olan Allah'ındır.]" Mânâsı: Orada Allah velâyeti alır. O gün, velâyete mâlik hiçbir kul kalmaz. Orada velâyet sadece Allah'ındır. Böylece müşriklerin velâyeti kabul edilmez.]" [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 65. sayfa]

Mal ve oğullar dünyâ hayâtının ziynetidir. Ve bâki kalacak sâlih (ameller)¹¹³⁰ Rabbin indinde sevâbca daha hayırlıdır ve emelce daha hayırlıdır.(46)¹¹³¹

Ve dağları seyr ettireceğimiz gün. Ve Arz'ı bâriz olarak görürsün.¹¹³² Ve onları haşr ederiz. Artık onlardan birini bırakmayız.(47)

Ve Rabbine saf saf arzedilirler. Andolsun ki, evvel defa sizi halk ettiğimiz gibi Bize geldiniz. Bilakis sizin için bir mev'id¹¹³³ kılmayacağımızı iddia etmişsiniz.(48)

Ve kitâb konulmuştur. Artık mücrimleri onun içindekilerden korkuya kapılmış görürsün. Ve derler ki: 'Veyl olsun bize, bu kitâba ne oluyor? Ne küçük bırakmış ve ne (de) büyük ihsâ etmeden. Ve amel ettiklerini hazır bulurlar. Ve Rabbin birisine zulmetmez.(49)

Ve hani meleklerle: 'Âdem'e secde edin.' buyurmuştuk da onlar secde etmişlerdi, iblîs müstesnâ. (O) cinlerden idi de Rabbinin emrinden fâsıklık etmişti. Böyleyken siz onu ve zürriyetini -ve onlar sizin için düşmandır- dûnumdan evliyâ mı ittihaz ediyorsunuz? Zâlimler için ne kötü bir bedel.(50)¹¹³⁴

Onları semâlar ve Arz'ın halk edilişine ve ne (de) nefislerinin halk edilişine şahid tutmadım. Ve dalâlete düşenleri (de) yardımcı ittihaz eder olmadım.(51)

Ve (Allah'ın): 'O iddia ettiğiniz şerîklerime nidâ edin!' buyuracağı gün. Bunun üzerine onları dâvet ederler de onlar kendilerine icâbet etmezler. Ve onların aralarına bir uçurum kılarız.(52)

¹¹³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ/Ve bâkiyâtu's-sâlihâtu]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: " Bu zikirdir, 'لا إله إلا الله/Lâ ilahe illAllah]' ve '[الله أكبر/Allahu Ekber]' ve '[سبحان الله/SubhânAllah]' ve '[الحمد لله/Elhamdulîllah]' ve '[تبارك الله/TebârekAllah]' ve '[إلا بالله/İlâ bAllah]' ve '[sallallahu alâ resûlîllah/sallAllahu alâ resûlîllah]' demektir. Ve oruç tutmaktır ve namazdır ve Hacc'tır ve sadaka vermektir ve köle âzâd etmektir ve cihâd etmektir ve akrabalık bağını gözetmektir ve cümle iyi amelleri işlemektir. Ve işte bunlar bâkiyâtu's-sâlihâtı/bakî kalacak sâlih amellerdir. Onlar ki semâlar ve Arz devam ettiği müddetçe Cennet'te ehli için bakî kalacaklardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 309. sayfa]

¹¹³¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَحَيْرَ أَمَلًا/ve emelce daha hayırlıdır]' Yani: İnsanın emel/arzu ettiği şeyler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 175. sayfa]

¹¹³² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً/Ve Arz'ı bâriz olarak görürsün.]' kavli hakkında demiştir ki: "(Arz'ın) üzerinde bir binâ yoktur ve ne (de) bir ağaç." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 309. sayfa]

¹¹³³ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'مَوْعِدًا/mev'id]' Yani size vaad ettiğimiz ba's, nüşûr, hesâb ve cezâyı gerçekleştirmek için bir vakit." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4068.-4069. sayfalar]

¹¹³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'يُنْسَ لِلظَّالِمِينَ/يَذَلُّ/Zâlimler için ne kötü bir bedel.]" Rabblarına ibâdeti -iblîs'e itaat ederek- ne kötü tebdîl ettiler/değiştirdiler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 311. sayfa]

Ve mücrimler ateşi görürler, artık ona düşeceklerini anlarlar. Ve ondan savuşacak bir yer bulamayacaklardır.(53)

Ve andolsun ki, bu Kur'ân'da insanlar için her meselden tasrîf ettik.¹¹³⁵ Ve insan, ekser şeyden cedel eden olmuştur.(54)

Ve insanları, hidâyet geldiğinde, îmân etmelerinden ve Rabblerine istiğfâr etmelerinden men' eden, onlara evvelkilerin sünnetinin gelmesinden veya ansızın¹¹³⁶ azâbın gelmesinden başkası değildi.(55)

Ve mürselleri mübeşşirler ve münzirler olmak dışında irsâl etmeyiz. Ve o küfredenler bâtılla mücâdele ederler, onunla hakkı ibtâl etmek için.¹¹³⁷ Ve âyetlerimi ve inzâr edildiklerini istihzâ ittihaz etmişlerdir.(56)

Ve kim Rabbinin âyetleri tezkîr edilip de onlardan îrâz eden ve ellerinin takdîm ettiğini unutandan daha zâlimdir? Muhakkak ki Biz, onların kalbleri üzerine, onu fikhederler diye perdeler kılarız ve kulaklarının içine (de) bir ağırlık. Ve onları hidâyete dâvet etsen, artık asla hidâyet bulamazlar o zaman ebeden.(57)

Ve Rabbin Gafûr'dur, rahmet sahibidir. Eğer onları kesbettiklerinden dolayı alıverseydi, elbette onlar için azâbı tâcil ederdi. Bilakis onlar için bir vâde vardır. O'nun dûnundan sınımlacak bir yer asla bulamazlar.(58)

Ve işte zulmettiklerinde helâk ettiğimiz karyeler. Ve onların helâk edilmeleri için bir vâde kıldık.(59)¹¹³⁸

Ve hani Mûsâ delikanlısına demişti: 'İki denizin cem' olduğu yere ulaşınca kadar durmayacağım veya uzun bir zaman gideceğim.'(60)

Böylece ikisinin cem olduğu yere ulaştıklarında balıklarını unuttular, o zaman (balık) denizde sıyrılıp yolunu ittihaz etti.(61)

¹¹³⁵ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ/Ve andolsun ki, bu Kur'ân'da insanlar için her meselden tasrîf ettik.'" Mânâsı: Ve andolsun ki, insanlar için ihtiyaç duydukları her meseli beyân ettik." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 69. sayfa]

¹¹³⁶ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَجَعَلْنَا لِمِثْلِهِمْ مَوْعِدًا/kubulen]' ansızın." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 314. sayfa]

¹¹³⁷ Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[لِيُذْهِدُوا/Liyudhidû]' İbtâl etmek için." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 182. sayfa]

¹¹³⁸ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَجَعَلْنَا لِمِثْلِهِمْ مَوْعِدًا/Ve onların helâk edilmeleri için bir vâde kıldık.'" Yani: Ne öne alınabilecekleri ve ne de tehir edilebilecekleri takdîr edilmiş bir vakit kıldık." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 559. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Bunun üzerine (oray¹) geçtiklerinde, delikanlısına dedi ki: 'Bize öğle yemeğimizi getir, andolsun ki bu seferimizden yorgun düştük.'(62)

Dedi ki: 'Gördün mü, kayaya sığındığımızda, o vakit muhakkak ki ben balığı unuttum. Ve onu zikretmemi bana şeytândan başkası unutturmadı. Ve (balık) denizde acâyib bir şekilde yolunu ittihaz etti.'(63)

(Mûsâ) dedi ki: 'İşte aramakta olduğumuz bu.' Böylece eserlerinin¹¹³⁹ üzerini takib ederek geri döndüler.(64)

Derken ona indimizden bir rahmet verdiğimiz ve ona ledûnnumuzdan ilim tâlim ettiğimiz kullarımızdan bir kul buldular.(65)¹¹⁴⁰

Mûsâ ona dedi ki: 'Sana tâlim edilenlerden bana bir rüşd¹¹⁴¹ tâlim etmen üzere sana tâbi olabilir miyim?'(66)

(Adam) dedi ki: 'Muhakkak ki sen, benimle sabra asla güç yetiremezsin.'(67)

'Ve içyüzünü ihâta edemediğine nasıl sabredebilirsin?'(68)

(Mûsâ) dedi ki: 'İnşâAllah beni sabırlı bulacaksın. Ve senin emrine isyân etmem.'(69)

Dedi ki: 'O halde eğer bana tâbi olacaksan, artık ben sana ondan bir zikir tahdîs edene kadar bir şeyden bana suâl etme.'(70)

Bunun üzerine gittiler. Nihâyet, bir gemiye bindiklerinde (adam) onu deldi. (Mûsâ) dedi ki: 'Ehlini gark etmek için mi onu deldin? Andolsun ki, acâyib¹¹⁴² bir şey yaptın.'(71)

¹¹³⁹ izlerinin

¹¹⁴⁰ İmâm Buhârî (رحمه الله) Ubeyy bin Ka'b (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم): 'Mûsâ (عليهم السلام), İsrâîl oğullarından bir topluluk içerisinde iken kendisine bir adam gelip dedi ki: 'Senden daha âlim bir adam var mı, biliyor musun?' Mûsâ dedi ki: 'Hayır!' Bunun üzerine Allah, Mûsâ'ya şöyle vahyetti: 'Evet var. Kulumuz Hıdır.' Bunun üzerine Mûsâ, o kul ile nasıl buluşabileceğine dair bir yol suâl etti. Allah, balığı onun için bir âyet kıldı. Ve Mûsâ'ya denildi ki: 'Balığı kaybettiğin zaman dön, muhakkak ki sen ona kavuşacaksın.' Mûsâ, denizdeki balığın izini takib ediyordu. Mûsâ'nın delikanlısı Mûsâ'ya dedi ki: '[أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ] 'Gördün mü, kayaya sığındığımızda, o vakit muhakkak ki ben balığı unuttum.' Mûsâ dedi ki: '[ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّا عَلَىٰ أَثَارِهِمَا قَصَصًا]' 'İşte aramakta olduğumuz bu.' Böylece eserlerinin üzerini takib ederek geri döndüler.] 'Derken kulumuz Hıdır'ı buldular.' Sonrasında Allah'ın Kitâb'ında kıssa ettiği hususlar vukû buldu.' buyururken işittim." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-İlm (17. bâb, 16. hadîs)]

¹¹⁴¹ İmâm Kâsimî (رحمه الله) der ki: "'[رُشْدًا]/rüşd]' Yani rüşd sahibi bir ilim. Yani hidâyet ve hayra isâbet eden bir ilim." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4078. sayfa]

¹¹⁴² Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın ise şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[إِمْرًا]/imren]' Acâyib (bir şey yaptın)."' Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'ın ise sahîh bir sened ile şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[إِمْرًا]/imren]' münker (bir şey yaptın)."' [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 320. sayfa]

(Adam) dedi ki: 'Muhakkak ki sen, benimle sabretmeye asla güç yetiremezsin, demedim mi?'(72)

(Mûsâ) dedi ki: 'Unuttuğumdan dolayı beni muâheze etme. Ve işimde bana zorluk çıkarma.'(73)

Bunun üzerine gittiler. Nihâyet, bir oğlan ile karşılaştıklarında, hemen (adam) onu katletti. (Mûsâ) dedi ki: 'Tertemiz bir nefsi katletmedin mi, bir nefsin (karşılığının) gayrısı ile? Andolsun ki sen, çok acâyib¹¹⁴³ bir şey yaptın.'(74)

(Adam) dedi ki: 'Muhakkak ki sen, benimle sabra asla güç yetiremezsin, sana demedim mi?'(75)

(Mûsâ) dedi ki: 'Bundan sonra sana bir şeyden suâl edersem, artık benimle arkadaşlık etme, (çünkü) ledûnnumdan bir özre ulaştın.'(76)¹¹⁴⁴

Bunun üzerine gittiler. Nihâyet bir karye ehline geldiklerinde, ehlerinden taam istediler, fakat onlar o ikisini konuk etmekten kaçındılar. Derken orada yıkılmayı murâd eden bir duvar buldular da (adam) onu ikâme etti.¹¹⁴⁵ (Mûsâ) dedi ki: 'Eğer dileseydin, elbette üzerine bir ücret ittihaz ederdin.'(77)

(Adam) dedi ki: 'Bu, benim aram ve senin aranın ayrılışıdır. Sana, üzerinde sabretmeye güç yetiremediğinin tevîlini bildireceğim.'(78)

'Gemiye gelince, imdi (o) miskinlerin idi, denizde amel ederlerdi. Artık ben onu ayıblı etmeyi murâd ettim. Ve arkalarında her gemiyi gasbederek alan bir melik vardı.'(79)

'Ve oğlana gelince, imdi ebeveyni mü'min idiler, bunun için onları tuğyâna ve küfre sürüklemesinden haşyet ettik.'(80)

'Böylece Rabblerinin onlara, tezkiyece¹¹⁴⁶ ondan daha hayırlısını ve merhametçe daha yakınıni tebdîl etmesini murâd ettik.'(81)

'Ve duvara gelince, imdi (o) şehirdeki iki yetîm oğlanın idi. Ve altında onlar için bir hazine vardı. Ve onların babası sâlih idi.¹¹⁴⁷ Rabbin, onların şiddetliliğine¹¹⁴⁸

¹¹⁴³ Bu açıklama yine İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "'[نُكْرَانٌ/nukran]' hakkında demiştir ki: '[نُكْرَانٌ/nukran]' kelimesi (71. âyette geçen) '[إِمْرَأٌ/imren]' kelimesinden daha şiddetlidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 321. sayfa]

¹¹⁴⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا/artık benimle arkadaşlık etme, (çünkü) ledûnnumdan bir özre ulaştın.'" Yani: Benim cihetimden bir özür buldun." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4082. sayfa]

¹¹⁴⁵ doğrulttu, düzeltilti

¹¹⁴⁶ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[تُزَكِّيْهِ/tezkiyece]' Yani küfür ve tuğyândan temizlikçe." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4083. sayfa]

¹¹⁴⁷ İmâm Ebu Dâvud (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)

ulaşmalarını ve Rabbinden bir rahmet olarak hazinelerini ihrâc etmelerini murâd etti. Ve onu kendi işim olarak fiil etmedim. Bu, üzerine sabretmeye güç yetiremediğinin tevîlidir.'(82)

Ve sana Zu'l-Karneyn'den suâl ediyorlar.¹¹⁴⁹ De ki: 'Size ondan bir zikir tilâvet edeceğim.'(83)

Muhakkak ki Biz, onu Arz'da temkîn ettik¹¹⁵⁰ ve ona her şeyden bir sebep verdik.(84)¹¹⁵¹

Derken bir sebebe tâbi oldu.(85)¹¹⁵²

Nihâyet güneşin battığı yere ulaşınca, onu siyah balçıklı bir pınarda batıyor buldu. Ve onun indinde bir kavim buldu. Buyurduk ki: 'Ey Zu'l-Karneyn, ya azâb etmen ya haklarında bir güzellik ittihaz etmendir.'(86)

Dedi ki: 'Zulmedene gelince, artık ona azâb edeceğiz. Sonra Rabbine döndürülür de O, ona nukrâ azâbı ile azâb eder.'(87)¹¹⁵³

Ve îmân eden ve sâlih amel edene gelince, artık onun için çok güzel bir karşılık vardır. Ve ona emrimizden bir kolaylık söyleyeceğiz.(88)¹¹⁵⁴

---

nın: 'وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا/Ve onların babası sâlih idi.]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Babalarının sâlih olmasına binâen onları muhâfaza etmiştir. (Allah) o çocukların da sâlih olduğunu zikretmemiştir." [Ebu Dâvud Süleymân bin el-Eş'as bin İshâk es-Sicistânî, Kitâbu'z-Zühed, 292. sayfa (346.)]

¹¹⁴⁸ İmâm Kâsîmî (رحمه الله) demiştir ki: "'يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا'/şiddetliliğine ulaşmalarını]' Yani akıllarının kuvvetlenmesi ve görüşlerinin kâmil olması." [Cemâleddîn el-Kasîmî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4084. sayfa]

¹¹⁴⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Ebu Tufeyl (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Alî (رضي الله عنه)'a Zilkarneyn'den suâl edildi. Bunun üzerine: 'O, Allah'a karşı samîmî bir kul idi. Allah da onu sevmiştir. O, kavmini Allah'a dâvet etti. Yaşadığı asırda onu darb ettiler ve o öldü. Allah onu diriltti. Yine kavmini Allah'a dâvet etti. O asırda da onu dövdüler ve o öldü. Bunun üzerine 'Zu'l-karneyn/İki asır sahibi' olarak isimlendirildi.' dedi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 93. sayfa]

¹¹⁵⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: 'إِنَّا مَكْنَأُ لَهُ فِي الْأَرْضِ/Muhakkak ki Biz, onu Arz'da temkîn ettik]' Vatân verdik. Temkîn: Sebeplerin hazırlanmasıdır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 198. sayfa]

¹¹⁵¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَأَتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا/ve ona her şeyden bir sebep verdik.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İlim (verdik)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 323. sayfa]

¹¹⁵² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'فَاتَّبَعَ سَبَبًا/Derken bir sebebe tâbi oldu.]' Arz'ın menzillerine ve işâretlerine tâbi oldu." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 323. sayfa]

¹¹⁵³ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'قَالَ ثُمَّ يَرَدُّ إِلَى /Dedi ki: 'Zulmedene gelince, artık ona azâb edeceğiz.]' kavli: O katledilir. 'ثُمَّ يَرَدُّ إِلَى / Sonra Rabbine döndürülür de O, ona nukrâ azâbı ile azâb eder.]' kavli: Sonra katlinin/katledilmesinin akabinde Allahu (تعالى)'ya döndürülür ve O ona azîm bir azâb eder. 'النُّكْرُ/Nukr]' kelimesinin anlamı budur. Ve o, Cehennem azâbıdır. "[Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 323. sayfa]

Sonra bir sebebe tâbi oldu.(89)¹¹⁵⁵

Nihâyet güneşin doğduğu yere ulaşınca, onlar için onun dûnundan bir örtü kılmadığımız bir kavmin üzerine doğar buldu.(90)

İşte böyle. Ve onun indindekini ilmen¹¹⁵⁶ ihâta etmişsinizdir.(91)¹¹⁵⁷

Sonra bir sebebe tâbi oldu.(92)¹¹⁵⁸

Nihâyet iki seddin arasına ulaşınca, onların dûnunda bir kavim buldu,¹¹⁵⁹ neredeyse bir sözü fıkhetmiyorlardı.(93)¹¹⁶⁰

Dediler ki: 'Ey Zu'l-Karneyn, muhakkak ki Ye'cûc ve Me'cûc Arz'da fesâd çıkarıyorlar. O halde bizim aramıza ve onların arasına bir sedd yapman üzerine sana bir harc¹¹⁶¹ verelim mi?'(94)

(Zu'l-Karneyn) dedi ki: 'Rabbimin beni içinde temkîn ettiği daha hayırlıdır. Artık siz bana kuvvet ile yardım edin, sizin aranız ve onların arasına sağlam bir engel yapayım.'(95)

'Bana demir kütleleri getirin.' Nihâyet iki yamacın arası bir seviyeye gelince, dedi ki: 'Körükleyin!' Tâ ki onu ateş hâline getirince, dedi ki: 'Bana erimiş bakır getirin, onun üzerine dökeyim.'(96)

Artık onu ne aşmaya güç yetirebildiler ve ne (de) delmeye güç yetirebildiler.(97)¹¹⁶²

¹¹⁵⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'وَسَتَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا"/Ve ona emrimizden bir kolaylık söyleyeceğiz]' Yani: Ona yumuşak söz söyleriz ve ona emrimizden kolaylık ile muâmele ederiz." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 200. sayfa]

¹¹⁵⁵ 92. âyet ile aynıdır

¹¹⁵⁶ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[حُبْرًا/hubran]' İlmen." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 324. sayfa]

¹¹⁵⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَقَدْ أَحْطَيْنَا بِمَا لَدَيْهِ حُبْرًا"/Ve onun indindekini ilmen ihâta etmişsinizdir.]' Yani: Onun indinde ve beraberinde mevcut olan orduyu (ihâta etmişsinizdir)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 201. sayfa]

¹¹⁵⁸ 89. âyet ile aynıdır

¹¹⁵⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا/onların dûnunda bir kavim buldu]' Yani: İki seddin önünde." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 201. sayfa]

¹¹⁶⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَجَدَ مِنْ دُونِهِمَا قَوْمًا لَا يَكَادُونَ /onların dûnunda bir kavim buldu, neredeyse bir sözü fıkhetmiyorlardı]' Kelâmının yabancı olması ve insanlardan uzak olmalarından dolayı (neredeyse bir sözü fıkhetmiyorlardı)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 93. âyetin tefsirinde]

¹¹⁶¹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[خَرْجًا/bir harc]' kavli hakkında demiştir ki: "Bir ücret." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 324. sayfa]

¹¹⁶² Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'tan, demiştir ki: "Nebî (صلى الله عليه وسلم) sedd hakkında: 'Her gün onu

(Zu'l-Karneyn) dedi ki: 'Bu Rabbimden bir rahmettir. Fakat Rabbimin vaadi gelince, onu dümdüz kılacaktır. Ve Rabbimin vaadi hakk olandır.(98)

Ve o gün onların bazısını bazısı içinde dalgalanır bir halde bırakırız. Ve Sûr'a nefhedilir de onları toptan toplamışsınız.(99)

Ve o gün Cehennem'i kâfirlere bir arz ile arzederiz.(100)

Onlar ki, zikrimden gözleri bir perde içinde olanlardır ve işitmeye güç yetiremez olmuşlardır.(101)¹¹⁶³

O küfredenler kullarımı dûnumdan velîler ittihâz edeceklerini hesâb mı ediyorlar? Muhakkak ki Biz, Cehennem'i kâfirler için bir konak olarak hazırladık.(102)¹¹⁶⁴

De ki: 'Size amellerce en çok hüsrâna uğrayanları bildirelim mi?'(103)¹¹⁶⁵

kazarlar. Tâ ki güneşin ışığını neredeyse görebilecek dereceye gelirler. İşte o zaman başlarındaki kişi der ki: 'Haydi dönün, yarın tekrar kazacaksınız.' Allah ise seddi eskisinden daha sağlam kılar. Fakat onların süresi dolup da Allah kendilerini insanların üzerine göndermeyi murâd edince başlarındaki kimse der ki: 'İnşâAllah yarın onu yine kazacaksınız.' İnşâAllah diye belirttikten sonra ertesi gün seddin yanına gelirler ve onu bıraktıkları hâlde bulurlar. Onu delerler ve insanların üzerine hurûc ederler. Ulaştıkları suyu içip bitirirler. İnsanlar onlardan kaçarlardı. Onlar oklarını göğe fırlatırlardı. Bu oklar sırf kan olarak geri döner. Bunun üzerine derler ki: 'Arzdekileri kahrettik. Semâdekilerin de işini bitirdik.' Bunun üzerine Allah onların üzerine deve kurdu sürüsüne benzeyen hayvanlar gönderir. Bu hayvanlar onları boyunlarından yakalar ve böylece onlar helâk edilirler. Muhammed'in nefsi elinde olana yemin olsun ki, Arz'ın hayvanları onların etlerini yiyerek canlanır, semizlenir ve bundan hoşnut olur.' buyurmuştur." [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3153.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Sahîhtir' demiştir]

¹¹⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا] ve işitmeye güç yetiremez olmuşlardır]" kavli hakkında demiştir ki: "Akletmezler ve haberi duymaya güç yetiremezler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 3. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 326. sayfa]

¹¹⁶⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ دُونِي أَوْلِيَاءَ]' Yani: Zannediyorlar mı? 'hesâb mı ediyorlar?]' Yani: Zannediyorlar mı? 'hesâb mı ediyorlar?]'

Suâl: Onun kulları kimdir?

Cevâb: Her şey Allah'ın kuludur.

'انْ كُلْ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتَى الرَّحْمَنِ عَبْدًا]/Semâlar ve Arz'da olan herkes istisnâsız Rahmân'a gelecektir kul olarak.]' [Meryem Suresi, 93. âyet]

Suâl: Allah'ın dûnundan velî ittihâz edilenler, yani Allah'ın dûnundan ibâdet edilenler kimlerdir, nelerdir?

Cevâb: Meleklerle ibâdet edilmiştir. Resûllere ibâdet edilmiştir. Güneşe ibâdet edilmiştir. Aya ibâdet edilmiştir. Ağaçlara ibâdet edilmiştir. Taşlara ibâdet edilmiştir. İneklere ibâdet edilmiştir. Allah'tan âfiyet dileriz. Şeytân, Âdem oğluna her yoldan gelir.

'[عز وجل] 'nin velâyetini unutarak, duâ ettikleri ve kendilerinden istigâse/medet diledikleri (sahte) rabbları.

Suâl: Yani bunu yapan bu kimseler, yardım edileceklerini mi zannediyorlar?

Cevâb: Hayır, yardım edilmezler. Böyle zanneden kimsenin aklından zoru var demektir.

'[لَا تَجْعَلُ لَكُم مِّنْ دُونِي إِلَهًا] Muhakkak ki Biz, Cehennem'i kâfirler için bir konak olarak hazırladık]' Yani Allah (عز وجل) ateşi hazırlamıştır. Kâfirler için '[لَا تَجْعَلُ لَكُم مِّنْ دُونِي إِلَهًا]'. Âyetten geçen: '[النُّزُلُ/nuzul]' kelimesinin mânâsı, ev sâhibinin misâfirine sunduğu şeydir. Bu kelimenin: '[الْمَنْزِلُ/munzil]' yani 'misâfir eden' mânâsına gelmesi de muhtemeldir. Her ikisi de sahîhtir. Onlar orada konaklarlar. Ve o, kendilerine sanki bir ziyâfet imiş gibi verilir. Ve (o), ne kötü ziyâfetir! [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Kehf Suresi Tefsiri, 141. sayfa]

Onlar ki, dünyâ hayâtında sa'yleri kaybolup gitmiştir. Ve onlar yaptıklarını güzelleştirdiklerini hesâb ederler.(104)¹¹⁶⁶

İşte onlar, Rabblerinin âyetlerine ve O'na mülâki olacaklarına o küfredenlerdir. Böylece onların amelleri boşa gitmiştir. Artık Kıyâmet Günü onlar için bir terâzi ikâme etmeyiz.(105)¹¹⁶⁷

Bu, küfretnmelerinden dolayı onların cezâsı Cehennem'dir. Ve âyetlerimi ve resûllerimi istihzâ ittihaz etmişlerdir.(106)¹¹⁶⁸

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onlar için Firdevs Cennetleri bir konak olmuştur.(107)

Orada muhalledlerdir. Onlardan ayrılmak istemezler.(108)

De ki: 'Rabbimin kelimelerine deniz mürekkep olsaydı, elbette Rabbimin kelimeleri tükenmeden önce deniz tükenirdi, velev ki bir mislini yardımcı getirsek.'(109)

De ki: 'Ben ancak sizin misliniz bir beşerim. Bana, sizin ilâhınızın ancak tek ilâh olduğu vahyediliyor. Artık Rabbine mülâki olmayı kim umuyorsa, o halde sâlih amel işlesin ve Rabbine ibâdetinde birini şirk koşmasın.'(110)¹¹⁶⁹

¹¹⁶⁵ İmâm Buhârî (رحمه الله) Mus'ab ibn Sa'd ibn Ebî Vakkâs (رحمه الله) şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Babam'a: 'قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكَ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا'/De ki: 'Size amellerce en çok hüsrâna uğrayanları bildirelim mi?'" hakkında suâl ettim: 'Onlar harûriyye/haricîler midir?' Dedi ki: 'Hayır. Onlar yahûdîler ve nasârâdır, yahûdîlere gelince, onlar Muhammed (صلی الله عليه وسلم)'i tekzîb etmişlerdir. Ve nasârâyâ gelince, onlar Cennet'e kâfir olmuşlar ve demişlerdir ki: 'Orada bir yiyecek ve içecek yoktur.' Ve harûriyye, onlar ki mîsâklarının ardından Allah'ın ahdini bozanlardır.' Ve Sa'd onları: 'Fâsıklar' olarak isimlendirir idi." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâîl el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4728.)]

¹¹⁶⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'الَّذِينَ ضَلَّ سَعِيَّهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا'/Onlar ki, dünyâ hayâtında sa'yleri kaybolup gitmiştir]' Yani: Onlar, meşrû râzı olunan makbûl Şerîat'ın gayrı üzere bâtıl ameller işlemişlerdir. '[وَهُمْ يَحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا]/Ve onlar yaptıklarını güzelleştirdiklerini hesâb ederler.]' Yani: Onlar bir şey üzere olduklarına, kendilerinin makbûl ve mahbûb/sevilen kimseler olduklarına itikad ederler." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kehf Suresi, 104. âyetin tefsirinde]

¹¹⁶⁷ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) ashâbtan Ka'b bin Ucre (رضي الله عنه)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "Kıyâmet Günü bir adam getirilir, dâne ile tartılır ama (terâzi) onu tartamaz. Sonra bir sivrisinek kanadı ile tartılır ama (terâzîonu da tartamaz." Sonra: 'فَلَا نَقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزْنًا'/Artık Kıyâmet Günü onlar için bir **terâzi ikâme etmeyiz.**]' (âyetini) kıraat etmiştir. [Hasen bir eserdir. Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Züh'd (363.)]

¹¹⁶⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: " **وَإِتَّخِذُوا آيَاتِي** / **Ve âyetlerimi ittihaz etmişlerdir**' Yani: Kur'ân'ı. **'وَإِرْسُلِي فُرُؤًا** / **ve resûllerimi istihzâ**' Yani alay ve eğlence konusu." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 211. sayfa]

¹¹⁶⁹ İmâm Tirmizî (رحمه الله) Ebu Sa'd bin Ebî Fudâle el-Ensârî (رضي الله عنه)'ın -ve (o) sahâbedendir- şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'den işittim, buyurdu ki: '**Allah, insânları Kıyâmet Günü, içinde bir kuşku olmayan bir günde topladığında, bir münâdi şöyle nidâ eder: 'İşlediği bir amelde Allah'a birini şirk koşan, sevâbını Allah'ın gayrının indinden talep etsin. İşte şübhesiz ki Allah, şürekânın şirkinden en müstağnîdir.'**" [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3154.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Hasendir' demiştir]

19. MERYEM SÛRESİ (98 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Kâf, Hâ, Yâ, Ayn, Sâd.(1)

Rabbinin, kulu Zekeriyâ'ya rahmetinin zikridir.(2)

Hani Rabbine nidâ etmişti, gizli bir nidâ.(3)

Demişti ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben, bende kemikler gevşedi ve baş yaşlılık aleviyle tutuştu.'¹¹⁷⁰ Ve Rabbim, Sana duâlarımda şakî olmadım.'¹¹⁷¹(4)

Ve muhakkak ki ben, arkamdan velîlerimden¹¹⁷² korkuyorum. Ve hanımım kısır oldu. Artık bana ledûnnunden bir velî hibe et.(5)¹¹⁷³

Bana vâris olsun ve Yakûb ailesine vâris olsun. Ve Rabbim, onu rızâna erişen kıl.(6)

'Ey Zekeriyâ! Muhakkak ki Biz, seni bir oğul tebşîr ile ediyoruz, ismi Yahyâ. Bundan önce ona bir isimdaş kılmadık.'¹¹⁷⁴(7)

(Zekeriyâ) dedi ki: 'Rabbim, benim için bir oğul nasıl olur? Ve hanımım kısır oldu ve ihtiyarlıktan son noktaya ulaştım.'¹¹⁷⁵(8)

Dedi ki: 'Böyledir. Rabbin: 'O Bana kolaydır. Ve bundan önce seni halk ettim ve sen bir şey değildin.' buyurdu.'¹¹⁷⁵(9)

¹¹⁷⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي/Demişti ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben, bende kemikler gevşedi]' Yani: Yaşlılıktan dolayı inceldi ve zayıfladı. '[وَاشْتَغَلَ الرَّأْسُ/ve baş ihtiyarlık aleviyle tutuştu]' Yani: Baştaki saçlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 277. sayfa]

¹¹⁷¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا/Ve Rabbim, Sana duâlarımda şakî olmadım.]' Yani: Sana duâ etmekle her dâim mutluyum." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 88. sayfa]

¹¹⁷² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[سُبْحَانَهُ/velîlerim] kavli hakkında demiştir ki: "Asâbe/Baba tarafından olan akrabalar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 332. sayfa]

¹¹⁷³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ/Artık bana ledûnnunden hibe et]' İndinden. '[بِرَءِئٍ/bir velî]' Yani: Bir evlâd." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 88. sayfa]

¹¹⁷⁴ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا/Daha önce ona bir isimdaş kılmadık.]" kavli hakkında demiştir ki: "Ondan önce hiç kimseye '[يَحْيَى/Yahyâ]' ismi verilmemişti." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 333. sayfa]

¹¹⁷⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "'[قَالَ/Dedi ki]' Yani: Melek, hayrete düştüğü şeye cevâben Zekeriyâ'ya dedi ki: '[كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَئِئَةٍ/Böyledir. Rabbin: 'O Bana kolaydır.' buyurdu.]' Yani: Senden ve -başka hanımdan değil de- işte bu zevcenden bir çocuk vücûda getirmek O'nun için kolaydır.

(Zekeriyyâ) dedi ki: 'Rabbim, benim için bir âyet¹¹⁷⁶ kıl.' Buyurdu ki: 'Âyetin, insanlarla üç gece kelâm edememendir, sapasağlam olduğun halde.'(10)

Bunun üzerine mihrâbdan kavmi üzerine hurûc etti de onlara: 'Sabah ve akşam tesbîh edin.' diye işâret etti.(11)

'Ey Yahyâ! Kitâb'ı kuvvet ile tut!¹¹⁷⁷ Ve ona sabî iken hikmet verdik.'⁽¹²⁾¹¹⁷⁸

Ve indimizden bir rahmet¹¹⁷⁹ ve zekât¹¹⁸⁰ (verdik). Ve (o) takvâ eden oldu.(13)

Ve vâlideynine iyilik ederdi. Ve âsî bir cebbâr olmadı.(14)

Ve selâm onun üzerinedir doğduğu gün ve öleceği gün ve diri olarak ba's edileceği gün.(15)

Ve Kitâb'ta Meryem'i zikret, hani ehlinden şarkta bir mekâna çekilmişti.(16)¹¹⁸¹

O vakit onların dûnundan bir hicâb ittihaz etti. Derken ona rûhumuzu irsâl ettik.¹¹⁸² Bunun üzerine ona düzgün bir beşer olarak görünmüştü.(17)

'[**هَيِّينُ/heyinyinun**]' Yani: Allah'a kolaydır. Sonra Allah ona, hakkında suâl ettiği şeyden daha acâyibini zikretti ve buyurdu ki: '[**وَلَمْ تَكْ شَيْئًا/Ve bundan önce seni halk ettim ve sen bir şey değildin.**']"' [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Meryem Suresi, 9. âyetin tefsirinde]

¹¹⁷⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[آيَةً]/âyet]' Hanımımın hâmileliğine bir delâlet." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 220. sayfa]

1177 İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[خُذِ الْكِتَابَ]'ta Allah (عز وجل)'ye itaat husûsunda ciddiyetle (Kitâb'ı) tut!" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 334. sayfa]

¹¹⁷⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "وَإِنِّي أَنَا صَبِيٌّ/Ve ona sabî iken hikmet verdik]' Yani: O henüz küçük bir çocuk iken kendisine, fehm/anlayış ve ilim, ciddiyet ve azim, hayra yönelme, hayrı metânetle işleme ve o uğurda gayret gösterme meziyyetlerini ihsân ettik." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Meryem Suresi, 12. âyetin tefsirinde]

¹¹⁷⁹ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهم) 'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله) 'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهم) 'nın, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: **'Ve hanânem mil ledunnâ'** [kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ve indimizden bir rahmet (verdik)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 334. sayfa]

1180 İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: **'[وَزَكَاةٌ/ve zekât]'** hakkında demiştir ki: "Burada geçen **'[زَكَاةٌ/zekât]'** kelimesi, 'sâlih amel' anlamına gelmektedir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 334. sayfa]

¹¹⁸¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَكَانًا شَرْقِيًّا/*sarkta bir mekâna*]' hakkında demiştir ki: "Şark/Doğu tarafından bir mekâna." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 334. sayfa]

¹¹⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَاتَّخَذْتُ مِنْ] O vakit onların dûnundan bir hicâb ittihaz etti." Duvarlardan bir hicâb ittihâz etti."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: **'فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا/Derken ona rûhumuzu irsâl ettik.'** hakkında demiştir ki: "Bize zikrolunduğuna göre ona irsâl edilen, Cibrîldir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîrû's-Sahîh, 3. cilt, 178. sayfa]

(Meryem) dedi ki: 'Muhakkak ki ben, senden Rahmân'a istiâze ederim, eğer takvâ eden isen.'¹¹⁸³(18)

(Rûh) dedi ki: 'Ben sana tertemiz bir oğul hibe etmek için ancak Rabbinin bir resûluyum.'⁽¹⁹⁾

(Meryem) dedi ki: 'Benim -ve bana bir beşer temâs etmemiş iken- nasıl oğlum olur? Ve ben bir bağıyye¹¹⁸⁴ değilim.'⁽²⁰⁾

(Rûh) dedi ki: 'Böyledir. Rabbin: 'O bana kolaydır. Ve onu insanlar için bir âyet ve Bizden bir rahmet kılacağız. Ve emir kazâ edilmiştir.' buyurdu.'⁽²¹⁾

Böylece ona hamile kaldı da onunla uzak bir mekâna çekildi.⁽²²⁾

Nihâyet doğum sancısı onu bir hurma ağacının gövdesine yöneltti. Dedi ki: 'Keşke bundan önce ölseydim ve unutulup gitseydim!'⁽²³⁾

Derken ona (melek) aşağısından nidâ etti ki:¹¹⁸⁵ 'Hüzünlenme, Rabbin alt (taraf)ından bir su arkı kalmıştır.'⁽²⁴⁾

'Ve hurma ağacının gövdesini kendine doğru silkele, üzerine taze hurma dökülsün.'⁽²⁵⁾

'Artık ye ve iç ve gözün aydın olsun. Bunun üzerine eğer beşerden birini görürsen o zaman: 'Muhakkak ki ben, Rahmân'a oruç nezrettim. Artık bugün bir insan ile asla kelâm etmeyeceğim.' de.'⁽²⁶⁾

Derken onunla kavmine geldi, onu yüklenerek. Dediler ki: 'Ey Meryem! Andolsun ki sen çirkin bir şey getirdin.'⁽²⁷⁾

'Ey Hârûn'un kızkardeşi, baban kötü bir kimse değil idi ve annen bir bağıyye değil idi.'⁽²⁸⁾

Bunun üzerine ona işâret etti. Dediler ki: 'Beşikte olan bir sabî ile nasıl kelâm edelim?'⁽²⁹⁾

¹¹⁸³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'إِن كُنْتَ تَقِيًّا/مuhakkak ki ben, senden Rahmân'a istiâze ederim, eğer takvâ eden isen.]" Ona Allah'ı hatırlatarak: 'Eğer Allah'tan korkuyorsan.' demek istemiştir. İşte bu, kötülüğü def' etme husûsunda en kolay olan tedbîrdir. O, bu yolu deneyerek öncelikle onu Allah (عز وجل) ile korkutmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Meryem Suresi, 18. âyetin tefsirinde]

¹¹⁸⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[بَغِيَّة/bağıyye] zâniye/zinâ eden kadın (mânâsındadır)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Meryem Suresi, 28. âyetin tefsirinde]

¹¹⁸⁵ Bu açıklama Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَدَايَهَا مِنْ تَحْتِهَا]/Derken ona aşağısından nidâ etti ki]' kavli hakkında demiştir ki: "Melek (nidâ etti ki)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 337. sayfa]

(Îsâ) dedi ki: 'Muhakkak ki ben, Allah'ın kuluyum. Bana Kitâb'ı verdi¹¹⁸⁶ ve beni bir nebi¹¹⁸⁷ kıldı.'(30)

'Ve nerede olsam beni mübârek kıldı. Ve hayâtta olduğum müddetçe bana namazı ve zekâtı tavsiye etti.'(31)

'Ve vâlideme iyilik etmemi (de). Ve beni şakî bir cebbâr kılma.'(32)¹¹⁸⁸

'Ve selâm üzerimedir, doğduğum gün ve öleceğim gün ve hayâta döndürülerek ba's edileceğim gün.'(33)

İşte Meryem oğlu Îsâ. Hakkında o kuşku ettikleri 'Hakk kavil'.(34)

Allah için bir çocuk ittihâz etmesi olamaz. Subhândır,¹¹⁸⁹ bir emri kazâ edince o vakit ancak ona: 'Ol!' buyurur. Böylece olur.(35)

'Ve muhakkak ki Allah, benim Rabbim ve sizin Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibâdet edin, bu Sırât-ı Mustakîm'dir.'(36)¹¹⁹⁰

Fakat hizibler kendi aralarından ihtilâf ettiler.¹¹⁹¹ Artık veyl olsun azîm bir günü müşâhede edeceklerinden o küfredenlere!(37)

Bize gelecekleri gün ne iyi duyacaklar ve ne iyi görecekler. Lâkin zâlimler o gün mübîn bir dalâlet içindedirler.(38)

Ve onları emir kazâ edildiğinde hasret günüyle inzâr et.¹¹⁹² Ve onlar gaflet içindedirler.¹¹⁹³ Ve onlar îmân etmezler.(39)

¹¹⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'Bana Kitâb'ı verdim' kavli hakkında demiştir ki: "Geçmişte bana Kitâb'ı vermeye hükmetmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 190. sayfa]

¹¹⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Resûl değil de sadece Nebî olan ile kelâm buyrulur ve onun üzerine vahiy iner ama o (resûl olarak) irsâl olunmaz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 338. sayfa]

¹¹⁸⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا/Ve beni şakî bir cebbâr kılma.' Cebbâr, kibirlenen demektir. Şakî ise, Allah'a isyân edendir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 291. sayfa]

¹¹⁸⁹ münezzehdir, uzaktır

¹¹⁹⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط]/Sırât' Yoldur. '[المستقيم]/Mustakîm' (ise) '[الصراط]/Sırât'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

¹¹⁹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ/Fakat hizibler kendi aralarından ihtilâf ettiler.]" Kitâb ehli." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 339. sayfa]

¹¹⁹² Şeyh Muhammed Emin Şankitî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'Hasret' sözcüğü Arabçada, elden kayıp giden ve tekrar tedarik edilmesi mümkün olmayan şeylere karşı hissedilen çok şiddetli pişmanlık ve kendini paralama anlamına gelmektedir. 'İnzâr' sözcüğü ise, tehdit tarzında bildiri yapmak anlamına gelmektedir. Yani, insanları Kıyâmet Günü ile inzâr et!" [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 4. Cilt, 352. sayfa]

Muhakkak ki Biz, Biz Arz'a ve üzerindekiilere vâris olacağız. Ve Bize rücû edeceklerdir.(40)

Ve Kitâb'ta İbrâhîm'i zikret. Muhakkak ki o, sıddık bir nebî idi.(41)

Hani babasına demişti ki: 'Ey babam, işitmeyen ve görmeyen ve senden bir şeyi gidermeyen şeylere niçin ibâdet ediyorsun?'(42)

'Ey babam! Muhakkak ki bana, sana gelmeyen ilimden geldi.¹¹⁹⁴ O halde bana tâbî ol, seni dümdüz bir sırâta hidâyet edeyim.'(43)

'Ey babam, şeytâna ibâdet etme! Muhakkak ki şeytân, Rahmân'a âsi olmuştur.'(44)

'Ey babam! Muhakkak ki ben, sana Rahmân'dan bir azâb temâs etmesinden korkuyorum. O zaman şeytâna bir velî olursun.'(45)

(Babası) dedi ki: 'Sen ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrâhîm?¹¹⁹⁵ Eğer (buna) nihâyet vermezsen, elbette seni recmederim! Uzun bir süre benden hicret et.'(46)

(İbrâhîm) dedi ki: 'Selâm üzerinedir. Senin için Rabbime istiğfâr edeceğim.¹¹⁹⁶ Muhakkak ki O, bana lütufkâr¹¹⁹⁷ olandır.'(47)

Ve sizden ve Allah'ın dûnundan duâ ettiklerinizden ayrılıyorum ve Rabbime duâ ediyorum. Ola ki Rabbime duâ etmekle şakî olmam.(48)¹¹⁹⁸

Nihâyet onlardan ve Allah'ın dûnundan ibâdet ettiklerinden ayrılınca, ona İshâk'ı ve Yâkûb'u hibe ettik. Ve hepsini nebî kıldık.(49)

¹¹⁹³ İmâm İbn Hibbân (رحمه الله), Ebu Saîd el-Hudrî (رضي الله عنه)'tan, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in Allah (سبحانه) 'nın: 'إِذْ قَضَى الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ]' / **Emir kazâ edildiğinde. Ve onlar gaflet içindedirler.**]' kavli hakkında şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "(Bu uyarı) **dünyâdadır.**" [Nûreddîn el-Heysemî, Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân (1750.) Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Mevâridü'z-Zamân'da (1466.) hadîs için: "Sahîhtir" demiştir.]

¹¹⁹⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا] / **Ey babam! Muhakkak ki bana, sana gelmeyen ilimden geldi.**]' Yani: Sana gelmeyen, Allah'ı ilmetme ve mârifet/tanıma gelmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 294. sayfa]

¹¹⁹⁵ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[Dedi ki]' / Yani İbrâhîm (عليه السلام)'ın babası, dalâletteki azgınlığının ifrâtı nedeniyle inâdında ısrar ederek, 'أَرَاغِبَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي يَا إِبْرَاهِيمُ]' / **Sen ilâhlarımdan yüz mü çeviriyorsun ey İbrâhîm?**]' demişti. Yani İbrâhîm (عليه السلام)'ın babası: 'Sen, benim ilâhlarımdan yüz çeviriyor ve vazgeçiyorsun öyle mi?' demek istiyordu." [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4147. sayfa]

¹¹⁹⁶ açıklama için Tevbe Suresi'nin 114. âyetine bakınız

¹¹⁹⁷ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[حَفِيَّيْنِ] / **hafiyyen**]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Lütufkâr." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 341. sayfa]

¹¹⁹⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[Ola ki Rabbime duâ etmekle şakî olmam.]' / Yani: Umulur ki Rabbime duâ etmekle mutlu olurum." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 98. sayfa]

Ve onlara rahmetimizden hibe ettik ve onlar için alî bir doğruluk lisânı kıldık.(50)¹¹⁹⁹

Ve Kitâb'ta Mûsâ'yı zikret. Muhakkak ki o, ihlâsa erdirilmiş idi ve bir resûl, bir nebî idi.(51)

Ve ona Tûr'un sağ cânibinden nidâ ettik ve gizlice konuşmak için (Kendimize) onu yaklaştırdık.(52)¹²⁰⁰

Ve rahmetimizden kardeşi Hârûn'u bir nebî olarak ona hibe ettik.(53)

Ve Kitâb'ta İsmâîl'i zikret. Muhakkak ki o, vaadinde sâdık idi ve bir resûl, bir nebî idi.(54)

Ve ehline namaz ve zekât ile emrederdi ve Rabbi indinde rızâya ulaşmış idi.(55)

Ve Kitâb'ta İdrîs'i zikret. Muhakkak ki o, sâdık bir nebî idi.(56)

Ve onu alî bir mekâna kaldırdık.(57)¹²⁰¹

İşte onlar Allah'ın o üzerlerine nîmetlendirdiği, Âdem'in zürriyetinden nebîlerden ve Nûh ile beraber taşıdıklarımızdan ve İbrâhîm ve İsrâîl'in zürriyetinden ve hidâyet ettiklerimiz ve seçtiklerimizdendirler. Üzerlerine Rahmân'ın âyetleri tilâvet edildiğinde secde eder ve ağlayarak (yere) kapanırlar.(58)¹²⁰²

Bunun üzerine onların ardından, namazı zâyi eden ve şehvetlerine tâbî olan bir halef onlara halef oldu.¹²⁰³ Böylece yakında Gayya'ya mülâki olacaklardır.(59)¹²⁰⁴

¹¹⁹⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Yani onlar üzerine güzel senâlar ile senâ ettik. Çünkü bütün milletler onlar üzerine güzel senâ etmektedirler." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Meryem Suresi, 50. âyetin tefsirinde]

¹²⁰⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ/Ve ona Tûr'un cânibinden nidâ ettik]' Yani: Dağın (yanından). '[الْأَيْمَنِ/sağ]' Yani: Onun sağ cânibinden, Musa'nın sağ cânibinden. O, o ateşten bir kor umarak oraya gidince ateşin parladığını görmüş ve ona yönelmişti. Ateşi kendisine nisbetle Tûr'un sağ cânibinde, vâdinin kıyısının yanında bulmuştu. Bunun üzerine Allahu (تعالى) ona kelâm buyurmuş, nidâ etmiş, onu yaklaştırmış ve onunla münâcat etmişti/gizlice söyleşmişti." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Meryem Suresi, 52. âyetin tefsirinde]

¹²⁰¹ İmâm Katâde (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا/Ve onu alî bir mekâna kaldırdık.]' hakkında demiştir ki: "Enes bin Mâlik (رضي الله عنه), Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğunu: 'Mîrâca çıkarıldığım da İdrîs'i dördüncü semâda gördüm.' bize tahdîs etmiştir." [Ebu İsmâ Muhammed bin İsmâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3157.); Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) Sahîhu Sünen-i Tirmizî'de hadis için: 'Sahîhtir' demiştir.]

¹²⁰² Secde âyetidir

¹²⁰³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: 'فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ/Bunun üzerine onların ardından bir halef onlara halef oldu]' Yani: Zikredilen nebîlerden sonra gelen bir halef ki onlar kötü bir kavimdi." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 240. sayfa]

¹²⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا/Böylece yakında Gayya'ya mülâki olacaklardır.]' kavli hakkında

Tevbe eden ve îmân eden ve sâlih amel eden müstesnâ. Ve işte onlar Cennet'e dâhil olacaklardır ve onlara bir şey ile zulmedilmeyecektir.(60)

Adn Cennetleri ki, Rahmân kullarına gaybda vaad etmiştir. Muhakkak ki o, O'nun vaadi yerine gelecek olandır.(61)

Orada selâm müstesnâ lağviyyât işitmezler.¹²⁰⁵ Ve orada onlar için sabah ve akşam rızıkları vardır.(62)

İşte bu, kullarımızdan takvâ edenleri o mîrâsçı yapacağımız Cennet'tir.(63)

(Cibrîl dedi ki:) 'Ve biz, Rabbinin emri müstesnâ tenezzül etmeyiz. Önümüzdekiler ve arkamızdakiler ve bunun arasındakiler O'nundur. Ve Rabbin unuttur olmadı.'(64)¹²⁰⁶

Rabbidir semâların ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin. Öyleyse O'na ibâdet et. Ve O'na ibâdet etmede sabırlı ol! Sen O'na bir adaş ilmediyor musun?(65)¹²⁰⁷

Ve insân der ki: 'Öldüğümde mi, diri olarak hakîkaten ihrâc edileceğim?'(66)

Ve insân tezekkür etmez mi¹²⁰⁸ ki onu bundan önce halk ettik. Ve (o) bir şey değil idi.(67)

şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Hüsrân ile (karşılaşacaklardır)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 343. sayfa]

¹²⁰⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[لا يَسْمَعُونَ فِيهَا]/Orada işitmezler]' Cennet'te (işitmezler). '[لا يَسْمَعُونَ فِيهَا]' Bâtıl, fuşş ve fuzûlî kelâm işitmezler. '[سَلَامًا]/selâm müstesnâ]' Yani bilakis orada selâm/esenlik duyarlar. Yani kendisinden selâmet/esenlik hissedecekleri söz işitirler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 242. sayfa]

¹²⁰⁶ İmâm Buhârî (رحمه الله) İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) Cibrîl'e: 'Ziyâret ettiğinden daha çok bizi ziyâret etmene ne mânidir?' dedi. Bunun üzerine: '[وَمَا نَنْتَرُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا]/Ve biz, Rabbinin emri müstesnâ tenezzül etmeyiz. Önümüzdekiler ve arkamızdakiler O'nundur.' (âyeti) inzâl edilmiştir." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4731..)]

¹²⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا]/Sen O'na bir adaş ilmediyor musun?]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Rabbin bir mislini veya benzerini ilmediyor musun?" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 345. sayfa]

İmâm Kasımî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا]/Sen O'na bir adaş ilmediyor musun?]' kavli, 'Sen, Allah (سبحانه وتعالى)'nın bir benzerini ve dengini ilmediyor musun?' anlamına gelmektedir. Sen, Allah'a yönelirsin, yüzünü O (عز وجل)'ye döndürürsün ve O da sana talebini bol bol ihsân eder. Âyetin cümlesi, Allah'a tek olarak ibâdet etmenin vücûbunun ikrârıdır. Yani, Allah (سبحانه وتعالى)'nın misli/benzeri olmadığı kesindir ve böylece, Allah'ın gayrı hiç kimse ve hiçbir şey, kendisine ibâdet edilme hakkına sahip değildir. Allah'ın emrine teslîm olmak, O'na hakkıyla ibâdet etmek ve bu ibâdetin meşakkatlerine sabretmek şarttır." [Cemâleddîn el-Kasımî, Mehâsinu't-Te'vîl, 12. Cüz, 4156. sayfa]

¹²⁰⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَوَلَا يَذْكُرُ]/Ve tezekkür etmez mi]' Yani: Tezekkür ve tefekkür etmez mi?" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 245. sayfa]

Öyleyse Rabbine andolsun ki, elbette onları ve şeytânları haşr edeceğiz. Sonra elbette Cehennem'in çevresinde onları diz üstü hazır edeceğiz.(68)

Sonra, elbette her bir topluluktan çekip çıkaracağız, Rahmân'a karşı onların hangisi en şiddetli isyankârdır.(69)

Sonra elbette Biz -onları ki, onlar ona yaslanmaya evlâdır- en iyi ilmederiz.(70)

Ve sizden oraya varmayacak yoktur.¹²⁰⁹ (Bu,) Rabbinin üzerine kesin kazâ edilmiş olandır.(71)

Sonra o takvâ edenleri necât buyururuz ve zâlimleri orada diz üstü bırakırız.(72)

Ve üzerlerine âyetlerimiz beyyineler olarak tilâvet edildiğinde, o küfredenler o îmân edenlere dediler ki: 'Bu iki fırkadan hangisi makâm olarak daha hayırlı ve sohbet meclisleri daha güzeldir?'(73)¹²¹⁰

Ve onlardan önce kaç kuşağı helâk ettik, onlar metâca ve manzaraca¹²¹¹ daha güzeldiler.(74)

De ki: 'Kim dalâlette ise, o takdirde bir müddet Rahmân ona müddet versin. Nihâyet kendilerine vaad edilen ya azâbı veya Saat'i¹²¹² gördüklerinde, o zaman kimin mekânca daha şerrli ve askerce daha zayıf olduğunu ilmedecekler.(75)

¹²⁰⁹ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Süddî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Mürre el-Hemedânî'ye Allah (عز وجل)'nin: 'وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا/Ve sizden oraya varmayacak yoktur.' kavli hakkında suâl ettim. Bunun üzerine AbdUllah bin Mes'ûd'un kendilerine şöyle dediğini söyledi: 'Dedi ki: 'Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurdu: '(Her) insan ateşe vârid olur, sonra da amelleriyle oradan çıkarlar. (Çıkanların) ilki yıldırım parıltısı gibidir. Sonra rüzgar gibi, sonra atın koşması gibi, sonra devenin üzerindeki binici gibi, sonra bir kimsenin koşması, sonra yürümesi gibi.'" [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3159.); Tirmizî: 'Hasen hadîstir' der. Şeyh el-Elbânî ise 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de: 'Sahîhtir' demiştir]

¹²¹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allahu (تعالى), kâfirlere dâir şunu haber veriyor ki onlar, üzerlerine Allah'ın delâleti zâhir, hücceti apaçık, burhânı vâzih âyetleri tilâvet edildiğinde karşı çıkarlar ve ondan yüz çevirirler ve îmân eden kimseler hakkında onlara karşı kibirlenerek ve üzerinde oldukları bâtil dînin sıhhatine dâir deliller getirmeye çalışarak konuşurlar. Bu sûretle onlar şöyle derler: '[خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا/makam olarak daha hayırlı ve sohbet meclisleri daha güzeldir?]' Evleri en güzel olan, rütbeleri en yüksek olan, sohbet meclisleri en hoş olanlar kimlerdir? '[نَدِيًّا/Nediyy]' kelimesi, erkeklerin sohbet için toplandıkları meclis demektir. Yani onların sohbet meclisleri daha mâmûrdur, yol ve uğrak yeri olarak daha çoktur. Onlar şunu kastediyorlardı: 'Biz bu mesâbede bulunup da nasıl bâtil üzere oluruz? Erkam bin Ebî Erkam'ın evinde veya benzer evlerde gizlenip saklanan şu kimseler nasıl olur da hakk üzere olurlar?'" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Meryem Suresi, 73. âyetin tefsirinde]

¹²¹¹ Bu iki kelimenin açıklaması İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[أَتَّأْتِ/eseesen]' Yani: Metâca/malca. '[وَرِيًّا/ve rıy'en]' Yani: Manzaraca." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 102. sayfa]

¹²¹² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

Ve Allah o hidâyete erenlerin hidâyetini ziyâdeleştirir. Ve bâki olan sâlihât¹²¹³ Rabbin indinde sevâb olarak ve sonuç itibariyle daha hayırlıdır.(76)

Öyleyse âyetlerimize o küfredeni gördün mü? Ve dedi ki: 'Elbette bana mal ve evlâd verilecektir.'(77)

Gayba muttalî mi oldu, yoksa Rahmân indinde ahid mi ittihaz etti?(78)

Hayır, söylediklerini yazacağız ve onun için azâbı uzattıkça uzatacağız.(79)

Ve söylediklerine ona vâris olacağız ve ferden Bize gelecektir.(80)¹²¹⁴

Ve Allah'ın dûnundan ilâhlar ittihaz ettiler, onlara bir izzet olması için.(81)¹²¹⁵

Hayır, onların ibâdetlerine küfredecekler ve aleyhlerine zıd olacaklar.(82)¹²¹⁶

Görmedin mi kâfirlerin üzerlerine şeytânları irsâl ettiğimizi? Onları kışkırttıkça kışkırtıyorlar.(83)

Bu itibarla aleyhlerinde acele etme, onlar için ancak bir sayı sayıyoruz.(84)¹²¹⁷

Muttakîleri Rahmân'a heyet halinde haşr edeceğimiz gün.(85)

Ve mücrimleri susuz olarak Cehennem'e sevk edeceğiz.(86)

Rahmân'ın indinde bir ahid ittihaz etmiş olanlar müstesnâ onlar şefaate mâlik olmayacaklardır.(87)¹²¹⁸

¹²¹³ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ/Ve bâki olan sâlihât]' kavli hakkında demiştir ki: "'[لا إله إلا الله/Lâ ilahe illAllah]' ve '[الله أكبر/Allahu Ekber]' ve '[الحمد لله/Elhamdulîllah]' ve '[سبحان الله/SubhânAllah]' kelimeleri, bâki olan sâlihattır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 350. sayfa]

¹²¹⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَنَرِثُهُ مَا يَقُولُ/Ve söylediklerine ona vâris olacağız]' Yani: Söylenip durduğu malına ve evlâdına vâris olacağız. '[وَيَأْتِينَا قُرْآنًا/ve Bize ferden gelecektir]' Beraberinde hiçbir şey olmaksızın." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 105. sayfa]

¹²¹⁵ Şeyh Şankıtî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani, Allah'ın dûnundan ibâdet etmiş oldukları putlar ve sâir ibâdet edilenler. Muhakkak ki onlar o mâbûdlara, kendilerine izzet versinler, yani onları Allah'ın azâbından kurtaracak ensâr ve şefaatchiler olsunlar diye ibâdet ettiler." [Muhammed Emîn Şankıtî, Edvâu'l-Beyân, 4. cilt, 483. sayfa]

¹²¹⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[كَلَّا/Hayır]' Yani: İş onların iddia ettikleri gibi değildir. '[سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ/Hayır, onların ibâdetlerine küfredecekler]' Yani ibâdet etmiş oldukları putlar ve ilâhlar, müşriklerin ibâdetini reddedecek ve onlardan teberrî edeceklerdir." Devamla şöyle demiştir: '[وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ وَضِدًا/ve aleyhlerine zıd olacaklar]' Yani onlara düşman olacaklardır. Halbuki dünyâda onların velîleri/dostları idiler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 254. sayfa]

¹²¹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: '[إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا/onlar için ancak bir sayı sayıyoruz]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Dünyâda almış oldukları nefesler. Onların yaşları ve ecelleri gibi o nefesler de sayılıdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 351. sayfa]

Ve dediler ki: 'Rahmân, bir evlâd itti haz etti.'(88)

Andolsun ki, çok çirkin bir şey¹²¹⁹ getirdiniz.(89)

Neredeyse ondan semâlar çatlayacak ve Arz yarılacak ve dağlar yıkılıp çökecektir.(90)

Rahmân'a evlâd iddia ettiler diye.(91)

Ve Rahmân'a bir evlâd itti haz etmesi yakışmaz.(92)

Semâlar ve Arz'da olan kimse yoktur ki, Rahmân'a kul olarak gelecek olmasın.(93)

Andolsun ki, onları kuşatmıştır ve sayı olarak saymıştır.(94)

Ve onların hepsi Kıyâmet Günü O'na ferden¹²²⁰ gelecektir.(95)

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onlar için Rahmân bir sevgi kılacaktır.(96)¹²²¹

Böylece onu, ancak onunla muttakîleri tebşîr etmen ve istikâmetli olmayan¹²²² bir kavmi onunla inzâr etmen için lisânın ile kolaylaştırdık.(97)

Ve onlardan önce kaç kuşağı helâk ettik. Onlardan birini hissediyor veya onların bir fısıltısını işitiyor musun?(98)¹²²³

¹²¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَتَتَّخِذُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا]/Rahmân'ın indinde bir ahid itti haz etmiş olanlar müstesnâ onlar şefaate mâlik olmayacaklardır.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ahid: 'لا إله إلا الله/Lâ ilahe illAllah'a şehâdet etmek, güç ve kuvveti Allah'a teslim etmek ve Allah'tan başkasından umut etmemektir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 352. sayfa]

¹²¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَتَتَّخِذُ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا]/çok çirkin bir şey]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Azîm bir kavlî." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 352. sayfa]

¹²²⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَرْدًا/ferden]' Beraberinde dünyâdan hiçbir şey olmaksızın, tek başına" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 257. sayfa]

¹²²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا]/onlar için Rahmân bir sevgi kılacaktır]' kavli hakkında demiştir ki: "Onları muhabbet eder ve onları mü'minlere muhabbet ettirir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 262. sayfa]

¹²²² Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[لُؤْدُنًا/lüdden]' kavli hakkında demiştir ki: "İstikâmetli olmayan." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 3. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 353. sayfa]

¹²²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[هَلْ تَحْسُنُ مِنْهُمْ مَنْ] أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا/veya onların bir fısıltısını işitiyor (musun?)]' Mânâsı: Onlardan birini görüyor musun? '[رِكْزًا/Rikz]': 'Ses' demektir. Lügat ehli demiştir ki: '[رِكْزًا/Rikz]': 'Hafî/gizli ses' demektir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 317. sayfa]

20.TÂHÂ SÛRESİ (135 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tâ, Hâ.(1)

Kur'ân'ı senin üzerine meşakkat çekmen için inzâl etmedik.(2)¹²²⁴

Ancak huşû duyan için bir tezkiredir.(3)

Arz'ı ve yüksek semâları halk edenden inzâl edilmiştir.(4)

Rahmân, Arş üzerine istivâ buyurmuştur.(5)¹²²⁵

O'nundur semâlardakiler ve Arz'dakiler ve ikisinin arasındakiler ve yerin altındakiler.(6)

Ve eğer sözü cehretsen de muhakkak ki O, sırrı ve daha gizliyi ilmeder.(7)¹²²⁶

Allah, O'ndan başka ilâh yoktur. En güzel isimler O'nundur.(8)¹²²⁷

¹²²⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى/Kur'ân'ı senin üzerine meşakkat çekmen için inzâl etmedik.] Hayır, VAllahi onu bir meşakkat kılmamıştır. Ve lâkin onu bir rahmet ve bir nûr ve Cennet'e bir delîl kılmıştır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 354. sayfa]

¹²²⁵ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Öyle ki biz, Allah (عز وجل)'nin haberine î mân ederiz. Hâlık'ımız Arş'ının üzerine istivâ buyurmuştur. Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyiz. Ve -mu'attıla ve cehmiyyenin dediği gibi- bize söylenenden başka bir kavil söylemeyiz. Mu'attıla ve cehmiyye şöyle der: 'O, Arş'ı üzerine istivâ değil istivlâ etmiştir.' Böylelikle onlara söylenenden başka bir kavle tebdîl etmişlerdir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 233. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise -daha önce geçtiği üzere- şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى سِدْرٍ مَّجِيدٍ/Sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.]' [A'raf sûresi, 54. âyet] kavli hakkında, insanlar pek çok söz söylemişlerdir." Sonra İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle devam eder: "Bu konuda Mâlik ve Evzâî ve Sevrî ve Leys ibn Sa'd ve Şafîî ve Ahmed ve İshâk ibn Râhûye ve eski ve yeni diğer Müslüman imâmlardan Selefî Sâlih'in mezhebine sülûk edilmelidir/girilmelidir. Ve bu yol, bu âyeti tekyîf ve teşbîh ve tâ'tîl etmeden, geldiği gibi kabul etmektir. Teşbîhçilerin zihinlerine hemen geliveren zahir mânâ; Allah (سبحانه وتعالى)'dan nefyolunmuştur. Muhakkak ki Allah; mahlukâtından hiçbir şey O'na benzemez. '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ/ O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.]' [Şura Sûresi, 11. âyet] Bilakis durum; imâmların -[Buhârî'nin hocası] Nuaym bin Hammâd el-Huzâî onlardandır- dediği gibidir: 'Kim Allah'ı mahlukatına teşbîh ederse kâfir olur. Kim Allah'ın kendisiyle nefsinin vassettiklerini inkar ederse kâfir olur. Allah'ın nefsinin vassettiği ve Resûlu'nun (vasfettiklerinde) teşbîh yoktur.' [Eser sahihtir. O'nu Zehebî, el-Uluvv'de sahih bir isnadla zikretmiştir. Şeyh el-Elbânî de onu Muhtasar el-Uluvv'de (184. sayfa) sahih görmüştür.]

Kim Allah (سبحانه وتعالى) için sarîh âyetlerde ve sahîh haberlerde vârid olan şeyleri Allah (سبحانه وتعالى)'nın Celâl'ine layık vecih üzere isbât eder ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan noksanlıkları nefyederse; işte o, hidâyet yoluna sülûk etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, A'raf Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

¹²²⁶ Ebu's-Şeyh el-İsfahânî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Zeyd ibn Eslem (رضي الله عنه)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَعْلَمُ السِّرَّ وَالْغَيْبَ/Sırrı ve daha gizliyi ilmeder]' Kulların sırlarını ve daha gizliyi ilmeder. '[دَاخِلٌ فِيهِ/ Dâhîl]' Onun (insânın) bilinmeyen sırrıdır." [Ebu Muhammed AbdUllah bin Muhammed bin Câfer (Ebu's-Şeyh) el-İsfahânî, Kitâbu'l-Azame, 2. cilt, 516. sayfa (168.)]

Ve Mûsâ'nın hadîsi¹²²⁸ sana geldi mi?(9)

Hani bir ateş görmüştü de ehline demişti ki: 'Durun, muhakkak ki ben bir ateş gördüm. Umulur ki ben ondan size bir kor getiririm veya ateşin indinde bir hidâyet edici bulurum.'(10)¹²²⁹

Nihâyet ona gelince nidâ edildi ki: 'Ey Mûsâ!'(11)

'Muhakkak ki Ben, Ben Rabbinim. İmdi nalınlarını çıkar. Muhakkak ki sen, mukaddes vâdi Tuvâ'dasın.'(12)

'Ve Ben seni seçtim. Öyleyse vahyedileni dinle.'(13)

'Muhakkak ki Ben, Ben Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. O halde bana ibâdet et ve zikrim için namazı ikâme et.'(14)

'Muhakkak ki Saat¹²³⁰ gelecektir. Her nefsin, sa'yının karşılığını görmesi için¹²³¹ onu neredeyse gizleyeceğim.'(15)

'Öyleyse ona îmân etmeyen ve hevâsına tâbi olan kimse seni ondan alıkoymasın, sonra helâk olursun!'(16)¹²³²

'Ve şu sağ elindeki ne, ey Mûsâ?'(17)

(Mûsâ) dedi ki: 'O benim asâm, onun üzerine dayanırım ve onunla koyunlarımın üzerine yaprak silkelerim. Ve benim için onda başka yararlar (da) vardır.'(18)

(Allah) buyurdu ki: 'Onu ilkâ et, ey Mûsâ!'(19)

Bunun üzerine onu ilkâ etti, derken o zaman o, sa'y eden bir yılan (oldu).(20)¹²³³

---

¹²²⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ]' Allah, O'ndan başka ilâh yoktur. En güzel isimler O'nundur." Yani: O ki, senin üzerine Kur'ân'ı inzâl etmiştir. O, Allah'tır, O ki, O'ndan başka ilâh yoktur. O, en güzel isimler ve en âlî/yüce sıfatlar sahibidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tâhâ Suresi, 8. âyetin tefsirinde]

¹²²⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine demiştir ki: "[حَدِيثُ مُوسَى]/Mûsâ'nın hadîsi" Mûsâ'nın kıssası." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tâhâ Suresi, 9. âyetin tefsirinde]

¹²²⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَوْ أَجِدْ عَلَى النَّارِ]' Veya ateşin üzerinde bir hidâyet edici bulurum" Veya ateşin indinde beni hidâyet edecek/bana kılavuzluk yapacak ve yol gösterecek bulurum." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 322. sayfa]

¹²³⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "[السَّاعَةُ]/Saat" Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

¹²³¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى]/Her nefsin, sa'yının karşılığını görmesi için" Yani: Amel ettiği hayrın ve şerrin karşılığını görmesi için." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 268. sayfa]

¹²³² Bu açıklama yine İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir, der ki: "[فَتَرَدَّى]/Fe terdâ" Yani: Sonra helâk olursun." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 268. sayfa]

(Allah) buyurdu ki: 'Tut onu ve korkma. Onu evvelki sîretine iâde edeceğiz.'(21)¹²³⁴

'Ve elini koynuna sok, başka bir âyet olarak kusursuz bembeyaz hurûc etsin.'(22)

'Sana en büyük âyetlerimizden göstermemiz için.'(23)

'Firavun'a git. Muhakkak ki o, tuğyân etmiştir.'(24)¹²³⁵

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbim! Sadrıma genişlik ver.'(25)

'Ve benim için işimi kolaylaştır.'(26)

'Ve dilimden düğümü çöz.'(27)

'Sözümü fikhetsinler.'(28)¹²³⁶

'Ve ehlimden bana bir vezîr kıl.'(29)¹²³⁷

'Kardeşim Hârûn'u.'(30)

'Onunla arkamı şiddetlendir.'(31)¹²³⁸

'Ve işimde onu şerîk et.'(32)¹²³⁹

'Ki Seni çok tesbîh edelim.'(33)

'Ve Seni çok zikredelim.'(34)

'Muhakkak ki Sen, bizi gören olansın.'(35)

(Allah) buyurdu ki: 'Sana istediğin verilmiştir, ey Mûsa!'(36)

---

¹²³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَإِذَا هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى/derken o zaman o, sa'y eden bir yılan (oldu).]' Yani: Gidip gelen bir yılan" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 326. sayfa]

¹²³⁴ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا الْأُولَى/Onu evvelki sîretine iâde edeceğiz.]" Yani ilk şekline. Yani asâyı." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 113. sayfa]

¹²³⁵ Naziat Suresi'nin 17. âyeti ile aynıdır

¹²³⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'يُفَقِّهُوا/Sözümü fikhetsinler.]" Yani: Sözümü fehmet sinler/anlasınlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 328. sayfa]

¹²³⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي/Ve ehlimden bana bir vezîr kıl.]" Yani: Ehlimden bir yardımcı." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 114. sayfa]

¹²³⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'أَشْدُدْ بِهِ أَزْرِي/Onunla arkamı şiddetlendir.]" Yani: Sırtımı onunla kuvvetlendir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 328. sayfa]

¹²³⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَأَشْرِكْهُ فِي أَمْرِي/Ve işimde onu şerîk et.]" Yani: Nübüvvet ve tebliğ ve risâlette." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 271. sayfa]

'Ve andolsun ki, senin üzerine başka defa (da) minnette bulunmuştuk.'(37)¹²⁴⁰

'Hani annene vahyedileni vahyetmiştik.'(38)

'Onu tâbût içine koy da onu suya bırak, böylece su onu sâhile ilkâ etsin, Bana düşman ve ona düşman onu alsın diye. Ve üzerine Benden bir muhabbet ilkâ ettim. Ve gözüm üzere yetiştirilmen için.'(39)¹²⁴¹

'Hani kız kardeşin (Firavun ailesine) gidiyor ve diyordu ki: 'Ona bakacak bir kimseyi size göstereyim mi?' Derken, gözü aydın olsun ve hüzünlenmesin diye seni annene rücû ettirdik. Ve sen bir nefsi katletmiştin de seni gamdan necât buyurmuştuk. Ve seni fitneden fitneye uğratmıştık. Böylece Medyen ehli içinde senelerce kalmıştın. Sonra bir kader üzerine geldin, ey Mûsâ!'(40)

'Ve Ben, seni Nefsime seçtim.'(41)¹²⁴²

'Sen ve kardeşin âyetlerim ile git.¹²⁴³ Ve zikrimde zayıflık göstermeyin.'(42)¹²⁴⁴

¹²⁴⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى' [Ve andolsun ki, senin üzerine başka defa (da) minnette bulunmuştuk.]' Yani: Bu defadan başka bir defa da sana nimet vermiştik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 329. sayfa]

¹²⁴¹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Allah (عز وجل), Nebîsi Nûh (صلوات الله عليه)'e şöyle buyurmuştur: 'وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا' [Hûd Sûresi, 37. âyet] Ve O (جل وعلا) buyurmuştur ki: 'تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا' [Gözlerimiz(in önün)de cereyân eder.] [Kamer Sûresi, 14. âyet] Ve O (عز وجل), Mûsâ'yı zikrederken şöyle buyurmuştur: 'وَلَتُصْنَعِ عَلَى عَيْنِي' [Tâhâ Sûresi, 39. âyet] Ve buyurdu ki: 'وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا' [Tûr Sûresi, 48. âyet] Şu halde her mü'minin üzerine Hâlık ve Bârî'nin Nefsi için isbât ettiği Gözü isbât etmek, vâcibtir. Ve gayrı mü'min ise: Allah'ın muhkem tenzîlinde (Kendisi için) isbât ettiğini Allah (تبارك وتعالى)'dan nefyeden kimsedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 96.-97. sayfalar]

¹²⁴² İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "Rabbimiz, Nefsinin, halk ettiklerinin nefsi gibi olmasından münezzehtir. O, nefsi olmayan bir yokluk olmaktan da azîzdir. Allah (ذکره جل), Nebîsi Muhammed (صلی الله) [وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ] [Ve âyetlerimize o îmân edenler sana geldiklerinde, artık de ki: 'Selâm üzerinize olsun! Rabbimiz Nefsi üzerine rahmeti yazdı']" Rabbimiz bize ilmettirmiştir ki O'nun, üzerine rahmeti yazdığı bir Nefsi vardır." Devamla İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "Allah (ذکره جل), kelîmi Mûsâ'ya buyurdu ki: 'وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي' [Tâhâ Sûresi, 40.-41. âyetler] Böylece Allah, Kendisinin, O'na kelîmi Mûsâ (عليه السلام)'ı seçtiği bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. Ve (جل وعلا) şöyle buyurmuştur: 'وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ' [Ve Allah, sizi Nefsinden tahzîr eder. Ve Allah, kullarına Rauf'tur.] [Âl-i İmrân, 30. âyet] Yine Allah, bu âyette (de) Kendisinin bir Nefsi olduğunu isbât etmiştir. Rûhullah Meryem oğlu İsâ, Rabbine hitâb ederek şöyle demiştir: 'تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ' [Sen benim nefsimdekini ilmedersin ve ben Senin Nefsindeki ilmedemem. Muhakkak ki Sen, Sensin gaybleri ilmeden.] [Mâide Sûresi, 116. âyet] Böylelikle Rûhullah Meryem oğlu İsâ (da), mâbûdunun bir Nefsi olduğunu bildirmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 11.-12. sayfalar]

¹²⁴³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'ادْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي' [Sen ve kardeşin âyetlerim ile git.]' Yani: Delîllerim ile." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 331. sayfa]

'Firavun'a gidin. Muhakkak ki o, tuğyân etmiştir.'(43)

'Artık ona yumuşak söz söyleyin. Umulur ki o tezekkür eder veya haşyet duyar.'(44)¹²⁴⁵

Dediler ki: 'Rabbimiz! Muhakkak ki biz, bize karşı ifrât etmesinden¹²⁴⁶ veya tuğyân etmesinden korkarız.'(45)

(Allah) buyurdu ki: 'Korkmayın, muhakkak ki Ben sizinle beraberim. İştirim ve görürüm.'(46)

Böylece ona gidin de deyin ki: 'Muhakkak ki biz, Rabbinin resûlleriyiz. Artık İsrâîl oğullarını bizimle irsâl et ve onlara azâb etme. Sana Rabbinden bir âyet ile geldik. Ve selâm, hidâyete tâbi olanın üzerinedir.'(47)

'Muhakkak ki biz, azâbın, tekzîb edenin ve yüz çevirenin üzerine olacağı bize vahyedilmiştir.'(48)

(Firavun) dedi ki: 'O halde sizin Rabbiniz kim, ey Mûsâ?'(49)

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbimiz O ki, her şeye hilkatini veren, sonra hidâyet edendir.'(50)¹²⁴⁷

(Firavun) dedi ki: 'Öyleyse evvelki kuşakların durumu nedir?'(51)

(Mûsâ) dedi ki: 'Onların ilmi Rabbinin indinde bir kitâbtadır. Rabbim dalâlet etmez ve unutmaz.'(52)¹²⁴⁸

¹²⁴⁴ Bu açıklama Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلَا تَنِيَّ/ve lâ teniyeel' kavli hakkında demiştir ki: "Zayıflık göstermeyin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 359. sayfa]

¹²⁴⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَلَا تَنِيَّ لَعَلَّ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى/Artık ona yumuşak söz söyleyin. Umulur ki o tezekkür eder veya haşyet duyar.'" Bu âyette büyük bir ibret vardır. Şöyle ki, Firavun son derece sapkınlık ve kibir içinde idi. Mûsâ ise Allah'ın halk ettikleri içinde seçkin idi. Buna rağmen Mûsâ, Firavun'a ancak lutf ve yumuşaklık ile hitâb etmişti." Devamla şöyle demiştir: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَا تَنِيَّ لَعَلَّ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى/Umulur ki o tezekkür eder veya haşyet duyar.'" Yani: Umulur ki o, içinde bulunduğu dalâlet ve helâktan döner. 'وَلَا تَنِيَّ لَعَلَّ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَى/veya haşyet duyar' Yani: Rabbinin haşyetinden dolayı bir tâat ortaya koyar." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tâhâ Suresi, 44. âyetin tefsirinde]

¹²⁴⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'أَنْ يَفْزُطَ/bize karşı ifrât etmesinden'" Ondan bir cezâlandırma gelmesinden." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 359. sayfa]

¹²⁴⁷ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى/her şeye hilkatini veren, sonra hidâyet edendir.' kavli hakkında demiştir ki: "Her şeye, o şey için uygun olanı vermiş, sonra onu, bu verdiği hidâyet etmiştir." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 17. sayfa]

¹²⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنسَى/Rabbim dalâlet etmez ve unutmaz.' kavli hakkında şöyle

'O ki, sizin için Arz'ı bir beşik kıldı ve onda size yollar açtı ve semâdan bir su inzâl etti.' Böylece onunla türlü nebattan çiftler ihrâc ettik.(53)

Yiyin ve davarlarımızı otlatın. Muhakkak ki bunda, elbette takvâ sahibleri¹²⁴⁹ için âyetler vardır.(54)

Sizi ondan halk ettik ve sizi oraya iâde edeceğiz. Ve sizi ondan bir kere daha ihrâc edeceğiz.(55)¹²⁵⁰

Ve andolsun ki, âyetlerimizin hepsini ona gösterdik de tekzîb etti ve diretti.(56)

(Firavun) dedi ki: 'Sihrin ile bizi arzımızdan ihrâc etmek için mi geldin, ey Mûsâ?'(57)

'Öyleyse biz (de) sana onun misli bir sihir elbette getireceğiz. Artık bizim aramızda ve senin aranda bir vâde kıl,¹²⁵¹ mûsâvî bir mekân,¹²⁵² ona ne biz muhâlefet edelim ve ne (de) sen.'(58)

(Mûsâ) dedi ki: 'Vâdeniz, ziynet günü ve insanların toplanacağı kuşluk vaktidir.(59)¹²⁵³

Bunun üzerine Firavun döndü ve hilesini topladı, sonra geldi.(60)

Mûsâ onlara dedi ki: 'Veyl olsun size! Allah'ın üzerine yalan iftirâ etmeyin, sonra sizi azâb ile yok eder. Ve iftirâ eden perişan olmuştur.'(61)

Derken işlerini aralarında nizâlaştılar¹²⁵⁴ ve gizlice fısıldaştılar.(62)

---

dediğini tahrîc etmiştir: "Rabbim hatâ etmez ve unutmaz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 360. sayfa]

¹²⁴⁹ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. 128. âyete bakınız.

¹²⁵⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ/Sizi ondan halk ettik]' Yani: Arz'dan. '[وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ/ve sizi oraya iâde edeceğiz]' Yani: Ölüm ânında '[وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً]' Yani: Haşr ânında." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 335. sayfa]

¹²⁵¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَأَجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا'/Öyleyse biz (de) sana onun misli bir sihir elbette getireceğiz. Artık bizim aramızda ve senin aranda bir vâde kıl' Yani: Aramızda bir süre ve buluşma vakti belirle." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begâvî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 279. sayfa]

¹²⁵² Şeyh Şankitî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'مَكَانًا سَوًى/mûsâvî bir mekân' Yani: İnsâf ve adâlet gereği olarak, tüm insanların hâzır olmasına imkân vermek için." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 4. cilt, 536. sayfa]

¹²⁵³ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'قَالَ وَأَنْ يَحْشَرَ النَّاسُ' (Mûsâ) dedi ki: 'Vâdeniz, ziynet günü' Bu, onların bayram günü idi. '[وَأَنْ يَحْشَرَ النَّاسُ] ve insanların toplanacağı kuşluk vaktidir' Vermiş oldukları o söz için bir araya gelirler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 361. sayfa]

¹²⁵⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'فَتَنَازَعُوا/Derken işlerini aralarında nizâlaştılar' Yani: Münâzara ve müşâvere ettiler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begâvî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 280. sayfa]

Dediler ki: 'Bu ikisi elbette iki sihirbaz, başka değil. Sihirleriyle sizi arzınızdan ihrâc etmeyi ve örnek tarîkâtınızı gidermeyi murâd ediyorlar.'(63)¹²⁵⁵

'Öyleyse, hilelerinizi toplayın, sonra saf saf gelin. Ve bugün üstün gelen felâh bulmuştur.'(64)

Dediler ki: 'Ey Mûsâ! Ya sen ilkâ et veya biz olalım ilkâ edenlerin evveli.'(65)

(Mûsâ:) 'Bilakis, siz ilkâ edin.' dedi de o zaman ipleri ve âsâları sihirlerinden ona sa'y ediyor hayalini verdi.(66)

Bunun üzerine Mûsâ, nefsinde bir korku buldu.(67)¹²⁵⁶

Buyurduk ki: 'Korkma, muhakkak ki sen, sensin âlâ.'(68)¹²⁵⁷

Ve sağ elindekini ilkâ et, onların yaptıklarını yutsun. Yaptıkları ancak bir sihirbaz hilesidir. Ve sihirbaz nereye gelse felâh bulmaz.(69)

Ve sihirbazlar secdeye atıl(arak yere kapan)dılar. Dediler ki: 'Hârûn ve Mûsâ'nın Rabbine îmân ettik.'(70)¹²⁵⁸

¹²⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى/ve örnek tarîkâtınızı gidermeyi]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Sizin örnek yolunuzu ortadan kaldırmayı (murâd ediyorlar). Ve onlar, İsrâîl oğullarıdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 362. sayfa]

¹²⁵⁶ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَجَسَّ/evcese]' Yani: Nefsinde bir korku buldu." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 340. sayfa]

¹²⁵⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَلَا عَلَى/âlâ]' Yani gâlib olan sensin. Yani galibiyet ve zafer senindir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 284. sayfa]

¹²⁵⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Peki Mûsâ (عليه السلام) hakkında ne dersin? Hani Firavun, sihirbazların gelmesi için ondan bir zaman tâyin etmesini talep etmişti. Mûsâ da ziynet gününün duhâ vakti için onlara vaad etmişti/söz vermişti. Ziynet günü ise bayram günü demektir. Nitekim insanlar bayram günlerinde ziynetlerini takınırlar. Bu buluşma gece değil de gündüzün ortasında vukû buldu. Herkes toplandığı vakit: 'مُوسَى قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيَكُنْ لَكُمْ آيَةٌ فَتَقْرَأُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَيُسْحَتَكُمْ يَعْذَابُ وَقَدْ خَابَ مَنْ أَفْتَرَى/Mûsâ onlara dedi ki: 'Veyl olsun size! Allah'a yalan iftirâ etmeyin, sonra sizi azâb ile yok eder. Ve iftirâ eden perişan olmuştur.' [Tâhâ, 61. âyet] Allah (عز وجل) şöyle buyurmuştur: 'فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا/فتنازعوا أمرهم بينهم وأسروا النجوى/Derken işlerini aralarında gizlice fısıldaştılar ve gizlice fısıldaştılar.] [Tâhâ Suresi, 62. âyet] Âyetin başında ki: '[ف/Fe]' harfî tertîbe, tâkibe ve sebebe delâlet eder. Yani Mûsâ (عليه السلام) bu kelâmı edince hemen aralarında nizâlaşmaya/tartışmaya başladılar. Nizâlaşma ise başarısızlık demektir. Tıpkı Allah (عز وجل)'nin dediği gibi: 'وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ/ve nizâlaşmayın. O takdirde gevşersiniz ve rüzgârınız gider.] [Enfâl Suresi, 46. âyet] 'فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النجوى/Derken işlerini aralarında gizlice fısıldaştılar ve gizlice fısıldaştılar.] [Tâhâ Suresi, 62. âyet] Mûsâ (عليه السلام)'ın bu kelâmının netîcesi ise Mûsâ'ya karşı olmak için gelen bu sihirbazların onun safına geçmeleri, secdeye kapanmaları ve Firavun onların karşılarında olmasına rağmen: 'قَالُوا أَمْثَلُ رَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى/Dediler ki: 'Hârûn ve Mûsâ'nın Rabbine îmân ettik.' [Tâhâ Suresi, 70. âyet] diye îlân etmeleridir. Liderleri çok kuvvetli olan büyük bir topluluğun karşısında, tek bir kimseden sudûr eden hakk kelime ne kadar tesirli olmuştur!" [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Likâu'l-Bâbi'l-Meftûh, 211. likâ]

(Firavun) dedi ki: 'Ben size izin vermeden önce siz ona îmân ettiniz. Muhakkak ki o, elbette size sihri o tâlim eden büyüğüdür. Öyleyse, elbette sizin ellerinizi ve ayaklarınızı hilâftan keseceğim ve elbette sizi hurma dallarına asacağım. Ve elbette hangimizin azâbı daha şiddetli ve daha bâki ilmedeceksiniz.'(71)

Dediler ki: 'Bize beyyinelerden gelen ve bizi o yaratan üzerine seni asla tercîh etmeyeceğiz. Artık sen kazâ edeceğini kazâ et, ancak bu dünyâ hayâtına kazâ edersin.'(72)

'Muhakkak ki biz, hatâlarımızı ve bizi üzerine ikrâh ettiğin sihirden mağfiret etmesi için Rabbimize îmân ettik. Ve Allah daha hayırlı ve daha bâkidir.'(73)

Muhakkak ki o, kim Rabbine mücrim olarak¹²⁵⁹ gelirse, o takdirde muhakkak ki onun için Cehennem vardır. Orada ne ölür ve ne (de) hayatta kalır.(74)

Ve kim O'na sâlih ameller işlemiş bir mü'min olarak gelirse, artık işte onlar, onlar için en yüksek dereceler vardır;(75)

Adn Cennetleri, altlarından nehirler cereyân eder, orada muhalledlerdir. Ve bu, tezekkî edenlerin karşılığıdır.(76)¹²⁶⁰

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya: 'Kullarımla geceleyin yürü de onlar için denizde kuru bir yol darb et. (Firavun tarafından) yetişilmekten korkma ve haşyet duyma.' diye vahyettik.(77)

Bunun üzerine Firavun askerleriyle onların (peşine) tâbi oldu da denizden onları örten örttü.(78)

Ve Firavun kavmini dalâlete düşürdü ve onları hidâyete götürmedi.(79)

'Ey İsrâîl oğulları! Sizi düşmanınızdan necât buyurduk ve size Tûr'un sağ cânibini¹²⁶¹ vaad ettik. Ve üzerinize helva ve bıldırcın inzâl ettik.'(80)

'Sizi rızıklandığımız tayyibâtan yiye¹²⁶² ve onda tuğyân etmeyin, sonra üzerinize gazâbım iner. Ve kimin üzerine gazâbım inerse, artık şakî olmuştur.'(81)¹²⁶³

¹²⁵⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مُجْرِمًا/mücrim olarak]' Yani: müşrik olarak. Yani (kim) şirk üzere ölürse." [Ebu Muhammed el-Hüseyin ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, . sayfa]

¹²⁶⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَذَلِكَ جَزَا مَنْ تَزَكَّى/Ve bu, tezekkî edenlerin karşılığıdır.' Yani: Günahlardan temizlenenlerin (karşılığıdır). Ve denildi ki: "[إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ/Lâ ilâhe illallah]' diyenlerin karşılığıdır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 344. sayfa]

¹²⁶¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ/ve size Tûr'un sağ cânibini]' Yani: Dağın sağ (taraf)ını." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 122. sayfa]

¹²⁶² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ/Sizi

'Ve muhakkak ki Ben, tevbe eden ve îmân eden ve sâlih amel işleyen, sonra hidâyet bulan için elbette Gaffâr'ım.'⁽⁸²⁾¹²⁶⁴

'Ve seni kavminden acele ettiren nedir, ey Mûsâ?'(83)

Dedi ki: 'Onlar, işte onlar eserim üzereler. Ve ben Rabbim, razı olman için Sana acele ettim.'⁽⁸⁴⁾

(Allah) buyurdu ki: 'Böylece muhakkak ki Biz, senin ardından kavmini fitneye düşürdük ve Sâmirî onları dalâlete düşürdü.'⁽⁸⁵⁾

Bunun üzerine Mûsâ gazablı ve esefli kavmine rücû etti. Dedi ki: 'Ey kavmim, Rabbiniz size güzel bir vaadi vaad etmedi mi? Şu halde üzerinize ahid uzadı mı, yoksa üzerinize Rabbinizden bir gazabın inmesini murâd ettiniz de bana olan vaadinize muhâlefet ettiniz?'(86)

Dediler ki: 'Sana verdiğimiz vaade kendi isteğimizle muhâlefet etmedik. Ve lâkin biz kavmin ziynetinden ağırlıklar yüklenmiştik. Bunun üzerine onları (ateşe) attık, böylece Sâmirî de ilkâ etti.'⁽⁸⁷⁾

Derken onlar için, böğürmesi olan bir buzağı cesedi¹²⁶⁵ ihrâc etti. Bunun üzerine dediler ki: 'Bu sizin ilâhınızdır ve Mûsâ'nın ilâhıdır, fakat unuttu.'⁽⁸⁸⁾

Böyleyken görmüyorlar mı, onlara bir söz ile rücû etmiyor ve onlar için ne bir zarara ve ne (de) bir menfaate mâlik olabiliyordu.⁽⁸⁹⁾

---

rızıklandıracağımız tayyibâtta yiyin] Sizi rızıklandıracağımız helâlden yiyin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 345. sayfa]

¹²⁶³ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَكَدْ هَوَىٰ/Fekad hevâ]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Şakî olmuştur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 365. sayfa]

¹²⁶⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, şöyle dediğini tahrîc etmiştir: 'وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ/Ve muhakkak ki Ben, tevbe eden için elbette Gaffâr'ım]' Şirkten (tevbe eden için) 'وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا/ve îmân eden]' Allah'ı tevhîd eden. 'وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا/ve sâlih amel işleyen]' Farzları edâ eden. 'ثُمَّ اهْتَدَىٰ/sonra hidâyet bulan]' Yani şüphe etmeyen." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 365. sayfa]

İmâm İbn Ebi Şeybe (رحمه الله) ise hasen bir sened ile Zeyd bin Eslem (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu dînin ehli için olmazsa olmaz 4 husus şunlardır: [1] İslâm dâvetine dâhil olmak. [2] Kesinlikle îmân etmek. Allâh'ı, evvelinden âhirine tüm resûlleri, Cenneti, ateşi, öldükten sonra ba'sı/dirilmeyi tasdîk etmek. [3] Mutlak sûrette îmânını tasdîk eden amel işlemek. [4] Kesinlikle kendisi ile amelini güzelleştireceği ilim öğrenmek. Sonra: 'وَإِنِّي لَغَفَّارٌ لِّمَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ/Ve muhakkak ki Ben, tevbe eden ve îmân eden ve sâlih amel işleyen, sonra hidâyet bulan için elbette Gaffâr'ım.]] (âyetini) kıraat etti." [Ebu Bekr Abdîllah ibn Muhammed ibn Ebi Şeybe, Kitâbu'l-Îmân (236.)]

¹²⁶⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'جَسَدًا/cesed]' Denilmiştir ki: Başı olmayan bir cesed/heykel. Yine denilmiştir ki: Ne fayda veren ne de zarar veren bir cesed/heykel." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 349. sayfa]

Ve andolsun ki, Hârûn onlara daha önce demişti ki: 'Ey kavmim, siz ancak onunla fitneye düşürüldünüz. Ve muhakkak ki Rabbiniz Rahmân'dır. Öyleyse bana tâbî olun ve emrime itaat edin.'(90)

Dediler ki: 'Mûsâ bize rücû edene kadar asla ona âkifler olmaktan vazgeçmeyeceğiz.'(91)¹²⁶⁶

(Mûsâ döndüğünde) dedi ki: 'Ey Hârûn, onları dalâlete düşmüş gördüğünde seni ne men etti?(92)

'Ki bana tâbî olmadın. Yoksa emrime isyân mı ettin?'(93)

(Hârûn) dedi ki: 'Ey anamın oğlu! Sakalımdan tutma ve ne (de) başımdan. Muhakkak ki ben: 'İsrâîl oğullarının arasında tefrîka çıkardın ve sözümü gözetmedin.' demenden haşyet ettim.'(94)

(Mûsâ) dedi ki: 'Öyleyse senin amacın nedir ey Sâmirî?'(95)¹²⁶⁷

(Sâmirî) dedi ki: 'Ben onların görmediğini gördüm. Böylece resûlun eserinden bir avuç avuçladım da onu attım.'¹²⁶⁸ Ve işte nefsim bana böyle hoş gösterdi.'(96)

(Mûsâ) dedi ki: 'O halde git! Artık muhakkak ki hayatta senin için: '(Bana) temâs etmeyin.' diye söylemen vardır. Ve muhakkak ki senin için asla muhâlefet edemeyeceğin bir vâde vardır. Ve ilâhına nazar et, o üzerine âkiflik edip durduğun.'¹²⁶⁹ Elbette onu yakacağız, sonra denizde onu elbette bir savuruşla savuracağız.'(97)

---

¹²⁶⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ] عَابِدِينَ عَلَيْهِ/asla ona âkifler olmaktan vazgeçmeyeceğiz]' Yani: Ona ibâdeti ikâme etmeye devam edeceğiz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 350. sayfa]

¹²⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ]/(Mûsâ) dedi ki: 'Öyleyse senin amacın nedir ey Sâmirî?]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Ne oluyor sana ey Sâmirî?" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 367. sayfa]

¹²⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا]/Böylece resûlun eserinden bir avuç avuçladım da onu attım.]' kavli hakkında demiştir ki: "Cibrîl'in atının toynağının altından. Sâmirî onu, İsrâîl oğullarının mücevherâtının üzerine serpti. Bu sûretle, böğürtüsü olan bir buzağı cesedi/heykeli şekillendi. Onun böğürtüsü, içindeki hafif bir rüzgâr sesi idi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 3. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 367. sayfa]

¹²⁶⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قَالَ فَادْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ] لَا مَسَاسَ/Dedi ki: 'O halde git! Artık muhakkak ki hayatta senin için: '(Bana) temâs etmeyin.' diye söylemen vardır.]]' Yani: Hani sen, senin olmayan bir şeyi almış ve ona dokunmuşsun. Kendisi onu Resûl'un izinden almış ve ona dokunmuştu. Senin dünyadaki cezân: '[لَا مَسَاسَ]/(Bana) temâs etmeyin.]]' demektir. Yani: İnsanlara dokunmaman ve onların da sana dokunmamasıdır. '[وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا]/Ve muhakkak ki senin için bir vâde vardır]' Yani: Kıyâmet Günü. '[لَنْ تُخْلَفَ]/asla muhâlefet edemeyeceğin]' Yani: Senin için ondan asla bir kaçış olmayan '[وَنَظَرْنَا إِلَى إِلَهِكَ]/Ve ilâhına nazar et]' Yani: İbâdet ettiğin şeye. '[الَّذِي ظَلَمْتَ] 'o üzerine âkiflik edip durduğun]' Yani: Ona ibâdeti ikâme ettiğin şeye. Yani buzağıya" [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Tâhâ Suresi, 97. âyetin tefsirinde]

İlâhınız ancak Allah'tır. O ki, O'ndan başka ilâh yoktur. O, ilmen her şeyi kuşatmıştır.(98)

İşte geçmişin haberlerinden senin üzerine böyle kıssa ediyoruz. Ve sana ledûnnumuzdan bir zikir verdik.(99)¹²⁷⁰

Kim ondan îrâz ederse, artık muhakkak ki o, Kıyâmet Günü bir yük¹²⁷¹ taşıyacaktır.(100)

Orada muhalledlerdir. Ve onlar için Kıyâmet Günü kötü bir yüküdür.(101)

Sûr'a nefhedileceği gün. Ve o gün mücrimleri gömgök gözlü haşr ederiz.(102)

Aralarında gizlice konuşurlar ki: '(Dünyâda) on (gün) dışında kalmadınız.'(103)

Biz onların ne kavlettiklerini daha iyi ilmederiz. O vakit onların en akıllıları der ki: '(Dünyâda) bir gün dışında kalmadınız.'(104)

Ve sana dağlardan suâl ederler. O halde de ki: 'Rabbim onları bir savuruşla savuracaktır.'(105)

Böylece onları dümdüz, bomboş bırakacaktır.(106)

Orada bir çukur göremezsin ve ne (de) bir tümsek.(107)

O gün dâvetçiye tabî olurlar. Onun için bir eğrilik yoktur.¹²⁷² Ve sesler Rahmân için kısılmıştır. Artık hafif bir sestten başkasını duymazsın.(108)

O gün Rahmân'ın izin verdiği ve sözünden râzı olduğundan başkasının şefaati bir menfaat vermez.(109)

Onların önlerindeki ve arkalarındaki ilmeder ve O'nu, ilmen ihâta edemezler.(110)¹²⁷³

---

¹²⁷⁰ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لَدُنَّا/ledûnnumuzdan]' İndimizden. '[ذِكْرًا/bir zikir]' Yani: Kur'ân." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 126. sayfa]

¹²⁷¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَزُرًا]/Kıyâmet Günü bir yük]' kavli hakkında demiştir ki: "Bir günah" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 367. sayfa]

¹²⁷² İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ/O gün dâvetçiye tabî olurlar.]' Sûr'un sahibine. Yani: Kabirlerinden çıktıkları zaman ona koşarlar. '[لَا عِوَجَ لَهُ/Onun için bir eğrilik yoktur.]' Yani: Ona icâbet etmekten kaçamazlar. Ne sağa ne de sola meyledebilirler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 128. sayfa]

¹²⁷³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا/ve O'nu, ilmen ihâta edemezler]' Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'ya. O'nun zâtının ilmini ihâta edemezler ve ne sıfatlarının ve ne de mâlumatının." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 923. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve vecihler Hayy, Kayyûm'a boyun eğmiştir. Ve zulüm yüklenen perişan olmuştur.(111)

Ve kim sâlih amellerden -ve o mü'min olduğu halde- işlerse, artık zulümden korkmaz ve ne (de hakkının) çiğnenmesinden.(112)¹²⁷⁴

Ve işte onu Arabça bir Kur'ân olarak böyle inzâl ettik. Ve onda vaîdleri tasrîf ettik, umulur ki onlar takvâ ederler veya onlar için bir zikir ihdâs eder.(113)¹²⁷⁵

İşte hakk Melik¹²⁷⁶ Allah teâlâdır,¹²⁷⁷ Ve vahyedilmesi sana kazâ edilmeden¹²⁷⁸ önce Kur'ân'ı acele etme. Ve de ki: 'Rabbim! İlmimi ziyâde et!'(114)

Ve andolsun ki, bundan önce Âdem'e ahid verdik de unuttu ve onda bir azim bulmadık.(115)

Ve hani meleklerle: 'Âdem'e secde edin.' buyurmuştuk da onlar secde etmişlerdi, iblîs müstesnâ, (o) diretti.(116)

Bunun üzerine buyurduk ki: 'Ey Âdem! Muhakkak ki bu senin için ve zevcen için bir düşmandır. O halde sizi Cennet'ten ihrâc ettirmesin de meşakkata düşürmesin.'(117)

Muhakkak ki, senin acıkmaman ve çıplak kalmaman oradadır.(118)

Ve senin susamaman ve güneşte yanmaman (da) oradadır.(119)¹²⁷⁹

¹²⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ/Ve kim sâlih amellerden -ve o mü'min olduğu halde- işlerse]' hakkında demiştir ki: "Allah ancak, îmân içerisinde olan ameli kabul eder."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا]'/'artık zulümden korkmaz ve ne (de hakkının) çiğnenmesinden.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Âdem oğlu Kıyamet Günü, günahları artırılarak zulme uğramaktan da, haseneleri husûsunda hakkı yenilerek zulme uğramaktan da korkmaz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 369. sayfa]

¹²⁷⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَصَرَفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ/Ve onda vaîdleri tasrîf ettik]' Yani: Vaîdi zikrederek onda kavli tasrîf ettik. '[وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ]/umulur ki onlar takvâ ederler]' Yani: (Umulur ki) şirkten ve mâsiyetten vikâye ederler. '[أَوْ يُخَدِّثْ لَهُمْ ذِكْرًا]/veya onlar için bir zikir ihdâs eder]' Yani: Kur'ân onlar için bir ibret ihdâs eder de ondan ibret alırlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 357. sayfa]

¹²⁷⁶ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "'[الملك/el-Melik]' O, O ki, emreden ve nehyeden, mükâfât ve cezâ veren, hakir kılan ve ikrâm eden ve izzetlendiren ve zelîl kılandır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Miftâhu Dâru's-Saadeh, 1. cilt, 107. sayfa]

¹²⁷⁷ mütealîdir, yücedir

¹²⁷⁸ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يُفْضَى إِلَيْكَ]/sana kazâ edilmeden]' Yani vahyi sana tamamlanmadan. Müfessirler derler ki: 'Nebî (صلى الله عليه وسلم), Cebrâil'den vahyi alırken, kendisine nâzil olan âyetlerin şevki ile, hemen onları okumaya başlıyor ve Cibrîl'nin vahyi tamamlamasını beklemiyordu. Allah, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'i bundan nehyetmiştir.'" [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 923. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹²⁷⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَا تَضْحَى]/ve güneşte yanmaman]' Yani: Güneşe bâriz olmayacaksın ki onun hararetini duyusun, çünkü Cennet'te güneş yoktur. Orada ancak uzayıp giden gölge

Derken şeytân ona vesvese verdi, dedi ki: 'Ey Âdem, sana muhalledlik ağacına ve yok olmayan bir mülke delâlet edeyim mi?'(120)¹²⁸⁰

Böylece ikisi ondan yediler. Bunun üzerine onlara sev'âtları¹²⁸¹ göründü ve üzerlerini Cennet yapraklarından örtmeye başladılar. Ve Âdem, Rabbine isyân etti de şaşırdı.(121)

Sonra Rabbi onu seçti de tevbesini kabul buyurdu ve hidâyet etti.(122)

Dedi ki: 'Bazımız bazısına düşman olarak inin cemîân oradan. Fakat Benden size bir hidâyet geldiğinde, o vakit kim hidâyetime tabi olursa, artık dalâlete düşmez ve meşakkat çekmez.'(123)

Ve kim zikrimden îrâz ederse, o takdirde muhakkak ki onun için dar bir maîşet vardır.¹²⁸² Ve onu Kıyâmet Günü âmâ olarak haşr ederiz.(124)

Der ki: 'Rabbim! Niçin beni -ve (dünyâda) gören olduğum hâlde- âmâ olarak haşr ettin?'(125)

(Allah) buyurur ki: 'İşte böyle! Sana âyetlerimiz gelmişti de sen onları unuttun. Ve bugün sen (de) işte böyle unutulursun.'(126)

Ve işte isrâf edeni ve Rabbinin âyetlerine îmân etmeyi böyle cezâlandırırız. Ve elbette Âhret azâbı daha şiddetli ve daha bâkidir.(127)

Öyleyse onlar için bir hidâyet olmadı mı? Onlardan önce nice kuşaklar helâk ettik. Onların meskenlerinde yürüyorlar. Muhakkak ki bunda, takvâ sahipleri için¹²⁸³ elbette âyetler vardır.(128)

---

vardır. Fecrin tulûundan güneşin tulûuna kadar (ki zaman) gibidir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tâhâ Suresi, 119. âyetin tefsirinde]

¹²⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[قَالَ يَا آدَمُ هَٰذَا أَوَّلُ مَا يَكُونُ مِنْ خَلْقٍ عَلَى شَجَرَةٍ الْمَخْلُودِ وَمَنْ يَغْلِبْ لَا يَبْقَىٰ] dedî ki: 'Ey Âdem, sana muhalledlik ağacına ve yok olmayan bir mülke delâlet edeyim mi?'" Eğer ondan yersen, Allah gibi bir mülke mâlik olursun. '[أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ]' veya muhalledlerden olursunuz" [A'râf Suresi, 20. âyet] O takdirde ebeden ölmezsiniz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 371. sayfa]

¹²⁸¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[سَوَاتِلُهُمْ/sev'atları]' Yani: Avret (yer)leri." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 360. sayfa]

¹²⁸² İmâm İbn Hibbân (رحمه الله), Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'tan, Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in Allah (جل (و علا) şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "(Bu) kabir azâbıdır." [Nûreddîn el-Heysemî, Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân (1751.) Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Mevâridü'z-Zamân'da (1467.) hadîs için: "Hasendir" demiştir.]

¹²⁸³ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[لِأُولَى النَّهْيِ]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Takvâ sahipleri için" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 374. sayfa]

Rabbinden geçmiş bir kelime ve müsemma bir ecel¹²⁸⁴ olmasaydı, elbette (azâb) lâzım olurdu.(129)

O halde onların söylediklerine sabret ve güneşin doğuşundan önce ve onun batışından önce Rabbinin hamd ile tesbîh et. Ve gecenin vakitlerinde ve gündüzün etrafında¹²⁸⁵ da tesbîh et, umulur ki rızâyâ eresin.(130)

Ve onlardan bazılarına, kendilerini onda fitneye düşürmek için dünya hayâtının süsü olarak metâlandırıldığını gözlerini uzatma. Ve Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha bâkidir.(131)

Ve ehline namaz ile emret ve ona devam et.¹²⁸⁶ Senden bir rızık istemiyoruz. Biz seni rızıklandırıyoruz. Ve âkibet takvânındır.(132)

Ve dediler ki: 'Rabbinden bir âyet ile bize gelmeli değil miydi?' Ve evvelki sahîfelerdeki beyyinesi onlara gelmedi mi?(133)¹²⁸⁷

Ve eğer onları bundan önce bir azâb ile helâk etmiş olsaydık, elbette diyeceklerdi ki: 'Rabbimiz, bize bir Resûl irsâl etseydin olmaz mıydı? Böylece zillete düşmemizden ve rezil olmamızdan önce âyetlerine tâbî olurduk.(134)

De ki: 'Herkes beklemektedir. Öyleyse bekleyin. Artık yakında kim dümdüz¹²⁸⁸ Sırât ashâbı ve kim hidâyet bulmuş ilmedeceksiniz.'(135)¹²⁸⁹

¹²⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَجَلٌ مُّسَمًّى/Müsemma bir ecel]' Dünyâ." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 374. sayfa]

¹²⁸⁵ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ/ve güneşin doğuşundan önce Rabbinin hamd ile tesbîh et]' Bu sabah namazıdır. '[وَقَبْلَ غُرُوبِهَا/ve onun batışından önce]' (Bu) ikinci namazıdır. '[وَمِنْ أُنَايِ اللَّيْلِ/ve gecenin vakitlerinde]' (Bu) akşam ve yatsı namazıdır. '[وَأَطْرَافِ النَّهَارِ/ve gündüzün etrafında]' (Bu da) öğlen namazıdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 375. sayfa]

¹²⁸⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا/ve ehline namaz ile emret ve ona devam et.]' Yani: Namazı ikâme etmeyi emrederek onları Allah'ın azâbından kurtar. Sen de onu fiil etmeye sabret!" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tâhâ Suresi, 132. âyetin tefsirinde]

¹²⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى/ve evvelki sahîfelerdeki beyyinesi onlara gelmedi mi?]' kavli hakkında demiştir ki: "Tevrât ve İncîl." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 376. sayfa]

¹²⁸⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[السَّوَى/Seviyy]' Mustakîm/dosdoğru." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 305. sayfa]

¹²⁸⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[دَعِ الْكُفْرَ/De ki]' Yani: Ey Muhammed! Seni tekzîb eden, sana muhâlefet eden, küfrü ve inâdı üzere devam eden kimselere de ki: '[كُلُّ مُتَرَبِّصٍ/Herkes beklemektedir]' Yani: Bizden ve sizden (herkes beklemektedir). '[وَقَرِّبْصُورًا/Öyleyse bekleyin]' Öyleyse gözetleyin. '[فَسْتَغْلَمُونَ/Artık yakında kim dümdüz Sırât ashâbı ilmedeceksiniz]' Yani: Dosdoğru yol (ashâbı). '[وَمِنْ أَهْلِ السَّوَى/ve kim hidâyet bulmuş]' Hakka ve doğru yola." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tâhâ Suresi, 135. âyetin tefsirinde]

21. ENBİYÂ SÛRESİ (112 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

İnsânlara hesâbları yaklaştı. Ve onlar gaflet içinde îrâz edicilerdir.(1)

Rabblerinden onlara bir muhdes zikir -ve onlar alay ederek onu dinlemesinler-gelmemiştir.(2)¹²⁹⁰

Onların kalbleri gâfildir.¹²⁹¹ O zulmedenler gizlice şöyle fısıldaştılar: 'Bu sizin misliniz bir beşer değil mi? Öyleyse sihre mi kapılacaksınız? Ve siz görüyorsunuz.'(3)

Dedi ki: 'Rabbim semâ ve Arz'daki kavli ilmeder. Ve O, Semî'dir, Alîm'dir.(4)

Bilakis, dediler ki: 'Karışık düşlerdir. Bilakis onu iftirâ etmiştir. Bilakis o bir şâirdir. İmdi evvelkilere irsâl edildiği gibi bize bir âyet getirsin.'(5)¹²⁹²

Onlardan önce helâk ettiğimiz hiçbir karye îmân etmedi. Artık onlar mı îmân edecekler?(6)

Ve senden önce, kendilerine vahyettiğimiz adamlardan başkasını irsâl etmedik.¹²⁹³ O halde Zikir ehline suâl edin, eğer siz ilmetmeyen iseniz.(7)¹²⁹⁴

¹²⁹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحْدَثٍ' [Rabblerinden onlara bir muhdes zikir gelmemiştir]' hakkında demiştir ki: "Buyuruyor ki: Üzerlerine Kur'ân'dan bir şey nâzil olmamıştır '[أَلَا اسْتَمْعَوْهُ وَهُمْ يَلْعَبُونَ]' ve onlar alay ederek onu dinlemesinler'." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 377. sayfa]

¹²⁹¹ Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'لَا هِيَّةَ' [Lehiyeten]' hakkında demiştir ki: "Gâfildir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 377. sayfa]

¹²⁹² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَلْيَأْتِنَا بآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ' [İmdi evvelkilere irsâl edildiği gibi bize bir âyet getirsin.] Yani Sâlih (عليه السلام)'ın devesi ve Mûsâ (عليه السلام)'ın ve İsâ (عليه السلام)'ın âyetleri/mucizeleri gibi." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Enbiyâ Suresi, 5. âyetin tefsirinde]

¹²⁹³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِي إِلَيْهِمْ" [Ve senden önce, kendilerine vahyettiğimiz adamlardan başkasını irsâl etmedik.] Yani: Şüphesiz ki Biz, evvelkilere melekleri irsâl etmedik. Ancak kendilerine vahyettiğimiz adamlar irsâl ettik." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 311. sayfa]

¹²⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Abdurrahmân ibn Zeyd ibn Eslem (رحمه الله)'den tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ' [O halde Zikir ehline suâl edin, eğer siz ilmetmeyen iseniz.] hakkında demiştir ki: "Kur'ân ehli(ne suâl edin)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 414. sayfa]

İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Yani: O halde Kur'ân ehlinden ilim sâhibi mü'minlere suâl edin." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Enbiyâ Suresi, 7. âyetin tefsirinde]

İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "Ve bu âyet ile taklîdin câiz olduğuna delil getirenler olmuştur ama bu hatadır. Bu âyetten çıkarılabilecek sâlim mânâ: 'Onlara Kitâb ve Sünnet'ten nasları suâl edin.' şeklindedir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 930. sayfa]

Ve onları taam yemeyen bir cesed kılmadık. Ve muhalledler değil idiler.(8)

Sonra (verdiğimiz) vaade onlara sâdık kaldık. Böylece onları ve dilediklerimizi necât buyurduk. Ve müsrifleri helâk ettik.(9)¹²⁹⁵

Andolsun ki, size bir Kitâb inzâl ettik. Zikriniz ondadır. Daha akletmiyor musunuz?(10)

Ve zulmetmekte olan nice karyeyi helâk ettik.¹²⁹⁶ Ve onlardan sonra başka bir kavim inşâ ettik.(11)

Artık be'simizi hissettiklerinde, o zaman onlar oradan kaçıyorlardı.(12)¹²⁹⁷

'Kaçmayın ve içinde şımartıldığınıza ve meskenlerinize rücû edin. Umulur ki siz suâl olunacaksınız.'(13)

Dediler ki: 'Veyl olsun bize! Muhakkak ki biz, zâlimler olmuştuk.'(14)

Artık onların bu davaları, onları biçilmiş (ekin) ve sönmüş (ateş) kılana kadar zâil olmadı. (15)

Ve semâ ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri oyuncular olarak halk etmedik.(16)¹²⁹⁸

Eğer bir eğlence ittihaz etmeyi murâd etseydik, elbette onu ledûnnumuzdan ittihaz ederdik,¹²⁹⁹ (ama böyle) fiil edenler olmadık.(17)

Görüldüğü gibi, bid'atçı sufilerin bu âyeti kendi uydurdıkları âyînlere delil getirmeleri safstadır. Şöyle ki, sufiler -bazıları bağıra çağıra, bazıları sessizce- bâtil merâsimler düzenlerler ve bunlara 'zikir' ismini verirler. Oysa bu tür âyînlerin hiç biri tertemiz Sünnet'te nakledilmemiştir. Ve sonra da: 'Biz zikir ehliyiz, bize sormalısınız!' derler veya çömezlerine dedirtirler ve bu âyeti delil gösterirler.

Oysa ne yaptıkları bu işler zikirdir, ne kendileri zikir ehlidir ve ne de âyet buna delâlet etmektedir. Allah (سبحانه وتعالى) ümmeti aldatan bu zâlimlerin bellerini büksün! [Hazırlayan]

¹²⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَهْلَكْنَا الْمُسْرِفِينَ]' **Ve müsrifleri helâk ettik.**' hakkında şöyle demiştir: "Ve '[المُسْرِفِينَ]' müsrifler': Onlar müşriklerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 415. sayfa]

¹²⁹⁶ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[قَصَمْنَا]' **Kasamnâ**' kavli hakkında demiştir ki: "Helâk ettik." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 417. sayfa]

¹²⁹⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَا] **Artık be'simizi hissettiklerinde**' Azâbımızı gördüklerinde. Yani: Helâk edilmelerinden önce. '[وَإِذَا هُمْ مِنْهَا]' **o zaman onlar oradan**' Karyeden. '[يَرْكُضُونَ]' **kaçıyorlardı**' Firâr ediyorlardı." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 142. sayfa]

¹²⁹⁸ İmâm Suyûtî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَا خَلَقْنَا] **Ve semâ ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri oyuncular olarak halk etmedik.**' Biz, ikisini abes olarak haketmedik ve ne (de) bâtil olarak." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, ed-Durru'l-Mensûr fî't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Enbiyâ Sûresi, 16. âyetin tefsîrinde]

¹²⁹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَا تَخَذْنَاهُ مِنْ] **elbette onu ledûnnumuzdan ittihaz ederdik**' kavli hakkında demiştir ki: "İndimizden. Ve Cennet' halk etmezdik ve ne Ateş'i ve ne ölümü ve ne (de) hayatı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân

Bilakis, hakkı batılın üzerine fırlatırız da beynini parçalar. Bir de bakarsın o, yok olur. Ve vasfettiklerinizden dolayı weyl olsun size.(18)

Ve semâlar ve Arz'da olanlar O'nundur. Ve O'nun indinde olanlar O'na ibâdet etmekten kibirlenmezler ve yorulmazlar.(19)

Gece ve gündüz tesbîh ederler. Ara vermezler.(20)

Yoksa Arz'dan ilâhlar mı ittihaz ettiler, onlar neşredecekler?(21)¹³⁰⁰

Eğer ikisi içinde Allah'tan başka ilâhlar olsaydı, elbette ikisi fesâda uğrardı. O halde Arş'ın Rabbi Allah subhândır¹³⁰¹ onların vasıflandırmalarından.(22)

Fiil ettiğinden suâl olunmaz. Ve onlar suâl olunurlar.(23)¹³⁰²

Yoksa O'nun dûnundan ilâhlar mı ittihaz ettiler? De ki: 'Burhânınızı getirin! Bu, benimle beraber olanların zikri ve benden öncekilerin zikridir. Bilakis, onların ekserîsi hakkı ilmetmezler. Böylece onlar îrâz ederler.(24)

Ve senden önce: 'Benden başka ilâh yoktur. Artık Bana ibâdet edin.' diye ona vahyetmeden bir resûl irsâl etmedik.(25)¹³⁰³

Ve dediler ki: 'Rahmân evlâd ittihaz etti.' Subhândır! Bilakis, (onlar) ikrâm olunmuş kullardır.(26)¹³⁰⁴

Kavilde O'nun önüne geçmezler. Ve onlar O'nun emri ile amel ederler.(27)¹³⁰⁵

---

fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 421. sayfa]

¹³⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يُنْشِرُونَ/nesredecekler]' kavli hakkında demiştir ki: "Diriltecekler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 424. sayfa]

¹³⁰¹ münezzehtir, uzaktır

¹³⁰² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يُسْأَلُونَ/Fiil ettiğinden suâl olunmaz. Ve onlar suâl olunurlar.]' kavli hakkında demiştir ki: "Kullarına fiil ettiğinden suâl olunmaz. Kullar ise amellerinden suâl olunurlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 426. sayfa]

¹³⁰³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ إِنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ/Ve senden önce: 'Benden başka ilâh yoktur. Artık Bana ibâdet edin.' diye ona vahyetmeden bir resûl irsâl etmedik.]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Resûller ihlâs ve tevhîd ile irsâl edilmişlerdir. (Dil ile) söyleyip ikrâr etmedikçe hiçbir amel onlardan kabul edilmez. Şerâatlar muhtelifdir. Tevrât'ta bir şerîat vardır. İncîl'de bir şerîat vardır. Kur'ân'da da bir şerîat vardır. Helâl, harâm ve bunların tümü, Allah'a karşı ihlâsta ve O'nu birlemede ve tevhîd etmededir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 427. sayfa]

¹³⁰⁴ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki: '[سُبْحَانَكَ/Subhândır!]' Nefsini, onların dediklerinden tenzîh eder. '[بِلَاكِيسَ/bilakis (onlar) ikrâm olunmuş kullardır]' Yani: Melekler. Onlar Allah'a keremli kullardır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 144. sayfa]

¹³⁰⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ/Kavilde

Onların önlerindeki ve arkalarındaki ilmeder. Ve onlar, râzı olduğundan başkasına¹³⁰⁶ şefa'at etmezler. Ve onlar, O'nun haşyetinden titrerler.(28)

Ve onlardan kim: 'Muhakkak ki ben O'nun dûnundan bir ilâhım.' derse, o takdirde işte Cehennem ile onu cezâlandırırız. İşte zâlimleri böyle cezâlandırırız.(29)

Ve o küfredenler, semâlar ve Arz'ın bitişik olduğunu görmediler mi? Böylece ikisini ayırdık. Ve hayatı olan her şeyi sudan kıldık. Daha îmân etmiyorlar mı?(30)

Ve Arz'da onları sarsmasın diye sağlam dağlar kıldık. Ve orada geniş yollar kıldık. Umulur ki onlar ihtidâ ederler.(31)¹³⁰⁷

Ve semâyı mahfûz bir tavan kıldık. Ve onlar O'nun âyetlerinden îrâz ediyorlar.(32)

Ve O, O ki, geceyi ve gündüzü ve güneşi ve ayı halk etti. Hepsi bir felekte yüzmektedir.(33)

Ve senden önce bir beşer için muhalledlik kılmadık. Öyleyse, eğer sen ölürsen, o vakit onlar muhalledler mi olacak?(34)

Her nefis ölümü tadacaktır. Ve sizi bir fitne olarak şerr ve hayır ile ibtilâ edeceğiz. Ve Bize rücû ettirileceksiniz.(35)¹³⁰⁸

Ve o küfredenler seni gördüklerinde seni istihzâ dışında itti'az etmezler. (Derler ki:) 'Bu mu ilâhlarımızı o zikreden?'¹³⁰⁹ Ve Rahmân'ın zikrine onlar, onlardır kâfirler.(36)

O'nun önüne geçmezler.] Bu, Allah'tan meleklerle bir senâdır. 'لا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ/Kavilde O'nun önüne geçmezler.]' kavlinin mânâsı: Onlar, O'nun hilâfına bir kavil etmezler. Bu, Allahu (تعالى)'nın 'يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ/Ey o îmân edenler! Allah ve Resûlu'nun önüne geçmeyin]' [Hucurât Suresi, 1. âyet] kavli gibidir. Yani: Kitâb ve Sünnet hilâfına bir kavil etmeyin. Âişe (رضي الله عنها)'dan rivâyetle, Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğu sâbit olmuştur: **'Kim Dîn'imizde, ondan olmayan bir şeyi ihdâs ederse, o reddolunmuştur.'** [Buhârî ve Muslim tahrîc etmiştir] Dinde ihdâs etmek, Kitâb ve Sünnet'e muhâlif söz söylemektir. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ/Ve onlar O'nun emri ile amel ederler.]' Mânâsı: Onlar, kavlen olsun fiilen olsun asla Allahu (تعالى)'ya muhâlefet etmezler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 179. sayfa]

¹³⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'رَازٍ OLDUĞUNDAN BAŞKASINA]' kavli hakkında demiştir ki: "Kendisinden râzı olduğu kimseden başkasına." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 429. sayfa]

¹³⁰⁷ Nahl Suresi'nin 16. âyeti için yapılan açıklamaya bakınız

¹³⁰⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَتَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ/Ve sizi şerr ve hayır ile ibtilâ edeceğiz]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Sizi şiddet ve rahatlık ile, sağlık ve hastalık ile, zenginlik ve fakirlik ile, helâl ve harâm ile, itaat ve mâsiyet ile, hidâyet ve dalâlet ile sınavacağız. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَالْيَنَّا/Ve Bize rücû ettirileceksiniz.]' Bize döndürülürler ve iyisi ile kötüsü ile amellerine göre karşılık alırlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 440. sayfa]

¹³⁰⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ/ilâhlarınızı zikreden]' Yani kötülükle ve ayıplayarak

İnsan aceleden halk edilmiştir.¹³¹⁰ Size yakında âyetlerimi göstereceğim, artık Benden acele istemeyin!(37)

Ve derler ki: 'Bu vaad ne zaman, eğer sâdıklar iseniz?'(38)¹³¹¹

Eğer o küfredenler vecihlerinden ve ne (de) sırtlarından ateşi savamayacakları ve onlara nusret edilmeyeceği zamanı ilmetmeler.(39)

Bilakis onlara ansızın gelecek de onları şaşırtacaktır. Artık onu reddetmeye güç yetiremezler. Ve onlara süre verilmez.(40)¹³¹²

Ve andolsun ki, senden önce resûller ile istihzâ edildi. Fakat onlardan o maskaralığa alanları istihzâ etmiş oldukları kuşatıverdi.(41)¹³¹³

De ki: 'Sizi gece ve gündüz Rahmân'dan kim koruyacak?' Bilakis onlar Rabblerinin zikrinden îrâz ediyorlar.(42)

Yoksa onlar için kendilerini dûnumuzdan men' edecek ilâhlar mı var?¹³¹⁴ Onlar nefislerine nusret etmeye güç yetiremezler. Ve Bizden onlara sâhib çıkılmaz.(43)

Bilakis, bunları ve babalarını metâlandırdık. Nihâyet üzerlerine ömürleri uzadı. Artık görmüyorlar mı Bizim Arz'a gelip onun etrafından eksilttiğimizi? O halde gâlibler onlar mı?(44)

De ki: 'Sizi ancak vahiy ile inzâr ediyorum.'¹³¹⁵ Ve sağırlar inzâr edildiklerinde dâveti işitmezler.(45)¹³¹⁶

(ilâhlarınızı zikreden)." [Ebu AbdUllah Muhammed ibn Ahmed el-Kurtubî, El-Câmi'lî-Ahkâmi'l-Kur'ân, Enbiyâ Suresi, 36. âyetin tefsirinde]

¹³¹⁰ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[خُلِقَ عَجَلٍ/İnsan aceleden halk edilmiştir]' Aceleci olarak halk edilmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 385. sayfa]

¹³¹¹ Bu âyet Yûnus Suresi'nin 48. âyeti, Neml Suresi'nin 71. âyeti, Sebe Suresi'nin 29. Âyeti, Yâsîn Suresi'nin 48. âyeti ve Mülk Suresi'nin 25. âyeti ile aynıdır.

¹³¹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ/Ve onlara süre verilmez.]' tehir (edilmez)." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 147. sayfa]

¹³¹³ En'am Suresi'nin 10. ayetiyle aynıdır.

¹³¹⁴ Şeyh AbdurRahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[يَا يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ وَلَا تَتَّبِعُوا هَٰؤُلَاءِ/Yoksa onlar için kendilerini dûnumuzdan men' edecek ilâhlar mı var?]' Yani: Onlara bir zarar vermeyi murâd ettiğimizde, bu zararı ve üzerlerine inen şerri onlardan def' etmeye gücü yeten bir ilâhları mı var?" [AbdurRahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 611. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹³¹⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[إِنَّمَا أَنْذَرُكُمْ بِالْوَحْيِ/De ki: 'Sizi ancak vahiy ile inzâr ediyorum.]' Yani: Sizi Kur'ân ile korkutuyorum." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 321. sayfa]

¹³¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلَا يَسْمَعُ/Ve sağırlar inzâr edildiklerinde dâveti işitmezler.]' Şüphesiz ki kâfir, Allah'ın Kitâb'ına karşı sağırdır, mü'minin ve îmân ehlinin işittiği gibi işitmez onu, ondan faydalanmaz ve onu akletmez." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 450. sayfa]

Ve eğer onlara Rabbinin azâbından bir esinti temâs etse, elbette diyeceklerdir ki: 'Veyl olsun bize, muhakkak ki biz zâlimler olduk.'(46)

Ve Kıyâmet Günü için adâlet terazilerini koyacağız. Artık bir nefse bir şey ile zulmedilmez. Ve eğer hardaldan bir dâne miskâli olsa, onu getiririz. Ve hesâb görücü olarak Biz kifâyet ederiz.(47)

Ve andolsun ki, Mûsâ ve Hârûn'a Furkân'ı verdik.¹³¹⁷ Ve muttakîler için bir ziyâ ve bir zikir olarak.(48)

Onlar ki gıyâben Rabblerinden haşyet duyarlar. Ve onlar Saat'ten¹³¹⁸ titrerler.(49)

Ve bu, bir mübârek zikirdir, onu inzâl ettik. O halde siz onu inkâr mı ediyorsunuz?(50)

Ve andolsun ki, daha önce İbrâhîm'e rüşdünü vermiştik.¹³¹⁹ Ve onu ilmedenler idik.(51)

Hani babası ve kavmine demişti ki: 'Sizin onlara o âkif olduğunuz¹³²⁰ bu timsâller¹³²¹ nedir?'(52)

Dediler ki: 'Babalarımızı onlara ibâdet ediyor bulduk.'(53)

Dedi ki: 'Andolsun ki, siz ve babalarınız mübîn bir dâlalet içinde olanlarsınız.'(54)

Dediler ki: 'Bize hakk ile mi geldin, yoksa sen eğlenenlerden misin?'(55)

Dedi ki: 'Bilakis! Rabbiniz, semâlar ve Arz'ın Rabbidir, O ki, onları yaratmıştır. Ve ben bunun üzerine şâhidlik edenlerdenim.'(56)

'Ve TAllahi,¹³²² elbette sizin arkanızı dönmenizin ardından putlarınıza tuzak kuracağım.'(57)

---

¹³¹⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (عز وجل)'nin kavli: 'وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ]' Ve bu andolsun ki, Mûsâ ve Hârûn'a Furkân'ı verdik.' Yani: Hakk ile bâtılı tefrîk eden/ayıran Kitâb. Ve bu Tevrât'tır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 322. sayfa]

¹³¹⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

¹³¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِن قَبْلُ]' Ve andolsun ki, daha önce İbrâhîm'e rüşdünü vermiştik.' kavli hakkında demiştir ki: "Onu daha küçükken hidâyet etmiştik." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 455. sayfa]

¹³²⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ]/sizin onlara o âkif olduğunuz]' Onlara ibâdet etmeyi ikâme etmekte olduğunuz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 150. sayfa]

¹³²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[التَّمَائِلُ/Timsâller]' Putlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 455. sayfa]

Derken onları paramparça kıldı, onlardan bir büyüğü hâric. Ola ki onlar ona mürâcaat ederler.(58)¹³²³

Dediler ki: 'Kim ilâhlarımıza bunu fiil etti? Muhakkak ki o, elbette zâlimlerdendir.'(59)

Dediler ki: 'Biz onları (kötülükle) zikreden¹³²⁴ bir delikanlı duyduk, ona: 'İbrâhîm' denilirmiş.'(60)

Dediler ki: 'O halde onu insanların gözü önüne getirin. Ola ki onlar şâhidlik ederler.'(61)

Dediler ki: 'Bunu ilâhlarımıza sen mi fiil ettin, ey İbrâhîm?'(62)

Dedi ki: 'Bilakis! Onu, onların şu büyükleri fiil etmiştir. O halde onlara suâl edin, eğer nutuk edenler iseler.'(63)

Bunun üzerine nefislerine rücû ettiler de dediler ki: 'Muhakkak ki siz, siz zâlimlersiniz.'(64)¹³²⁵

Sonra (eski) kafaları üzerine döndüler¹³²⁶ de: 'Andolsun ki, bunların nutuk etmeyeceğini sen ilmediyorsun.' (dediler).(65)

(İbrâhîm) dedi ki: 'Öyleyse Allah'ın dûnundan bir şeyle size bir menfaat vermeyene ve size bir zarar vermeyene mi ibâdet ediyorsunuz?'(66)

'Yuh size ve Allah'ın dûnundan ibâdet ettiklerinize. Daha akletmiyor musunuz?'(67)¹³²⁷

---

¹³²² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Ve 'tAllahi' deki '[ت/ت]' kasede/yeminde sadece Allah'ın ismine hâs bir husustur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Enbiyâ Suresi, 57. âyetin tefsirinde]

¹³²³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'لَعَلَّهُمْ إِلَيْهِ يَرْجِعُونَ/Ola ki onlar ona mürâcaat ederler.]" Umulur ki onlar tezekkür ederler veya basîret edinirler ümîdi ile onlara böyle bir tertip hazırladı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 459. sayfa]

¹³²⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَذْكُرُهُمْ/onları (kötülükle) zikreden]' Yani: Onları ayıplayan." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 388. sayfa]

¹³²⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَرَجِعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنْتُمْ] /Bunun üzerine nefislerine rücû ettiler de dediler ki: 'Muhakkak ki siz, siz zâlimlersiniz.]" Mânâsı: Fikirlerine ve akıllarına mürâacat ettiler ve dediler ki: 'Şüphesiz ki sizler zâlimlersiniz.' Yani, kendi nefisinden bir şeyi def' edemeyen şeylere ibâdet ettiğiniz için zâlimlersiniz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 389. sayfa]

¹³²⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'ثُمَّ نَكِسُوا عَلَى رُؤُسِهِمْ/Sonra (eski) kafaları üzerine döndüler]' Yani aslında kendilerinin zâlim kimseler olduklarını ikrâr ettikleri hâlde küfre dönüş yaptılar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 326. sayfa]

¹³²⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَفْ يَٰ يَهُودَ] /Yuh size]' Yani:

Dediler ki: 'Onu yakın ve ilâhlarımıza nusret edin, eğer fâiller iseniz.'(68)

Buyurduk ki: 'Ey ateş! İbrâhîm üzerine soğuk ve selâmet ol.'(69)

Ve ona bir tuzak kurmayı murâd ettiler de onları daha çok hüsrâna uğrayanlar kıldık.(70)

Ve onu ve Lût'u, âlemler için o içini bereketlendirdiğimiz Arz'a necât buyurduk.(71)

Ve ona İshâk'ı ve nâfile olarak Yâkûb'u hibe ettik.¹³²⁸ **Ve hepsini sâlihler kıldık.**(72)

Ve onları emrimizle hidâyete götüren imâmlar kıldık. Ve onlara hayırlar fiil etmelerini ve namazı ikâme etmelerini ve zekâtı vermelerini vahyettik. Ve Bize ibâdet edenler oldular.(73)

Ve Lût, ona bir hüküm ve ilim verdik. Ve onu, o habîs ameller işlemekte olan bir karyeden¹³²⁹ **necât buyurduk. Muhakkak ki onlar kötü, fâsık bir kavim idiler.**(74)

Ve onu rahmetimize dâhil ettik. Muhakkak ki o, sâlihlerdendi.(75)

Ve Nûh, hani daha önce nidâ etmişti de ona icâbet etmiştik,¹³³⁰ **nihâyet onu ve ehlini azîm bir sıkıntıdan necât buyurmuştuk.**(76)

Ve ona, âyetlerimizi o tekzîb eden bir kavimden nusret vermiştik. Muhakkak ki onlar, kötü bir kavim idiler. Böylece onları cemîân gark ettik.(77)

Ve Dâvud ve Süleymân, hani bir ekin hakkında hüküm veriyorlardı, hani kavmin koyunları onun içinde yayılmıştı. Ve onların hükümlerine şâhidler olduk.(78)

Kokuşmuşluk ve kir size olsun! 'وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ/ve Allah'ın dûnundan ibâdet ettiklerinize]' Yani putlara. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'أَفَلَا تَعْقِلُونَ/Artık akletmiyor musunuz?]' Yani: Sizin, bunu bilecek bir aklınız yok mu?' [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 389.-390. sayfalar]

¹³²⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً/ve ona İshâk'ı ve nâfile olarak Yâkûb'u hibe ettik.]' Yani ziyâde olarak. Çünkü o, İshâk için duâ etmişti. Yâkûb ise herhangi bir duâ olmaksızın kendisine ziyâde olarak verilmişti. Böylece bu, nâfile olmuştur. Yani istediği şeye ziyâde olmuştur. Hani demişti ki: 'رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ/Rabbim! Bana sâlihlerden (bir çocuk) hibe et.]]' [Saffat Suresi, 100. âyet] [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Enbiyâ Suresi, 72. âyetin tefsirinde]

¹³²⁹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'كَانَتْ تَعْمَلُ الْخَبَائِثَ/habîs ameller işlemekte olan]' Mânâsı: O karye ehli, çirkin fiiller irtikab ediyordu. Âyette geçen 'الْفَرِيَّة/karye]' kelimesi ile kastedilen, o karyenin halkıdır. Onların işlemiş oldukları pis ve çirkin fiiller, livâta/homoseksüellik gibi fiillerdi." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 941. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹³³⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allahu (تعالى), kendisini tekzîb ettikleri vakit kavmi aleyhine duâ eden, kulu ve Resûlu Nûh (عليه السلام)'a icâbet ettiğini haber vermektedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'ı'l-Azîm, Enbiyâ Suresi, 76. âyetin tefsirinde]

Böylece onu Süleymân'a fehmettirmiştik. Ve hepsine hüküm ve ilim verdik. Ve Dâvud ile beraber tesbîh etmeleri için dağları ve kuşları musahhar ettik. Ve (bunlara) fâiller olanlarız.(79)

Ve sizin için, sizi kötü durumunuzdan¹³³¹ koruması için zırh sanatını ona tâlim ettik. Artık siz şükredenler misiniz?(80)

Ve Süleymân'a güçlü esen rüzgârı (verdik). Onun emriyle o içini bereketlendirdiğimiz Arz'a cereyân ediyordu. Ve (Biz) her şeye âlimler olanlarız.(81)

Ve şeytânlardan, onun için dalgıçlık eden ve bunun dûnunda ameller amel edenler(i de musahhar ettik). Ve onlar için muhâfaza edenler olanlardık.(82)

Ve Eyyûb, hani Rabbine: 'Bana zarar temâs etti ve Sen merhametlilerin en merhametlisisin.' diye nidâ etmişti.(83)

Bunun üzerine ona icâbet ettik de zarardan kendisinde olanı kaldırdık. Ve ona ehlini ve onlarla beraber bir mislini verdik,¹³³² indimizden bir rahmet ve ibâdet edenler için bir zikrâ.(84)¹³³³

Ve İsmâîl ve İdrîs ve Zu'l-Kıfl,¹³³⁴ hepsi sabredenlendendi.(85)

Ve onları rahmetimize dâhil ettik. Muhakkak ki onlar, sâlihlerdendi.(86)

Ve Zu'n-Nûn, hani gazablanarak gitmişti de kendisine asla kudretimizin yetmeyeceğini zannetmişti. Derken zulmetler içinde: 'Senden başka ilâh yoktur. Subhânsın. Muhakkak ki ben, zâlimlerden oldum.' diye duâ etmişti.(87)

Bunun üzerine ona icâbet ettik ve onu gamdan necât buyurduk. Ve işte mü'minleri böyle necât buyururuz.(88)

¹³³¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[مِنْ بِأْسِكُمْ/kötü durumunuzdan]' Yani: Harbte sizi düşmanlarınızdan (koruması için)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 335. sayfa]

¹³³² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ/Ve ona ehlini ve onlarla beraber bir mislini verdik]' hakkında şöyle demiştir: "Allah onun ehlini aynen diriltti ve onların mislini kendilerine ziyâde etti." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 507. sayfa]

¹³³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَذِكْرَىٰ لِلْعَابِدِينَ/ve ibâdet edenler için bir zikrâ]' Yani: İbâdet edenler için bir vaaz ve ibret" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 401. sayfa]

¹³³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَذَا الْكِفْلِ/ve Zu'l-Kıfl]' kavli hakkında demiştir ki: "O, nebî olmayan sâlih bir zattır. O, emrini kavmine ulaştırmak, bu emri onlar için ikâme etmek ve aralarında adâlet ile hükmetmek üzere bir nebîye kefil olmuştur. Bunu yapmış ve bu nedenle de '[وَذَا الْكِفْلِ/Zu'l-Kıfl]' (yani: Kefâlet sahibi)' olarak isimlendirilmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 509. sayfa]

Ve Zekeriyyâ, hani Rabbine nidâ etmişti: 'Rabbim! Beni ferden bırakma.'¹³³⁵ Ve Sen vârislerin en hayırlısısn.'(89)

Bunun üzerine ona icâbet ettik ve ona Yahyâ'yı hibe ettik ve onun için zevcesini ıslâh ettik.¹³³⁶ Muhakkak ki onlar, hayırlarda yarışır olanlardı. Ve Bize umarak ve korkarak duâ ederlerdi. Ve onlar Bize huşû duyanlar olmuşlardı.(90)

Ve o fercini koruyan,¹³³⁷ böylece ona ruhumuzdan nefhetmiştik ve onu ve oğlunu âlemlere bir âyet kılmıştık.(91)

Muhakkak ki bu ümmetiniz, bir ümmettir.¹³³⁸ Ve Ben Rabbinizim, artık Bana ibâdet edin.(92)

Ve işlerini aralarında parça parça ettiler.¹³³⁹ Hepsi Bize rücû edeceklerdir.(93)

Ve kim -ve o mü'min olduğu halde- sâlih amellerden işlerse, artık onun sa'yı için küfrân yoktur.¹³⁴⁰ Ve muhakkak ki Biz, onun için yazıcılarız.(94)

Ve kendisini helâk ettiğimiz bir karye üzerine harâmdır ki onlar rücû edemezler.(95)¹³⁴¹

Nihâyet Ye'cüc ve Me'cüc (seddi) açıldığı ve onların her tepeden akın ettikleri zaman.(96)

¹³³⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا/Rabbim! Beni ferden bırakma.]' Yani: Tek bırakma." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 405. sayfa]

¹³³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَأَصْلَحْنَا لَهُ زَوْجَهَا/ve onun için zevcesini ıslâh ettik]' kavli hakkında demiştir ki: "Zevcesi kısır idi. Allah onu doğurgan kılmış ve o hanımdan kendisine Yahyâ'yı hibe etmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 520.-521. sayfalar]

¹³³⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا/Ve o fercini koruyan]' (Fercini) harâmdan muhâfaza eden. Ve (Allah (سبحانه وتعالى) bu âyet ile) Meryem binti İmrân'ı murâd etmiştir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 353. sayfa]

¹³³⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً/ümmetiniz, bir ümmettir]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Dîniniz bir dîndir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 523. sayfa]

¹³³⁹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ/Ve işlerini aralarında parça parça ettiler.]' Yani: Kitâb ehli. Yani: Emrolundukları dinlerini parça parça ettiler. Yani İslâm'ı parça parça ettiler ve başka bir dîne girdiler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 160. sayfa]

¹³⁴⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'فَلَا كُفْرَانَ لِسَعْيِهِ/artık onun sa'yı için küfrân yoktur]' Yani onun ameli inkâr edilmez, mükâfâtı zâyî edilmez. Küfür, îmânın zıddıdır. Küfür de aynı şekilde, nimeti inkâr etmek olup şükürün zıddıdır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 947. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹³⁴¹ İbn Batta el-Ukberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَحَرَامٌ عَلَى قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَنَّهُمْ لَا يَرْجِعُونَ/Ve kendisini helâk ettiğimiz bir karye üzerine harâmdır ki onlar rücû edemezler.]' kavli hakkında demiştir ki: "Onlar tevbye rücû edemezler." [Ebî Abdîllah Ubeydullah ibn Muhammed ibn Batta el-Ukberî, el-İbâne an Şer'îti'l-Fırkatî'n-Nâciyye (1789.)]

Ve hakk vaad yaklaşır, işte o zaman o küfredenlerin gözleri donakalır. (Derler ki:) 'Veyl olsun bize, bundan gaflet içinde idik. Bilakis, biz zâlimler olduk.'(97)

Muhakkak ki, siz ve Allah'ın dûnundan ibâdet ettikleriniz Cehennem odunusunuz, siz ona varacaksınız.(98)

Eğer onlar ilâh olsalardı ona varmazlardı. Ve hepsi orada muhalledlerdir.(99)

Onlar için orada derin bir iç çekiş vardır! Ve onlar orada işitmezler.(100)

Muhakkak ki, o kendileri için Bizden güzellik geçmiş olanlar, işte onlar ondan uzaklaştırılmışlardır.(101)

Onun hıştırtısını işitmezler. Ve onlar nefislerinin iştâh duydukları içinde muhalledlerdir.(102)

En büyük korku onları hüznolendirmez. Ve melekler onları karşılar: 'Bu, o sizin vaad olduğunuz gününüzdür.' (derler).(103)

Yazılı kâğıt tomarlarının dürülmesi gibi¹³⁴² semâyı düreceğimiz gün. Evvel halk etmeye başladığımız gibi onu îade edeceğiz, üzerimize bir vaad olarak. Muhakkak ki Biz, fâiller olanız.(104)

Ve andolsun ki, Zikir'in ardından Zebûr'da Arz'a, ona sâlih kullarımın vâris olacağını yazmıştık.(105)¹³⁴³

Muhakkak ki bunda, ibâdet edenler kavmi için elbette bir tebliğ vardır.(106)

Ve seni âlemler için rahmet dışında irsâl etmedik.(107)¹³⁴⁴

De ki: 'Bana ancak, ilâhınızın bir ilâh olduğu vahyediliyor. Artık siz müslüman oluyor musunuz?'(108)

¹³⁴² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan hasen bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'Yazılı kâğıt tomarlarının dürülmesi gibi' kavli hakkında demiştir ki: "Sayfanın kitâba dürülmesi gibi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 398. sayfa]

¹³⁴³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[Zebûr'da]' Kitâb('ta). '[Zikir'in ardından]' Allah indindeki Ummu'l-Kitâb/Kitâbların Anası."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[Arz'a]' kavli hakkında demiştir ki: "Cennet." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 547. ve 549. sayfalar]

¹³⁴⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'Ve seni âlemler için rahmet dışında irsâl etmedik.' Allahu (تعالى), Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'i âlemler için bir rahmet kıldığını haber veriyor. Yani onu tüm âlemler için rahmet olarak irsâl etmiştir. Kim bu rahmeti kabul eder ve bu nimete şükrederse, dünyâ ve Âhiret'te mes'ûd olur. Kim de onu reddeder ve onu inkâr ederse, dünyâ ve Âhiret'te hüsrâna uğrar." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Enbiyâ Suresi, 107. âyetin tefsirinde]

Buna rağmen yüz çevirirlerse, o takdirde de ki: 'Size eşit olarak bildirdim ve size vaad edilen yakın mı yoksa uzak mı bilmiyorum.'(109)

'Muhakkak ki O, sözden cehrettiklerinizi ilmeder ve gizlediklerinizi (de) ilmeder.'(110)

'Ve bilmem, belki o sizin için bir fitnedir ve bir zamana kadar bir metâdır.'(111)¹³⁴⁵

Dedi ki: 'Ey Rabbim! Hakk ile hükmet. Ve Rabbimiz, sizin vasfettiklerinize karşı istiâne dilenilecek Rahmân'dır.'(112)¹³⁴⁶

---

¹³⁴⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'وَإِنْ أَدْرَى لَعَلَّه'/Ve bilmem, belki o sizin için]' Yani: Belki de sizden azâbın tehîr edilmesi, zikri geçmeyen bir anlama gelmektedir. '[فِتْنَةً/bir fitnedir]' Bir sınamadır. '[لَكُمْ/sizin için]' Nasıl şeyler yaptığınızı görmek için. '[وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ/ve bir zamana kadar bir metâdır]' Yani: Ecelleriniz bitene kadar metâlanırsınız." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 360. sayfa]

¹³⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demektedir: "'قَالَ رَبِّ اخْكُم بِالْحَقِّ/Dedi ki: 'Ey Rabbim! Hakk ile hükmet.']" Yani: Biz ve hakkı tekzîb eden kavmimiz arasında kesin hüküm ver. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَرَبَّنَا الرَّحْمَنُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ]' Ve Rabbimiz, sizin vasfettiklerinize karşı istiâne dilenilecek Rahmân'dır.]' Yani: Dediklerine ve uydurdukları yalanlara karşı. Onlar türlü türlü tekzîb ve iftirâ atıyorlardı. Ve Allah, bu hususta size karşı istiâne/yardım dilenilecek olandır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Enbiyâ Suresi, 112. âyetin tefsirinde]

22. HAC SÛRESİ (78 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey insânlar! Rabbinize takvâ edin. Muhakkak ki Saat'in¹³⁴⁷ zelzelesi azîm bir şeydir.(1)

Onu göreceğiniz gün, her emziren emzirdiğinden geçer ve her hâmile kadın hamlini vaz' eder.¹³⁴⁸ Ve insanları sarhoş görürsün ve onlar sarhoş değillerdir. Ve lâkin Allah'ın azâbı şiddetlidir.(2)

Ve insânlardan kimi Allah hakkında ilimsizce mücâdele eder ve her azgın şeytâna tâbî olur.(3)

Onun üzerine yazılmıştır ki,¹³⁴⁹ kim ona velî olursa,¹³⁵⁰ o takdirde muhakkak ki (şeytân)¹³⁵¹ onu dalâlete düşürür¹³⁵² ve onu alevli ateşin azâbına sürükler.(4)¹³⁵³

Ey insânlar, eğer ba'stan bir kuşku içinde iseniz, artık muhakkak ki Biz, size beyân etmek için sizi topraktan, sonra bir nutfeden, sonra bir alakadan, sonra belli ve belirsiz bir mudgadan halk ettik.¹³⁵⁴ Dilediğimizi rahimlerde müsemmâ bir ecele

¹³⁴⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

¹³⁴⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[ذَاتِ حَمْلٍ حَمَلَهَا]/ve her hâmile kadın hamlini vaz' eder.'" Yani: O günün dehşetinden çocuğunu düşürür." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 363. sayfa]

¹³⁴⁹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[كُتِبَ أَنَّهُ/Onun üzerine yazılmıştır ki]' Şeytân üzerine yazılmıştır." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 2. cilt, 32. sayfa]

¹³⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[مَنْ/Kim onu velî edinirse]' (Kim) ona tâbî olursa." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 566. sayfa]

¹³⁵¹ Bu açıklama İmâm Taberî (رحمه الله)'a, demiştir ki: "'[أَنَّهُ/Ennehû]' Muhakkak ki şeytân." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 566. sayfa]

¹³⁵² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[يُضِلُّهُ/onu dalâlete düşürür]' Yani: Kim ona velî/dost olursa, onu dalâlete düşürür." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 366. sayfa]

¹³⁵³ Bu açıklama yine İmâm Taberî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[يَهْدِيهِ/Yehdîhi]' (Onu) sürükler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 567. sayfa]

¹³⁵⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Buyurdu ki: '[يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ/Ey insanlar, eğer bir kuşku içinde iseniz]' Yani bir şübhe içinde (iseniz), '[مِنْ الْبُعْثِ/ba'stan]' O, Kıyâmet Günü îade olunmaktadır; ruhların ve cesetlerin dirilmesidir. '[فَإِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ تُرَابٍ/artık muhakkak ki Biz, sizi topraktan halkettik]' Yani: Sizin için topraktan yarattığı bir asıldan. O, Âdem (عليه السلام)'ın kendisinden halk edildiği asıldır. '[ثُمَّ نُفْثَةٍ/sonra bir nutfeden]' Yani: Sonra onun neslini önemsiz bir sudan müteşekkil çamurdan kılmıştır. '[ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ/sonra bir alakadan, sonra bir mudgadan]' Şöyle ki nutfeye, kadının rahminde istikrâr kılınca, kırk gün böylece kalır. Bu nutfeye, kendisine birleşen şeyler ilâve edilir. Sonra o, Allah'ın izniyle kırmızı bir alakaya/kan pıhtısına dönüşür. Kırk gün de böylece kalır. Sonra değişim geçirir ve mudgaya/et parçasına dönüşür. Mudga: şekli ve hatları belli olmayan et parçası demektir. Sonra o şekillenmeye ve

kadar kararlaştırırız. Sonra sizi bir çocuk olarak ihrâc ederiz, sonra şiddetliliğinize ulaşmanız için.¹³⁵⁵ Ve sizden kimi vefât eder ve sizden kimi ömrün en rezil çağına döndürülür, ilmin ardından bir şeyi ilmetmez olsun diye. Ve Arz'ı kupkuru görürsün, derken üzerine suyu inzâl inzâl ettiğimizde, kıpırdar ve kabarır ve her güzel çiftten (nebatlar) bitirir.(5)

Bu, Allah'ın, O'nun hakk olmasından ve O'nun mevtâyâ hayât vermesinden ve O'nun her şey üzerine kadîr olmasındandır.(6)

Ve Saat'in¹³⁵⁶ gelmesindendir. Onda kuşku yoktur. Ve Allah'ın kabirlerdeki ba's edeceğindendir.(7)

Ve insanlardan kimi, Allah hakkında ilimsizce ve bir hidâyet edicisi olmaksızın ve münîr bir kitâbı olmaksızın mücâdele eder.(8)

Allah'ın yolundan dalâlete düşürmek için¹³⁵⁷ yanını eğip бүker.¹³⁵⁸ Onun için dünyâda bir istihzâ vardır ve ona Kıyâmet Günü yangın azâbını tattıracağız.(9)

'Bu, senin ellerinin takdîm ettikleri sebebiyle ve Allah'ın zulmedici olmamasındandır.'(10)

Ve insanlardan kimi Allah'a kıydan ibâdet eder.¹³⁵⁹ Artık ona bir hayır isâbet ederse, onunla mutmain olur. Ve ona bir fitne isâbet ederse, vechi üzerine döner, (o) dünyâ ve Âhiret hüsrâna uğramıştır. İşte o mübîn hüsrândır.(11)

Allah'ın dûnundan ona zarar veremeyene ve ona menfaat sağlayamayana duâ eder.¹³⁶⁰ İşte o derin dalâlettir.(12)

---

biçimlenmeye başlar ve ondan bir baş, eller, göğüs, karın, uyluklar, ayaklar ve sâir uzuvlar sûret bulur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hac Suresi, 5. âyetin tefsirinde]

¹³⁵⁵ İmam Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[ثُمَّ لِيُبْلِغُوا أَشَدَّكُمْ/sonra şiddetliliğinize ulaşmanız için]' Yani: Kemâl ve kuvvete (ulaşmanız için). [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 367. sayfa]

¹³⁵⁶ 1. âyete bknz.

¹³⁵⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ/Allah'ın yolundan dalâlete düşürmek için' Yani: Allah'ın dîninden insanları dalâlete düşürmek için." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 423. sayfa]

¹³⁵⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[يَتَّبِعْهُ/yanını eğip бүker]' Yani: Kasılarak ve kibirlenerek." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 368. sayfa]

¹³⁵⁹ İmâm Buhârî (رحمه الله) İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ/Ve insanlardan kimi Allah'a kıydan ibâdet eder.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Adam Medîne'ye geliyor, eğer karısı bir erkek çocuk dünyâya getirmiş ve atı yavrulamışsa: 'Bu sâlih bir dindir.' diyordu. Ama eğer karısı doğum yapmamış ve atı yavrulamamış ise: 'Bu kötü bir dindir.' diyordu." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4742.)]

¹³⁶⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ/Allah'ın dûnundan ona ne zarar verebilene ve ne (de) menfaat sağlayana duâ eder.]' Yani: Yüzü üzere tepetaklak olan ve küfre dönen bu

Zararı menfaatinden daha yakın olana duâ eder. Elbette ne kötü bir mevlâdır ve elbette ne kötü bir yoldaştır.(13)¹³⁶¹

Muhakkak ki Allah, o îmân edenleri ve sâlih ameller işleyenleri altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil eder. Muhakkak ki Allah, murâd ettiğini fiil eder.(14)

Kim Allah'ın ona dünyâda ve Âhiret'te asla nusret vermeyeceğini zannediyor ise, o halde semâya bir sebep uzatsın, sonra kessin de nazar etsin, tuzağı gayzını giderecek mi?(15)¹³⁶²

Ve işte onu beyyin âyetler olarak böyle inzâl ettik. Ve şüphesiz ki Allah irâde ettiğine hidâyet eder.(16)

Muhakkak ki o îmân edenler ve o yahûdiler ve sâbiûler ve nasârâ ve mecûsiler ve o şirk koşanlar,¹³⁶³ muhakkak ki Allah Kıyâmet Günü aralarını fasledecektir.¹³⁶⁴ Muhakkak ki Allah, her şey üzerine şâhidir.(17)

Semâlardakiler ve Arz'dakiler ve güneş ve ay ve yıldızlar ve dağlar ve ağaçlar ve debelenenler ve insanlardan çoğunun O'na, Allah'a secde ettiklerini görmüyor musun? Ve çoğunun üzerine azâb hakk olmuştur. Ve Allah kimi alçaltırsa, artık ona ikrâm edecek yoktur.¹³⁶⁵ Muhakkak ki Allah, dilediğini fiil eder.(18)¹³⁶⁶

kimse, Allah'tan başkasına duâ eder. Yani: Allah'a ibâdet etmekten vazgeçer de, kendilerine ibâdet etmeyi terk etse bile ona herhangi bir zarar veremeyecek olan putlara ibâdet eder. Ayrıca o putlara ibâdet ettiğinde, bu putlar ona fayda da veremezler. Çünkü putlar, zarar vermeye de fayda vermeye de kudreti olmayan cansız nesnelerdir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 956. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹³⁶¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَيْسَ الْمَوْلَى/Elbette ne kötü bir mevlâdır]' Yani: Ne kötü yardımcısıdır. Şöyle de denilmiştir: 'Ne kötü mâbûdtur!' Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَيْسَ الْعَشِيرُ/ve elbette ne kötü bir yoldaştır]' Yani: Yoldaş, arkadaş. Araplar 'eşi' hayat yoldaşı olması hasebiyle '[الْعَشِيرُ/aşîr]' olarak isimlendirirler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 426. sayfa]

¹³⁶² İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَ كَيْدُهُ مَا يَغِيظُ/Kim Allah'ın ona dünyâda ve Âhiret'te asla nusret vermeyeceğini zannediyor ise, o halde semâya bir sebep uzatsın, sonra kessin de nazar etsin, tuzağı gayzını giderecek mi?]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Kim, Allah'ın Muhammed'e yardım etmeyeceğini zannediyorsa, tavana bir ip bağlasın, sonra ölünceye kadar onunla kendisini boğsun." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (2/386); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

¹³⁶³ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا]' kavli hakkında demiştir ki: "Sâbiûler: Meleklerle ibâdet eden, kibleye namaz kılan ve Zebûr okuyan bir kavimdir. Mecûsiler: Güneşe, aya ve ateşe ibâdet ederler. Ve o şirk koşanlar ise putlara ibâdet ederler. Dinler altıdır. Beşi şeytânın ve biri Rahmân'ındır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 405.-406. sayfalar]

¹³⁶⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ]/aralarını fasledecektir]' Aralarında hükmedecektir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 371. sayfa]

¹³⁶⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ/ve

Bu ikisi, Rabbleri hakkında hasımlaşan iki hasımdır.¹³⁶⁷ İmdi o küfredenler, onlar için ateşten elbiseler kesilmiştir. Başlarının fevkinden kaynar su dökülür.(19)

Onunla, batınlarındakiler ve cildleri eritilir.(20)

Ve onlar için demirden kamçılar vardır.(21)

Her ne zaman oradan gamdan hurûc etmeyi murâd ettiklerinde, oraya iâde edilirler. 'Yangın azâbını tadın!' (denilir).(22)

Muhakkak ki Allah, o îmân edenleri ve sâlih ameller işleyenleri altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil eder. Orada altından bilezikler ve inci takınırlar. Ve orada elbiseleri ipektir.(23)

Ve sözün tayyibine hidâyet edilmişlerdir ve Hamîd'in Sırât'ına hidâyet edilmişlerdir.(24)¹³⁶⁸

Muhakkak ki o küfredenler ve Allah'ın yolundan ve içinde yerliler ve dışarıdan gelen insanlar için o müsâvî kıldığımız Mescidi'l-Harâm'dan alıkoyarlar. Ve kim orada zulüm ile ilhâdı murâd ederse,¹³⁶⁹ ona elîm bir azâbtan tattırırız.(25)

---

insanlardan çoğu]' Yani: Müslümanlar. '[وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ/Ve çoğu üzerine azâb hakk olmuştur.]' Bunlar kâfirlerdir. Burada azâb onların üzerine ancak, secdeyi terk etmeleri nedeniyle hakk olmuştur. Âyetin mânâsı şöyledir: İnsanların çoğu secde etmeye karşı direnmiş ve üzerlerine azâb hakk olmuştur. 'Allah kimi alçaltırsa, artık ona ikrâm edecek yoktur.' Yani: Allah kimi şakî/bedbaht eylerse, artık onu saîd/mutlu kılacak yoktur. Bazıları da şöyle demiştir: Allah kimi önemsiz kılar, Allah kimi zelîl ederse, atık onun için bir ikrâm yoktur. Yani kimse ona ikrâm edemez." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 428. sayfa]

¹³⁶⁶ Secde âyetidir

¹³⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[وَهُذَانِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ/Bu ikisi, Rabbleri hakkında hasımlaşan iki hasımdır.]" kavli hakkında demiştir ki: "Ba's/Dirilme hakkında birbirleriyle tartışan mü'min ve kâfir gibi" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 3. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 406. sayfa]

¹³⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَهُذُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ/Ve sözün tayyibine hidâyet edilmişlerdir]' Allah (سبحانه وتعالى) zikrinde buyurur ki: 'Ve Rabbleri onları dünyada '[لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ/Allah'tan başka ilâh yoktur]'a hidâyet etmiştir.' '[وَهُذُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ/ve Hamîd'in Sırât'ına hidâyet edilmişlerdir]' Rabbleri onları dünyâda Hamîd Rabbin yoluna hidâyet etmiştir. Ve O'nun yolu: O'nun dînine, mahlûkâtına Şerîât kıldığı ve ona sülûk etmelerini emrettiği İslâm dînine hidâyet etmiştir. '[الْحَمِيدِ/Hamîd]' Anlamı: 'O, halk etmiş olduğu velîler indinde mahmûddur/hamd edilendir.' şeklindedir. Ve o Allah'a ve Resûlu'ne îmân edenlere gelince, öyleyse Allah'ın sâlih amellerden emrettiğine itaat ederlerse, o takdirde muhakkak ki Allah onları altlarından nehirler cereyân eden Adn Cennetlerine dâhil edecektir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 594. sayfa (ihtisâr edilmiştir)]

¹³⁶⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ/Ve kim orada zulüm ile ilhâdı murâd ederse]' kavli hakkında demiştir ki: "Orada şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Şirki (murâd ederse)."

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ/Ve kim orada zulüm ile ilhâdı murâd ederse]' kavli hakkında demiştir ki: "Orada kötü amel işlerse." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 409. sayfa]

Ve hani İbrâhîm'e: 'Bana bir şeyi şirk koşma ve beytimi tavâf edenler ve kıyâm edenler ve rükû edenler ve secde edenler için tathir et.' diye beytin mekânını belirlemiştik.(26)

Ve insanlar içinde Hacc'ı duyur.¹³⁷⁰ Sana gelsinler yaya olarak ve tüm uzak yollardan gelen her arık binek üzerinde.(27)

Kendi menfaatlerine şâhid olmaları ve onları rızıklandığı kurbanlık davarlardan üzerlerine mâlûm günlerde Allah'ın ismini zikretmeleri için. Artık onlardan yiye ve yoksula fakîre taam edin.(28)

Sonra kirlerini kazâ etsinler ve nezîrlerini îfâ etsinler ve Beyti'l-Atîk'i tavâf etsinler.(29)¹³⁷¹

İşte böyle. Ve kim Allah'ın hürmetlerine tâzîm ederse, artık o onun için Rabbi indinde daha hayırlıdır. Ve sizin üzerinize tilâvet edilenler müstesnâ davarlar sizin için helâl kılındı. O halde putların pisliğinden ictinâb edin ve yalandan¹³⁷² ictinâb edin.(30)

Allah için, O'na şirk koşmayarak hanîfler (olun). Ve kim Allah'a şirk koşarsa, artık sanki (o) semâdan düşmüş de kendisini kuşlar kapışıyor veya rüzgâr onu uzak bir mekâna sürüklüyordur.(31)

İşte böyle. Ve kim Allah'ın şîârlarına tâzîm ederse,¹³⁷³ artık muhakkak ki o kalblerin takvâsındandır.(32)

Sizin için onlarda musemmâ bir ecele kadar menfaatler vardır. Sonra onların mahalli¹³⁷⁴ Beyti'l-Atîk'tir.(33)

¹³⁷⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ/Ve insanlar içinde Hacc'ı duyur.'" Yani: İnsanlar içerisinde, onları Hacc'a, binâ etmeni sana emrettiğimiz bu Beyt'e dâvet ederek nidâ et." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Hacc Suresi, 27. âyetin tefsirinde]

¹³⁷¹ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ/Sonra kirlerini kazâ etsinler'" Allah (سبحانه وتعالى) zikrinde buyurdu ki: 'Sonra Hacc'larının menâsikinden olanı kaza etsinler/yerine getirsinler: Saçlarını kessinler ve bıyıklarından alsınlar ve cemrelere (taş) atsınlar ve Beyt'i tavâf etsinler.' Ve kavli: 'وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ/ve nezîrlerini îfâ etsinler]' Buyurdu ki: 'Ve kurbanlıklardan Allah'a nezrettikleri/adadıkları deve ve benzeri diğer hayvanları îfâ etsinler.' Ve kavli: 'وَلْيَطُوفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ/ve Beyti'l-Atîk'i tavâf etsinler]' Buyurdu ki: 'Ve Allah'ın Beytu'l-Harâm'ını tavâf etsinler.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 614. sayfa]

¹³⁷² Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'قَوْلُ الزُّورِ/kavle'z-zûr]' kavli hakkında demiştir ki: "Yalan." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 414. sayfa]

¹³⁷³ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَمَنْ يُعْظَمْ شَعَائِرُ/Ve kim Allah'ın şîârlarına tâzîm ederse]' kavli hakkında demiştir ki: "Kurbanlıkları iyi büyütür, besler ve güzelleştirir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 415. sayfa]

Ve her ümmet için kendilerini rızıklandırdığı kurbanlık davarlardan üzerlerine Allah'ın ismini zikretmeleri için kurban kesme kıldık. İmdi ilâhınız bir ilâhtır, artık O'na teslîm olun. Ve alçak gönüllüleri tebşîr et!(34)

Onlar ki, Allah zikredildiğinde kalbleri ürperir. Ve kendilerine isâbet edene sabrederler ve namazı ikâme ederler ve onları rızıklandırdıklarımızdan infâk edenler.(35)

Ve büyük baş hayvanları (da) sizin için Allah'ın şîârlarından kıldık. Onlarda sizin için bir hayır vardır. Öyleyse onlar (kurban edilmek üzere) kâim oldukları halde¹³⁷⁵ üzerlerine Allah'ın ismini zikredin. Bunun üzerine yanları üzere düştüklerinde artık onlardan yiyin ve kanaatliye ve dilenene taam edin. İşte onları sizin için böyle musahhar ettik, umulur ki siz şükredersiniz.(36)

Onların etleri asla Allah'a nâil olmaz ve ne (de) kanları. Ve lâkin O'na sizden takvâ nâil olur. İşte onları böyle sizin için musahhar etmiştir, sizi hidâyet ettiğinden dolayı Allah'ı tekbîr etmeniz için. Ve muhsinleri tebşîr et!(37)

Muhakkak ki Allah, o îmân edenlerden (kâfirlerin ezâsını) def edecektir. Muhakkak ki Allah, küfrânda bulunan tüm hâinlere muhabbet etmez.(38)

O kıtâl edilenlere zulmedildiklerinden dolayı izin verildi. Ve muhakkak ki Allah, onlara nusret vermeye elbette kadîrdir.(39)

Onlar ki, diyârlarından hakktan gayrı ihrâc edildiler, ancak 'Rabbimiz Allah'tır.' diyorlar diye. Ve eğer Allah, insânları, onların bazısını bazısı ile defetmiş olmasaydı, elbette manastırlar ve kiliseler ve havralar ve içlerinde Allah'ın ismi çok zikredilen mescidler yerle bir edilirdi. Ve elbette Allah, O'na nusret edene nusret verir.¹³⁷⁶ Muhakkak ki Allah, elbette Kaviyy'dir, Azîz'dir.(40)

Onlar ki, eğer onları Arz'da temkîn edersek, namazı ikâme ederler ve zekâtı verirler ve mârûfu emrederler ve münkerden nehyederler. Ve işlerin âkibeti Allah'adır.(41)

Ve eğer seni tekzîb ediyorlarsa, işte onlardan önce Nûh kavmi ve Âd ve Semûd (da) tekzîb etmişti.(42)

¹³⁷⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'ثُمَّ مَجَّلَهَا/Sonra onların mahalli]' Yani: Onların kesilme yeri." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 385. sayfa]

¹³⁷⁵ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'صَوَافٍ/Savâff]' Kâim oldukları halde." [Ebu Abdillâh Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdisu'l-Muhtâre, 11. cilt, 176. sayfa (163.)]

¹³⁷⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'يُذَكَّرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا/ve içlerinde Allah'ın ismi çok zikredilen mescidler]' Yani Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in ümmetinden Müslümanların mescidleri. 'وَلْيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ/Ve elbette Allah, O'na nusret edene nusret verir.' Yani: Dînine ve Nebîsine nusret edene (nusret verir)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 389. sayfa]

Ve İbrâhîm kavmi ve Lût kavmi (de).(43)

Ve Medyen ashâbı. Ve Mûsâ (da) tekzîb edildi. Bunun üzerine kâfirlere mühlet verdim, sonra onları yakaladım. Artık nasıl oldu inkârım?(44)

Böylece nice karyeyi -ve onlar zulmetmekteyken- helâk ettik. Artık duvarları çatılarının üzerine çökmüş ve kuyuları ve sağlam köşkleri kullanılmaz olmuştur.(45)

Öyleyse Arz'da seyr etmediler mi, bu sebeble kendileri için onunla akledecek kalbleri veya onunla işitecekleri kulakları olsun? Fakat gerçek şu ki, gözler âmâ olmaz ve lâkin o sadırların içindeki kalbler âmâ olur.(46)

Ve senden azâbı acele istiyorlar. Ve Allah vaadine asla muhâlefet etmez. Ve muhakkak ki Allah indinde bir gün sizin saydığınız bin sene gibidir.(47)

Ve kendilerine -ve onlar zulmetmekteyken- mühlet verdiğim nice karye vardır. Sonra onları yakaladım. Ve dönüş Banadır.(48)

De ki: 'Ey insanlar! Ben sizin için ancak mubîn bir inzâr ediciyim.'(49)¹³⁷⁷

İmdi o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onlar için mağfiret ve kerîm bir rızık vardır.(50)¹³⁷⁸

Ve âyetlerimizde âciz bırak(maya kalkış)ıcılar olarak¹³⁷⁹ o sa'y edenler, işte onlar Cahîm ashâbıdır.(51)

Ve senden önce, bir temennî ettiğinde, onun temennî ettiğine şeytânın ilkâ etmediği¹³⁸⁰ bir resûl irsâl etmedik ve ne (de) bir nebî. Fakat Allah, şeytânın ilkâ

¹³⁷⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ' [De ki: 'Ey insanlar! Ben sizin için ancak mubîn bir inzâr ediciyim.']. Yani: Beni size Allah ancak, şiddetli bir azâbın öncesinde sizi inzâr edici/uyarıcı olarak irsâl etmiştir. Sizin hesabınıza dâir hiçbir şey bana ait değildir. Sizin durumunuz Allah'a aittir. Eğer dilerse, size azâbı âcilen verir. Eğer dilerse onu sizden te'hîr eder. Eğer dilerse O'na tevbe edenin tevbesini kabul eder. Ve eğer dilerse, üzerine şekâveti yazdığı kimseyi dalâlete düşürür. O, dilediğini fiil eden, murâd eden ve seçendir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîm, Hac Suresi, 49. âyetin tefsirinde]

¹³⁷⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَرِزْقٌ كَرِيمٌ/ve kerîm bir rızık]' Kerîm rızık, ebediyen kesilmeyen rızıktır. Yine denilmiştir ki: O, Cennettir. " [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 446. sayfa]

¹³⁷⁹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فِي آيَاتِنَا' [âyetlerimizde âciz bırak(maya kalkış)ıcılar olarak]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah'ın âyetlerini tekzîb ederler, böylece Allah'ı âciz bırakacaklarını zannederler ve asla O'nu âciz bırakamazlar."

Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın ise şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İnsanları Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e ittibâ etmekten alıkoymaya yeltenen yelteniciler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 421. sayfa]

¹³⁸⁰ İmâm Buhârî (رحمه الله) İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Konuştuğunda şeytân onun sözüne ilkâ eder. Fakat Allah şeytânın ilkâ ettiğini ibtâl eder ve âyetlerini muhkem kılar." [Ebu Abdillâh Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (Hac Suresi Bölümü)]

ettiğini nesheder. Sonra Allah âyetlerini muhkem kılar. Ve Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.(52)

(Bu,) şeytânın ilkâ ettiğini, o kalblerinde maraz olanlar ve kalbleri kasvetli olanlar için bir fitne kılması içindir. Ve muhakkak ki zâlimler, elbette uzak bir şikâk içindedirler.(53)¹³⁸¹

Ve (bu,) o ilim verilenlerin onun, Rabbinden gelen hakk olduğunu ilmetmeleri içindir. Artık ona îmân etsinler de kalbleri ona saygı duysun! Ve muhakkak ki Allah, o îmân edenleri, elbette Sırât-ı Mustakîm'e¹³⁸² hidâyet eder.(54)

Ve o küfredenler, kendilerine Saat¹³⁸³ ansızın gelinceye veya kısır bir günün azâbı gelinceye kadar ondan kuşku içinde olmaktan zevâl bulmazlar.(55)¹³⁸⁴

O gün mülk Allah'ındır, aralarında hükmeder. Artık o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler Naîm Cennetlerindedir.(56)

Ve o küfredenler ve âyetlerimizi tekzîb edenler, artık işte onlar, onlar içindir alçaltıcı bir azâb.(57)

Ve Allah yolunda o hicret edenler, sonra katledilenler veya ölenler, elbette Allah onları güzel bir rızık ile rızıklandıracaktır. Ve muhakkak ki Allah, elbette O rızık verenlerin en hayırlısıdır.(58)

Elbette onları râzı olacakları bir yere dâhil edecektir. Ve muhakkak ki Allah, elbette Alîm'dir, Halîm'dir.(59)

İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَلَمْ يَأْتِ الشَّيْطَانَ فِي أَمْنِيَّتِهِ]' **bir temennî ettiğinde, onun temennî ettiğine şeytânın ilkâ etmediği**' Bunda Allah'tan Resûlu (صلوات الله وسلامه عليه)'e tesellî vardır. Yani: Bunlar seni hüzünlendirmesin. Gerçekten senden önceki resûl ve nebîlere de bunun misli isâbet etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hac Suresi, 52. âyetin tefsirinde]

¹³⁸¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ]/elbette uzak bir şikâk içindedirler]' Yani: Şiddetli bir muhâlefet içerisindedirler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 395. sayfa]

¹³⁸² İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصِّرَاطِ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمِ]/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطِ/Sırât]''ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Suresi, 6. âyetin tefsirinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Selef, '[صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ]/Sırât-ı Mustakîm]' ve ehlini Ebu Bekir, Ömer ve Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbı olarak tefsîr etmişlerdir. Allah (سبحانه وتعالى) onlardan râzı olsun. '[صِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ]/Sırât-ı Mustakîm]' tıpkı tefsîr ettikleri gibidir. Nitekim o '[صِرَاطِ/Sırât]' onların üzerinde oldukları yoldu. Aynı şekilde Nebîleri (صلی الله عليه وسلم)'in yoluydu." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 94. sayfa]

¹³⁸³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةِ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

¹³⁸⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allahu (تعالى), kâfirlerden haber vererek onların hâlâ bir kuşku içinde olduklarını beyân etmektedir. '[فِي مَرِيَةٍ]/kuşku içinde olmaktan]' Yani bu Kur'ân'a karşı bir şekk ve şüphe içinde olmaktan." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hac Suresi, 55. âyetin tefsirinde]

İşte böyle. Ve kim kendisine edilen ikâbın misli ile ikâb ederse¹³⁸⁵ sonra ona bâğîlik edilirse, elbette Allah ona nusret verecektir. Muhakkak ki Allah, elbette Afûvv'dur, Gafûr'dur.(60)

Bu, Allah'ın geceyi gündüze sokmasından ve gündüzü geceye sokmasından ve Allah'ın Semî, Basîr olmasındandır.(61)

Bu, Allah'ın, O'nun Hakk olmasından ve dûnundan duâ ettiklerinin onun bâtıl olmasından ve Allah'ın, O'nun Aliyy,¹³⁸⁶ Kebîr olmasındandır.(62)

Allah'ın semâdan bir su inzâl ettiğini görmedin mi? Böylece Arz yemyeşil olmaktadır. Muhakkak ki Allah, Latîf'tir, Habîr'dir.(63)

Semâlardakiler ve Arz'dakiler O'nundur. Ve muhakkak ki Allah, elbette O, Ganîyy'dir, Hamîd'tir.(64)

Allah'ın, sizin için Arz'dakileri ve emriyle denizde cereyân eden gemileri musahhar ettiğini ve semâyı izni olmaksızın Arz'ın üzerine düşmesin diye tuttuğunu görmedin mi? Muhakkak ki Allah, insanlara elbette Rauf'tur, Rahîm'dir.(65)

Ve O, O ki, size hayât vermiştir, sonra sizi öldürecek, sonra (yine) hayat verecektir. Muhakkak ki insân, elbette küfrânda bulunandır.(66)¹³⁸⁷

Her ümmet için bir ibâdet tarzı kıldık. Onlar onu uygularlar. O halde emirde seninle nizâlaşmasınlar.¹³⁸⁸ Ve Rabbine dâvet et. Muhakkak ki sen, elbette mustakîm bir hidâyet üzeresin.(67)

Ve eğer seninle cedelleşirlerse, o takdirde de ki: 'Allah amel ettiklerinizi en iyi ilmedendir.'(68)

¹³⁸⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ/Ve kim kendisine edilen ikâbın misliyle ikâb ederse]' Kendisine zulmedilenin misli zulüm ile cezâlandırır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 397. sayfa]

¹³⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) diyor ki: "[هُوَ الْعَلِيُّ/O Aliyy'dir]' Yani: Allah, el-Aliyy'dir. Kudretiyle mahlukâtı üzerinde uluvv ve irtifâ' sâhibidir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, Câmi'ul-Beyân, 3. cilt, 13. sayfa]

¹³⁸⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ] Ve O, O'ki size hayat vermiştir, sonra sizi öldürecek, sonra (yine) hayat verecektir. Birinci hayat veriş, inşâdır/doğmadır. İkinci hayat veriş ise kabirlerden diriliştir. '[إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ]/Muhakkak ki insân, elbette küfrânda bulunandır. Yani: Elbette Allah'ın nimetlerine küfrânda bulunandır/nankörlük edendir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 453. sayfa]

¹³⁸⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[فَلَا يَنَازِعُكَ فِي الْأَمْرِ/O halde emirde seninle nizâlaşmasınlar. Yani: Onlardan hiçbirisi, ümmetin için teşrî olunan hususlarda seninle nizâlaşmasın/tartışmasın. Her asırda şeriatler olmuştur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Suresi, 67. âyetin tefsirinde]

Allah, Kıyâmet Günü aranızda kendisinde ihtilâfta olduğunuzun hükmünü verecektir.(69)

İlmetmez misin Allah'ın semâ ve Arz'dakileri ilmettiğini? Muhakkak ki bunlar bir Kitâb'tadır. Muhakkak ki bunlar, Allah'ın üzerine kolaydır.(70)

Ve Allah'ın dûnundan, hakkında bir sultân¹³⁸⁹ inzâl etmediği ve kendilerinin hakkında ilimleri olmadıklarına ibâdet ediyorlar. Ve zâlimler için bir nusret edici yoktur.(71)

Ve üzerlerine âyetlerimiz beyyineler olarak tilâvet edildiğinde, o küfredenlerin yüzlerinde inkârlarını tanırısın. Neredeyse, üzerlerine âyetlerimizi o tilâvet edenlere saldıracaklar. De ki: 'Öyleyse size bundan daha şerrlisini bildireyim mi? Ateştir. Allah onu o küfredenler için vaad etmiştir. Ve (o) ne kötü varış yeridir!'(72)

Ey insanlar! Bir darb-ı mesel edildi, artık onu dinleyin! Muhakkak ki Allah'ın dûnundan o duâ ettikleriniz asla bir sineği halk edemezler, velev ki onun için ictimâ etseler. Ve eğer sinek onlardan bir şey kapsa, onu ondan kurtaramazlar. Taleb eden zayıftır ve taleb edilen (de).(73)¹³⁹⁰

Allah'ın kadrini hakkıyla takdîr edemediler.¹³⁹¹ Muhakkak ki Allah, elbette Kaviyy'dir, Azîz'dir.(74)

Allah, meleklerden ve insanlardan resûller seçer. Muhakkak ki Allah, Semî'dir, Basîr'dir.(75)

Önlerindeki ve arkalarındakini ilmeder. Ve işler Allah'a rücû ettirilir.(76)

¹³⁸⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[سُلْطَانًا/Bir sultân]' Bir hüccet." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 399. sayfa]

¹³⁹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allahu (تعالى), putların hakirliğine ve onlara ibâdet edenlerin akıllarının zayıflığına dikkat çekerek buyuruyor ki: '[يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبٌ مَثَلٍ/Ey insanlar! Bir darb-ı mesel edildi]' Yani: Allah'ı bilmeyen câhillerin, O'na şirk koşanların ibâdet ettiklerine dâir '[فَاسْتَمِعُوا لَهُ/artık onu dinleyin]' Yani: Susun ve anlayın! '[اِنَّ الدِّينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ/Muhakkak ki Allah'ın dûnundan o duâ ettikleriniz asla bir sineği halkedemezler, velev ki onun için ictimâ etseler.]' Yani: ibâdet ettiğiniz tüm putlar ve denkleleri, tek bir sinek yaratmaya güç yetirebilmek üzere bir araya gelseler; buna muktedir olamazlar. '[وَإِنْ يَسْأَلِيَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفْهِدُوهُ مِنْهُ/Ve eğer sinek onlardan bir şey kapsa, onu ondan kurtaramazlar.]' Yani: onlar bir sinek bile yaratabilmekten âcizdirler. Hatta daha da acısı, onlar bir sineğe karşı koymaktan ve eğer onlardan bir şey kapıp götürürse bu sineğe karşı bir şey yapabilmekten dahî âcizdirler. Sinek, üzerlerinde bulunan hoş bir şeyi kapıp götürse, onlar da o şeyi kurtarmaya çalışsalar, buna güç yetiremezler. Sinek, Allah'ın mahlûkâtının en zayıf ve en âcizlerindendir. Bunun için: '[ضَعْفُ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ/Taleb eden zayıftır ve taleb edilen (de).]' buyurmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hac Suresi, 73. âyetin tefsirinde]

¹³⁹¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ/Allah'ın kadrini hakkıyla takdîr edemediler.]' Bir sinekten bile kendilerini koruyamayan şeyleri Allah'a şirk koşarlarsa, onlarda insaf aranmaz demektir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 400. sayfa]

Ey o îmân edenler, rükû edin ve secde edin ve Rabbinize ibâdet edin ve hayır fiil edin, umulur ki siz felâh bulursunuz.(77)¹³⁹²

Ve Allah uğruna hakk cihâd ile mücâhede edin. O, sizi seçmiştir ve Dîn'de sizin için bir güçlük kılmamıştır. Babanız İbrâhim'in milleti. O, sizi bundan önce ve bunda Müslümanlar olarak isimlendirmiştir, Resûl'un üzerinize şâhid olması ve insanlar üzerine şâhidler olmanız için.¹³⁹³ Artık namazı ikâme edin ve zekâtı verin ve Allah'a îtisâm edin.¹³⁹⁴ O, sizin Mevlâ'nızdır. İşte ne güzel Mevlâ ve ne güzel Nasîr.(78)

¹³⁹² Bu âyetin secde âyeti olup olmadığı husûsunda ihtilâf vardır. En doğrusunu Allah ilmeder. [Hazırlayan]

¹³⁹³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: "[هُوَ سَمَّيَكُمْ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ/O, sizi bundan önce Müslümanlar olarak isimlendirmiştir]" Allah sizi Müslümanlar olarak isimlendirmiştir."

İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لِيَكُونَ/ve olmanız]" Sizin (olmanız). '[شَهِدَاءَ عَلَى النَّاسِ/insanlar üzerine şâhidler]' resûllerin onlara tebliğde bulunduğu dâir" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 425. sayfa]

¹³⁹⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ/ve Allah'a îtisâm edin]" Denilmiştir ki: Allah'a îtisam etmek, o Kitâb ve Sünnet'e temessük etmektir/sarılmaktır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 404. sayfa]

İmâm Şevkânî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "[وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ/ve Allah'a îtisâm edin]" Allah'ın Dîn'ine temessük edin/tutunun." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 976. sayfa (tek cilt olarak basım)]

23. MU'MİNÛN SÛRESİ (118 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Mü'minler felâh bulmuştur.(1)

Onlar ki, onlardır namazlarında hûşû içinde olanlar.(2)

Ve onlar ki, onlardır lağviyyâtta¹³⁹⁵ îrâz edenler.(3)

Ve onlar ki, onlardır zekât için fâil olanlar.(4)

Ve onlar ki, onlardır ferclerini muhâfaza edenler.(5)¹³⁹⁶

Zevcelerine veya sağ ellerinin mâlik oldukları üzere hâric. O takdirde muhakkak ki onlar, levmedilmiş değillerdir.(6)¹³⁹⁷

Fakat kim bunun ötesini isterse, o zaman işte onlar, onlardır haddi aşanlar.(7)¹³⁹⁸

Ve onlar ki, onlardır emânetlerine ve ahidlerine riâyet edenler.(8)¹³⁹⁹

Ve onlar ki, onlardır namazları üzerine muhâfızlık edenler.(9)¹⁴⁰⁰

İşte onlar, onlardır vârisler.(10)

Onlar ki, Firdevs'e vâris olurlar. Onlar orada muhalledlerdir.(11)

Ve andolsun ki, insâmı süzme bir çamurdan halk ettik.(12)

Sonra onu sağlam bir karargâhta bir nutf¹⁴⁰¹ kıldık.(13)

---

¹³⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[لَاغِيٍّ/Lağviyyâtta]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bâtıl(dan)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 18. cilt, 440. sayfa]

¹³⁹⁶ Meâric Suresi'nin 29. âyetiyle aynıdır

¹³⁹⁷ Meâric Suresi'nin 30. âyetiyle aynıdır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[غَيْرُ مُؤْمِنٍ/Levmedilmiş değillerdir]' Kınanmış değillerdir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 463. sayfa]

¹³⁹⁸ Meâric Suresi'nin 31. âyetiyle aynıdır

¹³⁹⁹ Meâric Suresi'nin 32. âyetiyle aynıdır

¹⁴⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mesrûk (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ]' 'Ve onlar ki, onlar namazları üzerine muhâfızlık ederler.' kavli hakkında demiştir ki: "(Namazların) vakitlerine." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 426. sayfa]

¹⁴⁰¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[نُطْفَةٍ/Nutf¹⁴⁰¹] Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ/Nutf¹⁴⁰¹]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ/Nutf¹⁴⁰¹]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Sûresi, 5. âyetin tefsîrinde]

Sonra nutfeyi bir alaka halk ettik. Derken alakayı bir mudga¹⁴⁰² halk ettik. Derken mudgaya kemikler halk ettik. Derken kemiklere bir et giydirdik. Sonra onu başka bir hilkat olarak inşâ ettik. İşte halk edenlerin en güzeli Allah tebârekedir.(14)

Sonra muhakkak ki siz, bunun arkasından elbette öleceksiniz.(15)

Sonra muhakkak ki siz, Kıyâmet Günü ba's edileceksiniz.(16)

Ve andolsun ki, fevkinizde yedi yol halk ettik. Ve halk ettiklerimizden gâfiller olmadık.(17)

Ve semâdan bir kader ile bir su inzâl ettik de onu Arz'da iskân ettik. Ve muhakkak ki Biz, onu gidermek üzerine (de) elbette kâdirler(iz).(18)

Böylece sizin için onunla hurmalıklardan ve üzümlüklerden bahçeler inşâ ettik. İçlerinde sizin için çok meyveler vardır ve onlardan yersiniz.(19)

Ve bir ağaç, Sîna dağından hurûc eder, yağ ile biter ve yiyenler için bir katıktır.(20)

Ve muhakkak ki sizin için davarlarda elbette bir ibret vardır. Batınlarındakinden size içiririz ve onlarda sizin için çok menfaatler vardır. Ve onlardan yersiniz.(21)

Ve onların üzerinde ve gemiler üzerinde taşınırsınız.(22)

Ve andolsun ki, Nûh'u kavmine irsâl ettik de dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Daha takvâ etmiyor musunuz?'(23)

Bunun üzerine kavminden o küfreden ileri gelenler dediler ki: 'Bu, sizin misliniz bir beşerden başkası değildir. Sizin üzerinize efdâl olmayı murâd ediyor. Ve eğer Allah dileseydi, elbette melekler inzâl ederdi. Evvelki babalarımızda bunu işitmedik.'(24)

'O, kendisinde cinnet bulunan bir adamdan başkası değildir. Öyleyse bir zamana kadar onu gözetleyin.'(25)

(Nûh) dedi ki: 'Rabbim, beni tekzîb etmeleri sebebiyle bana nusret ver.'(26)¹⁴⁰³

Bunun üzerine ona: 'Gözlerimiz¹⁴⁰⁴ ve vahyimiz ile gemiyi yap. Böylece emrimiz gelip ve tennûr feverân edince, o zaman her çiftten ikişer ve ehlinden içine koy, onlardan

---

¹⁴⁰² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: ""[عَلَقَة/alaka]' 'Donmuş kan', 'pıhtılaşmış kan' demektir. '[مُدْغَة/mudga]' 'Bir çiğnemlik et' demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Suresi, 5. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁰³ 39. âyet ile aynıdır

¹⁴⁰⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "İmâm İbni Fûrek, 'Müteşâbihu'l-Hadîs/Müşkilu'l-Hadis ve Beyânuhu' isimli eserde, şöyle demiştir: 'Arkadaşlarımız, Allah (عز وجل) için 'ayn/göz' sıfatının isbât edilmesi husûsunda ihtilâf etmişlerdir. Onlardan kimisi: 'Ayn ile murâd olunan göz/basar ve görmedir/rüyettir' demiştir, kimisi de: 'Bu hususta kavletmenin yolu, yed/el ve vech/yüz gibi hususlarda kavletmenin yolu gibidir.' demiştir.

aleyhlerinde söz geçmiş olanlar müstesnâ. Ve o zulmedenler hakkında Bana bir hitâbta bulunma. Muhakkak ki onlar, gark olunacaklardır.' diye vahyettik.(27)

'İmdi sen ve beraberindekiler, geminin üzerine istivâ ettiğinde,¹⁴⁰⁵ o zaman: 'Hamd Allah içindir. O ki, bizi zâlimler kavminden necât buyurmuştur.' de.'(28)

Ve de ki: 'Rabbim! Beni mübârek bir menzile inzâl et.¹⁴⁰⁶ Ve Sen, inzâl edenlerin en hayırlısıdır.'(29)

Muhakkak ki bunda, elbette âyetler vardır. Ve hakîkaten (Biz), elbette mübtelâ edici olanlarız.(30)¹⁴⁰⁷

Sonra onların ardından başka bir kuşak inşâ ettik.(31)¹⁴⁰⁸

Derken onların içine: 'Allah'a ibâdet edin. Sizin için O'ndan gayrı bir ilâh yoktur. Daha takvâ etmiyor musunuz?' (desin) diye onlardan bir resûl irsâl ettik.(32)

Ve onun kavminden o küfreden ve Âhiret'e mülâki olmayı tekzîb eden ileri gelenler ve dünyâ hayâtında kendilerine refâh verdiğimiz ileri gelenler dediler ki: 'Bu sizin misliniz bir beşerden başkası değildir, ondan yediğinizden yiyor ve içtiğinizden içiyor.(33)

'Ve eğer misliniz bir beşere itaat ederseniz, muhakkak ki siz, o vakit elbette hüsrâna uğrarsınız.'(34)

'Size, öldüğünüz ve toprak ve kemik olduğunuzda, ihrâc edileceğinizi mi vaad ediyor?'(35)¹⁴⁰⁹

Selefîn mezhebi şudur: (Allah'a ait) sıfatlar, teşbihten/benzetmeden ve temsilden/örneklendirmeden ve tekyîften/keyfiyetlendirmeden münezzehtir. Aynı şekilde sıfatların isbâtı da, hem bu sayılanlardan (yani teşbih-temsîl-tekyîften) ve hem de tahrif ve te'vîlden münezzehtir." [Cemâleddîn el-Kâsîmî, Mehâsinu't-Te'vîl, 12. Cüz, 4397. sayfa]

¹⁴⁰⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلِ]' İmdi sen ve beraberindekiler, geminin üzerine istivâ ettiğinde' Yani: İstikrarlı bir biçimde çıkıp oturduğunda. Burada: '[الاستواء/istivâ]', 'yükselme, çıkma' anlamında (da) olabilir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 472. sayfa]

¹⁴⁰⁶ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'وَقُلْ رَبِّ انْزِلْنِي مُنزَلًا مُبَارَكًا]' Ve de ki: 'Rabbim! Beni mübârek bir menzile inzâl et.'] Bunu, gemiden indiği zaman Nûh'a buyurmuştur." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 199. sayfa]

¹⁴⁰⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "'وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ]' Ve hakîkaten (Biz), elbette mübtelâ edici olanlarız.' Yani: Resûllerin, Allah'a ibâdete dâir onunla irsâl olunduğu şeyi. '[الابتلاء/İbtîlâ]' sözcüğünün mânâsı: 'sınama' şeklindedir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 199. sayfa]

¹⁴⁰⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا]' Sonra onların ardından başka bir kuşak inşâ ettik.' Yani: Başka bir kavim (inşâ ettik). " [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 473. sayfa]

¹⁴⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَيَعِدْكُمْ أَنْكُمْ إِذَا مِتُّمْ مَخْرُجُونَ]' Size, öldüğünüz ve toprak ve kemik olduğunuzda, ihrâc edileceğinizi mi

'Heyhât, heyhât, size vaad edilene!'(36)

'O, bizim dünyâ hayâtımızdan başkası değildir. Ölürüz ve hayâtta oluruz. Ve biz ba's edilecekler değiliz.'(37)

'O, Allah'ın üzerine yalan iftirâ eden bir adamdan başkası değildir. Ve biz ona îmân edenler değiliz.'(38)

(Resûl) dedi ki: 'Rabbim, beni tekzîb etmeleri sebebiyle bana nusret ver.'(39)¹⁴¹⁰

(Allah) buyurdu ki: '(Bir)azdan, elbette nedâmet duyanlar olacaklar.'(40)

Derken onları sayha hakk ile alıverdi de onları bir sel süprüntüsü kıldık. Artık zâlimler kavmi için uzaklık olsun.(41)¹⁴¹¹

Sonra onların ardından başka kuşaklar inşâ ettik.(42)¹⁴¹²

Bir ümmet, ecelini geçemez ve tehîr edemez.(43)¹⁴¹³

Sonra resûllerimizi ardı ardına irsâl ettik. Her ne zaman bir ümmete resûlu geldikçe, onu tekzîb ettiler de onların bazısını bazısına tâbi ettik¹⁴¹⁴ ve onları ehadîs¹⁴¹⁵ kıldık. Artık îmân etmeyen bir kavim için uzaklık olsun.(44)¹⁴¹⁶

Sonra Mûsâ ve kardeşi Hârûn'u âyetlerimiz ve mübîn bir sultân ile irsâl ettik.(45)¹⁴¹⁷

---

vaad ediyor?'] Mânâ: Size, ölüp gittikten ve kabre gömüldükten sonra kabirlerinizden hurûc edeceğinizi mi/çıkacağınızı mı vaad ediyor?" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 474. sayfa]

¹⁴¹⁰ 26. âyet ile aynıdır

¹⁴¹¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'فَبَعْدُ لِقَوْمِ الظَّالِمِينَ/Artık zâlimler kavmi için uzaklık olsun.]" Yani onlar için helak olma vardır. Ve şöyle (de) denilmiştir: Onlar için Allah'ın rahmetinden uzak olma vardır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mü'minûn Suresi'nin 41. âyetinin tefsirinde]

¹⁴¹² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا] /Sonra onların ardından başka kuşaklar inşâ ettik.]" Yani: Başka kavimler (inşâ ettik)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 476. sayfa]

¹⁴¹³ Hicr Suresi'nin 5. âyeti ile aynıdır

¹⁴¹⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'كُلَّمَا جَاءَ أُمَّةٌ رَسُولُهَا كَذَّبُوهُ فَاتَّبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا/Her ne zaman bir ümmete resûlu geldikçe, onu tekzîb ettiler de onların bazısını bazısına tâbi ettik]" Yani: Kendisiyle onları helâk ettiğimiz azâbı, bir ümmetten diğerine devam ettirdik." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 201. sayfa]

¹⁴¹⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ/ve onları ehadîs kıldık] ifadesinde geçen '[أَحَادِيثَ/ehadîs]' kelimesi, 'uhdûse' kelimesinin çoğuludur. Ve 'uhdûse' kelimesi, bir şey hakkında tahdis edilenler/anlatılanlar anlamına gelmektedir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mü'minûn Suresi'nin 44. âyetinin tefsirinde]

¹⁴¹⁶ Şeyh AbdurRahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'فَبَعْدُ لِقَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ/Artık îmân etmeyen bir kavim için uzaklık olsun.]" Ne şakîdir onlar! Yazıklar olsun onlara! Onların alışverişi ne kötüdür!" [AbdurRahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 645. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Firavun ve onun ileri gelenlerine. Fakat kibirlendiler ve âlî bir kavim oldular.(46)¹⁴¹⁸

Bunun üzerine dediler ki: 'Bizim mislimiz iki beşere mi îmân edeceğiz? Ve onların kavmi bize âbidlerdir.'(47)¹⁴¹⁹

Böylece ikisini tekzîb ettiler de helâk edilenlerden oldular.(48)

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik. Umulur ki onlar hidâyet bulurlar.(49)

Ve Meryem'in oğlunu ve annesini bir âyet kıldık. Ve ikisini, oturmaya elverişli ve akarsulu bir tepeye yerleştirdik.(50)¹⁴²⁰

Ey resûller! Tayyibâtta yiyin¹⁴²¹ ve sâlih amel işleyin. Muhakkak ki Ben, amel ettiklerinize Âlîm'im.(51)

Ve muhakkak ki bu ümmetiniz, bir ümmettir.¹⁴²² Ve Ben, Rabbinizim. Bu itibarla Bana takvâ edin.(52)

Derken işlerini aralarında zubura¹⁴²³ ayırdılar. Her hizib yanındaki ile ferahlanmaktadır.(53)

¹⁴¹⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ/Sonra Mûsâ ve kardeşi Hârûn'u âyetlerimiz ve mübîn bir sultân ile irsâl ettik.'" Yani: Beyyin/apaçık bir hüccet ile ki bunlar dokuz âyettir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 476. sayfa]

¹⁴¹⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا'/Firavun ve onun ileri gelenlerine. Bunun üzerine kibirlendiler]' Büyüklendiler ve îmân etmekten geri durdular. 'وَكَانُوا قَوْمًا عَلَانٍ/ve âlî bir kavim oldular]' Zulüm ile başkalarını ezen kibirli bir kavim oldular." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 419. sayfa]

¹⁴¹⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'فَقَالُوا/Bunun üzerine dediler ki]' Yani: Firavun ve kavmi (dediler ki): 'وَقَوْمُهُمَا لَنَا/Bizim mislimiz iki beşere mi îmân edeceğiz?]' Yani: Mûsâ ve Hârûn'a. '[وَقَوْمُهُمَا لَنَا/Ve onların kavmi bize âbidlerdir.]' Bize itaat edicilerdir, zelîl bir sûrette bize boyun eğicilerdir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 419. sayfa]

¹⁴²⁰ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِلَىٰ رِبْوَةٍ دَاتٍ قَرَارٍ وَمَعِينٍ/Ve ikisini, oturmaya elverişli ve akarsulu bir tepeye yerleştirdik.]' kavli hakkında demiştir ki: "Meyveli ve sulak bir tepeye ki orası Beytu'l-Makdistir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 432. sayfa]

¹⁴²¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ/Ey resûller! Tayyibâtta yiyin]' Yani: Helâl rızıktan yiyin!" [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 202. sayfa]

¹⁴²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ/Ve muhakkak ki bu ümmetiniz, bir ümmettir.]' Yani: Ey nebîler topluluğu, dîniniz birdir ve milletiniz birdir. Ve bu, şerîki olmayan tek Allah'a ibâdete dâvet etmektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Mu'minûn Suresi, 52. âyetin tefsirinde]

¹⁴²³ Şeyhulİslâm İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle der: "Âyette geçen '[زُبُرًا/zubur]' sözcüğü, 'kitâblar' anlamındadır. Yani her bir kavim, Allah'ın Kitâbı'nın gayrında bid'at edilmiş bir kitâba ittibâ ettiler ve böylece fırkalaşanlardan ve ihtilâf edenlerden oldular. Çünkü fırkalaşan ve ihtilâf edenler, mahzâ haniflik üzere değildirler. Mahzâ haniflik, mahzâ İslâm'dır." [Ebu'l-Abbâs Ahmed ibn Abdu'l-Halîm ibn Teymiyye, Minhâcu's-Sunne en-Nebeviyye, 5. cilt, 263.-265. sayfalar]

Artık sen onları bir zamana kadar şaşkınlıkları içinde bırak!(54)

Hesâb ediyorlar mı ki, kendilerine imdâd ettiğimiz mal ve evlâd ile;(55)

Onlar için hayratta koşuyoruz? Bilakis, şuurunda değillerdir.(56)

Doğrusu onlar ki, onlardır Rabblerinin haşyetinden titreyenler.(57)

Ve onlar ki, onlardır Rabblerinin âyetlerine î mân edenler.(58)

Ve onlar ki, onlardır Rabblerine şirk koşmayanlar.(59)

Ve onlar ki, vereceklerini verirler. Ve Rabblerine rücû edeceklerinden kalbleri ürperir.(60)¹⁴²⁴

İşte onlar hayratta koşarlar. Ve onlar onun için öne geçerler.(61)

Ve bir nefsi gücünün yettiğinden başkasıyla mükellef kılmayız. Ve ledûnnumuzda hakk ile nutuk eden bir Kitâb vardır.¹⁴²⁵ Ve onlar zulme uğratılmazlar.(62)

Bilakis, kalbleri bundan bir dalgınlık içindedir. Ve onlar için bunun dûnundan ameller vardır. Onlar ona âmildirler.(63)¹⁴²⁶

Nihâyet refah içinde olanlarını azâb ile aldığımızda, o zaman onlar yalvararak yardım isterler.(64)

Bugün yalvararak yardım istemeyin! Muhakkak ki siz, Bizden nusret göremeyeceksiniz.(65)

Âyetlerim sizin üzerinize tilâvet ediliyordu da siz topuklarınız üzere dönüyordunuz.(66)

Ona kibirleniyordunuz, geceleyin toplanarak saçmalıyordunuz.(67)¹⁴²⁷

---

¹⁴²⁴ AbdUllah ibn Mübârek (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: 'وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا/ Ve onlar ki, vereceklerini verirler.' Kendilerine verilenlerden verirler. '[وَجَلَّةٌ/ Ve Rabblerine rücû edeceklerinden kalbleri ürperir.]' Onlar güzel amellerini, bu amellerin kendilerini Rabbleri'nin azâbından kurtaramayabileceği haşyeti/korkusu taşıyarak işlerler." [Ebu Abdurrahmân AbdUllah ibn Mübârek, Kitâbu'z-Zühd ve'r-Rekâik (15.)]

¹⁴²⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ]/ Ve ledûnnumuzda hakk ile nutuk eden bir Kitâb vardır.' Yani: İndimizde hakk ile nutuk eden bir Kitâb vardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 481. sayfa]

¹⁴²⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ/ Bilakis, kalbleri bundan bir dalgınlık içindedir.' Yani: Bir gaflet ve cehâlet içindedir. '[بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ/ bundan]' Yani: Kur'ân'dan. '[وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ/ Onlar için bunun dûnundan ameller vardır.]' Yani kâfirlerin, bunun dûnundan -yani mü'minlerin amellerinin dûnundan- aleyhlerine hükmolunmuş, mâsiyet ve hatâlardan müteşekkil pis amelleri vardır. '[وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِنْ دُونِ/ Onlar ona âmildirler.]' Onlar kaçınılmaz olarak bu amelleri işleyecek ve bu sûretle ateşe gireceklerdir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 422. sayfa]

Artık kavli tedebbür etmezler mi? Yoksa onlara evvelki babalarına gelmeyen mi gelmiştir?(68)¹⁴²⁸

Yoksa Resûllerini tanımadılar mı, şimdi onlar onu inkâr ediyorlar?(69)

Yoksa: 'Onda cinnet vardır.' mı diyorlar? Bilakis, onlara hakk ile gelmiştir ve onların ekserîsi hakkı kerîh görürler.(70)

Ve eğer hakk hevâlarına tâbi olsaydı, elbette semâlar ve Arz ve onların içindekiler fesâda uğrardı. Bilakis, onlara zikirlerini getirdik.¹⁴²⁹ Fakat onlar zikirlerinden îrâz ediyorlar.(71)

Yoksa onlardan bir harâc¹⁴³⁰ mı istiyorsun? İşte Rabbinin harâcı daha hayırlıdır. Ve O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.(72)

Ve muhakkak ki sen, elbette onları Sırât-ı Mustakîm'e¹⁴³¹ dâvet ediyorsun.(73)

Ve muhakkak ki o Âhiret'e îmân etmeyenler, elbette Sırât'tan sapanlardır.(74)¹⁴³²

Ve eğer onlara rahmet etsek ve kendilerindeki zararı gidersek, elbette tuğyânları içinde bocalayıp durup kalırlardı.(75)

Ve andolsun ki, onları azâb ile yakaladık da Rabblerine boyun eğmediler ve yalvarmadılar.(76)

Nihâyet onların üzerine şiddetli azâb sahibi bir kapı açtığımızda, o zaman onlar onun içinde ümitsizliğe kapıldılar.(77)

¹⁴²⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[سَامِرًا/geceleyin toplanarak]' Geceleyin meclis oluşturarak. Bu Kur'ân hakkında 'تَهْجُرُونَ/saçmalıyordunuz]' kötü söz ile" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 435. sayfa]

¹⁴²⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'أَفَلَمْ يَذَّبَرُوا الْقَوْلَ/Artık kavli tedebbür etmezler mi?]' Yani: Kendilerine gelen kavli ki o, Kur'ân'dır. 'أَمْ جَاءَهُمْ مَا لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ/Yoksa onlara evvelki babalarına gelmeyen mi gelmiştir?]' Yani: Onlara, kendilerinden öncekilere gelmeyen bir şeyin geldiğini mi zannediyorlar? Mânâsı: Muhakkak ki Biz onlara, evvelkilere gönderdiğimiz gibi bir Resûl gönderdik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 483. sayfa]

¹⁴²⁹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[بَلْ أَتَيْنَاهُمْ بِذِكْرِهِمْ/Bilakis, onlara zikirlerini getirdik.]" Kur'ân'ı (getirdik)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 435. sayfa]

¹⁴³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[حَرَجًا/Harâc]' Ücret." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 435. sayfa]

¹⁴³¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ/Sırât-ı Mustakîm'e]' Yani: Hakk Dîn'e." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 484. sayfa]

¹⁴³² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَأَنَّ الدِّينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصِّرَاطِ لَنَّاكِبُونَ/Ve muhakkak ki o Âhiret'e îmân etmeyenler, elbette Sırât'tan sapanlardır.]" kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Hakktan ayrılanlardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 435. sayfa]

Ve O, O ki, sizin için kulaklar ve gözler ve gönüller inşâ edendir. Ne az şükrediyorsunuz!(78)

Ve O, O ki, Arz'da sizi yaratıp yayandır. Ve O'na haşr edileceksiniz.(79)

**Ve O, O ki, hayât veren ve öldürenidir. Ve gece ve gündüzün ihtilâfı O'nundur.¹⁴³³
Daha akletmiyor musunuz?(80)**

Bilakis, evvelkilerin söylediklerinin mislini söylediler.(81)

Dediler ki: 'Öldüğümüz ve toprak ve kemik olduğumuzda mı, muhakkak ki biz hakîkaten ba's mı edileceğiz?'(82)¹⁴³⁴

'Andolsun ki, bize ve babalarımıza bu önceden vaad edilmişti. Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.'(83)¹⁴³⁵

De ki: 'Arz ve içindekiler kimindir, eğer siz ilmediyor iseniz?'(84)

Diyeceklerdir ki: 'Allah'ındır.' De ki: 'Daha tezekkür etmiyor musunuz?'(85)

De ki: 'Kim yedi semânın Rabbi ve azîm Arş'ın Rabbi?'(86)

Diyeceklerdir ki: '(Bunlar da) Allah'ındır.' De ki: 'Daha takvâ etmiyor musunuz?'(87)

De ki: 'Her şeyin melekûtu kimin elinde,¹⁴³⁶ -ve O korur ve Kendisi korunm(aya ihtiyâcı olma)z- eğer siz ilmediyor iseniz?(88)

---

¹⁴³³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ/Ve gece ve gündüzün ihtilâfı O'nundur.]" Yani: Gece ve gündüzün musahhar edilmesi, O (جل وعلا)'nın emrindendir. Gece ve gündüz, birbirlerini iştîyakla talep eder, takip eder, birbirlerinden çözülmezler ve ikisinin arasına başka bir zaman dilimi girmez." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Mu'minûn Suresi, 80. âyetin tefsirinde]

¹⁴³⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "[ءَاِنَّا لَمَبْعُوثُونَ/muhakkak ki biz hakîkaten ba's mı edileceğiz?]" Yani: Haşr (mı edileceğiz?)" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 486. sayfa]

¹⁴³⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ/Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.]" Yani: Evvelkilerin yalanlarından (başkası değildir). Şöyle de denilmiştir: Evvelkilerin masal ve uydurma kıssalarından (başkası değildir). Yine şöyle de denilmiştir: Evvelkilerin kitâblarında yazdıkları, hakîkati olmayan şeylerden (başkası değildir)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 486.-487. sayfalar]

¹⁴³⁶ "Bir tefsir derşinde '[يُدُّ اللَّهُ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ/Allah'ın eli onların ellerinin fevkindedir.]" [Fetih Sûresi, 10. âyet] âyetindeki: '[يُدُّ اللَّهُ/Allah'ın eli]' sıfatı hakkında: 'Allah'ın minneti onların üzerinedir, Allah'ın kuvveti onlarıdır.' denmesi üzerine bir genç: 'Bu (şekildeki) tefsir, Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat'ın akîdesinden değildir.' diyerek buna karşı çıkar ve dersi yapan hoca tarafından aşırı bir tepkiye mâruz kalır. Değerli âlim AbdulAziz bin AbdUllah bin Bâz (رحمه الله) olay üzerine: '[يُدُّ اللَّهُ/Allah'ın eli]' hakkında ilgili makâma şöyle yazmıştır:

Cevâb: 'Sana, Allah (تبارك وتعالى)'nın '[يُدُّ/el]' sıfatı ve azîz kitâbında kendi nefsinin vafsettiği veya Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in mutahhar Sünnet'inde O'nu vafsettiği diğer sıfatlarının isbâtında neye îtikad ettiğimizi ifâde edeceğim. Onların (sıfatların) isbâtı hakiki bir isbât ile, Allah (سبحانه وتعالى)'nın

Diyeceklerdir ki: 'Allah'ındır.' De ki: 'Öyleyse nasıl sihirleniyorsunuz?'(89)¹⁴³⁷

Bilakis, onlara hakkı getirdik. Ve muhakkak ki onlar, elbette yalancılardır.(90)

Allah bir evlâd ittihaz etmemiştir. Ve O'nunla beraber olan bir ilâh yoktur. O zaman elbette her ilâh halk ettiği ile giderdi ve elbette onların bazıları bazıları üzerine üstün gelirdi.¹⁴³⁸ Allah, vasıflandırmalarından subhândır.(91)¹⁴³⁹

Gaybı ve müşâhede edileni ilmedendir ve şirk koştuklarından teâlâdır.(92)¹⁴⁴⁰

De ki: 'Rabbim, eğer onlara vaad edileni bana göstereceksen;'(93)

'Rabbim! O halde beni zâlimler kavmi içinde kılma!'(94)

Ve muhakkak ki Biz, onlara vaad ettiğimizi sana göstermeye elbette kâdiriz.(95)

Sen kötülüğü -o ki, o en güzel olan ile- def et. Biz, onların vafettiklerini daha iyi ilmederiz.(96)

Ve de ki: 'Rabbim! Sana istiâze ederim şeytânların kışkırtmalarından.'(97)¹⁴⁴¹

'Ve Sana istiâze ederim Rabbim, yanımda hazır olmalarından (da).'(98)

celâline lâıyk bir şekilde olmak üzere, tahrîf, tâtil, tekyîf ve temsîl olmaksızın Allah'a aittir. Ve Allah'ın misli gibi hiçbir şeyin olmadığına îman ederiz. O Semî'dir, Basîr'dir. [Bknz.: Şûrâ Sûresi, 11. Ayet] O'ndan kendi nefisini vafettiği hiçbir şeyi nefyetmeyiz. Kelimin mevzîsini tahrîf etmez, sıfatlarını mahlukâtının sıfatlarıyla tekyîf ve temsile gitmeyiz. Çünkü O (سبحانه وتعالى) çok yücedir, O'nun eşi ve dengi yoktur. O (سبحانه وتعالى) mahlûkâtıyla kıyâs edilmez. Ve bu, sahâbe ve tâbiînden olan ümmetin Selef'inin, üç fazîletli asırda onların menhecini seyredenlerin ve bugünüme kadar onların yoluna sülûk edenlerin mezhebidir.

İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle demiştir: 'Birçok kimse Selef'in icmâsının şöyle olduğunu anlatmıştır: Bârî (جل وعلا)'nın sıfatları keyfiyyet ve teşbîhin nefyiyle birlikte zâhirleri üzerine cereyân eder. Böylece deriz ki: Muhakkak Allah (سبحانه وتعالى)'nın eli ve sem'i (herşeyi işitmesi) vardır. Ama 'elin mânâsı kudret, sem'in mânâsı ilimdir' demeyiz.'" [Mecmû'ul-Fetâvâ, 6. Cild, 351.sayfa] [Bu cevâb, üstadın bürosu tarafından 17/09/1408 hicrî tarihinde 2/2823 no'su ile yayınlanmıştır.]

¹⁴³⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ]/Diyeceklerdir ki: 'Allah'ındır.' De ki: 'Öyleyse nasıl sihirleniyorsunuz?']' Yani: Nasıl aldanıyor, O'nun tevhîdinden ve taatinden nasıl ayrılıyorsunuz? Ve mânâsı: Hakk size nasıl bâtil olarak görünüyor?" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 5. cilt, 427. sayfa]

¹⁴³⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "[وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ]/ve elbette bazıları bazıları üzerine üstün gelirdi.] Yani gâlib gelirdi. Ve melikler arasında âdet olduğu üzere, kuvvetli olan, zayıf olana meydan okurdu. Mağlub olan zayıf da, ilâhlığı hak etmezdi." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mu'minûn Suresi, 91. âyetin tefsirinde]

¹⁴³⁹ münezzehdir, uzaktır

¹⁴⁴⁰ müteâlîdir, yücedir

¹⁴⁴¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتٍ]الشَّيَاطِينِ/Ve de ki: 'Rabbim, şeytânların kışkırtmalarından Sana istiâze ederim.]" Allah ona, şeytânlardan istiâze etmesini/sığınmasını emir buyurdu. Çünkü istiâze etmeksizin şeytânlara karşı alınan tedbirler fayda vermeyecektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mu'minûn Suresi, 97. âyetin tefsirinde]

Nihâyet onlardan birine ölüm gelince, der ki: 'Rabbim! Beni rücû ettirin.'(99)

'Umulur ki terk ettiğim (yer)de sâlih amel işlerim.' Hayır, muhakkak ki o, onun söylediği bir kelimedir. Ve onların önlerinde ba's edilecekleri güne kadar bir berzah vardır.(100)

O vakit Sûr'a nefhedildiğinde, artık aralarında nesebler o gün yoktur ve suâlleşemezler.(101)

Böylece kimin mîzânları ağır gelirse, o takdirde işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(102)

Ve kimin mîzânları hafif gelirse, o takdirde işte onlar, nefislerini o hüsrâna uğratanlardır, Cehennem'de muhalledlerdir.(103)

Ateş vecihlerini yalar ve onlar orada sırtır kalırlar.(104)

Âyetlerim sizin üzerinize tilâvet edilir olmadı mı? O vakit siz onları tekzîb ediyordunuz.(105)

Derler ki: 'Rabbimiz, üzerimize şekâvetimiz gâlib geldi'¹⁴⁴² ve dalâlette bir kavim olduk.'(106)

'Rabbimiz, bizi oradan ihrâc et! Artık dönersek, o halde muhakkak ki biz zâlimleriz.'(107)¹⁴⁴³

(Allah) buyurur ki: 'Sinin orada ve Bana kelâm etmeyin.'(108)

Muhakkak ki o, kullarımdan bir fırka vardı, diyorlardı ki: 'Rabbimiz, biz îmân ettik, artık bizi mağfiret et ve bize merhamet et ve sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır.'(109)

Böylece onları maskara ittihaz ettiniz, nihâyet zikrimi unuttunuz. Ve siz onlara gülüyordunuz.(110)

Muhakkak ki Ben, sabretmeleri sebebiyle bugün onların karşılığını verdim ki onlar, onlar başarıya erenlerdir.(111)

---

¹⁴⁴² İbn Ebi Hâtim (رحمه الله) hasen bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'عَلَيْتَ عَلَيْنَا شَقَوْتًا' [üzerimize şekâvetimiz gâlib geldi]' kavli hakkında demiştir ki: "Onların üzerine yazılmış olan şekâvet/bedbahtlık." [Ebu Muhammed ibn Ebi Hâtim er-Râzî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm Müsneden ani'r-Resûl ve's-Sahâbe ve't-Tâbiîn (8/2508.)]

¹⁴⁴³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Buyurdu ki: 'رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ'/'Rabbimiz, bizi oradan ihrâc et! Artık dönersek, o halde muhakkak ki biz zâlimleriz.']" Yani: Bizi dünyâ yurduna geri döndür. Eğer bizden sâdır olan eski amellere dönersek, o takdirde şüphesiz ki cezâyı hak eden zâlimler oluruz." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mu'minûn Suresi, 107. âyetin tefsirinde]

(Allah) buyuracaktır ki: 'Arz'da kaç adet sene kaldınız?'(112)

Derler ki: 'Bir gün veya bir günün bazısı kaldık. Artık sayanlara suâl et!'(113)

(Allah) buyuracaktır ki: 'Azın dışında kalmadınız, eğer siz ilmetse idiniz.'(114)

O halde sizi abes yere halk ettiğimizi ve Bize rücû ettirilmeyeceğinizi mi hesâb ettiniz?(115)¹⁴⁴⁴

İşte hakk Melik¹⁴⁴⁵ Allah teâlâdır. O'ndan başka ilâh yoktur. Kerîm Arş'ın Rabbidir.(116)¹⁴⁴⁶

Ve kim Allah ile beraber diğer bir ilâha duâ ederse, onun hakkında kendisinin burhâmı yoktur,¹⁴⁴⁷ artık onun hesâbı ancak Rabbinin indindedir. Muhakkak ki o, kâfirler felâh bulmazlar.(117)

Ve de ki: 'Rabbim, mağfiret et ve merhamet et ve Sen merhamet edenlerin en hayırlısıdır.'(118)

---

¹⁴⁴⁴ İbn Ebi Hâtim (رحمه الله) hasen bir sened ile Rebî ibn Enes (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا/O halde sizi abes yere halk ettiğimizi mi hesâb ettiniz?' kavli hakkında demiştir ki: "Sizi abes olarak halk etmedim. Ve lâkin sizi ibâdet için halk ettim." [Ebu Muhammed ibn Ebi Hâtim er-Râzî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm Müsneden ani'r-Resûl ve's-Sahâbe ve't-Tâbiîn (8/2512.)]

¹⁴⁴⁵ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "[الملك/el-Melik]' O, O ki, emreden ve nehyeden, mükâfât ve cezâ veren, hakir kılan ve ikrâm eden ve izzetlendiren ve zelîl kılandır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Miftâhu Dâru's-Saadeh, 1. cilt, 107. sayfa]

¹⁴⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِشْتِ هَکْکَ، مَلِکَ اللّٰهِ فَتَعَالٰی الْمَلِکَ الْحَقُّ/İşte Hakk, Melik Allah teâlâdır.' Muhakkak ki O, Melik'tir Hakk'tır. Abes bir şey yaratmaktan münezzehtir. 'لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ/O'ndan başka ilâh yoktur. Kerîm Arş'ın Rabbidir.' Arş'ı zikretmiştir. Çünkü o, tüm mahlûkâtın tavanıdır. Ve onu kerîm olarak vasfetmiştir, yani: şekil îtibârı ile güzel görünümüdür." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mu'minûn Suresi, 116. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁴⁷ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'لَا يُرْهَانُ لَهُ بِهِ/onun hakkında kendisinin burhâmı yoktur]' kavli hakkında demiştir ki: "Onun hakkında kendisinin beyyinesi/açık kanıtı yoktur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 442. sayfa]

24. NÛR SÛRESİ (64 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

(Bu) bir sûredir, onu inzâl ettik ve onu farz buyurduk.¹⁴⁴⁸ Ve onda beyyin âyetler inzâl ettik. Umulur ki siz tezekkür edersiniz.(1)

Zâniye ve zânî, artık ikisinden her birine yüz celde vurun. Ve Allah'ın Dîn'inde ikisine acıyacağınız tutmasın, eğer Allah'a ve Âhîret Günü'ne siz îmân ediyor iseniz. Ve ikisinin azâbına mü'minlerden bir tâife şâhidlik etsin.(2)

Zânî, bir zâniye veya müşrikeden başkasını nikâhlayamaz. Ve zâniye, onu bir zânî veya müşrikten başkası nikâhlayamaz.¹⁴⁴⁹ Ve mü'minler üzerine bu harâm edilmiştir.(3)

Ve muhsanâta¹⁴⁵⁰ (zinâ suçu) o atanlar, sonra dört şâhid getiremeyenler, artık onlara seksen celde vurun. Ve ebeden onların şâhidliklerini kabûl etmeyin. Ve işte onlar, onlardır fâsıklar.(4)

Bunun ardından o tevbe edenler ve islâh olanlar müstesnâ. O takdirde muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(5)¹⁴⁵¹

Ve o zevcelerine (zinâ suçu) atan ve nefislerinden başka şâhidleri olmayanlar, öyleyse onların birinin şâhidliği dört (defa), Allah ile şehâdetle bulunmasıdır: 'Muhakkak ki o, elbette sâdıklardandır.' (diye).(6)

¹⁴⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَفَرَضْنَاهَا/ve onu farz buyurduk]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Onu beyân ettik."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَفَرَضْنَاهَا/ve onu farz buyurduk]' kavli hakkında demiştir ki: "Helâli emrettik ve harâmdan nehy ettik." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 443. sayfa]

¹⁴⁴⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Bu, zinâ eden kimsenin ancak zinâ eden bir kadınla veya müşrik bir kadınla ilişkiye girdiğine dâir Allahu teâlâdan gelen bir haberdur. Yani bu kimsenin zinâ talebine ancak, âsi zinâcî/zinâkâr bir kadın veya bunu harâm görmeyen müşrik bir kadın karşılık verebilir. '[الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً]' Zânî, bir zâniye veya müşrikeden başkasını nikâhlayamaz.' Yine aynı şekilde. '[وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ]' Zânî, bir zâniye veya müşrikeden başkasını nikâhlayamaz.' Yani: Zinâsı ile âsi olan. '[أَوْ مُشْرِكًا/veya müşrik]' Bunun harâmlığına inanmayan." Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "İbn Abbâs (رضي الله عنهما) demiştir ki: '[الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً]' Zânî, bir zâniye veya müşrikeden başkasını nikâhlayamaz.' Bu, nikâh ile değildir. O ancak cimâ iledir. Zinâ eden bir kadınla ancak, zinâ eden veya müşrik olan bir erkek zinâ edebilir. Bu, İbni Abbas'tan gelen sahih bir isnâtdır. Bu haber, başka vecihlerle de ondan rivâyet edilmiştir. Ve Mucâhid ve İkrime ve Saîd ibn Cübeyr ve Urve ibn Zübeyr ve Dahhâk ve Mekhûl ve Mukâtil ibn Hayyân ve bir çoklarından bu şekilde rivâyet edilmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 3. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁵⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "'[الْمُحْصَنَاتُ/muhsanât]' Ve bunlar hür, bâliğ, iffetli (kadınlardır)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 4. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁵¹ Âl-i İmrân Suresi'nin 89. âyetiyle aynıdır

Ve beşinci (defa), eğer yalancılardan ise, Allah'ın lâneti üzerine olmasını (diler).(7)

Ve: 'Muhakkak ki o, elbette yalancılardandır.' diye Allah ile dört (defa) şehâdetle bulunması kadından azâbı kaldırır.(8)

Ve beşinci (defa), eğer (kocas) sâdıklardan ise, Allah'ın gazabının üzerine olmasını (diler).(9)

Ve üzerinize Allah'ın fazlı ve rahmeti olmasaydı ve Allah'ın Tevvâb, Hakîm olması?(10)

Muhakkak ki ifk¹⁴⁵² ile o gelenler, sizden bir topluluktur.¹⁴⁵³ Onu sizin için bir şerr hesâb etmeyin, bilakis o sizin için bir hayırdır. Onlardan her biri için gûnahtan kesbettiği vardır. Ve onlardan onun büyüğünü o üstlenen, onun için azîm bir azâb vardır.(11)

Onu işittiklerinde mü'minler ve mü'mineler nefislerinde hayırlı bir zanda bulunsalardı ve: 'Bu bir mübîn ifktir.' deselerdi olmaz mıydı?(12)¹⁴⁵⁴

Onun üzerine dört şâhidi getirmeli değil miydiler? Madem ki şâhidleri getiremediler, o takdirde işte onlar Allah indinde, onlar yalancılardır.(13)

Ve eğer dünyâ ve Âhiret'te Allah'ın fazlı ve rahmeti üzerinize olmasaydı, elbette içine daldığınızda(n dolayı) size azîm bir azâb temâs ederdi.(14)¹⁴⁵⁵

¹⁴⁵² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الإِفْكُ/ifk]' yalanın en şiddetli olanıdır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 509. sayfa]

¹⁴⁵³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Bu on âyetin tamâmı, münafıklardan ifk ve bühtân ehli söyledikleri salt yalanla kendisine iftirâ attıklarında, mü'minlerin annesi Âişe (رضي الله عنها) hakkında nâzil olmuştur. Onların iftirâsı, Allah (عز وجل)'yi Nebîsi (صلى الله عليه وسلم) lehine gayrete getirmiş, bunun üzerine Allah (صلى الله عليه وسلم)'in ırzını korumak için- inzâl etmiştir. Allahu (تعالى): 'الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ'/Muhakkak ki ağır iftirâ ile o gelenler, sizden bir topluluktur.' buyurmuştur. Yani sizin içinizden bir topluluktur. Yani onlar bir veya iki kişi olmayıp bilakis bir topluluktur. Bu lânetin başını çeken kişi: münafıkların reisi AbdUllah bin Übeyy bin Selûl idi. O bu iftirâyı derliyor ve orada burada yayıyordu. Hatta bu iftirâ, bazı müslümanların zihinlerine bile girmişti. Onlar da bu hususta konuşmuş ve bazıları 'olabilir' bile diyebilmişti. Durum, bir aya yakın bir süre bu şekilde kaldı. Nihâyet Kur'ân âyetleri inzâl edildi. Konunun detayı, sahîh hadislerde geçmektedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 11. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁵⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'dan Âişe (رضي الله عنها) kıssasında kötü söze daldıklarında ve ifk olayı aralarında zikrolunduğunda mü'minleri te'dîb etmesidir. Bu itibarla Allah (سبحانه وتعالى) buyurmuştur ki: 'لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ/Onu işittiklerinde olmaz mıydı?' Yani mü'minlerin annesi (رضي الله عنها)'ya atılan iftirâ kelâmı işittiklerinde '[ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأَنفُسِهِمْ] mü'minler ve mü'mineler nefislerinde hayırlı bir zanda bulunsalardı]' Yani bu kelâmı nefislerine kıyâs etmelilerdi. Eğer bu onlara

layık değilse, o halde mü'minlerin annesi, yolun başında ve sonunda evleviyetle ondan daha berî/uzak olmalı değil miydi?" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 12. âyetin tefsirinde]

Hani onu dillerinizle telakkî ediyordunuz ve hakkında ilminiz olmayanı ağızlarınız ile söylüyordunuz ve onu kolay hesâb ediyordunuz. Ve o, Allah indinde azîmdir.(15)

Ve onu işittiğinizde: 'Bize bunu kelâm etmemiz olmaz. Sen subhânsın. Bu azîm bir buhtândır.' deseydiniz olmaz mıydı?(16)

Allah, onun misline ebeden avdet etmeyesiniz diye size vaaz ediyor, eğer mü'minler iseniz.(17)

Ve Allah, sizin için âyetleri beyân ediyor. Ve Allah Alîm'dir, Hakîm'dir.(18)

Muhakkak ki, o îmân edenler içinde fuhşîyyâtın yayılmasına o muhabbet edenler, onlar için dünyâ ve Âhirette elîm bir azâb vardır. Ve Allah ilmeder ve siz ilmetmezsiniz.(19)

Ve eğer üzerinize Allah'ın fazlı ve rahmeti olmasaydı? Ve şüphesiz Allah Raûf'tur, Rahîm'dir.(20)

Ey o îmân edenler, şeytânın adımlarına tâbî olmayın! Ve kim şeytânın adımlarına tâbî olursa, artık muhakkak ki o fuhşîyyâtı ve münkeri emreder. Ve Allah'ın üzerinizdeki fazlı ve rahmeti olmasaydı, sizden biriniz ebeden temize çıkamazdı. Ve lâkin Allah dilediğini temize çıkarır. Ve Allah Semî'dir, Alîm'dir.(21)¹⁴⁵⁶

Ve sizden fazîlet ve genişlik sâhibi olanlar karâbet sâhiblerine ve miskinlere ve Allah yolunda muhâcirlere vermeyeceklerine yemin etmesinler. Ve afvetsinler ve vazgeçsinler. Allah'ın sizi mağfiret etmesine muhabbet etmez misiniz? Ve Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(22)

¹⁴⁵⁵ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "[أَفْضَنْتُمْ فِيهِ مَا أَفْضَنْتُمْ فِيهِ/elbette içine daldığınızda(n dolayı) size azîm bir azâb temâs ederdi]' Yani: İfk söylemine dalmanız sebebiyle." Devamla şöyle demiştir: "Mânâsı: 'Şüphesiz ki Ben, size dünyâda bol bol nimet verdim. 'Mühlet verme', bu nimetler içerisinde. Âhirette de afvetme ile rahmet ederim. Şayet Ben size, 'mühlet verme' ve 'Âhiret'te rahmet eyleme' gibi nimetleri bahşetmeseydim, ifk söylemine dalmanız nedeniyle sizi âcilen cezâlandırırdım.'" [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1002. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁴⁵⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ] /Ey o îmân edenler, şeytânın adımlarına tâbî olmayın!]' Yani onun yollarına ve izlediklerine ve emrettiklerine (tâbî olmayın). '[وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّيْطَانِ فَاتَهُ بِأَفْحَشاءٍ وَالْمُنْكَرِ] /Ve kim şeytânın adımlarına tâbî olursa, artık muhakkak ki o fuhşîyyâtı ve münkeri emreder]' Ve bu, (şeytânın adımlarına tâbî olmaktan) en fasih ve en belîğ ve en veciz bir ibare ile nefret ettirmek ve sakındırmaktır. Sonra Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurur: '[أَلَا يَرْكَبُ مَنْ يَشَاءُ] /Ve lâkin Allah dilediğini temize çıkarır]' Yani şayet O dilediğini tevbe etme ve O'na rücû etme ile rızıklandırmamış ve nefislerin şirkinden ve fücürundan ve kirlerinden ve onlarda olan kötü huylardan temizlememiş olsaydı -herkes kendisine göre- hiç kimse nefisini temizleyemez ve hayra ulaşamazdı. '[وَلَكِنَّ اللَّهَ يَرْكَبُ مَنْ يَشَاءُ] /Ve lâkin Allah dilediğini temize çıkarır]' Yani mahlûkâtından dilediğini temize çıkarır, dilediğini ise helâk edici dalâlete ve azgınlığa idlâl eder. '[وَاللَّهُ سَمِيعٌ] /Ve Allah Semî'dir]' Yani kullarının sözlerini en iyi işitendir. '[عَلِيمٌ] /Alîm'dir]' Onlardan hidâyet ve dalâleti kimin hakk ettiğini (en iyi ilmedendir)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Ümer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Nûr Suresi, 21. âyetin tefsirinde]

Muhakkak ki muhsan gâfil¹⁴⁵⁷ mü'minelere (zinâ suçu) o atanlar, dünyâ ve Âhîret'te lânetlenmişlerdir.¹⁴⁵⁸ Ve onlar için azîm bir azâb vardır.(23)

Dilleri ve elleri ve ayakları, amel etmiş olduklarına aleyhlerinde şâhidlik edecekleri gün.(24)

O gün Allah onlara hakk dînlerini îfâ edecektir.¹⁴⁵⁹ Ve onlar Allah'n mübîn Hakk olduğunu ilmedeceklerdir.(25)¹⁴⁶⁰

Habîseler habîsler içindir ve habîsler habîseler içindir. Ve tayyibeler tayyibler içindir ve tayyibler tayyibeler içindir.¹⁴⁶¹ İşte onlar, (iftirâcılarının) söylediklerinden berî olanlardır. Onlar için bir mağfiret ve kerîm bir rızık vardır.(26)

Ey o îmân edenler! Evlerinizden başka evlere izin alıp¹⁴⁶² ve ehli üzerine selâm verinceye kadar dâhil olmayın. Bu sizin için daha hayırlıdır, umulur ki siz tezekkür edersiniz.(27)

¹⁴⁵⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[المُحْصَنَاتِ/muhsan]' İffetli. '[الْغَافِلَاتِ/gâfil]' Fuhuştan (gâfil/habersiz)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 27. sayfa]

¹⁴⁵⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'nın iffetli ve kötülükten habersiz, mü'minelere (iftirâ) atanlara bir uyarısıdır. Mü'minlerin anneleri ve özellikle de âyetin nüzul sebebi olan Âişe binti Sıddîk (رضي الله عنهما), bu âyetin hükmü altına girmeye, her bir evli ve iffetli mü'minenden daha evlâdır. Ve âlimler (رحمهم الله) bu âyette zikredilenlerden sonra Âişe (رضي الله عنهما)'ya sebbeden/söven, ona (iftirâ) atanın kâfir olduğunda icmâ' etmişlerdir. Çünkü Âişe (رضي الله عنهما)'ya sebbeden/söven veya iftirâ atan kimse, Kur'ân ile inâdlaşmaktadır. Ve kalan mü'minlerin anneleri konusunda iki kavil vardır ki bu iki kavilden sahîh olanına göre onlar Âişe (رضي الله عنهما) gibidirler. Ve en doğrusunu Allah ilmeder. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın âyetindeki kavli: '[لُعِنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ]' 'dünâ ve âhîrette lânetlenmişlerdir]' şu âyetindeki kavli gibidir: '[مُحَاقِقَاتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُهِينًا]/Muhakkak ki Allah ve Resûlu'ne o eziyet edenler, Allah onlara dünyâ ve Âhîret'te lânet etmiştir ve onlar için aşağılayıcı bir azâb hazırlamıştır]' [Ahzâb Suresi, 57. âyet] Ve bazıları (bu âyetin) hâssaten Âişe (رضي الله عنها) için olduğu görüşündedirler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 23. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁵⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[يَوْمَئِذٍ يُوفِّيهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقَّ]/O gün Allah onlara hakk dînlerini îfâ edecektir]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Hesâblarını (îfâ edecektir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 459. sayfa]

¹⁴⁶⁰ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "O'nun azîm sıfatları hakktır. O'nun fiilleri hakktır. O'na ibâdet etmek hakktır. O'na kavuşmak hakktır. O'nun vaadi, vaîdi, dîn ve cezâi hükmü hakktır. O'nun resulleri hakktır. Hakk ancak ve ancak Allah'tadır ve Allah'tandır." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru's-Sa'dî, 661. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁴⁶¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Kelâmdan habîs/pis olanlar insanlardan habîs olanlar içindir. Kelâmdan tayyib/hoş olanlar ise insanlardan tayyib olanlar içindir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 459. sayfa]

¹⁴⁶² Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[إِذْنًا وَتَسْلِيمًا]/İsti'nâs edip ve selâm verinceye kadar]' kavli hakkında demiştir ki: "İzin alıp ve selâm verinceye kadar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 461. sayfa]

Öyleyse orada birini bulamadığımızda, o zaman size izin verilene kadar oraya dâhil olmayın. Ve eğer size: 'Rücû edin.' denildiğinde, o takdirde rücû edin. O sizin için daha temizdir. Ve Allah, amel ettiklerinize Alîm'dir.(28)

Meskûn olmayan, içinde sizin için bir metâ olan evlere dâhil olmanızda sizin üzerinize bir günah yoktur. Ve Allah açığa vurduğunuzu ve gizlediğinizi ilmeder.(29)

Mü'minlere de ki, bakışlarından indirsinler¹⁴⁶³ ve ferclerini muhâfaza etsinler. Bu onlar için daha temizdir. Muhakkak ki Allah, yaptıklarına Habîr'dir.(30)

Ve mü'minelere de ki, bakışlarından indirsinler ve ferclerini muhâfaza etsinler ve ziynetlerini açmasınlar, onlardan zâhir olan müstesnâ. Ve başörtülerini yakalarının üzerine darb etsinler. Ve ziynetlerini açmasınlar, kocalarına veya babalarına veya kocalarının babalarına veya oğullarına veya kocalarının oğullarına veya kardeşlerine veya kardeşlerinin oğullarına veya kızkardeşlerinin oğullarına veya kadınlarına veya ellerinin mâlik olduklarına veya erkeklerden kadınlara meyli olmayanlara veya kadınların avreti üzerine o zâhir olmamış çocuklara müstesnâ. Ve ayaklarını, ziynetlerinden gizledikleri ilmedilmesi için (yere) darb etmesinler. Ve Allah'a cemîân tevbe edin ey mü'minler, umulur ki siz felâh bulursunuz.(31)

Ve sizden bekârları ve kölelerinizden ve cariyelerinizden sâlihleri nikâhlayın. Eğer fukarâ iseler, Allah onları fazlından zenginleştirir. Ve Allah Vâsi'dir, Alîm'dir.(32)

Ve o nikâh bulamayanlar, Allah onları fazlından zenginleştirinceye kadar iffetlerini korusunlar. Ve ellerinizin mâlik olduklarından o mükâtebe¹⁴⁶⁴ isteyenlere, eğer onlarda bir hayır ilmederseniz onlarla mükâtebe yapın. Ve Allah'ın o size verdiği maldan onlara verin. Ve genç cariyelerinizi -namuslu kalmayı murâd ederlerse-dünyâ hayatının geçici menfaatlerini dileyerek fuhuşa ikrâh etmeyin. Ve kim onları ikrâh ederse, o takdirde muhakkak ki Allah, onlara ikrahlarının ardından Gafûr'dur, Rahîm'dir.(33)

Ve andolsun ki, size beyyin âyetler ve sizden önce o gelip geçenlerden bir misâl ve muttakîler için bir mev'ize¹⁴⁶⁵ inzâl ettik.(34)

¹⁴⁶³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'dan mü'min kullarına, gözlerini harâmdan sakınmalarına, böylelikle kendisine bakmayı onlara mübâh kıldıklarından başkasına bakmamalarına ve gözlerini mahrem yerlerden sakınmalarına dair bir emirdir. Fakat kasıdsız olarak göz tesadüfen bir harâma ilişirse, o takdirde gözünü ondan serî bir şekilde çevirmelidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 30. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁶⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Şeriat'te mükâtebenin mânâsı: Bir kişinin, taksitler hâlinde ödenmek üzere kölesi ile belli bir mal üzerinde anlaşmasıdır. Böylece köle onu ödediği zaman, hürriyetine kavuşur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nûr Suresi, 33. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁶⁵ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ]'ve muttakîler için bir mev'ize]' Yani: Size, muttakîler için bir mev'ize/öğüt inzâl ettik. O mev'ize, vaad, vaîd, tergîb/teşvik ve terhîbe/korkutmaya

Allah semâların ve Arz'ın nûrudur. O'nun nûrunun meseli, içinde lamba olan bir kandil yuvası gibidir. Lamba bir cam içindedir. Cam, incimsi bir yıldız gibidir. Mübârek bir zeytin ağacından -ne şarklıdır ve ne (de) garblıdır- tutuşturulur. Neredeyse yağı ziyâ verir, velev ki kendisine ateş temâs etmese. Nûr üzerine nûrdur. Allah dilediğini nûruna hidâyet eder. Ve Allah insanlara darb-ı meseller eder. Ve Allah, her şeye Alîm'dir.(35)

Allah'ın, yükseltilmesine ve içlerinde isminin zikredilmesine izin verdiği evlerde¹⁴⁶⁶ sabah ve akşam orada O'nu tesbîh ederler.(36)

Adamlar, onları Allah'ı zikretmekten ve namazı ikâme etmekten ve zekâtı vermekten bir ticâret alıkoymaz ve ne (de) bir alışveriş. İçinde kalblerin ve gözlerin döneceği bir günden korkarlar.(37)

(Bu,) Allah'ın, amel ettiklerinin en güzeli ile onlara karşılık vermesi ve fazlından onlara ziyâdeleştirmesi içindir. Ve Allah, dilediğini hesâbsız rızıklandırır.(38)

Ve o küfredenler, amelleri düz arazideki serâb gibidir. Susayan onu su hesâb eder. Nihâyet ona gelince onu bir şey bulmaz ve indinde Allah'ı bulur da O hesâbını ifâ eder. Ve Allah, serî hesâb görendir.(39)

Veya derin denizdeki zulmetler gibidir, onu bir dalga bürür, onun fevkinden bir dalga, onun fevkinden bir bulut. Bazısı bazısının fevkinde zulmetler. Elini ihrâc etse, neredeyse onu göremez. Ve Allah, kime nûr kılmamışsa, artık onun için nûr yoktur.(40)

Allah'ı, semâlar ve Arz'dakilerin ve saf saf kuşların O'nu tesbih ettiğini görmedin mi? Hepsi namazını ve tesbîhini ilmetmiştir.¹⁴⁶⁷ Ve Allah, onların fiil ettiklerine Alîm'dir.(41)

Ve Allah'ındır semâların ve Arz'ın mülkü. Ve dönüş Allah'adır.(42)

şâmilidir. Muttakîler onunla öğüt alır; Allah'ın kerih gördüğü şeyden, Allah'ın muhabbet ettiğine/sevdiğine yönelirler." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 664. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁴⁶⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Alî ibn Ebî Talha'dan, (o da) İbn Abbâs'tan: "'[فِي بُيُوتِ الَّذِينَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعُ/Allah'ın, yükseltilmesine izin verdiği evlerde]" kavli hakkında (şöyle dediğini) tahrir etmiştir: "Ve bunlar mükerrem mescidlerdir. Ve orda lağviyyâtan/boş sözlerden nehyedilmiştir."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir senedle Mucâhid (رحمه الله)'tan: "'[فِي بُيُوتِ الَّذِينَ اللَّهُ أَنْ تَرْفَعُ/Allah'ın, yükseltilmesine izin verdiği evlerde]" kavli hakkında (şöyle dediğini) tahrir etmiştir: "(Bunlar) binâ edilen mescidlerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 473. sayfa]

¹⁴⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[يُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالطَّيْرِ صَافَاتٍ كُلِّ قَدْ عِلْمُ صَلَاتِهِ وَتَسْبِيحِهِ]' semâlar ve Arz'dakilerin ve saf saf kuşların O'nu tesbih ettiğini. Hepsi namazını ve tesbîhini ilmetmişlerdir.]" kavli hakkında demiştir ki: "Ve namaz, insan içindir. Tesbîh ise sâir mahlûkât içindir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 476. sayfa]

Allah'ın bulutları sürdüğünü görmedin mi? Sonra aralarını telif eder, sonra onları üst üste kılar, böylece yağmurun onların arasından hurûc ettiğini görürsün. Ve semâdan, içindeki (bulut) dağlarından dolu inzâl eder de onu dilediğine isâbet ettirir ve dilediğinden onu çevirir. Neredeyse şimşeginin parıltısı gözleri giderecektir.(43)

Allah geceyi ve gündüzü döndürür. Muhakkak ki bunda, basîret sahibleri için elbette bir ibret vardır.(44)¹⁴⁶⁸

Ve Allah, her debeleneni sudan halk etmiştir. İşte onlardan kimi batnı üzerine yürür ve onlardan kimi iki ayak üzerine yürür ve onlardan kimi dört (ayak) üzerine yürür. Allah, dilediğini halk eder. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine Kadîr'dir.(45)

Andolsun ki, beyyin âyetler inzâl ettik. Ve Allah, dilediğini Sırât-ı Mustâkim'e¹⁴⁶⁹ hidâyet eder.(46)

Ve derler ki: 'Allah'a ve Resûl'e îmân ettik ve itaat ettik.'¹⁴⁷⁰ Sonra onlardan bir fırka bunun ardından yüz çevirir. Ve işte onlar mü'minler değildir.(47)

Ve Allah'a ve Resûlu'ne aralarında hükmetmesi için dâvet edildiklerinde, hemen onlardan bir fırka îrâz eder.(48)¹⁴⁷¹

Ve eğer hakk onların lehine olursa, boyun eğerek ona gelirler.(49)

Kalblerinde bir maraz mı var, yoksa kuşkuya mı düştüler, yahut Allah'ın ve Resûlu'nun onların aleyhine haksızlık edeceğinden mi korkuyorlar? Bilakis işte onlar, onlardır zâlimler.(50)

Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resûlu'ne dâvet edildiklerinde, mü'minlerin kavli ancak: 'İşittik ve itaat ettik.' demeleri olmuştur. Ve işte onlar, onlardır felâha erenler.(51)¹⁴⁷²

¹⁴⁶⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لِبَاسِرَةٍ لِّأُولَى الْأَبْصَارِ]/basîret sahipleri için elbette bir ibret vardır]' Yani: Akıl ve basîret ehli için, Allahu (تعالى)'nın kudreti ve tevhîdine dâir bir delâlet vardır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 54. sayfa]

¹⁴⁶⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ]/Sırât-ı Mustâkim]' Yani: Hakk Dîn." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 541. sayfa]

¹⁴⁷⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا]/Ve derler ki: 'Allah'a ve Resûl'e îmân ettik ve itaat ettik.]" Yani münâfıklar böyle söylerler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 55. sayfa]

¹⁴⁷¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allahu (تعالى)'nın kavli: '[إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ]/Ve Allah'a ve Resûlu'ne aralarında hükmetmesi için dâvet edildiklerinde, hemen onlardan bir fırka îrâz eder.]" Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'nın, Resûlu (صلى الله عليه وسلم) üzerine inzâl ettiği hidâyete ittibâ etmeleri taleb edildiğinde, ondan îrâz ederler ve nefislerinde ona ittibâ etmekten kibirlenirler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Nûr Suresi, 48. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁷² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine der ki: "Allah (سبحانه وتعالى), Allah'a ve Resûlu'ne icâbet eden

Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat eder ve Allah'tan haşyet duyar ve O'na takvâ ederse, o takdirde işte onlar, onlardır başarıya ulaşacaklar.(52)¹⁴⁷³

Ve eğer onlara emredersen, elbette hurûc edeceklerine Allah'a en kuvvetli yemînleriyle kasem etmişlerdir. De ki: 'Kasem etmeyin, itaatınız mârûftur.'¹⁴⁷⁴ Muhakkak ki Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.'(53)

De ki: 'Allah'a itaat edin ve Resûle itaat edin.' Fakat yüz çevirerseniz, artık onun üzerine ancak yükletilendir ve sizin üzerinize size yükletilendir. Ve ona itaat ederseniz, hidâyet bulursunuz.¹⁴⁷⁵ Ve Resûl'un üzerine, mübîn bir tebliğden başkası yoktur.(54)

Allah, sizden o îmân eden ve sâlih amel işleyenlere, elbette onları Arz'da halîfe yapacağını vaad etmiştir, onlardan o öncekileri halife yaptığı gibi. Ve elbette onlara kendileri için o râzı olduğu Dîn'lerini temkîn edecektir.¹⁴⁷⁶ Ve elbette onları

mü'minlerin sıfatlarını haber veriyor. Onlar ki, Allah'ın Kitâb'ı ve Resûlu'nun Sünnet'i dışında bir dîn aramazlar. Bu itibarla buyurur ki: 'إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا' Aralarında hüküm vermesi için Allah'a ve Resûlu'ne dâvet edildiklerinde, mü'minlerin kavli ancak: 'İşittik ve itaat ettik.' demeleri olmuştur.' Yani: işitir ve itaat ederiz. Ve Allah (سبحانه وتعالى) onları felâh ile vaşıflandırmıştır. Ve bu, taleb edilene nail olmak ve korkulandan selâmet bulmaktır. Allah (سبحانه وتعالى): 'وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ' [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 51. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁷³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَنْ يَطْعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ' kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse' Yani: Kim Allah'a emrettiklerinde itaat eder ve Resûlu'ne Sünnet olarak ortaya koyduklarında itaat ederse. Ve: 'وَيُخْشِ اللَّهَ' Allah'tan haşyet duyarsa' kavli. Yani: Mâzîde olanlarda. Ve kavli: 'وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ' Ve O'na takvâ ederse' Yani: İstikbalde olacaklarda O'ndan sakınırsa. Ve kavli: 'وَالَّذِينَ هُمْ يُغْنِي عَنْهُمْ وَالَّذِينَ هُمْ يُغْنُونَ' o takdirde işte onlar, onlardır başarıya ulaşacaklar' Yani: Onlar necât bulacaklardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 543. sayfa]

¹⁴⁷⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) der ki: "'قُلْ لَا تُقْسِمُوا طَاعَةً مَعْرُوفَةً"/De ki: 'Kasem etmeyin, itaatınız mârûftur' Yani bu hususta yemin etmeyin ve bizi razı etmek için yapmacık çabalara düşmeyin. Sizden istenen emir, mârûf bir itaattir. Nefis bunu yadırgamaz, inkâr etmez. Çünkü bunda güçlük yoktur. Yemin etmeksizin, mü'minlerin itaat ettiği gibi siz de mârûf ile itaat edin." [Cemâleddîn el-Kasımî, Mehâsinu't-Te'vîl, 12. Cüz, 4543. sayfa]

¹⁴⁷⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki: 'قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ' De ki: 'Allah'a itaat edin ve Resûle itaat edin.' Yani Allah'ın Kitâb'ına ve Resûlu'nun Sünnet'ine ittibâ edin. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَإِنْ تَوَلَّوْا' Fakat yüz çevirerseniz' Yani ondan yüz çevirir ve onun size getirdiklerini terk ederseniz. 'فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ' artık onun üzerine ancak yükletilendir' Yani risâletin tebliği ve emânetin edâ edilmesi. 'وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ' ve sizin üzerinize size yükletilendir.' Yani onu kabul etmek ve ona tâzim etmek ve muktezâsını yerine getirmektir. 'وَإِنْ تُطِيعُوا تَهْتَدُوا' Ve ona itaat ederseniz hidâyet bulursunuz' Ve bu, onun Sırât-ı Mustakîm'e dâvet etmesinden dolayıdır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁷⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine demiştir ki: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'dan Resûlu (صلوات الله وسلامه عليه) onun ümmetini Arz'da halîfeler kılacağı hakkında bir vaattir. Yani insanlar üzerine imâmlar ve idareciler kılınacaklarına dair. Ve onlar ile beldeler ıslâh olacak ve kullar onlara boyun eğecek ve onların korkularından sonra, onlar için (bu durumu) emniyet ve onları hâkim kılma ile tebdil edecektir. Ve Allah (تبارك وتعالى) bunu yerine getirmiştir. Ve hamd ve minnet O'nadır." Ve İbn Kesîr (رحمه الله) devamla şöyle demiştir: "Sahih'te Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: 'Muhakkak ki Allah Arz'ı benim için dürdü. Böylece doğularımı ve batılarımı gördüm. Ve ümmetimin mülkü ondan benim için

korkularının ardından emniyete tebdîl edecektir. Bana ibâdet ederler, Bana bir şeyi şirk koşmazlar. Ve bunun ardından kim küfrederse, artık işte onlar, onlardır fâsıklar.(55)

Ve namazı ikâme edin ve zekâtı verin ve Resûl'e itaat edin. Umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.(56)¹⁴⁷⁷

O küfredenlerin (Allah'ı) Arz'da âciz bırakıcı olduğunu hesâb etme.¹⁴⁷⁸ Ve onların me'vâları ateştir. Ve elbette (o) ne kötü dönüş yeridir!(57)

Ey o îmân edenler, sağ ellerinizin o mâlik oldukları ve sizden ergenlik çağına o ulaşmamış olanlar, sizden üç defa izin istesinler: Fecr namazından önce ve öğleyin elbiselerinizi çıkardığımız vakit ve yatsı namazının ardından. Sizin için (bunlar) üç avrettir.¹⁴⁷⁹ Bunların ardından sizin üzerinize ve ne (de) onların üzerine bir günah yoktur. Üzerinize dolaşırlar, bazınız bazısı üzerine. İşte Allah, âyetleri sizin için böyle beyân eder. Ve Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.(58)

Ve sizden çocuklar ergenlik çağına ulaştıklarında, artık onlardan o öncekilerin izin istemeleri gibi izin istesinler. İşte Allah, âyetlerini sizin için böyle beyân eder. Ve Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.(59)

Ve kadınlardan o nikâh ümit etmeyen, hayız ve doğumdan kesilmiş yaşlılar, artık onlar için ziynetlerini göstermeksizin elbiselerini çıkarmalarında üzerlerine bir günah yoktur. Ve iffetli olmaları, onlar için daha hayırlıdır.¹⁴⁸⁰ Ve Allah, Semi'dir, Basîr'dir.(60)

---

dürülenine ulaşacaktır.' [Muslim, 2889] Biz Allah ve Resûlu'nun bize vaad ettiklerinde dolanıp durmaktayız. Ve Allah ve Resûlu doğru söylemiştir. Bu itibarla Allah'tan, O'na ve Resûlu'ne îmân etmeyi ve bizden râzı olacağı şekilde Vechi'nin şükürünü yerine getirmeyi dileriz." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûr Suresi, 55. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁷⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى), kullarına namazı ikâme etmelerini -ve o, tek ve şerîki olmayan Allah'a ibâdettiler- ve zekâtı vermelerini -ve o, mahlûkâtın zayıflarına ve fakirlerine ihsânda bulunmaktır- ve Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e itaat eder durumda olmalarını -yani kendilerine emrettiklerinde arkasından gitmelerini- ve yasakladıklarını terketmelerini emrediyor. Umulur ki Allah, bundan dolayı onlara rahmet eder. Ve hiç şüphe yoktur ki, bunları fiil edene Allah merhamet edecektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nur Suresi, 56. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁷⁸ İmâm Kâsimî (رحمه الله) demiştir ki: "'[O küfredenlerin (Allah'ı) Arz'da âciz bırakıcı olduğunu hesâb etme]' Yani Allah (سبحانه وتعالى)'yı âciz bırakacaklarını sanma! Bilakis (O), onları idrâk etmiştir." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 12. Cüz, 4546. sayfa]

¹⁴⁷⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu vakitler sizin için üç avrettir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 61. sayfa]

¹⁴⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَلَيْسَ artıkları için elbiselerini çıkarmalarında üzerlerine bir günah yoktur]' Cilbâblarını/dış elbiselerini. 'وَأَنْ يَسْتَعْفِفَ خَيْرٌ لَهُنَّ/Ve iffetli olmaları, onlar için daha hayırlıdır.]" Cilbâblarını giymeleri, onlar için daha hayırlıdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 482. sayfa]

Âmâ üzerine bir güçlük yoktur ve topal üzerine bir güçlük yoktur ve marazlı üzerine bir güçlük yoktur. Ve sizin nefisleriniz üzerinize, evlerinizde veya babalarınızın evlerinde veya annelerinizin evlerinde veya erkek kardeşlerinizin evlerinde veya kız kardeşlerinizin evlerinde veya amcalarınızın evlerinde veya halalarınızın evlerinde veya dayılarınızın evlerinde veya teyzelerinizin evlerinde veya anahtarlarına mâlik olduğunuz (evlerde) veya arkadaşlarınızın (evlerinde) yemek yemenizde üzerinize (bir güçlük) yoktur. Cemîân veya ayrı ayrı yemenizde sizin üzerinize bir günah yoktur. İmdi evlere dâhil olduğunuzda, artık nefisleriniz üzerine Allah'ın indinden bir tahiyye olarak¹⁴⁸¹ selâm verin, mübârek ve tayyib. İşte Allah, âyetleri sizin için böyle beyân eder. Umulur ki siz akledersiniz.(61)

Mü'minler ancak Allah ve Resûlu'ne o îmân edenlerdir. Ve onunla beraber cemiyetli bir iş üzerinde olduklarında, ondan izin almadan gitmezler.¹⁴⁸² Muhakkak ki senden izin isteyenler, işte onlar Allah ve Resûlu'ne o îmân edenlerdir. O halde onlar senden bazı işleri için istediklerinde, artık onlardan dilediğine izin ver ve onlar için Allah'tan mağfîret dile. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(62)

Resûl'un dâvetini aranızda bazınızın bazısına dâveti gibi kılmayın. Allah içinizden biribirini siper ederek o sıvışıp gidenleri ilmeder. Artık onun emrine o muhalefet edenler, onlara bir fitnenin isâbet etmesinden veya onlara elîm bir azâbın isâbet etmesinden çekinsinler.(63)¹⁴⁸³

¹⁴⁸¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "[الله'ın indinden bir tahiyye olarak]' Bu cümle, masdar üzerine mansub olarak gelmiştir. Yani: Kendinizi bir selâm/tahiyye ile selâmlarsınız." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 66. sayfa]

¹⁴⁸² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ] Mü'minler ancak Allah ve Resûlu'ne o îmân edenlerdir. Ve onunla beraber cemiyetli bir iş üzerinde olduklarında, ondan izin almadan gitmezler.]" Bu, İslâm âdâbından bir edebîn tâlimidir. Cemiyetli iş, Müslümanların toplandığı her işdir. Denilmiştir ki: O, cihâddır. Şöyle de denilmiştir: O, Cuma ve iki bayramdır. Yine şöyle de denilmiştir: Müslümanların İmâmıla beraber üzerinde ictimâ ettikleri her itaattir. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 553. sayfa]

¹⁴⁸³ Usman bin Umer tahrir etmiştir, şöyle demiştir: "Bir adam (İmâm) Mâlik (رحمه الله)'a gelip bir meseleden suâl eder, o da: 'Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle şöyle buyurdu.' der. Adam: 'Senin görüşün ne?' der. Bunun üzerine (İmâm) Mâlik der ki: '[فَلْيُحَذِّرِ الَّذِينَ يَخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ]/Artık onun emrine o muhâlefet edenler, onlara bir fitnenin isâbet etmesinden veya onlara elîm bir azâbın isâbet etmesinden çekinsinler.]" [İsnâdî sahihtir. Ebu Nuaym el-İsfahânî, Hilyetu'l-Evliyâ, 6. cilt, 326. sayfa]

İmâm Mervezî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur: '[فَلْيُحَذِّرِ الَّذِينَ يَخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ]/Artık onun emrine o muhâlefet edenler, onlara bir fitnenin isâbet etmesinden veya onlara elîm bir azâbın isâbet etmesinden çekinsinler.]" Ve o (صلى الله عليه وسلم)'in emri: Onun yoludur ve menhecidir ve Sünnet'idir." [Ebu Abdîllah Muhammed ibn Nasr el-Mervezî, Kitâbu's-Sünneh, 65. sayfa]

Dikkat edin! Muhakkak ki Allah'ındır, semâlar ve Arz'dakiler. Sizin üzerinde olduğunuzu ilmetmektedir.¹⁴⁸⁴ Ve O'na rücû edecekleri gün, artık amel ettiklerini onlara bildirecektir.¹⁴⁸⁵ Ve Allah her şeye Âlim'dir.(64)

---

¹⁴⁸⁴ İmâm Suyûtî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ" **Dikkat edin! Muhakkak ki Allah'ındır, semâlar ve Arz'dakiler. Sizin üzerinde olduğunuzu ilmetmektedir.** Bir kavim hangi durum ve hâl üzere olursa olsun onlar mutlaka Allah'ın gözü (önü)ndedirler. Veya Allah'tan bir şâhid onların üzerindedir." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, Durru'l-Mensûr fî't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Nûr Sûresi, 64. âyetin tefsîrinde]

¹⁴⁸⁵ Seyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: **'[فَيُنَبِّئُهُمْ/artık onlara bildirecektir.]'** Yani: Onlara, hayır ve şerrden amel ettiklerini haber verecektir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nûr Sûresi Tefsîri, 442. sayfa]

25. FURKÂN SÛRESİ (77 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tebârake¹⁴⁸⁶ O ki, âlemlere bir inzâr edici olması için kulu üzerine Furkân'ı inzâl edendir.(1)¹⁴⁸⁷

O ki, semâların ve Arz'ın mülkü O'nundur. Ve çocuk ittihaz etmemiştir. Ve O'nun için mülkünde şerîki olmadı. Ve her şeyi halk etti de onu bir mikdâr ile takdîr etti.(2)¹⁴⁸⁸

Ve O'nun dûnundan, bir şey halk etmeyen ve kendileri halk edilmiş olan ilâhlar ittihaz ettiler. Ve onlar nefisleri için bir zarara mâlik değillerdir ve ne (de) bir menfaate. Ve ölüme mâlik değillerdir ve ne hayâta ve ne (de) nuşûra.(3)¹⁴⁸⁹

Ve o küfredenler dediler ki: 'Bu, onun iftirâ ettiği bir ifkten¹⁴⁹⁰ başkası değildir. Ve ona başka bir kavim yardım etmiştir. Böylece onlar zulüm ve asılsız bir söz ile geldiler.(4)

Ve dediler ki: 'Evvelkilerin masallarındır,¹⁴⁹¹ onları yazdırmıştır. Artık onun üzerine sabah ve akşam imlâ edilir.'(5)¹⁴⁹²

¹⁴⁸⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى) burada 'تَبَارَكَ/Tebârake' kelimesini kavletmiştir. 'تَبَارَكَ/Tebârake' fiili, 'البركة/bereket' kelimesinin '[تَفَاعُل/tefâ'ul]' bâbı olup 'istikrarlı ve dâimî bereket' anlamına gelmektedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîm, Furkân Suresi, 1. âyetin tefsirinde]

¹⁴⁸⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) dedi ki: "[الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ/O ki, Furkân'ı inzâl edendir.]' Yani: Kur'ân'ı. O'nun Furkânı: Helâli ve harâmıdır. Şöyle de denilmiştir: O, hakk ile bâtılın arasını tefrîk ettiği/ayırdığı için '[الْفُرْقَانَ/Furkân]' olarak isimlendirilmiştir." Devamla şöyle demiştir: "[عَلَىٰ عَبْدِهِ/kulu üzerine]' Yani: Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e. '[لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ/âlemlere bir inzâr edici olması için]' Yani: İnsanlara ve cinlere. '[بِزَيْدٍ/bir nezîr]' Eğer îmân etmezlerse, dünyâ ve Âhirette onları Allah'ın azâbına karşı bir inzâr edici/uyarıcı olarak." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîz, 3. cilt, 252. sayfa]

¹⁴⁸⁸ İbn Ebi Hâtîm (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَجَعَلْنَا كُلَّ شَيْءٍ قَدْرًا/Tebârake]' kavli hakkında demiştir ki: "Halk etmesi ve ıslâh etmesi. Ve O (سبحانه وتعالى) bunu mâlûm bir kader ile kılmıştır." [Ebu Muhammed ibn Ebi Hâtîm er-Râzî, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîm Müsneden anî'r-Resûl ve's-Sahâbe ve't-Tâbiîn (8/2662.)]

¹⁴⁸⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَلَا تُشْوَرا/ve ne (de) nuşûra]' Yani: Ölümünden sonra dirilişe." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 6. sayfa]

¹⁴⁹⁰ İbn Ebi Hâtîm (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الْإِفْك/ifk]' o, yalandır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 487. sayfa]

¹⁴⁹¹ İbn Ebi Hâtîm (رحمه الله) yine sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَقَالُوا أَأَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ/Ve dediler ki: 'Evvelkilerin masallarındır]' kavli hakkında demiştir ki: "Yani evvelkilerin yalanları ve bâtılları." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 487. sayfa]

¹⁴⁹² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا/Böylece

De ki: 'Onu, semâlar ve Arz'daki sırrı O ilmeden inzâl etmiştir. Muhakkak ki O, Gafûr, Rahîm olandır.'(6)

Dediler ki: 'Bu Resûl için ne var, taam yiyor ve çarşılarında yürüyor. Ona bir melek inzâl edilip de onunla beraber bir nezîr olmalı değil miydi?'(7)

'Veya ona bir hazine ilkâ edilseydi yahut ondan yiyeceği bir bahçesi olsaydı.' Ve zâlimler dediler ki: 'Sihirlenmiş bir adamdan başkasına tâbi olmuyorsunuz.'(8)

Nazar et, nasıl sana darb-ı meseller ettiler de dalâlete düştüler. Artık bir yola güç yetiremezler.(9)

Tebârake O ki, eğer dilerse sana bundan daha hayırlısını kılar, altlarından nehirler cereyân eden Cennetler. Ve senin için saraylar kılar.(10)

Bilakis, Saat'i tekzîb ettiler.¹⁴⁹³ Ve Saat'i tekzîb edenler için bir çılgın alev hazırladık.(11)

Onları uzak bir mekândan görünce onun öfkesini ve uğultusunu işitirler.(12)

Ve elleri boyunlarına bağlı olarak oradan dar bir mekâna ilkâ edildiklerinde orada helâkı¹⁴⁹⁴ dâvet ederler.(13)

Bugün bir helâkı dâvet etmeyin. Ve bir çok helâkı dâvet edin.(14)

De ki: 'Bu mu daha hayırlıdır, yoksa o muttakîlere vaad edilen, onlar için bir ödül ve dönüş yeri muhalledlik Cennet'i mi?(15)

Onlar için orada diledikleri vardır, muhalledlerdir. (Bu,) Rabbinin üzerine olan istenilen bir vaadtir.(16)

Ve onları ve Allah'ın dînundan ibâdet ettiklerini haşr edeceği gün, o vakit buyurur ki: 'Şu kullarımı siz mi dalâlete düşürdünüz¹⁴⁹⁵ yoksa onlar mı yoldan dalâlete düştüler?'(17)

---

onun üzerine imlâ edilir]' Yani üzerine okunur. Çünkü Kur'ân, yazılmadan önce okunuyor, sonra yazıya dökülüyordu." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 7. sayfa]

¹⁴⁹³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'بَلِّغُوا كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ]' **Bilakis, Saat'i tekzîb ettiler.'** Yani: Kıyâmet'i (tekzîb ettiler)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 9. sayfa]

¹⁴⁹⁴ Bu açıklama yine Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, demiştir ki: "'[سُبُورًا/subûrâ]' Yani: helâkı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 10. sayfa]

¹⁴⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir senedle Mucâhid (رحمه الله)'tan Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا' **وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا** **يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ عَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ** **Ve onları ve Allah'ın dînundan ibâdet ettiklerini haşr edeceği gün, o vakit buyurur ki: 'Şu kullarımı siz mi dalâlete düşürdünüz?]'** kavli hakkında şöyle

Derler ki: 'Sen subhânsın! Bizim için senin dûnundan velîler ittihâz etmek yakışır değildir. Ve lâkin onları ve babalarını metâlandırdın, nihâyet zikri unuttular¹⁴⁹⁶ ve helâk olmuş¹⁴⁹⁷ bir kavim oldular.'(18)

Böylece söylediklerinizi tekzîb ettiler. Artık (azâbı) savmaya güç yetiremezsiniz ve ne (de) nusret edebilirsiniz. Ve sizden kim zulmederse, ona büyük bir azâbı tattırırız.(19)

Ve senden önce mürsellerden irsâl etmedik ki, muhakkak ki onlar (da) hakîkaten taam yememiş ve çarşılarda yürümemiş olsunlar. Ve bazınızı bazısı için fitne kıldık. Sabredecek misiniz? Ve Rabbin, Basîr olandır.(20)

Ve Bize mülâki olacaklarını o ummayanlar dediler ki: 'Üzerimize melekler inzâl edilmeli veya Rabbimizi görmeli değil miydik?' Andolsun ki, nefislerinde kibirlendiler ve büyük bir azgınlık ile azgınlık ettiler.(21)

Melekleri görecekları gün, mücrimler için o gün bir büşrâ yoktur ve derler ki: '(Size büşrâ) yasaktır, yasak.'(22)

Ve amelden amel ettiklerinin önüne geçtik, böylece onu savurulmuş toz kıldık.(23)

Cennet ashâbının o gün karargâhı daha hayırlı ve dinlenecekleri yer daha güzeldir.(24)

Ve semânın bulutlarla parçalanacağı ve meleklerin bir tenzîl ile inzâl edileceği gün.(25)

Mülk o gün hakkıdır, Rahmân'ındır.¹⁴⁹⁸ Ve kâfirler üzerine zorlu bir gün olacaktır.(26)

Ve zâlimin ellerini ısracağı gün, diyecektir ki: 'Ya keşke ben, Resûl ile beraber bir yol ittihâz etseydim.'¹⁴⁹⁹

---

dediğini tahrir etmiştir: "(Yani sorulanlar) İsâ ve Uzeyr ve Meleklerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 490. sayfa]

¹⁴⁹⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ/nihâyet zikri unuttular]' Yani: Senin zikrini unuttular ve Senden gâfil oldular. Şöyle de denilmektedir: Senin inzâl etmiş olduğun hakkı terk ettiler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 12. sayfa]

¹⁴⁹⁷ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[بُورًا/bûran]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Helâk olmuş." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 490. sayfa]

¹⁴⁹⁸ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'مُلْكُ الْيَوْمِ لِلرَّحْمَنِ/Mülk o gün hakkıdır, Rahmân'ındır]' Yani o gün, Allah'ın gayrı kimse mülk iddiâ edemez. O gün, kahredici ve şâmil sulta/otorite O (سبحانه) 'nındır." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 13. Cüz, 4574. sayfa]

¹⁴⁹⁹ İbn Ebî Hâtim (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَا كَيْفَ بَنِي آدَمَ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا/Ya keşke ben, Resûl ile beraber bir yol ittihâz etseydim.]' kavli hakkında

'Ya veyl olsun bana! Keşke falanı¹⁵⁰⁰ halîl¹⁵⁰¹ itti haz etmeseydim.'(28)

'Andolsun ki, bana gelişinin ardından zikirten beni dalâlete düşürdü. Ve şeytân, insânı yardımsız bırakan olmuştur.'(29)¹⁵⁰²

Ve Resûl dedi ki: 'Ey Rabbim, muhakkak ki kavmim bu Kur'ân'ı terkedilmiş¹⁵⁰³ itti haz ettiler.'(30)

Ve işte böyle her nebî için mücrimlerden bir düşman kıldık. Ve Rabbin, Hâdî olarak ve Nasîr olarak kâfidir.(31)¹⁵⁰⁴

Ve o küfredenler dediler ki: 'Kur'ân onun üzerine cümlesi birden inzâl edilmeli değil miydi?' Onunla senin gönlüne sebât vermek ve onu bir tertîl ile tertîl etmemiz için işte böyle (yaptık).(32)¹⁵⁰⁵

Ve onlar sana bir mesel ile gelmezler ki, sana hakkı ve tefsîrin daha güzelini getirmiş olmayalım.(33)

---

demiştir ki: "Allah'a itaat etmeyi (bir yol itti haz etseydim)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, . sayfa]

¹⁵⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "[فَلَانًا/Falanı]' Şeytân'ı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 493. sayfa]

¹⁵⁰¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "[خَلِيلًا/halîl]' Arkadaş ve dost." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Furkân Suresi, 28. âyetin tefsirinde]

¹⁵⁰² İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle der: "Öyleyse kim ki Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'den gayrını halîl/dost edinir; kendi kavil ve reyleri uğruna Resûl (صلى الله عليه وسلم)'in getirdiğini terkederse, şüphesiz ki o kimse, bu sözleri söyleyecektir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Risâletu't-Tebûkiyye, 51. sayfa]

¹⁵⁰³ Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[مَهْجُورًا/mehcûr]' Yani terkedilmiş, böylece ondan îrâz ettiler ve ona îmân etmediler ve içindekiler ile amel etmediler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 82. sayfa]

¹⁵⁰⁴ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[وَكَفَى بِرَبِّكَ هَادِيًا/Ve Rabbin, Hâdî olarak kâfidir]' O, seni hidâyet eder, gayeyi, dînin ve dünyânın maslahatlarını senin için hâsıl eder. '[وَنَصِيرًا/Nasîr olarak]' Düşmanlarına karşı sana nusret verir, dîn ve dünyâ işinde her mekrûhu senden def' eder. O'nunla iktifâ et ve O'na tevekkül et." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 681. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁵⁰⁵ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ/İnâ anzalnâhu fî lâile]' Kur'ân, dünyâ semâsına Kadr gecesinde cümlesi birden inzâl edilmiştir. (Bundan önce) yıldızların mevkisindeydi de Allah bir kısmını bir kısmının akâbinde Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in üzerine inzâl ediyordu. Allah (عز وجل) şöyle buyurur: '[وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا/Ve o küfredenler dediler ki: 'Kur'ân onun üzerine cümlesi birden inzâl edilmeli değil miydi?' Onunla senin gönlüne sebât vermek ve onu bir tertîl ile tertîl etmemiz için işte böyle (yaptık).]' [Furkân Sûresi, 32. âyet] [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, Müstedrek (4/1850); Hâkim eserin Buhârî ve Müslîm'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

Âyetin son kısım için İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا/Onunla senin gönlüne sebât vermek ve onu bir tertîl ile tertîl etmemiz için işte böyle (yaptık)]' Yani: Ve açık seçik onu beyân ettik." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 269. sayfa]

Yüzleri üzerine Cehennem'e o haşredilenler, işte onlar mekânca daha şerrli ve yolca daha dalâlettedirler.(34)

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik ve onunla beraber kardeşi Hârûn'u vezîr kıldık.(35)

Bunun üzerine buyurduk ki: 'Âyetlerimizi o tekzîb eden kavme gidin.' Nihâyet onları tedmîr ederek¹⁵⁰⁶ dumûra uğrattık.(36)

Ve Nûh kavmi, resûlleri tekzîb ettiklerinde onları gark ettik. Ve onları insanlar için bir âyet kıldık. Ve zâlimler için elîm bir azâb hazırladık.(37)

Ve Âd ve Semûd ve Ress ashâbı ve bunlar arasında birçok kuşakları.(38)¹⁵⁰⁷

Ve hepsine darb-ı meseller ettik. Ve hepsini kırıp geçirdik.(39)

Ve andolsun ki, o kötülük yağmuru yağdırılan karyeye geldiler, artık onu görüyor değiller miydi? Bilakis onlar nuşûru ümit etmez oldular.(40)

Ve seni gördüklerinde, seni istihzâ dışında ittihaz etmezler.¹⁵⁰⁸ (Derler ki:) 'Bu mu, Allah'ın resûl olarak o ba's ettiği?'(41)

'Neredeyse bizi ilâhlarımızdan hakîkaten idlâl edecekti,¹⁵⁰⁹ eğer onlar üzerine sabreder olmasaydık.' (derler.) Ve azâbı gördükleri zaman, yolca kimin daha dalâlette olduğunu yakında ilmedecekler.(42)

Gördün mü hevâsını ilâh ittihaz edeni?¹⁵¹⁰ O halde sen mi onun üzerine bir vekîl¹⁵¹¹ olacaksın?(43)

¹⁵⁰⁶ yok ederek, perişan ederek

¹⁵⁰⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا]/ve bunlar arasında birçok kuşakları]' Yani: Ve kuşakları helâk ettik. Yani: Ümmetleri." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 261. sayfa]

¹⁵⁰⁸ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[وَإِذَا رَأَوْكَ أَنْ يَنْخَضُونَكَ إِلَّا هُزُوا]/Ve seni gördüklerinde, seni istihzâ dışında ittihaz etmezler]' Yani: Seninle alay ederler. Onların Resûle yaptıkları muâmele, sadece onunla istihzâ etmek olmuştur." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1043. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁵⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْهَيْثَا]/Neredeyse bizi ilâhlarımızdan hakîkaten idlâl edecekti' Yani: Az kalsın bizi ilâhlarımızdan idlâl edecekti/saptıracaktı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 21. sayfa]

¹⁵¹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) diyor ki: "Yani: Nefsinin hevâsına göre hangi şeyi benimsemiş ve güzel görmüşse, onun dîni ve onun mezhebi o olmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Furkân Suresi, 43. âyetin tefsîrinde]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "Ve bazı eserlerde (denilir ki): 'Semâ ve Arz'da, hevâdan daha büyük (sahte) mâbud yoktur.' Ve bazıları da: 'O en büyük tağuttur.' demiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 21. sayfa]

¹⁵¹¹ İbn Ebî Hâtîm (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَكَيْلًا]/bir vekîl]' bir nusret edici/yardımcı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 497. sayfa]

Yoksa onların ekserîsini iştirirler veya aklederler mi hesâb ediyorsun? Onlar başka değil, davarlar gibidirler, bilakis onlar yolca daha dalâlettedirler.(44)

Bakmaz mısın Rabbine, gölgeyi nasıl uzatmıştır? Ve eğer dileyseydi, elbette onu sâkin kılardı. Sonra güneşi onun üzerine bir delil kıldık.(45)

Sonra onu kolay bir çekişle Kendimize çektik.(46)

Ve O, O ki, geceyi sizin için bir elbise ve uykuyu bir dinlenme kılar. Ve gündüzü yayıl(ıp çalış)ma kılar.(47)

Ve O, O ki, rüzgârları rahmetinin önünde bir büşrâ olarak irsâl eder. Ve semâdan tahûr bir su inzâl ettik.(48)¹⁵¹²

Onunla meyte bir beldeyi ihyâ etmemiz ve halk ettiğimiz davarlar ve insanlardan bir çoğunu onunla sulamamız için.(49)

Ve andolsun ki, onu aralarında tezekkür etmeleri için tasrîf ettik.¹⁵¹³ Öyleyken insânların ekserîsi ancak küfürde direttiler.(50)

Ve eğer dileyseydik, elbette her karyeye bir nezîr ba's ederdik.(51)

Öyleyse kâfirlere itaat etme ve onunla büyük cihâd ile¹⁵¹⁴ onlarla cihâd et.(52)¹⁵¹⁵

Ve O, O ki iki denizi salıvermiştir. Şu, tatlıdır susuzluğu gidericidir. Ve şu, tuzludur acıdır. Ve ikisinin arasında bir berzah ve karışmalarını önleyen bir engel kılmıştır.(53)

Ve O, O ki, sudan beşer halk etti de ona neseb ve hısımlık kıldı. Ve Rabbin, Kadîr olandır.(54)

Ve Allah'ın dûnundan onlara menfaat sağlamayanlara ve ne (de) onlara zarar veremeyenlere ibâdet ederler. Ve kâfir, Rabbinin aleyhine zahîr olandır.(55)¹⁵¹⁶

¹⁵¹² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا/Ve semâdan tahûr bir su inzâl ettik.]" Su, özünde tâhirdir/temizdir, gayrı için de mutahhirdir/temizleyicidir. [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 87. sayfa]

¹⁵¹³ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bir sene, diğer bir seneden daha fazla yağmur alıyor değildir. Ve lâkin Allah, yağmuru mahlûkâtı arasında tasrîf eder/dağıtır." Sonra: "'وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ/Ve andolsun ki, onu aralarında tasrîf ettik]" (âyetini) kıraat etti. [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (2/403); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

¹⁵¹⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'بُيُوتًا كَبِيرًا/büyük cihâd ile]" Şiddetli bir şekilde. [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 90. sayfa]

¹⁵¹⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demektedir: "'فَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ/Öyleyse kâfirlere itaat etme]" Onların seni Allah'a itaatten nehyettiklerinde (itaat etme)."'[وَجَاهِدْهُمْ بِهِ/ve onunla onlarla cihâd et]" Ku'ran ile. Ve bu, kîtâl ile emrolunmadan önce dil ile cihâdtır. [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 264. sayfa]

Ve seni mübeşşir ve nezîr olman dışında irsâl etmedik.(56)

De ki: 'Ben onun üzerine -Rabbine bir yol ittihaz edinmeyi dileyenden başka- sizden bir ücret istemiyorum.'(57)

Ve O ölmeyen Hayy'a¹⁵¹⁷ tevekkül et. Ve O'na hamd ile tesbîh et. Ve kullarının günahlarına O'nun Habîr olması kâfidir.(58)

O ki, semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri altı günde halk etmiştir, sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.¹⁵¹⁸ Rahmân'dır, artık O'nu Habîr'e suâl et.(59)

¹⁵¹⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَى رَبِّهِ ظَهِيرًا' / Ve kâfir, Rabbinin aleyhine zahîr olandır]' Yani: Mâsiyette şeytâna yardımcıdır/destekçidir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 27. sayfa]

¹⁵¹⁷ İmam Taberî (رحمه الله) der ki: "'[الْحَيُّ/Hayy]': O Hayy ki ölmez. O'ndan gayrı Rabb ittihâz edenlerin öldüğü gibi (nesli) tükenip yok olmaz. Aynı şekilde kendisinden gayrı ilah varolduğunu iddiâ edenler gibi de yok olmaz. O halk ettiklerine şu hüccet ile karşı çıkmıştır: Tükenmeyen ve ölmeyeni bırakıp da, yok olup tükenen, zâil olan ve ölen hiçbir şeye ibâdet etmek gerekmez. Nitekim ilâh dâim olandır, ölmeyendir, tükenmeyen ve bitmeyenidir. Ve O, Allah'tır. O ki, O'ndan başka ilâh yoktur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 3. cilt, 109. sayfa]

¹⁵¹⁸ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Öyle ki biz, Allah (عز وجل)'nin haberine îmân ederiz. Hâlık'ımız Arş'ın üzerine istivâ buyurmuştur. Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyiz. Ve -mu'attıla ve cehmiyyenin dediği gibi- bize söylenenden başka bir kavil söylemeyiz. Mu'attıla ve cehmiyye şöyle der: 'O, Arş'ı üzerine istivâ değil istivlâ etmiştir.' Böylelikle onlara söylenenden başka bir kavle tebdîl etmişlerdir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 233. sayfa]

Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve [Allah] (عز وجل)'nin kavli: '[استَوَى/istivâ buyurmuştur]' Yani Arş'ın üzerine âlî olmuştur. Bu uluvv ise hususî bir uluvv olup, sâir mahlûkâtın uluvvu gibi değildir. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى) mahlukâtın hepsinin üzerinde mutlak bir şekilde âlîdir. Zikrettiğimiz gibi bu hususî bir uluvv olup fiilî sıfatlardandır. Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat ise bu sıfatlara Allah (عز وجل)'ye layık olduğu vechile îmân ederler. Tekyîf etmezler ve tekyîf etmeye de çalışmazlar. Nitekim bu imkansız bir iştir. Çünkü bu sıfatlar, tıpkı '[استَوَى/istivâ buyurmuştur]' gibi, O'nun yüceliğinin kemâline delâlet ederler. 'Meyve istivâ etti' denildiğinde bu 'olgunluğu kemâle erdi' manâsını taşır. Yine: 'Adam istivâ etti' denildiğinde bu 'aklı kemâle erdi' manâsını taşır. Tıpkı âyetteki gibi: '[وَلَمَّا بَلَغَ] / وَلَمَّا بَلَغَ / Ve şiddetliliğine ulaşp istivâ ettiğinde]' [Kasas Suresi, 14. âyet] İstivâ fiili, '[الَى/alâ]' harf-i cerri ile birlikte müteaddî olarak gelirse uluvva delâlet eder, lâkin kemâlî de kapsar. Netice olarak '[استَوَى/istivâ buyurmuştur]': 'Kâmil bir şekilde hususî bir uluvv ile âlî oldu.' manâsına gelir." [Muhammed bin Sâlih ibn Useymîn, Furkân Suresi Tefsîri, 238. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) daha önce geçtiği üzere bu konuda şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[ثُمَّ اسْتَوَى] / ثُمَّ اسْتَوَى / Sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.' [A'raf sûresi, 54. âyet] kavli hakkında, insanlar pek çok söz söylemişlerdir." Sonra İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle devam eder: "Bu konuda Mâlik ve Evzaî ve Sevrî ve Leys ibn Sa'd ve Şafîi ve Ahmed ve İshâk ibn Râhûye ve eski ve yeni diğer Müslüman imâmlardan Selefi Sâlih'in mezhebine sülûk edilmelidir/girilmelidir. Ve bu yol, bu âyeti tekyîf ve teşbîh ve tâ'tîl etmeden, geldiği gibi kabul etmektir. Teşbîhçilerin zihinlerine hemen geliveren zahîr mânâ; Allah (سبحانه وتعالى)'dan nefyolunmuştur. Muhakkak ki Allah; mahlukâtından hiçbir şey O'na benzemez. '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ] / لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ / O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.' [Şura Sûresi, 11. âyet] Bilakis durum; imâmın -[Buhârî'nin hocası] Nuaym bin Hammâd el-Huzâî onlardandır- dediği gibidir: 'Kim Allah'ı mahlukatına teşbîh ederse kâfir olur. Kim Allah'ın kendisiyle nefsi vafettiklerini inkar ederse kâfir olur. Allah'ın nefsi vafettiği ve Resûlu'nun (vasfettiklerinde) teşbîh yoktur.' [İmâm Zehebî, 'el-Uluvv'da sahîh bir isnâd ile zikretmiştir. Şeyh el-Elbânî de bunu 'Muhtasar el-Uluvv'da (184. sayfa) tashîh etmiştir.]

Kim Allah (سبحانه وتعالى) için sarîh âyetlerde ve sahîh haberlerde vârid olan şeyleri Allah (سبحانه وتعالى)'nın

Ve onlara: 'Rahmân'a secde edin.' denildiğinde, dediler ki: 'Ve Rahmân nedir? Bize emrettiğine mi secde edeceğiz?' Ve (bu) onların nefretini ziyâdeleştirir.(60)¹⁵¹⁹

Tebârake O ki, semâda burclar kılmıştır. Ve orada bir lamba ve nûrlu bir ay kılmıştır.(61)

Ve O, O ki, tezekkür etmeyi murâd edenler ve şükretmeyi murâd edenler için geceyi ve gündüzü birbirine halef kılmıştır.(62)¹⁵²⁰

Ve Rahmân'ın kulları, onlar ki Arz'ın üzerinde vakâr ve sekînet ile¹⁵²¹ yürürler ve câhiller onlara hitâb ettiğinde, derler ki: 'Selâm.'(63)

Ve onlar ki, Rabblarına secde ederek ve kıyâm durarak gecelerler.(64)

Ve onlar ki: 'Rabbimiz, bizden Cehennem azâbını uzaklaştı. Muhakkak ki, onun azâbı sürekli'dir.' derler.(65)

Muhakkak ki o, kötü bir karargâh ve makâmdır.(66)

Ve onlar ki, infâk ettiklerinde ne isrâf ederler ve ne (de) cimrilik ederler. Ve bunun arasında bir ortalama olur.(67)¹⁵²²

Ve onlar ki, Allah ile beraber başka bir ilâha duâ etmezler. Ve Allah'ın o harâm ettiği nefsi katletmezler, hakk ile müstesnâ. Ve zînâ etmezler. Ve kim bunu fiil ederse, ağır azâba uğrar.(68)

Kıyâmet Günü onun için azâb katlanır ve orada aşağılanmış olarak muhalled kalır.(69)

Tevbe eden ve îmân eden ve amel-i sâlih amel eden müstesnâ. Artık işte onlar, Allah onların kötülüklerini iyiliklere tebdîl eder. Ve Allah Gafûr, Rahîm olandır.(70)

Celâl'ine layık vecih üzere isbât eder ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan noksanlıkları nefyederse; işte o, hidâyet yoluna sulûk etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, A'raf Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

¹⁵¹⁹ Secde âyetidir

¹⁵²⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "'وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً'/Ve O, O ki, geceyi ve gündüzü birbirine halef kılmıştır]' Yani biri diğerinin -hiç ara vermeden- hemen arkasından gelir. Bu gidince öbürü; öbürü gidince de bu gelmektedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Furkân Suresi, 62. âyetin tefsirinde]

¹⁵²¹ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'هُوَ/vev]' Vakâr ve sekînet ile." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 3. cilt, 502. sayfa]

¹⁵²² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا'/Ve bunun arasında bir ortalama olur.]" (Bundan) kasıt, israf ve cimrilik arasında vasatlıktır/orta yoldur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 95. sayfa]

Ve kim tevbe eder ve sâlih amel işlerse, artık muhakkak ki o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.(71)¹⁵²³

Ve onlar ki, yalana şahidlik etmezler. Ve lağviyyâta rastladıklarında kerîmler olarak geçerler.(72)

Ve onlar ki, Rabblerinin âyetleri zikredildiğinde, onlar üzerine sağır ve âmâ kesilmezler.(73)

Ve onlar ki: 'Rabbimiz, bize zevcelerimiz ve zürriyetlerimizden göz aydınlıkları hibe et. Ve bizi muttakîlere imâm kıl.' derler.(74)

İşte onlar sabrettiklerinden dolayı (Cennet'teki) oda ile ödüllendirilecekler ve orada tahiyye ve selâm¹⁵²⁴ ile karşılanacaklardır.(75)

Orada muhalledlerdir, ne güzel karargâh ve makâmıdır.(76)

De ki: 'Duânız olmasa, Rabbim size değer vermez. Oysa siz tekzîb ettiniz, öyleyse (size azâb) yakında kaçınılmaz olacaktır.'(77)

---

¹⁵²³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا]/Ve kim tevbe eder ve sâlih amel işlerse, artık muhakkak ki o, tevbesi kabul edilmiş olarak Allah'a döner.]" Yani eğer ölümünden önce tevbe ederse, onun tevbesi kabul olur." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 268. sayfa]

¹⁵²⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[الْعُرْفَةَ]/oda]" Yani: Cennetteki yüksek derece. '[الْعُرْفَةَ]/oda]" Yükseltilmiş her binâ. '[تَحِيَّةٌ]/tahiyye]" Yani: Mülk. Şöyle de denilmiştir: 'Dâimâ bâki kalmak.' '[وَسَلَامًا]/ve selâm]" Yani: Bazıları bazısını selâmlarlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 100. sayfa]

26. ŞUARÂ SÛRESİ (227 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tâ, Sîn, Mîm.(1)¹⁵²⁵

Bunlar, mübîn Kitâb'ın âyetleridir.(2)¹⁵²⁶

Ola ki nefsinî tüketeceksin mü'min olmuyorlar diye.(3)

Eğer dilersek üzerlerine semâdan bir âyet inzâl ederiz de ona boyunlarını eğmek zorunda kalırlar.(4)

Ve onlara Rahmân'dan muhdes¹⁵²⁷ bir zikir gelmemiştir ki ondan îrâz etmiş olmasınlar.(5)¹⁵²⁸

Nitekim tekzîb ettiler. Fakat istihzâ etmiş olduklarının haberleri onlara gelecektir.(6)

Ve Arz'a bakmıyorlar mı, onda her kerîm çiftten nicelerini bitirdik.(7)¹⁵²⁹

Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet¹⁵³⁰ vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(8)¹⁵³¹

Ve muhakkak ki senin Rabbin, elbette O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(9)¹⁵³²

Ve hani Rabbin, Mûsâ'ya: 'Zâlimler kavmine git.' diye nidâ buyurmuştu;(10)

'Firavun kavmine. Takvâ etmezler mi?'(11)

---

¹⁵²⁵ Kasas Suresi'nin 1. âyetiyle aynıdır

¹⁵²⁶ Kasas Suresi'nin 2. âyetiyle aynıdır

¹⁵²⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[من الرحمن محدث/Rahmân'dan muhdes]' Yani: Muhdes/yeni olarak inzâl ettiği. Ve o tenzîl edilişinde muhdestir/yenidir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 107. sayfa]

¹⁵²⁸ İbn Ebî Hâtim (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir isnad ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَحْمَنِ مُخَدَّتٍ/MEN ZÜJ KÂRİM]' Ve onlara Rahmân'dan muhdes bir zikir gelmemiştir ki]' 'Allah'ın Kitâbı'ndan bir şey gelmemiştir ki '[أَلَا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ]' ondan îrâz etmiş olmasınlar]" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 3. sayfa]

¹⁵²⁹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه) 'nın: '[أَنْبِئْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ]' orada her kerîm çiftten nicelerini bitirdik]' kavli hakkında demiştir ki: "Arz'ın nebâtından, hayvanların ve insanların yediklerinden (nicelerini bitirdik)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 3. sayfa]

¹⁵³⁰ İbn Ebî Hâtim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan hasen bir isnad ile tahrîc etmiştir: "[آيَةً/Âyet]' Alâmet." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 4. sayfa]

¹⁵³¹ 67., 103., 121., 174., ve 190. âyet ile aynıdır

¹⁵³² 68., 104., 122., 140., 159., 175. ve 191. âyet ile aynıdır

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben, beni tekzîb etmelerinden korkuyorum.'(12)

'Ve sadrım daralır ve dilim açılmaz, bu itibarla Harûn'a (da) irsâl et.'(13)¹⁵³³

'Ve onlar için benim üzerimde bir suç var, bundan dolayı beni katletmelerinden korkuyorum.'(14)

(Allah) buyurdu ki: 'Hayır! İmdi ikiniz âyetlerimizle gidin. Muhakkak ki Biz, sizinle beraberiz, iştiricileriz.'(15)¹⁵³⁴

'Artık Firavun'a gidin de deyin ki: 'Muhakkak ki biz, âlemlerin Rabbinin resûluyuz;'(16)

'İsrâîl oğullarını bizimle irsâl edesin diye.'(17)

(Firavun) dedi ki: 'İçimizde çocukken senin mürebbin biz değil miydik?'¹⁵³⁵ Ve içimizde ömründen senelerce kaldın.'(18)

'Ve o fiil ettiğin fiili fiil ettin ve sen kâfirlerdensin.'(19)¹⁵³⁶

(Mûsâ) dedi ki: 'Ve ben dalâlette olanlardan iken onu fiil ettim.'(20)

'Bunun üzerine sizden korkunca, sizden firar ettim. Derken Rabbim bana hikmet hibe etti ve beni mürsellerden kıldı.'(21)

'Ve üzerime minnet ettiğin bu nimet İsrâîl oğullarını köleleştirmendir.'(22)

Firavun dedi ki: 'Ve âlemlerin Rabbi nedir?'(23)¹⁵³⁷

¹⁵³³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَارْسِلْ إِلَى هَارُونَ/bu itibarla Harûn'a (da) irsâl et]' Bana yardımcı olması ve risâleti tebliğ üzere beni desteklemesi için" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 108. sayfa]

¹⁵³⁴ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "Ve Allah (عز وجل) kelîmi Mûsâ'ya ve kardeşi Hârûn'a (صلوات عليهم) buyurmuştur ki: '[كَأَلَا فَأَرْسِلْ بآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَمِعُونَ]' 'Hayır! İmdi ikiniz âyetlerimizle gidin. Muhakkak ki Biz, sizinle beraberiz, iştiricileriz.' Böylece Allah (جل وعلا) mü'min kullarına (Firavun'un), kelîmi Mûsâ'ya ve kardeşine söylediklerini işittiğini bildirmiştir. Ve bu o söylediğim cinstendir: Hâlık'ın işitmesi, mahlûkun işitmesi gibi değildir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 108. sayfa]

¹⁵³⁵ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir isnâd ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[أَلَمْ يَكُنْ لَنَا وَلَدًا وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِينَا وَلِيدًا]' 'İçimizde çocukken senin mürebbin biz değil miydik]' Firavun ailesi onu bulup aldı. Böylece delikanlı olana kadar ona mürebbi/yetiştirici oldu." [Hikmet bin Beşîr Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 5. sayfa]

¹⁵³⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ/ve sen kâfirlerdensin]' Yani: Sen nimetlerime kâfirsın/küfredensin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 41. sayfa]

¹⁵³⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'[قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ/Firavun dedi ki: 'Ve âlemlerin Rabbi nedir?']' Senin kendini, O'nun bana irsâl ettiği bir resûl olduğunu zannettiğin âlemlerin Rabbi nedir?" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 111. sayfa]

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbidir semâların ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin, eğer yakîn edenler iseniz.'(24)

(Firavun) çevresindekilere dedi ki: 'İşitmiyor musunuz?'(25)

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbiniz ve evvelki babalarınızın Rabbidir.'(26)¹⁵³⁸

(Firavun) dedi ki: 'Muhakkak ki o size irsâl edilen resûlunuz, elbette bir mecnûndur.'(27)

(Mûsâ) dedi ki: 'Doğu ve batı ve ikisi aralarındakilerin Rabbidir, eğer siz akleden iseniz.'(28)

(Firavun) dedi ki: 'Eğer benden gayrı bir ilâh ittihaz edersen, elbette seni zindana atılanlardan kılarım.'(29)

(Mûsâ) dedi ki: 'Velev ki sana mübîn bir şey ile gelmişsem (de) mi?'(30)

(Firavun) dedi ki: 'Öyleyse onu getir, eğer sâdıklardan isen.'(31)

Bunun üzerine asâsını ilkâ etti. O zaman o mübîn bir yılan (oluverdi).(32)¹⁵³⁹

Ve elini çıkardı. O zaman o nazar edenler için bembeyaz (kesiliverdi).(33)¹⁵⁴⁰

(Firavun) çevresindeki ileri gelenlere dedi ki: 'Muhakkak ki bu, elbette alîm bir sihirbazdır.'(34)

'Sihri ile sizi arzınızdan ihrâc etmeyi murâd ediyor. O halde ne emredersiniz?'(35)

Dediler ki: 'Onu ve kardeşini alıkoy ve şehirlere toplayıcılar ba's et.'(36)

'Bütün alîm sihirbazları sana getirsinler.'(37)

Böylece sihirbazlar, mâlûm bir günün belli vaktinde cem olundu.(38)

Ve insanlara denildi ki: 'Siz ictimâ eder misiniz?'(39)

'Umulur ki sihirbazlara tâbi oluruz, eğer onlar gâlibler olursa.'(40)

Nihâyet sihirbazlar geldiğinde, Firavun'a dediler ki: 'Doğrusu bizim için, hakîkaten bir ücret var mıdır, eğer gâlibler biz olursak?'(41)

(Firavun) dedi ki: 'Evet. Ve muhakkak ki siz, o zaman elbette yakınlardansınız.'(42)

---

¹⁵³⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani sizin halk ediciniz ve Firavun ve onun zamanından o önce olan evvelki babalarınızın halk edicisi." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Şuarâ Suresi, 26. âyetin tefsirinde]

¹⁵³⁹ A'raf Suresi'nin 107. âyetiyle aynıdır

¹⁵⁴⁰ A'raf Suresi'nin 108. âyetiyle aynıdır

Mûsâ onlara dedi ki: 'Siz ne ilkâ edecekseniz ilkâ edin.'(43)

Böylece iplerini ve asâlarını ilkâ ettiler ve dediler ki: 'Firavun'un izzetiyle, muhakkak ki biz, elbette biz gâlibleriz.'(44)

Derken Mûsâ asâsını ilkâ etti, hemen o zaman o onların uydurduklarını yuttu.(45)

Bunun üzerine sihirbazlar secdeye kapandılar.(46)

(Sihirbazlar) dediler ki: 'Âlemlerin Rabbine î mân ettik.'(47)¹⁵⁴¹

'Mûsâ ve Hârûn'un Rabbine.'(48)¹⁵⁴²

(Firavun) dedi ki: 'Size izin vermeden önce ona î mân ettiniz. Muhakkak ki o, elbette size sihri o tâlim eden büyüğünüzdür. Öyleyse hakîkaten yakında ilmedeceksiniz. Elbette ellerinizi ve ayaklarınızı hilâftan keseceğim ve elbette sizi cemîân asacağım.'(49)

(Sihirbazlar) dediler ki: 'Zararı yok. Muhakkak ki biz, Rabbimize döneceğiz.'(50)

'Muhakkak ki biz, mü'minlerin evveli olduğumuzdan, Rabbimizin bizim için hatâlarımızı mağfiret edeceğini umuyoruz.'(51)

Ve Mûsâ'ya: 'Kullarımı gece yola çıkar, muhakkak ki siz tâbi olunacaksınız.'¹⁵⁴³ **diye vahyettik.**(52)

Bunun üzerine Firavun, şehirlere toplayıcılar irsâl etti.(53)

(Firavun dedi ki:) 'Muhakkak ki bunlar, elbette az bir topluluktur.'(54)

'Ve muhakkak ki onlar, bize elbette öfke duyuyorlar.'(55)

'Ve muhakkak ki biz, elbette uyanık bir cemiyyetiz.'(56)

Böylece onları bahçeler ve pınarlardan ihrâc ettik.(57)¹⁵⁴⁴

Ve hazineler(den) ve kerîm bir makâm(dan).(58)

İşte böyle. Ve onlara İsrâîl oğullarını vâris yaptık.(59)

---

¹⁵⁴¹ A'raf Suresi'nin 121. âyetiyle aynıdır

¹⁵⁴² A'raf Suresi'nin 122. âyetiyle aynıdır

¹⁵⁴³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَنْتُمْ مُتَّبَعُونَ]/muhakkak ki siz tâbi olunacaksınız]' Yani: Firavun ve kavmi sizi takib edecek." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 47. sayfa]

¹⁵⁴⁴ İbn Ebî Hâtîm (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahih bir isnad ile tahrir etmiştir: "O (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ]/Böylece onları bahçeler ve pınarlardan ihrâc ettik]' Yani: dünyâda. Allah onları, dünyâda bahçelerinden ihrâc etmiştir." [Hikmet bin Beşîr Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 8. sayfa]

Bunun üzerine gün doğarken onlara tâbi oldular.(60)¹⁵⁴⁵

Nihâyet iki cemiyet birbirini gördüklerinde, Mûsâ'nın ashâbı dediler ki: 'Muhakkak ki biz, hakîkaten idrâk edilmişleriz.'(61)¹⁵⁴⁶

(Mûsâ) dedi ki: 'Hayır! Muhakkak ki Rabbim benimledir, beni hidâyet edecektir.'(62)¹⁵⁴⁷

Bunun üzerine Mûsâ'ya: 'Asân ile denize darb et.' diye vahyettik. Böylece (deniz) yarıldı da her parçası azîm bir dağ gibi oldu.(63)

Ve diğerlerini oraya yaklaştırdık.(64)

Ve Mûsâ'yı ve onunla beraber olanların cümlesini necât buyurduk.(65)

Sonra diğerlerini gark ettik.(66)¹⁵⁴⁸

Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(67)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(68)

Ve onların üzerine İbrâhîm'in haberini tilâvet et.(69)

Hani babasına ve kavmine: 'Neye ibâdet ediyorsunuz?' demişti.(70)

Dediler ki: 'Putlara ibâdet ediyoruz. Ve onlara âkifler¹⁵⁴⁹ olmaya devam edeceğiz.'(71)

Dedi ki: 'Duâ ettiğinizde sizi işitiyorlar mı?'(72)

'Veya size bir menfaat veriyorlar (mı?) Veya zararları dokunuyor (mu?)(73)

Dediler ki: 'Bilakis, babalarımızı böyle fiil ederken bulduk.'(74)

---

¹⁵⁴⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ/Bunun üzerine gün doğarken onlara tâbi oldular]' Yani: Güneşin ışıraq vaktinde onlara yetiştiler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 115. sayfa]

¹⁵⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'إِنَّا لَمَذْرُكُونَ/'Muhakkak ki biz, hakîkaten idrâk edilmişleriz]' Bunu, yürüyüşleri nihâyete erip de denizin kenarına geldikleri vakit söylemişlerdi. Orası, Kızıldeniz idi. Deniz onların önünde idi; Firavun ise orduları ile beraber onlara yetişmişti." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîm, Şuarâ Suresi, 61. âyetin tefsirinde]

¹⁵⁴⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'مَعَى رَبِّي سَيَهْدِينِ/Muhakkak ki Rabbim benimledir, beni hidâyet edecektir]' Mânâsı: 'Muhakkak ki Rabbim koruması ve nusretiyle benimledir. '[سَيَهْدِينِ/beni hidâyet edecektir]' Yani: Necâtın/kurtuluşun yoluna delâlet edecektir. Ve hidâyet, o necâtın yoluna delâlet etmedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 47. sayfa]

¹⁵⁴⁸ Saffat Suresi'nin 82. âyeti ile aynıdır

¹⁵⁴⁹ Âkif(ler): Kişinin kendisini hakk veya bâtil olan ibâdete hasretmesi ve onda devamlı ve ısrarlı olması.

Dedi ki: 'Öyleyse ibâdet eder olduğunuzu gördünüz mü?'(75)

'Sizin ve eski¹⁵⁵⁰ babalarınızın.'(76)

'İmdi muhakkak ki onlar, benim için düşmandır, âlemlerin Rabbi müstesnâ.'(77)

'O ki, beni halk etmiştir ve O bana hidâyet eder.'(78)

'Ve O ki, O beni taam eder ve içirir.'(79)

'Ve marazlandığımda, o takdirde O bana şifâ verir.'(80)

'Ve O ki, beni öldürür, sonra bana hayat verir.'(81)¹⁵⁵¹

'Ve O ki, Dîn Günü¹⁵⁵² hatâlarımı mağfiret edeceğini umduğumdur.'(82)

'Rabbim! Bana bir hikmet hibe et ve beni sâlihlerle ilhâk buyur.'(83)

'Ve sonrakiler içinde benim için bir lisân-ı sıdk kıl.'(84)¹⁵⁵³

'Ve beni Naîm Cennetinin vârislerinden kıl.'(85)

'Ve babam için mağfiret buyur. Muhakkak ki o, dalâlette olanlardandı.'(86)¹⁵⁵⁴

'Ve beni ba's edilecekleri gün utandırma.'(87)

'Malın menfaat vermeyeceği gün ve ne (de) oğulların.'(88)

'Allah'a selîm bir kalb ile¹⁵⁵⁵ gelen müstesnâ.'(89)

Ve Cennet muttakiler için yaklaştırılır.(90)

Ve gâvîler¹⁵⁵⁶ için Cahîm bâriz olur.(91)¹⁵⁵⁷

¹⁵⁵⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْأَقْدَمُونَ]/eski' Yani: evvelki." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 117. sayfa]

¹⁵⁵¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِي/Ve O ki, beni öldürür, sonra bana hayat verir.'" Yani: Beni dünyâda öldürür, sonra bana Âhiret'te hayat verir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 54. sayfa]

¹⁵⁵² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يَوْمَ الدِّينِ]/Dîn Günü' Yani: Hesâb Günü." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 118. sayfa]

¹⁵⁵³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَأَجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ]/Ve sonrakiler içinde benim için bir lisân-ı sıdk kıl' Yani: Ve benim için, ardımdan kendisi ile zikredileceğim güzel bir zikir kıl! Ve hayırda bana iktidâ edilsin/uyulsun." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Şuarâ Suresi, 84. âyetin tefsirinde]

¹⁵⁵⁴ İbrâhim (عليه السلام)'ın babası için mağfiret dilemesi hakkında Tevbe Suresi'nin 114. âyetine bakınız

¹⁵⁵⁵ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahih bir isnad ile tahric etmiştir: "O (سبحانه وتعالى)'nın: 'يَقْلِبْ سَلِيمًا/selîm bir kalb ile' kavli hakkında şöyle demiştir: 'Şirkten selîm (bir kalb ile).'" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 10. sayfa]

Ve onlara denilir ki: 'İbâdet etmekte olduklarınız nerede?'(92)

Allah'ın dûnundan, size nusret ediyorlar mı veya kendilerine nusret ediyorlar mı?(93)

Artık onlar ve gâvîler oraya tepetakla atılırlar.(94)

Ve iblîsin bütün orduları.(95)

Ve onlar orada hasımlaşarak derler ki:(96)

'TAllahi,¹⁵⁵⁸ biz elbette mübîn bir dalâlet içinde olanlardık.'(97)

'Hani âlemlerin Rabbi ile sizi müsâvî tutmuştuk.'(98)

'Ve bizi mücrimlerden başkası dalâlete düşürmedi.'(99)

'Artık bizim için şefaathçiler yok.'(100)

'Ve ne (de) sıcak bir dost.'(101)¹⁵⁵⁹

'İmdi bizim için bir kere daha olsaydı¹⁵⁶⁰ da mü'minlerden olsaydık.'(102)

Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(103)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(104)

Nûh kavmi (de) mürselleri tekzîb etti.(105)

Hani kardeşleri Nûh, onlara demişti ki: 'Takvâ etmiyor musunuz?'(106)

---

¹⁵⁵⁶ azgınlar

¹⁵⁵⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) dedi ki: "'[وَبُرِّزَتْ/Ve bâriz olur]' Yani: Zâhir olur. '[الْجَحِيمِ/Cahîm]' Yani: Cehennem. '[لِلْغَاوِينَ/gâvîler için]' Yani: Hidâyetten dalâlete düşen/sapan kâfirler için" [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Şuarâ Suresi, 91. âyetin tefsirinde]

¹⁵⁵⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[تَاللَّهِ/TAllahi]' Bu '[ت/te]' harfi ile bir kasemdir/yemindir. Ve kasem harfleri üçtür: '[ب/be]' ve '[و/vav]' ve '[ت/te]'." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Şuarâ Suresi Tefsîri, 165. sayfa]

Bu harfler ile yeminler şöyledir: '[بِاللَّهِ/bİllahi]' ve '[وَاللَّهِ/vAllahi]' ve '[تَاللَّهِ/tAllahi]'. En doğrusunu Allah ilmeder. [Hazırlayan]

¹⁵⁵⁹ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) bu iki ayet hakkında şöyle demiştir: "'[فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ/Artık bizim için şefaathçiler yok.]', '[وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ/Ve ne (de) sıcak bir dost.]' kavlinde ateş ehlinde haber vermektedir. Bu Allah (جلاله جل) tarafından, Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'den gayrisının, mü'minler kavminden bazısının bazısına ve dostun dostuna şefaathçi kılınacağına delildir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 3. cilt, 530. sayfa]

¹⁵⁶⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً/İmdi bizim için bir kere daha olsaydı]' Yani rücû etme/dönüş (dünyâya olsaydı)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 57. sayfa]

'Muhakkak ki ben, sizin için emîn bir resûlum.'(107)¹⁵⁶¹

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(108)¹⁵⁶²

'Ve onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum. Ücretim âlemlerin Rabbinden başkası üzerine değildir.'(109)¹⁵⁶³

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(110)

Dediler ki: 'Sana mı îmân edeceğiz? Ve sana en reziller tâbi olmuştur.'(111)

(Nûh) dedi ki: 'Onların amel etmiş olduklarına bir ilmim yoktur.'(112)

'Onların hesâbı Rabbinden başkası üzerine değildir, eğer şuurundaysanız.'(113)

'Ve ben, mü'minleri kovacak değilim.'(114)

'Ben, mübîn bir nezîrden başkası değilim.'(115)

Dediler ki: 'Eğer nihâyetlendirmezsen ey Nûh, elbette recm edilenlerden olacaksın.'(116)

(Nûh) dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki kavmim, beni tekzîb etti.'(117)

'Artık aramı ve aralarımı bir fetih ile fethet.'¹⁵⁶⁴ Ve beni ve mü'minlerden beraberimdekileri necât buyur.'(118)

Bunun üzerine onu ve beraberindekileri dolu geminin içinde necât buyurduk.(119)

Sonra ardından geride kalanları gark ettik.(120)

Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(121)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(122)

Âd (kavmi de) mürselleri tekzîb etti.(123)

Hani kardeşleri Hûd, onlara demişti ki: 'Takvâ etmiyor musunuz?'(124)

'Muhakkak ki ben, sizin için emîn bir resûlum.'(125)

---

¹⁵⁶¹ 125., 143., 162. ve 178. âyetler ile aynıdır

¹⁵⁶² 110., 126., 131., 144., 150., 163. ve 179. âyetler ile aynıdır

¹⁵⁶³ 127., 145., 164. ve 180. âyet ile aynıdır

¹⁵⁶⁴ Şeyh Muhammed Emin Şankitî (رحمه الله) der ki: "'فَأَفْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا'/Artık aramı ve aralarımı bir fetih ile fethet]' Yani: 'Benim aram ile onların arasında bir hüküm ile hüküm ver.' Ve onun Rabbinden istemiş olduğu bu hüküm, küfrün helâk edilmesi, kendisinin ve onunla beraber îmân edenlerin necâta erdirilmesidir." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 6. cilt, 417. sayfa]

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(126)

'Ve onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum. Ücretim âlemlerin Rabbinden başkası üzerine değildir.'(127)

'Siz her yüksek yere bir âyet¹⁵⁶⁵ binâ edip, abesle mi uğraşıyorsunuz?'(128)

'Ve sağlam yapılar ittihaz ediyorsunuz, ola ki muhalled kalasınız.'(129)¹⁵⁶⁶

'Ve yakaladığınızda cebbârlar olarak yakalıyorsunuz.'(130)¹⁵⁶⁷

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(131)

'Ve ilmettikleriniz ile size o imdâd edene takvâ edin.'(132)¹⁵⁶⁸

'Size davarlar ve oğullar ile imdâd etti.'(133)

'Ve bahçeler ve pınarlar (ile).'(134)

'Muhakkak ki ben, sizin üzerinize azîm bir günün azâbından korkuyorum.'(135)

Dediler ki: 'Bize vaaz etsen de veya vaaz edicilerden olmasan da bizim üzerimize müsâvîdir.'(136)

'Bu, evvelkilerin halk etmesinden başkası değildir.'(137)¹⁵⁶⁹

'Ve biz azâb edilecekler (de) değiliz.'(138)

Böylece onu tekzîb ettiler, bunun üzerine onları helâk ettik. Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(139)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(140)

Semûd (kavmi de) mürselleri tekzîb etti.(141)

---

¹⁵⁶⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[**bir âyet**]' Binalar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 13. sayfa]

¹⁵⁶⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[**ola ki muhalled kalasınız**]' Yani: Sanki o binalar içerisinde hâlden/ebedî kalacaksınız. Ve bunun mânâsı: 'Muhakkak ki onlar bu sağlam yapılara, sanki hiç ölmeyeceklermiş gibi güveniyorlardı.' şeklindedir. [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 123. sayfa]

¹⁵⁶⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[**Ve yakaladığınızda**]' Mü'minleri (yakaladığınızda). '[**cebbârlar olarak yakalıyorsunuz**]' Haksızlıkla katlederek." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 282. sayfa]

¹⁵⁶⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'[**Ve ilmettikleriniz ile size o imdâd edene takvâ edin.**]' Yani ilmettiğiniz şeylerin hayrından size lütfedene (takvâ edin)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 123. sayfa]

¹⁵⁶⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[**Bu, evvelkilerin halk etmesinden başkası değildir.**]' Onların yalanlarıdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 13. sayfa]

Hani kardeşleri Sâlih, onlara demişti ki: 'Takvâ etmiyor musunuz?'(142)

'Muhakkak ki ben, sizin için emîn bir resûlum.'(143)

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(144)

'Ve onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum. Ücretim âlemlerin Rabbinden başkası üzerine değildir.'(145)

'Burada emîn olarak bırakılacak mısınız?'(146)

'Bahçeler ve pınarlarda.'(147)¹⁵⁷⁰

'Ve ekinler ve yumuşak tomurcuklu hurmalıklar (içinde).'(148)

'Ve dağlardan ustalıkla evler yontuyorsunuz.'(149)

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(150)

'Ve müsriflerin¹⁵⁷¹ emrine itaat etmeyin.'(151)

'Onlar ki Arz'da fesâd çıkarırlar ve ıslâh etmezler.'(152)

Dediler ki: 'Sen ancak sihirlenmişlerdensin.'(153)¹⁵⁷²

'Sen, mislimiz bir beşerden başkası değilsin. O halde bir âyet getir, eğer sâdıklardan isen.'(154)

(Sâlih) dedi ki: 'Bu bir dişi devedir. Onun için bir içiş ve mâlûm bir gün sizin için bir içiş vardır.'(155)

'Ve ona kötülük ile temâs etmeyin, o zaman azîm bir günün azâbı sizi yakalar.'(156)

Derken onu kestiler de nedâmet eder oldular.(157)

Böylece azâb onları yakaladı. Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(158)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(159)

Lût kavmi (de) mürselleri tekzîb etti.(160)

Hani kardeşleri Lût, onlara demişti ki: 'Takvâ etmiyor musunuz?'(161)

---

¹⁵⁷⁰ Duhan Suresi'nin 52. âyeti ile aynıdır

¹⁵⁷¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "'[المُسْرِفِينَ]/müsrifler'" Yani: Haddi aşanlar. Bu itibarla müsrif, haddini aşan kimsedir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Şuarâ Sûresi Tefsîri, 234. sayfa]

¹⁵⁷² 185. âyet ile aynıdır

'Muhakkak ki ben, sizin için emîn bir resûlum.'(162)

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(163)

'Ve onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum. Ücretim âlemlerin Rabbinden başkası üzerine değildir.'(164)

'Âlemlerden¹⁵⁷³ erkeklere mi gidiyorsunuz?'(165)

'Ve Rabbinizin, zevcelerinizden sizin için halk ettiğini bırakıyorsunuz. Bilakis, siz haddi aşan bir kavimsiniz.'(166)

Dediler ki: 'Eğer nihâyetlendirmezsen ey Lût, elbette ihrâc edilenlerden¹⁵⁷⁴ olacaksın.'(167)

Dedi ki: 'Muhakkak ki ben, amelinize tiksinenlerdenim.'(168)

'Rabbim! Beni ve ehlimi amel ettiklerinden¹⁵⁷⁵ necât buyur.'(169)

Bunun üzerine onu ve ehlini cemîân necât buyurduk.(170)

Geri kalanlar içinde yaşlı bir kadın müstesnâ.(171)¹⁵⁷⁶

Sonra, diğerlerini dumûra uğrattık.(172)¹⁵⁷⁷

Ve onların üzerine bir yağmur yağdırdık. Artık inzâr edilenlerin yağmuru ne kötüdür!(173)¹⁵⁷⁸

Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(174)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette O, Azîz, Rahîm'dir.(175)

Eyke ashâbı (da) mürselleri tekzîb etti.(176)

Hani Şuayb, onlara demişti ki: 'Takvâ etmiyor musunuz?'(177)

'Muhakkak ki ben, sizin için emîn bir resûlum.'(178)

---

¹⁵⁷³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[مِنَ الْعَالَمِينَ/Âlemlerden]' Yani: Âdem oğullarından." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 126. sayfa]

¹⁵⁷⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Yani: Karyeden (ihrâc edilenlerden)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 63. sayfa]

¹⁵⁷⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[يَعْمَلُونَ/amel ettiklerinden]' Yani habîs amel(lerin)den." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 126. sayfa]

¹⁵⁷⁶ Saffat Suresi'nin 135. âyeti ile aynıdır

¹⁵⁷⁷ Saffat Suresi'nin 136. âyeti ile aynıdır

¹⁵⁷⁸ Neml Suresi'nin 58. âyeti ile aynıdır

'Artık Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(179)

'Ve onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum. Ücretim âlemlerin Rabbinden başkası üzerine değildir.'(180)

'Ölçeği ifâ edin ve eksik verenlerden olmayın.'(181)¹⁵⁷⁹

'Ve mustakîm¹⁵⁸⁰ terâzi ile tartın.'(182)

Ve insanların eşyâlarını eksiltmeyin ve Arz'da fesâd çıkararak taşkınlık etmeyin.(183)

'Ve o sizi ve evvelki yaratılmışları halk edenden takvâ edin.'(184)

Dediler ki: 'Sen ancak sihirlenmişlersin.'(185)¹⁵⁸¹

'Ve sen, mislimiz bir beşerden başkası değilsin. Ve doğrusu seni, hakîkaten yalancılardan zannediyoruz.'(186)

'Öyleyse üzerimize semâdan bir parça düşür, eğer sâdıklardan isen.'(187)

Dedi ki: 'Rabbim sizin amel ettiklerinizi en iyi ilmedendir.'(188)

Böylece onu tekzîb ettiler. Derken gölge gününün azâbı onları yakaladı. Muhakkak ki o, azîm bir günün azâbı oldu.(189)

Muhakkak ki bunda, elbette bir âyet vardır. Ve onların ekserîsi mü'min olmadılar.(190)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(191)

Ve muhakkak ki o, elbette âlemlerin Rabbi'nin inzâl etmesidir.(192)

Onu Rûhu'l-Emîn¹⁵⁸² inzâl etmiştir.(193)

İnzâr edicilerden olman için kalbinin üzerine (inzâl etmiştir);(194)

Mübîn bir Arabî lisân ile.(195)

---

¹⁵⁷⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مِنَ الْخُسِرِينَ]/Eksik verenlerden]' İnsânların haklarını ölçek ve tartı ile noksan verenlerden (olmayın)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 127. sayfa]

¹⁵⁸⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) dedi ki: "'[الْمُسْتَقِيمَ]/mustakîm]' Dosdoğru." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Şuarâ Suresi Tefsîri, 277. sayfa]

¹⁵⁸¹ 153. ayet ile aynıdır

¹⁵⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ]/Onu, Rûhu'l-Emîn inzâl etmiştir.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "(Bu) Cibrîl'dir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 17. sayfa]

Ve muhakkak ki o, elbette evvelkilerin zuburunda vardır.(196)¹⁵⁸³

Ve İsrâîl oğulları âlimlerinin¹⁵⁸⁴ onu ilmetmesi, onlar için bir âyet¹⁵⁸⁵ olmadı mı?(197)

Ve eğer onu acemden bazısı üzerine inzâl etseydik;(198)

Böylece onu onların üzerine kıraat etse, ona îmân eden olmazlardı.(199)

İşte böyle onu mücrimlerin kalblerine soktuk.(200)¹⁵⁸⁶

Elîm azâbı görünceye kadar ona îmân etmezler.(201)¹⁵⁸⁷

Artık (azâb) onlara ansızın -ve onlar şuurunda değillerken- gelir.(202)

Bunun üzerine derler ki: 'Biz, süre verilenler miyiz?'(203)

O halde, azâbımızı mı acele istiyorlar?(204)¹⁵⁸⁸

İmdi gördün mü? Eğer onları senelerce metâlandırsak;(205)

Sonra onlara vaad olundukları gelse;(206)

Metâlandırılmış oldukları, onlara bir fayda vermezdi.(207)

Ve onlar için inzâr ediciler olmaksızın bir karyeyi helâk etmedik.(208)

(Bu,) bir zikrâdır. Ve zâlimler olmadık.(209)¹⁵⁸⁹

Ve onu şeytânlar inzâl etmemiştir.(210)¹⁵⁹⁰

¹⁵⁸³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَإِنَّهُ لَفَى زُبُرِ الْأَوَّلِينَ/Ve muhakkak ki o, elbette evvelkilerin zuburunda vardır.'" Yani: Şüphesiz ki üzerinde şerâatlerin icmâ etmiş olduğu hükümleri itibarı ile bu Kur'ân, nebîlerin evvelki kitâblarında vardır. '[الزُّبُر/Zubur]' kelimesi 'kitâblar' anlamına gelmekte olup tekili '[زُبُور/zebûr]' şeklindedir. [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1067. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁵⁸⁴ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: '[عَلَّمُوا بَنِي إِسْرَآئِيلَ/İsrâîl oğulları âlimleri]' kavli hakkında demiştir ki: "Onların alimlerinden AbdUllah ibn Selâm ve diğerleri (gibi) onlardan müslüman olanlar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 17. sayfa]

¹⁵⁸⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[آيَةً/âyet]' Yani: alâmet." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 66. sayfa]

¹⁵⁸⁶ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) tefsîrinde sahîh bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) 'nın: '[كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ/İşte böyle onu mücrimlerin kalblerine soktuk.]' kavli hakkında demiştir ki: "Şirki (kalblerine soktuk)." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 2. cilt, 345.-346. sayfalar]

¹⁵⁸⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ/ona îmân etmezler]' Yani: Kur'ân'a." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 130. sayfa]

¹⁵⁸⁸ Saffat Suresi'nin 176. âyeti ile aynıdır

¹⁵⁸⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ]/(Bu,) bir zikrâdır. Ve Biz zâlimler olmadık.'" Yani: Beyyine gelmedikçe onlara azâb eder olmadık." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 289. sayfa]

Ve onlara yakışmaz ve güç yetiremezler.(211)

Muhakkak ki onlar, işitmekten elbette azledilmişlerdir.(212)

O halde Allah ile beraber başka bir ilâha duâ etme, sonra azâb edilenlerden olursun.(213)

Ve en yakın aşîretini inzâr et.(214)¹⁵⁹¹

Ve mü'minlerden sana tâbî olanlara kanadını indir.(215)

Bunun üzerine sana isyân ederlerse, artık de ki: 'Muhakkak ki ben, sizin amel ettiklerinizden berîyim.'(216)

Ve Azîz, Rahîm'e tevekkül et.(217)

O ki, kıyâm ettiğin zaman seni görüyor;(218)

Ve secde edenler içinde dolaşmanı (da).(219)

Muhakkak ki O, O'dur Semî, Alîm.(220)

Size, şeytânların kimin üzerine tenezzül ettiğini bildireyim mi?(221)

Her günahkar iftirâcı üzerine tenezzül ederler.(222)¹⁵⁹²

Kulak verirler ve onların ekserîsi yalancıdır.(223)¹⁵⁹³

Ve şâirler, onlara gâvîler tâbî olurlar.(224)¹⁵⁹⁴

Görmedin mi? Onlar her vâdide şaşkın şaşkın dolaşırlar.(225)¹⁵⁹⁵

---

¹⁵⁹⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "Müşrikler, Kur'ân'ı Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'in dilinin üzerine şeytânın ilkâ ettiğini/attığını söylüyorlardı. Bunun üzerine, zikri celîl olan Allah (عز وجل) buyurdu ki: 'مَا وَهَمَ بِهِنَّ الشَّيَاطِينُ أَنْ يَكُونَ لَهُنَّ كُتُبٌ كَذِبٌ' [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 130. sayfa]

¹⁵⁹¹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "Hassaten en yakın akrabalarımı inzâr et. Çünkü onların durumu ile ilgilenmek evlâdır. Onları hakka hidâyet etmek önceliklidir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1068. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁵⁹² Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'كُلُّ أَفَّاكٍ أَثِيمٌ' [Her günahkar iftirâcı]' kavli hakkında demiştir ki: "İnsanlardan her yalancı (üzerine tenezzül ederler/inerler)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 22. Sayfa]

¹⁵⁹³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يُفْقُونَ السَّمْعَ' [Kulak verirler]' Yani: Kulak hırsızlığı yaparak meleklerden dinlerler. Bu işittiklerini de kâhinlere ilkâ ederler. 'وَأَكْثَرُهُمْ كَاذِبُونَ' [ve onların ekserîsi yalancıdır]' Çünkü onlar, bu işittikleri şeylere pek çok yalan katarlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 135. sayfa]

¹⁵⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: 'وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ' [Ve şâirler, onlara gâvîler tâbî olurlar.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Onlar kâfirlerdir, onlara cinlerin ve insânların dalâlette olanları tâbî olur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 22. sayfa]

Ve onlar, fiil etmediklerini söylerler.(226)¹⁵⁹⁶

O îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler ve Allah'ı çokça zikreden ve zulmedilmelerinin ardından öclerini alanlar¹⁵⁹⁷ müstesnâ. Ve o zulmedenler hangi döndürülüşe döndürüleceklerini ilmedeceklerdir.(227)

---

¹⁵⁹⁵ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'كُلُّ وَاِدٍ يَهِيمُونَ/her vâdide şaşkın şaşkın dolaşırlar]' kavli hakkında demiştir ki: "Bir kavmi bâtl ile medhederler ve bir kavmi (de) bâtl ile kötülerler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 22. sayfa]

¹⁵⁹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ/Ve onlar, fiil etmediklerini söylerler.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Onların sözlerinin ekserîsi yalandır. Bu âyet ile müşriklerin şâirlerini kastetmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 22. sayfa]

¹⁵⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) yine hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَأَن تَصْرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا/ve zulmedilmelerinin ardından öclerini alanlar]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Mü'minleri hicveden kâfirler aleyhine reddiye verenler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 24. sayfa]

27. NEML SÛRESİ (93 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tâ, Sîn. Bunlar Kur'ân'ın ve mübîn bir Kitâb'ın âyetleridir.(1)

Mü'minler için bir hidâyet ve bir büşrâdır.(2)

Onlar ki, namazı ikâme ederler ve zekâtı verirler. Ve onlar, Âhîret'e onlar yakîn ederler.(3)¹⁵⁹⁸

Muhakkak ki Âhîret'e o îmân etmeyenlere amellerini ziynetlendirdik, böylece onlar bocalayıp dururlar.(4)

İşte onlar, onlar ki kötü azâb onlar içindir. Ve onlar, Âhîret'te onlar en çok hüsrâna uğrar.(5)

Ve muhakkak ki sana, Kur'ân elbette ilkâ edilmektedir, Hakîm ve Alîm'in ledûnnundan.(6)¹⁵⁹⁹

Hani Mûsâ, ehline demişti ki: 'Muhakkak ki ben bir ateş gördüm, ondan size bir haber getireceğim veya size bir parlak ateş koru getiririm, umulur ki siz ısınırsınız.'(7)

Bunun üzerine ona gelince: 'Ateşin içindeki ve çevresindekiler mübârek kılındı. Ve âlemlerin Rabbi Allah subhândır.'¹⁶⁰⁰ diye nidâ edildi.(8)

'Ey Mûsâ! Muhakkak ki O, Ben Allah'ım, Azîz, Hakîm.'(9)

'Ve asânı ilkâ et.' Derken onu yılan gibi kıvrıldığını görünce dönüp kaçtı, arkasına bakmadı. 'Ey Mûsâ, korkma, muhakkak ki Ben(im) ledûnnumda¹⁶⁰¹ mürseller korkmazlar.'(10)

'Kim zulmeder, sonra kötülüğün ardından güzelliğe tebdîl ederse müstesnâ. O takdirde muhakkak ki Ben, Gafûr'um, Rahîm'im.'(11)

---

¹⁵⁹⁸ Lukman Sûresi'nin 4. âyetiyle aynıdır

¹⁵⁹⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ/Hakîm ve Alîm'in ledûnnundan]' Yani: O'nun indinden." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 77. sayfa]

¹⁶⁰⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "'[سُبْحَانَ اللَّهِ/Allah subhândır]' Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'yı tüm noksanlıklar ve ayıplardan tenzih etmektir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Neml Suresi Tefsiri, 58. sayfa]

¹⁶⁰¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[لَدَى/ledûnnumda]' Yani: İndimde." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 295. sayfa]

'Ve elini koynuna dâhil et, kusursuz bembeyaz hurûc etsin. (Bu,) Firavun ve kavmine dokuz âyet içindedir. Muhakkak ki onlar, fâsıklar kavmi olmuşlardır.'(12)

Nitekim görünen âyetlerimiz onlara gelince, dediler ki: 'Bu mübîn bir sihirdir.'(13)

Ve onu inkâr ettiler -ve nefisleri onu kesin bildiği halde- zulmederek ve büyülenerek. Artık nazar et fesâd çıkaranların âkibeti nasıl oldu.(14)

Ve andolsun ki, Dâvud ve Süleymân'a ilim verdik. Ve dediler ki: 'Hamd Allah içindir. O ki, bizi mü'min kullarından çoğunun üzerine tafdîl etmiştir.'(15)

Ve Süleymân, Dâvud'a vâris oldu ve dedi ki: 'Ey insanlar, bize kuş dili tâlim edildi ve bize her şeyden verildi. Muhakkak ki bu, elbette mübîn fazldır.'(16)

Ve Süleymân için cinler ve insanlar ve kuşlardan ordusu haşredildi.¹⁶⁰² Böylece onlar sevk ediliyorlardı.(17)

Nihâyet karınca vadisi üzerine geldiklerinde, bir karınca dedi ki: 'Ey karıncalar, meskenlerinize dâhil olun, Süleymân ve ordusu -ve onlar şuurunda değillerken- sizi ezmesinler.'(18)

Bunun üzerine onun sözünden gülercesine tebessüm etti ve dedi ki: 'Rabbim! Beni, bana ve vâlideynime o nimetlendirdiğin nimetlere şükretmeye ve râzı olacağın sâlih ameller işlemeye sevk et. Ve rahmetin ile beni sâlih kullarına dâhil et.'(19)

Ve kuşları yokladı da dedi ki: 'Bana ne var Hudhud'u göremiyorum, yoksa kayıplardan (mı) oldu?'(20)

'Elbette onu şiddetli bir azâbla azâblandıracağım¹⁶⁰³ veya hakîkaten onun boynunu keseceğim veya hakîkaten bana mübîn bir sultân ile gelir.'(21)¹⁶⁰⁴

Derken çok geçmeden (Hudhud) geldi de dedi ki: 'Senin ihâta etmediğini ihâta ettim ve sana Sebe'den yakîn bir haber ile geldim.'(22)¹⁶⁰⁵

¹⁶⁰² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّيْرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ/Ve Süleymân için cinler ve insanlar ve kuşlardan ordusu haşredildi.]' Yani: Süleymân için cinler ve insanlar ve kuşlardan ordusu toplandı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Neml Suresi, 17. âyetin tefsirinde]

¹⁶⁰³ İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله), hasen bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[لَاَعَذْبَةُ/Elbette onu şiddetli bir azâbla azâblandıracağım]' Onun azâbı: Tüylerinin yolunmasıdır." [Ebu Abdîllah Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdîsu'l-Muhtâre, 13. cilt, 21. sayfa (22.)]

¹⁶⁰⁴ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَوْ لِيَأْتِيَنَّ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ/veya hakîkaten bana mübîn bir sultân ile gelir]' Yani: Mübîn bir özür ile (gelir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 29. sayfa]

¹⁶⁰⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) dedi ki: "[وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَآٍ بِنَبَأٍ يَقِينٍ/ve sana Sebe'den yakîn bir haber ile geldim]' Yani: Hakk bir haber ile (geldim)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn,

'Muhakkak ki ben, onlara meliklik eden ve ona her şeyden verilmiş ve azîm bir arşı olan¹⁶⁰⁶ bir kadın buldum.'(23)

'Onu ve kavmini Allah'ın dûnundan güneşe secde ederken buldum. Ve şeytân onlara amellerini ziynetlendirmiş,¹⁶⁰⁷ böylece onları yoldan alıkoymuş, artık onlar hidâyet bulamıyorlar.'(24)

'Allah'a secde etmemeleri için,¹⁶⁰⁸ O ki, semâlar ve Arz'daki saklı olanı ihrâc eder. Ve gizlediklerinizi ve îlân ettiklerinizi ilmeder.'(25)¹⁶⁰⁹

'Allah, O'ndan başka ilâh yoktur. Azîm Arş'ın Rabbidir.'(26)

(Süleymân) dedi ki: 'Sâdık mısın yoksa yalancılardan (mı) oldun nazar edeceğiz.'(27)

'Bu mektûbum ile git ve onu onlara ilkâ et, sonra onlardan çekil de nazar et neye rücû edecekler.'(28)

(Melike) dedi ki: 'Ey ileri gelenler! Muhakkak ki bana, kerîm bir mektûb ilkâ edildi.'(29)

'Muhakkak ki o Süleymân'dandır ve muhakkak ki o: 'Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm.'(30)

'Bana ululuk taslamayın¹⁶¹⁰ ve bana müslümanlar olarak gelin.' diye (yazmaktadır).(31)

Dedi ki: 'Ey ileri gelenler! İşim hakkında bana bir fetvâ verin. Siz şâhidlik edinceye kadar ben bir işte kesin olmadım.'(32)

Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 298. sayfa]

¹⁶⁰⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ/ve azîm bir arşı olan]' Yani devasa bir taht." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 90. sayfa]

¹⁶⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَجَدْتَهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللَّهِ/Onu ve kavmini Allah'ın dûnundan güneşe secde ederken buldum]' Saba Melikesi bu kadının ve onun Saba kavminin, Allah'ın dûnundan güneşe secde ettiklerini ve ona ibâdet ettiklerini buldum. Ve Allah (سبحانه) 'nın kavli: 'وَرَزَيْنَ لَهُمُ الشَّيْطَانَ أَعْمَالَهُمْ/Ve şeytân onlara amellerini ziynetlendirmiş]' İblîs onlara, güneşe ibâdet etmelerini ve Allah'ın dûnundan güneşe secde etmelerini güzel göstermiş ve bunu onlara sevdirmiştir. " [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 19. cilt, 447. sayfa]

¹⁶⁰⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ/Allah'a secde etmemeleri için]' Mânâsı: Secde etmemeleri için şeytân onlara amellerini ziynetlendirmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 90. sayfa]

¹⁶⁰⁹ Secde âyetidir

¹⁶¹⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle dedi: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'أَلَّا تَعْلُوا عَلَيَّ/Bana ululuk taslamayın]' Yani: 'Bana karşı azîmli olmayın.' Ve şöyle de denilmiştir: 'Bana karşı kibirlenmeyin.' Ve mânâsı: İcâbet etmekten imtinâ etmek ve terketmektir. Bu itibarla şüphesiz ki icâbetten imtinâ ve terk, ululuk taslamak ve kibirlenmektir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 94. sayfa]

Dediler ki: 'Biz kuvvet sâhibiyiz ve şiddetli savaşçılarız. Ve emir senindir, artık nazar et ne emredeceksen.'(33)

(Melike) dedi ki: 'Muhakkak ki melikler, bir karyeye dâhil olduklarında, onu ifsâd ederler. Ve ehlinin izzetlilerini zelîl kılarlar. Ve işte onlar böyle fiil ederler.'(34)

Ve muhakkak ki ben, onlara bir hediye irsâl edeceğim de mürsellerin¹⁶¹¹ ne ile rücû edeceğine nazar edeceğim.'(35)

Bunun üzerine (elçi) Süleymân'a geldiğinde, dedi ki: 'Mal ile bana imdâd mı ediyorsunuz? Oysa Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır.¹⁶¹² Bilakis, siz hediyeniz ile ferahlanırsınız.'(36)

Onlara rücû et! Artık elbette onlara geleceğiz, onların ona karşı koyamayacakları ordular ile. Ve elbette onları oradan -ve onlar küçük düşürülmüş hâlde- zillet içinde ihrâc edeceğiz.'(37)

(Süleymân) dedi ki: 'Ey ileri gelenler! Hanginiz bana onun arşını¹⁶¹³ getirir, müslümanlar olarak bana gelmelerinden önce?'(38)¹⁶¹⁴

Cinlerden bir ifrît dedi ki: 'Ben, makâmından kâim olmadan önce¹⁶¹⁵ onu sana getiririm. Ve muhakkak ki ben, onun üzerine elbette kuvvetliyim, emînim.'(39)

Kitâb'tan o indinde bir ilim olan dedi ki: 'Ben, gözünü kapayıp açmadan önce onu sana getireceğim.' Derken onu indinde karar kılmış halde görünce, dedi ki: 'Bu, Rabbimin fazlındandır, şükür mü edeceğim veya küfrânda mı bulunacağım beni ibtilâ etmek içindir.¹⁶¹⁶ Ve kim şükrederse, artık ancak nefsi için şükretmiştir. Ve

¹⁶¹¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "'[المُرسَلون]/mürseller'" Onlar hediye ile gönderilenlerdir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Neml Suresi Tefsîri, 188. sayfa]

¹⁶¹² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَتُمِدُّونَ بِمَالٍ]/Mal ile bana imdâd mı ediyorsunuz?'" Şu gördüğünüz mallarıma ilâveten bana bir mal vermeye mi kalkıyorsunuz? 'فَمَا آتَيْنَاكَ اللَّهُ خَيْرَ مِمَّا أَتَيْتُكَ/Oysa Allah'ın bana verdiği, size verdiğinden daha hayırlıdır.'" Yani: Allah'ın bana vermiş olduğu İslâm, mülk ve nübüvvet, size vermiş olduğundandaha hayırlıdır. Ve ben, mâl ile sevinmem." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Neml Suresi, 36. âyetin tefsirinde]

¹⁶¹³ 23. âyete bakınız

¹⁶¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَأْتُونَكَ مُسْلِمِينَ]/müslümanlar olarak bana gelmelerinden önce]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İtaatkârlar olarak (bana gelmelerinden önce)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 29. sayfa]

¹⁶¹⁵ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[مَقَامِكَ قَبْلَ أَنْ تَقُومَ مِنْ مَقَامِكَ]/makâmından kâim olmadan önce]' kavli hakkında demiştir ki: "Yani: Meclisinden (kâim olmadan/kalkmadan önce)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 29. sayfa]

¹⁶¹⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لِيَبْلُوَنِي]/Bu, Rabbimin fazlındandır, beni ibtilâ etmek içindir.'" Onunla beni sınaması etmek (içindir)." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Neml Suresi Tefsîri, 220. sayfa]

kim küfrânda bulunursa, o takdirde muhakkak ki Rabbim Ganîyy'dir, Kerîm'dir.'¹⁶¹⁷(40)

(Süleymân) dedi ki: 'Arşını tanınmaz hale getirin, tanıyacak mı,¹⁶¹⁸ yoksa o tanımayanlardan mı olacak nazar edelim.'⁽⁴¹⁾

Böylece (Melike) gelince, denildi ki: 'Arşın böyle mi?' Dedi ki: 'Sanki o, odur. Ve bize ondan önce ilim verilmişti ve biz müslüman olmuştuk.'⁽⁴²⁾

Ve Allah'ın dûnundan ibâdet ettikleri onu alıkoymuştu. Muhakkak ki o, kâfirler kavminden idi.⁽⁴³⁾

Ona denildi ki: 'Saraya dâhil ol.' Bunun üzerine onu görünce, derin bir su hesâb etti ve baldırlarından açtı. Dedi ki: 'Muhakkak ki o, billurdan döşenmiş bir saraydır.' Dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben, nefsiime zulmettim¹⁶¹⁹ ve Süleymân ile alemlerin Rabbine teslîm oldum.'⁽⁴⁴⁾

Ve andolsun ki, Allah'a ibâdet edin diye Semûd'a kardeşleri Sâlih'i irsâl ettik. İşte o zaman onlar hasımlaşan iki fırka oldular.⁽⁴⁵⁾

(Sâlih) dedi ki: 'Ey kavmim, neden iyilikten önce kötülüğü acele istiyorsunuz? Allah'a istiğfâr etseniz olmaz mı? Umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.'⁽⁴⁶⁾

Dediler ki: 'Seninle ve beraberindekilerle uğursuzluğa uğradık.' (Sâlih) dedi ki: 'Uğursuzluğunuz Allah indindedir. Bilakis, siz fitneye uğratılan bir kavimsiniz.'⁽⁴⁷⁾¹⁶²⁰

Ve şehirde dokuz çete vardı, Arz'da fesâd çıkarıyorlar ve ıslâh etmiyorlardı.⁽⁴⁸⁾

Allah'a kasem ederek dediler ki: 'Hakîkaten, ona ve ehline gece baskını yapalım. Sonra velisine elbette deriz ki: 'Ehlinin helâkına şâhid olmadık. Ve muhakkak ki biz, hakîkaten sâdıklarız.'⁽⁴⁹⁾

¹⁶¹⁷ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الكریم/el-Kerîm]' Hoş, hayrı çok olan, faydası yüce olan. Her şeyin en güzeli ve en efdaline de 'kerîm' denilir. Ve Allah nefsiini kerem ile vasıflandırmıştır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Beyân fî Aksâmi'l-Kur'ân, 286. sayfa]

¹⁶¹⁸ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[أَتَهْتَدِي/etehtedi]' tanıyacak mı?" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 30. sayfa]

¹⁶¹⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَنَا ظَلَمْتُ نَفْسِي]/Dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben, nefsiime zulmettim]' Yani: şirk ile." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 102. sayfa]

¹⁶²⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve '[بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ]/Bilakis siz fitneye uğratılan bir kavimsiniz]' kavli. Yani: İmtihan edilen ve sınava tabi tutulan. Ve 'azâb edilen' de denilmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 105. sayfa]

Ve onlar bir tuzak kurdular. Ve Biz (de) -ve onlar şuurunda değillerken- bir tuzak kurduk.(50)

Artık nazar et, tuzaklarının âkibeti nasıl oldu, çünkü onları ve kavimlerini cümleten dumûra uğrattık.(51)

Ve işte zulmetmelerinden dolayı harabeye dönmüş evleri. Muhakkak ki bunda, ilmeden bir kavim için elbette bir âyet vardır.(52)¹⁶²¹

Ve o îmân edenleri ve takvâ etmekte olanları necât buyurduk.(53)

Ve Lût('u da irsâl ettik). Hani kavmine demişti ki: 'Fuhşîyyâta mı geliyorsunuz? Ve siz görmektesiniz.'(54)

'Gerçekten siz, kadınların dûnundan şehvet ile erkeklere mi geliyorsunuz? Bilakis, siz câhillik eden bir kavimsiniz.'(55)

Artık kavminin şöyle demekten başka cevâbı olmadı: 'Lût ailesini karyenizden ihrâc edin. Muhakkak ki onlar tatahkur eden insanlardır.'(56)¹⁶²²

Bunun üzerine onu ve ehlini necât buyurduk, hanımı müstesnâ, onu geride kalanlardan takdîr ettik.(57)

Ve onların üzerine bir yağmur yağdırdık. Artık inzâr edilenlerin yağmuru ne kötüdür!(58)¹⁶²³

De ki: 'Hamd Allah içindir. Ve selâm o seçtiği kulları üzerinedir.' Allah mı daha hayırlıdır yoksa şirk koştukları mı?(59)

Yahut semâları ve Arz'ı halk eden ve size semâdan bir su inzâl eden mi (daha hayırlıdır)? Böylece onunla güzellik sahibi bahçeler bitirdik. Sizin için onun ağacını bitirmeniz mümkün değildir. Allah ile beraber bir ilâh mı var? Bilakis, onlar (Allah'a) muâdil tutan bir kavimdir.(60)

Yahut Arz'ı karargâh kılan ve onun içinde nehirler kılan ve onun için sâbit dağlar kılan ve iki deniz arasında bir engel kılan mı (daha hayırlıdır)? Allah ile beraber bir ilâh mı var? Bilakis, onların ekserîsi ilmetmezler.(61)

¹⁶²¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'ذَلِكَ لَآيَةٌ' / Muhakkak ki bunda elbette bir âyet vardır" Elbette bir ibret vardır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 171. sayfa]

¹⁶²² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَتَطَهَّرُونَ' / Muhakkak ki onlar, tatahkur eden insanlardır." VAllahi ortada bir ayıp olmadığı hâlde onları ayıplıyorlardı. Yani: 'Onlar kötü amellerden tatahkur eden/temizlenen insanlardır.' diyorlardı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 32. sayfa]

¹⁶²³ Şuarâ Suresi'nin 173. âyeti ile aynıdır

Yahut duâ ettiğinde zorda kalmışa icâbet eden ve kötülüğü gideren ve sizi Arz'ın halîfeleri kılan mı (daha hayırlıdır)? Allah ile beraber bir ilâh mı var? Tezekkür ettiğiniz azdır.(62)

Yahut karanın ve denizin zulmetleri içinde size hidâyet eden ve rahmetinin önünden bir büşrâ olarak rüzgârları irsâl eden mi (daha hayırlıdır)? Allah ile beraber bir ilâh mı var? Allah onların şirk koştuklarından teâlâdır.(63)¹⁶²⁴

Yahut mahlûkatı bidâyetten var eden,¹⁶²⁵ sonra onu iâde eden¹⁶²⁶ ve semâdan ve Arz'dan sizi rızıklandıran mı (daha hayırlıdır)? Allah ile beraber bir ilâh mı var? De ki: 'Burhânınızı getirin, eğer sâdıklar iseniz.'(64)

De ki: 'Allah'tan başka, semâlar ve Arz'dakiler gaybı ilmetmezler. Ve ne zaman ba's edileceklerinin (de) şuurunda değildirler.'(65)

Bilakis, Âhiret hakkında ilimleri kaybolmuştur.¹⁶²⁷ Bilakis onlar, ondan bir şekk içindedirler. Bilakis onlar, ondan âmâdırlar.(66)¹⁶²⁸

Ve o küfredenler dediler ki: 'Biz ve babalarımız toprak olduğumuzda mı, doğrusu biz hakîkaten (kabirlerden) ihrâc edilenler miyiz?'(67)

'Andolsun ki, bu bize ve babalarımıza bundan önce vaad edildi. Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.'(68)¹⁶²⁹

De ki: 'Arz'da seyr edin¹⁶³⁰ de mücrimlerin âkibeti nasıl oldu nazar edin.'(69)

¹⁶²⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "Allah (تعالى)'nın, O'na şirk koşulan her şeyden tenzîhinin beyânıdır. Muhakkak ki O, Kendisine şirk koşulan her şeyden daha aliyy/yüce ve daha azîmdir. Çünkü şöyle buyurmuştur: '[الله عَمَّا يُشْرِكُونَ/Allah onların şirk koştuklarından teâlâdır]' [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Neml Suresi Tefsîri, 377. sayfa]

¹⁶²⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) yine demiştir ki: "'[يَبْدُوا الْخَلْقَ]/mahlûkatı bidâyetten var eden]' Yani: Rahimlerin içinde ve rahimlerin dışında onu mevcûd kılmaya başlar. Hiç kimse bunu yapmaya güç yetiremez." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Neml Suresi Tefsîri, 378. sayfa]

¹⁶²⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[ثُمَّ يُعِيدُهُ]/sonra onu iâde eden]' Yani: Ölümünün ardından onlara hayat iâde eden." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 109. sayfa]

¹⁶²⁷ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَدَارَكَ عِلْمُهُمْ]/dereke ilmuhum]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "(Âhiret hakkında) ilimleri kaybolmuştur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 34. sayfa]

¹⁶²⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا]/Bilakis onlar, ondan bir şekk içindedirler.]' Yani: Âhiret('ten). '[بَلْ هُمْ مِنْهَا عَمُونَ]/Bilakis onlar, ondan âmâdırlar.]' Yani: Ona karşı âmâ/kör olmuşlardır. Oradaki hesâbın ve azâbın ne olduğunu bilmezler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 309. sayfa]

¹⁶²⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ]/Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.]' Yani: Evvelkilerin yalanı ve bâtılından (başkası değildir)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 309. sayfa]

Ve onlara karşı hüznlenme ve onların kurdukları tuzaklardan sıkıntı içinde olma.(70)

Ve derler ki: 'Bu vaad ne zaman, eğer sâdıklar iseniz?'(71)¹⁶³¹

De ki: 'Ola ki o acele istediğinizin bazısı sizin ardınıza takılmış olmuştur.'(72)

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette insanlar üzerine fazl sâhibidir. Ve lâkin onların ekserîsi şükretmezler.(73)¹⁶³²

Ve muhakkak ki Rabbin, elbette sadırlarının gizlediğini ve îlân ettiklerini ilmeder.(74)

Ve semâ ve Arz'da mübîn bir Kitâb'da olmayan bir gâib yoktur.(75)¹⁶³³

Muhakkak ki bu Kur'ân, o kendilerinin içinde ihtilâf ettiklerinin ekserîsini İsrâîl oğulları üzerine kıssa eder.(76)

Ve muhakkak ki o,¹⁶³⁴ mü'minler için bir hidâyet ve bir rahmettir.(77)

Muhakkak ki Rabbin, onların arasında hükmü ile kazâ edecektir.¹⁶³⁵ Ve O, Azîz'dir, Alîm'dir.(78)

Öyleyse Allah üzere tevekkül et. Muhakkak ki sen, mübîn bir hakk üzerindesin.(79)

Muhakkak ki sen, mevtâyâ işittiremezsin.¹⁶³⁶ Ve arkalarını dönmüş giderlerken sağırlara dâveti işittiremezsin.(80)

¹⁶³⁰ gezin, dolaşın

¹⁶³¹ Bu âyet Yûnus Suresi'nin 48. âyeti, Enbiyâ Suresi'nin 38. âyeti, Sebe Suresi'nin 29. âyeti, Yasîn Suresi'nin 48. âyeti ve Mülk Suresi'nin 25. âyeti ile aynıdır.

¹⁶³² İbn Ebi Hâtim (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَشْكُرُونَ/Ve lâkin onların ekserîsi şükretmezler.]" Şüphesiz ki mü'min, onun üzerine ve halkın üzerine Allah'ın bahşettiği nimetlere elbette şükreder." [Ebu Muhammed ibn Ebi Hâtim er-Râzî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm Müsneden anî'r-Resûl ve's-Sahâbe ve't-Tâbiîn, 9. cilt, 2918. âyet]

¹⁶³³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "Allahu (تعالى) her şeyi Levh-i Mahfuza yazmıştır. Şöyle ki: "[وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ/Ve semâ ve Arz'da mübîn bir Kitâb'ta olmayan bir gâib yoktur.]" Yazmaktan ise ilim lüzûm eder. Çünkü bilinmeyen şey, yazılamaz." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Neml Suresi Tefsîri, 420. sayfa]

¹⁶³⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[وَإِنَّهُ/Ve muhakkak ki o]" Yani: Kur'ân." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 176. sayfa]

¹⁶³⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ بِحُكْمِهِ/Muhakkak ki Rabbin, onların arasında hükmü ile kazâ edecektir.]" Böylece mü'minleri Cennet'e dâhil edecek ve kâfirleri de Ateş'e dâhil edecektir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 311. sayfa]

¹⁶³⁶ Şeyhulİslâm Ebu'l-Abbâs İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "İtikâd ediyorum ki ölü, dirinin hitâbını işitmez. Allahu (تعالى)'nın "[لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى/Muhakkak ki sen, mevtâyâ işittiremezsin.]" âyeti buna delâlet etmektedir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 20. cilt,

Ve sen, âmâları dalâletlerinden hidâyete erdirici değilsin. Sen âyetlerimize îmân edenlerden başkasına işittiremezsin. İşte onlar müslümanlardır.(81)

Ve söz onların üzerine vâki olduğunda, onlar için Arz'dan bir dabbe ihrâc ederiz, onlara insanların âyetlerimize yakîn etmiş olmadıklarını kelâm eder.(82)

Ve her ümmetten âyetlerimizi tekzîb edenlerden bir fevc haşredeceğimiz gün, artık onlar sevk edilirler.(83)

Nihâyet geldiklerinde (Allah) buyurur ki: 'Âyetlerimi tekzîb mi ettiniz? Ve onları ilmen ihâta edememiştiniz. Yoksa amel etmiş olduğunuz neydi?'(84)

Ve zulmetmelerinden dolayı söz aleyhlerine vâki olur. Artık onlar nutuk edemezler.(85)

Görmediler mi ki, içinde sükûnet bulmaları için geceyi kıldık ve gündüzü (de) gösterici. Muhakkak ki bunda, îmân eden bir kavim için elbette âyetler vardır.(86)

Ve Sûr'a nefhedileceği gün, artık semâlardakiler ve Arz'dakiler korkuya kapılmıştır, Allah'ın dilediği müstesnâ. Ve hepsi boyun bükerek O'na gelirler.(87)

Ve dağları görürsün, onları hareketsiz hesâb edersin. Ve onlar bulutların geçişi (gibi) geçerler. O her şeyi sapasağlam yapan¹⁶³⁷ Allah'ın sanatıdır. Muhakkak ki O, fiil ettiklerinizden Habîr'dir.(88)

Kim hasene ile gelirse, artık onun için ondan daha hayırlısı vardır. Ve onlar o gün korkudan emindirler.(89)

Ve kim kötülük ile gelirse, artık vecihleri ateşte sürtülür. (Onlara denir ki:) 'Amel etmiş olduklarınızdan başkasıyla mı cezâlandırılıyorsunuz?'(90)

'Ben ancak bu beldenin Rabbine ibâdet etmekle emrolundum. O ki, onu harâm etmiştir.¹⁶³⁸ Ve her şey O'nundur. Ve ben müslümanlardan olmamla emrolundum.'(91)

---

34. sayfa]

¹⁶³⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'O her şeyi sapasağlam yapan' [O her şeyi sapasağlam yapan] 'O her şeyi sapasağlam yapan' kavli hakkında demiştir ki: "O, her şeyi sapasağlam yapmış ve tesviye etmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 19. cilt, 506. sayfa]

¹⁶³⁸ İmâm Buhârî (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) Mekke'nin fethi günü buyurdu ki: 'Muhakkak ki Allah, bu beldeyi harâm etmiştir. Onun dikenini kesilmez ve av hayvanı ürkütülmez ve yitiğini kimse alamaz, sahibini bulmak için olursa hâric.'" [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, 'Haremin Fazileti Babı', 1587. hadîs]

Ve Kur'ân'ı tilâvet etmemle (de emrolundum). İmdi kim hidâyet bulursa, o takdirde ancak nefsi için hidâyet bulmuştur. Ve kim dalâlete düşerse, artık de ki: 'Ben, ancak inzâr edicilerdenim.'(92)

Ve de ki: 'Hamd Allah içindir. Âyetlerini size gösterecek de siz onları tanıyacaksınız.'¹⁶³⁹ **Ve Rabbin amel ettiklerinizden gâfil değildir.'**(93)

---

¹⁶³⁹ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه)'nın: 'سَيَرِيكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا]' **Âyetlerini size gösterecek de siz onları tanıyacaksınız'** kavli hakkında demiştir ki: "Nefislerinizde ve semâda ve Arz'da ve rızıkta (âyetlerini size gösterecek)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 41. sayfa]

28. KASAS SÛRESİ (88 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tâ, Sîn, Mîm.(1)

Bunlar, mübîn Kitâb'ın âyetleridir.(2)¹⁶⁴⁰

Mûsâ ile Firavun'un haberinden hakk ile senin üzerine tilâvet edeceğiz, îmân eden bir kavim için.(3)

Muhakkak ki Firavun, Arz'da ululuk taslamış ve ehlini bölük bölük etmişti. Onlardan bir tâifeyi zaafa uğrattıyor ve oğullarını boğazlıyor ve kadınlarını hayâtta bırakıyordu. Muhakkak ki o, fesâd çıkaranlardan olmuştu.(4)

Ve Arz'da o zaafa uğratılanlar üzerine minnette bulunmayı ve onları imâmlar kılmayı ve onları vârisler kılmayı murâd ediyorduk.(5)¹⁶⁴¹

Ve Arz'da onları temkîn edelim ve Firavun'a ve Hâmân'a ve askerlerine onlardan hazer etmiş olduklarını gösterelim.(6)¹⁶⁴²

Ve Mûsâ'nın annesine: 'Onu emzir, derken üzerine korkunca da onu suya ilkâ et ve korkma ve hüznlenme. Muhakkak ki Biz, onu sana döndüreceğiz ve onu mürsellerden kılacağız.' diye vahyettik.(7)

Bunun üzerine Firavun ailesi onu, onlar için bir düşman ve hüzn olması için bulup aldılar. Muhakkak ki Firavun ve Hâmân ve askerleri, hatâ edenler olmuşlardı.(8)

Ve Firavun'un hanımı dedi ki: 'Benim için ve senin için bir göz aydınlığı, onu katletmeyin. Ola ki bize menfaat verir veya onu evlâd ittihaz ederiz.' Ve onlar şuurunda değillerdi.(9)

Ve Mûsâ'nın annesinin gönlü bomboş kaldı. Eğer mü'minlerden olması için kalbinin üzerini pekiştirmiş olmasaydık, neredeyse onu hakîkten açığa vuracaktı.(10)

---

¹⁶⁴⁰ Şuarâ Sûresi'nin 2. âyetiyle aynıdır

¹⁶⁴¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ] Ve Arz'da o zaafa uğratılanlar üzerine minnette bulunmayı murâd ediyorduk]" İsrâîl oğulları (üzerine)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 42. sayfa]

¹⁶⁴² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَمِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ]' Hazer etmek, zarardan sakındırmak demektir. Şöyle ki onlara kendi helâklerinin, İsrâîl oğullarından bir adamın elinde olduğu haber verildiğinde, ondan korku duymakta idiler. Bunun üzerine Allah onlara, hazer etmiş olduklarını gösterdi." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 190. sayfa]

Ve kızkardeşine dedi ki: 'Onu izle.' Böylece onu -ve onlar şuurunda değillerken- uzaktan gözetledi.(11)

Ve önceden ona sütannelerini harâm etmiştik. Bunun üzerine (kızkardeşi) dedi ki: 'Sizi, sizin için onun bakımını üstlenen ve kendileri onun için nasîhatçı¹⁶⁴³ bir ev ahalisine delâlet edeyim mi?'(12)

Böylece onu annesine geri döndürdük ki, gözü aydın olsun ve hüznlenmesin ve Allah'ın vaaadinin hakk olduğunu ilmetsin diye. Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(13)

Ve şiddetliliğine ulaşp¹⁶⁴⁴ ve istivâ ettiğinde,¹⁶⁴⁵ ona hüküm ve ilim verdik. Ve muhsinlere işte böyle karşılık veririz. (14)

Ve (Mûsâ,) ehlinin gaflet üzere olduğu bir sırada şehre dâhil oldu. Derken orada iki adam buldu, mukâtele ediyorlardı, bu şîasından¹⁶⁴⁶ ve şu düşmanından.¹⁶⁴⁷ Bunun üzerine o şîasından, o düşmanına karşı ondan yardım istedi. Böylece Mûsâ ona bir yumruk vurdu da üzerine kazâ etti.¹⁶⁴⁸ Dedi ki: 'Bu, şeytânın amelindendir. Muhakkak ki o, dalâlete düşüren mübîn bir düşmandır.'(15)

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben nefsimi zulmettim, artık bana mağfiret et.' Bunun üzerine onu mağfiret etti. Muhakkak ki O, O'dur Gafûr, Rahîm.(16)

Dedi ki: 'Rabbim, beni nîmetlendirdiklerinden dolayı artık asla mücrimlere arka çıkmayacağım.(17)

¹⁶⁴³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تبارك وتعالى)'nın kavli: '[ناصِحاتٍ/nasîhatçı]' Yani: İhlâşlı." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Kasas Suresi Tefsîri, 54. sayfa]

¹⁶⁴⁴ Bu âyetin: '[وَاسْتَوَى/ve istivâ ettiğinde]' kısmı haric Yûsuf Suresi'nin 22. âyetiyle aynıdır. İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) o surede âyetin: '[وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ/Ve şiddetliliğine ulaştığında]' kısmı için şöyle demiştir: 'Yani 'aklı ve yaratılışı tamamlandığında/kemâle ulaştığında' anlamına gelmektedir.' [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Yûsuf Suresi, 22. âyetin tefsirinde]

¹⁶⁴⁵ AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahih bir isnad ile tahrir etmiştir: "'[وَاسْتَوَى/ve istivâ ettiğinde]' kavli hakkında demiştir ki: '[وَاسْتَوَى/ve istivâ ettiğinde]' Kırk yaşına ulaştığında." [Hikmet bin Beşîr Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 46. sayfa]

¹⁶⁴⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[هَذَا مِنْ/bu şîasından]' şîası: onun taraftarlarıdır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Kasas Suresi Tefsîri, 71. sayfa]

¹⁶⁴⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) dedi ki: "'[هَذَا مِنْ شَيْعَتِهِ/bu şîasından]' İsrâîl oğullarından. '[وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ/şu düşmanından]' Firavun'un kavminden." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 319. sayfa]

¹⁶⁴⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَقَضَى عَلَيْهِ/da üzerine kazâ etti]' Yani: Onu katletti." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 128. sayfa]

Derken korkarak, gözetleyerek şehirde sabahladı. Derken dün kendisinden o nusret isteyen (yardım için) ona bağırdığında, Mûsâ ona dedi ki: 'Muhakkak ki sen, elbette mübîn bir azgınsın.'(18)

Bunun üzerine o ikisine düşman olanı yakalamayı murâd ettiğinde, (adam) dedi ki: 'Ey Mûsâ, dün bir nefsi katlettiğin gibi beni (de) katletmeyi mi murâd ediyorsun? Sen Arz'da cebbâr olmaktan başkasını murâd etmiyorsun. Ve sen ıslâh edicilerden olmak istemiyorsun.'(19)

Ve şehrin öbür ucundan bir adam sa'y ederek geldi, dedi ki: 'Ey Mûsa! Muhakkak ki ileri gelenler, seni katletmek için hakkında aralarında görüşüyorlar. Hemen hurûc et! Muhakkak ki ben, sana nasîhat edicilerdenim.'(20)

Böylece oradan korkarak, gözetleyerek hurûc etti. Dedi ki: 'Rabbim! Beni zâlimler kavminden necât buyur.'(21)

Ve Medyen'e doğru teveccüh ettiğinde, dedi ki: 'Ola ki Rabbim, beni düz yola hidâyet eder.'(22)

Ve Medyen suyuna vardığında, onun üzerinde insanlardan bir ümmet buldu, (koyunlarını) suluyorlardı. Ve onların dûnundan (koyunlarını) engelleyen iki kadın buldu. Dedi ki: 'Durumunuz nedir?' Dediler ki: 'Çobanlar sulayıp çekilinceye kadar biz koyunlarımızı sulamayız. Ve babamız büyük bir şeyhtir.'(23)¹⁶⁴⁹

Bunun üzerine ikisi için suladı, sonra gölgeye çekildi de dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben, hayırdan bana inzâl edeceğine fakîrim.'(24)¹⁶⁵⁰

Nihâyet ikisinden biri hayâ üzere yürüyerek ona geldi, dedi ki: 'Muhakkak ki babam, bizim için sulamanın ücretini sana ödemek için seni dâvet ediyor.' Bunun üzerine ona gelip ve kıssayı ona kıssa edince, dedi ki: 'Korkma, zâlimler kavminden necât buldun.'(25)

İkisinden biri dedi ki: 'Ey babacığım, onu ücretle tut. Muhakkak ki ücretle tuttuklarımın en hayırlısıdır, kuvvetli, emîndir.'(26)

Dedi ki: 'Muhakkak ki ben, bana sekiz yıl ücretli çalışman üzere şu iki kızımдан birini sana nikâhlamayı murâd ediyorum. Fakat on (yıl)a tamamlarsan, artık (o) senin indindendir. Ve ben sana meşakkat vermeyi murâd etmiyorum. İnşâAllah beni sâlihlerden bulacaksın.'(27)

¹⁶⁴⁹ 'yaşı büyük ihtiyar' mânâsında. Yûsuf Suresi'nin 78. âyetine bknz. [Derleyen]

¹⁶⁵⁰ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)'nın: 'مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ/hayırdan fakîrim]' kavli hakkında demiştir ki: "Taamdan bir şey(e fakîrim)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 48. sayfa]

Dedi ki: 'Bu benim aramda ve senin arandadır. Bu iki süreden hangisini kazâ edersem,¹⁶⁵¹ artık benim üzerime bir düşmanlık yoktur. Ve Allah, söylediklerimiz üzerine vekîldir.'(28)

Artık Mûsâ süreyi kazâ edince,¹⁶⁵² ehliyle yola çıktı. Tûr cânibinden bir ateş fark etti. Ehline dedi ki: 'Durun, muhakkak ki ben bir ateş gördüm. Umulur ki ondan size bir haber getiririm veya ateşten bir kor, umulur ki siz ısınırsınız.'(29)

Derken ona geldiğinde, vâdinin sağ kıyısından, mübârek yerdeki ağaçtan: 'Ey Mûsâ, muhakkak ki Ben, Ben alemlerin Rabbi Allah'ım.' diye nidâ edildi.(30)

Ve: 'Asâni ilkâ et.' diye. Fakat onu hareket ediyor görünce, sanki o bir yılan, dönüp kaçtı ve arkasına bakmadı. 'Ey Mûsâ! Beri gel ve korkma. Muhakkak ki sen, emînlerdensin.'(31)

'Elini koynuna sok, kusursuz bembeyaz hurûc etsin. Ve korkudan kanadını¹⁶⁵³ kendine çek. İşte bu ikisi Rabbinden, Firavun ve ileri gelenlerine iki burhândır. Muhakkak ki onlar, fâsık bir kavim olmuşlardır.'(32)

(Mûsâ) dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben, onlardan bir nefsi katlettim. Artık beni katletmelerinden korkuyorum.'(33)

'Ve kardeşim Hârûn, o lisânca benden daha fasîhtir. İmdi onu beni tasdîk eden bir yardımcı olarak benimle beraber irsâl et. Muhakkak ki ben, beni tekzîb etmelerinden korkuyorum.'(34)

(Allah) buyurdu ki: 'Pazını kardeşin ile şiddetlendireceğiz ve ikinize bir sultân kılacağız,¹⁶⁵⁴ artık âyetlerimiz ile size ulaşamayacaklar. Siz ikiniz ve size tâbi olanlar gâliblersiniz.'(35)

Bunun üzerine Mûsâ onlara beyyin âyetlerimiz ile geldiğinde, dediler ki: 'Bu iftirâ edilmiş bir sihirden başkası değildir. Ve evvelki babalarımızda bunu işitmedik.'(36)¹⁶⁵⁵

---

¹⁶⁵¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) dedi ki: "'[قَضَيْتُ/kazâ edersem]' Yani: Onu bitirirsem/tamamlarsam." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Kasas Sûresi Tefsîri, 115. sayfa]

¹⁶⁵² İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَىٰ لَأَجَلٍ/Artık Mûsâ süreyi kazâ edince]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "On sene (kaldı) sonra bunun ardından on daha." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 50. sayfa]

¹⁶⁵³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[كَانَادِي/kanadını]' Yani: elini." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 325. sayfa]

¹⁶⁵⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[قَالَ سَتَشِدُّ عَضْدَكَ بِأَخِيكَ]/(Allah) buyurdu ki: 'Pazını kardeşin ile şiddetlendireceğiz' Yani: Seni kardeşin ile kuvvetlendireceğiz. '[وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا]/ve ikinize bir sultân kılacağız]' Huccet ve burhân (kılacağız)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlîm'ut-Tenzîl, 6. cilt, 208. sayfa]

¹⁶⁵⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا' [

Ve Mûsâ dedi ki: 'Rabbim, indinden kimin hidâyet ile geldiğini ve diyârın âkibetinin kim için olacağını daha iyi ilmeder. Muhakkak ki o, zâlimler iflâh olmaz.'(37)

Ve Firavun dedi ki: 'Ey ileri gelenler! Sizin için benden gayrı bir ilâh ilmetmiyorum. Öyleyse benim için çamur üzerinde ateş yak, ey Hâmân! Sonra bana bir kule yap, umulur ki Mûsâ'nın ilâhına muttâlî olurum.'¹⁶⁵⁶ Ve muhakkak ki ben, elbette onu yalancılardan zannediyorum.'(38)

Ve Arz'da haksızlıkla o ve askerleri kibirlendiler ve Bize rücû etmeyeceklerini zannettiler.(39)

Bunun üzerine onu ve askerlerini yakaladık da suya attık. Artık nazar et, zâlimlerin âkibeti nasıl oldu.(40)

Ve onları ateşe dâvet eden imâmlar kıldık.¹⁶⁵⁷ Ve Kıyâmet Günü nusret edilmezler.(41)

Ve onlara bu dünyâda bir lânet tâbi ettik. Ve Kıyâmet Günü onlar çirkinleştirilenlerdendir.(42)

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik, evvelki kuşakları helâk etmemizin ardından, insanlar için basîretler ve hidâyet ve rahmet olarak. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(43)¹⁶⁵⁸

Ve Mûsâ'ya emri kazâ ettiğimizde, batı cânibinde değildin. Ve şâhidlerden (de) değildin.(44)¹⁶⁵⁹

الْأُولَى/ve evvelki babalarımızda bunu işitmedik.]' Yani: gelip geçmiş ecdâdımız içerisinde" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 140. sayfa]

¹⁶⁵⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَأَوْقِدْ لِي يَا هَامَانَ عَلَى الطِّينِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا]' Öyleyse benim için çamur üzerinde ateş yak, ey Hâmân! Sonra bana bir kule yap, umulur ki Mûsâ'nın ilâhına muttâlî olurum.]" Yani: Hem vezîri hem maiyyetindekilerin idarecisi ve hem de devletin danışmanı olan Hâmân'a, kendisi için çamur üzerinde ateş yakmasını, bu sûretle kule yapımı için kiremit elde etmesini emretti. O, yüksek ve zarif bir saray yaptırmak istiyordu." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Kasas Suresi, 38. âyetin tefsirinde]

¹⁶⁵⁷ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَجَعَلْنَاهُمْ أُمَّةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ]/ve onları ateşe dâvet eden imâmlar kıldık.] Bu, imâmlığın hayırda olduğu gibi şerrde de olabileceğine delildir. Çünkü imâmlığın mânâsı, kişinin bulunduğu ve üzerinde olduğu hususta, önder edinildiği bir örneğe dönüşmesidir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 3. cilt, 569. sayfa]

¹⁶⁵⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ]/ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik]' Yani: Tevrât'ı. '[مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَى]/evvelki kuşakları helâk etmemizin ardından]' Onlar Nûh kavmi, Âd ve Semûd, Lût kavmi, Şuayb kavmi ve diğerleridir. '[بَصَائِرَ]/ve وَهْدَى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ]' Yani: Başkaları için delâletler/rehberlikler 'hidâyet ve rahmet olarak. Umulur ki onlar tezekkür ederler]' Yani: Delâletlerle/rehberliklerle öğüt alırlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 142. sayfa]

¹⁶⁵⁹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "[وَمَا كُنْتَ]/ve sen değildin]' Ey Muhammed! '[بِجَانِبِ الْغَرْبِ]/batı cânibinde]' Yani: Dağın batısı. '[أَدْقَضَيْنَا إِلَى مُوسَى الْأَمْرَ]/Mûsâ'ya emri kazâ ettiğimizde]' Yani: Risâlet(i

Ve lâkin Biz kuşaklar inşâ ettik de onların üzerinden ömür geçti. Ve Medyen ehli içinde yaşıyor değildin, onlar üzerine âyetlerimizi tilâvet edesin. Ve lâkin Biz irsâl edenler olduk.¹⁶⁶⁰(45)

Ve (Mûsâ'ya) nidâ ettiğimizde Tûr'un cânibinde değildin.¹⁶⁶¹ Ve lâkin Rabbinden bir rahmet olarak,¹⁶⁶² senden önce kendilerine bir nezîr gelmeyen bir kavmi inzâr etmen için. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(46)

Ve onlara ellerinin takdîm ettiği sebebiyle¹⁶⁶³ bir musîbet isâbet edip de: 'Rabbimiz, bize bir resûl irsâl etseydin, böylece âyetlerine ittibâ etseydik ve mü'minlerden olsaydık.' diyecek olmasalardı (seni irsâl etmezdik).(47)

Fakat onlara indimizden hakk geldiğinde, dediler ki: 'Mûsâ'ya verilenin misli (ona da) verilmeli değil miydi? Ve onlar daha önce Mûsâ'ya verilene küfretmemişler miydi? Dediler ki: 'İki sihir birbirini destekledi.' Ve dediler ki: 'Muhakkak ki biz, hepsine kâfirleriz.'¹⁶⁶⁴(48)

De ki: 'Öyleyse Allah'ın indinden bir kitâb getirin. O, ikisinden daha çok hidâyete erdirdin, ona ittibâ edeyim, eğer sâdıklar iseniz.(49)

Artık sana icâbet etmezlerse, o halde ilmet ki, onlar hevâlarına tâbi olmaktadırlar. Ve kim, Allah'tan bir hidâyet olmaksızın hevâsına tâbi olandan daha dalâlettedir?¹⁶⁶⁵ Muhakkak ki Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(50)¹⁶⁶⁶

verdiğimizde). 'وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ/Ve şâhidlerden (de) değildin.]' Yani: Buna şâhid olmadın." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 327. sayfa]

¹⁶⁶⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ/Ve lâkin Biz irsâl edenler olduk.]' Yani: Onları irsâl edenler Biziz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 143. sayfa]

¹⁶⁶¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ/Ve Tûr'un cânibinde değildin]' Allah'ın Mûsâ ile üzerinde kelâm buyurduğu dağın kenarında değildin." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 211. sayfa]

¹⁶⁶² İmâm Şevkânî (رحمه الله) dedi ki: "'وَلَكِن رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ/Ve lâkin Rabbinden bir rahmet olarak]' Yani: Lâkin bunu, Bizden size bir rahmet olarak fiil ettik." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1104. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁶⁶³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'بِمَا قَدَّمْتُمْ أُبْدِيهِمْ/ellerinin takdîm ettiği sebebiyle]' Onların üzerinde bulunduğu şirk sebebiyle." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 328. sayfa]

¹⁶⁶⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'سِحْرَانِ تَظَاهَرَا/İki sihir birbirini destekledi.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Tevrât ve Kur'ân."

Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِنَّا بِكُلِّ كَافِرٍ لَئِيمٌ/Muhakkak ki biz, hepsine kâfirleriz.]' kavli hakkında demiştir ki: "Dediler ki: Muhammed'e verilene de aynı şekilde küfrediniz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 53. sayfa]

¹⁶⁶⁵ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "'فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ"'

Ve andolsun ki, kavli birbiri ardınca onlara ulaştırdık.¹⁶⁶⁷ Umulur ki onlar tezekkür ederler.(51)

Ondan önce o kendilerine kitâb verdiklerimiz, onlar ona îmân ederler.(52)¹⁶⁶⁸

Ve onlara tilâvet edildiğinde, derler ki: 'Ona îmân ettik. Muhakkak ki o, Rabbimizden hakktır. Muhakkak ki biz, ondan önce (de) müslümanlar idik.'(53)

İşte onlar, sabretmelerinden dolayı ecirleri iki kere verilecektir.¹⁶⁶⁹ Ve kötülüğü iyilik ile savarlar ve onları rızıklandırdıklarımızdan infâk ederler.(54)

Ve lağviyyât¹⁶⁷⁰ işittiklerinde, ondan îrâz ederler ve derler ki: 'Bizim amellerimiz bizim için ve sizin amelleriniz sizin içindir. Üzerinize selâm olsun, câhilleri arzu etmeyiz.'(55)

Muhakkak ki sen, muhabbet ettiğine hidâyet edemezsin. Ve lâkin Allah, dilediğine hidâyet eder. Ve O, hidâyet bulanları en iyi ilmedendir.(56)

Ve dediler ki: 'Eğer seninle beraber hidâyete tâbî olursak arzımızdan atılırız.' Ve onları ledûnnumuzdan bir rızık olarak her şeyin semeresinin kendisinde toplandığı emîn hareme¹⁶⁷¹ temkîn etmedik mi? Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(57)

بِغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ/Artık sana icâbet etmezlerse, o halde ilmet ki, onlar hevâlarına tâbî olmaktadırlar. Ve kim, Allah'tan bir hidâyet olmaksızın hevâsına tâbî olandan daha dalâlettedir?'] Böylelikle durumu üçüncüsü olmayan iki kısma ayırmıştır: Ya Allah (تبارك وتعالى)'ya, Resûl (صلى الله عليه وسلم)'e ve getirdiğine icâbet etmek veya hevâyâ tâbî olmak. Bu itibarla Resûl (صلى الله عليه وسلم)'in getirmediği her şey, öyle ki o, hevâdandır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Îlâmu'l-Muvakkîn an Rabbi'l-Âlemîn, 1. cilt, 81. sayfa]

¹⁶⁶⁶ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ]/Muhakkak ki Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.]" Yani müşriklere, onlar ki şirkleri üzere ölmüşlerdir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 329. sayfa]

¹⁶⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'Ve andolsun ki, kavli birbiri ardınca onlara ulaştırdık.' hakkında demiştir ki: "Allah, mâzidekilere nasıl muâmele ettiğini ve O'nun nasıl muâmele edici olduğunu Ku'ân-ı Kerîmde haber vererek, kavli birbiri ardınca onlara ulaştırmıştır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 53. sayfa]

¹⁶⁶⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[أَتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ]/Ondan önce o kendilerine kitâb verdiklerimiz, onlar ona îmân ederler.]" Bu âyet haber veriyor ki, İsrâîl oğullarından kendilerine Kur'ân'dan önce Kitâb verilen bir kavim, Kur'ân'a îmân ediyorlardı. AbdUllah bin Selâm ve Selmân bunlar arasında yer almaktadırlar. Nasrânî âlimlerden Müslüman olanlar da bu kapsama dâhildirler." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Kasas Suresi, 52. ayetin tefsirinde]

¹⁶⁶⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ]/İşte onlar(a), ecirleri iki kere verilecektir.]" İlk Kitâba ve son Kitâba îmân ettikleri için. '[بِمَا صَبَرُوا]/sabretmelerinden dolayı]' Dînleri üzere sabretmelerinden dolayı." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 214. sayfa]

¹⁶⁷⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[لَاغْوَِيَّاتٍ]/lağviyyât]' Yani bâtil kelâm." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 147. sayfa]

¹⁶⁷¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) dedi ki: "'[لَدُنَّا]/ledûnnumuzdan]' İndimizden.

Ve mâîsetiyle şımarmış¹⁶⁷² nice karyeyi helâk ettik. İşte şunlar meskenleridir, onların ardından iskân edilmemiştir, azı müstesnâ. Ve Biz vârisler olduk.(58)

Ve Rabbin, ana şehirlerinde üzerlerine âyetlerimizi tilâvet eden bir resûl irsâl etmedikçe karyeleri helâk edici olmadı. Ve Biz karyeleri -ve ehli zâlimler müstesnâ- helâk edici olmadık.(59)

Ve size verilen şeyler, ancak dünyâ hayâtının metâsı ve ziynetidir. Ve Allah'ın indindeki daha hayırlı ve daha bâkidir. Daha akletmiyor musunuz?(60)

Öyleyse güzel bir vaad kendisine vaad ettiğimiz kimse -ki o, ona mülâki olacaktır-, dünyâ hayâtının metâsı ile metâlandırtdığımız -sonra o, Kıyâmet Günü (azâba) hazırlandırılmışlardır- gibi midir?(61)

Ve onlara nidâ edip de: 'O iddia etmiş olduğunuz şerîklerim nerede?' buyuracağı gün.(62)¹⁶⁷³

Aleyhlerine o kavil hakk olanlar derler ki: 'Rabbimiz! Şunlar o iğvâ ettiklerimizdir, kendimizi iğvâ ettiğimiz gibi onları iğvâ ettik.'¹⁶⁷⁴ Sana (onlardan) berî olduğumuzu bildiriyoruz.¹⁶⁷⁵ Onlar bize ibâdet etmiyorlar idi.'(63)

Ve denir ki: 'Şerîklerinizi dâvet edin.' Nihâyet onları dâvet ederler, fakat onlara icâbet etmezler ve azâbı görürler. Keşke onlar hidâyet bulmuş olsalardı.(64)

Ve onlara nidâ edip de: 'Mürsellere ne cevâb verdiniz?'¹⁶⁷⁶ buyuracağı gün.(65)

'[حَرَمًا/harem]' Yani: Hürmet sahibi bir mekân. Ve kuşkusuz insanların nefislerinde, Mekke-i Mükerreme için azîm bir hürmet vardır. Câhiliyyede bile bu hürmet gösteriliyordu. '[أَمْنًا/emîn]' Yani: Ehli emîn/emniyet içerisinde." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Kasas Suresi Tefsîri, 285. sayfa]

¹⁶⁷² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'يَطْرَتْ مَعِيشَتَهَا/mâîsetiyle şımarmış]' Yani: Şerr işleyerek ve tuğyân ederek (mâîsetiyle/geçimiyle şımarmış)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 216. sayfa]

¹⁶⁷³ 74. âyet ile aynıdır

¹⁶⁷⁴ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا/Şunlar o iğvâ ettiklerimizdir, kendimizi iğvâ ettiğimiz gibi onları iğvâ ettik.' kavli hakkında demiştir ki: "Onlar şeytânlardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 57. sayfa]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا/Şunlar o iğvâ ettiklerimizdir]' Gayya/azgınlığa dâvet ettiklerimizdir. '[أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا/kendimizi iğvâ ettiğimiz gibi onları iğvâ ettik]' Kendimizi dalâlete düşürdüğümüz gibi onları dalâlete düşürdük." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 151. sayfa]

¹⁶⁷⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ/Sana (onlardan) berî olduğumuzu bildiriyoruz.'" Yani bazımız bazımızdan berî olduğunu bildirecek. Ve şeytânlar kendilerine itaat edenlerden berî olduğunu bildirecek. Ve reisler kendilerinin söylediklerini kabul edenlerden berî olduğunu bildirecek." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Kasas Suresi'nin 63. ayetinin tefsirinde]

¹⁶⁷⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "'مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ/Mürsellere ne cevâb

Artık haberler onlar üzerine o gün âmâ kesilir, o vakit suâlleşemezler.(66)

Fakat tevbe eden ve îmân eden ve sâlih amel işleyen kimseye gelince, artık ola ki iflâh olanlardan olur.(67)

Ve Rabbin dilediğini halk eder ve seçer. Onlar için seçim hakkı olmamıştır. Allah, onların şirk koştuklarından subhândır¹⁶⁷⁷ ve teâlâdır.(68)¹⁶⁷⁸

Ve Rabbin, sadırlarının gizlediklerini ve îlân ettiklerini ilmeder.(69)

Ve O, Allah'tır. O'ndan başka ilâh yoktur. Hamd, evvelde ve Âhiret'te¹⁶⁷⁹ O'nundur. Ve hüküm O'nundur ve O'na rücû ettirileceksiniz.(70)

De ki: 'Gördünüz mü, eğer Allah geceyi Kıyâmet Günü'ne kadar üzerinize sürekli kılrsa, Allah'tan gayrı size bir ışık getirecek ilâh kimdir? Daha dinlemiyor musunuz?'(71)

De ki: 'Gördünüz mü, eğer Allah gündüzü Kıyâmet Günü'ne kadar üzerinize sürekli kılrsa, Allah'tan gayrı size içinde sükûnet bulacağınız bir geceyi getirecek ilâh kimdir? Daha görmüyor musunuz?'(72)

Ve sizin için, içinde sükûnet bulmanız için ve O'nun fazlından aramanız için geceyi ve gündüzü kılması O'nun rahmetindendir. Ve umulur ki siz şükredersiniz.(73)

Ve onlara nidâ edip de: 'O iddia etmiş olduğunuz şerîklerim nerede?' buyuracağı gün.(74)¹⁶⁸⁰

Ve her ümmetten bir şâhid çıkarırız da buyururuz ki: 'Burhânınızı getirin.' Bunun üzerine ilmederler ki, hakk Allah'ındır. Ve iftirâ eder oldukları onlardan sapmıştır.(75)

Muhakkak ki Kârûn, Mûsâ'nın kavminden idi. Fakat onlara karşı bağyetti.¹⁶⁸¹ Ve ona, muhakkak ki anahtarları hakîkaten kuvvet sâhibi topluluğa ağır gelen hazinelerden verdik. Hani kavmi ona demişti ki: 'Böbürlenme! Muhakkak ki Allah, böbürlenenlere muhabbet etmez.'(76)

---

verdiniz?'] Şüphesiz ki insanlar, resûllere îmân etmekten suâl edilirler." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Kasas Suresi Tefsîri, 294. sayfa]

¹⁶⁷⁷ münezzektir, uzaktır

¹⁶⁷⁸ müteâlîdir, yücedir

¹⁶⁷⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ/evvelde ve Âhiret'te]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Dünyâda ve Âhiret'te." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 153. sayfa]

¹⁶⁸⁰ 62. âyet ile aynıdır

¹⁶⁸¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'فَبَغَى عَلَيْهِمْ/Fakat onlara karşı bağyetti.]" Firavunun bir işçisi idi. Onlara düşmanlık etmiş ve onlara zulmetmişti." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 334. sayfa]

'Ve Allah'ın sana verdiklerinde Âhiret diyârını ara. Ve dünyâdan nasîbini unutma. Ve Allah'ın sana ihsân ettiği gibi sen (de) ihsân et. Ve Arz'da fesâd arama. Muhakkak ki Allah, fesâd çıkaranlara muhabbet etmez.'(77)

Dedi ki: 'O bana ancak indimde olan bir ilim üzere verilmiştir.'¹⁶⁸² Ve ilmetmedi mi, Allah'ın, kendisinden önceki kuşaklardan, kuvvetçe ondan daha şiddetli ve topladığı daha çok olan kimseleri helâk ettiğini? Ve mücrimler günahlarından suâl olunmaz.(78)

Derken ziyneti içinde kavmi üzerine hurûc etti. Dünyâ hayâtını o murâd edenler dediler ki: 'Keşke Kârûn'a verilenin misli bize (de) verilseydi. Muhakkak ki o, elbette azîm bir pay sâhibidir.'(79)

Ve o ilim verilenler dediler ki: 'Veyl olsun size! İmân eden ve sâlih amel işleyen kimseler için Allah'ın sevâbı daha hayırlıdır. Ve sabredenlerden başkası ona mülâki olamaz.'(80)¹⁶⁸³

Nihâyet onu ve diyârını Arz'a batırdık. Böylece Allah'ın dûnundan¹⁶⁸⁴ ona nusret edecek bir topluluğu olmadı ve kendisine nusret edebileceklerden (de) olmadı.(81)

Ve dün onun mekânını o temennî edenler sabahladıklarında diyorlardı ki: 'Vay! Demek ki Allah rızkı kullarından dilediğine yayar ve takdîr eder. Allah üzerimize minnette bulunmuş olmasaydı, elbette bizi (de) batırırdı. Vay! Demek ki kâfirler felâh bulmayacaklar.'(82)

İşte Âhiret diyârı. Onu, Arz'da ululuk ve ne (de) fesâd çıkarmak o murâd etmeyenler için kılarız. Ve âkibet muttakîler içindir.(83)¹⁶⁸⁵

¹⁶⁸² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى), Kârûn'un kavmine cevâbını haber vermiştir. Ona nasîhatte bulunduklarında ve onu hayra irşâd ettiklerinde, demişti ki: 'أَتَمَّا أُوتِيَتْهُ عَلَى عِلْمٍ عِنْدِي'/Dedi ki: 'O bana ancak indimde olan bir ilim üzere verilmiştir.' Yani: Ben, söylediklerinize ihtiyaç duymuyorum. Artık muhakkak ki Allah (سبحانه وتعالى) bu malı bana, ancak ona müstehak olduğumu ilmettiği için ve bana muhabbet ettiği için vermiştir. Öyle ki bana onun takdiri, ancak Allah (سبحانه وتعالى)'nın benim buna ehil olduğumu ilmetmesindendir" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Kasas Suresi, 78. âyetin tefsirinde]

¹⁶⁸³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ/Ve o ilim verilenler dediler ki]' Ve onlar mü'minlerdir, müşriklere (dediler ki); 'ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ/Veyl olsun size! Allah'ın sevâbı daha hayırlıdır' Yani: Cennet (daha hayırlıdır). 'وَلَا يُلْقِيهَا/Ve ona mülâki olamaz' Ona verilmez. Yani Cennet ona verilmez. '[أَلَا] الصَّابِرُونَ/sabredenlerden başkası]' Ve onlar mü'minlerdir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 336. sayfa]

¹⁶⁸⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ دُونِ]/Allah'ın dûnundan]' Burada '[دُونِ/dûn]' 'gayrından' mânâsındadır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Kasas Sûresi Tefsîri, 366. sayfa]

¹⁶⁸⁵ İbn Ebî Hâtim (رحمه الله) sahîh bir sened ile Müslim el-Batîn (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ]/Arz'da ululuk]' Haksızlıkla kibirlenmektir. Ve: '[فَسَادًا/fesâd çıkarmak]' Malı haksızlıkla almaktır."

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: "'[وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ]/Ve âkibet

Kim hasene ile gelirse, artık onun için ondan daha hayırlısı vardır. Ve kim kötülük ile gelirse, artık o kötü ameller işleyenler, amel etmiş olduklarından başkasıyla cezâlandırılmazlar.(84)

Muhakkak ki Kur'ân'ı senin üzerine O farz kılan, elbette seni dönülecek bir yere döndürecektir.¹⁶⁸⁶ De ki: 'Rabbim, hidâyet ile gelen kim ve mübîn bir dalâlet içinde olan kim, daha iyi ilmeder.'(85)

Ve Kitâb'ın -Rabbinden bir rahmet olmasaydı- sana ilkâ edileceğini ümid etmiyor idin.¹⁶⁸⁷ Bu itibarla kâfirlere sakın arka çıkan olma.(86)

Ve seni Allah'ın âyetlerinden alıkoymasınlar, sana inzâl edilmesinin ardından. Ve sen Rabbine dâvet et. Ve müşriklerden sakın olma.(87)

Ve Allah ile beraber başka bir ilâha duâ etme. O'ndan başka ilâh yoktur. O'nun Vechi dışında her şey helâk olacaktır.¹⁶⁸⁸ Hüküm O'nundur ve O'na rücû ettirileceksiniz.(88)

---

muttakîler içindir.] Yani: Cennet muttakîler içindir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 61. sayfa]

¹⁶⁸⁶ İmâm Buhârî (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ [Muhakkak ki Kur'ân'ı senin üzerine O farz kılan, elbette seni dönülecek bir yere döndürecektir.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Mekke'ye." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4773.)]

¹⁶⁸⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَا كُنْتُمْ تُرْجَوْنَ/Ve ümid etmiyor idin]' Yani: ummuyor idin. 'إِنَّ يُلْقَى إِلَيْكَ الْكِتَابَ'/Kitâb'ın sana ilkâ edileceğini]' Yani: Kur'ân'ın sana vahyedileceğini. 'إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ/Rabbinden bir rahmet olmasaydı]' Mânâsı: Lâkin Rabbin, sana merhamet etti ve sana Kur'ân'ı verdi." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 163. sayfa]

¹⁶⁸⁸ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "'وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ/Ve Rabbinin Vechi bâkidir. Celâl ve ikrâm sahibidir.'" [Rahmân Sûresi, 27. âyet] kavlinde Kendisini celâl ve ikrâm ile vasıflandırmıştır. Ve Kendisinden helâki nefyetmiştir. Allah, halk ettikleri içerisinde üzerlerine helâk hükmü verilenleri helâk etmiştir. Çünkü Allah onları bâkilik için değil de fânîlik için halk etmiştir. Rabbimiz, Kendisinden bir şeyin helâk olmasından münezzehtir. Çünkü bâki olmak O'nun zâtının sıfatlarındandır. Ve buyurdu ki: 'كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ/O'nun Vechi dışında her şey helâk olacaktır.' [Kasas Sûresi, 88. âyet] Ve Nebîsi (صلی الله علیه وسلم)'e şöyle buyurmuştur: 'وَاصْبِرْ نَفْسُكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْْعُونَ رَبَّهُمْ [O'nun Vechi dışında her şey helâk olacaktır.]' [Kehf Sûresi, 28. âyet] Yine şöyle buyurmuştur: 'وَالْمُشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَانْتَمَا تُولَوْنَا/Ve sabah ve akşam O'nun Vechi'ni murâd ederek Rabblarına o duâ edenlerle beraber nefsinin sabırlı tut.]' [Yâsîn Sûresi, 28. âyet] Yine şöyle buyurmuştur: 'فَتَنَّمَ وَجْهَ اللَّهِ/Ve Allah'ındır doğu ve batı. O halde nereye dönerseniz, artık Allah'ın Vechi oradadır.' [Bakara Sûresi, 115. âyet] Allah, Nefsi/Kendisi için, celâl ve ikrâm ile vafsettiği bir Vech isbât etmiş ve Vechi için bekâ hükmünü vermiş ve ondan helâki nefyetmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtı Sıfâtı'r-Rabb, 24.-25 sayfalar]

Şeyh Şankitî (رحمه الله) ise şöyle demektedir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ/O'nun Vechi dışında her şey helâk olacaktır.' Ve: 'الْوَجْهَ/Vecih]' mahlûkâtın sıfatlarına benzerlikten tam anlamıyla tenzîh edilerek îmân edilmesi gereken sıfatlardandır." [Muhammed Emîn Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 6. cilt, 505. sayfa]

29. ANKEBÛT SÛRESİ (69 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm.(1)¹⁶⁸⁹

İnsanlar: 'Îmân ettik' demeleriyle -ve onlar fitneye uğratılmadan-¹⁶⁹⁰ bırakılacaklarını mı hesâb ediyorlar?(2)

Ve andolsun ki, onlardan o öncekileri (de) fitneye uğrattık. O halde elbette Allah o sâdık olanları ilmeder ve elbette tekzîb edicileri ilmeder.(3)

Yoksa kötülükleri o amel edenler, Bizden kaçabileceklerini mi hesâb ediyorlar?¹⁶⁹¹ Ne kötü hüküm veriyorlar.(4)

Kim Allah'a mülâki olmayı ümid ederse, artık muhakkak ki Allah'ın (belirlediği) ecel elbette gelecektir. Ve O, Semî'dir, Alîm'dir.(5)

Ve kim cihâd ederse, artık ancak nefsi için cihâd eder. Muhakkak ki Allah, elbette âlemlerden müstağnîdir.(6)

Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, elbette onlardan kötülüklerini keffâretleyeceğiz. Ve elbette o amel etmiş olduklarının en güzeliyle onlara karşılık vereceğiz.(7)

Ve insâna, vâlideynine güzellik emrettik. Ve eğer hakkında bir ilmin olmayanı Bana şirk koşman için seninle mücâhede ederlerse, o takdirde onlara itaat etme. Merciiniz Bana'dır. Böylece amel etmiş olduklarınızı size bildireceğim.(8)¹⁶⁹²

Ve o îmân edenleri ve sâlih ameller işleyenleri, elbette onları sâlihler içine¹⁶⁹³ dâhil edeceğiz.(9)

¹⁶⁸⁹ Bu âyet Bakara Suresi'nin 1. âyeti, Âl-i İmrân Suresi'nin 1. âyeti, Rûm Suresi'nin 1. âyeti, Lukmân Suresi'nin 1. âyeti ve Secde Suresi'nin 1. âyeti ile aynıdır

¹⁶⁹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'لَا يُفْتَنُونَ'/fitneye uğratılmadan]' Muhakkak ki Allah (سبحانه وتعالى) îmân eden kullarını, onların indindeki îmâna göre ibtilâ edecektir/sınayacaktır." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ankebût Sûresi, 2. âyetin tefsîrinde]

¹⁶⁹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَنْفَعُونَ السَّيِّئَاتِ/Yoksa kötülükleri o amel edenler]' Yani: (Yoksa) şirk koşanlar, Bizden kaçabileceklerini mi zannettiler?"

Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[أَنْ يَسْبِقُونَا/Bizden kaçabileceklerini mi]' Bizi âciz bırakabileceklerini mi (hesâb ediyorlar?)" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 64. sayfa]

¹⁶⁹² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Bu, Sa'd bin Ebî Vakkâs hakkında nâzil olmuştur. O hicret ettiği zaman annesi şöyle demişti: 'Vallahi, o dönünceye kadar eve girmeyeceğim.' Bunun üzerine Allah, o ikisine ihsân/iyilik etmesini, ama şirkte onlara itaat etmemesini inzâl buyurmuştur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 65. sayfa]

Ve insanlardan kimi derler ki: 'Allah'a î mân ettik.' Fakat Allâh uğrunda bir ezâyâ uğratılınca, insanların fitnesini Allah'ın azâbı gibi kılar. Ve eğer Rabbinden bir nusret gelirse, elbette derler ki: 'Muhakkak ki biz, sizinle beraber olanlardık.' Ve Allah, âlemlerin sadırlarındakini en iyi ilmeden değil midir?(10)

Ve elbette Allah o î mân edenleri ilmeder ve elbette münâfıkları ilmeder.(11)

Ve o küfredenler o î mân edenlere derler ki: 'Yolumuza tâbi olun ve hatâlarınızı yüklenelim.' Ve onlar, onların hatâlarından bir şey yüklenecek değildir. Muhakkak ki onlar, elbette tekzîb edicilerdir.(12)

Ve elbette onlar kendi ağırlıklarını ve kendi ağırlıklarıyla beraber ağırlıklar yükleneceklerdir.¹⁶⁹⁴ Ve elbette Kıyâmet Günü iftirâ etmiş olduklarından suâl olunacaklardır.(13)

Ve andolsun ki, Nûh'u kavmine irsâl ettik de onların içinde elli yılı müstesnâ bin sene kaldı. Derken onları tûfân -ve onlar zâlimler iken- yakaladı.(14)¹⁶⁹⁵

Böylece onu ve gemi ashâbını necât buyurduk. Ve onu âlemlere bir âyet kıldık.(15)¹⁶⁹⁶

Ve İbrâhîm, hani kavmine demişti ki: 'Allah'a ibâdet edin, O'na takvâ edin. Bu, sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.'(16)¹⁶⁹⁷

¹⁶⁹³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فِي الصَّالِحِينَ/sâlihler içine]' Yani: Sâlihlerle beraber. Ve onlar Cennet ehlidir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 341. sayfa]

¹⁶⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلْيَحْمِلُنَّ/ve elbette onlar kendi ağırlıklarını yükleneciklerdir]' Yani: günahlarını. '[وَأَنْقَالَهُمْ/ve kendi ağırlıklarıyla beraber ağırlıklar]' Buyuruyor ki: Dalâlete düşürdükleri kimselerin günahlarını da yükleneciklerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 67. sayfa]

¹⁶⁹⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Bu, Allahu (تعالى)'dan kulu ve resûlu Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e bir teselli etmedir. Nûh (عليه السلام)'dan şöyle haber veriyor ki o, kendilerini bu müddet zarfında gece-gündüz, gizlice ve açıkça Allahu (تعالى)'ya dâvet etmiş ama bu onların ancak hakktan kaçmalarını, ondan yüz çevirmelerini ve onu tekzîb etmelerini artırmıştı. Ve onunla beraber onlardan -azı müstesnâ- î mân eden olmamıştı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ankebût Suresi, 14. âyetin tefsirinde]

¹⁶⁹⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ/Böylece onu ve gemi ashâbını necât buyurduk.]' Yani gark edilmekten/boğulmaktan. '[وَجَعَلْنَاهَا/ve onu kıldık]' Yani gemiyi. '[أَيَةً/bir âyet]' Yani bir ibret." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 236. sayfa]

¹⁶⁹⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَإِبْرَاهِيمَ/ve İbrâhîm]' Mânâsı: Ve İbrâhîm'i irsâl ettik. '[ادْعُ قَوْمَهُ إِلَى اللَّهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ/Ad' cümle kavmine demişti ki: 'Allah'a ibâdet edin, O'na takvâ edin]' Yani: Allah'a itaat edin ve mâsiyetten hazer edin. '[بُذِّعْتُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ/Bu, sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.]' Yani: Allah'a ibâdet etmek ve O'na takvâ etmek sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmeden iseniz. Ve şöyle (de) denilmiştir: '[ادْعُوا اللَّهَ/Allah'a ibâdet edin]' Yani: Allah'ı Tevhîd edin. Ve Kur'ân'daki tüm '[عِبَادَةَ/ibâdet]' kelimeleri, '[تَوْحِيدَ/Tevhîd]' anlamına gelmektedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 172.-173.]

Allah'ın dûnundan ancak putlara ibâdet ediyorsunuz ve ifk halk ediyorsunuz.¹⁶⁹⁸ Muhakkak ki Allah'ın dûnundan o ibâdet ettikleriniz, sizin için bir rızka mâlik değildirler. Öyleyse rızkı, Allah'ın indinde arayın. Ve O'na ibâdet edin ve O'na şükredin. O'na rücû ettirileceksiniz.(17)

Ve eğer tekzîb ederseniz, gerçekten sizden önceki ümmetler (de) tekzîb ettiler. Ve Resûl'un üzerine mübîn bir tebliğden başkası yoktur.(18)

Ve görmediler mi Allah halk etmeye nasıl başlıyor, sonra onu iâde ediyor? Muhakkak ki bu, Allah'ın üzerine kolaydır.(19)

De ki: 'Arz'da seyr edin de nazar edin halk etmeye nasıl başlamış. Sonra Allah âhir inşâyı inşâ edecektir.¹⁶⁹⁹ Muhakkak ki Allah, her şey üzerine kadîrdir.'(20)

Dilediğine azâb eder ve dilediğine rahmet eder. Ve O'na çevrileceksiniz.(21)

Ve siz (Allah'ı) Arz'da âciz bırakıcılar değilsiniz ve ne (de) semâda. Ve sizin için Allah'ın dûnundan bir velî yoktur ve ne (de) bir nâsir.(22)

Ve Allah'ın âyetlerine ve O'na mülâki olmaya o küfredenler, işte onlar, rahmetimden yeise düşmüşlerdir.¹⁷⁰⁰ Ve işte onlar, onlar içindir elîm bir azâb.(23)

Bunun üzerine (İbrâhîm'in) kavminin cevâbı: 'Onu katledin veya onu yakın!' demekten başka olmadı. Böylece Allah O'nu ateşten necât buyurdu. Muhakkak ki bunda îmân eden bir kavim için elbette âyetler vardır.(24)

Ve (İbrâhîm) dedi ki: 'Ancak dünyâ hayâtında aranızda sevgi için Allah'ın dûnundan putları (ilâh) ittihaz ettiniz. Sonra Kıyâmet Günü bazınız bazısına küfredecek¹⁷⁰¹ ve

sayfalar]

¹⁶⁹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَتَخْلُقُونَ أَفْكَا]' ve ifk halk ediyorsunuz' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Yalan uyduruyorsunuz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 19. sayfa]

¹⁶⁹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: "[فَلْيَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ] De ki: 'Arz'da seyr edin de nazar edin halk etmeye nasıl başlamış' Semâlar ve Arz'ın halk edilişi. 'ثُمَّ اللَّهُ يَنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ'/Sonra Allah âhir inşâyı inşâ edecektir' Yani: Ölümünden sonra ba's edilme/diriltirme." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 68. sayfa]

¹⁷⁰⁰ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ]/Ve Allah'ın âyetlerine ve O'na mülâki olmaya o küfredenler' Yani: Ba'sı/Dirilişi ve sonrasını inkâr edenler ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın resûllerinin kendilerine haber verdiği ile amel etmeyenler. '[وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَلِقَائِهِ]' Âyetleri ve likâyâ/kavuşmaya kâfir olan kimselere işâret edilmiştir. '[يَسْأَلُونَكَ عَنْهُمْ] rahmetimden yeise düşmüşlerdir' Yani: Şüphesiz ki onlar, dünyâda Allah'ın rahmetinden yeise düşmüşlerdir/ ümit kesmişlerdir. Allah'ın inzâl edilen kitâbları da, resûllerinin onlara verdikleri haberler de kendilerinde yer bulmamıştır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1117. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁷⁰¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَوَدَّةَ بَيْنِكُمْ]/Ve (İbrâhîm) dedi ki: 'Ancak aranızda sevgi için Allah'ın dûnundan putları (ilâh) ittihaz ettiniz' Yani: Bazınız bazınızın dünyâ hayâtındaki putlara ibâdetine muhabbet besliyor. '[ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم بِبَعْضٍ]

bazınız bazısına lânet edecektir. Ve me'vânız ateştir ve sizin için nusret ediciler yoktur.'¹⁷⁰²(25)

Bunun üzerine Lût ona îmân etti ve dedi ki: 'Muhakkak ki ben, Rabbime bir muhâcirim. Muhakkak ki O, O'dur Azîz, Hâkim.'⁽²⁶⁾

Ve ona İshâk ve Yâkûb'u hibe ettik. Ve zürriyetinde nübüvvet ve kitâb kıldık. Ve ona dünyâda ecrini verdik. Ve muhakkak ki o, Âhiret'te elbette sâlihlerdendir.'⁽²⁷⁾

Ve Lût, hani kavmine demişti ki: 'Muhakkak ki siz, elbette sizden önce âlemlerden birinin onu yapmadığı fuhşîyyâtı getiriyorsunuz.'⁽²⁸⁾

'Gerçekten siz, hakîkaten erkeklere gelecek ve yol kesecek ve toplantılarınızda münker mi getireceksiniz?' Artık kavminin cevâbı: 'Allah'ın azâbını bize getir, eğer sâdıklardan isen.' demelerinden başka olmadı.'⁽²⁹⁾

Dedi ki: 'Rabbim, fesâd çıkaranlar kavmi üzerine bana nusret ver.'⁽³⁰⁾

Ve resûllerimiz İbrâhîm'e büşrâ ile geldiklerinde,¹⁷⁰³ dediler ki: 'Muhakkak ki biz, bu karye ehlini helâk edeceğiz. Muhakkak ki onun ehli zâlimlerdir.'⁽³¹⁾

Dedi ki: 'Muhakkak ki orada Lût var.' Dediler ki: 'Biz, orada kim olduğunu daha iyi ilmederiz. Elbette onu ve geride kalanlardan olacak hanımı dışında ehlini necâta erdireceğiz.'⁽³²⁾

Ve resûllerimiz Lût'a geldiklerinde, onlar sebebiyle tasalandı ve onlar sebebiyle içi daraldı. Ve dediler ki: 'Korkma ve hüzünlenme. Muhakkak ki biz, seni ve geride kalanlardan olacak hanımın dışında ehlini necâta erdireceğiz.'⁽³³⁾

Muhakkak ki biz, fâsıklık etmiş olmalarından dolayı bu karye ehli üzerine semâdan bir ricz¹⁷⁰⁴ inzâl edeceğiz.'⁽³⁴⁾

Ve andolsun ki, akleden bir kavim için oradan beyyin bir âyet bıraktık.'⁽³⁵⁾

---

bazınız bazınıza küfredecek]' Yani bazınız bazınızdan berî olduğunu bildiredecektir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 345. sayfa]

¹⁷⁰² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Yani: Kıyâmet Arâsatından sonra varışınız ve dönüşünüz ateşedir. Size yardım edecek hiçbir nâsır/yardımcı da yoktur. Sizi Allah'ın azâbından kurtaracak bir kurtarıcı da yoktur. İşte bu, kâfirlerin hâlidir. Mü'minler (durumu) ise bunun hilâfıdır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ankebût Suresi, 25. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁰³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا' / Ve resûllerimiz geldiklerinde]' Yani melekler. '[إِبْرَاهِيمَ بِالنَّبِيِّ] / İbrâhîm'e büşrâ ile]' İshâk'ın büşrâsı/müjdesi ile." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 346. sayfa]

¹⁷⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[رِجْزًا / ricz]' Yani: Azâb." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 70. sayfa]

Ve Medyen'e kardeşleri Şuayb'ı (irsâl ettik), böylece dedi ki: 'Ey kavmim! Allah'a ibâdet edin. Ve Âhiret Günü'nü ümid edin. Ve Arz'da fesâd çıkararak taşkınlık etmeyin.(36)

Fakat onu tekzîb ettiler. Derken onları şiddetli bir sarsıntı yakaladı da diyârlarında çökekalınışlar olarak sabahladılar.(37)

Âd ve Semûd('u da helâk ettik). Ve onların meskenlerinden sizin için tebeyyün etmiştir. Ve şeytân onlara amellerini ziynetlendirmiş de onları yoldan alıkoymuştur. Ve onlar görebilen idiler.(38)

Ve Kârûn'u ve Firavun'u ve Hâmân'ı (da helâk ettik). Ve andolsun ki, onlara Mûsâ beyyineler ile gelmişti de onlar Arz'da kibirlendiler. Ve onlar (azâbın) önüne geçebilecek değil idiler.(39)

Artık hepsini günahları sebebiyle yakaladık. Böylece onlardan kiminin üzerine taş fırtınası irsâl ettik ve onlardan kimini sayha yakaladı ve onlardan kimini Arz'a batırdık¹⁷⁰⁵ ve onlardan kimini gark ettik.¹⁷⁰⁶ Ve Allah onlara zulmediyor değildi ve lâkin onlar nefislerine zulmediyorlar idi.(40)

Allah'ın dûnundan evliyâ o itti haz edenlerin meseli örümcek meseli gibidir. Bir ev itti haz etmiştir ve muhakkak ki evlerin en dayanıksız elbette örümcek evidir, eğer ilmetmiş olsalardı.(41)

Muhakkak ki Allah, O'nun dûnundan duâ ettikleri şeyi ilmeder. Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(42)

Ve işte misâller, onları insanlar için darb ediyoruz. Ve ilmedenlerden başkası onları akletmez.(43)

Allah, semâları ve Arz'ı hakk ile halk etmiştir. Muhakkak ki bunda, elbette mü'minler için bir âyet vardır.(44)

Kitâb'tan sana vahyedileni tilâvet et. Ve namazı ikâme et. Muhakkak ki namaz, fuhşiyât ve münkerden nehyeder. Ve elbette Allah'ın zikri en büyüktür. Ve Allah ne yaparsanız ilmeder.(45)

¹⁷⁰⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ/ve onlardan kimini Arz'a batırdık]' Yani: Kârûn'u." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 181. sayfa]

¹⁷⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَمِنْهُمْ مَنْ] وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا/ve onlardan kimini gark ettik]' Şuayb kavmini. '[وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا] Ve onlar Lût kavmidir. '[فَمِنْهُمْ مَنْ] وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا/ve onlardan kimini gark ettik]' Firavun kavmini." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 71. sayfa]

Ve Kitâb ehli ile -o ki, o en güzel olan ile hâric- mücâdele etmeyin, onlardan o zulmedenler müstesnâ. Ve deyin ki: 'O bize inzâl edilene ve size inzâl edilene îmân ettik.¹⁷⁰⁷ Ve bizim ilâhımız ve sizin ilâhınız birdir. Ve biz, O'na teslim olanlarız.'⁽⁴⁶⁾

Ve işte sana Kitâb'ı böyle inzâl ettik. Artık kendilerine o Kitâb verdiklerimiz ona îmân ederler. Ve şunlardan (da) ona îmân edenler vardır.¹⁷⁰⁸ Ve âyetlerimizi kâfirlerden başkası inkar etmez.⁽⁴⁷⁾

Ve ondan önce kitâb tilâvet etmiş değildin ve sağ elin ile onu yazmadın, o zaman bâtıla uyanlar kuşkuya düşerlerdi.⁽⁴⁸⁾

Bilakis o,¹⁷⁰⁹ o ilim verilenlerin sadırlarında beyyin âyetlerdir.¹⁷¹⁰ Ve âyetlerimizi zâlimlerden başkası inkar etmez.⁽⁴⁹⁾

Dediler ki: 'Onun üzerine Rabbinden âyetler inzâl edilmeli değil miydi?' De ki: 'Âyetler ancak Allah indindedir ve ben ancak mübîn bir inzâr ediciyim.'⁽⁵⁰⁾

Ve üzerlerine tilâvet edilen Kitâb'ı senin üzerine inzâl etmemiz onlara kifâyet etmedi mi? Muhakkak ki bunda, îmân eden bir kavim için elbette bir rahmet ve bir zikrâ¹⁷¹¹ vardır.⁽⁵¹⁾

De ki: 'Benim aramda ve sizin aranızda Şehîd¹⁷¹² olarak Allah kifâyet eder. Semâlar ve Arz'dakileri ilmeder. Ve o bâtıla îmân edenler ve Allah'a küfredenler, işte onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.⁽⁵²⁾

¹⁷⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَلَا الَّذِينَ] /onlardan o zulmedenler müstesnâ]' Onlar, 'Allah ile beraber bir ilâh vardır' veya 'O'nun bir evlâdı vardır' veya 'O'nun bir şerîki/ortağı vardır' veya 'Allah'ın eli sıkıdır' veya 'Allah fakîrdir' dediler veyahut da Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'e eziyyet ettiler. 'O bize inzâl edilene ve size inzâl edilene îmân ettik.' Kitâb ehlinde bunları söylemeyenlere böyle deyin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 275. sayfa]

¹⁷⁰⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَوْمِنُوهَ] /Bu itibarla kendilerine o Kitâb verdiklerimiz ona îmân ederler.' Yani: Onlardan îmân edenler vardır. '[وَمِنْ هَؤُلَاءِ] /Ve şunlardan (da)]' Yani arab müşriklerden. '[مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ] /ona îmân edenler vardır.' Yani: Kur'ân'a." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 349. sayfa]

¹⁷⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[بَلْ هُوَ] /Bilakis o' Yani: Kur'ân." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 179. sayfa]

¹⁷¹⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[أَيَاتٍ بَيَّنَّتْ فِي صُذُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ] /o ilim verilenlerin sadırlarında beyyin âyetlerdir' Yani: Nebî (صلی الله علیه وسلم) ve mü'minler(in sadırlarında)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 350. sayfa]

¹⁷¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَذِكْرَى] /ve bir zikrâ' Öğüt ve hatırlatma." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 187. sayfa]

¹⁷¹² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدًا] /Şehîd' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttalî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

Ve senden azâbı acele istiyorlar. Ve müsemmâ bir ecel olmasaydı, elbette azâb onlara gelirdi. Ve elbette onlara ansızın -ve onlar şuurunda değillerken- gelecektir.(53)

Senden azâbı acele istiyorlar. Ve muhakkak ki Cehennem, kâfirleri elbette ihâta etmiştir.(54)

Azâbın onları fevklerinden ve ayaklarının altından bürüyeceği gün. Ve (Allah) buyuracak ki: 'Amel etmekte olduklarınızı tadın!'(55)

Ey o îmân eden kullarım! Muhakkak ki Arz'ım geniştir.¹⁷¹³ Bu itibarla yalnız Bana o halde ibâdet edin.(56)

Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra Bize rücû ettirileceksiniz.(57)¹⁷¹⁴

Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, elbette onları Cennet'ten odalara yerleştireceğiz, altlarından nehirler cereyân eder, orada muhalledlerdir. Amel edenlerin eciri ne güzeldir.(58)¹⁷¹⁵

Onlar ki, sabrederler ve Rabblerine tevekkül ederler.(59)¹⁷¹⁶

Debelenenlerden nicesi vardır, rızıklarını taşımazlar. Allah onları ve sizi rızıklandırır. Ve O, Semî'dir, Âlîm'dir.(60)

Ve eğer onlara: 'Semâları ve Arz'ı kim halk etti ve güneşi ve ayı musahhar etti?' suâl etsen, elbette derler ki: 'Allah.' O halde nasıl çevriliyorlar?(61)

Allah, rızkı kullarından dilediğine yayar ve onun için takdîr eder. Muhakkak ki Allah, her şeye Âlîm'dir.(62)

¹⁷¹³ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)'nın: 'انْ أَرْضِي وَأَسِعْ/Muhakkak ki Arz'ım geniştir.' kavli hakkında demiştir ki: "Bu itibarla hicrette bulunun ve mücâhede edin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 74. sayfa]

¹⁷¹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'كُلْ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ/Her nefis ölümü tadacaktır. Sonra Bize rücû ettirileceksiniz.' Her nerede olursanız olun, ölüm size yetişir. O halde Allah'a ve Allah'ın size emrettiğine itaat içerisinde olun. O, sizin için daha hayırlıdır. Şüphesiz ki ölümden kurtuluş da kaçış da yoktur. Sonra dönüş ve varış, Allah'adır. Kim O'na itaat etmiş ise, onu en faziletli mükâfât ile ödüllendirir ve ona bol sevâb bahşeder." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ankebût Suresi, 57. âyetin tefsirinde]

¹⁷¹⁵ İmâm Hâkim (رحمه الله), Ebu Mâlik el-Eş'arî (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'den işittim: 'Şüphesiz ki Cennet'te odalar vardır, dışları içlerinden ve içleri dışlarından görünür. Allah onları, yemek yedirenler ve yumuşak konuşanlar ve oruca devam edenler ve insanlar uyurken namaz kılanlar için hazırlamıştır.' buyurdu." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (1/321); Hâkim Müslim'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

¹⁷¹⁶ Nahl Suresi'nin 42. âyeti ile aynıdır

Ve eğer onlara: 'Kim semâdan su inzâl edip de onunla Arz'a ölümünden sonra hayât verir?' suâl etsen, elbette derler ki: 'Allah.' De ki: 'Hamd Allah içindir.' Bilakis onların ekserîsi akletmezler.(63)

Ve bu dünyâ hayâtı bir eğlenceden ve bir oyundan başka değildir. Ve muhakkak ki Âhiret diyârı, elbette gerçek hayât odur,¹⁷¹⁷ eğer ilmetmiş olsalardı.(64)

Fakat gemiye bindiklerinde, dîni Allah'a hâlis kılarak O'na duâ ederler de onları karaya necât buyurunca, o zaman onlar şirk koşarlar.(65)¹⁷¹⁸

Onlara verdiğimizize küfretmeleri için ve metâlanmaları için. Artık yakında ilmedeceklerdir.(66)

Ve Harem'i -ve çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken- emîn kıldığımızı görmediler mi? Artık bâtıla mı îmân ediyorlar ve Allah'ın nimetlerine küfür mü ediyorlar?(67)¹⁷¹⁹

Ve kim Allah'ın üzerine yalan iftirâ edenden veya kendisine geldiğinde hakkı tekzîb edenden daha zâlimdir? Cehennem'de kâfirler için bir kalacak yer yok mu?(68)

Ve Hakkımızda o cihâd edenler, elbette onları yollarımıza hidâyet ederiz. Ve muhakkak ki Allah, elbette muhsinlerle beraberdir.(69)¹⁷²⁰

¹⁷¹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهِيَ الْحَيَوَانُ/Ve muhakkak ki Âhiret diyârı, elbette gerçek hayât odur]' hakkında demiştir ki: "İçinde ölüm olmayan bir hayât." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 76. sayfa]

¹⁷¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) yine hasen bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَقَلْنَا نَجِّيهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ/Ve onları karaya necât buyurunca, o zaman onlar şirk koşarlar]' kavli hakkında demiştir ki: "Mahlûkatın tümü, Allah'ın kendilerinin Rabbi olduğunu ikrâr ederler, sonra bunun ardından şirk koşarlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 60. sayfa]

¹⁷¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلَمْ يَرَوْا أَنَّا قُلْنَا نَجِّيهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ/Ve Harem'i -ve çevrelerinde insanlar kapılıp götürülürken- emîn kıldığımızı görmediler mi?]' Onlar için bunda bir âyet vardı. Şüphesiz ki diğer insanlar savaşıyor ve birbirlerini kapıp götürüyorlardı ama onlar emniyet içerisinde idiler. '[وَقُلْنَا نَجِّيهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ/Artık bâtıla mı îmân ediyorlar]' Yani şirke mi (îmân ediyorlar)? '[وَقُلْنَا نَجِّيهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ/Ve Allah'ın nimetlerine küfür mü ediyorlar]' Yani karşı mı geliyorlar?'" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 77. sayfa]

¹⁷²⁰ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا/Ve Hakkımızda o cihâd edenler, elbette onları yollarımıza hidâyet ederiz.]' Allah (سبحانه وتعالى) hidâyeti cihâd ile alâkalandırmıştır. Öyleyse insanların en kâmil olanı cihâd en âzimli yerine getirenleridir. Ve (insanların) en yükümlü olduğu cihâd nefis ile cihâdtır ve hevâ ile cihâdtır ve şeytân ile cihâdtır ve dünyâ ile cihâdtır. Artık kim bu dördünde Allah için cihâd ederse, Allah onu, kendisini Cennet'e ulaştıracak rızâ yollarına hidâyet eder. Ve kim de cihâdı terkederse, terki nisbetinde bu hidâyetten mahrûm kalır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, el-Fevâid, 58. sayfa]

İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا/Ve muhakkak ki Allah, elbette muhsinlerle beraberdir.]' Dünyâlarında onlara zafer vererek ve yardım ederek ve ukbâlarında kendilerine sevâb ve mağîret bahşederek." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzil, 6. cilt, 256. sayfa]

30. RÛM SÛRESİ (60 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm.(1)¹⁷²¹

Rûm(lar) mağlûb oldu;(2)

Arz'ın ednâsında.¹⁷²² Ve mağlûbiyyetlerinin ardından gâlib olacaklardır.(3)

Birkaç sene içinde. Önceden ve ardından emir Allah'ındır. Ve o gün mü'minler ferahlanacaklardır;(4)

Allah'ın nusreti ile. Dilediğine nusret eder.¹⁷²³ Ve O, Azîz'dir, Rahîm'dir.(5)

(Bu) Allah'ın vaadidir. Allah vaadine muhâlefet etmez. Ve lâkin insânların ekserîsi ilmetmezler.(6)

Dünyâ hayâtından zâhir olanı ilmederler ve onlar Âhiret'ten, onlardır gâfiller.(7)

Nefislerinde tefekkür etmediler mi? Allah, semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri hakk ile ve müsemma bir ecel¹⁷²⁴ dışında halk etmemiştir.¹⁷²⁵ Ve muhakkak ki insanlardan çoğu Rabblarına mülâki olmaya elbette kâfirdirler.(8)¹⁷²⁶

¹⁷²¹ Bu âyet Bakara Suresi'nin 1. âyeti, Âl-i İmrân Suresi'nin 1. âyeti, Ankebût Suresi'nin 1. âyeti, Lukmân Suresi'nin 1. âyeti ve Secde Suresi'nin 1. âyeti ile aynıdır.

¹⁷²² Âyette zikredilen: '[أَنَّى/ednâ]' kelimesinin karşılığını neredeyse tüm Türkçe meâller 'en yakın' olarak vermiştir. Biz bu kelimeyi tercüme etmedik, çünkü dilimizde nâdiren de olsa bu kelime aynen orijinal şekliyle 'en aşağı' veya 'en alçak' anlamında kullanılagelmıştır. Âyette muhtemelen bu mânâ kastedilmiştir, çünkü Kitâb ehli rûmların ve mecûsî/ateşe tapan farisîlerin yaptığı bu savaş, günümüzde '[البحر الميت/Ölü Deniz]' denilen yerde vukû bulmuştur. Bu da dünyânın en alçak/aşağı yeridir. Bu bilgiye günümüzde netteki modern ansiklopedilerden rahatça ulaşabilirsiniz. Oysa bu âyet inzâl edildiği dönemde bu bilgi bilinmiyordu. En doğrusunu Allah ilmedir. [Hazırlayan]

¹⁷²³ Saîd bin Cubeyr'den, o da İbn Abbâs'tan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الم غلبت الروم في أدنى الأرض /Elif, Lâm, Mîm. Rum(lar) mağlûb oldu. Arz'ın ednâsında.]' kavli hakkında demiştir ki: "Mağlûb edildiler ve gâlib geldiler. Müşrikler, fars ehlinin rûmlar üzerine üstün gelmelerini arzu ediyorlardı. Çünkü kendileri ve onlar putperest idiler. Ve Müslümanlar, rûmların farslara üstün gelmelerini arzu ediyorlardı. Çünkü onlar Kitâb ehli idiler. Böylece (bu mesele) Ebu Bekir'e zikredildi de Ebu Bekir, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e durumu zikretti. Buyurdu ki: 'Doğrusu onlar gâlib geleceklerdir.' Bunun üzerine Ebu Bekir müşriklere (bunu) zikretti. O vakit dediler ki: 'Senin aran ile bizim aramızda bir müddet kıl, artık şayet biz üstün gelirsek bizim için şöyle şöyle ve şayet siz üstün gelerseniz size şöyle şöyle olsun.' Böylelikle süreyi beş sene olarak belirledi. Fakat (rûmlar) üstün gelemediler, böylece bunu Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e zikrettiler. Buyurdu ki: '(Bu süreyi) daha aşağı kılamaz mıydın?' (Ravilerden biri) dedi ki: Sanıyorum ki on (sene dedi). Ebû Saîd dedi ki: '[البضع/bid'ı]' 10'dan azdır.' Dedi ki: 'Bundan sonra Rumlar üstün geldiler. İşte bundan dolayı Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الم غلبت الروم /Elif, Lâm, Mîm. Rum(lar) mağlûb oldu.]' şu kavline kadar: '[يفرح المؤمنون بنصر الله ينصر من يشاء /Ve o gün mü'minler ferahlanacaklar. Allah'ın nusreti ile. Dilediğine nusret eder.]' buyurur. Sufyân dedi ki: 'Onların, Bedir günü onların üzerine gâlib geldiklerini işittim.'" [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3193.) Tirmizî demiştir ki: 'Bu hadîs hasen-sahîh-garîbtir.' Şeyh el-Elbanî ise 'Sahihi Sünen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Sahihtir' demiştir]

Ve Arz'da seyr etmiyorlar mı? Böylece onlardan o öncekilerin âkibetleri nasıl oldu nazar etsinler. Kuvvetçe onlardan daha şiddetli idiler. Ve Arz'ı sürüp işlemişler ve onu, onların îmar ettiklerinden daha çok îmar etmişlerdi. Ve resûlleri onlara beyyineler ile gelmişlerdi. Öyleyse Allah onlara zulmetmiyor idi ve lâkin onlar nefislerine zulmediyor idiler.(9)

Sonra, Allah'ın âyetlerini -ve onlar ile istihzâ eder olmuşlardı- tekzîb etmelerinden dolayı o kötülük yapanların âkibeti çok kötü oldu.(10)

Allah, mahlûkâtı bidâyetten var eder, sonra onu iâde eder.¹⁷²⁷ Sonra O'na rücû ettirileceksiniz.(11)

Ve Saat kâim olacağı gün,¹⁷²⁸ mücrimler umutsuz kalıverirler.(12)

Ve onlar için şerîklerinden şefaatçılar olmayacaktır.¹⁷²⁹ Ve onlar şerîklerine kâfirler olacaklardır.(13)

Ve Saat kâim olacağı gün, o gün tefrîk edilirler.(14)¹⁷³⁰

¹⁷²⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَأَجَلٍ مُّسَمًّى/ve müsemmâ bir ecel]' Yani: Mâlûm bir vakte kadar. O vakit gelince fâni olur. Ve o, Kıyâmet'tir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 262. sayfa]

¹⁷²⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "[وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا /O'lar ve Allah arasında hiçbir şey yok]' Nefislerinde tefekkür etmediler mi? Allah, semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri hakk ile ve müsemmâ bir ecel dışında halk etmemiştir.]' Yani: Eğer semâların ve Arz'ın halk edilişi husûsunda tefekkür etselerdi, onları halk edenin, Kıyâmet Günü mahlûkâtı ba's edeceğini/dirilteceğini ilmederlerdi." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 356. sayfa]

¹⁷²⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِي /ve çok sayıda insanın benimle karşılaşacağı]' Ve muhakkak ki insanlardan çoğu Rabblerine mülâki olmaya elbette kâfirdirler.]' Yani: İnkâr edicidirler. Rabblerine mülâki olmaları, Kıyâmet Günü ba's edilmeleridir/diriltilmeleridir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 198. sayfa]

¹⁷²⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَاللَّهُ يَبْدُوهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ/Allah, mahlûkâtı bidâyetten var eder, sonra onu iâde eder]' Yani: Onları bidâyetten/başlangıçta halk eder, ölümden sonra onları hayat sahibi olarak iâde eder." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 263. sayfa]

¹⁷²⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ/Saat]' Yani: Bununla murâd olunan, ba'sın/dirilişin Saat'idir. O ahdolunan büyük günde yani Saat'te, insanlar kabirlerinden Allah (عز وجل)'ye doğru kalkarlar." [Rûm Suresi Tefsîri, Muhammed bin Sâlih el-Useymin, 72. sayfa]

¹⁷²⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ /ve onlar için şerîklerinden şefaatçılar olmayacaktır]' Yani: Allah'a şerîkler ittihaz ettikleri o putlar (onlar için şefaatçılar olmayacaktır)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 200. sayfa]

¹⁷³⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ /ve Saat'ın kıyâm edeceği gün, o gün tefrîk edilirler.]' Yani: Cennet ehli ateş ehlinde ayrılır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 200. sayfa]

İmdi o îmân edenlere ve sâlih ameller işleyenlere gelince, artık onlar bir ravzada sevindirilirler.(15)¹⁷³¹

Ve o küfredenlere ve âyetlerimizi ve Âhiret'e mülâki olmayı tekzîb edenlere gelince, artık işte onlar azâbın içinde hazır bulundurulurlar.(16)

O halde akşama girdiğinizde ve sabaha erdiğinizde Allah'ı tesbîh edin.(17)

Ve semâlar ve Arz'da hamd O'nundur. Ve gündüzün sonunda ve öğle vaktine girdiğinizde (de Allah'ı tesbîh edin).(18)

Meyyitten diriye ihrâc eder ve diriden meyyiti ihrâc eder. Ve ölümünün ardından Arz'a hayât verir. Ve işte böyle ihrâc edileceksiniz.(19)

Ve O'nun âyetlerindendir ki sizi topraktan halk etmiştir. Sonra siz bir beşer olunca intişâr edersiniz.(20)¹⁷³²

Ve O'nun âyetlerindendir ki, sizin için nefislerinizden -kendileri ile sükûnet bulmanız için- zevceler halk etmiştir.¹⁷³³ Ve aranızda bir sevgi ve merhamet kılmıştır. Muhakkak ki bunda, tefekkür eden bir kavim için elbette âyetler vardır.(21)

Ve O'nun âyetlerindendir semâların ve Arz'ın halk edilişi ve dillerinizin ve renklerinizin muhtelif oluşu. Muhakkak ki bunda, ilmedenler için elbette âyetler vardır.(22)

Ve O'nun âyetlerindendir geceleyin ve gündüzün uyumanız ve O'nun fazlından aramanız. Muhakkak ki bunda, işiten bir kavim için elbette âyetler vardır.(23)

Ve O'nun âyetlerindendir, korkutarak ve umut vererek size şimşegi gösterir. Ve semâdan bir su inzâl eder de onunla ölümünün ardından Arz'a hayât verir. Muhakkak ki bunda, akleden bir kavim için elbette âyetler vardır.(24)

¹⁷³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "فَأَمَّا الَّذِينَ [فَأَمَّا الَّذِينَ] 'İmdi o îmân edenlere gelince]' Allah'a ve Resûlu'ne (îmân edenlere gelince). 'وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ/ve sâlih ameller işleyenlere]' Allah'ın onu kendilerine emrettiği ile amel ederler, kendilerini ondan nehyettiğinden ise uzak dururlar. 'فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ يُحْبَرُونَ/bir ravzada sevindirilirler. Onlar reyhanlarda, birbirlerine sarmaş dolaş olmuş nebâtât/bitkiler içerisinde, Cennetlerde türlü çeşit çiçekler arasında sevindirilirler. Ve onlar semâ ile ve bereketli güzel yaşam ile lezzet bulurlar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 80. sayfa]

¹⁷³² İmâm Taberî (رحمه الله) yine hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "وَمِنْ [وَمِنْ] 'O'nun âyetlerindendir ki sizi topraktan halk etmiştir. Sonra siz bir beşer olunca intişâr edersiniz]' Yani: Züriyeti intişâr eder/yayılır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 81. sayfa]

¹⁷³³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا/ve O'nun âyetlerindendir ki, sizin için nefislerinizden zevceler halk etmiştir. Yani: Sizin için, size zevce/eş olsunlar diye kendi cinsinizden dişiler halk etti." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Rûm Suresi, 21. âyetin tefsirinde]

Ve O'nun âyetlerindendir ki, semâ ve Arz O'nun emriyle kâimdir. Sonra Arz'dan sizi bir dâvet ile dâvet ettiğinde, o zaman hurûc edersiniz.(25)¹⁷³⁴

Ve semâlar ve Arz'da olanlar O'nundur. Hepsi O'na kânitlerdir.(26)¹⁷³⁵

Ve O, O ki, mahlûkâtı bidâyetten var eder, sonra onu iâde eder. Ve o, O'na pek kolaydır. Ve semâlar ve Arz'da en âlâ meseller O'nundur.¹⁷³⁶ Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(27)

Sizin için nefislerinizden bir darb-ı mesel etti: Sizi rızıklandırdıklarımızda, sizin için sağ ellerinizin mâlik olduklarından şerîkleriniz mi var, böylece siz onda müsâvî olasınız, nefislerinizden korktuğunuz gibi onlardan korkasınız?¹⁷³⁷ İşte akleden bir kavim için âyetleri böyle tafsîl ederiz.(28)

Bilakis o zulmedenler, ilimsizce hevâlarına tâbi oldular. Artık Allah'ın dalâlete düşürdüğüne kim hidâyet edebilir? Ve onlar için nusret ediciler yoktur.(29)

¹⁷³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ] Ve O'nun âyetlerindendir ki, semâ ve Arz O'nun emriyle kâimdir." Direksiz ayakta dururlar. '[إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ]' Sonra Arz'dan sizi bir dâvet ile dâvet ettiğinde, o zaman hurûc edersiniz.' Onları dâvet eder de Arz'dan hurûc ederler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 82. sayfa]

¹⁷³⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) yine hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[كُلُّ لَهْ] Hepsi O'na kânitlerdir.' Yani: İtaatkârdır. Allah'ın, Rabbi ve Hâlikı olduğunu ikrâr edicidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 83. sayfa]

¹⁷³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın: '[وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ] Ve semâlar ve Arz'da en âlâ meseller O'nundur' kavli hakkında şu âyeti okuduğu tahrîc etmiştir: '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ]' O'nun misli gibi bir şey yoktur' [Şura Suresi, 11. âyet] [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 83. sayfa]

¹⁷³⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Bu, Allahu (تعالى)'nın O'nunla beraber gayrına ibâdet eden ve O'na şerikler koştan müşriklere darbettiği bir meseldir. Bununla birlikte onlar, şerîk ve denk koştuklarının Allah'ın kulu, Allah'ın meleği olduklarını itiraf ediyorlardı. Nitekim onlar telbiye getirirken şöyle diyorlardı: 'Lebbeyk, Senin şerîkin yoktur. Yalnız bir şerîk müstesnâ. O Senin şerîkindir. Sen ona ve onun mâlik olduklarına mâliksin.' Allahu (تعالى) şöyle buyurmuştur: '[لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ] Sizin için nefislerinizden bir darb-ı mesel etti' Yani: nefislerinizden şahid olduğunuz ve anladığınız '[هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ] Sizi rızıklandırdıklarımızda, sizin için sağ ellerinizin mâlik olduklarından şerîkleriniz mi var, böylece siz onda müsâvî olasınız' Yani: Sizden birisi, malına köleşinin ortak olmasına ve ikisinin bu mala müsâvî derecede mâlik olmasına râzı olmaz. '[لَكُمْ مَثَلًا مِنْ أَنْفُسِكُمْ] nefislerinizden korktuğunuz gibi onlardan korkasınız' Yani: malları taksim etmekten korkarsınız."

Ebu Miclez (رحمه الله) demiştir ki: 'Şüphesiz ki sen, kölenin senin malını böleceğinden korkmazsın. Çünkü bu mal o kölenin değildir. İşte Allahu (تعالى) da böyledir; O'nun şerîki yoktur.' [İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile tahrîc etmiştir]

Mânâ şu ki sizden birisi bunu yapmaya yanaşmaz. O hâlde nasıl olur da Allahu (تعالى)'ya halkettiklerinden denkler koşarsınız?" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Rûm Suresi, 28. âyetin tefsirinde]

Öyleyse hanîf olarak vechini Dîn'e ikâme et.¹⁷³⁸ İnsanları o üzerinde yarattığı Allah'ın fitratı(na).¹⁷³⁹ Allah'ın halk edişi için bir tebdîl yoktur.¹⁷⁴⁰ Bu, dosdoğru Dîn'dir. Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.(30)

O'na yönelin¹⁷⁴¹ ve O'na takvâ edin. Ve namazı ikâme edin ve müşriklerden olmayın.(31)¹⁷⁴²

Onlardan ki, dînlerini fırkalara ayırmış ve bölük bölük olmuşlardır.¹⁷⁴³ Her hizib yanındakiyle ferahlanır.(32)¹⁷⁴⁴

¹⁷³⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ]' Öyleyse vechini Dîn'e ikâme et' Yani: Dîni Allah için hâlis kıl!" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 269. sayfa]

¹⁷³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[فُطِرَتْ] فِطْرَتُ اللَّهِ/Allah'ın fitratı(na)]' İslâm'a)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 97. sayfa]

¹⁷⁴⁰ İmâm Suyûtî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[لَا تَبْدِيلَ] لَخَلْقِ اللَّهِ/Allah'ın halk edişi için bir tebdîl yoktur.' Yani: Allah'ın Dîni için (bir tebdîl/değiştirme yoktur)." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, Durru'l-Mensûr fî't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Rûm Sûresi, 30. âyetin tefsîrinde]

¹⁷⁴¹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[مُنِيبِينَ إِلَيْهِ]/O'na yönelin' Yani: O'na, tevbe ve ihlâs ile rücû edin. Ve O'na, emirlerinde ve nehiyelerinde itaat edin." [[Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1134. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁷⁴² Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki: '**Muhakkak ki kişi arasında ve şirk ve küfrün arasında namazın terki vardır.**' [Sahîh bir hadistir. Muslim, Kitâbu'l-İmân'da (82.) tahrîc etmiştir]

Yine Nebî (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: '**Kul arasında ve şirk veya küfür arasında namazın terki vardır.**' [Tirmizî tahrîc etmiştir. Şeyh el-Elbânî 'Sahihu Sünen-i Tirmizî'de (2619.) hadîs için: 'Sahih'tir' demiştir]

Ve yine Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) buyurmuştur ki: '**Kul ve şirk arasında namazı terketmekten başka bir şey yoktur. Bu itibarla onu terkettiğinde şirk koştur.**' [İbn Mâce tahrîc etmiştir. Şeyh el-Elbânî 'Sahihu Sünen-i İbn Mâce'de (1089/892) hadîs için: 'Sahih'tir' demiştir]

¹⁷⁴³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[مِنَ الدِّينِ] Onlardan ki, dînlerini fırkalara ayırmış ve bölük bölük olmuşlardır.]" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 85. sayfa]

¹⁷⁴⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[مِنَ الدِّينِ] فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِعْبًا/Onlardan ki, dînlerini fırkalara ayırmış ve bölük bölük olmuşlardır.]" Yani: Muhtelif fırkalar hâline gelmişlerdir. Onlar yahûdiler ve nasârâdır. Ve şöyle de denilmiştir: 'Onlar bu ümmetin bid'at ehlidir.' '[كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ]/Her hizib yanındakiyle ferahlanır.]" Yani: Yanlarındaki ile râzı olurlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 271. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Bizden önceki dinlerin ehli, reyler ve bâtil meseller üzerinde aralarında fırkalara ayrılmışlardır. Ve onlardan her bir fırka kendisinin bir şey üzere olduğunu iddia etmiştir. Ve bu ümmet de aralarında hepsi dalâlette olan fırkalara ayrılmıştır. Birisi hâric hepsi dalâlettedir. Ve onlar, Allah'ın Kitâb'ına ve Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'ın Sünnet'ine ve Sahabe ve Tabiîn'den ilk öncülerin ve eski ve yeni zamanda müslümanların imâmîlerinin üzerinde bulunduklarına temessük eden/sarılan Ehl-i Sünnet ve'l-Cemâat'tır. Ve rivâyet edildiği gibi, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e bu fırkalar içindeki Fırka-ı Nâciyye'den suâl edilmiştir. Bunun üzerine: '**Benim ve ashâbımın üzerinde olduğu üzere olandır.**' [Tirmizî tahrîc etmiştir (2641.) Şeyh el-Elbânî, 'Sahihu Sünen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Hasendir' demiştir] buyurmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Rûm Sûresi, 32. âyetin tefsîrinde]

Ve insânlara bir zarar temâs ettiğinde, Rabblerine yönelerek O'na duâ ederler. Sonra onlara Kendinden bir rahmet tattırınca, o zaman onlardan bir fırkâ Rabblerine şirk koşarlar;(33)

Kendilerine verdiğimiz küfrânda bulunmaları için. Öyleyse metâlanın, fakat yakında ilmedeceksiniz!(34)¹⁷⁴⁵

Yoksa onların üzerine bir sultân mı inzâl ettik¹⁷⁴⁶ de o, O'na şirk koşmakta oldukları hakkında konuşuyor?(35)

Ve insânlara bir rahmet tattırdığımızda, onunla ferahlanırlar. Ve ellerinin takdîm ettiği sebebiyle onlara bir kötülük isâbet ederse, o zaman onlar ümitsizliğe düşerler.(36)

Ve Allah'ın, rızkı dilediğine genişlettiğini ve takdîr ettiğini görmediler mi? Muhakkak ki bunda, elbette î mân eden bir kavim için âyetler vardır.(37)

Öyleyse karâbet sahibine ve miskîne ve yol oğluna hakkını ver.¹⁷⁴⁷ Bu, o Allah'ın Vechini¹⁷⁴⁸ murâd edenler için daha hayırlıdır. Ve işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(38)

Ve insanların mallarından artması için faizden verdiğiniz, bu durumda Allah indinde artmaz. Ve Allah'ın vechini murâd ederek zekâtı verdiğiniz, bu durumda işte onlar, onlardır kat kat artıranlar.(39)

Allah, O ki, sizi halk etti, sonra sizi rızıklandırdı, sonra sizi öldürür, sonra size hayât verir. Şerîklerinizden bunlardan bir şeyi fiil eden var mı? Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.(40)¹⁷⁴⁹

İnsânların ellerinin kesbettiğinden dolayı kara ve denizde fesâd zuhur etti,¹⁷⁵⁰ o amellerinin bazısını onlara tattırması için. Umulur ki onlar rücû ederler.(41)¹⁷⁵¹

¹⁷⁴⁵ Nahl Suresi'nin 55. âyeti ile aynıdır

¹⁷⁴⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) dedi ki: "'[أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطَانًا/Yoksa onların üzerine bir sultân mı inzâl ettik]' Hücet ve Kitâb (mı inzâl ettik?)" [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Rûm Sûresi Tefsiri, 206. sayfa]

¹⁷⁴⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تعالى) karâbet sahibine hakkını vermeyi emretmiştir. '[دَا كَرَابَتِ الْقَرْبَى/karâbet sahibine hakkını ver]' Yani: iyilik et ve sılâ-i rahîm yap. '[وَالْمِسْكِينَ/ve miskîne]' Miskîn, hiçbir şeyi olmayan ve kendisine infâkta bulunulan veya bir şeyiolan ama ona yeterli gelmeyen kimsedir. '[وَابْنِ السَّبِيلِ/ve yol oğluna]' O, nafakaya ve seferinde lâzım olan şeylere ihtiyâc duyan yolcudur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Rûm Suresi, 38. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁴⁸ Şeyh Şankitî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْوَجْه/Vech]' Mahlûkâtın sıfâtlarına benzerlikten tam anlamıyla tenzîh edilerek î mân edilmesi gereken sıfâtlardandır." [Muhammed Emîn Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 6. cilt, 505. sayfa]

¹⁷⁴⁹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[عَمَّا يُشْرِكُونَ/Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.]' Onların Kendisine şirk koştuklarından nezih ve yücedir." [Abdurrahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsiri Kelâmi'l-Mennân, 858. sayfa (tek cilt olarak basım)]

De ki: 'Arz'da seyr edin de o öncekilerin âkibeti nasıl oldu nazar edin. Onların ekserîsi müşrikler idi.'(42)

Öyleyse vechini kayyim Dîn'e ikâme et, Allah'tan onun geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmeden önce. O gün (insanlar) ayrılırlar.(43)¹⁷⁵²

Kim küfrederse, artık onun küfrü aleyhinedir. Ve kim sâlih amel işlerse, artık nefisleri için döşemiş olurlar;(44)¹⁷⁵³

(Bu,) o îmân edenlere ve sâlih ameller işleyenlere fazlından karşılık vermesi içindir. Muhakkak ki O, kâfirlere muhabbet etmez.(45)

Ve rüzgârları tebşîr ediciler olarak irsâl etmesi O'nun âyetlerindendir. Ve (bu) size rahmetinden tattırması için ve O'nun emri ile gemilerin cereyân etmesi için ve O'nun fazlından aramanız içindir. Ve umulur ki siz şükredersiniz.(46)

Ve andolsun ki, senden önce resûlleri kavimlerine irsâl ettik de onlara beyyineler ile geldiler. Bunun üzerine o cürüm işleyenlerden intikâm aldık. Ve mü'minlere nusret etmek üzerimize bir hakk olmuştur.(47)

Allah, O ki, rüzgârları irsâl eder de bir bulut kaldırır. Böylece onu nasıl dilerse semâda yayar ve onu parça parça kılar. Derken yağmurun, onların arasından hurûc ettiğini görürsün. Nihâyet kullarından onu dilediğine isâbet ettirdiğinde, o zaman onlar sevinirler.(48)

¹⁷⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ' [İnsanların ellerinin kesbettiğinden dolayı kara ve denizde fesâd zuhur etti]' hakkında demiştir ki: "Bu, Allah'ın Nebîsi Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'i ba's etmesinden önce idi. Kara ve deniz, dalâlet ve zulümle dolmuş idi. Allah Nebîsini ba's edince, insanlardan rücû edenler rücû etmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 86. sayfa]

¹⁷⁵¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ' [İnsanların ellerinin kesbettiği sebebiyle kara ve denizde fesâd zuhur etti]' Yani: Günahlar sebebiyle ürünlerde ve ekinlerde noksanlık zuhûr etmiştir. 'لِيُنذِرَهُمْ بَعْضُ الَّذِي عَمِلُوا' o amellerininin bazısını onlara tattırması için]' Yani: O'ndan bir imtihan olmak üzere, mallarda, nefislerde ve ürünlerde noksanlık vermek sûreti ile onları sınaması için 'لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ' [Umulur ki onlar rücû ederler.] Yani: Günahlarından (rücû ederler)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Rûm Suresi, 41. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁵² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَيِّمِ] Öyleyse vechini kayyim Dîn'e ikâme et]' Müstakîm/dosdoğru olana ki o, İslâm Dîni'dir. '[مَنْ قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمَ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ] Allah'tan onun geri çevrilmesi olmayan bir gün gelmeden önce]' Yani: Kıyâmet Günü. Kimse onu, Allah'ı geçip de engellemeye muktedir değildir. '[يَوْمَئِذٍ يَصْدَعُونَ] O gün (insanlar) ayrılırlar]' Yani: Bir fırka Cennet'te ve bir fırka çılgın alevde olmak üzere ayrılırlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begâvî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 275. sayfa]

¹⁷⁵³ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَلَا تُفْسِدُوا] artık nefisleri için döşemiş olurlar]' (Cennet'te) yatakları tesviye ederler/düzeltirler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 87. sayfa]

Ve oysa ondan önce -üzerlerine (yağmur) inzâl edilmeden önce- elbette ümitsizliğe düşmüşlerdi.(49)

Artık Allah'ın rahmetinin eserlerine nazar et. Arz'a, ölümünün ardından nasıl hayât veriyor. Muhakkak ki O, ölümlere elbette hayât verecektir. Ve O, her şey üzerine Kadîr'dir.(50)

Ve eğer bir rüzgâr irsâl etsek de o ekini sararmış görseler, elbette onun ardından küfrânda bulunmaya başlarlar.(51)

O halde muhakkak ki sen mevtâyâ işittiremezsin. Ve dâveti sağırlara işittiremezsin, arkalarını dönmüş giderlerken.(52)¹⁷⁵⁴

Ve sen, âmâları dalâletlerinden hidâyet edici değilsin, âyetlerimize îmân edenlerden başkasına işittiremezsin. İşte onlar müslümanlardır.(53)¹⁷⁵⁵

Allah, O ki, sizi bir zaaftan halk etti, sonra zaafın ardından bir kuvvet kıldı, sonra kuvvetin ardından bir zaaf ve saç aklıgı kıldı. Dilediğini halk eder. Ve O, Alîm'dir, Kâdir'dir.(54)

Ve Saat'in kıyâm edeceği gün,¹⁷⁵⁶ mücrimler bir saatten başka kalmadıklarına kasem ederler. İşte böyle çevriliyorlar idi.(55)¹⁷⁵⁷

Ve o ilim ve îmân verilenler dediler ki: 'Andolsun ki, Allah'ın Kitâb'ında ba's gününe kadar kaldınız. İşte bu ba's günüdür. Ve lâkin siz ilmetmeyenler oldunuz.'(56)

¹⁷⁵⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "[فَأِنَّكَ لَا تَسْمَعُ] O halde muhakkak ki sen mevtâyâ işittiremezsin]' Bu, Allah'ın kâfir için bir darb-ı meselidir: Nitekim mevtânın/ölünün dâveti işitmediği gibi, kezâ kâfir de işitmez. '[وَلَا تَسْمَعُ الصَّمَّ الدَّعَاءَ إِذَا وَلَّوْا مُدْبِرِينَ]' Ve dâveti sağırlara işittiremezsin, arkalarını dönmüş giderlerken.]' Buyuruyor ki: Şayet arkasını dönmüş giden bir sağıra seslensen, o seni işitmez. Aynı şekilde kâfir de, işitmez ve işittiğinden faydalanmaz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 88. sayfa]

¹⁷⁵⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurur ki: "Nitekim, cesetlerindeki ölümlere işittirmek senin kudretin dâhilinde değildir. Ve kelâmını, işitmeyen sağırlara ulaştıramazsın. Aynı zamanda onlar buna arkalarını da dönmüşlerdir. Aynı şekilde, hakka karşı kör olanları hidâyete erdirmeye ve onları dalâletlerinden döndürmeye de kudretin yetmez. Bilakis bunlara kâdir olan, Allahu (تعالى)'dır. Şüphesiz ki O dilerse, dirilerin seslerini kudreti ile ölümlere işittirmeye kâdirdir. O, dilediğini hidâyete erdirir, dilediğini dalâlete düşürür. O'nun dışında kimsenin buna kudreti yetmez. Bunun için Allahu (تعالى) şöyle buyurmuştur: '[أَنْ تَسْمَعُ] âyetlerimize îmân edenlerden başkasına işittiremezsin. İşte onlar müslümanlardır.' Yani: Boyun eğin, icâbet eden, itaat edenlerdir. İşte hakkı işitip de ona tâbi olanlar bunlardır. Bu, mü'minlerin hâlidir. Evvelki ise kâfirlerin misâlidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Rûm Suresi, 53. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁵⁶ 12. âyete bakınız

¹⁷⁵⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "[وَيَوْمَ تَقُومُ] Ve Saat'ın kıyâm edeceği gün, mücrimler bir saatten başka kalmadıklarına kasem ederler. İşte böyle çevriliyorlar idi.' Yani: Dünyâda yalanlıyorlar. '[يُؤْفَكُونَ]' doğruluktan çevriliyorlar ve doğruluğu terkedip yalana sapıyorlar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 89. sayfa]

Artık o gün o zulmedenlere mâzeretleri menfaat sağlamaz ve onlardan (Allah'ı) hoşnut etmeleri istenmez.(57)¹⁷⁵⁸

Ve andolsun ki, bu Kur'ân'da insanlar için her darb-ı meseli ettik. Ve eğer onlara bir âyet ile gelsen, elbette o küfredenler derler ki: 'Siz bâtılla uğraşanlardan başkası değilsiniz.'(58)¹⁷⁵⁹

İşte Allah, o ilmetmeyenlerin kalblerinin üzerini böyle mühürler.(59)

Öyleyse sabret. Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakkıdır. Ve o yakîn etmeyenler seni hafifliğe götürmesinler.(60)¹⁷⁶⁰

¹⁷⁵⁸ Âyetin: '[وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ]' kısmı Nahl Suresi'nin 84. âyetinin ve Câsiye Suresi'nin 35. âyetinin son kısmı ile aynıdır. Nahl Suresi'nin 84. âyetinin tefsirinde İmâm Kurtubî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini nakletmiştik: "'[وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ]' **hoşnut etmeleri istenmez**]' Yani, onlardan (Allah'ı) râzı etmeleri istenmez ve onlar, Rabblerini râzı etmekle mükellef tutulmayacaklardır. Çünkü Âhiret, mükellefiyetlerin olacağı bir diyâr değildir. Onların dünyâya rücû edip tevbe etmelerine de izin verilmeyecektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi'nin 84. âyetinin tefsirinde]

¹⁷⁵⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[هَذَا الْقُرْآنُ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ]' **Ve andolsun ki, bu Kur'ân'da insanlar için her darb-ı meseli ettik.**' Yani: Hakkı onlara beyân ettik. Ve bunu onlara îzâh ettik. Hakkı, mübîn olarak görsünler ve ona tâbi olsunlar diye kendilerine bu hususta darb-ı meseller ettik. '[وَلَنْ جَنَّتْهُمْ بَايَةَ لِيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ]' **Ve eğer onlara bir âyet ile gelsen, elbette o küfredenler derler ki: 'Siz batıl şeyler uyduranlardan başkası değilsiniz.'**' Yani: Hangi âyeti görürlerse görsünler, kendi görüşleri ile ister aynı olsun ister farklı olsun, onlar o âyete îmân etmezler, onun sihir ve bâtil olduğuna inanırlar. Nitekim ayın yarılması husûsunda ve diğerlerinde de böyle söylemişlerdi." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Rûm Suresi, 58. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁶⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا]' **Öyleyse sen sabret. Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakkıdır**]' Yani: Muhâlefet ve inâdlarına sabret, artık muhakkak ki Allah (سبحانه وتعالى) sana vaad ettiği nusretini yerine getirecek ve âkibeti dünyâ ve Âhiret'te sana ve sana tâbi olanların üzerine kılacaktır. '[وَلَا يَسْنَخُكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ]' **Ve o yakîn etmeyenler seni hafifliğe götürmesinler**]' Yani: Bilakis, Allah'ın seni irsâl etmiş olduğu üzere sâbit ol. Bu itibarla muhakkak ki o, hakkında hiç bir kuşku olmayan hakkıdır. Ve ondan sapma. Ve onun dışında tâbi olunacak bir hidâyet yoktur. Bilakis hakk külliyyen ona münhasırdır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Rum Suresi, 60. âyetin tefsirinde]

31. LUKMÂN SÛRESİ (34 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm.(1)¹⁷⁶¹

Bunlar, hakîm Kitâb'ın âyetleridir.(2)

Muhsinler için bir hidâyet ve bir rahmettir.(3)¹⁷⁶²

Onlar ki, namazı ikâme ederler ve zekâtı verirler. Ve onlar, Âhiret'e onlar yakîn ederler.(4)¹⁷⁶³

İşte onlar Rabblerinden bir hidâyet üzeredirler. Ve işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(5)¹⁷⁶⁴

Ve insanlardan kimi ilimsizce Allah'ın yolundan dalâlete düşürmek için boş hadîse müştêrî çıkarlar.¹⁷⁶⁵ Ve onu eğlence ittihaz ederler. İşte onlar, onlar içindir aşağılayıcı bir azâb.(6)

Ve ona âyetlerimiz tilâvet edildiğinde, kibirlenerek yüz çevirir. Sanki onları işitmemiştir, sanki kulaklarında bir ağırlık vardır. Artık onu elîm bir azâb ile tebşîr et.(7)

---

¹⁷⁶¹ Bu âyet Bakara Suresi'nin 1. âyeti, Âl-i İmrân Suresi'nin 1. âyeti, Ankebût Suresi'nin 1. âyeti, Rûm Suresi'nin 1. âyeti ve Secde Suresi'nin 1. âyeti ile aynıdır.

¹⁷⁶² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Bu Kur'ân'ı, muhsinler/ihsân edenler için bir hidâyet, şifâ ve rahmet kılmıştır. Onlar ki kendileri, şerîate tâbi olmada güzel amel etmişler, farz kılınan namazları, -ve o farzları takip eden nafilâ namazları tertîb üzere olsun olmasın- usûl ve vakitlerine riâyet ederek ikâme etmişler, üzerlerine farz olan zekâtı hak sahiplerine vermişler, akrabaya ve yakınlarla sılâ-i rahîm yapmışlar, Âhiret yurdundaki karşılığa yakînen îmân etmişler, bunun sevâbını sadece Allah'tan arzu etmişler, O'na karşı riâyâ içinde olmamışlar, insanlardan bir karşılık ve teşekkür de beklememişlerdir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Lukmân Suresi, 3. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁶³ Neml Suresi'nin 3. âyetiyle aynıdır

¹⁷⁶⁴ Bakara Suresi'nin 5. âyetiyle aynıdır

¹⁷⁶⁵ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Ebu Umâme (رضي الله عنه)'tan Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "'Şarkıcı câriyeleri satmayın, onları satın almayın ve onlara şarkı söylemeyi öğretmeyin. Onlar üzerinde yapılan ticârette hayır yoktur. Ve onların kazancı harâm'dır.' Ve şu âyet, bunun misli hakkında inzâl edilmiştir: 'وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ/Ve insanlardan kimi ilimsizce Allah'ın yolundan dalâlete düşürmek için boş hadîse müştêrî çıkarlar.]'" [Ebu İsa Muhammed ibn İsa ibn Sevre et-Tirmizî, Sünen-i Tirmizî (3195); Şeyh el-Elbânî Sahihu Sünen-i Tirmizî'de hadis için: 'Hasendir' demiştir]

İmâm Hâkim (رحمه الله), Saîd bin Cubeyr (رحمه الله)'tan Ebu's-Sahbâ el-Bekrî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Abdullah bin Mes'ud (رضي الله عنه)'a şu âyet hakkında suâl edilmiştir: '[وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ /Ve insanlardan kimi Allah'ın yolundan dalâlete düşürmek için boş hadîse müştêrî çıkarlar.]' Bunun üzerine demiştir ki: '(Bu) şarkıdır, VAllahi, O ki Kendisinden başka ilâh yoktur.' Bunu üç defa tekrarlamıştır." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (2/411); Hâkim: 'Sahîhtir' der ve İmâm Zehebî ise: 'Senedi hasendir' demiştir]

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onlar içindir Naîm Cennetleri.(8)¹⁷⁶⁶

Orada muhalledlerdir. Allah'ın vaadi hakkıdır. Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(9)

Semâları direkler olmaksızın halk etti, onları görüyorsunuz. Ve Arz'da sizi sarsar diye sâbit dağlar ilkâ etti. Ve orada her debelenenden yaydı. Ve semâdan bir su inzâl ettik de orada her kerîm çiftten yetiştirdik.(10)

İşte bu, Allah'ın halk ettiğidir. İmdi gösterin bana, O'nun o dûnundakiler ne halk etmiştir?¹⁷⁶⁷ Bilakis, zâlimler mübîn bir dalâlet içindedirler.(11)

Ve andolsun ki, Lukmân'a Allah'a şükret diye hikmet verdik.¹⁷⁶⁸ Ve kim şükrederse, artık ancak kendi nefsi için şükreder. Ve kim küfrederse, o takdirde muhakkak ki Allah Ganiyy'dir, Hamîd'tir.(12)

Ve hani Lukmân oğluna -ve o ona vaaz ediyordu- demişti ki: 'Ey oğulcuğum! Allah'a şirk koşma! Muhakkak ki şirk, elbette azîm bir zulümdür.'(13)

Ve insana vâlideynini tavsiye ettik. Annesi onu güçsüzlük üstüne güçsüzlükle taşımıştır, -ve onun (sütten) kesilmesi iki sene içindedir- şükret diye Bana ve vâlideynine. Dönüş Bana'dır.(14)

Ve eğer hakkında bir ilmin olmayanı Bana şirk koşasın diye seninle mücâhede ederlerse, o takdirde onlara itaat etme. Ve dünyâda onlara mârûf üzere sâhib çık.¹⁷⁶⁹ Ve Bana yönelenin yoluna tâbi ol. Sonra merciiniz Bana'dır. Böylece amel etmiş olduklarınızı size bildireceğim.(15)

¹⁷⁶⁶ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "[جَنَّاتُ النَّعِيمِ/Naîm Cennetleri]' Tüm Cennetleri kapsayan bir isimdir. Çünkü Cennetlerin hepsi, kendisi ile nimete nâil olunan türlü çeşit yiyecek, içecek, giysi, şekil, güzel koku, iç açıcı manzara, geniş meskenler ve sâir görülen ve görülmeyen nimetler ihtivâ etmektedir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Hâdî'l-Ervâh, 75. sayfa]

¹⁷⁶⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَأُرُونِي [عز وجل]'nin dışındakiler ne halk etmiştir? Bu meydan okuma ve Kur'ân'da geçen tüm meydan okumalar, mevcut olması mümkün olmayan hususlardır. Çünkü şayet o şey mümkün olsaydı, meydan okuma, içinde hiçbir fayda olmayan bir boş söz olurdu." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Lukmân Suresi Tefsîri, 70. sayfa]

¹⁷⁶⁸ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ [Ve andolsun ki, Lukmân'a hikmet verdik]' kavli hakkında demiştir ki: "Nübüvvet vermeksizin fıkıh, akıl ve kavilde isâbet verdik." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 93. sayfa]

¹⁷⁶⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا [Ve dünyâda onlara mârûf üzere sâhib çık.]' Yani: Dünyâda onlara birr/iyilik ve sıra/bağlılık ile sâhib çık." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 231. sayfa]

'Ey oğulcuğum! Muhakkak ki o (amel), hardaldan bir tane ağırlığında olsa ve bir kaya içinde veya semâlarda veya Arz içinde olsa, Allah onu getirir. Muhakkak ki Allah, Lâtif'tir, Habîr'dir.'(16)

'Ey oğulcuğum! Namazı ikâme et ve mâruf ile emret ve münkerden nehyet. Ve sana isâbet edene sabret. Muhakkak ki bu, azmedilen işlerdendir.'(17)

'Ve insanlara yanağını çevirme. Ve Arz'da böbürlenerek yürüme. Muhakkak ki Allah, hiçbir kendini beğenip iftihâr edene muhabbet etmez.'(18)¹⁷⁷⁰

'Ve yürüyüşünde muktesid ol¹⁷⁷¹ ve sesinden alçalt. Muhakkak ki seslerin en çirkini, elbette eşeklerin sesidir.'(19)

Allah'ın semâlardakini ve Arz'dakini sizin için musahhar ettiğini görmediniz mi? Ve üzerinize zâhiren ve bâtınen nîmetlerini yaydı. Ve insanlardan kimi ilimsiz ve hidâyet edicisiz ve münîr bir Kitâb'ı olmaksızın Allah hakkında mücâdele eder.(20)¹⁷⁷²

Ve onlara denildiğinde: 'Allah'ın inzâl ettiğine tâbi olun.' Derler ki: 'Bilakis, babalarımızı üzerinde bulduğumuza tâbi oluruz.'¹⁷⁷³ Velev ki şeytân onları çılgın ateş azâbına dâvet ediyor ise (de) mi?(21)

¹⁷⁷⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَا تُصَعِّرْ / وَخَذَكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ] Ve insanlara yanağını çevirme. Ve Arz'da böbürlenerek yürüme. Muhakkak ki Allah, hiçbir kendini beğenip iftihâr edene muhabbet etmez.]" Onu kibirlenmekten nehyetmiştir. '[وَلَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ] / Muhakkak ki Allah, hiçbir kendini beğenip iftihâr edene muhabbet etmez.]" kavli, övünüp duran kibirli kimselere mâtûftur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 96. sayfa]

¹⁷⁷¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ] / Ve yürüyüşünde muktesid ol]" Yani: Yürüyüşün orta halli olsun, at koşturur gibi de koşarak da olmasın." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 289. sayfa]

¹⁷⁷² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der : "Allah (سبحانه وتعالى), halk ettiklerinin dikkatini dünyâ ve Âhiret'te kendilerine bahşettiği nimetlere çekerek buyuruyor ki O, gece gündüz aydınlandıkları yıldızları, orada halkettiği bulutları, yağmur, kar ve dolusuyla semâlardakileri onlara musahhar etmiştir. Semâyı onlar için muhâfaza edilmiş bir tavan kılmıştır. Onlar için Arz'da halk ettiği istikrâr, nehirler, ağaçlar, ekin ve ürünler de onların emrine verilmiştir. Ve Allah, zâhir/görülen ve bâtın/görülmeyen nîmetlerini onlara, resûller göndererek, kitâblar inzâl ederek ve şüpheyi gidererek ihsân etmiştir. Sonra tüm bunlara rağmen insanların hepsi îmân etmemiştir. Bilakis onlardan, Allah hakkında mücâdele edenler çıkmıştır. Yani: Tevhîdine ve resûller irsâl etmesine karşı çıkanlar olmuştur. Onların bu husustaki mücâdelesi ilimsizcedir. Onların mücâdelesi sahîh bir hüccete de dayanmaz, sahîh mu'teber bir kitâba da dayanmaz. Bunun için Allahu (تعالى): '[وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ] (تعالى): 'Ve insanlardan kimi ilimsiz ve hidâyet edicisiz ve münîr bir Kitâb'ı olmaksızın Allah hakkında mücâdele eder.]" buyurmuştur. '[وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُنِيرٍ] / münîr bir Kitâb]' Yani: Mübîn/apaçık, aydınlatan (bir Kitâb)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Lukmân Suresi, 20. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁷³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine demiştir ki: "'[وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ / أَتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ] / Allah'ın inzâl ettiğine tâbi olun.]" Yani: Resûlu'ne inzâl ettiği mutahhar/tertemiz şerîate. '[وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاعًا] / Derler ki: 'Bilakis, babalarımızı üzerinde bulduğumuza tâbi oluruz.]" Yani: Onların, eski atalarına tâbi olmaktan başka bir hüccetleri olmamıştır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Lukmân Suresi, 21. âyetin tefsirinde]

Ve kim vechini -ve o muhsin olduğu halde- Allah'a teslim ederse, o takdirde en sağlam kulpa temessük etmiştir.¹⁷⁷⁴ Ve işlerin âkibeti Allah'adır.(22)

Ve kim küfrederse, artık onun küfrü seni hüznlendirmesin. Onların merciileri Bize'dir. O zaman onlara amel ettiklerini bildiririz. Muhakkak ki Allah, sadırların özüne Âlîm'dir.(23)

Onları az metâlandırırız. Sonra onları galîz bir azâba sürükleriz.(24)

Ve eğer onlara suâl etsen: 'Semâları ve Arz'ı kim halk etti?' Elbette derler ki: 'Allah.' De ki: 'Hamd Allah içindir.' Bilakis, onların ekserîsi ilmetmezler.(25)

Semâlar ve Arz'dakiler Allah'ındır. Muhakkak ki Allah, O, Ganiyy'dir, Hamîd'tir.(26)

Velev ki Arz'daki ağaçlardan kalem ve deniz (mürekkep olsa), onun ardından yedi deniz ona katılsa, Allah'ın kelimeleri tükenmez.¹⁷⁷⁵ Muhakkak ki Allah, Azîz'dir, Hakîm'dir.(27)

Ne halk edilmeniz ve ne (de) ba's edilmeniz bir nefis gibi¹⁷⁷⁶ olmaktan başka değildir.¹⁷⁷⁷ Muhakkak ki Allah, Semî'dir, Basîr'dir.(28)

Allah'ın geceyi gündüzün içine kattığını ve gündüzü gecenin içine kattığını ve güneşi ve ayı musahhar ettiğini, herbirinin müsemmâ bir ecele cereyân ettiğini¹⁷⁷⁸ ve Allah'ın amel ettiklerinizden Habîr olduğunu görmez misin?(29)

¹⁷⁷⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allahu (تعالى), vechini Allah'a teslim eden, yani ameli O'na hâlis kılan, O'nun emirlerine uyup şerâtına tâbi olan kimseden haber vermektedir. Bunun için: '[وَهُوَ مُحْسِنٌ/ve o muhsin olduğu halde]' buyurmuştur. Yani: Allah'ın emrettiğine ittibâ ederek, yasakladığını terk ederek amelinde ihsân sâhibi olarak. '[فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى/ve o takdirde en sağlam kulpa temessük etmiştir]' Yani: Allah'tan, kendisine azâb etmeyeceğine dâir sağlam bir mîsâk almıştır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Lukmân Suresi, 22. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁷⁵ Ebu's-Şeyh el-İsfehânî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامَ وَالْبَحْرُ يَمْدُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ/velev ki arzdaki ağaçlardan kalem ve deniz (mürekkep olsa), onun ardından yedi deniz ona katılsa]' Eğer arzın ağacı kalem kılınsa ve denizin suyu bir mürekkep içinde kılınsave Allah (عز وجل) de: 'Şu ve şu benim emrimdendir.' buyursa idi, elbette denizin suyu biter ve kalemler kırılırdı." [Ebu Muhammed AbdUllah bin Muhammed bin Câfer (Ebu's-Şeyh) el-İsfehânî, Kitâbu'l-Azame, 2. cilt, 504. sayfa (165.)]

¹⁷⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[كُنْفَسٍ وَاحِدَةٍ/ bir nefis gibi]' kavli hakkında demiştir ki: "Aza ve çoğa: '[كُنْ/OI]' buyurur; '[فَيَكُونُ/Böylece olur.]'" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 98. sayfa]

¹⁷⁷⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَا خَلَقْتُمْ وَلَا بَعَثْتُمْ إِلَّا كُنْفَسٍ وَاحِدَةٍ/Ne halk edilmeniz ve ne (de) ba's edilmeniz bir nefis gibi olmaktan başka değildir.]' Yani: Tüm insanları halk etmesi ve Meâd/Dönüş Günü onları ba's etmesi, O'nun kudretine nisbetle, ancak tek bir nefsi halk etmesi nisbeti gibidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Lukmân Suresi, 28. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁷⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى/herbirinin müsemmâ bir ecele cereyân ettiğini]' hakkında

Bu, Allah'ın, O'nun hakk olmasından ve O'nun dûnundan duâ ettiklerinin¹⁷⁷⁹ bâtil olmasından ve Allah'ın, O'nun Aliyy,¹⁷⁸⁰ Kebîr olmasındandır.(30)

Âyetlerinden size göstermesi için, Allah'ın nimetiyle, gemilerin denizde cereyân ettiğini görmedin mi? Muhakkak ki bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için elbette âyetler vardır.(31)

Ve onları gölgeler gibi dalgalar sardığında, Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a duâ ederler. Böylece onları karaya necât buyurduğumuzda, artık onlardan muktesid olan vardır.¹⁷⁸¹ Ve herbir gaddâr,¹⁷⁸² küfrânda bulunandan başkası âyetlerimizi inkar etmez.(32)

Ey insanlar! Rabbinize takvâ edin. Ve bir günden haşyet duyun ki, baba evlâdından (bir şey) ödeyemez ve evlâd, o (da) babasından bir şey ödeyemez. Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakktır.¹⁷⁸³ Bu itibarla dünyâ hayâtı sizi aldatmasın. Ve aldaticı, Allah ile sizi aldatmasın.(33)¹⁷⁸⁴

Muhakkak ki Allah, Saat'in¹⁷⁸⁵ ilmi O'nun indindedir. Ve yağmuru inzâl eder ve rahîmlerdekini ilmeder. Ve bir nefis yarın ne kesbedeceğini bilemez. Ve bir nefis Arz'ın neresinde öleceğini bilemez.¹⁷⁸⁶ Muhakkak ki Allah, Alîm'dir, Habîr'dir.(34)

demiştir ki: "Bunun içi onların hepsinin bir vakti, mâlûm bir sınırı vardır. Hiçbiri bu süreyi ne aşabilir ne de geçebilir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 98. sayfa]

¹⁷⁷⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَا يَذْعُونَ مِنْ دُونِهِ ve O'nun dûnundan duâ ettikleri]' Yani: O'ndan başka duâ ettikleri." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 179. sayfa]

¹⁷⁸⁰ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْعَلِيّ]/el-Aliyy]' Yani: Her türlü ayıp, kötülük ve noksanlıktan âlî olandır. Ve O'nun uluvvunun kemâlinin bir göstergesi de O'nun üzerinde hiçbir şeyin olmamasıdır, bilakis O her şeyin üzerindedir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Şifâu'l-Alîl fi Mesâilî'-Kadâ ve'l-Kader, 2/512]

¹⁷⁸¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ /Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a duâ ederler]' Yani: Duâda ihlâslı olurlar. '[فَلَمَّا تَجِبَهُمْ إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ]'artık onlardan muktesid olan vardır]' Yani: Verdiği söze vefâ göstermek bağlamında fiilinde adâletli olan vardır. '[مُقْتَصِدٌ/muktesid]' Yani: Kavlinde muktesid/orta halli olup isrâf etmeyen. Onlardan isrâf eden de vardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 239. sayfa]

¹⁷⁸² Bu açıklama İmâm Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[هَاتَّارٌ/hattâr]' kavli hakkında demiştir ki: "Gaddâr." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 98. sayfa]

¹⁷⁸³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[وَالَّذِي لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ]/Ve bir günden haşyet duyun, baba evlâdından (bir şey) ödeyemez]' Yani: Allah'ın azâbından (kurtarmak için) onun fidyesini veremez. '[مُحَكِّكٌ كِي اللَّهِ الْوَادِي حَقٌّ]/Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakktır.' Yani: Ba's edilme/diriltirme ve hesâb ve Cennet ve Ateş." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 379. sayfa]

¹⁷⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَا يَغُرَّتْكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ]/Ve aldaticı, Allah ile sizi aldatmasın.]' hakkında demiştir ki: "İşte o şeytândır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 99. sayfa]

¹⁷⁸⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir. Kıyâmet'in '[السَّاعَةُ/Saat]' olarak isimlendirilmesi, onun vukû bulacak en azîm olay olması hasebiyledir. Çünkü onda,

yalanlayıcılar için bir vaîd/korkutma vardır ve bunun için onlar Sâat ile korkutulurlar." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

¹⁷⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ [Muhakkak ki Allah, Saat'in ilmi O'nun indindedir.] Allah'ın sadece kendisine tahsîs buyurduğu gaybî şeyler. Allah ne bir mukarreb meleği, ne de irsâl edilmiş bir mürseli bu gaybî hususlara muttalî kılmıştır. 'إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ/Muhakkak ki Allah, Saat'in ilmi O'nun indindedir.] İnsanlardan hiçbirisi, Sâat-i Kıyâmet'in ne zaman kâim olacağını, hangi yılda, hangi ayda vâki olacağını, gece mi gündüz mü meydana geleceğini bilemez. 'وَيَنْزِلُ الْغَيْثُ/Ve yağmuru inzâl eder]' Hiç kimse yağmurun ne zaman nâzil olacağını, gece mi gündüz mü yağacağını bilemez. 'وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ/ve rahîmlerdekini ilmeder]' Hiç kimse rahîmlerdekini, onun erkek mi kız mı, kırmızı mı siyah mı olduğunu veya mâhiyetini ilmedemez. 'وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا/Ve bir nefis yarın ne kesbedeceğini bilemez.] Hayır mı şerr mi kesbedeceğini bilemez. Âdem oğlu ne zaman öleceğini bilemez. Belki de yarın öleceksin. Belki de yarın başına bir musîbet gelecek. 'وَمَا تَذَرِي نَفْسٌ بَأَىٰ أَرْضٍ تَمُوتُ/Ve bir nefis Arz'ın neresinde öleceğini bilemez.] İnsanlardan hiçbirisi, Arz'da öleceği yerin neresi olacağını, karada mı denizde mi ovada mı yoksa dağda mı vefât edeceğini bilemez." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 101. sayfa]

32. SECDE SÛRESİ (30 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elif, Lâm, Mîm.(1)¹⁷⁸⁷

Kitâb'ın inzâl edilişi -onda kuşku yoktur- âlemlerin Rabbindendir.(2)

Yoksa, onu iftirâ etti mi diyorlar? Hayır, o hakktır, Rabbindendir. Senden önce bir nezîr gelmemiş bir kavmi inzâr etmen içindir. Umulur ki onlar hidâyet bulurlar.(3)¹⁷⁸⁸

Allah, O ki, semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri altı günde halk etmiştir, sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.¹⁷⁸⁹ Sizin için O'nun dûnundan bir velî yoktur¹⁷⁹⁰ ve ne (de) bir şefaatacı. Daha tezekkür etmiyor musunuz?(4)

Semâ'dan Arz'a kadar emri tedbîr eder. Sonra saydığınızdan bin sene mikdârı olan bir günde O'na yükselir.(5)

¹⁷⁸⁷ Bu âyet Bakara Suresi'nin 1. âyeti, Âl-i İmrân Suresi'nin 1. âyeti, Ankebût Suresi'nin 1. âyeti, Rûm Suresi'nin 1. âyeti ve Lukmân Suresi'nin 1. âyeti ile aynıdır.

¹⁷⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَتُنذِرَ قَوْمًا مَّا] Senden önce bir nezîr gelmemiş bir kavmi inzâr etmen içindir. Umulur ki onlar hidâyet bulurlar." Ümmî bir ümmet idiler, Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'den önce onlara bir nezîr/uyarıcı gelmemişti. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 102. sayfa]

¹⁷⁸⁹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Öyle ki biz, Allah (عز وجل)'nin haberine îmân ederiz. Hâlık'ımız Arş'ının üzerine istivâ buyurmuştur. Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyiz. Ve -mu'attıla ve cehmiyyenin dediği gibi- bize söylenenden başka bir kavil söylemeyiz. Mu'attıla ve cehmiyye şöyle der: 'O, Arş'ı üzerine istivâ değil istivlâ etmiştir.' Böylelikle onlara söylenenden başka bir kavle tebdîl etmişlerdir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtı'r-Rabb, 233. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise -daha önce geçtiği üzere- şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى سِدْرٍ مَّجِيدٍ]' Sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur." [A'raf sûresi, 54. âyet] kavli hakkında, insanlar pek çok söz söylemişlerdir." Sonra İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle devam eder: "Bu konuda Mâlik ve Evzaî ve Sevrî ve Leys ibn Sa'd ve Şafî ve Ahmed ve İshâk ibn Râhûye ve eski ve yeni diğer Müslüman imâmlardan Selefî Sâlih'in mezhebine sülûk edilmelidir/girilmelidir. Ve bu yol, bu âyeti tekyîf ve teşbîh ve tâ'til etmeden, geldiği gibi kabul etmektir. Teşbîhçilerin zihinlerine hemen geliveren zahir mânâ; Allah (سبحانه وتعالى)'dan nefyolunmuştur. Muhakkak ki Allah; mahlukâtından hiçbir şey O'na benzemez. '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ]' [Şura Sûresi, 11. âyet] Bilakis durum; imâmların -[Buhârî'nin hocası] Nuaym bin Hammâd el-Huzâî onlardandır- dediği gibidir: 'Kim Allah'ı mahlukatına teşbîh ederse kâfir olur. Kim Allah'ın kendisiyle nefsi vasfettiklerini inkar ederse kâfir olur. Allah'ın nefsi vasfettiği ve Resûlu'nun (vasfettiklerinde) teşbih yoktur.' [İmâm Zehebî, 'el-Uluvv'da sahîh bir isnâd ile zikretmiştir. Şeyh el-Elbânî de bunu 'Muhtasar el-Uluvv'da (184. sayfa) tashîh etmiştir.]

Kim Allah (سبحانه وتعالى) için sarîh âyetlerde ve sahîh haberlerde vârid olan şeyleri Allah (سبحانه وتعالى)'nın Celâl'ine layık vecih üzere isbât eder ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan noksanlıkları nefyederse; işte o, hidâyet yoluna sülûk etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, A'raf Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

¹⁷⁹⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَا لَكُمْ] Sizin için O'nun dûnundan yoktur' Yani sizin O'ndan başka (velî) yoktur." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Secde Suresi Tefsîri, 29. sayfa]

İşte gaybı ve müşâhede edilebileni ilmedendir. Azîz'dir, Rahîm'dir.(6)

O ki, halk ettiği her şeyi güzel yapmıştır. Ve insanı halk etmeye çamurdan başlamıştır.(7)

Sonra onun neslini bir özden, bayağı bir sudan kılmıştır.(8)

Sonra onu tesviye etmiştir ve içine ruhundan nefh buyurmuştur. Ve sizin için iştme ve görme ve gönüller kılmıştır. Ne az şükrediyorsunuz!(9)

Ve dediler ki: 'Arz'da helâk olduğumuzda mı,¹⁷⁹¹ muhakkak ki biz mi, hakîkaten yeni bir hilkatte olacağız?'¹⁷⁹² Bilakis onlar Rabblerine mülâki olmaya kâfirdirler.(10)

De ki: 'Sizin için o vekîl edilen Ölüm Meleği sizi vefât ettirecektir.'¹⁷⁹³ Sonra Rabbinize rücû ettirileceksiniz.'(11)

Ve mücrimleri, Rablerinin indinde başlarını eğdiklerinde görseydin. 'Rabbimiz, gördük ve işittik. Artık bizi rücû ettir, sâlih amel işleyelim. Muhakkak ki biz, yakîn edenleriz.' (diyeceklerdir.)(12)¹⁷⁹⁴

Ve eğer dileseydik, her nefse elbette hidâyetini verirdik. Ve lâkin: 'Elbette Cehennem'i tümüyle cinler ve insanlardan dolduracağım!' kavli Benden hakk olmuştur.(13)

O halde bu gününüze mülâki olmayı unutmanızdan dolayı tadın (azâbı). Muhakkak ki Biz (de), sizi unuttuk. Ve amel etmiş olduklarınızdan ötürü muhalled azâbı tadın.(14)

¹⁷⁹¹ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[الْأَرْضُ/ضَلَّلْنَا فِي]' Yani: Arz'da helâk olduğumuzda mı?)" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 244. sayfa]

¹⁷⁹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[الْأَرْضُ/ضَلَّلْنَا فِي]' Ve dediler ki: 'Arz'da helâk olduğumuzda mı?' Yani: Çürümüş kemik ve toprak hâline geldiğimizde mi? '[الْأَرْضُ/ضَلَّلْنَا فِي]' muhakkak ki biz mi, hakîkaten yeni bir hilkatte olacağız?]' Ve bu, inkâr üzere gelen bir istifhâmdır. Yani: 'Şüphesiz ki biz, öldükten sonra diriltilmeyeceğiz.' demek istiyorlardı." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 381. sayfa]

¹⁷⁹³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) dedi ki: "O ruhları kabzeden melek, tek bir melektir ve ismi '[الْمَوْتُ/Ölüm Meleği]'dir. Allah (سبحانه وتعالى)'nın buyurduğu (gibi): '[الْمَوْتُ الَّذِي يُكَلِّمُ]' De ki: 'Sizin için o vekîl edilen Ölüm Meleği sizi vefât ettirecektir.' Ve onu 'Azrâîl' olarak isimlendirmek, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den sâbit değildir. O ancak İsrâîl oğullarının haberlerindendir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Şerhu'l-Mümteâ, 5/244-245]

¹⁷⁹⁴ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "[الْمَوْتُ/Ölüm Meleği]' Yani tasdik edenleriz. Ve (yine) denilmiştir ki: 'Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in getirdiğini tasdik edenleriz.' Şimdi onlar, dünyâya tekrar döndürülme talepleri husûsundaki hırslarından dolayı, kendi nefislerini 'yakîn' ile temize çıkarmaya çalışmışlardır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1151. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Âyetlerimize ancak, onlarla kendilerine tezkîr edildiğinde o secdeye kapanan ve Rabblerini hamd ile tesbîh edenler îmân eder. Ve onlar kibirlenmezler.(15)¹⁷⁹⁵

Yanları yataklarından uzaklaşır. Rabblerine korku ve ümit ile duâ ederler ve onları rızıklandırdıklarımızdan infâk ederler.(16)

Artık onlar için, amel etmiş olduklarına karşılık olarak, gözlerin aydınlığından ne saklandığını bir nefis ilmedemez.(17)¹⁷⁹⁶

Öyleyse mü'min olan, fâsık olan gibi midir? Onlar müsâvî değildirler.(18)¹⁷⁹⁷

O îmân eden ve sâlih ameller işleyenlere gelince, artık onlar için, amel etmiş oldukları sebebiyle konukluk olarak Me'vâ Cennetleri vardır.(19)

Ve o fâsıklık edenlere gelince, artık onların me'vâları ateştir. Her ne zaman ondan hurûc etmeyi murâd etseler, onlar onun içine iâde olunurlar. Ve onlara denilir ki: 'Tadın o kendisini tekzîb etmiş olduğunuz ateş azâbını.'(20)

Ve elbette onlara en büyük azâbın dûnunda¹⁷⁹⁸ ednâ azâbtan¹⁷⁹⁹ tattıracağız. Umulur ki onlar rücû ederler.(21)

Ve kim, Rabbinin âyetleri tezkîr edildikten sonra onlardan îrâz edenden daha zâlimdir? Muhakkak ki Biz, mücrimlerden intikâm alıcılarız.(22)

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik. Bu itibarla sen ona mülâki olmaktan kuşkuda olma. Ve onu İsrâîl oğulları için bir hidâyet kıldık.(23)¹⁸⁰⁰

¹⁷⁹⁵ Secde âyetidir

¹⁷⁹⁶ İmâm Buhârî (رحمه الله), Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'tan Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'ın şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "'Allahu (تعالى) buyurdu ki: 'Sâlih kullarıma bir gözün görmediği, bir kulağın duymadığı ve beşer hatırına gelmeyen, muttalî olduklarınıza benzemeyen nîmetler hazırladım. ' Sonra: 'فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءُ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ/Artık onlar için, amel etmiş olduklarına karşılık olarak, gözlerin aydınlığından ne saklandığını bir nefis ilmedemez.](âyetini) kıraat buyurdu." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4780.)]

¹⁷⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ/Öyleyse mü'min olan, fâsık olan gibi midir? Onlar müsâvî değildirler.](hakkında demiştir ki: "Hayır vAllahi, onlar ne dünyâda, ne ölüm anında ve ne de Âhîret'te müsâvî/eşit olurlar." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 107. sayfa]

¹⁷⁹⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "'[دُونِ/dûnunda] (Büyük azâbtan) önce." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Secde Suresi Tefsîri, 101. sayfa]

¹⁷⁹⁹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[دُونِ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ/en büyük azâbın dûnunda] Ve bu Âhîret azâbıdır. '[عَذَابِ الدُّنْيَا/ednâ azâbtan] Ve bu dünyâ azâbıdır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1152. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁸⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَجَعَلْنَاهُ هُدًى/وَجَعَلْنَاهُ هُدًى/Ve onu İsrâîl oğulları için bir hidâyet kıldık.](Allah, Mûsâ'yı İsrâîl oğulları için bir hidâyet kılmuştur. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 108. sayfa]

Ve onlardan, sabrettiklerinde emrimizle hidâyete ulaştıran imâmlar kılmiştık.¹⁸⁰¹ Ve âyetlerimize yakîn eder olmuşlardı.(24)¹⁸⁰²

Muhakkak ki Rabbin, O, Kıyâmet Günü kendisinde ihtilâf etmiş oldukları hususlarda, aralarında fasledecektir.(25)

Ve onlardan önceki kuşaklardan nicesini helâk edişimiz, onlar için hidâyet edici olmadı mı?¹⁸⁰³ Onların meskenlerinde dolaşırlar. Muhakkak ki bunda, elbette âyetler vardır. Daha dinlemiyorlar mı?(26)

Ve görmediler mi ki, kupkuru Arz'a suyu gönderiyoruz da onunla ekinler hurûc ediyoruz. Ondan davarları ve nefisleri yemektir. Daha görmüyorlar mı?(27)

Ve derler ki: 'Bu fetih ne zaman,¹⁸⁰⁴ eğer sâdıklar iseniz?'(28)

De ki: 'Fetih Günü¹⁸⁰⁵ o küfredenlere îmânları menfaat vermez. Ve onlara süre (de) verilmez.'¹⁸⁰⁶(29)

Artık onlardan îrâz et ve bekle. Muhakkak ki onlar (da) bekleyicilerdir.(30)

---

¹⁸⁰¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ] **Ve onlardan emrimizle hidâyete ulaştıran imâmlar kılmiştık**]" Hayırda reisler/önderler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 108. sayfa]

¹⁸⁰² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ] **Ve âyetlerimize yakîn eder olmuşlardı.**]" Yani tasdîk eder (olmuşlardı)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 253. sayfa]

¹⁸⁰³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ] **Ve onlar için hidâyet edici olmadı mı?**]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Beyân edici/açıklayıcı olmadı mı?" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 108. sayfa]

¹⁸⁰⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ] **Ve derler ki: 'Bu fetih ne zaman?'**]" Yani: Kendilerine azâb hükmü verilme vakti ne zaman? Onlar bunu, alay etmek ve bu azâbın geleceğini yalanlamak için söylüyorlardı." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîz, 3. cilt, 385. sayfa]

¹⁸⁰⁵ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَوْمَ] **Fetih Günü.**" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 109. sayfa]

¹⁸⁰⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ] **Ve onlara süre verilmez.**]" Yani: Tevbe etmek veya özür beyân etmek için onlara mühlet verilmez. Şüphesiz ki tevbe etmek ve özür beyân etmek için dünyâda onlara mühlet verilmişti." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 253.-254. sayfalar]

33. AHZÂB SÛRESİ (73 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey Nebî! Allah'a takvâ et ve kâfirlere ve münâfıklara itaat etme. Muhakkak ki Allah, Alîm, Hakîm olandır.(1)¹⁸⁰⁷

Ve Rabbinden sana vahyedilene tâbi ol.¹⁸⁰⁸ **Muhakkak ki Allah, amel ettiklerinizden Habîr olandır.(2)**

Ve Allah üzere tevekkül et. Ve vekîl olarak Allah kâfidir.(3)¹⁸⁰⁹

Allah, bir adam için içinde iki kalb kılmanmıştır¹⁸¹⁰ **ve kendilerinden zihâr yaptığınız**¹⁸¹¹ **zevcelerinizi anneleriniz kılmanmıştır**¹⁸¹² **ve evlâdlıklarınızı oğullarınız**

¹⁸⁰⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'يا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ/Ey Nebî! Allah'a takvâ et]' Bu, yüksekte aşağı üzerine yapılan bir tenbihtir. Şüphesiz ki O, kulu ve Resûlu'ne bunu emrettiğinde, diğerlerinin de daha evlâ ve daha yaraşır bir yolla bu emre itaat etmesi gerekir. Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلَا تُطِيعُوا الْكَافِرِينَ/ve kâfirlere ve münâfıklara itaat etme]' Yani onları dinleme ve onlarla istişâre etme! '[إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا/Muhakkak ki Allah Alîm, Hakîm olandır.]' Yani: O, emirlerine tâbi olmana ve O'na itaat etmene en hakk sâhibi olandır. Şüphesiz O, işlerin netîcelerine Alîm'dir, kavillerinde ve fiillerinde Hakîm'dir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 1. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁰⁸ Şeyhulİslâm Ebu'l-Abbâs İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Buyurdu ki: '[وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ/Ve Rabbinden sana vahyedilene tâbi ol.]' Nebî'ye, ona vahyettiği Kitâb'a ve Hikmet'e -ki bu onun Sünnet'idir- ittibâ etmesini ve Allah'a tevekkül etmesini emretmiştir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 28. cilt, 441. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise şöyle der: "Allah (تعالى) buyurdu ki: '[وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ/Ve Rabbinden sana vahyedilene tâbi ol.]' Yani: Kur'ân ve Sünnet'ten (sana vahyedilene tâbi ol)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ/Ve Allah'a tevekkül et.]' Yani: Allah'a güven. '[وَكُفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا/Ve vekîl olarak Allah kâfidir.]' Yani: Sana muhâfaza edici olarak Allah yeter. Şöyle de denilmiştir: Sana rızık veren kefil olarak Allah yeter!" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 256.-257. sayfalar]

¹⁸¹⁰ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي جَوْفِهِ/Allah, bir adam için içinde iki kalb kılmanmıştır]' Bu lafzın altında şunu bulacaksın ki kalbin ancak bir veçhesi vardır. O bir cihete meylettiği zaman, diğer cihetlere meyletmeyecektir. Kulun, birisiyle Allah'a itaat edip O'nun emirlerine tâbi olacağı ve O'na tevekkül edeceği; diğeriyle ise gayrına itaat edeceği iki adet kalbi yoktur. Bilakis kulun tek bir kalbi vardır. Şayet o, Rabbini tevekkül, muhabbet ve takvâ ile birlemezse, bunları O'nun gayrına sarf edecektir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Ravdatu'l-Muhibbîn, 308. sayfa]

¹⁸¹¹ Zihâr hakkında İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "(Adamın hanımına şöyle demesidir:) 'Sen benim için annemin sırtı gibisin.'" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 4. âyetin tefsirinde]

¹⁸¹² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَا جَعَلَ أَرْوَاجَكُمْ الَّتِي تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ أُمَّهَاتِكُمْ/ve kendilerinden zihâr yaptığınız zevcelerinizi anneleriniz kılmanmıştır]' hakkında demiştir ki: "O eşini senin annen kılmanmıştır. Erkek, eşine zihâr yaptığında, şüphesiz ki Allah o hanımı o erkeğin annesi kılmanmıştır. Ama Allah bu hususta keffâret tayin etmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 111. sayfa]

kılmamıştır. Bunlar ağızlarınızla söylediklerinizdir.¹⁸¹³ Ve Allah, hakkı söyler. Ve O, yola hidâyet eder.(4)

Onları babaları(na nisbet) ile çağırın. Ve o, Allah indinde daha adâletlidir.¹⁸¹⁴ Fakat onların babalarını ilmetmiyorsanız, o takdirde onlar sizin Dîn'de kardeşlerinizdir ve dostlarınızdır. Ve hakkında hatâ ettiklerinizde üzerinize bir günâh yoktur ve lâkin kalblerinizin bile bile yaptığında vardır. Ve Allah Gafûr, Rahîm olandır.(5)

Nebî, mü'minlere nefislerinden evlâdır. Ve zevceleri anneleridir. Ve rahîm sâhibleri,¹⁸¹⁵ Allah'ın Kitâb'ında bazısı bazısına mü'minler ve muhâcirlerden evlâdır, dostlarınıza bir mârûf fiil etmeniz müstesnâ.¹⁸¹⁶ Bu, Kitâb'ta yazılmış olandır.(6)

Ve hani nebîlerden mîsâklarını almıştık. Ve senden ve Nûh ve İbrâhîm ve Mûsâ ve Meryem'in oğlu Îsâ'dan. Ve onlardan ağır bir mîsâk almıştık;(7)

Sâdıklara sadâkatlerinden suâl etmek için. Ve kâfirler için elîm bir azâb hazırlamıştır.(8)

Ey o îmân edenler! Allah'ın üzerinizdeki nîmetini zikredin. Hani size ordular gelmişti de onların üzerine bir rûzgâr ve göremediğiniz ordular irsâl etmiştik. Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr olandır.(9)

Hani size fevkinizden ve sizin en aşağıınızdan gelmişlerdi. Ve hani gözler kaymış ve kalbler gırtlaklara ulaşmıştı.¹⁸¹⁷ Ve Allah'a (türlü) zanlar ile zanda bulunuyordunuz.(10)¹⁸¹⁸

¹⁸¹³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ/ve evlâdhkılarınızı oğullarınız kılmamıştır]' [Evlâdlığını senin oğlun kılmamıştır. Bir adam birini, kendi oğlu olmadığı hâlde 'oğlum' diye çağırıyorsa işte (bu): '[ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ]/Bunlar ağızlarınızla söylediklerinizdir.]" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 111. sayfa]

1814 İmâm Buhârî (رحمه الله), AbdUllah ibn Ömer (رضي الله عنهم)'nın şöyle dediğini tahrîr etmiştir.: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in azâdlısı Zeyd bin Hârise (رضي الله عنه)'yi, '[أَفِطْ عِنْدَ اللَّهِ]' **Onları babaları(na nisbet) ile çağırın. Ve o, Allah indinde daha adâletlidir.]** âyeti nâzil oluncaya kadar 'Zeyd bin Muhammed/Muhammed'in oğlu Zeyd' diye çağırıyorduk." [Ebu Abdİllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4782.)]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (عز وجل)'nin kavli: 'أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ' / Onları babaları(na nisbet) ile çağırın. Ve o, Allah indinde daha adâletlidir.] Bu, İslâm'ın ilk dönemlerinde mevcûd olan ve yabancı çocukları evlâd edinip onları kendi oğlu gibi görmeye cevâz veren durumu nesheden bir emirdir. Allah (تبارك وتعالى), bu çocukların neseplerinin öz babalarına nisbet edilmesini emir buyurmuştur. Şüphesiz ki bu, adâlet, hakkaniyet ve iyiliktir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 5. âyetin tefsirinde]

1815 Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "'وَأُولُوا الْأَرْحَامَ/Ve rahîm sâhibleri)' Akrabalık sâhibleri" [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Ahzâb Suresi Tefsîri, 65. sayfa]

¹⁸¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "[أُولَئِكَ تَفْعَلُوا إِلَى أُولِيَائِكُمْ مَرْغُوفًا]' **dostlarınıza bir mârûf fiil etmeniz müstesnâ)**' hakkında demiştir ki: "Şirk ehlinde dostlarınıza tavsiyede bulunun. Ve onlar için mîrâs yoktur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 114. sayfa]

İşte orada mü'minler ibtilâ edildiler¹⁸¹⁹ ve şiddetli bir zelzele ile sarsıldılar.(11)

Ve hani münâfıklar ve kalblerinde o maraz olanlar diyorlardı ki: 'Allah ve Resûlu bize bir aldatmadan başkasını vaad etmemiştir.'(12)

Ve hani onlardan bir tâife demişti ki: 'Ey Yesrib ehli! Sizin için duracak yer yok. Artık rücû edin.' Ve onlardan bir fırka Nebî'den izin istiyorlardı. Diyorlardı ki: 'Muhakkak ki evlerimiz avrettir.'¹⁸²⁰ Ve onlar avret değildi. Onlar firâr etmekten başkasını murâd etmiyorlardı.(13)

Ve eğer çevrelerinden üzerlerine dâhil olursa, sonra fitne çıkarmaları istense, elbette onu yaparlardı. Ve onunla az (vakit) dışında kalmazlardı.(14)¹⁸²¹

Ve andolsun ki, arkalarına dönmeyeceklerini daha önce Allah'a ahid vermişler idi. Ve Allah'a verilen ahid suâl edilecek olandır.(15)¹⁸²²

De ki: 'Eğer siz ölüm veya katledilmekten firâr ederseniz, firâr size asla menfaat vermez. Ve o zaman azdan başka metâlandırılmazsınız.'(16)

De ki: 'Kimdir o kimse ki, sizi Allah'tan koruyabilir, eğer Allah sizin için bir kötülük murâd ederse veya sizin için bir rahmet murâd ederse?' Ve kendileri için Allah'ın dûnundan¹⁸²³ bir velî bulamazlar ve ne (de) bir nusret edici.(17)

¹⁸¹⁷ İmâm Buhârî (رحمه الله), Âişe (رضي الله عنها)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَدَّ جَاؤُكُمْ مِنْ فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنْكُمْ]' Hani size fevkinizden ve sizin en aşağıınızdan gelmişlerdi. Ve hani gözler kaymış ve kalbler gırtlaklara ulaşmıştı.] kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu Hendek günüdür." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu'l-Megâzî (4103.)]

¹⁸¹⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَتَنْظُنُّونَ بِاللَّهِ الظُّنُونَا/Ve Allah'a (türlü) zanlar ile zanda bulunuyordunuz.]" Yani: Zanlar muhtelif muhtelif oldu. Münâfıklar, Muhammed (صلى الله عليه و سلم) ve ashâbının (رضي الله عنهم) yok olacağı zannına kapıldılar. Mü'minler ise nusret ve zaferin kendileri lehine olacağı zannını beslediler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 331. sayfa]

¹⁸¹⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[اِبْتَلَى/ ibtilâ edildiler]' Yani: sırandılar." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 390. sayfa]

¹⁸²⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[مُحَاقِقَاتُ الْبُيُوتِ عَوْرَةً/Muhakkak ki evlerimiz avrettir.]' kavli hakkında demiştir ki: "Evlerimizin soyulmasından korkuyoruz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 117. sayfa]

¹⁸²¹ Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَوْ أَقْطَرَهَا/ Ve eğer çevrelerinden üzerlerine dâhil olursa]' Yani: Medîne'nin çevrelerinden üzerlerine dâhil olursa/girilse '[ثُمَّ سَبَلُوا الْفِتْنَةَ/sonra fitne çıkarmaları istense]' Yani: şirk. '[لَتَوَّهَّأ/ elbette onu yaparlardı]' Elbette onu getirirlerdi. '[وَمَا تَلَبَّثُوا بِهَا إِلَّا يَسِيرًا/Ve onunla az (vakit) dışında kalmazlardı]' Hesâb ettikleri şeyi nefislerinin hoşnut olacağı kısa bir süre yaparlardı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 117. sayfa]

¹⁸²² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُولًا/Ve Allah'a verilen ahid suâl edilecek olandır.]' Yani: Ondan suâl edileceksiniz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 267. sayfa]

¹⁸²³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "[الدُّنُودَانِ/Allah'ın dûnundan]' Yani:

Allah, sizden alıkoyanları ve kardeşlerine: 'Bize gelin!' diyenleri ilmediyor. Ve zora gelemmezler, azı müstesnâ.(18)¹⁸²⁴

Sizin üzerinize kıskançtırlar. Derken korku gelince, ölümden üzerine o baygınlık çöken gibi gözleri dönerek sana nazar ettiklerini görürsün. Böylece korku gidince, hayır üzere kıskançlık ederek sizi keskin diller ile incitirler.¹⁸²⁵ İşte onlar îmân etmediler de Allah amellerini boşa çıkardı. Ve bu, Allah'a kolay olandır.(19)

Hiziblerin gitmediğini hesâb ediyorlar. Ve eğer hizibler gelse, isterler ki bedevî arabaların içinde onlar bulunsunlar,¹⁸²⁶ haberlerinizden suâl etsinler. Ve eğer içinde olsalar, azı müstesnâ kıtâl etmezler.(20)

Andolsun ki, sizin için Allah Resûlu'nde güzel bir örnek olmuştur, Allah'ı ve Âhîret Günü'nü umar olanlar ve Allah'ı çok zikredenler için.(21)¹⁸²⁷

Ve mü'minler hizıbleri görünce, dediler ki: 'Bu, Allah ve Resûlu'nun bize vaad ettiğidir. Ve Allah ve Resûlu doğru buyurmuştur.' Ve (bu) îmân ve teslîmiyyetten başkasını onlara ziyâde etmemiştir.(22)¹⁸²⁸

(Allah'ın) gayrından" [Muhammed bin Sâlih el-Uzeymîn, Ahzâb Suresi Tefsîri, 138. sayfa]

1824 İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah, sizden **المُؤَقِّبِينَ** **مِنْكُمْ** **وَالْقَائِلِينَ لِإِخْوَانِهِمْ هَلُمَّ إِلَيْنَا**]" Onlar birbirlerine, firâr etmeyi emrediyorlardı. Bu, engel olma girişimidir. **وَلَا يَأْتُونَ الْبَاسَ**/'**Ve zora gelemezler**]' Yani: Kıtâle. **أَوْ لَا قَبِيلًا**/'**azı müstesnâ**]' Yani: Ancak az bir kısmı sorun çıkarmadan gelir. Çünkü o, Allah'tan gayrı içindir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîrû'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 393. sayfa]

1825 İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[أَشَحَّةٌ عَلَيْكُمْ/Sizin üzerinize kıskançtırlar.]' Allah yolunda infâk etmek ve yardım etmek hşusularında cimridirler. '[رَأَيْتَهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ]/Derken korku gelince, gözleri dönerek sana nazar ettiklerini görürsün.]' Başlarındaki gözleri korku ve korkaklıktan dönüyordu. '[كَأَلَذَى يُغْنَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ]/ölümünden üzerine o baygınlık çöken gibi]' Yani: Ölümünden üzerine o baygınlık çöken kimse gibi dönüyordu. Bu şu sebeptendir ki, ölüme yaklaşan ve ölüm emâreleri kendisini kuşatan kimsenin aklı gider, gözleri belerir ve onları kırpamaz bile. '[بِأَلْسِنَةٍ دَهَبٍ الْخَوْفُ سَلَوْنُكُمْ]/Böylece korku gidince incitirler]' Size eziyyet ederler ve emniyet hâlinde size satışırılar. '[بِالسِّنَةِ جِدَادٍ]/keskin diller ile]' Sivri diller ile. '[أَشَحَّةٌ عَلَى الْخَيْرِ]/hayır üzere kıskançlık ederek]' Ganîmet esnâsında mü'minlere karşı cimrilik ederler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlîm/ut-Tenzîl, 6. cilt, 334.-335 sayfalar]

¹⁸²⁶ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[يَذْهَبُوا وَإِنْ يَأْتِ الْأَحْزَابُ يَوَدُّوْا]/Hiziblerin gitmediğini hesâb ediyorlar. Ve eğer hizibler gelse, isterler]' Münâfiklar. '[لَوْ أَنَّهُمْ بَادُونَ فِي الْأَعْرَابِ]/ki bedevî arabların içinde onlar bulunsunlar]' Yani çölde bedevî arablarla birlikte." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 394. sayfa]

1827 İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "Bu âyet-i kerîme, Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in kavillerini, fiillerini ve hâllerini örnek almak husûsunda büyük bir asıldır. Bunun için Allah (تبارک وتعالی) insanlara, Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in Ahzâb günü göstermiş olduğu sabrını, dayanıklılığını, sadâkatini ve Rabbi (عز وجل)'den ferahlık bekleyişini örnek almayı emir buyurmuştur. Allah'ın salavâtı ve selâmı Dîn gününe kadar dâima onun üzerine olsun. Bunun için Allahu (تعالی), Ahzâb günü durumları hakkında endişeye kapılan, sıkıntıya düşen, sarsılan ve çalkantıya sürüklenenler için şöyle buyurmuştur: [لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ /Andolsun ki, sizin için Allah Resûlu'nde güzel bir örnek olmuştur] Yani: Ona uysanıza, o (صلی الله علیه وسلم)'in niteliklerini kendinize örnek alsanıza! Bunun için Allahu (تعالی): [لِمَنْ كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ] (تعالی): Allah'ı ve Âhiret Günü'nü umar olanlar ve Allah'ı çok zikredenler için] buyurmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 21. âyetin tefsirinde]

Mü'minlerden Allah üzere verdikleri ahde sadâkat gösteren adamlar vardır. Bu itibarla onlardan kimi sözünü kazâ etmiştir ve onlardan kimi beklemektedir. Ve bir tebdîl ile tebdîl etmemişlerdir.(23)¹⁸²⁹

(Bu,) Allah'ın sâdıkları sadâkatları ile ödüllendirmesi ve dilerse münâfıklara azâb etmesi veya üzerlerine tevbelerini kabul etmesi içindir.¹⁸³⁰ Muhakkak ki Allah, Gafûr, Rahîm olandır.(24)

Ve Allah o küfredenleri gayzları ile reddetmiş, bir hayra nâil olamamışlardır.¹⁸³¹ Ve Allah, kâtâlde mü'minlere kâfi gelmiştir. Ve Allah, Kaviyy, Azîz olandır.(25)

Ve Kitâb ehlerinden onlara o arka çıkanları kalelerinden indirmiştir ve kalblerine korku salmıştır. Bir fırkayı katlediyordunuz ve bir fırkayı esîr ediyordunuz.(26)

Ve sizi, arâzilerine ve diyârlarına ve mallarına ve ayak basmadığınız arâzilerine vâris yapmıştır. Ve Allah, her şey üzerine Kadîr olandır.(27)

Ey nebî! Zevcelerine de ki: 'Eğer dünyâ hayâtını ve ziynetini murâd ediyor iseniz, o halde gelin sizi metâlandırayım ve güzel bir salıvermeyle sizi salıvereyim.'(28)

'Ve eğer siz, Allah'ı ve Resûlu'nu ve Âhiret Diyârı'nı murâd ediyor iseniz, o takdirde muhakkak ki Allah, sizden muhsinât¹⁸³² için azîm bir ecir hazırlamıştır.'(29)

¹⁸²⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Allahu (تعالى)'nın kavli: 'إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا'/'Ve (bu) îmân ve teslîmiyyetten başkasını onlara ziyâde etmemiştir.' (Bu,) insanlara ve hallerine nisbetle îmânın ziyâdeleştigi ve kuvvetlendiğine bir delîldir, imâmın cumhûrunun: 'Şüphesiz ki o, ziyâdeleşir ve noksanlaşır.' dediği gibi." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 22. âyetin tefsirinde]

¹⁸²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَمِنْهُمْ مَنْ] فَمِنْهُمْ مَنْ /Bu itibarla onlardan kimi sözünü kazâ etmiştir]' Ahdini yerine getirmiş, katledilmiş veya yaşamaya devam etmiştir. '[وَمِنْهُمْ مَنْ يَنْتَظِرُ]' /ve onlardan kimi beklemektedir]' İçinde cihâd olan günü, ahdini yerine getirmeyi, katledilmeyi veya ona mülâki olma husûsunda sıdkını isbât etmeyi beklemektedir." İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "'[وَمَا يَتَّبِعُوا] /Ve bir tebdîl ile tebdîl etmemişlerdir]' Dîn'lerinde şikâyetçi olmadılar, tereddüte düşmediler ve onu başka bir şeyle de değiştirmediler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 121. sayfa]

¹⁸³⁰ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ إِنْ شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ' /ve dilerse münâfıklara azâb etmesi veya üzerlerine tevbelerini kabul etmesi içindir]' kavli hakkında demiştir ki: "Dilerse onlara azâb eder veya onları nifâktan îmâna çıkarır." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 115. sayfa]

¹⁸³¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ' /Ve Allah o küfredenleri gayzları ile reddetmiştir]' Yani: Allah onları reddetti ve onlar Muhammed (صلی الله علیہ وسلم) den ve ashâbından intikâm alamadılar. Onların maksadı yok etmek idi. 'لَمْ يَتَّالُوا' /nâil olamamışlardır]' Yani: Murâd ettikleri şeyde zafere ulaşamadılar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 272. sayfa]

¹⁸³² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "'[مُحْسِنَاتٍ] /Muhsinât' Onlar, Allah'ı, Resûlünü ve Âhiret yurdunu seçen muhsine/iyi hanımlardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 277. sayfa]

Ey Nebî'nin kadınları! Sizden kim bir mübeyyin bir fuhşiyât ile gelirse, ona azâb iki kat katlanır. Ve bu, Allah'ın üzerine kolay olandır.(30)

Ve sizden kim Allah'a ve Resûlu'ne kunût eder¹⁸³³ ve sâlih amel işlerse, ona ecrini iki defa veririz. Ve onun için kerîm bir rızık hazırlamışızdır.(31)

Ey Nebî'nin kadınları! Kadınlardan biri gibi değilsiniz. Eğer takvâ ederseniz, artık sözü yumuşak söylemeyin de o kalbinde bir maraz olan tamah etmesin. Ve mârûf söz söyleyin.(32)

Ve evlerinizde oturun ve evvelki câhiliyye açılıp saçılmasıyla açılıp saçılmayın. Ve namazı ikâme edin ve zekâtı verin. Ve Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin. Ehli Beyt, Allah sizden ancak ricsi¹⁸³⁴ gidermeyi ve sizi tathîr bir şekilde tâhir etmeyi murâd ediyor.(33)¹⁸³⁵

Ve evlerinizde Allah'ın âyetleri ve Hikmet'ten tilâvet edileni tezekkür edin.¹⁸³⁶ Muhakkak ki Allah, Lâtif, Habîr olandır.(34)

Muhakkak ki, müslüman erkekler ve müslüman kadınlar ve mü'minler ve mü'mineler ve kânit erkekler ve kânit kadınlar¹⁸³⁷ ve sâdıklar ve sâdikalar ve

¹⁸³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[يُقْتَتُ/Kunût eder]' Taat üzere devamlılıktır. Namazdaki kunût da bu minvâl üzere olup: 'Duâda devamlılık' anlamına gelmektedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, 4. cilt, Tefsîru'l-Kur'ân, 278. sayfa]

¹⁸³⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الرِّجْسُ/Rics]' Yani: şeytân. Ve bazıları şöyle demiştir: "'[الرِّجْسُ/Rics]' Günahdır." Lugâtta: "'[الرِّجْسُ/Rics]' Yiyecek ve amellerden tiksinti duyulan pis olan her şey veya fuhşiyâtıdır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 3. cilt, 398. sayfa]

¹⁸³⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) dedi ki: "Burada Ehl-i Beyt için tefsîrimiz âyetin siyâkının tâyin ettiği üzere Resûl (صلی الله عليه وسلم)'in zevceleridir. Bu kavlimiz ise âyeti siyâkıdan çıkarıp Allah (عز وجل)'nin kelâmını ayırtıran râfizîlere muhâlifdir. Nitekim onlar derler ki: "'[أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ/Allah sizden ancak ricsi gidermeyi ve sizi tathîr bir şekilde tâhir etmeyi murâd ediyor]' Allah burada sadece Âl-i Beyt'ten dört (kişiyi, yani Ali, Fatîma, Hasan ve Hüseyin'i) murâd etmiştir. Resûl (صلی الله عليه وسلم)'in zevcelerine gelince, Allah onlardan kiri izâle etmeyi murâd etmiyor.' İşte bu sebepten dolayı Âişe (رضي الله عنها)'ya -ve (bundan) Allah'a sığınırız- fuhuş iftirası atarlar ve bu yaptıklarına aldırış bile etmezler.

Ve ben, kardeşimiz İhsân İlâhî Zahîr (رحمه الله)'ın şîadan bir adama reddiye verdiği bir (ses kaydı) kasetini dinledim. Bu âyet hakkında şiddet ve kuvvetle kelâm ediyor ve şöyle diyordu: 'Bu âyeti sırf dört Âl-i Beyt'e sarfeden kimsenin ne arab dilinden ne de kelâm üslûblarından bir haberi vardır. Yoksa o bu âyeti, mü'minlerin annelerine yöneltilmiş tüm bu âyetlerin arasından nasıl ayırttırıp çıkarır?!' [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Ahzâb Sûresi Tefsîri, 236.-237. sayfalar]

¹⁸³⁶ İbn Batta el-Ukberî (رحمه الله) sahîh olarak İmâm Katâde (رحمه الله)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَأَذْكُرْنَ مَا] وَأَذْكُرْنَ مَا' (Tilâvet edilen) Kur'ân ve Sünnet'tir." [Ebî Abdîllah Ubeydullah ibn Muhammed ibn Batta el-Ukberî, el-İbâne an Şerîati'l-Fırkatî'n-Nâciyye, 1. cilt, 345. sayfa (218.)]

¹⁸³⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[وَالْقَاتِبِينَ وَالْقَاتِبَاتِ/Ve kânit erkekler ve kânit kadınlar]' İtaat eden erkekler ve itaat eden kadınlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 283. sayfa]

sabreden erkekler ve sabreden kadınlar ve huşû duyan erkekler ve huşû duyan kadınlar ve sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar ve oruç tutan erkekler ve oruç tutan kadınlar ve ferclerini muhâfaza eden erkekler ve (ferclerini) muhâfaza eden kadınlar ve Allah'ı çok zikreden erkekler ve (çok) zikreden kadınlar, onlar için Allah bir mağfîret ve azîm bir ecir hazırlamıştır.(35)

Ve bir mü'min ve ne (de) bir mü'mine için, Allah ve Resûlu bir işe kazâ ettiğinde, onlar için işlerinde muhayyerliğin olması mümkün değildir.¹⁸³⁸ Ve kim, Allah'a ve Resûlu'ne isyân ederse, artık mübîn bir dalâletle dalâlete düşmüş olur.(36)

Ve hani sen Allah'ın üzerine o nîmetlendirdiğine ve senin üzerine nîmet verdiğine diyordun ki: 'Zevcenî üzerinde tut. Ve Allah'a takvâ et.' Ve Allah'ın açığa çıkaracağını nefsinde gizliyordun ve insanlardan haşyet duyuyordun. Ve Allah haşyet duyulmaya ehaktır. Nihâyet Zeyd ondan bağıni kazâ ettiğinde,¹⁸³⁹ onu sana tezvîc ettik ki,¹⁸⁴⁰ mü'minler üzerine, evlâdlıklarının, onlardan bağıni kazâ ettiklerinde zevceleri(yle evlenmeleri)nde, bir zorluk olmaması için.¹⁸⁴¹ Ve Allah'ın emri fiil edilmiş olandır.(37)

¹⁸³⁸ İmâm Hâkim (رحمه الله), Haşîm bin Cubeyr (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "Tâvus (رحمه الله) ikindiden sonra iki rekat namaz kılardı, bunun üzerine İbn Abbâs (رضي الله عنهما) ona dedi ki: 'Bunu terk et.' O da dedi ki: 'Bırakmam.' O zaman İbn Abbâs dedi ki: 'Bu durumda gerçek şu ki Nebî (صلی الله عليه وسلم) ikindiden sonra namaz kılmaktan nehyetmiştir. Ve (bundan) azâb mı görürsün veya ecir mi alırsın bilmiyorum. Çünkü Allah (سبحانه وتعالى): '[(سبحانه وتعالى) مَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ]' buyurmuştur." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (1/110); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "Bu âyet tüm işlerde umûmîdir. Ve şöyle ki: Eğer Allah ve Resûlu bir şeye hükmederse, o zaman hiç kimsenin bu hükme muhâlefet etme hakkı da yoktur; bu hükmün yerine başka birinin ihtiyârını/tercihini, rey veya kavlini alma hakkı da yoktur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Sûresi, 36. âyetin tefsirinde]

¹⁸³⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَلَمَّا قَضَىٰ]' Nihâyet Zeyd ondan bağıni kazâ ettiğinde]' Yani: Artık ona ihtiyâcî ve râğbeti kalmadığında. Bu da Zeyd (رضي الله عنه)'ın, hanımını gönüllü olarak boşamış olduğuna delildir. Zeyd'in ona artık râğbeti kalmamıştı. Zeyd onu baskı ve ikrâh altında kalarak değil, gönüllü olarak boşamıştı." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Ahzâb Sûresi Tefsîri, 302. sayfa]

¹⁸⁴⁰ İmâm Buhârî (رحمه الله), Enes bin Mâlik (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Zeyneb binti Cahş (رضي الله عنها), Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in zevceleri arasında iftihâr ederek şöyle dermiş: 'Sizi ehliniz tezvîc etti/evlendirdi ve beni yedi semânın fevkinden Allah tezvîc etti.'" [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tevhîd (7421.)]

¹⁸⁴¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Ve '[لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ]' mü'minler üzerine, evlâdlıklarının, onlardan bağıni kestiklerinde zevceleri(yle evlenmeleri)nde, bir zorluk olmaması için]' kavli: 'Yani: Biz onun seninle tezevvücünü/evlenmesini mübâh kıldık, şundan dolayı böyle fiil ettik: Mü'minler üzerine evlâdlıklarının, talak verdikleri hanımlarla evlenmelerinde bir zorluk olmadığı bilinsin.' Çünkü Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم) nübuuvetten önce Zeyd bin Hârise'yi evlâd edinmişti ve ona: 'Zeyd bin Muhammed/Muhammed'in oğlu Zeyd' deniliyordu. Nihâyet Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurarak bu nisbeti kesip kopardı: '[وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَائَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي]' ve evlâdlıklarınızı oğullarınız kılmamıştır. Bunlar ağızlarımızla söylediklerinizdir. Ve Allah,

Nebî'nin üzerine, Allah'ın ona farz ettiğinde bir güçlük olmaz. (Bu,) daha önce o gelip geçenler içinde Allah'ın Sünnet'idir. Ve Allah'ın emri, takdîr edilmiş bir kader olandır.(38)

Onlar ki, Allah'ın risâletlerini tebliğ ederler ve O'ndan haşyet duyarlar ve Allah'tan başka birinden haşyet duymazlar. Ve hesâb görücü olarak Allah kâfidir.(39)

Muhammed, adamlarınızdan birinin babası değildir ve lâkin Allah'ın Resûlu ve nebîlerin hâtemidir.¹⁸⁴² Ve Allah, her şeye Âlîm olandır.(40)

Ey o îmân edenler! Allah'ı çok zikirle zikredin.(41)

Ve O'nu sabah ve akşam tesbîh edin.(42)

O, O ki, sizi zulmetlerden nûra ihrâc etmek için sizin üzerinize salât eder ve melekleri (de).¹⁸⁴³ Ve (O,) mü'minlere Rahîm olandır.(43)

O'na mülâki olacakları gün tahiyyeleri Selâm'dır. Ve onlar için kerîm bir ecir hazırlamıştır.(44)

Ey Nebî! Muhakkak ki Biz, seni bir şâhid olarak ve bir mübeşşir olarak ve bir nezîr olarak irsâl ettik.(45)

Ve O'nun izniyle Allah'a bir dâvetçi¹⁸⁴⁴ ve nûrlandıran bir ışıktır.(46)

Ve mü'minlere -Allah'tan onlar için büyük bir fazlın olduğunu- tebşîr et.(47)

Ve kâfirlere ve münâfıklara itaat etme ve eziyyetlerine aldırma. Ve Allah üzere tevekkül et. Ve vekîl olarak Allah kâfidir.(48)

---

hakkı söyler. Ve O, yola hidâyet eder.], 'أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ' /Onları babaları(na nisbet) ile dâvet edin. Ve o, Allah indinde daha adâletlidir.] [Ahzâb Suresi, 4.-5. âyetler] Bu hüküm, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) ile, Zeyd bin Hârise (رضي الله عنه) tarafından boşanmış olan Zeyneb binti Cahş (رضي الله عنها)'nın tezvîc edilmesinin vukû bulması ile zâid olarak beyân ve tekid edilmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Keşîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 37. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁴² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) ve İmâm Taberî (رحمه الله) sahih isnâdlarıyla Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmişlerdir, 'مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ' /Muhammed, adamlarınızdan birinin babası değildir]' kavli hakkında demiştir ki: "(Bu) Zeyd hakkında inzâl edilmiştir, muhakkak ki o, o Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in öz oğlu değildi. Andolsun ki onun kendi erkek evlâdı dünyaya gelmiştir. Şüphesiz ki o, Kâsım'ın ve İbrâhim'in ve Tayyib'in ve Mutahhar'ın babasıdır. 'وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ' /ve lâkin Allah'ın Resûlu ve nebîlerin hâtemidir]' Yani: Onların sonuncusudur." [Hikmet bin Beşîr Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 131. sayfa]

¹⁸⁴³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'O, O ki, sizin üzerinize salât eder]' Yani: Size rahmet eder. 'وَمَلَائِكَتُهُ' /ve melekleri]' Yani: Size istiğfâr ederler. Müfessirler 'الصَّلَاةَ/salât]' (kelimesini) Allah'a nisbet edildiğinde 'rahmet' olarak ve meleklerle nisbet edildiğinde 'istiğfâr' olarak tefsîr ederler." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Ahzâb Suresi Tefsîri, 327. sayfa]

¹⁸⁴⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ' /Ve Allah'a bir dâvetçi]' Allah'tan başka ilâh olmadığına diye şehâdet etmeye (bir dâvetçi)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 281. sayfa]

Ey o îmân edenler! Mü'mineleri nikâhlayıp, sonra onlara temâs etmeden talâk verirsiniz, artık sizin için onlar üzerinde sayacağınız bir iddet yoktur. O halde onları metâlandırın ve onları güzel bir bırakışla bırakın.(49)¹⁸⁴⁵

Ey Nebî! Muhakkak ki Biz, sana o ücretlerini¹⁸⁴⁶ verdiği zevcelerini ve Allah'ın üzerine ifâ ettiklerinden sağ elinin mâlik oldukları ve seninle beraber o hicret eden amcanın kızlarını ve halalarının kızlarını ve dayının kızlarını ve teyzelerinin kızlarını sana helâl kıldık. Ve mü'mine bir kadın nefsinin Nebî'ye hibe ederse, Nebî (de) onu nikâhlamayı murâd ederse, onu mü'minlerin dûnundan hâlisaten sana (helâl kıldık). (Mü'minlerin) zevceleri ve sağ ellerinin mâlik oldukları hakkında üzerlerine ne farz ettiğimizi ilmederiz. (Bu,) üzerine bir zorluk olmaması içindir. Ve Allah, Gafûr, Rahîm olandır.(50)

Onlardan dilediğini geri bırakırsın ve dilediğini kendine alırsın. Ve azlettiklerinden arzu ettiğini (almanda) böylece üzerine bir günâh yoktur. Bu onların gözlerinin aydın olması¹⁸⁴⁷ ve hüznlenmemeleri ve hepsinin onlara verdiği râzı olmaları için ednâdır. Ve Allah, kalblerinizdekini ilmeder. Ve Allah Alîm, Halîm olandır.(51)

Bunun ardından, sana (başka) kadınlar helâl değildir ve ne (de) onları (başka) zevceler ile -velev ki güzellikleri hoşuna gitse- tebdîl etmek, sağ elinin mâlik oldukları müstesnâ. Ve Allah her şey üzerine Rakîb olandır.(52)¹⁸⁴⁸

Ey o îmân edenler! Nebî'nin evlerine dâhil olmayın, sizin için taama -vaktine nazar etmeksizin- izin verilmesi müstesnâ. Ve lâkin dâvet edilerseniz, artık dâhil olun. Nihâyet taam ettiğinizde, hemen dağılın. Sohbet için beklemeyin. Muhakkak ki bu,

¹⁸⁴⁵ İmâm Taberî (رحمه الله), Alî ibn Talha (رحمه الله)'tan, (o da) İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan hasen bir sened ile tahrîc etmiştir: "يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَكَثَّرَ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُونَهَا] Ey o îmân edenler! Mü'mineleri nikâhlayıp, sonra onlara temâs etmeden talâk verirsiniz, artık sizin için onlar üzerinde sayacağınız bir iddet yoktur]" kavli, bir kadını nikâhlayıp da kendisine temâs etmeden o kadını boşayan erkek hakkındadır. Bu şekilde boşanmış olan bir kadın, kendisini boşayan erkekten ayrılır ve dilediği kimse ile evlenebilmek için iddet süresinin geçmesini beklemesi gerekmez. "فَمَتَّوهُنَّ وَسَرَخُوهُنَّ] O halde onları metâlandırın ve onları güzel bir bırakışla bırakın]" ifadesi diyor ki: 'Eğer erkek, o kadın için bir mehrin adını koymuşsa, o kadına ancak bu mehrin yarısını verir. Eğer erkek, bu kadına herhangi bir mehir tâyin etmemiş ise, gücü yettiği oranda kadını metâlandırır.' Ve işte 'güzölce salıverme' denilen durum budur." [Hikmet bin Beşîr Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 134. sayfa]

¹⁸⁴⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[أُجُورُهُنَّ/ücretlerini]" Yani: mehirlerini." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 295. sayfa]

¹⁸⁴⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Ve Allah (تبارك وتعالى)'nın kavli: '[أَذْنَى أَنْ تَقَرَّ] gözlerinin aydın için olması ednâdır]' Durumun bu vecih üzere vâki olması, onların gözlerinin aydın olması için en münâsib olanıdır. Çünkü bu husustaki hükmün tercihinin Allah (عز وجل)'ye ait olduğunu bildikleri zaman, onların gözleri aydın olur." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Ahzâb Sûresi Tefsîri, 396. sayfa]

¹⁸⁴⁸ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا] Ve Allah her şey üzerine Rakîb olandır.] Yani: İşleri murâkabe eden, onların nereden gelip nereye gittiğini bilen, en mükemmel nizâm ve en güzel muhkemlik ile onların tedbîrini ikâme edendir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 786. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Nebî'ye eziyyet etmiş olur, fakat sizden hayâ ediyor. Ve Allah hakktan hayâ etmez. Ve eğer onlardan bir metâ isterseniz, artık hicâbın arkasından isteyin.¹⁸⁴⁹ Bu, sizin kalbiniz ve onların kalbi için daha tâhirdir. Ve sizin için Allah Resûlu'ne eziyyet etmeniz ve ne (de) onun ardından zevcelerini nikâhlamanız ebeden olamaz. Muhakkak ki bu, Allah indinde âzîmdir.(53)

Eğer bir şeyi açıklar veya gizlerseniz, o takdirde muhakkak ki Allah her şeye Alîm olandır.(54)

Onların üzerlerine babalarında bir günâh yoktur ve ne oğullarında ve ne kardeşlerinde ve ne kardeşlerinin oğullarında ve ne kız kardeşlerinin oğullarında ve ne kadınlarında ve ne de sağ ellerinin mâlik olduklarında.¹⁸⁵⁰ Ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine Şehîd¹⁸⁵¹ olandır.(55)

Muhakkak ki Allah ve melekleri Nebî üzerine salât ederler. Ey o îmân edenler, onun üzerine salât edin ve teslîmiyyetle selâm verin.(56)¹⁸⁵²

Muhakkak ki Allah ve Resûlu'ne o eziyyet edenler, Allah onlara dünyâ ve Âhîret'te lânet etmiştir ve onlar için aşağılayıcı bir azâb hazırlamıştır.(57)

Ve mü'minler ve mü'minelere kesbetmediklerinden dolayı o eziyyet edenler, bu durumda bir buhtân ve mübîn bir günâh yüklenmişlerdir.(58)

¹⁸⁴⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ]"/Ve eğer onlardan bir metâ isterseniz, artık hicâbın arkasından isteyin]' Yani: Örtünün arkasından. Böylece 'Hicâb Âyeti'nin ardından bir kişinin Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in hanımlarından bir kadına -peçeli olsun veya peçesiz-bakması olamaz." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 370. sayfa]

¹⁸⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'ın hasen bir isnâd ile bu âyet hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Böylelikle kadınlara, âyette zikredilen kimselerden hicâblanmaları gerekmediği ruhsatı verilmiştir." [Hikmet bin Beşîr Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 140. sayfa]

¹⁸⁵¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدٌ/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttâlî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Nisâ Suresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Tüm sesleri işitir, gizlisini ve açığını. Ve O, tüm mevcudâtı görür, irisini ufağını, küçüğünü ve büyüğünü. Ve O'nun ilmi her şeyi ihâta etmiştir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 3. cilt, 266. sayfa]

¹⁸⁵² İmâm Buhârî (رحمه الله) Ebu'l-Âliye (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah'ın salâtı, meleklerin indinde onun üzerine senâ etmesidir. Ve meleklerin salâtı duâdır." İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'nın (ise) şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[يُصَلُّونَ/salât ederler]' Bereket dilerler." Devamla İmâm Buhârî (رحمه الله) Ka'b ibn Ucre (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ey Allah'ın Resûlu! Sana selâm vermeyi biliyoruz. Ama senin üzerine salât nasıldır?" Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم): "Deyin ki: 'اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ' Allah'ım! Muhammed'e ve Muhammed'in âline salât eyle, İbrâhîm'in âline salât ettiğin gibi. Muhakkak ki Sen, Hamîd'sin, Mecîd'sin. Allah'ım! Muhammed'i ve Muhammed'in âlini mübârek kıl, İbrâhîm'in âlini mübârek kıldığın gibi. Muhakkak ki Sen, Hamîd'sin, Mecîd'sin.'" [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4797. ve öncesi)]

Ey Nebî, zevcelerine ve kızlarına ve mü'minlerin kadınlarına söyle, ciltbâblarından üzerlerine salsınlar. Bu, onların tanınmaları için ednâdır.¹⁸⁵³ Böylece eziyyet edilmezler.¹⁸⁵⁴ Ve Allah, Gafûr, Rahîm olandır.(59)

Eğer münâfıklar ve o kalblerinde maraz bulunanlar ve şehirde kötü haberler yayanlar nihâyetlendirmezlerse, elbette seni onların üzerine musallat edeceğiz.¹⁸⁵⁵ Sonra -az hâric- orada sana komşu kalamazlar.(60)

Mel'unlar olarak, nerede bulunurlarsa yakalanırlar ve bir katletmekle katledilirler.(61)

Bundan önce o gelip geçenler hakkında Allah'ın Sünneti'dir.¹⁸⁵⁶ Ve Allah'ın Sünneti için asla bir tebdîl bulamazsın.(62)

İnsanlar sana Saat'ten¹⁸⁵⁷ suâl ediyorlar. De ki: 'Onun ilmi ancak Allah indindedir.' Ve ne bilirsin, umulur ki Saat yakında olur.(63)

Muhakkak ki, Allah kâfirlere lânet etmiştir ve onlar için bir çılgın alev hazırlamıştır.(64)

Onun içinde ebeden muhalledlerdir. Bir velî bulamayacaklardır ve ne (de) bir nusret edici.(65)

Ateşin içinde yüzlerinin çevrileceği gün. Derler ki: 'Ah, keşke biz Allah'a itaat etseydik ve Resûl'e itaat etseydik!'(66)¹⁸⁵⁸

¹⁸⁵³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "[ذَلِكَ أَدْنَى/Bu ednâdır]' Daha uygundur." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Ahzâb Suresi Tefsîri, 487. sayfa]

¹⁸⁵⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى), Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e müslüman mü'mine kadınlara, hâssaten şereflerinden dolayı zevceleri ve kızlarına, üzerlerine ciltbâblarından -câhiliyye simgelerinden ve cariyeye simgelerinden ayrılabilmesi için- salmalarını emretmesini buyuruyor. Ve ciltbâb, hımârın/örtünün üzerindeki ridâdır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahzâb Suresi, 59. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁵⁵ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'لَنُغْرِيَنَّكَ/lenuğriyenneke]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "elbette seni onların üzerine musallat edeceğiz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 144. sayfa]

¹⁸⁵⁶ Ebu Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ/Bundan önce o gelip geçenler hakkında Allah'ın Sünneti'dir]' Ve bu fiilin mislini (bundan önce de) fiil etmişlerdir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 308. sayfa]

¹⁸⁵⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

¹⁸⁵⁸ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "(Bu) topluluk o zaman Allah (سبحانه وتعالى)'ya itaat etmeyi ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e itaat etmeyi temennî edecek, (ama) bu onlara bir menfaat vermeyecektir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, er-Risâletu't-Tebûkiyye, 52. sayfa]

Ve derler ki: 'Rabbimiz! Muhakkak ki biz sâdatlarımıza ve büyüklerimize itaat ettik,¹⁸⁵⁹ böylece bizi yoldan dalâlete düşürdüler.(67)¹⁸⁶⁰

Rabbimiz! Onlara azâbtan iki kat ver ve onlara büyük bir lânetle lânet et.(68)

Ey o îmân edenler! Mûsâ'ya o eziyyet edenler gibi olmayın. Nihâyet Allah onu, onların dediklerinden temize çıkardı. Ve Allah indinde itibarlı idi.(69)

Ey o îmân edenler! Allah'a takvâ edin ve doğru söz söyleyin.(70)¹⁸⁶¹

Sizin için amellerinizi islâh etsin ve sizin için günahlarınızı mağfiret buyursun. Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse, artık (o) azîm bir başarıyla başarıya ulaşmıştır.(71)

Muhakkak ki Biz, emâneti semâlar ve Arz ve dağlar üzerine arz ettik de onu yüklenmekten kaçındılar ve ondan çekindiler. Ve onu insân yükledi. Muhakkak ki o, çok zâlim, çok câhil olandır.(72)

(Bu,) Allah'ın, münâfıklara ve münâfıkalara ve müşriklere ve müşrikelere azâb etmesi ve mü'minler ve mü'mineler üzerine tevbelerini kabul etmesi içindir. Ve Allah, **Gafûr, Rahîm** olandır.(73)

¹⁸⁵⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan: **رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا'** [**Rabbimiz! Muhakkak ki biz sâdatlarımıza ve büyüklerimize itaat ettik**]' kavli hakkında (şöyle dediğini) tahrîc etmiştir: "Yani şerr ve şirkte reislerimize (itaat ettik)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 146. sayfa]

¹⁸⁶⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَاضِلُونَا السَّيِّلَ]/böylece bizi yoldan dalâlete **düşürdüler**]' Mânâsı: Bizi hakk yoldan alıkoydular." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîrû'l-Kur'ân, 4. cilt, 309. sayfa]

1861 İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[تَقْوَاهُ اللَّهُ] Allah'a takvâ edin ve doğru söz söyleyin." (Devamla) Katâde şöyle demiştir: Yani konuşurken ve amel ederken her zaman doğru söz söyleyin. '[السديد/sedîd]' sıdk/doğruluk." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 147. sayfa]

34. SEBE SÛRESİ (54 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hamd Allah içindir. O ki, semâlardakiler ve Arz'dakiler O'nundur. Ve Âhiret'te hamd O'nundur. Ve O, Hakîm'dir, Habîr'dir.(1)

Arz'a gireni ve ondan hurûc edeni ve semâdan nüzûl edeni ve oraya yükseleni ilmeder. Ve O, Rahîm'dir, Gafûr'dur.(2)

Ve o küfredenler dedi ki: 'Saat¹⁸⁶² bize gelmeyecektir.' De ki: 'Bilakis, gaybı ilmeden Rabbime andolsun ki elbette size gelecektir. Ondan semâlarda zerre miskâlî gizli kalmaz ve ne (de) Arz'da. Ve bundan daha küçük yoktur ne (de) daha büyük ki mübîn bir Kitâb'ta olmasın.'(3)

(Bu,) o îmân eden ve sâlih ameller işleyenleri ödüllendirmesi içindir. İşte onlar, onlar içindir mağfîret ve kerîm bir rızık.(4)¹⁸⁶³

Ve âyetlerimizde âciz bırak(maya kalkış)ıcalar olarak o sa'y edenler, işte onlar, onlar için, elîm kötü bir azâb vardır.(5)¹⁸⁶⁴

Ve o ilim verilenler görürler ki, Rabbinden sana o inzâl edilen, o hakktır.¹⁸⁶⁵ Ve Azîz, Hamîd'in Sırâtı'na hidâyet eder.(6)

Ve o küfredenler dedi ki: 'Sizi bir adam üzerine delâlet edelim mi? Size bildiriyor ki, külliyyen darmadağan dağıldığınızda, muhakkak ki siz hakîkaten yeni bir hilkat içinde olacaksınız.'(7)¹⁸⁶⁶

¹⁸⁶² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) dedi ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

¹⁸⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[أُولَئِكَ لَهُمْ] أولئك لهم /İşte onlar, onlar içindir mağfîret' Günâhları için (mağfîret). '[وَرِزْقٌ كَرِيمٌ]' ورزق كريم/ve kerîm bir rızık' Cennet." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 150. sayfa]

¹⁸⁶⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَالَّذِينَ سَعَوْا] والذين سعوا /Ve âyetlerimizde âciz bırak(maya kalkış)ıcalar olarak o sa'y edenler' Yani: (Allah'ı) âciz bırakamazlar. '[أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزٍ أَلِيمٍ]' أولئك لهم عذاب من رجز أليم/İşte onlar, onlar için, elîm kötü bir azâb vardır' Dedi ki: '[الرجز/Ricz]' Kötü azâbtır. '[الاليم/Elîm]' Acı vericidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 151. sayfa]

¹⁸⁶⁵ Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: "Demiştir ki: '[وَيَرَى] ويرى /Ve o ilim verilenler görürler ki, Rabbinden sana o inzâl edilen o hakktır.' "(Bunlar) Muhammed (صلی الله عليه وسلم)'in ashâbıdır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 151. sayfa]

¹⁸⁶⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Bu, mülhîd kâfirlerin Saat-i Kıyâmet'i nasıl uzak gördüklerini ve bunu haber veren Resûl (صلی الله عليه وسلم) ile nasıl istihzâ ettiklerini Allah (عز وجل)'nin haber vermesidir. '[وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَذَلَّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يَنْبَغُكُمْ إِذَا مَرَقْتُمْ كُلَّ مَمَرٍ]' وقال الذين كفروا هل نذلكم على رجل ينبغكم إذا مرقتم كل ممر/ve o küfredenler dedi ki: 'Sizi bir adam üzerine delâlet edelim mi? Size bildiriyor ki, külliyyen darmadağan dağıldığınızda' Yani: Bedenleriniz

'Allah'ın üzerine yalanı mı iftirâ ediyor, yoksa onda bir cinnet mi var?' Bilakis! Âhiret'e o îmân etmeyenler azâb ve uzak bir dalâlet içindedirler.(8)¹⁸⁶⁷

Öyleyse semâ ve Arz'dan önlerindeki ve arkalarındakine bakmadılar mı? Eğer dilersek onları Arz'a geçirir veya semâdan üzerlerine parçalar düşürürüz. Muhakkak ki bunda, her yönelen kul için elbette bir âyet vardır.(9)

Ve andolsun ki, Dâvud'a Bizden bir fazîlet verdik. 'Ey dağlar ve kuşlar, onunla beraber tesbîh edin.'¹⁸⁶⁸ Ve onun için demiri yumuşattık.(10)

Geniş zırhlar îmâl et ve dokumasında takdîr et¹⁸⁶⁹ diye. Ve sâlih amel işleyin. Muhakkak ki Ben, amel ettiklerinize Basîr'im.(11)

Ve Süleymân'a rüzgârı (musahhar ettik).¹⁸⁷⁰ Onun sabah esişi bir ay ve onun akşam esişi bir ay(lık yol idi).¹⁸⁷¹ Ve erimiş bakır ocağını ona akıttık. Ve cinlerden kimi

toprakta parça parça dağıldığında, içindeki her şey gittiğinde ve un ufak olduğunda. '[تَكْمُ]/muhakkak ki siz]' Yani: Bu halden sonra. '[لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ]/hakikaten yeni bir hilkat içinde olacaksınız]' Yani: Yeniden diriltilecek ve bundan sonra rızıklandırılacaksınız. Bu haber vermede muhakkak ki iki ihtimal zuhûr etmektedir: Ya o, Allahu (تعالى)'ya kasten iftirâ atarak bunu kendisine Allah'ın vahyettiğini söylüyor veya onun böyle bir kastı yok ama bunak veya mecnûnun karıştırdığı gibi karıştırıyor." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Sebe Suresi, 7. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁶⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine demiştir ki: "Dediler ki: '[أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ]/Allah'a yalanı (mı) iftirâ ediyor, yoksa onda bir cinnet (mi) var?]' Allah (عز وجل), onları reddederek buyuruyor ki: '[بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ]/Bilakis, Âhiret'e o îmân etmeyenler azâb ve uzak bir dalâlet içindedirler]' Yani iş onların iddia ettikleri gibi veya onların gidişatları gibi değildir. Bilakis, Muhammed (صلی الله عليه وسلم) o sâdıktır, iyidir ve râşidtir. O, hakk ile gelendir. Ve onlar yalancı, beyinsiz câhillerdir. '[فِي الْأَعْدَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ]/azâbtadırlar]' Yani kendilerini Allahu (تعالى)'nın azâbına sevkeden küfürdedirler. '[وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ]/uzak bir dalâlettedirler]' Dünyâda hakktan (uzaktırlar)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Sebe Suresi, 8. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁶⁸ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَوْبَىٰ]/evvibî]' kavli hakkında demiştir ki: "Tesbîh edin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 152. sayfa]

¹⁸⁶⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ]/ve dokumasında takdîr et]' Onları ateş kullanmadan yapıyor ve demirle dövmüyor, sonra onları dokuyordu."

Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَقَدَّرَ فِي السَّرْدِ]/ve dokumasında takdîr et]' kavli hakkında demiştir ki: "Çivileri ve halkaları ölçülü kullan. Çivileri çok inceltme ve çok büyük de tutma ki kolay ve akıcı çalışabilesin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 152. sayfa]

¹⁸⁷⁰ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ]/Ve Süleymân'a rüzgârı.]' Yani: Ve Süleymân'a rüzgârı musahhar ettik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 320. sayfa]

¹⁸⁷¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[عَذُوبًا شَهْرًا وَرَوَاحًا شَهْرًا]/Onun sabah esişi bir ay ve onun akşam esişi bir ay(lık yol idi).]' hakkında demiştir ki: "Bir aylık yol gidiyor ve bir aylık yol dönüyordu." (Devamla) Katâde (رحمه الله) demiştir ki: "Bir gün içinde iki aylık yol alıyordu." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 153. sayfa]

Rabbinin izniyle onun önünde amel ederdi.¹⁸⁷² Ve onlardan kim emrimizden çıkarsa, ona alevli ateşin azâbını tattırırız.(12)

Ona, kaleler ve temsiller ve havuz gibi çanaklar ve taşınmaz kazanlardan ne dilerse îmâl ediyorlardı. Şükrederek amel edin Dâvud ailesi. Ve kullarımdan şükredenler azdır.(13)

Böylece üzerine ölümü kazâ ettiğimizde, değneğini yiyen bir Arz dâbbesinden başkası¹⁸⁷³ ölümü üzerine onlara delâlet etmedi. Nihâyet (Süleymân ölü olarak) yere kapanınca, cinlere tebeyyün etti ki, eğer gaybı ilmetmiş olsalardı aşağılayıcı azâb içinde kalmazlardı.(14)

Andolsun ki, Sebe için meskenlerinde bir âyet vardı: Sağ ve soldan iki bahçe. 'Rabbinizin rızkından yiyin ve O'na şükredin. Tayyib bir belde ve Gafûr bir Rabb.'(15)

Derken îrâz ettiler de üzerlerine Arim selini¹⁸⁷⁴ irsâl ettik. Ve bahçelerini ekşi yemişli ağaçlar ve acı ılgın ve az bir şey sedir ağacı olan iki bahçeye tebdil ettik.(16)

Küfrânda bulunmalarından dolayı onları böyle cezâlandırdık. Ve küfrânda bulunanlardan başkasını cezâlandırır mıyız?(17)

Ve aralarında ve orada o bereketlendirdiğimiz karyeler arasında zâhir karyeler kıldık. Ve orada seyri takdîr ettik. Geceleri ve gündüzleri orada emîn olarak seyr edin.(18)¹⁸⁷⁵

¹⁸⁷² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَمِنَ الْجَنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ]" **Ve cinlerden kimi onun önünde amel ederdi.** Zâhir olan şu ki onlar müşâhede ediliyorlardı. Ve onlar Süleymân (عليه السلام)ın "[بَيْنَ يَدَيْهِ]" **elleri arasında** yani 'önünde' amel ediyorlardı/çalışıyorlardı." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sebe Suresi Tefsîri, 109. sayfa]

¹⁸⁷³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُ]" **değneğini yiyen bir Arz dâbbesinden başkası** kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Asâsını yiyen bir ağaç kurdu." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 154. sayfa]

¹⁸⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile yine Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[سَيْلُ الْغَرَمِ/Arim seli]" Şiddetli bir sel. Allah'ın bu seli onların üzerine göndermek için vâsita buyurmuş olduğu şey, bana zikredildiğine göre, Allah'ın onların seddleri üzerine saldıgı farelerdir. Bu fareler o sedd içinde bir oyuk açmıştı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 156. sayfa]

¹⁸⁷⁵ Âdem ibn Ebî İyâş (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[الْقَرْىَ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا]" **orada o bereketlendirdiğimiz karyeler arasında** kavli hakkında demiştir ki: "Şam karyeleri."

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الْقَرْىَ الظَّاهِرَةَ/zâhir karyeler]" Peşipeşine gelen, birbirine bağlı karyeler. "[سِيرُوا فِيهَا لَيَالِيَ وَايَّامًا آمِنِينَ/Geceleri ve gündüzleri orada emîn olarak seyr edin.]" Zulme uğramaktan ve aç kalmaktan korkmuyorlardı. Ancak sabah yolculuklarına çıkıyor, kaylûle/öğle uykusuna yatıyor,istirâhat ediyor, bahçe ve nehir sahiplerinin kasabasında da geceliyorlardı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 156. sayfa]

Bunun üzerine dediler ki: 'Rabbimiz, seferlerimizin arasını uzaklaştır.' Ve nefislerine zulmettiler. Ve onları ehâdîs kıldık.¹⁸⁷⁶ Ve onları külliyyen darmadağın dağıttık. Muhakkak ki bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için elbette âyetler vardır.(19)

Ve andolsun ki, iblîs, üzerlerine zannımı tasdîk etti. Böylelikle ona tâbi oldular,¹⁸⁷⁷ mü'minlerden bir fırka müstesnâ.(20)

Ve onun onlar üzerinde bir tasallutu olmamıştır. (Bu,) ancak Âhiret'e îmân edeni, ondan şekk içinde olan o kimseden ilmetmemiz içindir. Ve Rabbin her şey üzerine Hafîz'dir.(21)

De ki: 'Allah'ın dûnundan o iddia ettiklerinize duâ edin, semâlarda zerrenin miskâline mâlik değildirlir ve ne (de) Arz'da. Ve onlar için ikisinde bir şeriklik yoktur. Ve O'nun için onlardan bir arka çıkan (da) yoktur.'(22)¹⁸⁷⁸

Ve O'nun indinde, kendisine izin verdiğinden başkasının şefaati menfaat vermez. Nihâyet kalblerinden korku giderildiğinde, dediler ki: 'Rabbimiz ne buyurdu?' Dediler ki: 'Hakkı.' Ve O, Âliyy'dir, Kebîr'dir.(23)

De ki: 'Sizi semâlar ve Arz'dan kim rızıklandırıyor?' De ki: 'Allah. Ve muhakkak ki biz veya siz, hakîkaten bir hidâyet üzerinde veya mübîn bir dalâlet içinde.'(24)

De ki: 'Siz bizim cürümlerimizden suâl edilmezsiniz ve biz sizin amel ettiklerinizden suâl edilmeyiz.'(25)

De ki: 'Rabbimiz aramızı cem' edecek,¹⁸⁷⁹ sonra aramızı hakk ile açacaktır. Ve O, Fettâh'tır,¹⁸⁸⁰ Âlîm'dir.(26)

¹⁸⁷⁶ İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "[فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ/Böylece onları ehâdîs kıldık.], Onları, haberleri insanlara tahdîs edilen bir kavim kıldık. Ve mânâsı: Onları, hâl ve âkibetlerinden ibret alınması için, kendilerinden sonra gelen ümmetlerin onların fiillerinden teâccüb ederek bahsettikleri olaylara sahip bir kavim kıldık." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1195. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁸⁷⁷ İmâm Şevkânî (رحمه الله) yine şöyle der: "Mânâsı: iblisin onlara dâir bir zannı vardı: Onları iğvâ ettiği/saptırdığı zaman, kendisine tâbi olacaklarını zannediordu. Nitekim onları bu hal üzere buldu da." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1195. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁸⁷⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْفَالِ ذِرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكَ قُلْ لَهُ مِنْهُمْ] Ve onlar için ikisinde bir şeriklik yoktur.] Allah'ın ne semâda ne de Arz'da bir şerîki vardır. '[مِنْ ظَهِيرٍ/bir destekçi]' bir şey ile O'na yardımcı olacak (yoktur)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 157. sayfa]

¹⁸⁷⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبَّنَا] De ki: 'Rabbimiz aramızı cem' edecek]' Yani: Mahlûkâtın arasını Kıyâmet Günü bir düzlükte cem' edecek/biraraya getirecek, sonra aramızı hakk ile ayıracaktır. Yani: Aramızda adalet ile hükmedecek; bunu müteâkiben her amel edene, ameline göre, hayır ise hayır, şerr ise şerr karşılığını verecektir. O gün, izzet, nusret ve

De ki: 'O'na, şerîkler o ilhâk ettiklerinizi bana gösterin. Hayır! Bilakis, O, Allah'tır, Azîz'dir, Hakîm'dir.(27)¹⁸⁸¹

Ve seni bütün insanlar için mübeşşir ve nezîr olman dışında irsâl etmedik.¹⁸⁸² Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.(28)

Ve derler ki: 'Bu vaad ne zaman, eğer sâdıklar iseniz?'(29)¹⁸⁸³

De ki: 'Sizin için vaad edilmiş bir gün vardır. Ondan ne bir saat tehîr edebilirsiniz ve ne (de) takdîm edebilirsiniz.'(30)

Ve o küfredenler dediler ki: 'Asla bu Kur'ân'a îmân etmeyiz ve ne (de) onun o önündekine.¹⁸⁸⁴ Ve zâlimleri Rabblerininde indinde tevkif edilmiş, sözü, onların bazıları bazısına çevirirken görseydin. O zayıf düşürülenler o kibirlenenlere derler ki: 'Eğer siz olmasaydınız, elbette mü'minler olurduk.'(31)

O kibirlenenler o zayıf düşürülenlere derler ki: 'Size geldiğinde, ardından biz mi sizi hidâyetten alıkoyduk? Bilakis, siz mücrimler oldunuz.'(32)

Ve o zayıf düşürülenler o kibirlenenlere derler ki: 'Bilakis, gece ve gündüz tuzak kurdunuz, o vakit Allah'a küfretmemizi ve denkler kılmamızı emrediyordunuz.' Ve azâbı görünce nedâmetlerini gizlerler. Ve o küfredenlerin boyunlarına demir halkalar kılarız. Amel etmiş olduklarından başkasıyla mı cezâlandırılacaklar?(33)

---

ebedî saadet kimin lehine imiş ilmedeceksiniz." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Sebe Suresi, 26. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁸⁰ Şeyh Saîd el-Kahtânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الفتح/Fâtih]': Hükmedendir. Ve: '[الفتح/Fettâh]' mübâlağa kalıplarındandır. Bu durumda '[الفتح/Fettâh]': O, muhsin ve cömert hakemdir" Devamla şöyle demiştir: "Bu itibarla Rabb (سبحانه وتعالى), '[الفتح/Fettâh]'tır, Âlîm'dir' O ki itaat eden kullarına cömerlik ve kereminin hazînelerini açar ve düşmanlarına ise bunun zıddını açar. Ve bu, O'nun fazlı ve adâletinden dolaydır." [Saîd ibn Alî ibn Vehf el-Kahtânî, Şerhu Esmâillahi'l-Hüsna fî Dav'i'l-Kitâbi ve's-Sünneti, 152.-153. sayfalar]

¹⁸⁸¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أُحْصِيتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ/De ki: 'O'na, o şerîkler ilhâk ettiklerinizi bana gösterin.]" Yani: kendilerini O'na, yani Allah'a ilhâk ettikleriniz, ibâdetinde O'na şerîk koştuklarınız da halk ediyor ve rızık veriyorlar mı? '[كَلَّا/Hayır!]' Ne halk ediyorlar ve ne de rızık veriyorlar. '[بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ/Bilakis, O Allah'tır, Azîz'dir]' Emri gâlib gelendir. '[الْحَكِيمُ/Hakîm'dir]' Halk ettiklerini idâresinde hüküm ve hikmet sâhibidir. O hâlde nasıl olur da O'nun, mülkünde şerîki olur? [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 399. sayfa]

¹⁸⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا/Ve seni bütün insanlar için mübeşşir ve nezîr olman dışında irsâl etmedik.]" hakkında demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى), Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'i arablara ve acemlere irsâl etmiştir. Onların Allah'a en keremli olanları, O'na en itaatkâr olanlardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 159. sayfa]

¹⁸⁸³ Bu âyet Yûnus Sûresi'nin 48. âyeti, Enbiyâ Sûresi'nin 38. âyeti, Neml Sûresi'nin 71. âyeti, Yâsîn Sûresi'nin 48. âyeti ve Mülk Sûresi'nin 25. âyeti ile aynıdır.

¹⁸⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَسْأَلُكَ بِمَا نَسِيتُ وَأَسْأَلُكَ بِمَا نَسِيتُ وَأَسْأَلُكَ بِمَا نَسِيتُ/Asla bu Kur'ân'a îmân etmeyiz ve ne (de) onun o önündekine.]" hakkında demiştir ki: "Müşrikler dedi(ler) ki: Bu Kur'ân'a îmân etmeyeceğiz ve ne (de) o önündeki kitâblara ve nebîlere." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 160. sayfa]

Ve bir karyeye bir nezîr irsâl etmedik ki oranın mütrefleri¹⁸⁸⁵ şöyle dememiş olsun: 'Muhakkak ki biz, sizinle irsâl edilene kâfirleriz.'(34)

Ve dediler ki: 'Bizim mallarımız ve evlâdlarımız daha çok ve biz azâb edileceklerden değiliz.'(35)

De ki: 'Muhakkak ki Rabbim, rızkı dilediğine genişletir ve takdîr eder. Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.'(36)

Ve indimize o sizi daha çok yaklaştıran, ne mallarımız ve ne (de) evlâdlarımızdır. Ancak kim îmân eder ve sâlih amel işlerse, o takdirde işte onlar, onlar içindir amel ettiklerinden dolayı kat kat ödül. Ve onlar odalarda emniyet içindedirler.'(37)¹⁸⁸⁶

Ve âyetlerimizde (Bizi) aciz bırakmaya o sa'y edenler, işte onlar azâbın içine hazır edileceklerdir.'(38)¹⁸⁸⁷

De ki: 'Muhakkak ki Rabbim, rızkı kullarından dilediğine genişletir ve onun için takdîr eder.'¹⁸⁸⁸ Ve bir şeyden ne infâk ederseniz, artık O, ona halef verir.'¹⁸⁸⁹ Ve O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.'(39)¹⁸⁹⁰

Ve cemîân onları haşredeceği, sonra meleklerle: 'Bunlar mı, size ibâdet ediyorlar idi?' buyuracağı gün.(40)

¹⁸⁸⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[مُتْرَفُوها/oranın mütrefleri]' Onlar, onların şerrdeki reis ve önderleridir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 160. sayfa]

¹⁸⁸⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ/Ve onlar odalarda emniyet içindedirler.' Yani: Cennetin odalarında, azâbtan emîn olarak. Şöyle de denilmiştir: Ölümünden emîn olarak. Ayrıca şöyle de kavledilmiştir: Hüzünlerden emîn olarak" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 337. sayfa]

¹⁸⁸⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا/Ve âyetlerimizde o sa'y edenler' Delillerimizi ve hüccetimizi ve Kitâb'ımızı ibtâl etmek için (o sa'y edenler/koşturanlar). '(Bizi) aciz bırakmaya]' İnâd ederek Bizi geçebileceklerini zannederler. 'أُولَئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ/İşte onlar azâbın içine hazır edileceklerdir]' Yani Cehennem'de zebâniler onları oraya hazır edeceklerdir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Sebe Suresi, 38. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁸⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَلَنْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ قُلُوبِهِمْ/De ki: 'Muhakkak ki Rabbim, rızkı kullarından dilediğine genişletir ve onun için takdîr eder]' Yani hikmetinden dolayı buna çok mal ile genişlik verir ve diğerine az mal verir ve rızkını ciddi bir şekilde takdîr eder/daraltır. O'nun bunda başkasının idrâk edemeyeceği hikmetleri vardır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîm, Sebe Suresi, 39. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁸⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَهُوَ يُخْلِفُهُ/artık O, ona halef verir]' Yani: Onun arkasından başkasını verir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 337. sayfa]

¹⁸⁹⁰ İmâm Buhârî (رحمه الله) İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın Allah (عز وجل)'nin: 'وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ/Ve bir şeyden ne infâk ederseniz, artık O, onu halef verir. Ve O, rızık verenlerin en hayırlısıdır.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ne isrâfa ve ne (de) cimriliğe düşerek." [Ebu Abdİllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Edebu'l-Mufred (443.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Edebu'l-Mufred'te demiştir ki: 'İsnâdı sahîhtir.' (344.)]

(Melekler) derler ki: 'Subhânsın,¹⁸⁹¹ onların dûnundan velîmiz Sensin. Bilakis, onlar cinlere ibâdet ediyorlar idi. Onların ekserîsi onlara îmân etmişlerdi.(41)¹⁸⁹²

Artık bazınız bazısına bir menfaata mâlik değilsiniz ve ne (de) bir zarara. Ve o zulmedenlere buyuracağız ki: 'Tadın, o kendisini tekzîb etmiş olduğunuz ateşin azâbını!'(42)

Ve üzerlerine âyetlerimiz beyyineler olarak tilâvet edildiğinde, dediler ki: 'Bu, sizi babalarınızın ibâdet etmekte olduklarından alıkoymayı murâd eden bir adamdan başkası değildir.' Ve dediler ki: 'Bu, iftirâ edilen bir ifkten başkası değildir.'¹⁸⁹³ Ve o küfredenler -hakk için- onlara geldiğinde dediler ki: 'Bu, mübîn bir sihirden başkası değildir.'(43)

Ve onlara ders yapacakları kitâblardan vermedik. Ve onlara senden önce bir nezîr irsâl etmedik.(44)¹⁸⁹⁴

Ve onlardan o öncekiler (de) tekzîb etmişlerdi. Ve onlara verdiklerimizin onda birine ulaşamamışlardır.¹⁸⁹⁵ Böyleyken resûllerimi tekzîb ettiler. Artık nasıl oldu inkârım?(45)¹⁸⁹⁶

¹⁸⁹¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'قَالُوا/Derler ki]' Bu fiildeki zamîr, meleklerle râcidir (yani melekler derler ki). '[سُبْحَانَكَ/Subhânsın]' Seni şerîkten tenzîh ederek. Yani: Şüphesiz ki biz Seni, bizim ve gayrının Sana şerîkler olmasından tenzîh ediyoruz. Allah (سبحانه وتعالى)'nın tenzîhi iki şeyden olur: Onların birisi, O'nun noksanlıktan tenzîh edilmesi ve ikincisi ise mahlûklara benzemekten tenzîh edilmesidir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sebe Suresi Tefsîri, 251. sayfa]

¹⁸⁹² İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "'قَالُوا سُبْحَانَكَ/(Melekler) derler ki: 'Subhânsın.']" Yani Seni tenzîh ederiz. 'أَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُونِهِمْ/onların dûnundan velîmiz Sensin]' Yani O velî edindiğimiz Rabbimiz Sensin. Ve Sana itaat ederiz ve ibâdetle ihlâsımız Sanadır. 'بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ/Onların ekserîsi onlara îmân etmişlerdi]' Yani iblîse ve avânelerine itaat ediyorlardı. [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Sebe Suresi, 41. âyetin tefsirinde]

¹⁸⁹³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُ وَطَرُوا كَهْفَهُمْ وَحَقِيقَةُ الْحَقِّ كَانُوا يَعْبُدُونَ]' Ve dediler ki: 'Bu, iftirâ edilen ifkten başkası değildir.']" Yani: 'Kur'ân, uydurulmuş bir yalandır.' (dediler)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 339. sayfa]

¹⁸⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَمَا آتَيْنَاهُمْ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ/Onlara ders yapacakları kitâblardan vermedik.']" Yani: Kıraat edecekleri (kitâblardan vermedik). 'وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ/Ve onlara senden önce bir nezîr irsâl etmedik.' Buyuruyor ki: Ve senin bu kavminin müşriklerine ey Muhammed, söyledikleri hususlarda, senden önce onları be'simize/azâbımıza karşı uyarın bir nebî irsâl etmedik." Devamla İmâm Katâde (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah, Arablara Kur'ân'dan önce bir kitâb inzâl etmemiş, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'den önce onlara bir nebî irsâl etmemiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 162. sayfa]

¹⁸⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَمَا تَلْعَاوُا مِغْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ/Ve onlara verdiklerimizin onda birine ulaşamamışlardır.']" kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Dünyâdaki kuvvetin (onda birine)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 162. sayfa]

¹⁸⁹⁶ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ/Artık nasıl oldu inkârım?'" Yani: Azâb etme ve cezâlandırma sûreti ile nasıl oldu onları inkârım/reddedişim? İşte bunlar da böyle bir azâbtan sakınsınlar."

De ki: 'Size ancak: 'Allah için ikişerli veya ferden kıyâm edin.' diye bir vaaz vereceğim. Sonra tefekkür edin: Arkadaşınızda bir cinnet yoktur. O, sizin için şiddetli azâbın önünde bir nezîrden başkası değildir.'(46)

De ki: 'Sizden bir ücret istemedim, o takdirde o sizin içindir. Ecrim, Allah'tan başkası üzerine değildir. Ve O, her şey üzerine Şâhid'tir.(47)

De ki: 'Muhakkak ki Rabbim Hakk'ı fırlatır.¹⁸⁹⁷ Gaybleri çok iyi ilmedendir.'(48)

De ki: 'Hakk geldi. Ve bâtil ne başlatabilir ve ne îâde edebilir.(49)¹⁸⁹⁸

De ki: 'Eğer dalâlete düşersem, o zaman ancak nefsim aleyhine dalâlete düşmüş olurum. Ve eğer hidâyet bulursam, artık (bu) Rabbimin bana vahyettiği sebebiyledir. Muhakkak ki O, Semî'dir, Karîb'dir.(50)

Ve onları korkuya kapıldıklarında görsen, artık kaçış yoktur. Ve onlar yakın bir mekândan yakalanmışlardır.(51)

Ve derler ki: 'Ona îmân ettik.' Ve onlar için uzak bir mekândan (îmânı) elde etmek nerede?(52)¹⁸⁹⁹

Ve daha önce ona küfretmişlerdi. Ve uzak bir mekândan gayba atı(p tutu)yorlardı.(53)¹⁹⁰⁰

[Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1202. sayfa (tek cilt olarak basım)]

1897 İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قُلْ إِنَّ رَبِّيْ] De ki: 'Muhakkak ki Rabbim Hakk'ı fırlatır.]" Yani: Vahiy ile." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 163. sayfa]

İmâm Kurtubî (رحمه الله) ise şöyle der: "Yani hücceti beyân eder ve onu galib/zâhir kılar." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Sebe Suresi, 48. âyetin tefsirinde]

1898 İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قُلْ جَاءَ] **De ki: 'Hakk geldi.'**" Yani: Kur'ân. **وَمَا يُبْدِئُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ/Ve bâtl ne başlatabilir ve ne îade edebilir.]** Bâtl: iblîs'tir. Yani iblîs hiç kimseyi halk edemez da ba's edemez/diriltemez de." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 163. sayfa]

1899 İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine demiştir ki: "'[أَمَّا بِهِ]/Ona îmân ettik]' Yani: Kıyâmet Günü derler ki: 'Allah'a ve meleklerine ve kitâblarına ve Resûlu'ne îmân ettik.' Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَأَتَى لَهُمُ التَّأْوِيلُ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ]/Ve onlar için uzak bir mekândan (îmânî) elde etmek nerede?]' Yani: Onlar nasıl îmâna gelebilirler? Ve onlar îmânın kabul edileceği mahalden uzaklaşmışlar ve Âhiret diyârına göç etmişlerdir. Ve o Âhiret itilâ/sınav diyârı değil cezâ diyârıdır. Artık şayet dünyâda iken îmân etmiş olsalardı, îmânları onlara bir menfaat verirdi. Ve lâkin Âhiret diyârına göç ettikten sonra, uzaktan bir şeyi elde etmeye çalışan kimse için böyle bir yolun mümkün olmaması gibi, îmânın kabul edilmesine de bir yol yoktur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Sebe Suresi, 52. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ وَيُقَدِّفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ]' Yani: Dünyâda îmana (küfretmişlerdi). '[Ve daha önce ona küfretmişlerdi.]' Yani: Zanna dayanarak gaybı recm ediyorlar/taşlıyorlar, 'Ba's/Diriliş yok', 'Cennet de yok' 'Ateş de yok' diyorlardı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 164. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise şöyle der: "Onları [Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e] şâir derken görürsün ve onları

Ve onların arasıyla iştâh duydukları arasına engel konulmuştur,¹⁹⁰¹ daha önce benzerlerine fiil edildiği gibi. Muhakkak ki onlar, kuşkulu bir şekk içinde idiler.(54)

---

kâhin derken görürsün ve onları sihirbaz derken görürsün ve onları mecnun derken görürsün. Ve onları, bundan başka daha birçok batıl sözler ederken görürsün. Ve onlar, gaybı ve ba's olunmayı ve neşri vaadi tekzîb ediyorlardı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Sebe Suresi, 53. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁰¹ İbn Ebi Şeybe (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)'nın kavli: 'وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ]'**Ve onların arasıyla iştâh duydukları arasına engel konulmuştur**]' kavli hakkında demiştir ki: "Onlar ile îmân arasına engel konulmuştur." [Ebu Bekr AbdUllah ibn Muhammed ibn Ebi Şeybe, Musannef, 13. Cilt, 527. sayfa]

35. FÂTİR SÛRESİ (45 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hamd, semâları ve Arz'ı yaratan, melekleri ikişer ve üçer ve dörder kanatlı resûller kılan Allah içindir. Halk etmede dilediğini ziyâde eder. Muhakkak ki Allah, her şey üzerine Kadîr'dir.(1)

Allah, insanlar için rahmetten neyi açarsa, artık onu tutacak yoktur.¹⁹⁰² Ve neyi tutarsa, artık onun ardından onu irsâl edecek yoktur.¹⁹⁰³ Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(2)

Ey insânlar! Allah'ın üzerinizdeki nîmetini zikredin.¹⁹⁰⁴ Allah'tan gayrı, sizi semâ ve Arz'dan rızıklandıran bir hâlık mı var? O'ndan başka ilâh yoktur. Öyleyken nasıl çevriliyorsunuz?(3)

Ve eğer seni tekzîb ediyorlarsa (üzülme), öyle ki senden önce (de) resûller tekzîb edilmişlerdi.¹⁹⁰⁵ Ve işler Allah'a rücû ettirilecektir.(4)¹⁹⁰⁶

Ey insanlar, muhakkak ki Allah'ın vaadi hakkıdır.¹⁹⁰⁷ O halde dünyâ hayâtı sizi aldatmasın.¹⁹⁰⁸ Ve aldatıcı,¹⁹⁰⁹ sizi Allah ile aldatmasın.(5)

¹⁹⁰² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لَنَا /فَلَا مُمْسِكَ لَهَا/Allah, insanlar için rahmetten neyi açarsa]' Yani: Hayırdan. '[فَلَا مُمْسِكَ لَهَا/Allah, insanlar için rahmetten neyi açarsa]' Hiç kimse onu hapsedemez." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 165. sayfa]

¹⁹⁰³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُمْسِكَ لَهُ مِنْ /يَعْدُهُ/Ve neyi tutarsa, artık onun ardından onu irsâl edecek yoktur.]' Yani: O, bir şeye mâni' olursa, artık onu Allah'tan sonra irsâl edecek/gönderecek yoktur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 345. sayfa]

¹⁹⁰⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ/Ey insanlar! Allah'ın üzerinizdeki nîmetini zikredin.]' Bu zikrin mânâsı şükürdür." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtır Suresi, 3. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁰⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "وَأَنْ يَكْذِبُوا /فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ/Ve eğer seni tekzîb ediyorlarsa (üzülme), öyle ki senden önce (de) resûller tekzîb edilmişlerdi.]' İşittiğiniz gibi Nebîsini tesellî ediyor." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 439. sayfa]

¹⁹⁰⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تبارك وتعالى) buyurdu ki: 'Ey Muhammed, eğer Allah'a şirk koşan bu müşrikler seni tekzîb eder ve onlara getirdiğin Tevhîd husûsunda sana muhâlefet ederlerse, senden önce gelmiş resûllerde senin için bir örnek vardır. Şüphesiz ki onlar da kavimlerine aynı böyle beyyinelerle geldiler ve onlara Tevhîd'i emrettiler. Kavimleri de onları yalanladı ve onlara muhâlefet ettiler.' '[وَالَى اللَّهِ تَرْجَعُ الْأُمُورُ/Ve işler Allah'a rücû ettirilecektir.]' Yani: 'Bundan dolayı onlara en uygun karşılığı vereceğiz.'" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Fâtır Suresi, 4. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁰⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ/Ey insanlar, muhakkak ki Allah'ın vaadi hakkıdır.]' Yani: Kıyâmet'in vaadi hakkıdır." [Ebu'l-Muzaffer

Muhakkak ki şeytân, sizin için bir düşmandır, bu itibarla onu düşman ittihaz edin. Hizbini ancak alevli ateşin ashâbından olmaları için dâvet eder.(6)¹⁹¹⁰

O küfredenler, onlar için şiddetli bir azâb vardır. Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onlar için mağfîret ve büyük bir ecir vardır.(7)

O halde kötü ameli kendisine ziynetlendirilip de onu güzel gören kimse (sâlih amel eden gibi) midir?¹⁹¹¹ **Artık muhakkak ki Allah, dilediğini dalâlete düşürür ve dilediğine hidâyet eder. Öyleyse nefsin onların üzerine hasretlerle gitmesin.**¹⁹¹² **Muhakkak ki Allah, onların yaptıklarına Alîm'dir.(8)**

Ve Allah, O ki, rüzgârları irsâl etmiştir. Derken bir bulut kaldırır. Böylece onu ölü bir beldeye süreriz de onunla ölümünün ardından Arz'a hayât veririz. İşte nüşûr¹⁹¹³ **böyledir.(9)**

Kim izzeti murâd ediyor ise, artık izzet cemîân Allah'ındır.¹⁹¹⁴ **Tayyib kelime O'na çıkar ve onu sâlih amel yükseltir.**¹⁹¹⁵ **Ve kötülükleri o tuzak kuranlar, onlar için şiddetli bir azâb vardır. Ve işte onların tuzağı, o boşa çıkar.(10)**

Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 346. sayfa]

¹⁹⁰⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَلَا تَغْرَتَكُمْ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا]/O halde dünyâ hayâtı sizi aldatmasın]' Yani: Allah'ın, velîleri için ve resûllerine tâbi olanlar için hazırlamış olduğu büyük hayra nisbeten düşük bir geçim olan dünyâ hayâtı sizi aldatmasın. Bu fânî çiçek karşılığında şu bâkîden gaflete düşmeyin." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Fâtır Suresi, 5. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁰⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[الْعُرُورُ]/aldatıcı]' şeytândır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 439. sayfa]

¹⁹¹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "'[إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخَذُوهُ عَدُوًّا]/Muhakkak ki şeytân, sizin için bir düşmandır, bu itibarla onu düşman ittihaz edin.]" Ona düşmanlık etmek, her Müslüman üzerine bir haktır. Ona düşmanlık etmek, Allah'a itaat ederek ona düşmanlık etmektir. "'[أَمَّا يَدْعُوا حِزْبَهُ]/Hizbini ancak dâvet eder.]" Hizbini ve evliyâsını/dostlarını. "'[أَصْحَابِ السَّعِيرِ]/alevli ateşin ashâbından olmaları için]" Yani onları ateşe sevk etmek için. İşte bu, onun düşmanlığıdır. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 166. sayfa]

¹⁹¹¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا]/O halde kötü ameli kendisine ziynetlendirilip de onu güzel gören kimse (sâlih amel eden gibi) midir?]" Böyle bir kimse, îmân eden ve sâlih amel işleyen kimse gibi midir? Yani: onlar müsâvî/eşit değildirler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 25. sayfa]

¹⁹¹² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde ve Hasan el-Basrî şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[فَلَا تَهْجُرْهُمْ هَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ]/nefsin onların üzerine hasretlerle gitmesin.]" Yani: Bu seni onlara karşı hüznolendirmesin. Şüphesiz ki Allah, dilediğini dalâlete düşürür ve dilediğine hidâyet eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 441. sayfa]

¹⁹¹³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[النُّشُورُ]/nüşûr]" O, ölülerin yeryüzünde neşredilmesi ve öldükten sonra diriltilmeleridir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtır Suresi Tefsîri, 76. sayfa]

¹⁹¹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "'[مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا]/Kim izzeti murâd ediyor ise, artık izzet cemîân Allah'ındır]" Yani: Kim dünyâ ve Âhiret'te azîz olmaya muhabbetli ise, o halde Allah (سبحانه وتعالى)'ya itaata iltizâm etsin. Çünkü muhakkak ki O, kendisine itaat edenin maksadının hâsıl olmasını sağlar. Çünkü Allah (سبحانه وتعالى), dünyâ ve Âhiret'in Mâlik'idir. Ve izzet

Ve Allah sizi bir topraktan, sonra bir nutfeden¹⁹¹⁶ halk etmiştir. Sonra sizi çiftler kılmıştır. Ve bir dişi hâmile kalamaz ve vaz' edemez, ancak O'nun ilmiyle. Ve bir Kitâb'ta olmaksızın ne ömrü uzatılana çok ömür verilir ve ne (de) onun ömründen noksanlaştırılır. Muhakkak ki bu, Allah'ın üzerine kolaydır.(11)

Ve iki deniz müsâvî olmaz. Şu tatlıdır, susuzluğu giderir, onun içimi kolaydır. Ve şu çok tuzludur, acıdır. Ve hepsinden taze et yersiniz. Ve kendisini giyeceğiniz bir süs ihrâc edersiniz. Ve O'nun fazlından istemeniz için onda gemilerin yara yara gittiğini görürsün. Ve umulur ki siz şükredersiniz.(12)

Geceyi gündüzün içine sokar ve gündüzü gecenin içine sokar. Ve güneş ve ayı musahhar etmiştir. Hepsi müsemma bir ecele kadar cereyân eder. İşte Rabbiniz Allah budur. Mülk O'nundur.¹⁹¹⁷ Ve O'nun dûnundan o duâ ettikleriniz¹⁹¹⁸ bir kıtmîre mâlik değillerdir.(13)¹⁹¹⁹

cemîan/bütünüyle O'nundur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Fâtır Suresi, 10. âyetin tefsirinde]

¹⁹¹⁵ İmâm Lâlekâi (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (عز وجل) şöyle buyurmuştur: '[إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ/Tayyib kelime O'na çıkar ve onu sâlih amel yükseltir.]' [Fâtır Suresi, 10. âyet] Ve (yine) şöyle buyurmuştur: '[وَهُوَ الْفَاحِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً/Ve O, kullarının fevkinde Kâhîr'dir. Ve üzerinize hafazayı irsâl eder.]' [En'âm Suresi, 61. âyet] Böylelikle bu âyetler, Allah (سبحانه وتعالى)'nın semâda olduğuna ve ilminin Arz'ında ve semâsında her mekânı ihâta ettiğine delâlet ederler." [Ebu'l-Kâsım HibetUllah bin Hasen bin Mansûr el-Lâlekâi, Şerhu Usûli İ'tikâdi Ehli's-Sünne, 1. cilt, 319. sayfa]

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ/Güzel kelime O'na çıkar ve onu sâlih amel yükseltir.]' kavli hakkında demiştir ki: "Hasan ve Katâde şöyle kavletmişlerdir: 'Allah kavli ancak amel ile kabul eder. Kim kavleler ve güzel amel işlerse Allah ondan kabul eder.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 445. sayfa]

¹⁹¹⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[نُطْفَةٍ/Nutfe]' Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Sûresi, 5. âyetin tefsirinde]

¹⁹¹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[لَاجِلٍ مُّسَمًّى/müsemma bir ecel için]' Mâlûm/bilinen bir ecel için. Öyle bir sınır ki ne azaltılabilir ve ne (de) aşılabılır. '[ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ/İşte Rabbiniz Allah budur. Mülk O'nundur.]' Yani: O, O ki, bunları fiil edendir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 169. sayfa]

¹⁹¹⁸ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَالَّذِينَ تَدْعُونَ/Ve o duâ ettikleriniz]' ibâdet ettikleriniz. '[مِنْ دُونِهِ/O'nun dûnundan]' Yani: O'nun gayrından/O'ndan başka. Ve onlar putlardır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Fâtır Suresi Tefsîri, 124. sayfa]

¹⁹¹⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مَا يَمْكُونُ مِنْ قِطْمِيرٍ/bir kıtmîre mâlik değillerdir]' O, hurma çekirdeğinin zarıdır. Ve o, hurma çekirdeğinin üzerinde bulunan ince zardır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 6. cilt, 417. sayfa]

Eğer onlara duâ ederseniz, duânızı işitmezler. Velew ki işitseler, sizin için cevâb veremezler. Ve Kıyâmet Günü, sizin şirkinize küfredeler. Ve Habîr'in misli (kimse) sana bildiremez.(14)¹⁹²⁰

Ey insanlar! Siz Allah'a fukarâsınız. Ve Allah, O, Ganîyy'dir, Hamîd'tir.(15)

Eğer dilerse sizi giderir ve yeni bir mahlûk getirir.(16)

Ve bu, Allah üzere azîz değildir.(17)¹⁹²¹

Ve bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez. Ve eğer yükü ağır olan (bir başkasını) onu taşımaya dâvet etse, ondan bir şey yüklenilmez, velew ki karâbet sâhibi olsun. Sen, ancak Rabblarına gaybte o haşyet duyanları ve namazı ikâme edenleri inzâr edersin. Ve kim tezekkî ederse,¹⁹²² o takdirde ancak kendi nefsi için tezekkî etmiştir.¹⁹²³ Ve dönüş Allah'adır.(18)

Ve âmâ ve gören müsâvî değildir.(19)

Ve ne zulmetler ve ne nûr (müsâvîdir).(20)

Ve ne gölge ve ne harâret (müsâvîdir).(21)

Ve hayattakiler ve ölümler müsâvî değildir. Muhakkak ki Allah, dilediğine işittirir. Ve sen, kabirdekilere işittiremezsin.(22)¹⁹²⁴

¹⁹²⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: " **إِنْ تَدْعُوهُمْ**]' **Eğer onlara duâ ederseniz, duânızı işitmezler. Velew ki işitseler, sizin için cevâb veremezler.**]' Yani ne sizin duânızı kabul edebilir ve ne (de) bu hususta size bir menfaat verebilirler. **وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ** / **Ve Kıyâmet Günü, sizin şirkinize küfredeler.**]' Onlara koştüğunuz şirki inkâr ederler. Şirkinize râzı olmaz ve şirkinizi ikrâr etmezler. **وَلَا يَنْبَغُ مِثْلَ خَيْرٍ** / **Ve Habîr'in misli (kimse) sana bildiremez.**]' Ve Allah, Habîr'dir. Kıyâmet günü onların hâli böyle olacaktır. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 169. sayfa]

¹⁹²¹ İbrâhîm Suresi'nin 20. âyetiyle aynıdır. İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle der: "'**بِعَزِيزٍ** / **azîz**]' Yani (Allah için) imkansız ve zor değildir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1209. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁹²² arınırsa, temizlenirse

¹⁹²³ İbn Ebî Hâtim (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'**وَإِنْ تَدْعُ**]' **Ve eğer yükü ağır olan (bir başkasını) onu taşımaya dâvet etse]** ' Yani: Günahlarını taşımaya dâvet etse **لَا يَحْمِلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَى** / **ondan bir şey yüklenilmez, velew ki karâbet sâhibi olsun]** ' Yakın akraba bile olsa, onun günahlarından bir şeyi taşımaz. Ona, kendi günahlarının gayrından hiçbir şey yüklenmez. **تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ** / **Sen, ancak Rabblarına gaybte o haşyet duyanları inzâr edersin]** ' Yani: Ateşten ve Hesâbtan korkanları inzâr edersin. **وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ** / **Ve kim tezekkî ederse, o takdirde ancak kendi nefsi için tezekkî etmiştir.]** ' Yani: Kim sâlih bir amelî amel ederse, o takdirde ancak kendi nefsi için amel etmiştir. [Ebu Muhammed ibn Ebi Hâtim er-Râzî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm Müsneden anîr-Resûl ve's-Sahâbe ve't-Tâbiîn 13. cilt, 162. sayfa (639.)]

¹⁹²⁴ Şeyh Muhammed Nasıruddîn el-Elbânî (رحمه الله) der ki: "Kitâb ve Sünnet'te mevtânın/ölülerin işittiğine dâir bir delil mevcûd değildir. Hatta nassların zâhiri ölümlerin işitmediğine delâlet eder. Allah (سبحانه وتعالى)'nın şu kavlindeki gibi: **وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ** / **Ve sen, kabirdekilere işittiremezsin.]** [Fatır Suresi 22. Âyet] Yine Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in mescitte iken ashâbına yönelik şu kavlinde olduğu

Sen, bir nezîrden başkası değilsin.(23)

Muhakkak ki Biz, seni hakk ile bir beşîr olarak ve bir nezîr olarak irsâl ettik. Ve içlerinde bir nezîr gelip geçmiş olmayan bir ümmet yoktur.(24)

Ve eğer seni tekzîb ediyorlarsa (üzülme), çünkü onlardan o öncekiler (de) tekzîb etmişlerdi. Resûlleri onlara beyyineler ile ve zûbur ile ve münîr Kitâb ile¹⁹²⁵ gelmişlerdi.(25)¹⁹²⁶

Sonra o küfredenleri yakaladım. Artık nasıl oldu inkârım?(26)

Allah'ın semâdan bir su inzâl ettiğini görmedin mi? Böylece onunla renkleri muhtelif semereler ihrâc ettik. Ve dağlardan, renkleri muhtelif beyaz ve kırmızı yollar ve simsiyah taşlar vardır.(27)

Ve insânlardan ve debelenenlerden ve davarlardan böyle renkleri muhtelif olanlar vardır. Allah'tan, kullarından ancak âlimler haşyet duyar.¹⁹²⁷ Muhakkak ki Allah, Azîz'dir, Gafûr'dur.(28)

Muhakkak ki Allah'ın Kitâbı'nı o tilâvet edenler ve namazı ikâme edenler ve onları rızıklandırdıklarımızdan sırran ve alenen infâk edenler, asla tükenmeyecek bir ticâret umarlar.(29)

gibi: 'Cuma günü bana salâvatı çoğaltın. Nitekim sizin salâvatınız bana ulaşır.' Burada Nebî (صلى الله عليه وسلم): 'Salâvatınızı duyurum.' dememiştir. Çünkü diğer bir hadiste geçtiği üzere, ona salavâtı ulaştıran meleklerdir: 'Muhakkak Allah'ın seyyâh/dolaşan melekleri vardır. Onlar bana ümmetimden selâmu ulaştırırlar.' [Bunu Nesâî ve Ahmed sahîh bir sened ile rivâyet etmişlerdir.] Böylelikle Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in Cumâ günü kendisine getirilen salâvatları duymadığı, bilakis bu salavâtın ona ulaştırıldığı sarîh bir meseledir." [Muhammed Nasıruddîn el-Elbâni, Silsiletu'l-Ehadîs ed-Daifa, 1147. hadîs]

¹⁹²⁵ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle der: "'[وَبِالْزُّبُرِ/ve zûbur ile]' Yani: İbrâhîm'in suhufu gibi yazılı kitâblar ile. 'Kitâb münîr ile]' Tevrât ve İncil gibi." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1210. sayfa (tek cilt olarak basım)]

¹⁹²⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَإِنْ يَكْذِبُوا/ve eğer seni tekzîb ediyorlarsa]' Yani: Kureyş küffârı. '[فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ/](üzülme), 'çünkü onlardan o öncekiler (de) tekzîb etmişlerdi]' Resûl (صلى الله عليه وسلم)'i tesellî ederek, önceki müşriklerin de nebîlerini tekzîb ettiklerini haber vermektedir. '[جَاءَتْهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ/Resûlleri onlara beyyineler ile gelmişlerdi.]' Yani zâhir mucizelerle ve vâzıh şerâatlerle geldiler." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtır Suresi, 25. âyetin tefsirinde]

¹⁹²⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ]/Allah'tan, kullarından ancak âlimler haşyet duyar.]' Onlar ki, Allah'ın her şey üzerine Kadîr olduğunu ilmederler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 172. sayfa] AbdUllah ibn Ahmed ibn Hanbel (رحمه الله) hasen bir isnâd ile babasının Kitâbu'z-Zühd'ünün Zevâid'inde Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "İmân, Allah (عز وجل)'den gıyâben haşyet duyan, Allah'ın râğbet ettiği şeylere râğbet eden, Allah'ın kızdığı şeyleri terk eden kimsenin îmânıdır." Sonra Hasan: '[إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ]/Allah'tan, kullarından ancak âlimler haşyet duyar.]' (âyetini) tilâvet etti." [AbdUllah ibn Ahmed ibn Hanbel, Zevâidi Kitâbu'z-Zühd (1308.)]

(Bu,) onlara ecirlerini ifâ etmesi ve fazlından ziyâde etmesi içindir. Muhakkak ki O, Gafûr'dur, Şekûr'dur.(30)

Ve sana Kitâb'tan o vahyettiğimiz, o hakktır, önündekileri tasdîk edicidir.¹⁹²⁸ Muhakkak ki Allah, kullarına elbette Habîr'dir, Basîr'dir.(31)

Sonra Kitâb'ı kullarımızdan o seçtiklerimize mîrâs bıraktık. Artık onlardan nefesine zulmeden vardır ve onlardan muktesid vardır. Ve onlardan Allah'ın izniyle hayrâtta öne geçen vardır.¹⁹²⁹ İşte o büyük fazldır.(32)

Adn Cennetleri, onlara dâhil olurlar. Orada altından bilezikler ve inci ile süslenirler. Ve orada elbiseleri ipektir.(33)

Ve derler ki: 'Hamd Allah içindir. O ki, bizden hüznü gidermiştir. Muhakkak ki Rabbimiz, elbette Gafûr'dur, Şekûr'dur.'(34)

'O ki, bizi fazlından ikâmet diyârına yerleştirendir. Bize orada bir yorgunluk temâs etmez. Ve bize orada bir usanç (da) temâs etmez.'(35)

Ve o küfredenler için Cehennem ateşi vardır. Aleyhlerine kazâ edilmez, böylece ölsünler. Ve kendilerine onun azâbından hafifletilmez. İşte her küfrânda bulunamı böyle cezâlandırırız.(36)

Ve onlar orada bağırsırlar: 'Ey Rabbimiz! Bizi ihrâc et. O amel etmiş olduğumuzun gayrı sâlih amel edelim.' (Onlara denilir ki:) 'Ve size ömür vermedik mi? Tezekkür eden onda tezekkür ederdi. Ve size nezîr gelmişti. Öyleyse tadın (azâbı). Artık zâlimler için bir nusret edici yoktur.'(37)

Muhakkak ki Allah, semâlar ve Arz'ın gaybını ilmedendir. Muhakkak ki O, sadırların özüne Âlîm'dir.(38)¹⁹³⁰

¹⁹²⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ/önündekileri tasdîk edicidir]' hakkında demiştir ki: "Kendinden önce gelip geçmiş olan kitâbları tasdîk edicidir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 172. sayfa]

¹⁹²⁹ İmâm Ahmed bin Hanbel (رحمه الله) sahîh bir sened ile Ebu'd-Derdâ (رضي الله عنه)'tan Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "'فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ/Artık onlardan nefesine zulmeden vardır]' Yani zâlim. Bu durumda ondan alınır. Bu, sıkıntı ve üzüntüdür. 'وَمِنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ/ve onlardan muktesid vardır.]' Kolay bir hesâb ile muhâsebe edilenler vardır. 'وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بِإِذْنِ اللَّهِ/ve onlardan Allah'ın izniyle hayrâtta öne geçen vardır.]' Onlar ki hesâba çekilmeden Cennete dâhil olurlar." [Ebu Abdîllah Ahmed bin Muhammed bin Hanbel eş-Şeybânî el-Mervezî, el-Müsned (5/194)]

¹⁹³⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allahu (تعالى) semâların ve Arz'ın gaybını ilmettiğini ve gönüllerin gizlediklerini ve vicdanların muhtevâsını ilmettiğini haber vermektedir. Ve (O) her amel edene, amelinin karşılığını verecektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Fâtür Suresi, 38. âyetin tefsîrinde]

O, O ki, sizi Arz'da halîfeler kılmıştır.¹⁹³¹ Artık kim küfrederse, o takdirde küfrü aleyhinedir. Rabbleri indinde kâfirlerin küfrü kızgınlıktan başkasını ziyâde etmez. Ve kâfirlerin küfrü hüsrândan başkasını ziyâde etmez.(39)¹⁹³²

De ki: 'Allah'ın dûnundan o duâ ettiğiniz şerîklerinizi gördünüz mü? Gösterin bana, onlar Arz'dan ne halk etmişlerdir?' Yoksa onlar için semâlarda bir şerîklik mi var? Yoksa onlara bir Kitâb verdik de ondan bir beyyine üzerinde midirler?¹⁹³³ Bilakis zâlimler, onların bazısı bazısına aldatmadan başka bir vaad etmezler.(40)

Muhakkak ki Allah, semâları ve Arz'ı zevâl bulmasınlar diye tutmaktadır. Ve eğer zevâl bulurlarsa, ardından birisi onları tutamaz. Muhakkak ki O, Halîm, Gafûr olandır.(41)

Ve yeminlerinin en güçlüsü ile Allah'a kasem etmişlerdi, eğer onlara bir nezîr gelse, elbette ümmetlerden birinden daha hidâyette olacaklardı. Fakat onlara bir nezîr gelince, onlara nefretten başkasını ziyâde etmedi.(42)¹⁹³⁴

Arz'da kibirlendiler ve kötü tuzak kurdular.¹⁹³⁵ Ve kötü bir tuzak, ehlinden başkasını kuşatmaz. O halde evvelkilerin sünnetinden başkasını mı gözetirler? Artık asla

¹⁹³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[هُوَ الَّذِي] O, O ki, sizi Arz'da halîfeler kılmıştır." Bir ümmetten sonra bir ümmet ve bir kuşaktan sonra bir kuşak. [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 176. sayfa]

¹⁹³² İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ]/Artık kim küfrederse, o takdirde küfrü aleyhinedir.' Buyuruyor ki: Sizden kim Allah'a küfrederse, ey insanlar, artık küfrünün zararı onun kendi aleyhinedir. O bu fiili ile başkasına zarar veremez. Çünkü o, başkasının değil kendi yaptıklarının cezâsını çekecektir. '[وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا]/Rabbleri indinde kâfirlerin küfrü kızgınlıktan başkasını ziyâde etmez.' Allahu (تعالى) buyuruyor ki: Rabbleri indinde kâfirlerin küfrü ancak, Allah'ın rahmetinden uzak olmalarını ziyâde eder. '[وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا]/Ve kâfirlerin küfrü hüsrândan başkasını ziyâde etmez.' Buyuruyor ki: Kâfirlerin, Allah'a küfretmesi onların helâklerinden başkasını ziyâde etmez." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 480. sayfa]

¹⁹³³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَلَا أَرَأَيْتُمْ] Fakat onlara bir nezîr gelince' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ve o Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'dir." Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَمْ أَتَيْنَاهُمْ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْهُ]/Yoksa onlara bir Kitâb verdik de ondan bir beyyine üzerinde midirler?]' Buyuruyor ki: Yoksa onlara bir kitâb verdik de o kitâb mı kendilerine şîrk koşmalarını emrediyor?" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 176. sayfa]

¹⁹³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Kâtade (رحمه الله)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فَلَمَّا جَاءَهُمْ] Fakat onlara bir nezîr gelince' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ve o Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'dir." Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "Ve Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَا زَادَهُمْ إِلَّا] onlara nefretten başkasını ziyâde etmedi]' Allah'a îmân etmeye, hakka tâbi olmaya, hidâyet yoluna girmeye dâir kendilerine resûllerin gelmesi, nefretinlerinden ve kaçışlarından başkasını ziyâde etmemiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 483. sayfa]

¹⁹³⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَكَرَ السَّيِّئُ] ve kötü tuzak kurdular]' hakkında demiştir ki: "Ve o şîrktir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 177. sayfa]

Allah'ın Sünneti için bir tebdîl bulamazsın. Ve asla Allah'ın Sünneti için bir tahvîl (de) bulamazsın.(43)¹⁹³⁶

Ve Arz'da seyr edip, böylece onlardan o öncekilerin âkibetinin nasıl olduğuna nazar etmediler mi? Ve onlar, onlardan kuvvetçe daha şiddetli olanlardı. Ve semâlarda Allah'ı âciz bırakacak olan bir şey yoktur ve ne (de) Arz'da.¹⁹³⁷ Muhakkak ki O, Alîm, Kadîr olandır.(44)

Ve eğer Allah, insânları kesbettikleri sebebiyle muâhaze etseydi, (Arz'ın) sırtında bir debelenen bırakmazdı. Ve lâkin, onları müsemmâ bir ecele kadar tehir eder. Derken ecelleri geldiğinde, artık muhakkak ki Allah, kullarına Basîr olandır.(45)¹⁹³⁸

¹⁹³⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا/Artık asla Allah'ın Sünneti için bir tebdîl bulamazsın. Ve asla Allah'ın Sünneti için bir tahvîl (de) bulamazsın." Yani: Allah, azâbı kâfirler aleyhine icrâ etmiş ve bunu onlar hakkında bir sünnet kılmıştır. Allah, bunu hakk edene işte böyle azâb eder. Hiç kimse bunu tebdîl etmeye/değiştirmeye veya tahvîl etmeye/başkalaştırmaya ya da azâbı kendisinden uzaklaştırıp başkasına yönlendirmeye güç yetiremez. Sünnet, yol demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtır Suresi, 43. âyetin tefsirinde]

¹⁹³⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ/Ve semâlarda Allah'ı âciz bırakacak olan bir şey yoktur ve ne (de) Arz'da." Buyuruyor ki: Muhammed'i yalanlayan ve Allah'a şirk koşan bu putperest müşrikler Bizi âciz bırakamazlar. Biz onları helâk etmeyi murâd ettiğimiz zaman, Arz'da kaçıp kurtulamazlar. Çünkü semâlarda ve Arz'da, Allah'ın murâd ettiğini âciz bırakacak hiçbir şey yoktur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîr'il-Kur'ân, 20. cilt, 485. sayfa]

¹⁹³⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'لَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا/Ve eğer Allah, insânları kesbettikleri sebebiyle muâhaze etseydi]' Kabahat ve mâsiyetlerinden dolayı. 'مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ/(Arz'ın) sırtında bir debelenen bırakmazdı.' Yani: İnsanların kesbettiği günahlar sebebiyle Arz'da bir debelenen bırakmazdı. 'وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى/Ve lâkin, onları müsemmâ bir ecele kadar tehir eder.' Yani: Mâlûm bir müddete kadar 'إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا/Derken ecelleri geldiğinde, artık muhakkak ki Allah, kullarına Basîr olandır.' Yani: Onların amellerini görendir. Bu amellere binâen, iyiye iyi ve kötüye kötü olacak şekilde onların karşılığını verecektir. " [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 365. sayfa]

36. YASÎN SÛRESİ (83 âyettir)¹⁹³⁹

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Yâ, Sîn.(1)

Andolsun Hakîm Kur'ân'a.(2)¹⁹⁴⁰

Muhakkak ki sen, elbette mürsellerdensin.(3)¹⁹⁴¹

Sırât-ı Mustakîm üzerinde(sin).(4)¹⁹⁴²

Azîz, Rahîm'in tenzîlidir.(5)

Babaları inzâr edilmeyen bir kavmi inzâr etmen için, çünkü onlar gâfillerdir.(6)

¹⁹³⁹ Yasîn Sûresi hakkında muhtelif bid'atçı mihrâkların sımsıkı tutunduğu ve yaydığı bazı meşhûr zayıf ve mevzû/uydurma hadisler mevcuttur:

"[ان لكل شيء قلبا وقلب القرآن يس ومن قرأ يس كتب الله له بقراءتها قراءة القرآن عشر مرات]/Muhakkak ki her şeyin bir kalbi vardır. Ve Kur'ân'ın kalbi Yasîn'dir. Ve kim Yasîn'i okursa, Allah onun okumasına, Kur'ân'ı on kere okumuş (gibi sevab) yazar.]" İmâm Tirmizî (رحمه الله), bu hadîs hakkında şöyle demiştir: "Bu hadîs, garîbtir. Bu hadîsi ancak Humeyd bin Abdurrahmân'ın rivâyetiyle bilmekteyiz. Ve Basra'da, Katâde'nin hadîsi ancak bu vecih ile bilinir. Ve (râvilerden) Hârûn Ebû Muhammed mechûl bir şeyhtir/ihtiyardır."

Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) 'Daifu Sunen-i Tirmizî'de der ki: "Bu hadis, mevzudur/uydurmadır." Şeyh el-Elbânî, diğer eseri 'Zayıf Hadisler Silsilesi'nde ise şöyle demiştir: "Tirmizî, bu hadîsin râvilerinden Hârûn Ebû Muhammed'in mechûl olduğunu söylemiştir. Zehebî bu hadîsin onun uydurduğunu [yani Hârûn Ebû Muhammed'in] zikretmiştir. Ebu Hâtîm, bu hadîsin bâtil olduğunu ve aslının olmadığını bildirmiştir."

"[اقرأوا يس على موتاكم]/Mevtânınız/ölüleriniz üzerine Yâsîn okuyun.]" Ebu Davûd 'Cenâzeler Bölümü'nde, (3121.) bu rivâyeti zikretmektedir. [Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) 'Daifu Sunen-i Ebi Davûd'ta bu hadis için: 'Zayıftır' demiştir.]

Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) yine Sunen-i İbn Mâce'de (1438. hadîs) "Cenâzeler Bölümü"nde nakledilen: "[اقرأوها عند موتاكم يعني يس]/Onu -yâni Yasîn'i- mevtânınız yanında okuyun.]" hadîsi için de kezâ: "Zayıftır" demiştir. [Bknz. Daifu Sunen-i İbn Mâce, 308. Hadîs]

Şeyh Bekr Ebu Zeyd, Şeyh Sâlih bin Fevzân ve AbdulAzîz âlu's-Şeyh'e şöyle bir soru tevcih edilmiştir: "Ölülere sevab bağışlamak amacıyla Yasîn Sûresi'nin okunmasının hükmü nedir? Bu bilinen bir şey midir? Eğer değil ise, bilinir olmadığına dair delil nedir?" Cevab: "Mükâfâtını ölülere bağışlamak için Kur'ân okumak bir bid'attır. Bununla ilgili bir delîl yoktur. Yâsîn Sûresi'nin ölüm döşegindeki bir kimse için okunması zayıf bir hadîste geçmiştir. Fakat bu delîl olarak yeterli değildir. Bu sebepten dolayı bu işi yapmak câiz değildir." [Bknz.: Fetâva'l-Lecneti'd-Dâima, 2/2/188]

¹⁹⁴⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[والقرآن الحكيم]/Andolsun Hakîm Kur'ân'a.]" Yani: Önünden ve ardından ona bâtilin gelemeyeceği muhkem/sağlam (Kur'ân'a andolsun). [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Yâsîn Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁴¹ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى), Kitâbı ile Resûlu'nun sıdkına, onun nübüvvetinin ve risâletinin sıhhatine yemin etmiştir. Buna yemin edenin ve üzerine yemin edilenin kadrini iyice düşün!" [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, et-Tibyân fî Aksâmi'l-Kur'ân, 271. sayfa]

¹⁹⁴² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[على صراط مستقيم]/Sırât-ı Mustakîm üzerinde(sin).]" Yani: İslâm üzerinde(sin). [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 490. sayfa]

Andolsun ki, onların ekserîsinin üzerine kavil hakk olmuştur.¹⁹⁴³ Artık onlar îmân etmezler.(7)

Muhakkak ki Biz, onların boyunlarında kelepçeler kıldık. Öyle ki onlar çenelerine kadardır. Bu itibarla başları yukarıya kalkıktır.(8)

Ve önlerinden bir sedd ve arkalarından bir sedd kıldık, böylece onları sardık. Artık onlar görmezler.(9)

Ve üzerlerine müsâvîdir, ha onları inzâr ettin veya onları inzâr etmedin, îmân etmezler.(10)

Ancak Zikr'e tâbi olanı¹⁹⁴⁴ ve gaybte Rahmân'dan haşyet duyanı inzâr edersin. Artık onu bir mağfîret ve kerîm bir ecir ile tebşîr et.(11)

Muhakkak ki Biz, Biz mevtâyâ hayât verimiz. Ve takdîm ettiklerini ve onların eserlerini yazarız. Ve her şeyi İmâm-ı Mübîn'de ihsâ ettik.(12)¹⁹⁴⁵

Ve onlar için karye ashâbını darb-ı mesel et, hani oraya mürseller gelmişti.(13)

Hani onlara iki (resûl) irsâl ettik de onları tekzîb ettiler. Bunun üzerine onlara üçüncü ile izzet verdik. Böylece dediler ki: 'Muhakkak ki biz, size irsâl edilenleriz.'(14)

Dediler ki: 'Siz, bizim mislimiz beşerden başkası değilsiniz. Ve Rahmân bir şey inzâl etmemiştir. Siz tekzîbçilerden başkası değilsiniz.'(15)

Dediler ki: 'Rabbimiz ilmeder, muhakkak ki biz, sizin için elbette irsâl edilmişleriz.'(16)

'Ve üzerimize mübîn tebliğden başkası yoktur.'(17)

**Dediler ki: 'Muhakkak ki biz, sizinle uğursuzlandık. Eğer nihâyet vermezseniz,¹⁹⁴⁶
elbette sizi recmederiz ve elbette elîm bir azâb bizden size temâs eder.'**(18)¹⁹⁴⁷

¹⁹⁴³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ]' **Andolsun ki, kavil hak olmuştur**' Yani: Onların ekserisinin üzerine kavil vâcib olmuştur. 'Kavlin vâcib olması'nın mânâsı, 'azâb ile hükmedilmesinin vâcib olması'dır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 367. sayfa]

¹⁹⁴⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[تَبَعَنَا] [Zikr'e tâbi olanı]" Kur'ân'a tâbi olanı." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 179. sayfa]

¹⁹⁴⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ/Ve her şeyi İmâm-ı Mübîn'de ihsâ ettik.]' kavli hakkında demiştir ki: "Her şey Allah indinde bir Kitâb'ta ihsâ edilmiştir/sayılmıştır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 499. sayfa]

¹⁹⁴⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'لَنْ نَمُوتَ' [

Dediler ki: 'Uğursuzluğunuz sizinledir. Size tezkîr edildi diye mi (uğursuzlandınız)?¹⁹⁴⁸ Bilakis, siz müsrif bir kavimsiniz.'(19)

Ve şehrin uzağından bir adam sa'y ederek geldi, dedi ki: 'Ey kavmim! Mürsellere tâbi olun.'(20)

'Sizden bir ücret istemeyenlere tâbi olun. Ve onlar hidâyet bulmuşlardır.'(21)¹⁹⁴⁹

'Ve benim için ne var, o beni yaratana ibâdet etmeyeyim? Ve O'na rücû ettirileceksiniz.'(22)

'O'nun dûnundan ilâhlar mı ittihaz edeyim?¹⁹⁵⁰ Eğer Rahmân bana bir zarar murâd ederse, onların şefaati bana bir yarar sağlamaz ve beni kurtaramazlar.'(23)¹⁹⁵¹

'Muhakkak ki ben, o zaman elbette mübîn bir dalâlet içindeyim.'(24)

'Muhakkak ki ben, Rabbinize îmân ettim. Bu itibarla beni dinleyin.'(25)

Denildi ki: 'Cennet'e dâhil ol.'¹⁹⁵² Dedi ki: 'Keşke kavmim ilmetseydi!'(26)

تَنْتَهُوا/Eğer nihâyet vermezseniz] Size tâbi olmaya ve üzerinde bulunduğumuz hâli terketmeyebizi dâvet etmeye nihâyet vermezseniz." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Yâsîn Suresi Tefsîri, 65. sayfa]

¹⁹⁴⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قَالُوا إِنَّا] **Dediler ki: 'Muhakkak ki biz, sizinle uğursuzlandık.'** Dediler ki: Eğer bize bir şerr isâbet ederse, bu ancak sizin yüzünüzdendir. **'لَتَرْجُمَنَّكُمْ/elbette sizi recmederiz'** Taş ile (sizi recmederiz). **'وَلَيَمَسَّنَّكُم** **ve elbette bizden size elîm bir azâb temâs eder]** Bizden size acı verici bir azâb ulaşır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 181. sayfa]

¹⁹⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قَالُوا طَائِرُكُمْ] **Dediler ki: 'Uğursuzluğunuz sizinledir.'** (Mürseller dediler ki:) Amelleriniz sizinledir. **'إِنِّي** **Size tezkîr edildi diye mi (uğursuzlandınız)?'** Size Allah'ı zikrettik/hatırlattık diye mi bizimle uğursuzluğa kapıldınız?" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 181. sayfa]

¹⁹⁴⁹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا]/Sizden bir ücret istemeyenlere tâbi olun.] Yani: Eğer onlar töhmet edilecek kimseler olsalardı sizden mâl talep ederlerdi. **'وَهُمْ مُهْتَدُونَ/Ve onlar hidâyet bulmuşlardır.'** Böylece onlar sizi hidâyete götüren kimselerdir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Yâsîn Suresi, 21. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[عَاتَخْذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا/O'nun dûnundan ilâhlar mı ittihaz edeyim?]' Allah'ın dûnundan ilâhlara mı ibâdet edeyim? Yani O'ndan başka bir mâbûda mı ibâdet edeyim?" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 507. sayfa]

¹⁹⁵¹ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yâsîn'in Sâhibi, O'nun dûnunda ibâdet/kulluk edilen ilâhların bâtil olduklarını haber vermiştir. **'[عَاتَخْذُ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُون]** **O'nun dûnundan ilâhlar mı ittihaz edeyim? Eğer Rahmân bana bir zarar murâd ederse, onların şefaati bana bir yarar sağlamaz ve beni kurtaramazlar.'** Kulluk eden kimse, mâbûdundan, ona ihtiyaç duyduğu zaman kendisine fayda vermesini murâd eder. Ancak beni yaratan Rahmân, bana bir zarar vermeyi murâd ederse, işte şu ilâhların kendisiyle beni bu zarardan kurtarabilecekleri hiçbir kudretleri yoktur. O ilâhların, bu zarardan kurtulabilmem için bana şefaâtçi olabilecek şanları da makamları da yoktur." [Ebî Abdİllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, es-Savâiku'l-Mürsele ale'l-Cehmiyye ve'l-Muattıla, 2. cilt, 496.-497. sayfalar]

¹⁹⁵² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قِيلَ ادْخُلِ] **Denildi ki: 'Cennet'e dâhil ol.'** Denilmiştir ki: 'Ona Cennet vâcib olmuştur.' (Mucâhid) dedi ki: Bu, sevâbı gördüğü zamandır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 182. sayfa]

'Rabbimin beni mağfîret ettiğini ve beni ikrâm edilenlerden kıldığını.'(27)¹⁹⁵³

Ve onun ardından kavmi üzerine semâdan bir ordu inzâl etmedik. Ve inzâl edecekler (de) değil idik.(28)

Tek sayhadan başka olmadı. İşte o zaman onlar sönuverdiler.(29)¹⁹⁵⁴

Ey kullar üzerindeki hasret!¹⁹⁵⁵ Onlara bir resûl gelmiyordu ki, onunla istihzâ ediyor olmasınlar.(30)¹⁹⁵⁶

Onlardan önce nice kuşakları helâk ettiğimizi, onların kendilerine rücû etmeyeceklerini görmediler mi?(31)

Ve hepsi toplandığı zaman, ledûnnumuza hazır edileceklerdir.(32)¹⁹⁵⁷

Ve ölü toprak onlar için bir âyettir. Ona hayât verdik ve ondan hubûbat ihrâc ettik, böylelikle ondan yerler.(33)

Ve orada hurmalıklar ve üzüm bağlarından bahçeler kıldık ve içlerinde pınarlardan fişkirttik.(34)

Onun semerelerinden yemeleri için. Ve onları elleri îâmâl etmemiştir.¹⁹⁵⁸ Daha şükretmiyorlar mı?(35)

¹⁹⁵³ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "Kavminin, resûllerin dînine râğbet etmeleri için, Allah'ın onu mağfîret ettiğini ve ona ikrâmı bulundğunu onlara bildirmeyi temennî etti." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 15. sayfa]

¹⁹⁵⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَا أَنْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ] Hayır vAllahi, Allah onun katledilmesinden sonra onun kavmini uyarmamıştır. '[بِرَ سَیْهَادَانِ بَآءَا بَآءَا] Bir sayhadan başka olmadı. İşte o zaman onlar sönuverdiler.'" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 183. sayfa]

¹⁹⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَا حَسْرَةً] Ey kullar üzerindeki hasret!]' Resuller ile alay etmeleri, onların üzerine bir hasret olmuştur." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 183. sayfa]

İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "[حَسْرَةً/hasret]' Şiddetli nedâmet/pişmanlık." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 15. sayfa]

¹⁹⁵⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا] Onlara bir resûl gelmiyordu ki, onunla istihzâ ediyor olmasınlar.]' Yani: Onu tekzîb ediyor ve onunla istihzâ/alay ediyorlardı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 375. sayfa]

¹⁹⁵⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَأِنْ كُلٌّ لَمَّا جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ] Ve hepsi toplandığı zaman, ledûnnumuza hazır edileceklerdir.]' Kendilerini helâk ettiğimiz ve onları helâk etmediğimiz bu asırların hepsi ve diğerleri, Kıyâmet Günü topluca indimizde hâzır bulundurulacaklardır/bulunacaklardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 513. sayfa]

¹⁹⁵⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ] Ve onları elleri îâmâl etmemiştir.]' Yani bunların tümü ancak Allah'ın onlara rahmetindendir, ne onların gayreti, ne onların çabası, ne onların gücü ve ne de onların kuvveti iledir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Yâsîn Suresi, 35. âyetin tefsirinde]

Subhândır¹⁹⁵⁹ O ki, çiftlerin hepsini halk etmiştir, Arz'ın bitirdiklerinden ve nefislerinden ve ilmetmediklerinden.(36)

Ve gece onlar için bir âyettir. Ondan gündüzü sıyrırız da o zaman onlar zulümâtta kahlılar.(37)

Ve güneş (de) kendi karargâhı için cereyân eder. Bu, Azîz, Alîm'in takdîridir.(38)

Ve aya menziller takdîr ettik, kadîm bir hurma dalı gibi avdet edene kadar.(39)

Güneşin ayı idrâk etmesi kendisine yaraşmaz. Ve gece gündüzü geçemez. Ve hepsi bir felekte yüzerler.(40)¹⁹⁶⁰

Ve Bizim, zürriyetlerini dolu bir gemide taşımamız onlar için bir âyettir.(41)

Ve onlar için, mislinden bineceklerini halk ettik.(42)¹⁹⁶¹

Ve eğer dilersek onları gark ederiz, o takdirde kendileri için çılgınlıklarına koşan yoktur. Ve onlar kurtarılmazlar.(43)

Bizden bir rahmet ve bir süreye kadar metâlanma müstesnâdır.(44)¹⁹⁶²

Ve onlara denildiğinde: 'Önünüzdekinden ve arkanızdakinden vikâye edin, umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.'(45)¹⁹⁶³

¹⁹⁵⁹ münezzehdir, uzaktır

¹⁹⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'Güneşin ayı idrâk etmesi kendisine yaraşmaz.' kavli hakkında demiştir ki: "Onların biri diğerinin ışığını örtmez ve bu onlara yaraşmaz da. 'Ve gece gündüzü geçemez.' Coşkulu bir biçimde birbirlerini tâkib ederler. Onların biri diğerinden sıyrılır." İmâm Taberî (رحمه الله) yine sahîh bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'Ve hepsi bir felekte yüzerler.' Yün eğirme âletinin feleği/ekseni gibi bir felektedir/eksendedir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 519.-521. sayfalar]

¹⁹⁶¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'Ve onlar için, mislinden bineceklerini halk ettik.' kavli hakkında demiştir ki: "Davarlardan (halk ettik)."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'Ve onlar için, mislinden bineceklerini halk ettik.' Onlar, kendilerinden faydalanan gemilerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 186. sayfa]

¹⁹⁶² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'Bizden bir rahmet müstesnâdır' Mânâsı: Şüphesiz ki onların kurtarılışı Bizim rahmetimiz ile. 've bir süreye kadar' Mâlûm bir süreye kadar metâlanmaları için." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 380. sayfa]

¹⁹⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'Önünüzdekinden ve arkanızdakinden vikâye edin' Allah'a şirk koşan ve O'nun Resûlu Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'i tekzîb eden şu müşriklere, 'Allah'ın sizden önce geçmiş olan intikâmlarından ve başlarına bunlar gelmiş olan sizden önceki ümmetlerin mâruz kaldığı felâketlerden vikâye edin/sakının! Yoksa şirkinizden ve O'nun Resûlu'nu tekzîb etmenizden dolayı misli sizin de başınıza gelir.' denildiği zaman 've arkanızdakinden' "

Ve onlara Rabblerinin âyetlerinden bir âyet gelmemiştir ki ondan îrâz etmiş olmasınlar.(46)¹⁹⁶⁴

Ve onlara denildiğinde: 'Allah'ın sizi rızıklandığından infâk edin.' O küfredenler o îmân edenlere dediler ki: 'Allah'ın dilediğinde ona taam vereceği kimseye, biz mi taam vereceğiz? Siz mübîn bir dalâlet içindesiniz, başka değil.'(47)¹⁹⁶⁵

Ve derler ki: 'Bu vaad ne zaman, eğer sâdıklar iseniz?'(48)¹⁹⁶⁶

Ve onlar hasımlaşırken, kendilerini yakalayacak tek sayhadan başkasına nazar etmezler.(49)

Artık bir vasiyyet etmeye güç yetiremezler ve ehillerine rücû edemezler.(50)¹⁹⁶⁷

Ve Sûr'a nefhedilir, işte o zaman onlar gömütlerden Rabblerine koşarlar.(51)

Buyuruyor ki: Eğer üzerinde bulunduğunuz küfrünüzden dolayı helâk olursanız, işte bu başınıza gelecek helâkinizden sonra onların uğrayacağı şeyden vikâye edin. '[تَرْحَمُونَ/umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz]' Buyuruyor ki: Eğer siz bundan sakınırsanız, şirkinizden tevbe ederek ve îmân ile O'na muttakî olursanız ve üzerinize vâcib kıldığı farzları husûsunda O'na itaat etmeye sarılırsanız, Rabbiniz elbette size rahmet eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 525.-526. sayfalar]

¹⁹⁶⁴ En'âm Sûresi'nin 4. âyetiyle aynıdır

¹⁹⁶⁵ İmâm Şâtıbî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا الَّذَيْنَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعُمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ]' O küfredenler o îmân edenlere dediler ki: 'Allah'ın dilediğinde ona taam vereceği kimseye, biz mi taam vereceğiz?'" Bu onların, kendilerince bir hüccete dayanarak infâk etmekten yüz çevirmeleridir. Onların buradaki maksadı istihzâ etmektir. Allahu (تعالى) onlara, şu kavli ile cevâb vermiştir: '[Siz mübîn bir dalâlet içindesiniz, başka değil.]' Çünkü onların yaptığı, emre itaat etmekten kaçmaktır. '[انْفَقُوا/Infâk edin]' Emrine karşısında ya: 'evet' ya da: 'hayır' diye cevâb verilebilir. Yani ya emre itaat edilir ya da emre karşı isyân edilir. Onlar, itirâz edilemez olan mutlak meşîeti sûistimal ederek infâktan kaçınmaya dâir bir delil bulma yoluna döndüklerinde bu, bilmedikleri bir yerden onların aleyhine dönmüştür. Velhâsıl kelâm onlar, mutlak meşîeti sûistimal ederek mutlak meşîete itirâz etmişlerdir. Çünkü Allah onları, 'infak etme' ile mükellef kılmayı dilemiş, onlar ise buna karşı sanki şunu demeye getirmişlerdir: 'Bunu neden bizden talep etmeyi diliyor ki? Şayet onları doyurmak isteseydi, kendilerini elbette doyururdu.' Onların delil çıkarma yöntemi, başlıbaşına dalâletten ibârettir." [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtıbî, el-Muvâfakât, 4. cilt, 165. sayfa]

¹⁹⁶⁶ Bu âyet Yûnus Sûresi'nin 48. âyeti, Enbiyâ Sûresi'nin 38. âyeti, Neml Sûresi'nin 71. âyeti, Sebe Sûresi'nin 29. âyeti ve Mülk Sûresi'nin 25. âyeti ile aynıdır.

¹⁹⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَلَا يَسْتَطِيعُونَ/Artık bir vasiyyet etmeye güç yetiremezler]' Yani: İçinde bulundukları durumda vasiyyet edemezler. '[أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ/ve ehillerine rücû edemezler]' Bunu yapacak zamanları olmaz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 186. sayfa]

İmâm Şevkânî (رحمه الله) ise şöyle der: "'[فَلَا يَسْتَطِيعُونَ/Artık bir vasiyyet etmeye güç yetiremezler]' Yani: Bazınız bazınıza, onun lehinde ve aleyhinde olanı vasiyyet etmeye güç yetiremez veya ona tevbe etmeyi ve mâsiyetlerden uzaklaşmayı tavsiye etmeye güç yetiremez. Bilakis, çarşı-pazarlarında ve bulundukları yerlerde ölürler. '[أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ/ve ehillerine rücû edemezler]' Yani: Oradan çıkarak öldükleri evlerine dönemezler. Şöyle de denilmiştir: Mânâsı: ehillerine/ailelerine dönüp de bir kavil edemezler." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1227. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Derler ki: 'Veyl olsun bize! Kim bizi uyku yerimizden ba's etti?' 'Bu, Rahmân'ın vaad ettiğidir.'¹⁹⁶⁸ Ve mürseller doğru söylemişler.'(52)

Tek sayhadan başka olmadı. İşte o zaman onların hepsi ledûnnumuza¹⁹⁶⁹ hazır bulundurulacaklardır.(53)

Artık bugün bir nefse bir şey zulmedilmez. Ve amel etmiş olduklarınızdan başkasıyla cezâlandırılmazsınız.(54)

Muhakkak ki Cennet ashâbı o gün, bir meşgale içinde eğlenmektedirler.(55)

Onlar ve zevceleri gölgeler içinde tahtlar üzerine dayanmışlardır.(56)

Onlar için orada meyveler vardır. Ve onlar için ne dâvet ederlerse¹⁹⁷⁰ vardır.(57)

Rahîm bir Rabbden¹⁹⁷¹ kavlen bir selâm vardır.(58)¹⁹⁷²

Ve ayrılın bugün, ey mücrimler!(59)

Ahid vermedim mi size, ey Âdem oğulları: 'Şeytâna ibâdet etmeyin, muhakkak ki o, sizin için mübîn bir düşmandır.' diye?(60)¹⁹⁷³

'Ve Bana ibâdet edin, bu Sırât-ı Mustakîm'dir.' diye.(61)¹⁹⁷⁴

¹⁹⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَا وَيْلَنَا مَنْ] 'Veyl olsun bize! Kim bizi uyku yerimizden ba's etti?'" Bu sözü kâfirler söylerler. '[هَذَا مَا] 'Bu, Rahmân'ın vaad ettiğidir.' Rahmân'ın beyân ettiğidir. Bu sözü mü'minler söylerler. Bu, ba's/diriliş sırasındadır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 532.-533 sayfalar]

¹⁹⁶⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "[لَدُنَّا/ledûnnumuza]' Yani: İndimize." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Yâsîn Suresi Tefsîri, 191. sayfa]

¹⁹⁷⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[مَا يَدْعُونَ/ne dâvet ederlerse]' Yani: Neyi temennî ederlerse." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 383. sayfa]

¹⁹⁷¹ İmâm Taberî (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[رَبِّ رَحِيم]/Rahîm Rabbden]' Yani: Onlara rahîm bir Rabbden. Çünkü O, dünyâda geçmiş cürümlerinden dolayı onları cezâlandırmamıştır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 521. sayfa]

¹⁹⁷² İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "[كَاوَلَن بِيْر سَلَام]/Kavlen bir selâm]' Onlar için Allah'ın kavlen söylediği bir selâm vardır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 49. sayfa]

¹⁹⁷³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle dedi: "Allahu (تعالى)'nın kavli: '[أَعْهَدُ إِلَيْكُمْ]/Ahid vermedim mi size]' Yani size emir vermedim mi? '[يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ]' 'ey Âdem oğulları: 'Şeytâna ibâdet etmeyin.' diye]' Yani şeytâna itaat etmeyin, şeytâna ibâdet etmek, ona itaat etmektir. '[أَنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ]/muhakkak ki o, sizin için mübîn bir düşmandır]' Yani: Düşmanlığı beyin/apaçık bir düşmandır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 384. sayfa]

Şeyh Muhammed Emin Şankitî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "[أَعْهَدُ إِلَيْكُمْ يَا بَنِي آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ]/Ahid vermedim mi size, ey Âdem oğulları: 'Şeytâna ibâdet etmeyin, muhakkak ki o, sizin için mübîn bir düşmandır.' diye?]' Allah (جل وعلا)'dan başka ibâdet edilen her şey tağuttur. Bu konuda en büyük payı şeytân alır." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 1. Cilt, 228. sayfa]

Ve andolsun ki, sizden çoğu toplumları dalâlete düşürmüştür.¹⁹⁷⁵ Artık akleder olmadınız mı?(62)

Bu, sizin o vaad edilmiş olduğunuz Cehennem'dir.(63)

Bugün, küfredetmiş olduğunuzdan dolayı yaslanın ona.(64)

Bugün onların ağızlarının üzerini mühürleriz. Ve Bize elleri tekellüm eder. Ve ayakları kesbetmiş olduklarına şehâdet eder.(65)¹⁹⁷⁶

Ve eğer dileseydik, elbette gözlerinin üzerini silerdik de sırâta¹⁹⁷⁷ koşuşurlardı. Fakat nasıl görecekler?(66)

Ve eğer dileseydik, elbette mekânları üzere onları meshederdik¹⁹⁷⁸ de ne ileri gitmeye ve ne rücû etmeye güç yetirebilirlerdi.(67)

Ve kime ömür verirsek, onu hilkatte tersine çeviririz. Daha akletmiyorlar mı?(68)¹⁹⁷⁹

Ve ona şiiri tâlim etmedik ve ona yakışmaz (da). O, bir zikirdir ve mübîn bir Kur'ân'dır, başka değil.(69)

Hayâtta olanları inzâr etmesi ve kâfirler üzerine kavlin tahakkuk etmesi içindir.(70)

¹⁹⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'وَإِنْ اغْبُذُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ'/'Ve Bana ibâdet edin, bu Sırât-ı Mustakîm'dir.' diye.' Yani size, Ben'den başka tüm ilâh ve denkleri bırakıp Bana ibâdet edin ve Bana itaat edin!' diye emretmedim mi?" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 542. sayfa]

¹⁹⁷⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا'/'Ve andolsun ki, sizden çoğu toplumları dalâlete düşürmüştür.' Ve andolsun ki, şeytân sizden pek çok halkı itaatimden ve ulûhiyette Beni birlemekten alıkoymuştur. Tâ ki onlar, şeytâna ibâdet etmiş ve Benim dûnumda ibâdet ettikleri ilâhlar edinmişlerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 543. sayfa]

¹⁹⁷⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'أَلْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيَهُمْ'/'Bugün onların ağızlarının üzerini mühürleriz. Ve Bize elleri tekellüm eder. Ve ayakları kesbetmiş olduklarına şehâdet eder.' Bu, kâfir ve münâfıkların Kıyâmet Günü'ndeki hâlidir. Onlar o gün, dünyâda işlemiş oldukları cürümleri inkâr eder ve bunları işlemediklerine dâir yemin ederler. Bunun üzerine Allah onların ağızlarını mühürler ve onların uzuvları ne amel işlemiş olduklarını nutuk eder/söyler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yâsîn Suresi, 65. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁷⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'الصِّرَاطُ/sırât(a)'" Yani: yol(a)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 546. sayfa]

¹⁹⁷⁸ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ'/'Ve eğer dileseydik, elbette onları meshederdik' kavli hakkında demiştir ki: "Eğer dileseydik onları kötürüm kılardık da ayağa kalkamazlardı. Ve eğer dileseydik onları ââmâ/kör kılardık da ileri-geri hareket edemezlerdi." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 145. sayfa]

¹⁹⁷⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allahu (تعالى), Âdem oğlu hakkında onun, yaşı ne kadar ilerlemişse, kuvvetli dönemlerinden sonra o derece zayıflığa iâde edildiğini, dinçlikten acziyete döndürüldüğünü haber vermektedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Yâsîn Suresi, 68. âyetin tefsirinde]

Ve görmediler mi ki, Biz onlar için ellerimizin îâmâl ettiklerinden davarlar halk ettik de kendileri onlara mâlikdirler.(71)

Ve onları, kendileri için zelîl ettik de binekleri onlardandır ve onlardan yerler.(72)

Ve kendileri için, onlarda menfaatler ve içecekler vardır. Daha şükretmiyorlar mı?(73)

Ve Allah'ın dûnundan ilâhlar ittihaz ettiler,¹⁹⁸⁰ umuyorlar ki onlar nusret edilirler.(74)

Onlar, kendilerine nusret etmeye güç yetiremezler. Ve kendileri, onlar için hazır erlerdir.(75)¹⁹⁸¹

Artık onların kavilleri seni hüznölendirmesin. Muhakkak ki Biz, onların sır olarak tuttuklarını ve îlân ettiklerini ilmediyoruz.(76)

Ve insan, onu bir nutfeden¹⁹⁸² halk ettiğimizi görmedi mi? Bir de bakarsın o, mübîn bir hasım oluvermiş.(77)

Ve Bize -ve halk edilişini unutarak- mesel darb etti. Dedi ki: 'Kim kemiklere -ve onlar çürümüşdür- hayât verecek?(78)

De ki: 'Evvel defa onları O inşâ eden, onlara hayât verecektir. Ve O, tüm mahlûkâta Alîm'dir.'(79)

O ki, sizin için yeşil ağaçtan ateş kılmıştır da şimdi siz ondan yakıyorsunuz.(80)

Ve semâları ve Arz'ı O halk eden, onların mislini halk etme üzerine Kâdir değil midir? Bilakis! Ve O, Hallâk'tır, Alîm'dir.(81)¹⁹⁸³

¹⁹⁸⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ/Ve Allah'ın dûnundan ittihaz ettiler]' Onlar Allah'ın dûnundan ilâhlar edindiler, yani onlar Allah'tan gayrı ilâhlar edindiler." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Yâsîn Suresi Tefsîri, 279. sayfa]

¹⁹⁸¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'لَا يَسْتَطِيعُونَ/Ve kendileri onlar için hazır erlerdir.]" Müşrikler dünyâda ilâhlar uğruna öfkeye kapılırlar. Bu ne onlara hayır getirir, ne de kendilerine isâbet edecek olanı def eder. Onlar ancak putlardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 552. sayfa]

¹⁹⁸² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'نُطْفَةٍ/Nutfe]' Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: 'نُطْفَةٍ/Nutfe]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: 'نُطْفَةٍ/Nutfe]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Sûresi, 5. âyetin tefsîrinde]

¹⁹⁸³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'الْخَلْقُ/Hallâk'tır]' Defalarca halk eden demektir. 'الْعَلِيمُ/Alîm'dir]' Halk ettiklerini ilmedendir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 390. sayfa]

O'nun emri ancak, bir şeyi murâd ettiğinde, ona: 'Ol!' buyurmasıdır. Böylece olur.(82)

Öyleyse subhândır her şeyin melekûtu O elinde olan.¹⁹⁸⁴ Ve O'na rücû ettirileceksiniz.(83)¹⁹⁸⁵

---

¹⁹⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَسُبْحَانَ الَّذِي بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ] Öyleyse subhândır her şeyin melekûtu O elinde olan.' Her şeyin mülkü ve hazîneleri O elinde olanı tenzîh etmektir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 557. sayfa]

¹⁹⁸⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[وَالِيهِ تُرْجَعُونَ]/Ve O'na rücû ettirileceksiniz.'" Yani: Kıyâmet Günü O'na döndürüleceksiniz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 390. sayfa]

37. SÂFFÂT SÛRESİ (182 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun saf saf dizilenlere.(1)¹⁹⁸⁶

Ve sürdükçe sürenler(e).(2)

Ve Zikr'i tilâvet edenler(e).(3)

Muhakkak ki ilâhınız, elbette tektir.(4)

Rabbidir semâların ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin. Ve Rabbidir doğuların.(5)

Muhakkak ki Biz, dünyâ semâsını bir ziynetle, yıldızlarla ziynetlendirdik.(6)

Ve (onu) itaatten çıkan her şeytândan muhâfaza ettik.(7)

Melei'l-Âlâ'yı¹⁹⁸⁷ dinleyemezler ve her cânibten atılırlar.(8)

Kovulurlar ve onlar için sürekli bir azâb vardır.(9)

Bir kapıp çarpan müstesnâ. O zaman ona delici bir ateş parçası tâbi olur.(10)¹⁹⁸⁸

İmdi fetvâ iste onlardan:¹⁹⁸⁹ 'Kendilerini halk etmek mi daha şiddetli, yoksa halk ettiklerimizi mi?'¹⁹⁹⁰ Muhakkak ki Biz, yapışkan bir çamurdan onları halk ettik.(11)

Bilakis, sen teâccüb ettin ve onlar maskaralığa alıyorlar.(12)

¹⁹⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَالصَّافَّاتِ] Andolsun saf saf dizilenlere.'" Allah'ın bir mahlûka/yaratılmışı, sonra bir mahlûka, sonra bir mahlûka etmiş olduğu bir yemindir. '[وَالصَّافَّاتِ/Sâffât]' Semâda saf saf duran meleklerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 558. sayfa]

¹⁹⁸⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[وَالْمَلَأَ الْأَعْلَى/Melei'l-Âlâ]' Dünyâ semâsı ve daha fevkinde/yukarısında olanlardır. Ve onların her biri, Arz'ın topluluklarına izâfeten 'a'lâ/yüce' olarak isimlendirilmiştir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Sâffât Suresi, 8. âyetin tefsirinde]

¹⁹⁸⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَاتَّبَعَهُ/O zaman ona tâbi olur]' ona yetişir. '[شِهَابٌ ثَاقِبٌ/delici bir ateş parçası]' Hedefini ıskalamayıp onu öldüren veya yakan ya da aklını başından alan parlak güçlü bir yıldız." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 35. sayfa]

¹⁹⁸⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "'[فَاسْتَفْتِهِمْ/İmdi fetvâ iste onlardan]' Burada murâd olunan, 'şer'i fetvâ istemek' şeklinde değildir. Onunla murâd olunan ancak lügavî fetvâdır. Yani: Onların haber vermelerini iste ve onlara sor." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sâffât Suresi Tefsîri, 35. sayfa]

¹⁹⁹⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَاسْتَفْتِهِمْ/İmdi fetvâ iste onlardan]' Yani müşriklerden. Yani: Soru sorma bâbından suâl et onlara. Zira onlarla böyle hüccetleşilir. '[أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا/Kendilerini halk etmek mi daha şiddetli, yoksa halk ettiklerimizi mi?]' Yoksa semâ mı? Yani: Şüphesiz onu halketmek onları halketmekten daha şiddetlidir/çetindir." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 57. sayfa]

Ve tezkîr edildiklerinde,¹⁹⁹¹ tezekkür etmezler.(13)¹⁹⁹²

Ve bir âyet gördüklerinde,¹⁹⁹³ maskaralığa alırlar.(14)

Ve dediler ki: 'Bu, mübîn bir sihirden başkası değildir.'(15)

'Öldüğümüz ve toprak ve kemik olduğumuzda mı, muhakkak ki biz hakîkaten ba's mı edileceğiz?'(16)

'Ve evvelki babalarımız (da) mı?'(17)¹⁹⁹⁴

De ki: 'Evet ve siz aşağılanmış olarak (ba's edileceksiniz).'(18)

Çünkü o ancak korkunç bir sestir. İşte o zaman onlar nazar ederler.(19)

Ve derler ki: 'Veyl olsun bize, bu Dîn Günü'dür.'(20)¹⁹⁹⁵

Bu, o kendisini tekzîb etmiş olduğunuz Fasl Günü'dür.(21)¹⁹⁹⁶

Haşredin¹⁹⁹⁷ o zulmedenleri ve eşlerini ve ibâdet etmiş olduklarını;(22)

Allah'ın dînundan. Artık onları Cahîm sırâtına ihtidâ edin.(23)¹⁹⁹⁸

Ve onları tevkîf edin. Muhakkak ki onlar, suâl olunacaklardır.(24)¹⁹⁹⁹

¹⁹⁹¹ öğüt verildiğinde, nasîhat edildiğinde

¹⁹⁹² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ/Ve tezkîr edildiklerinde, tezekkür etmezler.] Yani: Faydalanmaz ve görmezler" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 196. sayfa]

¹⁹⁹³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَإِذَا رَأَوْا آيَةً/Ve bir âyet gördüklerinde] Üzerlerine bir âyet tilâvet edildiğinde." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 57. sayfa]

¹⁹⁹⁴ Vâkia Sûresi'nin 48. âyeti ile aynıdır

¹⁹⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[هَذَا يَوْمُ الدِّينِ/bu Dîn Günü'dür] Allah o gün kulları amelleri ile yargılar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 20. cilt, 546. sayfa]

¹⁹⁹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَوْمُ الْفَصْلِ/Fasl Günü] Yani: Kıyâmet Günü." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 26. sayfa]

¹⁹⁹⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[أَخْشَرُوا/Haşredin] Yani: Sevkedin!" [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 58. sayfa]

¹⁹⁹⁸ Şeyh Muhammed Emin Şankitî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın bu âyet-i kerîmede geçen '[فَاهْتَدُوا/Artık onları ihtidâ edin]' kavli, ihtidâ kelimesinin genel anlamdaki muhtevâsı dâhilinde olup, 'onlara delâlet edin ve onları Cahîmin sırâtına/yoluna irşâd edin', yani 'onları, oraya sülûk etmeleri için Ateşin yoluna sevkedin' demektir. Allah (سبحانه وتعالى)'nın '[فَاهْتَدُوا/Artık onları ihtidâ edin]' kavlindeki zamir, üçe râcidir. Yani bu zamir ile, (a) zâlimler (b) o zâlimlerin eşleri ve (c) Allah'ın dînunda ibâdet ettikleri şeyler ve kimseler kastedilmektedir." [Muhammed Emin Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 6. cilt, 745. sayfa]

¹⁹⁹⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَقِفُّهُمْ/Ve onları tevkîf edin.] Yani: Onları hapsedin. Bu, onlar ateşe dâhil olmadan öncedir. '[أَنَّهُمْ مُسْتَوْلُونَ/Muhakkak ki onlar, suâl olunacaklardır.]' La ilâhe

'Sizin için ne var, birbirinize nusret etmiyorsunuz?'(25)

Bilakis, onlar bugün teslîm olmuşlardır.(26)

Ve onların bazıları bazıları üzerine yönelip suâlleşirler.(27)²⁰⁰⁰

Derler ki: 'Muhakkak ki siz, bize sağdan gelir olmuştunuz.'(28)

(Diğerleri) derler ki: 'Bilakis, siz mü'min olmuş değildiniz.'(29)

'Ve bizim sizin üzerinizde bir sultamız olmadı, bilakis siz tuğyân etmiş bir kavim olmuştunuz.'(30)

'Artık Rabbimizin kavli üzerimize hakk olmuştur. Muhakkak ki biz, (azâbı) elbette tadacağız.'(31)

'Böylece biz sizi iğvâ ettirdik. Muhakkak ki biz (de) gâvîler idik.'(32)²⁰⁰¹

O halde muhakkak ki onlar, o gün azâbta müsterektirler.(33)

Muhakkak ki Biz, işte mücrimlere böyle fiil ederiz.(34)

Muhakkak ki onlar, kendilerine: 'Allah'tan başka ilâh yoktur.' denildiğinde kibirleniyorlardı.(35)

Ve derler ki: 'Muhakkak ki biz, hakîkaten mecnûn bir şâir için mi ilâhlarımızı terk edeceğiz?'(36)

Bilakis, hakk ile geldi ve mürselleri tasdîk etti.(37)²⁰⁰²

Muhakkak ki siz, elbette elîm azâbı tadacaksınız.(38)

Ve amel etmiş olduklarınızdan başkasıyla cezâlandırılmayacaksınız.(39)

Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâ.(40)²⁰⁰³

---

illAllah'tan (suâl olunacaklardır)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 58. sayfa]

²⁰⁰⁰ Tûr Sûresi'nin 25. âyeti ile aynıdır

²⁰⁰¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[فَاغْوَيْنَاكُمْ إِنَّا كُنَّا غَاوِينَ]' 'Böylece biz sizi iğvâ ettirdik. Muhakkak ki biz (de) gâvîler idik.' 'Yani: Sizi dalâlete düşürdük. Muhakkak ki biz (de) dalâlette olanlardık." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 397. sayfa]

²⁰⁰² İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[بَاءَ بِالْحَقِّ]/hakk ile geldi' 'Yani: Tevhîd'i, vaadi, vaîdi/uyarıyı kapsayan Kur'ân (ile geldi). '[وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ]/ve mürselleri tasdîk etti' 'Yani: Nebî (صلی الله علیه و سلم), evvelki mürsellerin getirmiş olduğu Tevhîd'i, vaîdi ve Âhiret yurdunun isbâtını tasdîk etmiş ve onlara muhâlefet etmemiştir. Ve Nebî (صلی الله علیه و سلم), kendisinden önceki resûllerin getirmemiş olduğu herhangi bir şeyi getirmiş de değildir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1288. sayfa (tek cilt olarak basım)]

İşte onlar, onlar içindir mâlûm rızık.(41)²⁰⁰⁴

Meyveler ve onlar ikrâm olunurlar.(42)

Naîm Cennetlerinde.(43)²⁰⁰⁵

Karşılıklı serîrler üzerinde.(44)

Onların üzerine Maîn'den (doldurulmuş) kâseler ile dolaşılır.(45)²⁰⁰⁶

Bembeyazdır, içenler için bir lezzettir.(46)

Onda bir sersemletme yoktur ve onlar ondan sarhoş olmazlar.(47)

Ve onların indinde,²⁰⁰⁷ bakışlarını yalnız kendilerine çevirmiş iri gözlü (eşler) vardır.(48)

Onlar saklı yumurtalar gibidirler.(49)

Derken onların bazısı bazısı üzerine yönelip suâlleşirler.(50)

Onlardan bir sözcü der ki: 'Muhakkak ki benim bir yakınım vardı.'(51)²⁰⁰⁸

'Derdi ki: Muhakkak ki sen, hakîkaten tasdîk edenlerden misin?'(52)²⁰⁰⁹

'Biz ölüp ve toprak ve kemik olduğumuzda mı? Muhakkak ki biz, hakîkaten sorguya mı çekileceğiz?'(53)

Dedi ki: 'Siz (ona) muttalî misiniz?(54)

---

²⁰⁰³ 74., 128. ve 160. âyet ile aynıdır

²⁰⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أُولَئِكَ لَهُمْ] **İşte onlar, onlar içindir mâlûm rızık.**]' Cennet'te mâlûm bir rızık." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 201. sayfa]

²⁰⁰⁵ Vâkia Sûresi'nin 12. âyeti ile aynıdır

²⁰⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يُطَافُ عَلَيْهِمْ] **Onların üzerine Maîn'den (doldurulmuş) kâseler ile dolaşılır.**]' Akan içkiden (doldurulmuş) kâseler. Ve: '[مَعِينٍ/Maîn]' Akan (demektir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 201. sayfa]

²⁰⁰⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "[عِنْدَهُمْ/onların indinde]' Yani: Cennet ashâbı indinde ki onlar, Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kullarıdır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sâffât Suresi Tefsîri, 109. sayfa]

²⁰⁰⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَتَى كَأَن لِّي] **'Muhakkak ki benim bir yakınım vardı.'**]' Şeytân" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 45. sayfa]

²⁰⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[يَقُولُ أَتَيْتُكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ]' **Derdi ki: 'Muhakkak ki sen, hakîkaten tasdîk edenlerden misin?'**]" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 400. sayfa]

Derken (ona) muttalî olur da onu Cahîm'in ortasında görür.(55)

Dedi ki: 'Allah'a yemin olsun, neredeyse beni hakîkaten helâk edecektin.'(56)²⁰¹⁰

'Ve eğer Rabbimin nîmeti olmasaydı, elbette ben (de Cehennem'e) hazırlanmışlardan olacaktım.'(57)

'Artık biz ölmeyecek miyiz?'(58)

'Evvelki ölümümüz müstesnâ. Ve biz azâblandırılmayacağız.'(59)

Muhakkak ki bu, elbette azîm başarı odur.(60)

Bunun misli için artık amel edenler amel etsinler.(61)

Bu mu bir ağırlanma olarak daha hayırlıdır, yoksa zakkûm ağacı mı?(62)

Muhakkak ki Biz, onu zâlimler için bir fitne kıldık.(63)

Muhakkak ki o, Cehennem'in dibinden hurûc eden bir ağaçtır.(64)

Tomurcukları şeytânların kafaları gibidir.(65)

Artık muhakkak ki onlar, elbette ondan yerler, böylelikle ondan bâtınları doldururlar.(66)

Sonra, muhakkak ki onlar için onun üzerine elbette kaynar sudan karıştırılmış (bir içecek) vardır.(67)

Sonra, muhakkak ki onların merciileri elbette Cahîm'edir.(68)²⁰¹¹

Muhakkak ki onlar, babalarını dalâlette buldular.(69)

İmdi onlar, onların eserleri üzerine koşturuluyorlar.(70)

Ve andolsun ki, onlardan önce, evvelkilerin ekserîsi dalâlete düştü.(71)

Ve andolsun ki, onların içine inzâr ediciler irsâl ettik.(72)²⁰¹²

---

²⁰¹⁰ Bu açıklama İmâm Süddî (رحمه الله) 'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله) 'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: '[لَتُرْدِينَ/le turdîne]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Beni hakîkaten helâk edecektin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 203. sayfa]

²⁰¹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله) 'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[نَمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ] /Sonra, muhakkak ki onların merciileri elbette Cahîm'edir.'" Onlar Cehennem ateşinden bir sıkıntı ve azâb içindedirler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 56. sayfa]

²⁰¹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ] /Ve andolsun ki, onların içinde irsâl ettik.'" Onlardan öncekilerin içinde '[مُنْذِرِينَ/inzâr ediciler]' yani: resûller (irsâl ettik)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 63. sayfa]

Artık nazar et, inzâr edilenlerin âkibeti nasıl oldu.(73)

Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâ.(74)²⁰¹³

Ve andolsun ki, Nûh Bize nidâ etmişti. Bu itibarla hakîkaten ne güzel icâbet edenleriz.(75)

Ve onu ve ehlini azîm sıkıntıdan necât buyurduk.(76)

Ve onun zürriyetini, onları bâki kalanlar kıldık.(77)

Ve sonrakiler içinde üzerine (iyi bir ün) bıraktık.(78)²⁰¹⁴

Âlemler içinde Nûh'un üzerine selâm olsun!(79)

Muhakkak ki Biz, muhsinlere işte böyle karşılık veririz.(80)²⁰¹⁵

Muhakkak ki o, mü'min kullarımızdandı.(81)²⁰¹⁶

Sonra diğerlerini gark ettik.(82)²⁰¹⁷

Ve muhakkak ki, elbette İbrâhîm onun yolunda olanlardandı.(83)²⁰¹⁸

Hani Rabbine selîm bir kalb ile gelmişti.(84)²⁰¹⁹

Hani babasına ve kavmine demişti ki: 'Siz neye ibâdet ediyorsunuz?'(85)

'Allah'ın dûnunda uydurma ilâhlar mı murâd ediyorsunuz?'(86)²⁰²⁰

²⁰¹³ 40., 128. ve 160. âyet ile aynıdır

²⁰¹⁴ 108. ve 129. âyet ile aynıdır

²⁰¹⁵ 121. ve 131. âyetler ile ve Murselât Sûresi'nin 44. âyeti ile aynıdır

²⁰¹⁶ 111. ve 132. âyet ile aynıdır

²⁰¹⁷ Şuarâ Sûresi'nin 66. âyeti ile aynıdır

²⁰¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَإِنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِابْرَاهِيمَ/Ve muhakkak ki, hakîkaten İbrâhîm onun yolunda olanlardandı.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "(Nûh'un) dînin ehli endi."

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَإِنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِابْرَاهِيمَ/Ve muhakkak ki, hakîkaten İbrâhîm onun yolunda olanlardandı.]' kavli hakkında demiştir ki: "(Nûh'un) menheci ve sünneti üzereydi."

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَإِنَّ مِنْ شَيْعَتِهِ لِابْرَاهِيمَ/Ve muhakkak ki, hakîkaten İbrâhîm onun yolunda olanlardandı.]' (Nûh'un) dîni ve milleti üzere."

[Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 61. sayfa]

İmâm Kâsimî (رحمه الله) ise şöyle der: "Yani îmanda ve tevhîde güçlü dâvette onun yolunda olanlardan ve ona tâbi olanlardandır." [Cemâleddîn el-Kasımî, Mehâsinu't-Te'vîl, 14. Cüz, 5045. sayfa]

²⁰¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "Allahu (تعالى) buyuruyor ki: "Hani İbrâhîm Rabbine, şirkten selîm ve tevhîdi O'na hâlis kılan bir kalb ile gelmişti." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 62. sayfa]

²⁰²⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'أَنفَكَا إِلَهَةً دُونَ اللَّهِ تَرِيدُونَ/'Allah'ın dûnunda uydurma ilâhlar mı murâd ediyorsunuz?'" Allah'ın gayrında yalan(dan) bir mâbûd mu murâd ediyorsunuz?" [Ebu Ca'fer ibn

'Öyleyse, âlemlerin Rabbine zannınız nedir?'(87)²⁰²¹

Derken yıldızlara bir nazar nazar etti.(88)

Ve dedi ki: 'Muhakkak ki ben, rahatsızım.'(89)²⁰²²

O vakit arkalarını dönüp ondan uzaklaştılar.(90)

Artık onların ilâhlarına vardı da dedi ki: 'Yemez misiniz?'(91)

'Sizin için ne var nutuk etmiyorsunuz?'(92)

Nihâyet onların üzerine vararak sağıyla bir darbe indirdi.(93)

Bunun üzerine koşarak ona yöneldiler.(94)

Dedi ki: 'Yonttuklarınıza mı ibâdet ediyorsunuz?'(95)

'Ve Allah sizi ve amel ettiklerinizi halk etmiştir.'(96)²⁰²³

Dediler ki: 'Onun için bir binâ binâ edin de onu alevli ateşin içine ilkâ edin.'(97)

Böylece ona bir tuzak kurmayı murâd ettiler, fakat onları en sefiller kıldık.(98)

Ve dedi ki: 'Muhakkak ki ben Rabbime gidiyorum, (O) beni hidâyet edecektir.'(99)

'Rabbim! Bana sâlihlerden (bir evlâd) hibe et.'(100)

Bunun üzerine onu halîm bir oğul ile tebşîr ettik.(101)

Artık onunla beraber sa'y etmeye başlayınca,²⁰²⁴ **dedi ki: 'Ey oğulcuğum! Muhakkak ki ben, uykumda seni kestiğimi görüyorum. Artık nazar et ne görüyorsun. Dedi ki:**

Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 62. sayfa]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) ise şöyle der: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'أَنفَكَا إِلَهًا/uydurma ilâhlar mı]' Yani: Uydurma ilâhlardan taleb ediyorsunuz. 'Taleb ediyorsunuz' sözünün mânâsı, yani: 'Allahu (تعالى)'dan istenecek şeyleri onlardan istiyorsunuz.' şeklindedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 404. sayfa]

²⁰²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ" Öyleyse, âlemlerin Rabbine zannınız nedir?]' O'nun gayrına ibâdet etmiş olduğunuz hâlde, O'na kavuştuğunuz zaman ne olacağını zannediyorsunuz?" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 63. sayfa]

²⁰²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Sufyân (رحمه الله) demiştir ki: 'إِنِّي سَقِيمٌ/Muhakkak ki ben, rahatsızım.' Yani: Tâûna/Vebâya yakalandım. Onlar, tâûnlulardan/vebâlılardan kaçıyorlardı. Bu sûretle o, onların ilâhları (putları) ile yalnız kalmayı murâd etmişti." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Sâffât Suresi, 91. âyetin tefsirinde, senedi sahihtir.]

²⁰²³ İmâm Buhârî (رحمه الله), sahîh bir sened ile Huzeyfe (رضي الله عنه)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Nebî (صلی الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: 'Muhakkak ki Allah, her sanatkârın ve sanatının sanatkârıdır.' Ve bâzıları şu âyeti tilâvet etti: 'وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ/Ve Allah sizi ve amel ettiklerinizi halk etmiştir.'" [Saffat Suresi 96. âyet] Böylece o (صلی الله عليه وسلم), sanatın/yapılanın ve ehlinin mahlûk olduğunu haber vermiştir." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Halku Ef'âli'l-İbâd, 33. sayfa]

'Ey Babacığım, emrolunduğunu fiil et. İnşâAllah, beni sabredenlerden bulacaksın.'(102)

Böylece ikisi (de Allah'ın emrine) teslim olup ve onu alını üzerine yatırdığında.(103)

Ve ona: 'Ey İbrâhîm!' diye nidâ ettik;(104)

'Rüyâyı tasdik ettin. Muhakkak ki Biz, muhsinlere işte böyle karşılık veririz.'(105)

Muhakkak ki bu, elbette o mübîn belâdır.(106)²⁰²⁵

Ve ona azîm bir kurbanlık fidye verdik.(107)

Ve sonrakiler içinde üzerine (iyi bir ün) bıraktık.(108)²⁰²⁶

İbrâhîm'in üzerine selâm olsun.(109)

Muhsinlere işte böyle karşılık veririz.(110)

Muhakkak ki o, mü'min kullarımızdandı.(111)²⁰²⁷

Ve ona -sâlihlerden bir nebî olarak- İshâk'ı tebşîr ettik.(112)

Ve onun üzerine ve İshâk üzerine bereketler verdik. Ve ikisinin zürriyetinden muhsin ve nefesine mübîn zâlim vardır.(113)²⁰²⁸

Ve andolsun ki, Mûsâ ve Hârûn üzerine minnette bulunduk.(114)²⁰²⁹

²⁰²⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيُ/Artık onunla beraber sa'y etmeye başlayınca]' Yani: Biz ona oğlunu hibe ettik. Bu oğul dünyâ işlerinde babası ile beraber sa'y etmeye/koşmaya, ona işlerinde yardımcı olmaya başlayınca." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Sâffât Suresi, 102. âyetin tefsirinde]

²⁰²⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'[هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ]/Muhakkak ki bu, elbette o mübîn belâdır.'" Yani: Vâzih açık sınamadır. Şöyle ki o, oğlunu kesmekle emrolunmuş, buna istinâden hemen, Allahu (تعالى)'nın emrine teslim olarak, O'na itaat ederek koşarcasına bu emri tatbîk etmeye koyulmuştur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Sâffât Suresi, 106. âyetin tefsirinde]

²⁰²⁶ 78. ve 129. âyet ile aynıdır

²⁰²⁷ 81. ve 132. âyet ile aynıdır

²⁰²⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ] Ve ikisinin zürriyetinden muhsin vardır]' Yani: Allah'a itaat eden eden, O'na itaatini güzel yapan mü'min. '[وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُبِينٌ] ve nefesine mübîn zâlim]' Yani: Allah'a küfreden, küfrü ile de Allah'ın azâbını ve O'nun elîm cezâlandırmasını kendi üstüne çeken kimse. '[مُبِينٌ/mübîn]' Yani o, Allah'a küfretmesi sûretiyle, nefesine olan zulmünü apaçık etmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 26. sayfa]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ] Ve ikisinin zürriyetinden muhsin ve nefesine mübîn zâlim vardır.'" Yani: (İkisinin zürriyetinden) muvahhid ve müşrik vardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 410. sayfa]

²⁰²⁹ Şeyh Şankûtî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (جل وعلا), başka âyetlerde o ikisi üzerine olan minnetini zikretmektedir. Örneğin: '[قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَا مُوسَى*وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى]' (Allah) buyurdu ki: 'Sana istediğin

Ve ikisini ve kavimlerini azîm sıkıntıdan necât buyurduk.(115)

Ve onlara nusret ettik. Böylece onlar, gâlibler oldular.(116)

Ve ikisine beyân edici Kitâb'ı²⁰³⁰ verdik.(117)

Ve ikisini Sırât-ı Mustakîm'e²⁰³¹ hidâyet ettik.(118)

Ve sonrakiler içinde ikisine (iyi bir ün) bıraktık.(119)

Mûsâ ve Hârûn'un üzerine selâm olsun.(120)

Muhakkak ki Biz, muhsinlere işte böyle karşılık veririz.(121)²⁰³²

Muhakkak ki ikisi, mü'min kullarımızdandır.(122)

Ve muhakkak ki İlyâs (da), elbette mürsellerdendir.(123)

Hani kavmine demişti ki: 'Takvâ etmiyor musunuz?'(124)

Ve hâhkların en güzelini bırakıp Ba'l'e mi duâ ediyorsunuz?(125)²⁰³³

Allah sizin Rabbinizdir ve evvelki babalarınızın (da) Rabbidir.(126)

Derken onu tekzîb ettiler. Artık muhakkak ki onlar, elbette hazır edilirler.(127)²⁰³⁴

Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâ.(128)²⁰³⁵

Ve sonrakiler içinde üzerine (iyi bir ün) bıraktık.(129)²⁰³⁶

---

verilmiştir, ey Mûsa! Ve andolsun ki, senin üzerine başka defa (da) minnette bulunmuştuk.]] [Taha Suresi, 36.-37. âyetler] şeklinde gelen âyetlerde bu husus zikredilmektedir. Kendisi ile beraber kardeşi Hârûn'a da risâlet verilmesi için yaptığı duâyaya icâbet edilmesi, Mûsâ (عليه السلام)'ın kabul edilen dileklerinden biri idi. Mâlûm olduğu üzere risâlet minnetlerin en büyüklerindendir." [Muhammed Emîn Şankitî, Edvâu'l-Beyân, 6. cilt, 757. sayfa]

²⁰³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[Kitâb'ı]' Tevrât'ı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 94. sayfa]

²⁰³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الصِّرَاطُ/Sırât-ı Mustakîm]' İslâm." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 95. sayfa]

²⁰³² 80. ve 131. âyetler ile ve Murselât Sûresi'nin 44. âyeti ile aynıdır

²⁰³³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[أَتَدْعُونَ بَعْلًا/Ba'l'e mi duâ ediyorsunuz?]' Ba'l, onların ibâdet etmekte oldukları bir putun ismiydi. Yani: Bir puta ibâdet ediyor ve hayrı ondan mı talep ediyorsunuz?" [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1249. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁰³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَانَّهُمْ/Artık muhakkak ki onlar, elbette hazır edilirler.]] Allah'ın azâbına (hâzır edilirler)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 210. sayfa]

²⁰³⁵ 40., 74. ve 160. âyet ile aynıdır

²⁰³⁶ 78. ve 108. âyet ile aynıdır

İlyâsîn'in üzerine selâm olsun.(130)

Muhakkak ki Biz, muhsinlere işte böyle karşılık veririz.(131)²⁰³⁷

Muhakkak ki o, mü'min kullarımızdandı.(132)²⁰³⁸

Ve muhakkak ki Lût (da), elbette mürsellerdendir.(133)

Hani onu ve ehlini cemîân necât buyurmuştuk.(134)

Geri kalanlar içinde yaşlı bir kadın müstesnâ.(135)²⁰³⁹

Sonra, diğerlerini dumûra uğrattık.(136)²⁰⁴⁰

Ve muhakkak ki siz, elbette onların üzerine sabahleyin uğrarsınız.(137)

Ve geceleyin (de). Daha akletmiyor musunuz?(138)

Ve muhakkak ki Yûnus, elbette resûllerdendir.(139)

Hani yüklü bir gemiye kaçmıştı.(140)

Derken kura çekmişti de kaybedenlerden olmuştu.(141)

Böylece -ve o (nefsini) levmederken-²⁰⁴¹ balık onu yuttu.(142)

Eğer o tesbîh edenlerden olmasaydı;(143)

Elbette onun batnında ba's edilecekleri güne kadar kalırdı.(144)

Derken onu alana attık.²⁰⁴² Ve o hastaydı.(145)²⁰⁴³

Ve üzerine asma kabağından bir bitki bitirdik.(146)

Ve onu yüz bine irsâl ettik veya daha ziyâdesine.(147)

Nihâyet îmân ettiler. Bunun üzerine onları bir süreye kadar metâlandırdık.(148)

---

²⁰³⁷ 80. ve 131. âyetler ile ve Murselat Suresi'nin 44. âyeti ile aynıdır

²⁰³⁸ 81. ve 111. âyet ile aynıdır

²⁰³⁹ Şuarâ Sûresi'nin 171. âyeti ile aynıdır

²⁰⁴⁰ Şuarâ Sûresi'nin 172. âyeti ile aynıdır

²⁰⁴¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **'[وَهُوَ مُلِيمٌ/ve o (nefsini) levmederken]'** kavli hakkında demiştir ki: "Ve o, günahkârdır. Ve levmeden, günahkârdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 108. sayfa]

²⁰⁴² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **"[فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ/Derken onu alana attık.]** İçinde hiçbir şeyin, hiçbir bitkinin olmadığı bir toprağa (attık)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 111. sayfa]

²⁰⁴³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: **"[وَهُوَ سَقِيمٌ/Ve o hastaydı.]** Yani: Bedenen zayıf idi." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Sâffât Sûresi tefsirinde]

İmdi fetvâ iste onlardan:²⁰⁴⁴ 'Kızlar Rabbin için ve oğullar onlar için mi?'(149)

Yoksa melekleri -ve onlar şâhidler iken- dışı olarak mı halk ettik?(150)

Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, ifklerinden²⁰⁴⁵ (dolay)ı elbette derler ki:(151)

'Allah'ın evlâdı oldu.' Ve muhakkak ki onlar, hakîkaten yalancılardır.(152)

'Kızları oğullar üzerine mi seçmiştir?'(153)

Sizin için ne var! Nasıl hüküm veriyorsunuz!(154)²⁰⁴⁶

Daha tezekkür etmiyor musunuz?(155)²⁰⁴⁷

Yoksa sizin için mübîn bir sultân²⁰⁴⁸ mı var?(156)

O halde kitâbınızı getirin, eğer sâdıklar iseniz.(157)

Ve O'nun arasında ve cinler arasında bir neseb kıldılar. Ve andolsun ki, cinler ilmederler: Muhakkak ki onlar, hakîkaten hazır edilirler.(158)²⁰⁴⁹

Allah, vasıflandırmalarından subhândır.(159)²⁰⁵⁰

Allah'ın ihlâsa erdirilmiş kulları müstesnâ.(160)²⁰⁵¹

Artık muhakkak ki sizler ve ibâdet ettikleriniz;(161)

O'nun aleyhinde siz fitneye düşürücüler değilsinizdir.(162)

²⁰⁴⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَاسْتَفْتَيْهِمْ/İmdi fetvâ iste onlardan]' "Nebîsi Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e: 'Ey Muhammed, Kureyş'ten kavminin müşriklerine suâl et.' buyurdu." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 117. sayfa]

²⁰⁴⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[مِنْ أَفْكَهِمْ/İfklerinden]' Yalanlarından." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 118. sayfa]

²⁰⁴⁶ Kalem Sûresi'nin 36. âyeti ile aynıdır

²⁰⁴⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ/ Daha tezekkür etmiyor musunuz?]' Yani: Daha vaaz dinlemiyor/öğüt almıyor musunuz?" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 418. sayfa]

²⁰⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[سُلْطَانٌ مُبِينٌ/mübîn bir sultân]' Yani mübîn/apaçık bir mâzeret." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, . sayfa]

²⁰⁴⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[إِنَّهُمْ مُخَضَّرُونَ/Muhakkak ki onlar, hakîkaten hazır edilirler.]' Muhakkak ki onlar, hesâba hâzır edileceklerdir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 4. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 214. sayfa]

²⁰⁵⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ/Allah, vasıflandırmalarından subhândır.]' Nefsini, bu çirkin söze binâen Kendisini vasıflandırdıklarından tenzîh etmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 419. sayfa]

²⁰⁵¹ 40., 74. ve 128. âyet ile aynıdır

Cahîm'e yaslanan²⁰⁵² o kimse müstesnâ.(163)²⁰⁵³

'Ve bizden (kimse) yoktur ki, onun mâlûm bir makamı olmasın.'(164)²⁰⁵⁴

'Ve muhakkak ki biz, elbette biz saff duranlarız.'(165)

'Ve muhakkak ki biz, elbette biz tesbîh edenleriz.'(166)

Ve hakîkaten diyorlardı ki:(167)

'Eğer indimizde evvelkilerden bir zikir olsaydı.'(168)

'Elbette Allah'ın muhlis kulları olurduk'(169)²⁰⁵⁵

Fakat ona küfrettiler. Artık yakında ilmedeceklerdir.(170)

Ve andolsun ki, mürsel kullarımız için kelimemiz geçmiştir:(171)

Muhakkak ki onlar, elbette onlardır nusret edilenler.(172)

Ve muhakkak ki ordularımız, elbette onlardır gâlibler.(173)

Öyleyse onlardan bir süreye kadar yüz çevir.(174)

Ve onları gör. Nihâyet yakında göreceklerdir.(175)²⁰⁵⁶

O halde, azâbımızı mı acele istiyorlar?(176)²⁰⁵⁷

---

²⁰⁵² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[صَالٍ الْجَحِيمِ/Cahîm'e yaslanan]' Siz bu bâtulunuzla, kullarımdan hiçbirini dalâlete düşürecek değilsiniz. Siz ancak, ateş ehlinin amelini işleyerek sizi velî/dost edinenleri dalâlete düşürebilirsiniz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 214. sayfa]

²⁰⁵³ İmâm Âcurrî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[O'nun aleyhinde siz fitneye düşürücüler değilsinizdir. Cahîm'e yaslanan o kimse müstesnâ.]" Şeytânlar, dalâletleri ile fitneye düşüremezler. Ancak Allah (سبحانه وتعالى)'nın Cahîm'e yaslanmayı ona vâcib eylediği kimse fitneye düşer." [Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî, Kitâbu's-Şerîâ, 410. sayfa]

²⁰⁵⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ]' **'Ve bizden (kimse) yoktur ki, onun mâlûm bir makamı olmasın.'** kavli hakkında demiştir ki: "Bunlar meleklerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 126. sayfa]

²⁰⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın bu üç ayet hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "(Kâfirler,) Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in bi'setinden önce şunu demiştir: 'Şayet indimizde evvelkilerden bir zikir olsaydı, Allah'ın hâlis kullarından olurduk.' Ama kendilerine Muhammed (صلى الله عليه وسلم) geldiği zaman onu inkâr ettiler. Artık yakında ilmedecekler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 129. sayfa]

²⁰⁵⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[وَأَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ يُبْصِرُونَ]' **'Ve onları gör. Nihâyet yakında göreceklerdir.'** kavli hakkında demiştir ki: "Gör bak onlar yakında, bugünden sonra kendilerine ne olacağını göreceklerdir. Onlar Kıyâmet günü, Allah'ın emrini nasıl zâyi ettiklerini; Allah'ı, Resûlu'nu ve Kitâbı'nı nasıl inkâr ettiklerini göreceklerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 132. sayfa]

Fakat (azâbımız) onların sâhasına nüzûl ettiğinde, artık inzâr edilmişlerin sabâhı ne kötüdür!(177)

Ve onlardan bir süreye kadar yüz çevir.(178)

Ve gör. Nihâyet yakında göreceklere.(179)

Rabbin subhândır²⁰⁵⁸ -izzetin Rabbi-, (onların) vasıflandırmalarından.(180)

Ve mürsellerin üzerine selâm olsun.(181)

Ve hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.(182)²⁰⁵⁹

---

²⁰⁵⁷ Şuarâ Sûresi'nin 204. âyeti ile aynıdır

²⁰⁵⁸ 159. âyete bakınız

²⁰⁵⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ/Ve hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.'" Hamd, cin ve insân topluluklarının Rabbi Allah içindir." Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Kulları için gelen her nimet O'ndandır. Ve hamd O'na hâlistir. O'nun şerîki yoktur. Aynı şekilde, onların indindeki nimetlerinde de şerîki yoktur. Bilakis tüm nimetler O'nun tarafından ve O'nun indindendir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 134. sayfa]

38. SÂD SÛRESİ (88 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Sâd. Zikir sâhibi²⁰⁶⁰ Kur'ân'a andolsun.(1)²⁰⁶¹

Bilakis o küfredenler bir izzet ve bir şikâk içindedirler.(2)²⁰⁶²

Onlardan önce nice kuşakları helâk ettik. O vakit nidâ ettiler ve kurtulma vakti değildi.(3)²⁰⁶³

Ve onlara kendilerinden bir inzâr edicinin gelmesine teâccüb ettiler²⁰⁶⁴ ve kâfirler dediler ki: 'Bu, kezzâb bir sihirbazdır.'(4)²⁰⁶⁵

'İlâhları tek ilâh mı kıldı? Muhakkak ki bu, elbette acâib bir şeydir!'(5)

Ve onlardan ileri gelenler: 'Yürüyün ve ilâhlarımız üzere sabredin, muhakkak ki bu, elbette murâd edilen bir şeydir.' diye ayrıldılar.(6)

'Bunu âhir millette²⁰⁶⁶ işitmedik, bu bir uydurmadan başkası değildir.'(7)

²⁰⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Ebu Husayn (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[ذِي الْذِّكْرِ/Zikir sâhibi]' Şeref sâhibi."

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[ذِي الْذِّكْرِ/Zikir sâhibi]' İçî zikir/hatırlatma dolu." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 139.-140. sayfalar]

²⁰⁶¹ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ/Zikir sâhibi Kur'ân'a andolsun.]" Bu, Allah (تبارك وتعالى)'nın bu Kur'ân'a etmiş olduğu bir kasemdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 139. sayfa]

²⁰⁶² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve Allah (تبارك وتعالى) kavli: '[بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عِزَّةٍ وَشِقَاقٍ/Bilakis o küfredenler bir izzet ve bir şikâk içindedirler]' Yani: Şüphesiz ki bu Kur'ân'da, tezekkür eden için zikir, ibret alan için ibret vardır. Ancak kâfirler ondan faydalanmadılar, çünkü onlar: '[فِي عِزَّةٍ/izzet içindedirler]' Yani ona karşı bir kibir ve hamîyyet içindedirler. '[وَشِقَاقٍ/ve şikâk]' Yani ona karşı bir muhâlefet ve inâdlaşma ve ayrılık içindedirler. [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Ümer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Sâd Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

²⁰⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَلَاتِ حِينَ مَنَاصٍ/ve kurtulma vakti değildi]' kavli hakkında demiştir ki: "Bu, firâr etme vakti değildi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 144. sayfa]

²⁰⁶⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَعَجِبُوا أَنْ يَكُونَ لَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ/Ve onlara kendilerinden bir inzâr edicinin gelmesine teâccüb ettiler]' Yani Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'in (gelmesine)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 149. sayfa]

²⁰⁶⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[وَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا سَاحِرٌ كَذَّابٌ/kâfirler dediler ki: 'Bu, kezzâb bir sihirbazdır.]]' Yani: Çok yalancı bir sahtekârdır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 425. sayfa]

²⁰⁶⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فِي الْمَلَّةِ/âhir millette]' Yani: Îsâ (عليه السلام)'ın milleti. Çünkü Îsâ (عليه السلام), Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'den önce âhir/son Resûl'dur, onun arasında ve Muhammed (صلی الله علیه وسلم) arasında Nebî yoktur."

'Zikr aramızdan onun üzerine mi inzâl edilmiştir?' Bilakis, onlar zikrimden şekk içindedirler. Bilakis, henüz azâbımı tatmadılar.(8)

Yoksa, Azîz, Vehhâb Rabbinin rahmet hazîneleri onların indinde midir?(9)

Yoksa semâların ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin mülkü onlar için midir? Öyleyse sebebler içinde yükselsinler.(10)²⁰⁶⁷

Hiziblerden, işte orada hezîmete uğrayacak bir ordudur.(11)

Onlardan önce Nûh kavmi tekzîb etmişti ve Âd ve kazıklar sâhibi Firavun.(12)

Ve Semûd ve Lût kavmi ve Eyke ashâbı, işte onlar hiziblerdir.(13)

Başka değil hepsi resûlleri tekzîb ettiler, böylece ikâbım hakk oldu.(14)²⁰⁶⁸

Ve bunlar bir sayhadan başkasını beklemiyorlar. Ona bir gecikme yoktur.(15)

Ve dediler ki: 'Rabbimiz! Bizim için hesâb gününden önce payımızı acele ver.'(16)²⁰⁶⁹

Onların dediklerine sabret. Ve güç sâhibi kulumuz Dâvud'u zikret. Muhakkak ki o evvâb idi.(17)²⁰⁷⁰

Muhakkak ki Biz, dağları musahhar ettik, onunla beraber akşamleyin ve işrâk vakti tesbîh ederlerdi.(18)

Ve kuşları (da) toplu hâlde (musahhar ettik). Hepsi O'na evvâbtır.(19)

Ve onun mülkünü şiddetlendirdik²⁰⁷¹ ve ona hikmet ve fasl-ı hitâb²⁰⁷² verdik.(20)

[Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sâd Sûresi Tefsîri, 36. sayfa]

²⁰⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَلْيَرْتَفُوا فِي الْأَسْبَابِ/Öyleyse sebebler içinde yükselsinler.' kavli hakkında demiştir ki: "Semânın yolları ve kapıları (içinde yükselsinler)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 156. sayfa]

²⁰⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "إِنْ كُلُّ إِلَّا كَذَّبَ/ Başka değil hepsi resûlleri tekzîb ettiler, böylece ikâbım hakk oldu." Bunların hepsi resûlleri tekzîb etmişler, böylece azâb onların üzerine hakk olmuştur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 160. sayfa]

²⁰⁶⁹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: 'عَجَلْنَا لَنَا قِطْنًا/Bizim için payımızı acele ver' Azâbımızı (acele ver)." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 228. sayfa]

²⁰⁷⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'إِنَّهُ أَقْبَلُ/ güç sahibi]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah'a itaatte kuvvet sahibi." Ve yine: 'إِنَّهُ أَقْبَلُ/Muhakkak ki o evvâb idi]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Günahtan rücû ederdi."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) Katâde (رحمه الله)'ın hasen bir sened ile: 'إِنَّهُ أَقْبَلُ/Muhakkak ki o evvâb idi]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Yani: Allah'a, çokça namaz ile itaatkar olan idi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 221. sayfa]

²⁰⁷¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki:

Ve sana hasımların haberi geldi mi? Hani onlar mihrâb(ın duvarın)a tırmanmışlardı.(21)

Hani Dâvud'un üzerine dâhil olmuşlardı da onlardan korkmuştu. Dediler ki: 'Korkma! İki hasımız, bazımız bazısı üzerine bâğîdir. Artık sen aramızda hakk ile hükmet ve aşırı gitme ve bizi doğru yola hidâyet et.'(22)

'Muhakkak ki bu, kardeşimdir. Onun doksan dokuz koyunu var ve benim bir koyunum var. Böyleyken dedi ki: 'Onu bana bırak.' Ve hitâbette beni bastırdı.'(23)

(Dâvud) dedi ki: 'Andolsun ki, koyununu koyunlarına istemesiyle sana zulmetmiştir. Ve muhakkak ki ortakların çoğu, elbette onların bazısı bazısı üzerine bâğîdir, o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler müstesnâ. Ve onlar ne azdır.' Ve Dâvud, onu fitneye uğrattığımızı zann etti.²⁰⁷³ Derken Rabbine istiğfâr etti ve rükû ederek yere kapandı ve (Bize) yöneldi.(24)²⁰⁷⁴

Bunun üzerine bunu kendisine mağfiret ettik. Ve muhakkak ki onun için indimizde, elbette bir yakınlık ve güzel bir dönüş yeri vardır.(25)

'Ey Dâvud! Muhakkak ki Biz, seni Arz'da bir halîfe kıldık. O halde insanlar arasında hakk ile hükmet. Ve hevâya tâbi olma. O takdirde seni Allah'ın yolundan dalâlete düşürür. Muhakkak ki Allah'ın yolundan o dalâlete düşürenler, Hesâb Günü'nü²⁰⁷⁵ unutmalarından dolayı onlar için şiddetli bir azâb vardır.'(26)

Ve semâyı ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri bâtil olarak halk etmedik. Bu, o küfredenlerin zannıdır. Artık o küfredenlere ateşten veyl olsun.(27)²⁰⁷⁶

Yoksa o îmân edenleri ve sâlih ameller işleyenleri, Arz'da fesâd çıkaranlar gibi kılar mıyız? Yoksa muttakîleri, fâcirler gibi kılar mıyız?(28)

'[وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ]/Ve onun mülkünü şiddetlendirdik]' Yani: Onun mülkünü kuvvetlendirdik." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sâd Suresi Tefsîri, 92 . sayfa]

²⁰⁷² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddi (رحمه الله)'ın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَفُصِّلَ الْخُطَابُ]/ve fasl-ı hitâb]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Kazâ/hüküm ilmi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 221. sayfa]

²⁰⁷³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَوَظَّنَّ دَاوُدُ]/Ve Dâvud zann etti]' Dâvud ilmetti." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 181. sayfa]

²⁰⁷⁴ Secde âyetidir

²⁰⁷⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[يَوْمَ الْحِسَابِ]/Hesâb Günü]' ile murâd olunan Kıyâmet Günü'dür." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sâd Sûresi Tefsîri, 124.-125. sayfalar]

²⁰⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[بُذِّلَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا]/Bu, o küfredenlerin zannıdır.]" Şüphesiz ki bunları bâtilen ve oyun olsun diye halk ettiğimiz zannı, Allah'ı inkâr eden, O'nu tevhîd etmeyen ve O'nun azametini tanımayan kâfirlerin zannıdır. Şüphesiz ki abesle iştigal Allah'a yakışmaz. Böylece onlar kesinkes bilsinler ki Allah, hiçbir şeyi bâtilen halk etmez. '[فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ]/Artık o küfredenlere ateşten veyl olsun.]" Yani: Cehennem ateşinden (onlara veyl olsun).]" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 190. sayfa]

(Bu) bir Kitâb'tır, onu sana inzâl ettik, mübârektir.²⁰⁷⁷ Âyetlerini tedebbür etmeleri için²⁰⁷⁸ ve akıl sâhiblerinin tezekkür etmesi için.(29)

Ve Dâvud'a Süleymân'ı hibe ettik. Ne güzel kul! Muhakkak ki o evvâb idi.(30)²⁰⁷⁹

Hani üzerine akşam üstü sürâtli²⁰⁸⁰ atlar²⁰⁸¹ arz edilmişti.(31)

Bunun üzerine dedi ki: 'Muhakkak ki ben, hayır muhabbetine²⁰⁸² Rabbimin zikrinden muhabbet ettim.' Nihâyet hicâb ile gizlendi.(32)²⁰⁸³

(Dedi ki:) 'Onları üzerime geri getirin.' Hemen bacaklarını ve boyunlarını meshetmeye başladı.(33)

Ve andolsun ki, Süleymân'ı fitneye uğrattık ve kürsüsünün üzerine bir cesed ilkâ ettik.²⁰⁸⁴ Sonra (Bize) yöneldi.(34)

Dedi ki: 'Rabbim! Beni mağfiret et ve bana bir mülk hibe et, ardımdan kimseye yaraşmasın. Muhakkak ki Sen, Sensin Vehhâb.'(35)

Böylece onun için rûzgârı musahhar ettik, emriyle dilediği yere yumuşakça cereyân ederdi.(36)

Ve binâ yapan ve dalgıçlık eden tüm şeytânları (da).(37)

²⁰⁷⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ/Bir Kitâb'tır, onu sana inzâl ettik]' Yani: Bu bir Kitâb'tır, onu sana inzâl ettik. '[مُبَارَكٌ/mübârektir]' Hayrı ve menfaati çoktur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 88. sayfa]

²⁰⁷⁸ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle der: "[لِيَتَدَبَّرُوا آيَاتِهِ/Âyetlerini tedebbür etmeleri için]' Bu, İslâm'ın hükümlerinde, Dîn'inin teşrîatında ve tüm ilmî kazanımlarında Kur'ân'ı hüccetlerinin direği kılan kimse için bir hüccettir. Kim ki onun âyetlerini tedebbür ederse, bu onu hükümlerin hakikatine götürür." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketul-Kur'ân, 3. cilt, 757. sayfa]

²⁰⁷⁹ '[أَوَّابٌ/Muhakkak ki o evvâb idi.]' için 17. âyete bakınız

²⁰⁸⁰ Bu açıklama İmâm Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الْجِيَادُ/ciyâd]' kavli hakkında demiştir ki: "Sürâtli." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 192.-193. sayfalar]

²⁰⁸¹ Bu açıklama ise İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الصَّافِنَاتُ/sâfinât]' Yani: Atlar. Ayağa kalkan ve bacaklarını geren atlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 192.-193. sayfalar]

²⁰⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[حُبُّ الْخَيْرِ/hayır muhabbeti]' hakkında şöyle demiştir: "Yani: Mal ve at(lar)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 193.-194. sayfalar]

²⁰⁸³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[نِهَاطٌ بِأَلْحَابٍ/Nihâyet hicâb ile gizlendi.]' Yani: Güneş, hicâb ile gizlendi." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 440. sayfa]

²⁰⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَأَلْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّه جَسَداً/ve kürsüsünün üzerine bir cesed ilkâ ettik]' kavli hakkında demiştir ki: "Âsır denilen bir şeytânı ilkâ ettik." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 197. sayfa]

Ve bukağılarda birbirlerine bağlanmış diğerlerini (de).(38)

İşte bu bağışımızdır. Artık ver veya tut, hesâbsızca.(39)

Ve muhakkak ki onun için indimizde, elbette bir yakınlık ve varılacak güzel bir yer vardır.(40)

Ve kulumuz Eyyûb'u zikret. Hani Rabbine: 'Bana şeytân bir yorgunluk ve azâb ile temâs etti.' diye nidâ etmişti.(41)

'Ayağımı yere vur! Bu yıkanılacak ve içilecek soğuk (bir su).'(42)

Ve ona Bizden bir rahmet ve akıl sâhibleri için bir zikrâ olarak, ehlini ve onlarla beraber onların bir mislini hibe ettik.(43)

'Ve eline bir demet sap al da onunla darb et. Ve yeminini bozma.' Muhakkak ki Biz, onu sabırlı bulduk. Ne güzel kul! Muhakkak ki o evvâb idi.(44)²⁰⁸⁵

Ve eller ve gözler sâhibleri²⁰⁸⁶ kullarımız İbrâhîm ve İshâk ve Yâkûb'u zikret.(45)

Muhakkak ki Biz, onları hâlisane diyârı tezekkür eden²⁰⁸⁷ ihlâslı (kimseler) yaptık.(46)²⁰⁸⁸

Ve muhakkak ki onlar, indimizde elbette seçilmiş hayırlılardandır.(47)

Ve İsmâîl ve Elyeseâ ve Zülkifl'i (de) zikr et ve hepsi hayırlılardandır.(48)

Bu bir zikirdir. Ve muhakkak ki muttakîler için, elbette varılacak güzel bir yer vardır.(49)

---

²⁰⁸⁵ 'İnâ evvâb idi.]' için 17. âyete bakınız. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan, âyet hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "[Eyyûb (عليه السلام)]'ın hanımı ona bir meseleyi arzetmiş ve şeytân da kadını bir şeye sevk etmiştir. Bunun üzerine [Eyyûb (عليه السلام)] şöyle demiştir: "Şu şu konuda kelâm ederse." -ki onun bunu demesine ancak sabırsızlığı itmiştir- Hal böyleyken Allah'ın Nebî'si bu kelâmının ardından Allah kendisine şifâ verirse hanımına yüz celde ile vuracağına dair yemin eder. Sonra üzerinde doksan dokuz sap olan bir dal getirilmesini emreder. Asıl olan ise yüze tamamlamasıdır. Bunun üzerine hanımına bir defa vurur. Böylece Allah'ın Nebî'si sözünü tutmuş olur. Allah ise ümmetine hafifletmiştir. Nitekim Allah Rahîm'dir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 226. sayfa]

²⁰⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أولى الأيدي والأبصار]/Ve eller ve gözler sâhibleri]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "'[أولى الأيدي/eller sâhibleri]' Kuvvet ve ibâdet ve basîret sâhibleri. '[أولى الأبصار]/ve gözler]' Dinde fıkıh (sâhibleri)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 227. sayfa]

²⁰⁸⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[الدَّار]/diyârı' Yani: Âhîret diyârı. Ve '[ذُكِّرَ]/tezekkür eden]' Cennet'i (tezekkür eden/düşünen)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 95. sayfa]

²⁰⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, demiştir ki: "'[أَخْلَصْنَاَهُمْ]/Muhakkak ki Biz, onları hâlisane diyârı tezekkür eden ihlâslı (kimseler) yaptık.]" Bununla Allah onları ihlâslı yapmıştır. Onlar, Âhîret'e ve Allah'a dâvet ediyorlardı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 217. sayfa]

Adn Cennetleri. Onlar için kapılar açılmıştır.(50)

Orada dayanmışlardır. Orada bol meyve ve meşrûbât dâvet ederler.(51)²⁰⁸⁹

Ve onların indinde, bakışlarını yalnız kendilerine çevirmiş yaşıt (eşler) vardır.(52)

Bu, Hesâb Günü için size vaad edilendir.(53)²⁰⁹⁰

Muhakkak ki bu, elbette (size verdiğimiz) rızkıımızdır. Onun için tükenme yoktur.(54)

Budur. Ve muhakkak ki tuğyân edenler için, elbette varılacak şerrli bir yer vardır.(55)

Cehennem, ona yaslanacaklardır. Fakat ne kötü bir döşek!(56)

Budur. Artık onu tatsınlar, kaynar su ve irin.(57)

Ve onun şeklinden başka çift çift vardır.(58)

Bu sizinle beraber (Cehennem'e) sokulacak bir fevctir. Onlara merhaba yoktur. Muhakkak ki onlar, ateşe gireceklerdir.'(59)

Derler ki: 'Bilakis siz, size merhaba olmasın. Siz onu bize takdîm ettiniz. Artık (o) ne kötü karargâh!'(60)

Derler ki: 'Rabbimiz! Bize bunu kim takdîm ettiyse, artık ona ateşte azâbı bir kat kat ziyâde et.'(61)

Ve derler ki: 'Bize ne var, şerrlilerden addetmiş olduğumuz adamları göremiyoruz?'(62)

'Onları maskara ittihaz etmiştik,²⁰⁹¹ yoksa onlardan gözler kaydı mı?'(63)²⁰⁹²

---

²⁰⁸⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'[مَتَّكَيْنَ فِيهَا/Orada dayanmışlardır.]' Denilmiştir ki: Çardakların altında serîrlerin üzerine kurulmuşlardır. '[يَدْعُونَ فِيهَا بِفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ/Orada bol meyve dâvet ederler]' Yani: Her ne talep ederlerse bulurlar ve talep ettikleri şeyler, istedikleri gibi gelir. '[وَشَرَابٍ/ve meşrûbât]' Yani hangi türden bir içecek dilerlerse, hizmetçiler onu kendilerine getirir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Sâd Suresi, 51. âyetin tefsirinde]

²⁰⁹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine der ki: "'[هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ/Bu, Hesâb Günü için size vaad edilendir.]' Yani: Bu, nüşûr edilmelerinin ve kabirlerinden çıkıp Ateşten selâmet bulmalarının ardından oraya varacakları, Allah'ın muttakî kullarına vaad etmiş olduğu Cennet'in sıfatına dâir zikretmiş olduğumuz şeydir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Sâd Sûresi, 53. âyetin tefsirinde]

²⁰⁹¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[اتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا/Onları maskara ittihaz etmiştik]' Yani: Şüphesiz ki siz onları maskara edinmiş, onlarla alay etmiş, dalga geçmiş, bundan berî oldukları hâlde onları ayıb ve şerr ile vasfetmişsiniz." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Sâd Suresi Tefsîri, 220. sayfa]

²⁰⁹² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا فِي مَتَلَدِهِمْ سَخِرْتُمْ بِهِمْ/yaoksa onlardan gözler kaydı mı?]' Yani: Gözler onlardan uzak mı oldu? Ve mânâsı: Şüphesiz ki onlar ateşte

Muhakkak ki bu, ateş ehlinin hasımlaşması elbette hakktır.(64)

De ki: 'Ben ancak bir inzâr ediciyim. Ve Allah'tan başka ilâhtan yoktur. Vâhid'tir, Kakhâr'dır.(65)²⁰⁹³

Rabbidir semâların ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin. Azîz'dir, Gaffâr'dır.(66)²⁰⁹⁴

De ki: 'O, azîm bir haberdir.'(67)

Siz ondan îrâz edicilersiniz.(68)²⁰⁹⁵

'Melei'l-Âlâ hakkında ne ilmim olurdu onlar hasımlaşırken?'(69)

'Mübîn bir inzâr edici olmamdan başkası bana vahyedilmiyor.'(70)

Hani Rabbin meleklere buyurmuştu ki: 'Muhakkak ki Ben, çamurdan bir beşer halk edeceğim.'(71)

O halde onu tesviye ettiğim ve ruhumdan onun içine nefhettiğimde, artık secde ediciler olarak onun için (yere) kapanın.(72)²⁰⁹⁶

Bunun üzerine melekler secde ettiler, onların hepsi topluca.(73)²⁰⁹⁷

İblîs müstesnâ, kibirlendi ve kâfirlerden oldu.(74)

---

bizimle beraberler ama biz onları göremiyoruz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 451. sayfa]

²⁰⁹³ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Zikri yüce Allah, Nebîsi Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'e şöyle buyurmuştur: '[De ki]' Ey Muhammed! Kavminin müşriklerine de ki: '[Ben ancak bir inzâr ediciyim]' Ey Kureys topluluğu, şiddetli bir azâbın önünde sizi uyarıcıyım. Sizi, O'nu inkâr etmenize karşılık olarak Allah'ın size göndereceği azâbına ve öfkesine karşı uyarmaktayım. Ondan sakının ve tevbe ederek bu azâbın başınıza gelmesini önleyin. '[وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ]' Ve Allah'tan başka ilâhtan yoktur. Vâhid'tir, Kakhâr'dır.' Buyuruyor ki: Allah'tan başka ibâdet edilmeye layık hiçbir ma'bûd yoktur. Rubûbiyyet ancak O'na yakışır. Her şey O'nun iki elindedir. Her halk edilen, O'na ibâdet eder. Vâhid'tir, öyle ki mülkünde şerik olması O'na yakışmaz. Sâhibe/bayan arkadaş edinmek de O'na yakışmaz. O, dûnundaki her şeyi kudreti ile Kakhâr'dır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 234.-235. sayfalar]

²⁰⁹⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Böylece her mükellefe, Allah (سبحانه وتعالى)'nın mutlak olarak '[el-Gaffâr]' olup, bunu her yönüyle hakettiğini bilmesi vâcibtir. Yine bilmeleri gerekir ki, kullarının günahlarını O'ndan gayrisi mağfîret etmez. Hatâsından sonra tevbe edeni mağfîret etmesi Kitâb'ında vârid olmuştur, bunda ihtilâf yoktur. Nitekim nasslar husûsiyyeti değil umûmiyyeti kapsar. Bu itibarla, kim hatâsından korkar ve tevbesinde sâdık olursa, Allah (سبحانه وتعالى) onu affedip mağfîret eder ve o kimse hiç günâhı olmayan biri hâline gelir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Esnâ fî şerhi Esmâillahi'l-Hüsna, 1. cilt, 157.-158. sayfalar]

²⁰⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "'[Siz ondan îrâz edicilersiniz.]' Sizler ondan yüz çeviriyor, onu ilmetmiyor, Allah'ın onun içindeki hüccetlerini tasdîk etmiyorsunuz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 236. sayfa]

²⁰⁹⁶ Hicr Suresi'nin 29. âyeti ile aynıdır

²⁰⁹⁷ Hicr Suresi'nin 30. âyeti ile aynıdır

(Allah) buyurdu ki: 'Ey iblîs! İki elimle halk ettiğime secde etmekten seni men eden nedir?'²⁰⁹⁸ Kibirlendin mi yoksa üstünlerden mi oldun?(75)

Dedi ki: 'Ben ondan hayırlıyım, beni ateşten halk ettin ve onu çamurdan halk ettin.'(76)

(Allah) buyurdu ki: 'Öyleyse oradan hurûc et. Artık muhakkak ki sen recmedilmişsin.'(77)²⁰⁹⁹

Ve muhakkak ki, Dîn Günü'ne kadar²¹⁰⁰ lânetim üzerinedir.(78)

(İblîs) dedi ki: 'Rabbim! O halde bana ba's edilecekleri güne kadar süre ver.'(79)²¹⁰¹

(Allah) buyurdu ki: 'Artık muhakkak ki sen, süre verilenlerdensin;'(80)²¹⁰²

²⁰⁹⁸ Şeyhulİslâm Ebu Osmân es-Sâbunî (رحمه الله) der ki: "Şüphesiz ki Kitâb'a ve Sünnet'e temessük eden 'Hadis Ashâbı', Allah onların yaşayanlarını korusun ve ölenlerine rahmet etsin, Allah (سبحانه وتعالى)'nın vahdâniyetine, Resûl (صلى الله عليه وسلم)'in risâletine ve nübüvvetine şehâdet ederler ve onlar Rabbleri (عز وجل)'yi, vahyinin ve tenzîlinin söylediği veya sahîh haberlerde ve âdil sıkların ondan naklettikleri üzere Resûl'un şehâdet ettiği sıfatlarla tanırlar.

Allah (جلاله جل) için, O'nun, Kitâb'ında ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in lisânında kendisi için isbât ettiği şeyleri O (جلاله جل) için isbât ederler. O'nun sıfatlarının yaratılmışların sıfatına teşbihine/benzediğine itikâd etmezler ve derler ki: 'O (جلاله جل) Âdem'i eliyle yarattı.' Allah (سبحانه وتعالى)'nın şu kavlinde hakkında nas ettiği gibi, âyet şöyledir: 'قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي' (Allah) buyurdu ki: 'Ey iblîs! İki elimle halk ettiğime secde etmekten seni men eden nedir?]' [Sâd Suresi, 75. âyet]

Onlar, mu'tezile ve cehmiyyenin -Allah onları helâk etsin- tahrîf ettiği gibi, iki el ifadesini 'iki nimet'e veya 'iki kudret'e hamlederek kelâmı yerinden tahrîf etmezler. Bu iki ele bir keyfiyyet biçmezler veya o iki eli Müşebbihe'nin -Allah onları perişan etsin- teşbih ettiği gibi, yaratılmışların ellerine teşbih etmezler/benzetmezler. Kur'ân'ın zikri ile indiği ve haklarında sahîh haberler gelen 'işitme, görme, göz, yüz, ilim, kuvvet, kudret, izzet, azâmet, irâde, meşîet, kavi, kelâm, rızâ, öfke, hayât, yakaza, sevinç, gülme' ve diğer tüm sıfatları hakkında da bunlardan hiçbirini halkın, yaratılmışların sıfatlarına teşbih etmeden böyle söylerler.

Bilakis bunlarda Allah (سبحانه وتعالى)'nın ve Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in buyurduğu şeye üzerlerinde fazlalık olmaksızın, üzerlerine ilâve yapmadan, keyfiyyet belirlemeden, teşbih etmeden, tahrif etmeden, tebdil etmeden/değiştirmeden, tağyir etmeden, arabların anladığı ve üzerinde anlaştığı haberin lafzına münker bir te'vîlle yok etmeden ulaşırlar.

Onu zâhir üzere icrâ ederler ve onun ilmini Allah'a havâle ederler. Onun te'vîlini Allah'tan başka kimsenin bilmediğini ikrâr ederler. Allah'ın, ilimde derinleşenler hakkında, onların şöyle söyle söylediğini haber verdiği âyette olduğu gibi: 'وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ]' Ve ilimde derinleşenler derler ki: 'Biz ona îmân ettik, hepsi Rabbimizin indindedir.' Ve akıl sahiblerinden başkası tezekkür edemez.]' [Âl-i İmrân Sûresi, 7. âyet]" [Ebu Osmân İsmâîl bin Abdî'r-Rahmân es-Sâbunî, Akîdetu's-Selef ve Ashâbî'l-Hadîs, 21. sayfa]

²⁰⁹⁹ Hicr Suresi'nin 34. âyeti ile aynıdır. İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَاخْرُجْ مِنْهَا]/Öyleyse oradan hurûc et.' Yani: Cennet'ten. Katâde (senedi hasendir) demiştir ki: 'فَانْكَرْ رَجِيمًا/Artık muhakkak ki sen recmedilmişsin.' Ve 'الرَّجِيمَ/recmedilmek]' lanete uğramaktır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 240. sayfa]

²¹⁰⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِلَى يَوْمِ الدِّينِ/Dîn Günü'ne kadar]' Yani: Kıyâmet Günü'ne kadar. Ve (yine) denilmiştir ki: Hesâb Günü'ne kadar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 455. sayfa]

²¹⁰¹ Hicr Suresi'nin 36. âyeti ile aynıdır

²¹⁰² Hicr Suresi'nin 37. âyeti ile aynıdır

'Mâlûm vaktin gününe kadar.'(81)²¹⁰³

Dedi ki: 'Öyleyse senin izzetine (yemin ederim ki), elbette onların hepsini iğvâ edeceğim.'(82)²¹⁰⁴

'Onlardan muhlis kulların müstesnâ.'(83)²¹⁰⁵

(Allah) buyurdu ki: 'İşte Hakk ve Ben hakkı kavlederim.'(84)²¹⁰⁶

Elbette Cehennem'i seninle ve onlardan sana tâbi olanların hepsiyle dolduracağım.(85)

De ki: 'Onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum ve ben mütekelliflerden değilim.'(86)²¹⁰⁷

O,²¹⁰⁸ âlemler için bir zikirden başkası değildir.(87)²¹⁰⁹

Ve elbette onun haberini bir sürenin ardından ilmedeceksiniz.(88)²¹¹⁰

²¹⁰³ Hicr Sûresi'nin 38. âyeti ile aynıdır

²¹⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'لَا غُوبِيَهُمْ أَجْمَعِينَ'/elbette onların hepsini iğvâ edeceğim]' Elbette Âdem oğullarının hepsini dalâlete düşüreğim." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 241. sayfa]

²¹⁰⁵ Hicr Sûresi'nin 40. âyeti ile aynıdır

²¹⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'قَالَ فَالْحَقُّ' (Allah) buyurdu ki: 'İşte Hakk ve Ben hakkı kavlederim.]" Allah (سبحانه وتعالى) buyurdu ki: 'Ben Hakk'ım ve Ben hakkı kavlederim.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 242. sayfa]

²¹⁰⁷ İmâm Buhârî (رحمه الله) AbdUllah ibn Mes'ûd (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ey insanlar! Kim bir şey ilmediyorsa, böylece onu söylesin ve kim ilmetmiyorsa, o zaman desin ki: '[الله أعلم/Allah en iyi ilmedendir]'. O takdirde şüphesiz ki adamın ilmetmediği şeyler için: '[الله أعلم/Allah en iyi ilmedendir]' demesi ilimdendir. Ve şüphesiz ki Allah (سبحانه وتعالى), Nebîsi (صلى الله عليه وسلم)'e buyurmuştur ki: '[قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ]' De ki: 'Onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum ve ben mütekelliflerden değilim.]" [Sa'd Suresi, 86. âyet]" [Ebu Abdİllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr, '[قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ]' Babı'nda (4809)] İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ]' De ki: 'Onun üzerine sizden bir ücret istemiyorum ve ben mütekelliflerden değilim.]" kavli hakkında demiştir ki: "Kur'ân'a karşılık sizden bir ücret veya bana bir şey vermenizi istemiyorum. Ve ben, mütekelliflerden yani 'Allah'ın onlara emretmediği bir şeyi kafalarından uydurup da kendi başlarına mükellefiyet getiren kimselerden' değilim." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 243. sayfa]

²¹⁰⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[هُوَ/O]' Yani: Kur'ân." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 350. sayfa]

²¹⁰⁹ Tekvîr Sûresi'nin 27. âyetiyle aynıdır

²¹¹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ حِينٍ]' Ve elbette onun haberini bir sürenin ardından ilmedeceksiniz.]" kavli hakkında demiştir ki: Yalanladıkları şeyin haberini Kıyâmet Günü ilmedeceklerdir. Bu, dünyâdan bir sürenin ardından olacaktır ve o, Kıyâmet Günü'dür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 244. sayfa]

39. ZÜMER SÜRESİ (75 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Kitâb'ın inzâl edilmesi Allah'tandır. Azîz'dir, Hakîm'dir.(1)²¹¹¹

Muhakkak ki Biz, Kitâb'ı sana hakk ile inzâl ettik. O halde Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a ibâdet et.(2)²¹¹²

Dikkat edin, hâlis dîn Allah'ındır.²¹¹³ Ve onlar ki, O'nun dînundan evliyâ itti haz ettiler. (Derler ki:) 'Onlara -bizi Allah'a yakın yaklaştırmaları dışında- ibâdet etmiyoruz.'²¹¹⁴ Muhakkak ki Allah, onların kendisinde ihtilâf ettikleri hakkında aralarında hüküm verecektir. Muhakkak ki Allah, tekzîb eden ve kâfir olan o kimseye hidâyet etmez.(3)

Eğer Allah bir evlâd itti haz etmeyi murâd etseydi, elbette halk etiklerinden dilediğini seçerdi. Sübhândır. O, Allah'tır, Vâhid'tir, Kahrî'dir.(4)

Semâları ve Arz'ı hakk ile halk etti. Geceyi gündüzün üzerine sarar ve gündüzü gecenin üzerine sarar.²¹¹⁵ Ve güneş ve ayı musahhar etmiştir. Hepsî, müsemma bir ecele kadar cereyân eder. Dikkat edin! O Azîz'dir, Gaffâr'dır.(5)

²¹¹¹ Câsiye Sûresi'nin 2. âyeti ve Ahkâf Sûresi'nin 2. âyeti ile aynıdır

²¹¹² İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'اِنَّا اَنْزَلْنَا اِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ/Muhakkak ki Biz, Kitâb'ı sana hakk ile inzâl ettik.'" Allahu (تعالى), Nebîsi Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e buyuruyor ki: Şüphesiz ki Biz Sana, ey Muhammed, Kitâb'ı inzâl ettik. Yani Kitâb ile (kastolunan) Kur'ân'dır. '[بِالْحَقِّ/hakk ile]' Yani: Adâlet ile. Buyuruyor ki: Sana, hakkı ve adâleti emreden bu Kur'ân'ı inzâl ettik. Dîni O'na hâlis kılarak Allah'a ibâdet etmen, işte bu hakk ve adâlet muhtevâsındandır. Çünkü dîn, O'nun içindir; zarar vermeye de fayda vermeye de mâlik olmayan putlar için değildir. '[فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ/O halde Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a ibâdet et.]' Buyuruyor ki: Taat ile Allah'a huşû eyle ey Muhammed! Ulûhiyyeti O'na hâlis kıl; ibâdetle O'nu birle, putperestlerin yaptığı gibi, ibâdetinde O'na şerîk koşma." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 248. sayfa]

²¹¹³ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: 'Dikkat edin, hâlis dîn Allah'ındır.' kavli hakkında demiştir ki: "Allah'tan başka ilâh olmadığına şehâdet etmektir." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 171. sayfa]

²¹¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: 'مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى' (Derler ki:) 'Onlara -bizi Allah'a yakın yaklaştırmaları dışında- ibâdet etmiyoruz.' kavli hakkında demiştir ki: "Bu sözü Kureyş, putları için; onlardan öncekiler ise melekler için, Meryem oğlu İsa ve Üzeyr için söylüyorlardı."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: 'مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى' (Derler ki:) 'Onlara -bizi Allah'a yakın yaklaştırmaları dışında- ibâdet etmiyoruz.' kavli hakkında demiştir ki: "Şöyle diyorlardı: 'Onlar, Allah katında bizim şefaatçilerimizdir. Kıyâmet Günü bizi Allah'a yaklaştıracak olan da bunlardır.' Ve '[زُلْفَى/Zulfâ]' 'yakın(lık)' (demektir)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 251.-252. sayfa]

²¹¹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى) 'nın: 'يَكْوَرُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ وَيَكْوَرُ النَّهَارُ عَلَى اللَّيْلِ/Geceyi gündüzün üzerine sarar ve gündüzü gecenin üzerine

Sizi bir nefisten halk etti, sonra zevcesini ondan kıldı. Ve sizin için hayvanlardan sekiz eş inzâl etti. Annelerinizin batnında üç zulümât içinde,²¹¹⁶ bir hilkatın ardından bir hilkatle sizi halk eder. İşte Rabbiniz Allah budur. Mülk O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. Artık nasıl çevriliyorsunuz?(6)

Eğer küfrederseniz, o takdirde muhakkak ki Allah sizden müstağnîdir. Ve kulları için küfre râzı olmaz. Ve eğer şükrederseniz, sizin için ona razı olur. Ve bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez. Sonra merciiniz Rabbinizedir. Böylece amel etmiş olduklarınızı size bildirecektir. Muhakkak ki O, sadırların özüne Âlîm'dir.(7)²¹¹⁷

Ve insana bir zarar temâs ettiğinde, O'na yönelerek Rabbine duâ eder. Sonra ona Kendinden bir nîmet verdiğinde, O'na daha önce duâ etmiş olduğunu unuttur ve O'nun yolundan dalâlete düşürmek için Allah'a denkler kılar.²¹¹⁸ De ki: 'Küfrün ile biraz metâlan, muhakkak ki sen ateş ashâbındansın.'(8)

Yoksa o, gece vakitlerinde secde eden ve kıyâma duran, Âhîret'ten hazer eden ve Rabbinin rahmetini uman²¹¹⁹ kânît kimse (gibi) midir?²¹²⁰ De ki: 'O ilmedenler ve o ilmetmeyenler müsâvî olur mu?' Ancak akıl sâhibleri tezekkür ederler.(9)²¹²¹

sarar.]]' kavli hakkında demiştir ki: Geceyi götürünce gündüzü onun üzerine sarar ve gündüzü götürünce de geceyi onun üzerine sarar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 254. sayfa]

²¹¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فِي ظُلُمَاتٍ] Üç zulümât içinde]" Üç zulümât/karanlık: Batn, rahim ve plasentadır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 258. sayfa]

²¹¹⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنَىٰ عَنْكُمْ]' Eğer küfrederseniz, o takdirde muhakkak ki Allah sizden müstağnîdir." Buyuruyor ki O, gayrındaki mahlûkattan müstağnîdir. '[يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ]' Ve kulları için küfre râzı olmaz.' Yani küfrü sevmez ve onu emretmez. '[وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ]' Ve eğer şükrederseniz, sizin için ona razı olur.' Yani sizin için onu sever ve fazlından size ziyâde eder. '[وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ]' Ve bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez.' Yani hiçbir nefis, hiçbir nefsin yükünü yüklenmez. Bilakis herkes, kendi nefsinin emrinden sorumludur. '[أَنَّهُ عَلَيْهِمْ يَدَاتِ الصُّدُورِ]' Böylece amel etmiş olduklarınızı size bildirecektir. Muhakkak ki O, sadırların özüne Âlîm'dir.' Yani hiçbir şey O'na gizli kalmaz." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Zümer Sûresi, 6. âyetin tefsîri]

²¹¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا]' Allah'a denkler kılar]]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Adamlardan denkler (kılar). Allah'a isyânda onlara itaat eder." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 235. sayfa]

²¹¹⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يَخْذُرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةً]' Âhîret'ten hazer eden ve Rabbinin rahmetini uman]]' Yani: İbâdeti hâlinde korku ve ümit üzere olunması gerekir. Zaten ibâdet de böyle olmalıdır. Hayat süresince korku daha gâlib gelmelidir. Bunun için Allahu (تعالى): '[يَخْذُرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُوا رَحْمَةً]' Âhîret'ten hazer eden ve Rabbinin rahmetini uman]]' buyurmuştur. Ölüm ânında ise, ümit o kişi üzerine gâlib olmalıdır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Zümer Suresi, 9. âyetin tefsirinde]

²¹²⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[كَانِيتٌ هُوَ قَانِيتٌ]' kânît kimse (gibi) midir]]' Yani: İtaat eden." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 460. sayfa]

²¹²¹ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا]'

(Tarafımızdan) **de ki: 'Ey o îmân eden kullarım! Rabbinize takvâ edin. Bu dünyâda o iyilik edenler için bir iyilik vardır.'**²¹²² **Ve Allah'ın Arz'ı genişdir. Ancak sabredenlere ecirleri hesâbsız îfâ edilecektir.'**(10)

De ki: 'Muhakkak ki ben, Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a ibâdet etmekle emrolundum.'(11)²¹²³

'Ve bana müslümanların evveli olmam emredildi.'(12)²¹²⁴

De ki: 'Muhakkak ki ben, eğer Rabbime isyân edersem, azîm bir günün azâbından'²¹²⁵ **korkarım.'**(13)²¹²⁶

De ki: 'Ben, Dîn'imi O'na hâlis kılarak Allah'a ibâdet ederim.'(14)

'Artık siz (de) O'nun dûnundan dilediğinize ibâdet edin.'²¹²⁷ **De ki: 'Muhakkak ki hüsrâna uğrayanlar, Kıyâmet Günü'nde nefislerini ve ehillerini o hüsrâna uğratanlardır. Dikkat edin! Bu, o mübîn hüsrândır.'**(15)

Onlar için fevklerinden ateşten gölgeler ve altlarından gölgeler vardır. Allah, kullarını işte onunla korkutur. Ey kullarım! O halde bana takvâ edin.(16)

يَعْلَمُونَ/De ki: 'O ilmedenler ve o ilmetmeyenler müsâvî olur mu?']' Allahu (تعالى) âlimleri medhetmiş ve câhilleri zemmetmiştir. Ve (bu âyet) tezekkür etmenin ilimsiz mümkün olmadığına da delildir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 4. cilt, 13. sayfa]

²¹²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allahu (تعالى), Kendisine itaat etmeye ve takvâ sahibi olmaya devam etmelerini kullarına emrederek buyuruyor ki: '[أَمِنُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا] **De ki: 'Ey o îmân eden kullarım! Rabbinize takvâ edin. Bu dünyâda o iyilik edenler için bir iyilik vardır.'** Yani: Bu dünyâda güzel amel işleyenler için, dünyâlarında ve Âhiret'lerinde hasene/iyilik vardır. " [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Zümer Sûresi, 10. âyetin tefsirinde]

²¹²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَمِنُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا] **De ki: 'Muhakkak ki ben, Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a ibâdet etmekle emrolundum.'** Yani: Tevhîd'i O'na hâlis kılarak. Ve Tevhîd'in ihlâsı şudur: O'na, O'ndan gayrısını şirk koşmaman." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 462. sayfa]

²¹²⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَكُونُ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ]/Bana müslümanların evveli olmam]' Bu ümmetten." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 106. sayfa]

²¹²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) dedi ki: "'[أَزِمْ بِرَبِّكَ يَوْمَ عَظِيمٍ]/azîm bir günün azâbı]' Yani: Kıyâmet Günü'nün azâbı. İşte bu, korkusunun azîm olacağı gündür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 270. sayfa]

²¹²⁶ En'âm Sûresi'nin 15. âyetiyle aynıdır

²¹²⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَاعْبُدُوا] **'Artık siz (de) O'nun dûnundan dilediğinize ibâdet edin.'** Yani: O'nun gayrından. gayrında, melik olsun, velî olsun, ağaç-taş-güneş veya ay olsun neye dilerse ibâdet edin; yani herhangi birine ibâdet edin, bu beni ilgilendirmez. Ben, Allah'a muhlis kalacağım. Siz, dilediğinize ibâdet edin." [Zümer Suresi Tefsîri, Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, 133. sayfa]

Ve tâgûttan -ona ibâdet etmekten- o ictinâb edenler²¹²⁸ ve Allah'a yönelenler, onlar için büşrâ vardır. Öyleyse kullarımı tebşîr et.(17)

Onlar ki kavli işitirler de onun en güzeline tâbi olurlar. İşte onlar, Allah'ın o kendilerine hidâyet ettikleridir. Ve işte onlar, onlardır akıl sâhibleri.(18)

O halde üzerine azâb kelimesi hakk olanı mı? Artık sen Ateş'teki kimseyi mi kurtaracaksın?(19)²¹²⁹

Lâkin Rabblerine o takvâ edenler, onlar için odalar vardır, onların fevkinde (de) binâ edilmiş odalar vardır. Altlarından nehirler cereyân eder. (Bu,) Allah'ın vaadidir.²¹³⁰ Allah, vaadine muhâlefet etmez.(20)

Allah'ın semâdan bir su inzâl ettiğini görmedin mi? Böylece onu Arz'daki menbâlara ulaştırmıştır. Sonra onunla renkleri muhtelif ekinler ihrâc eder, sonra kurur. Artık onu sararmış görürsün, sonra onu çer çöp kılar. Muhakkak ki bunda, elbette akıl sâhibleri için bir zikrâ vardır.(21)

O hâlde, sadrını Allah'ın İslâm için açıp da, o, Rabbinden bir nûr üzere olan kimse(, kalbi mühürlenene kimse gibi) midir?²¹³¹ Artık Allah'ın zikrinden kalbleri kasvetlenmiş olanlara veyl olsun. İşte onlar mübîn bir dalâlet içindedirler.(22)

Allah, hadîsin en güzelini inzâl etmiştir.²¹³² Müteşâbih ve mesânî²¹³³ bir Kitâb (olarak). Rabblerinden o haşyet duyanların cildleri ondan ürperir, sonra cildleri ve

---

²¹²⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: 'tâgûttan o ictinâb edenler]' Yani: Allah'ın dûnundan tüm ibâdet şeylere ibâdet etmekten ictinâb edenler/çekinenler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 272.-273. sayfalar]

²¹²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'O halde üzerine azâb kelimesi hakk olanı mı kurtaracaksın ey Muhammed? 'Artık sen Ateş'teki kimseyi mi kurtaracaksın?'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 275. sayfa]

²¹³⁰ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'Allah'ın vaadidir.'" Mü'minlere o vaad ettiği, yani Cennet'tir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 108. sayfa]

²¹³¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'Allah, hadîsin en güzelini inzâl etmiştir.'" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Zümer Sûresi, 22. âyetin tefsirinde]

²¹³² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'Allah, hadîsin en güzelini inzâl etmiştir.'" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 466. sayfa]

kalbleri Allah'ın zikrine yumuşar. İşte Allah'ın hidâyeti, onunla dilediğine hidâyet eder. Ve Allah kimi dalâlete düşürürse, artık onun için bir hidâyet edici yoktur.(23)

O halde Kıyâmet Günü kötü azâbı yüzü ile vikâye eden kimse (azâbtan emîn olan gibi) midir?²¹³⁴ Ve zâlimlere denilir ki: 'Kesbetmiş olduğunuzu tadın!'(24)

Onlardan o öncekiler (de) tekzîb ettiler de azâb onlara şuurunda olmadıkları yerden geldi.(25)

Böylece Allah, onlara dünyâ hayâtında aşağılığı tattırdı. Ve elbette Âhiret azâbı daha büyüktür, eğer ilmetmiş olsalardı.(26)

Ve andolsun ki, insânlar için bu Kur'ân'da her meselden darb ettik. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(27)

Eğrilik sâhibi olmayan Arabça bir Kur'ân. Umulur ki onlar takvâ ederler.(28)

Allah bir mesel darb etti: Bir adam, onda birbiriyle çekişen şerîkler var. Ve bir adama ait olan bir adam var. İkisi, meselde müsâvî olur mu?²¹³⁵ Hamd Allah içindir. Bilakis, onların ekserîsi ilmetmezler.(29)

Muhakkak ki sen öleceksin ve muhakkak ki onlar (da) öleceklerdir.(30)

Sonra muhakkak ki siz, Kıyâmet Günü Rabbinizin indinde hasımlaşacaksınız.(31)²¹³⁶

Artık Allah'ın üzerine yalan söyleyen ve ona geldiğinde sıdkı tekzîb edenden²¹³⁷ daha zâlim kimdir?²¹³⁸ Cehennem'de kâfirler için bir kalacak yer yok mu?(32)

²¹³³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[مُتَشَابِهًا/Müteşâbih]' Âyet âyete, harf de harfe benzemektedir. '[مَثَانِي/mesâni]' Allah, onda ikişerli olarak farzları ve hükümleri ve hadleri (zikretmiştir)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 279.-280 sayfa]

²¹³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'أَفَمَنْ يَتَّقِ بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذَابِ/O halde kötü azâbı yüzü ile vikâye eden kimse (azâbtan emîn olan gibi) midir?]' kavli hakkında demiştir ki: "Ateşin içinde yüzü üstü yere kapaklanır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 281. sayfa]

²¹³⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَابِكُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ/Bir adam, onda birbiriyle çekişen şerîkler var. Ve bir adama ait olan bir adam var]' kavli hakkında demiştir ki: "Bu bâtıl ilâh ve hakk ilâhın misâlidir. Yani: müşrik ve ihlâs sâhibi mü'min (için)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 239. sayfa]

²¹³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ/Sonra muhakkak ki siz, Kıyâmet Günü Rabbinizin indinde hasımlaşacaksınız.' kavli hakkında demiştir ki: "İslâm ehli ve küfr ehli (hasımlaşacaktır)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 287. sayfa]

²¹³⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَكَذَّبَ/ve ona geldiğinde sıdkı tekzîb eden]' Yani: Kur'ân'ı (tekzîb eden)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 289. sayfa]

²¹³⁸ Şeyhullİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) şöyle der: "Âyette bahsedilen her iki fiilin sahibi de yalancıdır:

Ve o sıdk ile gelen ve onu tasdik edenler,²¹³⁹ işte onlar, onlardır muttakiler.(33)

Onlar için Rabblerinin indinde diledikleri vardır. İşte bu, muhsinlerin karşılığıdır.(34)

(Bu,) Allah'ın, o amellerinin en kötüsünü onlardan keffâretlemesi ve o amel etmiş olduklarının ecirlerini en güzeliyle karşılık vermesi içindir.(35)

Allah, kuluna kâfi değil mi? Ve seni O'nun o dînundakiler ile korkutuyorlar.²¹⁴⁰ Ve Allah kimi dalâlete düşürürse, artık onun için bir hidâyet edici yoktur.(36)

Ve Allah kime hidâyet ederse, artık onun için bir dalâlete düşürücü yoktur. Allah, Azîz, intikâm sâhibi değil midir?(37)

Ve eğer onlara suâl etsen: 'Semâları ve Arz'ı kim halk etti?' Elbette derler ki: 'Allah.' De ki: 'O halde gördünüz mü? Allah'ın dînundan ibâdet ettikleriniz, eğer Allah bana bir zarar murâd ederse, onlar O'nun zararını kaldırabilirler mi? Veya bana bir rahmet murâd ederse, onlar O'nun rahmetini tutabilirler mi? De ki: 'Allah bana yeter. Tevekkül edenler O'nun üzerine tevekkül ederler.'(38)

De ki: 'Ey kavmim! Mekânınız üzere amel edin. Muhakkak ki ben (de) amel ediyorum. Artık yakında ilmedeceksiniz.(39)²¹⁴¹

Kendisini aşağılayacak bir azâb kime gelecek ve onun üzerine mukîm bir azâb inecek?(40)²¹⁴²

Birisi, Allah'tan haber verileni yalanlamış; diğeri de Allah'tan haber verenden haber verileni yalanlamıştır." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Minhâcu's-Sunne en-Nebeviyye, 7. cilt, 192.-193. sayfalar]

²¹³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "وَالَّذِي جَاءَ [Ve o sıdk ile gelen]' Bu, Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'dir, Kur'ân ile gelmiştir. '[وَصَدَّقَ بِهِ/ve onu tasdik edenler]' Mü'minlerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 290. sayfa]

²¹⁴⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "أَلَيْسَ اللَّهُ [Allah, kuluna kâfi değil mi?]' Evet kâfidir. Ve Allah, kuluna vaad etmiş olduğu gibi, elbette ona kâfi olacak, onu azîz kılacak ve ona nusret verecektir. '[وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ/ve seni O'nun o dînundakiler ile korkutuyorlar.]' Seni, O'nun dînundaki ilâhları ile korkutuyorlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 294.-295. sayfalar]

²¹⁴¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[إِنِّي عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ/مekânınız üzere]' kavli hakkında şöyle demiştir: "Bakış açınıza göre (amel edin). '[إِنِّي عَلَىٰ مَكَاتِكُمْ/مuhakkak ki ben amel ediyorum.]' Böylece ben de, Allah'ın benden önce gelmiş olan nebîlerinin ameli üzere amel ediyorum. '[فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ/Artık yakında ilmedeceksiniz.]' Allah'ın imtihanı size geldiği vakit, bizden kimin haklı kimin bâtil, kimin reşîd kimin sapkın olduğunu ilmedeceksiniz." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 241. sayfa]

²¹⁴² İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ/Kendisini aşağılayacak bir azâb kime gelecek]' Kendisini aşağılayacak bir azâba uğrayacak kişiye, ona gelmemiş olan bir azâb gelecektir. Yani bu azâb onu zelif ve aşağılık kılacaktır. '[وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ/ve üzerine mukîm bir azâb inecek]' Onun üzerine, kendisinden hiç ayrılmayacak daimî bir azâb inecektir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî

Muhakkak ki Biz, senin üzerine Kitâb'ı, insanlar için hakk ile inzâl ettik. O halde kim hidâyet bulursa, artık kendi nefsi lehinedir. Ve kim dalâlete düşerse, o takdirde ancak kendi aleyhine dalâlete düşmüş olur. Ve sen onların üzerine bir vekîl değilsin.(41)

Allah, nefisleri ölümleri anında vefât ettirir ve o ölmeyenleri (de) uyularında. Böylece üzerlerine o ölüm kazâ ettiğini²¹⁴³ tutar. Ve diğerlerini müsemmâ bir ecele kadar²¹⁴⁴ irsâl eder. Muhakkak ki bunda, elbette tefekkür eden bir kavim için âyetler vardır.(42)

Yoksa Allah'ın dûnundan şefaathçiler mi ittihaz ettiler? De ki: 'Velez ki onlar bir şeye mâlik olmasa ve akledemese (de) mi?'(43)

De ki: 'Şefaath cemîân Allah'ındır. Semâların ve Arz'ın mülkü O'nundur. Sonra O'na rücû ettireleceksiniz.(44)

Ve Allah bir olarak zikredildiğinde, Âhiret'e o îmân etmeyenlerin kalbleri burkulur. Ve O'nun o dûnundakiler zikredildiğinde, o zaman onlar birbirlerini tebşîr ederler.(45)

De ki: 'Allah'ım, semâları ve Arz'ı yaratan, gaybı ve müşâhede edilebileni ilmeden. Sen, kendisinde ihtilâf etmiş oldukları husûslarda kullarının arasında hüküm vereceksin.'(46)

Ve eğer Arz'dakiler cemîân ve onunla beraber onun bir misli o zulmedenlerin olsa, elbette Kıyâmet Günü kötü azâbtan (kurtulmak için) onu fidye olarak verirlerdi. Ve Allah'tan, onlar için hiç hesâb etmemiş oldukları ortaya çıkmıştır.(47)

Ve onlar için kesbettiklerinin kötülükleri ortaya çıkmış ve istihzâ etmiş oldukları onları kuşatmıştır.(48)

Fakat insâna bir zarar temâs ettiğinde, Bize duâ eder. Sonra Bizden ona bir nîmet verdiğimizde, der ki: 'O bana ancak bir ilim üzerine verilmiştir.' Bilakis, o bir fitnedir. Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(49)

Onu, onlardan o öncekiler (de) söylemişti. Ama kesbetmiş oldukları onlara bir yarar vermedi.(50)

Tefsîrî'l-Kur'ân, 21. cilt, 297. sayfa]

²¹⁴³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فضلى/kazâ ettiğini]' Yani: hükmettiğini." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Zümer Suresi Tefsîri, 298. sayfa]

²¹⁴⁴ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَجَلٍ مُّسَمًّى]/Müsemmâ bir ecele kadar]' Ölüme kadar." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 113. sayfa]

Böylece kesbettiklerinin kötülükleri onlara isâbet etmişti. Ve şunlardan o zulmedenler, kesbettiklerinin kötülükleri onlara isâbet edecektir. Ve onlar âciz bırakıcı değildirler.(51)

Ve Allah'ın, rızkı dilediğine genişlettiğini ve takdîr ettiğini ilmetmediler mi? Muhakkak ki bunda, elbette îmân eden bir kavim için âyetler vardır.(52)

De ki: 'Ey nefisleri üzerine o isrâf etmiş²¹⁴⁵ kullarım! Allah'ın rahmetinden ümid kesmeyin. Muhakkak ki Allah, günahları cemîân mağrifet eder. Muhakkak ki O, O'dur Gafûr, Rahîm.'(53)²¹⁴⁶

Ve Rabbinize yönelin ve azâbın size gelmesinden önce O'na teslîm olun. Sonra size nusret edilmez.(54)

Ve Rabbinizden size inzâl edilenin en güzeline tâbi olun, azâbın size -ansızın ve siz şuurunda değilken- gelmesinden önce.(55)²¹⁴⁷

Nefis diyecektir ki: 'Allah'ın emrinde,²¹⁴⁸ yaptığım eksikliklerin üzerine ey hasretim!²¹⁴⁹ Ve ben elbette maskaralığa alanlardan olmuştum.'(56)

Veya: 'Eğer Allah bana hidâyet etmiş olsaydı, elbette muttakîlerden olurdu.' diyecektir.(57)

Veya azâbı gördüğü zaman: 'Benim için bir kere daha (dünyâya dönüş) olsaydı da muhsinlerden olsam.' diyecektir.(58)

Bilakis, sana âyetlerim geldi de sen onları tekzîb ettin ve kibirlendin ve kâfirlerden oldun!(59)

²¹⁴⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'nefisleri üzerine o isrâf etmiş' kavli hakkında demiştir ki: "Câhiliyyede cana kıymış." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 307. sayfa]

²¹⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu âyet-i kerîme, âsi kâfirlerin tümü ve diğer âsiler için tevbe ve (Allah'a) yönelmeye bir dâvet olup, günâhından tevbe edip dönüş yapan herkesin tüm günahlarını -bu günahlar her ne olursa olsun, isterse deniz köpüğü kadar çok olsun- Allah'ın mağfiret edeceğini haber vermektedir. Ama (bunun), tevbe edilmeksizin mağfirete hamledilmesi doğru değildir. Çünkü şirk, ondan tevbe etmeyen kimse için mağfiret edilmeyecektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Zümer Suresi, 53. âyetin tefsirinde]

²¹⁴⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَاتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ'/Ve Rabbinizden size inzâl edilenin en güzeline tâbi olun]' Yani: Rabbinizden size o inzâl edilen güzele. '[بَغْدَتَن]/bağdeten]' Yani: Ansızın. '[وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ]/ve siz şuurunda değilken]' Yani: Siz ilmetmeden." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 476.-477. sayfa]

²¹⁴⁸ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[جَنَّبَ اللَّهَ]/fi cenbîllah]' kavli hakkında demiştir ki: "Allah'ın emrinde." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 699. sayfa]

²¹⁴⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَا حَسْرَتِي!/ey hasretim]' Ey nedâmetim/pişmanlığım!" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 129. sayfa]

Ve Kıyâmet Günü Allah'ın üzerine o yalan söyleyenleri yüzleri kararmış görürsün. Cehennem'de mütekebbirler için bir kalacak yer yok mu?(60)

Ve Allah, o takvâ edenleri başarılarından dolayı necât buyuracaktır. Onlara kötülük temâs etmeyecek ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.(61)

Allah, her şeyin Hâlık'ıdır. Ve O, her şey üzerine Vekîl'dir.(62)

Semâlar ve Arz'ın kilitleri O'nundur. Ve Allah'ın âyetlerine o küfredenler, işte onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(63)

De ki: 'Böyleyken Allah'tan gayrısına mı ibâdet etmemi emrediyorsunuz, ey câhilliler?'(64)

Ve andolsun ki, sana ve o senden öncekilere vahyedildi ki: 'Eğer şirk koşarsan, elbette amelin boşa gider ve elbette hüsrâna uğrayanlardan olursun.'(65)

Bilakis, Allah'a artık ibâdet et ve şükredenlerden ol.(66)²¹⁵⁰

Ve Allah'ın kadrini hakkıyla takdîr edemediler. Ve Kıyâmet Günü, Arz cemîân kabzasındadır²¹⁵¹ ve semâlar sağ elinde dürülmüştür. Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.(67)²¹⁵²

Ve Sûr'a nefhedilir de semâlardakiler ve Arz'dakiler -Allah'ın dilediği kimse müstesnâ- çarpıl(ıp yıkıl)ır. Sonra ona bir daha nefhedilir de o zaman onlar kaîm olarak nazar ederler.(68)

Ve Arz Rabbinin nûruyla aydınlanır. Ve Kitâb²¹⁵³ konulur. Ve nebîler ve şâhidler getirilir ve aralarında hakk ile kazâ edilir. Ve onlar zulme uğratılmazlar.(69)²¹⁵⁴

²¹⁵⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[بِلِلَّهِ فَاعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ/Bilakis, Allah'a artık ibâdet et ve şükredenlerden ol.]' Yani: Sen ve sana tâbi olup seni tasdîk edenler, ibâdeti, şerîki olmayan tek Allah'a hâlis kılın." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Zümer Sûresi, 66. âyetin tefsirinde]

²¹⁵¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[قَبْضَتُهُ/kabzasındadır]' Bu Arz'ın cemîân Allah (عز وجل)'nin elinde olmasıdır. Ama bunun keyfiyyetine gelince, artık onu en iyi Allah ilmeder." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Zümer Suresi Tefsîri, 449. sayfa]

²¹⁵² Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[سُبْحَانَہُ وَتَعَالٰی عَمَّا يُشْرِكُونَ/Subhândır ve teâlâdır onların şirk koştuklarından.]' Onların Kendisine şirk koştuklarından nezih ve yücedir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 858. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²¹⁵³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[الْكِتَابُ/Kitâb]' Amellerinin Kitâbı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 335. sayfa]

²¹⁵⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَفُضِّلَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ/ve aralarında hakk ile kazâ edilir]' Yani: Adâlet ile (hükmedilir). '[وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ/Ve onlar zulme uğratılmazlar.]' Yani: Onların kötülükleri ziyâde edilmez ve haseneleri de noksanlaştırılmaz." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 132. sayfa]

Ve her nefse amel ettiği ifâ edilir. Ve O, onların fiil ettiklerini en iyi ilmedendir.(70)

Ve o küfredenler zümre zümre Cehennem'e sevk edilir. Nihâyet ona geldiklerinde kapıları açılır ve bekçileri onlara derler ki: 'Size, üzerinize Rabbinizin âyetlerini tilâvet eden ve bu gününüze sizi mülâki olmaktan inzâr eden sizden resûller gelmedi mi?' Derler ki: 'Evet!' Ve lâkin azâb kelimesi kâfirler üzerine hakk olmuştur.(71)²¹⁵⁵

Denilir ki: 'Cehennem'in kapılarına dâhil olun, orada muhalledler(siniz). Artık mütekebbirlerin kalacağı yer ne kötüdür!'(72)

Ve Rabblerinden o takvâ edenler zümre zümre Cennet'e sevk edilirler. Nihâyet ona geldiklerinde kapıları açılır ve bekçileri onlara derler ki: 'Selâm üzerinize olsun, tertemizsiniz,²¹⁵⁶ artık muhalledler olarak ona dâhil olun.'(73)

Ve derler ki: 'Hamd Allah içindir, O ki, vaadini bize gerçekleştirdi ve bizi Arz'a vâris yaptı.²¹⁵⁷ Cennet'ten dilediğimiz yerde konaklayabiliriz. Artık amel edenlerin eciri ne güzeldir.'(74)

Ve melekleri Arş'ı çevresinden kuşatmış görürsün. Rabblerini hamd ile tesbîh ederler. Ve aralarında hakk ile kazâ edilmiş ve denilmiştir ki: 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.'(75)²¹⁵⁸

---

²¹⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلَكِنْ حَقَّتْ] Ve lâkin azâb kelimesi kâfirler üzerine hakk olmuştur." Amelleri sebebiyle." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 337. sayfa]

²¹⁵⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[تُطَهَّرُونَ/tertemizsiniz]' kavli hakkında demiştir ki: "Allah'ın itaatinde temiz kimseler oldunuz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 342. sayfa]

²¹⁵⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَأَوْرَثْنَا الْآرْضَ/ve bizi Arz'a vâris yaptı]' kavli hakkında demiştir ki: "Cennet arzına (vâris yaptı)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 342. sayfa]

²¹⁵⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "[وَقُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ] Ve aralarında hakk ile kazâ edilmiş]' Yani: Adâlet ile (hükmedilmiş). '[وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ] ve denilmiştir ki: 'Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.]" Yani: Cennet ehli der ki: '[وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ]/Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.]" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 484. sayfa]

40. MÜ'MİN/GÂFİR SÛRESİ (85 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâ, Mîm.(1)²¹⁵⁹

Kitâb'ın tenzîli Allah'tandır, Azîz, Alîm.(2)²¹⁶⁰

Günâhı mağfiret eden ve tevbeyi kabul edendir. İkâbı şiddetlidir, nimetler sâhibidir.²¹⁶¹ O'ndan başka ilâh yoktur, O'nadır dönüş.(3)

Allah'ın âyetlerinde o küfredenlerden başkası mücâdele etmez. O halde onların beldelerde dönüp dolaşması seni aldatmasın.(4)²¹⁶²

Onlardan önce Nûh kavmi tekzîb etmişti ve onların ardından hizibler (de). Ve her ümmet, resûllerini yakalamak için yeltendi. Ve bâtl ile mücâdele ettiler, onunla hakkı gidermek için.²¹⁶³ Bunun üzerine onları yakaladım. O vakit ikâbım nasıl oldu?(5)

Ve işte böyle: 'Onlar ateş ashâbıdır.' diye o küfredenlerin üzerine Rabbinin kelimesi hakk olmuştur.(6)

Arş'ı o taşıyanlar ve onun çevresindekiler, Rabblerini hamd ile tesbîh ederler ve O'na îmân ederler ve o îmân edenler için mağfiret dilerler: 'Rabbimiz, rahmetle ve ilimle her şeyi kuşattın, artık o tevbe edenlere ve yoluna tâbi olanlara mağfiret buyur ve Cahîm'in azâbından onları vikâye et!'(7)

²¹⁵⁹ Bu âyet Fussilet Sûresi'nin 1. âyeti, Şûrâ Sûresi'nin 1. âyeti, Zuhuruf Sûresi'nin 1. âyeti, Duhân Sûresi'nin 1. âyeti, Câsiye Sûresi'nin 1. âyeti ve Ahkâf Sûresi'nin 1. âyeti ile aynıdır

²¹⁶⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'[تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ/Kitâb'ın tenzîli Allah'tandır, Azîz, Alîm.]" Yani: Bu Kitâb'ın inzâl edilmesi -ki o Kur'ân'dır-, izzet ve ilim sâhibi Allah'tandır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mü'min/Gâfir Sûresi, 2. âyetin tefsîrinde]

²¹⁶¹ Bu açıklama Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Suyûtî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[ذِي الطُّولِ/Zi't-Tavîl]" Nimetler sâhibi." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, Durru'l-Mensûr fi't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Mü'min/Gâfir Sûresi, 3. âyetin tefsîrinde]

²¹⁶² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَلَا يَغْرُوكَ] O halde onların beldelerde dönüp dolaşması seni aldatmasın.]" Oralarda sefer yapmaları, gidip gelmeleri (seni aldatmasın)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fi Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 352. sayfa]

²¹⁶³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَجَادِلُوا بِالْبَاطِلِ لِئُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ]' Ve bâtl ile mücâdele ettiler, onunla hakkı gidermek için.]" Yani: Açık-berrak hakkı reddetmek için şübhe vâsitasıyla karşı koydular." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mü'min/Gâfir Sûresi, 5. âyetin tefsîrinde]

'Rabbimiz! Ve onları kendilerine o vaad ettiğin Adn Cennetlerine dâhil et. Ve babalarından ve zevcelerinden ve zürriyetlerinden sâlih olanları (da). Muhakkak ki Sen, Sensin Azîz, Hakîm.'(8)

'Ve kötülüklerden onları vikâye et. Ve Sen o gün kimi kötülüklerden vikâye edersen, o vakit ona rahmet etmişsindir. Ve işte bu, azîm başarı odur.'(9)

Muhakkak ki o küfredenler, onlara nidâ edilir ki: 'Elbette Allah'ın öfkesi, sizin nefislerinizin öfkesinden daha büyüktür. Hani siz îmâna dâvet ediliyordunuz da küfrediyordunuz.'(10)

Derler ki: 'Rabbimiz bizi iki kez öldürdün ve iki kez ihyâ ettin,²¹⁶⁴ artık günâhlarımızı itirâf ettik. Şimdi hurûca bir yol var mı?'(11)²¹⁶⁵

Bu, tek Allah'a duâ edildiğinde küfretmeniz ve O'na şirk koşulunca îmân etmeniz sebebiyledir. Artık hüküm Allah'ındır, Aliyy, Kebîr.(12)

O, O ki, âyetlerini gösteren ve sizin için semâdan bir rızık inzâl edendir. Ve (Allah'a) yönelenden başkası tezekkür etmez.(13)

Öyleyse Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a duâ edin. Velev ki kâfirler kerih görse.(14)²¹⁶⁶

Dereceleri yükselten Arş'ın sâhibidir. Buluşma gününden²¹⁶⁷ inzâr etmek için kullarından dilediğinin üzerine emrinden rûhu ilkâ eder.(15)²¹⁶⁸

²¹⁶⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَهَنَ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ / أَمْتًا اِثْنَيْنِ وَأَحْيَيْنَا اِثْنَيْنِ' / bizi iki kez öldürdün ve iki kez ihyâ ettin' kavli hakkında demiştir ki: "Onlar babalarının sulblerinde ölü idiler. Sonra Allah onları dünyâda ihyâ etti/diriltti. Sonra kendisinden kaçınılmaz olan ölüm ile onları öldürdü. Sonra Kıyâmet Günü ba's için onları ihyâ etti. Bu itibarla iki hayat ve iki ölüm bunlardır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 254. sayfa]

²¹⁶⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَهَنَ إِلَى خُرُوجٍ مِنْ / سَبِيلٍ / Şimdi hurûca bir yol var mı?]' Yani: Öyleyse ateşten hurûca/çıkışa bir yol var mı?" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 9. sayfa]

²¹⁶⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ / Öyleyse Dîn'i O'na hâlis kılarak Allah'a duâ edin.]' Yani: Tevhîdi O'na hâlis kılarak. Ve mânâsı: Allah'ı tevhîd edin ve O'na bir şeyi şerîk/ortak koşmayın. '[وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ / Velev ki kâfirler kerih görse.]' Yani: Velev ki kâfirler öfkelense." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 10. sayfa]

²¹⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يَوْمَ التَّلَاقِ / buluşma günü]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Kıyâmet Günü'nün isimlerindendir. Allah onu azametli kılmış ve kullarını ona karşı uyarmıştır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 255. sayfa]

²¹⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[يُلْقِ الرُّوحَ مِنْ أَمْرِهِ / emrinden rûhu ilkâ eder]' kavli hakkında demiştir ki: "Emrinden vahiy (ilkâ eder)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 255. sayfa]

Onların bâriz olacakları gün, onlardan bir şey Allah'ın üzerine gizli kalmaz. Bugün mülk kimindir? Allah'ındır, Vâhid, Kâhhâr.(16)

Bugün her nefis kesbettiğinin karşılığını alır. Bugün zulüm yoktur. Muhakkak ki Allah, serî hesâbı görendir.(17)

Ve onları yaklaşan gün ile inzâr et,²¹⁶⁹ o zaman kalbler gırtlaklara dayanmıştır, yutkunur (durur)lar. Zâlimler için sıcak bir dost yoktur ve ne (de) itaat edilen bir şefaatçi.(18)

Gözlerin hâinliğini ve sadırların gizlediklerini ilmeder.(19)²¹⁷⁰

Ve Allah hakk ile kazâ eder. Ve O'nun dûnundan o duâ ettikleri bir şey ile kazâ edemezler.²¹⁷¹ Muhakkak ki Allah, O, Semî'dir, Basîr'dir.(20)²¹⁷²

Ve Arz'da seyr etmediler mi? Böylece o onlardan önce olanların âkibetlerinin nasıl olduğuna nazar etsinler. Onlar kendilerinden kuvvetçe ve Arz'daki eserlerce daha şiddetli idiler. Öyleyken Allah onları günâhları ile yakaladı. Ve onlar için Allah'tan bir vikâye eden olmadı.(21)

Bu, resûllerinin beyyineler ile onlara gelmiş olması sebebiyledir. Fakat küfrettiler, bunun üzerine Allah onları yakaladı. Muhakkak ki O, Kaviyy'dir, ikâbı şiddetlidir.(22)

Ve andolsun ki, Mûsâ'yı âyetlerimiz ve mübîn bir sultân²¹⁷³ ile irsâl ettik.(23)²¹⁷⁴

Firavun ve Hâmân ve Kârûn'a. Hemen dediler ki: '(Bu) yalancı bir sihirbazdır.'(24)

---

²¹⁶⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَإِنذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ/Ve onları yaklaşan gün ile inzâr et]' Yani: Kıyâmet ile." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 128. sayfa]

²¹⁷⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْعَيْنِ/Gözlerin hâinliğini ilmeder]' Gözlerin, Allah'ın kendisinden nehyettiğine baktığını ilmeder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 370. sayfa]

²¹⁷¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'وَإِلَهُكُمْ إِلَهٌُ وَاحِدٌ/Ve Allah hakk ile kazâ eder.]' Yani: Adâlet ile (kazâ eder/hükmeder). 'وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ]' Yani: putlara ve benzer şeylere 'لَا يَفْضُلُونَ بِشَيْءٍ]' Yani: Hiçbir şeyle hüküm veremezler, çünkü onların elinde bir şey yoktur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 14. sayfa]

²¹⁷² İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "O ki, O, nefisini vasfettiği gibidir: Semî'dir, Basîr'dir. Ve kimin mâbûdu semî/işiten, basîr/gören değil ise, o takdirde o, Semî/işiten, Basîr/Gören Allah'a küfretmiştir. Hâlık, Bârî'den gayrısına ibâdet etmektedir. O ki, O, Semî'dir, Basîr'dir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 106. sayfa]

²¹⁷³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'وَسُلْطَانٍ/Sultân]' Hücet ve burhândır. [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Mü'min/Gâfir Sûresi, 23. âyetin tefsirinde]

²¹⁷⁴ Hûd Sûresi'nin 96. âyetiyle aynıdır

Bunun üzerine onlara indimizden bir hakk ile geldiğinde, dediler ki: 'Onunla beraber o îmân edenlerin oğullarını katledin ve kadınlarını hayâtta bırakın.' Ve kâfirlerin tuzağı dalâlette olmaktan başkası değildir.(25)²¹⁷⁵

Ve Firavun dedi ki: 'Bırakın beni Mûsâ'yı katledeyim. Ve Rabbine duâ etsin! Muhakkak ki ben, dîninizi tebdîl edeceğinden veya Arz'da fesâd izhâr edeceğinden korkuyorum.'(26)²¹⁷⁶

Ve Mûsâ dedi ki: 'Muhakkak ki ben, Hesâb Günü'ne îmân etmeyen her mütekebbirden Rabbime ve Rabbinize istiâze ederim.'(27)²¹⁷⁷

Ve Firavun ailesinden, îmânını gizleyen mü'min bir adam dedi ki: 'Bir adamı, 'Rabbim Allah'tır!' diyor diye katledecek misiniz? Ve size Rabbinizden beyyineler ile gelmiştir. Ve eğer yalancı ise, o takdirde yalanı aleyhinedir. Ve eğer sâdık ise, o size vaad ettiklerinin bazıları size isâbet eder. Muhakkak ki Allah, müsrif yalancı o kimseye hidâyet etmez.'(28)²¹⁷⁸

'Ey kavmim! Bugün mülk sizin içindir, Arz'da zâhirsiniz.²¹⁷⁹ Fakat Allah'ın hışmından kim bize nusret eder, eğer bize gelirse?' Firavun dedi ki: 'Size görüşümden başkasını göstermem. Ve rüşd yolundan başkasına sizi hidâyet etmem.'(29)²¹⁸⁰

²¹⁷⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَمَا كَيْدُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ/Ve kâfirlerin tuzağı dalâlette olmaktan başkası değildir]' Yani: helâkın içindedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 15. sayfa]

²¹⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَنِّي أَخَافُ أَنْ]" **Muhakkak ki ben, dîninizi tebdîl edeceğinden korkuyorum.**]' Yani: üzerinde bulunduğunuz durumunuzu tebdîl edeceğinden. '[أَوْ أَنْ يَظْهَرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادُ/Veya Arz'da fesâd çıkarmasından]' Onun indinde fesâd: 'Allah'a itaat ile amel edilmesi' idi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 371.-372. sayfalar]

²¹⁷⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[وَوَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُثْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ/Ve Mûsâ dedi ki: 'Muhakkak ki ben, Rabbime ve Rabbinize istiâze ederim.]]' Tefsîr ehli şöyle demiştir: Mûsâ, Firavun'un kelâmını işitince Allah'a istiâze etti/sığındı ve O'na ilticâ ederek: '[إِنِّي عُثْتُ بِرَبِّي]' **Muhakkak ki ben, Rabbime ve Rabbinize istiâze ederim.**]' dedi. '[مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ/her mütekebbirden]' Yani: Her kibirlenenden '[لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ/Hesâb Günü'ne îmân etmeyen]' Ve: '[بِيَوْمِ يَوْمِ/Hesâb Günü]' Kıyâmet Günü'dür." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 16. sayfa]

²¹⁷⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[إِنَّ اللَّهَ لَا]" **Muhakkak ki Allah, müsrif yalancı o kimseye hidâyet etmez.**]' Şirk ile nefsi aleyhine isrâf eden müşrik kimseye (hidâyet etmez)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 377. sayfa]

²¹⁷⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "[أَظَاهِرِينَ فِي الْأَرْضِ/Arz'da zâhirsiniz]' Yani: Onlara baskın çıkma husûsunda Mısır arzı üzerinde gâlibsiniz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 132. sayfa]

²¹⁸⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "[مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى/Size görüşümden başkasını göstermem.]]' O, bu husûsta yalan söylemiş, iftirâ etmiş, Allah'a, Resûlu'ne ve beraberindekilere ihânet etmiş, onları aldatmış ve onlara nasîhat etmemiştir. '[وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ/Ve rüşd yolundan başkasına size hidâyet etmem.]]'

Ve o î mân eden dedi ki: 'Ey kavmim! Muhakkak ki ben, sizin üzerinize hizibler gününün mislinden korkuyorum.'(30)²¹⁸¹

'Nûh kavmi ve Âd ve Semûd ve onların o ardındakilerin durumu misli. Ve Allah, kullarına zulüm murâd etmez.'(31)

'Ve ey kavmim! Muhakkak ki ben, sizin üzerinize nidâlaşma gününden²¹⁸² korkuyorum.'(32)

Arkanızı dönüp kaçacağınız gün, sizin için Allah'tan bir koruyacak yoktur. Ve Allah, kimi dalâlete düşürürse, artık onun için bir hidâyet edici yoktur.(33)

Ve andolsun ki, daha önce size Yûsuf beyyineler ile gelmişti de onun size getirdiğinden şekk içinde olmaktan ayrılmamıştınız. Nihâyet (Yûsuf) helâk olunca,²¹⁸³ dediniz ki: 'Allah, onun ardından asla bir resûl ba's etmez.' İşte Allah, o müsrif kuşku duyanı böyle dalâlete düşürür.(34)²¹⁸⁴

Onlar ki kendilerine gelmiş bir sultân olmaksızın Allah'ın âyetlerinde mücâdele ederler. (Bu,) Allah indinde ve o î mân edenler indinde büyük bir öfkedir. İşte Allah, her mütekebbir cebbârın kalbinin üzerini böyle mühürler.(35)

Ve Firavun dedi ki: 'Ey Hâmân! Bana bir kule binâ et, umulur ki sebeblere ulaşırım.'(36)²¹⁸⁵

'Semâların sebeblerine, böylelikle Mûsâ'nın ilâhına muttalî olurum. Ve muhakkak ki ben, elbette onun yalancı olduğunu zannediyorum.' Ve işte Firavun'a amelinin kötülüğü böyle zîynetlendirildi ve yoldan alıkonuldu. Ve Firavun'un tuzağı boşa çıkmaktan başkası olmamıştır.(37)

Yani: Sizi ancak hakk, sıdk ve rüşd/doğruluk yoluna dâvet ediyorum. Her ne kadar kavmi ona itaat etmiş ve tâbi olmuş olsa da, o aynı şekilde bu husûsta da yalan söylemiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Mü'min/Gâfir Sûresi, 29. âyetin tefsirinde]

²¹⁸¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ مِثْلَ يَوْمِ الْأَحْزَابِ/Muhakkak ki ben, sizin üzerinize hizibler gününün mislinden korkuyorum]' Yani: Gelip geçen ümmetlerin azâbı misli." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 132. sayfa]

²¹⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'يَوْمَ نِدَالَاşْما گۈنۈ]" Kıyâmet günü, ateş ehli Cennet ehline nidâ eder/seslenir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 380. sayfa]

²¹⁸³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'نِهَآيَة (Yûsuf) helâk olunca]" Ölünce." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 148. sayfa]

²¹⁸⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[هُوَ مُسْرِفٌ/İşte Allah, o müsrif kuşku duyanı böyle dalâlete düşürür.]" Yani: Nefsi aleyhine küfür ve zulümle isrâf eden(i böyle dalâlete düşürür)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 20. sayfa]

²¹⁸⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'أُبَلِّغُكُمْ أَلْعَٰلِي/umulur ki sebeplere ulaşırım]' Yani: Kapılara." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 134. sayfa]

Ve o îmân eden dedi ki: 'Ey kavmim! Bana tâbî olun, sizi doğru yola hidâyet edeyim.'(38)²¹⁸⁶

'Ey kavmim! Bu dünyâ hayâtı ancak bir metâdır. Ve muhakkak ki Âhîret, o istikrâr diyâridir.'(39)²¹⁸⁷

'Kim bir kötülük amel ederse, o takdirde mislinden başkasıyla cezâlandırılmaz. Ve erkek veya kadından kim -ve o mü'min olduğu halde- sâlih amel işlerse, artık işte onlar Cennet'e dâhil edilirler, orada hesâbsız olarak rızıklandırılırlar.'(40)

'Ve ey kavmim! Benim için ne var, sizi necâta dâvet ediyorum ve siz beni ateşe dâvet ediyorsunuz.'(41)

'Beni, Allah'a küfretmeye ve hakkında bir ilmim olmayanı O'na şirk koşmaya dâvet ediyorsunuz. Ve ben sizi Azîz, Gaffâr'a dâvet ediyorum.'(42)

'Beni kendisine dâvet ettiğinizin ne dünyâda ve ne (de) Âhîret'te bir dâveti olmadığına ve dönüşümüzün Allah'a olduğunda ve müsriflerin, onların ateş ashâbı olduğunda şübhe yoktur.'(43)

'Artık size söylediklerimi tezekkür edeceksiniz.'²¹⁸⁸ Ve ben işimi Allah'a ismarlıyorum. Muhakkak ki Allah, kullarına Basîr'dir.'(44)

Nihâyet Allah onu, kurdukları tuzakların kötülüklerinden vikâye etti. Ve Firavun ailesini kötü azâb kuşattı.(45)

Ateş! Onun üzerine sabah ve akşam arzolunurlar. Ve Saat kâim olacağı gün:²¹⁸⁹ 'Firavun ailesini azâbın en şiddetlisine dâhil edin!' (denilir).(46)²¹⁹⁰

²¹⁸⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُونِ/Ve o îmân eden dedi ki: 'Ey kavmim! Bana tâbî olun]' Bu, Firavun ailesinden mü'minin söylediklerinin devâmıdır. Yani, Dîn'de bana iktidâ edin/uyun. 'أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّشَادِ/sizi doğru yola hidâyet edeyim]' Yani: Hidâyet yoluna. Ve bu Cennet'tir. Ve şöyle (de) denilmiştir: (Bu sözler) Mûsâ (عليه السلام)'ın sözlerindendir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mü'min/Gâfir Sûresi, 38. âyetin tefsîrinde]

²¹⁸⁷ Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَإِنَّ الْآخِرَةَ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ/Ve muhakkak ki Âhîret, o istikrâr diyâridir.]" Cennet, ehli ile istikrâr bulmuş, ateş de ehli ile istikrâr bulmuştur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 389. sayfa]

²¹⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Vehb (رحمه الله)'ın: "'فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ/Artık size söylediklerimi tezekkür edeceksiniz.]" hakkında İbn Zeyd (رحمه الله)'a şöyle sorduğunu tahrîc etmiştir: "Bu, Âhirette mi olacak?" Dedi ki: "Evet!" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 394. sayfa]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "'فَسَتَذْكُرُونَ مَا أَقُولُ لَكُمْ/Artık size söylediklerimi tezekkür edeceksiniz.]" Yani: Azâbı gördüğünüz zaman (tezekkür edeceksiniz/hatırlayacaksınız)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 22. sayfa]

²¹⁸⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[كَايِمٌ/kâim olacağı]' Yani: geleceği. '[السَّاعَةُ/Saat]' Yani: Bununla murâd olunan, ba'sın/dirilişin Saat'idir. O

Ve ateşin içinde hüccetleşirlerken,²¹⁹¹ o vakit zayıflar o kibirlenenlere derler ki: 'Muhakkak ki biz, size tâbi olmuştuk, o halde siz ateşten bir nasîbi²¹⁹² bizden savabilir misiniz?'(47)

O kibirlenenler derler ki: 'Muhakkak ki biz, hepimiz onun içindeyiz. Muhakkak ki Allah, kullar arasında hüküm vermiştir.'(48)

Ve o ateştekiler Cehennem bekçilerine derler ki: 'Rabbimize duâ edin, azâbtan bir gün bizden hafifletsin.'(49)

(Bekçiler) derler ki: 'Ve size resûlleriniz beyyineler ile gelmedi miydi?' Derler ki: 'Evet.' (Bekçiler de derler ki:) 'Öyleyse duâ edin.' Ve kâfirlerin duâsı dalâlette olmaktan başkası değildir.(50)²¹⁹³

Muhakkak ki Biz, elbette resûllerimize ve o îmân edenlere dünyâ hayâtında ve şâhidlerin kâim olacakları gün nusret ederiz.(51)

---

ahdolunan büyük günde yani Saat'te, insanlar kabirlerinden Allah (عز وجل)'ye doğru kalkarlar." [Rûm Suresi Tefsîri, Muhammed bin Sâlih el-Useymin, 72. sayfa]

²¹⁹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Bu âyet Ehli Sünnet'in kabirlerdeki berzah azâbı üzerine delil olarak aldığı büyük bir asıldır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mü'min/Gâfir Sûresi, 46. âyetin tefsîrinde]

Şeyh AbdulAziz bin Baz (رحمه الله) şöyle der: "Ehli Sünnet ve'l-Cemaat kabir azâbına ve nimetine îmân ederler. Şüphesiz ki o (kabir azâbı), ruh ve cesedin ikisi üzerine hakktır, fakat rûhun nasîbi daha çoktur. Nitekim Allah (عز وجل), Firavun ailesi hakkında: 'النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا/Ateş! Onun üzerine sabah ve akşam arzolanurlar]' buyurmuştur. İşte böylece, sâlih ölü kabrinde nimetlendirilir, sâlih olmayan kabrinde azâb olunur. Kıyâmet Günü, ba's ve neşirden sonra, azâb daha şiddetlidir, nîmet daha büyüktür." [AbdulAziz bin AbdULLah bin Baz, Fetvâlar Mecmuası ve Çeşitli Makaleler, cilt: 28]

Günümüzde bazı bid'atçı hadîs düşmanları tarafından kabir azâbı inkâr edilmektedir. Muhaddis Şeyh Muhammed Nasıruddîn el-Elbânî (رحمه الله) kabir azâbının zikredildiği hadisler hakkında şöyle der: "Bu konudaki hadisler mütevatirdir ve bu hadislerin âhad olduğu zannı ile şübhe etmeye yer yoktur. Onların âhad olduğunu kabul etsek bile, bu hadisleri almak vacîbdir, çünkü Kur'ân onlara şâhidlik etmektedir. Allah (سبحانه وتعالى) buyurmuştur ki: 'النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا آلَ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ/Ateş! Onun üzerine sabah ve akşam arzolanurlar. Ve Saat kâim olacağı gün: 'Âl-i Firavun'u azâbın en şiddetlisine dâhil edin!' (denilir).]' Kur'ân'da bu hususa şâhidlik eden bir şey bulunmadığını kabûl etsek bile, bu akîdeyi isbât etmek için bu (sahîh hadîsler) tek başına yeterlidir. Akîdenin 'sahîh âhad hadisler' ile sâbit olmadığı cihetindeki zan, İslâm'a sokulmuş bâtıl bir zandır. Önder imâmlardan hiçbirisi -dört (imâm) ve diğerleri gibi- bunu söylememişlerdir. Aksine bu, Allah'tan bir delîl ve hüküm olmaksızın bazı kelâmcıların getirdiği şeylerdendir." [Muhammed Nasıruddîn el-Elbânî, Sahîh Hadîsler Silsilesi, 158.-159. hadîslerden sonraki beyânât]

²¹⁹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَإِذْ يَتَخَاوُونَ فِي النَّارِ/Ve ateş içinde hüccetleşirlerken]' Yani: Ateş içinde (birbirleriyle) hasımlaşırken." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 24. sayfa]

²¹⁹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[نَصِيبٌ/bir nasîbi]' Yani: Bir cüzünü/parçasını." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 136. sayfa]

²¹⁹³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَادْعُوا وَمَا دُعَاؤُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ/Bekçiler de derler ki:] 'Öyleyse duâ edin. Ve kâfirlerin duâsı dalâlette olmaktan başkası değildir.]' Yani: (Kâfirlerin duâsı) helâk ve bâtıldır. Ve mânâsı onların duâsına icâbet edilmez." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 25. sayfa]

Zâlimlere mâzeretlerinin menfaat vermeyeceği gün. Ve lânet onlar içindir. Ve kötü diyâr onlar içindir.(52)

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya hidâyeti verdik ve İsrâîl oğullarını Kitâb'a vâris yaptık.(53)

Akıl sâhipleri için bir hidâyet ve bir zikrâdır.(54)²¹⁹⁴

O halde sabret. Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakktır. Ve günahın için istiğfâr et. Ve Rabbini akşam ve sabahta hamd ile tesbîh et.(55)

Muhakkak ki Allah'ın âyetlerinde kendilerine bir sultân gelmeksizin o mücâdele edenler, onların sadırlarında kendilerinin ulaşamayacakları bir kibirden başkası yoktur. Öyleyse Allah'a istiâze et.²¹⁹⁵ Muhakkak ki O, O'dur Semî, Basîr.(56)²¹⁹⁶

Elbette semâların ve Arz'ın halk edilmesi, insânların halk edilmesinden daha büyüktür. Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.(57)

Ve âmâ ile gören müsâvî olmaz. Ve o îmân eden ve sâlih ameller işleyenler ve kötülük yapan (da müsâvî) değildir. Ne az tezekkür ediyorsunuz.(58)

Muhakkak ki Saat,²¹⁹⁷ elbette gelecektir, onda bir kuşku yoktur. Ve lâkin insanların ekserîsi îmân etmezler.(59)

Ve Rabbiniz buyurdu ki: 'Bana duâ edin, size icâbet edeyim. Muhakkak ki Bana ibâdet etmekten o kibirlenenler, onlar aşağılanmış olarak Cehennem'e dâhil olacaklardır.'(60)²¹⁹⁸

²¹⁹⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "'وَذِكْرَى لَأُولَى الْأَلْبَابِ/ve bir zikrâdır akıl sâhibleri için]' Yani: Akıl sahipleri için bir mev'izedir/öğüttür." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mü'min/Gâfir Sûresi, 54. âyetin tefsirinde]

²¹⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ/Allah'ın Muhakkak ki Allah'ın âyetlerinde o mücâdele edenler]' Yani: Tekzîb ile Allah'ın âyetlerini def' etme uğrunda mücâdele edenler. '[بِغَيْرِ سُلْطَانٍ عَلَيْهِمْ/ kendilerine bir sultân gelmeksizin]' Yani: Kendilerine bir hüccet gelmediği hâlde '[أَنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا/ onların sadırlarında bir kibirden başkası yoktur]' Yani: Onların sadırlarında/göğüslerinde kibirden başkası yoktur. Onların sadırlarındaki kibir, tevhidî ikrâr etmeye karşı büyüklenmeleridir. Ve şöyle (de) denilmiştir: 'O, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e karşı gâlib ve üstün gelme isteğidir.' '[هَمْ بِبَالِغِهِ/ kendilerinin ulaşamayacakları]' Yani: Onlar murâdlarına eremeyeceklerdir. Onların murâdı, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in helâk edilmesi ve onun ashâbının helâk edilmesi ve onun izinin yeryüzünden silinmesi ve onların tarihin tozlu sayfalarına gömülmeleri idi. '[فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ/Öyleyse Allah'a istiâze et.]' Yani: Bu kavil üzere, deccâln şerrinden Allah'a istiâze et/sığın!" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 26.-27. sayfalar]

²¹⁹⁶ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "O ki, O, nefisini vafettiği gibidir: Semî'dir, Basîr'dir. Ve kimin mâbûdu semî/işiten, basîr/gören değil ise, o takdirde o, Semî/işiten, Basîr/Gören Allah'a küfretmiştir. Hâlık, Bârî'den gayrisına ibâdet etmektedir. O ki, O, Semî'dir, Basîr'dir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 106. sayfa]

²¹⁹⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Uzeymîn (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Uzeymîn, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

Allah, O ki, geceyi onda sükûnet bulmanız ve gündüzü (de) görmemiz için sizin için kıldı. Muhakkak ki Allah, elbette insânlar üzerine fazl sâhibidir. Ve lâkin insânların ekserîsi şükretmezler.(61)

İşte Rabbiniz Allah budur. Her şeyin Hâlık'ıdır. O'ndan başka ilâh yoktur. Öyleyken nasıl çevriliyorsunuz?(62)

İşte Allah'ın âyetlerini o inkâr etmekte olanlar böyle çeviriliyorlar.(63)

Allah, O ki, sizin için Arz'ı bir karâr ve semâyı bir binâ kılmıştır. Ve sizi tasvîr edip de sûretlerinizi güzelleştirmiştir. Ve sizi tayyibâtan rızıklandırmıştır. İşte Rabbiniz Allah budur. Ve Allah tebârektir, âlemlerin Rabbi'dir.(64)²¹⁹⁹

O, Hayy'dır. O'ndan başka ilâh yoktur, öyleyse Dîn'i O'na hâlis kılarak O'na duâ edin.²²⁰⁰ Hamd, âlemlerin Rabbi Allah içindir.(65)

De ki: 'Muhakkak ki ben, bana Rabbinden beyyineler geldiğinde, Allah'ın dînundan²²⁰¹ o duâ ettiklerinize ibâdet etmekten nehyedildim. Ve âlemlerin Rabbine teslîm olmakla emrolundum.'(66)

O, O ki, sizi topraktan, sonra nutfeden, sonra alakadan²²⁰² halk edendir. Sonra sizi çocuk olarak ihrâc eder. (Bu,) sonra şiddetliliğinize ulaşmanız için, sonra ihtiyarlar

²¹⁹⁸ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Numân bin Beşîr (رضي الله عنه)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Nebî (صلی الله عليه وسلم)'den işittim, buyurdu ki: '[الدعاء هو العبادة/Duâ, o ibâdet'tir.]' Sonra şöyle kıraat buyurdu: '[وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ/Ve Rabbiniz buyurdu ki: 'Bana duâ edin, size icâbet edeyim. Muhakkak ki Bana ibâdet etmekten o kibirlenenler, onlar aşağılanmış olarak Cehennem'e dâhil olacaklardır.]]' [Mü'min Suresi, 60. âyet]." [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3247.); Tirmizî hadis için: 'Hasen-sahîhtir' demiştir. Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sünen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Sahîhtir' demiştir]

²¹⁹⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ قَرَارًا]/Allah, O'dur ki sizin için Arz'ı bir karâr kılmıştır]' Yani: Orasını sizin için, üzerinde yaşadığınız, tasarrufta bulunduğunuz ve omuzları üstünde yürüdüğünüz bir karâr/istikrâr mekânı, bir sergi ve bir beşik kılmış ve sizi sarsmaması için de orayı dağlarla pekiştirmiştir. '[وَالسَّمَاءَ بَنَاءً/ve semâyı bir binâ]' Yani: Âlemin mahfûz/korunaklı tavanı olarak '[فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ/Ve sizi tasvîr edip de sûretlerinizi güzelleştirmiştir.]' Yani: Sizi en güzel şekilde halk etmiş; ahsen-i takvîm üzere size sûretlerin en mükemmeli bahşetmiştir. '[وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ/Ve sizi tayyibâtan rızıklandırmıştır.]' Yani: Dünyâdaki yiyecek ve içeceklerden. Ve O, diyârın/yurdun ve meskenin ve rızıkların halk edicisinin Kendisi olduğunu zikretmiştir. Çünkü O, Hâlık'tır, Rezzâk'tır. '[ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ/İşte Rabbiniz Allah budur. Ve Allah tebârektir, âlemlerin Rabbi'dir.]' Yani: O, teâlâdır/yücedir ve mukaddestir ve münezzehtir, âlemlerin tümünün Rabbidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mü'min/Gâfir Sûresi, 64. âyetin tefsîrinde]

²²⁰⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ/فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ]' öyleyse Dîn'i O'na hâlis kılarak O'na duâ edin' İhlâs üzere duâ etmek, O'nunla beraber başkasına duâ etmemektir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 30. sayfa]

²²⁰¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَنْ يُدْعِ اللَّهَ دُعَاءَهُ دُونَ اللَّهِ/Allah'ın dînundan]' Yani: Allah'tan başkasından" [Gâfir Sûresi Tefsîri, Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, 457. sayfa]

olmanız içindir. Ve sizden bundan önce vefât ettirilenler vardır. Ve (bu da) müsemmâ bir ecele ulaşmanız içindir.²²⁰³ Ve umulur ki siz akledersiniz.(67)

O, O ki, hayât verir ve öldürür. Artık bir işe kazâ ettiğinde, o zaman ona ancak buyurur ki: 'Ol!' Böylece olur.(68)

Allah'ın âyetlerinde o mücâdele edenleri görmedin mi, nasıl döndürülüyorlar?(69)

Onlar ki Kitâb'ı ve resûllerimiz ile irsâl ettiklerimizi tekzîb edenlerdir. Artık yakında ilmedeceklerdir.(70)

O vakit boyunlarında demir halkalar ve zincirler, sürükleneceklerdir.(71)

Sıcak su içinde, sonra ateş içinde yakılacaklardır.(72)

Sonra onlara denilir ki: 'Şirk koşmuş olduklarımız nerede;'(73)

'Allah'ın dûnundan?'²²⁰⁴ Derler ki: 'Bizden uzaklaştılar. Bilakis, biz bundan önce bir şeye duâ etmiyor idik.' İşte Allah kâfirleri böyle dalâlete düşürür.(74)²²⁰⁵

İşte bu, Arz'da haksızlıkla ferah içinde olmanızdan ve böbürlenmiş olmanızdandır.(75)

Cehennem kapılarından dâhil olun, orada muhalledler(siniz). Artık mütekebbirlerin kalacağı yer ne kötüdür!(76)

O hâlde sabret! Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakktır. Derken ya onlara o vaad ettiğimizin bazısını sana gösteririz ya da seni vefât ettiririz, nihâyet Bize rücû ettirileceklerdir.(77)

²²⁰² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[نُطْفَةٍ/Nutfe]' Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Süresi, 5. âyetin tefsîrinde]

²²⁰³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[وَلْيَتْلُوا آجَلًا مُّسَمًّى/Ve (bu da) müsemmâ bir ecele ulaşmanız içindir.]' Yani: Sizin için takdîr edilen hayâta (ulaşmanız içindir)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 30. sayfa]

²²⁰⁴ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ دُونِ اللَّهِ/Allah'ın dûnundan]' O'nunla beraber. Ve bunlar putlardır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Gafîr (Mü'min) Süresi Tefsîri, 487. sayfa]

²²⁰⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[قَالُوا ضَلُّوا عَنَّْا/Derler ki: 'Bizden uzaklaştılar.]' Yani: Hani nerede size yardım edecek olanlar? Bunun üzerine derler ki: Muhakkak ki onlar kayboldu ve bizden uzaklaştılar. '[بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا/Bilakis, biz bundan önce bir şeye duâ etmiyor idik.]' Yani: Önceden, bizden zararı def eden veya bize bir menfaat sağlayan bir şeye duâ etmiyorduk. '[كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ/İşte Allah kâfirleri böyle dalâlete düşürür.]' Yani: Hakktan (böyle dalâlete düşürür)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 31. sayfa]

Ve andolsun ki, senden önce resûller irsâl ettik. Onlardan senin üzerine kıssa ettiklerimiz var ve onlardan senin üzerine kıssa etmediklerimiz var. Ve bir resûl için Allah'ın izni olmadan bir âyet getirmesi olamaz. Artık Allah'ın emri geldiğinde, hakk ile kazâ edilir ve bâtıla düşenler orada hüsrâna uğrarlar.(78)²²⁰⁶

Allah, O ki, sizin için davarlar var etti, onlardan binmeniz ve onlardan yemeniz için.(79)

Ve sizin için onlarda menfaatler vardır. Ve onların üzerinde sadırlarınızdaki hâcete ulaşmanız için. Ve onların üzerinde ve gemilerin üzerinde taşınırsınız.(80)

Ve size âyetlerini gösteriyor. Artık Allah'ın hangi âyetlerini inkâr ediyorsunuz?(81)

Öyleyse onlar Arz'da seyr edip de onlardan o öncekilerin âkibetlerinin nasıl olduğuna nazar etmediler mi? Onlar kendilerinden daha çok ve kuvvetçe ve Arz'da eserler itibariyle daha şiddetli idiler. Fakat kesbetmiş oldukları onlara bir fayda vermemiştir.(82)

Çünkü resûlleri onlara beyyineler ile geldiklerinde, kendilerinin indindeki ilimden dolayı ferahlandılar. Ve istihzâ etmekte oldukları onları kuşattı.(83)²²⁰⁷

Derken hışmımızı gördüklerinde, dediler ki: 'Allah'a îmân ettik. O tektir ve O'na şirk koşmuş olduklarımıza küfrettik.'(84)

Ama hışmımızı gördüklerinde, îmânları onlara bir menfaat vermiş olmadı. (Bu,) Allah'ın kullarında o gelip geçen Sünneti'dir.²²⁰⁸ Ve orada kâfirler hüsrâna uğramışlardır.(85)²²⁰⁹

²²⁰⁶ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ]/Ve bir resûl için Allah'ın izni olmadan bir âyet getirmesi olamaz.'" Yani: Allah bu hususta ona izin verene kadar (bir âyet getirmesi olamaz). Bunun sebebi şöyledir: Onlar Nebî (صلی الله علیه وسلم)'den kendilerine bir âyet getirmesini istiyorlardı. Ama âyet gelir de kavim ona îmân etmezse, Allah onları helâk eder. '[فَإِذَا جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ]/Artık Allah'ın emri geldiğinde]' Azâbı (geldiğinde). '[فَقُضِيَ بِالْحَقِّ]/hakk ile kazâ edilir]' Yani: Tekzîb etmeleri sebebi ile Allah onları helâk eder. '[وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْمُبْطِلُونَ]/ve orada hüsrâna uğrarlar.' Onlara azâb geldiği zaman '[الْمُبْطِلُونَ]/bâtıla düşenler]' müşrikler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 143. sayfa]

²²⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: '[فَرَحُوا بِمَا وَحَقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا]/kendilerinin indindeki ilimden dolayı ferahlandılar]' Onlar diyorlardı ki: 'Biz onlardan daha iyi ilmediyoruz, bize azâb edilmeyecek ve biz ba's edilmeyeceğiz/diriltilmeyeceğiz.' '[وَحَقَّ بِهِمْ مَا كَانُوا]/Ve istihzâ etmekte oldukları onları kuşattı.' Resûllerinin kendilerine getirdiği hakk (onları kuşattı). [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 422.-423. sayfa]

²²⁰⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: '[قُلْنَا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا نَرَاكُمْ تَتَكَلَّمُونَ بِمَا لَا يَنْفَعُكُمْ فِي شَيْءٍ وَتَتَكَلَّمُونَ بِمَا لَا يَنْفَعُكُمْ فِي شَيْءٍ]/Ama hışmımızı gördüklerinde, îmânları onlara bir menfaat vermiş olmadı.' Dünyâda Allah'ın azâbını gördüklerinde, o anda îmân etmek kendilerine bir menfaat vermedi. '[سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ]/(Bu,) Allah'ın kullarında o gelip geçen Sünneti'dir.' Buyuruyor ki: Allah'ın daha önce geçenler hakkındaki Sünneti böyle olmuştur. Onlar Allah'ın azâbını gözleri ile gördüklerinde, o anda îmân etmek kendilerine bir menfaat vermemiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-

---

Kur'ân, 21. cilt, 424. sayfa]

²²⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[وَحَسِرَ هُنَالِكَ الْكَافِرُونَ]/Ve orada kâfirler hüsrâna uğramışlardır.]" Yani: Orada kâfirler helâk olmuşlardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 35. Sayfa]

41. FUSSİLET SÛRESİ (54 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâ, Mîm.(1)²²¹⁰

Rahmân, Rahîm'den inzâl edilmiştir.(2)

Âyetleri tafsîl edilmiş bir Kitâb. İlmeden bir kavim için Arabça Kur'ân'dır.(3)

Tebşîr edici ve inzâr edicidir. Fakat onların ekserîsi îrâz etmiştir. Artık onlar işitmezler.(4)²²¹¹

Ve dediler ki: 'Bizi dâvet ettiğine kalblerimiz perdeler içindedir ve kulaklarımızda bir ağırlık vardır. Ve bizim aramızda ve senin aranda bir hicâb vardır. O halde amel et, muhakkak ki biz (de) amel ediyoruz.(5)²²¹²

De ki: 'Ben ancak sizin misliniz bir beşerim. Bana vahyediliyor ki, ilâhınız ancak bir ilâhtır. Artık O'na doğrulun ve O'ndan mağfiret dileyin. Ve müşrikler için veyl olsun.'(6)

Onlar ki, zekâtı vermezler. Ve onlar Âhiret'e, onlardır kâfirler.(7)

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onlar için kesintisiz bir ecir vardır.(8)

De ki: 'Hakîkaten siz, Arz'ı iki günde halk edene gerçekten küfür mü ediyorsunuz ve O'na denkler kılıyorsunuz? İşte O, âlemlerin Rabbidir.'(9)

Ve orada, onun fevkinde sâbit dağlar kıldı. Ve orada bereketler verdi. Ve orada dört gün içinde isteyenler için müsâvî²²¹³ gıdalarını takdîr etti.(10)²²¹⁴

²²¹⁰ Bu âyet Mü'min/Gâfir Sûresi'nin 1. âyeti, Şûrâ Sûresi'nin 1. âyeti, Zuhruf Sûresi'nin 1. âyeti, Duhân Sûresi'nin 1. âyeti, Câsiye Sûresi'nin 1. âyeti ve Ahkâf Sûresi'nin 1. âyeti ile aynıdır

²²¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[تَبَشِّرْهُم بِتَبَشِيرٍ وَنَذِيرٍ] / Tebşîr edici ve inzâr edicidir.' Mânâsı: Kur'ân, tebşîr edici/müjdeleyici ve inzâr edicidir/uyarıcıdır. Bu itibarla Kur'ân, mü'minleri tebşîr eder, kâfirleri inzâr eder. '[فَاعْرِضْ أَكْثَرَهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ] / Fakat onların ekserîsi îrâz etmiştir. Artık onlar işitmezler.' Yani: Kur'ân'a kulak vermezler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 36. sayfa]

²²¹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ] / Ve dediler ki: 'Kalblerimiz perdeler içindedir' Yani: kılıflar içindedir. '[مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ] / Bizi dâvet ettiğine' Ey Muhammed! Onu akledemiyoruz. '[وَفِي آذَانِنَا وَقْرٍ] / ve kulaklarımızda bir ağırlık vardır' Ona karşı bir sağırlık vardır ve bu nedenle onu duyamıyoruz. '[وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ] / Ve bizim aramızda ve senin aranda bir hicâb vardır.' Ne dediğini fıkhedemiyoruz/anlayamıyoruz. '[إِنَّا عَامِلُونَ] / O halde sen amel et, muhakkak ki biz (de) amel ediyoruz' Yani: Sen Dîn'in ile amel et, artık muhakkak ki biz (de) dînimiz ile amel ediyoruz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 145.-146. sayfa]

²²¹³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ] / dört gün içinde' Dört günün tamamlanmasında.

Sonra semâya -ve o duman halinde idi- istivâ etti²²¹⁵ de ona ve Arz'a buyurdu ki: 'İtaatle veya kerhen gelin.' Dediler ki: 'İtaat ediciler olarak geldik.'(11)

Böylece onları, iki günde yedi semâvât olarak kazâ etti ve her semâda emrini vahyetti.²²¹⁶ Ve dünyâ semâsını kandillerle ziynetlendirdik ve muhâfaza ettik. İşte bu, Azîz, Alîm'in takdîridir.(12)

İmdi eğer îrâz ederlerse, o vakit de ki: 'Sizi Âd ve Semûd yıldırımı misli bir yıldırım ile inzâr ettim.'(13)

Hani onlara: 'Allah'tan başkasına ibâdet etmeyin.' diye önlerinden ve arkalarından resûller gelmişti. Dediler ki: 'Eğer Rabbimiz dileyseydi, elbette melekler inzâl ederdi. Bu itibarla muhakkak ki biz, sizinle irsâl edilene kâfirleriz.'(14)

Ve Âd'a gelince, öyle ki onlar Arz'da haksızlıkla kibirlendiler ve dediler ki: 'Kuvvetçe bizden daha şiddetli kimdir?' Ve görmediler mi ki, onları o halk eden Allah, O, kuvvetçe onlardan daha şiddetlidir. Ve âyetlerimizi inkâr eder olmuşlardır.(15)

Böylece onların üzerine, uğursuz günlerde dünyâ hayâtında aşağılanma azâbını tattırmak için üzerlerine şiddetli zehir saçan²²¹⁷ rüzgâr irsâl ettik. Ve elbette Âhîret azâbı daha çok aşağılayıcıdır. Ve onlar nusret görmezler.(16)

Ve Semûd'a gelince, öyle ki onlara hidâyet ettik. Fakat onlar hidâyet üzerine âmâlîğe muhabbet ettiler. Böylece onları kesbetmiş olduklarından dolayı alçaltıcı azâb yıldırımı yakaladı.(17)

Ve o îmân edenleri ve takvâ etmiş olanları necât buyurduk.(18)

Ve Allah düşmanlarının ateşe haşredilecekleri gün, artık onlar sürülürler.(19)

Yani: İki günde Arz'ı halk etti ve iki günde gıdalarını yarattı ve sonra dört günü cem' etti ve buyurdu ki: 'İsteyenler için' Yani: Bu husûta suâl edenler için. 'أَرْبَعَةَ أَيَّامٍ سَوَاءٍ/dört gün içinde müsâvî]' Yani: Musâvî/eşit. Yani: (Musâvî/eşit) günler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 146.-147. sayfa]

²²¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "وَقَدَّرَ فِيهَا /Ve orada gıdalarını takdîr etti' Orada kulların rızıklarını, bu gıdaları takdîr etti." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 435. sayfa]

²²¹⁵ Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ/Sonra semâya istivâ etti' kavli için Bakara Suresi'nin 29. âyetine bkz.

²²¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَأَوْحَى فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا/ve her semâda emrini vahyetti' kavli hakkında demiştir ki: "Allah, emir ve murâd ettiğini vahyetti." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 441. sayfa]

²²¹⁷ Bu açıklamalar İmâm Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "صَرَصَرًا/sarsaran]' üzerlerine şiddetli zehir saçan." 'نَحْسَاتٍ/nehisâtin]' uğursuz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 444. ve 446. sayfalar]

Nihâyet ona geldiklerinde, kulakları ve gözleri ve cildleri amel etmiş oldukları hakkında onların aleyhine şâhidlik edecektir.(20)

Ve onlar cildlerine derler ki: 'Niçin aleyhimize şâhidlik ettiniz?' Derler ki: 'Bizi, o her şeyi nutuk ettiren Allah nutuk ettirdi. Ve O, sizi evvel defa halk etti ve O'na rücû ettirileceksiniz.'(21)

Ve kulaklarınızın ve ne (de) gözlerinizin ve ne (de) cildlerinizin aleyhinize şâhidlik etmesinden sakınmıyor idiniz. Ve lâkin zannediyordunuz ki, Allah sizin amel ettiklerinizden çoğunu ilmetmez.(22)

Ve işte bu zannınız, Rabbiniz hakkında o zannınız, sizi helâk etti.²²¹⁸ Böylece hüsrâna uğrayanlardan oldunuz.(23)

Şimdi eğer sabrederlerse, artık ateş onlar için kalacak yerdir. Ve eğer bir hoşnûdluk isteseler, artık onlar hoşnûd edilenlerden değildirler.(24)²²¹⁹

Ve onlar için karînler²²²⁰ sardırdık. Artık onlar için önlerindeki ve arkalarındaki ziynetlendirdiler. Ve cin ve insânlardan kendilerinden önce gelip geçen ümmetler içinde onların aleyhine kavil hakk olmuştur. Muhakkak ki onlar, hüsrâna uğrayanlar olmuşlardır.(25)

Ve o küfredenler dediler ki: 'Bu Kur'ân'ı dinlemeyin. Ve onda lağviyyât²²²¹ yapın. Umulur ki siz gâlib gelirsiniz.'(26)

Artık o küfredenlere elbette şiddetli bir azâb tattıracağız. Ve elbette o amel etmiş olduklarının en kötüsüyle onları cezâlandıracağız.(27)

İşte bu, Allah düşmanlarının cezâsı ateştir. Onlar için orada -âyetlerimizi inkâr etmiş olmalarının bir cezâsı olarak- muhalledlik diyârı vardır.(28)

²²¹⁸ Bu açıklama İmâm Süddî (رحمه الله) 'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله) 'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَرْدَكُمُ/erdâkum]' Helâk etti." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 274. sayfa]

²²¹⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[وَأَنْ يَسْتَعْتَبُوا/Ve eğer bir hoşnûdluk isteseler]' Yani, eğer bir hoşnûdluk talep etseler. Hoşnûdluk, insanın, ağına giden bir şey yaptıktan sonra, muhabbet ettiği bir şeye dönmesidir. '[فَمَا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ]' Artık onlar hoşnûd edilenlerden değildirler' Yani: Muhabbet ettikleri şeye rücû ettirilmezler. Ve şöyle (de) denilmiştir: 'Onların muhabbet ettikleri şey, Allah'ın kendilerini dünyâya iâde etmesi, böylece Allah'a ibâdet ve itaat etmeleri idi.'" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 47. sayfa]

²²²⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[كَرِّينَ/karînler]' Yani şeytânlar. '[فَرِيئُوا/Artık onlar ziynetlendirdiler]' kavli. Yani şeytânlar onlar için ziynetlendirdiler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 48. sayfa]

²²²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله) 'tan Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَالْغَوَا فِيهِ/Ve onda lağviyyât yapın]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم) Kur'ân kıraat ederken ıslık çalın ve araya söz karıştırın.' Kureyş öyle fiil ederdi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 275. sayfa]

Ve o küfredenler derler ki: 'Rabbimiz! Cinler ve insanlardan o bizi dalâlete düşürenleri bize göster. Onları, en sefillerden olmaları için ayaklarımızın altına alalım.(29)

Muhakkak ki o: 'Rabbimiz Allah'tır!' diyenler, sonra istikâmetli olanlar,²²²² üzerlerine melekler nüzul ederler (ve derler ki): 'Korkmayın ve hüznlenmeyin. Ve o size vaad edilmiş olan Cennet ile tebşîr edilin.'(30)²²²³

'Biz dünyâ hayâtında ve Âhiret'te velîleriniziz. Ve orada nefislerinizin iştâh duyduğu sizin içindir ve orada dâvet ettiğiniz sizin içindir.'(31)²²²⁴

Gafûr, Rahîm'den konukluk olarak.(32)

Ve Allah'a dâvet eden ve sâlih amel işleyen ve: 'Muhakkak ki ben müslümanlardam.' diyenden daha güzel sözlü kimdir?(33)²²²⁵

Ve iyilik ve ne (de) kötülük müsâvî olmaz. Sen (kötülüğü) -o ki, o en güzel olan ile- def et. Artık o zaman, senin aranda ve onun arasında o adâvet bulunan, o sıcak bir dost gibidir.(34)

Ve o sabredenlerden başkası ona mülâki olamaz. Ve azîm bir pay²²²⁶ sâhibi olanlardan başkası ona mülâki olamaz.(35)

²²²² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الَّذِينَ] Muhakkak ki o: 'Rabbimiz Allah'tır!' diyenler, sonra istikâmetli olanlar]' Allah'a ibâdet üzere ve itaat üzere (istikâmetli olanlar)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 465.-466. sayfa]

²²²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَبَشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ] Ve o size vaad edilmiş olan Cennet ile tebşîr olun]' Yani: Allah'ın kitâblarında ve resûllerinin lisânları üzere size vaad edilen (Cennet ile tebşîr olun)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 50. sayfa]

²²²⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدْعُونَ] ve orada dâvet ettiğiniz sizin içindir]' Yani: Temennî ettiğiniz (sizin içindir)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 51. sayfa]

²²²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَنْ أَحْسَنُ] Ve Allah'a dâvet eden ve sâlih amel işleyen ve: 'Muhakkak ki ben müslümanlardam.' diyenden daha güzel sözlü kimdir?]' Bu, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'dir."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın ise şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَمَنْ أَحْسَنُ] Ve Allah'a dâvet eden ve sâlih amel işleyen ve: 'Muhakkak ki ben müslümanlardam.' diyenden daha güzel sözlü kimdir?]' Bu, sözünü amelinin, girdiği yeri çıktığı yerin, gizlisini âşikârının, müşâhede edileni gaybının tasdîk ettiği bir kuldur. Münâfık ise, sözüne amelinin, girdiği yere çıktığı yerin, gizlisine âşikârının ve müşâhede edileni gaybının muhâlif olduğu kimsedir. [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 468.-469. sayfalar]

²²²⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[حَظٌّ] azîm bir pay]' Cennet'tir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 472. sayfa]

Ve eğer şeytândan bir dürtüş seni dürtecek olursa, o takdirde Allah'a istiâze et. Muhakkak ki O, O'dur Semî, Alîm.(36)²²²⁷

Ve gece ve gündüz ve güneş ve ay O'nun âyetlerindendir. Güneşe secde etmeyin ve ne (de) aya. Ve Allah'a secde edin, o ikisini halk eden, eğer siz yalnız O'na ibâdet ediyor iseniz.(37)²²²⁸

Buna rağmen kibirlenirlerse, öyle ki Rabbinin o indindekiler, gece ve gündüz O'nu tesbîh ederler. Ve onlar usanmazlar.(38)

Ve Arz'ı huşû içinde²²²⁹ görmen O'nun âyetlerindendir. Fakat onun üzerine su inzâl ettiğimizde, kıpırdar ve kabarır. Muhakkak ki ona O hayât veren, elbette mevtâyı ihyâ edicidir. Muhakkak ki O, her şey üzerine kadîrdir.(39)

Muhakkak ki âyetlerimizde o ilhâd edenler,²²³⁰ Üzerimize gizli kalmazlar. O halde ateşe ilkâ edilen mi hayırlıdır, yoksa emîn bir halde Kıyâmet Günü gelen mi? Dilediğinizi amel edin. Muhakkak ki O, amel ettiklerinize Basîr'dir. (40)

Muhakkak ki âyetlerimizde o ilhâd edenler,²²³¹ Üzerimize gizli kalmazlar. O halde ateşe ilkâ edilen mi hayırlıdır, yoksa emîn bir halde Kıyâmet Günü gelen mi? Dilediğinizi amel edin. Muhakkak ki O, amel ettiklerinize Basîr'dir. (40)

Hakîkaten onlar ki, kendilerine geldiğinde zikre küfrettiler.²²³² Ve muhakkak ki o, elbette azîz bir Kitâb'tır.(41)

Ona önünden bâtil gelemmez ve ne (de) arkasından. Hakîm, Hamîd'ten inzâl edilmiştir.(42)

²²²⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "'فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ/o takdirde Allah'a istiâze et]' Tuzak ve şerrinden (Allah'a istiâze et/sığın). 'إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ/Muhakkak ki O, O'dur Semî]' Elbette istiâzene (Semî'dir). 'الْعَلِيمُ/Alîm]' Senin fiil ettiklerine ve sözlerine (Alîm'dir). [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fussilet Sûresi , 36. âyetin tefsîrinde]

²²²⁸ Secde âyetidir

²²²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Süddî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'خَاشِعَةً/huşû içinde]' kavli hakkında demiştir ki: "Kupkuru bir toprak olarak." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 278. sayfa]

²²³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا/âyetlerimizde o ilhâd edenler]' Bunlar şirk ehlidir. Ve 'إِلْهَادٌ/ilhâd]' küfür ve şirktir."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın ise şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا/âyetlerimizde o ilhâd edenler]' Âyetlerimizi tekzîb edenler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 477. sayfa]

²²³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'يُلْحِدُونَ فِي آيَاتِنَا/âyetlerimizde o ilhâd edenler]' Bunlar şirk ehlidir. Ve 'إِلْهَادٌ/ilhâd]' küfür ve şirktir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 477. sayfa]

²²³² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'كَفَرُوا/zikre küfrettiler.]' Kur'ân'a küfrettiler. 'وَإِنَّهُ لَكِتَابٌ عَزِيزٌ/Ve muhakkak ki o, elbette azîz bir Kitâb'tır.]' Buyuruyor ki: Allah onu azîz eylemiştir. Çünkü o, kelâmıdır. Ve onu, bâtıldan muhâfaza buyurmuştur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 479. sayfa]

Sana, senden önceki resûllere söylenenden başkası söylenmiyor. Muhakkak ki Rabbin, elbette mağrifet sâhibidir ve elîm ikâb sâhibidir.(43)

Ve eğer onu a'cemce bir Kur'ân kılsaydık,²²³³ elbette derlerdi ki: 'Âyetleri tafsîl edilmeli değil miydi? A'cemce mi ve bir âraba?' De ki: 'O,²²³⁴ o îmân edenler için bir hidâyet ve bir şifâdır.' Ve o îmân etmeyenlerin kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'ân) üzerlerine bir âmâlıktır. İşte onlara uzak bir mekândan nidâ edilir.(44)²²³⁵

Ve andolsun ki, Mûsâ'ya Kitâb'ı verdik de onda ihtilâf edildi. Ve Rabbinden bir kelime geçmemiş olsaydı, elbette aralarında kazâ edilirdi. Ve muhakkak ki onlar, elbette ondan kuşkulu bir şekk içindedirler.(45)²²³⁶

Kim bir sâlih amel işlerse, artık nefsi içindir. Ve kim kötülük ederse, o takdirde aleyhinedir. Ve Rabbin, kullara zulmedici değildir.(46)

Saat'in²²³⁷ ilmi O'na döndürülür. O'nun ilmi olmadan meyveler tomurcuklarından hurûc etmez ve bir dişi hâmile kalmaz ve va'z etmez. Ve onlara: 'Şerîklerim nerede?' nidâ ettiği gün, derler ki: 'Sana bildiririz ki, bizden bir şâhid yoktur.'(47)²²³⁸

Ve daha önce duâ etmiş oldukları onlardan sapmıştır. Ve onlar için kaçacak bir yer olmadığını anlamışlardır.(48)

²²³³ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبِيًّا/Ve eğer onu a'cemce bir Kur'ân kılsaydık]' kavli: Yani Arabların gayrısının dilinde." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fussilet Suresi'nin 44. ayetinin tefsîrinde]

²²³⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[هُوَ/O]' Yani: Kur'ân." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 57. sayfa]

²²³⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Saîd ibn Cubeyr (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[لَوْ لَا فَصَّلْتُ آيَاتَهُ عَاجِمِي وَعَرَبِي]/elbette derlerdi ki: 'Âyetleri tafsîl edilmeli değil miydi? A'cemce mi ve bir âraba?']" Eğer bu Kur'ân a'cemce olsaydı, derlerdi ki: Muhammed bir Arab olduğu hâlde A'cemce bir Kur'ân (mu getirdi)?"

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ آمَنُوا] De ki: 'O, o îmân edenler için bir hidâyet ve bir şifâdır.'" Allah onu, mü'minler için bir nur, bereket ve şifâ kılmıştır."

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ] Ve o îmân etmeyenlerin kulaklarında bir ağırlık vardır ve o (Kur'ân) üzerlerine bir âmâlıktır.'" Kur'ân'a karşı kör ve sağır oldular. Artık ondan istifâde etmez ve onu arzu etmezler."

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[أُولَئِكَ يَتَدَوَّنُ مِنْ] İşte onlara uzak bir mekândan nidâ edilir.'" Emri yakından kabul etmeyi zâyî ettiler. Teybe ederler, îmân ederler ve onlardan kabul edilirdi. Ama direndiler. " [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 482.-485. sayfalar]

²²³⁶ Hûd Sûresi'nin 110. âyetiyle aynıdır

²²³⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةِ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

²²³⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[مَا مِنَّا مِنْ شَهِيدٍ/bizden bir şâhid yoktur]' Yani: İçimizde, onların kavlinin ve zannettiklerinin hakk olduğuna şehâdet edecek hiç kimse yoktur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 58. sayfa]

Ve insan hayır için duâ etmekten usanmaz ve eğer ona şerr temâs ederse, hemen yeise düşer, ümitsiz olur.(49)

Ve eğer ona temâs eden bir zararın ardından Bizden bir rahmet tattırırsak, elbette der ki: 'Bu, benim içindir ve Saat'in kâim olacağını zannetmiyorum. Ve eğer Rabbime rücû ettirilirim, muhakkak ki benim için, O'nun indinde elbette daha güzeli vardır.' Bu itibarla elbette o küfredenlere amel ettiklerini bildireceğiz. Ve elbette onlara galîz bir azâbtan tattıracağız.(50)

Ve insânın üzerine nimetlendirdiğimizde, îrâz eder ve cânibi ile uzaklaşır. Ve ona şerr temâs ettiğinde, artık geniş bir duâ sâhibidir.(51)

De ki: 'Gördünüz mü, eğer Allah indinden olansa, sonra ona küfretmişseniz, kim uzak bir şikâk içinde bulunandan daha dalâlettedir?'(52)²²³⁹

Âyetlerimizi onlara ufûklarda ve nefislerinde göstereceğiz, nihâyet onlar için onun hakk olduğu tebeyyün etsin. Ve Rabbinin, her şey üzerine şâhid olması kâfi değil mi?(53)

Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, Rabblerine mülâki olmaktan bir şekk içindedirler. Dikkat edin! Muhakkak ki O, her şeye Muhît'tir.(54)²²⁴⁰

²²³⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَلْأَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ]' De ki: 'Gördünüz mü, eğer Allah indinden olansa' Mânâsı: De ki: 'Ey küffâr gördünüz mü, eğer Allah indinden olansa?' Yani: Kur'ân. '[ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ]' sonra ona küfretmişseniz' Yani: Kur'ân'a. '[مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ]' kim uzak bir şikâk içinde bulunandan daha dalâlettedir?' Yani: (Kim,) hakka karşı büyük bir inâd içinde bulunandan (daha dalâlettedir?) Ve mânâsı: Şüphesiz ki siz ey kâfirler, şikâk/bölünme ve dalâlet içindesiniz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 60. sayfa]

²²⁴⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فِي مِرْيَةٍ]' şekk içinde. '[مَنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ]' Rabblerine mülâki olmaktan' Onlar derler ki; Biz ba's edilmeyecek/diriltilmeyecek ve Allah'a mülâki olmayacağız. '[أَلَا إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطٌ]' Dikkat edin! Muhakkak ki O, her şeye Muhît'tir.' O'nun ilmi herşeyi ihâta etmiştir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 160. sayfa]

42. ŞÛRÂ SÛRESİ (53 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâ, Mîm.(1)²²⁴¹

Ayn, Sîn, Kâf.(2)

İşte sana ve o senden öncekilere böyle vahyediyor Allah, Azîz, Hakîm.(3)

O'nundur semâlardakiler ve Arz'dakiler. Ve O, Aliyy'dir, Azîm'dir.(4)²²⁴²

Neredeyse semâlar fevklerinden çatlayacaklar. Ve melekler, Rabblerini hamd ile tesbîh ederler ve Arz'dakiler için mağfiret dilerler. Dikkat edin! Muhakkak ki Allah, O, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(5)

Ve O'nun dûnundan o evliyâ ittihaz edenler, Allah onların üzerinde muhafızdır. Ve sen, onların üzerinde bir vekîl değilsin.(6)

Ve işte sana böyle Arabça bir Kur'ân vahyettik, Ümmü'l-Kurâ'yı ve çevresindekileri inzâr etmen ve kendisinde kuşku olmayan Toplanma Günü'nden inzâr etmen için. Bir fırka Cennet'te ve bir fırka çılgın ateştedir.(7)²²⁴³

Ve eğer Allah dileseydi, elbette onları tek ümmet kılardı. Ve lâkin dilediğini rahmetine dâhil eder. Ve zâlimler, onlar için bir velî yoktur ve ne (de) bir nusret edici.(8)

Yoksa onlar O'nun dûnundan velîler mi ittihaz ettiler? Fakat Allah, O'dur velî. Ve O, mevtâyâ hayât verir. Ve O, her şey üzerine Kadîr'dir.(9)

Ve bir şeyde ihtilâf ederseniz, artık O'nun hükmü Allah'adır. İşte Rabbim Allah budur. O'nun üzerine tevekkül ettim. Ve O'na yönelirim.(10)

---

²²⁴¹ Bu âyet Mü'min/Gâfir Suresi'nin 1. âyeti, Fussilet Suresi'nin 1. âyeti, Zuhruf Suresi'nin 1. âyeti, Duhân Suresi'nin 1. âyeti, Câsiye Suresi'nin 1. âyeti ve Ahkâf Suresi'nin 1. âyeti ile aynıdır.

²²⁴² İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "'[وَهُوَ الْعَلِيُّ/Ve O, Aliyy'dir]' Buyuruyor ki: O, her şeyin üzerine uluvv/yücelik ve irtifâ/yükseklik sâhibidir. Her şey O'nun dûnundadır/aşağısındadır. Çünkü o şeyler, O'nun hâkimiyeti içinde olup, kudreti onların üzerine cârî ve meşîeti onlarda vâkidir. '[الْعَظِيمُ/Azîm'dir]' Öyle ki, azâmet ve kibriyâ ve cebriyyet O'nundur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 500. sayfa]

²²⁴³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَتُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ/Ümmü'l-Kurâ'yı inzâr etmen için]' Yani: Ümmü'l-Kurâ ehlini. Ve bu Mekke'dir. '[وَمَنْ حَوْلَهَا/ve çevresindekileri]' Yani: Ve çevresindekilerin ehlini inzâr etmen (için). '[وَتُنذِرَ يَوْمَ الْجَمْعِ/Ve Toplanma Günü'nden inzâr etmen]' Yani: Kıyâmet Günü'nden. O, içinde semâ ehlinin ve Arz ehlinin toplanacağı gündür. '[لَا رَيْبَ فِيهِ/kendisinde kuşku olmayan]' Yani: Gelmesinde şekk olmayan. '[بِأَفْرِيقٍ فِي الْجَنَّةِ وَفَرِيقٍ فِي السَّعِيرِ/Bir fırka Cennet'te ve bir fırka çılgın ateştedir]' Onlar Cennet'e ve çılgın ateşe şeklinde fırka fırka ayrılır ve asla bir araya gelmezler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 63.-64. sayfalar]

Semâları ve Arz'ı yaratandır. Size nefislerinizden eşler ve davarlardan (da) çiftler kılmıştır. Sizi onda çoğaltıyor. O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.(11)²²⁴⁴

Semâlar ve Arz'ın kilitleri O'nundur. Rızkı dilediğine genişletir ve takdîr eder. Muhakkak ki O, her şeye Alîm'dir.(12)

Sizin için Dîn'den, kendisiyle Nûh'a tavsiye ettiğini ve sana o vahyettiğimizi ve onunla İbrâhîm'e ve Mûsâ'ya ve İsâ'ya tavsiye ettiğimizi teşrî buyurdu: 'Dîn'i ikâme edin ve onda tefrikaya düşmeyin.' diye. Kendisine dâvet ettiğin, müşrikler üzerinde büyüdü.²²⁴⁵ Allah, dilediğini Kendisine seçer ve (O'na) yönelene Kendisine hidâyet eder.(13)

Ve onlara ilmin gelmesinin ardından, aralarında bâğîlik dışında tefrikaya düşmediler. Ve eğer Rabbinden belirlenmiş bir ecele kadar bir kelime geçmiş olmasaydı, elbette aralarında kazâ edilirdi. Ve muhakkak ki onların ardından Kitâb'a o vâris olanlar, elbette ondan kuşkulu bir şekk içindedirler.(14)

İşte bundan dolayı o hâlde dâvet et ve emrolunduğun gibi istikâmetli ol. Ve onların hevâlarına tâbi olma. Ve de ki: 'Allah'ın, Kitâb'tan inzâl ettiğine îmân ettim. Ve aranızda adâlet etmekle emrolundum. Allah, bizim Rabbimiz ve sizin Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim için ve sizin amelleriniz sizin içindir. Bizim aramızda ve

²²⁴⁴ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ/O'nun misli gibi bir şey yoktur.'" Yani: Ne zâtında, ne isimlerinde, ne sıfatlarında ve ne de fiillerinde, mahlûkatından O (تعالى)'ya benzeyen ve misil olan bir şey yoktur. Çünkü O'nun tüm isimleri güzeldir; sıfatları, kemâl ve azâmet sıfatıdır. O (تعالى)'nın fiilleri ise, O'na hiçbir şerîk olmaksızın, o fiilleri ile azîm mahlûkatı var etmiştir. Her cihetten kemâl ile tek ve eşsiz olduğu için, O'nun misli bir şey yoktur.' '[هو السميع/Ve O, Semî'dir,]' Farklı farklı dillerde, muhtelif ihtiyâçları dile getiren tüm sesleri işitir. [البصير/Basîr'dir.] O, karanlık gecede, kapkara kayanın üstündeki siyah karıncanın kımıldayışını görür. Yine O, besinlerin, çok küçük hayvanların uzuvlarındaki akışını, ve suyun ağaç dallarındaki hassas hareketini görür. Bu ve benzeri âyetler, sıfatların isbâtı ve mahlûkatın Allah'a benzerlik arz etmesinin nefyi husûsunda Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat mezhepleri lehine delildir. Allahu (تعالى)'nın: "'لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ/O'nun misli gibi bir şey yoktur.'" kavlinde müşebbiheye; '[هو السميع/Ve O, Semî'dir, Basîr'dir.]' şeklindeki kavlinde ise mu'attılaya reddiye vardır." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 888. sayfa (tek cilt olarak basım)]

İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "O ki, O, nefisini vafsettiği gibidir: Semî'dir, Basîr'dir. Ve kimin mâbûdu semî/işiten, basîr/gören değil ise, o takdirde o, Semî/işiten, Basîr/Gören Allah'a küfretmiştir. Hâlık, Bârî'den gayrisına ibâdet etmektedir. O ki, O, Semî'dir, Basîr'dir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 106. sayfa]

²²⁴⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ/Kendisine dâvet ettiğin müşrikler üzerinde büyüdü.'" Müşrikler onu inkâr ettiler ve Allah'tan başka ilâh olmadığına şehâdet etmek onlara büyüdü. İblîs ve orduları Tevhîd'e karşı mücâdele ettiler. Allah (تبارك وتعالى) ise, Tevhîd'i tamamlamaya, ona nusret vermeye, onu felâha ulaştırmaya ve düşmanlık edenlere karşı onu muzaffer kılmaya kesin hükmetmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 512.-513. sayfalar]

sizin aranızda bir hüccet yoktur.²²⁴⁶ Allah aramızı cem' edecektir.²²⁴⁷ Ve dönüş O'nadır.'(15)

Ve ona icâbet edilmesinin ardından²²⁴⁸ Allah hakkında o hüccetleşenler, onların hüccetleri Rabbleri indinde geçersizdir. Ve onların üzerine bir gazab ve onlar için şiddetli bir azâb vardır.(16)

Allah, O ki hakk ile Kitâb'ı ve mizâmı inzâl edendir. Ve ne bilirsin belki Saat²²⁴⁹ yakındır.(17)

Ona o îmân etmeyenler, onu acele isterler. Ve o îmân edenler ondan korku içindedirler. Ve onun hakk olduğunu ilmederler. Dikkat edin! Muhakkak ki, o Saat hakkında tartışanlar, elbette uzak bir dalâlet içindedirler.(18)

Allah kullarına Latîf'tir, dilediğini rızıklandırır. Ve O, Kaviyy'dir, Azîz'dir.(19)

Kim Âhiret ekinini murâd ediyor ise, onun için ekininde ziyâde ederiz. Ve kim dünyâ ekinini murâd ediyor ise, ona ondan veririz. Ve onun için Âhiret'te bir nasîb yoktur.(20)²²⁵⁰

Yoksa onlar için şerikler mi var, Allah'ın kendisine izin vermediğini Dîn'den onlar için teşrî edecek?²²⁵¹ Ve eğer fasl kelimesi olmasaydı, elbette aralarında kazâ edilirdi. Ve muhakkak ki zâlimler, onlar için elîm bir azâb vardır.(21)²²⁵²

²²⁴⁶ İmâm Ebu Bekir el-Hallâl (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "لا حُجَّةَ بَيْنَنَا [Bizim aramızda ve sizin aranızda bir hüccet yoktur]" kavli hakkında demiştir ki: "Bizim aramızda ve sizin aranızda bir husûmet yoktur." [Ebu Bekir Ahmed bin Muhammed bin Hârûn bin Yezîd el-Hallâl, es-Sunne, 7. cilt, 8.-9. sayfalar (1466.); Râvileri sikâdır]

²²⁴⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'يَجْمَعُ بَيْنَنَا/Allah aramızı cem' edecektir.' Yani: Kıyâmet Günü (aramızı cem' edecektir)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 69. sayfa]

²²⁴⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجِيبَ [ona icâbet edilmesinin ardından]' Yani: Mü'minlerin, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e icâbet etmesinin ardından." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 70. sayfa]

²²⁴⁹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "'السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

²²⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'مَنْ كَانَ يُرِيدُ/Kim Âhiret ekinini murâd ediyor ise, onun için ekininde ziyâde ederiz. Ve kim dünyâ ekinini murâd ediyor ise, ona ondan veririz. Ve onun için Âhiret'te bir nasîb yoktur.'" Kim ki dünyâsını Âhireti üzerine tercih ederse, onun Âhiretteki nasîbini ancak ateş kılarız. Ayrıca onun dünyâ ekinini de ziyâde etmez, bilakis ona sadece kendisi için tâyin ve taksîm edilmiş olanı veririz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 521.-522. sayfalar]

²²⁵¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'أَمْ لَهُمْ شُرَكَوَا شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ/Yoksa onlar için şerikler mi var, Allah'ın kendisine izin vermediğini Dîn'den onlar için teşrî edecek?'" Öyleyse onlar için Allah'ın izin vermediği şirki kendilerine şerîat yapan ilâhları mı var? Ve bu imkansız olduğuna göre, o halde Allah şirki şerîat kılmamıştır. Böyleyken onlar şirki nereden bir dîn ediniyorlar?" [Ebu AbdUllah

Zâlimlerin kesbettiklerinden dolayı korktuklarını görürsün. Ve o, onlara vâki olur.²²⁵³ Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, Cennet ravzalarındadırlar. Onlar için Rabblerinin indinde diledikleri vardır. İşte bu, büyük fazl odur.(22)

İşte bu, Allah'ın, o îmân eden ve sâlih ameller işleyen kullarına o tebşîr ettiği'dir. De ki: 'Onun üzerine sizden akrabalıkta sevgiden başka bir ücret istemiyorum.'²²⁵⁴ Ve kim bir iyilik kazanırsa, onun için onda bir iyilik ziyâde ederiz. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Şekûr'dur.(23)

Yoksa: 'Allah'ın üzerine bir yalan iftirâ etti.' mi diyorlar? Fakat Allah dilerse, senin kalbinin üzerini mühürler. Ve Allah bâtlı mahveder. Ve kelimeleri ile hakkı tahakkuk ettirir. Muhakkak ki O, sadırların özüne Âlîm'dir.(24)

Ve O, O ki, kullarından tevbeyi kabul eder ve kötülüklerden afveder ve fiil ettiklerini ilmeder.(25)

Ve o îmân edenlere ve sâlih ameller işleyenlere icâbet eder ve onlara fazlından ziyâde eder. Ve kâfirler, onlar için şiddetli bir azâb vardır.(26)

Ve eğer Allah, rızkı kulları için yaysaydı, elbette Arz'da bâğlik ederlerdi. Ve lâkin dilediğini bir mikdâr ile inzâl eder. Muhakkak ki O, kullarına Habîr'dir, Basîr'dir.(27)

Ve O, O ki, umutlarını kesmelerinin ardından yağmuru inzâl eder ve rahmetini neşreder. Ve O, Veliyy'dir,²²⁵⁵ Hamîd'tir.(28)

Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Şûrâ Suresi'nin 21. âyetinin tefsirinde]
²²⁵² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ/Ve eğer fasl kelimesi olmasaydı]' (Onlara) dünyâda, Âhîret azâbı ile azâb edilmeyecektir. '[لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ]/elbette aralarında kazâ edilirdi]' Bu durumda mü'minler Cennet'e dâhil olurlar ve müşrikler de ateşe dâhil olurlar." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 167. sayfa]

²²⁵³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "[وَهُوَ وَقَعَ بِهِمْ/Ve o, onlara vâki olur]' Yani: Onların o korktukları kendilerine vâki olacaktır. Bundan kaçış yoktur. Bu onların Meâd/Kıyâmet Günü'ndeki hâlidir. Onlar bu korku ve ürperti içerisinde olacaklardır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Şûrâ Suresi, 22. âyetin tefsirinde]

²²⁵⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[أَلَا الْمَوَدَّةُ فِي الْأَرْبَابِ]/akrabalıkta sevgiden başka]' kavli hakkında demiştir ki: "Bana tâbi olmanız, beni tasdik etmeniz ve akrabalığıma riâyet etmenizdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 526. sayfa]

²²⁵⁵ Saîd el-Kahtânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve Allah'ın (عز وجل)'nin velâyeti/dostluğu başkalarının velâyeti gibi değildir. '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ]/O'nun misli gibi bir şey yoktur. Ve O, Semî'dir, Basîr'dir]' Bu itibarla O (سبحانه وتعالى), âlemin ve mahlûkâtın işlerini üstlenendir. Ve O (سبحانه وتعالى) yönetmenin mâlikidir. Ve O: '[الْوَلِيُّ/Veliyy'dir]'. O ki, mahlûkâtını, Dîn'lerinde ve dünyâlarında ve Âhîret'lerinde onlara fayda verenlere yöneltendir. Ve O (سبحانه وتعالى), nefsinin bu isim ile isimlendirmiştir. Ve bu Esmâul-Hüsna'dandır." [Saîd ibn Alî ibn Vehf el-Kahtânî, Şerhu Esmâillahi'l-Hüsna fî Dav'i'l-Kitâbi ve's-Sünneti, 209. sayfa]

Ve semâların ve Arz'ın halk edilişi ve bu ikisi içinde debelenenlerden yayması O'nun âyetlerindendir. Ve O, dilediğinde onları cem etmeye Kadîr'dir.(29)

Ve size musîbetten ne isâbet ederse, işte ellerinizin kesbettiği yüzündendir. Ve (O) çoğundan afveder.(30)²²⁵⁶

Ve siz Arz'da âciz bırakıcılar değilsiniz. Ve sizin için Allah'ın dûnundan²²⁵⁷ bir velî yoktur ve ne (de) bir nusret edici.(31)²²⁵⁸

Ve O'nun âyetlerindendir denizde dağlar gibi cereyân eden (gemi)ler.(32)

Eğer dilerse rüzgârı sâkinleştirir de sırtı üzerinde durakalırlar. Muhakkak ki bunda, çok sabreden, çok şükreden herkes için elbette âyetler vardır.(33)

Veya kesbettikleri yüzünden onları batırır. Ve (O,) çoğundan afveder.(34)

Ve âyetlerimizde o mücâdele edenler ilmetsin ki, onlar için kaçacak bir yer yoktur.(35)

İşte bir şeyden size verilen, sadece dünyâ hayâtının metâsıdır. Ve Allah'ın indindeki, o îmân edenler ve Rabbleri üzerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha bâkidir.(36)

Ve onlar ki, büyük günâhlardan ve fuhşîyyâtta ictinâb ederler ve gazablandıklarında onlar bağışlarlar.(37)

Ve onlar ki, Rabbleri icâbet ederler ve namazı ikâme ederler. Ve onların işleri aralarında şûrâdır.²²⁵⁹ Ve onlar rızıklandıklarıımızdan infâk ederler.(38)

Ve onlar ki, kendilerine bâğîlik isâbet ederse, onlar birbirlerine nusret ederler.(39)

²²⁵⁶ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) Dahhâk (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Bir adam Kur'ân'ı öğrenmiş ve sonra onu unutmuş ise, bu ancak bir günâh sebebiyledir." Sonra: '[وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فَبِمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ وَيَعْفُوا]' Ve size musîbetten ne isâbet ederse, işte ellerinizin kesbettiği yüzündendir. Ve (O,) çoğundan afveder.]' (âyetini) kıraat etti ve dedi ki: "Hangi musîbet, Kur'ân'ı unutmaktan daha azîm olabilir ki?" [Sahîh bir eserdir. Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühhd (320.)]

²²⁵⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ دُونِ اللَّهِ]' Allah'ın dûnundan]' Yani: O'nun gayrından." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Şurâ Sûresi Tefsîri, 262. sayfa]

²²⁵⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "[وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ]/Ve siz Arz'da âciz bırakıcılar değilsiniz.]' Bunu müşriklere buyuruyor: Allah'ın, sizi diriltme ve sonra size azâb etme kudretine engel olabilecek değilsiniz. '[وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ]/Ve sizin için Allah'ın dûnundan bir velî yoktur]' O'nun azâbını sizden men edebilecek (bir velî yoktur). '[وَلَا نَصِيرَ]/ve ne (de) bir nasîr]' Size nusret edecek kimse (de yoktur). [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 169. sayfa]

²²⁵⁹ İmâm Buhârî (رحمه الله) Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Vallahi istişâre edip de hâl-i hâzır durumlarının en iyisine hidâyet olunmayan hiçbir kavim yoktur." Sonra şöyle tilâvet etti: '[وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ]/Ve onların işleri aralarında şûrâdır.]' [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Edebu'l-Mufred (258.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Edebu'l-Mufred'te demiştir ki: 'İsnâdı sahîhtir.' (114.)]

Ve bir kötülüğün cezâsı, misli bir kötülüktür. Fakat kim affeder ve islâh ederse, artık onun ecri Allah'ın üzerinedir. Muhakkak ki O, zâlimlere muhabbet etmez.(40)

Ve elbette kim zulme uğramasının ardından nusret bulursa, artık işte onlar, onlar aleyhine bir yol yoktur.(41)²²⁶⁰

Yol ancak insanlara o zulmedenler ve Arz'da haksızlıkla bâğîlik edenlerin aleyhinedir. İşte onlar, onlar içindir elîm bir azâb.(42)

Ve elbette kim sabreder ve bağışlarsa, muhakkak ki bu, elbette azmedilecek işlerdendir.(43)

Ve Allah kimi dalâlete düşürürse, artık onun ardından kendisi için bir velî yoktur. Ve zâlimlerin, azâbı gördüklerinde: 'Geri dönmeye bir yol var mı?' dediklerini görürsün.(44)

Ve onları (ateşin) üzerine arz olunurlarken görürsün,²²⁶¹ zilletten huşû etmiş halde,²²⁶² gizlice göz ucuyla nazar ederler. Ve o îmân edenler derler ki: 'Muhakkak ki hüsrâna uğrayanlar, Kıyâmet Günü nefislerini ve ehlerini o hüsrâna uğratanlardır.' Dikkat edin! Muhakkak ki zâlimler, sürekli bir azâb içindedir.(45)

Ve onlar için Allah'ın dûnundan kendilerine nusret edecek velîleri olmaz. Ve Allah kimi dalâlete düşürürse, artık onun için bir yol yoktur.(46)

Allah'tan geri çevrilemeyecek günün gelmesinden önce, Rabbinize icâbet edin. O gün sizin için bir melce yoktur ve ne (de) sizin için bir inkâr.(47)²²⁶³

O halde eğer îrâz ederlerse, artık seni onların üzerine muhâfız irsâl etmedik. Senin üzerine (düşen,) tebliğden başkası değildir. Ve muhakkak ki Biz, insâna Kendimizden bir rahmet tattırdığımızda, onunla ferahlanır. Ve eğer onlara ellerinin takdîm

²²⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلَمَّا انتَصَرَ] Ve elbette kim zulme uğramasının ardından nusret bulursa, artık işte onlar, onlar aleyhine bir yol yoktur." Bu, insânlar arasında olan kısâs hakkındadır. Ama şayet bir adam sana zulmetse, ona zulmetmen sana helâl olmaz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 550. sayfa]

²²⁶¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا]' Ve onları üzerine arz olunurlarken görürsün" Yani: Ateş(in üzerine)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 172. sayfa]

²²⁶² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Huşû: Allah (عز وجل) için duyulan korku ve haşyettir. '[خَاشِعِينَ مِنَ الذَّلِيلِ]' zilletten huşû etmiş halde" Onlara inen korku, kendilerini zelîl etmiş ve O'na huşû etmişlerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 552.-553. sayfalar]

²²⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[مَا لَكُمْ مِنْ] ve ne (de) sizin için bir inkâr" Bir kurtuluş yeri yoktur. '[وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ]' Yardım edecek bir yardımcı (da size yoktur)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 555. sayfa]

ettiklerinden dolayı bir kötülük isâbet ederse, o takdirde muhakkak ki insân, küfrânda bulunandır.(48)

Allah'ındır semâların ve Arz'ın mülkü, dilediğini halk eder. Dilediğine kız çocukları hibe eder ve dilediğine erkek çocukları hibe eder.(49)

Veya onları erkekler ve dişiler olarak çift verir ve dilediğini kısır kılar. Muhakkak ki O, Alîm'dir, Kadîr'dir.(50)

Ve bir beşer için Allah'ın onunla kelâm etmesi olamaz. Ancak vahiyle veya bir hicâb arkasından veya bir resûl irsâl eder de izniyle dilediğini vahyeder.²²⁶⁴ Muhakkak ki O, Alîyy'dir, Hakîm'dir.(51)

Ve işte sana böyle emrimizden bir rûh vahyettik.²²⁶⁵ Sen kitâb nedir bilmiyor idin ve ne (de) îmân.²²⁶⁶ Ve lâkin onu bir nûr kıldık,²²⁶⁷ onunla kullarımızdan dilediğimize hidâyet ederiz. Ve muhakkak ki sen, elbette Sırât-ı Mustakîm'e hidâyet edersin.(52)²²⁶⁸

Allah'ın Sırâtı, O ki, O'nundur semâdakiler ve Arz'dakiler. Dikkat edin! İşler Allah'a döner.(53)²²⁶⁹

²²⁶⁴ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) şöyle der: "Allah bu âyette -ilimle ve resûller (aracılığıyla) kelâm ettiği cihetleri özetlemiştir: 'وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يَكْلِمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَائِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بَأْذَنِهِ مَا يَشَاءُ'/Ve bir beşer için Allah'ın onunla kelâm etmesi olamaz. Ancak vahiyle veya bir hicâb arkasından veya bir resûl irsâl eder de izniyle dilediğini vahyeder.'" (Bunlar) Allah'ın beşerden bazısıyla kelâm ettiği cihetlerdir. Böylece bazısına vahiy ile kelâm ettiğini, bazısına hicâb arkasından, bazısına da resûl irsâl edip izniyle dilediğini vahyettiğini bildirmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 332.-333. sayfa]

²²⁶⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan, Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[وَمَا كُنْتَ تَدْرِي/Sen bilmiyor idin]' Vahiyden önce (bilmiyor idin)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 559.-560 sayfalar]

²²⁶⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[وَمَا كُنْتَ تَدْرِي/Sen bilmiyor idin]' Vahiyden önce (bilmiyor idin)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 201. sayfa]

²²⁶⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ/ve lâkin onu kıldık]' Yani: Kur'ân'ı. '[نُورًا/bir nûr]' Yani: Zulmete/karanlığa karşı bir ışık." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 174. sayfa]

²²⁶⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَأَنَّكَ لَتَهْدَى/Ve muhakkak ki sen, elbette hidâyet edersin]' Yani dâvet ve irşâd edersin. '[سِرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ/Sırat-ı Mustakîm'e]' İçinde hiçbir eğrilik olmayan doğru bir Dîn'e." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Şûrâ Suresi, 52. âyetin tefsîrinde]

²²⁶⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ/Dikkat edin! İşler Allah'a döner.]' Buyurur ki (جلاله جل): Dikkat edin ey insanlar!, Âhirette işleriniz Allah'a döner ve O, aranızda adâletle hükmeder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 561. sayfa]

43. ZUHRUF SÛRESİ (89 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâ, Mîm.(1)²²⁷⁰

Andolsun mübîn Kitâb'a.(2)²²⁷¹

Muhakkak ki Biz, onu Arabça bir Kur'ân kıldık. Umulur ki siz akledersiniz.(3)

Ve muhakkak ki o, ledûnnumuzda²²⁷² ana Kitâb'tadır.²²⁷³ Elbette yücedir, hikmetlidir.(4)²²⁷⁴

Artık müsrif bir kavim oldunuz diye, Zikr'i²²⁷⁵ sizden uzaklaştırıp vaz mı geçelim?(5)

Ve evvelkiler içinde nice nebîler irsâl ettik.(6)

Ve onlara bir nebî gelmedi ki, onunla istihzâ etmiş olmasınlar.(7)

Bunun için onlardan kuvvetçe²²⁷⁶ daha şiddetlisini helâk ettik. Ve evvelkilerin meseli geçmiştir.(8)²²⁷⁷

Ve eğer onlara suâl etsen: 'Semâları ve Arz'ı kim halk etti?' Elbette derler ki: 'Onları Azîz, Alîm halk etti.'(9)

O ki, Arz'ı sizin için bir beşik kıldı. Ve sizin için orada yollar kıldı. Umulur ki siz hidâyet edirsiniz.(10)²²⁷⁸

²²⁷⁰ Bu âyet Mü'min/Gâfir Sûresi'nin 1. âyeti, Fussilet Sûresi'nin 1. âyeti, Şûrâ Sûresi'nin 1. âyeti, Duhân Sûresi'nin 1. âyeti, Câsiye Sûresi'nin 1. âyeti ve Ahkâf Sûresi'nin 1. âyeti ile aynıdır.

²²⁷¹ Duhân Sûresi'nin 2. âyeti ile aynıdır

²²⁷² Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, demiştir ki: '[لَدُنَّا/ledûnnumuzda]' Yani: İndimizde." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 91. sayfa]

²²⁷³ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ/Ve muhakkak ki o, ana Kitâb'tadır.' kavli hakkında demiştir ki: "Kitâb'ın aslındadır ve cümlesi bizim indimizdedir." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 194. sayfa]

²²⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'ın hasen bir sened ile şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[لَعَلَّيْ/Elbette alîyydir, hakîmdir.]" (Allah,) onun yerini ve fazîletini ve şerefini haber vermektedir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 657. sayfa]

²²⁷⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[الذِّكْر/Zikr]" Yani: Kur'ân." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 175. sayfa]

²²⁷⁶ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, der ki: "[بَطْشًا/batşen]" Yani: kuvvetçe." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 91. sayfa]

²²⁷⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَضَى/ve evvelkilerin meseli geçmiştir]' kavli hakkında demiştir ki: "Evvelkilerin cezâsı (geçmiştir)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîr es-Sahîh, 4. cilt, 298. sayfa]

Ve O ki, semâdan bir mikdâr ile su inzâl etmiştir. Derken onunla meyte bir beldeyi neşrederiz.²²⁷⁹ **İşte böyle ihrâc edileceksiniz.(11)**²²⁸⁰

Ve O ki, çiftlerin hepsini halk etmiş ve sizin için bindiğiniz gemiler ve davarlardan var etmiştir;(12)

Sırtları üzerine istivâ etmeniz için.²²⁸¹ **Sonra üzerine istivâ ettiğinizde Rabbinizin nimetini zikredin**²²⁸² **ve deyin ki: 'Subhândır O ki, bize bunları musahhar etti. Ve (yoksa) biz ona güç yetirenler olmazdık;'(13)**

'Ve muhakkak ki biz, Rabbimize elbette döneceğiz.'(14)²²⁸³

Ve O'nun için kullarından bir cüz kıldılar.²²⁸⁴ **Muhakkak ki insân, elbette mübîn bir küfrânda bulunandır.(15)**

²²⁷⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ]/Umulur ki siz hidâyet edilirsiniz.' Yani: Seferinizde maksadınıza (hidâyet edilirsiniz/ulaştırılırsınız)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 207. sayfa]

²²⁷⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَأَنْشَرْنَا بِهِ]/Derken onunla neşrederiz]' Yani: Derken onunla hayât veririz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 177. sayfa]

²²⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَالَّذِي نَزَّلَ مِنْ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مِّثْلًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ]/Ve O ki, semâdan bir mikdâr ile su inzâl etmiştir. Derken onunla meyte bir beldeyi neşrederiz. İşte böyle ihrâc edileceksiniz.' Allah'ın bu su ile ölü toprağı ihyâ ettiği gibi, Kıyâmet Günü öylece ba's olunursunuz/dirilitilirsiniz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 573. sayfa]

²²⁸¹ kurulmanız, yerleşmeniz

²²⁸² Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "[لَتَسْتَوُوا عَلَى ظُهُورِهِ]/Sırtları üzerine istivâ etmeniz için.' Bu, hem gemi sırtlarına hem de hayvanların sırtlarına şâmilidir. Yani: onların üstünde karar kılmanız için. 'ثُمَّ تَتَكَبَّرُونَ فِيهَا نَجْمًا رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ]' Sonra üzerlerine istivâ ettiğinizde Rabbinizin nimetini zikredin]' Onları müsahhar eden Rabbinizin nîmetini itirâf edin ve bundan dolayı O (تعالى)'ya senâ edin." [Abdurrahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 899. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²²⁸³ Alî ibn Rabîa (رحمه الله)'tan, demiştir ki: "Alî (رضي الله عنه)'ya binmesi için bir hayvan getirildiğine şâhid oldum. Böylece ayağını üzeniye basınca dedi ki: '[بِسْمِ اللَّهِ/Allah' ismi ile]' (Bineğin) sırtı üzerine çıkıp yerleşince dedi ki: '[الْحَمْدُ لِلَّهِ/Hamd Allah'adır]' Sonra şöyle dedi: '[سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا] 'وَأَنَا إِلَى رَبِّهِ لَمُنْقَلِبُونَ* سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا]' Subhândır O ki, bize bunları musahhar etti. Ve (yoksa) biz ona güç yetirenler olmazdık. Ve muhakkak ki biz, Rabbimize elbette döneceğiz]' [Zuhuf Suresi, 13.-14. âyetler] Sonra üç kere dedi ki: '[الْحَمْدُ لِلَّهِ/Hamd Allah'adır]' Sonra üç kere dedi ki: '[اللَّهُ أَكْبَرُ/Allah en büyüktür]' Sonra da söyle dedi: '[سُبْحَانَكَ] /Sen Subhânsın. Muhakkak ki ben nefsimi zulmettim, o halde beni mağfiret et. Artık muhakkak ki senden başka günahları mağfiret edecek yoktur.]' Sonra güldü. Bunun üzerine ona dedim ki: 'Ey mü'minlerin emiri, hangi şey sizi güldürdü?' Dedi ki: 'Nebî (صلى الله عليه وسلم)'i benim yaptığım gibi yaptıktan sonra gülerken gördüm ve ona dedim ki: 'Ey Allah'ın Resûlu, hangi şey sizi güldürdü?' Buyurdu ki: 'Muhakkak ki senin Rabbin, bir kulunun, günahları O'ndan başka kimsenin mağfiret edemeyeceğini ilmederek: 'Beni mağfiret et!' dediğinde teâccüb eder.'" [Ebu Davud tahrîc etmiştir (2602.). Şeyh el-Elbânî, Sahihu Sunen-i Ebi Davud'ta hadis için: "Sahîhtir" demiştir. Bu rivayet, Sahîh Duâ ve Zikir kitâblarında: "Binek veya Taşıta Binerken Yapılacak Duâ" bölümünde nakledilmektedir.]

²²⁸⁴ İmâm Buhârî (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan sahîh bir sened tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا]/Ve O'nun için kullarından bir cüz kıldılar.]' kavli hakkında demiştir ki: "Muâdil/denk (kıldılar)." [Ebu AbdUllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Halku Ef'âli'l-İbâd, 168. sayfa]

Yoksa, halk ettiklerinden (Kendisine) kızlar itti haz etti ve oğulları size mi seçti?(16)

Ve onlardan biri, Rahmân'a darb-ı mesel ettiği ile tebşîr edildiğinde -ve o öfkeli ve vechi simsiyah kesilir.(17)

Ve süs içerisinde yetiştirilen ve o hasımlaşmada mübîn olmayanı mı?(18)²²⁸⁵

Ve melekleri -onlar ki, onlar Rahmân'ın kullarıdır- dişiler kıldılar. Onların halk edilişine şâhid mi oldular? Onların şâhidlikleri yazılacak ve suâl olunacaklar.(19)

Ve dediler ki: 'Eğer Rahmân dileyseydi onlara ibâdet etmezdik.' Onların bu husûsta bir ilmi yoktur.²²⁸⁶ Onlar yalandan başkasını söylemiyorlar.(20)²²⁸⁷

Yoksa ondan önce onlara bir Kitâb verdik de onlar ona mı sarılıyorlar?(21)

Bilakis, dediler ki: 'Muhakkak ki biz, babalarımızı bir ümmet üzere bulduk ve muhakkak ki biz, onların eserleri üzere hidâyet bulmuşlarız.(22)²²⁸⁸

Ve işte böyle senden önce bir karyeye bir inzâr edici irsâl etmedik ki mütrefleri şöyle dememiş olsun: 'Muhakkak ki biz, babalarımızı bir ümmet üzere bulduk. Ve muhakkak ki biz, onların eserleri üzere iktidâ edenleriz.(23)²²⁸⁹

Dedi ki: 'Velev ki babalarınızı üzere bulduğunuzdan daha hidâyet edici ile size gelmişsem de mi?' Dediler ki: 'Muhakkak ki biz, sizinle irsâl edilene kâfirleriz.'(24)

Bunun üzerine onlardan intikâm aldık. Öyleyse nazar et, tekzîb edenlerin âkibeti nasıl oldu.(25)

²²⁸⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ]' /ve o hasımlaşmada mübîn olmayanı mı?]' Yani: Cedelleşmede/tartışmada hücceti zayıf olan, ifade de zayıf olan." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 95. sayfa]

²²⁸⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ]' /Onların bu husûsta bir ilmi yoktur.'" Yani: Onların: 'Şüphesiz ki melekler, Allah'ın kızlarıdır!' sözleri husûsunda bir ilmi yoktur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 96. sayfa]

²²⁸⁷ Bu açıklama İmâm İbn Kesîr (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ]' /in hum illâ yahrusûn]' Yani: Yalan söylüyor ve uyduruyorlar." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîm, Zuhurf Süresi, 20. âyetin tefsîrinde]

²²⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[إِنَّا وَجَدْنَا وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَارِهِمْ]' /Muhakkak ki biz, babalarımızı bir ümmet üzere bulduk]' Bunu Kureyş müşrikleri söylemişlerdir. Onlar şöyle demişlerdir: 'Şüphesiz ki biz, babalarımızı bir dîn üzere bulduk.' '[وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَارِهِمْ مُهْتَدُونَ]' /Ve muhakkak ki biz, onların eserleri üzere hidâyet bulmuşlarız.' Dediler ki: 'Şüphesiz bu hâl üzere onlara tâbi olmaktayız.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 584. ve 586. sayfalar]

²²⁸⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "'[مُتْرَفُوهُمْ]' /mütrefleri]' onların şirkteki komutanları ve reisleri. '[وَإِنَّا عَلَىٰ أَثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ]' /Ve muhakkak ki biz, onların eserleri üzere iktidâ edenleriz.' Ve bu hâl üzere onlara tâbi olmuşlardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 586.-587. sayfalar]

Ve hani İbrâhîm, babasına ve kavmine demişti ki: 'Muhakkak ki ben, sizin ibâdet ettiklerinizden berîyim.'(26)

'O beni yaratan müstesnâ. Artık muhakkak ki O, bana hidâyet edecektir.'(27)

Ve onu, ardından gelecekler içinde bâki bir kelime kıldı.²²⁹⁰ Umulur ki onlar rücû ederler.(28)²²⁹¹

Bilakis, onları ve babalarını kendilerine hakk ve bir mübîn resûl gelinceye kadar metâlandırdım.(29)²²⁹²

Fakat hakk kendilerine gelince, dediler ki: 'Bu bir sihirdir. Muhakkak ki biz, ona kâfirleriz.'(30)

Ve dediler ki: 'Bu Kur'ân, iki karyeden²²⁹³ azîm bir adam üzerine inzâl edilmeli değil miydi?'(31)

Rabbinin rahmetini onlar mı taksîm ediyorlar? Biz, onların aralarında dünyâ hayâtında mâîşetlerini taksîm ettik. Ve onların bazısını bazısı fevkine dereceler ile yükselttik, onların bazısının bazısına iş gördürmesi için. Ve Rabbinin rahmeti onların topladıklarından hayırlıdır.(32)

Ve eğer insanlar tek ümmet olacak olmasaydı,²²⁹⁴ elbette Rahmân'a küfredenlerin evlerine gümüştten tavanlar ve üzerine çıkacakları merdivenler kılardık.(33)

Ve evleri için (gümüştten) kapılar ve üzerine dayanacakları serirler.(34)

Ve süsler. Ve bunların hepsi dünyâ hayâtının metâsından başkası değildir. Ve Âhiret, Rabbinin indinde muttakîler içindir.(35)

²²⁹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ/Ve onu, ardından gelecekler içinde bâki bir kelime kıldı]' kavli hakkında demiştir ki: "Bu, Lâ ilahe illAllah'a şehâdet etmektir. Ve onun ardından, zürriyetinde Tevhîd'i söyleyenler zail olmayacaktır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 301. sayfa]

²²⁹¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ'/Umulur ki onlar rücû ederler.' Umulur ki Mekke ehli, bu Dîn'e tâbi olur ve üzerinde bulundukları şeyden İbrâhîm'in Dîn'ine rücû ederler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 211. sayfa]

²²⁹² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ/Bilakis, onları metâlandırdım]' Yani müşrikleri. 'حَتَّى جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ/ve babalarını]' Yani: Dalâletleri içinde uzun ömürler geçirdiler. '[وَأَبَاءَهُمْ/kendilerine hakk ve bir mübîn resûl gelinceye kadar]' Yani: Risâleti ve inzâr edişi beyyin bir resûl" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Zuhurf Sûresi, 28. âyetin tefsîrinde]

²²⁹³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'مِنْ الْقَرَّتَيْنِ/iki karyeden]' Bunlar Mekke ve Tâiftir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 99. sayfa]

²²⁹⁴ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle der: "'وَلَوْ لَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً/Ve eğer insanlar tek ümmet olacak olmasaydı]' Yani: Eğer küfür üzerine birleşip, dünyâyâ ve süsüne meyledecek olmasaydılar." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1339. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve kim, Rahmân'ın zikrine âmâ olursa, ona bir şeytân sardırırız. Artık o, onun karînidir.(36)

Ve muhakkak ki onlar, elbette onları yoldan alıkoyarlar. Ve hesâb ederler ki, onlar hidâyet bulmuşlardır.(37)²²⁹⁵

Nihâyet Bize geldiğinde (arkadaşına) der ki: 'Keşke benim aramda ve senin aranda iki doğu uzaklığı olsaydı! Fakat ne kötü arkadaşmışın!'(38)

Ve bugün azâbta müşterek olmanız -çünkü zulmetmiştiniz- size asla bir menfaat sağlamaz.(39)²²⁹⁶

Şimdi sağirlara sen mi işittireceksin? Veya âmâlara ve mübîn bir dalâlette olanlara mı hidâyet edeceksin?(40)

Bu itibarla eğer seni götürürsek, o takdirde muhakkak ki Biz, onlardan intikâm alıcılarız.(41)

Yahut onlara o vaad ettiğimizi sana gösteririz. İmdi muhakkak ki Biz, onların üzerlerine muktedirleriz.(42)

Öyleyse sana o vahyedilene sarıl. Muhakkak ki sen, Sırât-ı Mustakîm²²⁹⁷ üzeresin.(43)

Ve muhakkak ki o, elbette senin için ve kavmin için bir zikirdir.²²⁹⁸ Ve yakında suâl olunacaksınız.(44)²²⁹⁹

Ve senden önce irsâl ettiğimiz resûllerimizden suâl et! Rahmân'ın dûnundan²³⁰⁰ ibâdet edilecek ilâhlar kılmış mıyız?(45)²³⁰¹

²²⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ/Ve muhakkak ki onlar, elbette onları yoldan alıkoyarlar.' Yani şeytânlar onları hakk yoldan alıkoyarlar. 'وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ/Ve hesâb ederler ki, onlar hidâyet bulmuşlardır.' Yani kâfirler hesâb ederler ki, şeytânların irşâdı ile hidâyet bulmuşlardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 102. sayfa]

²²⁹⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَلَنْ يَنْفَعَكُمْ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْكُمْ فِي الْعَذَابِ/Ve bugün azâbta müşterek olmanız -çünkü zulmetmiştiniz- size asla bir menfaat sağlamaz.' Yani: Ateşte toplanmanız ve elîm azâba iştirâk etmeniz size bir menfaat sağlamayacaktır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Zuhuf Suresi, 39. âyetin tefsîrinde]

²²⁹⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الصراط]/Sırât' Yoldur. '[المستقيم]/Mustakîm' (ise) '[الصراط]/Sırât'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

²²⁹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ/Ve muhakkak ki o, elbette senin için ve kavmin için bir zikirdir.'" Nebîsi (صلی الله علیه وسلم) üzerine o inzâl ettiği Kur'ân ve nübüvvet, kendisi için ve kavmi için bir zikir olmamış mıdır?" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 611. sayfa]

²²⁹⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ/Ve yakında suâl olunacaksınız.'" Kur'ân'dan ve onun hakkını ikâme etmede iltizâm etmenizden suâl olunacaksınız." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 216. sayfa]

Ve andolsun ki, Mûsâ'yı âyetlerimiz ile Firavun ve ileri gelenlerine irsâl ettik de dedi ki: 'Muhakkak ki ben, âlemlerin Rabbinin resûluyum.'(46)

Fakat kendilerine âyetlerimiz ile gelince, onlar o zaman, bunlara gülüyorlardı.(47)²³⁰²

Ve onlara öbüründen daha büyük olmayan bir âyet göstermedik. Ve onları azâb ile yakaladık, umulur ki onlar rücû ederler.(48)

Ve dediler ki: 'Ey sihirbaz! İndindeki ahidten dolayı bizim için Rabbine duâ et. Muhakkak ki biz, elbette hidâyet bulmuşlar oluruz.'(49)²³⁰³

Bunun üzerine onlardan azâbı kaldırınca, o zaman onlar sözlerinden döndüler.(50)

Ve Firavun kavmi içinde nidâ etti, dedi ki: 'Ey kavmim! Mısır mülkü ve şu altımdan cereyân eden nehirler benim için değil mi? Daha görmüyor musunuz?'(51)

'Yoksa ben, bundan daha hayırlı değil miyim? O ki, o bir zavallıdır ve neredeyse beyân edemiyor.'(52)²³⁰⁴

'O halde üzerine altından bilezikler ilkâ edilmeli, yahut onunla beraber iktirân eden²³⁰⁵ melekler gelmeli değil miydi?'(53)

²³⁰⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[مَنْ دُونَ الرَّحْمَنِ/Rahmân'ın dūnundan]' O'ndan başka." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Zuhurf Sûresi Tefsîri, 168. sayfa]

²³⁰¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَسَيَلَّ مِنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا]' 'Yani: Resûllerin tümü, senin insânları dâvet ettiğin, şerîki tek Allah'a ibâdet etmeye dâvet etmişler, putlara ve (Allah'a) denk tutulanlara ibâdet etmekten nehyetmişlerdir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Zuhurf Sûresi, 45. âyetin tefsirinde]

²³⁰² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا]/Fakat kendilerine âyetlerimiz ile gelince]' Yani: mucize ve delâletlerle (gelince). '[وَإِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ]/onlar o zaman, bunlara gülüyorlardı]' Yani: İstihzâ eden tekzîb edicilerin gülmeleri." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 106. sayfa]

²³⁰³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[وَقَالُوا/ Ve dediler ki]' Azâbı gözleriyle gördüklerinde Mûsâ'ya dediler ki: '[يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ]/Ey sihirbaz!]' 'Ey kâmil, mahâretli âlim!' Bunu ancak, ona saygı ve tazîm göstermek için söylemişlerdir. Çünkü sihir onların nezdinde büyük bir ilim ve övülen bir sıfat idi. Şöyle de denilmiştir: Onun mânâsı 'Ey sihiri ile bizi mağlûb eden!' şeklindedir. '[إِنْدَكَ/İndindeki ahidten dolayı bizim için Rabbine duâ et.]' Yani: 'Hani eğer îmân edersek bizden azâbı kaldıracağına dâir O'nun sana ahid verdiğini bize haber vermiştin ya, işte O'ndan bizden azâbı kaldırmasını iste! '[إِنَّا] 'Muhakkak ki biz, elbette hidâyet bulmuşlar oluruz.' İmân etmiş oluruz.' Bunun üzerine Mûsâ duâ etti ve (azâb) onların üzerinden kaldırıldı ama îmân etmediler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 217. sayfa]

²³⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَلَا يَكَادُ] 've neredeyse beyân edemiyor]' Yani: Lisânı/dili kusurlu." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 619. sayfa]

²³⁰⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الْمَلَائِكَةُ مُقَرَّنِينَ]' iktirân eden melekler]' kavli hakkında demiştir ki: "Birlikte yürüyen melekler." Diğer bazıları da: 'Peşpeşe gelen melekler.' demişlerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî

Derken kavmini hafife aldı da onlar kendisine itaat ettiler. Muhakkak ki onlar fâsıklar kavmi idiler.(54)

Nihâyet Bizi eseflendirdiklerinde,²³⁰⁶ kendilerinden intikâm aldık, böylece onları topluca gark ettik.(55)

Artık onları, sonrakiler için bir selef ve bir mesel kıldık.(56)²³⁰⁷

Ve Meryem'in oğlu darb-ı mesel edilince, o zaman kavmin ondan bağır(ıp çığr)ıştılar.(57)

Ve dediler ki: 'Bizim ilâhlarımız mı hayırlı, yoksa o mu?' Onu sana bir cedelden başka olarak darb(-ı mesel) etmediler. Bilakis onlar hasım bir kavimdir.(58)²³⁰⁸

O, üzerini nimetlendirdiğimiz bir kuldan başkası değildir. Ve onu İsrâîl oğulları için bir mesel kıldık.(59)²³⁰⁹

Ve eğer dileseydik, elbette sizden Arz'da melekler kılardık, halef olurlardı.(60)²³¹⁰

Ve muhakkak ki o, elbette Saat²³¹¹ için bir ilimdir.²³¹² Bu itibarla onun hakkında kuşkuya kapılmayın. 'Ve bana tâbi olun, bu Sırât-ı Mustakîm'dir.'(61)²³¹³

Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 621. sayfa]

²³⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَلَمَّا]
Nihâyet Bizi eseflendirdiklerinde]' Bizi gazablandırdıklarında." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 622. sayfa]

²³⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَجَعَلْنَاهُمْ]
Artık onları bir selef kıldık]' Ateşe selef/önde gidenler (kıldık). '[وَمَثَلًا لِّلْآخَرِينَ]/ve sonrakiler için bir
mesel]' Yani sonrakiler için bir vaaz/öğüt." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-
Kur'ân, 21. cilt, 623.-624. sayfa]

²³⁰⁸ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Ebû Umâme (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى
الله عليه وسلم) buyurdu ki: 'Hidâyet üzere olduktan sonra dalâlete düşen bir kavme ancak cedel verilir.'
Sonra Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şu âyeti: '[مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ]/Onu sana bir cedelden
başka olarak darb(-ı mesel) etmediler. Bilakis onlar hasım bir kavimdir.](âyetini) tilâvet etti." [Zuhruf
Suresi, 58. âyet] [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3253.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu
Sunen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Hasendir' demiştir]

²³⁰⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنَّهُ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ]/O, üzerini
nimetlendirdiğimiz bir kuldan başkası değildir.](Yani: İsâ (عليه السلام) ancak, üzerini Allah'ın nübüvvet
ve risâlet ile nimetlendirdiği bir kuldur. '[وَجَعَلْنَاهُ مِثْلًا لِّبَنِي إِسْرَآئِيلَ]/Ve onu İsrâîl oğulları için bir mesel
kıldık.](Yani: Yani (onu), dilediğimiz üzerine güç yetireceğimize bir delîl ve bir hüccet ve burhân
(kıldık)."[Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Zuhruf Sûresi, 59.
âyetin tefsîrinde]

²³¹⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ]
elbette sizden Arz'da melekler kılardık, halef olurlardı.](Sizin yerinize Arz'ı îmar
eden melekler kılardık."

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[مَلَكَةٌ فِي]
Arz'da melekler halef olurlardı.](Âdem oğullarının yerine, birbirlerine halef olan melekler
kılardık." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 630. sayfa]

²³¹¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin

Ve şeytân sizi alkoymasın. Muhakkak ki o, sizin için mübîn bir düşmandır.(62)

Ve İsâ beyyineler ile geldiğinde, dedi ki: 'Size hikmet ile ve hakkında o ihtilâf ettiğinizin bazısını size beyân etmek için geldim. O halde Allah'a takvâ edin ve bana itaat edin.'(63)

'Muhakkak ki Allah, O, benim Rabbim ve sizin Rabbinizdir. Öyleyse O'na ibâdet edin, bu Sırât-ı Mustakîm'dir.'(64)²³¹⁴

Fakat aralarından hizibler ihtilâf ettiler. Artık o zulmedenlere elîm bir günün azâbından veyl olsun.(65)

Onlar ancak Saat'in kendilerine ansızın -ve onlar şuurunda değillerken- gelmesine mi nazar ediyorlar?(66)

Dostlar o gün onların bazısı bazısına düşmandır, muttakîler müstesnâ.(67)

Ey kullarım! Sizin üzerinize bugün bir korku yoktur ve siz hüzünlenmeyeceksiniz.(68)

Âyetlerimize o îmân edenler ve Müslüman olanlar;(69)

Siz ve zevceleriniz Cennet'e dâhil olun, sevindirileceksiniz.(70)

Onların üzerine altından tepsiler ve kaplar ile dolaşılır. Ve orada nefislerin iştâh duyduğu ve gözlerin lezzet aldığı şeyler vardır. Ve orada muhalledlersiniz.(71)

Ve işte bu, amel etmiş olduklarınızdan dolayı o kendisine mîrâşçı edildiğiniz Cennet'tir.(72)

Sizin için orada bol meyve vardır, onlardan yersiniz.(73)

Muhakkak ki mücrimler, Cehennem azâbında muhalledlerdir.(74)

Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

²³¹² İmâm İbn Hibbân (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'dan, Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in Allah (سبحانه)'nın: **'وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ/Ve muhakkak ki o, elbette Saat için bir ilimdir'** kavli hakkında şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: **"İsâ ibn Meryem'in Kıyâmet Günü'nden önce nüzûludur."** [Nûreddîn el-Heysemî, Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân (1758.) Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Mevâridü'z-Zamân'da (1472.) hadîs için: "Hasen-Sahîhtir" demiştir.]

İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan, **'وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ/Ve muhakkak ki o, elbette Saat için bir ilimdir'** kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: **"Kıyâmet Günü'nden önce İsâ ibn Meryem'in çıkışı Saat için bir âyettir."**

²³¹³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: **"[وَإِنَّهُ لَعَلَّمَ لِّلسَّاعَةِ/Ve bana tâbi olun, bu Sırât-ı Mustakîm'dir.]"** Ve bu İslâm'dır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 191. sayfa]

²³¹⁴ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: **"[الصِّرَاطُ/Sırât]"** Yoldur. **'[المُسْتَقِيمُ/Mustakîm]'** (ise) **'[الصِّرَاطُ/Sırât]'** in sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

Onlardan (azâb) gevşetilmez. Ve onlar orada ümitsizdirler.(75)

Ve onlara zulmetmedik. Ve lâkin onlar zâlimler oldular.(76)²³¹⁵

Ve nidâ ederler ki: 'Ey Mâlik! Rabbinin aleyhimize kazâ etmesi için (duâ et).' (Mâlik) der ki: 'Muhakkak ki siz, kalıcılarınsınız.'(77)²³¹⁶

Andolsun ki, size hakk ile geldik. Ve lâkin ekseriyyetiniz hakkı kerih görenlerdir.(78)²³¹⁷

Yoksa bir işi sağlam mı tuttular? Artık muhakkak ki Biz (de) sağlam tutanlarız.(79)²³¹⁸

Yoksa Bizim, onların sırlarını ve fısıltılarını işitmediğimizi mi hesâb ediyorlar? Bilakis. Ve onların ledûnnunda²³¹⁹ resûllerimiz yazmaktadırlar.(80)²³²⁰

De ki: 'Eğer Rahmân için bir evlâd olsaydı, o takdirde ben (ona) ibâdet edenlerin evveli olurum.'(81)²³²¹

²³¹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ/Ve onlara zulmetmedik. Ve lâkin onlar zâlimler oldular.]' Mânâsı: Muhakkak ki Biz onlara, amellerine göre karşılık verdik. Ve onlar aleyhine bir şey ziyâde etmedik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 117. sayfa]

²³¹⁶ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَنَادُوا/Ve nidâ ederler ki:]' Ve onlar atıştırdı. Kendileri için bir istirahat hâsıl olur umudu ile nidâ ederler. 'يَا مَالِكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَبُّكَ/Ey Mâlik! Rabbinin üzerimize kazâ etmesi için (duâ et).]' Yani: 'Bizi öldürsün de istirahat edelim. Şüphesiz ki biz, şiddetli bir gam ve galîz bir azâb içindeyiz. Buna sabredebek, dayanacak gücümüz kalmadı.' Bunun üzerine ateşin bekçisi Mâlik, üzerlerine Allah'ın kazâ etmesi için duâ etmesini kendisinden talep ettiklerinde onlara 'قَالَ/Der ki:]' '[أَنْتُمْ مَأْكُونٌ/Muhakkak ki siz, kalıcılarınsınız.]' Yani: Orada mukîmsiniz/kalıcısınsınız, oradan ebeden çıkmayacaksınız." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 907. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²³¹⁷ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ/Andolsun ki, size hakk ile geldik.]' Kur'ân ile (geldik). Bunu hayâttakilere buyurmaktadır. '[أَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ/Ve lâkin ekseriyyetiniz hakkı kerih görenlerdir.]' Yani: İmân etmeyenlerdir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 195. sayfa]

²³¹⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا/Yoksa bir işi sağlam mı tuttular?]' Mânâsı: 'Onlar azmetti ve yalanlama üzerine icmâ ettiler.' '[فَإِنَّا مُبْرِمُونَ/Artık muhakkak ki Biz (de) sağlam tutanlarız.]' kavli, yani: Biz, hîle ve tuzaklarını boşa çıkarmak sûretiyle onlara mukâbele eder ve tuzaklarının cezâsını kendilerine veririz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 117. sayfa]

²³¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "'[لَدَيْهِمْ/onların ledûnnunda]' Yani: onların indinde." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 647. sayfa]

²³²⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'[أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ/Yoksa Bizim, onların sırlarını ve fısıltılarını işitmediğimizi mi hesâb ediyorlar?]' Sırlarını ve ilân ettiklerini. '[وَرُسُلَنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُوبُونَ/Ve onların ledûnnunda resûllerimiz yazmaktadırlar.]' Yani: Biz, onların üzerinde oldukları hâli ilmetmekteyiz. Melekler (de) onların amellerini -küçük ve büyük- yazmaktadırlar." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Zuhur Sûresi, 80. âyetin tefsîrinde]

²³²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın,

Subhândır -semâlar ve Arz'ın Rabbi, Arş'ın Rabbi- vasıflandırmalarından.(82)²³²²

O halde onları bırak, o vaad edilen günlerine mülâki oluncaya kadar dalsınlar ve oynasınlar.(83)²³²³

Ve O, O ki, semâda ilâhtır ve Arz'da ilâhtır.²³²⁴ Ve O, Hakîm'dir, Alîm'dir.(84)

Ve tebârektir²³²⁵ O ki, semâlar ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin mülkü O'nundur. Ve Saat'in²³²⁶ ilmi O'nun indindedir. Ve O'na rücû ettirileceksiniz.(85)

Ve O'nun dûnundan o duâ ettikleri şefaât etmeye mâlik değildirler. Hakk ile şehâdet edenler müstesnâ. Ve onlar ilmederler.(86)²³²⁷

Ve eğer onlara kendilerini kimin halk ettiğini suâl etsen, elbette: 'Allah!' derler. Öyleyse nasıl çevriliyorlar?(87)

Onun: 'Ey Rabbim! Muhakkak ki bunlar, îmân etmeyen bir kavimdir.' demesine andolsun.(88)²³²⁸

Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَقُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ/De ki: 'Eğer Rahmân için bir evlâd olsaydı, o takdirde ben (ona) ibâdet edenlerin evveliyim.]]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Rahmân için bir evlâd olmamıştır ve ben buna şehâdet edenlerin evveliyim." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 311. sayfa]

²³²² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "[Subhândır/Subhândır]' Nefsini/Kendini tenzîh eder. 'عَمَّا يَصِفُونَ/vasıflandırmalarından.]]' tekzîb etmelerinden." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 196. sayfa]

²³²³ Meâric Sûresi'nin 42. âyeti ile aynıdır

²³²⁴ İmâm Buhârî (رحمه الله), Katâde (رحمه الله)'tan hasen bir sened tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ/Ve O, O ki, semâda ilâhtır ve Arz'da ilâhtır]' kavli hakkında demiştir ki: "Semâda ibâdet edilen ve Arz'da ibâdet edilendir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Halku Ef'âli'l-İbâd, 45. sayfa]

²³²⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[وتبَارَكَ/Ve tebârektir]' Yani: Ayıblardan ve noksanlardan sâlim olma O'nun şânındandır. Çünkü O, aliyy, azîm Rabbdir, eşyânın Mâlikidir. O ki, işlerin dizginleri O'nun elindedir, çözer ve bağlar." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Zuhurf Sûresi, 85. âyetin tefsîrinde]

²³²⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

²³²⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, "[وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ/Ve O'nun dûnundan o duâ ettikleri şefaât etmeye mâlik değildirler.]]' İsâ ve Uzeyr ve melekler. 'أَلَا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ/Hakk ile şehâdet edenler müstesnâ.]]' Buyurdu ki: İhlâs kelimesi ile şehâdet edenler müstesnâ. 'وَهُمْ يَعْلَمُونَ/Ve onlar ilmederler.]]' Allah'ın hakk olduğunu (onlar ilmederler). İsâ, Uzeyr ve melekler (hakkında ise) şöyle buyuruyor: İsâ, Uzeyr ve melekler, ancak hakk ile şehâdet edenler için şefaât ederler. Ve O hakkı ilmeder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 654. sayfa]

²³²⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ/Onun: 'Ey Rabbim! Muhakkak ki bunlar, îmân etmeyen bir kavimdir.' demesine andolsun.]]' kavli hakkında demiştir ki: "Allah (عز وجل), Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'in kavlini temize çıkarmıştır."

İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَقِيلَ يَا رَبِّ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا يُؤْمِنُونَ/Onun: 'Ey Rabbim! Muhakkak ki bunlar, îmân etmeyen bir kavimdir.' demesine andolsun.]]' kavli hakkında demiştir ki: "Allah (عز وجل), Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'in kavlini temize çıkarmıştır."

Şimdi onlardan geç ve de ki: 'Selâm.' Artık yakında ilmedeceklerdir.(89)

هُوَ لَا يُؤْمِنُونَ/Onun: 'Ey Rabbim! Muhakkak ki bunlar, îmân etmeyen bir kavimdir.' demesine andolsun.] Bu, kavmini Rabbine şikâyet eden Nebî'nin (عليه الصلاة والسلام)'in kavlidir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 21. cilt, 656. sayfa]

44. DUHÂN SÛRESİ (59 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâ, Mîm.(1)²³²⁹

Andolsun mübîn Kitâb'a.(2)²³³⁰

Muhakkak ki Biz, onu bir mübârek gecede inzâl ettik. Muhakkak ki Biz, inzâr edici olanız.(3)

Onda her hikmetli emir tefrîk edilir.(4)²³³¹

İndimizden bir emir olarak. Muhakkak ki Biz, irsâl edici olanız.(5)²³³²

Rabbinden bir rahmet olarak.²³³³ Muhakkak ki O, O'dur Semî, Alîm.(6)

Rabbidir semâların ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin, eğer yakîn edenler iseniz.(7)

O'ndan başka ilâh yoktur. Hayât verir ve öldürür. Rabbinizdir ve Rabbidir evvelki babalarımızın.(8)

Bilakis, onlar şekk içinde oynuyorlar.(9)

O halde semânın mübîn bir duman ile geleceği günü bekle.(10)

İnsanları bürüyecektir. Bu, elîm bir azâbtır.(11)

'Rabbimiz! Azâbı bizden kaldır, muhakkak ki biz mü'minleriz.'(12)²³³⁴

---

²³²⁹ Bu âyet Mü'min/Gâfir Sûresi'nin 1. âyeti, Fussilet Sûresi'nin 1. âyeti, Şûrâ Sûresi'nin 1. âyeti, Zuhruf Sûresi'nin 1. âyeti, Câsiye Sûresi'nin 1. âyeti ve Ahkâf Sûresi'nin 1. âyeti ile aynıdır.

²³³⁰ Zuhruf Sûresi'nin 2. âyeti ile aynıdır

²³³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ]/Onda her hikmetli emir tefrîk edilir.' kavli hakkında demiştir ki: "Kadir gecesinde o seneden gelecek seneye kadar olacak her emir, hayât ve ölüm tefrîk edilir. O gece, maîşet ve musîbetlerin tümü takdîr edilir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 9. sayfa]

²³³² İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ'/İndimizden bir emir olarak. Muhakkak ki Biz, irsâl edici olanız.' İndimizden bir emir olarak, bu mübârek gecede her hikmetli iş tefrîk olunur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 11. sayfa]

²³³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ]/Rabbinden bir rahmet olarak.' Yani: Kur'ân'ın inzâl edilmesi, Rabbinden bir rahmettir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 122. sayfa]

²³³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ'/Rabbimiz! Azâbı bizden kaldır' Yani bu sıkıntı kendilerine isâbet eden kâfirler, onlardan bu sıkıntıyı kaldırmasını isteyerek Rabblarına yalvarıp yakarır. Ve derler ki: 'Şübhesiz ki eğer Sen onu bizden kaldırırsan, biz de Sana îmân eder, dûnundaki tüm mâbûdları terkedip Sana ibâdet ederiz.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-

Nerede onlar için zikrâ? Ve onlara mübîn²³³⁵ bir Resûl gelmişti.(13)

Sonra ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: 'Tâlim edilmiş bir mecnûndur.'(14)²³³⁶

Hakîkaten Biz, azâbı biraz kaldıracacağız, muhakkak ki siz avdet edeceksiniz.(15)

Büyük bir yakalayışla²³³⁷ yakalayacağımız gün, muhakkak ki Biz intikâm alıcılarız.(16)

Ve andolsun ki, onlardan önce Firavun kavmini fitneye düşürdük. Ve onlara kerîm bir resûl²³³⁸ gelmişti.(17)

'Allah'ın kullarını bana îade edin. Muhakkak ki ben, sizin için emîn bir resûlum.' (desin) diye.(18)

Ve: 'Allah üzere ululuk taslamayın.'²³³⁹ Muhakkak ki ben, size mübîn bir sultân ile geliyorum.' diye.(19)²³⁴⁰

'Muhakkak ki ben, beni recmetmenizden, Rabbime ve Rabbinize istiâze ettim.'(20)

'Ve eğer bana îmân etmiyorsanız, o halde benden uzaklaşın.'(21)

Bunun üzerine Rabbine: 'Bunlar, mücrim bir kavimdir.' diye duâ etti.(22)

'Öyleyse kullarımı geceleyin yürüt, muhakkak ki siz tâbi olunacaksınız.'(23)²³⁴¹

Kur'ân, 22. cilt, 19. sayfa]

²³³⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[الذِّكْرَى/Zikrâ]' Mânâsı: Hatırlatma ve öğüt. '[مُبِينٌ/Mübîn]' Yani: Vâzıh/açık" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 123.-124. sayfa]

²³³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'ثُمَّ تَوَلَّوْا /Sonra ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: 'Tâlim edilmiş bir mecnûndur.']" Muhammed (عليه الصلاة والسلام)'dan yüz çevirdiler ve dediler ki: "'مُعَلِّمٌ مَّجْنُونٌ/Tâlim edilmiş bir mecnûndur.']" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 316. sayfa]

²³³⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "İbn Abbâs dedi ki: 'İbn Mes'ûd demiştir ki: "'الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى/Büyük bir yakalayış'" (Bu,) Bedir günüdür.' Ve ben (ise): 'Bu, Kıyâmet Günü'dür.' diyorum.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 23. sayfa]

²³³⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'رَسُولٌ /kerîm bir resûl]" Mûsâ (عليه السلام)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 24. sayfa]

²³³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'لَا تَعْلَوْا عَلَى اللَّهِ/Allah üzere ululuk taslamayın]" Yani: Allah'a karşı bâğilîk etmeyin." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 26. sayfa]

²³⁴⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'إِنِّي أَنبِئُكُمْ بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ/Muhakkak ki ben size mübîn bir sultân ile geliyorum]" Yani apaçık bir hüccet ile." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 125. sayfa]

²³⁴¹ Bu âyetin: '[اِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ]/muhakkak ki siz tâbi olunacaksınız]' kısmı Şuarâ Sûresi'nin 52. âyetinin son kısmı ile aynıdır. Orada Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini nakletmiştik: "'اِنَّكُمْ

Ve denizi açık bırak. Muhakkak ki onlar, gark olmuşlar olan bir ordudur.(24)

Bahçeler ve pınarlardan nicesini bıraktılar.(25)

Ve ekinler ve kerîm makâmlar.(26)²³⁴²

Ve içinde eğlenip durmuş oldukları nîmetler.(27)

İşte böyle. Ve onları başka bir kavme mîrâs verdik.(28)²³⁴³

Artık onların üzerine semâ ve Arz ağlamadı ve bir süre verilenler olmadılar.(29)

Ve andolsun ki, İsrâîl oğullarını alçaltıcı azâbtan necât buyurmuştuk;(30)

Firavun'dan. Muhakkak ki o, ululuk taslayan müsriflerden olmuştu.(31)²³⁴⁴

Ve andolsun ki, onları bir ilim üzere âlemler üzerine seçtik.(32)

Ve onlara, içinde mübîn bir belâ bulunan âyetlerden verdik.(33)²³⁴⁵

Muhakkak ki bunlar, elbette derler ki:(34)

'Evvelki ölümümüzden başkası yoktur. Ve biz neşrolunacaklar değiliz.'(35)

'O halde babalarımızı getirin, eğer sâdıklar iseniz.'(36)

Onlar mı hayırlı yoksa Tubba' kavmi ve onlardan o öncekiler mi? Onları helâk ettik. Muhakkak ki onlar mücrimler idiler.(37)

Ve semâlar ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri oyuncuları olarak halk etmedik.(38)

مُنْبَغُونَ/muhakkak ki siz tâbi olunacaksınız]' Yani Firavun ve kavmi sizi takib edecek." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 47. sayfa]

²³⁴² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **وَمَقَامٍ** **ve kerîm makâmlar.]** Yani: Güzel (makâmlar)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 32. sayfa]

²³⁴³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **كَذَلِكَ** **İşte böyle. Ve onları başka bir kavme mîrâs verdik.]** Yani: İsrâîl oğullarına." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 33. sayfa]

İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "Allah onları, bir zamanlar içerisinde köle oldukları Mısır arzına mâlik kılmış ve onlar o beldenin vârisi olmuşlardır. Çünkü bu onlara, aynen mîrâsın düşmesi gibi vâsıl olmuştur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Duhân Sûresi, 28. âyetin tefsîrinde]

²³⁴⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: **وَأَنَّهُ كَانَ غَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ/Muhakkak ki o, ululuk taslayan müsriflerden olmuştu]** Yani müşriklerden mütekebbir bir cebbâr/zorba (olmuştu)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 128. sayfa]

²³⁴⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: **وَأَتَيْنَاهُم مِّنَ الْآيَاتِ/Ve onlara âyetlerden verdik.]** Yani: Huccetler ve burhânlar ve hârikulâde olaylar. **وَمَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ/İçinde mübîn bir belâ bulunan]** Yani: Onunla hidâyet bulacaklar için zâhir ve açık bir sınama." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Duhân Sûresi, 33. âyetin tefsîrinde]

İkisini hakk dışında halk etmedik. Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(39)

Muhakkak ki fasl günü, onların cümleten mikâtıdır.(40)²³⁴⁶

Dostun dosttan bir şeyi savamayacağı gün. Ve onlara nusret (de) edilmez.(41)

Allah'ın rahmet ettiği müstesnâ. Muhakkak ki O, O'dur Azîz, Rahîm.(42)

Muhakkak ki zakkûm ağacı;(43)

Günahkârların taamıdır.(44)

Pota gibi, batınlarda kaynar.(45)

Kaynar suyun kaynaması gibidir.(46)

'Onu tutun da Cahîm'in ortasına sürükleyin onu.'(47)

'Sonra başının fevkine kaynar su azâbından dökün.'(48)

'Tat, (iddianca)²³⁴⁷ muhakkak ki sen, sendin âziz, kerîm.'(49)

Muhakkak ki bu, hakkında kuşku etmiş olduğunuzdur.(50)

Muhakkak ki muttakîler, emîn bir makâmdadır.(51)

Bahçeler ve pınarlarda.(52)²³⁴⁸

İnce ipekten ve parlak atlastan giyinirler, karşılıklı (oturmakta)dırlar.(53)

İşte böyle. Ve onları iri gözlü hurilerle tezvîc etmişizdir.(54)

Orada her meyveyi dâvet ederler²³⁴⁹ emîn olarak.(55)²³⁵⁰

Orada evvelki ölümden başka ölüm tatmazlar. Ve (Allah,) onları Cahîm'in azâbından vikâye etmiştir.(56)

---

²³⁴⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, der ki: "[إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ / Muhakkak ki fasl günü, onların cümleten mikâtıdır]' İnsanların aralarının amellerine göre fasl edileceği, aralarında hüküm verileceği gün." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 319. sayfa]

²³⁴⁷ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[إِنَّكَ / Muhakkak ki sen, sendin âziz, kerîm]' Yani: İddianca." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 131. sayfa]

²³⁴⁸ Şuarâ Sûresi'nin 147. âyeti ile aynıdır

²³⁴⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ / Orada her meyveyi dâvet ederler]' Yani: Onlara orada iştâh duydukları gelir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 208. sayfa]

²³⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir: "[أَمِينٌ / emîn olarak]' Ölümden, musîbetlerden ve şeytândan emîn olarak." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 320. sayfa]

Rabbinden bir fazl olarak. İşte bu, azîm başarı odur.(57)

Böylece onu ancak senin dilinle kolaylaştırdık. Umulur ki onlar tezekkür ederler.(58)

Öyleyse gözet, muhakkak ki onlar gözeticilerdir.(59)

45. CÂSİYE SÛRESİ (37 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâ, Mîm.(1)²³⁵¹

Kitâb'ın inzâl edilmesi Allah'tandır. Azîz'dir, Hakîm'dir.(2)²³⁵²

Muhakkak ki semâlar ve Arz'da, mü'minler için elbette âyetler vardır.(3)

Ve sizin halk edilişinizde ve yaydığı debelenende, yakîn eden bir kavim için âyetler vardır.(4)

Ve gece ve gündüzün birbiri ardınca gelmesinde ve Allah'ın semâdan rızıktan inzâl edip de onunla Arz'a ölümünün ardından hayât vermesinde ve rüzgârları çevirmesinde, akleden bir kavim için âyetler vardır.(5)

İşte bunlar, Allah'ın âyetleridir. Onları senin üzerine hakk ile tilâvet ediyoruz. Öyleyse Allah ve O'nun âyetlerinin ardından hangi hadîse îmân ederler?(6)²³⁵³

Veyl olsun her fâcir yalancıya!(7)²³⁵⁴

Üzerine tilâvet edilen Allah'ın âyetlerini işitir, sonra onları işitmemiş gibi müstekbirce isrâr eder. Artık onu elîm bir azâb ile tebşîr et.(8)

Ve âyetlerimizden bir şey ilmettiğinde, onu istihzâ ittihaz eder.²³⁵⁵ İşte onlar için alçaltıcı bir azâb vardır.(9)

²³⁵¹ Bu âyet Mü'min/Gâfir Sûresi'nin 1. âyeti, Fussilet Sûresi'nin 1. âyeti, Şûrâ Sûresi'nin 1. âyeti, Zuhurf Sûresi'nin 1. âyeti, Duhân Sûresi'nin 1. âyeti ve Ahkâf Sûresi'nin 1. âyeti ile aynıdır

²³⁵² Zümer Sûresi'nin 1. âyeti ve Ahkâf Sûresi'nin 2. âyeti ile aynıdır

²³⁵³ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ/Öyleyse Allah ve O'nun âyetlerinin ardından sonra hadîse îmân ederler?'" (Allah,) Kendisine şirk koşanlara şöyle buyuruyor: 'Ey kavim, Allah'ın sizin üzerinize tilâvet buyurmuş olduğu bu hadîsinin/sözünün ardından ve size izhâr ettiği hüccetleri ve delillerinin ardından hangi hadîse îmân ediyorsunuz? Tüm bu hüccet ve deliller ile size birliğini ve sizin için O'ndan başka bir Rabb olmadığını göstermektedir. Eğer O'nun hadîsini ve âyetlerini tekzîb ediyorsanız artık hangi sözü tasdîk ediyorsunuz?'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 62. sayfa]

²³⁵⁴ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'أَفَّاكٌ أَثِيمٌ/effâkin esîm]' Yani: fâcir yalancı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 135. sayfa]

²³⁵⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا/Ve âyetlerimizden bir şey ilmettiğinde, onu istihzâ ittihaz eder.]" Kur'ân'dan bir şey hıfzettğinde, ona küfrederek ve onu maskaraya alma ve istihzâ/alay etme ittihaz eder." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Câsiye Sûresi, 9. âyetin tefsîrinde]

Arkalarından Cehennem vardır. Ve kesbettikleri bir şey onlara yarar sağlamaz ve ne (de) Allah'ın dûnundan ittihaz ettikleri velîler. Ve onlar için azîm bir azâb vardır.(10)

Bu bir hidâyettir. Ve Rabblerin âyetlerine o küfredenler, onlar için elîm riczden bir azâb vardır.(11)²³⁵⁶

Allah, O ki sizin için denizi musahhar etti, O'nun emriyle içinde gemilerin cereyân etmesi için ve O'nun fazlından aramanız için. Ve umulur ki siz şükredersiniz.(12)

Ve semâlardakini ve Arz'dakini, Kendinden cemîân sizin için musahhar etti. Muhakkak ki bunda, tefekkür eden bir kavim için elbette âyetler vardır.(13)

O îmân edenlere söyle, Allah'ın günlerini o ummayanları bağışlasınlar, (Allah'ın) bir kavmi kesbetmiş olduklarıyla cezâlandırması için.(14)

Kim sâlih bir amel işlerse, artık nefsi içindir. Ve kim kötülük yaparsa, o takdirde aleyhinedir. Sonra Rabbinize rücû ettirileceksiniz.(15)

Ve andolsun ki, İsrâîl oğullarına Kitâb'ı ve hikmeti ve nübüvveti verdik. Ve onları tayyibâtta rızıklandırdık ve onları âlemler üzerine tafdîl ettik.(16)

Ve onlara emirden beyyineler verdik. İmdi -kendilerine ilmin gelmesinin ardından aralarındaki bâğîlik²³⁵⁷ dışında- ihtilâf etmediler. Muhakkak ki Rabbin, Kıyâmet Günü hakkında ihtilâf etmiş oldukları husûslarda, aralarında kazâ edecektir.(17)²³⁵⁸

Sonra seni emirden bir şeriât üzere kıldık.²³⁵⁹ Öyleyse ona tâbi ol²³⁶⁰ ve o ilmetmeyenlerin hevâlarına tâbi olma.(18)²³⁶¹

²³⁵⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: [هَذَا هُدًى/Bu bir hidâyettir.]' Yani: Kur'ân, halk edilmişler için bir hidâyettir. 'لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجْزٍ أَلِيمٍ/onlar için elîm riczden bir azâb vardır.' Cehennem'den acı verici bir azâb." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 136. sayfa]

²³⁵⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine şöyle der: "[بَغْيًا بَيْنَهُمْ/aralarındaki bâğîlik]' Yani: Hasedlik, zulüm ve hakka karşı inâd etmek." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 139. sayfa]

²³⁵⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: " وَأَتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ/Ve onlara emirden beyyineler verdik.]' Yani: Hüccetler, burhânlar ve kat'î deliller verdik. Üzerlerine hüccetler ikâme olundu (ama) sonra onlar bunun ardından, hüccetin ikâmesi akabinde ihtilâfa düştüler. Bu ancak bazılarının bazılarına bâğîlik etmeleri nedeniyle olmuştur. '[إِنَّ رَبَّكَ/Muhakkak ki Rabbin]' Ey Muhammed! '[يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا /Kıyâmet Günü kendisinde ihtilâf etmiş oldukları husûslarda, aralarında kazâ edecektir.]' Yani: Âdil hükmü ile aralarında kesin hüküm verecektir. Bunda bu ümmete, onların (yani kâfirlerin) yoluna girmemeleri ve onların menhecini tâkib etmemeleri husûsunda bir tahzîr/uyarı vardır." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Câsiye Sûresi, 17. âyetin tefsîrinde]

²³⁵⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ/Sonra seni emirden bir şeriât üzere kıldık.]' hakkında demiştir ki: "Şeriât: Dîn'dir. Ve (şu âyeti) kıraat etti: '[وَصَّىٰ بِهِ نُوْحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ/Sizin için Dîn'den, kendisiyle Nûh'a tavsiye ettiğini ve sana o vahyettiğimizi teşrî buyurdu]' [Şûrâ Sûresi, 13. âyet] Öyle ki Nûh onların evveli ve sen onların âhirisin." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-

Muhakkak ki onlar, Allah'tan (gelecek) bir şeyi asla senden savamazlar. Ve muhakkak ki zâlimler, onların bazıları bazısının velîleridir ve Allah muttakîlerin velîsidir.(19)

Bu, insanlar için basîretlerdir. Ve yakîn eden bir kavim için hidâyet ve rahmettir.(20)²³⁶²

Yoksa o kötülük kazananlar, kendilerini, o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler gibi kılacağımızı, hayâtları ve ölümlerinin müsâvî olacağını mı hesâb ediyorlar? Ne kötü hüküm veriyorlar.(21)

Ve Allah, semâları ve Arz'ı hakk ile ve her nefsin kesbettiği ile karşılığı verilmesi için halk etmiştir. Ve onlar zulme uğratılmazlar.(22)

Şimdi hevâsını kendine ilâh ittihaz etmiş ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini dalâlete düşürmüş²³⁶³ ve kulağı ve kalbi üzerine mühür vurmuş ve gözü üzerine bir perde kılmış kimseyi gördün mü? Artık ona Allah'tan sonra kim hidâyet eder? Daha tezekkür etmiyor musunuz?(23)²³⁶⁴

Ve dediler ki: 'O, dünyâ hayâtımızdan başkası değildir. Ölürüz ve yaşarız. Ve bizi Dehr'den²³⁶⁵ başkası helâk etmez. Ve onlar için bunda bir ilim yoktur. Onlar başka değil, ancak zannederler.(24)

Kur'ân, 22. cilt, 71.-72. sayfalar]

²³⁶⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'فَاتَّبِعْهَا/Öyleyse ona tâbi ol]' Yani: Şerât'a tâbi ol, o ki Allahu (تعالى)'dan sana gelmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 139. sayfa]

²³⁶¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ/ve o ilmetmeyenlerin hevâlarına tâbi olma]' Yani kâfirlerin murâdına tâbi olma. Çünkü onlar ona şöyle diyorlardı: 'Babalarının dînine dön çünkü onlar senden daha fazîletlidir.'" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 244. sayfa]

²³⁶² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'هُدًى بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ/Bu, insanlar için basîretlerdir. Ve hidâyet ve rahmettir]' kavli hakkında demiştir ki: 'O, Kur'ân'dır.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 72. sayfa]

²³⁶³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ/ve Allah'ın bir ilim üzere kendisini dalâlete düşürmüş]' Yani: Ona tâlim ettiği bir ilim üzere." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1358. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²³⁶⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: 'وَوَخَّتَمَ عَلَى سَمْعِهِ/ve kulağı üzerine mühürlediği]' Yani: Kulağının üzerini mühürlemiştir, böylece onu hakkı işitmez kılmıştır. 'وَوَخَّتَمَ عَلَى قَلْبِهِ/ve kalbi]' Yani: Ve kalbinin üzerini mühürlemiştir, böylece onu hakkı kabûl etmez kılmıştır. 'فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ قُلُوبٍ/ve gözü üzerine bir perde kıldığı]' Yani: Bir örtüdür, böylece hakkı görmez. 'فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ قُلُوبٍ/Artık ona Allah'tan sonra kim hidâyet eder?]' Yani: Eğer Allah ona hidâyet etmiyorsa, o zaman kim ona Allah'tan sonra hidâyet eder? 'أَفَلَا تَذَكَّرُونَ/Daha tezekkür etmiyor musunuz?]' Yani: Vaaz/öğüt almıyor musunuz?" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 141.-142. sayfalar]

²³⁶⁵ Nebî (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: "'Dehre sebbetmeyin/sövmeyin, çünkü muhakkak ki Allah, o Dehr'dir.'" [Sahîh bir hadistir, Buhârî ve Muslim tahrîc etmiştir]

Ve üzerlerine âyetlerimiz beyyineler olarak tilâvet edildiğinde: 'Babalarımızı getirin, eğer sâdıklar iseniz.' demekten başka bir hüccetleri olmamıştır.(25)

De ki: 'Allah size hayât veriyor. Sonra sizi öldürecek, sonra sizi Kıyâmet Günü'ne cem edecek. Onda bir kuşku yoktur. Ve lâkin insanların ekserîsi ilmetmezler.'(26)

Ve Allah'ındır semâların ve Arz'ın mülkü. Ve Saat kâim olacağı gün,²³⁶⁶ o gün bâtıla sapanlar hüsrâna uğrayacaklardır.(27)²³⁶⁷

Ve her ümmeti dizleri üzere görürsün.²³⁶⁸ Her ümmet kitâbına dâvet edilir.²³⁶⁹ Bugün amel etmiş olduklarınızın karşılığı verilecektir.(28)

Bu kitâbımızdır, sizin üzerinize hakk ile nutuk ediyor.²³⁷⁰ Muhakkak ki Biz, amel etmiş olduklarınızı istinsâh ediyor idik.(29)²³⁷¹

Fakat o îmân eden ve sâlih ameller işleyenlere gelince, artık Rabbleri onları rahmetine dâhil edecektir. İşte bu, mübîn başarı odur.(30)

Ve o küfredenlere gelince ise(, şöyle denir): 'Âyetlerim sizin üzerinize tilâvet olunmadı mı? Derken kibirlendiniz ve mücrim bir kavim oldunuz.'(31)

Ve: 'Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakktır. Ve Saat, onda kuşku yoktur.' denildiğinde, demiştiniz ki: 'Saat nedir bilmiyoruz. Biz, zandan başkası değildir zannediyoruz. Ve biz yakîn edinmişler değiliz.'(32)

Ve onlar için amel ettiklerinin kötülükleri ortaya çıkmış ve istihzâ etmekte oldukları onları kuşatmıştır.(33)²³⁷²

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, der ki: "'[الدَّهْرُ/Dehr]' Zamandır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 78. sayfa]

²³⁶⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[تَقُومُ/kâim olacağı]' Yani: geleceği. '[السَّاعَةُ/Saat]' Yani: Bununla murâd olunan, ba'sın/dirilişin Saat'idir. O ahdolunan büyük günde yani Saat'te, insanlar kabirlerinden Allah (عز وجل)'ye doğru kalkarlar." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Rûm Suresi Tefsîri, 72. sayfa]

²³⁶⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ]/o gün bâtıla sapanlar hüsrâna uğrayacaklardır]' (o gün) kâfirler helâk olacaklardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 144. sayfa]

²³⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِيَةٍ/Ve her ümmeti dizleri üzere görürsün.]' Bu Kıyâmet Günü'dür. '[جَائِيَةٍ/Câsiye]' (Mânâsı:) Dizleri üzere." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 82. sayfa]

²³⁶⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[كُلُّ أُمَّةٍ تَدْعَى إِلَى كِتَابِهَا]/Her ümmet kitâbına dâvet edilir.'" Hesâbına dâvet edilir. Ve bu, meleklerin onların hakkında yazdığı kitâbtır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 216. sayfa]

²³⁷⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (تعالى)'nın kavli: '[هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ]/Bu kitâbımızdır, sizin üzerinize hakkı nutuk ediyor]' Yani: Amellerinizi hakk ile izhâr ediyor/gösteriyor." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 144. sayfa]

²³⁷¹ yazıyorduk, kaydediyorduk

Ve denir ki: 'Bugün, bu gününüze mülâki olmayı unuttuğunuz gibi sizi unutacağız. Ve me'vânız ateştir ve sizin için nusret ediciler yoktur.'⁽³⁴⁾²³⁷³

Bu, Allah'ın âyetlerini eğlence ittihaz etmenizden ve dünyâ hayâtının sizi aldatmasından dolayıdır. Artık bugün ondan ihrâc edilmezler ve onlardan (Allah'ı) hoşnud etmeleri istenmez.⁽³⁵⁾²³⁷⁴

O halde hamd, semâların Rabbi ve Arz'ın Rabbi, alemlerin Rabbi Allah'ındır.⁽³⁶⁾

Ve semâlar ve Arz'da kibriyâ²³⁷⁵ O'nundur. Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.⁽³⁷⁾

²³⁷² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "'وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا/Ve onlar için amel ettiklerinin kötülükleri ortaya çıkmış]' Yani: Amel ettiklerinin kötülükleri onlar için zâhir olmuştur. '[وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا] وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا/ve istihzâ etmekte oldukları onları kuşatmıştır]' Yani: Onunla istihzâ ettikleri şeyler, cezâ olarak onlara inmiş ve kendilerini kuşatmıştır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 146. sayfa]

²³⁷³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ/ve sizin için nusret ediciler yoktur]' Yani: Azâbımızı sizden men' edecek kimse yoktur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 146. sayfa]

²³⁷⁴ Bu âyetin: 'وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ/ve onlardan (Allah'ı) hoşnud etmeleri istenmez]' kısmı Nahl Sûresi'nin 84. âyetinin ve Rûm Sûresi'nin 57. âyetinin son kısmı ile aynıdır. Nahl Sûresi'nin 84. âyetinin tefsîrinde İmâm Kurtubî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini nakletmiştik: "'وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ/ve onlardan (Allah'ı) hoşnud etmeleri istenmez]' Yani, onlardan (Allah'ı) râzı etmeleri istenmez ve onlar, Rabblerini râzı etmekle mükellef tutulmayacaklardır. Çünkü Âhîret, mükellefiyetlerin olacağı bir diyâr değildir. Onların dünyâya rücû edip tevbe etmelerine de izin verilmeyecektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Nahl Suresi, 84. âyetin tefsîrinde]

²³⁷⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'الْكِبْرِيَاءُ/kibriyâ]' Yani: Azamet ve uluvv/yücelik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 146. sayfa]

46. AHKÂF SÛRESİ (35 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâ, Mîm.(1)²³⁷⁶

Kitâb'ın inzâl edilmesi Allah'tandır. Azîz'dir, Hakîm'dir.(2)²³⁷⁷

Semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri hakk ile ve müsemmâ bir ecel dışında halk etmedik. Ve o küfredenler inzârdan îrâz ederler.(3)

De ki: 'Allah'ın dûnundan duâ ettiklerinizi gördünüz mü? Bana gösterin, Arz'dan neyi halk etmişler? Yoksa onların semâlarda bir şerîkliği mi var? Bana, bundan önce bir kitâb veya ilimden bir eser getirin,²³⁷⁸ eğer sâdıklar iseniz.'(4)

Ve kim, Allah'ın dûnundan, Kıyâmet Günü'ne kadar kendisine cevâb veremeyene duâ edenden daha dalâlettedir? Ve onlar, kendilerinin duâlarından gâfildirler.(5)

Ve insânlar haşr edildiğinde, onlar için düşman olurlar. Ve onların ibâdetlerine kâfirler olurlar.(6)²³⁷⁹

Ve üzerlerine âyetlerimiz beyyineler olarak tilâvet edildiğinde, o küfredenler, kendilerine geldiği vakit hakk için dediler ki: 'Bu, mübîn bir sihirdir.'(7)

Veya derler ki: 'Onu iftirâ etti.'²³⁸⁰ De ki: 'Ben onu iftirâ etmişsem, o takdirde siz Allah'tan benim için bir şeye mâlik olamazsınız. O, içine daldığınızı en iyi ilmedendir. Benim aramda ve sizin aranızda Şehîd²³⁸¹ olarak O kâfidir. Ve O, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(8)

²³⁷⁶ Bu âyet Mü'min/Gâfir Sûresi'nin 1. âyeti, Fussilet Sûresi'nin 1. âyeti, Şûrâ Sûresi'nin 1. âyeti, Zuhuruf Sûresi'nin 1. âyeti, Duhân Sûresi'nin 1. âyeti ve Câsiye Sûresi'nin 1. âyeti ile aynıdır

²³⁷⁷ Zümer Sûresi'nin 1. âyeti ve Câsiye Sûresi'nin 2. âyeti ile aynıdır

²³⁷⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'إِيتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا'/Bana, bundan önce bir kitâb getirin]' Yani: Sizin zannettiğiniz(in hakk olduğuna) delâlet eden, Kur'ân'dan önce (vahyedilmiş) bir kitâb getirin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 148. sayfa]

²³⁷⁹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ'/Ve onların ibâdetlerine kâfirler olurlar.]" Yani: Mâbûdlar/ibâdet edilenler, müşriklerin kendilerine ibâdet etmelerini inkâr eder, yani onlara karşı çıkar ve onları tekzîb ederler." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1362. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²³⁸⁰ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ'/Veya derler ki: 'Onu iftirâ etti.]" Yani: 'Muhammed bu Kur'ân'ı, nefsi indinden iftirâ etmiştir ve o, Allah indinden değildir.' (derler)." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 919. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²³⁸¹ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'شَهِيدًا'/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttalî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Sûresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

De ki: 'Resûllerden bir ilk olan değilim. Ve bana ne fiil edileceğini bilmem ve ne (de) size. Ben, bana vahyedilenden başkasına tâbi olmam.²³⁸² Ve ben, mübîn bir nezîrden başkası değilim.'⁽⁹⁾

De ki: 'Gördünüz mü? Eğer (Kur'ân) Allah indinden ise ve siz ona küfretmişseniz ve İsrâil oğullarından bir şâhid onun misli üzerine şâhidlik edip de îmân etmişse ve siz kibirlenmişseniz (zâlim olmaz mısınız)? Muhakkak ki Allah, zâlimler kavmini hidâyet etmez.'⁽¹⁰⁾

Ve o küfredenler, o îmân edenler için dediler ki: 'Eğer bir hayır olsaydı, ona (îmânda) bizi geçemezlerdi.²³⁸³ Ve onlar, onunla hidâyet bulamayınca da diyeceklerdir ki: 'Bu eski bir ifktir.'⁽¹¹⁾²³⁸⁴

Ve ondan önce bir imâm ve bir rahmet olarak Mûsâ'nın Kitâb'ı var. Ve bu, o zulmedenleri inzâr etmek ve muhsinleri tebşîr etmek için Arab lisânıyla tasdîk edici bir Kitâb'tır.⁽¹²⁾

Muhakkak ki o: 'Rabbimiz Allah'tır.' diyenler, sonra istikâmetli olanlar, artık üzerlerine bir korku yoktur ve onlar hüznlenmeyeceklerdir.⁽¹³⁾

İşte onlar Cennet ashâbıdır, orada muhalledlerdir, amel etmiş olduklarına karşılık olarak.⁽¹⁴⁾

Ve insâna, vâlideynine ihsân etmeyi tavsiye ettik. Annesi onu güçlülükle haml etti ve onu güçlülükle vaz' etti. Onun hamli ve sütten kesilmesi otuz aydır. Nihâyet şiddetliliğine ulaşınca²³⁸⁵ ve kırk seneye ulaşınca der ki: 'Rabbim! Beni, üzerime ve vâlideynimin üzerine o nimetlendirmiş buyurduğun nimetine ve kendisinden râzı

²³⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[بِدْعًا مِنْ] Resûllerden bir ilk]' Ondan önce de resûller olmuştur." Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "Ben, bana vahyedilenden başkasına tâbi olmam." Size emrettiğim hususlarda ve fiil ettiğim her fiilde ittibâ ettiğim şeyler ancak, Allah'ın bana vahyettiği bir vahiydir. " [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 99. ve 102. sayfalar]

²³⁸³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle der: "[وَقَالَ الَّذِينَ] Ve o küfredenler, o îmân edenler için dediler ki: 'Eğer bir hayır olsaydı, ona (îmânda) bizi geçemezlerdi.' Bunu, câhiliyyede, onlardan daha azîz olan bir grup insân söylemiştir. Onlar şöyle demişlerdir: 'Allah'a yemin olsun ki, eğer bu hayırlı olsa idi, falancaoğulları ve filancaoğulları bu hususta bizi geçemezlerdi.' Halbuki Allah (تبارك وتعالى), rahmetini dilediğine tahsîs eder ve Allah, rahmeti ile dilediğine ikrâm eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 109. sayfa]

²³⁸⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[وَأَذْنَمَ يَهْتَدُوا بِهِ] Ve onlar, onunla hidâyet bulamayınca]' Yani: Kur'ân ile ve Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in getirdiği ile (hidâyet bulamayınca). '[هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ] Bu eski bir ifktir.' Yani: Eskilerin sözü gibi bir söz olup kizb/yalan ve sahtedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 153. sayfa]

²³⁸⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ] Nihâyet şiddetliliğine ulaşınca]' Yani: Kuvvetlenip ve tam bir adam olduğunda." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Ahkâf Sûresi, 15. âyetin tefsîrinde]

olacağın sâlih amel işlemeye yönelt. Ve zürriyetimi benim için ıslâh et. Muhakkak ki ben sana tevbe ettim ve muhakkak ki ben müslümanlardanım.'(15)

İşte onlar, onlar ki, kendilerinden amel ettiklerinin en güzelini kabûl ederiz ve onların kötülüklerinden geçeriz, Cennet ashâbı içindedirler. (Bu,) o vaad olundukları sâdik vaadtır.(16)

Ve o ki, vâlideynine: 'Öf ikinize! Bana ihrâc edileceğimi mi vaad ediyorsunuz?'²³⁸⁶ Ve benden önce kuşaklar gelip geçmiştir.' dedi. Ve onlar Allah'a istiğâse ederek: 'Veyl olsun sana, îmân et! Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakkıdır.' (derler). Bunun üzerine der ki: 'Bu, evvelkilerin masallarından başkası değildir.'(17)²³⁸⁷

İşte onlar, kendilerinden önce cinler ve insânlardan gelip geçmiş ümmetler içinde üzerlerine söz o hakk olanlardır. Muhakkak ki onlar, hüsrâna uğramış olanlardır.(18)

Ve herkes için amel ettiklerinden dolayı dereceler vardır. Ve (bu,) onlara amellerini ifâ etmek içindir. Ve onlar zulme uğratılmazlar.(19)

Ve o küfredenler ateş üzerine arzolanacağı gün: 'Dünyâ hayâtınızda tayyibâtınızı giderdiniz'²³⁸⁸ ve onunla metâlandınız. Artık bugün, Arz'da haksızlıkla kibirlenmiş olmanızdan dolayı ve fâsıklık yapmış olmanızdan dolayı, alçaltıcı bir azâb ile cezâlandırılacaksınız.' (denir onlara).(20)

Ve Âd'ın kardeşini zikret. Hani Ahkâf'ta kavmini inzâr etmişti.²³⁸⁹ Ve onun önünden ve onun ardından: 'Allah'tan başkasına ibâdet etmeyin. Muhakkak ki, ben sizin

²³⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهُهُ أَفَّ لَكُمْ أَنْ تَعْبُدُونِي أَنْ أُخْرِجَ" / Ve o ki, vâlideynine: 'Öf ikinize! Bana ihrâc edileceğimi mi vaad ediyorsunuz?]' O, vâlideynine eziyyet eden, ba'sı/dirilişi tezkîb eden fâcir kâfirdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 118. sayfa]

²³⁸⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'يَسْتَفِثَانِ اللَّهَ" / Allah'a istiğâse ederek]' Yani onun hidâyet bulması için Allah'a duâ eden, veya onun küfründen Allah'a istiğâse ederek/sığınarak. 'وَيْلَكَ مِنْ' / Veyl olsun sana, îmân et!]' Yani: Ba's edilişi/dirilişi tasdik et! 'إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا' / Muhakkak ki Allah'ın vaadi hakkıdır.' Yani: İçinde muhâlefet olmayan sıdktır/doğrudur. 'فَيَقُولُ مَا هَذَا' / Bunun üzerine der ki: 'Bu, değildir]' Yani: Vâlideyninin ona söyledikleri. 'أَلَا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ' / evvelkilerin masallarından başkası]' Yani: Onların efsânelerinden ve yazdıkları asılsız şeylerden (başkası)." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Ahkâf Suresi'nin 17. âyetinin tefsîrinde]

²³⁸⁸ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا" / Dünyâ hayâtınızda tayyibâtınızı giderdiniz]' Öyle ki, dünyâ ile tatmîn oldunuz, onun lezzetlerine aldandınız ve onun şehvetlerine râzı oldunuz. Onun tayyibâtı/güzellikleri sizi Âhiretiniz için çalışmaktan alıkoydu ve başıboş hayvanlar gibi metâlanıp durdunuz. İşte sizin payınız, Âhiretiniz değil de budur." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 922. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²³⁸⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'وَأَذْكُرُ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْزَلَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ" / Ve Âd'ın kardeşini zikret. Hani Ahkâf'ta kavmini inzâr etmişti.' kavli hakkında demiştir ki: '[أَحْقَافٌ/Ahkâf]' kelimesi, Arabların '[الحَقْفُ/hıkf]' olarak adlandırdıkları ve 'dağ' şeklinde olan kum' anlamına gelen kelimenin çoğuludur. Ancak bu kumlar bir araya gelerek '[أَحْقَافٌ/Ahkâf]'ı oluşturur." (Devamla) şöyle demiştir: "Âd'ın kardeşi, Hûd (عليه السلام)'dır." [Ebu Ca'fer ibn

üzerinize azîm bir günün azâbından korkuyorum.' diye (inzâr eden) nezîrlar gelip geçmişti.(21)

Dediler ki: 'Sen, ilâhlarımızdan bizi çevirmek için mi bize geldin? O halde bize vaad ettiğini getir, eğer sâdıklardan isen.'(22)

Dedi ki: 'İlim, ancak Allah indindedir. Ve ben size, kendisiyle irsâl edildiğimi tebliğ ediyorum. Ve lâkin ben sizi câhillik eden bir kavim olarak görüyorum.'(23)

Derken onu vâdilerine doğru yönelen bir bulut olarak gördüklerinde: 'Bu, bize yağmur getiren bir buluttur.' dediler. 'Bilakis, o sizin acele istediğiniz bir rüzgârdır, içinde elîm bir azâb vardır;'(24)²³⁹⁰

'Herşeyi dumûra uğratar, Rabbinin emriyle.' Derken meskenlerinden başkası görünmez oldu. İşte mücrimler kavmini böyle cezâlandırırız.(25)

Ve andolsun ki, sizi içinde temkîn etmediğimizde onları temkîn ettik. Ve onlar için kulak ve gözler ve gönüller kıldık. Fakat, Allah'ın âyetlerini inkâr eder olduklarında, onlara işitmeleri ve ne (de) gözleri ve ne (de) gönülleri bir şeyden yarar sağlamadı ve kendisiyle istihzâ eder oldukları onları kuşattı.(26)

Ve andolsun ki, karyelerden çevrenizdekileri helâk ettik. Ve âyetleri tasrîf ettik, umulur ki onlar rücû ederler.(27)

Öyleyse Allah'ın dûnundan yakınlaştıracı olarak o ittihaz ettikleri ilâhlar onlara nusret etmeli değil miydi?²³⁹¹

Bilakis onları terkettiler.²³⁹² Ve bu, onların ifkleri²³⁹³ ve iftirâ etmiş olduklarıdır.(28)

Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 125. sayfa]

²³⁹⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَلَمَّا رَأَوْهُ/Derken onu gördüklerinde]' Yani: Vaad olundukları azâbı gördüklerinde '[عَارِضًا/bir bulut olarak]' Arz olunan, yani semânın bir tarafında beliren ve sonra semâyı kaplayan bir bulut olarak '[مُسْتَقْبِلًا أَوْدِيَتِهِمْ/vâdilerine doğru yönelen]' Onların üzerlerine '[الْمَغِيثُ/Mugîs]' denilen vâdilerinden kara bir bulut çıkmıştı. Onlar yağmurdan mahrum idiler. Bu bulutu görünce birbirlerini tebşîr etmişlerdi. 'قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطَرٌ' Bu, bize yağmur getiren bir buluttur' Allahu (تعالى) buyurdu ki: 'يَلَّ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ' Bilakis, o sizin acele istediğiniz bir rüzgârdır, içinde elîm bir azâb vardır.' Ve bu rüzgâr, çadırları ve içindekileri, havada uçuşan çekirgeler gibi görününceye dek sürüklemeye başlamıştı." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 263. sayfa]

²³⁹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'قُلُوا لَا نَصْرَ لَهُمْ/Öyleyse onlara nusret etmeli değil miydi' Mânâsı: Onlara yardım etmeli değil miydi? '[الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا]' Allah'ın dûnundan yakınlaştıracı olarak o ittihaz ettikleri ilâhlar' Yani: Azâbımızı, putlar onlardan men' etmeli değil miydi? '[قُرْبَانًا/yakınlaştıracı olarak]' Bunu ancak şunun için söylemiştir; çünkü onlar: 'Muhakkak ki bizim bunlara ibâdet edişimiz bizi Allah'a yaklaşıyor!' diyorlardı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 161. sayfa]

²³⁹² Bu açıklama İmâm Taberî (رحمه الله)'a aittir, şöyle der: "'[يَلَّ ضَلُّوا عَنْهُمْ/Bel dallu anhum]' Bilakis, ibâdet etmiş oldukları ilâhları onları terketmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 132. sayfa]

Ve hani cinlerden Kur'ân'ı dinleyen bir neferi sana yönlendirmiştik. Böylece ona hazır bulunduklarında, demişlerdi ki: 'Susun!' Nihâyet (Kur'ân) bitince inzâr ediciler olarak kavimlerine döndüler.(29)²³⁹⁴

Dediler ki: 'Ey kavmimiz! Muhakkak ki biz, Mûsâ'nın ardından inzâl edilmiş, kendinden öncekini tasdîk eden, hakka ve mustakîm yola hidâyet eden²³⁹⁵ bir Kitâb dinledik.'(30)

'Ey kavmimiz! Allah'ın dâvetçisine icâbet edin ve ona îmân edin, (Allah) sizin için günâhlarınızdan mağfiret etsin ve sizi elîm bir azâbtan kurtarsın.'(31)²³⁹⁶

Ve kim Allah'ın dâvetçisine icâbet etmezse, artık Arz'da (Allah'ı) âciz bırakıcı değildir ve onun için O'nun dûnundan velîler yoktur. İşte onlar, mübîn bir dalâlet içindedirler.(32)

Ve semâlar ve Arz'ı O halk eden ve onları halk etmekten yorulmayan Allah'ın mevtâyâ hayât vermeye kâdir olduğunu görmediler mi? Evet, muhakkak ki O, her şey üzerine kadîrdir.(33)

Ve o küfredenler ateş üzerine arz olunacağı gün (denir ki): 'Bu, hakk değil mi?' Derler ki: 'Evet, Rabbimize andolsun!' (Allah) buyurur ki: 'Öyleyse küfretmiş olduğunuzdan dolayı tadın azâbı.'(34)

O halde sabret, resûllerden azîm sâhiblerinin sabrettikleri gibi.²³⁹⁷ Ve onlar için acele etme. Onlar, vaad olunduklarını görecekleri gün, gündüzden bir saatten başka

²³⁹³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'وَذَلِكَ إِفْكَهُمُ/Ve bu, onların ifkleri]' Yani: Söylemiş oldukları yalanları." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 264. sayfa]

²³⁹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ/Ve hani cinlerden bir neferi sana yönlendirmiştik.' Cinlerden bir tâifeyi. '[يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا]/يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا]' Yani: Dinleyin! Bu, onların gösterdiği bir edeb idi. '[فَلَمَّا قُضِيَ/Ve nihâyet (Kur'ân) bitince]' Okunması tamamlanınca. '[وَلَوْ إِلَى]/وَلَوْ إِلَى]' Yani: Kavimlerine döndüler ve Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'den dinledikleri ile onları inzâr ettiler/uyardılar." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Ahkâf Sûresi, 29. âyetin tefsîrinde]

²³⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'إِلَى الْحَقِّ/hakka hidâyet eden]' Doğruya irşâd eden ve içinde Allah'ın rızâsı olana delâlet eden. '[وَالْيَ طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ/ve mustakîm yola]' İçinde eğrilik olmayan bir yola ki o, İslâm'dır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 140. sayfa]

²³⁹⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ/Ey kavmimiz! Allah'ın dâvetçisine icâbet edin]' Yani Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e. '[وَأَمِنُوا بِهِ/ve onları tasdîk edin. '[عَذَابٍ أَلِيمٍ/elîm bir azâb]' Yani: Ateş." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 163. sayfa]

²³⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'فَاصْبِرْ كَمَا]/O halde sabret, resûllerden azîm sâhiblerinin sabrettikleri gibi.' Resûllerin hepsi azîm sâhibi idi. Allah ancak, azîm sâhibi olanları resûl ittihâz etmiştir. O halde onların sabrettikleri gibi sabret!" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 145. sayfa]

kalmamış gibidirler. (Bu,) bir tebliğdir. Artık fâsıklar kavminden başkası helâk edilir mi?(35)²³⁹⁸

---

²³⁹⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[بلاغ/Bir tebliğdir.]' Yani: Bu, bir tebliğdir. Ve o, Kur'ân'a işâret etmektedir. '[فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ]/Artık fâsıklar kavminden başkası helâk edilir mi?]' Yani kâfirler. Ve: '[الْفَاسِقُ/Fâsık]' Allah'a itaatten hûruc edendir/çıktır. Ve işte bu kâfir(in hâli)dir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 165.-166. sayfalar]

47. MUHAMMED SÛRESİ (38 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

O küfredenler ve Allah yolundan²³⁹⁹ alıkoyanlar, (Allah) onların amellerini idlâl etmiştir.(1)²⁴⁰⁰

Ve o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler ve Muhammed'in üzerine inzâl edilene - ve o Rabblerinden bir hakktır- îmân edenler, (Allah) onlardan kötülüklerini keffâretlemiş ve durumlarını ıslâh etmiştir.(2)

Bu, o küfredenlerin bâtıla tâbi olmaları ve o îmân edenlerin Rabblerinden hakka tâbi olmalarındandır. İşte Allah insânlara mesellerini böyle darb eder.(3)

Öyleyse o küfredenlere mülâki olduğunuzda, hemen boyunlarına darb edin. Nihâyet onları iyice vurup sindirince, o zaman bağı şiddetlendirin. Artık bunun ardından ya karşılıksız veya fidye karşılığı (esirleri salın), harb ağırlıklarını bırakıncaya kadar²⁴⁰¹ böyledir. Ve Allah dileyeydi, elbette onlardan oç alırdı. Ve lâkin bazınızı bazısı ile ibtilâ etmesi için (böyle)dir. Ve Allah yolunda o katledilenlerin amellerini, artık (Allah) aslâ boşa çıkarmayacaktır.(4)

Onları hidâyete erdirecek ve durumlarını ıslâh edecektir.(5)

Ve kendileri için târif ettiği Cennet'e onları dâhil edecektir.(6)

Ey o îmân edenler! Eğer Allah'a nusret ederseniz, (O da) size nusret eder²⁴⁰² ve ayaklarınızı sâbitleştirir.(7)²⁴⁰³

²³⁹⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[سَبِيلُ اللَّهِ/Allah yolu]' Hidâyet yolu, yani İslâm." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 234. sayfa]

²⁴⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[أَصْلَ أَعْمَالِهِمْ/amellerini idlâl etmiştir]' Allah onların amellerini, hidâyet üzere olmayan ve doğruluk üzere olmayan bir dalâlet kılmıştır. Çünkü o ameller, şeytânın yolunda işlenmiş olup istikâmet üzere değildir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 151. sayfa]

²⁴⁰¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[حَتَّى تَضَعَ أُوزَارَهَا/harb ağırlıklarını bırakıncaya kadar]' Şirk olmayıncaya kadar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 157. sayfa]

²⁴⁰² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ/Eğer Allah'a nusret ederseniz, (O da) size nusret eder]' Çünkü Kendisinden isteyene vermesi ve O'na yardım edene yardım etmesi Allah üzerine bir hakktır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 161. sayfa]

Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) ise der ki: "[إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ/Eğer Allah'a nusret ederseniz, (O da) size nusret eder]' Mânâsı: Allah'ın Nebîsine veya Allah'ın Dîn'ine nusret/yardım ederseniz, (Allah da) size nusret eder. Ve Allah'ın nusret etmesi ise muhâfaza etmesi ve hidâyet vermesidir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 170. sayfa]

²⁴⁰³ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "[وَيُثَبِّتْ أَفْئَامَكُمْ/ve ayaklarınızı sâbitleştirir]' Onlara karşı sizi

Ve o küfredenler, artık yıkım onlar içindir. Ve (Allah) onların amellerini idlâl etmiştir.(8)²⁴⁰⁴

Bu, Allah'ın inzâl ettiğini onların kerih görmelerindendir. Böylece onların amellerini boşa çıkarmıştır.(9)

O halde Arz'da seyr etmediler mi? Böylece onlardan o öncekilerin âkibetlerinin nasıl olduğuna nazar etsinler. Allah onları dumûra uğratmıştır ve (bu) kâfirler için (de) emsâli vardır.(10)

Bu, Allah'ın o îmân edenlerin mevlâsı olmasından ve küfredenler, onlar için mevlâ olmamasındandır.(11)

Muhakkak ki Allah, o îmân edenleri ve sâlih ameller işleyenleri altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil eder. Ve o küfredenler metâlanırlar ve davarların yediği gibi yerler. Ve ateş onlar için kalacak yerdir.(12)

Ve nice karye var ki, onlar seni o ihrâc eden karyenden²⁴⁰⁵ kuvvetçe daha şiddetliydi.²⁴⁰⁶ Onları helâk ettik, artık onlar için bir nusret edici yoktur.(13)²⁴⁰⁷

O halde Rabbinden bir beyyine üzerinde bulunan kimse, amelinin kötülüğü kendisine ziynetlendirilen ve hevâlarına tâbi olan kimseler gibi midir?(14)

Muttakîler için o vaad edilen Cennetin meseli şöyledir: Orada bozulmayan nehirler ve tadının değişmediği süttü nehirler ve içenler için lezzet veren şarâbtan nehirler ve saf baldan nehirler vardır. Ve onlar için orada bütün semerelerden ve Rabblerinden bir mağfiret vardır. (Bunlar) ateşte o muhalled ve kaynar sudan içirilip de barsakları parçalanan kimseler gibi midir?(15)

---

kuvvetlendirir ve size cesâret verir, tâ ki onların sayısı çok ve sizin sayınız az olsa bile onlardan çekinmezsiniz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 161. sayfa]

²⁴⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَضَلَّ أَعْمَالَهُمْ]/amellerini idlâl etmiştir'" Allah onların amellerini, hidâyetsiz ve istikâmitsiz işlenmiş kılmıştır. Çünkü o ameller, Rahmân'a itaat içerisinde değil de şeytânâ itaat içerisinde işlenmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 161. sayfa]

²⁴⁰⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[مِنْ كَارِيَةٍ/karyenden]" Onun karyesi Mekke'dir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 165. sayfa]

²⁴⁰⁶ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً]/onlar kuvvetçe daha şiddetliydi]" Oraların ehli kuvvetçe daha şiddetliydi." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 239. sayfa]

²⁴⁰⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "'[أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ]/Onları helâk ettik, artık onlar için bir nusret edici yoktur.'" Yani: Azâbımızı onlardan men' edecek kimseleri olmamıştır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 173. sayfa]

Ve onlardan seni dinleyenler vardır. Nihâyet senin indinden hurûc ettiklerinde, o ilim verilenlere²⁴⁰⁸ derler ki: 'Demin ne dedi?' İşte bunlar, onlar ki, Allah kalblerinin üzerini mühürlemiş ve hevâlarına tâbi olmuşlardır.(16)²⁴⁰⁹

Ve o hidâyet bulanlar, (Allah,) hidâyetlerini ziyâde etmiş ve onlara takvâlarını vermiştir.(17)

Artık onlar, Saat'in²⁴¹⁰ kendilerine ansızın gelmesinden başkasını mı bekliyorlar? İşte onun şartları gelmiştir.²⁴¹¹ Fakat onlara geldiğinde, onlar için tezekkür etmeleri neye yarar?(18)²⁴¹²

Şimdi ilmet ki, Allah'tan başka ilâh yoktur.²⁴¹³ Ve günâhın için ve mü'minler ve mü'mineler için istiğfâr et.²⁴¹⁴ Ve Allah, dolaştığımız yeri ve kalacağımız yeri ilmeder.(19)

²⁴⁰⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمِنْهُمْ مَنْ] Ve onlardan seni dinleyenler vardır.' Bunlar münâfıklardır. '[لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ] o ilim verilenlere]' Sahâbe (رضي الله عنهم)'dur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 170. sayfa]

²⁴⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ] ve hevâlarına tâbi olmuşlardır.' Yani: Küfre tâbi olmada hevâlarına tâbi olmuşlardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 173. sayfa]

²⁴¹⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

²⁴¹¹ İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَإِنَّ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً] Artık onlar, Saat'in kendilerine ansızın gelmesinden başkasını mı bekliyorlar?' Yani: Onlar bundan gâfil iken (kendilerine ansızın gelmesinden). '[أَشْرَاطُهَا]' onun şartları' Yani onun yaklaşmasının emâreleri." Devamla der ki: "Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in ba's edilmesi Saat'in şartlarındandır. Çünkü o, resûllerin sonuncusudur. Allah (سبحانه وتعالى) onunla Dîn'i kemâle erdirmiş ve onunla âlemlerin üzerine hüccetini ikâme etmiştir. Ve o (صلوات الله وسلامه عليه) Saat'in emârelerini ve şartlarını haber vermiş, bu hususları beyân etmiş ve kendisinden önce hiçbir nebîye verilmeyen bir kesinlikle îzah etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Muhammed Sûresi, 18. âyetin tefsîrinde]

²⁴¹² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا] فأتى لهم إذا/Fakat onlara geldiğinde, onlar için tezekkür etmeleri neye yarar?' Kendilerine Saat geldiği vakit, tezekkür etmeleri veya tevbe etmeleri neye yarar ki?" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 173. sayfa]

²⁴¹³ Hammûd bin Câbir bin Mübârek el-Hârisî der ki: "İmâm Buhârî (رحمه الله), Sahîh'inde şöyle bir bab açar ve der ki: 'İlim, Kavil ve Amelden Öncedir Bâbı.'" Ve bu âyeti şâhid/delil getirir ve şu bilgileri verir: "Aynî (رحمه الله) şöyle demiştir: 'Yani bu, ilmin sözden ve amelden önce geldiğinin beyânı hakkında bir baktır. Bununla, bir şeyin önce bilindiğini, sonra söylendiğini ve (sonra da) onunla amel edildiğini murâd etmiştir. İlim, bu ikisinden önce gelir. Aynı şekilde ilim, şeref bakımından da bu ikisinden önce gelir. Çünkü o (ilim), kalbin amelidir ve kalb de beden uzuvlarının en şerefliisidir.' [Umdetu'l-Kârî, 2/476] İbni Hacer (رحمه الله) der ki: 'İbn'ul-Münîr (رحمه الله) demiştir ki: 'Bununla ilmin, söz ve amelin sıhhati hususunda şart olduğunu; ilim olmadan söz ve amelin muteber olmadığını; ilmin sözden ve amelden önce geldiğini murâd etmiştir. Çünkü ilim, ameli sıhhatli kılan niyetin sahîh kılıcısıdır. Zihne bazılarının ilmin durumunu küçülterek ve ilmin talebinde gevşek davranarak söyledikleri: 'Şüphesiz ki amel olmadan ilim fayda vermez' sözü zihne gelmesin diye musannif buna dikkat çekmiştir.'" [Feth'ul-Bârî, 1/160] [Hammûd bin Câbir bin Mübârek el-Hârisî, Bid'atların Tenkidinde Ve Bid'at Ehlini Dâvette Selef Menheci, 19. sayfa]

²⁴¹⁴ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيِكَ] واستغفر لدنياك

Ve o î mân edenler derler ki: 'Bir sûre inzâl edilmiş olsaydı.' Fakat muhkem ve içinde kıtâl zikredilen bir sûre inzâl edildiğinde, o kalblerinde maraz olanların ölümden üzerlerine baygınlık gelmişlerin nazarıyla sana nazar ettiklerini görürsün. Artık (ölüm) onlar için evlâdır.(20)

İtaat ve mârûf bir söz! Öyle ki iş azmolunca, o vakit Allah'a sadâkât gösterelecekti, elbette onlar için daha hayırlı olurdu.(21)²⁴¹⁵

Öyleyse yüz çevirdiğinizde, Arz'da fesâd çıkarmanız ve rahîmlerinizi²⁴¹⁶ kesmeniz sizden umulur değil mi?(22)

İşte onlar, Allah'ın o lânet ettikleridir. Böylece onları sağırлаştırmış ve gözlerini âmâ etmiştir.(23)

Daha Kur'ân'ı tedebbür etmiyorlar mı? Yoksa kalblerin üzerinde kilitleri mi var?(24)

Muhakkak ki kendilerine hidâyet tebeyyün etmesinin ardından²⁴¹⁷ arkaları üzerine o irtidât edenler, şeytân onlar için süslemiş²⁴¹⁸ ve kendilerini (uzun) emellere düşürmüştür.(25)²⁴¹⁹

Bu, onların Allah'ın inzâl ettiğini o kerih görenlere: 'İşin bazısında size itaat edeceğiz.' demelerindendir.²⁴²⁰ Ve Allah onların sırlarını ilmeder.(26)

(صلى الله عليه وسلم) Nebî et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3259.); Tirmizî hadîs için: 'Hasen-Sahîhtir' demiştir; Şeyh el-Elbânî ise 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de: 'Sahîhtir' demiştir]

²⁴¹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[طَاعَةً وَقَوْلًا] **İtaat ve mârûf bir söz!**" Allah bunu münâfıklara emretmiştir. '[فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ]/Fakat iş azmolunca]' İş (baş) geldiği zaman." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 176. sayfa]

²⁴¹⁶ akrabalık bağlarınızı

²⁴¹⁷ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى]/kendilerine hidâyet tebeyyün etmesinin ardından]' Yani: Hakk, kendileri için vâzıh/açık olmasının ardından." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1312. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁴¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى]/Muhakkak ki kendilerine hidâyet tebeyyün etmesinin ardından arkaları üzerine o irtidât edenler]' Onlar, ehl-i kitâba mensûb Allah düşmanlarıdır. Bunlar, Allah'ın Nebîsi Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in ve özelliklerini kendi indlerinde bilir ama sonra onu inkâr ederler. '[سَوَّلَ لَهُمُ]/seytân onlar için süslemiş]' Onlar için ziynetlendirmiş." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 180.-181. sayfalar]

²⁴¹⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَأَمَلَى لَهُمْ]/ve kendilerini (uzun) emellere düşürmüştür]' Yani: Onlara uzun ömür vermek sûretiyle kendilerine mühlet vermiştir. Bu kavi, Allahu (تعالى)'ya râcidir. Mânâsı: Ve Allahu (تعالى) kendilerini (uzun) emellere düşürmüştür." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 182. sayfa]

²⁴²⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ]

O halde melekler vecihlerine ve arkalarına darb ederek onları vefât ettirirken nasıl olacak?(27)

Bu, onların Allah'ı kızdırana tâbi olmaları ve rızâsını kerih görmelerindendir. Böylece onların amellerini boşa çıkarmıştır.(28)

Yoksa o kalblerinde maraz olanlar, Allah'ın kinlerini asla ihrâc etmeyeceğini mi hesâb ettiler?(29)

Ve eğer dileseydik, elbette onları sana gösterirdik de sen onları simâlarından tanırdın. Ve elbette sen onları sözlerinin tarzından tanırsın. Ve Allah amellerinizi ilmeder.(30)

Ve elbette sizden mücâhidleri ve sabredenleri ilmedinceye kadar sizi ibtilâ edeceğiz. Ve haberlerinizi (de) ibtilâ edeceğiz.(31)

Muhakkak ki o küfredenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar ve kendilerine hidâyet tebeyyün etmesinin ardından Resûl'e şikâk edenler,²⁴²¹ Allah'a asla bir şey zarar veremezler ve onların amellerini boşa çıkaracaktır.(32)²⁴²²

Ey o îmân edenler! Allah'a itaat edin ve Resûl'e itaat edin. Ve amellerinizi ibtâl etmeyin.(33)²⁴²³

Muhakkak ki o küfredenler ve Allah yolundan alıkoyanlar sonra -ve onlar küffâr oldukları halde- ölenler, artık Allah onları asla mağfiret etmeyecektir.(34)

قَالُوا لِلَّذِينَ كَرَهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ/Bu, onların Allah'ın inzâl ettiğini o kerih görenlere: 'İşin bazısında size itaat edeceğiz.' demelerindendir.' Bunlar, münâfıklardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 182. sayfa]

²⁴²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ/Muhakkak ki o küfredenler ve Allah'ın yolundan alıkoyanlar]' Buyuruyor ki: Muhakkak ki, Allah'ın tevhîdini inkâr eden ve insanları, resûllerin kendisiyle ba's edildiği/gönderildiği (Allah'ın) Dîn'inden o alıkoyanlar!]' [وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ الْهُدَى/ve kendilerine hidâyet tebeyyün etmesinin ardından Resûl'e şikâk edenler]' Buyuruyor ki: Resûlu Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'e muhâlefet ettiler; Ona karşı savaştılar ve onun ba's edilmiş bir nebî ve irsâl edilmiş bir resûl olduğunu bilmelerinin ardından ona eziyyet ettiler. Halbuki onlar, kendisini tanımakla vâzıh/açık yolu ve onun Allah'ın Resûlu olduğunu bilmişlerdi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 186. sayfa]

²⁴²² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ/Allah'a asla bir şey zarar veremezler]' Yani: Allah'tan bir şeyi eksiltemezler. 'وَسَيُحِيطُ أَعْمَالُهُمْ/ve onların amellerini boşa çıkaracaktır]' Yani: Onların amellerini bâtil kılacaktır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 184. sayfa]

²⁴²³ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى), mü'min kullarına, O'na itaat etmelerini ve Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'e (de) itaat etmelerini emretmiş ve şöyle buyurmuştur: '[أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ/Ey o îmân edenler! Allah'a itaat edin ve Resûle itaat edin.]' Yani: 'Allah'ın Kitâb'ı ve Resûlu'nun Sünnet'inde zikrolunan şerîata dâir emrolunduğunuz hususlarda Allah'a ve Resûlu'ne itaat ediniz.' Sonra da Allah (سبحانه وتعالى), kullarını, kafirlerin küfür üzerinde ısrâr ederek yaptıklarını boşa çıkarmaları gibi amellerini ibtâl etmekten nehyetmiş ve şöyle buyurmuştur: '[وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ/Ve amellerinizi ibtâl etmeyin.]'" [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1378. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Öyleyse gevşemeyin ve barışa -ve sizler üstün iken- dâvet etmeyin. Ve Allah sizinle beraberdir ve amellerinizi asla eksiltmeyecektir.(35)²⁴²⁴

Dünyâ hayâtı ancak bir oyun ve eğlencedir. Ve eğer îmân eder ve takvâ ederseniz, size ecirlerinizi verir ve sizden mallarınızı istemez.(36)

Eğer sizden onları isteyip de sizi zorlasa, cimrilik edersiniz ve (bu) sizin kinlerinizi ihrâc eder.(37)

İşte siz şunlarsınız: Allah yolunda infâk etmeye dâvet ediliyorsunuz, fakat sizden kimisi cimrilik ediyor. Ve kim cimrilik ederse, o takdirde ancak kendi nefsine cimrilik eder. Ve Allah Ganîyy'dir ve siz fukarasınız. Ve eğer yüz çevirerseniz, sizden başka bir kavmi (yerinize) tebdîl eder, sonra sizin emsâliniz olmazlar.(38)

---

²⁴²⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَلَا تَهِنُوا/Öyleyse gevşemeyin]' Zayıflık göstermeyin!" Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ/Öyleyse gevşemeyin ve barışa dâvet etmeyin.]" İki tâife içerisinde, rakibine ilk yenilenler siz olmayın. '[وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ/ve sizler üstün iken]' Siz, Allah'a onlardan daha evlâ iken. '[وَلَنْ يَّتْرَكَكُمْ أَعْمَالُكُمْ/ve amellerinizi asla eksiltmeyecektir]' Amelleriniz husûsunda size zulmetmeyecektir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 188. ve 190. sayfalar]

48. FETH SÛRESİ (29 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Muhakkak ki Biz, sana mübîn bir fetih açtık.(1)

(Bu,) Allah'ın, senin geçmiş ve gelecek günâhlarını mağfîret etmesi ve üzerine nîmetini tamamlaması ve seni Sırât-ı Mustakîm'e²⁴²⁵ hidâyet etmesi içindir.(2)

Ve Allah'ın sana azîz bir nusretle nusret etmesi (içindir).(3)²⁴²⁶

O, O ki mü'minlerin kalblerine, îmânlarını îmân ile ziyâde etmeleri için sekîneti inzâl edendir.²⁴²⁷ Ve semâların ve Arz'ın orduları Allah'ındır. Ve Allah, Alîm, Hakîm olandır.(4)

(Bu,) mü'minleri ve mü'mineleri, altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere - orada muhalledlerdir- dâhil etmesi ve onlardan kötülüklerini keffâretlemesi içindir. İşte bu, Allah indinde azîm bir başarıdır.(5)

Ve Allah'a, kötü bir zan ile zanda bulunan münâfıkları ve münâfıkları ve müşrikleri ve müşrikeleri azâb etmesi içindir. Kötülük dâiresi üzerlerine olsun. Ve Allah onlar

²⁴²⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "[الصراط/Sırât]' Yoldur. '[المستقيم/Mustakîm]' (ise) '[الصراط/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtîha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

²⁴²⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا]' Ve Allah'ın sana azîz bir nusretle nusret etmesi (içindir).] Yani: İçerisinde zillet olmayan bir izzetle nusret etmesidir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 191. sayfa]

²⁴²⁷ İmâm Âcurrî (رحمه الله) hasen bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ]' O, O ki mü'minlerin kalblerine, îmânlarını îmân ile ziyâde etmeleri için sekîneti inzâl edendir.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Şüphesiz ki Allah (سبحانه وتعالى) Nebîsi Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'i: 'Allah'tan başka ilâh yoktur.' şehâdeti ile ba's etmiştir. Mü'minler kelime-i şehâdeti tasdîk edince Allah onlara namâzı ziyâde etmiştir. Namâzı tasdîk ettiklerinde Allah onlara orucu ziyâde etmiştir. Orucu tasdîk ettiklerinde onlara zekâtı ziyâde etmiştir. Zekâtı tasdîk ettiklerinde onlara haccı ziyâde etmiştir. Haccı tasdîk ettiklerinde onlara cihâdı ziyâde etmiştir. Sonlar onlar için Din'lerini kemâle erdirmiştir. Bunun üzerine Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurdu: 'الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا]' Bugün sizin için dîninizi kemâle erdirdim ve üzerinize nîmetimi tamamladım ve sizin için Dîn olarak İslâm'a râzı oldum.]' [Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî, Kitâbu's-Şerîâ, 556. sayfa (196.)]

İmâm Ebu Bekir el-Hallâl (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Uyeyne (رحمه الله)'a îmândan suâl edildiğini o da bunun üzerine şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Kavil ve ameldir. Ziyâdeleşir ve noksanlaşır. '[لِيَزْدَادُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ]' (ayetini) okumadın mı?" [Ebu Bekir Ahmed bin Muhammed bin Hârûn bin Yezîd el-Hallâl, Kitâbu's-Sunne, 1.-3. cilt, 591. sayfa (1042.)]

İmam Acurrî (رحمه الله) sahîh bir sened ile AbdurRezzâk (رحمه الله)'ın şöyle dediğini nakletmiştir: "Ma'mer'i ve Sufyân es-Sevrî'yi ve Mâlik bin Enes'i ve İbn Cureyc'i ve Sufyân ibn Uyeyne (رحمهم الله)'ı işittim: 'İmân, kavil ve ameldir, ziyâdeleşir ve noksanlaşır.' diyorlardı." [Ebu Bekr Muhammed el-Acurrî, 2. cilt, Kitâbu's-Şerîâ, 606. sayfa (243.)]

üzerine gazablanmış ve onları lânetlemiş ve onlar için Cehennem'i hazırlamıştır. Ve (o) ne kötü bir dönüş yeridir.(6)

Ve semâların ve Arz'ın orduları Allah'ındır. Ve Allah, Azîz, Hakîm olandır.(7)

Muhakkak ki Biz, seni bir şâhid olarak ve bir mübeşşir olarak ve bir nezîr olarak irsâl ettik.(8)

Allah'a ve Resûlu'ne îmân etmeniz ve ona yardım etmeniz ve ona saygı göstermeniz ve sabah ve akşam O'nu tesbîh etmeniz için.(9)

Muhakkak ki sana o bîat edenler, ancak Allah'a bîat etmişlerdir. Allah'ın eli onların ellerinin fevkindedir. O halde kim (ahdini) bozarsa, artık ancak nefsi aleyhine bozmuş olur. Ve kim Allah'a verdiği ahdi ifâ ederse, o zaman ona azîm ecir verecektir.(10)

A'râbilerden geri bırakılanlar sana diyecekler ki: 'Bizi mallarımız ve ehlimiz meşgûl etti.²⁴²⁸ Öyleyse bizim için istiğfâr et.' Onlar kalblerinde olmayanı lisânları ile söylerler. De ki: 'Artık sizin için Allah'tan bir şeye kim mâlik olur, eğer sizin için bir zarar murâd ederse veya sizin için bir menfaat murâd ederse? Bilakis, Allah amel ettiklerinize Habîr olandır.'(11)

Bilakis, siz Resûl'un ve mü'minlerin ehlerine ebeden dönmeyeceklerini zannettiniz. Ve bu, kalblerinizde ziynetlendirildi ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz. Ve helâke uğramış bir kavim²⁴²⁹ oldunuz.(12)²⁴³⁰

Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne îmân etmezse, o takdirde muhakkak ki Biz, kâfirler için bir çılgın alev hazırladık.(13)

Ve Allah'ındır semâların ve Arz'ın mülkü. Dilediğine mağfîret eder ve dilediğine azâb eder. Ve Allah, Gafûr, Rahîm olandır.(14)

²⁴²⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'Bizi mallarımız ve ehlimiz meşgûl etti.' hakkında demiştir ki: "Bunlar Medîne a'râbileri/bedevîleri: Cüheyne ve Müzeyne (kabîleleri idi). Mekke'ye çıkarken onlardan kendisine tâbi olmalarını istemişti." Devamla İmâm Mucâhid (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve (onlar ise): 'Meşgûlüz!' şeklinde mâzeret ileri sürmüşlerdi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 212. sayfa]

²⁴²⁹ Bu açıklama yine Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[kavmen bûran]' Helâke uğramış (bir kavim). [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 214. sayfa]

²⁴³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[بَلْ ظَنَنْتُمْ أَنْ يَنْفَلِتَ الرُّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزَيَّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَنْتُمْ ظَنَّهُ السَّوَاءَ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا]' Bilakis, siz Resûl'un ve mü'minlerin ehlerine ebeden dönmeyeceklerini zannettiniz. Ve bu kalblerinizde ziynetlendirildi ve kötü bir zan ile zanda bulundunuz. Ve helâke uğramış bir kavim oldunuz." Allah'ın Nebîsi (صلی الله علیه و سلم)'in ve ashâbının bu cepheden rücû etmeyeceklerini, helâk olacaklarını zannettiler. İşte bu onların Nebî (صلی الله علیه و سلم)'in ardında kalmalarının sebebidir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 213. sayfa]

Geri bırakılanlar, ganîmetlere -onları almak için- gittiğinizde, diyecekler ki: 'Bizi bırakın size tâbi olalım.' Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyi murâd ederler. De ki: 'Bize asla tâbi olmayacaksınız. İşte sizin için Allah önceden böyle buyurmuştur.' Bunun üzerine diyecekler ki: 'Bilakis, bize hased ediyorsunuz.' Bilakis, onlar fıkhedemez olmuşlardır, azı müstesnâ.(15)²⁴³¹

A'râbilerden geri bırakılanlara de ki: 'Siz, şiddetli savaş ehli²⁴³² bir kavme dâvet olunacaksınız. Onlarla kıtâl edersiniz veya müslüman olurlar. Bu durumda eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir ecir verir. Ve eğer bundan önce yüz çevirdiğiniz gibi yüz çevirirseniz, size elîm bir azâbla azâb eder.'(16)²⁴³³

Âmâ üzerine güçlük yoktur ve topal üzerine güçlük yoktur ve marazlı üzerine güçlük yoktur. Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederse, onu altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil eder. Ve kim yüz çevirirse, ona elîm bir azâbla azâb eder.(17)

²⁴³¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ/GERİ BIRAKILANLAR DİYECEKLER Kİ' Yani Hudeybiyye'de geride kalanlar. '[إِذَا أَنْطَلَقْتُمْ]/gittiğinizde' Ey mü'minler, yürüdüğünüzde ve gittiğinizde. '[إِلَى مَغَانِمٍ] إلى مغانم' ganîmetlere -onları almak için-' Yani Hayber ganîmetlerini. '[ذَرُونَا نَتَّبِعْكُمْ]/Bizi bırakın size tâbi olalım.' Oranın ehliyle kıtâle şahid olmak için sizinle Hayber'e (gelelim). Bu da onların (sahâbenin) Hudeybiyye'den döndüklerinde Allah'ın onlara Hayber'in fethini vaadetmiş olması ve Mekke ehlinin ganîmetlerinin yerine Hayber'in ganîmetlerini Hudeybiyye'de bulunanlara has kılmış olması sebebiyledir. Çünkü onlar Mekke'den sulh ile döndüklerinde Mekke ehlinin hiçbir şey almamışlardı. '[يُرِيدُونَ أَنْ يُبَدِّلُوا كَلَامَ اللَّهِ] Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyi murâd ederler.' Allah (تعالى)'nın Hayber ganîmetlerini Hudeybiyye ehline has kılmış olduğu vaadini tağyîr etmeyi/değiştirmeyi murâd ederler. '[فَلَنْ تَتَّبِعُونَا]/De ki: 'Bize asla tâbi olmayacaksınız.' Hayber'e (giderken). '[كَذَلِكَ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ] İşte sizin için Allah önceden böyle buyurmuştur.' Yani, biz size geri dönmeden önce Allah Hayber ganîmetlerini Hudeybiyye ehline has kılmıştır, onlardan gayrının onda nasîbi yoktur. '[فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُونَنَا]/Bunun üzerine diyecekler ki: 'Bilakis, bize hased ediyorsunuz.' Yani, bize olan hasediniz ganîmetlerde bizim de sizlerle birlikte nasîbimiz olmasından sizi men ediyor. '[بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ] Bilakis, onlar fıkhedemez olmuşlardır' Yani, Allah'tan Dîn'de lehlerine ve aleyhlerine ne olduğunu ilmetmiyorlar. '[أَلَا قَلِيلًا] azı müstesnâ' Onlardan (azı müstesnâ). (Onlar) Allah ve Resûlu'nu tasdik etmiş kimselerdir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 302. sayfa]

²⁴³² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'أُولَى بَأْسٍ] şiddetli savaş ehli' Huneyn günü Hevâzin ve Sakîf (kabilelerine) çağrılmışlardı. Onlardan bu çağrıya güzelce icâbet edip cihâda râğbet edenler vardı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 220. sayfa]

²⁴³³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[تَقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُوا] Onlarla kıtâl edersiniz veya müslüman olurlar' Yani onlarla cihâd ve kıtâl size şerân meşrûdur. Bu böylece onların aleyhlerine devam eder. Size ise onlara karşı nusret vardır. Ya da teslîm olurlar ve kıtâlsiz, seçerek Dîn'inize girerler. '[فَإِنْ تُطِيعُوا] Bu durumda eğer itaat ederseniz' Yani icâbet ederseniz, cihâda giderseniz ve üzerinize düşeni edâ ederseniz. '[يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ] Allah size güzel bir ecir verir. Ve eğer bundan önce yüz çevirdiğiniz gibi yüz çevirirseniz' Yani Hudeybiyye zamanında çağrılıp geri kaldığınızda. '[يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا] size elîm bir azâbla azâb eder'." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Fetih Süresi, 16. âyetin tefsîrinde]

Andolsun ki, Allah, ağaç altında sana bîat ettikleri zaman, mü'minlerden râzı olmuştur.²⁴³⁴ Bunun üzerine onların kalblerindekini ilmetmiş, böylece üzerlerine sekîneti inzâl etmiş ve kendilerine yakın bir fethi sevâb olarak vermiştir;(18)²⁴³⁵

Ve alacakları bol ganîmetleri (de). Ve Allah, Azîz, Hakîm olandır.(19)

Ve Allah size alacağınız bol ganîmetler vaad etmiştir. Böylece bunu size âcilen vermiş ve insânların ellerini sizden çekmiştir. Ve (bu,) mü'minler için bir âyet olması ve sizi Sırât-ı Mustakîm'e²⁴³⁶ hidâyet etmesi içindir.(20)

Ve başka (ganîmetler), onların üzerine (henüz) kudretiniz yetmemektedir,²⁴³⁷ Allah onları ihâta etmiştir. Ve Allah, her şey üzerine Kadîr olandır.(21)

Ve eğer o küfredenler sizinle kîtâl etseler, elbette arkalarını döneceklerdi, sonra bir velî bulamayacaklardı ve ne (de) bir nusret edici.(22)

Allah'ın önceden o gelip geçenlere Sünneti'dir. Ve Allah'ın Sünneti'ne asla bir tebdîl bulamazsın.(23)

Ve O, O ki, Mekke'nin batnında²⁴³⁸ -onların üzerlerine size zafer vermesinin ardından- onların ellerini sizden ve sizin ellerinizi onlardan çekendir. Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr olandır.(24)

Onlar, o küfredenlerdir ve sizi Mescidi'l-Harâm'dan ve durdurulmakta bulunan kurbanların mahalline ulaşmasından alıkoyanlardır. Ve eğer, kendilerini ilmetmediğiniz mü'min erkekler ve mü'mine kadınlar, onları ezmeniz, böylelikle ilmetmeden onlardan size bir sıkıntı isâbet etmesi olmasaydı (Allah fethi izin

²⁴³⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Câbir (رضي الله عنه)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "Hudeybiye günü bin dört yüz kişiydik. Ömer elini tutarken biz de ona ağacın altında -Semura ağacı- bîat ettik. Kaçmayacağımız üzerine bîat etmişken, ölüm üzerine bîat etmedik, yani Nebî (صلی الله عليه وسلم)'e." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 226. sayfa]

²⁴³⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَأَنبَاهُهُمْ فَتْحًا] ve kendilerine yakın bir fethi sevâb olarak vermiştir]" Ve bu Hayber'(in fethi)dir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 228. sayfa]

²⁴³⁶ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "[الصِّرَاطُ/Sırât]' Yoldur. '[المُسْتَقِيمُ/Mustakîm]' (ise) '[الصِّرَاطُ/Sırât]'ın sıfatıdır. Ve o, içinde eğriliği olmayan ve ondan sapılmayan demektir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Fâtiha Suresi, 6. âyetin tefsîrinde]

²⁴³⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَمْ تَقْدِرُوا]' Ve başka (ganîmetler), onların üzerine (henüz) kudretiniz yetmemektedir]" Yani: Âcem arâzisi. Ve şöyle de denmiştir: Mekke arâzisi. Ve şöyle de denmiştir: Allah'ın fethettiği ve Saat-(i Kıyâmet)'e kadar fethedeceği tüm arâziler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 203. sayfa]

²⁴³⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[بَيْطُنْ مَكَّةَ/Mekke'nin batnında]' Yani: Hudeybiyye. Ve onun batn/karın olarak isimlendirilmesinin sebebi Mekke'ye yakın olmasındandır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 204. sayfa]

verirdi).²⁴³⁹ (Bu,) Allah'ın dilediğini rahmetine dâhil etmesi içindir. Eğer onlar ayrılısalardı, elbette onlardan o küfredenlere elîm bir azâbla azâb ederdik.(25)²⁴⁴⁰

Hani o küfredenler kalblerinde hamiiyeti²⁴⁴¹ kılmışlardı, câhiliyye hamiiyetini. Bunun üzerine Allah, Resûlu üzerine ve mü'minler üzerine sekînetini inzâl etmiş ve onların takvâ kelimesine bağlı kalmalarını sağlamıştı. Ve onlar ona ehakk ve ona ehil olanlardı.²⁴⁴² Ve Allah, her şeye Alîm olandır.(26)

Andolsun ki, Allah, Resûlu'nun rüyâsını hakk ile tasdîk etmiştir. Elbette Mescidi'l-Harâm'a inşâAllah emîn olduğunuz halde, başlarınızı kazıtarak ve (saçlarınızı) kısaltarak dâhil olacaksınız, korkmayacaksınız.²⁴⁴³ Fakat sizin ilmetmediğinizi ilmetmiştir, böylece bunun dûnundan yakın bir fetih kılmıştır.(27)

O, O ki, Resûlu'nu hidâyet ve hakk Dîn ile -onu bütün dînlerin üzerine zâhir buyurmak için- irsâl edendir.²⁴⁴⁴ Ve Şehîd²⁴⁴⁵ olarak Allah kâfidir.(28)

²⁴³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Bu, Muhammed ve ashâbının Mekke'ye girmek (istediklerinde) reddedildikleri zamandır. Mekke'de ise mü'min erkekler ve mü'min kadınlar bulunmaktaydı. Bunun üzerine Allah onlara bilmeden ezâ edilmesini veya ezilmelerini kerîh görmüştür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 249. sayfa]

²⁴⁴⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demektedir: "[لَوْ تَرَيْنَا] /Eğer onlar ayrılısalardı' Yani: Müslümanlar müşriklerden ve müşrikler müslümanlardan ayrılısalardı ve bunun sonucu olarak ortada sadece has müşrikler kalsaydı. '[لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا] /elbette onlardan o küfredenlere elîm bir azâbla azâb ederdik]' Yani: Sizi onlara musallat ederdik, böylece onları katlederdiniz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 257. sayfa]

²⁴⁴¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[الْحَمِيَّة] /hamiiyet]' Gururdur. Ve bir şeyden gadabla imtinâ etmektir. Gururun övüleni ve zemmedileni vardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 205. sayfa]

²⁴⁴² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "[وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ] /ve onların takvâ kelimesine bağlı kalmalarını sağlamıştı. Ve onlar ona ehakk ve ona ehil olanlardı.' Allah'tan başka ilâh olmadığına şehâdet etmektir." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 229. sayfa]

²⁴⁴³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ] /Andolsun ki, Allah, Resûlu'nun rüyâsını hakk ile tasdîk etmiştir.' Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) kendisinin ve ashâbının Beyt'i tavaf ettiğini söyledi. Bunun üzerine Allah onun rüyâsını tasdîk etti ve buyurdu ki: [لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ] /Elbette Mescidi'l-Harâm'a inşâAllah emîn olduğunuz halde, başlarınızı kazıtarak ve (saçlarınızı) kısaltarak dâhil olacaksınız, korkmayacaksınız.]"

Yine İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "[فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا] /Fakat sizin ilmetmediğinizi ilmetmiştir.' Aralarında mü'min erkek ve mü'minelerin olduğu bir mekândan onu geri çevirmiştir. Allah (bu bildiğini) hidâyet etmeyi dilediğini rahmetine dâhil etmek için tehir etmiştir. '[لَمْ تَعْلَمُوا فَعَجِلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتَحًا قَرِيبًا] /böylece bunun dûnundan size yakın bir fetih kılmıştır.' Hayber. Hudeybiyye'den döndüklerinde Allah, Hayber'i onlara açmıştır, fethetmelerini sağlamıştır. Oranın (ganîmetlerini) Hudeybiyye ehli arasında taksîm etmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 257.-259. sayfalar]

²⁴⁴⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (تعالى) mü'minleri Resûl (عليه الله صلوات) 'nin düşmanlarına ve ve sâir Arz ehline karşı nusreti ile tebşîr ederek şöyle buyurmuştur: '[هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينٍ] /O, O ki, Resûlu'nu hidâyet ve hakk Dîn ile irsâl edendir.' Yani faydalı ilim ve sâlih amel ile."

Muhammed, Allah'ın Resûlu'dur. Ve onunla o beraber olanlar küffâr üzerine çok şiddetli, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rûkûya varırken, secde ederken görürsün. Allah'tan fazl ve rızâ isterler. Sîmâları secde eserinden vecihlerindedir.²⁴⁴⁶

Bu onların Tevrât'taki meselleridir ve İncil'deki meselleri: Bir ekin gibidir, filizini ihrâc etmiştir, derken onu güçlendirmiş, derken kalınlaşmış, derken gövdesi üzerine istivâ etmiştir,²⁴⁴⁷ ziraatçıların hoşuna gider. (Bu,) onlar ile küffârı öfkeliendirmek içindir.²⁴⁴⁸ Allah, onlardan o îmân eden ve sâlih ameller işleyenlere mağfiret ve azîm bir ecir vaad etmiştir.(29)²⁴⁴⁹

Devamla İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'لِيُظْهَرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ/onu bütün dînlerin üzerine zâhir buyurmak için]' Yani sâir Arz ehlinde tüm dînlerin ehli üzerine." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Feth Sûresi, 28. âyetin tefsîrinde]

²⁴⁴⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى) kavli: '[شَهِيدٌ/Şehîd]' Yani: Gözetici, her şey üzerine muttalî." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsîri, 2. cilt, 283. sayfa]

²⁴⁴⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'فَضْلًا مِنَ اللَّهِ/Allah'tan fazl]' Ve bu -onları Cennetine dâhil ederek lutfetmesinden dolayı- Allah'ın onlara rahmetidir. '[وَرِضْوَانًا/ve rızâ]' Ve Rabblarının onlardan râzı olmasından dolayı. '[وَجُوهَهُمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ/Sîmâları secde eserinden vecihlerindedir]' Vecihlerindeki alâmet namazlarındaki secdenin eseridir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 261. sayfa]

²⁴⁴⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَاسْتَوَى عَلَى سُوْقِهِ/derken gövdesi üzerine istivâ etmiştir]' Yani gövdesi üzerinde dik turmuştur. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 210. sayfa]

²⁴⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[يُغِيبُ الزُّرَّاعَ/ziiraatçıların hoşuna gider]' Güzelliği ziraatçıların hoşuna gider. '[لِيَغِيبَ بِهِمُ الْكُفَّارَ]/(Bu,) onlar ile küffârı öfkeliendirmek içindir.]' Yani mü'minler ve çoklukları ile. Nitekim bunun meseli/örneği İncil'de vardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 270. sayfa]

²⁴⁴⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا/Allah, onlardan o îmân eden ve sâlih ameller işleyenlere mağfiret ve azîm bir ecir vaad etmiştir.]' Yani: Cennet (vaad etmiştir)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 259. sayfa]

49. HUCURÂT SÛRESİ (18 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey o îmân edenler! Allah ve Resûlu'nun önüne geçmeyin²⁴⁵⁰ ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah, Semî'dir, Alîm'dir.(1)

Ey o îmân edenler! Seslerinizi Nebî'nin sesinin fevkine yükseltmeyin. Ve ona sözü -ve siz şuurunda olmadan amelleriniz boşa gitmemesi için- bazınızın bazısına bağırdığınız gibi bağırmayın.(2)²⁴⁵¹

Muhakkak ki Allah Resûlu'nun indinde seslerini kısınarlar, işte onlar, onlardır ki, Allah kalblerini takvâ için imtihân etmiştir. Onlar için bir mağfiret ve azîm bir ecir vardır.(3)

Muhakkak ki hücrelerin arkasından sana o nidâ edenler, onların ekserîsi akletmezler.(4)²⁴⁵²

Ve eğer onlar, sen onlara hurûc edinceye kadar sabretselerdi, elbette onlar için hayırlı olurdu. Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(5)

Ey o îmân edenler, eğer size bir fâsık bir haberle gelirse, hemen araştırın ki cehâlet ile bir kavme isâbet edersiniz de fiil ettiğinizin üzerine nedâmet duyanlar olursunuz.(6)²⁴⁵³

²⁴⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'يا أيها الذين آمنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله' [Ey o îmân edenler! Allah ve Resûlu'nun önüne geçmeyin]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Kitâb ve Sünnet'e muhâlif olanı söylemeyin." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 364. sayfa]

²⁴⁵¹ İmâm Ebu Bekir el-Hallâl (رحمه الله), Hasan el-Basrî (رحمه الله)'ın sahîh bir sened ile şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu kavim, amelleri boşa çıkaran ameller bulunduğunu görmüyor. Ve Allah (عز وجل) buyurdu ki: 'لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون' [Ey o îmân edenler! Seslerinizi Nebî'nin sesinin fevkine yükseltmeyin. Ve ona sözü -ve siz şuurunda olmadan amelleriniz boşa gitmemesi için- bazınızın bazısına bağırdığınız gibi bağırmayın.]" [Ebu Bekir Ahmed bin Muhammed bin Hârûn bin Yezîd el-Hallâl, es-Sunne, 5. cilt, 22. sayfa (1506.)]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "Şayet onların (yani ashâbın) seslerini Allah Resûlu (صلى الله عليه) 'in sesinden daha fazla yükseltmeleri amellerinin boşa gitmesine sebep olabiliyorsa, kendi görüşlerini, akıllarını, arzularını, siyaset ve bilgilerini Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in getirdiğinin önüne almaları ve ondan yüksek tutmaları nasıl olmalı? Bu durum amelleri haydi haydi boşa çıkarmaz mı?" [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Îlâmu'l-Muvakkîn an Rabbi'l-Âlemîn, 1. cilt, 51. sayfa]

²⁴⁵² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Sonra muhakkak ki O (تبارك وتعالى) hucurât, yani kadınlarının evlerinin arkasından, nidâ edenleri zemmetmiştir. Nitekim arapların kabaları böyle yapardı. İşte bunun üzerine şöyle buyurmuştur: 'أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ/onların ekserîsi akletmezler'" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hucurât Sûresi, 4. âyetin tefsîrinde]

²⁴⁵³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ' [eğer size

Ve ilmedin ki içinizde Allah Resûlu vardır. Eğer birçok işte size itaat etseydi, elbette sıkıntıya düşerdiniz.²⁴⁵⁴ Ve lâkin Allah sizi îmâna muhabbet ettirdi ve onu kalblerinizde ziynetlendirdi. Ve size küfrü ve fâsıklığı ve isyânı kerih buyurdu. İşte onlar, onlardır râşidler.(7)²⁴⁵⁵

(Bu,) Allah'tan bir fazl ve bir nîmettir. Ve Allah, Alîm'dir, Hakîm'dir.(8)

Ve eğer mü'minlerden iki tâife kıtâl ederlerse, o vakit aralarını ıslâh edin. Artık şayet onlardan biri diğeri üzerine bâğîlik ederse, o takdirde Allah'ın emrine dönünceye kadar o bâğîlik edenle kıtâl edin. Artık şayet dönerse, o zaman aralarını adâletle ıslâh edin ve (onlara) adâletli davranın. Muhakkak ki Allah, âdil davrananlara muhabbet eder.(9)

Mü'minler ancak kardeşlerdir. O halde kardeşlerinizin arasını ıslâh edin ve Allah'a takvâ edin, umulur ki siz rahmete erdirilirsiniz.(10)

Ey o îmân edenler! Bir kavim bir kavmi maskaralığa almasın, ola ki onlar kendilerinden daha hayırlıdırlar. Ve kadınlar kadınları (maskaralığa almasın), ola ki onlar kendilerinden daha hayırlıdırlar. Ve nefislerinizi karalamayın ve lâkablar ile atışmayın.²⁴⁵⁶ İmânın ardından fâsıklık ne kötü bir isimdir. Ve kim tevbe etmezse, işte onlar, onlardır zâlimler.(11)

bir fâsık gelirse]' Dediler ki: Fâsık burada yalancı (demek)tir. Luğavi manası ise -beyân ettiğimiz gibi- Allah'ın itaatinden çıkan kimsedir. **'[فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِجَهَالَةٍ/hemen araştırın ki cehâlet ile bir kavme isâbet edersiniz]'** Manası: Cehâlet ile bir kavme isâbet etmeyesiniz diye. İsâbetin buradaki mânâsı: Katletme, esîr ve ganîmet alma ile kan isâbetidir. **'[فَتُصِيبُوا عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ/de fiil ettiğinizin üzerine nedâmet duyanlar olursunuz]'** Yani fiilinize pişman hale gelirsiniz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîr'u'l-Kur'ân, 5. cilt, 217. sayfa]

²⁴⁵⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **"[وَاعْلَمُوا أَنَّ]** **Ve ilmedin ki içinizde Allah Resûlu vardır. Eğer birçok işte size itaat etseydi, elbette sıkıntıya düşerdiniz.]'** Bunlar Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in ashâbıdır. Eğer Allah'ın Nebî'si işlerin çoğunda onlara itaat etseydi sıkıntıya düşerlerdi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 291. sayfa]

²⁴⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **"[حَبَّبَ إِلَيْكُم]** **hemen muhabbet ettirdi ve onu kalblerinizde ziynetlendirdi]'** Onu ve güzelliğinin ziynetini onlara sevdirdi. **'[وَكُرَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ/Ve size küfrü ve fâsıklığı kerih buyurdu]'** Yalanı ve isyânı. Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e isyân. **'[أُولَئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ/İşte onlar, onlardır râşidler.]'** Allah'ın fazlı ve nimeti. Allah münâfıkların hepsini Kur'ân'da yalancılar olarak isimlendirdi. Ve fâsık, Allah'ın Kitâbı'ndaki tüm yalancılarıdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 291.-292 sayfa]

²⁴⁵⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **"[لَا يَسْخَرُ]** **Bir kavim bir kavmi maskaralığa almasın.]'** Bir kavim bir kavimle fakir bir kimsenin zengin veya fakir bir kimseden istemesinden dolayı alay etmesin. Bir kimse bir kimseye iyilikte bulunursa onunla alay etmesin. **'[وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ/Ve nefislerinizi karalamayın]'** Kötü konuşmayın. **'[وَلَا تَتَابَرُؤْا بِالْأَلْقَابِ/lâkablarla atışmayın]'** Bir kimsenin müslüman olmasına rağmen küfürle çağırılmasıdır.

İmâm Taberî (رحمه الله) yine sahîh bir sened ile İkrime (رحمه الله)'a Allah (عز وجل)'nin: **'[وَلَا تَتَابَرُؤْا بِالْأَلْقَابِ/lâkablarla atışmayın]'** kavli hakkında suâl edildiğini ve cevâben şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bu bir kimsenin bir kimseye: 'Ey münâfık! Ey kâfir!' demesidir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî

Ey o îmân edenler! Zannın²⁴⁵⁷ çoğundan ictinâb edin. Muhakkak ki zannın bazıları günâhtır. Ve tecessüs²⁴⁵⁸ etmeyin ve bazınız bazısını gıybet etmesin. Biriniz ölü kardeşinin etini yemeye muhabbet duyar mı? İşte onu kerih gördünüz. Ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah, Tevvâb'tır, Rahîm'dir.(12)

Ey insanlar! Muhakkak ki Biz, sizi bir erkek ve bir dişiden halk ettik. Ve sizi birbirinizle tanışmanız için şûbeler ve kabîleler kıldık. Muhakkak ki Allah indinde en mükerrem olanınız en takvâlıdır.²⁴⁵⁹ Muhakkak ki Allah, Alîm'dir, Habîr'dir.(13)

A'râbîler²⁴⁶⁰ dedi ki: 'Biz îmân ettik.' De ki: 'Siz îmân etmediniz ve lâkin deyin ki: 'Biz İslâm olduk.'²⁴⁶¹ Ve îmân henüz sizin kalblerinizin içine dâhil olmamıştır. Ve eğer Allah'a ve Resûlu'ne itaat ederseniz, sizin amellerinizden bir şey eksiltmez. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.'(14)

Mü'minler ancak Allah'a ve Resûlu'ne o îmân edenler, sonra kuşkuyla kapılmayanlar ve mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihâd edenlerdir.²⁴⁶² İşte onlar, onlardır sâdıklar.(15)

Tefsîrî'l-Kur'ân, 22. cilt, 300. sayfa]

²⁴⁵⁷ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[الظَّنَّ/Zann]' İnsanda birini birine tercih ettiği iki ihtimalin bulunmasıdır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Hucurât Sûresi Tefsîri, 49. sayfa]

²⁴⁵⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[تَجَسَّسُوا/Tecessüs]' İnsânların ayıplarını aramaktır. Allahu (تعالى) insânların setredilmiş/örtülmüş durumlarını araştırmaktan ve kusurlarını tâkib etmekten nehyetmiştir, ta ki Allah'ın örttükleri ortaya çıkmasın." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 342. sayfa]

²⁴⁵⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allahu (تعالى) insanlara haber vererek onları bir tek nefisten halkettiğini, ondan da eşini var ettiğini söylemektedir. O ikisi ise Âdem ile Havvâ'dırlar. Keza bütün insanlar Âdem ve Havvâ gibi topraktan gelme nisbetindeki şerefte eşittirler. Onlar ancak Allah'a itaat ve Resûlu'nu ittibâ olacak şekilde dîni işlerde birbirlerine üstün gelebilirler. İşte bu yüzden Allahu (تعالى) gıybet ve insânların birbirlerini hâkir görmelerinden nehyettikten sonra hepsinin beşeriyette eşit olduğuna dikkat çekmiştir. '[يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا]/Ey insânlar! Muhakkak ki Biz, sizi bir erkek ve bir dişiden halk ettik. Ve sizi tanışmanız için şûbeler ve kabîleler kıldık.' Yani: Aralarında tanışma hâsıl olması için. Hepsi kabîlelerine rücû eder. '[إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ]/Muhakkak ki Allah indinde en mükerrem olanınız en takvâlıdır.' Yani: Allahu (تعالى) indinde ancak takvâ ile üstün olursunuz, asâletle değil." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hucurât Sûresi, 13. âyetin tefsîrinde]

²⁴⁶⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "'[الْأَعْرَابُ/A'râbîler]' Tıpkı bedevîler gibi çölde yaşayan kimsedir. A'râbîler kendileriyle iftitâr ettiler." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Hucurât Sûresi Tefsîri, 60. sayfa]

²⁴⁶¹ İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Zührî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[قَالَتِ الْأَعْرَابُ أَمَّا قُلٌّ لَمْ تُولَدُوا وَلَكِنْ قَوْلُوا أَسْلَمْنَا]/A'râbîler dedi ki: 'Biz îmân ettik.' De ki: 'Siz îmân etmediniz ve lâkin deyin ki: 'Biz İslâm olduk.']" Muhakkak ki İslâm 'Kelime'dir ve îmân da ameldir." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 233.-234. sayfalar]

²⁴⁶² Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) der ki: "Burada cihâdın da, şüpheye düşmemenin de farz olduğu beyân edilmektedir. Cihâd her ne kadar farz-ı kifaye olsa da, işin başında bütün mü'minler cihâd ile muhâtabtırlar. Hepsi de onun farz olduğuna îmân etmekle yükümlüdür. Farz-ı ayn olması halinde, onu yerine getirmekte kararlı olmaları gerekir. İşte bundan dolayı Nebî (صلی الله عليه وسلم): 'Kim gazaya

De ki: 'Dîninizi Allah'a mı tâlim ediyorsunuz? Ve Allah, semâlardakini ve Arz'dakini ilmeder. Ve Allah, her şeye Alîm'dir.'(16)

Müslüman oldular diye seni minnet altında bırakıyorlar. De ki: 'Müslüman olmanızla beni minnet altında bırakmayın. Bilakis Allah -sizi îmâna hidâyet buyurdu diye- sizi minnet altında bırakır,²⁴⁶³ eğer sâdıklar iseniz.'(17)

Muhakkak ki Allah, semâların ve Arz'ın gaybını ilmeder. Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr'dir.(18)

çıkmaaksızın ve içinde gaza etmek niyeti taşımaksızın ölürse, nifâktan bir şube üzere ölür.' buyurmuştur. Bu hadisi Müslim [keza Ebû Dâvud ve Nesâî] tahrir etmiştir. Bu hadiste, içinden cihâd niyeti geçirmeyen kimsenin nifâktan bir şube üzere öleceği haber verilmektedir." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 4. cilt, 14.-15. sayfalar]

Buradaki cihâdtan maksad Allah (سبحانه وتعالى)'nın ve Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in emrettiği cihadıdır. Yoksa günümüzdeki gibi -kafirlerle ve müşriklere dokunmayıp- sadece Müslümanların başını kesen tekfirici-hâricî zihniyetin sözde cihâdı değildir!!! [Hazırlayan]

²⁴⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَمْنُونَ عَلَيْكَ] 'Müslüman oldular diye seni minnet altında bırakıyorlar.'" Nebî (صلی الله علیه وسلم)'e gelip, şöyle diyerek onu minnet altında bıraktılar: 'Şüphesiz biz kîl olmadan müslüman olduk. Ben-i filân ve ben-i filân gibi seninle kîl etmedik. Bunun üzerine Allah Nebîsi (صلی الله علیه وسلم)'e şöyle buyurdu: '[قُلْ/De ki:]' Onlara (de ki): '[هَدَيْكُمْ لِلْإِيمَانِ] 'De ki: 'Müslüman olmanızla beni minnet altında bırakmayın. Bilakis Allah -sizi îmâna hidâyet buyurdu diye- sizi minnet altında bırakır]' [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 320.-321. sayfa]

50. KÂF SÛRESİ (45 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Kâf. Andolsun mecîd²⁴⁶⁴ Kur'ân'a.(1)

Bilakis, onlara kendilerinden bir inzâr edici geldi diye teâccüb ettiler de kâfirler dediler ki: 'Bu, acâyib bir şeydir;'(2)

'Öldüğümüz ve toprak olduğumuzda mı? Bu, uzak bir rücûdur.'(3)

Arz'ın onlardan ne noksanlaştırdığı ilmederiz.²⁴⁶⁵ Ve indîmizde hıfzedici bir Kitâb vardır.(4)

Bilakis, kendilerine gelince Hakk'ı tekzîb ettiler. Bu itibarla onlar kararsız bir iş içindedir.(5)

O halde fevklerindeki semâya nazar etmediler mi, nasıl onu binâ ettik ve onu ziynetlendirdik? Ve onun bir çatlağı yoktur.(6)

Ve Arz, onu uzattık ve onda sâbit dağlar yerleştirdik. Ve orada her iç açıcı çiftten bitirdik.(7)

Her münîb kula²⁴⁶⁶ bir basîret²⁴⁶⁷ ve bir zikrâ²⁴⁶⁸ olması için.(8)

Ve semâdan bir mübârek su inzâl ettik, böylece onunla bahçeler ve hasad edilen habbeler bitirdik.(9)

Ve yüksek hurma ağaçları, onların birbiri üzerine dizilmiş tomurcukları vardır;(10)

Kullar için rızık olarak. Ve onunla meyte bir beldeyi ihyâ ettik.²⁴⁶⁹ İşte hurûc böyledir.(11)²⁴⁷⁰

---

²⁴⁶⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[المجید]/Mecîd]' Hayrı çok olan." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 355. sayfa]

²⁴⁶⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[قَدْ عَلِمْنَا مَا مِنْهُمْ/Arz'ın onlardan ne noksanlaştırdığını ilmederiz.]" Arz'ın onlardan ne yediğini (ilmederiz)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 329. sayfa]

²⁴⁶⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[لِكُلِّ عَبْدٍ مُنِيبٍ/Her yönelen kul için]' Yani: İşlerinde Allah (سبحانه وتعالى)'ya rücû eden (kula)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 236. sayfa]

²⁴⁶⁷ Bu açıklama İmâm Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[تَبْسِيرَةً/tebsîraten]' Bir basîret." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 376. sayfa]

²⁴⁶⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[وَذِكْرًا/ve bir zikrâ]' Yani: Onunla kalb sâhibleri tezekkür eder/hatırlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 236. sayfa]

Onlardan önce Nûh kavmi ve Ress²⁴⁷¹ ashâbı ve Semûd tekzîb etti;(12)

Ve Âd ve Firavun ve Lût'un kardeşleri (de).(13)

Ve Eyke ashâbı ve Tubbâ kavmi. Hepsi resûlleri tekzîb etti. Böylece vaîdim hakk oldu.(14)²⁴⁷²

O halde evvel halk ediliş ile güçsüz mü düştük? Bilakis, onlar yeni bir halk edilişten kuşku içindedirler.(15)²⁴⁷³

Ve andolsun ki, insânı halk ettik ve nefsinin ona verdiği vesveseyi ilmederiz. Ve Biz ona şah damarından daha yakınız.(16)

Sağında ve solunda oturan²⁴⁷⁴ iki telâkki edici telâkki ederlerken.(17)²⁴⁷⁵

Kavilden telaffuz etmez ki, yanında hazır gözetleyici bulunmasın.(18)²⁴⁷⁶

Ve ölüm sekerâtı²⁴⁷⁷ hakk ile gelir. Bu, kendisinden kaçmakta olduğundur.(19)

²⁴⁶⁹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'رِزْقًا لِلْعِبَادِ/Kullar için rızık olarak.]" Yani: Kullara rızık olması için onu filizlendirdik. '[وَأَخْبَيْنَا بِهِ/Ve onunla ihyâ ettik]' Yani yağmur ile. '[بِلَدَةٍ مَيِّتَةٍ/meyte bir beldeyi]' Yani kuru, üzerinde bir bitkinin olmadığı (bir belde), sonra orada bitkiler filizlendi." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 270. sayfa]

²⁴⁷⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'إِشْتِ هُرُوحٌ بَوَّيْدِرْ/Işte hurûc böyledir]' Kabirlerden (hurûc/çıkış böyledir)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 357. sayfa]

²⁴⁷¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demektedir: "'[الرَّسَّ/Ress]' Etrafında bir kavmin olduğu bir kuyudur, o kavim o kuyuya nisbet edilmiştir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 271. sayfa]

²⁴⁷² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ/Kırdı resulü ve hak oldu]' Hepsî resûlleri tekzîb etti. Böylece vaîdim hakk oldu.' Yani: Vaîdim/tehdidim ve azâbım üzerlerine hakk oldu." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 238. sayfa]

²⁴⁷³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ/Bilakis, onlar yeni bir halk edilişten kuşku içindedirler.]" Yani şekk (içindedirler). Ve: '[يُنْفِذُ يَوْمَئِذٍ وَجْهَهُمْ يَوْمَئِذٍ/Ölümünden sonraki ba's edilmedir.]" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 341. sayfa]

²⁴⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[عَنِ الْيَمِينِ/Ölümünden sonraki ba's edilmedir.]" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 345. sayfa]

²⁴⁷⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[إِذَا يَتْلَى الْمُتَفَقِّانِ/İki telâkki edici telâkki ederlerken]' Yani iki kâtib melek." Devamla şöyle demiştir: "Yani onun işlediği amelleri telâkki ederler ve yazarlar." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 272. sayfa]

²⁴⁷⁶ İmâm Ebu Dâvud (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'[مَا يَنْفِذُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ/Kavilden telaffuz etmez ki, yanında hazır gözetleyici bulunmasın.]" kavli hakkında demiştir ki: "Bu gözetleyici, onun ecir alacağı şeyi de işlediği günâhı da yazar." [Ebu Dâvud Süleymân bin el-Eş'as bin İshâk es-Sicistânî, Kitâbu'z-Zühûd, 371. sayfa (469.)]

²⁴⁷⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[سَكْرَةُ الْمَوْتِ/ölüm sekerâtı]' İnsâna ölüm yaklaşınca ilhâk eden bir bayılma ve taşkınlıktır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-

Ve Sûr'a nefhedilir. Bu, vaîd günüdür.(20)²⁴⁷⁸

Ve her nefis gelmiştir, beraberinde bir sevk edici ve bir şâhid vardır.(21)²⁴⁷⁹

Andolsun ki, sen bundan gaflette idin. İmdi senden perdeni açtık, artık bugün senin gözün keskindir.(22)

Ve karîni²⁴⁸⁰ der ki: 'Bu yanımdaki hazırdır.'(23)

İlkâ edin Cehennem'e, her inâdçı kâfiri;(24)

Hayra mâni olan, haddi aşan kuşkucuyu.(25)

O ki, Allah ile beraber, başka bir ilâh kılandır. O halde onu şiddetli azâbın içine ilkâ edin.(26)

Karîni²⁴⁸¹ der ki: 'Rabbimiz! Onu ben tuğyân ettirmedim ve lâkin o derin bir dalâlet içinde idi.'(27)

(Allah) buyurur ki: 'İmdimde²⁴⁸² hasımlaşmayın. Ve size vaîdimi takdîm etmiştim.'(28)²⁴⁸³

İmdimde kavil tebdîl edilmez²⁴⁸⁴ ve Ben kullara zulmedici değilim.(29)

Cehennem'e: 'Doldun mu?' buyuracağımız gün. Ve der ki: 'Daha ziyâde var mı?'(30)

Ve Cennet muttakîler için yaklaştırılmıştır, uzak değildir.(31)

Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 240. sayfa]

²⁴⁷⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَنُفِخَ فِي الصُّورِ/Ve Sûr'a nefhedilir.'" Yani: Ba's nefhedilmesi. 'ذَلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ/Bu, vaîd günüdür.'" Yani o gün, vaîd günü, Allah'ın kafirlere azâb edeceğini vaad ettiği gündür." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 360. sayfa]

²⁴⁷⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'سَانِقٌ/bir sevk edici ve bir şâhid vardır'" Allah'ın emrine sevkeden bir sevkedici. Ve amel ettiğine şâhid olan bir şâhid." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 348. sayfa]

²⁴⁸⁰ 'قَرِينُهُ/karîni' Yakın arkadaşı, yoldaşı mânâsındadır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَقَالَ قَرِينُهُ/Ve karîni der ki' Yani: Melek." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 242. sayfa]

²⁴⁸¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'قَرِينُهُ/Karîni' Şeytân." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 357. sayfa]

²⁴⁸² Bu açıklama İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'لَدَى/Ledeyye' İmdimde." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 274. sayfa]

²⁴⁸³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ/Ve size vaîdimi takdîm etmiştim'" Yani: Size resûl ba's ettim ve Kitâb inzâl ettim. Ve emrimi ve nehyimi ve vaadimi ve vaîdimi beyân ettim." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 244. sayfa]

²⁴⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'مَا يُبَدِّلُ الْكَوْلُ لَدَى/İmdimde kavil tebdîl edilmez' kavli hakkında demiştir ki: "Ben, hükmedeceğimi hükmettim." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 359. sayfa]

Bu, size vaad edilendir, her bir muhâfaza eden tevbekâr için;(32)²⁴⁸⁵

Rahmân'a gaybte haşyet duyan²⁴⁸⁶ ve yönelmiş bir kalb ile gelen (için).(33)

Ona selâm ile dâhil olun. Bu, muhalledlik günüdür.(34)²⁴⁸⁷

Onlar için orada ne dilerlerse vardır. Ve indimizde²⁴⁸⁸ ziyâdesi vardır.(35)²⁴⁸⁹

Ve onlardan önce kaç kuşağı helâk ettik, onlar kuvvetçe²⁴⁹⁰ kendilerinden daha şiddetliydi. Öyle ki beldelede dolaşıp durmuşlardı. Kaçacak bir yer var mıdır?(36)

Muhakkak ki bunda, elbette kalbi olan veya -ve o şâhid iken- kulak veren için bir zikrâ vardır.(37)

Ve andolsun ki, semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri altı günde halk ettik. Ve Bize bir yorgunluk temâs etmedi.(38)²⁴⁹¹

²⁴⁸⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "[حَفِظَ/muhâfaza eden]' Yani: Ahdini muhâfaza edip de bozmayan ve dönmeyen. '[أَوَّابَ/tevbekâr]' Yani: Tevbeye pişmanlıkla rücû eden." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Kâf Sûresi, 32. âyetin tefsîrinde]

²⁴⁸⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ/Rahmân'a gaybte haşyet duyan]' [Allah (سبحانه وتعالى) burada] özellikle, '[بِالْغَيْبِ/gaybte]' kelimesini kavil buyurmuştur. Çünkü onlar, ba's edilişe ve Cennet'e ve Ateşe ve sevaba ve ikâba îmân ederler ki, bunların tümü gaybtır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 244. sayfa]

²⁴⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ/Ona selâm ile dâhil olun]' Onlar Allah'ın azâbından selâmet bulurlar ve onlara selâm verilir. '[ذَلِكَ يَوْمٌ لَّكَ الْخُلُودُ/Bu, muhalledlik günüdür.]' Muhalled kılınırlar vAllahi, artık ölmezler. (Orada) ikâmet ederler, artık ayrılmazlar. Nimetlendirilirler, artık zarar görmezler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 366. sayfa]

²⁴⁸⁸ Bu açıklama İmâm Taberî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "[وَلَدَيْنَا/Ve ledeynâ]' Ve indimizde." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 366. sayfa]

²⁴⁸⁹ İmâm Muslim (رحمه الله), Suheyb ibn Sinân er-Rûmî (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) buyurdu ki: '**Onlar için güzele daha güzeli (vardır)...**', buyurdu ki: '**Cennet (vardır), '...ve ziyâde (ise) Allah'ı görmektir.'**" [Ebu'l-Huseyn Muslim bin Haccâc el-Kuşeyrî en-Nişâbûrî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu'l-Îmân, Ahîrette Mü'minlerin Rabblerini Göreceklerinin İsbâtı Bâbı'nda, (297.-298.)]

İmâm Mâlik (رحمه الله) şöyle demiştir: "İnsanlar, Kıyâmet Günü gözleriyle Allah (سبحانه وتعالى)'ya bakacaklardır." [İsnâdî sahîhtir. Acurrî, Kitâbu's-Şerîa'da (574.) ve Lâlekâi, el-İtikad'ta (870.) ve Ebu Nuaym, Hilye'de (6/326) tahrîc etmiştir.]

Ebu Dâvud es-Sicistânî (رحمه الله) demiştir ki: "Ahmed bin Hanbel (رحمه الله)'ı işittim -ve indinde (Allah'ı) görme hakkında bir şey zikredilmişti- bunun üzerine gazaba geldi ve dedi ki: 'Kim: 'Muhakkak ki Allah görülmeyecektir.' derse, bu durumda o küfretmiştir.'" [İsnâdî sahîhtir. Acurrî, Kitâbu's-Şerîa'da (580.) ve Ebu Dâvud es-Sicistânî 'Mesâi'ul-Îmâm Ahmed'te (263. sayfa) tahrîc etmiştir]

²⁴⁹⁰ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, der ki: "[بَطْشًا/batşen]' Yani: kuvvetçe." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 246. sayfa]

²⁴⁹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلَقَدْ خَلَقْنَا وَلَقَدْ خَلَقْنَا/Ve andolsun ki, semâları ve Arz'ı ve ikisi arasındakileri altı günde halk ettik. Ve Bize bir yorgunluk temâs etmedi.]' Allah, yahûdileri hristiyanları ve Allah'a iftirâ atanları tekzîb etmiştir. Bu ise şöyle demelerinden dolayıdır: Muhakkak Allah

O halde söyledikleri üzerine sabret.²⁴⁹² **Ve güneş doğmadan önce ve batmadan önce Rabbini hamd ile tesbîh et.(39)**

Ve geceden (bir kısımda) O'nu tesbîh et ve secdelerin ardından. (40)

Ve münâdinin yakın bir mekândan nidâ edeceği günü dinle.(41)

Sayhayı hakk ile işitecekleri gün.²⁴⁹³ **Bu, hurûc günüdür.(42)**²⁴⁹⁴

Muhakkak ki Biz, Biz hayât veririz ve öldürürüz. Ve dönüş Bize'dir.(43)

Arz'ın onlardan sürâtle ayrılacağı gün.²⁴⁹⁵ **Bu haşrdır, Üzerimize kolaydır.(44)**²⁴⁹⁶

Biz onların ne söylediklerini en iyi ilmedeniz.²⁴⁹⁷ **Ve sen, onların üzerine bir cebbâr değilsin. O halde va'dimden**²⁴⁹⁸ **korkanları Kur'ân ile tezkîr et.(45)**²⁴⁹⁹

semâları ve Arz'ı altı günde halk etmiştir. Sonra yedinci günde istirâhat etmiştir. İşte bu gün onlarda sebt/cumartesi günüdür. O günü rahatlık günü olarak isimlendirirler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 376. sayfa]

²⁴⁹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[يَوْمَ مَا يَقُولُونَ/O halde söyledikleri üzerine sabret.]" Kavminin sana, sihirbaz olduğunu ve şâir olduğunu ve kâhin olduğunu ve mecnûn olduğunu ve yalancı olduğunu söylemelerine (sabret)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 279. sayfa]

²⁴⁹³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ/Sayhayı hakk ile işitecekleri gün.]" Yani: Hakk ile gelecek olan sûra üfleyiş. Ki onların ekserîsi ondan kuşku duyuyorlardı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kâf Sûresi, 42. âyetin tefsîrinde]

²⁴⁹⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ/Bu, hurûc günüdür.]" Yani: Amellerin hesâbı için kabirlerden (hurûc/çıkış) ve Cennet ve Ateş'e dâhil olma." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 248. sayfa]

²⁴⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "[يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا/Arz'ın onlardan sürâtle ayrılacağı gün.]" Yani: Sayhayı duydukları vakit oyalanamayacaklar. Mânâsı: Sayhayı duyduklarında, Arz onlardan ayrılacak ve oyalanma ve zaman olmadan hurûc edecekler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 248.-249. sayfa]

²⁴⁹⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[ذَلِكَ حَشْرٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ/Bu haşrdır, Üzerimize kolaydır.]" Yani: Bu iâde (tekrar diriltme) Üzerimize çok kolaydır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kâf Sûresi, 44. âyetin tefsîrinde]

²⁴⁹⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "[نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ/Biz onların ne söylediklerini en iyi ilmedeniz.]" Yani: Allah'ın ve Resûlu'nun üzerine şirkten ve yalandan söylediklerini." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 249. sayfa]

²⁴⁹⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demektedir: "[وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ/Ve sen, onların üzerine bir cebbâr değilsin.]" Onları İslâm'a zorlayarak üzerlerine hâkim değilsin. Sen ancak bir müzekkir/hatırlatıcı olarak gönderildin. '[وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا لَهُمْ مِنْ شَرِّ مَا يَرْجُونَ/va'dimden]' Yani Bana isyân edenlere azâb olarak vaad ettiklerim." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 367. sayfa]

²⁴⁹⁹ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) der ki: "[فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ/O halde Kur'ân ile tezkîr et]' Yani: Onunla vaaz et." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1346. sayfa (tek cilt olarak basım)]

51. ZÂRİYÂT SÛRESİ (60 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tozutup savuranlara andolsun.(1)²⁵⁰⁰

Derken bir ağırlık taşıyanlar(a).(2)

Derken bir kolaylıkla cereyân edenler(e).(3)

Derken bir emri taksîm edenler(e).(4)²⁵⁰¹

Muhakkak ki size vaad edilen, elbette doğrudur.(5)²⁵⁰²

Ve muhakkak ki Dîn,²⁵⁰³ elbette vâkîdir.(6)

Güzel halk edilişe sâhib²⁵⁰⁴ semâya andolsun.(7)

Muhakkak ki siz, hakîkaten muhtelif bir kavil içinde.(8)²⁵⁰⁵

Çevrilen ondan çevrilir.(9)

Katlolunsun koyu yalancılar!(10)²⁵⁰⁶

²⁵⁰⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'والذَّارِيَاتِ ذُرُوءًا/Tozutup savuranlara andolsun.' kavli hakkında demiştir ki: "İbn Abbâs (رضي الله عنهما): 'Onlar rüzgârlardır.' derdi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 391. sayfa]

²⁵⁰¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'فَالْحَامِلَاتِ زَوْجًا/Derken bir ağırlık taşıyanlar(a).]' Yağmuru taşıyan bulutlar. 'فَالْجَارِيَاتِ يُسْرًا/Derken bir kolaylıkla cereyân edenler(e).]' Gemiler. 'فَالْمَقْسَمَاتِ أَمْرًا/Derken bir emri taksîm edenler(e).]' Meleklerdir, onları dilediği üzerine inzâl eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 393. sayfa]

²⁵⁰² İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) der ki: "'إِنَّمَا تُوعَدُونَ/Muhakkak ki size vaad edilen]' Yani: Kiyâmet Günü (size vaad edilen) sevâb ve ikâb. 'إِنصَادِقْ/Elbette doğrudur.' Yani: Elbette hakktır." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1347. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁵⁰³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'وَإِنَّ الدِّينَ/Ve muhakkak ki Dîn]' Hesâb ve cezâ." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 371. sayfa]

²⁵⁰⁴ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'ذَاتِ الْخُبُكِ/zâti'l-hubuk]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Güzel halk ediliş/yaratılış sâhibi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 395. sayfa]

²⁵⁰⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'إِنكُم لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ/Muhakkak ki siz, hakîkaten muhtelif bir kavil içinde.]" Bu Kur'ân'ı, tasdik edeniniz ve tekzib edeniniz var." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 398. sayfa]

²⁵⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'فَتِلْكَ الْكَافِرُونَ/Katlolunsun koyu yalancılar!]" kavli hakkında demiştir ki: Allah Resûlu (صلی الله عليه وسلم) üzerine o yalan uydurmuş olan kavim. Bir tâife demiştir ki: 'O, ancak bir sihirbazdır, getirdiği sihirdir.' Ve

Onlar ki, onlardır dalâletleri için diretenler.(11)²⁵⁰⁷

Suâl ederler ki: 'Dîn günü ne vakittir?'(12)²⁵⁰⁸

Onların ateş üzerinde fitneye uğratılacakları gün.(13)²⁵⁰⁹

Tadın fitnenizi, bu o sizin acele istemekte olduğunuzdur!(14)

Muhakkak ki muttakîler, Cennetler ve pınarlar içindedir.(15)²⁵¹⁰

Rabblarının kendilerine verdiğini alırlar. Muhakkak ki onlar, bundan önce muhsinler idiler.(16)²⁵¹¹

Gecedен uyudukları az idi.(17)

Ve seherlerde onlar istiğfâr ederlerdi.(18)²⁵¹²

Ve mallarında, isteyen ve mahrûm için bir hakk vardır.(19)

Ve Arz'da yakîn edenler için âyetler vardır;(20)²⁵¹³

bir tâifede demiştir ki: 'O, ancak bir şâirdir, getirdiği bir şiirdir.' Ve bir tâife demiştir ki: 'O, ancak bir kâhindir, getirdiği kehânettir. [وَقَالُوا أَتَأْتِيهِمُ الْغُرَّةُ وَأَصِيلًا/Ve dediler ki: 'Evvelkilerin masallarındır, onları yazdırmıştır. Artık onun üzerine sabah ve akşam imlâ edilir.'](Furkân Sûresi, 5. âyet) Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) üzerine bu şekilde yalan uydurdular." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 400. sayfa]

²⁵⁰⁷ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'الَّذِينَ هُمْ فِي غُرَّةٍ سَاهُونَ/Ellezîne hum fî ğamratin sâhûn.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "(Onlar ki, onlardır) dalâletleri için diretenler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 387. sayfa]

²⁵⁰⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَسْأَلُونَ يسئلون] Suâl ederler ki: 'Dîn Günü ne vakittir?]' 'Dîn Günü ne zamandır?' veya: 'Dîn günü ne zaman olacaktır?' derler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 401. sayfa]

İmâm Beğavî (رحمه الله) ise şöyle der: "Tekzîb etmek ve istihzâ etmek için derler ki: 'Ey Muhammed! Cezâ günü, yani Kıyâmet Günü ne vakittir?'" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 372. sayfa]

²⁵⁰⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَوْمَ هُمْ عَلَى يوم هم على] Onların ateş üzerinde fitneye uğratılacakları gün.]' Ateşte azâb görürler, orada yanarlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 402. sayfa]

²⁵¹⁰ Hicr Sûresi'nin 45. âyeti ile aynıdır

²⁵¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[أَخَذِينَ مَا لِيَهُمْ رَبُّهُمْ/Rabblarının kendilerine verdiğini alırlar.]' Alma(ları)nın mânâsı: Cennet'e dâhil olmaları ve sevâb olarak vaad edildiklerine ulaşmalarıdır. '[أَنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ/Muhakkak ki onlar, bundan önce muhsinler idiler.]' Yani: (Bu) nâil olduklarına nâil olmadan önce dünyâda muhsinler idiler. Ve ihsânın buradaki mânâsı Allah (تعالى)'ya itaattir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 253. sayfa]

²⁵¹² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَسْتَغْفِرُونَ/İstiğfâr ederlerdi.]' Namaz kılarlardı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 413. sayfa]

²⁵¹³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın:

Ve nefislerinizde (de). Daha görmüyor musunuz?(21)

Ve semâda rızkınız ve size vaad edilen vardır.(22)²⁵¹⁴

Öyleyse andolsun semânın ve Arz'ın Rabbine, muhakkak ki o, elbette sizin nutuk etmenizin misli hakkıdır.(23)

İbrâhîm'in ikrâm edilen konuklarının hadîsi²⁵¹⁵ sana geldi mi?(24)²⁵¹⁶

Hani onlar, onun yanına dâhil olmuşlardı da: 'Selâm.' demişlerdi. (İbrâhîm de) demişti ki: 'Selâm, münker bir kavimsiniz.'(25)²⁵¹⁷

Derken ehline gizlice gitmişti de (pişirilmiş) semiz bir buzağı getirmişti.(26)

Böylece onu onlara yaklaştırdı. Dedi ki: 'Yemez misiniz?'(27)

O vakit onlardan bir korku içine düştü. Dediler ki: 'Korkma!' Ve onu alîm bir oğul ile²⁵¹⁸ tebşîr ettiler.(28)

Bunun üzerine hanımı bir çığlık içinde yöneldi de vechine vurdu. Ve dedi ki: 'Kısır, yaşlı bir kadın.'(29)

Dediler ki: 'Rabbin böyle buyurdu. Muhakkak ki O, O'dur Hakîm, Alîm.'(30)

Dedi ki: 'Öyleyse göreviniz nedir, ey mürseller?'(31)²⁵¹⁹

'[وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِلْمُوقِنِينَ/Ve Arz'da yakîn edenler için âyetler vardır;]' kavli hakkında demiştir ki: "(Yakîn edenler) Arz'da yürüdüğü zaman, ibretler ve azâmetli âyetler görür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 419. sayfa]

²⁵¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ/Ve semâda rızkınız ve size vaad edilen vardır;]' kavli hakkında demiştir ki: "Cennet, semâdadır. Vaad olduğunuz hayır ve şerr de semâdadır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 421. sayfa]

²⁵¹⁵ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[حديث/Hadîs(i)]' Yani: Haber(i)." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Zâriyât Sûresi Tefsîri, 133. sayfa]

²⁵¹⁶ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'[هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ/Ve semâda rızkınız ve size vaad edilen vardır;]' Ve onlar Allah'ın o Lut kavminin helâki için irsâl ettiği meleklerdir. Ve (Allah,) onlara İbrâhîm'e uğramalarını emretmiştir. İbrâhîme'e konuklar sûretinde gelmişlerdir." [Abdurrahmân bin Nâsir es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 955. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁵¹⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[قَوْمٌ مُنْكَرُونَ/münker bir kavimsiniz]' Yani: Siz tanımadığımız garîblersiniz/yabancılarınsınız." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 376. sayfa]

²⁵¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[بُعْثَ عَلِيمٍ/alîm bir oğul ile]' İsmâil (ile)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 426. sayfa]

²⁵¹⁹ Hicr Sûresi'nin 57. âyeti ile aynıdır. Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[قَالَ فَمَا نِغْلَامٍ/Dedi ki: 'Öyleyse göreviniz nedir, ey mürseller?']' 'Göreviniz nedir' diyen kişi İbrâhîm (عليه الصلاة والسلام)'dır. Yani 'İşiniz nedir ey mürseller/gönderilmişler?' Ve bunlar meleklerdir." [Muhammed

Dediler ki: 'Muhakkak ki biz, mücrimler kavmine²⁵²⁰ irsâl edildik;'(32)²⁵²¹

'Üzerlerine çamurdan taşlar irsâl etmemiz için;'(33)

'(Bunlar) Rabbinin indinde müsrifler için damgalanmıştır.'(34)

Derken orada mü'minlerden kim var ise ihrâc ettik.(35)

Fakat orada müslümanlardan bir evden başkasını bulmadık.(36)

Ve orada, elîm azâbtan o korkacaklar için bir âyet²⁵²² bıraktık.(37)

Ve Mûsâ'da, hani onu mübîn bir sultân ile²⁵²³ Firavun'a irsâl etmiştik.(38)

Fakat rûknü ile²⁵²⁴ yüz çevirdi ve dedi ki: 'Bir sihirbaz veya bir mecnûndur.'(39)

Bunun üzerine onu ve askerlerini yakaladık, hemen onları -ve o levmedilmiş iken-²⁵²⁵ denize attık. (40)

Ve Âd'ta, hani üzerlerine, kökleri kesen rüzgârı irsâl etmiştik.(41)

Üzerine geldiği bir şeyi -onu toz haline getirmeden- bırakmıyordu.(42)

Ve Semûd'ta, hani onlara: 'Bir süreye kadar metâlanın!' denilmişti.(43)

Derken Rabblerinin emrinden azgınlık ettiler. Böylece kendilerini -ve onlar nazar ederlerken- yıldırım yakaladı.(44)

Artık kıyâma güç yetiremediler.²⁵²⁶ Ve nusret edilenler (de) olmadılar.(45)

---

bin Sâlih el-Useymin, Zâriyât Sûresi Tefsiri, 147. sayfa]

²⁵²⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[أَلَى قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ]/mücrimler kavmine]' müşrikler(e), yani: Lût kavmi(ne)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 288. sayfa]

²⁵²¹ Hicr Sûresi'nin 58. âyeti ile aynıdır

²⁵²² İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[آيَةً]/Bir âyet]' Bir ibret." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 377. sayfa]

²⁵²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) dedi ki: "'[بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ]/Mübîn bir sultân ile] Yani: Beyyin/apaçık bir hüccet ile." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 259. sayfa]

²⁵²⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[رُكْنَهُ]/Rûknü ile]' Kavmi ile." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 431. sayfa]

²⁵²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَهُوَ مُلِيمٌ]/ve o levmedilmiş iken]' Allah'ın kulları içinde levmedilmiş/kınanmış." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 432. sayfa]

²⁵²⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ]/Artık kıyâma güç yetiremediler.]" Artık azâbın nüzûlundan sonra kıyâm edemediler ve kalkmaya güç yetiremediler." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 379. sayfa]

Ve bundan önce Nûh kavmi (helâk edildi). Muhakkak ki onlar fâsıklar kavmi idiler.(46)

Ve semâyı ellerimiz ile binâ ettik. Ve muhakkak ki Biz, elbette genişleticiler(iz).(47)

Ve Arz'ı, onu döşedik. İşte ne güzel düzenleyiciler(iz).(48)

Ve her şeyden iki çift halk ettik. Umulur ki siz tezekkür edersiniz.(49)

'O halde Allah'a firâr edin.²⁵²⁷ Muhakkak ki ben, sizin için O'ndan mübîn bir inzâr ediciyim.'(50)

'Ve Allah ile beraber başka bir ilâh kılmayın. Muhakkak ki ben, sizin için O'ndan mübîn bir inzâr ediciyim.'(51)

İşte böyle! Onlardan o öncekilere bir resûl gelmedi ki: 'Sihirbaz veya bir mecnûndur!' demiş olmasınlar.(52)

Onu tavsiye mi ettiler?²⁵²⁸ Bilakis, onlar tuğyân eden bir kavimdir.(53)

Öyleyse onlardan yüz çevir, artık sen levmedilecek değilsin.(54)

Ve sen tezkîr et. Çünkü muhakkak ki zikrâ mü'minlere menfaat verir.(55)

Ve cinleri ve insânları Bana ibâdet etmeleri dışında halk etmedim.(56)²⁵²⁹

Ben, onlardan bir rızık murâd etmiyorum. Ve Bana taam etmelerini (de) murâd etmiyorum.(57)

²⁵²⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ/O halde Allah'a firâr edin.]' Yani: O'na mâsiyetten O'na itaate (firâr edin). Ve şöyle de denmiştir: O'nun öfkesinden O'nun rahmetine (firâr edin). Ve O'nun cezâlandırmasından O'nun afvına (firâr edin)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 263. sayfa]

²⁵²⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[أَتَوَاصَوْا بِهِ/Onu tavsiye mi ettiler?]' Evvelkileri sonrakilerine tezkîbi tavsiye etmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 441. sayfa]

²⁵²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ]' **Ve cinleri ve insanları Bana ibâdet etmeleri dışında halk etmedim.**]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ancak itaatle ve kerhen ubûdeti/kulluğu ikrâr etmeleri için (halk ettim)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 392. sayfa]

Ebu's-Şeyh el-İsfehânî (رحمه الله) ise sahîh bir sened ile Fudayl bin İyâz (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Mü'minin kelâmı/konuşması hikmet, susması tefekkür ve nazarı ibrettir. Böyle olursan, her dâim ibâdettesin demektir." Sonra şöyle kıraat etti: '[وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ]' **Ve cinleri ve insanları Bana ibâdet etmeleri dışında halk etmedim.**]' [Ebu Muhammed AbdUllah bin Muhammed bin Câfer el-İsfehânî, Kitâbu'l-Azame, 1. cilt, 304.-305. sayfa (47.)]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ]' **Ve cinleri ve insânları Bana ibâdet etmeleri dışında halk etmedim.**]' Yani: Onları ancak, Bana ibâdet etmelerini onlara emretmek için halk ettim, onlara ihtiyâcım olduğu için değil." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dîmaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Zâriyât Suresi, 56. âyetin tefsirinde]

Muhakkak ki Allah, O, Rezzâk'tır,²⁵³⁰ kuvvet sâhibi Metîn'dir.(58)²⁵³¹

Artık muhakkak ki o zulmedenler için, ashâblarının payı misli pay vardır. Öyleyse acele etmesinler.(59)

Artık o vaad edildikleri günlerinden veyl olsun o küfredenlere.(60)

---

²⁵³⁰ Şeyh AbdurRahmân es-Sa'dî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الرَّزَّاقُ/Rezzâk]' Tüm kullarına karşı (rızkı vericidir). Arz'da hiçbir canlı yoktur ki, rızıkı Allah'ın üzerine olmasın. Allah'ın kullarına olan rızıkı iki çeşittir: 1-Umûmî rızık. İyisi, fâciri, evvelkileri ve sonrakileri kapsar. Bu bedenlerin rızıkıdır. 2-Husûsî rızık. Bu da kalblerin rızıkıdır ki, onların ilim ve îmân ile beslenmesini ve Dîn'in salâhına yardım eden helâl rızıkı kapsar. Bu ise mertebeleri hasebince ve hikmeti ve rahmetinin gereğince sadece mü'minlere hastır." [AbdurRahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 5. Cilt, 302. sayfa]

²⁵³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[قُوَّةَ الْمُتِّينِ/kuvvet sahibi Metîn'dir]' Yani şiddetli kuvvet sahibi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 27. cilt, 12. sayfa]

52. TÛR SÛRESİ (49 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tûr'a andolsun.(1)

Ve satır satır yazılmış Kitâb'a.(2)

Ve neşredilmiş bir varakta.(3)²⁵³²

Ve Beyti'l-Mâmur'a.(4)²⁵³³

Ve yükseltilmiş tavana.(5)

Ve kaynatılmış denize.(6)

Muhakkak ki Rabbinin azâbı, elbette vukû bulacaktır.(7)

Yoktur onun için bir def edici.(8)

Semânın bir çalkalanışla çalkalandığı gün.(9)

Ve dağlar bir seyr ile seyreder.(10)

İşte o gün tekzîb edenler için veyl olsun.(11)

Onlar ki, onlardır daldıkları içinde oynayanlar.(12)

Cehennem ateşine bir kakılışla kakılacakları gün.(13)

Bu, o kendisini tekzîb etmiş olduğunuz ateştir.(14)

Artık bu bir sihir mi, yoksa siz mi görmüyorsunuz?(15)

Girin ona, artık sabredin veya sabretmeyin, üzerinize müsâvîdir. Ancak amel etmiş olduklarınızla cezâlandırılacaksınız.(16)

Muhakkak ki muttakîler, Cennetler ve nîmetler içindedir.(17)

Rabblerinin onlara verdikleriyle sevinçlidirler. Ve Rabbleri onları Cehennem azâbından vikâye etmiştir.(18)

---

²⁵³² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[في رَقٍّ/Bir varakta]' Bir sahîfe(de)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 454. sayfa]

²⁵³³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَالْبَيْتِ/Beyti'l-Mâmur'a.]" Semâda bir ev, ona ed-Durâh denir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 456. sayfa]

Amel etmiş olduklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için.(19)²⁵³⁴

Saf saf dizilmiş serirler üzerine dayanmışlardır. Ve onları iri gözlü hûrilerle izdivâc ettirmişsizdir.(20)

Ve o îmân edenler ve zürriyetleri kendilerine îmân ile tâbi olanlar, zürriyetlerini onlara ilhâk ettik. Ve kendilerine amellerinden bir şey eksiltmeyiz. Her kişi kesbettiğine rehîndir.(21)²⁵³⁵

Ve onlara işâtah duydukları meyve ve eti bol bol veririz.(22)

Orada bir kâseyi dolaştırırlar.²⁵³⁶ Orada bir lağviyyât yoktur ve ne (de) bir günaha sokma.(23)²⁵³⁷

Ve gençler üzerlerine dolaşır,²⁵³⁸ sanki onlar saklı incilerdir.(24)

Ve onların bazısı bazısı üzerine yönelip suâlleşirler.(25)²⁵³⁹

Derler ki: 'Muhakkak ki biz, daha önce ehlimiz içinde korkanlar idik.'(26)

'Derken Allah üzerimize minnette bulundu ve bizi semûm²⁵⁴⁰ azâbından vikâye buyurdu.'(27)

'Muhakkak ki biz bundan önce O'na duâ ediyorduk. Muhakkak ki O, O'dur Berr,²⁵⁴¹ Rahîm.'(28)

²⁵³⁴ Murselât Sûresi'nin 43. âyeti ile aynıdır

²⁵³⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَالَّذِينَ] / وَاتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ / Ve o îmân edenler ve zürriyetleri kendilerine îmân ile tâbi olanlar, zürriyetlerini onlara ilhâk ettik." Oğulları yapmış oldukları amellere ulaştılar. Böylece onlara tâbi oldular ve amel ettikleri bu amellere ulaşmayan zürriyetleri de onlara tâbi oldu. Sonra Allah (جل) şöyle buyurdu: '[وَمَا أَلْتَأْتُهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ] / Ve kendilerine amellerinden bir şey eksiltmeyiz' Buyuruyor ki: Onlara amellerinde zulmetmeyiz, bir şeyi noksanlaştırmayız. Sonra o amelleri onlara ilhâk ettiğimiz zürriyetlerine veririz. Böylece amellere ulaşmayanları, onlara ulaşanlara ilhâk ederiz." Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "[كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ] / Her kişi kesbettiği ile rehîndir.' Her nefis hayır ve şerr olarak kesbettiğine ve amel ettiğine karşılık rehin alınmıştır. Kimse gayrısının günahından dolayı hesâba çekilmez. Ancak kendi günahından dolayı cezalandırılır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 469. ve 473. sayfalar]

²⁵³⁶ Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir, şöyle demiştir: "[يَتَنَازَعُونَ] / Yetenâzeûne' Birbirlerine kâse verirler/sunarlar ve o kâseyi elden ele dolaştırırlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 390. sayfa]

²⁵³⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَا نَعُوْ فِيْهَا وَلَا] / Orada bir lağviyyât yoktur ve ne (de) bir günaha sokma.' Yani: Orada bir lağviyyât yoktur ve ne (de) bir bâtil. Bâtil ancak dünyâda şeytân ile beraber idi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 474.-475. sayfalar]

²⁵³⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَيُطَوِّفُ عَلَيْهِمْ] / üzerlerine dolaşır' Hizmet ederek (üzerlerine dolaşır)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 390. sayfa]

²⁵³⁹ Saffât Sûresi'nin 27. âyeti ile aynıdır

²⁵⁴⁰ '[سَمُومٌ/Semûm]' kelimesinin açıklaması için Hicr Sûresi'nin 27. âyetine bakınız

O halde tezkîr et. Öyle ki sen Rabbinin nîmetiyle ne bir kâhinsin ve ne (de) bir mecnûn.(29)

Yoksa: 'Bir şâirdir, onun zamanın felâketlerine uğramasını bekliyoruz.' mu diyorlar?(30)

De ki: 'Bekleyin. Çünkü muhakkak ki ben (de) sizinle beraber bekleyenlerdenim.'(31)

Yoksa bunu kendilerine akılları mı emrediyor? Yoksa onlar tuğyân eden bir kavim midirler?(32)

Yoksa: 'Onu kendisi uydurup söyledi.' mi diyorlar? Bilakis, îmân etmiyorlar.(33)

Öyleyse onun misli bir hadîs getirsinler, eğer sâdıklar iseler.(34)²⁵⁴²

Yoksa onlar bir şeysiz mi halk edildiler? Yoksa hâlîklar kendileri midirler?(35)

Yoksa semâları ve Arz'ı mı halk ettiler? Bilakis, yakîn etmezler.(36)

Yoksa, Rabbinin hazîneleri onların indinde midir? Yoksa egemen olanlar kendileri midir?(37)

Yoksa onlar için orada dinleyecekleri bir merdiven mi var? Öyleyse dinleyenleri mübîn bir sultân getirsin.(38)²⁵⁴³

Yoksa, kızlar O'nun için ve oğullar sizin için mi?(39)

Yoksa onlardan bir ücret istiyorsun da onlar borçtan ağır bir yük altında mı kalıyorlar?(40)²⁵⁴⁴

Yoksa gayb onların indinde de onlar mı yazıyorlar?(41)²⁵⁴⁵

---

²⁵⁴¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'أَنَّهُ هُوَ الْبَرُّ'/Muhakkak ki O, O'dur Berr]' Latîf'tir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 396. sayfa] İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) 'Latîf' hakkında şöyle der: "O ki, yaratışı ve hikmeti, anlayışların onu idrâk etmekten aciz kalacağı derecede hoş ve zarîf olandır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Savâiku'l-Murseele, 2/492]

²⁵⁴² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ'/Öyleyse onun misli bir hadîs getirsinler]' Kur'ân'ın misli (bir hadîs/söz getirsinler). 'أَنْ كَانُوا صَادِقِينَ'/eğer sâdıklar iseler]' Yani: Onun mislini getiremezler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 301. sayfa]

²⁵⁴³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'فَلْيَأْتِ مُسْتَمْعُهُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ'/Öyleyse dinleyenleri mübîn bir sultân getirsin.]' Yani: Öyleyse o dinleyenleri onların fiil ettiklerinin ve söylediklerinin sahîhliğine/doğruluğuna zâhir bir hüccet getirsinler. Yani: Ve onlar için bunun bir yolu yoktur. Ve onlar birşey üzere değildirler ve onlar için bir delîl yoktur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tûr Süresi, 38. âyetin tefsîrinde]

²⁵⁴⁴ Kalem Süresi'nin 46. âyeti ile aynıdır

²⁵⁴⁵ Kalem Süresi'nin 47. âyeti ile aynıdır

Yoksa bir tuzak kurmayı mı murâd ediyorlar? Fakat o küfredenler, onlardır tuzağa düşenler.(42)²⁵⁴⁶

Yoksa onlar için Allah'tan gayrı bir ilâh mı var? Allah, onların şirk koştuklarından subhândır.(43)²⁵⁴⁷

Ve eğer semâdan sâkıt bir parça görseler, derler ki: 'Üst üste yığılmış bir buluttur.'(44)

Artık o içinde çarpılacakları günlerine mülâki oluncaya kadar onları bırak.(45)

Tuzaklarının kendilerinden bir şey savamayacağı gün. Ve onlara nusret (de) edilmez.(46)

Ve muhakkak ki o zulmedenlere bunun dînunda bir azâb vardır. Ve lâkin onların ekserîsi ilmetmezler.(47)

Ve Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü muhakkak ki sen gözlerimiz(in önün)desin.²⁵⁴⁸
Ve kıyâm ettiğin zaman Rabbinin hamd ile tesbîh et.(48)

Ve geceden de O'nu tesbîh et ve yıldızların batışı sırasında.(49)

²⁵⁴⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'[أَمْ يُرِيدُونَ كَيْدًا]/Yoksa bir tuzak kurmayı mı murâd ediyorlar?]' Yoksa onlar Allah'ın Resûlu ve Dîn hakkında söylemiş oldukları ile insânları aldatmayı ve Resûl'e ve ashâbına bir tuzak kurmayı mı murâd ediyorlar? '[فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ]/Fakat o küfredenler, onlardır tuzağa düşenler]' Ancak onların tuzaklarının vebâli nefislerine dönecektir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Tûr Sûresi, 42. âyetin tefsîrinde]

²⁵⁴⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ]/Yoksa onlar için Allah'tan gayrı bir ilâh mı var?]' Onların Allah'tan gayrı ibâdeti hakk eden bir mâbûdları mı var?" Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "Onların Allah'tan gayrı bir ilâhları yoktur, bütün mahlûkatın ibâdeti O'na aittir. "'[أَمْ لَهُمْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ]/Yoksa onlar için Allah'tan gayrı bir ilâh mı var?]' Allah, onların şirkinden ve O'nunla birlikte O'ndan gayrına ibâdet etmelerinden münezzehtir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 584. sayfa]

²⁵⁴⁸ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Allah (عز وجل), Nebîsi Nûh (صلوات الله عليه)'e şöyle buyurmuştur: '[وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا]/Ve gözlerimiz(in önünde) ve vahyimiz ile gemiyi yap.]' [Hûd Sûresi, 37. âyet] Ve O (جل وعلا) buyurmuştur ki: '[تَجَرِّبُوا بِأَعْيُنِنَا]/Gözlerimiz(in önün)de cereyân eder.]' [Kamer Sûresi, 14. âyet] Ve O (عز وجل), Mûsâ'yı zikrederken şöyle buyurmuştur: '[وَلَتُصْنَعَنَّ عَلَى عَيْتِي]/Ve üzerine Benden bir muhabbet ilkâ ettim. Ve gözüm üzere yetiştirilmen için.]' [Tâhâ Sûresi, 39. âyet] Ve buyurdu ki: '[وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا]/Ve Rabbinin hükmüne sabret. Çünkü muhakkak ki sen gözlerimiz(in önün)desin.]' [Tûr Sûresi, 48. âyet] Şu halde her mü'minin üzerine Hâlık ve Bârî'nin Nefsi için isbât ettiği 'Gözü' isbât etmek, vâcibdir. Ve gayrı mü'min ise: Allah'ın muhkem tenzîlinde (Kendisi için) isbât ettiğini Allah (تبارك وتعالى)'dan nefyeden kimsedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 96.-97. sayfalar]

53. NECM SÛRESİ (62 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun yıldıza, battığında.(1)

Arkadaşınız dalâlete düşmedi ve azmadı.(2)

Ve hevâdan nutuk etmez.(3)

O, vahyedilen bir vahiyden başkası değildir.(4)²⁵⁴⁹

Onu kuvvetleri şiddetli tâlîm etmiştir.(5)²⁵⁵⁰

Üstün güç sahibi,²⁵⁵¹ öylece istivâ etti.(6)²⁵⁵²

Ve o âlâ ufuktaydı.(7)

Sonra yaklaştı, derken sarktı.(8)

Böylece (aralarındaki uzaklık) iki yay oldu veya ednâ.(9)

Bunun üzerine kuluna vahyedeceğini vahyetti.(10)

Gördüğünü gönül tekzîb etmedi.(11)

Şimdi gördüğü üzerinde onunla tartışıyor musunuz?(12)

Ve andolsun ki, onu bir başka nüzûlda (da) görmüştü.(13)

---

²⁵⁴⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'و ما ينطق عن الهوى / Ve hevâdan nutuk etmez]' kavli hakkında demiştir ki: "Yani: Hevâsından nutuk etmez." "O, vahyedilen bir vahiyden başkası değildir" kavli hakkında da demiştir ki: "Allah (تبارك وتعالى) Cebrâîl'e vahyeder ve Cibrîl de Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e vahyeder." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 400. sayfa]

²⁵⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَى / Onu kuvvetleri şiddetli tâlîm etmiştir." Yani: Cibrîl." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 498. sayfa]

²⁵⁵¹ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "أُوْستُوْنُ گُوْجِ سَاهِبِی / Üstün güç sahibi" Yani ilminde metânet ve ihkâm/sağlamlık sahibir. Onun ilminin değişmesi ve unutulması mümkün değildir." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 4084. sayfa]

²⁵⁵² İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "أَوْسَتْوْی / Öylece istivâ etti" Tâlîm etmesine atıftır, yani Cibrîl (عليه السلام)'ın. Yani Cibrîl'in, Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e tâlîm ettikten sonra semâda mekânına yükselmesi ve dönmesidir." Devamla İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "Ve denilmiştir ki: 'إِسْتِوْی / istivâ]'nın mânâsı: Cibrîl'in, Allah'ın onu üzerinde halk ettiği surette dikilmesidir. Çünkü Cibrîl, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'e Âdem oğulları suretinde geliyordu. Ve (yine) mânâsı hakkında denilmiştir ki: 'Kur'ân, Muhammed (صلى الله عليه وسلم) sadrında istivâ etti." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1417. sayfa]

Sidretu'l-Muntehâ'nın indinde.(14)²⁵⁵³

Me'vâ Cenneti onun indindedir.(15)

Hani Sidre'yi kaplayan kaplıyordu.(16)

Göz şaşmadı ve tuğyân etmedi.(17)

Andolsun ki, Rabbinin en büyük âyetlerinden gördü.(18)²⁵⁵⁴

O halde Lât ve Uzzâ'yı gördünüz mü?(19)

Ve diğer üçüncüsü Menât'ı?(20)

Sizin için erkek ve O'nun için dişi mi?(21)

Bu o zaman çarpık bir taksîmdir.(22)

Onlar, sizin ve babalarınızın isimlendirdiğiniz isimlerden başkası değildir. Allah, onlar hakkında bir sultân²⁵⁵⁵ inzâl etmemiştir. Onlar zan ve nefislerinin hevâsından başkasına tâbi olmuyorlar. Ve andolsun ki, Rabblerinden onlara hidâyet gelmiştir.(23)

Yoksa insân için temennî ettiği mi vardır?(24)

Fakat Allah'ındır Âhiret ve evveli.(25)

Ve semâlarda nice melek vardır, onların şefaati bir şeyle yarar sağlamaz. Allah'ın, dilediği ve râzı olduğu kimse için izin vermesinin ardından müstesnâ.(26)

Muhakkak ki Âhiret'e o îmân etmeyenler, elbette melekleri dişi isimlerle isimlendiriyorlar.(27)

Ve onların bu konuda bir ilmi yoktur. Zandan başkasına tâbi olmazlar. Ve muhakkak ki zan, hakka karşı bir şey yarar sağlamaz.(28)

---

²⁵⁵³ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "'[عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى/Sidretu'l-Muntehâ'nın indinde.]" Yani onu sidrede görmüştür. Sidre ise Arz'da mârûf olan bir ağaçtır. Lâkin yedinci semâda olan sidrenin sıfatları dünyâda olan gibi değildir." Devamla Şeyh el-Useymîn (رحمه الله) şöyle der: "Azîm bir ağaçtır. '[سِدْرَةِ الْمُنْتَهَى/Sidretu'l-Muntehâ]' olarak isimlendirilmiştir, çünkü Arz'dan yukarı çıkan ve Allah'ın indinden inzâl eden herkes ona intihâ eder/ulaşır." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Necm Sûresi Tefsîri, 210.-211. sayfalar]

²⁵⁵⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[لَقَدْ رَأَى مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَى/Andolsun ki, Rabbinin en büyük âyetlerinden gördü.]" Cibrîl'i semâlardaki halk edilişinde gördü." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 522. sayfa]

²⁵⁵⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[سُلْطَان/Sultân]" Yani: Hüccet." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 295. sayfa] İmâm Kâsimî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[سُلْطَان/Sultân]" Yani onlarla alâkalı bir bürhân." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 11. Cüz, 5576. sayfa]

Öyleyse zikrimizden yüz çeviren ve dünyâ hayâtından başkasını murâd etmeyenlerden îrâz et.(29)

İşte onların ilimden ulaşabildikleri budur. Muhakkak ki Rabbin, O, yolundan dâlaletle düşeni en iyi ilmedendir. Ve O, hidâyet bulanı (da) en iyi ilmedendir.(30)

Ve Allah'ındır semâdakiler ve Arz'dakiler. (Bu,) o kötülük edenleri, amel ettiklerinden dolayı cezâlandırması ve o iyilik edenleri (de) daha iyisi ile karşılık vermesi içindir.(31)

Onlar ki, büyük günâhlardan ve fuhşîyyâtтан ictinâb ederler, ufak kusurlar müstesnâ. Muhakkak ki Rabbinin mağfireti geniştir. O, sizi en iyi ilmedendir, sizi Arz'dan inşâ ettiğinde ve siz annelerinizin batınlarında cenînler iken.²⁵⁵⁶ Öyleyse nefislerinizi tezkiye etmeyin. O, takvâ edeni en iyi ilmedendir.(32)

Şimdi gördün mü o yüz çevireni?(33)

Ve az verip ve sımsıkı tutan(1).(34)

Gaybın ilmi onun indinde de o görüyor mu?(35)

Yoksa bildirilmedi mi Mûsâ'nın sahîfelerindekiler?(36)

Ve o vefakâr İbrâhîm('in sahîfelerindekiler?)(37)

Ki bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez.(38)²⁵⁵⁷

Ve insân için sa'y etmesinden başkası yoktur.(39)²⁵⁵⁸

Ve onun sa'yı yakında görülecektir.(40)

Sonra ona ödülü eksiksiz verilecektir.(41)

Ve kuşkusuz Rabbinedir müntehâ.(42)²⁵⁵⁹

---

²⁵⁵⁶ İbn Ebi Şeybe (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)'nın kavli: 'هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَإِذْ أَنْتُمْ أَجِنَّةٌ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ' [O sizi en iyi ilmedendir, sizi Arz'dan inşâ ettiğinde ve siz annelerinizin batınlarında cenînler iken]' kavli hakkında demiştir ki: "Allah her nefsin ne amel işlediğini, ne yaptığını ve neye dönüşeceğini ilmetmiştir." [Ebu Bekr AbdUllah ibn Muhammed ibn Ebi Şeybe, Musannef, 14/34]

²⁵⁵⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[Ki bir yük taşıyan, başkasının yükünü yüklenmez.]" Yani: Kimse gayrının günâhından muâheze edilmez." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 301. sayfa]

²⁵⁵⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'[sa'y etmesinden başkası yoktur.]" Amel etmesinden (başkası yoktur)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 313. sayfa]

²⁵⁵⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) dedi ki: "'[وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى]' Ve kuşkusuz Rabbinedir müntehâ.]" Ve kuşkusuz Rabbinedir ey Muhammed tüm mahlûkâtının nihâyeti ve merciileri." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî,

Ve kuşkusuz O, O'dur güldüren ve ağlatan.(43)

Ve kuşkusuz O, O'dur öldüren ve hayât veren.(44)

Ve kuşkusuz O, O'dur iki çifti, erkeği ve dişiye halk eden.(45)

Bir nutfeden²⁵⁶⁰ (rahîme) atıldığında.(46)

Ve diğer neş'et (de) O'nun üzerinedir.(47)²⁵⁶¹

Ve kuşkusuz O, O'dur zengin eden ve varlıklı yapan.(48)

Ve kuşkusuz O, O'dur Şi'râ'nın Rabbi.(49)²⁵⁶²

Ve kuşkusuz O, evvelki Âd'ı helâk etti;(50)

Ve Semûd'u. Böylelikle (onlardan kimseyi) bâki bırakmadı;(51)

Ve bundan önce Nûh kavmini (helâk etti). Muhakkak ki onlar, onlar daha zâlim ve daha tuğyânkâr idiler.(52)

Ve Mu'tefikat'ı²⁵⁶³ alt üst etti.(53)

Böylece onları örten örttü.(54)

O halde Rabbinin hangi nîmetlerine kuşku duyuyorsun?(55)

Bu, evvelki inzâr edicilerden bir inzâr edicidir.(56)²⁵⁶⁴

Yaklaşan yaklaştı.(57)²⁵⁶⁵

Onun için Allah'ın dûnundan bir açıcı yoktur.(58)²⁵⁶⁶

Câmûl-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 547. sayfa]

²⁵⁶⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[نُطْفَةٍ/Nutfe]' Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Süresi, 5. âyetin tefsîrinde]

²⁵⁶¹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle dedi: "'و أن عليه النشأة الأخرى/Ve diğer neş'et (de) O'nun üzerinedir]' Yani yeniden diriltirken, vaadine vefâ olarak ruhların cisimlere îade edilmesidir." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1424. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁵⁶² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'رَبُّ [Şi'râ'nın Rabbi]' Câhiliyye'de bir takım insânlar bu yıldıza -o ki ona Şi'râ derlerdi- ibâdet ederlerdi.." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 551. sayfa]

²⁵⁶³ '[مُتَفَكَّةً/Mu'tefikat]' kelimesi için Tevbe Suresi'nin 70. âyetinin açıklamasına bakınız

²⁵⁶⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'هَذَا نَذِيرٌ مِنْ [Bu, evvelki inzâr edicilerden bir inzâr edicidir.]' Kendisinden önceki resûllerin inzâr ettiği gibi Muhammed (صلی الله عليه وسلم) de inzâr etmiştir. [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 556. sayfa]

²⁵⁶⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'أَرَفَّتِ الْأَرْفَةُ/Yaklaşan yaklaştı.]" Yani: Kıyâmet'in kopması." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 314. sayfa]

Şimdi bu hadîsten mi teâccüb ediyorsunuz?(59)²⁵⁶⁷

Ve gülüyorsunuz ve ağlamıyorsunuz.(60)

Ve siz oyalamıyorsunuz.(61)²⁵⁶⁸

Artık Allah'a secde edin ve ibâdet edin.(62)²⁵⁶⁹

---

²⁵⁶⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Ve âyetin mânâsı: Onun ilmini Allahu (تعالى)'dan başkası bilmez." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 304. sayfa]

²⁵⁶⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine der ki: "'[أَفَمِنْ هَذَا الْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ/Şimdi bu hadîsten mi teâccüb ediyorsunuz?]' Yani: Kur'ân('dan mı teâccüb ediyorsunuz?)" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 304. sayfa]

²⁵⁶⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'[وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ/Ve siz oyalamıyorsunuz.]' Eğlence ve gaflete dalıyorsunuz." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 421. sayfa]

²⁵⁶⁹ Secde âyetidir

54. KAMER SÛRESİ (55 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Saat yaklaştı²⁵⁷⁰ ve ay yarıldı.(1)

Ve onlar bir âyet görseler, îrâz ederler. Ve derler ki: 'Süregelen bir sihir.'(2)²⁵⁷¹

Ve tekzîb ettiler ve hevâlarına tâbi oldular. Ve her iş karârlaşmıştır.(3)²⁵⁷²

Ve andolsun ki, kendisinde alıkoyucu²⁵⁷³ şeyler bulunan haberlerden onlara gelmiştir.(4)

(Bu) üstün bir hikmettir. Fakat inzârlar yarar sağlamıyor.(5)²⁵⁷⁴

Bu itibarla onlardan yüz çevir. Dâvetçinin münker²⁵⁷⁵ bir şeye dâvet edeceği gün.(6)

Gözleri haşyet bürümüş halde gömütlerden hurûc ederler, onlar neşredilmiş çekirgeler gibidir.(7)

Dâvetçiye koşarlar, kâfirler derler ki: 'Bu zor bir gündür.'(8)

Onlardan önce Nûh'un kavmi tekzîb etmişti. Böylece kulumuzu tekzîb ettiler ve dediler ki: 'Bir mecnûn.' Ve (o) alıkonuldu.(9)

Nihâyet Rabbine duâ etti: 'Muhakkak ki ben mağlûbum. Artık bana nusret ver.'(10)

²⁵⁷⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'اِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ/Saat yaklaştı' Yani: Kıyâmet'in kopması (yaklaştı)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 306. sayfa]

²⁵⁷¹ İmâm Tirmizî (رحمه الله) Enes (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Mekke ehli, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den bir âyet/mucize istediler. Böylece ay, Mekke'de iki kere yarıldı. Bunun üzerine: '[اِفْتَرَبَتِ السَّاعَةُ]' kavline dâvet edildi." [Ebu İsmâ Muhammed bin İsmâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3286.); Tirmizî demiştir ki: 'Bu hadîs hasen-sahih'tir.' Şeyh el-Elbânî ise Sahihu Sünen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Sahih'tir' demiştir.]

²⁵⁷² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ/Ve her iş istikrâr bulacaktır.'" Yani hayır ehlinin hayrı ve şerr ihlinin şerrî (istikrâr bulacaktır)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 572. sayfa]

²⁵⁷³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'مَزْدَجَرٌ/Alıkoyucu' Nehyedici." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 572. sayfa]

²⁵⁷⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'بِحِكْمَةٍ بَالِغَةٍ/(Bu) üstün bir hikmettir.'" Yani: Yani Kurân tam bir hikmettir, hikmeti son noktaya ulaşmıştır. "'فَمَا نَعْنِ النَّذْرُ/Fakat inzârlar yarar sağlamıyor.'" Mânâsı: İnzârlara/uyarılara muhâlefet edip tekzîb ediyorlarsa, onlara ne yarar sağlar?" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 427. sayfa]

²⁵⁷⁵ Bu açıklama yine İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir, şöyle demiştir: "'نُكْرٌ/Nukur' Münker. Mislini görmedikleri çok kötü bir şey. Onu bile böbürlenerek inkâr etmişlerdir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 427. sayfa]

Bunun üzerine semânın kapılarını boşalan bir su ile açtık.(11)

Ve Arz'da pınarlar fışkırttık. Derken su takdîr edilmiş bir emir üzerine birleşti.(12)

Ve onu levhalar ve çiviler sâhibi (gemi) üzerinde taşıdık;(13)

Gözlerimiz(in önün)de cereyân eder.²⁵⁷⁶ Küfredilmiş olana bir karşılık olarak.(14)

Ve andolsun ki, onu bir âyet olarak bıraktık. O halde var mı düşünen?(15)

Artık azâbım ve inzârlarım nasıl oldu?(16)²⁵⁷⁷

Ve andolsun ki, Kur'ân'ı tezekkür etmek için kolaylaştırdık.²⁵⁷⁸ O halde var mı düşünen?(17)²⁵⁷⁹

Âd (kavmi de) tekzîb etti. Artık azâbım ve inzârlarım nasıl oldu?(18)

Muhakkak ki Biz, onların üzerine, uğursuzluğu süregelen bir günde dondurucu bir rüzgâr irsâl ettik.(19)

İnsânları koparıyordu, sanki onlar köklerinden sökülmiş hurma kütükleri.(20)

Artık azâbım ve inzârlarım nasıl oldu?(21)²⁵⁸⁰

Ve andolsun ki, Kur'ân'ı tezekkür etmek için kolaylaştırdık. O halde var mı düşünen?(22)²⁵⁸¹

Semûd (kavmi de) inzârları tekzîb ettiler.(23)

O vakit dediler ki: 'Bizden bir beşere, ona mı tâbi olacağız? Muhakkak ki biz o zaman, elbette dalâlet ve çılgınlık içinde (oluruz);'(24)

---

²⁵⁷⁶ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Allah (عز وجل), Nebîsi Nûh (صلوات الله عليه)'e şöyle buyurmuştur: 'وَاصْنَعِ الْفُلَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا' [Hûd Sûresi, 37. âyet] Ve O (جل وعلا) buyurmuştur ki: 'تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا'/Gözlerimiz(in önün)de cereyân eder.' [Kamer Sûresi, 14. âyet] Ve O (عز وجل), Mûsâ'yı zikrederken şöyle buyurmuştur: 'وَلَتُصْنَعِ عَلَى عَيْنِي'/Ve üzerine Benden bir muhabbet ilkâ ettim. Ve gözüm üzere yetiştirilmen için.' [Tâhâ Sûresi, 39. âyet] Ve buyurdu ki: 'وَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا' [Tûr Sûresi, 48. âyet] Şu halde her mü'minin üzerine Hâlık ve Bâri'nin Nefsi için isbât ettiği 'Gözü' isbât etmek, vâcibdir. Ve gayrı mü'min ise: Allah'ın muhkem tenzîlinde (Kendisi için) isbât ettiğini Allah (تبارك وتعالى)'dan nefyeden kimsedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 96.-97. sayfalar]

²⁵⁷⁷ 21. ve 30. âyet ile aynıdır

²⁵⁷⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ'/Ve andolsun ki, Kur'ân'ı tezekkür etmek için kolaylaştırdık]' Ve andolsun ki, tezekkür etmek, ibret ve öğüt almak isteyenler için, zikir için, Kur'ân'ı kolaylaştırdık, beyan ve tafsîl ettik ve onu rahat (anlaşılır) kıldık." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 584. sayfa]

²⁵⁷⁹ 22., 32. ve 40. âyet ile aynıdır

²⁵⁸⁰ 16. ve 30. âyet ile aynıdır

²⁵⁸¹ 17., 32. ve 40. âyet ile aynıdır

'Aramızdan zikir onun üzerine mi ilkâ edildi? Bilakis, o şımarık bir yalancıdır.'(25)

Yarın onlar ilmedecekler, kim şımarık yalancı.(26)

Muhakkak ki Biz, onlar için bir fitne olarak dişi deveyi irsâl edenleriz. Artık onları gözetle ve sabret.(27)

Ve onlara, suyun aralarında taksîm edildiğini bildir. Her içme payı (sâhibi) hazır bulunsun.(28)

Derken arkadaşlarına nidâ ettiler, bunun üzerine o ileri atıldı da (deveyi) boğazladı.(29)

Artık azâbım ve inzârlarım nasıl oldu?(30)²⁵⁸²

Muhakkak ki Biz, onların üzerine bir sayha irsâl ettik de onlar ağıldaki kuru ot gibi oldular.(31)

Ve andolsun ki, Kur'ân'ı tezekkür etmek için kolaylaştırdık. O halde var mı düşünen?(32)²⁵⁸³

Lût kavmi (de) inzârları tekzîb ettiler.(33)

Muhakkak ki Biz, onların üzerine taşlı bir kasırğa irsâl ettik. Lût'un ailesi müstesnâ, onları seherde necât buyurduk;(34)

İndimizden bir nîmet olarak. İşte şükredene böyle karşılık veririz.(35)

Ve andolsun ki, onları yakalamamızla inzâr etmişti, fakat inzârlardan kuşku duydular.(36)

Ve andolsun ki, konuklarından murâvede etmek istediler.²⁵⁸⁴ Bunun üzerine onların gözlerini sildik.²⁵⁸⁵ Artık azâbımı ve inzârımı tadın.(37)

Ve andolsun ki, karârlı bir azâb sabahleyin erkenden onları bastırırverdi.(38)

Artık azâbımı ve inzârımı tadın.(39)

---

²⁵⁸² 16. ve 21. âyet ile aynıdır

²⁵⁸³ 17., 22. ve 40. âyet ile aynıdır

²⁵⁸⁴ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle der: "'وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ/Ve andolsun ki, konuklarından murâvede etmek istediler]' Yani o misafirlerle fuhşiyât işlemek istediler. Halbuki o misafirler, onlara genç, pak çehreli ve güzel bir sûret üzere gelen meleklerdi." [Cemâleddîn el-Kasımî, Mehâsinu't-Te'vîl, 15. Cüz, 5603. sayfa]

²⁵⁸⁵ İmâm Şevkânî (رحمه الله) demiştir ki: "'فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ/Bunun üzerine gözlerini sildik.]" Yani: (Göz)çukurları görülmeyecek şekilde gözlerini yok ettik. Tıpkı rüzgârın estiğinde toprağı yok ettiği gibi." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1431. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve andolsun ki, Kur'ân'ı tezekkür etmek için kolaylaştırdık. O halde var mı düşünen?(40)²⁵⁸⁶

Ve andolsun ki, inzâr ediciler Firavun ailesine (de) gelmişti.(41)

Âyetlerimizin küllisini tekzîb ettiler. Bunun üzerine onları azîz muktedirin yakalamasıyla yakaladık.(42)²⁵⁸⁷

Sizin küffârınız bunlardan daha mı hayırlıdır? Yoksa sizin için ziburda²⁵⁸⁸ bir beraat mı var?(43)²⁵⁸⁹

Yoksa onlar: 'Biz birbirine nusret eden bir cemiyetiz.'²⁵⁹⁰ mi diyorlar?(44)

Cemiyet hezîmete uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.(45)²⁵⁹¹

Bilakis, onların vâdesi Saat'tir.²⁵⁹² Ve Saat, daha korkunç ve daha acıdır.(46)

Muhakkak ki mücrimler, dalâlet ve çılgın ateşler içindedir.(47)

Vecihleri üzerine ateşin içine sürüklenecekleri gün: 'Sekar'ın²⁵⁹³ temâsını tadın!' (denir.)(48)

Muhakkak ki Biz, her şeyi bir kader ile halk ettik.(49)

²⁵⁸⁶ 17., 22. ve 32. âyet ile aynıdır

²⁵⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا'/Âyetlerimizin küllisini tekzîb ettiler.'" Firavun ailesi bizim indimizden gelen delilleri ve tek Allah'tan başka ilâh olmadığına dâir hüccetlerin hepsini tekzîb ettiler. 'فَاخَذْنَاَهُمْ أَخْذَ عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ/Bunun üzerine onları azîz muktedirin yakalamasıyla yakaladık.'" Bunun üzerine onları Allah'a küfürlerinden dolayı şiddetli bir ukûbetle cezâlandırıdık. Öyle bir ceza ki ona gâlib gelinmez. (O,) dilediği üzerinde muktedirdir, âciz ve zayıf değildir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 600. sayfa]

²⁵⁸⁸ İmâm Şevkânî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'الزُّبُرُ/Zubur'" Bunlar nebîler üzerine inzâl edilmiş olan kitâblardır." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1431. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁵⁸⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'أَكْفَارُكُمْ خَيْرٌ مِنْ أَوْلَانِكُمْ/Sizin küffârınız bunlardan daha mı hayırlıdır?'" Mânâsı: Küffârınız sizden önceki küffârdan daha mı hayırlıdır? Yani onlardan daha hayırlı değildir. Öyleyse tıpkı onları helâk ettiğimiz gibi bunları da helâk ederiz. 'أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي الزُّبُرِ/Yoksa sizin için ziburda bir beraat mı var?' Yani: Kitâblardan bir beraat (mı var?) Sizi, sizden öncekileri helâk ettiğim gibi helâk edeceğim." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 1. cilt, 75. sayfa]

²⁵⁹⁰ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demektedir: "'جَمِيعٌ/Cemiyet(iz)'" Mekke'nin küffâr cemiyeti/topluluğu." [Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1374. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁵⁹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'سَيُهْرَمُ/ Cemiyet hezîmete uğrayacak ve arkalarını dönüp kaçacaklardır.'" Bu, Bedir günüdür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 603. sayfa]

²⁵⁹² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'السَّاعَةُ/Saat'" Kıyâmet'tir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

²⁵⁹³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'سَقَرٌ/Sekar'" Cehennem'in isimlerinden bir isimdir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 323. sayfa]

Ve emrimiz başka değil, ancak tektir. Göz ile bir kırpma gibidir.(50)

Ve andolsun ki, sizin benzerlerinizi helâk ettik. O halde var mı düşünen?(51)

Ve fiil ettikleri her şey zuburdadır.(52)²⁵⁹⁴

Ve her küçük ve büyük satıra geçmiştir.(53)²⁵⁹⁵

Muhakkak ki muttakîler, Cennetler ve nehirlerde;(54)

Sadâkat koltuğunda, muktedir bir Melîk'in indindedir.(55)²⁵⁹⁶

---

²⁵⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فِي الزُّبُرِ/Zuburdadır]' Kitâbtadır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 607. sayfa]

²⁵⁹⁵ İmâm Ebu Davûd (رحمه الله) sahîh bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) nın: "[وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ/Ve her küçük ve büyük satıra geçmiştir.]" kavli hakkında demiştir ki: "Bir satırda yazılmıştır." [Ebu Dâvud Süleymân bin el-Eş'as bin İshâk es-Sicistânî, Kitâbu'z-Zühd, 371. sayfa (468.)]

²⁵⁹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْتَدِرٍ/muktedir bir Melîk'in indindedir]' Mülk sâhibi, her şeye muktedir olanın indinde. Ve O, metîn kuvvet sâhibi olan Allah (تبارك وتعالى)'dır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 609. sayfa]

55. RAHMÂN SÛRESİ (78 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Rahmân;(1)

Kur'ân'ı tâlim etti.(2)

İnsânı halk etti.(3)

Ona beyâmı tâlim etti.(4)²⁵⁹⁷

Güneş ve ay hesâb iledir.(5)

Ve yıldızlar ve ağaçlar²⁵⁹⁸ secde ederler.(6)

Ve semâ, onu yükseltti ve mîzânı koydu.(7)²⁵⁹⁹

Mîzânda tuğyân²⁶⁰⁰ etmeyin diye.(8)

Ve tartıyı adâlet ile ikâme edin²⁶⁰¹ ve mîzânı eksiltmeyin.(9)²⁶⁰²

Ve Arz, onu canlılar için alçalttı.(10)

Onda meyve(ler) ve tomurcuklu hurma ağaçları vardır.(11)

Ve yapraklı dâneler ve reyhân²⁶⁰³ vardır.(12)

---

²⁵⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[عَلَّمَهُ/Ona beyâmı tâlim etti.]" Allah, ona dünyânın ve Âhiret'in beyânını tâlim etti. Mahlûkâtı aleyhine hüccet olması için helâli ve harâmı beyân etti." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 8. sayfa]

²⁵⁹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir isnâd ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَالنَّجْمُ/ve yıldızlar]' Yani: Semânın yıldızları. '[وَالشَّجَرُ/ve ağaçlar]' Arz'ın ağaçları." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 12. sayfa]

²⁵⁹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَوَضَعَ الْمِيزَانَ/ve mîzânı koydu]' Arz'da mahlûkâtı arasında adâleti koydu." Devamla sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَوَضَعَ الْمِيزَانَ/ve mîzânı koydu]' Adâleti (koydu)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 13.-14. sayfalar]

²⁶⁰⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "Tuğyân: Hadde tecâvüzdür." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 323. sayfa]

²⁶⁰¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ/ve tartıyı adâlet ile ikâme edin]' Yani tartıyı hasara uğratmayın, hakk ve adâlet ile ölçün." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Rahmân Sûresi, 9. âyetin tefsîrinde]

²⁶⁰² İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[وَلَا تُخْسِرُوا/ve eksiklikmeyin]' Noksanlaştırmayın. '[الْمِيزَانَ/mîzânı]' Ölçü ve tartıda eksiltmeyin." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 7. cilt, 442. sayfa]

²⁶⁰³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Dahhâk (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki:

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini²⁶⁰⁴ tekzîb ediyorsunuz?(13)²⁶⁰⁵

İnsânı pişmiş çamur gibi bir balçıktan halk etti.(14)

Ve cinleri ateşin dumansızından halk etti.(15)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(16)

Rabbidir iki doğunun ve Rabbidir iki batının.(17)²⁶⁰⁶

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(18)

Salmıştır iki denizi, birbirine kavuşuyorlar.(19)

Aralarında bir berzah²⁶⁰⁷ vardır, birbirlerine karışmazlar.(20)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(21)

İkisinden inci ve mercân hurûc eder.(22)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(23)

Ve O'nundur, denizde cereyân eden dağlar gibi yüksek gemiler.(24)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(25)

Onun üzerindeki her şey fânidir.(26)

Ve Rabbinin Vechi bâkidir. Celâl ve ikrâm sâhibidir.(27)²⁶⁰⁸

"[وَالرَّيْحَانُ/Ve reyhân]' Rızık ve taam." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 20. sayfa]

²⁶⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen senedler ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın ve Katâde (رحمه الله)'in şöyle dediklerini tahrîc etmiştir: "[أَلَائِي/Âlâî]' Nîmetler." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 422. sayfa]

²⁶⁰⁵ Bu âyet Rahmân Sûresi'nde 31 kez tekrârlanmaktadır

²⁶⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ/Rabbidir iki doğunun ve Rabbidir iki batının.]" Kışın doğusu ve batısı. Ve yazın doğusu ve batısı." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 28. sayfa]

²⁶⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[بِرْزَاحٍ/Bir berzah]' Bir engel." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 423. sayfa]

²⁶⁰⁸ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "[وَيَبْقَى وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ/Ve Rabbinin Vechi bâkidir. Celâl ve ikrâm sahibidir.]" [Rahmân Sûresi, 27. âyet] kavlinde Kendisini celâl ve ikrâm ile vasıflandırmıştır. Ve Kendisinden helâki nefyetmiştir. Allah, halk ettikleri içerisinde üzerlerine helâk hükmü verilenleri helâk etmiştir. Çünkü Allah onları bâkilik için değil de fânîlik için halk etmiştir. Rabbiniz, Kendisinden bir şeyin helâk olmasından münezzehtir. Çünkü bâki olmak O'nun zâtının sıfatlarındandır. Ve buyurdu ki: '[O'nun Vechi dışında her şey helâk olacaktır.]' [Kasas Sûresi, 88. âyet] Ve Nebîsi (صلى الله عليه وسلم)'e şöyle buyurmuştur: '[وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ]' [Ve sabah ve akşam O'nun Vechi'ni murâd ederek Rabblerine o duâ edenlerle

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(28)

Semâlar ve Arz'dakiler O'ndan ister. Her gün, O, bir iştedir.(29)²⁶⁰⁹

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(30)

Sizi hesâba çekeceğiz,²⁶¹⁰ ey iki ağırlık!(31)²⁶¹¹

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(32)

Ey cinler ve insânlar topluluğu! Eğer semâların ve Arz'ın bucaklarından geçip gitmeye gücünüz yeterse, hemen geçip gidin. Geçip gidemezsiniz, bir sultân ile²⁶¹² müstesnâ.(33)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(34)

Üzerinize ateşten yalın bir alev ve kıpkızıl bir duman irsâl edilir. Artık kendinize nusret edemezsiniz.(35)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(36)

---

beraber nefsi sabırlı tut.]' [Kehf Sûresi, 28. âyet] Yine şöyle buyurmuştur: 'وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا [Ve Allah'ındır doğu ve batı. O halde nereye dönerseniz, artık Allah'ın Vechi oradadır.]' [Bakara Sûresi, 115. âyet] Allah, Nefsi/Kendisi için, celâl ve ikrâm ile vasfettiği bir Vecih isbât etmiş ve Vechi için bekâ hükmünü vermiş ve ondan helâki nefyetmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtı Sıfâtı'r-Rabb, 24.-25 sayfa]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) ise şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى) isimlerindeki kemâinden dolayı kemâl sıfatlarla vasfedilmiştir. Her türlü noksanlıktan münezzehtir. Her güzel senâ O'nadır. O'ndan ancak güzel fiiller sudur eder. O (سبحانه وتعالى), ancak en güzel isimlerle isimlendirilir. O'na ancak en kâmil senâ ile senâ edilir. O (سبحانه وتعالى), hamdedilen, muhabbet duyulan ve yüceltilendir. Her takdir ettiği ve yarattığı, emrettiği ve teşrî ettiği '[وَالْجَلَالُ وَالْإِكْرَامُ]/Celâl ve ikrâm sâhibidir]'." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Tarîku'l-Hicretayn, 238. sayfa]

²⁶⁰⁹ İmâm İbn Hibbân (رحمه الله), Ebu'd-Derdâ (رضي الله عنه)'tan, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in Allahu (تعالى)'nın: 'وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا [Her gün, O, bir iştedir.]' kavli hakkında şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "Bir günâhu mağfîret etmesi ve bir sıkıntıyı gidermesi ve bir kavmi yükseltmesi ve diğerlerini alçaltması O'nun işlerindendir." [Nüreddîn el-Heysemî, Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân (1763.) Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Mevâridü'z-Zamân'da (1478.) hadîs için: "Sahîhtir" demiştir.]

İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) sahîh bir sened ile Ubeyd bin Umeyr (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا [Her gün, O, bir iştedir.]' kavli hakkında demiştir ki: "Duâ edene icâbet eder, isteyene verir, sıkıntıdakinin meşakkatini giderir, bir kavmin tevbesini kabul eder; diğer bir kavmi mağfîret eder." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 3. cilt, 263. sayfa]

²⁶¹⁰ Bu açıklama İmâm Buhârî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[سَنَفَرُغْ لَكُمْ]/Senefrugu lekum]' Sizi hesâba çekeceğiz. [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4878den önceki kavli)]

²⁶¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[أَيُّهُ الثَّقَلَانِ]/Ey iki ağırlık]' Yani: Cinler ve insânlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 329. sayfa]

²⁶¹² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[بِسُلْطَانٍ]/Bir sultân ile]' Bir hüccet ile." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 44. sayfa]

Artık semâ yarılıp da yarıp kızaran yağ gibi kırmızı bir gül olduğunda;(37)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(38)

İşte o gün insân günâhından suâl edilmeyecektir ve ne (de) cin.(39)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(40)

Mücrimler simâlarından tanınır, böylece perçemlerinden ve ayaklarından tutulur.(41)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(42)

Bu, mücrimlerin kendisini o tekzîb ettikleri Cehennem'dir.(43)

Onun arasında ve sıcak kaynar su arasında dolaşırlar.(44)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(45)

Ve Rabbinin makâmından korkan için iki Cennet vardır.(46)²⁶¹³

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(47)

İkisi (de muhtelif ağaçlardan) dallara sâhibtirler.(48)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(49)

İkisinde iki pınar var, cereyân ederler.(50)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(51)

İkisinde her bir meyveden iki çift var.(52)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(53)

Astarları kalın ipekten yataklar üzerine dayanmışlardır. Ve iki Cennetin semereleri²⁶¹⁴ yakındır.(54)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(55)

Oralarda bakışlarını yalnız kendilerine çevirmiş (eşler) vardır. Kendilerine onlardan önce bir insân temâs etmemiştir ve ne (de) bir cin.(56)

---

²⁶¹³ İbn Ebi'd-Dunyâ (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٌ] Ve Rabbinin makâmından korkan için iki Cennet vardır." O, günah işlemek isteyen ama Rabbinin makâmını hatırlayarak o günâhı işlemekten vazgeçen adamdır." [Ebu Bekr AbdUllah ibn Muhammed ibn Ebi'd-Dunyâ, Kitâbu't-Tevbe (53.)]

²⁶¹⁴ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[جَنَّاتٌ/Cenâ]' Semereleri." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 428. sayfa]

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(57)

Onlar yakût ve mercân gibidir.(58)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(59)

İhsânın karşılığı, ihsândan başkası mıdır?(60)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(61)

İkisinin dûnlarından iki Cennet (daha) var.(62)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(63)

Koyu yeşildir.(64)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(65)

İkisinde (de) fışkıran iki pınar vardır.(66)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(67)

İkisinde (de) meyve ve hurma ve nar vardır.(68)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(69)

Oralarda ahlâkta hayırlı, yüzleri gezül(ler)²⁶¹⁵ vardır.(70)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(71)

Çadırlarda kapanmış hûriler vardır.(72)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(73)

Kendilerine onlardan önce bir insân temâs etmemiştir ve ne (de) bir cin.(74)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(75)

Yeşil yastıklar ve güzel döşemeler üzerine dayanmışlardır.(76)

Öyleyse Rabbinizin hangi nîmetlerini tekzîb ediyorsunuz?(77)

Celâl ve ikrâm sâhibi Rabbinin ismi tebârektir.(78)²⁶¹⁶

---

²⁶¹⁵ Bu açıklamalar Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) 'a aittir, şöyle demiştir: "[خَيْرَاتٌ/Hayrât] Ahlâkta hayırlı. '[حُسْنٌ/husân] Yüzleri güzel." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 4. cilt, 338. sayfa]

²⁶¹⁶ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[رَبِّكَ اسمُ رَبِّكَ/Rabbinin ismi tebârektir]' Rabbinin ismi mukaddestir. '[ذِي الْجَلَالِ/Celâl sâhibi]' Azamet (sâhibi). '[وَالْإِكْرَامِ/Ve ikrâm]' İtaat ehline (ikrâm sâhibi)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 4. cilt, 335. sayfa]

56. VÂKİA SÛRESİ (96 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Vâkıa vukû bulduğunda.(1)²⁶¹⁷

Onun vukûunu tekzîb edecek yoktur.(2)

Alçaltıcıdır, yükselticidir.(3)

Arz bir sarsıntıyla sarsıldığında.(4)

Ve dağlar bir serpilişle serpildiği(nde).(5)

Derken dağılmış toz olduğu(nda).(6)

Ve siz üç çift olduğunuz(da).(7)

İşte Meymene ashâbı, nedir Meymene ashâbı?(8)

Ve Meş'eme ashâbı, nedir Meş'eme ashâbı?(9)²⁶¹⁸

Ve sâbıklar, sâbıklar!(10)²⁶¹⁹

İşte onlar yaklaştırılanlardır.(11)

Naîm Cennetlerinde(dirler).(12)²⁶²⁰

Çoğu evvelkilerden.(13)²⁶²¹

Ve azı sonrakilerdendir.(14)

İşlenmiş serirler üzerinde.(15)

Üzerlerine karşılıklı dayanmışlardır.(16)

---

²⁶¹⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ/Vâkıa vukû bulduğunda.'" Mânâsı: Kıyâmet (kopması) olduğunda. Bu müfessirlerinin umûmunun kavlidir. Kıyâmet: 'الْوَأَقِعَةُ/Vâkıa' olarak isimlendirilmiştir, nitekim o mutlaka vukû bulacaktır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 341. sayfa]

²⁶¹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ/İşte Meymene ashâbı, nedir Meymene ashâbı?'" Sağ taraflarından Cennet'e götürülürler. "'وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ/Ve Meş'eme ashâbı, nedir Meş'eme ashâbı?'" Sol taraflarından ateşe götürülürler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 95. sayfa]

²⁶¹⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'السَّابِقُونَ/Sâbıklar'" Sâbıklar ile murâd olunan şudur ki, onlar emredildikleri gibi hayırlı fiillere koşarlar." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Vâkıa Sûresi, 10. âyetin tefsirinde]

²⁶²⁰ Sâffât Sûresi'nin 43. âyeti ile aynıdır

²⁶²¹ 39. âyet ile aynıdır

Onların üzerine muhalled evlâdlar dolaşır.(17)²⁶²²

Maîn'den (doldurulmuş) kablar ve ibrikler ve kâseler ile.(18)²⁶²³

Ondan başları ağrımaz ve sarhoş olmazlar.(19)

Ve beğendiklerinden meyveler.(20)

Ve iştâh duyduklarından kuş eti.(21)

Ve iri gözlü huriler.(22)

Saklı inci emsâli gibi.(23)

Amel etmiş olduklarına karşılık olarak.(24)

Orada bir lağviyyât işitmezler ve ne (de) günaha sokma.(25)

Ancak bir söz: 'Selâm, selâm'(26)

Ve Yemîn ashâbı, nedir Yemîn ashâbı?(27)²⁶²⁴

Dikensiz sedir ağaçları içinde(dirler).(28)

Ve salkım salkım muz ağaçları.(29)

Ve uzamış bir gölge.(30)

Ve çağlayan bir su.(31)

Ve bol meyve.(32)

Ve kesilmeyen ve yasaklanmayan!(33)

Ve yükseltilmiş döşekler.(34)

Muhakkak ki Biz, onları bir inşâ ile inşâ ettik.(35)

Böylece onları bâkireler kıldık.(36)

Eşlerine düşkün, yaşıt.(37)

---

²⁶²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانِ مُخَلَّدُونَ]/Onların üzerine muhalled evlâdlar dolaşır.]" Yani tek bir sıfatta muhalled. O sıfattan büyümeyenler, yaşlanmazlar veya değişmezler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Vâkıa Sûresi, 17. âyetin tefsîrinde]

²⁶²³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ/Maîn'den (doldurulmuş) kâseler]' Yani: Akan içkiden (doldurulmuş kâseler). " [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 103. sayfa]

²⁶²⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ/Ve Yemîn ashâbı, nedir Yemîn ashâbı?]' Yani: Sâbıklardan olmayan Cennet ehli. Ve Cennet ehlinin hepsi Yemîn/Sağ ashâbıdır." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 339. sayfa]

Yemîn ashâbı için.(38)

Çoğu evvelkilerden.(39)²⁶²⁵

Ve çoğu sonrakilerden.(40)

Ve Şimâl ashâbı, nedir Şimâl ashâbı?(41)²⁶²⁶

Semûm²⁶²⁷ ve kaynar su içinde;(42)

Ve siyah dumandan bir gölge (içinde).(43)

Serin değildir ve ne (de) kerîm.(44)

Muhakkak ki onlar, bundan önce²⁶²⁸ mütrefler idiler.(45)²⁶²⁹

Ve azîm günâh²⁶³⁰ üzerinde ısrâr eder olmuşlardır.(46)

Ve onlar: 'Öldüğümüz ve toprak ve kemik olduğumuzda mı, muhakkak ki biz hakîkaten ba's mı edileceğiz?' diyor idiler.(47)

'Ve evvelki babalarımız (da) mı?'(48)²⁶³¹

De ki: 'Muhakkak ki evvelkiler ve sonrakiler.'(49)

Elbette mâlûm bir günün belli vaktinde cem olunacaklardır.(50)

Sonra muhakkak ki siz, ey dalâlettekiler, tekzîb ediciler!(51)

Elbette bir ağaçtan yerler, zakkûmdan.(52)²⁶³²

---

²⁶²⁵ 13. âyet ile aynıdır

²⁶²⁶ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ/Ve Şimâl ashâbı, nedir Şimâl ashâbı?'" Bunlar ateş ehlidir." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 340. sayfa]

²⁶²⁷ '[سموم/Semûm]' kelimesinin açıklaması için Hicr Sûresi'nin 27. âyetine bakınız

²⁶²⁸ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'قَبْلَ ذَلِكَ/Bundan önce'" Yani: Dünyâda. [Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1390. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁶²⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ/Muhakkak ki onlar, bundan önce mütrefler idiler.'" Yani: Dünyâ diyârında nimetlendirilmişlerdi, nefislerinin lezzetlerinin peşinden gidiyorlardı. Resûllerin getirdiklerine dönüp bakmıyorlardı bile." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dimaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Vâkıa Sûresi, 45. âyetin tefsîrinde]

²⁶³⁰ Bu açıklama İbn Zeyd (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'الْحِنْتُ الْعَظِيمُ/Hınsi'l-Azîm'" Azîm günâh. Bu azîm günâh ise şirk'tir, (ondan) tevbe ve istiğfâr etmezler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 132. sayfa]

²⁶³¹ Sâffât Sûresi'nin 17. âyeti ile aynıdır

²⁶³² '[زكؤم/Zakkûm]' kelimesinin açıklaması için Sâffât Sûresi'nin 62.-64. âyetlerine bakınız

Böylelikle ondan bâtınları doldururlar.(53)

Derken üzerine kaynar sudan içecekler.(54)

Öyle ki susamış develerin içişiyle içecekler.(55)

Bu, onların Dîn Günü²⁶³³ konukluklarıdır.(56)

Biz sizi halk ettik, o halde tasdîk etseniz olmaz mıydı?(57)

Şimdi döktüğünüz meniyi gördünüz mü?(58)

Onu siz mi halk ediyorsunuz, yoksa halk eden Biz miyiz?(59)

Biz, aranızda ölümü takdîr ettik ve Biz, önüne geçilenlerden değiliz;(60)²⁶³⁴

Emsâlinizi tebdîl etmemiz ve sizi ilmedemeyeceğiniz (bir şekil)de inşâ etmemiz üzere.(61)²⁶³⁵

Ve andolsun ki, evvelki neş'eti ilmediyorsunuz.²⁶³⁶ O halde tezekkür etseniz²⁶³⁷ olmaz mıydı?(62)

Şimdi ektiğinizi gördünüz mü?(63)

Onu siz mi bitiriyorsunuz, yoksa bitiren Biz miyiz?(64)

Eğer dileseydik, elbette onu bir ot kırıntısı kılardık da şaşar kalırdınız.(65)

'Muhakkak ki biz, elbette borç altına girdik!' (derdiniz).(66)

'Bilakis, biz mahrûm edilenleriz!'(67)²⁶³⁸

---

²⁶³³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'يَوْمَ الدِّينِ/Dîn Günü)' Hesâb Günü." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 341. sayfa]

²⁶³⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ/Biz, aranızda ölümü takdîr ettik]' Yani: Muhakkak sizi öldüreceğiz. Yani: Eğer sizi ölümden sonra diriltmekten âciz olsaydık, sizi nefislerinizi ihrâc ederek öldürmekten de âciz olurduk. 'وَمَا نَحْنُ بِمُسْبِقِينَ/ve Biz, önüne geçilenlerden değiliz]' Yani: Mağlûb edilenlerden (değiliz)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 354.-355. sayfalar]

²⁶³⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'Emsâlinizi tebdîl etmemiz üzere]' Yani: Sizin yerinize, sizin emsâlinizde bir halk getiririz. '[وَنُنشِئُكُمْ/ve sizi inşâ etmemiz]' Halketmemiz. '[فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ/ilmedemeyeceğiniz (bir şekil)de]' (İlmedemeyeceğiniz) bir surette." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 20. sayfa]

²⁶³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَلَقَدْ عَلِمْتُمْ [Ve andolsun ki, evvelki neş'eti ilmediyorsunuz.]' Yani Âdem'in halk edilişi. Mahlûkâtta kime suâl etsen Allah'ın Âdem'i çamurdan halkettiğini sana bildirir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 138. sayfa]

²⁶³⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "'تَذَكَّرُونَ/Tezekkür etseniz]' Böylece ba's edilmeye îmân etseniz." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 342. sayfa]

Şimdi o içtiğiniz suyu gördünüz mü?(68)

Onu siz mi buluttan inzâl ediyorsunuz, yoksa inzâl eden Biz miyiz?(69)

Eğer dileseydik onu acı bir su kılardık. O halde şükretseniz olmaz mıydı?(70)

Şimdi o tutuşturduğunuz ateşi gördünüz mü?(71)

Onun ağacını siz mi inşâ ettiniz, yoksa inşâ eden Biz miyiz?(72)

Biz, onu bir tezkire kıldık²⁶³⁹ ve ıssız yerlerde yaşayanlara bir metâ.(73)

O halde azîm Rabbini ismiyle tesbîh et.(74)²⁶⁴⁰

Öyle değil! Yıldızların mevkîlerine kasem ederim.(75)

Ve muhakkak ki o, elbette azîm bir kasemdir, eğer ilmetseniz.(76)

Muhakkak ki o, elbette kerîm²⁶⁴¹ bir Kur'ân'dır.(77)

Korunmuş bir Kitâb'tadır.(78)

Tâhir olanlardan başkası ona temâs edemez.(79)²⁶⁴²

Âlemlerin Rabbinden inzâl edilmiştir.(80)²⁶⁴³

Şimdi bu hadîsi siz küçümseyenler misiniz?(81)

Ve tekzîb ettiğinizi rızkınız kılıyorsunuz.(82)

Artık değil mi ki, (can) boğaza geldiğinde;(83)

Ve siz o zaman nazar edersiniz.(84)

Ve Biz, ona sizden daha yakınız. Ve lâkin göremezsiniz.(85)²⁶⁴⁴

---

²⁶³⁸ Kalem Sûresi'nin 27. âyeti ile aynıdır

²⁶³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'[نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذْكِرَةً/Biz, onu bir tezkire kıldık]' Biz, ateşi sizin için bir tezkire kıldık ki onunla Cehennem'in ateşini hatırlayın, böyle ibret ve vaaz/öğüt alın." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 144. sayfa]

²⁶⁴⁰ 96. âyet ve Hâkka Sûresi'nin 52. âyetiyle aynıdır

²⁶⁴¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[كَرِيمٌ/Kerîm]' Yani: Hayrı ve bereketi bol." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 341. sayfa]

²⁶⁴² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[لَا يَمَسُّهُ إِلَّا] Tâhir olanlardan başkası ona temâs edemez.'" Ona, Allah'ın indinde tâhir olanlardan başkası temâs edemez. Dünyâya gelince, orada ona mecûsiler de temâs eder necisler de, münâfıklar da, pisler de." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 152. sayfa]

²⁶⁴³ Hâkka Sûresi'nin 43. âyeti ile aynıdır

²⁶⁴⁴ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ/Ve Biz, ona sizden daha yakınız.]" Bunda iki kavil vardır. Birinci (kavil): Ölüm Meleğidir, ona ehinden daha yakındır. '[وَلَكِنْ لَا]

İşte madem ki, eğer hesâba çekilmeyecekler iseniz;(86)

Onu rücû ettirin, eğer sâdıklar iseniz.(87)

Şimdi, eğer yaklaştırlanlardan olana gelince;(88)

Artık (ona) rahatlık ve reyhân ve Nâim Cenneti vardır.(89)

Ve eğer Yemîn ashâbından²⁶⁴⁵ olana gelince.(90)

İmdi Yemîn ashâbından selâm senin içindir.(91)²⁶⁴⁶

Ve eğer tekzîb edenlerden ve dalâlettekilerden olana gelince.(92)

Artık (ona) kaynar sudan bir konukluk vardır.(93)

Ve yaslanacağı Cahîm'dir.(94)²⁶⁴⁷

Muhakkak ki bu, elbette o yakînen hakktır.(95)²⁶⁴⁸

O halde azîm Rabbini ismiyle tesbîh et.(96)²⁶⁴⁹

تَبْصِرُونَ/Ve lâkin göremezsiniz.] Melekleri (göremezsiniz). İkinci (kavil): Ve Biz, ilim ve kudret ve görme açısından ona sizden daha yakınız. **وَلَكِنْ لَا تَبْصِرُونَ/Ve lâkin göremezsiniz.]** Yani: İlmedemezsiniz. Ve hitâb kâfirlere dir. Bunu Vâhidî zikretmiştir." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1394. sayfa (tek cilt olarak basım)] [En doğrusunu Allah ilmeder. Hazırlayan]

²⁶⁴⁵ **أَصْحَابِ الْيَمِينِ/Yemîn ashâbı]** için 27. âyete bakınız

²⁶⁴⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **فَسَلَامٌ لَكَ/İmdi selâm senin içindir]** Allah'ın azâbından selâmet bulma (senin içindir). Ve Allah'ın melekleri sana selâm eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 162. sayfa]

²⁶⁴⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: **وَتَصْلِيَةٌ جَمِيمٌ/Ve yaslanacağı Cahîm'dir.]** Ateşe dâhil edilir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Vâkıa Sûresi, 94. âyetin tefsîrinde]

²⁶⁴⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: **إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ/Muhakkak ki bu, elbette o yakînen hakktır.]** Sana bu sûrede kıssâ ettiğimiz şey yakînen hakktır." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 347. sayfa]

²⁶⁴⁹ 74. âyet ve Hâkka Sûresi'nin 52. âyetiyle aynıdır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: **فَسُبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ/O halde azîm Rabbini ismiyle tesbîh et.]** Yani: Rabbini tenzîh ve tâzîm et. Sanki Allah, (kulunu) mukarreblerin derecesine ulaşması için senâ, tesbîh, takdîs ile iştiğal etmesine irşâd etmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 363. sayfa]

57. HADÎD SÛRESİ (29 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Semâlar ve Arz'dakiler Allah'ı tesbîh ederler. Ve O, Aziz'dir, Hakim'dir.(1)

Semâlar ve Arz'ın mülkü O'nundur. Hayât verir ve öldürür. Ve O, her şey üzerine Kadîr'dir.(2)

O, Evvel'dir²⁶⁵⁰ ve Âhir'dir²⁶⁵¹ ve Zâhir'dir²⁶⁵² ve Bâtın'dır.²⁶⁵³ Ve O, her şeye Alîm'dir.(3)

O, O ki, semâları ve Arz'ı altı günde halk etmiştir, sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.²⁶⁵⁴ Arz'a gireni ve ondan hurûc edeni ve semâdan nüzûl edeni ve oraya

²⁶⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الأَوَّلُ/el-Evvel]' O (سبحانه وتعالى) her şeyden önce hudûdsuz/sınırsız Evvel'dir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 27. cilt, 124. sayfa]

²⁶⁵¹ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْآخِرُ/el-Âhir]' Evvel'liği ile her şeyi geçmiştir. Âhir'liğinden dolayı da her şeyden sonra bâki kalmıştır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 3. cilt, 113. sayfa]

²⁶⁵² İmâm Taberî (رحمه الله) diyor ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[الظَّاهِرُ/ez-Zâhir]' Yani: O (سبحانه وتعالى), dûnundaki her şeyin üzerine Zâhir'dir. Yine O (سبحانه وتعالى), her şeyin üzerinde yüce olandır. Bu itibarla O'ndan daha yücresi yoktur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 27. cilt, 124. sayfa]

²⁶⁵³ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْبَاطِنُ/el-Batın]' Allah'ın tüm sırlara, vicdanlara, gizliliklere, saklı şeylere ve her şeyin ince detaylarına muttâl olduğuna delâlet eder. Yine bu, O'nun yakınlığına ve yaklaşımına da delâlet eder. Zâhir ve bâtın (kelimeleri) birbirlerine münâfî/zıt değildirler. Çünkü tüm sıfatlarında Allah'ın herhangi bir emsâli yoktur." [Abdurrahmân ibn Nâsır es-Sa'dî, Tefsîru EsmâUllâhi'l-Hüsna, 120. sayfa]

²⁶⁵⁴ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "Öyle ki biz, Allah (عز وجل)'nin haberine îmân ederiz. Hâlık'ımız Arş'ın üzerine istivâ buyurmuştur. Allah'ın kelâmını tebdîl etmeyiz. Ve -mu'attıla ve cehmiyyenin dediği gibi- bize söylenenden başka bir kavil söylemeyiz. Mu'attıla ve cehmiyye şöyle der: 'O, Arşı üzerine istivâ değil istivlâ etmiştir.' Böylelikle onlara söylenenden başka bir kavle tebdîl etmişlerdir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtı'r-Rabb, 233. sayfa]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise -daha önce geçtiği üzere- şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ/Sonra Arş üzerine istivâ buyurmuştur.]' [A'raf sûresi, 54. âyet] kavli hakkında, insanlar pek çok söz söylemişlerdir." Sonra İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle devam eder: "Bu konuda Mâlik ve Evzâî ve Sevrî ve Leys ibn Sa'd ve Şafîî ve Ahmed ve İshâk ibn Râhûye ve eski ve yeni diğer Müslüman imâmlardan Selefî Sâlih'in mezhebine sülûk edilmelidir/girilmelidir. Ve bu yol, bu âyeti tekyîf ve teşbîh ve tâ'tîl etmeden, geldiği gibi kabul etmektir. Teşbîhçilerin zihinlerine hemen geliveren zahir mânâ; Allah (سبحانه وتعالى)'dan nefyolunmuştur. Muhakkak ki Allah; mahlukâtından hiçbir şey O'na benzemez. '[لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ]' [Şura Sûresi, 11. âyet] Bilakis durum; imâmın -[Buhârî'nin hocası] Nuaym bin Hammâd el-Huzâî onlardandır- dediği gibidir: 'Kim Allah'ı mahlukatına teşbîh ederse kâfir olur. Kim Allah'ın kendisiyle nefsi vafettiklerini inkar ederse kâfir olur. Allah'ın nefsi vafettiği ve Resûlu'nun (vasfettiklerinde) teşbîh yoktur.' [İmâm Zehebî, 'el-Uluvv'da sahîh bir isnâd ile zikretmiştir. Şeyh el-Elbânî de bunu 'Muhtasar el-Uluvv'da (184. sayfa) tashîh etmiştir.]

Kim Allah (سبحانه وتعالى) için sarîh âyetlerde ve sahîh haberlerde vârid olan şeyleri Allah (سبحانه وتعالى)'nın Celâl'ine layık vecih üzere isbât eder ve Allah (سبحانه وتعالى)'dan noksanlıkları nefyederse; işte o, hidâyet

yükseleni ilmeder. Ve O, nerede olsanız sizinle beraberdir.²⁶⁵⁵ Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr'dir.(4)

Semâlar ve Arz'ın mülkü O'nundur. Ve işler Allah'a rücû ettirilir.(5)

Geceyi gündüze sokar ve gündüzü geceye sokar. Ve O, sadırların özüne Âlîm'dir.(6)

Allah'a ve Resûlu'ne îmân edin. Ve kendilerinde sizi halîfe kıldığından infâk edin.²⁶⁵⁶ İmdi sizden o îmân edenler ve infâk edenler, onlar için büyük bir ecir vardır.(7)

Ve sizin için ne var, Allah'a îmân etmiyorsunuz? Ve Resûl, Rabbinize îmân etmeniz için sizi dâvet ediyor. Ve (Allah) mîsâkınızı almıştır,²⁶⁵⁷ eğer mü'minler iseniz.(8)

O, O ki, sizi karanlıklardan Nûr'a ihrâc etmek için kulunun üzerine beyyin âyetler inzâl edendir. Ve muhakkak ki Allah, size elbette Rauf'tur, Rahîm'dir.(9)

Ve sizin için ne var ki Allah yolunda infâk etmiyorsunuz? Ve semâlar ve Arz'ın mîrâsı Allah'ındır. Sizden, fetihten önce infâk eden ve kıtâl eden müsâvî değildir. İşte onların derecesi, sonradan o infâk edenler ve kıtâl edenlerden daha azîmdir. Ve Allah hepsine en güzelini vaad etmiştir. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(10)

---

yoluna sulûk etmiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, A'raf Suresi, 54. âyetin tefsirinde]

İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın sıfatları hakkında varid olan ve bize ulaşan diğer sahih haberler ve sahih olup da bize ulaşmayan haberler hakkında itikâdımız şudur:

Onları kabul etmek ve reddetmemek, muhâliflerin tevîli ile tevîl etmemek, bu sıfatları teşbihçilerin teşbihine hamletmemek, üzerlerine ekleme yapmamak, onlardan herhangi bir şeyi eksiltmemek, onları tekyîf etmemek, kalblere gelenlerle onlara işâret etmemek, aksine Allah (سبحانه وتعالى)'nın itlâk ettiği şeyi mutlak kabûl etmek, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in, ashâbının, tabîînin, kendilerinden râzı olunmuş Dîn ve emânetle tanınan Selef imâmîlarının tefsîr ettiği gibi tefsîr etmek, onların icmâ ettikleri şeyler üzerinde icmâ etmek, onların sarıldıklarına sarılmak, haberin zâhirine ve âyetin zâhirine teslîm olmak, mânâsına ve delâlet ettiği şeye itikâd etmektir.

Biz, mu'tezilenin, eş'ariyyenin, cehmiyyenin, mülhidlerin, mücessimenin, müşebbihenin, kerrâmiyyenin ve mükeyyifenin te'vîllerini söylemeyiz. Bilakis bu sıfatları tevîlsiz kabul ederiz, bunlara temsîl etmeden îmân ederiz. Ve bizim kavlimiz şudur: Bunlara (bu sıfatlara), O (جلالته جل)'nun celâline layık bir vecihte îmân etmek vâcibdir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, İctimâu'l-Cuyûşî'l-İslâmiyye, 170.-174. sayfalar]

²⁶⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ/Ve O, nerede olsanız sizinle beraberdir.]"

Ve O, siz nerede olursanız olun size şâhid olur ey insânlar, sizi ve amellerinizi ilmeder. Gezip dolaştığınız yeri de duracağınız yeri de ilmeder. Ve O, arşının üzerindedir, yedi semâsının fevkindedir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 169. sayfa]

²⁶⁵⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ/Ve kendilerinde sizi halîfe kıldığından infâk edin.]" Yani: Sizden öncekiler tarafından halef kılındığınız mallardan infâk edin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 366. sayfa]

²⁶⁵⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile Mucâhid (رحمه الله)'ın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "'وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ/Ve (Allah) mîsâkınızı almıştır.]" kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Âdem'in sırtında iken" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 172. sayfa]

Kimdir o kimse ki, Allah'a borç verir, güzel bir borç? Artık onun için onu katlar. Ve onun için kerîm bir ecir vardır.(11)

Mü'minleri ve mü'mineleri nûrları önlerinde ve sağlarında sa'y ederken göreceğin gün (onlara denir ki): 'Bugün sizin büşrânız, altlarından nehirler cereyân eden Cennetlerdir, orada muhalledler(siniz). İşte bu, azîm başarı odur.'(12)

Münâfıklar ve münâfıklar o îmân edenlere: 'Bize nazar edin ki, nûrunuzdan iktibâs edelim.' diyecekleri gün, (münâfıklara) denilir ki: 'Arkanıza rücû edin de bir nûr arayın.' Derken aralarına bir sûr çekilir, bir kapısı vardır.²⁶⁵⁸ Onun bâtınında rahmet²⁶⁵⁹ ve onun zâhiri yönünden azâb vardır.(13)²⁶⁶⁰

Onlara şöyle nidâ ederler: 'Biz sizinle beraber değil mi idik?' Derler ki: 'Evet. Ve lâkin siz nefislerinizi fitneye düşürdünüz ve beklediniz ve kuşku duyduunuz²⁶⁶¹ ve kuruntular sizi aldattı. Nihâyet Allah'ın emri geldi. Ve aldatici²⁶⁶² sizi Allah ile aldattı.'(14)

Artık bugün sizden bir fidye alınmaz ve ne (de) o küfredenlerden. Me'vânız ateştir, o velînizdir. Ve (o) ne kötü varış yeridir!(15)²⁶⁶³

O îmân edenler için vakti gelmedi mi ki, kalbleri Allah'ın zikri ve hakktan nâzil olan için haşyet duysun? Ve bundan önce o kitâb verilenler gibi olmasınlar. Öyle ki üzerlerinden uzun zaman geçmiş, böylece kalblerini kasvet bürümüşdür. Ve onlardan çoğu fâsıklardır.(16)

²⁶⁵⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَضْرِبَ بَيْنَهُمْ] Derken aralarına bir sûr çekilir, bir kapısı vardır." Sûr: Cennet ve Cehennem arasında bir duvar. [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 182. sayfa]

²⁶⁵⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[بَاطِنُهُ فِيهِ] الرِّحْمَةُ/Onun bâtınında rahmet (vardır)]" Cennet ve içindekiler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 184. sayfa]

²⁶⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَا هُوَ مِنْ] وَظَاهَرُهُ مِنْ] ve onun zâhiri yönünden azâb vardır]" Yani: Ateş vardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 184. sayfa]

²⁶⁶¹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَوَرَبَّكُمْ] ve beklediniz]" İmân elbisesine büründünüz. Ve Allah'ı ve Resûlu'nu ikrâr etmeye direndiniz. "[وَأَرْبَابَكُمْ] ve kuşku duyduunuz]" Ve Allah'ın tevhîdinde ve Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'in nübüvvetinde şekk duyduunuz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 184. sayfa]

²⁶⁶² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الْغُرُورُ/Aldatici]" Yani: Şeytân." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 186. sayfa]

²⁶⁶³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ] Artık bugün sizden bir fidye alınmaz]" (O fidye ki) nefisini azâbtan (kurtarmak için) onu fidye olarak verir. "[مَأْوِيَكُمْ النَّارُ] Me'vânız ateştir]" Yani menzileniz ateştir. "[هِيَ مَوْلَاكُمْ] o velînizdir]" Yani ateş size evlâdır. "[وَبِئْسَ الْمَصِيرُ] Ve (o) ne kötü varış yeridir!]" Yani ateş ne kötü bir sonudur." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 371. sayfa]

İlmedin ki, Allah, Arz'a ölümünün ardından hayât verir. Sizin için âyetleri beyân ettik, umulur ki siz akledersiniz.(17)

Muhakkak ki, sadaka veren erkekler ve sadaka veren kadınlar ve Allah'a güzel borç ile borç verenler, onlar için (ecirleri) katlanır. Ve onlar için kerîm bir ecîr vardır.(18)

Ve Allah'a ve resûllerine o îmân edenler, işte onlar, onlardır Rabblerinin indinde sıddıklar ve şuhedâ. Onlar için ecirleri ve nûrları vardır. Ve o küfredenler ve âyetlerimizi tekzîb edenler, işte onlar Cahîm ashâbıdır.(19)

İlmedin ki, dünyâ hayâtı ancak bir oyun ve bir eğlence ve bir ziynet ve aranızda bir iftihâr ve mal ve evlâdda bir çoğalıştır. Bir yağmur meseli gibi ki, onun bitirdiği nebât, çiftçilerin hoşuna gider, sonra kurur. Artık onu sararmış görürsün, sonra çerçöp olur. Ve Ahiret'te şiddetli bir azâb vardır. Ve Allah'tan bir mağfiret ve bir rızâ vardır.²⁶⁶⁴ Ve dünyâ hayâtı aldaniş metâsından başka değildir.(20)

Rabbinizden bir mağfirete ve onun eni, semâlar ve Arz'ın eni gibi bir Cennet'e müsâbaka edin, Allah'a ve Resûlu'ne o îmân edenler için hazırlanmıştır. Bu, Allah'ın fazlıdır, onu dilediğine verir. Ve Allah, azîm fazl sâhibidir.(21)

Arz'da isâbet eden bir musîbet yoktur ve ne (de) nefislerinizde, onu yaratmamızdan önce, bir Kitâb'ta olmasın. Muhakkak ki bu, Allah'ın üzerine kolaydır.(22)²⁶⁶⁵

Şunun için ki, elinizden çıkan üzerine müteessir olmayasınız ve Allah'ın size verdiği ile ferahlanmayasınız. Muhakkak ki Allah, tüm kendini beğenip (kendisiyle) iftihâr edenlere muhabbet etmez.(23)

Onlar ki cimrilik ederler ve insânlara cimrilik ile emrederler. Ve kim yüz çevirirse, o takdirde muhakkak ki Allah, O, Ganiyy'dir, Hamîd'tir.(24)

Andolsun ki, resûllerimizi beyyineler ile irsâl ettik. Ve beraberlerinde Kitâb'ı ve mîzânı inzâl ettik, insânların adâleti ikâme etmeleri için. Ve demiri inzâl ettik, onda şiddetli bir güç ve insânlar için menfaatlar vardır. Ve (bu), Allah'ın, kimin O'na ve

²⁶⁶⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ/Ve Ahiret'te şiddetli bir azâb vardır.]" Yani: Âhiret'e karşı dünyâyı tercih edenlere (şiddetli bir azâb vardır). "[وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ/Ve Allah'tan bir mağfiret ve bir rızâ vardır.]" Yani dünyâyı karşı Âhiret'i tercih edenlere (Allah'tan bir mağfiret ve bir rızâ vardır)."[Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 374.-375. sayfa]

²⁶⁶⁵ AbdUllah ibn Ahmed ibn Hanbel (رحمه الله) hasen bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: "[أَلَا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْل أَن /Arz'da isâbet eden bir musîbet yoktur ve ne (de) nefislerinizde, onu yaratmamızdan önce, bir Kitâb'ta olmasın.]" kavli hakkında demiştir ki: "SubhânAllah! Kim bundan şüphe duyabilir ki? Semâ ve Arz arasındaki her musîbet, cana isâbet etmeden önce Allah'ın Kitâb'ında vardır." [AbdUllah ibn Ahmed ibn Hanbel eş-Şeybânî, Kitâbu's-Sünne (961.)]

resûllerine gaybta nusret edeceklerini ilmetmesi içindir. Muhakkak ki Allah, Kaviyy'dir, Azîz'dir.(25)

Ve andolsun ki, Nûh'u ve İbrâhîm'i irsâl ettik. Ve nübüvveti ve Kitâb'ı onların zürriyetlerinde kıldık. Artık onlardan hidâyet bulanlar vardır. Ve onlardan çoğu fâsıklardır.(26)²⁶⁶⁶

Sonra onların eserleri üzere resûllerimizi arkalarından gönderdik. Ve Meryem'in oğlu Îsâ'yı arkalarından gönderdik. Ve ona İncîl'i verdik ve ona o tâbi olanların kalblerinde bir şefkat ve merhamet kıldık. Ve bir ruhbanlık uydurdular, onu üzerlerine yazmadık, ancak Allah'ın rızâsını aramak için (onu ortaya çıkardılar). Fakat hakkıyla riâyeti gibi ona riâyet etmediler. Artık onlardan o îmân edenlere ecirlerini verdik. Ve onlardan çoğu fâsıklardır.(27)

Ey o îmân edenler! Allah'a takvâ edin ve Resûlu'ne îmân edin, size rahmetinden iki kat pay versin ve sizin için kendisiyle yürüyeceğiniz bir nûr kılsın²⁶⁶⁷ ve sizin için mağfîret buyursun. Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(28)

(Bu,) Kitâb ehlinin, Allah'ın fazlından bir şeye kâdir olamayacaklarını ve fazlın -onu dilediğine verir- Allah'ın elinde olduğunu ilmetmeleri içindir. Ve Allah, azîm fazl sâhibidir.(29)

²⁶⁶⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "[وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النَّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ/Ve nübüvveti ve Kitâb'ı onların zürriyetlerinde kıldık.]" Gerçekten de böyle oldu. Nübüvvet o ikisinin zürriyetinden meydana geldi. Onların üzerine kitâblar inzâl edildi: Tevrât ve İncîl ve Zebûr ve Furkân ve mârûf sâir kitâblar. [فَمِنْهُمْ /Artık onlardan hidâyet bulanlar vardır.] O ikisinin zürriyetinden hakka, onu görüp hidâyet edilenler (vardır). '[وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ/Ve onlardan çoğu]' O ikisinin zürriyetinin (çoğu). '[فَاسِقُونَ/fâsıklardır.]' Yani: Dalâlette olanlar. Allah'ın taaatinden mâsiyetine hurûc edenler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 202. sayfa]

²⁶⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَجَعَلْنَا لَكُمْ نُورًا تَمَشُّونَ بِهِ/Ve sizin için kendisiyle yürüyeceğiniz bir nûr kılsın]' (Nûr:) Kur'ân ve Nebî (صلی الله عليه وسلم)'e tâbi olmalarıdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 212. sayfa]

58. MUCÂDELE SÛRESİ (22 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Allah, zevci hakkında o mucâdele eden ve Allah'a şikâyet edenin sözünü işitmiştir. Ve Allah, konuşmalarınızı işitir. Muhakkak ki Allah, Semî, Basîr'dir.(1)

Sizden kadınlarına o zihar yapanlar,²⁶⁶⁸ onlar kendilerinin anneleri değildir. Onların anneleri kendilerini o doğuranlardan başkası değildir. Ve muhakkak ki onlar, elbette münker ve yalan söz söylüyorlar. Ve muhakkak ki Allah, elbette Âfuvv, Gafûr'dur.(2)

Ve kadınlarına o zihar yapanlar, sonra söylediklerinden avdet edenler, artık temâs etmeden önce bir köleyi hür bırakır(lar). İşte size onunla vaaz ediliyor. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(3)

Fakat kim bulamazsa, o takdirde temâs etmeden önce iki ay aralıksız oruç tutsun. Artık kim güç yetiremezse, o vakit altmış miskîni taam ettirsin. İşte bu, Allah'a ve Resûlu'ne îmân etmeniz içindir. Ve bunlar, Allah'ın hudûtlarıdır. Ve kâfirler için elîm bir azâb vardır.(4)

Muhakkak ki Allah'a ve Resûlu'ne o karşı gelenler, o kendilerinden öncekilerin alçaltıldığı gibi alçaltılacaklardır. Ve beyyîn âyetler inzâl ettik. Ve kâfirler için alçaltıcı bir azâb vardır.(5)

Allah'ın onları cemîân ba's edip de amel ettiklerini onlara bildireceği gün. Allah onu ihsâ etmiştir ve onlar onu unutmuşlardır. Ve Allah, her şey üzerine Şehîd'tir.(6)²⁶⁶⁹

Görmedin mi, Allah'ın semâlardakini ve Arz'dakini ilmettiğini? Üçün gizli konuşması olmaz ki, onların dördüncüsü O olmasın. Ve beş (kişi) yoktur ki, onların altıncısı O olmasın. Ve bundan daha az yoktur ve ne (de) daha çok, O, onlar ile

---

²⁶⁶⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "[الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُم مِّنْ نِّسَائِهِمْ]/Sizden kadınlarına o zihar yapanlar]' Zihârın aslı zahr/sırt kelimesinden türemiştir. Bunun sebebi ise şudur: Câhiliyyede bir kimse kadınına zihâr yaptığı vakit ona: 'Sen bana annemin sırtı gibisin.' derdi. Şeriatte ise zihâr; zahra/sırt kıyâsen tüm uzuvlarda meydana gelir. Zihâr yapmak câhiliyyede talâk sayılıyordu. Allah ise bu ümmete ruhsât verdi ve câhiliyyelerinde itimâd ettikleri gibi bunu talâk saymayarak zihâr yapmaya keffâret imkânı sağladı. Seleften birçoğu böyle demiştir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mucâdele Sûresi, 3. âyetin tefsîrinde]

²⁶⁶⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[أَخْصِيَهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ]/Allah onu ihsâ etmiştir ve onlar onu unutmuşlardır.]" Yani: Allah'ın ilmi onu kuşatmıştır. '[وَنَسُوهُ]/Ve onlar onu unutmuşlardır]' Yani: Onu amel eden onu unutmuştur. '[وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ]/Ve Allah, her şey üzerine Şehîd'tir.]" Yani: Şâhid'tir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 385. sayfa]

beraber olmasın,²⁶⁷⁰ nerede olsalar. Sonra Kıyâmet Günü amel ettiklerini onlara bildirir. Muhakkak ki Allah, her şeye Âlîm'dir.(7)

Bakmadın mı, gizli konuşmaktan o nehyedilenlere?²⁶⁷¹ Sonra kendisinden nehyedildiklerine avdet ederler ve günâh ve adâvet ve Resûl'e isyân ile gizli konuşurlar.²⁶⁷² Ve sana geldiklerinde, seni Allah'ın selâmlamadığı ile selâmladılar. Ve nefislerinde derler ki: 'Allah, söylediklerimizden dolayı bize azâb etmeli değil miydi?' Onlara Cehennem yeter, ona yaslanacaklardır. Artık (o) ne kötü varış yeridir!(8)

Ey o îmân edenler! Gizli konuştuğunuzda, o takdirde günâh ve adâvet ve Resûl'e isyân ile gizli konuşmayın. Ve iyilik ve takvâyı gizli konuşun. Ve Allah'a takvâ edin, O ki, Kendisine haşredileceksiniz.(9)

Gizli konuşmalar, o îmân edenleri hüznölendirmesi için ancak şeytândandır. Ve Allah'ın izni olmadıkça, şeytân onlara bir şeyle zarar verecek değildir. Ve Allah üzere o halde mü'minler tevekkül etsinler.(10)

Ey o îmân edenler! Size: 'Meclislerde genişleyin.' denildiğinde, artık genişleyin, Allah (da) sizin için genişlik verir. Ve: 'Kalkın.' denildiğinde, artık kalkın. Allah, sizden o îmân edenlerin ve o ilim verilenlerin derecelerini yükseltir. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(11)

Ey o îmân edenler! Resûl ile gizli konuşacağınızda, o zaman gizli konuşmanızdan önce bir sadaka takdîm edin. Bu, sizin için daha hayırlı ve daha tâhirdir. Artık şâyet (bir sadaka) bulamazsanız, o takdirde muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(12)

Gizli konuşmanızdan önce sadakalar takdîm etmekten çekindiniz mi? İşte o vakit (bunu) fiil etmediniz ve Allah üzerinize tevbenizi kabul etti. Öyleyse namazı ikâme

²⁶⁷⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened Dahhâk (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[مَا يَكُونُ مِنْ] "Üçün gizli konuşması olmaz ki, onların dördüncüsü O olmasın. Ve beş (kişi) yoktur ki, onların altıncısı O olmasın. Ve bundan daha az yoktur ve ne (de) daha çok, O, onlar ile beraber olmasın." O (سبحانه وتعالى) Arş'ının fevkindedir ve ilmi onlarla beraberdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 237. sayfa]

²⁶⁷¹ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى/Bakmadın mı, fısıldaşmaktan o nehyedilenlere?]' Onlar yahûdilerdir. Allah'a ve Resûlu'ne mâsiyet ve Dîn'e ta'n etme konusunda fısıldaşmaktan nehyedilmişlerdir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 359. sayfa]

²⁶⁷² İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا نُهُوا عَنْهُ/Sonra kendisinden nehyedildiklerine avdet ederler]' Sonra kendisinden nehyedildikleri fısıldaşmaya rücû ederler. [وَيَتَنَاجَوْنَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَتِ] Allah'ın kendilerine harâm ettiği fuşşiyât ve adâvet ile fısıldaşırlar. Bu ise Allah'ın emrine muhâlefet etmek, Resûlu'ne karşı bir mâsiyettir. " [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 431. sayfa]

edin ve zekâtı verin ve Allah'a ve Resûlu'ne itaat edin.²⁶⁷³ Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(13)

Bakmadın mı, Allah'ın üzerlerine gazab ettiği bir kavmi o velî edinenlere? Onlar sizden değildir ve ne (de) onlardan. Ve yalan üzere -ve onlar ilmettikleri halde- yemin ederler.(14)

Allah, onlar için şiddetli bir azâb hazırlamıştır. Muhakkak ki onların amel etmekte oldukları ne kötüdür.(15)

Onlar yeminlerini kalkan ittihaz ettiler, böylece Allah'ın yolundan alıkoydular. Bu yüzden onlar için alçaltıcı bir azâb vardır.(16)

Onların malları Allah'tan bir şeye kendilerine yarar sağlamamaz ve ne (de) evlâdları. İşte onlar ateş ashâbıdır, onlar orada muhalledlerdir.(17)

Allah'ın onları cemîân ba's edeceği gün, şimdi O'na yemin ederler, size yemin ettikleri gibi. Ve hesâb ederler ki, kendileri bir şey üzerindedir. Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, onlardır yalancılar.(18)²⁶⁷⁴

Üzerlerine şeytân üstünlük kurmuştur, böylece onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur. İşte onlar, şeytânın hizbidir. Dikkat edin! Muhakkak ki şeytânın hizbi, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(19)²⁶⁷⁵

Muhakkak ki Allah'a ve Resûlu'ne o karşı gelenler, işte onlar en zelîller içindedir.(20)

Allah, yazmıştır ki: 'Elbette Ben ve Resûllerim gâlib geleceğiz.' Muhakkak ki, Allah Kaviyy'dir, Azîz'dir.(21)

---

²⁶⁷³ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki "'وَاطِيعُوا اللَّهَ/ve Allah'a itaat edin]' Farzlarında (itaat edin). 'وَرَسُولُهُ/ve Resûlu'ne]' Sünnet'lerinde (Resûlu'ne itaat edin). [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mucâdele Süresi, 13. âyetin tefsîrinde]

²⁶⁷⁴ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا/Allah'ın onları cemîân ba's edeceği gün]' Kıyâmet Günü. 'فَيَخْلِفُونَ لَهُ/şimdi O'na yemin ederler]' Dünyâda mü'minler olduklarına (yemin ederler). 'كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ/size yemin ettikleri gibi]' Dünyâda (yemin ettikleri gibi) siz de yeminlerini kabûl ederdiniz. 'وَيَحْسِبُونَ/Ve hesâb ederler]' Münâfıklar hesâb ederler. 'أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ/ki, kendileri bir şey üzerindedir]' Yani: Dünyâda size karşı (yemin etmelerine) izin verdiği gibi (Âhiret'te) Allah'ın indinde de izin verileceğini (zannederler). 'أَنَّهُمْ هُمُ الْكَاذِبُونَ/Dikkat edin! Muhakkak ki onlar, onlardır yalancılar.]' Yemin ettikleri gün." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 363. sayfa]

²⁶⁷⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ/Üzerlerine şeytân üstünlük kurmuştur]' Yani: Üzerlerine şeytân gâlib gelmiştir. 'فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ/böylece onlara Allah'ın zikrini unutturmuştur]' Onlara şeytân Allah'ın zikrini unutturmuştur. '[أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ/İşte onlar, şeytânın hizbidir. Dikkat edin! Muhakkak ki şeytânın hizbi, onlardır hüsrâna uğrayanlar.]' Yani: Allah'ın rızâsı ve Cennet konusunda hüsrâna uğrarlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 392. sayfa]

Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân eden bir kavmin, Allah'a ve Resûlu'ne karşı gelenlere sevgi beslediklerini bulamazsın. Velez ki babaları veya oğulları veya kardeşleri veya aşîretleri olsunlar. İşte onların kalblerine îmânı yazmış ve Kendisinden bir rûh ile teyid etmiştir. Ve onları altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil edecektir, orada muhalledlerdir. Allah onlardan râzıdır ve onlar O'ndan râzıdır. İşte onlar Allah'ın hizbidir. Dikkat edin! Mukakkak ki Allah'ın hizbi, onlardır felâh bulanlar.(22)²⁶⁷⁶

---

²⁶⁷⁶ Şeyh Muhammed Nasîruddîn el-Elbânî (رحمه الله) der ki: "İslam'da hizibçilik yoktur. '[أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمْ]' buyuran Kur'ân nassı itibarı ile ortada tek bir hizib vardır: O da Allah'ın hizbidir ki onlar, Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in cemaatidir. Kişi, Sahâbe menheci üzere olmalıdır. Bu da Kitâb ve Sünnet'i ilmetmeyi gerektirir." [Amr AbdilMun'im Selîm, Menhecu's-Selefi inde Şeyh Nasîruddîn el-Elbânî, 13. sayfa]

59. HAŞR SÛRESİ (24 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Semâlardakiler ve Arz'dakiler Allâh'ı tesbîh eder. Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(1)²⁶⁷⁷

O, O ki, Kitâb ehlinde o kâfirleri evvel haşr için diyârlarından ihrâc edendir.²⁶⁷⁸ Hurûc edeceklerini zannetmemiştiniz. Ve onlar (da) kalelerinin, kendilerine Allah'tan mâni olacağını zannetmişlerdi. Fakat Allah, onlara hesâb etmedikleri bir yerden geldi ve kalblerine korku düşürdü. Evlerini, elleriyle ve mü'minlerin elleriyle harâb ediyorlardı. Artık ibret alın, ey basîret sâhibleri.(2)

Ve eğer Allah, onların üzerine sürülmeyi yazmamış olsaydı, elbette dünyâda onlara azâb ederdi. Ve onlar için Âhiret'te ateş azâbı vardır.(3)

Bu, onların Allah'a ve Resûlu'ne şikâk etmelerindendir. Ve kim Allah'a şikâk ederse,²⁶⁷⁹ o takdirde muhakkak ki Allah'ın ikâbı şiddetlidir.(4)

Hurma ağaçlarından kestikleriniz veya asılları üzere kâim olduğu halde bıraktıklarınız, öylece Allah'ın izni ile ve fâsıkları rezil etmesi içindir.(5)²⁶⁸⁰

Ve Allah'ın, onlar(ın malların)dan Resûlu'ne fey olarak verdiği, bu durumda siz onun üzerine at sürümediniz ve ne (de) deve. Ve lâkin Allah, Resûllerini dilediklerinin üzerine musallat eder. Ve Allah her şey üzerine Kadîr'dir.(6)

Allah'ın kurâ ehlinde, Resûlu'ne fey olarak verdikleri, artık Allah içindir ve Resûlu içindir ve karâbet sâhibleri ve yetimler ve miskînler ve yolda kalmışlar içindir. Tâ ki sizden zenginler arasında dolaşan olmasın. Ve Resûl size ne verirse, artık onu alın ve

²⁶⁷⁷ Saff Sûresi'nin 1. âyetiyle aynıdır

²⁶⁷⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[هُوَ الَّذِي أَوْحَىٰ إِلَىٰ آلِهِ الْكِتَابَ مِنْ دُونِ آلِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ/O, O ki, Kitâb ehlinde o kâfirleri evvel haşr için diyârlarından ihrâc edendir.]" Denilmiştir ki: (O diyâr) Şâm'dır. (Kitâb ehlinde o kâfirler), onlar ise yahûdilerden Ben-i Nadîr (kabîlesi)dir. Nebî (صلى الله عليه وسلم) onları Medîne'den Hayber'e sürmüştür. (Hayber,) Uhud mevkiinden başlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 262. sayfa]

²⁶⁷⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَا يَنْفَعُ الْإِنْسَانَ شَيْءٌ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ]' Bu, onların Allah'a ve Resûlu'ne şikâk etmelerindendir." Yani: Allah'a ve Resûlu'ne muhâlefet etmeleri(ndendir). '[وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ] Ve kim Allah'a şikâk ederse' Yani: Allah'a muhâlefet eder(se)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 397. sayfa]

²⁶⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَالْيَخْرَىٰ النَّفْسِ الْفَاسِقِ] ve fâsıkları rezil etmesi içindir" Allah (عز وجل)'nin taatinden hurûc edenleri/çıkanları ve O'nun emir ve nehiyelerine muhâlefet edenleri zelîl etmesi içindir. Ve bunlar Ben-i Nadîr yahûdileridir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 273. sayfa]

sizi neden nehyederse, artık ona nihâyet verin.²⁶⁸¹ Ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah'ın ikâbı şiddetlidir.(7)

(Bu mallar) o diyârlarından ve mallarından ihrâc edilen fukarâ muhâcirler içindir. Allah'tan bir fazl ve rızâ ararlar. Ve Allah'a ve Resûlu'ne nusret ederler. İşte onlar, onlardır sâdıklar.(8)²⁶⁸²

Ve onlardan önce diyârı ve imânı o yerleştirenler, kendilerine hicret edenlere muhabbet ederler. Ve onlara verilenlerden sadırlarında bir ihtiyâc bulmazlar. Ve onları nefislerinin üzerine tercih ederler, velev ki kendilerinde yoksulluk olsun. Ve kim nefsinin cimriliğinden vikâye ederse, o takdirde işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(9)²⁶⁸³

Ve onların ardından o gelenler derler ki: 'Rabbimiz! Bizi ve o bizden önce imân ile geçmiş kardeşlerimizi mağfiret et ve o imân edenlere kalblerimizde kin tutturma! Rabbimiz! Muhakkak ki sen, Rauf'sun, Rahîm'sin!'(10)

²⁶⁸¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[وَمَا أَتَيْكُمْ الرَّسُولُ فخذوهُ وَمَا نَهَيْكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا]/Ve Resûl size ne verirse, artık onu alın ve sizi neden nehyederse, artık ona nihâyet verin.] Yani: Size neyi emrederse artık onu yapın. Ve neyi de nehyederse artık ondan ictinâb edin. Çünkü muhakkak ki o (صلی الله علیه وسلم), hayrı emreder ve ancak şerrden nehyeder." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Haşr Sûresi, 7. âyetin tefsîri]

Şeyhulİslam İbn Teymiyye (رحمه الله) dedi ki: "Helâl Allah (سبحانه وتعالى) ve Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in helâl kıldıkları, harâm da yine onların harâm kıldıklarıdır. Din Allah'ın meşru kıldığı ve Nebî (صلی الله علیه وسلم)'nin getirmiş olduğu nizamdır. Öyleyse hiç bir kimsenin -ne öncekilerin ve ne de sonrakilerin- O (عز وجل)'nin itaatinden ve Şeriat'ından çıkma hakları yoktur. Her kim bunu hem içi ve hem de dışıyla ikrâr etmezse kafir olup ebedi ateşte kalır." [Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye, Mecmû'u'l-Fetâvâ, 11. cilt, 498. sayfa]

²⁶⁸² İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَيُضِرُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ]/Ve Allah'a ve Resûlu'ne nusret ederler.]" Ve Resûlu (صلی الله علیه وسلم) ile o ba's edilen Allah'ın Dîn'ine nusret ederler. '[إِنَّهُمْ الصَّادِقُونَ]/İşte onlar, onlardır sâdıklar.]" Sıfatlarını vasfettiği o fukarâ ve muhâcirler, onlar söylediklerinde sâdik olanlardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 281. sayfa]

²⁶⁸³ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[وَالَّذِينَ تَبَوُّوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ]/Ve diyârı ve imânı o yerleştirenler]" Resûl'un Medîne'sini/şehrini, (kendilerine) Medîne/şehir edindiler ve orada evler yaptılar. '[وَالْإِيمَانَ]/ve imânı]" Allah'a ve Resûlu'ne (imânı). Yani muhâcirlerden önce. '[مِنْ قَبْلِهِمْ]/onlardan önce]" Menzillerini terkedip -başkalarına değil- onlara intikâl edenlere muhabbet duyarlar ve onlarla ilgilenirler. Ensâr, muhâcirlere muhabbet duyarlar. '[وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا]/Ve onlara verilenlerden sadırlarında bir ihtiyâc bulmazlar.]" Allah (تعالى جل) şöyle buyuruyor: Onlardan önce o diyâra yerleşenler ki, onlar ensârdır. '[فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا]/onlara verilenlerden]" Yani: Hased. '[وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا]/onlara verilenlerden]" Yani muhâcirler feyden verilenlerden. Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم), Ben-i Nadîr mallarını -ensâr dışında- ilk muhâcirler arasında taksîm etmiştir. Ensârdan ise sadece iki adama fakirliklerinden dolayı vermiştir. Ancak bu Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'e has bir fiildir. '[وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ]/Ve onları nefislerinin üzerine tercih ederler]" Allah (تعالى ذكره) şöyle buyuruyor: Muhâcirlerden önce o diyâra ve imâna yerleşen ensârı vasfederek: '[وَيُؤْثِرُونَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ]/Ve onları nefislerinin üzerine tercih ederler]" Muhâcirler onları kendi nefislerine tercih ederek mallarını verirler. '[وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ]/velev ki kendilerinde yoksulluk olsun.]" Vele ki onları nefislerine tercih ederek mallarını verirken, kendilerinin bir hâceti veya fakirliği olsun. '[وَمَنْ يُوَقِّ شَيْئًا]/Ve kim nefsinin cimriliğinden vikâye ederse]" Kimi Allah, nefsinin cimriliğinden vikâye buyurursa. '[وَقَالَ لَكُمْ هُمْ الْمُقْتَلُونَ]/o takdirde işte onlar, onlardır felâh bulanlar]" Cennet'te muhalledlerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 283.-285. sayfa]

Bakmadın mı o münâfıklık edenlere? Kitâb ehlinde o küfreden kardeşlerine derler ki: 'Eğer siz ihrâc ediliyorsanız, elbette biz (de) sizinle beraber hurûc ederiz ve sizin hakkınızda ebeden birine itaat etmeyiz. Ve eğer size kılâl edilirse, elbette size nusret ederiz.' Ve Allah şâhidlik eder, muhakkak ki onlar hakîkaten yalancılardır.(11)

Eğer ihrâc edilirlerse, onlarla beraber hurûc etmezler. Ve eğer kendilerine kılâl yapılırsa, onlara nusret etmezler. Ve eğer nusret etseler, elbette arkalarını dönerler, sonra nusret (de) edilmezler.(12)

Elbette siz onların sadırlarında korkuca Allah'tan daha şiddetlisiniz.²⁶⁸⁴ Bu, onların fıkhetmeyen bir kavim olmalarındandır.(13)²⁶⁸⁵

Onlar korunmuş karyeler içinde veya duvarlar arkasında olmadan sizinle cemîân kılâl etmezler. Aralarındaki çekişmeleri şiddetlidir. Sen onları cemîân hesâb edersin ve (oysa) onların kalbleri darmadağındır. Bu, onların akletmez bir kavim olmalarındandır.(14)

(Onların meseli) o kendilerinden az öncekilerin meseli gibidir, işlerinin vebâlini tatmışlardır. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(15)

Şeytânın meseli gibidir, hani insâna: 'Küfret!' dedi de küfredince: 'Muhakkak ki ben, senden berîyim. Muhakkak ki ben, âlemlerin Rabbi Allah'tan korkarım.' dedi.(16)

Nihâyet ikisinin âkibeti, ikisinin (de) ateşte olması olacaktır, orada muhalledlerdir. Ve işte bu, zâlimlerin cezâsıdır.(17)

Ey o îmân edenler! Allah'a takvâ edin. Ve nefis, yarın için ne takdîm etmiş nazar etsin. Ve Allah'a takvâ edin. Muhakkak ki Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(18)

Ve Allah'ı o unutanlar gibi olmayın.²⁶⁸⁶ Böylece onlara nefislerini unutturmuştur. İşte onlar, onlardır fâsiklar.(19)

Ateş ashâbı ve Cennet ashâbı müsâvî olmaz. Cennet ashâbı, onlardır başarıya ulaşanlar.(20)²⁶⁸⁷

²⁶⁸⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani: Allah (سبحانه وتعالى)'dan korktuklarından çok, onlar sizden korkarlar." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Haşr Sûresi, 13. âyetin tefsîrinde]

²⁶⁸⁵ İmâm Şâtıbî (رحمه الله) şöyle der: "Allahu (تعالى), o münâfıklar hakkında şöyle buyurmuştur: "[لَأَنْتُمْ أَشَدُّ] Elbette siz onların sadırlarında korkuca Allah'tan daha şiddetlisiniz." Bu onların ne kadar anlayışsız olduklarını göstermektedir. Çünkü, her şeyin melekûtunu elinde tutan ve işleri çevirip idâre edenin Allahu (تعالى) olduğunu bilen kişi fıkıh/anlayış sâhibidir. Bunun için Allahu (تعالى): "[ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ] Bu, onların fıkhetmeyen bir kavim olmalarındandır." [Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtıbî, el-Muvâfakât, 4. cilt, 213. sayfa]

²⁶⁸⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ] Ve Allah'ı o unutanlar gibi olmayın" Allah (سبحانه وتعالى)'nın emrini terkedenler (gibi olmayın)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 86. sayfa]

Eğer bu Kur'ân'ı bir dağın üzerine inzâl etseydik, elbette onu Allah'ın haşyetinden huşû duyarak çatlamış görürdün. Ve bu misâlleri insânlar için darb ediyoruz. Umulur ki onlar tefekkür ederler.(21)

O Allah O ki, O'ndan başka ilâh yoktur. Gaybı ve müşâhede edileni ilmedendir. O, Rahmân'dır, Rahîm'dir.(22)

O Allah O ki, O'ndan başka ilâh yoktur. Melik'tir,²⁶⁸⁸ Kuddûs'tur,²⁶⁸⁹ Selâm'dır,²⁶⁹⁰ Mü'min'dir,²⁶⁹¹ Müheymin'dir,²⁶⁹² Azîz'dir, Cebbâr'dır,²⁶⁹³ Mütekebbir'dir.²⁶⁹⁴ Allah, onların şirk koştuklarından subhândır.(23)²⁶⁹⁵

O Allah, Hâlık'tır,²⁶⁹⁶ Bârî'dir,²⁶⁹⁷ Musavvir'dir.²⁶⁹⁸ En güzel isimler O'nundur. Semâlar ve Arz'dakiler O'nu tesbîh etmektedir. Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(24)²⁶⁹⁹

²⁶⁸⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْفَائِزُونَ]/başarıya ulaşanlar]' Yani: Necât bulanlar/kurtulanlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 408. sayfa]

²⁶⁸⁸ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "'[الملك]/el-Melik]' O, O ki, emreden ve nehyeden, mükâfât ve cezâ veren, hakir kılan ve ikrâm eden ve izzetlendiren ve zelîl kılandır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Miftâhu Dâru's-Saadeh, 1. cilt, 107. sayfa]

²⁶⁸⁹ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) yine demiştir ki: "'[الْقُدُّوسُ]/el-Kuddûs]' Her türlü noksanlık ve ayıptan münezze olan." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Şifâu'l-Alîl fi Mesâilî'l-Kazâ ve'l-Kader, 2/510]

²⁶⁹⁰ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) yine şöyle der: "Her açıdan noksanlık ve ayıptan selâmette olmasından dolayı, bu ismi onunla isimlenen her müsemmâdan daha çok hakk eder. Nitekim O (سبحانه وتعالى), her yönüyle '[السلام]/es-Selâm]'dır, '[الحق]/el-Hakk]'tır. O zâtında, sıfatlarında ve fiillerinde her türlü noksanlık ve ayıptan selâmettedir." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, el-Bedâiu'l-Fevâid, 2/150.-152. sayfalar]

²⁶⁹¹ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) dedi ki: "'[الْمُؤْمِنُ]/el-Mu'min]' O ki, kendi nefesine kemâl sıfatlar ve celâl olan bir kemâl ile senâ etmiştir. Ve el-Cemâl, resûllerini irsâl eden, kitâblarını âyetler ve burhânlar ile inzâl edendir. Resûllerini her âyet ve burhânla tasdik etmiştir ki bu, resûllerin doğruluğuna ve onların getirdiklerinin sahîhliğine delâlet etmektedir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmî'l-Mennân, 5. cilt, 301. sayfa]

²⁶⁹² İmam Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْمُهَيَّمِينَ]/el-Muheymin]' Kulların işledikleri amelleri müşâhede edendir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 4. cilt, 326. sayfa]

Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[الْمُهَيَّمِينَ]/el-Muheymin]' İşlerin gizliliklerine muttali ve sadırların sakladığından haberdar olandır. O ki, ilmiyle her şeyi ihâta etmiştir." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmî'l-Mennân, 5. cilt, 623. sayfa]

²⁶⁹³ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'[الجبَّارُ]/el-Cebbâr]' Yani mahlukâtının işlerini ıslâh eden. İçinde kendileri için salâh olan şeylere onları yönlendirendir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 28. cilt, 36. sayfa]

²⁶⁹⁴ Hafız el-Hakemî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْمُتَكَبِّرُ]/el-Mutekebbir]' O ki, büyüklük kendisinden gayrına yakışmaz. Kibriyâ ancak Cenâb-ı Hakka layıktır. Azamet O'nun izârı, kibriyâ O'nun ridâsıdır. Kim O'nun bir sıfatını ihlâl ederse, o kimse gazap, öfke ve helâke müstehak olur." [Hafız bin Ahmed el-Hakemî, EsmâUllâhi'l- Hüsnâ min Kitâbi Meârici'l-Kabûl, 4. sayfa]

²⁶⁹⁵ münezzehtir, uzaktır

²⁶⁹⁶ Saîd el-Kahtânî (رحمه الله) diyor ki: "'[الخالقُ]/el-Hâlık]' O ki, bütün mevcudatı halk etmiş ve hikmetiyle onları yaratmış ve tesviye eylemiştir. Onları hamdi ve hikmeti ile tasvîr etmiştir. Ve buna devam etmektedir. Bu azîm vâsf üzere olmaya devam etmektedir." [Saîd ibn Alî ibn Vehf el-Kahtânî, Şerhu Esmâİlâhi'l-Hüsnâ

fî Dav'i'l-Kitâbi ve's-Sünneti, 168. sayfa]

²⁶⁹⁷ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْبَارِئُ/el-Bârî]' Mahlukâtı hiç yoktan sonra yaratan ve mevcut kılan O (سبحانه وتعالى)'dır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Şifâu'l-Alîl fi Mesâilî-Kadâ ve'l-Kader, 1/393]

²⁶⁹⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[المُصَوِّرُ/Musavvir]' Yani: O ki, yapmayı murâd ettiğini var eder, murâd ettiği vasıf üzere." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Haşr Suresi, 24. âyetin tefsîrinde]

²⁶⁹⁹ İmâm Tirmizî (رحمه الله) sabah ve akşam Haşr Sûresi'nin son üç âyetini kıraat etme hakkında zayıf bir hadîs tahrîc etmiştir: **"Kim sabah olduğunda üç kere: 'أعوذ بالله السميع العليم من الشيطان الرجيم/Semî, Âlim, Allah'a istiâze ederim, recmedilmiş şeytânın şerrinden]' diyerek, Haşr Suresi'nin sonundan üç ayet kıraat ederse, Allah ona yetmiş bin melek vekil eder, akşama kadar ona salât ederler. Ve eğer o gün ölürse şehîd olarak ölür. Ve akşam olunca onu söyleyen, sabaha kadar aynı menzilededir."** [Ebu İsmâ Muhammed bin İsmâ et-Tirmizî, Sünen-i Tirmizî (2922.); Tirmizî hadis için: 'Garîbtir' demiştir. Şeyh el-Elbanî ise 'Daifu Sunen-i Tirmizî'de hadis için: 'Zayıftır' demiştir.]

Maalesef günümüzde imâmlar, aynı yatsı namazından sonra Bakara Suresi'nin, "Amenerrresûlu" olarak isimlendirilen son iki âyetini okudukları gibi, Haşr Suresi'nin bu son üç âyetini -ki bunu da "HuvAllahullezi" diye adlandırırlar- cemaata akşam ve sabah namazlarından sonra okurlar veya cemaattan birine okuturlar. Halbuki hadiste -ki zaten zayıftır ve amele elverişli değildir- imâmın cemaata sesli okuyacağı veya okutacağı mevzubahis edilmemektedir. [Hazırlayan]

60. MUMTEHİNE SÛRESİ (13 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey o îmân edenler! Benim düşmanımı ve sizin düşmanınızı evliyâ itti haz etmeyin, onlara sevgi ile (haber) ilkâ ediyorsunuz.²⁷⁰⁰ Ve onlar hakktan size gelene küfretmişlerdir. Rabbiniz Allah'a îmân ettiğiniz diye Resûl'u ve sizi ihrâc etmişlerdir, eğer siz yolumda cihâd etmek ve rızâmı aramak için hurûc etmiş iseniz (böyle yapmayın). Onlara sevgi ile sır veriyorsunuz. Ve Ben sizin gizlediğinizi ve ilân ettiğinizi çok iyi ilmederim. Ve onu sizden kim fiil ederse,²⁷⁰¹ artık düz yoldan dalâlete düşmüştür.(1)

Eğer onlar sizi ele geçirirlerse, sizin için düşman olurlar ve size ellerini ve dillerini kötülükle uzatırlar²⁷⁰² ve küfretmenizi arzu ederler.(2)²⁷⁰³

Hısımlarınız size asla menfaat veremeyecektir ve ne (de) evlâdlarınız. Kıyâmet Günü aranızı tafsîl edecektir.²⁷⁰⁴ Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr'dir.(3)

İbrâhîm ve o beraberindekilerde sizin için güzel bir örnek olmuştur. Hani onlar kavimlerine demişlerdi ki: 'Muhakkak ki biz, sizden ve sizin Allah'ın dûnundan ibâdet ettiklerinizden berîyiz, size küfrettik.'²⁷⁰⁵ Ve bizim aramızda ve sizin aranızda ebeden adâvet ve buğz başlamıştır, siz tek Allah'a îmân edinceye kadar.' İbrâhîm'in babasına kavli hâric: 'Elbette senin için istiğfâr edeceğim ve senin için Allah'tan bir

²⁷⁰⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'تَقُولُونَ لَهُمْ بِالْمَوَدَّةِ/siz onlara sevgi ile (haber) ilkâ ediyorsunuz]' Mânâsı: Müslümanların sırlarını onlara (yani kâfirlere) haber veriyor ve onlara nasihat ediyorsunuz." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mumtehine Suresi'nin 1. âyetinin tefsirinde]

²⁷⁰¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَإِنَّا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ/Ve Ben sizin gizlediğinizi ve ilân ettiğinizi çok iyi ilmederim.]" Yani: Sırr olarak gizlediğinizi ve izhâr ettiğinizi. '[وَمَنْ يَفْعَلْ مِنْكُمْ/Ve onu sizden kim fiil ederse]' Yani: Hakk yolda hataya düşerse." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 414. sayfa]

²⁷⁰² İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'يَكُونُوا لَكُمْ أَعْدَاءً وَيَبْسُطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ/sizin için düşman olurlar ve size ellerini uzatırlar.]" Yani: Sizinle kîtâl ederler. '[وَالسِّنُّهُمْ/ve dillerini]' Yani: Size dillerini uzatırlar. '[بِالسُّوءِ/Kötülük]' Sövmeyle." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîz, 4. cilt, 375. sayfa]

²⁷⁰³ İmâm Taberî (رحمه الله) dedi ki: "'وَوَدُّوا لَوْ تَكْفُرُونَ/ve küfretmenizi arzu ederler]" Sizin için Rabbinize küfretmenizi, böylece onların üzerine oldukları şey üzere olmanızı temennî ederler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 316. sayfa]

²⁷⁰⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'يَوْمَ الْقِيَمَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ/Kıyâmet Günü aranızı tafsîl edecektir.]" Yani: Kıyâmet Günü aranızı tafsîl eder/ayırır. Böylece taat ehlini Cennet'e, mâsiyet ehlini ateşe gönderir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 414. sayfa]

²⁷⁰⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: '[كَفَرْنَا بِكُمْ/size küfrettik]' Sizin dîninizi red ve inkâr ettik." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 94. sayfa]

şeye mâlik değilim. Rabbimiz, üzerine tevekkül ettik ve sana yöneldik ve Sanadır dönüş.'⁽⁴⁾

'Rabbimiz, bizi o küfredenler için bir fitne kılma'²⁷⁰⁶ ve bize mağfiret et. Rabbimiz, muhakkak ki Sen, Sensin Azîz, Hakîm.'⁽⁵⁾

Andolsun ki, sizin için onlarda güzel bir örnek olmuştur, Allah'ı ve Âhiret Günü'nü umar olanlar için. Ve kim yüz çevirirse, o takdirde muhakkak ki Allah, O, Ganîyy'dir, Hamîd'tir.⁽⁶⁾

Ola ki Allah, sizin aranızda ve onlardan o düşman olduklarınız arasına bir sevgi kılar. Ve Allah, Kadîr'dir. Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.⁽⁷⁾

Allah, sizinle Dîn'de o kîtâl etmeyenlerden ve sizi diyârlarınızdan ihrâc etmeyenlerden, onlara iyilik etmenizden ve onlara âdil davranmanızdan sizi nehyetmez. Muhakkak ki Allah, âdil davrananlara muhabbet eder.⁽⁸⁾

Allah, ancak sizinle Dîn'de o kîtâl edenlerden ve sizi diyârlarınızdan ihrâc edenlerden ve ihrâc edilmeniz üzerine yardım edenlerden, onlara dostluk etmekten sizi nehyeder. Ve kim onlara dostluk ederse, artık işte onlar, onlardır zâlimler.⁽⁹⁾

Ey o îmân edenler! Size mü'mineler muhâcir olarak geldiklerinde, artık onları imtihân edin.²⁷⁰⁷ Allah, onların îmânlarını daha iyi ilmedendir. Fakat siz onların mü'mineler olduklarını ilmederseniz, artık onları küffâra rücû ettirmeyin.²⁷⁰⁸ Onlar, onlar için helâl değildir. Ve onlar (da) onlar için helâl değildir.²⁷⁰⁹ Onlara infâk ettiklerini verin.²⁷¹⁰ Onlara ücretlerini verdiğinizde, onları nikâhlamanızda üzerinize

²⁷⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا رِبًّا لَا تَجْعَلْنَا] / Rabbimiz, bizi o küfredenler için bir fitne kılma]' Onları bize gâlib getirme, nitekim o zaman bununla akılları başından gider ve hakk üzere oldukları için bize gâlib geldiklerini düşünürler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 320. sayfa]

²⁷⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: "[فَإِمْتَحِنُوهُمْ] / Artık onları imtihân edin]' Onların imtihân edilmeleri şöyle olurdu: Onları (kocalarına karşı) nefretlerinin çıkarmadığına ve İslâm'a ve ehline muhabbet dışında çıkmadıklarına ve bunda hırslı olduklarına Allah'a yemin ettirilirdi. Nihâyet bunu söylediklerinde onların bu imtihanları kabul edilirdi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 476. sayfa]

²⁷⁰⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُمْ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ] / Fakat siz onların mü'mineler olduklarını ilmederseniz, artık onları küffâra rücû ettirmeyin]' Bunda, îmâna kesin olarak muttali' olmanın mümkün olduğuna dair delil vardır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mümtehhine Suresi, 10. âyetin tefsîrinde]

²⁷⁰⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[لَهُنَّ حُلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ] / Onlar, onlar için helâl değildir. Ve onlar (da) onlar için helâl değildir]' Yani: Onların, kâfirlere nikâhı helâl değildir ve onların da mü'minelere nikâhı helâl değildir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 418. Sayfa]

²⁷¹⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَأَتَوْهُمْ مَا أَنْفَقُوا] / Onlara infâk ettiklerini verin]' Yani: müşriklerden olan muhâcirelerin kocalarının verdikleri sadakaları tekrar kendilerine iade edin." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Mümtehhine Suresi, 10. âyetin tefsîrinde]

bir günâh yoktur. Ve kâfirelerin ismetlerine yapışmayın²⁷¹¹ ve infâk ettiğinizi isteyin ve onlar (da) infâk ettiklerini istesinler.²⁷¹² İşte bu, Allah'ın hükmüdür, aranızda hüküm veriyor. Ve Allah, Alîm'dir, Hâkim'dir.(10)

Ve eğer zevcelerinizden bir şey sizden küffâra katalırsa, böylece ganîmet alırsanız,²⁷¹³ artık o zevceleri gidenlere infâk ettiklerinin mislini verin.²⁷¹⁴ Ve Allah'a takvâ edin. O ki, siz O'na îmân ettiniz.(11)

Ey Nebî! Mü'mineler, Allah'a bir şeyi şirk koşturmamaları ve hırsızlık yapmamaları ve zinâ etmemeleri ve evlâdlarını katletmemeleri ve elleri ve ayakları arasında iftirâ ettikleri buhtâmı getirmemeleri ve mârûfta sana isyân etmemeleri üzerine sana biat etmeye geldiklerinde, artık onların biatlarını al ve onlar için Allah'tan mağfîret dile. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(12)

Ey o îmân edenler! Üzerlerine Allah'ın gazab ettiği bir kavmi velî edinmeyin. Âhiret'ten yeise düşmüşlerdir,²⁷¹⁵ küffârın kabirler ashâbından yeise düştükleri gibi.(13)²⁷¹⁶

²⁷¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ]/Onlara ücretlerini verdiğinizde, onları nikâhlamanızda üzerinize bir günâh yoktur]' Yani: Mehirleri (verdiğinizde). Ve bunda nikâhın, mehirsiz olmayacağına dâir delil vardır. '[وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ]/Ve kâfirelerin ismetlerine yapışmayın]' Yani: Kâfirelerin nikâhlarına yapışmayın." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 418. Sayfa]

Îmâm İbn Kesîr (رحمه الله) ise âyetin bu kısmı hakkında şöyle der: "[وَلَا تُنْسِكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ]/Ve kâfirelerin ismetlerine yapışmayın]' (Bu,) Allah (عز وجل)'den, mü'min kullarına müşrik kadınları nikâhlamanın ve onlarla beraber yaşamanın harâm edilişidir. "[Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Mümtehiine Suresi, 10. âyetin tefsîrinde]

²⁷¹² İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَسَبِّحُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلْيَسْبِّحُوا مَا أَنْفَقُوا]/ve infâk ettiğinizi isteyin ve onlar (da) infâk ettiklerini istesinler]' Müfessirler demişlerdir ki: 'İrtidat edip, ahid ehli kâfirlere sığınan müslüman kadınlar olursa, kâfirlere denirdi ki: 'Bu kadının mehrini verin.' Ve müslümanlara da, kâfir kadınlardan birisi müslüman olup hicret ederek gelecek olursa, denirdi ki: 'O kadının mehrini küffâra geri verin.' Ve bu, her iki hal ile ilgili insâflı ve adâletli olandır. Ve bu, ümmetin icmâsı ile o zamana ve hassaten o olaya mahsus olmak üzere Allah'ın hükmü idi.' (Bunu) İbn'ul-Arabî demiştir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Mumtehiine Süresi'nin 11. âyetinin tefsirinde]

²⁷¹³ Bu açıklamalar Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "[إِنْ فَاتَكُمْ]/in fâtekum]' Yani: Katılır(sa). '[فَاعَابْتُمْ]/Fe âkabtum]' Yani: (Böylece) ganîmet alırsanız." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 414. sayfa]

²⁷¹⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَاعَابْتُمْ]/böylece ganîmete alırsanız]' Kureyş'ten veya başkalarından bir ganîmet elde ederseniz. '[فَاتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَرْوَاجُهُمْ مِثْلَ مَا أَنْفَقُوا]/artık o zevceleri gidenlere infâk ettiklerinin mislini verin]' Yani: Mehirleri mislini (verin). [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Mümtehiine Süresi, 11. âyetin tefsîrinde]

²⁷¹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ]/Ey o îmân edenler! Üzerlerine Allah'ın gazab ettiği bir kavmi velî edinmeyin.]' Şöyle denmiştir: Onlar münâfıklardır, yahûdiler oldukları da söylenmiştir. Evvel kavle göre ise onlar müşriklerdir. '[قَدْ يَسْأَلُونَ مِنْ] 'Âhiret'ten yeise düşmüşlerdir]' Yani: Ölümünden sonraki ba'stan yeise düşmüşlerdir. Bu ise müşriklerde zâhir olan bir şeydir. Nitekim ba'sı inkâr ediyorlardı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 414. sayfa]

---

²⁷¹⁶ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) hasen bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın kavli: 'كَمَا يَسَّ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ/Küffârın, kabirler ashâbından yeise düştükleri gibi' hakkında demiştir ki: "Kâfirler kabirlere dâhil edilince Allah'ın rahmetinden yeise/ümitsizliğe düşerler." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 83. sayfa (2217.).]

61. SAFF SÛRESİ (14 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Semâlardakiler ve Arz'dakiler Allâh'ı tesbîh eder.Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(1)²⁷¹⁷

Ey o î mân edenler! Fiil etmeyeceğinizi niçin söylüyorsunuz?(2)

Fiil etmeyeceğinizi söylemeniz, Allah indinde büyük bir buğzdur.(3)²⁷¹⁸

Muhakkak ki Allah, O'nun yolunda saff hâlinde o kıtâl edenlere muhabbet eder, onlar birbirine kenetlenmiş bir binâ gibidir.(4)

Ve hani Mûsâ kavmine demişti ki: 'Ey kavmim! Niçin bana eziyyet ediyorsunuz? Ve benim, size Allah'ın Resûlu olduğumu ilmediyorsunuz.' Böylece onlar sapınca, Allah kalblerini saptırdı. Ve Allah, fâsıklar kavmine hidâyet etmez.(5)

Ve hani Meryem oğlu Îsâ demişti ki: 'Ey İsrâîl oğulları! Muhakkak ki ben, size Allah'ın Resûlu'yum, önümdeki Tevrât'ı tasdîk eden ve ardından gelecek bir Resûl ile -onun ismi Ahmed'tir- tebşîr eden.' Fakat onlara beyyineler ile gelince, dediler ki: 'Bu, mübîn bir sihirdir.'(6)

Ve kim Allah'ın üzerine -ve o, İslâm'a dâvet edildiği halde- yalan iftirâ edenden daha zâlimdir? Ve Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(7)

Allah'ın nûrunu ağızlarıyla söndürmeyi murâd ediyorlar. Ve Allah nûrunu tamamlayacaktır. Velev ki kâfirler kerih görse.(8)²⁷¹⁹

O, O ki, Resûlu'nu hidâyet ve hakk Dîn ile, bütün dînlerin üzerine çıkarmak için irsâl edendir. Velev ki müşrikler kerih görse.(9)²⁷²⁰

²⁷¹⁷ Haşr Sûresi'nin 1. âyetiyle aynıdır

²⁷¹⁸ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir. Demiştir ki: "[مَقْتًا/Makten]' Yani: buğz." Devamla şöyle demiştir: "[أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ/Fiil etmeyeceğinizi söylemeniz]' Mânâsı: "Allah (سبحانه وتعالى), fiil etmeyeceğini/yapmayacağını söyleyenlere buğz etmektedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 425. sayfa]

²⁷¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يُرِيدُونَ/يُرِيدُونَ] Allah'ın nûrunu ağızlarıyla söndürmeyi murâd ediyorlar." Kur'ân'ın nûrunu (söndürmeyi murâd ediyorlar)." İmâm Taberî (رحمه الله) devamla şöyle der: [وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ/Velev ki kâfirler kerih görse.] Ve Allah, Dîn'ini üstün kılıcı ve Resûlu'ne nusret edicidir, velev ki Allah'a kâfirler olanlar kerih görse. [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 360. sayfa]

²⁷²⁰ Tevbe Sûresi'nin 33. âyetiyle aynıdır. Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) bu âyeti zikrettikten sonra der ki: "Bize bu âyet, tüm dînlerin üzerine hükmü, üstünlüğü ve egemenliği ile geleceğin İslâm'ın olacağını müjdelemektedir. O halde Müslümanların, Rabbları (عز وجل)'ye dönmek, Rabblarının Kitâbı'nı uygulamak, Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in Sünneti'ne tâbi olmak, (Allah'ın) harâmlarından sakınmak, O'nu râzı edecek şeylerde birleşmek suretiyle, kendilerini buna hazırlamaları gerekir. Şüphesiz ki bu hâkimiyetin

Ey o îmân edenler! Sizi elîm bir azâbtan necât edecek bir ticâret üzerine size delâlet edeyim mi?(10)

Allah'a ve Resûlu'ne îmân edersiniz ve Allah'ın yolunda mallarınız ve nefisleriniz ile cihâd edersiniz. Bu, sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.(11)

Sizin için günâhlarınızı mağfîret eder ve sizi altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere ve Adn Cennetlerinde güzel meskenlere dâhil eder. Bu, azîm başarıdır.(12)

Ve kendisine muhabbet edeceğiniz bir başka (nimet) var: Allah'tan bir nusret ve yakın bir fetih. Ve mü'minleri tebşîr et.(13)²⁷²¹

Ey o îmân edenler! Allah'ın ensârı olun. Meryem oğlu Îsâ'nın havârîlere dediği gibi: 'Kim benim Allah'a ensârım?' Havârîler dediler ki: 'Biz, Allah'ın ensârıyız.'²⁷²² Bunun üzerine İsrâîl oğullarından bir tâife îmân etmiş ve bir tâife küfretmişti. Nihâyet o îmân edenleri, düşmanları üzerine teyid ettik, böylece onlar üstün gelenler oldular.(14)

---

gerçekleşmesi için Müslümanların mânevi, maddi ve silâh gücü olarak güçlerine geri dönmeleri gerekir ki küfür kuvvetlerine gâlib gelebilsinler." [Muhammed Nâsiruddîn el-Elbânî, Silsiletu'l-Ehâdîsi's-Sahîha, 1. cilt, 31.-32. sayfalar (ihtisâr edilmiştir)]

²⁷²¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ]/Allah'tan bir nusret ve yakın bir fetih' Mekke'nin fethidir. Ve şöyle (de) denilmiştir: Fars ve Rum'un fethi. '[وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ]/Ve mü'minleri tebşîr et.]' Yani: Dünyâda nusret ile ve Âhiret'te Cennet ile (tebşîr et/müjdele)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 428. sayfa]

²⁷²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى) buyruğunda mü'min kullarına tüm hallerinde, sözlerinde ve fiillerinde ve nefislerinde ve mallarında Allah'a ensâr olmalarını emrediyor. Ve '[مَنْ أَنْصَارِي إِلَى]' dediginde, havârîlerin Îsâ (عليه السلام)'a icabet ettiği gibi siz de Allah'a ve Resûlu'ne icabet edin. Yani: 'Allah (عز وجل)'ye dâvette kim bana yardım eder?' '[قَالَ الْخَوَارِئُونَ]/Havârîler dediler ki]' Ve onlar Îsâ (عليه السلام)'ın tâbileridir. '[بِئْسَ الْأَنْصَارُ]/Biz, Allah'ın ensârıyız]' Yani: 'Senin irsâl edildiğin üzere sana ensâr olup bu hususta destek olacaklar biziz.' (dediler)." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Saff Sûresi, 14. âyetin tefsîrinde]

62. CUMUA SÛRESİ (11 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Semâlardakiler ve Arz'dakiler Allah'ı tesbîh eder. Melik'tir,²⁷²³ Kuddûs'tur, Azîz'dir, Hakîm'dir.(1)²⁷²⁴

O, O ki, ümmîler içinde kendilerinden bir Resûl ba's etmiştir. Üzerlerine O'nun âyetlerini tilâvet eder ve onları tezkiye eder. Ve onlara Kitâb'ı ve Hikmet'i tâlim eder.²⁷²⁵ Ve oysa bundan önce, hakîkaten mübîn bir dalâlet içinde idiler.(2)

Ve onlardan kendilerine ilhâk etmemiş diğerlerine (de).²⁷²⁶ Ve O, Azîz'dir, Hakîm'dir.(3)

Bu, Allah'ın fazlıdır, onu dilediğine verir. Ve Allah, azîm fazl sâhibidir.(4)

O Tevrât yükletilip, sonra onu yüklenmeyenlerin meseli, koskoca kitâblar yüklenmiş eşeğin meseli gibidir. Allah'ın âyetlerini o tekzîb eden kavmin meseli ne kötüdür. Ve Allah, zâlimler kavmine hidâyet etmez.(5)

De ki: 'Ey o yahûdiler! Eğer insânların dûnundan²⁷²⁷ Allah'ın velîleri olduğunuzu iddia ediyorsanız, o zaman ölümü temennî edin, eğer sâdıklar iseniz?'(6)²⁷²⁸

²⁷²³ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "'[المَلِكُ/el-Melik]' O, O ki, emreden ve nehyeden, mükâfât ve cezâ veren, hakir kılan ve ikrâm eden ve izzetlendiren ve zelîl kılandır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Miftâhu Dâru's-Saadeh, 1. cilt, 107. sayfa]

²⁷²⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى) semâlardakilerin ve Arz'dakilerin O'nu tesbîh ettiğini haber veriyor. Yani mahlûkâtтан nutuk edenlerin ve cansız olanların Allah'ı tesbîh ettiğini haber veriyor." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Cumua Sûresi, 1. âyetin tefsîrinde]

²⁷²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'يَتْلُوا عَلَيْهِمْ/Üzerlerine O'nun âyetlerini tilâvet eder]' Ümmîlere kendisine inzâl ettiği âyetleri kıraat eder. '[وَيُزَكِّيهِمْ/ve onları tezkiye eder]' Onları küfrün pisliğinden tathîr eder/temizler. '[وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ/Ve onlara Kitâb'ı tâlim eder]' Onlara Allah'ın Kitâb'ını, içindeki, Allah'ın emir ve nehiylerini ve Dîni'nin şerâatlarını tâlim eder. '[وَالْحِكْمَةَ/ve Hikmet'i]' Yani: Sünnetleri." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 372. sayfa]

²⁷²⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَالْآخِرِينَ [صلى الله عليه /ve onlardan kendilerine ilhâk etmemiş diğerlerine (de)]' Onlar Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den sonra Kıyâmet Günü'ne kadar olacak herkeştir. Acem ve arablardan İslâm'a dâhil olan her kimsedir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 375. sayfa]

²⁷²⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[إِنْسَانًا مِّنْ دُونِ النَّاسِ/İnsânların dûnundan]' (İnsânların) gayrından." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 379. sayfa]

²⁷²⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ/De ki: 'Ey o yahûdiler! Eğer insânların dûnundan Allah'ın velîleri olduğunuzu iddia ediyorsanız]' Muhammed (صلى الله عليه وسلم) ve ashâbının dûnundan. '[فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ/o zaman ölümü temennî edin]' Nefisleriniz aleyhinde ölüm için duâ edin. '[إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ/ve eğer sâdıklar iseniz]' (Eğer) Allah'ın oğulları ve sevdikleri iseniz, o zaman ölüm sizi O'na ulaştıracaktır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 115. sayfa]

Ve onu ebeden temennî etmezler, ellerinin takdîm ettiklerinden dolayı. Ve Allah, zâlimlere Alîm'dir.(7)

De ki: 'Doğrusu kendisinden o firâr ettiğiniz ölüm, artık muhakkak ki o size mülâki olacaktır. Sonra gaybı ve müşâhede edileni ilmedene döndürüleceksiniz, böylece amel etmiş olduklarınızı size bildirecektir.'(8)

Ey o îmân edenler! Cumâ günü namaz için nidâ edildiğinde, o vakit Allah'ın zikrine sa'y edin²⁷²⁹ ve alışverişi bırakın.²⁷³⁰ Bu, sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmediyor iseniz.(9)²⁷³¹

²⁷²⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'فَاسْعُوا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ/o vakit Allah'ın zikrine sa'y edin]' Yani: Cumâ namazına (sa'y edin/koşun)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 3. cilt, 492. sayfa]

²⁷³⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَذَرُوا الْبَيْعَ/ve alışverişi bırakın]' Yani alışverişi terkedin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 435. sayfa]

²⁷³¹ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) şöyle demiştir: "Cumâ namazı toplânışı, o ki, İslâm'ın en güçlü farzlarından ve müslümanların en azîm toplantılarından. Ve o (Cumâ toplânışı) tüm toplanmalardan daha azîm ve daha kuvvetli farzdır, Arafat toplanması müstesnâ. Ve kim küçümseyerek bu toplanmayı terkederse, Allah (سبحانه وتعالى) onun kalbini mühürler." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Zâdu'l-Meâd, 1. cilt, 364.-365. sayfalar]

Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (رحمه الله) ve bir grup âlime şöyle bir suâl sorulmuştur:

Suâl: Bir ülke için darulharb veya darulküfür dersek, orada Cumâ namazı kılınmalı mıdır? Darulharb veya darulküfürde (Cumâ namazını kılmak için) toplanmalı mıyız?

Cevâb: Allah (سبحانه وتعالى) şehirde veya köyde ikâmet eden tüm müslümanlara Cumâ Namazı'nı vâcib kılmıştır. Cumâ Namazı yerine alışveriş ile meşgûl olmaktan da nehyetmiştir. Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmuştur: 'يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ' [Ey o îmân edenler! Cumâ gününden namaz için nidâ edildiğinde, o vakit Allah'ın zikrine sa'y edin ve alışverişi bırakın. Bu sizin için daha hayırlıdır, eğer siz ilmeden iseniz.] [Cumua Süresi, 9. âyet] AbdUllah ibn Umer ve Ebu Hureyre hadisinde Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) 'in, minberinden şöyle buyurduğunu duydukları rivâyet edilmiştir: 'Bazı kavimler ya Cumâ namazını terketmekten vazgeçerler ya da Allah onların kalblerine mühür vururda gafillerden olurlar.' [Sahih bir hadistir. Muslim, Nesâî ve İbn Mâce tahrir etmiştir] İslâm ümmeti Cumâ namazının vâcib olduğunda icmâ etmiştir. Şerâat'ta, Cumâ namazının, sadece Müslüman ülkeleri (darulİslâm) için vâcib ve Müslüman olmayan ülkeler için vâcib olmadığını gösteren güvenilir bir delîl bulunmamaktadır. Bundan dolayı Müslüman olmayan ülkelerde (darulküfürde) ikâmet eden Müslümanlar için şartlar yerine geldiğinde Cumâ namazını kılmaları vâcib olur. Nitekim Kur'ân ve Sünnet'teki nasslar Cumâ namazının Müslümanlar için farz-ı ayn olduğuna delâlet eder." [AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz, AbdUllah ibn Kuud, AbdurRezzâk Afifi, AbdUllah ibn Gudeyyan, Fetâvâ'l-Lecneti'd-Dâime, 2635. fetvanın 2. sorusu]

Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) demiştir ki: "Şirk beldeleri, içinde küfür şîârlarının uygulanıp, ezân, cemaat namazı, bayram ve Cumâ namazı gibi İslâm şîârlarının umûmi ve genel olarak uygulanmadığı beldelerdir. Bu İslâm şîârları herhangi bir beldede umûmi olmaksızın sınırlı bir şekilde uygulanıyorsa bu beldeler İslâm beldesi olmaktan çıkar. Tıpkı bazı beldelerin, orada İslâm şîârları uygulayan Müslüman bir azınlık yaşamasına rağmen İslâm beldesi sayılmamaları gibi. İslâm beldelerine gelince, oralar İslâm şîârlarının umûmi ve genel olarak uygulandığı yerlerdir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Şerhu Usûlu's-Selâse, 129.-130. sayfalar]

Memleketimizde tekfirciler veya bunların etkisinde kalanlar, senelerdir Cumâ namazının kılınmasını engellemektedirler. Oysa görüldüğü gibi gerekçelerine Kur'ân ve Sünnet'te bir dayanak yoktur. [Hazırlayan]

Nihâyet namaz kazâ edildiğinde, artık Arz'da intişâr edin ve Allah'ın fazlından arayın.²⁷³² **Ve Allah'ı çok zikredin, umulur ki siz felâh bulursunuz.**(10)

Ve bir ticâret veya bir eğlence gördüklerinde, ona yöneldiler ve seni kâim halde terketteler.²⁷³³ **De ki: 'Allah'ın indindeki, eğlenceden ve ticâretten daha hayırlıdır.**²⁷³⁴ **Ve Allah, rızık verenlerin en hayırlısıdır.'**(11)

²⁷³² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[الْأَرْضِ فِي النَّهْيِ/ Nihâyet namaz kazâ edildiğinde, artık Arz'da intişâr edin]' Yani: Namaz bittiğinde, artık ticârete ve ihtiyâclarınızı gidermek için intişâr edin/dağılın. '[وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ/ve Allah'ın fazlından arayın]' Yani: Rızıkı (arayın) ve bu mubâh bir iştir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 123. sayfa]

²⁷³³ İmâm Tirmizî (رحمه الله), Câbir (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nebî (صلى الله عليه وسلم), Cumâ günü kâim halde hutbe verirken Medîne'ye bir kervan geldi. Ve Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in ashâbı ona koşuştular. Tâ ki onlardan on iki adam dışında kimse kalmadı. O (kala)nlar arasında Ebu Bekir ve Umer de vardı. Ve: '[وَأِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انْفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا/ Ve bir ticâret veya bir eğlence gördüklerinde ona yöneldiler ve seni kâim halde terketteler]' âyeti nâzil oldu." [Ebu Îsâ Muhammed bin Îsâ et-Tirmizî, Sünen-i Tirmizî (3311.); Tirmizî: 'Hasen-Sahîhtir' der. Şeyh el-Elbânî ise 'Sahîhu Sünen-i Tirmizî'de: 'Sahîhtir' demiştir.]

²⁷³⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ/De ki: 'Allah'ın indindeki']' Yani: Allah'ın o indinde bulunan Âhiret diyârındaki sevâblar. '[خَيْرٌ مِنَ النَّهْوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ/eglenceden ve ticâretten daha hayırlıdır]' Yani: O'nun üzerine tevekkül edenler ve rızık vaktinde taleb edenler için (daha hayırlıdır)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Cumua Sûresi, 11. âyetin tefsîrinde]

63. MÜNÂFİKÛN SÛRESİ (11 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Münâfıklar sana geldiklerinde dediler ki: 'Şâhidlik ederiz ki, muhakkak ki sen hakîkaten Allah'ın Resûlu'sun.' Ve Allah ilmediyor ki, muhakkak ki sen hakîkaten O'nun Resûlu'sun. Ve Allah şâhidlik eder ki, muhakkak ki münâfıklar hakîkaten yalancılardır.(1)²⁷³⁵

Yeminlerini kalkan ittihaz ettiler²⁷³⁶ de Allah'ın yolundan alıkoydular. Muhakkak ki onların amel etmiş oldukları kötüdür.(2)

Bu, onların îmân edip, sonra küfretmiş olmalarındandır. Böylece onların kalblerinin üzeri mühürlenmiştir, artık onlar fıkhetmezler.(3)²⁷³⁷

Ve onları gördüğünde, cisimleri seni teâccübe düşürür. Ve eğer söylerlerse, onların sözlerini dinlersin, sanki onlar dayanmış odunlardır. Onlar her sayhayı kendi aleyhlerinde hesâb ederler. Onlar düşmandır, bu itibarla onlardan hazer et.²⁷³⁸ Allah onları katletsin, nasıl çevriliyorlar.(4)

²⁷³⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى), münâfıklardan haber vererek şöyle buyurur: Onlar Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in yanına geldikleri zaman dillerinden müslüman olduklarını söylüyorlar, ama işin iç yüzü böyle değildir. Bilakis onlar bunun tamamen zıddındırlar. Ve bunun için Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurur: 'إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ/Münâfıklar sana geldiklerinde dediler ki: 'Şâhidlik ederiz ki, muhakkak ki sen hakîkaten Allah'ın Resûlu'sun.' Yani: Seninle karşılaşp yüzyüze geldiklerinde sana zâhırde böyle söylerler ama durum onların dedikleri gibi değildir. (Allah,) bu sebeble hemen Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in, Allah'ın Resûlu olduğunu haber veren bir cümle ile münâfıklara itirâz ederek şöyle buyurur: 'وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ/Ve Allah ilmediyor ki, muhakkak ki sen hakîkaten O'nun Resûlu'sun]' Sonra da şöyle buyurur: 'وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَكَاذِبُونَ/Ve Allah şâhidlik eder ki, muhakkak ki münâfıklar hakîkaten yalancılardır.' Yani: Her ne kadar dış görünüşü gerçeğe uygun da olsa, onların açığa vurdukları hâl tamamen yalandır. Çünkü onlar, söylediklerinin doğruluğunu kendileri kabûl etmedikleri gibi onu tasdîk de etmemektedirler. Allah (سبحانه وتعالى) bu sebeble onların itikâdlarında yalancı olduklarını bildiriyor." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Munâfikun Sûresi, 1. âyetin tefsîrinde]

²⁷³⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[اتَّخَذُوا] Yeminlerini kalkan ittihaz ettiler]' Dedi ki: Onlarla (yani yeminleriyle) gizlenmişlerdir. Bu onların îmân edip sonra küfretmeleri sebebiyledir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 394. sayfa]

²⁷³⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "Bu, Allah (سبحانه وتعالى)'dan münâfığın kâfir olduğunu dâir bir bildirmedi. Yani onlar dilleri ile ikrâr etmekte, sonra kalbleri ile küfretmektedirler." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Munâfikûn Suresi'nin 3. âyetinin tefsirinde]

²⁷³⁸ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) der ki: "'[هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُوهُمْ]/Onlar düşmandır, bu itibarla onlardan hazer et.]" Yani: Onlara sırrını emânet etme, çünkü onlar kâfirlere düşmanlarının göz(etleyici)leridir. " [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1439. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Ve onlara: 'Gelin, sizin için Allah'ın Resûlu istiğfâr etsin.' denildiğinde, başlarını çevirirler. Ve sen onların uzaklaştıklarını görürsün. Ve onlar müstekbirlerdir.(5)

Onlar için istiğfâr etsen veya onlar için istiğfâr etmesen, üzerlerine müsâvîdir. Allah, onları asla mağfiret etmeyecektir. Muhakkak ki Allah, fâsıklar kavmine hidâyet etmez.(6)²⁷³⁹

Onlar: 'Allah'ın Resûlu'nun indindekilerin üzerine infâk etmeyin, tâ ki dağılsınlar.' o diyenlerdir.²⁷⁴⁰ Ve semâların ve Arz'ın hazîneleri Allah'ındır. Ve lâkin münâfıklar fıkhetmezler.(7)

Derler ki: 'Eğer Medîne'ye rücû edersek, elbette azîz olanlar, zelîl olanları oradan ihrâc edeceklerdir. Ve izzet Allah'ın ve Resûlu'nun ve mü'minlerindir. Ve lâkin münâfıklar ilmetmezler.(8)

Ey o îmân edenler! Mallarınız ve ne (de) evlâdlarınız sizi Allah'ın zikrinden alıkoymasın. Ve kim böyle fiil ederse, artık işte onlar, onlardır hüsrâna uğrayanlar.(9)²⁷⁴¹

Ve sizi rızıklandırdıklarımızdan infâk edin, sizden birinize ölüm gelmeden önce. O vakit der ki: 'Rabbim! Beni yakın bir ecele tehir etsen de sadaka versem ve sâlihlerden olsam!'(10)

Ve Allah, bir nefsi eceli geldiğinde asla tehir etmez. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(11)²⁷⁴²

²⁷³⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ]/Muhakkak ki Allah, fâsıklar kavmine hidâyet etmez.'" Yani: Münâfıklara (hidâyet etmez). Ve onlar küffâr ve fâsıklar ve münâfıklardır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 443. sayfa]

²⁷⁴⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'[هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ]/Onlar o diyenlerdir'" Yani ashâblarına o (şöyle) diyen münâfıklardır: "'[لَا تَتَّبِعُوا عَلَىٰ مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ]/Allah'ın Resûlu'nun indindekilerin üzerine infâk etmeyin'" Muhâcir ashâbından (kimseye infâk etmeyin). "'[تَا كِي دَاغِلْسِنْلَارْ]/tâ ki dağılsınlar'" Tâ ki onun yanından ayrılınsınlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 401. sayfa]

²⁷⁴¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "Allah (تعالى) mü'min kullarına (Kendisini) çokça zikretmelerini emrediyor, mallar ve evlâdın da onları O'nu zikretmekten alıkoymasından nehyediyor. Ve şöyle haber veriyor: Kim, Rabbinin kulu için halkettiği O'na itaat ve O'nu zikretmeyi bırakıp dünyâ hayâtının metâsı ve zînetiyle eğlenirse, artık o muhakkak Kıyâmet Günü kendi nefsi ve ehlini hüsrâna uğratmışlardan olur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Münâfıkûn Sûresi, 9. âyetin tefsîrinde]

²⁷⁴² İmâm Taberî (رحمه الله) dedi ki: "'[وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا]/Ve Allah, bir nefsi eceli geldiğinde asla tehir etmez.'" Allah hiç kimsenin ecelini -eğer eceli geldiyse- geciktirmeyecek, onu uzatmayacaktır. "'[وَاللَّهُ وَخَبِيرٌ]/Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.'" Allah kulunun amelleri karşısında bilgi ve ilim sâhibidir, hepsini ihâtâ etmiştir. O'na bir şey gizli kalmaz. O (tüm bu amellerin) karşılığını verecektir, muhsine ihsânıyla, kötüye ise kötülüğüyle." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 412. sayfa]

64. TEGÂBÜN SÛRESİ (18 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Semâlardakiler ve Arz'dakiler Allâh'ı tesbîh ederler. Mülk O'nundur ve hamd O'nadır. Ve O, her şey üzerine Kadîr'dir.(1)

O, O ki, sizi halk etmiştir. Böyleyken sizden kâfir vardır ve sizden mü'min vardır. Ve Allah, amel ettiklerinize Basîr'dir.(2)

Semâları ve Arz'ı hakk ile halk etti. Ve size sûret verdi de sûretinizi güzel yaptı. Ve dönüş O'nadır.(3)

Semâlar ve Arz'dakini ilmeder. Ve gizlediğinizi ve ilân ettiğinizi ilmeder. Ve Allah, sadırların özüne Âlîm'dir.(4)

Bundan önce o küfredenlerin haberi size gelmedi mi? O vakit işlerinin vebâlini tattılar. Ve onlar için elîm bir azâb vardır.(5)

Bu, resûllerinin, onlara beyyineler ile gelmiş olmalarındandır. Fakat demişlerdi ki: 'Bize bir beşer mi hidâyet edecek?' Böylece küfrettiler ve yüz çevirdiler. Ve Allah (onlardan) müstağnîdir.²⁷⁴³ Ve Allah, Ganiyy'dir, Hamîd'tir.(6)

O küfredenler asla ba's edilmeyeceklerini iddia ettiler. De ki: 'Bilakis, Rabbime andolsun ki, elbette ba's edileceksiniz. Sonra amel ettikleriniz, elbette size bildirilecektir. Ve bu, Allah'ın üzerine kolaydır.'(7)

O halde Allah'a ve Resûlu'ne ve o inzâl ettiğimiz Nûr'a²⁷⁴⁴ îmân edin. Ve Allah, amel ettiklerinize Habîr'dir.(8)

İctimâ Günü için sizi cem' edeceği gün. İşte bu aldanma günüdür.²⁷⁴⁵ Ve kim Allah'a îmân eder ve sâlih amel işlerse, ondan kötülüklerini keffâretler ve onu altlarından

---

²⁷⁴³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَاسْتَغْنَى اللَّهُ/Ve Allah (onlardan) müstağnîdir.'" Yani: Allah onların itaatinden, ibâdetinden ve tevhîdinden müstağnîdir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 450. sayfa]

²⁷⁴⁴ İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Yani Kur'ân'a." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Tegâbün Sûresi, 8. âyetin tefsîrinde]

²⁷⁴⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'يَوْمَ يَجْمَعُكُمْ/İctimâ Günü için sizi cem' edeceği gün.'" Bu, Kıyâmet Günü'dür. '[يَوْمَ النَّعَابِينِ/Aldanma günüdür]' Cennet ehlinin, Cehennem ehlini aldatacağı gündür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 420. sayfa]

İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "Kıyâmet Günü'nün '[يَوْمَ النَّعَابِينِ/Aldanma günü]' isimlendirilmesinin sebebi, Cennet ehlinin, Cehennem ehlini aldatacağından dolayıdır. Yani: Cennet ehli Cenneti ve Cehennem ehli Cehennem'i mübâdele yoluyla almışlardır. Böylece hayrı şerre ve iyiyi kötüye ve nimetleri azâba değiştirdiklerinden dolayı aldanışları vukû bulmuştur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî,

nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil eder, orada ebeden muhalledlerdir. İşte bu, azîm başarıdır.(9)

Ve o küfredenler ve âyetlerimizi tekzîb edenler, işte onlar ateş ashâbıdır, orada muhalledlerdir. Ve (o) ne kötü varış yeridir!(10)

Allah'ın izni olmaksızın musîbetten isâbet etmez. Ve kim Allah'a îmân ederse, kalbine hidâyet verir.²⁷⁴⁶ Ve Allah, her şeye Âlîm'dir.(11)

Ve Allah'a itaat edin ve Resûl'e itaat edin. Ama eğer yüz çevirirseniz, o zaman Resûlu'muzun üzerine ancak mübîn tebliğdir.(12)²⁷⁴⁷

Allah, O'ndan başka ilâh yoktur. Ve Allah üzere o halde mü'minler tevekkül etsinler.(13)

Ey o îmân edenler! Muhakkak ki zevceleriniz ve evlâdlarınızdan sizin için düşman vardır. O halde onlardan hazer edin.²⁷⁴⁸ Ve eğer affeder ve hoş görür ve bağışlarsanız, o takdirde muhakkak ki Allah Gafûr'dur, Rahîm'dir.(14)

Mallarınız ve evlâdlarınız ancak bir fitnedir. Ve Allah, azîm ecir O'nun indindedir.(15)

Bu itibarla gücünüz yettiğince Allah'a takvâ edin. Ve dinleyin ve itaat edin ve nefisleriniz için hayır infâk edin. Ve kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar, onlardır felâh bulanlar.(16)

Eğer güzel bir borç ile Allah'a borç verirsiniz, onu sizin için kat kat arttırır ve sizi mağfiret eder. Ve Allah, Şekûr'dur, Halîm'dir.(17)

Gaybı ve müşâhede edileni ilmedendir. Azîz'dir, Hakîm'dir.(18)

---

el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tegâbün Sûresi, 9. âyetin tefsîrinde]

²⁷⁴⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Alkame (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[مَا أَصَابَ مِنْ] Allah'ın izni olmaksızın musîbetten isâbet etmez. Ve kim Allah'a îmân ederse, kalbine hidâyet verir.'" Bu, kendisine musîbet isâbet eden bir adamdır. Nitekim o bunun Allah indinden olduğunu ilmeder, böylece musîbete teslîm olur ve râzî olur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 421. sayfa]

²⁷⁴⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "Ve Allah'a itaat ile iştigâl edin ve Kitâbı ile amel edin. Ve Sünneti ile amel etmek sûretiyle Resûlu'ne itaat edin. Ama eğer itaatten yüz çevirirseniz, o takdirde Resûl'un üzerine tebliğden başkası yoktur." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Tegâbün Sûresi, 12. âyetin tefsîrinde]

²⁷⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ] Ey o îmân edenler! Muhakkak ki zevceleriniz ve evlâdlarınızdan sizin için düşman vardır. O halde onlardan hazer edin.'" Onlar İslâm'dan nehyederler ve gecikmeye sebep olurlar. Onlar küffârandır, o halde onlardan hazer edin/sakının!" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 424. sayfa]

65. TALÂK SÛRESİ (12 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey Nebî! Kadınlara talâk verdiğinizde, artık iddetleri içinde onlara talâk verin ve iddeti ihsâ edin.²⁷⁴⁹ Ve Rabbiniz Allah'a takvâ edin.²⁷⁵⁰ Onları evlerinden ihrâc etmeyin, kendileri (de) hurûc etmesinler, mübeyyin bir fuhşıyyât ile gelmeleri müstesnâ. Ve bunlar Allah'ın hudûtlarıdır. Ve kim Allah'ın hudûtunu aşarsa, o takdirde nefesine zulmetmiştir. Bilemezsin, umulur ki Allah, bunun ardından bir iş ihdâs eder.⁽¹⁾²⁷⁵¹

Böylece iddet müddetlerini doldurduklarında, artık onları mârûf üzere tutun veya mârûf üzere onlardan ayrılın. Ve sizden iki adâlet sâhibini şâhid tutun. Ve şâhidliği Allah için ikâme edin. İşte onunla Allah'a ve Âhiret Günü'ne îmân etmekte olanlara vaaz edilir. Ve kim Allah'a takvâ ederse, Allah onun için bir çıkış kılar.⁽²⁾

Ve onu hesâb etmediği bir yerden rızıklandırır. Ve kim Allah üzere tevekkül ederse, artık O, kendisine yeter. Muhakkak ki Allah, emrini yerine getirir. Allah, her şey için bir mikdâr kılmıştır.⁽³⁾

Ve kadınlarınızdan o hayızdan kesilmiş olanlar, eğer (iddetlerinde) kuşku ederseniz, o zaman onların iddetleri üç aydır ve o hayız görmeyenler (de böyle). Ve hâmilelerin, onların bekleme süresi hâmillerini vaz' etmeleridir. Ve kim Allah'tan takvâ ederse, onun için işinde bir kolaylık kılar.⁽⁴⁾

Bu, Allah'ın size inzâl ettiği emridir. Ve kim Allah'a takvâ ederse, ondan kötülüklerini keffâretler ve onun için ecir azîmleştirebilir.⁽⁵⁾

Onları, gücünüzün yettiğinden sâkin olduğunuz yerde iskân edin. Ve üzerlerine tazyîk yapmak için onlara zarar vermeyin. Ve eğer hâmile iseler, artık hâmillerini vaz' edinceye kadar üzerlerine nafakalarını verin. Sonra sizin için emzirirlerse, o vakit ücretlerini verin ve aranızda mârûf ile anlaşın. Ve eğer zorluk çekerseniz, o halde onu başkası emzirecektir.⁽⁶⁾

---

²⁷⁴⁹ tam anlamıyla saymak, hesaplamak

²⁷⁵⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "Ve: 'وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ'/Ve Rabbiniz Allah'a takvâ edin]' kavli: Yani: Sünnet'e göre talâk verin ve bid'ata göre talâk vermeyin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 458. sayfa]

²⁷⁵¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا]/Bilemezsin, umulur ki Allah, bunun ardından bir iş ihdâs eder.]" Yani: Mutallaka/boşanılmış kadını iddet müddeti boyunca zevcesinin evinde bıraktık, umulur ki o zevce talakından dolayı pişmanlık duyarda Allah (تعالى) kalbinde eşine geri dönme (isteği) halk eder. İşte bu (şekilde) daha kolay ve basît olur." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Talâk Sûresi, 1. âyetin tefsîrinde]

Genişlik sâhibi, genişliğinden infâk etsin ve üzerine rızkı dar olan, artık Allah'ın ona verdiğiinden infâk etsin. Allah, bir nefsi kendisine verdiğiinden başkasıyla mükellef tutmaz. Allah, bir zorluğun ardından bir kolaylık kılacaktır.(7)

Ve karyelerden niceleri Rabblarının ve resûllerinin emrine karşı çıkmışlardır. Böylece onları şiddetli bir hesâb ile hesâba çektik ve onlara münker²⁷⁵² bir azâb ile azâb ettik.(8)²⁷⁵³

Artık işlerinin vebâlini tatmışlar ve işlerinin âkibeti bir hüsrân olmuştur.(9)

Allah, onlar için şiddetli bir azâb hazırlamıştır.²⁷⁵⁴ Bu itibarla Allah'a takvâ edin, ey o î mân eden akıl sâhibleri! Allah, size bir Zikir²⁷⁵⁵ inzâl etmiştir.(10)

Bir Resûl (irsâl etmiştir), Allah'ın mübeyyin âyetlerini üzerinize tilâvet eder, o î mân edenleri ve sâlih ameller işleyenleri zulmetlerden nûra ihrâc etmek için. Ve kim Allah'a î mân eder ve sâlih amel işlerse, onu altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil eder, orada ebeden muhalledlerdir. Allah, ona güzel bir rızık vermiştir.(11)

Allah, O ki, yedi semâyı ve Arz'dan onların bir mislini halk etti. Emri onlar arasında tenezzül eder, Allah'ın her şey üzerine Kadîr olduğunu ve Allâh'ın ilmen her şeyi ihâta ettiğini ilmetmeniz için.(12)

²⁷⁵² Bu açıklama İmâm Kurtubî (رحمه الله) 'a aittir, demiştir ki: "'[نُكْرًا/Nukran]' Münker." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Talâk Sûresi, 8. âyetin tefsîrinde]

²⁷⁵³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَعَذَّبْنَاهَا عَذَابًا نُّكْرًا/ve onlara münker bir azâb ile azâb ettik]' Münker ve çok kötü (bir azâb ile azâb ettik). Bu ise ateş azâbıdır. (Fiilin) lafzı mâzi/geçmiş, mânâsı istikbâl/gelecektir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 157. sayfa]

²⁷⁵⁴ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا/Allah, onlar için şiddetli bir azâb hazırlamıştır.]" (Allah,) dünyâ azâbının ardından Âhiret'te (onlar için şiddetli bir azâb hazırlamıştır)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 4. cilt, 404.-405. sayfa]

²⁷⁵⁵ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) der ki: "'[ذِكْرًا/Zikir]' Yani: Kur'ân." [Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1448. Sayfa (tek cilt olarak basım)]

66. TAHRÎM SÛRESİ (12 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey Nebî! Zevcelerinin rızâsını arayarak, Allah'ın sana helâl kıldığını neden harâm ediyorsun? Ve Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(1)

Allah, sizin için yeminlerinizin (keffâretle) çözülmesini farz kılmıştır. Ve Allah, sizin mevlânızdır. Ve O, Alîm'dir, Hakîm'dir.(2)

Ve hani Nebî zevcelerinin bâzısına bir sözü gizlice söylemişti de onu (başkasına) bildirince ve Allah onu (Nebî) üzerine izhâr etti, (o da) bazısını açıkladı ve bazısından îrâz etti. Böylece ona bildirince, (zewcesi) dedi ki: 'Bunu sana kim bildirdi?' Dedi ki: 'Alîm, Habîr, bana bildirdi.'(3)

(Ey Nebî'nin zevceleri!) Eğer ikiniz Allah'a tevbe ederseniz (ne iyi), çünkü ikinizin kalbi kaymıştı. Ve eğer aleyhinde yardımlaşırsanız, o takdirde muhakkak ki Allah, O, onun mevlâsıdır ve Cibrîl ve mü'minlerin sâlihleri (de). Ve bunun ardından melekler (de ona) yardımcıdır.(4)

Ola ki Rabbi, eğer (Nebî) size talâk verirse, ona -sizden daha hayırlı zevceler- tebdîl eder: Müslüman kadınlar, mü'mineler, kâniteler, tevbe eden kadınlar, ibâdet eden kadınlar, seyâhat eden kadınlar,²⁷⁵⁶ dullar ve bâkireler.(5)

Ey o îmân edenler! Nefislerinizi ve ehlinizi ateşten koruyun. Ve onun yakıtı insânlar ve taşlardır. Üzerinde katı, şiddetli melekler vardır. Allah'ın kendilerine emrettiğine isyân etmezler ve emredildiklerini fiil ederler.(6)

Ey o küfredenler! Bugün özür dilemeyin! Ancak amel etmiş olduklarınızla cezâlandırılıyorsunuz!(7)

Ey o îmân edenler! Allah'a nasûh bir tevbe²⁷⁵⁷ ile tevbe edin. Ola ki Rabbiniz, sizden kötülüklerinizi keffâretler ve sizi altlarından nehirler cereyân eden Cennetlere dâhil

---

²⁷⁵⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "Muhakkak ki bu âyet, Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in kadınlarının Allah (عز وجل)'den hazer etmeleri için inzâl edilmiştir. Nitekim onlar kıskançlık dolayısıyla bir araya gelmişlerdi. '[مُسْلِمَاتٍ/Müslüman kadınlar]' İtaat ile Allah'a boyun eğen kadınlar. '[مُؤْمِنَاتٍ/mü'mineler]' Allah'ı ve Resûlu'nu tasdik eden kadınlar. '[قَانِئَاتٍ/kâniteler]' Allah'a itaat eden kadınlar. '[تَائِبَاتٍ/tevbe eden kadınlar]' Allah'ın kerîh bulduğundan muhabbet duyduğuna rücû eden kadınlar. '[عَابِدَاتٍ/âbideler]' İtaat ile Allah'a alçak gönüllü olan kadınlar. '[سَاهِجَاتٍ/seyhâhat eden kadınlar]' Oruç tutan kadınlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 488.-489 sayfa]

²⁷⁵⁷ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "Derim ki tevbede nâsuhluk üç şeyi kapsar: Birincisi: Tevbe ve istiğfârın hiçbir günahı dışarıda bırakmamak sûretiyle tüm günahları kapsaması. İkincisi: Kişinin hiçbir tereddüt, oyalanma ve bekleme olmaksızın tüm irade ve kararlılığı ile azmini ve sıdkını tevbede toplaması.

eder. Allah'ın, Nebî'yi ve beraberindeki o î mân edenleri utandırmayacağı gün, nûrları önlerinden ve sağlarından sa'y ederler. Derler ki: 'Rabbimiz, nûrumuzu bizim için tamamla ve bize mağfiret et. Muhakkak ki Sen, her şey üzerine Kadîr'sin.'⁽⁸⁾

Ey Nebî! Küffâr ve münâfıklarla cihâd et ve üzerlerine katı ol.²⁷⁵⁸ Ve onların me'vâsı Cehennem'dir. Ve (o) ne kötü varış yeridir!⁽⁹⁾²⁷⁵⁹

Allah, o küfredenlere, Nûh'un hanımını ve Lût'un hanımını darb-ı mesel etti. İki kadın, sâlih kullarımızdan iki kulumuzun (nikâhları) altında idiler. Derken onlara hainlik ettiler de Allah'tan (gelen) bir şeyi onlardan savamadı. Ve denildi ki: 'Dâhil olanlarla beraber ateşe dâhil olun.'⁽¹⁰⁾

Ve Allah, o î mân edenlere Firavun'un hanımını darb-ı mesel etti. Hani demişti ki: 'Rabbim! Benim için indinde Cennette bir ev binâ et ve beni Firavun'dan ve onun amelinden necât buyur. Ve beni zâlimler kavminden (de) necât buyur.'⁽¹¹⁾

Ve İmrân kızı Meryem'i (de darb-ı mesel ettik). O ki, fercini korumuştı, böylece onun içine rûhumuzdan nefh etmiştik. Ve Rabbinin kelimelerini ve kitâblarını tasdîk etmiş ve kânitlerden²⁷⁶⁰ olmuştı.⁽¹²⁾

Üçüncüsü: Kişinin tevbedeki ihlâsına zarar verecek şâibelerden ve illetlerden kaçınması; bunun yanı sıra tevbe ederken Allah (سبحانه وتعالى)'dan korkması ve haşyet duyması; O'nun indindekilere rağbet etmesi ve O'nun indindeki cezâlardan çekindiği için tevbe etmesi; ve kişinin, tevbenin sıhhatini ve Allah (سبحانه وتعالى)'ya hâlisliğini bozan bu gibi illetlerden kaçınmasıdır.

Böylelikle zikredilen birinci husus, kendisinden tevbe edilen şey ile alâkalı iken, üçüncüsü ise kendisine tevbe edilen (Rabb) ile alâkalıdır. Vasat olup ikinci olan husus ise tevbe eden kimsenin zâtı ve nefsinin kapsar.

Tevbenin nasûhluğu ise tevbedeki sıdk, ihlâs ve tevbenin günahların hepsini kapsamasıdır. Kuşkusuz bu tevbe (Allah'ın) mağfiretini gerektirir ve tüm günahları imhâ eder. Bu ise tevbede en kâmil olan çeşittir.

Allah (سبحانه وتعالى)'dan istiâne/yardım diler ve O'na tevekkül ederiz. Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh/Güç ve kuvvet ancak Allah'tandır!" [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Medâricu's-Sâlikîn, 1. cilt, 309.-310. sayfalar]

²⁷⁵⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ] Ey Nebî! Küffâr ve münâfıklarla cihâd et]" Allah (عز وجل), Nebîsi (عليه السلام) 'a küffârla kılıç ile cihâd etmesini ve münâfıklar üzerine haddler (yani hadd cezâları) ile katı olmasını emretmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 497. sayfa]

²⁷⁵⁹ Tevbe Sûresi'nin 73. âyetiyle aynıdır

²⁷⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, şöyle demiştir: "[مِنَ الْقَانِتِينَ/Kânitlerden]" İtaat edenlerden." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 500. sayfa]

67. MÜLK SÛRESİ (30 âyettir)²⁷⁶¹

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Tebâreke O ki, mülk O'nun elindedir.²⁷⁶² Ve O, her şey üzerine Kadîr'dir.(1)

O ki, hanginizin daha güzel amel edeceğini sınamak için ölümü ve hayâtı halk etti. Ve O, Azîz'dir, Gafûr'dur.(2)

O ki, yedi semâyı tabaka tabaka halk edendir. Rahmân'ın halk etmesinde bir uyumsuzluk göremezsin. İmdi bakışını rücû ettir, bir çatlak görüyor musun?(3)

Sonra bakışını iki kere rücû ettir. Bakışın umduğunu bulamadan sana geri dönecektir. Ve o bitkindir.(4)

Ve andolsun ki, semâyı kandillerle ziynetlendirdik. Ve onları şeytânlar için taşlamalar kıldık. Ve onlar için alevli ateşin azâbını hazırladık.(5)

Ve Rabblerine küfredenler için Cehennem azâbı vardır. Ve (o) ne kötü varış yeridir!(6)

Oraya ilkâ edildiklerinde, onun çıkardığı uğultuyu işitirler. Ve o feverân etmektedir.(7)

Neredeyse gayzından çatlayacaktır. Her ne zaman oraya bir fevc ilkâ edilse, bekçileri onlara suâl ederler: 'Size bir inzâr edici gelmedi mi?'(8)

Derler ki: 'Bilakis, bize bir inzâr edici gelmişti. Fakat biz tekzîb ettik ve dedik ki: 'Allah bir şey inzâl etmemiştir. Siz büyük bir dalâlet içindesiniz, başka değil.'(9)

---

²⁷⁶¹ İmâm İbn Mâce (رحمه الله), Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'tan Nebî (صلى الله عليه وسلم)'ın şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "Muhakkak ki Kur'ân'da bir sûre vardır, otuz âyettir. Sâhibi mağfiret edilene kadar onun için şefa'at eder: '[تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ]/Tebâreke O ki, mülk O'nun elindedir.'"²⁷⁶² [Ebu AbdUllah Muhammed bin Yezid bin Mâce el-Kazvînî, Sünen-i İbn Mâce (3786); Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) Sahîhu Sünen-i 'de hadis için: 'Sahîhtir' demiştir.]

²⁷⁶² Şeyh AbdulAziz bin AbdUllah bin Baz (رحمه الله)'ın başında bulunduğu İlmi Araştırmalar ve Fetvâ Daimî Komisyonu verdiği bir fetvâda şöyle der: "Nasslardaki (zikredilen): '[يد]' kelimesi ile hepsinde tek bir mânâ kastedilmektedir. O da Allah (سبحانه وتعالى)'nın gerçekten elinin olduğudur. Ancak O'nun elinin bulunması sıfatı O'nun şânına lâayık, mahlûkâtının eline benzemeyen ve ta'tile ve tahrife imkân vermeyecek kadar açık bir anlam ifâde eder. Nitekim Allah (سبحانه وتعالى)'nın zâtının olması da hakîki bir anlam ifâde eder. Ancak O'nun zâtı kulların zâtına benzemez, sıfatları da onların sıfatlarına benzemez. Allah (سبحانه وتعالى)'nın elinin, iki elinin veya ellerinin olduğuna dair bu nassları teyid eden daha pek çok nass vârid olmuştur. Bunların keyfiyyetini Allah (سبحانه وتعالى)'a havâle ederek hepsine olduğu gibi îmân etmek icâb eder. Kitâb ve Sünnet'in nasslarıyla amel etmenin ve müctehid imâmların yoluna uymanın gereği budur." [Saîd ibn Alî ibn Vehf el-Kahtânî, Şerhu Esmâillahi'l-Hüsna fî Dav'i'l-Kitâbi ve's-Sünneti, 11865. fetvâ]

Ve derler ki: 'Eğer dinlemiş veya akletmiş olsaydık, alevli ateşin ashâbından olmazdık.'⁽¹⁰⁾

Böylece günâhlarını itirâf ederler. Artık uzaklık²⁷⁶³ alevli ateş ashâbı içindir.⁽¹¹⁾

Muhakkak ki gaybte Rabblerinden o haşyet duyanlar, mağfiret ve büyük bir ecir onlar içindir.⁽¹²⁾

Ve sözünüzü gizleyin veya onu cehredin! Muhakkak ki O, sadırların özüne Âlîm'dir.⁽¹³⁾

Halk eden ilmetmez mi? Ve O, Latîf'tir, Habîr'dir.⁽¹⁴⁾

O, O ki, sizin için Arz'ı zelil kılmıştır. Bu itibarla onun omuzlarında yürüyün ve rızkıdan yiyin. Ve O'nadır nüşûr.⁽¹⁵⁾²⁷⁶⁴

Semâdakinin sizi Arz'a batırmasından emîn misiniz,²⁷⁶⁵ artık o çalkalandığında?⁽¹⁶⁾

Yoksa semâdakinin üzerinize taş yağdıran bir rüzgâr irsâl etmesinden emîn misiniz? Artık ilmedeceksiniz inzâr etmem nasıldır.⁽¹⁷⁾²⁷⁶⁶

Ve andolsun ki, onlardan o öncekiler (de) tekzîb etmişlerdi. Artık nasıl oldu inkârım?⁽¹⁸⁾²⁷⁶⁷

²⁷⁶³ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[سُحْقًا/Suhkan]' Uzaklık." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 516. sayfa]

²⁷⁶⁴ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[النُّشُور/Nüşûr]' Ba's edilme/diriltirme." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 5. cilt, 14. sayfa]

²⁷⁶⁵ İmâm Lâlekâî (رحمه الله) der ki: "Allah (عز وجل) şöyle buyurmuştur: '[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ] Tayyib kelime O'na yükselir ve onu sâlih amel yükseltir.' [Fâtır Suresi, 10. âyet] Ve (yine) şöyle buyurmuştur: '[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ] Semâdakinin sizi Arz'a batırmasından emîn misiniz?]' [Mülk Suresi, 16. âyet] Ve (yine) şöyle buyurmuştur: '[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ] Ve O, kullarının fevkinde Kâhîr'dir. Ve üzerinize hafazayı irsâl eder.' [En'âm Suresi, 61. âyet] Böylelikle bu âyetler, Allah (سبحانه وتعالى)'nın semâda olduğuna ve ilminin arzında ve semâsında her mekânı ihâta ettiğine delâlet ederler." [Ebu'l-Kâsım Hibetullah bin Hasen bin Mansûr el-Lâlekâî, Şerhu Usûli İ'tikâdi Ehli's-Sünne, 1. cilt, 319. sayfa]

²⁷⁶⁶ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (سبحانه وتعالى): '[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ] Semâdakinin sizi Arz'a batırmasından emîn misiniz?]' ve '[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ] Yoksa semâdakinin üzerinize taş yağdıran bir rüzgâr irsâl etmesinden emîn misiniz?]' buyurmuştur. Öyle değil midir ki -ey zekâ sâhibi- semâların, arzın ve ikisi arasındakilerin Hâlık'ı, bize bu iki âyette semâda olduğunu bildirmiştir?" [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtü Sıfâtî'r-Rabb, 255. sayfa]

İmâm el-Kassâb (رحمه الله) ise şöyle demektedir: "'[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَاعْمَلُوا الصَّالِحَاتِ] Yoksa semâdakinin üzerinize taş yağdıran bir rüzgâr irsâl etmesinden emîn misiniz? Artık ilmedeceksiniz inzâr etmem nasıldır]' kavli mu'tezilenin, Allah (جل جلاله)'un, Kendisinin semâda olmadığı ve ilminin arzda olmadığı yönündeki zanlarının aleyhine bir hüccettir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 4. cilt, 376. sayfa]

²⁷⁶⁷ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[نَكِير/Nekîr]' Yani: İnkârım."

Ve fevklerinde kanat çırparak uçan kuşlara bakmazlar mı? Onları Rahmân'dan başkası tutmaz. Muhakkak ki O, her şeye Basîr'dir.(19)

Veya kim bu, o ki, o, Rahmân'ın dûnundan size nusret edecek sizin için bir ordudur? Kâfirler başka değil, ancak bir aldanış içindedir.(20)

Veya kim bu, o sizi rızıklandırarak, eğer rızıkını keserse? Bilakis, direnip durdular azgınlık ve nefret içinde.(21)

İmdi vechi üzere kapanarak giden mi daha hidâyet üzeredir, yoksa dümdüz Sırât-ı Mustakîm üzere giden mi?(22)²⁷⁶⁸

De ki: 'O, O ki, sizi inşâ eden ve sizin için kulaklar ve gözler ve gönüller kılandır. Ne az şükrediyorsunuz.'(23)

De ki: 'O, O ki, sizi Arz'da halkedendir.'²⁷⁶⁹ Ve O'na haşredileceksiniz.(24)

Ve derler ki: 'Bu vaad ne zaman, eğer sâdıklar iseniz?'(25)²⁷⁷⁰

De ki: 'İlim, ancak Allah indindedir. Ve ben, ancak mübîn bir inzâr ediciyim.(26)

Derken onu yakından gördüklerinde, o küfredenlerin yüzleri kötüleşir. Ve denir ki: 'Bu, o kendisini dâvet etmiş olduğunuzdur.'(27)²⁷⁷¹

De ki: 'Gördünüz mü, eğer Allah beni ve beraberimdekileri helâk etse veya bize rahmet etse, artık kim kâfirleri elîm azâbtan koruyacak?'(28)

De ki: 'O, Rahmân'dır. Kendisine îmân ettik ve üzerine tevekkül ettik. Artık ilmedeceksiniz, mübîn dalâlet içinde o kimdir.'(29)

[Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 12. sayfa]

²⁷⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَفَمَنْ يَمْشِي عَلَى مَكْبَأٍ عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ إِمْدِي وَجْهِي عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَىٰ] Bu, dünyâda Allah'a mâsiyet üzere kapanan kâfirdir. Allah, Kıyâmet Günü onu vechi üzere (kapanık) haşreder. Devamla İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın yine şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[يَمْشِي سَوِيًّا عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ]dümdüz Sırât-ı Mustakîm üzere giden mi?'] Allah'a itaatle amel eden mü'min. Allah da onu itaat üzere haşreder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 516. sayfa]

²⁷⁶⁹ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "[ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ/Zeraekum fi'l-Ardı]' Yani: (O, O ki,) sizi Arz'da halkedendir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 14. sayfa]

²⁷⁷⁰ Bu âyet Yûnus Sûresi'nin 48. âyeti, Enbiyâ Sûresi'nin 38. âyeti, Neml Sûresi'nin 71. âyeti, Sebe Sûresi'nin 29. âyeti ve Yasîn Sûresi'nin 48. âyeti ile aynıdır

²⁷⁷¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً] Derken onu yakından gördüklerinde]' Denildi ki: '[زُلْفَةً/Zulfeten]' Hazır, önünde olandır. Allah (عز وجل)'nin azâbı önlerine gelmiş hazır bulunmaktadır. '[وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ]' Ve denir ki: 'Bu, o kendisini dâvet etmiş olduğunuzdur.]' Azâba karşı acele etmenizdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 518. sayfa]

De ki: 'Gördünüz mü? Eğer suyunuz çekilecek olsa, artık kim size bir akar su getirir?'(30)²⁷⁷²

---

²⁷⁷² İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يَأْتِيَكُمْ بِمَاءٍ مَعِينٍ/artık kim size bir akar su getirir?]' Yani: Gözlerin zâhiren gördüğü ve iplerin ulaştığı suyu (kim getirir?)" [Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1458. sayfa (tek cilt olarak basım)]

68. KALEM SÛRESİ (52 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Nûn. Andolsun kaleme²⁷⁷³ ve satır satır yazdıklarına.(1)²⁷⁷⁴

Sen, Rabbinin nîmeti ile bir mecnûn değilsin.(2)²⁷⁷⁵

Ve muhakkak ki senin için, elbette tükenmeyen bir ecir vardır.(3)

Ve muhakkak ki sen, elbette azîm bir ahlâk üzeresin.(4)

Artık göreceksin ve göreceklerdir;(5)

Hanginizin fitneye uğradığımı.(6)²⁷⁷⁶

Muhakkak ki Rabbin, O, yolundan kimin dalâlete düştüğünü en iyi ilmedendir. Ve O, hidâyet bulanları (da) en iyi ilmedendir.(7)

Bu itibarla tekzîb edicilere itaat etme.(8)

Arzu ettiler ki, yumuşak davranasın, böylece kendileri (de) yumuşak davransınlar.(9)

Ve her yemin edip duran aşağılığa itaat etme;(10)²⁷⁷⁷

Alaycı, laf taşıma için gezen;(11)

Hayra mâni olan, saldırgan, günâhkâr;(12)

Kaba, bunun ardından (da) soysuz;(13)

Mal ve oğullar sâhibi oldu diye.(14)

---

²⁷⁷³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: '[ن وَالْقَلَمِ/Nûn. Andolsun kaleme]' (Andolsun) zikrin kendisiyle yazıldığı kaleme." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 527. sayfa]

²⁷⁷⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ/Nûn. Andolsun kaleme ve satır satır yazdıklarına.]' Allah, dilediğine kase eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 525. sayfa]

²⁷⁷⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "[رَبِّكَ/Rabbinin nîmeti ile]' Rabbinin (sana verdiği) nübûvveti ile. '[بِرَّ مَعْنُونٍ/Bir mecnûn]' Yani: Muhakkak ki sen, bir mecnûn olmadın. Ve Allah, nübûvvet ve hikmet ile üzerine nîmet verdi." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 187. sayfa]

²⁷⁷⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[بِأَيُّكُمْ/Hanginizin fitneye uğradığımı]' Hanginiz şeytâna daha evlâdır?" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 532. sayfa]

²⁷⁷⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَلَا تُطِيعُ كُلَّ مَهِينٍ/Ve her yemin edip duran aşağılığa itaat etme;]' Ve o, şerrde gevezelik edendir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 534. sayfa]

Âyetlerimiz üzerine tilâvet edildiğinde, der ki: 'Evvelkilerin masalları.'(15)²⁷⁷⁸

Onun burnunun üzerine damga vuracağız.(16)

Muhakkak ki Biz, onları belâya uğrattık, bahçe ashâbını belâya uğrattığımız gibi. Hani onlar sabahleyin, elbette onu devşireceklerine kasem etmişlerdi.(17)²⁷⁷⁹

Ve istisnâ yapmıyorlardı.(18)²⁷⁸⁰

Nihâyet Rabbinden bir dolaşan üzerine dolaştı.²⁷⁸¹ Ve onlar uyuyorlardı.(19)

Böylece sabaha simsiyah kesildi.(20)

Derken sabahleyin birbirlerine nidâ ettiler;(21)

'Ekininizin üzerine erkenden gidin,²⁷⁸² eğer devşirenler iseniz.' diye.(22)

Hemen yola koyuldular. Ve onlar fısıldaşıyorlardı;(23)

'Bugün üzerinize bir miskîn dâhil olmasın.'²⁷⁸³ diye.(24)

Ve erkenden gittiler (miskînleri) engelleme üzere kâdirler (olarak).(25)²⁷⁸⁴

Fakat onu görünce, dediler ki: 'Muhakkak ki biz, elbette idlâl edenleriz.(26)²⁷⁸⁵

²⁷⁷⁸ Mutaffifin Sûresi'nin 13. âyetiyle aynıdır. İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ/evvelkilerin masalları]' Yani: Evvelkilerin yalanı ve bâtılı." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 107. sayfa]

²⁷⁷⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[كَمَا بَلَّوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ/bahçe ashâbını belâya uğrattığımız gibi]' Bostân ashâbını imtihân ettiğimiz gibi. '[ادْأَسْمُوا لِيَصْرُمْنَهَا مُصْبِحِينَ/Hani onlar sabahleyin, elbette onu devşireceklerine kasem etmişlerdi]' Hani sabahladıklarında meyvesini devşireceklerine yemin etmişlerdi." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 542. sayfa]

²⁷⁸⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[وَلَا يَسْتَنُونَ/Ve istisnâ yapmıyorlardı]' Yani onlar '[إِنْ شَاءَ اللَّهُ/insâAllah]' demiyorlardı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 23. sayfa]

²⁷⁸¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ/Nihâyet bir dolaşan üzerine dolaştı]' Azâb (dolaştı)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 21. sayfa]

²⁷⁸² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[اغْدُوا عَلَى حَرْثِكُمْ/Ekininizin üzerine gidin]' Ekininizi kasdedin." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 24. sayfa]

²⁷⁸³ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'[لَا يَدْخُلْنَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِينٌ/Bugün üzerinize bir miskîn dâhil olmasın.]' Yani: Bugün bir miskîni yedirmeyin." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 21. sayfa]

²⁷⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[عَلَى حَرْدٍ/engelleme üzere kâdirler (olarak)]' Ciddiyet üzere, nefislerinde kâdirler (olarak)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 546. sayfa]

²⁷⁸⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir: '[فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا]'

'Bilakis, biz mahrûm edilenleriz!'(27)²⁷⁸⁶

En vasatları dedi ki:²⁷⁸⁷ **'Demedim mi size, tesbîh etmeli değil miydiniz?'**(28)

Dediler ki: 'Rabbimizi tesbîh ederiz. Muhakkak ki biz, zâlimler olduk.'(29)

Sonra onların bazısı bazısı üzerine yönelip birbirlerini levm ettiler.(30)

Dediler ki: 'Veyl olsun bize! Muhakkak ki biz, tuğyân edenler olduk.'(31)

'Ola ki Rabbimiz bizi ondan daha hayırlısına tebdîl eder. Muhakkak ki biz, Rabbimize rağbet edenleriz.'(32)

İşte azâb böyledir.²⁷⁸⁸ **Ve elbette Âhiret azâbı daha büyüktür, eğer ilmetmiş olsalardı.**(33)

Muhakkak ki muttakîler için Rabbleri indinde Naîm Cennetleri vardır.(34)²⁷⁸⁹

Artık müslümanları mücrimler gibi kılar mıyız?(35)

Sizin için ne var! Nasıl hüküm veriyorsunuz!(36)²⁷⁹⁰

Yoksa sizin için bir kitâb mı var, içinden ders alıyorsunuz?(37)²⁷⁹¹

'Muhakkak ki sizin için onun içindedir, elbette neyi seçerseniz.'(diye mi yazılı?)(38)

فَكَانَ/فakat onu görünce, dediler ki: 'Muhakkak ki biz, elbette idlâl edenleriz' Yani yoldan idlâl edenleriz/sapıtanlarız." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 523. sayfa]

²⁷⁸⁶ Vâkia Sûresi'nin 67. âyeti ile aynıdır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[بَلْ نَحْنُ/Bilakis, biz mahrûm edilenleriz!]" Mânâsı: Onlar durumun farkındaydılar. Yolda hatâ yapmayacaklarını biliyorlardı. Bunun üzerine şöyle dediler: 'Bilakis, biz mahrûm edilenlerdeniz.' Yani: 'Azâb nâzil oldu ve bizler bahçelerimizin meyvesinden mahrûm bırakıldık.' [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 25. sayfa]

²⁷⁸⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[قَالَ/En vasatları dedi ki]' En âdilleri (dedi ki).]" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 550. sayfa]

²⁷⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[كَذَلِكَ/İşte azâb böyledir!]' Dünya azâbı: Mallarının helâk olmasıdır. Yani: Dünyânın cezâsıdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 552. sayfa]

²⁷⁸⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ/Muhakkak ki muttakîler için Rabbleri indinde Naîm Cennetleri vardır.]' Muhakkak ki farzlarını edâ edip masiyetinden ictinâb etme suretiyle Allah'ın cezâsından takvâ eden muttakîlere '[عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ/Rabbleri indinde Naîm Cennetleri vardır]' Dâimî Naîm bostanları vardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 22. cilt, 552. sayfa]

²⁷⁹⁰ Saffât Sûresi'nin 154. âyeti ile aynıdır

²⁷⁹¹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا/Kitâb mı var, içinden ders alıyorsunuz?]" (Kitâb mı var, içinden) kıraat ediyorsunuz?" [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 22. sayfa]

Yoksa sizin için üzerimizde Kıyâmet'e kadar sürecek yeminler mi var: 'Muhakkak ki sizin içindir, elbette ne hüküm verirsiniz.'(diye.)(39)

Suâl et onlara: 'Onların hangisi buna kefil?'(40)²⁷⁹²

Yoksa onlar için şerîkler mi var? O halde şerîklerini getirsinler, eğer sâdıklar iseler.(41)²⁷⁹³

Baldırdan açılacağı gün.²⁷⁹⁴ Ve secdeye dâvet edilirler, fakat güç yetiremezler.(42)

Gözleri düşmüş,²⁷⁹⁵ onları bir zillet saracaktır.²⁷⁹⁶ Ve secdeye -ve kendileri sâlim iken- onlar dâvet edilir idiler.(43)

Ve bu hadîsi tekzîb edenleri²⁷⁹⁷ o halde Bana bırak. Onları ilmetmedikleri yerden derece derece (azâba) yaklaştıracamız.(44)

Ve onlar için mühlet veririm. Muhakkak ki tuzağım metîndir.(45)²⁷⁹⁸

Yoksa onlardan bir ücret istiyorsun da onlar borçtan ağır bir yük altında mı kalıyorlar?(46)²⁷⁹⁹

Yoksa gayb onların indinde de onlar mı yazıyorlar?(47)²⁸⁰⁰

²⁷⁹² Bu açıklama Katâde (رحمه الله) 'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله) 'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[زَعِيمٌ/Zêim] Kefil." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 554. sayfa]

²⁷⁹³ İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) şöyle der: "[أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ/Yoksa onlar için şerîkler mi var?]' Yani putlardır ki, onları Allah (تعالى) 'ya şerîkler kılmışlardır. '[فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ/O halde şerîklerini getirsinler, eğer sâdıklar iseler.]' (Eğer) Allah'ın şerîkleri iseler. (âyette) şerîkler onlara izâfe edilmiştir ki onları Allah'a izâfe etmeleri kendi iddîâlarıdır." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1464. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁷⁹⁴ İmâm Buhârî (رحمه الله), Ebu Saîd (رضي الله عنه) 'tan, Nebî (صلى الله عليه وسلم) 'in şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "(Kıyâmet Günü) Rabbimiz baldırından açar, bunun üzerine her mü'min ve mü'mine O'na secde eder. Ve dünyâda göstermek ve duyurmak için secde etmiş olan (secdesiz) kalır, öylece secde etmeye gider, fakat sırtı tek tabakaya avdet eder." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr, "[يَوْمَ يُكْشَفُ عَنْ سَاقٍ/Baldırdan açılacağı gün.]' Bâbı'nda (4919.)]

²⁷⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ/Gözleri düşmüş]' Yani: Bakışları zelîl (bir halde). Bundan murâd nedâmet ve hüsrân zilletidir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 29. sayfa]

²⁷⁹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "[أَبْصَارُهُمْ تَرَاهُمْ ذَلَّةً/Gözleri düşmüş, onları bir zillet saracaktır.]' Allah'ın azâbından onları bir zillet kaplayacaktır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 560. sayfa]

²⁷⁹⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَمَنْ يُكْذِبْ بِهَذَا الْحَدِيثِ/Ve bu hadîsi tekzîb edenleri]' Yani: Kur'ân'ı (tekzîb edenleri)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'ı'l-Azîz, 5. cilt, 23. sayfa]

²⁷⁹⁸ A'raf Sûresi'nin 183. âyeti ile aynıdır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "[إِنَّ كَيْدِي/Muhakkak ki tuzağım metîndir.]' Yani: Şiddetlidir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 30. sayfa]

²⁷⁹⁹ Tûr Sûresi'nin 40. âyeti ile aynıdır

Öyleyse Rabbinin hükmüne sabret ve balık sâhibi gibi olma. Hani o nidâ etmişti. Ve o öfkeye kapılmıştı.(48)²⁸⁰¹

Rabbinden ona bir nimet yetişmiş olmasaydı, elbette ıssız bir yere atılırdı. Ve o zemmedilmiş olurdu.(49)

Fakat Rabbi onu seçti de onu sâlihlerden kıldı.(50)

Ve neredeyse o küfredenler Zikr'i işittiklerinde,²⁸⁰² hakîkaten seni gözleriyle devireceklerdi. Ve diyorlardı ki: 'Muhakkak ki o, elbette bir mecnûndur.'(51)

Ve o, âlemler için bir zikirden başkası değildir.(52)²⁸⁰³

²⁸⁰⁰ Tûr Sûresi'nin 41. âyeti ile aynıdır

²⁸⁰¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ / Öyleyse Rabbinin hükmüne sabret ve balık sâhibi gibi olma. Hani o nidâ etmişti. Ve o öfkeye kapılmıştı.]' Onun acele ettiği gibi acele etme. Ve onun gazablandığı gibi gazaplanma." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 563. sayfa]

²⁸⁰² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ / Zikr'i işittiklerinde]' Yani: Kur'ân'ı. Ve Nebî (صلی الله علیه وسلم) Kur'ân tilâvet buyurduğunda düşmanlıkları ve buğzları şiddetleniyor idi." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 32. sayfa]

²⁸⁰³ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle der: "[وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ / Ve o, âlemler için bir zikirden başkası değildir.]' Yani: 'Ve Kur'ân âlemler için zikirden/öğütten başkası değildir.' Ve şöyle (de) denilmiştir: 'Ve Muhammed âlemler için kendisiyle tezekkür edecekleri/öğüt alacakları zikirden/öğütten başkası değildir.'" [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Kalem Sûresi, 52. âyetin tefsîrinde]

69. HÂKKA SÛRESİ (52 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hâkka.(1)²⁸⁰⁴

Nedir Hâkka?(2)

Ve sana bildiren ne, Hâkka nedir?(3)

Semûd ve Âd, Kâria'yı²⁸⁰⁵ tekzîb ettiler.(4)

İmdi Semûd'a gelince, öylece tâğiye ile helâk edildi.(5)²⁸⁰⁶

Ve Âd'e gelince, öylece uğultulu dondurucu bir rüzgâr ile helâk edildi.(6)

Onu, yedi gece ve sekiz gün ardarda onların üzerlerine musallat etti. Öyle ki kavmi görürsün, orada yere serilmişlerdir, sanki onlar içi boş hurma kütükleridir.(7)

Şimdi onlardan bir geri kalan görüyor musun?(8)

Ve Firavun ve ondan öncekiler ve Mü'tefikat²⁸⁰⁷ hatâ ile geldiler.(9)

Böylece Rabblerinin resûllerine isyân ettiler. Bunun üzerine onları gittikçe artan bir yakalayışla yakaladı.(10)

Muhakkak ki Biz, su taşıdığına, sizi gemide taşıdık.(11)

(Bu,) onu sizin için bir tezkire²⁸⁰⁸ kılmanız ve belleyen kulaklar onu bellemesi içindir.(12)

Artık sûra bir nefhedilişle nefhedildiğinde;(13)

Ve Arz ve dağlar kaldırılıp da bir çarpışla çarpıldıkları(nda).(14)

---

²⁸⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الْحَاكَّةُ/Hâkka]' Yani: Saat(-i Kıyâmet)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 566. sayfa]

²⁸⁰⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[الْقَارِئَةُ/Kâria]' Kıyâmet'in bir ismi de Kâria'dır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 34. sayfa]

²⁸⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَأَمَّا ثَمُودُ فَأَهْلَكُوا/Semûd'a gelince, böylece tâğiye ile helâk edildi]' Allah, onların üzerine bir çığlık göndermiş, böylece onları helâk etmiştir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 527. sayfa]

²⁸⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan: "[الْمُتَفَكِّاتُ/Mu'tefikat]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Lût karyesi." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 528. sayfa]

²⁸⁰⁸ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[تَذْكِرَةٌ/Tezkire]' Yani: İbret ve vaaz/öğüt." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 36. sayfa]

İşte o gün Vâkıa vukû bulmuştur.(15)²⁸⁰⁹

Ve semâ yarılmıştır. Çünkü o, o gün zayıftır.(16)²⁸¹⁰

Ve melekler kenarları üzerindedir. Ve o gün Rabbinin Arş'ını, fevklerinde sekiz (taşıyıcı) taşır.(17)

O gün arz olunursunuz, sizden bir gizem, gizli kalmaz.(18)

Derken kitâbı sağından verilene gelince, o vakit der ki: 'Alın, kitâbımı kıraat edin;'(19)

'Muhakkak ki ben, hesâbıma mülâki olacağımı zannediyordum.'(20)²⁸¹¹

Artık o, râzı olduğu bir yaşam içindedir.(21)²⁸¹²

Âli²⁸¹³ bir Cennettir.(22)²⁸¹⁴

Meyveleri sarkmıştır.(23)

Geçmiş günlerde yaptıklarınızdan dolayı afiyetle yiyin ve için.(24)

Ve kitâbı sol eline verilene gelince, o vakit der ki: 'Keşke bana kitâbım verilmeseydi.'(25)

'Ve hesâbımın ne olduğunu (da) bilmeseydim.'(26)

'Keşke o iş bitmiş olsaydı!'(27)²⁸¹⁵

'Malım bana bir yarar sağlamadı.'(28)

Helâk oldu benden saltanatım.(29)²⁸¹⁶

---

²⁸⁰⁹ İmâm İbn Keşîr (رحمه الله) demiştir ki: "'[فِيَوْمٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ] İşte o gün Vâkıa vukû bulmuştur.'" Yani: Kıyâmet'in kopması (vukû bulmuştur)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Hakka Sûresi, 15. âyetin tefsîrinde]

²⁸¹⁰ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) aittir, demiştir ki: "'[وَاهِيَةً] Vâhiyeh'" Yani: Zayıftır." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 37. sayfa]

²⁸¹¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[ظَنَنْتُ أَنِّي مَلَاقٍ جَسَابِيَةٍ] Muhakkak ki ben, hesâbıma mülâki olacağımı zannediyordum.'" Yakîn ediyordum." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 529. sayfa]

²⁸¹² Kâria Sûresi'nin 7. âyeti ile aynıdır

²⁸¹³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[عَالِيَةً/Âli]" Yani: Yüksek." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 40. sayfa]

²⁸¹⁴ Gâşiye Sûresi'nin 10. âyeti ile aynıdır

²⁸¹⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[يَا لَيْتَهَا كَانَتْ الْقَاضِيَةَ] Keşke o iş bitmiş olsaydı'" O ölümü temennî eder." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 32. sayfa]

Yakalayın onu, hemen bağlayın.(30)

Sonra onu Cahîm'e yaslayın.(31)

Sonra uzunluğu yetmiş zirâ bir zincirde öylece onu sülûk edin.(32)²⁸¹⁷

Muhakkak ki o, Azîm Allah'a îmân etmiyor idi.(33)

Ve miskîni taâm etme üzere özendirmiyordu.(34)²⁸¹⁸

Bu itibarla onun için bugün burada sıcak bir dost yoktur.(35)

Ve kanlı irinden başka bir taâmı yoktur.(36)

Onu hâta edenlerden başkası yemez.(37)

Öyle değil! Gördüklerinize kasem ederim;(38)

Ve görmediklerinize.(39)

Muhakkak ki o, elbette kerîm bir Resûl'un kavlidir.(40)²⁸¹⁹

Ve o bir şâirin kavli değildir. Ne az îmân ediyorsunuz.(41)

Ve bir kâhinin kavli (de) değildir. Ne az tezekkür ediyorsunuz.(42)

Âlemlerin Rabbinden inzâl edilmiştir.(43)²⁸²⁰

Ve eğer Üzerimize bazı kavilleri uydurmuş olsaydı;(44)

Elbette ondan sağımı alırdık.(45)²⁸²¹

Sonra, elbette onun can damarını keserdik.(46)

O zaman sizden biriniz ondan engelleyenler olamaz.(47)

Ve muhakkak ki o, elbette muttakîler için bir tezkiredir.(48)²⁸²²

---

²⁸¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[هَلَاكَ عَنِّي/Helâk oldu benden saltanatım.]' Hüccetlerim benden gittiler ve saptılar. Artık ihticâc edeceğim bir hüccetim yok." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 588. sayfa]

²⁸¹⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "[فَاسْلُوكُوهُ/Öylece onu sülûk edin]' Öylece onu oraya dâhil edin." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 212. sayfa]

²⁸¹⁸ Mâûn Sûresi'nin 3. âyetiyle aynıdır

²⁸¹⁹ Tekvîr Sûresi'nin 19. âyetiyle aynıdır. İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[لَهُ/Muhakkak ki o]' Yani: Kur'ân. '[لَقَوْلِ رَسُولٍ كَرِيمٍ/elbette kerîm bir Resûl'un kavlidir]' Yani: Kerîm bir Resûl'un tilâvetidir, yani Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'in." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 214. sayfa]

²⁸²⁰ Vâkia Sûresi'nin 80. âyetiyle aynıdır

²⁸²¹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "[لَا خَذُّنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ/Elbette ondan sağımı alırdık.]' Ondan, iki elinden sağ elini alırdık." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 593. sayfa]

Ve muhakkak ki Biz, elbette sizden tekzîb edenlerin olduğunu ilmediyoruz.(49)²⁸²³

Ve muhakkak ki o, elbette kâfirler üzerine bir hasrettir.(50)²⁸²⁴

Ve muhakkak ki o, elbette yakîn hakktır.(51)²⁸²⁵

O halde azîm Rabbini ismiyle tesbîh et.(52)²⁸²⁶

²⁸²² İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَإِنَّهُ لَتَذْكُرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ/Ve muhakkak ki o, elbette muttakîler için bir tezkiredir.]" Ve muhakkak ki bu Kur'ân. '[لَتَذْكُرَةٌ/elbette bir tezkiredir]' Yani: Kendisiyle tezekkür edilen ve vaaz edilen bir mev'izedir/öğüttür. '[لِلْمُتَّقِينَ/muttakîler için]' Ve onlar, Allah'ın farzlarını edâ etmek suretiyle ikâbından takvâ edenler ve mâsiyyetten ictinâb edenlerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 594.-595 sayfa]

²⁸²³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ/Ve muhakkak ki Biz, elbette sizden tekzîb edenlerin olduğunu ilmediyoruz.]" Yani: Kur'ân'ı ve Resûlu (tekzîb edenlerin olduğunu ilmediyoruz)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 43. sayfa]

²⁸²⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ/Ve muhakkak ki o, elbette kâfirler üzerine bir hasrettir.]" Kıyâmet Günü, ona îmâmî terkedenler üzerine nedâmet/pişmanlık duymadır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 215. sayfa]

²⁸²⁵ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'لَحَقُّ الْيَقِينِ/Elbette yakîn hakktır]" Muhakkak ki o Allah indindedir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 5. cilt, 32. sayfa]

²⁸²⁶ Vâkia Sûresi'nin 74. ve 96. âyetiyle aynıdır

70. MEÂRİC SÛRESİ (44 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Bir suâl eden vukû bulucak azâbı suâl etti.(1)²⁸²⁷

Kâfirler için onu defedecek yoktur;(2)

Meâric sâhibi²⁸²⁸ Allah'tan.(3)

Melekler ve Rûh, O'na, mikdârı elli bin sene olan bir günde çıkar.(4)²⁸²⁹

Bu itibarla güzel bir sabır ile sabret.(5)

Muhakkak ki onlar, onu uzak görüyorlar.(6)²⁸³⁰

Ve (Biz ise) onu yakın görüyoruz.(7)

Semânın erimiş maden gibi olacağı gün.(8)

Ve dağlar renkli yün gibi olur.(9)

Ve bir sıcak dost, bir sıcak dostu suâl etmez.(10)²⁸³¹

²⁸²⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "سَأَلَ سَائِلٌ / Bir suâl eden vukû bulucak azâbı suâl etti." Kavimler Allah'ın azâbını suâl ettiler. Allah da kim üzerine vukuu bulacağını beyan etti: Kafirler üzerine." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 600. sayfa]

²⁸²⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'ın İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (عليه السلام)'nın: "مَعَارِجُ / Meâric sâhibi" kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Uluvv/yücelik ve fazîlet (sâhibi)." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 532. sayfa]

²⁸²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ / Melekler ve Rûh, O'na, mikdârı elli bin sene olan bir günde çıkar." Melekler ve rûh çıkarlar. Ve bu, Cibril (عليه السلام)'dır. "فِي يَوْمٍ كَانَ / O'na" Yani Allah'a (عز وجل)'ye. "فِي يَوْمٍ كَانَ / O'na" Allah'ın ismi üzerine aittir/râcidir. "فِي يَوْمٍ كَانَ / O'na" Bu çıkışlarının mikdârı mahlûkâtta diğerleri için elli bin senedir. Bu şöyledir: Yedinci arzın en alttakinin bitişinden, yedinci semânın üzerinin bitişine çıkar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 601. sayfa]

İmâm el-Kassâb (رحمه الله) demiştir ki: "Allah (عز وجل)'nin kavli: "تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ / Melekler ve Rûh, O'na çıkar" (Bu âyet) Allah (جل جلاله)'nun, Kendisinin semâda olduğuna delîldir." Devamla (رحمه الله) şöyle demiştir: "Nitekim eğer -onların zannettiği ve Allah'a iftirâ ettikleri gibi- onlarla birlikte arzda olsaydı yükselmenin zikredilmesinin bir mânâsı olmazdı. Öyleyse açık bir şekilde bu sözlerinin hatâlı olduğu ortaya çıkmıştır. Allah'ın hamdi ve nimetiyle ekserînin indinde bu mesele müşkil olmamasına rağmen- câhil kimseleri kandırabilirler." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketul-Kur'ân, 4. cilt, 399. sayfa]

²⁸³⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "يَرَوْنَهُ / Onu uzak görüyorlar" Yani: Azâbı (uzak görüyorlar)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 221. sayfa]

²⁸³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "وَلَا يَسْتَبِيلُ / Ve bir sıcak dost, bir sıcak dostu suâl etmez." Her insân diğerleriyle değil, kendi nefsiyle meşgûldür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 604. sayfa]

Birbirlerine gösterilirler,²⁸³² mücrim o günün azâbından oğullarını fidye vermek ister;(11)

Ve sâhibesini²⁸³³ ve kardeşini;(12)

Ve onu o barındıran fasîlesini.(13)²⁸³⁴

Ve Arz'dakileri cemîân (verse), sonra kendini necâta erdirse.(14)

Hayır! Muhakkak ki o bir Lezâ'dır.(15)²⁸³⁵

Başın derisini soyar.(16)

Arkasını döneni ve yüz çevireni dâvet eder;(17)

Ve cem edip de kab içinde saklayam (da).(18)²⁸³⁶

Muhakkak ki insân, helû²⁸³⁷ halk edilmiştir.(19)

Ona şerr temâs ettiğinde sızlanır.(20)

Ve ona bir hayır temâs ettiğinde men edicidir.(21)²⁸³⁸

Namaz kılanlar müstesnâ.(22)

Onlar ki, onlardır namazları üzerine devâm edenler.(23)

Ve onlar ki, mallarında mâlûm bir hakk²⁸³⁹ vardır;(24)

---

²⁸³² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[Birbirlerine gösterilirler] 'بِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ' Dünyâda onları dalâlete düşürenler ateşte kendilerine gösterilir. " [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 605. sayfa]

²⁸³³ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'[صَاحِبَتِهِ/Sâhibesini]' Yani: Hanımını." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 47. sayfa]

²⁸³⁴ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir, İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فَصِيلَتِهِ/Fasîletihî]' Kabilesini." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 533. sayfa]

²⁸³⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[أَنَّهُ لَظَى/Muhakkak ki o bir Lezâ'dır]' Cehennem'in isimlerinden bir isimdir. Ve şöyle (de) denmiştir: 'Gereken azâb, ondan ebeden kurtuluş yoktur.'" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 47. sayfa]

²⁸³⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَجَمْع/Ve cem edip]' Yani: Mâlî cem edip/toplayıp. 'دَعَاؤُهُ/de kab içinde saklayam (da)]' Bir kap içinde onu tutup ondan Allah'ın hakkını edâ etmez." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 223. sayfa]

²⁸³⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'[الهِلَع/Helû]' Hırsın en şiddetlisi ve tahammülsüzlüğün en kötüsü ve en çirkinidir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Meâric Süresi, 19. âyetin tefsîrinde]

²⁸³⁸ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[مَنْعًا/Men edicidir]' Yani: Allah'ın ondaki hakkını men edicidir." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ân'l-Azîz, 5. cilt, 37. sayfa]

²⁸³⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[حَقَّ/Hakk]

İsteyen ve mahrûm için.(25)

Ve onlar ki, Dîn Günü'nü²⁸⁴⁰ tasdik ederler.(26)

Ve onlar ki, onlardır Rabblerinin azâbından korkanlar.(27)

Muhakkak ki Rabblerinin azâbı(na karşı), emîn olunamaz.(28)

Ve onlar ki, onlardır ferclerini muhâfaza edenler.(29)²⁸⁴¹

Zevcelerine veya sağ ellerinin mâlik oldukları üzere hâric. O takdirde muhakkak ki onlar, levmedilmiş degillerdir.(30)²⁸⁴²

Fakat kim bunun ötesini isterse, o zaman işte onlar, onlardır haddi aşanlar.(31)²⁸⁴³

Ve onlar ki, onlardır emânetlerine ve ahidlerine riâyât edenler.(32)²⁸⁴⁴

Ve onlar ki, onlardır şâhidliklerini ikâme edenler.(33)²⁸⁴⁵

Ve onlar ki, onlardır namazları üzerine muhâfızlık edenler.(34)²⁸⁴⁶

İşte onlar Cennetler içinde ikrâm görecektirler.(35)

Şimdi ne var o küfredenlere, sana doğru koşuyorlar?(36)²⁸⁴⁷

Sağdan ve soldan bölükler halinde.(37)

Onlardan her biri Naîm Cennetine dâhil edileceğini tamah mı ediyor?(38)²⁸⁴⁸

مَعْلُوم/Mâlûm bir hakk]' Zekât. [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 613. sayfa]

²⁸⁴⁰ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "[يَوْمَ الدِّينِ/Dîn Günü'nü]' Hesâb Günü'nü." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 36. sayfa]

²⁸⁴¹ Mu'minûn Sûresi'nin 5. âyeti ile aynıdır

²⁸⁴² Mu'minûn Sûresi'nin 6. âyeti ile aynıdır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[غَيْرُ مَلُومٍ/Levmedilmiş degillerdir]' Kınanmış degillerdir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 3. cilt, 463. sayfa]

²⁸⁴³ Mu'minûn Sûresi'nin 7. âyeti ile aynıdır

²⁸⁴⁴ Mu'minûn Suresi'nin 8. âyeti ile aynıdır

²⁸⁴⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani onlar (şâhidliklerini) muhâfaza ederler, onda ziyâde etmezler ve ondan noksanlaştırmazlar ve onu gizlemezler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Meâric Suresi, 33. âyetin tefsiri]

²⁸⁴⁶ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) der ki: "[وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ/Ve onlar ki, onlardır namazları üzerine muhâfızlık edenler.]" (Namazlarının) abdestleri ve vakitleri ve rükûları ve secdeleri üzerine (muhâfızlık edenler)." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 37. sayfa]

²⁸⁴⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: Allahu (تعالى), Nebî (صلی الله علیه وسلم)'in zamanında yaşayan, Allah'ın hidâyet ile irsâl ettiğini ve gözalıcı mucizelerle desteklediğini bizzat gören kâfirleri inkâr ederek kavlediyor. O kâfirler, tüm bunlara rağmen ondan firâr ettiler, ondan ayrıldılar; fırka fırka, bölük bölük sağa sola savruldular." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Meâric Sûresi, 36. âyetin tefsirinde]

Hayır! Muhakkak ki Biz, onları ilmettiklerinden halk ettik.(39)²⁸⁴⁹

Öyle değil! Doğuların ve batıların Rabbine kasem ederim. Muhakkak ki Biz, elbette Kâdirler(iz);(40)

Onlardan daha hayırlısına tebdîl etme üzerine.²⁸⁵⁰ Ve Biz, önüne geçilenlerden değiliz.(41)

Bu itibarla onları bırak, o vaad edilen günlerine mülâki oluncaya kadar dalsınlar ve oynasınlar.(42)²⁸⁵¹

Gömütlerden sürâtle hurûc edecekleri gün, sanki onlar dikmelere²⁸⁵² akın ederler.(43)

Gözleri düşmüş, onları bir zillet saracaktır. Bu, o vaad olundukları gündür.(44)²⁸⁵³

²⁸⁴⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'إِنَّا لَنُؤْتِيهِمْ مِنْهُمْ خَيْرًا لَّأَقَادِرُونَ/Muhakkak ki Biz, elbette Kâdirler(iz); Onlardan daha hayırlısına tebdîl etme üzerine.'" Yani: Onlar, Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'den firâr ediyor ve hakktan nefret ediyor bir hâlde iken, Naîm Cennetlerine gireceklerini mi tamah ediyorlar? '[كَلَّا/Hayır!]' Bilakis, onların me'vâları Cehennem'dir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Meâric Sûresi, 38. âyetin tefsîrinde]

²⁸⁴⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ مُّسْوًى/Muhakkak ki Biz, onları ilmettiklerinden halk ettik.'" Sen ancak bir pislikten halk edildin ey Âdem oğlu, o halde Allah'a takvâli ol!" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 621. sayfa]

²⁸⁵⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'إِنَّا لَنُؤْتِيهِمْ مِنْهُمْ خَيْرًا لَّأَقَادِرُونَ/Muhakkak ki Biz, elbette Kâdirler(iz); Onlardan daha hayırlısına tebdîl etme üzerine.'" Muhakkak ki Biz, onları helâk etmeye, Bana itaat eden ve Bana isyân etmeyen, onlardan daha hayırlı bir halk getirmeye elbette (Kâdirler(iz))." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 622. sayfa]

²⁸⁵¹ Zuhurf Sûresi'nin 83. âyetiyle aynıdır

²⁸⁵² İmâm Kâsimî (رحمه الله) demiştir ki: "'نُصَبِّ/İbâdet için dikilen putlar." [Cemâleddîn el-Kasimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 14. Cüz, 5931. sayfa]

²⁸⁵³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ/Bu, o vaad olundukları gündür.'" (Bu,) Kıyâmet Günü'dür." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 626. sayfa]

71. NÛH SÛRESİ (28 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Muhakkak ki Biz, Nûh'u kavmine irsâl ettik, onlara elîm bir azâb gelmeden önce kavmini inzâr et diye.(1)

Dedi ki: 'Ey kavmim! Muhakkak ki ben, sizin için mübîn bir inzâr ediciyim.'(2)²⁸⁵⁴

'Allah'a ibâdet edin ve O'na takvâ edin ve bana itaat edin diye.'(3)

'Sizin için günâhlarınızdan mağfîret buyursun ve sizi müsemmâ bir ecele kadar tehir etsin. Muhakkak ki Allah'ın (takdîri) ecel gelince tehir edilmez, eğer siz ilmediyor iseniz.'(4)²⁸⁵⁵

(Nûh) dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki ben kavmimi gece ve gündüz dâvet ettim.'(5)

'Fakat dâvetim onlara firârdan²⁸⁵⁶ başkasını ziyâde etmedi.'(6)

'Ve muhakkak ki ben, her ne zaman onları mağfîret buyurman için kendilerini dâvet ettiğimde,²⁸⁵⁷ parmaklarını kulaklarına tıkadılar²⁸⁵⁸ ve elbiselerine büründüler²⁸⁵⁹ ve isrâr ettiler²⁸⁶⁰ ve kibirlendikçe kibirlendiler.'(7)²⁸⁶¹

²⁸⁵⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'قَالَ يَا قَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ'/Dedi ki: 'Ey kavmim! Muhakkak ki ben, sizin için mübîn bir inzâr ediciyim.'" Sizi inzâr eder/uyarır ve Allah'ın risâletini, bildiğiniz bir lûgat/dil ile size beyân ederim." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 229. sayfa]

²⁸⁵⁵ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile Cureyc (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'يُؤَخِّرْكُمْ"/Sizin için günahlarınızdan mağfîret buyursun]' Şirk(ten mağfîret buyursun). 'إِنْ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ/Muhakkak ki Allah'ın (takdîri) ecel gelince tehir edilmez]' Ölüm." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 171. sayfa (2302.)]

²⁸⁵⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'فِرَارًا'/Firâr' Yani: İmândan firâr/kaçış." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 54. sayfa]

²⁸⁵⁷ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ/Ve muhakkak ki ben, her ne zaman onları mağfîret buyurman için kendilerini dâvet ettiğimde]' Yani: Her ne zaman onları, kendilerini mağfîret etmen için şirkten tevbe etmeye ve îmân etmeye dâvet etsem, directtiler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 5. cilt, 39. sayfa]

²⁸⁵⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ/Parmaklarını kulaklarına tıkadılar]' Nûh (عليه السلام)'ın kelâmını duymamaları için (parmaklarını kulaklarına tıkadılar)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 631. sayfa]

²⁸⁵⁹ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) dedi ki: "'وَاسْتَعْصَمُوا ثِيَابَهُمْ/Ve elbiselerine büründüler]' Onları îmâna dâvet etmemi duymamak için başlarını örttüler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 5. cilt, 39.-40. sayfa]

²⁸⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'وَإِسْرَارًا/Isrâr ettiler]' Onların isrârı, şirk ve küfür üzere kalmalarıdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî,

'Sonra, muhakkak ki ben, onları açıktan dâvet ettim.'(8)

'Sonra, muhakkak ki ben, onlara ilân ettim ve onlara gizliden gizliye söyledim.'(9)

'Artık dedim ki: 'Rabbinizden mağfiret dileyin. Muhakkak ki O, Gaffâr olandır.'(10)

'Bol yağmur ile semâyı üzerinize irsâl etsin.'(11)

'Ve size mallar ve oğullar ile imdâd etsin. Ve sizin için bahçeler kılsın ve sizin için nehirler kılsın.'(12)²⁸⁶²

Sizin için ne var, Allah için bir vakâr²⁸⁶³ ummuyorsunuz?(13)²⁸⁶⁴

Ve sizi tavır tavır halk etmiştir.(14)²⁸⁶⁵

Görmediniz mi, Allah yedi semâyı tabaka tabaka nasıl halk etmiştir?(15)

Ve onların içinde ayı bir nûr kılmıştır ve güneşi bir lamba kılmıştır.(16)

Ve Allah, sizi Arz'dan bir nebât olarak bitirmiştir.(17)²⁸⁶⁶

Sonra sizi orada iâde edecektir ve sizi bir ihrâc ile ihrâc edecektir.(18)²⁸⁶⁷

Câmî'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 632. sayfa]

²⁸⁶¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَاسْتَكْبَرُوا اسْتَكْبَارًا/Ve kibirlendikçe kibirlendiler]' Yani: Büyüklendikçe büyüklendiler. Şirk ve tevhidî ikrâr etmeyi terk etmek kibirlenmedir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 55. sayfa]

²⁸⁶² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'وَيُخَذِّدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا/Ve size mallar ve oğullar ile imdâd etsin. Ve sizin için bahçeler kılsın ve sizin için nehirler kılsın.]' Yani: Allah'a tevbe ettiğiniz, O'ndan mağfiret dilediğiniz ve O'na itaat ettiğiniz zaman, üzerinize bahşedilen rızık çok olur. O sizi, semânın bereketleri ile sular; sizin için Arz'ın bereketlerinden nebât bitirir; sizin için ekin bitirir; hayvancılığınızı bereketli kılar, size mal ve oğullar ile imdâd/yardım eder. Yani: Size mal ve evlâd verir, sizin için, içerisinde türlü çeşit ürünler bulunan, aralarında akan nehirlerin kıvrıldığı bahçeler verir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Nûh Sûresi, 12. âyetin tefsîrinde]

²⁸⁶³ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[وَكَارًا/Vakâr]' Azamet/büyüklik." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 538. sayfa]

²⁸⁶⁴ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَقَارًا/Vakâr]' Sizin için ne var, Allah için bir vakâr ummuyorsunuz?'" (Sizin için ne var,) Rabbinizin azametini/büyüklüğüne aldırılmıyorsunuz?" [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 173. sayfa (2307.)]

²⁸⁶⁵ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا/Ve sizi tavır tavır halk etmiştir]' Yani: Allah (سبحانه وتعالى) sizi, yaratılış tamâm olana kadar muhtelif tavırlar/merhaleler üzere halk etmiştir: Nutfe, sonra mudga, sonra alaka/kan pıhtısı." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1534. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁸⁶⁶ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا/Ve Allah, sizi Arz'dan bir nebât olarak bitirmiştir.]' Sizi Arz'dan bir halk ediş ile halk etmiştir." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 5. cilt, 41. sayfa]

²⁸⁶⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا/Sonra sizi orada iâde edecektir]' Sonra sizi, öncesinde toprak olduğunuz gibi Arz'a iâde edecek ve halk edilmezden önce üzerinde olduğunuz hâle sizi dönüştürecektir. 'وَيُخْرِجُكُمْ إِبْرَاجًا/Ve sizi bir ihrâc ile ihrâc edecektir]' Diriltmek istediği zaman ise sizi

Ve Allah, sizin için Arz'ı bir yaygı kılmıştır.(19)

Orada geniş yollarda sülûk etmeniz için.(20)

(Nûh) dedi ki: 'Rabbim! Muhakkak ki onlar, bana isyân ettiler. Ve malı ve evlâdı ona hüsrândan başkasını ziyâde etmeyene tâbi oldular.'(21)

'Ve çok büyük bir tuzakla tuzak kurdular.'(22)

'Ve dediler ki: 'İlâhlarınızı bırakmayın. Ve Vedd'i bırakmayın ve ne Suvâ'ı ve ne Yağûs'u ve Ya'ûk'u ve Nesr'i.'(23)²⁸⁶⁸

'Ve çoklarını dalâlete düşürdüler. Ve zâlimlere dalâletten başkasını ziyâde etme.'(24)²⁸⁶⁹

Hatâlarından dolayı gark oldular da ateşe dâhil edildiler. Artık kendileri için Allah'ın dûnundan bir ensâr bulamadılar.(25)²⁸⁷⁰

Ve Nûh dedi ki: 'Ey Rabbim! Kâfirlerden Arz üzerinde birini²⁸⁷¹ bırakma!'(26)

'Muhakkak ki Sen, eğer onları bırakırsan, kullarını dalâlete düşürürler ve fâcir küfrânda bulunandan başkasını vilâdet etmezler.'(27)²⁸⁷²

---

oradan bir ihrâc/çıkarış ile ihrâc edecektir/çıkaracaktır. Hani sizi oraya iâde edip de toprağa dönüştürmeden önce bir beşer idiniz." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 637. sayfa]

²⁸⁶⁸ İmâm Buhârî (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ve bunlar, Nûh (عليه السلام)'ın kavminden sâlih adamların isimleriydi. Artık onlar helâk olunca şeytân, onların kavimlerine, bu zatların oturmuş oldukları meclislerinde putlar dikmelerini vahyetmiş ve onlar da bu isimleri onlara vermişlerdir. Böylece (bunu) yapmışlardır. Bunun üzerine (ilk önce) onlara ibâdet edilmemiştir, nihâyet (putları dikenler) helâk olduklarında ve (bunlarla ilgili) ilim unutulduğunda, bunlara ibâdet edilmiştir." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4920.)]

Memleketimizde bazı bid'atçılar -orientalist İslâm düşmanı kâfir hocalarının ilhâmıyla- bu rivayetleri inkâr etmektedirler. Bizler ise bu bid'atçıların kafalarından veya kafasızlıklarından söyledikleri bu sözlere itimâd edeceğimize İslâm Ümmeti'nin ittifâkıyla Kur'ân'dan sonra ikinci kaynağımız olan Buhârî, Muslim ve benzerleri gibi hadîs kitâblarına itimâd ederiz. [Hazırlayan]

²⁸⁶⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا/Ve çoklarını dalâlete düşürdüler.'" Yani: İnsânların çoğu onların yüzünden dalâlete düştü. "'وَلَا تَرِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَالًّا/Ve zâlimlere dalâletten başkasını ziyâde etme.'" Onlara bir ukûbet/cezâlandırma olsun diye aleyhlerine bu duâyı etti." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 60. sayfa]

²⁸⁷⁰ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle der: "'فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا/Artık kendileri için Allah'ın dûnundan bir ensâr bulamadılar.'" Yani: Onları Allah'ın azâbından kurtaracak ne bir bir yardımcı, ne bir destek olucu, ne de bir yâren çıktı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Nûh Sûresi, 25. âyetin tefsîrinde]

²⁸⁷¹ Bu açıklama Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'ذِيَّارًا/Deyyâr'" Yani: Biri(ni)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 60. sayfa]

²⁸⁷² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "'إِنَّ تَذَرُهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ/Muhakkak ki Sen, eğer onları

'Rabbim! Beni ve vâlideynimi ve mü'min olarak evime dâhil olanları ve mü'minleri ve mü'mineleri mağfiret buyur. Ve zâlimlere hüsrândan²⁸⁷³ başkasını ziyâde etme.'⁽²⁸⁾²⁸⁷⁴

---

bırakırsan, kullarını dalâlete düşürürler]' Yani: Muhakkak ki Sen, eğer onlardan birini bırakırsan, onlar Senin kullarını dalâlete düşürürler. Yani: Onlardan sonra halk edeceğin kullarını. **'[وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا]** Ve **fâcir küfrânda bulunandan başkasını vilâdet etmezler]'** Yani: Amellerinde fâcir ve kalben kâfir (evlâdlar) vilâdet ederler/doğururlar. Nûh (عليه السلام) bu sözü, o kavmi çok iyi tanıdığı ve onların arasında 950 sene kaldığı için tecrübelerine dayanarak söylemişti." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûh Sûresi, 27. âyetin tefsîrinde]

²⁸⁷³ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله) 'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله) 'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[تَبَارَكَ] **Tebârâ** Hüsrân." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 643. sayfa]

²⁸⁷⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "Yani: Dünyâ ve Âhiret'te (zâlimlere hüsrândan başkasını ziyâde etme)." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nûh Sûresi, 28. âyetin tefsîrinde]

72. CİN SÛRESİ (28 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

De ki: 'Bana, cinlerden bir neferin²⁸⁷⁵ (Kur'ân'ı) dinledikleri, sonra: 'Muhakkak ki biz, acâib bir Kur'ân dinledik.' dedikleri vahyedildi.'(1)

'Doğruya hidâyet ediyor, artık biz ona îmân ettik ve asla Rabbimize birini şerîk koşmayacağız.'(2)

'Ve Rabbimizin emri teâlâdır.²⁸⁷⁶ Bir arkadaş itti haz etmemiştir ve ne (de) bir evlâd.'(3)

'Ve sefihimiz,²⁸⁷⁷ Allah'ın üzerine saçma söz söyler olmuştur.'(4)

'Ve biz, insânların ve cinlerin Allah'ın üzerine asla yalan söylemeyeceklerini zannediorduk.'(5)

'Ve insânlardan (bazı) adamlar, cinlerden (bazı) adamlara istiâze ediyorlar idi. Böylece onların azgınlıklarını ziyâde etmişlerdir.'(6)²⁸⁷⁸

'Ve onlar, sizin zannettiğiniz gibi, Allah'ın asla birini ba's etmeyeceğini zannetmişlerdir.'(7)²⁸⁷⁹

'Ve biz, elbette semâya temâs ettik, fakat onu şiddetli bekçiler ve şihâblar²⁸⁸⁰ ile dolu bulduk.'(8)

---

²⁸⁷⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[نَفَرٌ/Bir nefer]' Bir topluluk." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Cin Sûresi , 1. âyetin tefsirinde]

²⁸⁷⁶ Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: " '[تَعَالَى جَدُّ رَبِّنَا]/Teâlâ ceddu Rabbînâ]' Rabbimizin emri teâlâdır/yücedir. O'nun azameti teâlâdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 649. sayfa]

²⁸⁷⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: " '[سَفِيهِمُZ/Sefihimiz]' Ve bu, İblîs'tir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 653. sayfa]

²⁸⁷⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) yine hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: " '[وَإِنَّهُ/وَإِنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا] 'Ve insânlardan adamlar, cinlerden adamlara istiâze eder idi.' Bize zikredildiğine göre Arabların bu kabîlesi, bir vâdiye indiklerinde derlerdi ki: 'Bu mekânın ehlinin en azîzine istiâze ederiz/sığınırız.' Allahu (تعالى) şöyle buyurmuştur: '[فَرَادَوْهُمْ رَهَقًا]/Böylece onların azgınlıklarını ziyâde etmişlerdir.' Yani onların günâhını artırmışlardır. Bu sûretle cinler onların cüretkârlığını artırmışlardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 655. sayfa]

²⁸⁷⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Kelbî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: " '[وَإِنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا] 'Ve onlar, sizin zannettiğiniz gibi, Allah'ın asla birisini ba's etmeyeceğini zannediyorlardı.' Cinlerin küffârı da, insân keferelerin sandığı gibi Allah'ın bir resûl ba's etmeyeceğini zannetmişlerdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 657. sayfa]

'Ve biz, dinlemek için ondan oturulacak yerlerde oturur idik. Fakat kim şimdi dinlemeye kalksa, onu gözetleyen bir şihâb bulur.'(9)

'Ve biz, Arz'dakilere şerr mi murâd edilmiştir, yoksa Rabbleri onlara bir doğruluk mu murâd buyurmuştur bilmiyoruz.'(10)

'Ve bizden sâlihler vardır ve bizden bunun dûnunda vardır. Ayı ayrı yollar olmuşuzdur.'(11)

'Ve biz, Allah'ı Arz'da asla âciz bırakamayacağımızı ve kaçarak O'nu asla âciz bırakamayacağımızı anladık.'(12)

'Ve biz, hidâyeti işittiğimizde, ona îmân ettik. İmdi kim Rabbine îmân ederse, artık (ecrinin) eksileceğinden korkmaz ve ne (de) azgınlığa uğramaktan.'(13)

'Ve bizden müslümanlar vardır ve bizden sapanlar vardır. Artık kim müslüman olursa, o takdirde işte onlar doğruyu arayıp bulanlardır.'(14)

Ve sapanlara gelince, artık Cehennem'e odun olmuşlardır.(15)

Ve eğer yol üzerinde istikâmetli olsalardı, elbette onlara bol bol su içirirdik;(16)

Kendilerini, onda fitne etmemiz için.²⁸⁸¹ Ve kim Rabbinin zikrinden îrâz ederse, onu gittikçe yükselen bir azâba sülûk eder.(17)²⁸⁸²

Ve mescidler, Allah içindir. Bu itibarla Allah ile beraber birisine duâ etmeyin.(18)²⁸⁸³

Ve Allah'ın kulu, O'na duâ etmeye kıyâm ettiğinde, neredeyse onun üzerine birbirlerine geçiyor idiler.(19)²⁸⁸⁴

²⁸⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[شِهَابًا/Şihâblar]' Ve bu: '[شِهَابًا/Şihab]'ın çoğuludur. Ve bunlar yıldızlardır, onlar ki kendileriyle şeytânlar recmedilir/taşlanır idiler." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 657. sayfa]

²⁸⁸¹ İmâm Şevkânî (رحمه الله) der ki: "'[لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ/ Kendilerini, onda fitne etmemiz için.]' Yani: Kendilerini sınamak için ki böylece bu nimetlere nasıl şükredeceklerini ilmedelim." [Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî, Fethu'l-Kadîr, 1540. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁸⁸² İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "'[يَسْلُكُهُ/Onu sülûk eder]' Yani: Onu dâhil ederiz/sokarız." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 241. sayfa]

²⁸⁸³ İmâm Taberî (رحمه الله): "'[لَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا/ Ve mescidler, Allah içindir. Bu itibarla Allah ile beraber birisine duâ etmeyin.]' Ey insânlar! Oralarda bir şeyi O'na şirk koşmayın. Ve lâkin O'nu tevhid ederek birleyin ve ibâdeti O'na hâlis kılın." demiştir ve sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'ın bu âyet hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Yahûdi ve nasârâ, kilise ve havralarına girdikleri zaman, Allah'a şirk koşuyorlar idi. Allahu (تعالى) Nebîsine, mescide girdiği zaman duâyı O'na hâlis kılmasını emretmiştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 665. sayfa]

²⁸⁸⁴ İmâm Tirmizî (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Cinler kavimlerine dediler ki: '[لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا/Allah'ın kulu, O'na duâ etmeye kıyâm ettiğinde, neredeyse onun üzerine birbirlerine geçiyor idiler]'" İbn Abbâs (رضي الله عنهما) devamla demiştir ki: "Onun namaz kıldığını ve ashâbının da onunla birlikte namaz kıldıklarını ve onunla birlikte

De ki: 'Ancak Rabbime duâ ederim ve O'na birini şirk koşmam.'(20)²⁸⁸⁵

De ki: 'Muhakkak ki ben, sizin için bir zarara mâlik değilim ve ne (de) bir irşâda.'(21)²⁸⁸⁶

De ki: 'Muhakkak ki beni, asla Allah'tan biri koruyamaz ve asla O'nun dûnundan bir sığınacak bulamam.'(22)

Ancak Allah'tan ve irsâl ettiklerinden bir tebliğdir. Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne isyân ederse,²⁸⁸⁷ o takdirde muhakkak ki onun için Cehennem ateşi vardır, orada ebeden muhalledlerdir.(23)²⁸⁸⁸

Nihâyet vaad olunduklarını gördüklerinde, artık kimin nusret edicisinin daha zayıf ve adeden daha az olduğunu ilmedeceklerdir.(24)²⁸⁸⁹

secde ettiklerini gördüklerinde, ashâbının O'na itaat etmelerine teâccüb ettiler, kavimlerine dediler ki: '[لَمَّا قَامَ اللَّهُ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِبَدًا/Allah'ın kulu, O'na duâ etmeye kıyâm ettiğinde, neredeyse onun üzerine birbirlerine geçiyor idiler]' [Ebu Îsâ Muhammed bin Îsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3323.), Tirmizî eser için: 'Hasen-Sahîhtir' der. Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de: 'Senedi sahîhtir' demiştir]

²⁸⁸⁵ İmâm Kâsimî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي]/De ki: 'Ancak Rabbime duâ ederim']' Yani: (Ancak Rabbime) ibâdet ederim. Ve tek O'na yalvarırım. '[وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا]'ve O'na birisini şirk koşmam]' Yani bu, sizin hayret etmenizi gerektirecek veya sizi beni cezâlandırmaya yöneltecek yeni ve bilinmeyen bir şey değil ki!" [Cemâleddîn el-Kâsimî, Mehâsinu't-Te'vîl, 16. Cüz, 5952. sayfa]

Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) der ki: "'Ona dâvet ettiğinin hakîkatini beyân ederek onlara [قُلْ/De ki]' ey Resûl! '[لَمَّا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أَشْرِكُ بِهِ أَحَدًا]'Ancak Rabbime duâ ederim ve O'na birini şirk koşmam.']' Yani: O'nu tevhîd ederim. O, tektir. O'nun şerîki yoktur. O'nun dûnundaki denkleri, putları ve müşriklerin O'nun dûnunda ittihâz ettikleri her şeyi terk ederim." [Abdurrahmân bin Nâsır es-Sa'dî, Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân, 1052. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁸⁸⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle der: "'[قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا]/De ki: 'Muhakkak ki ben, sizin için bir zarara mâlik değilim ve ne (de) bir irşâda.']' Nebîsi Muhammed (صلى الله عليه وسلم)'e buyuruyor ki: 'Ey Muhammed! Senin kendilerine getirdiğin nasîhati reddeden Arab müşriklerine de ki: 'Dîninizde de dünyânızda da size bir zarar vermeye ve sizi irşâd edeceğim bir irşâda mâlik değilim. Çünkü buna mâlik olan, her şeyin mülkü O'nun olan Allah'tır.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 669. sayfa]

²⁸⁸⁷ İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَمَنْ يَغْصِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ]/Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne isyân ederse]' İmân ve tevhîdi terk etmek ile (Allah'a ve Resûlu'ne isyân ederse)." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1481. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁸⁸⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَمَنْ يَغْصِ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ]/Ve kim Allah'a ve Resûlu'ne isyân ederse, o takdirde muhakkak ki onun için Cehennem ateşi vardır]' Emrettiği ve nehyettiği hususlarda Allah'a isyân eden, onunla Resûlu'nu yalanlayan ve risâletine karşı çıkan kişi için şübhesiz ona yaslanacağı Cehennem ateşi vardır. '[خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا]'orada ebeden muhalledlerdir]' Orada, nihâyeti olmayan bir biçimde ebeden kalacaklardır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 671. sayfa]

²⁸⁸⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ]/Nihâyet vaad olunduklarını gördüklerinde]' Yani: Kıyâmet Günü azâbı (gördüklerinde). '[فَسَيَقْلَمُونَ]/artık ilmedeceklerdir]' Azâb inzâl edildiği anda. '[مَنْ أَضْعَفُ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا]'kimin nusret edicisi daha zayıf ve adeden en az ilmedeceklerdir]' Onların mı yoksa mü'minlerin mi?" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 244. sayfa]

De ki: 'Bilmiyorum, vaad olduğunuz yakın mıdır, yoksa Rabbim ona uzun bir müddet mi kılacaktır.'(25)²⁸⁹⁰

Gaybı ilmedendir, fakat gaybı üzerine birini muttâli etmez.(26)²⁸⁹¹

Seçtiği²⁸⁹² bir resûl başka.²⁸⁹³ Artık mukakkak ki O, önünden ve arkasından gözetleyiciler gönderir.(27)²⁸⁹⁴

(Bu,) Rabblarının risâletlerini tebliğ ettiklerini ilmetmesi içindir.²⁸⁹⁵ Ve onların ledunnundakini ihâta etmiş²⁸⁹⁶ ve her şeyi adeden ihsâ etmiştir.(28)²⁸⁹⁷

²⁸⁹⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[De ki: 'Bilmiyorum, vaad olduğunuz yakın mıdır, yoksa Rabbim ona uzun bir müddet mi kılacaktır.']' Yani: Bir müddet ve bir hedef (mi kılacaktır)? Ve mânâsı: O size azâbı âcilen mi verecek veya onu tehir mi edecek, size verdiği süre ve mühleti hemen mi tamamlayacak, bilemiyorum. Rivâyet olduğuna göre müşrikler, ondan azâbı hemen getirmesini istiyorlardı." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 73. sayfa]

²⁸⁹¹ Bu açıklama İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله)'a aittir, demiştir ki: "'[Lâ yuzhiru]' Muttâli etmez." Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1481. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁸⁹² Bu açıklama İmâm Beğavî (رحمه الله)'a aittir, der ki: "'[İrtedâ]' Seçtiği." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 244. sayfa]

²⁸⁹³ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[Gaybı ilmedendir, fakat gaybı üzerine birini muttâli etmez. Seçtiği bir resûl başka.]" Bu, şîâdan: 'İmâm gaybı bilir.' diye zannedenlere bir reddiyedir. Bu onların en büyük ahmaklıklarındandır. Ve kuşkusuz Allah (جلاله) ancak bir resûl olarak seçtiğine (gaybını) izhâr/muttâli edeceğini haber vermiştir. Ve imâm bir resûl değildir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 4. cilt, 430. sayfa]

²⁸⁹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[Artık mukakkak ki O, önünden ve arkasından gözetleyiciler sülûk eder.]" Öyle ki şübhesiz O, onun önünden ve arkasından onu kollayıp gözetken bekçiler ve muhafaza ediciler gönderir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 672. sayfa]

²⁸⁹⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[Liyem an fâ] (Bu,) Rabblarının risâletlerini tebliğ ettiklerini ilmetmesi içindir.]" Allah'ın Nebîsi (صلی الله عليه وسلم)'in, resûllerin Allah'tan tebliğ ettiklerini, Allah'ın onları muhafaza ettiğini ve müdâfaa ettiğini ilmetmesi içindir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 673. sayfa]

²⁸⁹⁶ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'[Ve onların ledunnundakini ihâta etmiş]" Yani: Allah, resûllerin indindekini ilmetmiş ve bir şey O'na gizli kalmamıştır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 245. sayfa]

²⁸⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[ve her şeyi adeden ihsâ etmiştir.]" Tüm şeylerin adedini ilmetmiş ve bunlardan bir şey O'na gizli kalmamıştır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 674. sayfa]

73. MUZZEMMİL SÛRESİ (20 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey bürünen!(1)²⁸⁹⁸

Gece kıyâm et, azı müstesnâ.(2)²⁸⁹⁹

Yarısı veya ondan az noksanlaştı.(3)²⁹⁰⁰

Veya onun üzerine ziyâde et. Ve Kur'ân'ı tertîl ile tertîl et.(4)²⁹⁰¹

Muhakkak ki Biz, senin üzerine ağır bir kavil ilkâ edeceğiz.(5)²⁹⁰²

Muhakkak ki gece neşesi,²⁹⁰³ daha şiddetli etkili ve kavilce daha sağlamdır.(6)

Muhakkak ki senin için, gündüzde uzun bir boşluk²⁹⁰⁴ vardır.(7)

Ve Rabbinin ismini zikret²⁹⁰⁵ ve O'na yöneldikçe yönel.(8)²⁹⁰⁶

²⁸⁹⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يَا بُرْنُومَ/ Ey bürünen!]" Yani: Elbisesine bürünen." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 550. sayfa]

²⁸⁹⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَالْأَمْرُ/Gece kıyâm et]" Yani: Namaz için (kıyâm et/kalk). '[أَمْرٌ قَلِيلٌ/ Azı müstesnâ]' Gece kıyâmı ilk zamanlarda bir farz idi. Bu âyet onun mikdârını beyân etmektedir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 249. sayfa]

²⁹⁰⁰ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "[وَالْأَمْرُ/Gece kıyâm et]" Geceye delâlet eder. Yani: Azı müstesnâ yarısında kıyâm et. '[وَالْأَمْرُ قَلِيلٌ/ Veya ondan az noksanlaştı]' Yani: Yarıdan üçte bire (noksanlaştı). [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 77. sayfa]

²⁹⁰¹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[وَرَتَّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا/Ve Kur'ân'ı tertîl ile tertîl et.]" Yani: Yavaş yavaş kıraat et. Çünkü kuşkusuz bu, Kur'ân'ı anlamaya ve düşünmeye yardımcı olur. Ve o (صلوات الله وسلامه عليه) böyle kıraat eder idi." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Müzzemmil Sûresi, 4. âyetin tefsîrinde]

²⁹⁰² İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[إِنَّا سَنُلْقِيْكَ/ Muhakkak ki Biz, senin üzerine ağır bir kavil ilkâ edeceğiz.]" O, vAllâhi ağır bir mübârek Kur'ân'dır. O, dünyâda ağır geldiği gibi Kıyâmet günü mîzanlarda da ağır gelir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 682. sayfa]

²⁹⁰³ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Abbas (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ/ Muhakkak ki gece neşesi]" Muhakkak ki (bu) gece kıyâmıdır/namazıdır." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 173. sayfa (2317.-2318.)]

²⁹⁰⁴ Bu açıklama İmâm Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[سَبَّحًا طَوِيلًا/ Uzun bir yüzüş]" Uzun bir boşluk." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 686. sayfa]

²⁹⁰⁵ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ/Ve Rabbinin ismini zikret]" Tevhîd ve tâzîm ile." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 255. sayfa]

²⁹⁰⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا/ve O'na yöneldikçe yönel]" O'na tam bir şekilde ihlâslı ol!" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî,

Rabbidir doğunun ve batının. O'ndan başka ilâh yoktur. Öyleyse O'nu vekil ittihaz et.(9)²⁹⁰⁷

Ve söyledikleri üzerine sabret. Ve onlardan güzel bir hicret ile hicret et.(10)

Ve Bana bırak o nîmet sâhibi tekzîb edicileri ve onlara az mühlet ver.(11)²⁹⁰⁸

Muhakkak ki Bizim ledunnumuzda bukağılar²⁹⁰⁹ ve bir Cahîm²⁹¹⁰ vardır.(12)

Ve boğaza duran bir taam ve elîm bir azâb vardır.(13)

Arz'ın ve dağların sarsılacağı ve dağların erimiş bir kum yığını olacağı gün.(14)

Muhakkak ki Biz, üzerinize şâhidlik edecek bir Resûl size irsâl ettik, Firavun'a bir Resûl irsâl ettiğimiz gibi.(15)²⁹¹¹

Derken Firavun, Resûle isyân etti de onu ağır bir yakalayışla yakaladık.(16)²⁹¹²

O halde eğer küfrederseniz, çocukların saçlarını ağartan bir günden nasıl korunursunuz?(17)

Semâ onunla yarılr.²⁹¹³ O'nun vaadi mef'ûl olmuştur.(18)²⁹¹⁴

Câmî'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 688. sayfa]

²⁹⁰⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" Doğunun ve batının Rabbi Allah'tan başka bir ilâha ibâdet edilmesi yakışık almaz. '[O'nu vekil ittihaz et.]" O'nu işlerinde Kayyum edin ve sebeplerini O'na bırak!" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 689. sayfa]

²⁹⁰⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" Ve Bana bırak o nîmet sâhibi tekzîb edicileri]' 'Dünyâda (Bana bırak o nîmet sâhibi tekzîb edicileri), sonra Kıyâmet günü onlara azâb edeceğim.' Bu âyet bir vâidtir/uyarıdır. '[O'nu vekil ittihaz et.]" Yani: Onların dünyâda kalmaları azdır. Sonra ateşe döndürülürler." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 50.-51. sayfa]

²⁹⁰⁹ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" Muhakkak ki Bizim ledunnumuzda]' Âhiret'te indimizde. '[O'nu vekil ittihaz et.]" Ebeden çözülme azîm bukağılar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 255. sayfa]

²⁹¹⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" Alevli ve sesli yanan ateştir." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Müzzemmil Sûresi, 12. âyetin tefsîrinde]

²⁹¹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" Muhakkak ki Biz, üzerinize şâhidlik edecek bir resûl size irsâl ettik]' Ve bu, Muhammed (صلی الله عليه وسلم)'dir. '[O'nu vekil ittihaz et.]" 'Kıyâmet günü onlara azâb edeceğim.' Bu, Mûsâ (عليه الله صلوات)'tir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 82. sayfa]

²⁹¹² İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" Derken Firavun, resûle isyân etti de onu ağır bir yakalayışla yakaladık]' Şiddetli, ağır (bir yakalayışla yakaladık). Yani onu, Mekke küffârını korkutan, sert bir cezâlandırma ile cezâlandırıdık." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 256. sayfa]

²⁹¹³ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Hasan el-Basrî (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" Semâ onunla yarılr.]" (Semâ) yüklüdür, ağırlaştırılmıştır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 695. sayfa]

²⁹¹⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "'[O'ndan başka ilâh yoktur.]" O'nun vaadi mef'ûl olmuştur.]" Allah'ın fiil

Muhakkak ki bu bir tezkiredir, bu itibarla kim dilerse Rabbine bir yol ittihaz eder.(19)²⁹¹⁵

Muhakkak ki Rabbin, senin gecenin üçte ikisine yakın ve yarısı ve üçte biri kıyâm ettiğini ilmediyor ve seninle o beraber bulunan bir tâifenin (de). Ve Allah geceyi ve gündüzü takdîr eder. Asla onu sayamayacağınızı ilmetmiş, böylece üzerinize tevbe kabul etmiştir. Öyleyse Kur'ân'dan kolay geleni kıraat edin. Sizden marazlılar olacağını ilmetmiştir ve başkalarının Arz'da Allah'ın fazlından aramak için darb edeceklerini ve başkalarının (da) Allah'ın yolunda kıtâl edeceklerini. O halde ondan kolay geleni kıraat edin. Ve namazı ikâme edin ve zekâtı verin ve güzel bir borç ile Allah'a borç verin. Ve nefsiniz için hayırdan ne takdîm ederseniz, Allah indinde onu, o, daha hayırlı ve daha azîm bir ecir olarak bulursunuz. Ve Allah'a istiğfâr edin. Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.(20)²⁹¹⁶

etmeyi vaad ettiği bir emir, mef'ûldur/yerine gelmiştir. Çünkü O, vaadine muhâlefet etmez. Çocukların ihtiyarlayacağı bir günü yaratmak da onun fiil etmeyi vaad ettiği sözlerindendir. Buyuruyor ki: 'O günden sakının ey insânlar! Öyle ki kuşkusuz o, olacaktır, kaçış yoktur!'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 696. sayfa]

²⁹¹⁵ İnsân Süresi'nin 29. âyeti ile aynıdır. İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[انْ هُذْمَ/Muhakkak ki bu] Yani: Kur'ân âyetleri. '[تَذَكَّرَ/Bir tezkiredir]' Tezkire/hatırlatma ve vaazdır. '[فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ] 'Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 256. sayfa]

²⁹¹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "[انْ رَّبِّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِّ اللَّيْلِ]/Muhakkak ki Rabbin, senin gecenin üçte ikisine yakın kıyâm ettiğini ilmediyor]' Nebîsi Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'e buyuruyor ki: 'Ey Muhammed! Muhakkak ki Rabbin, senin gecenin üçte ikisine yakın bir zamanında, yarısında ve üçte birinde namaz kılmak için kalktığını ilmediyor.' '[وَنُصِفُهُ وَثُلُثُهُ/ve yarısı ve üçte biri]' Yani: Yarısından ve üçte birinden daha az. Muhakkak ki siz, gece kıyâmına dâir üzerinize farz olan amele güç yetiremediniz. Artık gecenin üçte ikisinden, yarısından ve üçte birinden daha az kıyâm edin. '[وَطَائِفَةٌ مِنَ الدَّيْنِ مَعَكُمْ/ve seninle o beraber bulunan bir tâifenin (de)]' Yani üzerlerine gece kıyâmı farz edildiğinde Allah Resûlu (صلی الله علیه وسلم)'in Allah'a îmân etmiş olan ashâbından bir tâife '[وَاللَّهُ يَقْدَرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ/Ve Allah geceyi ve gündüzü takdîr eder.]' Buyuruyor ki: 'Allah, saat ve vakitler ile gece ve gündüzü takdîr eder.' '[عَلِمَ أَنْ لَنْ تُخْصَوْا/Asla onu sayamayacağınızı ilmetmiş]' Buyuruyor ki: 'Ey üzerlerine gece kıyâmı farz edilmiş kavim, Rabbiniz sizin o kıyâma güç yetiremeyeceğinizi ilmetmiştir.' '[بِذَلِكَ/ve böylece üzerinize tevbe kabul etmiştir]' Bundan âciz ve zayıf düştüğünüzde. Ve O, üzerinizdeki bu hükmü tekrar hafifletmiştir. '[فَافْرُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْ] 'Öyleyse Kur'ân'dan kolay geleni kıraat edin.]' Buyuruyor ki: 'Gece namazınızda, sizin için Kur'ân'dan kolay geleni kıraat edin!' '[فَضَّلَ اللَّهُ] 'Sizden marazlılar olacağını ilmetmiştir ve başkalarının Arz'da Allah'ın fazlından aramak için darb edeceklerini]' Buyuruyor ki: 'Ey mü'minler! Rabbiniz, içinizde marazın/hastalığın kendilerini gece kıyâmı yapamayacak kadar zayıf düşürdüğü kimselerin olduğunu ilmetmiştir.' '[وَالْأَرْضُ فِي الْأَرْضِ/ve başkalarının Arz'da darb edeceklerini]' Sefere çıkacaklarını. '[فَضَّلَ اللَّهُ] 'Allah'ın fazlından aramak için]' Ticârette. Onlar, geçim talebi için yola çıkmışlar ve bu durum onları güçsüz kılmış ve gece kıyâmı yapamayacak kadar zayıf düşürmüştür. '[وَالْأَرْضُ فِي الْأَرْضِ/ve başkalarının (da) Allah'ın yolunda kıtâl edeceklerini]' Buyuruyor ki: Onların diğer bir kısmı da yine, düşmana karşı cihâd eder ve Allah'ın Dini'ne nusret/yardım etmek uğruna onlarla kıtâl ederler. Bundan dolayı Allah size merhamet etmiş, sizden hafifletmiş ve gece kıyâmının farzietini sizden kaldırmıştır. '[فَافْرُوا مَا تَيَسَّرَ مِنْهُ/O halde ondan kolay geleni kıraat edin.]' Buyuruyor ki: 'O halde, Kur'ân'dan kolay gelen kıraat edin, çünkü gece namazınızda bu sizin için hafifletilmiştir. '[وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ/Ve namazı ikâme edin]' Buyuruyor ki: Farz edilen namazı ikâme edin. Bu, gün ve gece içerisindeki beş (vakit) namazdır. '[وَأَتُوا الزَّكَاةَ/ve zekâtı verin]' Buyuruyor ki: 'Mallarınızda farz edilen zekâtı ehline verin.'

'[وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا]' ve güzel bir borç ile Allah'a borç verin]' Mallarınızdan Allah'ın yolunda infâk edin. '[وَمَا تَقْدِمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرًا وَأَعْظَمَ أَجْرًا]' Ve nefsiniz için hayırdan ne takdîm ederseniz, Allah indinde onu, o, daha hayırlı ve daha azîm bir ecir olarak bulursunuz.]' Buyuruyor ki: 'Ey mü'minler! Dünyâ diyârında kendiniz için takdîm etmiş olduğunuz bir sadaka veya Allah yolunda infâk etmiş olduğunuz bir nafaka/harcama veya hayır yolunda ettiğiniz bir infâkı, veya namaz ya da oruç veya hacc ile Allah'a itaat ederek işlemiş olduğunuz bir ameli, veya da Allah'ın indindekini talep etmek uğruna işlemiş olduğunuz diğer amelleri Kıyâmet Günü döndüğünüz yerde Allah indinde, dünyâda takdîm etmiş olduğunuzdan daha hayırlı bir biçimde ve sevâbı ondan daha büyük bir hâlde hazır bulursunuz. Yani: Onun sevâbı, burâda/dünyâda takdîm etmiş olduğunuzun sevâbından daha büyüktür. Bu, Allah'ın size bir ikrâmıdır. '[وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ]' Ve Allah'a istiğfâr edin.]' Buyuruyor ki: 'Allah'tan günâhlarınızı mağfiret etmesini, sizin için onları affetmesini dileyin.' '[إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ]' Muhakkak ki Allah, Gafûr'dur, Rahîm'dir.]' Buyuruyor ki: 'Muhakkak ki Allah, kulları içerisinde günâhlarından tevbe edenlerin günâhlarını mağfiret eden ve onlar o günâhlardan tevbe ettikten sonra onları cezâlandırmayan bir rahmetin sâhibidir.'" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 23. cilt, 697.-700. sayfalar]

74. MUDESSİR SÛRESİ (56 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Ey örtünen!(1)²⁹¹⁷

Kalk ve inzâr et.(2)

Ve Rabbini artık tekbîr et.(3)

Ve elbiseni imdi tâhir et.(4)²⁹¹⁸

Ve putlardan²⁹¹⁹ artık hicret et.(5)

Ve çok görerek minnette bulunma.(6)

Ve Rabbin için artık sabret.(7)

Çünkü boruya üflendiğinde;(8)²⁹²⁰

Öyle ki, işte o gün zor bir gündür.(9)

²⁹¹⁷ İmâm Buhârî (رحمه الله), Yahyâ ibn Ebî Kesîr (رحمه الله)'tan şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ebu Seleme ibn Abdurrahmân (رحمه الله)'a: 'Kur'ân'dan evvel inzâl edilen nedir?' (diye) suâl ettim. Dedi ki: "يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ/Ey örtünen!]'dir.' Dedim ki: "[اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ/O halk eden Rabbinin ismiyle kıraat et!]' diyorlar.' Bunun üzerine Ebu Seleme dedi ki: 'Câbir bin AbdUllah (رضي الله عنهما)'ya bundan suâl ettim ve bana söylediğinin mislini ona söyledim. O zaman Câbir (رضي الله عنهما) dedi ki: 'Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'in bize anlattığından başkasını size anlatmayacağım.' Dedi ki: '(Buyurdu ki): 'Hirâ'ya çekilmiştim. Artık orada kalma sürem tamâmlanınca indim. Sonra nidâ olundum, o vakit sağıma nazar ettim ama bir şey göremedim ve soluma nazar ettim ama bir şey göremedim ve önüme baktım ama bir şey göremedim ve arkama baktım ama bir şey göremedim. Bunun üzerine başımı kaldırdım, o zaman bir şey gördüm ve Hadîce'ye geldim de dedim ki: 'Beni örtün ve üzerime soğuk su dökün.' Buyurdu ki: 'Nihâyet beni örttüler ve üzerime soğuk su döktüler.' Böylece: 'وَرَبِّكَ فَكَبِّرْ*فَمُ فَانْدِرْ*يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ/Ey örtünen! Kalk ve inzâr et. Ve Rabbini artık tekbîr et.](âyetleri) inzâl edildi.'" [Ebu Abdİllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4922.)]

Bu ve benzeri rivâyetleri naklettikten sonra İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu, vahyin bundan önce inzâl edilmiş olduğunu iktizâ etmektedir." Devamla şöyle der: "Ve bu, ona: '[اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ/O halk eden Rabbinin ismiyle kıraat et!]' kavlini getiren Cibrîl'dir. Sonra bunun ardından bir kesinti hâsıl olmuş, sonra bunun ardından ise melek nüzûl etmiştir. Herkesin vechi, vahyin kesilmesinden sonra ilk inzâl edilenin bu sûre olduğu şeklindedir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Müddessir Sûresi, 1.-3. âyetlerin tefsîrinde]

²⁹¹⁸ İmâm Ebu Dâvud (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه) 'nın: '[وَتَيَّابَكَ فَطَهَّرْ/Ve elbiseni imdi tâhir et.](kavli hakkında şöyle demiştir: "Günahtan (tâhir et/temizle)." [Ebu Dâvud Süleymân bin el-Eş'as bin İshâk es-Sicistânî, Kitâbu'z-Zühed, 292. sayfa (346.)]

²⁹¹⁹ Bu açıklama Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[الرُّجْزُ/Rucze]' Putlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 13. sayfa]

²⁹²⁰ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَادَا نُفَرَ فِي النَّافُورِ/Çünkü boruya üflendiğinde.](Yani: Sûr'a nefhedildiği(nde).)" [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1487. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Kâfirlerin üzerine kolay değildir.(10)

Ve tek olarak halk ettiğimi Bana bırak.(11)

Ve ona uzun boylu mal verdim.(12)

Ve şâhidlik eden oğullar (verdim).(13)

Ve onun için bir döşeyiş döşedim.(14)²⁹²¹

Sonra tamah eder ki daha ziyâde edeyim.(15)

Hayır! Muhakkak ki o, âyetlerimize inâdçı olmuştur.(16)

Onu bir yokuşa sardıracağım.(17)

Muhakkak ki o, tefekkür etti ve takdîr etti.(18)²⁹²²

Artık katlolası, nasıl takdîr etti.(19)

Sonra katlolası, nasıl takdîr etti.(20)

Sonra nazar etti.(21)

Sonra yüzünü ekşitti ve kaşlarını çattı.(22)

Sonra arkasını döndü ve ve kibirlendi.(23)

Böylece dedi ki: 'Bu, aktarılan bir sihirden başkası değildir.'(24)²⁹²³

'Bu, beşer kavlinden başkası değildir.'(25)²⁹²⁴

Onu Sekar'a yaslayacağım.(26)

---

²⁹²¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) der ki: "'وَمَهَّدْتُ لَهُ تَمْهِيدًا/Ve onun için bir döşeyiş döşedim.]" Yani: Onun maîşetini/geçimini bol bol verdim. Tâ ki beldesinde huzur ve refah içerisinde, görüşüne başvurulmuş olarak ikâmet etti. Ve arablar indinde: "[Döşeyiş/التمهيد]" Giriş ve hazırlık (mânâsındadır)." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Muddessir Sûresi, 14. âyetin tefsîrinde]

²⁹²² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "'إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ/Muhakkak ki o, tefekkür etti ve takdîr etti.]" Yani: Onu ancak bir yokuşa sürdük. Yani onu, imândan uzak olduğu için meşakkatli azâba yaklaştırdık. Çünkü o, ölçüp biçti. Yani: Kendisine Kur'ân'dan suâl edildiğinde, Kur'ân hakkında ne diyeceğini tasarladı ve ne yalan uyduracağını düşündü. "[وَقَدَّرَ/ve takdîr etti]" Yani: Düşünüp taşındı." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Muddessir Sûresi, 18. âyetin tefsîrinde]

²⁹²³ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle der: "'بَقَالَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ/Böylece dedi ki: 'Bu, aktarılan bir sihirden başkası değildir.]" Muhammed'in bu o kıraat ettiği, sihirbazlardan rivâyet edilen ve anlatılan (bir sihirden başkası) değildir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 269. sayfa]

²⁹²⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ/Bu, beşer kavlinden başkası değildir.]" Yani: 'Kur'ân beşer kavlidir, Allahu (تعالى)'nın kavli değildir.' (diyorlardı)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 94. sayfa]

Ve Sekar'ın ne olduğunu sana ne bildirdi?(27)

Ne bâkiye kor ve ne bırakır.(28)²⁹²⁵

Beşer için kavurucudur.(29)²⁹²⁶

Üzerinde on dokuz vardır.(30)²⁹²⁷

Ve ateş ashâbını²⁹²⁸ meleklerden başkası kılmadık. Ve adetlerini o küfredenler için fitneden başka kılmadık, (bu,) o kitâb verilenlerin yakîn etmesi ve o îmân edenlerin îmânlarını ziyâde etmesi için ve o kitâb verilenler ve mü'minlerin kuşkuya düşmemesi ve o kalblerinde maraz olanların ve kâfirlerin: 'Allah bu mesel ile neyi murâd etti?' demesi içindir. İşte Allah dilediğini böyle dalâlete düşürür ve dilediğine hidâyet eder. Ve Rabbinin ordularını O'ndan başkası ilmedemez. Ve o, beşer için bir zikrâdan başkası değildir.(31)²⁹²⁹

Hayır! Andolsun ki aya.(32)

Ve dönüp gittiğinde geceye.(33)

Ve ağardığında sabaha.(34)

Muhakkak ki o, elbette büyüklerin biridir.(35)²⁹³⁰

Beşer için bir inzârdır.(36)²⁹³¹

²⁹²⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَا تَبْقَى وَلَا تَذُرُ/Ne bâkiye kor ve ne bırakır.]" Ne öldürür ve ne hayâtta bırakır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 560. sayfa]

²⁹²⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَوْاحَةٌ/Beşer için kavurucudur.]" Beşeri değiştiren, beşeri yakandır. 'Semâya yüzünü çevirmesi onun rengini değiştirmiştir.' diye bir tâbir vardır." Sonra şöyle demiştir: "Ateş onların renklerini değiştirir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 28. sayfa]

²⁹²⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[عَلَيْهَا تِسْعَةٌ/Üzerinde on dokuz vardır.]" Onun bekçileri on dokuzdur." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 29. sayfa]

²⁹²⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "[أَصْحَابُ النَّارِ/Âteş ashâbını]' Yani: (Ateşin) bekçilerini." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Müddessir Sûresi, 31. âyetin tefsirinde]

²⁹²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْبَشَرِ/Ve o, beşer için bir zikrâdan başkası değildir.]" Buyuruyor ki: 'Vasfettiğim ateş, onunla beşeri tezkîr ettiğimden/uyarıdığımından başkası değildir.' Ve (beşer,) onlar Âdem oğullarıdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 31. sayfa]

²⁹³⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَنَّهُا لِأَخْذِي/مuhakkak ki o, elbette büyüklerin biridir.]" Bu ateştir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 33. sayfa]

²⁹³¹ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demektedir: "[نَذِيرًا لِلْبَشَرِ/Beşer için bir inzârdır.]" Ateş, beşer için bir inzârdır/uyarıdır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 272. sayfa]

Sizden ileri gitmeyi veya geri kalmayı dileyen için.(37)²⁹³²

Her nefis kesbettiği ile rehîndir;(38)

Sağ ashâbı müstesnâ;(39)²⁹³³

Cennetlerdedir, suâlleşirler;(40)

Mücrimlerden.(41)

'Sizi sekara sülûk ettiren nedir?'²⁹³⁴ (derler.)(42)

Derler ki: 'Namaz kılanlardan olmadık.'(43)²⁹³⁵

'Ve miskîne taam eder olmadık.'(44)

'Ve biz (bâtıla) dalanlar ile beraber dalanlar olmuştuk.'(45)

'Ve biz Dîn Günü'nü tekzîb eder olmuştuk.'(46)²⁹³⁶

'Bize yakîn²⁹³⁷ gelinceye kadar.'(47)

Artık şefaâtçilerin şefaati onlara menfaat vermez.(48)

O halde onlar için ne var tezkireden²⁹³⁸ îrâz ediyorlar?(49)

²⁹³² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ] Sizden ileri gitmeyi veya geri kalmayı dileyen için." Allah'a itaatte ilerlemeyi veya O'na isyânda geri kalmayı (dileyen için bir inzârdır)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 35. sayfa]

²⁹³³ İmâm Suyûtî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَصْحَابُ] Her nefis kesbettiği ile rehîndir; Sağ ashâbı müstesnâ;" İnsânların tümünü sorumlu tutmuştur, sağ ashâbı müstesnâ." [Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî, Durru'l-Mensûr fî't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, Müddessir Sûresi, 38.-39. âyetlerin tefsîrinde]

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'ın ise şöyle dediğini tahrîc etmiştir, demiştir: "[أَصْحَابُ الْيَمِينِ] كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينٌ" Her nefis kesbettiği ile rehîndir. Sağ ashâbı müstesnâ;" Sağ ashâbı, günahlarından dolayı rehîn tutulmazlar. Ve lâkin Allah onların günahlarını mağfiret eder." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 35. sayfa]

²⁹³⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: 'Sizi sülûk ettiren nedir?' Sizi dâhil eden/sokan (nedir?)" [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 273. sayfa]

²⁹³⁵ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) demiştir ki: "(Namaz) Kur'ân-ı Kerîm'de en çok vârid olan bir ameli farzdır. Aynı zamanda Cehennem ehline: 'Sizi sekara sülûk ettiren nedir?' diye sorulunca, namazın terkinden başkası ile sözlerine başlayamayacaklardır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Kitâbu's-Salât ve Hukmu Târikuhâ, 37. sayfa]

²⁹³⁶ İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) şöyle der: "[وَكُنَّا نَكْذِبُ يَوْمَ الدِّينِ] 'Ve biz Dîn Günü'nü tekzîb eder olmuştuk.'" Yani: Cezâ ve Hesâb Günü'nü (tekzîb eder olmuştuk)." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1491. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁹³⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[الْيَقِينُ] Yakîn" Yani: Ölüm. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 98. sayfa]

²⁹³⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[عَنْ]

Onlar firâr eden yaban eşekleri gibidir.(50)

Arslandan firâr ederler.(51)²⁹³⁹

Bilakis, onlardan her kişi neşredilmiş sahîfeler verilmesini murâd eder.(52)²⁹⁴⁰

Hayır! Bilakis, onlar Âhiret'ten korkmuyorlar.(53)

Hayır! Muhakkak ki o bir tezkiredir.(54)²⁹⁴¹

Artık kim dilerse onu tezekkür eder.(55)²⁹⁴²

Ve Allah dilemedikçe tezekkür edemezler.²⁹⁴³ O, takvâ ehlidir ve mağfîret ehlidir.(56)²⁹⁴⁴

التَّذْكِرَةُ/Tezkireden] Yani: Bu Kur'ân'dan." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 39. sayfa]

²⁹³⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "[**أَرْسَلَانِ فِرَارَ عَدَرَلَرِ**]/Arslandan firâr ederler.]" Yani: Sanki onlar, hakktan nefret etmeve ondan yüz çevirme husûsunda, kendilerini avlamak isteyen bir arslandan kaçan yaban eşekleri gibidirler." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Müddessir Sûresi, 51. âyetin tefsîrinde]

²⁹⁴⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[**بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا مُنَشَّرَةً**]/Bilakis, onlardan her kişi neşredilmiş sahîfeler verilmesini murâd eder.]" O müşrikler, bu Kur'ân'dan yüz çevirmeleri konusunda, onun Allah indinden olduğunu ilmetmiyor değillerdi. Ama onlardan her bir adam, semâdan üzerine inzâl edilen bir kitâb (kendisine) verilmesini murâd ediyordu." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 43. sayfa]

²⁹⁴¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[**كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ**]/Hayır! Muhakkak ki o bir tezkiredir.]" Yani: Kur'ân bir vaaz ve bir ibrettir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 99. sayfa]

²⁹⁴² Abese Sûresi'nin 12. âyeti ile aynıdır. Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[**فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ**]/Artık kim dilerse onu tezekkür eder.]" Yani: (Artık kim dilerse) onunla vaaz olunur ve onunla ibret alır. [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 99. sayfa]

İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "[**فَمَنْ شَاءَ ذَكَرْهُ**]/Artık kim dilerse onu tezekkür eder.]" Mânâsı: Artık kim dilerse Kur'ân'ı tezekkür eder ve ondan vaaz alır ve onu fehmeder, zikreder." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, . sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁹⁴³ İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) yine şöyle der: "[**وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ**]/Ve Allah dilemedikçe tezekkür edemezler.]" Yani: Ancak onlar için hidâyet murâd ederse (tezekkür ederler)." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1491. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁹⁴⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[**هُوَ أَهْلٌ وَالتَّقْوَى وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ**]/O, takvâ ehlidir ve mağfîret ehlidir.]" Rabbimiz, harâmlarından sakınman husûsunda hakk sâhibidir. Ve O, mağfîret ehlidir, günahları mağfîret eder." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 562. sayfa]

75. KIYÂMET SÛRESİ (40 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hayır, Kıyâmet Günü'ne kasem ederim.(1)

Ve hayır, levmeden nefse²⁹⁴⁵ kasem ederim.(2)

İnsân, kemiklerini cem' edemeyeceğimizi mi hesâb ediyor?(3)

Evet, onun parmak uçlarını tesviye etme üzere (de) Kâdir'leriz.(4)

Bilakis insân, önünde fücûr etmeyi murâd eder.(5)²⁹⁴⁶

Suâl eder ki: 'Kıyâmet Günü ne zaman?'(6)

Artık göz kamaştığında;(7)

Ve ay tutuldu(ğunda);(8)

Ve güneş ve ay cem' edildi(ğinde);(9)

İnsân o gün der ki: 'Nerede kaçacak yer?'(10)

Hayır! Bir sığınak yoktur.(11)

Rabbinedir o gün karar yeri.(12)²⁹⁴⁷

O gün insâna takdîm ettikleri ve tehir ettikleri bildirilir.(13)²⁹⁴⁸

Bilakis, insân nefsi üzerine bir basîrettir.(14)²⁹⁴⁹

²⁹⁴⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[بِالنَّفْسِ/Levmeden nefse]" Kaçırdığı şeye nedâmet duyan ve bundan dolayı kendini levmeden/kınayan (nefse)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 50. sayfa]

²⁹⁴⁶ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله), İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ/İnsân, önünde fücûr etmeyi murâd eder.]" kavli hakkında demiştir ki: "İleride de fâcirliğini sıyrıp atmaz." [Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühd (320.), hasen bir eserdir]

²⁹⁴⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[إِلَىٰ رَبِّكَ/Rabbinedir o gün karar yeri.]" Cennet ehli Cennet'te ve ateş ehli ateşte karar kılarlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 60. sayfa]

²⁹⁴⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile yine İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[يُنَبِّئُ الْإِنْسَانَ/O gün insâna takdîm ettikleri ve tehir ettikleri bildirilir.]" 'Tehir ettikleri': Amel etmeyip de terk ettiği ameller. Ve Allah'a itaat hususunda amel etmeyip deterk ettikleri. 'Takdîm ettikleri': Hayırdan veya şerrden amel ettikleri." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 62. sayfa]

²⁹⁴⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[بَلِ الْإِنْسَانُ/Bilakis, insân nefsi üzerine bir basîrettir.]" Onun üzerinde, ameline şahidlik edendir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 63. sayfa]

Velev ki, mâzeretlerini ilkâ etse.(15)

Onu (ezberlemeyi) acele ettirmek için dilini onunla hareket ettirme.(16)

Muhakkak ki Üzerimizedir, onu toplamak ve kıraat etmek.(17)

Öyleyse onu kırâat ettiğimizde, artık onun kırâatına tâbi ol.(18)

Sonra muhakkak ki Üzerimizedir, onun beyâmı.(19)

Hayır! Bilakis, siz âcileye²⁹⁵⁰ muhabbet ediyorsunuz;(20)

Ve Âhîret'i bırakıyorsunuz.(21)

O gün vecihler parlar.(22)

Rabblerine nazar ederler.(23)²⁹⁵¹

Ve o gün vecihler asıktır.(24)

Kendisine bel kemiklerini kırma fiili edileceğini zanneder.(25)²⁹⁵²

Hayır! Köprücük kemiğine ulaştığında.(26)²⁹⁵³

Ve denilir ki : 'Kim (bunu) iyileştirecek?'(27)²⁹⁵⁴

Ve o ayrılacağını zanneder.(28)²⁹⁵⁵

²⁹⁵⁰ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْعَاجِلَةُ/Âcile]' Yani: Dünyâ diyârı ve oradaki hayât." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Kıyâmet Sûresi, 20. âyetin tefsîrinde]

²⁹⁵¹ İmâm Buhârî (رحمه الله), Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "**Muhakkak ki siz, şu ayı nasıl ki hiç zahmet çekmeden görüyorsanız, Rabbinizi de işte öyle göreceksiniz.**" [Ebu Abdİllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tevhîd (7434.)]

İmâm İbn Keşîr (رحمه الله) demiştir ki: "Âhîret diyârında mü'minlerin Allah (عز وجل)'yi göreceği husûsu, hadîs imâmları indinde mütevâtir yollardan gelmiş olan sahîh hadislerde sâbit olmuştur. Bunu yok saymak da reddetmek de mümkün değildir." Devamla (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah'a hamd olsun ki bu, sahâbe, tâbiîn ve bu ümmetin selefî arasında üzerinde icmâ edilen husûstur. Aynı şekilde bu, İslâm'ın imâmları ve halkın hidâyet rehberleri arasında da üzerinde ittifak edilen husûstur." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Keşîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kıyâmet Sûresi, 23. âyetin tefsîrinde]

²⁹⁵² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[تَنْظُنْ أَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةً/Kendisine bel kemiklerini kırma fiili edileceğini zanneder.]' Yani: Kendisine bel kemiklerini kıran fiilin yapılacağını kesin olarak anlar. '[فَاقِرَةً/Fâkırâh]' Beraberinde bel kemiğinin kırıldığı şiddetli durum (mânâsındadır). Ve denilmiştir ki: '[فَاقِرَةً/Fâkırâh]' Kıran ve çökerten veya büyük bir iş (mânâsına da gelir)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 108. sayfa]

²⁹⁵³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[كَلَّا إِذَا بَلَغَتِ التَّرَاقِي/ Hayır! Köprücük kemiğine ulaştığında.]' Yani: Nefis/can, ayaklardan çekilip de köprücük kemiğine vardığı zaman." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 65. sayfa]

²⁹⁵⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Ebî Kılâbe (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[وَقِيلَ مَنْ رَاقٍ/Ve denilir ki : 'Kim (bunu) iyileştirecek?']' Şifâ verecek bir tabîb var mıdır?" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 75. sayfa]

Ve bacak bacağa dolaşır.(29)²⁹⁵⁶

O gün sevk²⁹⁵⁷ Rabbinedir.(30)

Fakat tasdîk etmemiş ve namaz kılmamıştır;(31)²⁹⁵⁸

Ve lâkin tekzîb etmiş ve yüz çevirmiştir;(32)²⁹⁵⁹

Sonra çalım satarak ehline gitmiştir.(33)

Evlâ sana, artık evlâ.(34)

Sonra evlâ sana, artık evlâ.(35)

İnsân başıboş²⁹⁶⁰ terk edileceğini mi hesâb ediyor?(36)

Dökülen menîden bir nutfe değil mi idi?(37)²⁹⁶¹

Sonra bir alaka²⁹⁶² olmuş, derken halk etmiş ve tesviye etmiştir.(38)

Böylece ondan iki eş kılmıştır, erkek ve dişi.(39)

Bu(nu yapan Allah), mevtâyâ hayât verme üzerine Kâdir değil midir?(40)²⁹⁶³

²⁹⁵⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَضَنَّ أَنَّهُ] Ve o ayrılacağını zanneder." Allah'ın halk ettiklerinden kimse, ölümü ne def' edebilir ne de inkâr edebilir. Ve lâkin kimse, şu marazdan mı yoksa başka bir şeyden mi öleceğini (de) bilemez. Âyette geçen '[وَضَنَّ/Zanneder]' fiili, burada olduğu gibi, bu mânâdadır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 76. sayfa]

²⁹⁵⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَالْتَفَّتْ] Ve bacak bacağa dolaşır." Ölüm indinde/sırasında, dünyâ işi Âhiret işine dolaşır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 77. sayfa]

²⁹⁵⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَالْمَسَاقُ/Mesâk] Yani: Sevk. Öyle ki kuşkusuz o, Allahu (تعالى)'nın emri ile, ya Cennet'e veya ateşe sevk edilir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 109. sayfa]

²⁹⁵⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَلَا صَدَقَ وَلَا] Fakat tasdîk etmemiş ve namaz kılmamıştır;" Allah'ın Kitâbı'nı tasdîk etmemiş ve Allah için namaz kılmamıştır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 81. sayfa]

²⁹⁵⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "[وَلَكِنْ كَذَبَ وَتَوَلَّى] Ve lâkin tekzîb etmiş ve yüz çevirmiştir;" Yani: Allah'ın âyetlerini tekzîb etmiş ve hakktan îrâz etmiştir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 109. sayfa]

²⁹⁶⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Zeyd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[بَاسِیْ/Başıboş] Üzerine herhangi bir amel farz kılınmayan ve bundan dolayı amel etmeyen (mânâsındadır)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 83. sayfa]

²⁹⁶¹ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَلَمْ يَكْ نُطْفَةٌ مِنْ مَنًى يُمْنَى] Dökülen meniden bir nutfe değil miydi?" Yani: Rahimde akan, yani rahime dökülen bir damla su değil miydi?" [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Sûresi, 36. âyetin tefsîrinde]

²⁹⁶² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[وَلَمْ يَكْ نُطْفَةٌ] Sonra bir alaka olmuş" Yani: Menî, bir alaka (olmuştur). Ve o, 'kan pıhtısı' demektir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 111. sayfa]

---

²⁹⁶³ İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَلَيْسَ ذَلِكَ]/Bu, değil midir]' Bunu o fiil eden '[عَلَى]/Kâdir]' (değil midir)? Yani: Baştan (halk etme) üzere Kâdir olan, onu iâde etmeye de Kâdir'dir. '[أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى]/mevtâyâ hayât verme üzere]' Ve bu, onlar için bir bildiridir." [Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1495. sayfa (tek cilt olarak basım)]

76. İNSÂN SÛRESİ (31 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

İnsânın üzerine dehirden bir süre gelmedi mi? Mezkûr bir şey değil idi.(1)²⁹⁶⁴

Muhakkak ki Biz, insâmı karışık bir nutfeden²⁹⁶⁵ halk ettik. Onu ibtilâ ediyoruz.²⁹⁶⁶
Bu itibarla onu iştirici ve görücü kıldık.(2)

Muhakkak ki Biz, onu yola hidâyet ettik. Ya şükredici veya küfrânda bulunandır.(3)²⁹⁶⁷

Muhakkak ki Biz, kâfirler için zincirler ve kelepçeler ve bir çılgın alev hazırladık.(4)

Muhakkak ki iyiler, karışımı kâfur olan bir kâsedden içerler.(5)²⁹⁶⁸

Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri bir pınar, onu fişkirttikçe fişkirtirler.(6)²⁹⁶⁹

Nezîrlerini²⁹⁷⁰ ifâ ederler ve şerri yaygın olan bir günden korkarlar.(7)

²⁹⁶⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ نَفْسًا مِّنْ دَهِيرٍ/İnsânın üzerine dehirden bir süre gelmedi mi?]' İnsân Âdem'dir, üzerine dehirden/zamandan bir süre gelmiştir. '[لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا/Mezkûr bir şey değil idi.]' İşte insânın burada halk edilişi ancak sonradandır. Allah'ın halk ettiklerinden, halk edilişi insânın ardından olan (bir mahlûk) bilinmiyor." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 87. sayfa]

²⁹⁶⁵ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "[نُطْفَةٍ/Nutfe]' Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Sûresi, 5. âyetin tefsîrinde]

²⁹⁶⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "[يَبْتَلِيهِ/Onu ibtilâ ediyoruz.]' Yani: Onu sınıyoruz ve onu imtihan ediyoruz." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 113. sayfa]

²⁹⁶⁷ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ/Muhakkak ki Biz, onu yola hidâyet ettik.]' Yani: Hakk ve bâtil yolu ve hidâyeti ve dalâleti ona beyân ettik. Ona hayrın ve şerrin yolunu bildirdik. '[إِنَّمَا يَشْكُرُكُم بِمَا خَلَقْتُمْ لَهُمْ إِنِ هَدَيْتُمُوهُنَّ لِيُكْفِّرْنَ/Ya şükredici veya küfrânda bulunandır.]' Ya mutlu bir mü'min veya şâki bir küfrân ehlidir. Şöyle de denilmiştir: Bu sözün mânâsı 'cezâ/karşılık' ifâde etmektedir. Yani: Biz ona yolu beyân ettik. O bunun karşılığında ya şükreder veya küfranda bulunur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 292. sayfa]

²⁹⁶⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِن مَّاءٍ مُّكَرَّمٍ يُّفَجَّرُونَ مِنْ حَتَمٍ يُّفَجَّرُونَ/Muhakkak ki iyiler, karışımı kâfur olan bir kâsedden içerler.]' Kendileri için kâfur karışımı sunulan ve onlar için misk ile nihâyetlenen bir kavimdir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 93. sayfa]

²⁹⁶⁹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "[يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ/Allah'ın kullarının kendisinden içtikleri]' Yani: Ondaki Allah'ın kullarının (içtikleri). '[يُفَجَّرُونَ مِنْ حَتَمٍ يُّفَجَّرُونَ/onu fişkirttikçe fişkirtirler]' Yani: Murâd ettikleri ve iştâh duydukları üzerine onu dökerler." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 115. sayfa]

²⁹⁷⁰ adaklarını

Ve taamı -üzerine muhabbet ettikleri halde- miskîne ve yetîme ve esîre taam ederler.(8)

(Derler ki:) **'Ancak Allah'ın Vechi'²⁹⁷¹ için size taam ediyoruz. Sizden bir karşılık murâd etmiyoruz ve ne (de) bir teşekkür;'(9)**

'Muhakkak ki biz -asık suratlı çetin gün- Rabbimizden korkuyoruz.'(10)

Artık Allah, onları böyle bir günün şerrinden korur ve kendilerine bir parlaklık ve bir sürûr verir.(11)²⁹⁷²

Ve sabretmelerinden dolayı onları Cennet ve ipekle ödüllendirir.(12)

Orada tahtlar üzerine dayanmışlardır. Orada güneş görmezler ve ne (de) zemherîr.(13)²⁹⁷³

Ve üzerlerine gölgeleri sarkmış ve meyveleri eğdirildikçe eğdirilmiştir.(14)

Ve üzerlerine gümüşten kaplar ve billûr olan küpler ile dolaşılır.(15)

Gümüşten billûrlardır, mikdârlarını takdîr etmişlerdir.(16)

Ve orada kendilerine karışımı zencefil olan bir kâseden içirilir.(17)

Orada bir pınardır, 'Selsebîl' tesmiye edilir.(18)

Ve üzerlerine muhalled evlâdlar dolaşır, onları gördüğünde saçılmış inciler hesâb edersin.(19)

Ve nereye baksan, nîmetler ve büyük bir mülk görürsün.(20)

Üstlerinde ince ipekten ve kalın atlastan yeşil giysiler vardır. Ve gümüşten bileziklerle süslenmişlerdir ve Rabpleri onlara tertemiz bir şarâb içirecektir.(21)

Muhakkak ki bu, sizin için bir ödül olmuştur. Ve sa'yınız (da) meşkûr olmuştur.(22)

Muhakkak ki Biz, Biz Kur'ân'ı senin üzerine parça parça inzâl ettik.(23)²⁹⁷⁴

---

²⁹⁷¹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "İmdi bizim ve Hicaz, Tihâme, Yemen, Irak, Şam ve Mısır ehli tüm ulemâmızın mezhebi şudur: Allah'ın nefsi hakkında isbât ettiğini biz (de) isbât ederiz. Bunu dillerimizle ikrâr ederiz ve bunu kalblerimizle tasdîk ederiz. Hâlık'ımızın Vechi'ni mahlûkâtından birinin vechine teşbîh etmeyiz/benzetmeyiz. Rabbimiz mahlûkâtına teşbîhten azîzdir ve ta'tilcilerin (Allah'ın sıfatlarını inkâr edicilerin) kavillerinden yücedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtı Sıfâtı'r-Rabb, 26. sayfa]

²⁹⁷² İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: **وَلَقِيَهُمْ نَضْرَةٌ / Ve kendilerine bir parlaklık ve bir sürûr verir.]** Yüzlerinde bir parlaklık ve kalblerinde bir sürûr/sevinç (verir)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 101. sayfa]

²⁹⁷³ İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: **["زَمْهَرِيرًا / Zemherîr']** Şiddetli soğuk." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 71. sayfa]

Öyleyse Rabbinin hükmüne sabret ve onlardan bir günahkâra veya bir küfrânda bulunana itaat etme.(24)

Ve Rabbinin ismini sabah ve akşam zikret.(25)

Ve geceden artık O'nun için secde et ve uzun bir gece O'nu tesbîh et.(26)

Muhakkak ki bunlar, âcileye muhabbet ediyorlar ve ağır bir günü arkalarına bırakıyorlar.(27)

Biz onları halk ettik ve eklemlerini şiddetlendirdik.²⁹⁷⁵ Ve eğer dilersek onları bir tebdîlle emsâllerine tebdîl ederiz.(28)

Muhakkak ki bu bir tezkiredir,²⁹⁷⁶ bu itibarla kim dilerse Rabbine bir yol ittihaz eder.(29)²⁹⁷⁷

Ve Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz. Muhakkak ki Allah, Alîm, Hakîm olandır.(30)

Dilediğini rahmetine dâhil eder. Ve zâlimler, onlar için elîm bir azâb hazırlamıştır.(31)²⁹⁷⁸

---

²⁹⁷⁴ İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) der ki: "'اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا/Muhakkak ki Biz, Biz Kur'ân'ı senin üzerine parça parça inzâl ettik.'" Yani: Öyle ki onu tek cümlede inzâl etmedik." [Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1501. sayfa (tek cilt olarak basım)]

²⁹⁷⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ/Ve eklemlerini şiddetlendik.'" Yani: Halk edilişlerini kuvvetlendirdik." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 123. sayfa]

²⁹⁷⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) yine der ki: "'اِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ/Muhakkak ki bu bir tezkiredir.'" Yani: Bir Vaaz ve ibrettir." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 123. sayfa]

²⁹⁷⁷ Müzzemmil Sûresi'nin 19. âyeti ile aynıdır

²⁹⁷⁸ İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) şöyle der: "'يُدْخِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ/Dilediğini rahmetine dâhil eder.'" İslâm Dîni'ne (dâhil eder). '[وَالظَّالِمِينَ/Ve zâlimler]' Müşrikler. '[أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا/onlar için elîm bir azâb hazırlamıştır]' Acıyan (bir azâb hazırlamıştır)." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 5. cilt, 76. sayfa]

77. MURSELÂT SÛRESİ (50 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun, ardarda irsâl edilenlere.(1)²⁹⁷⁹

Derken esip savuranlar(a).(2)

Ve neşrettikçe neşredenler(e).(3)

Böylece tefrîk ettikçe tefrîk edenler(e).(4)

Sonra zikri ilkâ edenler(e).(5)²⁹⁸⁰

Özür olarak veya nezir²⁹⁸¹ olarak.(6)

Ki size vaad edilen, elbette vukû bulacaktır.(7)

Artık yıldızlar silindiğinde.(8)

Ve semâ yarıldığında.(9)

Ve dağlar savurulduğunda.(10)

Ve resûllere vakit belirlendiğinde.(11)

Hangi güne tecil edilmiştir?(12)

Fasl Günü'ne.(13)²⁹⁸²

Ve Fasl Günü'nü sana ne bildirdi?(14)

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(15)²⁹⁸³

Evvelkileri helâk etmedik mi?(16)

Sonra arkadakileri onlara tâbi ederiz.(17)

---

²⁹⁷⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile AbdUllah ibn Mes'ûd (رضي الله عنه)'a: '[وَالْمُرْسَلَاتِ]' hakkında suâl edildiğini tahrîc etmiştir, demiştir ki: "(Bu,) rüzgârdır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 122. sayfa]

²⁹⁸⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[وَالْمَلَكُ يَتَذَكَّرُ]' Sonra zikri ilkâ edenler(e).]' kavli hakkında demiştir ki: "Melekler, Kur'ân'ı ilkâ ederler/bırakırlar." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 128. sayfa]

²⁹⁸¹ uyarı, sakındırma

²⁹⁸² Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[وَالْيَوْمِ الْفَصْلِ]' Fasl Günü'ne." Yani: Fasl Günü'ne tehir edilmiştir. Ve bu, Kıyâmet Günü'dür." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 5. cilt, 127. sayfa]

²⁹⁸³ Bu âyet 19., 24., 28., 34., 37., 40., 45., 47., 49. âyetler ile ve Muttâfîfîn Sûresi'nin 10. âyetiyle aynıdır

Mücrimlere işte böyle fiil ederiz.(18)

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(19)

Sizi bayağı bir sudan halk etmedik mi?(20)²⁹⁸⁴

İmdi onu sağlam bir karargâhta kıldık.(21)²⁹⁸⁵

Mâlûm bir kadere kadar.(22)²⁹⁸⁶

Böylece takdîr ettik, o halde ne güzel Kâdirler(iz).(23)

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(24)

Arz'ı bir toplanma yeri kılmadık mı?(25)

Hayâttakilere ve mevtâyâ.(26)

Ve orada yüksek dağlar var ettik ve size bir tatlı su içirdik.(27)

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(28)

'Kendisini tekzîb etmiş olduğunuza gidin;'(29)²⁹⁸⁷

'Üç şube sâhibi gölgeye gidin.'(30)

Ne gölgelendirir ve ne (de) alevden korur.(31)

Muhakkak ki o, saray gibi kıvılcım saçar.(32)

O (kıvılcımlar), sarı develer gibidir.(33)

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(34)

Bu, nutuk edemeyecekleri bir gündür.(35)

Ve onlar için izin verilmez ki özür dilesinler.(36)

---

²⁹⁸⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) der ki: "'[أَلَمْ تَخْلُقْنَاهُمْ]/Sizi halk etmedik mi?]' Ey insânlar! '[مِنْ مَاءٍ مَّهِينٍ/Bayağı bir sudan]' Yani: Zayıf bir nutfeden." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 132. sayfa]

²⁹⁸⁵ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ/Sağlam bir karargâhta]' Rahim(de)." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 132. sayfa]

²⁹⁸⁶ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) şöyle der: "'[أَلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ]/Mâlûm bir kadere kadar.]" Yani: Mâlûm bir vakte kadar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 128. sayfa]

²⁹⁸⁷ İmâm Ebu'l-Ferec İbn Cevzî (رحمه الله) demiştir ki: "Onlara Âhiret'te denir ki: '[إِنظَرُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ بِهِ]' Dünyâda (tekzîb etmiş olduğunuza gidin). Ve bu, ateştir." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1504. sayfa (tek cilt olarak basım)]

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(37)

Bu, Fasl Günü'dür. Sizi ve evvelkileri topladık.(38)

O halde sizin için bir tuzak var ise, hemen Bana tuzak kurun!(39)

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(40)

Muhakkak ki muttakîler, gölgeler ve kaynaklardadır.(41)

Ve işâtâh duyduklarından meyveler vardır.(42)

Amel etmiş olduklarınızdan dolayı afiyetle yeyin ve için.(43)²⁹⁸⁸

Muhakkak ki Biz, muhsinlere işte böyle karşılık veririz.(44)²⁹⁸⁹

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(45)

Yeyin ve az metâlanın! Muhakkak ki siz mücrimler(siniz).(46)²⁹⁹⁰

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(47)

Ve onlara: 'Rükû edin!' denildiğinde, rükû etmezler.(48)²⁹⁹¹

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(49)

Artık bunun ardından hangi hadîse²⁹⁹² îmân edecekler?(50)

---

²⁹⁸⁸ Tûr Sûresi'nin 19. âyeti ile aynıdır

²⁹⁸⁹ Sâffât Sûresi'nin 80., 121. ve 131. âyetleri ile aynıdır

²⁹⁹⁰ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'كُلُوا وَتَمَتُّوا قَلِيلًا/Yeyin ve az metâlanın!'" Dünyâda. '[إِنَّكُمْ مُجْرِمُونَ/Muhakkak ki siz mücrimlersiniz.]' Allahu (عز وجل)'ye şirk koşanlar, azâba müstehakklardır." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 308. sayfa]

²⁹⁹¹ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "'وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ/Ve onlara: 'Rükû edin!' denildiğinde, rükû etmezler.'" Mânâsı: Onlara: 'Namaz kılın.' denildiğinde, namaz kılmazlar." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 133. sayfa]

²⁹⁹² İbn Ebi Zemenîn (رحمه الله) demiştir ki: "'[حَدِيثٌ/Hadîs(e)]' Yani: Kur'ân('a')." [Ebî Abdîllah Muhammed ibn Abdîllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîz, 5. cilt, 81. sayfa]

NEBE SÛRESİ (40 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Neden suâlleşiyorlar?(1)

Azîm haberden.(2)²⁹⁹³

O ki, onlar onda ihtilâf etmişlerdir.(3)

Hayır, yakında ilmedeceklerdir.(4)

Sonra hayır, yakında ilmedeceklerdir.(5)

Arzı bir döşek kılmadık mı?(6)

Ve dağları kazıklar.(7)

Ve sizi çiftler olarak halk ettik.(8)

Ve uykunuzu bir dinlenme kıldık.(9)

Ve geceyi bir elbise kıldık.(10)

Ve gündüzü geçimlik kıldık.(11)

Ve fevkinize yedi sağlam²⁹⁹⁴ binâ ettik.(12)

Ve ışık veren bir lamba kıldık.(13)²⁹⁹⁵

Ve sıkıştırılmışlardan şarıl şarıl bir su inzâl ettik;(14)

Onunla hubûbat ve nebât ihrâc etmek için.(15)

Ve sarmaş dolaş bahçeler.(16)

Muhakkak ki Fasl Günü belirlenmiş bir vakit olmuştur.(17)

Sûr'a nefhedileceği gün, artık fevc fevc²⁹⁹⁶ gelirsiniz.(18)

---

²⁹⁹³ Âdem ibn Ebî İyâs (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'tan sahîh bir sened ile tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)'nın: 'النَّبَا الْعَظِيمِ/Azîm haber]' kavli hakkında demiştir ki: "Kur'ân." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 581. sayfa]

²⁹⁹⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا/yedi sağlam]' Yedi semâlar murâd edilmiştir." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 312. sayfa]

²⁹⁹⁵ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا/Ve ışık veren bir lamba kıldık.]' Yani: Güneşi (ışık veren bir lamba kıldık)." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 137. sayfa]

Ve semâ açılır, artık kapı kapı olmuştur.(19)

Ve dağlar seyr ettirilmiş, artık bir serab olmuştur.(20)

Muhakkak ki Cehennem bir gözetleme yeri olmuştur.(21)

Tuğyân edenler için bir varılacak yer.(22)

Onun içinde çağlar boyu kalacalardır.(23)

Onun içinde bir serinlik tatmayacaklar ve ne bir içecek.(24)

Ancak kaynar bir su ve bir irin.(25)

Muvâfık bir cezâ.(26)

Muhakkak ki onlar, hesâbı umut etmezler idiler.(27)²⁹⁹⁷

Ve âyetlerimizi tekzîb ettikçe tekzîb etmişlerdi.(28)

Ve her şeyi, Biz onu ihsâ²⁹⁹⁸ edip yazdık.(29)

Öyleyse tadın! Artık size azâbtan başkasını ziyâde etmeyeceğiz.(30)

Muhakkak ki muttakîler için bir başarı vardır.(31)

Hadîkalar²⁹⁹⁹ ve bağlar.(32)

Ve tomurcuk sîneli yaşıtlar.(33)

Ve dopdolu kaseler.(34)

Orada bir lağviyyât işitmezler ve ne (de) bir yalan.(35)

Rabbinden bir karşılık, hesâblanmış bir bağış olarak.(36)

Rabbidir semâların ve Arz'ın ve ikisi arasındakilerin, Rahmân'dır. O'ndan bir hitâba mâlik olamazlar.(37)

Rûh ve meleklerin saf saf kıyâm durdukları gün. Rahmân'ın kendisine izin verdiğiinden başkası kelâm edemez. Ve o, doğruyu söyler.(38)

---

²⁹⁹⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[أَفْوَاجًا/Fevc fevc]' Zümre zümre." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 158. sayfa]

²⁹⁹⁷ İmâm Buhârî (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[يَرْجُونَ حِسَابًا/hesâbı umut etmezler]' Ondan (yani hesâbtan) korkmuyorlar." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (78. bâb)]

²⁹⁹⁸ tam anlamıyla saymak, hesaplamak

²⁹⁹⁹ etrafı çevrilmiş, suyu bol ağaçlı (meyveli) bahçe

İşte bu hakk gündür. Artık kim dilerse Rabbine varan bir yol ittihaz eder.(39)

Muhakkak ki Biz, sizi yakın bir azâb ile inzâr ettik. O gün kişi ellerinin ne takdîm ettiğine nazar eder. Ve kâfir der ki: 'Ah, keşke ben, toprak olsaydım.'(40)

79. NÂZİÂT SÛRESİ (46 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun boğarcasına çekip çıkaranlara.(1)

Ve kolaylıkla alanlara.(2)

Ve yüzdükçe yüzenlere.(3)

Derken yarıştıkça yarışanlara.(4)

Böylelikle işleri idare edenlere.(5)

Sarsanın sarsacağı gün.(6)

Ona bir gürültü tâbi olur.(7)

Kalbler o gün çarpacaktır.(8)

Onların gözleri huşû edecektir.(9)

Derler ki: 'Gerçekten biz mi, mutlaka eski halimize döndürüleceğiz?'(10)

Çürümüş kemikler olduğumuz zaman mı?(11)

Derler ki: 'Bu öyleyse hüsranlı bir dönüştür.'(12)

Fakat o, ancak tek bir haykırıştır.(13)

İşte o zaman onlar yer üstündedirler.(14)

Mûsâ'nın hadîsi³⁰⁰⁰ sana geldi mi?(15)

Hani Rabbi ona mukaddes Tuvâ vadisinde nidâ etmişti.(16)

'Firavun'a git. Muhakkak ki o, tuğyân etmiştir.'(17)³⁰⁰¹

'İmdi de ki: İster misin tezekkî olmayı?'(18)

Ve seni Rabbine ihdâ³⁰⁰² edeyim, böylece haşyet duyarsın.(19)³⁰⁰³

---

³⁰⁰⁰ sözü, haberi, kıssası

³⁰⁰¹ Taha Suresi'nin 24. âyetiyle aynıdır

³⁰⁰² hidâyete erdirmek, doğru yolu göstermek.

³⁰⁰³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "[وَأَهْدِيكَ إِلَى رَبِّكَ/Ve seni Rabbine ihdâ edeyim] Yani: Rabbine kul olacağın yolu sana göstereyim. [بِذَلِكَ/böylece haşyet duyarsın.] Yani: Evvelce kalbin katı, kötü ve hayırdan uzak bir kalb iken, şimdi O (عز وجل)'ye boyun eğip itaat eden ve huşû duyan bir kalb haline

Bunun üzerine ona büyük âyeti gösterdi.(20)

Fakat o tekzîb etti ve isyan etti.(21)

Sonra sa'y ederek arkasını döndü.(22)

Derken (adamlarını) topladı da onlara nidâ etti.(23)

Bunun üzerine dedi ki: 'Ben sizin âlâ³⁰⁰⁴ rabbinizim.'(24)

Böylelikle Allah onu, Âhiret ve evvelinin ibret verici cezâsıyla yakaladı.(25)

Muhakkak ki bunda haşyet duyanlar için elbette bir ibret vardır.(26)

Sizi halk etmek mi daha şiddetli, yoksa semâ(yı mı)? Onu bina etmiştir.(27)

Boyunu ref' etti, böylece onu tesviye etti.(28)

Ve gecesini kararttı ve kuşluğunu ihrac etti.(29)

Ve Arz'ı bunun ardından döşedi.(30)

Ondan suyunu ve merasını ihrâc etti.(31)

Ve dağları yerleştirdi.(32)

Sizin için ve davarlarınızın için bir metâ.(33)³⁰⁰⁵

Artık en büyük felaket geldiğinde.(34)

İnsânın neye say' ettiğini tezekkür ettiği gün.(35)

Ve görenler için Cahîm bâriz olur.(36)

O halde tuğyân edene gelince.(37)

Ve dünya hayatını seçene.(38)

Artık muhakkak ki Cahîm; (onun için) me'vâ odur.(39)

Ve Rabbinin makamından korkan ve nefsinin hevâdan nehyedene gelince.(40)

Artık muhakkak ki Cennet; (onun için) me'vâ odur.(41)

Sana Saat'ten³⁰⁰⁶ suâl ediyorlar: 'Ne zaman onun demir atması?'(42)³⁰⁰⁷

---

dönüşsün."

³⁰⁰⁴ en yüksek, en yüce

³⁰⁰⁵ Abese Suresi'nin 32. âyetiyle aynıdır

³⁰⁰⁶ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "'[السَّاعَةُ/Saat]' Kıyâmet'tir." [Muhammed bin

O'nun zikrâsından³⁰⁰⁸ sende ne var?(43)

Onun müntehâsı³⁰⁰⁹ Rabbinedir.(44)

Sen, ancak O'ndan haşyet duyanların münzirisin.(45)

Onu gördükleri gün onlar, (dünyâda) hiç kalmamış gibidirler, sadece bir akşam veya bir kuşluk vakti müstesnâ.(46)

Sâlih el-Useymin, Lukmân Suresi Tefsîri, 202. sayfa]

³⁰⁰⁷ İmâm Kurtubî (رحمه الله) şöyle demiştir: "[مُرْسِيهَا/onun demir atması]' Mânâsı: Yani Kıyâmetin kopmasıdır."

³⁰⁰⁸ '[الذِّكْرَى/Zikrâ]' Öğüt, nasîhat, mev'ize

³⁰⁰⁹ nihâyet, en son, sonuç

80. ABESE SÛRESİ (42 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Yüzünü ekşitti ve yüz çevirdi;(1)³⁰¹⁰

Ona âmâ geldi diye.(2)

Ve ne biliyorsun, umulur ki o tezekkî olacaktır.(3)

Veya tezekkür edecek de ona zikrâ³⁰¹¹ fayda verecek.(4)

Kendini müstağni görene gelince.(5)

İmdi sen, ona yöneliyorsun.(6)

Ve onun tezekkî olmamasından senin üzerine ne var?(7)³⁰¹²

Ve sana sa'y ederek gelene gelince.(8)

Ve o haşyet duymaktadır.(9)

Ve sen ondan gaflet ediyorsun.(10)

Hayır, muhakkak ki o bir tezkiredir.(11)³⁰¹³

Artık kim dilerse onu tezekkür eder.(12)³⁰¹⁴

Mükerrerem³⁰¹⁵ sahifelerdedir.(13)

Yükseltilmiş tâhir olan (sahîfelerde).(14)

Sefirlerin³⁰¹⁶ elleriyle.(15)

---

³⁰¹⁰ İmâm İbn Hibbân (رحمه الله), Âişe (رضي الله عنها)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[عَبَسَ وَتَوَلَّى/Yüzünü ekşitti ve yüz çevirdi;]" (âyeti) âmâ olan İbn Ümmü Mektûm (رضي الله عنه) hakkında inzâl edilmiştir." Devamla Âişe (رضي الله عنها) dedi ki: "(Bu zât) Nebî (صلی الله عليه وسلم)'e geldi ve: 'Ey Allah'ın Nebîsi, bana irşâdta bulun.' dedi." Devamla Âişe (رضي الله عنها) dedi ki: "Ve Nebî (صلی الله عليه وسلم)'in yanında müşriklerin büyüklerinden bir adam vardı. Öyle ki Nebî (صلی الله عليه وسلم) ondan îrâz etti ve diğerine yöneldi, sonra dedi ki: 'Ey Filân, söylediğimde bir beis görüyor musun?' Bunun üzerine (o müşrik): 'Hayır.' dedi. Böylece: '[عَبَسَ وَتَوَلَّى/Yüzünü ekşitti ve yüz çevirdi;]' (âyeti) inzâl edildi." [Nûreddîn el-Heysemî, Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân (1769.) Şeyh el-Elbâni 'Sahîhu Mevâridü'z-Zamân'da (1481.) hadîs için: "Sahîhtir" demiştir.]

³⁰¹¹ [الذِّكْرَى/Zikrâ] Öğüt, nasîhat, mev'ize

³⁰¹² Yani: "Tezekkî olmuyor ise bunun sorumluluğu sana ait değildir; bu, arınmayan o kişinin kendi sorunudur." [Tashîh eden]

³⁰¹³ hatırlatmadır

³⁰¹⁴ Müddessir Sûresi'nin 55. âyeti ile aynıdır

³⁰¹⁵ saygın, üstün, şerefli

Kerîm, iyi (kâtiblerin).(16)

Katlolası insân, o küfredendir.(17)³⁰¹⁷

Allah, onu hangi şeyden halk etti?(18)

Onu bir nutfeden³⁰¹⁸ halk etmiş de onu takdir etmiştir.(19)

Sonra yolu ona kolaylaştırmıştır.(20)

Sonra onu öldürdü, böylece onu kabre koydu.(21)

Sonra dilediğinde onu neşredecektir.(22)³⁰¹⁹

Hayır, ona emrettiğini henüz yerine getirmedi.(23)

Öyleyse insân taamına nazar etsin.(24)

Ki Biz, suyu döktükçe döktük.(25)

Sonra yarıdıkça Arz'ı yarıdık.(26)

Böylece onda hubûbat bitirdik.(27)

Ve üzüm ve yoncalar.(28)

Ve zeytin(likler) ve hurmalıklar.(29)

Ve sık ağaçlı hadîkalar.(30)³⁰²⁰

Ve meyveler ve ot(lak)lar.(31)

---

³⁰¹⁶ İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "İbn Abbâs ve Mücâhid ve Dahhâk ve İbn Zeyd derler ki: 'Onlar meleklerdir.' Ve Vehb ibn Münebbih şöyle demiştir: 'Onlar Muhammed (صلی الله علیه وسلم)'in ashâbıdır.' Katâde der ki: 'Onlar kurrâdır.' İbn Cerîr [et-Taberî] demiştir ki: 'Sahih olan, (bu kelimenin anlamı) meleklerdir. Yani Allah (سبحانه وتعالى) ve mahlûkâtı arasındaki sefirlik/elçilik kastedilmiştir. Çünkü 'sefir', insanlar arasında sulh ve hayr için koşana denir.'"

Bir asır önce dönemi konu eden bir dizide Padişah, batı ülkelerinin büyükelçilerini çağırırken sürekli: 'Falanca ülkenin sefiri gelsin, filanca ülkenin sefiri gelsin.' der. Bu da gösteriyor ki daha düne kadar aslı Kur'ân'da olan bu kelimeyi ecdadımız birebir dilimizde kullanmış. Osmanlı tarihi konusunda uzman bir tarihçi şu sözüyle gayet haklıdır: 'Bu kelimelerden bizi uzaklaştırmak, Kur'ân'dan uzaklaştırmaktır.' [Hazırlayan]

³⁰¹⁷ İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "İbn Cerîr der ki: '[مَا أَكْفَرُهُ/o küfredendir.] Yani ne şiddetlidir onun küfrü.' Ve (yine) İbn Cerîr: 'Bu âyetten muradın şöyle olması da muhtemeldir: Hangi şey onu kâfir kılmıştır? Öldükten sonra dirilmeyi tekzîb etmeye onu sevk eden nedir?' demiştir."

³⁰¹⁸ İmâm Kurtubî (رحمه الله) demiştir ki: "'[نُطْفَةٍ/Nutfe]' Bu, menîdir. Az olduğundan dolayı: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' olarak isimlendirilmiştir. Çünkü: '[نُطْفَةٍ/Nutfe]' 'Az su' anlamına gelmektedir. Bazen: 'Çok su' anlamında da kullanılmaktadır." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî, el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, Hac Süresi, 5. âyetin tefsirinde]

³⁰¹⁹ öldükten sonra diriltecektir

³⁰²⁰ Hadîka: etrafı çevrilmiş, suyu bol ağaçlı (meyveli) bahçe

Sizin için ve davarlarınızın için bir metâ.(32)³⁰²¹

Derken sağır eden ses geldiğinde.(33)

Kişinin kardeşinden firâr edeceği.(34)

Ve annesi(nden) ve babası(ndan).(35)

Ve sâhibesi(nden)³⁰²² ve oğulları(ndan).(36)

Onlardan her kişi için o gün bir iş vardır, ona yeter.(37)

O gün (bazı) vecihler parıldar.(38)

Güleçtir, müstebşîrdir.(39)³⁰²³

O gün (bazı) vecihlerin üzerlerinde toz vardır.(40)

Onları bir karalık bürür.(41)

İşte onlar, onlardır fâcir kâfirler.(42)

---

³⁰²¹ Naziat Suresi'nin 33. âyetiyle aynıdır

³⁰²² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) şöyle der: "[صاحِبَتِهِ/Sâhibesi(nden)]' Zevcesi(nden)."
[Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Amme Cüzü Tefsîri, 67. sayfa]

³⁰²³ büşrâ/müjde ile sevinir

81. TEKVÎR SÛRESİ (29 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Güneş dürüldüğünde.(1)³⁰²⁴

Ve yıldızlar bulandığında.(2)

Ve dağlar seyr ettirildiğinde.(3)

Ve onuncu ayında gebe develer³⁰²⁵ bırakıldığında.(4)

Ve vahşi hayvanlar toplandığında.(5)

Ve denizler kaynatıldığında.(6)

Ve nefisler eşleştirildiğinde.(7)³⁰²⁶

Ve diri diri gömülen kız çocuğuna suâl edildiğinde;(8)

'Hangi günâhla katledildi?' (diye.)(9)

Ve sayfalar yayıldığında.(10)

Ve semâ sıyrıldığında.(11)

Ve Cahîm alevlendirildiğinde.(12)

Ve Cennet yaklaştırıldığında.(13)

Nefis ne hazırladığını bilecektir.(14)

Öyle değil! Kasem olsun sinenlere.(15)

Akıp saklananlara.(16)

---

³⁰²⁴ İmâm Hâkim (رحمه الله), AbdUllah ibn Ömer (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurmuştur: '**Kim Kıyâmet Günü'ne nazar etmeyi murâd ederse, o vakit:** 'إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ'/Güneş dürüldüğünde.]" (sûresini) kıraat etsin.'" [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (3940.); Hâkim hadîsin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰²⁵ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'[العِشَارُ]/el-Işâru'" Develerin en hayırlılarıdır. Hamileliklerinin onuncu ayına ulaşmış olan develerdir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tekvîr Sûresi, 4. Âyetin tefsîrinde]

³⁰²⁶ İmâm Hâkim (رحمه الله), Ömer ibn Hattâb (رضي الله عنه)'ın Allah (عز وجل)'nin: 'وَإِذَا النُّفُوسُ زُوِّجَتْ'/Ve nefisler eşleştirildiğinde.]" kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bunlar amel edip Cennet'e ve ateşe giren iki kimsedir. Fâcîr fâcîr ile birlikte (ateşe girer). Ve sâlih sâlih ile birlikte (Cennet'e girer). " [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (3942.); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

Ve kararmaya başladığında geceye.(17)

Ve nefeslendiğinde sabaha.(18)

Muhakkak ki o, elbette kerîm bir Resûl'un kavlidir.(19)³⁰²⁷

Kuvvet sahibidir, Arş'ın sahibi indinde itibârlıdır.(20)

Orada itâat edilendir, emîndir.(21)

Ve arkadaşınız bir mecnûn değildir.(22)

Ve andolsun ki, onu mübîn ufukta görmüştür.(23)

Ve o ğayb üzerine cimri değildir.(24)

Ve o recmedilmiş şeytânın kavli değildir.(25)

Artık nereye gidiyorsunuz?(26)

O, âlemler için bir zikirden başkası değildir.(27)³⁰²⁸

Sizden istikâmetli olmayı dileyenler için.(28)

Ve âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz.(29)

---

³⁰²⁷ Hakka Suresi'nin 40. âyetiyle aynıdır

³⁰²⁸ Sad Suresi'nin 87. ayetiyle aynıdır

82. İNFİTÂR SÛRESİ (19 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Semâ yarıldığında.(1)

Ve yıldızlar saçıldığında.(2)

Ve denizler fışkırtıldığında.(3)

Ve kabirler deşildiğinde.(4)

(Her) nefis takdîm ettiğini ve tehîr ettiğini ilmeder.(5)³⁰²⁹

Ey insân! Seni kerîm Rabbine karşı ne aldattı?(6)

O ki, seni halk etti de seni tesviye etti ve sana itidal verdi.(7)

Dilediği (her)hangi bir surette seni terkîb etti.(8)

Hayır! Bilakis, siz dîni tekzîb ediyorsunuz.(9)

Ve muhakkak ki sizin üzerinizde, elbette muhâfızlar vardır.(10)

Kerîm kâtibler.(11)

Ettiğiniz fiilleri ilmederler.(12)

Muhakkak ki iyiler, elbette nimetler içindedirler.(13)³⁰³⁰

Ve muhakkak ki fâcirler, elbette Cahîm içindedirler.(14)

Ona yaslanacaklardır Dîn günü.(15)

Ve onlar ondan kaybolacak değillerdir.(16)

---

³⁰²⁹ İmâm Hâkim (رحمه الله), Huzeyfe ibn Yemân (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nebî (صلى الله عليه وسلم)'in zamanında bir kimse (insânlardan ona bir şey vermelerini) istedi. Derken oradaki insânlar sükût ettiler. Sonra bir adam ona (vereceğini) verdi, böylece oradakiler de ona verdiler. Bunun üzerine Nebî (صلى الله عليه وسلم) şöyle buyurdu: 'Kim bir hayrı başlatırsa, sonrada o hayır devam ettirilirse, o (hayrı başlatan kimse için kendi) ecri ve ona tâbî olanların ecirleri vardır. Bununla birlikte o kimselerin ecirlerinden herhangi bir şey noksanlaşmaz. Kim de bir şerri başlatırsa, sonrada o şerr devam ettirilirse, o (şerri başlatan kimse için kendi) günâhı ve ona tâbî olanların günâhları vardır. Bununla birlikte o kimselerin günâhlarından herhangi bir şey noksanlaşmaz.'" Ve Huzeyfe ibn Yemân (şu âyeti) tilâvet etti: 'عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدِمَتْ وَأَخَّرَتْ'/(Her) nefis takdîm ettiğini ve tehîr ettiğini ilmeder. [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (3946.); Hâkim hadîsin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰³⁰ Mutaffîfin Sûresi'nin 22. âyetiyle aynıdır.

Dîn gününü sana bildiren nedir?(17)

Sonra, Dîn gününü sana bildiren nedir?(18)

Bir nefsin bir nefis için bir şeye mâlik olmadığı gündür. Ve emir o gün Allah'ındır.(19)

83. MUTAFFİFİN SÛRESİ (36 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Veyl olsun tartıda hile yapanlara.(1)³⁰³¹

Onlar insanlar üzerinden ölçüp aldıklarında tam yaparlar.(2)

Onlara ölçtükleri veya onlara tarttıkları zaman eksiltirler.(3)

Onlar zannetmiyorlar mı, kendilerinin ba's edileceklerini?(4)

Azîm bir gün için.(5)

Âlemlerin Rabbi için insânların kıyâm edeceği gün.(6)

Hayır! Muhakkak ki fâcirlerin kitâbı, elbette Siccîn'dedir.(7)

Ve Siccîn'in ne olduğunu sana bildiren nedir?(8)

Yazılmış bir kitâbtır.(9)³⁰³²

Veyl olsun o gün tekzîb edenlere.(10)³⁰³³

Onlar ki dîn gününü tekzîb ederler.(11)

Ve onu haddi aşan günahkârdan başkası tekzîb etmez.(12)

Âyetlerimiz üzerine tilâvet edildiğinde, der ki: 'Evvelkilerin masalları.'(13)³⁰³⁴

Hayır! Bilakis, kesbetmekte oldukları, kalblerinin üzerini paslandırmıştır.(14)³⁰³⁵

---

³⁰³¹ İmâm İbn Mâce (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın, şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nebî (صلى الله عليه وسلم) Medîne'ye geldiğinde o ahali, ölçü-tartı husûsunda insanların en nâhoşları arasında idi. Bunun üzerine Allah (سبحانه وتعالى): '[وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ]' (âyetini) inzâl etti de bundan sonra ölçülerini güzelleştirdiler." [Ebu AbdUllah Muhammed bin Yezîd bin Mâce el-Kazvînî, Sünen-i İbn Mâce Sünen-i İbn Mâce (2253.); Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) Sahîhu Sünen-i İbn Mâce'de eser için: "Hasendir" demiştir.]

³⁰³² 20. âyet ile aynıdır

³⁰³³ Bu âyet Murselat Sûresi'nin 15., 19., 24., 28., 34., 37., 40., 45. ve 47. âyetleriyle aynıdır

³⁰³⁴ Kalem Sûresi'nin 15. âyetiyle aynıdır. İbn Ebî Zemenîn (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ]' evvelkilerin masalları" Yani: Evvelkilerin yalanı ve bâtılı." [Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz, 5. cilt, 20. sayfa]

³⁰³⁵ İmâm İbn Mâce (رحمه الله), Ebu Hureyre (رضي الله عنه)'tan Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'ın şöyle buyurduğunu tahrîc etmiştir: "Şüphesiz ki mü'min günah işlediğinde kalbinde siyah bir nokta oluşur. Eğer tevbe eder, günahı vazgeçer ve istiğfâr ederse kalbi cilâlanır. Ama eğer günah artarsa, bu nokta da artar. İşte Allah'ın Kitâbı'nda: '[كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ]' (Hayır! Bilakis, kesbetmekte oldukları, kalblerinin üzerini paslandırmıştır.)" (diye) zikrettiği 'pas' budur." [Ebu AbdUllah

Hayır! Muhakkak ki onlar o gün Rabblerinden elbette hicâblanmışlardır.(15)³⁰³⁶

Sonra muhakkak ki onlar, elbette Cahîm'e yaslanacaklardır.(16)

Sonra onlara denilir ki: 'Bu, o tekzîb etmiş olduğunuzdur.'(17)

Hayır, muhakkak ki iyilerin kitâbı elbette İlliyyîn'dedir.(18)

Ve İlliyyûn'un ne olduğunu sana bildiren nedir?(19)

Yazılmış bir kitâbtır.(20)³⁰³⁷

Mukarrebler³⁰³⁸ ona şâhid olur.(21)

Muhakkak ki iyiler, elbette nimetler içindedirler.(22)³⁰³⁹

Tahtlar üzerinde nazar ederler.(23)³⁰⁴⁰

Onların yüzlerinde nimetlerin parıltısını tanırsın.(24)

Onlara, mühürlü saf bir içecekten içirilir.(25)

Onun sonu misktir.³⁰⁴¹ Ve işte onda artık yarışanlar yarışsınlar.(26)

Ve katkısı Tesnîm'dendir.(27)³⁰⁴²

Bir pınar, ondan mukarrebler³⁰⁴³ içerler.(28)

Muhammed bin Yezîd bin Mâce el-Kazvînî, Sünen-i İbn Mâce (4244.); Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) Sahîhu Sünen-i İbn Mâce'de hadis için: "Hasendir" demiştir.]

³⁰³⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Yani: Kıyâmet Günü onların menzili ve durağı Siccîn'dir. Sonra ayrıca onlar Kıyâmet Günü, Rabblerini ve Hâlık'larını görmekten hicâblanmışlardır. İmâm Ebu AbdUllah eş-Şâfiî der ki: 'Bu âyet Kıyâmet Günü mü'minlerin O (عز وجل)'yi göreceklerine delildir.' Ve İmâm Şafiî (رحمه الله)'ın söylediği bu söz gayet güzeldir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Mutaaffifin Sûresi, 15. âyetin tefsîrinde]

³⁰³⁷ 9. âyet ile aynıdır

³⁰³⁸ İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "Yani İlliyyîn'de olan melekler, İlliyyîn'e yükseltildiği zaman o mektûba veya o kitâba şâhid olur ve hazır bulunurlar." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 367. sayfa]

³⁰³⁹ İnfitar Suresi'nin 13. âyeti ile aynıdır

³⁰⁴⁰ 35. âyet ile aynıdır

³⁰⁴¹ İmâm Hâkim (رحمه الله), AbdUllah ibn Mes'ud (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[**خَتَامُهُ** / **Onun sonu misktir.**]" O, mühürlenmiş bir mühür değil, bilakis bir karışımdır." [Ebu Abdİllah Muhammed bin Abdİllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, Müstedrek (3949); Hâkim eserin senedinin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰⁴² İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Yani bu vasfedilen saf içeceğin karışımı, Tesnîm'dendir. Yani 'Tesnîm' denilen bir şarâbtandır/ içecektir ki ona 'Tesnîm' denilir. O, Cennet ehlinin şarâblarının en şerefli ve en üstünüdür. Ebu Sâlih ve Dahhâk böyle demiştir."

³⁰⁴³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Yani: Ondan sadece '**mukarrebler**' (denilen) gözdeleler içer ve sağ ashâbı için de yalnızca bir karışım içerisinde katık olarak verilir. İbn Mes'ûd ve İbn Abbâs ve

Muhakkak ki o cürüm işleyenler, o îmân edenlere gülerler idi.(29)³⁰⁴⁴

Ve onların yanlarından geçtiklerinde kaş-göz işaretleri yaparlardı.(30)

Ve ehillerine döndüklerinde eğlenerek dönerlerdi.(31)

Ve onları gördüklerinde derlerdi ki: 'Muhakkak ki bunlar, elbette dalâlettedirler.'(32)

Ve onlar (mü'minlerin) üzerlerine muhâfızlar olarak irsâl edilmemişlerdi.(33)

Artık o gün o îmân edenler küffâra güleceklerdir.(34)

Tahtlar üzerinde nazar ederler.(35)³⁰⁴⁵

Küffâra fiil etmiş olduklarının karşılığı verildi mi?(36)³⁰⁴⁶

Mesrûk ve Katâde ve gayrıları böyle demişlerdir."

³⁰⁴⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: **'Muhakkak ki o cürüm işleyenler, o îmân edenlere gülerler idi.'** [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 608. sayfa]

³⁰⁴⁵ 23. âyet ile aynıdır

³⁰⁴⁶ Bu açıklama İmâm Mucâhid (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrir etmiştir: **"[Küffâra fiil etmiş olduklarının karşılığı verildi mi?]** Âyette geçen: **'Hel suvibe?'** suâli, 'karşılığı verildi mi?' anlamına gelmektedir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 608. sayfa]

84. İNŞİKÂK SÛRESİ (25 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Semâ parçalandığında.(1)

Ve Rabbini dinlediği(nde) ve hakkoldu(ğunda).(2)³⁰⁴⁷

Ve Arz uzatıldığı(nda).(3)³⁰⁴⁸

Ve içindekini ilkâ edip boşaldığı(ğında).(4)³⁰⁴⁹

Ve Rabbini dinlediği(nde) ve hakkoldu(ğunda).(5)³⁰⁵⁰

Ey insân! Muhakkak ki sen Rabbine (kavuşuncaya dek) didindikçe didinirsin. Artık ona mülâkî olursun.(6)

O zaman kitâbı sağından verilene gelince.(7)

Artık kolay bir hesâb ile muhâsebe olunur.(8)

Ve ehline mesrur olarak döner.(9)

Ve kitâbı sırtının arkasından verilene gelince.(10)

Artık o yok olmayı dâvet edecektir.(11)

Ve bir çılgın aleve yaslanacaktır.(12)

Muhakkak ki o ehli içinde mesrur idi.(13)

Muhakkak ki o asla (Rabbine) dönmeyeceğini zannetmişti.(14)

Bilakis! Muhakkak ki Rabbi, onu gören olmuştur.(15)

Öyle değil! Kasem ederim şafağa.(16)

Ve geceye ve topladıklarına.(17)

---

³⁰⁴⁷ 5. âyet ile aynıdır

³⁰⁴⁸ 4. âyetin açıklamasına bakınız

³⁰⁴⁹ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ/Ve Arz uzatıldığı(nda).] Kıyâmet Günü(nde) '[وَالْقَتُّ مَا فِيهَا وَتَخَلَّتْ/Ve içindekini ilkâ edip boşaldığı(ğında).]' İçindeki mevtâları ihrâc ettiği(nde)." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (3950.); Hâkim eserin Buhârî ve Müslîm'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰⁵⁰ 2. âyet ile aynıdır

Ve dolunay olduğunda aya.(18)

Elbette tabakadan tabakaya bineceksiniz.(19)³⁰⁵¹

O halde onlar için ne var, îmân etmiyorlar?(20)

Ve onlar üzerine Kur'ân kıraat edildiğinde secde etmiyorlar.(21)³⁰⁵²

Bilakis o küfredenler tekzîb ediyorlar.(22)

Ve Allah onların sakladıklarını ilmeder.(23)

Artık sen onlara elîm bir azâbı tebşîr et!(24)

O îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler müstesnâ, onlar için kesintisiz³⁰⁵³ bir ecir vardır.(25)

---

³⁰⁵¹ İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله) şâhidleriyle sahîh bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan Allah (جل وعلا)'nın: 'لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ/Elbette tabakadan tabakaya bineceksiniz.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Buyurdu ki, yani Nebîniz (صلى الله عليه وسلم): 'Bir halin ardından bir hale (bineceksiniz).'" [Ebu Abdillâh Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdisu'l-Muhtâre, 13. cilt, 95. sayfa (164.)]

³⁰⁵² Secde âyetidir

³⁰⁵³ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'غَيْرُ مَمْنُونٍ/kesintisiz]' kavli hakkında demiştir ki: "Hesâb edilmeyen." [Sahîh bir eserdir. Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühd (85.)]

85. BURÛC SÛRESİ (22 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun burçlar sâhibi semâya.(1)

Ve vaad edilen güne.(2)

Ve şâhide ve şâhidlik edilene.(3)

Katlolsun Uhdud ashâbı.(4)

Tutuşturulmuş ateş (sâhibleri)!(5)

Hani onlar onun üzerine³⁰⁵⁴ oturmuşlardı.(6)

Ve onlar mü'minlere fiil ettikleri üzerine şâhid oluyorlardı.(7)

Ve onlardan, ancak Azîz Hamîd Allah'a îmân ettiler diye intikâm aldılar.(8)

O ki, semâların ve Arz'ın mülkü O'nundur. Ve Allah, her şey üzerine Şehîd'tir.(9)

Muhakkak ki mü'min ve mü'minelere o fitne edenler,³⁰⁵⁵ sonra tevbe etmeyenler, işte onlar içindir Cehennem azâbı ve onlar içindir yangın azâbı.(10)

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, onlar içindir altlarından nehirler cereyân eden Cennetler. İşte bu, büyük başarıdır.(11)

Muhakkak ki Rabbinin yakalaması, elbette şiddetlidir.(12)

Muhakkak ki O, O'dur bidâyeten yaratan ve îade eden.(13)

Ve O, Gafûr'dur, Vedûd'tur.(14)

Arş'ın sahibidir, Mecîd'tir.(15)

Murâd ettiğini fiil edendir.(16)

Geldi mi sana orduların haberi?(17)

Firavun ve Semûd('un)?(18)

Bilakis o küfredenler bir tekzîb içindedir.(19)

---

³⁰⁵⁴ Yani: Ateşin etrafına, çevresine

³⁰⁵⁵ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) der ki: "'الَّذِينَ فَتَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ"/Muhakkak ki mü'min ve mü'minelere o fitne edenler]' Yani: Onları yakarak ve onlara azâb ederek (o fitne edenler)." [Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1533. sayfa]

Ve Allah, onları arkalarından ihâta etmiştir.(20)

Bilakis o mecîd bir Kur'ân'dır.(21)

Muhâfaza edilmiş bir levhadadır.(22)³⁰⁵⁶

---

³⁰⁵⁶ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[levhadadır/فِي لَوْحٍ]' kavli hakkında demiştir ki: "Ummu'l-Kitâb'tadır/Ana Kitâb'tadır." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 348. sayfa]

İmâm Beğavî (رحمه الله) ise şöyle demiştir: "'[فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ]' kavlinde geçen 'mahfûz' kelimesini Nâfi, 'mahfûzun' şeklinde merfû olarak kıraat etmiş ve bu kelimeyi 21. âyette geçen Kur'ân kelimesinin sıfatı saymıştır. Şüphesiz ki Kur'ân, tebdîlden/değiştirilmekten, tağyîrden/başkalaşımdan ve tahrîften muhâfaza edilmiştir. Allah (سبحانه وتعالى) şöyle buyurmaktadır: 'إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَٰحِفَظُونَ'/Muhakkak ki Biz, Zikr'i Biz inzâl ettik. Ve muhakkak ki Biz, onu elbette muhâfaza edenleriz.]' [Hicr Sûresi, 9. âyet] Diğerleri ise 'mahfûz' kelimesini 'mahfûzin' şeklinde mecrûr olarak kıraat etmişler ve bu kelimeyi 'Levh' kelimesinin sıfatı olarak kabul etmişlerdir. 'Levh', 'Levh-i Mahfûz' olarak bilinir. Ve o, Ummu'l-Kitâb'tır/Ana Kitâb'tır ve kitâblar oradan nüsha edilmiştir. 'Levh', şeytânlardan, ziyâde ve noksandan mahfûzdur/korunmuştur." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 389. sayfa]

86. TÂRIK SÛRESİ (17 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun olsun semâ ve târika.(1)

Ve târikin ne olduğunu sana bildiren nedir?(2)

Delen yıldızdır.(3)

Bir nefis yoktur ki onun üzerinde bir muhâfız olmasın.(4)³⁰⁵⁷

Artık insân neden halk edilmiş bir nazar etsin.(5)

Atılan bir sudan halk edilmiştir.(6)

Sulbü ile kaburgalar arasından çıkar.(7)

Muhakkak ki O, onu geri döndürmeye elbette Kâdir'dir.(8)

Sırların yoklanacağı gün.(9)

Artık onun için bir kuvvet ve bir nâsır yoktur.(10)

Andolsun yağmur sâhibi³⁰⁵⁸ semâya;(11)

Ve nebât sâhibi³⁰⁵⁹ Arz'a.(12)

Muhakkak ki o, elbette tafsîlâtı bir kavildir.(13)

Ve o, bir şaka değildir.(14)

Muhakkak ki onlar, bir tuzak ile tuzak kuruyorlar.(15)

Ve Ben (de) bir tuzak ile tuzak kurarım.(16)

Artık kâfirlere mühlet ver, onlara az³⁰⁶⁰ mühlet tanı.(17)

---

³⁰⁵⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "إِنْ كُلُّ نَفْسٍ [Amelin, rızkını ve ecelini hıfz eden hafaza (melekleri). Amelin, rızkını ve ecelin tamâm olunca, Rabbine kabzolunursun ey Âdem oğlu!]" [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 353. sayfa]

³⁰⁵⁸ 12. âyetin açıklamasına bakınız

³⁰⁵⁹ Bu açıklamalar İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "ذَاتِ الرَّجْعِ/Zâti'r-Rec'ı' Yağmur (sâhibi). 'ذَاتِ الصَّدْعِ/Zâti's-Sad'ı' Nebât/bitki (sâhibi)." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (3909.); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰⁶⁰ Bu açıklama Katâde (رحمه الله)'a aittir. İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "رُوَيْدًا/Ruveydâ' Az." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî

87. A'LÂ SÛRESİ (19 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

A'lâ³⁰⁶¹ Rabbinin ismini tesbîh et.(1)

Ki O halk edip de tesviye etti.(2)

Ve O ki, takdîr etti de böylece hidâyet etti.(3)

Ve O ki, merayı ihrâc etti.(4)

Derken onu kapkara çer-çöp kıldı.(5)

Sana kıraat ettireceğiz, artık unutmayacaksın.(6)

Allah'ın dilediği başka. Muhakkak ki O, cehrî ve hafî olanı bilir.(7)

Ve sana kolay olanı kolaylaştıracamız.(8)

O halde tezkîr et, eğer zikrâ³⁰⁶² menfaat verirse.(9)³⁰⁶³

Haşyet duyan tezekkür edecektir.(10)³⁰⁶⁴

Ve en şâkî ondan ictinâb edecektir.(11)

O ki, en büyük ateşe yaslanacaktır.(12)

Sonra orada ölmeyecek ve hayât bulmayacaktır.(13)

Tezekkî eden felâh bulmuştur.(14)

Ve Rabbinin ismini zikredip de namaz kılan.(15)

Bilakis siz dünyâ hayâtını seçip-üstün tutuyorsunuz.(16)

---

³⁰⁶¹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) demiştir ki: "'[الْأَلَى/el-A 'lâ]' O her şeyden a'lâ, her şeyin fevkindedir. Ve Allah, tenzîlinde ve vahyinin başka yerlerinde Kendini (böyle) vasfetmiştir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 257. sayfa]

³⁰⁶² İmâm Beğavî (رحمه الله) der ki: "'[فَذَكِّرْ/O halde tezkîr et]' Kur'ân ile vaaz et. '[الذِّكْرَى/Zikrâ]' Mev'ize ve tezkîre/hatırlatma." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 401. sayfa]

³⁰⁶³ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[انْفَعْتَ الذِّكْرَى/O halde tezkîr et, eğer zikrâ menfaat verirse.]' Yani, mümine verdiği gibi kâfire menfaat vermez. Allah daha iyi ilmeder." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketü'l-Kur'ân, 4. cilt, 511. sayfa]

³⁰⁶⁴ İmâm Beğavî (رحمه الله) dedi ki: "'[يَذَكِّرْ/Tezekkür edecektir.]' Vaaz alacaktır. '[مَنْ يَحْشَى/Haşyet duyan]' Allah (عز وجل)'den (haşyet duyan/korkan)." [Ebu Muhammed el-Hüseyn ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Beğavî, Meâlim'ut-Tenzîl, 8. cilt, 401. sayfa]

Ve Âhiret, daha hayırlı ve bakîdir.(17)

Muhakkak ki bu, elbette evvelki sahîfelerdedir.(18)

İbrâhîm ve Musâ sahîfeleri(nde).(19)

88. GÂŞİYE SÛRESİ (26 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Gâşiye'nin³⁰⁶⁵ hadîsi³⁰⁶⁶ sana geldi mi?(1)

Vecihler o gün öne düşüktür.(2)

Amel işlemiş, (boşuna) yorulmuştur.(3)

Kızgın ateşe yaslanır.(4)

Kızgın bir kaynaktan içirilir.(5)

Onlar için dari (dikenin)den başka bir taam yoktur.(6)

Beslemez ve açlıktan korumaz.(7)

(Bazı) vecihler o gün nimetlenmiştir.(8)

Sa'yından dolayı râzıdır.(9)

Âli³⁰⁶⁷ bir Cennettedir.(10)³⁰⁶⁸

Onda lağviyyât işitmez.(11)

Onda carî bir kaynak vardır.(12)

Onda ref' edilmiş serîrler vardır.(13)

Ve konulmuş kaplar.(14)

Ve saf saf dizilmiş yastıklar.(15)

Ve serilmiş halılar.(16)

Daha deveye nazar etmiyorlar mı, nasıl halk edilmiş?(17)

Ve semâya, nasıl ref' edilmiş?(18)

---

³⁰⁶⁵ Yani: Örtten, sarıp-kaplayan. İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "'[الْغَاشِيَةِ/Gâşiye]' Kıyâmet Günü'nün isimlerindendir. İbn Abbâs ve Katâde ve İbn Zeyd böyle demişlerdir. Çünkü Kıyâmet, insanları örtmekte ve sarıp-kaplamaktadır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Gâşiye Sûresi, 1. âyetin tefsîrinde]

³⁰⁶⁶ sözü, haberi, kıssası

³⁰⁶⁷ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) demiştir ki: "'[عَالِيَةِ/Âli]' Yani: Yüksek." [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 40. sayfa]

³⁰⁶⁸ Hâkka Sûresi'nin 22. âyeti ile aynıdır

Ve dağlara, nasıl dikilmişler?(19)

Ve Arz'a, nasıl yayılmış?(20)

O halde tezkir et, sen ancak bir müzekkirsin.(21)

Üzerlerine bir zorlayıcı değilsin.(22)

Kim yüz çevirir ve küfrederse o başka.(23)

Artık Allah onu en büyük azâb ile azâblandırır.(24)³⁰⁶⁹

Muhakkak ki Bize'dir dönüşleri.(25)

Sonra, muhakkak ki Üzerimizedir hesâbları.(26)

---

³⁰⁶⁹ İmâm Hâkim (رحمه الله), Câbir (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه) buyurdu ki: 'İnsânlarla -Lâ İlâhe İllAllâh diyene kadar- kıtâl etmekle emrolundum. Bunu söyledikleri vakit kanlarımı ve mallarımı -hakları hâric- benden korumuş olurlar. Ve hesâbları Allah'ın üzerinedir.' Sonra Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) (şu âyetleri) kıraat etti: 'إِلَّا فِيعَذْبُهُ اللَّهُ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ' /Üzerlerine bir zorlayıcı değilsin. Yüz çeviren ve küfreden başka. Artık Allah onu en büyük azâb ile azâblandırır.'" [Gâşiye Sûresi, 22.-24. âyetler] [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, Müstedrek (3966.); Hâkim hadîsin Buhârî ve Müslîm'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

89. FECR SÛRESİ (30 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun fecre.(1)

Ve on geceye.(2)³⁰⁷⁰

Ve çifte ve teke.(3)³⁰⁷¹

Ve geçip giden geceye.(4)

Bunda akıl sahibi için bir kasem var mıdır?(5)

Görmedin mi Rabbin nasıl yaptı Ad'e?(6)

Direk sahibi İrem'e?(7)

Ki o beldeler içinde misli halk edilmemişti.(8)

Ve vâdîlerde kayaları oyan Semûd'e.(9)

Ve kazıklar sahibi Firavun'a?(10)

Onlar ki beldelerde tuğyân etmişlerdi.(11)

Böylece oralarda fesadı çoğaltmışlardı.(12)

Bundan dolayı Rabbin üzerlerine bir azâb kamçısı yağdırdı.(13)³⁰⁷²

Muhakkak ki Rabbin elbette mirsad³⁰⁷³ ile (gözetmekte)dir.(14)

Ama insana gelince, ne zaman Rabbi onu ibtilâ edip ona ikrâm etse ve nimetler verse, o vakit der ki: 'Rabbim bana ikrâm etti.'(15)

---

³⁰⁷⁰ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[وَلَيْالِ عَشْرٍ/Ve on geceye.]" kavli hakkında demiştir ki: "Zilhicce'nin on (gecesi)" [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 4. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 627. sayfa]

³⁰⁷¹ İmâm Taberî (رحمه الله) yine sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[وَالشَّعْ وَالْوَثْر/Ve çifte ve teke.]" kavli hakkında demiştir ki: "Allah'ın halk ettiği her şey çifttir. Semâ ve Arz, kara ve deniz, cinler ve insanlar, güneş ve ay. Yalnızca Allah (عز وجل) tektir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 4. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 627. sayfa]

³⁰⁷² çarptı, vurdu, indirdi

³⁰⁷³ İmâm Kurtubî (رحمه الله) "mirsad" kelimesini: "rasad (gözetleme) yeri" olarak açıklamıştır. İbn Kesîr (رحمه الله) tefsirinde şöyle demiştir: "Rabbin mahlûkâtının amellerini gözetler, dünya ve âhirette herkesi yaptığı ile cezalandırır. Sonra bütün mahlûkâtını toplayıp sergilediği gün adalet ile haklarında hüküm vererek herkese lâîk olduğu karşılıkla mukabele eder. O (سبحانه وتعالى) zulüm ve tuğyândan münezzehtir."

Ve ama ne zaman onu ibtilâ etse (de) ona rızkını daraltsa, o vakit der ki: 'Rabbim bana ihânet etti.'(16)

Hayır! Bilakis, siz yetime ikrâm etmiyorsunuz.(17)

Ve miskini doyurmaya birbirinizi teşvîk etmiyorsunuz.(18)

Ve şiddetli bir yemeyle mîrâsı yiyorsunuz.(19)

Ve mala aşırı bir muhabbetle muhabbet ediyorsunuz.(20)

Hayır! Arz parça parça parçalanınca.(21)

Ve Rabbin geldi(ğinde)³⁰⁷⁴ ve melekler saf saf dizildi(ğinde).(22)

Ve o gün Cehennem getirilir, insan o gün tezekkür eder. Ve zikirden ona ne (fayda)?(23)

Der ki: 'Keşke hayâtım için (sâlih ameller) takdîm etseydim.'(24)

Artık o gün kimse O'nun azâbı (gibi) azâb edemez.(25)

Ve kimse O'nun vurduğu bağ (gibi) bağ vuramaz.(26)

Ey mutmain nefis!(27)

Rabbine dön, râzı olmuş, râzı olunmuş (olarak).(28)

Artık gir kullarımın içine.(29)

Ve Cennetime dâhil ol.(30)

---

³⁰⁷⁴ İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Rabbin, mahlûkâtı arasında kesin hüküm vermek için geldiğinde." İbn Kesîr (رحمه الله) devamla şöyle der: "Allah (سبحانه وتعالى) kulları arasında dilediği gibi karar vermek üzere gelir ve melekler de onun önünde saf saf gelip dururlar."

Şeyh AbdUllah bin Muhammed bin Humeyd (رحمه الله) der ki: "Bu, Kitâb'ın nassıyla sâbit bir sıfâttır. Apaçık delîllerle sâbit olan diğer sıfâtlar gibi, bu sıfâtı ikrâr etmek ve ona teslimîyyet göstermek de vâcibtir." [Şeyh AbdUllah bin Muhammed bin Humeyd, Tevhid Ve Halis Selefî Akidenin Beyanı]

90. BELED SÛRESİ (20 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Hayır, kasem ederim bu beldeye.(1)

Ve sen bu beldede oturmaktaşın.(2)³⁰⁷⁵

Ve babaya ve doğan çocuğa.(3)³⁰⁷⁶

Andolsun ki, insânı bir zorluk içinde halk ettik.(4)³⁰⁷⁷

Onun üzerine bir muktedirin olamayacağını mı hesâb ediyor?(5)

Der ki: 'Ben yığınla mal helâk ettim.'(6)

Onu bir gören olmadığımı mı hesâb ediyor?(7)

Biz onun için iki göz var etmedik mi?(8)

Ve bir dil ve iki dudak.(9)

Ve onu iki yola hidâyet ettik.(10)³⁰⁷⁸

Öyleki o, sarp yokuşa atılmadı.(11)

Ve sarp yokuşun ne olduğunu sana bildiren nedir?(12)

Rakabeyi çözmektir.(13)³⁰⁷⁹

---

³⁰⁷⁵ İmâm Ziyâeddîn el-Makdisî (رحمه الله), hasen bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan İbn Abbâs (رضي الله)'nin Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَأَنْتَ حَلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ]' Ve sen bu beldede oturmaktaşın.' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Sen ey Muhammed, senin orada kılâl etmen helâldır ve senden başkasına gelince, fakat değildir." [Ebu Abdillâh Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî, el-Ehâdîsu'l-Muhtâre, 12. cilt, 112. sayfa (138.)]

³⁰⁷⁶ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'وَوَالِدٍ وَمَا وَلَدٌ]' Ve babaya ve doğan çocuğa.' Yani Âdem'in evlâdına ve onun doğurduğu evlâda." [Ebu Abdillâh Muhammed bin Abdillâh el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (3972.); Hâkim eserin Buhârî ve Müslîm'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰⁷⁷ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın yine şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'أَفَقَدْ خَلَقْنَا]' Andolsun ki, insânı bir zorluk içinde halk ettik.' Onun doğumu, dışlarının bitirilmesi, şekillendirilmesi, maîşeti/geçimi ve sünnet edilmesi hususlarında şiddetli bir halk ediliş içerisindedir." [Ebu Abdillâh Muhammed bin Abdillâh el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (3973.); Hâkim eserin Buhârî ve Müslîm'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰⁷⁸ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) hasen bir sened ile İkrime (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ]' Ve onu iki yola hidâyet ettik.' hakkında demiştir ki: "Yani: Hayra ve şerre (hidâyet ettik)." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 348. sayfa (2467.)]

Veya bir açlık gününde yemek yedirmek.(14)

Karâbet sâhibi bir yetime.(15)

Veya toprakta sürünen bir miskîne.(16)³⁰⁸⁰

Sonra o îmân edenlerden ve sabrı tavsiye edenlerden ve merhameti tavsiye edenlerden olmak.(17)³⁰⁸¹

İşte onlar Meymene ashâbıdır.(18)³⁰⁸²

Ve o âyetlerimize küfredenler, onlar Meş'eme ashâbıdır.(19)³⁰⁸³

Üzerlerine sımsıkı kapatılmış bir ateş vardır.(20)³⁰⁸⁴

---

³⁰⁷⁹ Gözetim altında olan erkek veya kadın köleyi hürriyetine kavuşturmak

³⁰⁸⁰ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[أَوْ مِسْكِينًا ذَا] 'Evi olmayan yüzü koyun yatan kimse(ye).'" [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (3976); Hâkim eserin Buhârî ve Müslîm'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰⁸¹ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "[ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ] / **Sonra o îmân edenlerden ve sabrı tavsiye edenlerden ve merhameti tavsiye edenlerden olmak.**' Hayır tavsiye etmenin, ahlâkların en övülmüş olanı ve fiillerin en hoşu olduğuna ve Cennet'i kazanma ve Ateş'ten necât ile (neticeleneceğine) delîldir." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketul-Kur'ân, 4. cilt, 519. sayfa]

³⁰⁸² Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymîn (رحمه الله) der ki: "[أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ] / **Meymene ashâbı** Yani: Sağ ashâbı, o kitâbları (amel defterleri) Kıyamet günü sağlarından verilenler. (Buyurur ki:) '**O zaman kitâbı sağından verilene gelince. Artık kolay bir hesâb ile hesâbı görülür. Ve ehline mesrur olarak inkılâb eder.**' (İnşikak Suresi, 7.-9. âyetler)" [Muhammed bin Sâlih el-Useymîn, Amme Cüzü Tefsiri, 218. sayfa]

³⁰⁸³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ] / **Meş'eme ashâbı** Yani: Sol ashâbı."

³⁰⁸⁴ İbn Kesîr (رحمه الله) yine şöyle demiştir: "Yani: Onların üzerlerine (Cehennem) kapatılmıştır. Artık onlar için ondan kaçış yoktur. Ve onlar için oradan çıkış da yoktur."

91. ŞEMS SÛRESİ (15 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun güneşe ve onun kuşluk vaktindeki aydınlığına.(1)

Ve onu izlediğinde aya.(2)

Ve onu açığa çıkardığında gündüze.(3)

Ve onu bürüdüğünde geceye.(4)

Ve semâya ve onu bina edene.(5)

Ve Arz'a ve onu yayıp döşeyene.(6)

Ve nefse ve onu tesviye edene.(7)

Sonra ona fâcirliğini ve takvâsını ilhâm edene.(8)³⁰⁸⁵

Onu tezkiye eden felâh bulmuştur.(9)

Ve onu örten ziyana uğramıştır.(10)

Semûd, tuğyânları sebebiyle tekzîb etti.(11)

Hani onların en şakîsi ayaklandığında.(12)

O vakit Allah'ın Resûlu onlara şöyle demişti: 'Allah'ın dişi devesine ve onun sulanmasına (dikkat edin).'(13)

Derken kendisini tekzîb ettiler de onu boğazladılar. Bunun üzerine Rabbleri suçlarından dolayı üzerlerine azâb indirdi de onu tesviye etti.(14)³⁰⁸⁶

---

³⁰⁸⁵ İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهم)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا/Derken ona fâcirliğini ve takvâsını ilhâm edene.]' Onu fâcirliği ve takvâsı ile ilzâm edene/sorumlu tutana." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (2/3979.); Hâkim eserin sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Katâde (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا/Sonra ona fâcirliğini ve takvâsını ilhâm edene.]' Sonra ona fâcirliğini ve takvâsını beyân edene." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 455. sayfa]

İmâm Âcurrî (رحمه الله) ise sahîh bir sened ile Ebu Hâzîm Seleme ibn Dînâr (رحمه الله)'ın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[فَالْهَمَّهَا فَجُورَهَا وَتَقْوَاهَا/Derken ona fâcirliğini ve takvâsını ilhâm edene.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Takvâhıya takvâyı ilhâm etmiştir. Fâcire ise fâcirliği ilhâm etmiştir." [Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî, Kitâbu's-Şeriâ, 726.-727. sayfalar (319.)]

³⁰⁸⁶ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[فَسَوَّيْهَا/ve onu tesviye etti]' Yani: Cezâyı/azâbı, üzerlerine müsâvî bir biçimde inzâl etti." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'ânî'l-Azîm, Şems Sûresi, 14. âyetin tefsîrinde]

Ve (Allah) onun âkibetinden korkmaz.(15)

92. LEYL SÛRESİ (21 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun bürüdüğünde geceye.(1)

Ve aydınlandığında gündüze.(2)

Ve erkeği ve dişiye halk edene.(3)

Muhakkak sizin sa'yınız elbette dağımaktır.(4)³⁰⁸⁷

O halde verene ve takvâ edene gelince.(5)

Ve en güzeli tasdîk edene.(6)

Artık onu en kolay olan için kolaylaştıracamız.(7)

Ve cimrilik edene ve kendisini müstağnî görene gelince.(8)

Ve en güzeli tekzîb edene.(9)

Artık onu en zor olan için kolaylaştıracamız.(10)

Ve düştüğünde³⁰⁸⁸ malı ona bir yarar sağlamaz.(11)

Muhakkak ki Bizim üzerimizdir hidâyet.(12)

Ve muhakkak ki Âhiret ve evveli³⁰⁸⁹ Bizimdir.(13)

Artık ben sizi alevler saçan ateşle inzâr ettim.(14)

Ona en şakî olandan başkası yaslanmaz.(15)

O ki, tekzîb etmiş ve yüz çevirmişti.(16)

Ve en muttakî olan ondan uzaklaştırılacaktır.(17)

O ki, malını verir, tezekkî³⁰⁹⁰ eder.(18)

Ve onun indinde, hiç kimse için, karşılığı verilecek bir nîmet yoktur.(19)

---

³⁰⁸⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Yani kulların kesbettikleri ameller de birbirinden farklı ve birbiriyle çelişiktir. Artık kimisi hayr fiil eder, ve kimisi de şerr fiil eder."

³⁰⁸⁸ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) yine demiştir ki: "Mücâhid der ki: 'Yani öldüğünde.' Ve Ebu Sâlih ve Mâlik, Zeyd İbn Eslem'den: 'Ateşin içine düştüğünde.' (dediğini naklederler)"

³⁰⁸⁹ Ahiret'ten evvel olan, yani dünyâ

³⁰⁹⁰ temizlenir, arınır

Ancak A'lâ Rabbinin Vechini³⁰⁹¹ arzular.(20)

Ve elbette râzı olacaktır.(21)

---

³⁰⁹¹ İmâm İbn Huzeyme (رحمه الله) der ki: "İmdi bizim ve Hicaz, Tihâme, Yemen, Irak, Şam ve Mısır ehli tüm ulemâmızın mezhebi şudur: Allah'ın nefsi hakkında isbât ettiğini biz (de) isbât ederiz. Bunu dillerimizle ikrâr ederiz ve bunu kalblerimizle tasdik ederiz. Hâlık'ımızın Vechi'ni mahlûkâtından birinin vechine teşbîh etmeyiz/benzetmeyiz. Rabbimiz mahlûkâtına teşbîhten azîzdir ve ta'tilcilerin (Allah'ın sıfatlarını inkâr edicilerin) kavillerinden yücedir." [Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme, Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtu Sıfâtî'r-Rabb, 26. sayfa]

93. DUHÂ SÛRESİ (11 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun kuşluk vaktine.(1)

Ve karanlığı çöktüğünde geceye.(2)

Rabbin sana vedâ etmedi ve darılmadı.(3)

Ve elbette Âhiret senin için evvelinden daha hayırlıdır.(4)

Ve Rabbin elbette sana verecek, böylece râzı olacaksın.(5)

Seni yetîm bulup da barındırmadı mı?(6)

Ve seni dalâlette buldu da hidâyet etti.(7)

Ve seni ihtiyaç içinde buldu da ganî kıldı.(8)

O halde yetîme gelince, artık onu ezme.(9)

Ve sâile³⁰⁹² gelince, (onu) azarlama.(10)

Ve Rabbinin nîmetine gelince, artık (onu) tahdîs et.(11)

---

³⁰⁹² isteyen, dilenen

94. İNŞİRÂH/ŞERH SÛRESİ (8 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Senin için sadrını şerh etmedik mi?(1)³⁰⁹³

Ve senden yükünü aldık.(2)

O belini büken.(3)

Ve senin için zikrini yükselttik.(4)³⁰⁹⁴

Artık muhakkak ki zorlukla beraber bir kolaylık vardır.(5)

Muhakkak ki zorlukla beraber bir kolaylık vardır.(6)³⁰⁹⁵

O halde boş kaldığında, artık (diğer bir işe) yorul.(7)³⁰⁹⁶

Ve Rabbine öyleyse rağbet et.(8)

---

³⁰⁹³ İmâm Buhârî (رحمه الله), Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ/Senin için sadrını şerh etmedik mi?]' kavli hakkında İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah, onun göğsünü İslâm için şerh etmiştir/genişletmiştir." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (94. bâb)]

³⁰⁹⁴ İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (عز وجل)'nin kavli: 'وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ/Ve senin için zikrini yükselttik.' hakkında demiştir ki: "Ben zikredildiğim zaman sen de Benimle zikredilirsin. Şehâdet ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur ve şehâdet ederim ki Muhammed, Allah'ın Resûlü'dur." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 377. sayfa (2486.)]

³⁰⁹⁵ İmâm el-Kassâb (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا/Muhakkak ki zorlukla beraber bir kolaylık vardır.' Mü'minler için kendisinden emîn olacakları bir ganîmettir. Öyleyse ona ilhâk eden zorluktan dolayı göğsü daralmasın. Nitekim her zorlukla beraber bir kolaylık vardır." [Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, Nuketu'l-Kur'ân, 4. cilt, 525. sayfa]

³⁰⁹⁶ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'فَإِذَا فَرَغْتَ/O halde boş kaldığında, artık (diğer bir işe) yorul.' kavli hakkında demiştir ki: "Dünyânın işinden boş kalınca, artık yorul ve namaz kıl!" [Sahîh bir eserdir. Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühd (371.)]

95. TÎN SÛRESİ (8 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun incire ve zeytine.(1)

Ve Sinâ dağına.(2)

Ve bu emîn beldeye.(3)

Andolsun ki, insânı en güzel bir biçimde³⁰⁹⁷ halk ettik.(4)

Sonra onu sefillerin en sefiline çevirdik.(5)

O îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler müstesnâ. Artık onlar için kesintisiz bir ecir vardır.(6)

O halde bundan sonra sana Dîn'i tekzîb ettiren nedir?(7)

Allah, hâkimlerin Hâkim'i değil midir?(8)

---

³⁰⁹⁷ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ/en güzel bir biçimde]' En güzel bir halk edilişte." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 648. sayfa]

96. ALAK SÛRESİ (19 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

O halk eden Rabbinin ismiyle kıraat et!(1)³⁰⁹⁸

İnsânı bir alaktan³⁰⁹⁹ halk etti.(2)

Kıraat et! Ve Rabbin ekremdir.(3)³¹⁰⁰

Ki O, kalem ile tâlim etmiştir.(4)

İnsâna ilmetmediğini tâlim etmiştir.(5)

Hayır, muhakkak ki insân, elbette tuğyân eder.(6)

Kendini müstağni görmekle.(7)

Muhakkak ki dönüş, Rabbinedir.(8)

Gördün mü nehyedeni?(9)

Bir kulu namaz kıldığında.(10)

Gördün mü, eğer hidâyet üzerinde olmuş ise.(11)

Veya takvâ ile emretmiş ise.(12)

Gördün mü, eğer tekzîb eder ve yüz çevirirse?(13)

İlmetmez mi ki Allah'ın gördüğünü?(14)

Hayır! Eğer nihâyet vermezse, elbette (onu) perçeminden sürükleyeceğiz.(15)

Yalancı, hatâ eden bir perçem.(16)

Artık o topluluğunu çağırsın.(17)

Biz zebânileri çağıracağız.(18)

Hayır! Ona itaat etme. Ve secde et ve yaklaş.(19)³¹⁰¹

---

³⁰⁹⁸ İmâm Hâkim (رحمه الله), Âişe (رضي الله عنها)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Muhakkak ki Kur'ân'dan inzâl edilen evvel şey: 'اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ/O halk eden Rabbinin ismiyle kıraat et!'" (ayetidir)." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, el-Müstedrek ale's-Sahîhayn (2909.); Hâkim, eserin Muslim'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

³⁰⁹⁹ asılıp tutunan kan pıhtısından

³¹⁰⁰ en kerem sahibi/cömert olandır

---

³¹⁰¹ Secde âyetidir. İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "Kulun Rabbine en yakın olduğu hâl, secde olduğu zamandır. Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ' [Ve secde et ve yaklaş.]' kavlini işitmedin mi?" [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 388. sayfa (2495.)]

97. KADR SÛRESİ (5 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Muhakkak ki Biz, onu Kadr gecesinde inzâl ettik.(1)³¹⁰²

Ve Kadr gecesinin ne olduğunu sana bildiren nedir?(2)

Kadr gecesi bin aydan daha hayırlıdır.(3)

Onda melekler ve Ruh, Rabblerinin izniyle her bir emirden tenezzül ederler.(4)

O selâmdır, fecrin doğuşuna kadar.(5)

---

³¹⁰² İmâm Hâkim (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ" [Muhakkak ki Biz, onu Kadr gecesinde inzâl ettik.] Kur'ân, dünyâ semâsına Kadr gecesinde cümlesi birden inzâl edilmiştir. (Bundan önce) yıldızların mevkisindeydi de Allah bir kısmını bir kısmının akâbinde Resûlu (صلی الله عليه وسلم)'in üzerine inzâl ediyordu. Allah (عز وجل) şöyle buyurur: "وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ [الفُرْقَانُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا] Ve o küfredenler dediler ki: 'Kur'ân onun üzerine cümlesi birden inzâl edilmeli değil miydi?' Onunla senin gönlüne sebât vermek ve onu bir tertîl ile tertîl etmemiz için işte böyle (yaptık).]" [Furkân Sûresi, 32. âyet] [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek (4/1850); Hâkim eserin Buhârî ve Müslîm'in şartına göre sahîh olduğunu belirtmiş ve Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

98. BEYYİNE SÛRESİ (8 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Kitâb ehli ve müşriklerden o kâfirler, kendilerine beyyine gelinceye kadar (küfürden) ayrılanlar olmadılar.(1)³¹⁰³

Allah'tan bir Resûl, tâhir olan sâhifeleri tilâvet eder.(2)

Onların içinde dosdoğru yazılar vardır.(3)

Ve o Kitâb verilenler -kendilerine beyyineler gelmesinin ardından hâric- tefrikaya düşmediler.(4)

Ve onlar Dîn'i O'na hâlis kılan hanîfler olarak Allah'a ibâdet etmek ve namazı ikâme etmek ve zekâtı vermekten başkasıyla emrolunmamışlardı. Ve işte dosdoğru Dîn budur.(5)

Muhakkak ki Kitâb ehli ve müşriklerden o kâfirler, Cehennem ateşindedir ve orada muhalledlerdir. İşte onlar, onlardır yaratılmışların en şerrlileri.(6)

Muhakkak ki o îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler, işte onlar, onlardır yaratılmışların en hayırlıları.(7)

Rabbleri indinde onların karşılığı Adn Cennetleridir, altlarından nehirler cereyân eder, orada ebeden muhalledlerdir. Allah onlardan râzıdır ve onlar O'ndan râzıdır. İşte bu, Rabbinden haşyet duyanlar içindir.(8)

---

³¹⁰³ İmâm Hâkim (رحمه الله), Ubeyy bin Ka'b (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nebî (صلى الله عليه وسلم) e: 'Kitâb ehli ve müşriklerden o kâfirler, kendilerine beyyine gelinceye kadar (küfürden) ayrılanlar olmadılar.'" kıraat edildi. Bunun üzerine bu konuda: 'Muhakkak ki Allah indinde Dîn'in özü Hanifliktir. Ne yahûdilik ve ne nasrânilik ve ne (de) mecûsiliktir. Bu itibarla kim bir hayır işlerse, ona asla küfrânda bulunulmaz.' buyurdu." [Ebu Abdîllah Muhammed bin Abdîllah el-Hâkim en-Nisâbü'rî, Müstedrek (4002.); Hâkim demiştir ki: 'Bu hadîsin senedi sahîhtir.' Zehebî ona muvâfakat etmiştir.]

99. ZİLZÂL SÛRESİ (8 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Arz, şiddetli sarsıntısıyla sarsıldığında.(1)

Ve Arz ağırlıklarını ihrâc ettiği(nde).(2)³¹⁰⁴

Ve insan: 'Ona ne oluyor?' dediği(nde).(3)

O gün haberlerini tahdîs edecektir.(4)³¹⁰⁵

Rabbinin ona vahyetmesiyle.(5)

O gün insanlar amellerinin onlara gösterilmesi için bölük bölük çıkacaklardır.(6)

Artık kim zerre miskâli bir hayır amel işlerse onu görecek.(7)

Ve kim zerre miskâli bir şerr amel işlerse onu görecek.(8)

---

³¹⁰⁴ İmâm Taberî (رحمه الله) sahih bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrir etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: "[وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا]/Ve Arz ağırlıklarını ihrac ettiği(nde)]" kavli hakkında demiştir ki: "Kabirdekileri."
[Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 659. sayfa]

³¹⁰⁵ anlatacaktır

100. ÂDİYÂT SÛRESİ (11 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Andolsun soluk soluğa koşanlara.(1)

Öyle vurarak ateş saçanlara.(2)

Ve sabahleyin baskın yapanlara.(3)

Derken, onunla tozu dumana katanlara.(4)

Böylece onunla bir topluluğun ortasına girenlere.(5)

Muhakkak ki insan, Rabbine elbette küfrândadır.(6)³¹⁰⁶

Ve muhakkak ki o, bunun üzerine elbette şahidtir.(7)

Ve muhakkak ki o, hayır muhabbeti için elbette pek şiddetlidir.(8)³¹⁰⁷

Daha ilmetmiyor mu, kabirlerdekilere dışarı çıkarıldığında;(9)

Ve sadırlardakilerin ortaya konulduğu(nda);(10)

Muhakkak ki Rabbleri, o gün onlardan elbette Habîr'dir.(11)

---

³¹⁰⁶ Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'a aittir. İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) hasen bir sened ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ/Muhakkak ki insan, Rabbine elbette küfrândadır.' hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Küfrândadır/nankördür."

Yine Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile Hasan Basrî (رحمه الله)'ın bu âyet hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Elbette küfrândadır. İnsan musîbetleri sayar durur ama Rabbinin nîmetlerini unuttur." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cild, 408.-411. sayfalar (2512.-2513.)]

³¹⁰⁷ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: 'وَإِنَّهُ لَحَبِيبٌ خَلِيقٌ شَدِيدٌ/Ve muhakkak ki o, hayır muhabbeti için elbette pek şiddetlidir.' Yani o (insan), hayır -yani mal- sevgisinde elbette çok şiddetlidir. Ve bunda iki mezheb/görüş vardır. Birincisine göre mânâ şöyledir: 'Muhakkak ki o (insan), mal sevgisinde elbette pek şiddetlidir.' Ve ikinciye göre: 'Ve muhakkak ki o (insan) mal sevgisinden dolayı çok cimri ve hırslıdır.' Ve her iki mânâ da sahîhtir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Adiyat Suresi, 8. âyetin tefsirinde]

101. KÂRIA SÛRESİ (11 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Kâria.(1)³¹⁰⁸

Nedir Kâria?(2)

Ve ne bildirdi sana, nedir Kâria?(3)

İnsânların, yayılmış pervaneler gibi olacakları gün.(4)

Ve dağlar atılmış renkli yün gibi olur.(5)

İşte kimin mîzânları ağır gelirse.(6)

Artık o, râzı olduğu bir yaşam içindedir.(7)³¹⁰⁹

Ve kimin mîzânları hafif gelirse.(8)

Artık onun anası Hâviye'dir.(9)

Ve onun ne olduğunu sana bildiren nedir?(10)

Kızgın bir ateştir.(11)

---

³¹⁰⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan, o da İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الْقَارِعَةُ/Kâria.]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrir etmiştir: "Kıyâmet Günü'nün isimlerindendir. Allah onu tâzim etmiş ve kullarını ondan hazer etmiştir/uyarmıştır." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 664. sayfa]

³¹⁰⁹ Hakka Suresi'nin 21. âyeti ile aynıdır

102. TEKÂSÜR SÛRESİ (8 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Çoklukla övünmek sizi oyaladı.(1)³¹¹⁰

Hatta kabirleri ziyaret ettiniz.(2)

Hayır, ileride bileceksiniz.(3)

Sonra (yine) hayır, ileride bileceksiniz.(4)

Hayır, eğer siz ilm'el-yakîn bilseydiniz.(5)

Cahîm'i elbette göreceksiniz.(6)

Sonra elbette onu ayn'el-yakîn göreceksiniz.(7)

Sonra o gün nîmetlerden elbette sorulacaksınız.(8)

---

³¹¹⁰ İmâm Tirmizî (رحمه الله), AbdUllah bin Şihhâr (رضي الله عنه)'tan tahrîc etmiştir, kendisi Nebî (صلى الله عليه)'e vardığında, Nebî (صلى الله عليه وسلم): 'أَلَيْكُمُ التَّكَاثُرُ/Çoklukla övünmek sizi oyaladı.](âyetini) kıraat ediyordu. (Dedi ki:) "Buyurdu ki: 'Âdem oğlu: Malım, malım! der. Ve sana, malından sadaka vererek tükettiğin veya yiyip bitirdiğin veya giyip eskittiğinden başka ne var?'" [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sünen-i Tirmizî (3354.); Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) 'Sahîhu Sünen-i Tirmizî'de hadis için: 'Sahihtir' demiştir.]

103. ASR SÛRESİ (3 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Asr'a³¹¹¹ andolsun.(1)

Muhakkak ki insân, elbette bir hüsrândadır.(2)

Îmân edenler ve sâlih ameller işleyenler ve hakkı tavsiye edenler ve sabrı tavsiye edenler müstesnâ.(3)³¹¹²

---

³¹¹¹ İmâm Buhârî (رحمه الله), Yahyâ ibn Ziyâd el-Ferrâ (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[العصر/Asr]' Dehrdir/zamandır. (Allah,) ona yemîn etmiştir." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (103. bâb)]

³¹¹² İmâm AbdurRezzâk (رحمه الله) hasen bir isnâd ile Muhammed bin Ka'b (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[العصر/Asr'a andolsun.]" Bu, Rabbimiz (تبارك وتعالى)'nın etmiş olduğu bir kasemdir. '[الإنسان]' Muhakkak ki insân, elbette bir hüsrândadır.]" İnsânların tümü (hüsrândadır), sonra istisnâ eder ve buyurur ki: '[الذين آمنوا وعملوا الصالحات]' İmân edenler ve sâlih ameller işleyenler müstesnâ.]" Sonra onları zikretmeye devâm ederek şöyle de buyurdu: '[والصواب]' ve hakkı tavsiye edenler]" Sonra onları zikretmeye devâm ederek şunu da buyurdu: '[والصبر]' ve sabrı tavsiye edenler]" Bunlar, onların üzerine koşulan şartlardır." [Ebu Bekr AbdurRezzâk bin Hemmâm es-San'ânî, Tefsîru AbdurRezzâk, 1. cilt, 394. sayfa]

104. HÜMEZE SÛRESİ (9 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Veyl olsun her arkadan çekiştiren, kaş göz işâretiyle alay edene.(1)³¹¹³

O ki, mal toplardı ve onu sayardı.(2)

Malının onu muhalled kılacağını sanır.(3)

Hayır! Elbette (o) Hutame'ye atılacaktır.(4)

Ve bildin mi Hutame nedir?(5)

Allah'ın tutuşturulmuş ateşidir.(6)

Ki o, yüreklerin üzerine çıkar.(7)

Muhakkak ki o, onların üzerlerine kapatılacaktır.(8)

Uzatılmış direkler içinde.(9)

---

³¹¹³ Vekî' bin Cerrâh (رحمه الله) Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ' [وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ/Veyl olsun her arkadan çekiştiren, kaş göz işaretiyle alay edene.]' kavli hakkında demiştir ki: "'[الهمزة/Hümeze]' İnsânların etlerini (gıybet ederek) yiyen kimsedir. '[اللمزة/Lümeze]' İnsanları çok kınayıp incitendir." [Sahîh bir eserdir. Ebu Sufyân Vekî' bin Cerrâh, Kitâbu'z-Zühhd (439.)]

105. FÎL SÛRESİ (5 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Rabbinin, fîl ashâbına nasıl fiil ettiğini görmedin mi?(1)³¹¹⁴

Onların tuzaklarını bozgunluk içinde kılmadı mı?(2)

Ve üzerlerine sürü sürü kuş irsâl etti.(3)

Onlara pişmiş balçıktan taşlar atıyorlardı.(4)

Böylece onları, yenilmiş ekin yaprağı gibi kıldı.(5)

---

³¹¹⁴ Ebu'l-Muzaffer es-Sem'ânî (رحمه الله) der ki: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[أَلَمْ تَرَ]/görmedin mi]' Yani: ilmetmedin mi?" [Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefi, Tefsîru'l-Kur'ân, 6. cilt, 283. sayfa]

106. KUREYŞ SÛRESİ (4 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Kureyş'in ülfeti için.(1)³¹¹⁵

Kış ve yaz yolculuğuna ülfet ettirilmiş oldukları için.(2)

Artık bu Beyt'in Rabbine ibâdet etsinler.(3)³¹¹⁶

O ki, onları açlıktan doyurdu ve onları korkudan emîn buyurdu.(4)³¹¹⁷

---

³¹¹⁵ İmâm Buhârî (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[لَيْلَفٍ/Ülfeti için]' Bu (yolculuklara) ülfet ettirildiler, artık kışta ve yazda (yolculuklar) üzerlerine meşakkat teşkil etmiyordu." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (106. bâb)]

³¹¹⁶ İmâm Ebu'l-Ferec ibn Cevzî (رحمه الله) şöyle demiştir: "'[فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ/Artık bu Beyt'in Rabbine ibâdet etsinler.]" Yani: O'nu tevhîd etmeleri için (bu Beyt'in Rabbine ibâdet etsinler)." [Ebu'l-Ferec Abdurrahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî, Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, 1593. sayfa (tek cilt olarak basım)]

³¹¹⁷ İmâm Buhârî (رحمه الله), Mucâhid (رحمه الله)'ın yine şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "'[وَأَمْنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ/ve onları korkudan emîn buyurdu]' Haremleri içinde tüm düşmanlarından (emîn buyurdu)." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr(106. bâb)]

107. MÂÛN SÛRESİ (7 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Gördün mü o dîni tekzîb edeni?(1)

İşte bu o ki, yetîmi itip kakandır.(2)

Ve miskîni taâm etme üzere özendirmiyordu.(3)³¹¹⁸

Artık veyl olsun namaz kılanlara.(4)

Onlar ki, onlardır namazlarından yanılanlar.(5)³¹¹⁹

Onlar ki, onlardır riyâkarlar.(6)

Ve mâûnu³¹²⁰ men ederler.(7)

---

³¹¹⁸ Hakka Suresi'nin 34. âyetiyle ayıdır

³¹¹⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Mus'ab ibn Sa'd (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, babası Sa'd bin Ebî Vakkâs (رضي الله عنه)'a şöyle demiştir: "[أَذَيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ]/Onlar ki, onlardır namazlarından yanılanlar.]" O, birimizin namaz kılarken şaşırıp yanılması mıdır?" Demiştir ki: "Hayır ama sehiv/yanılma, namazın vaktinin tehir edilmesidir." [Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî, Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, 24. cilt, 631. sayfa]

³¹²⁰ İmâm Ebu Dâvud (رحمه الله) AbdUllah ibn Meş'ûd (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) zamanında biz 'المَاعُونُ/[mâûn]'u, kova ve tencerenin ödünç verilmesi olarak addediyorduk." [Ebu Dâvud Süleymân bin el-Eş'as bin İshâk es-Sicistânî, Sünen-i Ebu Dâvud (1657.); Şeyh el-Elbânî (رحمه الله) 'Sahîhu Ebi Dâvud'ta: "Hasendir" demiştir.]

108. KEVSER SÛRESİ (3 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Muhakkak ki Biz, sana Kevser'i verdik.(1)³¹²¹

O halde Rabbin için namaz kıl ve kurban kes.(2)

Muhakkak ki senin düşmanın,³¹²² odur ebter.(3)³¹²³

---

³¹²¹ İmâm Tirmizî (رحمه الله) Enes (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "[إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ /Muhakkak ki Biz, sana Kevser'i verdik.]" (âyeti hakkında) Nebî (صلی الله عليه وسلم) buyurdu ki: 'O, Cennet'te bir nehirdir.' Ve Nebî (صلی الله عليه وسلم) buyurdu ki: 'Cennet'te bir nehir gördüm. İki yanında inciden kubbeler vardı. Dedim ki: 'Bu nedir ey Cibrîl? Dedi ki: 'Bu, Allah'ın sana o verdiği Kevser'dir.' dedi.'" [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3359.); Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de hadîs için: 'Sahîhtir' demiştir]

³¹²² Bu açıklama İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'ya aittir. İmâm Buhârî (رحمه الله) İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[شَانِيَكْ/Şânieke]' kavli hakkında şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Senin düşmanın." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (108. bâb)]

³¹²³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "[الْأَيْتَرُ/Ebter]" Ölünce hatırlanması kesilen kimse demektir. Böylece (Mekke'li müşrikler) cehâletlerinden dolayı, oğlu vefât edince, onun artık hatırlanmayacağını vehmettiler. Ve hâşâ ve kellâ. Bilakis Allah (سبحانه وتعالى), onun anılmasını açıkça bakî kılmış ve şeriâtını kullarının boynuna farz kılmış olup, Haşr ve Meâd Günü'ne kadar o şeriâtın ebediyyen devam etmesini sağlamıştır. Allah'ın salât ve selâmı nidâlaşma gününe kadar daima onun üzerine olsun!" [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kevser Suresi, 3. âyetin tefsîrinde]

109. KÂFİRÛN SÛRESİ (6 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

De ki: 'Ey Kâfirler!'(1)³¹²⁴

'Ben sizin ibâdet ettiğinize ibâdet etmem.'(2)

'Ve siz benim ibâdet ettiğime ibâdet edecek değilsiniz.'(3)³¹²⁵

'Ve ben sizin ibâdet ettiklerinize ibâdet edecek değilim.'(4)

'Ve siz benim ibâdet ettiğime ibâdet edecek değilsiniz.'(5)³¹²⁶

'Sizin dîniniz sizin içindir ve benim Dîn'im benim içindir.'(6)³¹²⁷

---

³¹²⁴ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Bu sûre, müşriklerin o amel ettikleri amellerden berî olma sûresidir ve o içinde ihlâsı (da) emretmektedir. Bu itibarla Allah (سبحانه وتعالى)'nın: 'قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ/De ki: 'Ey Kâfirler!'' kavli, yeryüzünün üzerindeki bütün kâfirlere şâmindir. Ve lâkin bu hitâb ile karşı karşıya olanlar, onlar Kureyş küffârıdır." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kâfirûn Sûresi'nin tefsîrinde]

³¹²⁵ 5. âyet ile aynıdır

³¹²⁶ 3. âyet ile aynıdır

³¹²⁷ İmâm Buhârî (رحمه الله) der ki: "'لَكُمْ دِينُكُمْ/Sizin dîniniz sizin içindir]' Küfür (sizin içindir). 'وَلِيَ دِينِ/ve benim Dîn'im benim içindir]' İslâm (benim içindir)." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (109. bâb)]

İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) demiştir ki: "İmâm Şâfiî ve başkaları (رحمهم الله): 'لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ/Sizin dîniniz sizin içindir ve benim Dîn'im benim içindir.]' âyetini delil getirerek: 'Küfrün hepsi tek millettir.' demişlerdir." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Kâfirûn Sûresi, 6. âyetin tefsîrinde]

110. NASR SÛRESİ (3 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Allah'ın nusreti ve fetih geldiğinde.(1)³¹²⁸

Ve insanları fevc fevc Allah'ın Dîni'ne³¹²⁹ dâhil olduklarını gördüğün(de).(2)

Artık Rabbini hamd ile tesbih et. Ve O'na istiğfâr et. Muhakkak ki O, Tevvâb³¹³⁰ olandır.(3)

---

³¹²⁸ İmâm Buhârî (رحمه الله), İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Ömer (رضي الله عنه), Allahu (تعالى)'nın: '[إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ]' Allah'ın nusreti ve fetih geldiğinde.' kavli hakkında (insânlara) suâl etmiştir. Dediler ki: 'Şehirlerin ve sarayların fethidir.' (Ömer) dedi ki: 'Sen ne dersin, ey İbn Abbâs?' Dedi ki: '(Bu, Nebî'nin) ecelidir veya Muhammed (صلى الله عليه وسلم) için darb edilmiş bir meseldir, nefsinin (vefât edeceği) ona bildirilmiştir." [Ebu Abdîllah Muhammed bin İsmâil el-Buhârî, Câmiu's-Sahîh, Kitâbu't-Tefsîr (4969.)]

³¹²⁹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[فِي دِينِ اللَّهِ] 'فِى دِينَ اللَّهِ' 'Tevvâb]' Yani: Kullarından dilediğini tevbe etmeye hazır kılandır. Ve 'Tevvâb]'dır, yani tevbe'yi kabul edendir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 678. sayfa]

³¹³⁰ Şeyh Muhammed bin Sâlih el-Useymin (رحمه الله) der ki: "[تَوَّابٌ]' Yani: Kullarından dilediğini tevbe etmeye hazır kılandır. Ve 'Tevvâb]'dır, yani tevbe'yi kabul edendir." [Muhammed bin Sâlih el-Useymin, Nisâ Suresi Tefsiri, 1. cilt, 132. sayfa]

111. TEBBET SÛRESİ (5 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

Elleri kurusun Ebu Leheb'in ve kurudu.(1)

Ona malı ve kesbettiği³¹³¹ bir zenginlik vermedi.(2)

Alevli bir ateşe yaslanacaktır.(3)

Ve karısı, odun hamalı olarak.(4)³¹³²

Boynunda mesedten³¹³³ bir ip (olduğu halde).(5)

---

³¹³¹ İmâm Taberî (رحمه الله) sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "[وَمَا كَسَبَ/Ve kesbettiği]' Evlâdları. Onlar onun kesbettiklerindendir." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh, 4. cilt, 679. sayfa]

³¹³² İmâm Saîd ibn Mansûr (رحمه الله) sahîh bir sened ile İbn Sîrîn (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه)'nın kavli: '[وَأَمْرَأَتُهُ حَمَّالَةَ الْحَطَبِ/Ve karısı, odun hamalı olarak.]' hakkında demiştir ki: "O, Ebu Leheb'in karısı olup, Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم) ve onun ashâbı aleyhine müşriklere laf taşıyordu." [Ebu Osman Saîd ibn Mansûr el-Mervezî, Sünen-i Saîd ibn Mansûr, 8. cüz, 465.-466. sayfalar (2545.).]

³¹³³ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Cevherî, '[مَسَد/mesed]' kelimesinin lif mânâsına geldiğini ve ayrıca liften veya hurma ve benzeri şeylerin yaprağından örülen ip olduğunu belirtir. Deve derisinden ve yününden de yapılırdı." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Tebbet Suresi, 5. âyetin tefsîrinde]

112. İHLÂS SÛRESİ (4 âyettir)³¹³⁴

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

De ki: O Allah Ahad'tır(1)³¹³⁵

Allah Samed'tir.(2)³¹³⁶

Doğurmamıştır ve doğurulmamıştır.(3)

Ve O'na bir denk olmamıştır.(4)³¹³⁷

³¹³⁴ İmâm İbn Hibbân (رحمه الله), Enes (رضي الله عنه)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Bir adam namazda arkadaşlarına imâmlık yaparken her sûre ile beraber: 'قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ/De ki: O Allah Ahad'tır.]'ı kıraat ediyordu. Nebî (صلى الله عليه وسلم) ona bunun sebebini sorunca, o vakit (adam) dedi ki: 'Muhakkak ki ben, onu seviyorum.' Bunun üzerine buyurdu ki: 'Ona olan sevgin seni Cennet'e dâhil edecek.'" [Nûreddîn el-Heysemî, Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân (1775.) Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Mevâridü'z-Zamân'da (1486.) hadîs için: "Sahîhtir" demiştir.]

³¹³⁵ Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) demiştir ki: "Tüm mükemmellik, yücelik, celâl, cemâl, hamd, hikmet, rahmet ve bundan gayrı kemâl sıfatları ile tek olan. Böyleyken bunlarda O'nun bir eşi ve benzeri yoktur. O'nun eşi ve benzerinin olması hiçbir şekilde mümkün değildir. Bu itibarla O (سبحانه وتعالى), hayât (sıfat)ında, kayyumiyetinde, ilminde, kudretinde, azametinde, celâlinde, cemâlinde, hamdinde, hikmetinde, rahmetinde ve bundan gayrı sıfatlarında '[الاحد/el-Ahad]'tır, tektir. O (سبحانه وتعالى), bu sıfatlardan her sıfatta kemâlin had safhasıyla vafedilmiştir." [Abdurrahmân ibn Nâsır es-Sa'dî, Behcetü Kulûbi'l-Ebrar, 291. sayfa]

³¹³⁶ İmâm İbn Ebî Âsım (رحمه الله) hasen bir sened ile İbrâhîm en-Nehaî (رحمه الله)'ın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: '[الصمد/Samed]' O ki, insânlar ihtiyâclarını O'na yöneltir." [Ebu Bekr Ahmed bin Amr ibn Ebî Âsım, Kitâbu's-Sunne (687.)]

Şeyh Abdurrahmân es-Sa'dî (رحمه الله) ise şöyle der: "'[الصمد/Samed]' Tüm mahlûkât O'na zillet, muhtaclık ve fakirlik ile yönelmiştir. Âlem tümüyle O'na sığınmıştır." Devamla (رحمه الله) şöyle demiştir: "Ve O, O ki, tüm mahlûkât ihtiyâclarında O'na yönelir." [Abdurrahmân ibn Nâsır es-Sa'dî, Hakku'l-Vazıhu'l-Mübîn, 75. sayfa]

³¹³⁷ Ebû Saîd el-Hudrî (رضي الله عنه)'tan: "Bir adam, diğer bir adamın tüm gece tekrar tekrar 'قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ/Kul huvAllâhu ahad]'ı tilâvet ettiğini işitti. Sabah olunca Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم)'e geldi ve o diğer adamın sâdece bu sûreyi okumasını azımsayarak, bunu Allah Resûlu (sallallahu aleyhi ve sellem)'e zikretti. Bunun üzerine Allah Resûlu (صلى الله عليه وسلم): 'Nefsim elinde olana yemîn ederim ki, muhakkak ki o, elbette Kur'ân'ın üçte birine muâdildir.' buyurdu." [Buhârî, Fedâil'ul-Kur'ân, 35]

Ebû'd-Derdâ (رضي الله عنه)'tan, Nebî (صلى الله عليه وسلم)'den, şöyle buyurdu(ğunu rivayet etmiştir): "Sizden biriniz, bir gecede Kur'ân'ın üçte birini tilâvet etmekten âciz mi kalıyor?" Dediler ki: "Kur'ân'ın üçte birini nasıl tilâvet edebilir?" Buyurdu ki: "[قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ/Kul huvAllâhu ahad] Kur'ân'ın üçte birine muâdildir." [Muslim, hadis no: 811]

113. FELAK SÛRESİ (5 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

De ki: 'Felakın³¹³⁸ Rabbine istiâze ederim.'(1)

'Halk ettiklerinin şerrinden.'(2)³¹³⁹

'Ve çöktüğünde gece karanlığının şerrinden.'(3)³¹⁴⁰

'Ve düğümlere nefes edenlerin şerrinden.'(4)

'Ve hased ettiğinde, hasedçinin şerrinden.'(5)

---

³¹³⁸ İmâm Taberî (رحمه الله) hasen bir sened ile Âli ibn Talha (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, İbn Abbâs (رضي الله عنهما), Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الْفَلَق]/Felak' kavli hakkında şöyle demiştir: "Mahlûkât."

İmâm Taberî (رحمه الله) yine sahîh bir sened ile Mucâhid (رحمه الله)'tan tahrîc etmiştir, demiştir ki: "'[الْفَلَق]/Felak' Sabah." [Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, 4. cilt, Tefsîru's-Sahîh, 111. sayfa]

³¹³⁹ İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) şöyle demiştir: "Allah (سبحانه وتعالى)'nın kavli: '[مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ]/Halk ettiklerinin şerrinden.' Yani: Tüm mahlûkâtın şerrinden." [Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Felak Suresi, 2. âyetin tefsirinde]

³¹⁴⁰ İmâm Tirmizî (رحمه الله) Âişe (رضي الله عنها)'nın şöyle dediğini tahrîc etmiştir: "Nebî (صلى الله عليه وسلم) aya baktı, bunun üzerine: 'Ey Âişe! Bunun şerrinden Allah'a istiâze et, çünkü şübhesiz ki bu, o, '[غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ]/çöktüğünde gece karanlığı'dır.' buyurdu." [Ebu İsâ Muhammed bin İsâ et-Tirmizî, Sunen-i Tirmizî (3366.); Tirmizî: 'Hasen-Sahîhtir' demiştir, Şeyh el-Elbânî 'Sahîhu Sunen-i Tirmizî'de ona muvâfakat etmiştir]

114. NÂS SÛRESİ (6 âyettir)

Allah'ın ismiyle, Rahmân, Rahîm

De ki: 'İnsânların Rabbine istiâze ederim.'(1)

'İnsânların Melik'ine.'(2)³¹⁴¹

'İnsânların İlâh'ına.'(3)

'Sinsice vesvese verenin'³¹⁴² şerrinden.'(4)

'O ki, insânların sadırlarına vesvese verir.'(5)

'Cin ve insânlardan.'(6)³¹⁴³

---

³¹⁴¹ İbn Kayyim el-Cevziyye (رحمه الله) der ki: "'[الملك/el-Melik]' O, O ki, emreden ve nehyeden, mükâfât ve cezâ veren, hakir kılan ve ikrâm eden ve izzetlendiren ve zelîl kılandır." [Ebî Abdîllah Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye, Miftâhu Dâru's-Saadeh, 1. cilt, 107. sayfa]

³¹⁴² İmâm Ebu Dâvud (رحمه الله) sahîh bir isnâd ile İbn Abbâs (رضي الله عنهما)'dan tahrîc etmiştir, Allah (سبحانه وتعالى)'nın: '[الوسواس الخناس/Sinsice vesvese verenin]' kavli hakkında demiştir ki: "Şeytân, Âdem oğlunun kalbi üzerinde kurulur. İnsan hatâ eder ve gaflete düşürse vesvese verir ve Allah'ı zikrettiği zaman siner." [Ebu Dâvud Süleymân bin el-Eş'as bin İshâk es-Sicistânî, Kitâbu'z-Zühd, 295. sayfa (351.)]

³¹⁴³ Allah (رحمه الله)'ya hamdolsun meâlimiz tamamlanmış bulunmaktadır. İmâm İbn Kesîr (رحمه الله) tefsîrini bitirdikten sonra dediği gibi bizde deriz: "Hamd ve minnet Allah'adır. Ve hamd âlemlerin Rabbi Allah içindir ve salavâtı ve selâmı mahlûkâtın en hayırlısı Muhammed'in ve onun ailesinin ve ashâbının üzerine olsun. Allah bize yeter ve O ne güzel Vekîl'dir, ne güzel dost ve ne güzel nusret vericidir." [Ebu'l-Fidâ İsmâîl ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî, Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, Nâs Sûresi, 6. âyetin sonunda]

KAYNAKLARIMIZ³¹⁴⁴

Ebu Bekr Abdillâh ibn Muhammed ibn Ebi Şeybe (vefâtı: 235 h./849 m.), Müsnedu İbn Ebi Şeybe (2 cilt), Dâru'l-Vatan, Riyâd, 1418 h./1997 m.

_____, Kitâbu'l-İmân (tahkîk: Muhammed Nâsıruddîn el-Elbânî), Mektebu'l-İslâmî, muhtelif baskıları

_____, Musannef, muhtelif baskıları

İshâk ibn Râhûye Ebu Yâkûb İshâk ibn İbrâhîm ibn Mahled el-Mervezî (vefâtı: 238 h./853 m.), Müsnedu İshâk ibn Râhûye (5 cilt), Mektebetu'l-İmân, Medîne, 1410 h./1990 m.

Ebu Abdillâh Ahmed bin Muhammed bin Hanbel eş-Şeybânî el-Mervezî (vefâtı: 241 h./855 m.), el-Müsned, muhtelif baskıları

Ebu Abdillâh Muhammed bin İsmâil el-Buhârî (vefâtı: 256 h./870 m.), Câmiu's-Sahîh, muhtelif baskıları

_____, Halku Ef'âlî'l-İbâd ve'r-Redd ale'l Cehmiyye, Dâru's-Selefiyye, târihsiz

_____, el-Edebu'l-Müfred, muhtelif baskıları

Ebu'l-Huseyn Muslim bin Haccâc el-Kuşeyrî en-Nişâbûrî (vefâtı: 265 h./875 m.), Câmiu's-Sahîh, muhtelif baskıları

Ebu AbdUllah Muhammed bin Yezîd bin Mâce el-Kazvînî (vefâtı: 273 h./887 m.), Sünen-i İbn Mâce, muhtelif baskıları

Ebu Dâvud Süleymân bin el-Eş'as bin İshâk es-Sicistânî (vefâtı: 275 h./889 m.), Sünen-i Ebi Dâvud, muhtelif baskıları

Ebu İsâ Muhammed ibn İsâ ibn Sevre et-Tirmizî (vefâtı: 279 h./892 m.), Sünen-i Tirmizî, muhtelif baskıları

Ebu Bekr Ahmed bin Amr ibn Ebî Âsım (vefâtı: 287 h./900 m.), Kitâbu's-Sunne, muhtelif baskıları

Ebu Abdillâh Muhammed bin Nasr bin Yahyâ el-Mervezî (vefâtı: 294 h./906 m.), es-Sunne, muhtelif baskıları

_____, Ta'zîmu Kadri's-Salât, Mektebetu'd-Dâr, Medîne, 1406 h./1986

---

³¹⁴⁴ Sıralamamız müelliflerin vefât senelerine göredir

m.

Ebu Abdurrahmân Ahmed bin Şuâyb en-Nesâî (vefâtı: 303 h./915 m.), Sünen-i Nesâî, muhtelif baskıları

Ebu Ca'fer ibn Cerîr et-Taberî (vefâtı: 310 h./923 m.), Câmi'ul-Beyân fî Tefsîri'l-Kur'ân, muhtelif baskıları

Ebu Bekir Muhammed ibn İshâk ibn Huzeyme (vefâtı: 311 h./923 m.), Kitâbu't-Tevhîd ve İsbâtı Sıfâtı'r-Rabb, Dâru'r-Rüşd, Riyâd, 1408 h./1988 m.

Ebu Muhammed ibn Ebi Hâtım er-Râzî (vefâtı: 327 h./938 m.), Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm Müsneden anı'r-Resûl ve's-Sahâbe ve't-Tâbiîn, Mektebetu Nizâr Mustafâ el-Bâz, Mekke, 1417 h./1997 m.

Ebu Bekr Muhammed bin Hüseyin el-Âcurrî (vefâtı: 360 h./970 m.), Kitâbu's-Şerî'a (6 cilt), Dâru'l-Vatan, Riyâd, 1418 h./1997 m.

Ebu Ahmed Muhammed bin Alî el-Kerecî el-Kassâb, (vefâtı: 360 h./970 m.), Nuketu'l-Kur'ân (4 cilt), Dâru İbnu'l-Kayyim, Demmâm, 1424 h./2003 m.

Ebu's-Şeyh el-İsfahânî Ebu Muhammed AbdUllah bin Muhammed bin Câfer el-İsfahânî (vefâtı: 369 h./979 m.), Kitâbu'l-Azame, Dâru'l-Asime, Riyâd, 1408 h./1988 m.

Ebî Abdİllah UbeydUllah ibn Muhammed ibn Batta el-Ukberî (vefâtı: 387 h./997 m.), el-İbâne an Şerîati'l-Fırkati'n-Nâciyye (2 cilt), Dâru'r-Râye, Riyâd, 1409 h./1988 m.

Ebî Abdİllah Muhammed ibn Abdİllah ibn Ebî Zemenîn (vefâtı: 399 h./1008 m.), Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîz (5 cilt), el-Fârûk el-Hadîse li't-Tabâ'ati ve'n-Neşr, Kâhire, 1423 h./2002 m.

Ebu Abdİllah Muhammed bin Abdİllah el-Hâkim en-Nisâbûrî (vefâtı: 405 h./1014 m.), el-Müstedrek ale's-Sahîhayn, muhtelif baskıları

Ebu'l-Kâsım HibetUllah bin Hasen bin Mansûr el-Lâlekâi (vefâtı: 418 h./1027 m.), Şerhu Usûli İ'tikâdi Ehli's-Sünne (2 cilt), Mektebu Dâri'l-Basîre, İskenderiyye, târihsiz

Ebu Umer Yûsuf bin Abdİllah ibn AbdilBerr en-Nemerî el-Kurtubî (vefâtı: 463 h./1071 m.), Câmiu Beyâni'l-İlm ve Fadlihî

Ebu'l-Muzaffer Mansûr bin Muhammed el-Mervezî es-Sem'ânî es-Selefî (vefâtı: 489 h./1096 m.), Tefsîru'l-Kur'ân (6. Cilt), Dâru'l-Vatan, Riyâd, 1418 h./1997 m.

Ebu Muhammed el-Hüseyin ibn Mes'ud el-Ferrâ el-Begavî (vefâtı: 516 h./1117 m.), Meâlim'ut-Tenzîl (8 cilt), Dâru Taybe, Riyâd, 1411 h./1991 m.

Ebu'l-Ferec AbdurRahmân ibn Alî ibn Muhammed ibn Cevzî (vefâtı: 597 h./1201 m.), Zâdu'l-Mesîr fî İlmi't-Tefsîr, el-Mektebetu'l-İslâmî/Dâru İbn Hazm, Beyrût/Dimeşk/Ammân, 1423 h./2002 m.

Ebu Abdillâh Ziyâeddîn bin AbdilVâhid el-Makdisî (vefâtı: 643 h./1245 m.), el-Ehâdisu'l-Muhtâre, Dâru Hıdr, Beyrût, 1420 h./2000 m. (3. baskı)

Ebu AbdUllâh Muhammed bin Ahmed el-Kurtubî (vefâtı: 671 h./1273 m.), el-Câmiu li-Ahkâm'il-Kur'ân, muhtelif baskıları

Ebu'l-Abbâs Takıyyuddîn Ahmed ibn AbdilHalîm ibn Teymiyye (vefâtı: 728 h./1328 m.), Tefsîru Şeyhu'l-İslâm İbn Teymiyye (7 cilt), Dâru İbni'l-Cevzî, Demmâm, 1432 h./2011 m.

_____, Cevâbu's-Sahîh Limen Beddele Dîne'l-Mesîh

_____, Der'u Te'âruzi'l-Akl ve'n-Nakl

_____, el-Fetâvâ'l-Kübrâ

_____, Mecmû'u'l-Fetâvâ, muhtelif baskıları

_____, Minhâcu's-Sunne en-Nebeviyye

Ebî Abdİllâh Şemsuddîn Muhammed ibn Ebî Bekr ibn Kayyim el-Cevziyye (vefâtı: 751 h./1350 m.), Ahkâmu Ehli'z-Zimme

_____, el-Bedâiu'l-Fevâid

_____, İctimâu'l-Cuyûşi'l-İslâmiyye

_____, İlâmu'l-Muvakkîn an Rabbi'l-Âlemîn

_____, Kitâbu's-Salât ve Hukmu Târikuhâ

_____, Medâricu's-Sâlikîn

_____, Miftâhu Dâru's-Saadeh

_____, er-Risâletu't-Tebûkiyye

_____, es-Savâiku'l-Mürsele ale'l-Cehmiyye ve'l-Muattıla

_____, Şifâu'l-Alîl fi Mesâili'-Kadâ ve'l-Kader

_____, Tarîku'l-Hicreteyn

_____, et-Tibyân fî Aksâmi'l-Kur'ân

_____, el-Vâbil'us-Sayyib

_____, Zâdu'l-Meâd

Ebu'l-Fidâ İsmâil ibn Umer ibn Kesîr ed-Dımaşkî (vefâtı: 774 h./1373 m.), Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm, muhtelif baskıları

Ebu İshâk İbrâhîm bin Mûsâ eş-Şâtıbî (vefâtı: 790 h./1388 m.), el-İ'tisâm, muhtelif baskıları

_____, el-Muvâfakât, muhtelif baskıları

Ebu'l-Hasen Nûreddîn ibn Ebi Bekr ibn Suleymân el-Heysemî (vefâtı: 807 h./1405 m.), Mevâridü'z-Zamân ilâ Zevâidi İbn Hibbân

Ebu'l-Fadl Celâleddîn bin Muhammed bin Ebî Bekr es-Suyûtî (vefâtı: 911 h./1505 m.), Durru'l-Mensûr fî't-Tefsîr bi'l-Me'sûr, muhtelif baskıları

Muhammed bin Alî eş-Şevkânî es-San'ânî el-Yemenî (vefâtı: 1250 h./1834 m.), Fethu'l-Kadîr (tek cilt), Dâru'l-Mârife, Beyrût, 1428 h./2007 m.

Muhammed Cemâleddîn ibn Muhammed el-Kasımî (vefâtı: 1332 h./1914 m.), Mehâsinu't-Te'vîl (17 cüz), 1376 h./1957 m.

AbdurRahmân bin Nâsır es-Sa'dî (vefâtı: 1376 h./1955 m.), Teysîru'l-Kerîmu'r-Rahmân fî Tefsîri Kelâmi'l-Mennân (tek cilt), Dâru's-Selâm, Riyâd, 1422 h./2002 m.

Muhammed Emîn Şankıtî (vefâtı: 1393 h./1973 m.), Edvâu'l-Beyân (9 cilt), Dâru Âlemu'l-Fevâid, Cidde, târihsiz

Muhammed Tâkiyyuddîn el-Hilâli (vefâtı: 1407 h./1987 m.), Sebîlu'r-Reşâd Fî Hedyi Hayri'l-İbâd (6 cilt), Dâru'l-Eseriyye, Ammân, 1427 h./2006 m.

Ebu Abdîllah Muhammed bin Sâlih el-Useymîn et-Temîmî (vefâtı: 1421 h./2001 m.), Fâtîha ve Bakara Sûresi Tefsîri (3 cilt), Dâru İbni'l-Cevzî, târihsiz

_____, Âl-i İmrân Sûresi Tefsîri (2 cilt), Dâru İbni'l-Cevzî, Riyâd, 1426 h./2005 m.

_____, Nisâ Sûresi Tefsîri (2 cilt), Dâru İbni'l-Cevzî, Riyâd, 1430 h./2009 m.

_____, Mâide Sûresi Tefsîri (2 cilt), Dâru İbni'l-Cevzî, Riyâd, 1432 h./2011 m.

_____, En'âm Sûresi Tefsîri (tek cilt), Dâru İbni'l-Cevzî, Riyâd, 1433 h./2012 m.

Saîd ibn Alî ibn Vehf el-Kahtânî (vefâtı: 1439 h./2018 m.), Şerhu Esmâillahi'l-Hüsna fî

Dav'i'l-Kitâbi ve's-Sünneti

Hikmet bin Beşîr bin Yâsîn, Tefsîru's-Sahîh (4. cilt), Dâru'l-Meâsir, Medîne, 1420 h./1999 m.

Sâlih bin Fevzân ibn Abdîllah el-Fevzân, Selefiliğin Hakîkatı ve Âlametleri

_____, Mücmel Selef Akidesi

içindekiler	
NEDEN SELEFİN MENHECİ IŞIĞINDA BİR KUR'ÂN MEÂLİ?	5
NEDEN SELEFİN MENHECİ?	8
KUR'ÂN VE DİĞER KİTÂBLAR TEVHÎD İÇİN İNZÂL EDİLMİŞTİR	10
1. FÂTİHA SÛRESİ	19
2. BAKARA SÛRESİ	20
3. ÂL-İ İMRÂN SÛRESİ	62
4. NİSÂ SÛRESİ	85
5. MÂİDE SÛRESİ	108
6. EN'ÂM SÛRESİ	126
7. A'RÂF SÛRESİ	145
8. ENFÂL SÛRESİ	170
9. TEVBE SÛRESİ	179
10. YÛNUS SÛRESİ	197
11. HÛD SÛRESİ	210
12. YÛSUF SÛRESİ	226
13. RA'D SÛRESİ	242
14. İBRÂHÎM SÛRESİ	250
15. HİCR SÛRESİ	258
16. NAHL SÛRESİ	267
17. İSRÂ SÛRESİ	285
18. KEHF SÛRESİ	300
19. MERYEM SÛRESİ	314
20. TÂHÂ SÛRESİ	324
21. ENBİYÂ SÛRESİ	338

SELEFİN MENHECİ IŞIĞINDA KUR'ÂN MEÂLİ

22. HAC SÛRESİ	350
23. MU'MİNÛN SÛRESİ	361
24. NÛR SÛRESİ	372
25. FURKÂN SÛRESİ	383
26. ŞUARÂ SÛRESİ	392
27. NEML SÛRESİ	407
28. KASAS SÛRESİ	417
29. ANKEBÛT SÛRESİ	428
30. RÛM SÛRESİ	436
31. LUKMÂN SÛRESİ	445
32. SECDE SÛRESİ	451
33. AHZÂB SÛRESİ	455
34. SEBE SÛRESİ	467
35. FÂTİR SÛRESİ	476
36. YASÎN SÛRESİ	484
37. SÂFFÂT SÛRESİ	493
38. SÂD SÛRESİ	506
39. ZÜMER SÛRESİ	515
40. MÜ'MİN/GÂFİR SÛRESİ	525
41. FUSSİLET SÛRESİ	537
42. ŞÛRÂ SÛRESİ	544
43. ZUHRUF SÛRESİ	551
44. DUHÂN SÛRESİ	562
45. CÂSİYE SÛRESİ	567
46. AHKÂF SÛRESİ	572
47. MUHAMMED SÛRESİ	578
48. FETH SÛRESİ	584

49. HUCURÂT SÛRESİ	590
50. KÂF SÛRESİ	594
51. ZÂRİYÂT SÛRESİ	599
52. TÛR SÛRESİ	605
53. NECM SÛRESİ	609
54. KAMER SÛRESİ	614
55. RAHMÂN SÛRESİ	619
56. VÂKİA SÛRESİ	624
57. HADÎD SÛRESİ	630
58. MUCÂDELE SÛRESİ	635
59. HAŞR SÛRESİ	639
60. MUMTEHİNE SÛRESİ	644
61. SAFF SÛRESİ	648
62. CUMUA SÛRESİ	650
63. MÜNÂFİKÛN SÛRESİ	653
64. TEGÂBUN SÛRESİ	656
65. TALÂK SÛRESİ	658
66. TAHRÎM SÛRESİ	660
67. MÛLK SÛRESİ	662
68. KALEM SÛRESİ	666
69. HÂKKA SÛRESİ	671
70. MEÂRİC SÛRESİ	675
71. NÛH SÛRESİ	679
72. CİN SÛRESİ	683
73. MUZZEMMİL SÛRESİ	686
74. MUDESSİR SÛRESİ	688
75. KİYÂMET SÛRESİ	692

SELEFİN MENHECİ IŞIĞINDA KUR'ÂN MEÂLİ

76. İNSÂN SÛRESİ	695
77. MURSELÂT SÛRESİ	698
78. NEBE SÛRESİ	701
79. NÂZİÂT SÛRESİ	703
80. ABESE SÛRESİ	706
81. TEKVÎR SÛRESİ	709
82. İNFİTÂR SÛRESİ	711
83. MUTAFFİFİN SÛRESİ	713
84. İNŞİKÂK SÛRESİ	716
85. BURÛC SÛRESİ	718
86. TÂRIK SÛRESİ	720
87. A'LÂ SÛRESİ	722
88. GÂŞİYE SÛRESİ	724
89. FECR SÛRESİ	726
90. BELED SÛRESİ	728
91. ŞEMS SÛRESİ	730
92. LEYL SÛRESİ	732
93. DUHÂ SÛRESİ	734
94. İNŞİRÂH/ŞERH SÛRESİ	735
95. TÎN SÛRESİ	736
96. ALAK SÛRESİ	737
97. KADR SÛRESİ	739
98. BEYYİNE SÛRESİ	740
99. ZİLZÂL SÛRESİ	741
100. ÂDİYÂT SÛRESİ	742
101. KÂRİA SÛRESİ	743
102. TEKÂSÜR SÛRESİ	744

SELEFİN MENHECİ IŞIĞINDA KUR'ÂN MEÂLİ

103. ASR SÛRESİ	745
104. HÜMEZE SÛRESİ	746
105. FÎL SÛRESİ	747
106. KUREYŞ SÛRESİ	748
107. MÂÛN SÛRESİ	749
108. KEVSER SÛRESİ	750
109. KÂFİRÛN SÛRESİ	751
110. NASR SÛRESİ	752
111. TEBBET SÛRESİ	753
112. İHLÂS SÛRESİ	754
113. FELAK SÛRESİ	756
114. NÂS SÛRESİ	757
KAYNAKLARIMIZ	758

**Selefî medresede yetişenlerle,
halefî medresede yetişenlerin
arasındaki farkı bilmeniz için şuna
bakmanız yeter:**

**Selefî medrese, Muhammed
(sallAllahu aleyhi ve sellem)'in
medresesidir. Öyle ki orada
sahabesi yetişmiştir.**

**Nebî (sallAllahu aleyhi ve sellem)
bize onlara tâbi olmamızı
emretmiştir.**

**Selefî medreseden yetişen kimse
hakkında delil isterseniz, şüphesiz
ki o, insanların avamından olsa
bile Rabbinden bir hidâyet
üzeredir.**

Şeyh Muhammed Nasiruddin el-Elbani